

بہرگی بیست و چوارم
سو پرتہ کانی
(ص) و (الزمر) و (غافر)

پاکستان کے لیے ایک نیا سفر

پاکستان کے لیے ایک نیا سفر

پاکستان کے لیے ایک نیا سفر

www.alibapir.net

English + عربی - کوڑی

پاکستان کے لیے ایک نیا سفر

پاکستان کے لیے ایک نیا سفر

پاکستان کے لیے ایک نیا سفر

پاکستان کے لیے ایک نیا سفر

پاکستان کے لیے ایک نیا سفر

پاکستان کے لیے ایک نیا سفر

www.alibapir.net

English + عربی - کوڑی

پاکستان کے لیے ایک نیا سفر

پاکستان کے لیے ایک نیا سفر

پاکستان کے لیے ایک نیا سفر

عہلی باپیر

له نۆڤه كۆمهله لايه تبه كان له كه لئان
Stay in touch on social media
نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

ڤاگه يانڊني مهكته بي مامۇستا عه لي باپير

عەلي باپير/ AliBapir

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

ڤاگه يانڊني مهكته بي مامۇستا عه لي باپير

كه نالي

ڤاگه يانڊني مهكته بي مامۇستا عه لي باپير

ته فسيري سوورپه ته كانی

صَبْرٌ وَ الزُّمْرُ وَ غَافِرٌ

ته فیسیری سووږه ته کانی

صُرُن و الزُم و غَافِر

نووسینی : عهلی باپیر

دیزاینی ناوه وه : زهرده شت کاوانی

چاپی یه کهم ۱۴۴۳ هـ - ۲۰۲۱ ز

۸۴۰ لاپه

۲۴ * ۱۷ سم

بابهت : ئایینی

له بهرئوه به رایه تی گشتی کتیخانه گشتیه کان - ههریمی کوردستان
ژماره سپاردنی (۷) ی سالی ۲۰۱۲ پیدراوه

تہ فیسیری سوورہ تہ کانی

صُرَّتْ وِ الزُّمَرِ

خَافِرِ

پیشنه‌کی نهم ته‌فسیره به‌گشتی

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (۱۰۲) آل عمران.

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ (۱) النساء.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ (۷۰) يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ (۷۱) الأحزاب .

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصَدَّقَ الْحَدِيثِ كَلَامُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ، وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ^(۱).

خوینه‌ره به‌ریزو خو‌شه‌ویسته‌کان!

هیچ گومانی تیدانیه - بۆ مرۆفی برودار - که ئەو ته‌مه‌نه‌ی له خزمه‌ت دوایین کتییی خوا (قورئان) دا به‌سه‌رده‌بری، جا به‌هه‌ر شی‌وه‌یه‌ک له شی‌وه‌کانی له خزمه‌تدابووندا بێ؛ خویندنه‌وه، تیفکرین و رامان، فیرکردن، کارپیکردن ... هتد، به‌باشترین جیگرتن جیگا ده‌گری و، خاوه‌نه‌که‌ی له دنیاو دوا‌پوژدا لی‌ی به‌هه‌رمه‌نده.

(۱) ئەوه پێی ده‌گوتری: (خطبة الحاجة) که پێغه‌مبه‌ر ﷺ هاوه‌لانی به‌ریزی فیرده‌کرد، پێش هه‌ر قسه‌یه‌کی گ‌رنگ، بیلین، وه‌ک وتاری جومعه‌و داخوازیی‌کردن (خطبة) و... هتدو، ئەم وتاره، هه‌رکام له: الترمذی: (۱۱۰۵)، النسائی: (۱۱۰۴)، ابن ماجه: (۱۸۹۲) أحمد: (۳۷۲۰)، الطبرانی: (۲۴۱۴) هیناویانه‌و (مسلم) یش به‌شیکی هیناوه.

منیش - که وهك باسکردنی چاکه‌ی خوا (التحدّث بنعمة الله) ده‌یخه‌مه‌روو- له‌وه‌تی فامم کردۆته‌وه، خوای به‌به‌زه‌یی و به‌خ‌شه‌ر چاکه‌ی له‌گه‌ڵ کردووم و، به‌فه‌رمایشتی به‌رزو بئ وینه‌ی خۆیه‌وه سه‌رگه‌رمی کردوومو، به‌ر له‌ته‌مه‌نی بیست سالی یه‌وه هیدایه‌تی داوم، که قورئانی به‌پ‌رزو پ‌یز له‌به‌ر بکه‌م و، سه‌رقالی خویندنه‌وه‌ی ته‌فسیره‌کانی قورئان و تیوه‌پامانی ئایه‌ته‌ پر به‌ره‌که‌ته‌کانی و، لیۆردبوونه‌وه‌یان بم.

هه‌ر بۆیه‌ش تیکرای کتیب و نامیلکه‌و وتارو ده‌رسه‌کانم، که‌م و زۆر له‌به‌ر پۆشنای قورئان دابوون، که دیاره‌ هه‌ر ئه‌مه‌ش شتیکی سروشتیه؛ ئاخ‌ر ئایا ئیسلام ب‌یجگه‌ له‌ قورئان پاشان سوننه‌تی پ‌یغه‌مبه‌ر ﷺ، که ئه‌ویش هه‌ر روونکردنه‌وه‌ی قورئان و چۆنیه‌تی ج‌یبه‌ج‌یکردن و کارپ‌یکردنیه‌تی، شتیکی دیکه‌یه؟! ب‌یگومان نه‌خ‌یر.

ئ‌نجا له‌میژ سالی‌ش بوو، که براو خوشکانیکی د‌ل‌سوژی نزیک و ئاشنام، داوایان ل‌یده‌کردم که ده‌ست بکه‌م به‌ دانانی ته‌فسیرو ل‌یکدانه‌وه‌یه‌کی قورئان، هه‌تا له‌ په‌مه‌زانی سالی (١٤٢٨) دا هاته د‌ل‌مه‌وه، که ناوی خوای ل‌یبه‌ینم و ده‌ست به‌و کاره‌ گه‌وره‌و گرنگه‌ بکه‌م، به‌ل‌کو ورده‌ ورده‌ به‌پ‌یی بو‌ارو ده‌رفه‌ت، هه‌رساله‌ هه‌ندیکی ل‌ئ ئه‌نجام بده‌م، له‌گه‌ڵ سه‌رقالی زۆرو جو‌راو جو‌ریشدا، هه‌تا ده‌رفه‌تیکی وام بۆ ده‌ره‌خ‌سی که بتوانم خ‌یرایی ت‌یدا بکه‌م و خۆمی بۆ یه‌کلایی (متفرغ) بکه‌مه‌وه‌و، خوا پشتیوان بئ ته‌واوی بکه‌م، ئه‌گه‌ر ته‌مه‌ن به‌به‌ریه‌وه‌ ماب‌ئ.

سه‌رچاوه‌ی دانانی ئه‌م ته‌فسیرو ل‌یکدانه‌وه‌یه‌شم، و‌پ‌رای سه‌رنجدانی زۆربه‌ی ئه‌و ته‌فسیرانه‌ی که باون و، ده‌ستم پ‌یان گه‌یشته‌وه، بریتیه‌ له‌ وردبوونه‌وه‌و تیوه‌پامانی خۆم له‌ خودی قورئان، چونکه‌ ب‌یگومان قورئان: هه‌ندیکی هه‌ندیکی روون ده‌کاته‌وه: (القرآن يُفَسِّرُ بَعْضُهُ بَعْضًا)، پاشان سوننه‌تی پ‌یغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، چونکه‌ پ‌یغه‌مبه‌ری خواش روونکه‌ره‌وه (م‌بین‌)ی قورئانه، وه‌ك خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی:

واته: ههروه‌ها زیکرمان بۆ لای تۆ ناردۆته خوار، تاكو ئه‌وه‌ی بۆ خه‌لكی نیراوه‌ته خوار، بۆیان روون بکه‌یه‌وه، وه به‌لكو خوشیان بیربکه‌نه‌وه.

ئومىدىشىم وایه - به یارمه‌تی خوای به‌خشر ﷺ - شایسته‌یی ئه‌وه‌م هه‌بی
ته‌فسیرو ئیکدانه‌وه‌یه‌کی وایه‌ قورئان پێشکەش به‌ مسوڵمانانی کوردستان بکه‌م،
که‌ له‌ قورئان بوه‌شێته‌وه‌و، مایه‌ی به‌هره‌و سوودی خوێنه‌ران بی، به‌تایه‌تیش
که‌ زیاتر له‌ سی (۳۰) ساڵه‌ له‌ گه‌ڵ قورئانی به‌رزو مه‌زن و ته‌فسیره‌کانی و کتێبه‌کانی
سوننه‌تدا خه‌ریکم و، ده‌یان کتێب و به‌ره‌می جوړاو جوړم له‌ زۆربه‌ی بواره‌کانی
زانسته‌کانی شه‌ریعه‌تدا پێشکەش کردوون.

شایانی باسیشه که ئەو بیست و دوو مانگ زیندانی کرانەم لەلایەن ئەمریکاو
- لە (٢٠٠٣/٧/١٠ تاكو: ٢٠٠٥/٤/٢٨) - دەرفەتێکی گەورەو گەرم بوو، بۆ زیاتر
پیدا قوولبوونەوهی کتیی خا (تبارك و تعالی) و، بۆ پەیدا بوونی تیگەیشتنی
تایبەت لەبارەى زۆریك لە ئایەتەکانی یەو، ئەم راستییەش لە مەوسووعەى:
(الإسلام كما يتجلى في كتاب الله تعالى) دا زۆر چاك درەوشاوەتەوه^(١)، بەلام
هەلبەتە نالیم و هیچکەشیش بۆى نیە بلى: کە ئەم تەفسیرەى من تێروتەواوە،
چونکە وێرای سنوورداربوونی تواناو پرستم، لە بەرانبەر کتیی لە هەموو
پروۆیکەو پەها (مطلق) و بیسنوور (لا محدود)ى خوا، نەشمويستووە کە زۆر
بەملاولادا بچم و بچمە ئێوەندى وردەکارییەو، کە یان من تێیدا پسپۆرو

(۱) ٺه و مهو سو وعيه كه ٿيستا ڇاپ ڪراوهو، كهو ٽوٽه بهردهستي خوينه ران و، سه رجهم هه شت بهرگ و دهوري سي هه زارو پينج سهد (۳۵۰۰) لايه پريه و، هه و لمداوه به گشتي ٿييدا باسي سه رجهم لايه نه ڪاني ٿيسلام بڪهم و، تاكه سهر ڇاوه شم ڦور ٿان بووه، وي پري دهقه ڪاني سوننهت، كه له هو ش (ذاکرة) دا بووون.

شایانی باسه ئه وه سوووعه یه له چاپی دووهمی دا، کراوه به دوازدده (۱۲) کتییی سه ره به خو، به مه دهستی ئاسانتتر سوود لێ بمرانی .

شارەزا نیم، یان خوینەر پێویستی پێی نیە، لە کاتیکدا دەیهوێ لە قورئان تیبگات و، بزانی خوا (تبارک وتعالی) راستەوخۆ چی پێ فەرموو؟!

ئنجاهەر لێرەشەو بە پێویستی دەزانم پێ بە دڵ سوپاسی ئەو برا گەنجە ڕووح سووک و گورج و گوڵ و دڵسۆزە بکەم (حەزی نەکرد ناوی بهێنم)، کە هەلسا بە نووسینەو هەڵبەناوە سەر کاغەزو، پاشان تاپیکردن و دوایی پێداچوونەو هەڵگیریی، سەرچەم ئەم زنجیرە دەرسە، کە لە ئەسڵدا لە شیوەی وتار (محاضرة) دا پێشکەش کراون، هەروەها هەلسا بە (تخریج)ی سەرچەم دەقەکانی سوننەت، لە سەرچاوە متمانە پیکراوە کانهو، زەحمەت و ماندوو بوونیکی زۆری بە سەرچەم بەرگەکانی ئەم تەفسیرەو کێشاوە، خوا بە باشتەری شێوە پاداشتی بداتەو، هەر صالّح و ساغ و سەلامەت و سەربەرزبێ^(۱)، لە خوا ی بەرزو بێهاوتاش داواکارم ئەو جوۆرە گەنج و لاوانە لە کورپان و کچان، لە ئێو گەلە کەماندا، زۆر بکات .

شایانی باسیشە کە ئێمە لەم تەفسیرەماندا، باسی بەش (جزء)ەکانی قورئان و دابەشکردنەکانی دیکە ی وەک: - (حزب) - ناکەین، چونکە هەر سوورەتیک بوخوێ شتیکی سەربەخوێو، سەرچەم ئایەتەکانی وەک ئالقهەکانی زنجیریک پیکەو پەییوەستن و، ئاشکراشە کە دابەشکردنی سەرچەم قورئان بو سی (۳۰) بەش (جزء) و شەست (۶۰) (حزب)، شتیکی لەلایەن زانایانەو کراوە، بو ئاسانکاری خۆیندی قورئان، دیارە ئێمە لە دابەشکردنی بەرگەکانی ئەم تەفسیرەشدا، دیسان حیساب بو بەشەکان (أجزاء)ی ناکەین و، بە گوێرە ی سوورەتەکان، بەرگەکانی دیاری دەکەین.

(۱) ئەو برا دڵسۆزە ئیستاش پاش تەواوکردنی زۆربە ی قورئان، لێپراوانە بەردەوامە و عەزمیشی جەزم کردو، کە ئەگەر تەمەن بەردەوام بێ، هەتا کۆتایی ئەم تەفسیرە سەرگەرمی کارەکی بێ .

دوا قسەشم ئەوەیە کە:

ئەم تەفسیرە - وەك پێشتر گوتمان - لە ئەسڵدا بەشیوەی دەرس و وتار
پێشکەش کراوە، بەلام دواتر خۆم دووجار بە وردیی پێیدا چوومەووە، بەپێی
پێویست دەستکارییم کردووە، دیارە هەموو دەرسیکیش بەناوی خواو ستایشی
خوا ﷻ دەستی پێکردووە، بەلام ئێمە لە سەرەتای دەرسەکانەو، ئەوانەمان
لابردووە، بۆ زۆر دووبارە نەبوونەووە، ئەو (خطبة الحاجة)یە لە سەرەتای ئەم
پێشەکییەو هاتووە، لەجیاتی سەرەتای سەرچەم دەرسەکانە.

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ،

وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ .

دووشەممە ۲۵ رەجەب ۱۴۳۲

۲۰۱۱/۶/۲۷

هەولێر

بەرچا و روونییهکی گرنگ

له باره ی ئەم تەفسیرهوه

خوێنه‌ری به‌رێز !

هه‌رچه‌نده له (پیشه‌کی گشتی) ئەم تەفسیره‌دا باس‌مان کردوه که بۆ نووسینی ئەم تەفسیره، له هه‌موو ئەو تەفسیره‌ باوانه‌ی ده‌ستم پێیان گه‌یشتوه، به‌هره‌مه‌ندبووم، هه‌روه‌ها له کۆتایی هه‌ر به‌رگه‌یکه‌ی ئەم تەفسیره‌دا، سه‌رجه‌م ئەو تەفسیره‌یه‌ی که‌م و زۆر لێیان سوودمه‌ند بووم، ناوه‌کانیا‌مان به‌ ریز نووسیون، به‌لام لێره‌ش وه‌ك جه‌خت‌کردنه‌وه‌ی زیاترو به‌رچا‌وروونی باشت‌ر بۆ ئێوه‌ی به‌رێز ده‌لێم :

مادام ناوی تەفسیره‌کا‌مان نووسیوه، نه‌ پێویست ده‌کات و نه‌ ده‌ش‌گونجێ، بۆ هه‌ر تیگه‌یشتن و بیرۆکه‌یه‌ك، که زۆربه‌ی تەفسیره‌کان له‌باره‌ی ئایه‌تیکه‌وه، یان رسته‌و پرگه‌یه‌کی ئایه‌تیکه‌وه، ده‌یه‌پنین، ئێمه‌ هه‌موو جارێ ناوی ئەو تەفسیره‌انه‌ بێنین، به‌لام بێگومان هه‌ر کات بیرۆکه‌و تیگه‌یشتنێکی تایه‌تی یه‌کێك له‌ تەفسیره‌کان هه‌بێ و بکه‌وێته به‌رچاوم، ئنجا چ په‌سندی بکه‌م، چ په‌فزی بکه‌م، هه‌ر کات به‌ پێویستی بزانی، به‌ تایه‌ت ئاماژه‌ی پێده‌که‌م، ئه‌گه‌رنا به‌ ئاماژه‌ی گشتی و به‌ نووسینی ناوی تەفسیره‌کان له‌ کۆتایی هه‌ر به‌رگه‌یک دا، ئیکتیفا ده‌که‌م و، زۆریش له‌ ئەمانه‌تی زانستی (الأمانة العلمیة) ده‌خه‌فتیم و مه‌به‌ستمه‌ ره‌چاوی بکه‌م، چونکه‌ ئەمینیی و ئەمانه‌ت پارێزی، ره‌وشتێکی گه‌وره‌و به‌رزی مسو‌لمانه‌تییه‌ .

شایانی باسیشه‌ جاری واهه‌یه‌ بیرۆکه‌و تیگه‌یشتنێکی تایه‌تی خۆم، ده‌باره‌ی کۆمه‌له‌ ئایه‌تیک یان ئایه‌تیک یان رسته‌و پرگه‌یه‌کی ئایه‌تیک، بۆ دروست ده‌بێ، وه‌ك تیگه‌یشتن و بۆچوونی خۆم ده‌ینوو‌سم، که‌چی رهن‌گه‌ له‌ تەفسیره‌کانی

دیکەش - یەکیکیان یان زیاتر - دا ھەبئ، ئەویش بەھۆی ئەو ھەوێە کە من ئەو تەفسیرەم نەکووتۆتە بەر دیدە، یان دیتوو ھەو لەیادم نەماو ە.

پېنشه کی ئەم بەرگه

الحمد لله رب العالمين وصلوات الله وسلامه وبركاته على محمد وآله أجمعين،
من الصّحب والأزواج والقربته والتابعين لهم بإحسان إلى يوم الدين.

به پێزان!

ستايشی شایسته بۆ خوای به خشر که یارمه تی دایین ئەم بەرگی بیست و
چوارەمەش بخهینه بەردەستی تێوهی خوشەویست.

ئەم بەرگەش هەرکام له سوورەتەکانی:

(ص و الزمر و غافر) ی گرتوونە خوێ که به شیکی جوژنی (۲۳) و به شی زۆری
جوژنی (۲۴) پێک دێنن.

لەم بەرگەشدا وێرای تەفسیری ئایەتەکانی هەرسێک سوورەتە که به پێی
نەخشە ی خۆمان و به هەوت قۆناغ، چەند کورتە باسیکی گرنگیش لەبەر
تیشکی هەندیک له ئایەتەکاندا خراونەپروو، بەم شیوهیه:

یه کهم: له سوورەتی (ص)دا:

- ۱- سەرنجیکی گرنگی له به سەر هاته که ی داوود.
- ۲- دە (۱۰) هەلۆهسته له به ران بهر به سەر هاته که ی داوود دا.
- ۳- چەند سەرنجی که له باره ی ئەو تاقیکردنەوه ی سوله یمانه وه.
- ۴- پرسیارێک و وه لأمه که ی له باره ی داوا یه کی سوله یمانه وه.
- ۵- یازده هەلۆهسته له به ران بهر به سەر هاتی یه ییوب دا.

دووه م : له سۈرەتى (الزمر) دا:

- ۱- كۈرتە باسېك له بارەى جەستەى مرۆڤەو.
- ۲- قۆلە باسېك له بارەى ترس و ئومىدەو.
- ۳- كۈرتە باسېك له بارەى زانىارىي و زانىان و پاىه و پىگەيانەو.
- ۴- نۆ پاستىي گەورە و گرنگ له ئايەتەكانى له ئايەتەكانى (۱۷ و ۱۸) ى (الزمر)دا.
- ۵- كۈرتە باسېك له بارەى دە (۱۰) له سيفەتەكانى قورئان و خوينەرانىەو.
- ۶- كۈرتە باسېك له بارەى نووستن و وەرگرتنى.
- ۷- كۈرتە باسېك له بارەى ئايەتى (۵۳) وە كە ئومىد بەخشتىن ئايەتە.
- ۸- چەد سەرنجىك له بارەى له چەنگ گرتنى خواوہ بۆ زەوى و پىچەوانەوہى ئاسمانەكان بەراستى.
- ۹- چوار فەرموودە له بارەى بەهەشت و بەهەشتىيەكانەو.

سىيەم: له سوورەتى (غافر) دا:

- ۱- كۈرتە باسېك : نۆ له ھۆيەكانى لىخۆشبوونى خوا له مرۆڤ.
- ۲- كۈرتە باسېك له بارەى عەرشەو.
- ۳- سەرنجدان له چەند شوپنەوارىكى گەلە پىشكەوتوہكان.
- ۴- پرسىارىك و وەلامەكەى دەربارەى دروستكرانى كۆشكىكى بەرز بۆ فیرعەون.
- ۵- كۈرتە باسېك : لىزانىي و حىكمەتى پياوہ پروادارە بەرگريكارەكەى له مووسا.
- ۶- كۈرتە باسېك دەربارەى سەرخستنى خوا بۆ پىغەمبەر و پرواداران.
- ۷- قسەيەكى كورت له بارەى فەلسەفە و بوونناسىيەو.

کەواتە بیست و یەک (۲۱) کورتە باسما لەم بەرگەدا هێناون و، هیواداریشم
ئەم بەرگەش لەلایەن عەودالانی قوول تێگەیشتنی فەرماشتی کۆتایی خوا و
دوا نوسخە ی هیدایەتی شیفابەخشی وەك شایستەیه تی بخوێنرێتەوه و باشترین
بەهرە ی لێوەربگیرێ.

۲۳ / ۲ / ۱۴۴۲ ک

۳۰ / ۹ / ۲۰۲۱ ز

هەولێر

تہفسیری سوورہتی

ض

بەرێزان!

ئەمڕۆ که (۱۷)ی موحررەمی سالی (۱۴۴۱) کۆچییه، به رانه‌ر (۲۰۱۹/۹/۱۶) زاینی، خوا پشتیوان بێت ده‌ستده‌که‌ین به تەفسیرکردنی سوورەتی (ص).

پێناسەی سوورەتی (ص) و بابەتەکانی

یه‌که‌م: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە ناوی (سُورَةُ صَادَهِ، به یه‌که‌مین پیتی سه‌ره‌تای سوورەتە که‌وه ناو‌نراوه، که بریتیه له پیتی (ص)، سێ سوورەت هه‌ن، که سه‌ره‌تایه‌که‌یان به یه‌ک پیت ده‌ست پێده‌کات، ئەوه‌یان یه‌کیکه له‌و سێ سوورەتە، دوا‌یی سوورەتی (ق) دی، دوا‌یش سوورەتی (ن)، واته‌: به یه‌که‌مین پیتی سه‌ره‌تاوه ناو‌نراون، هه‌روه‌ها سوورەتەکانی: (طس) و (یس) و (طه) (حم) ه‌کانیش به دوو پیتەکانی سه‌ره‌تایان ناو‌نراون.

دووهم: شوینی دابه‌زینی:

به یه‌که‌ده‌نگی زانایان ئەم سوورەتە مه‌که‌یه، وه‌ک (السیوطی)، له کتێبه‌که‌ی خۆی (الإِتْقَانُ فِيْ عِلْمِ الْقُرْآن) دا، هێناویه‌تی و زانایانی دیکه‌ش باسیان کردوه.

سێیه‌م: ریزبه‌ندی:

ئەم سوورەتە له ریزبه‌ندی دابه‌زین (تَرْتِيبُ الْزُّوْل) دا، ژماره‌: (۳۸)ه‌، له مو‌صحه‌فیشدا هه‌ر ژماره (۳۸)ه‌، ئەم سوورەتە له پێش سوورەتی: (الأعراف) و دوا‌ی سوورەتی: (القمر) دابه‌زیوه.

چوارەم: ژمارە ی ئایە تەکانی:

بۆ ژمارە ی ئایە تەکانی ئەم سوورەتە، زانیان چەند رایەکیان دەپرێون:

هەندیکیان گوتووینە: (۸۵) ئایە تن و، هەندیکیان گوتووینە: (۸۶) ن و، هەندیکیان گوتووینە: (۸۸) ن، بەلام زیاتر رای سییەم تەبەننیی کراوە، کە سەرژمیری زانیانی کووفەیه، پیشتریش گوتوویمانە: راجیایی لە ژمارە ی ئایە تەکاندا، دەگەرێتەووە سەر کورتیی و درێژیی پستەکان، بە پێی راجیایی زانیان.

پنجەم: نیوەرۆکی ئەم سوورەتە:

لە پرووی نیوەرۆکەووە ئەم سوورەتەش هەمان نیوەرۆکی سوورەتە مەککەییەکانی دیکە ی هەیهو، لە زۆر پروووە دەشوبهێتە سوورەتی (الصافات) هەو، پانتاییەکی باشی ئەم سوورەتی (صاد) هەش، بۆ گیرانەووەی بەسەرھات و ئاماژە پیکردن و ناوھێنانی نو (۹) لە پیغەمبەرەران، تەرخانکراوە، کە بریتین لە: (داوود، سولەیمان، ئەییوب، ئیبراھیم، ئیسحاق، یەعقوب، ئیسماعیل، ئەلیەسەع، ذو الکیفل)، ئەوانە ی سوورەتی (الصافات) یش بریتی بوون لە: (نوح، ئیبراھیم، ئیسماعیل، ئیسحاق، مووسا، ھاروون، ئیلیاس، لوط، یونس)، ئەوانیش بریتی بوون لە نو (۹)، بەلام لەم سوورەتەدا، خالی جەخت لەسەر کرانەووە بابەتی وەحیی و پیغەمبەراییەتی، ھەرچەندە باسی خوا بە یەگرتن و، پۆژی دوایی و سزاو پاداشتیش ھەر ھەیه، وێرای ئاماژەدان بە بەسەرھاتی ئادەم ﷺ و ئیبلیس.

شەشەم: تاییە تەمەندییەکانی:

۱- بەسەرھاتی دادوھیری کردنی داوود ﷺ لە نیوان دوو برای ناووک (خەم) دا، تەنیا لەم سوورەتەدا ھاتووە، لە شەش ئایە تەکانی: (۲۱ - ۲۶) دا.

۲- ھەروەھا بەسەرھاتی رانویژانی ئەسپە ڕەسەنەکان، لەسەر سولەیمان عليه السلام و، تاقیکرانهووی سولەیمان بە فریادانی جەستەیهک بۆ سەر کورسییەکەیشی، تەنیا لەم سوورەتەدا ھاتو، یازدە ئایەتەکانی: (۳۰ - ۴۰).

۳- بەسەرھاتی ئەییوب عليه السلام لەم سوورەتەدا، چوار ئایەتی بۆ تەرخانکراو، ئایەتەکانی: (۴۱ - ۴۴)، کە ئەم بەسەرھاتە تەنیا لێرەو لە سوورەتی (الأنبياء) دا ھاتو، بەلام لەوێ تەنیا دوو ئایەتی بۆ تەرخانکراون: (۸۳ و ۸۴).

۴- تەعبیری: ﴿مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتَ بِيدِي﴾ (۷۵) واته: چی رێگرت بوو کە کپنووش بەری بۆ شتییک کە من بە دوو دەستی خۆم ھێناومەتە دی؟! تەنیا لەم سوورەتەدا ھاتو.

۵- تەعبیری: ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ (۸۷) و﴿لَنَعْلَمَنَّ نَبَاهُ بَعْدَ حِينٍ﴾ (۸۸)، تەنیا لەم سوورەتەدا ھاتو و ئیجازیکی مەزنی میژووویی تێدا، کە دوایی باسی دەکەین.

۶- چەند تەعبیرو وشەیهک تەنیا لەم سوورەتەدا ھاتوون، من یازدە (۱۱) تەعبیرو وشەم ھێناون، کە تەنیا لەم سوورەتەدا ھاتوون:

- ۱- ﴿وَلَاتَ حِينَ مَنَاصٍ﴾، ۲- ﴿فَوَاقٍ﴾، ۳- ﴿قَطْنَا﴾، ۴- ﴿وَالْإِشْرَاقِ﴾،
- ۵- ﴿سُورُوا الْمِحْرَابِ﴾، ۶- ﴿نَجَّةٍ﴾، ۷- ﴿الْخَاطِئِ﴾، ۸- ﴿الصَّفِيفَتُ الْحَيَادُ﴾،
- ۹- ﴿ضِعْمًا﴾، ۱۰- ﴿مَرَجًا﴾، ۱۱- ﴿الْمُكْفِينَ﴾.

ھەوتەم: دابەشکردنی ئایەتەکانی بۆ چەند دەرسیک:

دەرسی یەكەم: لە ئایەتەکانی: (۱ - ۱۶) پێک دێ، واته: شازدە (۱۶) ئایەتی سەرەتای ئەم سوورەتە دەگرێتە خۆی، ئەو (۱۶) ئایەتەش وەک پیشەکی وانی بۆ ئایەتەکانی دیکە، ھەرچەندە تەوھری سەرەکیان باسی قورئان و پیغەمبەرایەتی موحمەد عليه السلام بەلام خوا بە یەکگرتن و چارەنووسی گەلانی بیروایانی پیشوو و، رۆژی دوایش ئاماژەیان پێکراو.

دهرسی دووهم: له ئایه ته کانی: (۱۷ - ۲۹) پیک دی، واته: سێزده (۱۳) ئایه ت دهگریته خووی و، هه مووی تهرخانکراوه بو باسی داوود عليه السلام که پیغه مبه ریکی هوکمران بووه، نيعمه ته کانی خوا له سه ری و رووداویکی سه رسوورهيته ری، که بریتی بووه له په له کردنی له دادوه ريه کدا که هاتوته پیشی و، تیدا نه پیکاهه، ئنجا به هویه وه تووشی گله یی لیکران بووه، پاشان گهراوه ته وه بو لای خواو په شیمان بوته وه.

دهرسی سییه م: له ئایه ته کانی: (۳۰ - ۴۰) پیک دی، واته: یازده (۱۱) ئایه ت دهگریته خووی، باسی (سوله یمان) و نيعمه ته کانی خوا له سه ری و، تاقیکرانه وهی سوله یمان و لی ده رچوونی و، گهراوه وهی بو لای خوا سبحانه وتعالی.

دهرسی چواره م: له ئایه ته کانی: (۴۱ - ۴۸) پیک دی، واته: هه شت (۸) ئایه ت دهگریته خووی، که باسی ئه ییووب عليه السلام کراوه، له چوار ئایه ت داو، چوار ئایه ته که ی دیکه ش، ئاماژه یه که به به شیک له سیفه ته کانی ئیبراهیم و ئیسحاق و یه عقووب کراوه، ناوی هه ر کام له: ئیسماعیل ئه لیه سه ع و ذه لکیفل، هیئراوه و ستایش کراون.

دهرسی پینجه م: له ئایه ته کانی: (۴۹ - ۶۴) پیک دی، واته: شازده (۱۶) ئایه ت دهگریته خووی، باسی سه ره نجامی هه ر کام له پارێزکاران و یاخیان و لاده ران کراوه، که پارێزکاران له به هه شتی خوادان و، نوقمی نازو نيعمه ته کانی خوا ده بن، به پیچه وانه وه ش: یاخییه کان له دۆزه خدا ده بن و دوو چاری مهینه تی و سزاو ئازاریکی زۆرو بی پهزا ده بن.

دهرسی شه شه م و کو تایی: که له بیست چوار (۲۴) ئایه ت پیک دی، که ئایه ته کانی کو تایی سوور په تی (ص)، ئایه ته کانی (۶۵ - ۸۸)، تیاندا باسی به سه رهاتی ئاده م عليه السلام و ئیبلیس کراوه و، زۆربه ی ئایه ته کان بو ئه و به سه رهاته تهرخانکراون.

لە کۆتاییش دا خوا ﷻ چەند پڕنماییه کی زۆر گەورهو گرنگ بە پێغه مبهری خاتەم موحەممەد ﷺ رادەگەیه نئ، دیاره پێغه مبه ریش سەر مە شقی هەموو ئۆممە ته که ی و تیکرایی ئیماندارانهو، ئەو پڕنمایانه بو هەموو لایەک زۆر پێویستن.

دەرسی یەكەم

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە شازدە (١٦) ئایەت پێک دێ، ئایەتەکانی (١ - ١٦)، کە تێیاندا باسی قورئانی بیرخەرەوهو خواوەن پێزو حورمەت کراوهو، هەلۆیستی نەرێنیانەی بێپروایان لە بەرانبەریدا، خراوەتەرپوو.

هەر وهه باسی یه کدی هاندانی کافره کان بو به رهه لستی کردنی خوابه یه کگرتن و، سوور بوون له سه ر بته پرستی و، تانه دان له پێغه مبه ر موحه ممه د ﷺ و، تۆمه تبارکردنی به دروو جادوو کراوهو، به رپه رچی ددان شکێنیشیان دراوه ته وهو باسی سزای توندیشیان کراوه.

له کۆتاییشدا ئاماژه به گهلانی پێشوی بێپرواو چاره نووسی شوومیان کراوهو، هه ره شه له بێپروایانی پوژگاری پێغه مبه ر موحه ممه د ﷺ و پوژگاره کانی دیکه ش کراوه، که هه مان چاره نووس یه خه یان ده گرێ، ته گه ر بێت و هه مان هه له ی گهلانی پێشوو دووباره بکه نه وه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿صَّ وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ ١﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزِّهِمْ وَشِقَاقٍ ٢﴿ كَرَّ أَهْلُكُنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنْ قَرْنٍ فَنَادَوا وَلَوْلَا حِينَ مَنَاصٍ ٣﴿ وَعَجَبُوا أَن جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِّنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا سِحْرٌ كَذَّابٌ ٤﴿ أَجْعَلُ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ ٥﴿ وَأَنْطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنِ امْشُوا وَاصْبِرُوا عَلَىٰ آلِهَتِكُمْ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ ٦﴿ مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آلِهَةٍ الْأَخِرَةِ إِنَّ هَذَا إِلَّا اخْتِلَاقٌ ٧﴿ أَمْ نَزَّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِّنْ ذِكْرِي بَلْ لَمَّا يَدُفَعُوا عَذَابٍ ٨﴿ أَمَّ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ ٩﴿ أَمْ لَهُمْ مُلْكُ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ ﴿١٠﴾ جُنْدٌ مَّا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ
مِّنَ الْأَحْزَابِ ﴿١١﴾ كَذَبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْنَادِ ﴿١٢﴾ وَثَمُودُ وَقَوْمُ
لُوطٍ وَأَصْحَبُ لَيْكَةِ أُولَئِكَ الْأَحْزَابُ ﴿١٣﴾ إِنَّ كُلَّ إِلَّا كَذَبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ
عِقَابُ ﴿١٤﴾ وَمَا يَنْظُرُ هَؤُلَاءِ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مَّا لَهَا مِنْ فَوَاقٍ ﴿١٥﴾ وَقَالُوا رَبَّنَا عَجَلْ
لَنَا قِطْنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ﴿١٦﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تهکان

{به ناوی خوای به بهزهیی بهخشنده. صاد، سویند به قورئانی خاوهن
ناوبانگ و بیرخه رهوه ﴿١﴾ (تۆمه تهکانی کافران راست نین)، به لکو ئهوانه ی
بیپروان له خو پیزوری و دووبه ره کی دان ﴿٢﴾ (ئایا نازان!) له پیش واندا
(خه لکی) زۆر سه ده مان فهوتاندوون (کاتیگ سزایان بو هات) و هاواریان کرد
(که خوا درباریان بکات)، به لام (کاته که) کاتی قوتار بوون نه بوو؟! ﴿٣﴾
سهریشیان سوپما که له خو یان وریا که ره وه یه کیان بو هات و، بیپروایه کان
گوتیان: ئهم (که س) ه، جادووگه ریکی درۆزنه ﴿٤﴾ ئایا (سهرجه م) په رستراوه کانی
کردوونه یه ک په رستراو؟! بیگومان ئهمه شتیکی یه کجار سهیره! ﴿٥﴾ سه رکرده و
ده سترۆیشتوو ه کانیا ن ده ره پهرین (ده ست به کار بوون و به خه لکه که یان گوت):
که (له سه ر حالی خوتان) به رده وام بن و له سه ر په رستراوه کانتان خو پراگر بن،
به دلنایای ئه وه شتیکه ده ویسترئ (و پیلانی که له دژمان ده گپردرئ) ﴿٦﴾
ئهمه مان له ئایینی (کو مه لی) دوا ییدا نه بیستوه، ئهمه ته نیا هه لبه ستراره (به
ناوی خواوه) ﴿٧﴾ ئایا (قورئانی) بیرخه ره وه له نیو (هه موو) ماندا دابه زیوه ته
سه ر وی (موحه ممه د)؟! (نه خیر هیچکس له و شایسته تر نه)، به لکو ئه وان

لە بارەى (قورئانى) بیرخەرەووی منهووە لە دوو داییدان، بەلکو جاری ئازاری
 منیان نەچێژتووە (بۆیە هەلوێستیان وایە) ﴿۸﴾ یان ئەوان عەمبارەکانی بەزەیی
 پەرورەدگاری زالی بەخشەرتیان لە لان (تاکو بە ئارەزووی خۆیان پلەى
 پیغمبەراییەتی ببەخشن)؟! ﴿۹﴾ یان ئایا مولکی ئاسمانەکان و زەوی و ئەووی
 لە ئێوانیان دایە، هی ئەوانە؟! ﴿۱۰﴾ (ئەگەر وایە) با بە ڕیگایەکانی (ئاسمانان)
 دا بەرز بنهوه (تاکو لەوێو کاروبار هەلسووڕێنن) ﴿۱۱﴾ ئەوانە سەربازانیکی
 تیکشکاون لە ولایووە لە حیزبەکان (ی ئەهلی کوفر، ئەوانە تاکە بە درۆدانەرانی
 پیغمبەرەکان نین، بەلکو) لە پیش وانیشتا گەلی نووح و (گەلی) عادو (گەلی)
 فیرعەونی خاوەن گۆلمیخیش (بە پەيامی خوا) بێپروا بوون و بە درۆیان دانا
 ﴿۱۲﴾ هەرۆهە (گەلی) ئەموودو گەلی لووط و هاوولانی باخەکش {خەلکی
 مەدیەن، پەيامی خویان بە درۆ دانا، ئەوانە حیزبە (بێپروا) کان بوون} ﴿۱۳﴾
 هیچ کامیان نەبوو مەگەر پیغمبەرانی بە درۆ داناو، سەرەنجام سزای منیان
 لە سەر چەسپا (کە هەر کەسێک بێپروا بێ، دەبێ سزا بدرێ) ﴿۱۴﴾ ئا ئەو
 (بێپروای) انەش تەنیا چاوەڕێی هارژنیک دەکەن، کە یەک تاو وەخرانی نیە ﴿۱۵﴾
 (بێپروایەکان هێندە بێپاک بوون لە سزای خوا، گالتهیان پێدەهات و) گوێشیان:
 پەرورەدگارمان! پەلە بکە لە هێنانی سزای خۆمان بەر لە ڕۆژی ئێسپینەووە
 .{ ۱۶ }

شیکردنهوهی هه‌ندیک له وشه‌کان

(الْعِزَّةُ): (الْعِزَّةُ: حَالَةٌ مَانِعَةٌ لِلْإِنْسَانِ مِنْ أَنْ يُغْلَبَ، وَقَدْ تُسْتَعَارُ لِلْحَمِيَّةِ وَالْأَنْفَةِ الْمَذْمُومَةِ)، (عِزَّةٌ): حَالُهُ تَيْكُهُ رِئْ دِه‌گِرِئْ له‌وه‌ی مروؤف تیشکی و، جاری و‌اشه داخ‌وا‌زریته‌وه بو ده‌مارگیری و لووتبه‌رزی خراب، وه‌ک خوا ﷺ له سووره‌تی (البقرة) دا، ده‌فه‌رموئ: ﴿أَخَذَتُ الْعِزَّةَ بِالْإِثْمِ...﴾ (٢٠٦)، واته: به‌گونا‌ه‌وه عیززه‌ت گرتی، ته‌گه‌رنا، ته‌گه‌ر عیززه‌ت به‌گونا‌ه‌وه نه‌بی، سیفه‌تیک‌ی باشه، واته: مروؤف هه‌ول‌ب‌دات به‌رانبه‌ره‌کانی به‌سه‌ریدا زال نه‌بن و زه‌بوونی نه‌که‌ن.

(وَشَقَاقٍ): (أَي: مُخَالَفَةً)، (شَقَاقٌ) ته‌وه‌یه: دوو کو‌مه‌ل یان زیاتر، هه‌ر کامیکیان له (شَقٌّ) یک‌دا بن، (شَقٌّ) یانی: لا، واته: نا‌کو‌کی و دووبه‌ره‌کی.

(لَاتٌ): (أَي: لَيْسَ، أَوْ لَا حِيْنَ، وَالتَّاءُ زَائِدَةٌ فِيهِ كَمَا زِيدَتْ فِي مُةٍ وَرُبَّةٍ)، (لات): هه‌مووی به‌مانای (لَیس) یه، یاخود (لات) (أَي: لَا حِيْنَ)، واته: کات نیه، (تا) یه‌که زیاد کراوه، وه‌ک چو‌ن له (رُبَّة) و (مُة) دا زیاد ده‌کرئ، که خراوته‌سه‌ر: (ثُمَّ) و (رُبَّ). (حِينَ مَنَاصٍ)، واته: کاتی ده‌رباز بوون، (نَاصٌ إِلَى غَدَا: رَجَعَ إِلَيْهِ، وَالْمَنَاصُ: الْمَلْجَأُ)، (نَاصٌ إِلَى غَدَا): واته: په‌نای پی‌برد، (مَنَاصٌ) یش به‌مانای شوینی ده‌رباز بوون و، په‌نا‌گه‌ دی.

(عَجَابٌ): (الْعَجَبُ وَالتَّعَجُّبُ: حَالَةٌ تَعْرِضُ لِلْإِنْسَانِ عِنْدَ الْجَهْلِ بِسَبَبِ الشَّيْءِ، عَجَابٌ مِثْلُ طَوَالٍ: لِلْمُبَالَغَةِ)، (عَجَبٌ) و (تَعَجُّبٌ) حَالُهُ تَيْكُهُ بو مروؤف دیته‌ پيشی به‌هو‌کاری ته‌وه‌ی شتیک نازانی و، (عَجَابٌ) وه‌ک (طَوَالٌ) بو زی‌ده‌پو‌ییه، واته: زور سه‌رسوو‌رمان.

(وَأَنْطَلَقَ): (انْطَلَقَ فُلَانٌ: إِذَا مَرَّ مُتَخَلِّفًا)، ته‌گه‌ر دوا‌که‌وت‌بی له شتیک و پا‌ب‌کات، (إِنْصَرَفَ وَمَشَى)، ده‌ر‌چوو و رو‌یش‌ت، بو‌یه من وشه‌ی (ده‌ره‌پ‌ری) یم، به‌کاره‌ینا بو‌که‌سیک که‌کت و پر‌پ‌روات، که له کوردییدا ده‌لین: ده‌ره‌پ‌رین.

(أَخْلَقَ): (اخْتَرَعَ الْكَذِبَ الَّذِي لَا شُبْهَةَ لِصَاحِبِهِ)، (اخْتِلَاقٌ): هه لَبَسْتَنِي
درويه كه، كه خاوه نه كه ي نيمچه به لگه يه كيشي نيه.

(الْأَسْبَبُ): (جَمْعُ السَّبَبِ: الْحَبْلُ الَّذِي يُضَعَّدُ بِهِ النَّحْلُ، وَسُمِّيَ كُلُّ مَا يُتَوَصَّلُ
بِهِ إِلَى شَيْءٍ، سَبَبًا)، (أَسْبَابُ) كَوَى (سَبَبٌ) ه، له ته صلدا وشه ي (سَبَبٌ) له زمانى
عه رهيبي دا بو تهو گوريس و په ته ي پي سهرده كهون بو سهر دارخورما، تاكو
به ره كه ي بچن، يان تووى نيره كه له ميه كه بكن، به كار هي تراوه، دوايى ههر
شتيك بيته هو كار بو ثامانچيك پي گوتراوه: (سَبَبٌ).

(ذُو الْأَوْنَادِ): (أَوْنَادٌ) كَوَى (وَتَد) ه، (وَتَد) يان (وَتَد) به ماناي گولمخ و
سينگ، دى، (وَتَدَتُهُ أَتَدُهُ وَتَدًا)، دامكوتا، دايده كوتم، داكوتان، گولمخ و سينگ
كه داده كوترى له ملاولاي چادرو ره شمال، ياخود نازه ليكي پي ده به سترينه وه بو
ته وه ي نه روات.

(فَوَاقٍ): يان (فَوَاقٍ): (مَا بَيْنَ الْحَلَّتَيْنِ)، ماوه ي نيوان دوو دوشيني نازه ليك،
پي ده كوترى: (فَوَاقٍ)، واته: تيسا تهو گاميش و مانگايه، يان تهو خوشتره،
يان تهو مهرو بزنه، ده دوشن، ده بي ماويه كه لي بوه ستن، تاكو گوانى پر
ده بيته وه له شير، نجا تهو ماويه ي لي راده وه ستن، پي ده كوترى: (فَوَاقٍ)
يان (فَوَاقٍ)، وه ك دواتر باسى ده كهن، ههروه ها (فَوَاقٍ) به ماناي گه پرانه وهش
دى و، به ماناي ناسووده ييش دى.

(قَطَنًا): (الْقِطُّ: النَّصِيبُ، الصَّحِيفَةُ الْمَكْتُوبَةُ، أَصْلُ الْقِطِّ: الشَّيْءُ الْمَقْطُوعُ طَوْلًا،
قِطٌّ): به ماناي پشك و به ش دى و، به ماناي لپه ريه كه دى، كه تهو پشك و
به شه ي تيذا نووسراوه، به ماناي نووسراویش دى، وشه ي (قِطٌّ) له بنچينه دا تهو
شته يه كه به بارى دريژيدا ده پردري و، ده قليشترى له سهره وه بو خوارى.

هۆی هاتنه خوارهوی ئایه تهکان

هۆی هاتنه خوارهوی ئهم ئایه تانه، که خوا تیاندا ده فهرمووی: ﴿صَّ وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ ۝۱ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزِّ وَشِقَاقٍ ۝۲ كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوا وَلَوْلَا حِينٌ مِّنَّا ۝۳ وَعَجَبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ ۝۴ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا سِحْرٌ كَذَّابٌ ۝۵ أَجْعَلُ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ ۝۶ وَأَنْطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنْ آمْسُوا وَاصْبِرُوا عَلَىٰ آلِهَتِكُمْ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ ۝۷ مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ إِنْ هَذَا إِلَّا اخْتِلَافٌ ۝۸ أُنْزِلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْ ذِكْرِي بَلْ لَمَّا يَذُوقُوا عَذَابٌ ۝۹﴾

شاره زایانی قورئان زوریان لهو بارهوه قسه کردوه، به لام من هه و لمداهو نهوهی له پرووی سه نه دهوه راستره، هه له ته هه ندیک له زانایان هیچ کام لهو ریوایه تانهیان له پرووی سه نه دهوه به راست دانه ناوه، به لام به شیکیشیان نهوهی که ئیستا ده یهینم به راستیان داناهو، یاخود به لای که مهوه سه نه ده که یان به باش داناهو، زوریش تیشکمان بو ده خاته سهر نیوه پوکی نهو ئایه ته موباره کانهو، نه مهش ده قی نهو گیردراوهیه:

إِعْنِ ابْنَ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: لَمَّا مَرِضَ أَبُو طَالِبٍ، دَخَلَ عَلَيْهِ رَهْطٌ مِنْ قُرَيْشٍ، فِيهِمْ أَبُو جَهْلٍ، فَقَالَ: إِنَّ ابْنَ أَخِيكَ يَشْتُمُ آلِهَتَنَا، وَيَفْعَلُ وَيَفْعَلُ، وَيَقُولُ وَيَقُولُ، فَلَوْ بَعَثْتَ إِلَيْهِ فَتَهَيَّئَتْهُ! فَبَعَثَ إِلَيْهِ، فَجَاءَ النَّبِيُّ ﷺ، فَدَخَلَ الْبَيْتَ وَبَيْنَهُمْ وَبَيْنَ أَبِي طَالِبٍ قَدْرُ مَجْلِسِ رَجُلٍ، قَالَ: فَخَشِيَ أَبُو جَهْلٍ أَنْ جَلَسَ إِلَى جَنْبِ أَبِي طَالِبٍ أَنْ يَكُونَ أَرْقَى لَهُ عَلَيْهِ، فَوَتَبَ فَجَلَسَ فِي ذَلِكَ الْمَجْلِسِ وَلَمْ يَجِدْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ مَجْلِسًا قُرْبَ عَمِّهِ، فَجَلَسَ عِنْدَ الْبَابِ، فَقَالَ لَهُ أَبُو طَالِبٍ: أَيُّ ابْنِ أَخِي! مَا بَالُ قَوْمِكَ يَشْكُونَكَ، يَزْعُمُونَ أَنَّكَ تَشْتُمُ آلِهَتَهُمْ وَتَقُولُ وَتَقُولُ! قَالَ: وَأَكْثَرُوا عَلَيْهِ مِنَ الْقَوْلِ،

وَتَكَلَّمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: يَا عَمَّ، إِنِّي أُرِيدُهُمْ عَلَى كَلِمَةٍ وَاحِدَةٍ يَقُولُونَهَا، تَدِينُ لَهُمْ بِهَا الْعَرَبُ، وَتُؤَدِّي إِلَيْهِمْ بِهَا الْعَجَمُ الْجُزْيَةَ، فَفَزِعُوا لِكَلِمَتِهِ وَلِقَوْلِهِ، فَقَالَ الْقَوْمُ: كَلِمَةٌ وَاحِدَةٌ؛ نَعَمْ وَأَيُّكَ عَشْرًا، فَمَا هِيَ؟ فَقَالَ أَبُو طَالِبٍ: وَأَيُّ كَلِمَةٍ هِيَ يَا ابْنَ أَخِي؟ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، «فَقَامُوا فَرَعَيْنِ يَنْفُضُونَ ثِيَابَهُمْ، وَهُمْ يَقُولُونَ: ﴿أَجْعَلِ الْأَلْهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ﴾ ⑤ قَالَ: وَنَزَلَ فِيهِمْ: ﴿صَ وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ﴾ ① بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزِّ وَشِقَاقٍ ② كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوا وَلَا تَحِثْ مَنَاصِرَ ③ وَعِجْبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا سَجَرٌ كَذَابٌ ④ أَجْعَلِ الْأَلْهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ ⑤ وَأَنْطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنْ آمَسُوا وَاصْبِرُوا عَلَى آلِهَتِكُمْ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ ⑥ مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْأَلَمَةِ الْأُخْرَى إِنْ هَذَا إِلَّا خُلُقٌ ⑦ أُنْزِلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْ ذِكْرِي بَلْ لَمَّا يَذُوقُوا عَذَابِ ⑧﴾ ①.

واته: عەبدوڵلای کۆری عەبباس (خوا لییان پازى بى)، دەلى: کاتىک ئەبوو تالیب نەخۆش بوو، کۆمەلێک لە قورەیش کە ئەبوو جەهلیمان لە نێو دابوو، هاتن سەردانی ئەبوو تالییان کرد، ئەبوو جەهل گوتى: برازایە کەت قسە بە پەرستراوە کاغان دەلى و، ئاوا دەکاو ئاوا دەکاو، ئاوا دەلى و ئاوا دەلى، ئەگەر بە دوایدا بنێرى و پێگى لى بکە لەوێ دەیکات و دەلى، ئەویش بە دوایدا نارد، پێغەمبەریش ﷺ هاتە ژوور، ئنجا لە لای ئەبوو تالیب بە ئەندازەى پیاویک شوینى دانیشتن هەبوو، ئەبوو جەهل ترسا، پێغەمبەر ﷺ لە پال مامى دابنیشى، (لەبەر ئەوەى نەخۆش بوو، یان وەک پێزو حورمەت گرتىک، بە ئەندازەى شوینى پیاویکیان هێشتۆتەو)، ئەمەش هۆکاری نەرمیی و سۆزى مامى بى بوى، بۆیە هەلساو خۆى لەو شوینى دانیشتن و، پێغەمبەریش ﷺ هاتە ژوور، هیچ شوینى نەبینى دابنیشى لە نزیك مامى، بۆیە لە لای دەرگایە کە (کە بۆشاییە ک

(۱) أخرجه: أحمد: ج ۱، ص ۲۲۷، وأبو يعلى: ۲۸۵۳، والترمذي: ۳۲۳۲، والنسائي في التفسير: ۴۵۶، والحاكم وصححه: ج ۲، ص ۲۳۲، وفتح القدير للشوكاني: ج ۴ ص ۵.

هه‌بوو) دانیشت، ئه‌بوو تالیب پییگوت: ئه‌ی برازام! بوچی خه‌لکه‌که‌ت سکالو
 گله‌ییت لی ده‌که‌ن و، پیان وایه تو قسه به په‌رستراوه‌کانیان ده‌لیی؟ فلان شته
 ده‌لیی و فلان شت ده‌لیی و، له‌و باره‌وه زوریان قسه له‌گه‌ل کرد، پیغه‌مبه‌ری
 خواش ﷺ قسه‌ی کردو فهرمووی: من ته‌نیا یه‌ک وشه‌م لیان ده‌وی، با ئه‌و
 وشه‌یه بلین، عه‌ره‌ب دیته ژیر رکیفیان، (ه‌وزو تیره‌کانی عه‌ره‌ب) و (ئه‌گه‌ر)
 غه‌یری عه‌ره‌بیش (بروا به‌و وشه‌یه نه‌هینن، ئه‌و کاته) ده‌بی سهرانه‌ بده‌ن،
 ئه‌وانیش راچله‌کین بو قسه‌که‌ی و گوتیان: ته‌نیا یه‌ک وشه؟! ئیمه ده (۱۰)
 وشه‌شت بو ده‌لینن، سویند به‌ بابت! (ئه‌و کات سویندیان به‌ بابیان خواردوه)،
 دوایی گوتیان: ئه‌و وشه‌یه چییه، که ئیمه بیلینن، تو لیمان رازی ده‌بی؟ پیغه‌مبه‌ر
 ﷺ فهرمووی: (لا إله إلا الله) {واته: بیجگه له خوا هیچ په‌رستراویک نیه} ئیدی
 هه‌لسان به‌ داچله‌کاوی و ئه‌و جله‌ی له‌به‌ریان بوو، رایان ته‌کاندو، ده‌یانگوت:
 ﴿أَجْعَلِ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَجِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ﴾، ئایا هه‌موو په‌رستراوه‌کانی کردنه
 یه‌ک په‌رستراو؟! به‌ راستی ئه‌مه شتیکی زور سه‌یرو سه‌رسوو په‌ینه‌ره، ئیدی له‌و
 باره‌وه ئه‌م هه‌شت ئایه‌ته موباره‌که دابه‌زین: ﴿ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ﴾ ❶ بِلِ الَّذِينَ
 كَفَرُوا فِي عِزِّ وَشِقَاقٍ ❷ كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوْا وَلَا تَجِئْ بِمَنْصُورٍ ❸ وَعَجَبُوا
 أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ ❹ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ❺ أَجْعَلِ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَجِدًا
 إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ ❻ وَأَنْطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنْ آمَسُوا وَأَصْبَرُوا عَلَىٰ آلِهَتِهِمْ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ
 يُرَادُ ❷ مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ إِنْ هَذَا إِلَّا خُلُقٌ ❸ أُنْزِلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ
 بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْ ذِكْرِي بَلْ لَمَّا يَدُوقُوا عَذَابِ ❹

مانای گشتیی ئایەتەکان

سەرەتا دەڵێن: ئەم شازدە (۱۶) ئایەتە، کۆمەڵە بابەتییکی چڕو پریان گرتوونە خۆیان، کە دەتوانین بڵێن: یازدە (۱۱)ن:

۱- پێناسەی قورئان: ﴿صَّ وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ﴾، قورئانی خاوەن بیرخەرەوه، یاخود قورئانی خاوەن شەرەف و پێگەی بەرز.

۲- هەلۆیستی نەڕێنیی کافرەکان.

۳- سەرنجراکێشانیان بۆ میژوو و هەرەشەیهکی پەنھان لێیان، کە سەرنجی میژووی گەلانی پیشووی فەوتاو بدەن، ئەگەر بێت و وەک ئەوان بکەن، بە مەرەدی وانیش دەچن.

۴- تۆمەتبار کردنیان بۆ پیڤخەمبەر ﷺ بەو کە جادووگەرەو، درۆزنە.

۵- سەرسۆرمانیان لە خوا بە یەکگرتن (توحید).

۶- ھاندانی سەرانیان بۆ خەڵکەکیان، کە بەردەوام بن لەسەر پەرستراوەکانیان و، گوێ بە ئەو پەیامە تازەییە نەدەن، کە موحەممەد ﷺ ھیناویەتی.

۷- ھینانەوێ دوو بیانووی پووچ.

۸- بەرپەرچدانەوێ بیانووەکانیان.

۹- سەرنجراکێشانیان جاریکی دیکە بۆ میژووی گەلانی پیشووی یاخیی و لادەرو تاوانبار، کە چییان بەسەر ھاتو!

۱۰- ھەرەشە لێکرانیان.

۱۱- بێ باکی دەبرێنێان و، پەلە کردنیان لە ھاتنی سزای خواي دادگەری کارزاندا.

خوایا ډه فهرموئ: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ واته: ټهو کاره ده ست پیده کهم به ناوی خوای به به زهیی به خشنده، کاتیک مروؤف ټهو رسته موباره که ده لئ، ده بئ چوار واتای بنه رتهیی به عه قل و هوؤشی خویدا بیئ:

۱- به ناوی خوا ده ست پئ ده کهم، نهک به ناوی خوؤم، یان هر شتیک دیکه.

۲- ټهو کاره بو رازی کردنی خوا ټه نجام ده ده م.

۳- ټهو کاره به پی به رنامه ی خوا ټه نجام ده ده م.

۴- ټهو کاره به یارمه تی و هاوکاری خوا ټه نجام ده ده م، نهک به شان و شه وکه تی خوؤم.

ټنجا ده فهرموئ: ﴿ص﴾ (ص) پیټیکه له پیته کان لهو بیست و هه شت پیته ی که زمانی عه ره بیی پیک دئن، وهک پیشریش چهند جار باسما ن کردوه، بیست و نو سوورته له قورټاندا، بهو پیټانه ده ست پئ ده کهن، سئ سوورته تیان به پیټی تاک، ده ست پئ ده کهن، که ټمه یه کیکیانه، دوا ی سوورته تی (ق)، دوا ی سوورته تی (ن)، که به سوورته تی (القلم) و سوورته تی (نور) یش ناسراوه، ﴿وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ﴾ سوئند به قورټانی خاوه ن بیرخه ره وه، یاخود خاوه نی شه ر ه ف و ریز، یاخود سوئند به قورټانی خاوه ن به رنامه.

﴿بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزِّ وَشَقَاقٍ﴾ ټه وه ی بی پروایه کان له باره ی قورټان و موحه ممه ده وه ډه یلئن، راست نیه، به لکو ټه وانه ی بی پروان و له خو بایی بوون و خو پئ زوړن و، له نا کوکی و دوو به ره کی دان، واته: خو پئ زوړ بوونیان به ناهق و، دوو به ره کی و نا کوکی کردنیان له گه ل خوا و به رنامه ی خوا دا، وای لی کردوون قورټان به وه تو مه تبار بکه ن که ده یلئن و، موحه ممه د ډه یلئه به وه تو مه تبار بکه ن که له باره یه وه گو تو و یانه و ده یلئن، ﴿كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ﴾ له پیش واندا چهند سه ده مان فه و تاندوون، (قَرْن) به مانای (سه ده) یه و مه به ست پی که سانی که که له ما وه یه کی دیاری یکه راودا پی که وه ده ژین، (يَعِيشُونَ فِي زَمَنِ مَقْتَرَيْنِ)، (قَرْن) واته: خه لک که له کاتیکدا ده ژین، ټنجا

هه‌ندیك گوتووێانه: (قَرْن) چه‌فتا (۷۰) ساڵه‌، هه‌ندیك گوتووێانه: (قَرْن) سه‌د (۱۰۰) ساڵه‌، هه‌ندیك گوتووێانه: په‌نجا (۵۰) ساڵه‌، خوا ده‌فه‌رموێ: زۆرمان له‌ سه‌ده‌كان فه‌وتاندوون، له‌سه‌ر ياخیی بوونیان، ﴿فَنَادُوا﴾، ئنجا هاواریان كرده‌ خواو بانگیان كرد، ﴿وَلَاتَ حِينَ مَنَاصٍ﴾، به‌لام كاتی ده‌رباز بوون تێپه‌ریبوو.

﴿وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِّنْهُمْ﴾، سه‌ریان سوڤما كه‌ له‌ خۆیان هۆشیار كه‌ره‌وه‌و بیرخه‌ره‌وه‌یه‌کیان بۆ هات {كه‌ موحه‌مه‌ده‌ ﷺ} ﴿وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا سِحْرٌ كَذَّابٌ﴾، لێره‌دا: (وُضِعَ الْمُظْهَرُ مَوْضِعَ الْمُضْمَرِ)، ده‌گونجا بۆی: (وَقَالُوا: سَاحِرٌ كَذَّابٌ)، وه‌ك چۆن فه‌رمووێه‌تی: ﴿وَعَجِبُوا﴾، به‌لام لێره‌دا بۆ ئه‌وه‌ی كوفه‌كه‌یان زیاتر ده‌ر بخه‌ری، فه‌رمووێه‌تی: ﴿وَقَالَ الْكَافِرُونَ﴾، ئه‌وانه‌ی بی‌پروان، گوتیان: (كَافِرُونَ) كۆی (كافر)ه‌، (كافر) له‌سه‌ر كیشی (فَاعِل)ه‌، واته‌: داپۆشه‌ر، ئه‌وانه‌ی كه‌ هه‌ق داده‌پۆشن و هه‌قیان بۆ دێ و په‌فزی ده‌كه‌ن، ئا ئه‌وانه‌ گوتیان: ﴿هَذَا سِحْرٌ كَذَّابٌ﴾، ئه‌مه‌ جادووگه‌ریکی درۆزنه‌، درۆزن ئه‌و كه‌سه‌یه‌ كه‌ زۆر درۆ بكات، دوور له‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ كه‌ له‌ ژیاڵیدا پێش پێغه‌مبه‌رایه‌تییش، قسه‌ی ناراست و درۆی به‌ دوو لێودا نه‌هاتوه‌، به‌ به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ كه‌ نه‌یاره‌كانی هێنده‌ متمانه‌یان پێی هه‌بوو، كاتیك ئایه‌تیکی بۆ ده‌خوێندنه‌وه‌و شتیکی پێ راده‌گه‌یاندن، دڵنیاوون كه‌ ئه‌و شته‌ ڤوو ده‌دات، هه‌روه‌ها سپارده‌كانی خۆیان به‌و ده‌سپاردن، هێنده‌ متمانه‌یان پێی هه‌بوو، كاتیك ئه‌و شتیکی فه‌رمووبایه‌، ده‌یانزانیی راسته‌، ده‌یانگوت: موحه‌مه‌د ﷺ وایگوتوه‌و راسته‌!

﴿أَجْعَلِ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا﴾، ئایا هه‌موو په‌رستراوه‌كانی كرده‌ یه‌ك په‌رستراو، كه‌ خوايه‌ ﷻ؟! ﴿إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ﴾، به‌ راستیی ئه‌مه‌ شتیکی زۆر سه‌رسوڤه‌ینه‌ره‌.

﴿وَأَنْطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ﴾ ده‌ستڤۆشته‌ووانێك له‌وان ده‌رپه‌رین و به‌خه‌یرایی ڤۆیشتن، (مَلَأ) وشه‌یه‌كه‌ ته‌عبیری پێ ده‌كه‌ری له‌ خه‌لكی ده‌ستڤۆشته‌و، هوكمه‌ران و به‌رپار

به دهست له نێو کۆمه‌لگادا، ئنجا چونکه عه‌ره‌ب به گشتی و قوره‌یش به تابه‌ت، قه‌واره‌یه‌کی سیاسیان نه‌بووه، ئه‌گه‌رنا خه‌لکی میسر سهرۆکه‌کیان پێی گوتراوه: فیرعه‌ون و، خه‌لکی رۆم گه‌وره‌که‌یان پێی گوتراوه: هیره‌قل و، خه‌لکی فارس به‌رپرسیان پێی گوتراوه: کیسراو، خه‌لکی (حه‌به‌شه) سهرۆکیان پێی گوتراوه: نه‌جاشی، ئه‌مانه هه‌موویان نازناوی پادشایه‌تی و هوکمرانیی بوون، به‌لام گه‌لی عه‌ره‌ب قه‌واره‌یه‌کی سیاسیان نه‌بووه، بۆیه سهرۆکیان، ده‌ست‌ڕۆژیشتوووه‌کان و بریار به‌ ده‌سته‌کان بوون، ئه‌وانه‌ی عه‌قل و چاویان پر کردوون له ترس و سام، هه‌لبه‌ته‌ بۆ گه‌لانی عادو سه‌موودو، مه‌دیه‌ن و گه‌لی فیرعه‌ونیش هه‌ر (مَلاً) به‌کارهاتوه، چونکه هوکمرانه‌که هه‌بووه، به‌لام کۆریک هه‌بووه راویژی پیکردوون، ئه‌گه‌ر به‌ رواله‌ت و بۆ خۆل کردنه‌ چاوی خه‌لکیش بێ! ﴿إِنْ أَمْسُوا وَاصْبِرُوا عَلَىٰ آلِهَتِكُمْ﴾، به‌ خه‌لکه‌کیان گوت: به‌رده‌وام بن و خۆراگر بن، له‌سه‌ر په‌رستراوه‌کانتان، ﴿إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ﴾، بێگومان ئه‌وه شتیکه ده‌ویستری، واته: ئه‌وه پیلانیکه له‌ دژمان ده‌گێردری و له‌ خۆتان وریا بن! ئه‌و کار به‌ده‌سته مله‌ورانیه‌ی هوکمی ئه‌و خه‌لکه‌یان کردوه، زانیوانه مه‌سه‌له‌که چیه‌و موحه‌ممه‌دیان باش ناسیوه، باش حاڵی بوون و، ئه‌وان زیاتر له‌ قسه‌کان تیگه‌یشتوون، هه‌روه‌ک جاریک پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌چێته‌ لای یه‌کیک له‌ سه‌رۆک عه‌شیره‌ته‌کان، که په‌نای بدات و ریگای بدات له‌ نێو عه‌شیره‌ته‌که‌ی دا بانگه‌واز بۆ لای خوا بکات، دوا ئه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ باسی ئیسلامی بۆ ده‌کات، ده‌لێ: ﴿إِنَّ هَذَا الدِّينَ يَخَافُهُ الْمُلُوكُ﴾ واته: ئه‌م ئایینه‌ هوکمرانه‌کان لێی ده‌ترسن و شوینی هوکمرانه‌کان لێژ ده‌کات، ئه‌وه‌ی ئه‌وان داگیریان کردوه له‌ ده‌سه‌لات و سامان، ده‌یگێرێته‌وه بۆ خاوه‌نه‌ شه‌رعییه‌کانی، به‌لام ئه‌و بریار به‌ده‌ستانه‌ ویستووینه‌ خه‌لکه‌که چه‌واشه‌ بکه‌ن.

﴿مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آلِ الْآخِرَةِ إِنَّا هَذَا إِلَّا آخِلَقُ﴾، ئنجا به‌لکه دینیه‌وه ده‌لێن: ئه‌مه‌مان له‌ دوا ئاییندا نه‌بیستوه، دوا ئایین که له‌ نێو خۆیاندا باو بووه،

دەبىي مەبەستيان ئايىنى ئىبراھىم بىي عليه السلام كە پىي گوتراو: (الْحَنِيفِيَّةَ)، كە درۆيان كردهو و نه بووه، بناغه و نيوه پۆكى ئايىنى ئىبراھىم و رېبازى ئىبراھىم يەكتاپەرستىي و تەنيا خوا پەرستىي بووه.

يان مەبەستيان بە: ﴿الْمَلَّةَ الْآخِرَةَ﴾، نەصرانىيەت بووه، ئەوهمان لە ئايىنى كۆتايى دا، كە لە دواي ئەو هېچ كىتېي دىكە دانەبەزىون و لە دواي وى كە عىسايە، هېچ پىڭەمبەر يەك نەهاتو، شتى وامان نەبىستو، ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا أَخْلَقْتُ﴾، ئەمە تەنيا هەلبەستراو، واتە: بە ناوى خواو هەلبەستراو.

﴿أَنْزَلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا﴾، ئايا لە نىو ئىمەدا بىرخەرەو (ذِكْر) بۆ سەروى دابەزىنراو؟! واتە: ئايا ئەو لە هەمووان شايستەترە؟! ﴿بَلْ هُمْ فِي سَكِّ مِنْ ذِكْرِي﴾، خواي بەرز بەرپەرچيان دەداتەو و دەفەرموئ: بەم شىوئە نەبوو كە ئەو لە دوا ئايىن دا نەبوو بى، چ مەبەستيان ئەو بى كە لە نىو ئەواندا باو بوو لە ئايىنى ئىبراھىم، چ مەبەستيان پىي ئايىنى نەصرانىيەت بى، ئەو پراست نىو، هۆكار ئەوئەيە كە ئەوان لە بەرانبەر يادو بەرنامەي من، لە دوو دلىيدان، ئنجا كە دەفەرموئ: ﴿مِنْ ذِكْرِي﴾، مەرچ نىو تەنيا قورئان بگريئەو، واتە: لە هەموو پەيامەكانى من لە گومان و دوو دلىي دان، برۆيان بەوئەيە كە خوا ﷻ كىتېي دابەزاندو، پەيامىكى بۆ پىڭەمبەرەن ناردو، لە بنەرەتدا لەوهدا دوو دلن، ﴿بَلْ لَمَّا يَذُوقُوا عَذَابٍ﴾، بەلكو جارى سزاو ئازارمىيان نەچىشتو، بۆيە وا بى باكن.

﴿أَمْرٌ عَنْهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ﴾، يان ئايا عەمبارەكانى بەزەيى پەرورەدگارى زالى بەخشەر، لەلای وانن، {تاکو به كەيفى خوڤيان ببەخشن؟!} فلانكەس بکەنە پىڭەمبەر و فلانكەسى نەكەنى؟!.

﴿أَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾، يان ئايا حوكمرانىي ئاسمانەكان و زەوىي و ئەوئەي لە نىوانيان دايە، لە بەردەستى ئەوان دايە؟ ﴿فَلْيَرْتَقُوا فِي

الْأَسْبَبِ ﴿١﴾، ئەگەر وایه با بە هوکاران سەرکەون بەرەو ئاسمان، ئنجا لەوێوە
حوکم بکەن و بپاریا بدەن، بەسەر خەڵکی دا.

﴿جُنْدٌ مَّا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِنَ الْأَحْزَابِ﴾ ﴿٢﴾، ئەوانە چەند سەربازێکن لەوێ
تیکشکاون لە حیزبەکان، واتە: سەرەنجام تیکدەشکێن، ئەوانیش لە گەلە ملهوپرە
پیشووەکان زیاتر نین، ئنجا خوا شەش کۆمەڵە لەوانە ی فەوتاون و فەردراونە
زێلدانی میژوو، بۆیان بە نموونە دیتیتەووە دەفەرموێ: ﴿كَذَبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ﴾ ﴿٣﴾،
لە پیش واندای گەلی نووح پیڤەمبەرانیان بە درۆ دانا، ﴿وَعَادٌ﴾ ﴿٤﴾، گەلی عادیش
کە پیڤەمبەرەکیان ناوی ھوود عليه السلام بوو، ﴿وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْنَادِ﴾ ﴿٥﴾، ھەرۆھە
فیرعەونی خاوەن گۆلمیخ کە خەڵکی چوار میخە دەکشای، ئەگەر بیویستبایە
کەسیک ئەشکەنجە بدات، گۆلمیخیکی لەسەر ئەو لەپە دەستەو، یەکیک
لەسەر ئەو لەپە دەستە ی دیکە ی و، دووانیشی لەسەر دوو پیڤەکانی دادەکوێت
و بەدیوارەو دەیکردە پەسم، تاکو گیانی دەردەچوو، کە ئەو پەستەری شەوایی
ئەشکەنجە، ھەندیکیش گوتووایە: ﴿الْأَوْنَادِ﴾ ﴿٦﴾، ئەو ھەرەمانەن کە دروستیان
کردوون لە میسەر، ھەرکامیان گۆرێکە بۆ یەکیک لە فیرعەونەکان.

﴿وَتَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ﴾ ﴿٧﴾، ھەرۆھە گەلی سەموود، کە پیڤەمبەرەکیان صالح
عليه السلام بوو، گەلی لوط، کە پیڤەمبەرەکیان لوط عليه السلام بوو، ﴿وَأَصْحَابُ
لَيْكَةِ﴾ ﴿٨﴾، ھاوێلانی باخەکە، یان درەختە گەورەکەش کە خەڵکی مەدیەن،
ئەوانە ھەموویان پیڤەمبەرانیان بە درۆ دانا، پیڤەمبەری گەلی مەدیەن شوعەیب
عليه السلام بوو، ﴿أُولَئِكَ الْأَحْزَابُ﴾ ﴿٩﴾، ئا ئەوانە حیزبەکان، واتە: ئەو حیزبانەن
کە دژی خواو پەيامەکە ی و پیڤەمبەرانی خوا بوونە.

﴿إِنْ كُلِّ إِلَّا كَذَبَ الرُّسُلِ﴾ ﴿١٠﴾، ھیچ کامیان نەبوو، مەگەر پیڤەمبەرانیان
بە درۆ داناو، ﴿فَحَقَّ عِقَابُ﴾ ﴿١١﴾، سزایەکە ی منیش لەسەریان چەسپا، ﴿وَمَا
يَنْظُرُ هَؤُلَاءِ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مَّا لَهَا مِنْ فَوَاقٍ﴾ ﴿١٢﴾، بیروایانی پۆژگاری تۆش (ئە ی)

موحه ممه د (۱) بهس چاوه پرى هارژنىك ده كهن، كه دواى فوو كرده (صور) بو جارى يه كه م دپته دى، ﴿مَا لَهَا مِنْ فَوَاقٍ﴾ كاتىك فووى پيدا ده كرى، به نه ندازهى ئىوان دوو دوشىنى پىناچى، كه هه مووىان له بهىن ده چن و ده فوه و تىن.

﴿وَقَالُوا رَبَّنَا حِمْلِنَا قَطْنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ﴾ هه روه ها گو تيان: په روه ردگارمان! نه ندازه سزاي خو مانمان به په له بو بپنه، پيش روژى لپرسينه وه.

كه ئه وان بر وايان به روژى لپرسينه وه نه بووه و به توانج وايانگو توه، واته: ئه گهر روژى لپرسينه وه هه يه، تو پيش ئه وه، ئيمه سزا بده، ئاوا بپياك و بى منته بوون!

مەسەلە گەرنەکان

مەسەلە یە کەم:

پێناسە ی قورئان و خستنه پرووی هەلۆیستی خراپی کافرەکان بە گشتی
لە بەرانبەر پێغەمبەردا ﷺ و سەرسام بوونیان بە خوا بە یە کگرتن و، لاگردنی
پەرس تراوه ساخته کان:

خو ده فه رموئ: ﴿ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ ۝١﴾ بِلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزِّ وَشَقَاقٍ
﴿٢﴾ كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوا وَلَاتٍ حِينَ مَنَاصٍ ﴿٣﴾ وَعَجَبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ
مِّنْهُمْ ﴿٤﴾ وَقَالَ الْكَاْفِرُونَ هَذَا سِحْرٌ كَذَّابٌ ﴿٥﴾ أَجْعَلُ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ
عَجَابٌ ﴿٥﴾

شیکردنهوی ئەم ئایە تانه، لە ههشت برگه دا:

١- ﴿ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ﴾ (ص)، پیتی که له بیست و ههشت پیتە که، ﴿وَالْقُرْآنِ
ذِي الذِّكْرِ﴾، سویند به قورئانی خاوهن بیرخه ره وه، یا خود سویند به قورئانی خاوهن پێگه و
پایه ی بهرز، لێره دا سویند له سه ر خورا وه که، یان وه لامی سویند که قرتی ترا وه، که پیتی (ص)
ده لاله تی له سه ر ده کات، واته: سویند به قورئانی خاوهن بیرخه ره وه، یان خاوهن ناوبانگ،
ئەم قورئانه هه ر دابه زی ترا وی خوا یه، چونکه له و پیتانه پیک هاتوه، که ئیوه قسه یان پێ
ده که ن و پێیان ده دوین و پێیان ده نووسن، که چی ناتوانن وینە ی ئەو قورئانه، یان ده
سووپه تی، یان سووپه تیکی بێنن، که واته: بزائن، ئەو قورئانه دابه زی ترا وی خوا یه، یا خود
وه لامی سویند که، ئەوه ده لاله تی له سه ر ده کات، که ده فه رموئ: ﴿وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ﴾،
واته: ئەو قورئانه بیرخه ره وه یه، به لام بێ پروایان، په سندی نا که ن و لێی به هره مه ند نابن،

ئەگەرنا لە راستیی دا مادام ئەو قورئانە بێرخەرەووەیە، بۆ راستییەکانی کە مەرووف ئەگەر لە ڕیڤای وەحییەووە نەبێ پەییان پێ نابات، کەواتە: بزائن ئەو قورئانە دابەزێتراوی خواپە.

۲- ﴿بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزِّهِمْ وَشِقَاقٍ﴾ بەلکو ئەوانە ی بێپروا بوون، لە خو پێ زۆری و دووبەرەکییدان، لێرەدا عیززەت خوازراووەتەووە بۆ خو پێ زۆری و مەزنگیری و دەمار زلی، (شقاق) واتە: دژایەتی کردنی هەق، یانی: لەبەر خو پێ زۆری و بۆ ئەوێ ئەو بازارە ی هەیانە کە بریتیە: لە خو سەپاندن بەسەر ولات داو قورخرکردنی دەسەلات و سامانی خەلک، بە بیانووی ئەووەووە کە ئیمە ئەشپافین و، ئیو پەش و پروتن، یان بە بیانووی ئەووەووە کە دەسەلات میراتگری و بنەمالەییە، یان بە بیانووی ئەووەووە کە ئیمە سامانمان هەیهو ئیو هەژارن، یان ئیمە عاقلین و ئیو بێ عەقلن، کە ئەو بیانووانە هەموویان پووچن و دەرخەری واقعی کۆمەلگایەکی نەخوشتن، ئنجا بۆ ئەوێ ئەوێان لێ تێکنەچێ، بۆیە لەگەڵ قورئان دا ئاوا مامەلە دەکەن، تاکو بازارەکیان لێ تێک نەچێ، لەبەر خو پێ زۆر بوون و دووبەرەکی هەق، بۆیە بەو جۆرە مامەلە دەکەن لەگەڵ قورئان دا، چونکە دەزانن ئەگەر ئەوێ قورئان دەیلێ بچەسپێ، هەموو خەلک تەبا دەبن، ئەو کاتە ئەو سیستمی خو فەرزکردن و قورخرکردنی سامان و دەسەلات، ریشەکیش دەکرێ و، هیچ کەس بیانووی نابێ خوێ بەسەر خەلکدا فەرز بکات، دەسەلات و سەروەت و سامانیان لێ قورخ بکات و بیخاتە بن دەستی خو، بۆیە دەفەرموێ: بەلکو ئەوانە ی بێپروا لە خو پێ زۆر بوون و لە دووبەرەکی هەقدان، ئەوێ وایان لێ دەکات، رقیان لە قورئان و موحەممەد ﷺ بێ، نەک لەبەر ئەو قسانەیان کە دەیانلێن، کە: گواپە قورئان جادووێ، یان لەبەر ئەو بێ کە موحەممەد ﷺ شتیکی هیناوە کە لەگەڵ هەق و مەنتیق دا ناگونجێ، یان لەبەر ئەو بێ کە جادووگەرە، یان درۆ دەکات! دوور لەو پیغەمبەرە ﷺ راستگوو پەروشت بەرزو مەزنە، لەبەر هیچ کام لەو هۆکارانە نیە.

۳- ﴿كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ﴾، زۆرمان لە پیش واندان لە سەدەکان، فەوتاندوون.

(كَمْ اسْمٌ حَالٌ فِي عَدَدٍ كَثِيرٍ، (مِنْ قَرْنٍ) تَمَيِّزُ الْإِبْهَامِ الْغُمِّ، وَالْقَرْنُ: الْأَمَّةُ)، كه ده‌فهرموئ: ﴿كَمْ أَهْلَكْنَا﴾ (كم) (كَمْ الْخَبَرِيَّة) ی پیدەلێن واتە: زۆرمان فەوتاندوون لە پێش واند، لە سەدەکان، ﴿مِنْ قَرْنٍ﴾، ئەمە تایبەتە ئەندێ و ڕوونکەرەو هەیه بۆ ئەو تەمومژە ی که لە ژمارە که دا هەیه، ﴿كَمْ أَهْلَكْنَا﴾، زۆر، ﴿مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ﴾، لە پێشدا که ده‌فهرموئ: زۆرمان لە پێش واند، بەلام که ده‌فهرموئ: ﴿مِنْ قَرْنٍ﴾، ئەمە ڕوونکەرەو هە ی ئەو تەمومژە ی که لە: ﴿كَمْ أَهْلَكْنَا﴾ دا، هەیه، واتە: سەدان لە کۆمە‌لگایەکان، (قَرْن) یش بە مانای (أُمَّة) کۆمە‌لگا دی، لەبەر ئەو هە ی لە کاتیکی دیاریکراودا پێکەوه دەژین، واتە: جیلێک، کۆمە‌لێک.

(۴)- ﴿فَنَادَاوَلَاتٍ حِينَ مَنَاصٍ﴾، (کاتیک که سزایان بۆ هات)، هاوارو بانگیان کرد، بەلام کاتی دەر باز بوون نەبوو، بە دلتیاییه‌وه بانگی خوای پەروەردگاریان کردو، یاخود بانگی یە کدییان کردو، ﴿وَلَاتٍ حِينَ مَنَاصٍ﴾، بەلام ئەو کاتە کاتی دەر باز بوون نەبوو، (حِین) بە مانای کات دی، (مَنَاص) یش، بە مانای دەر باز بوون و، هەلاتن و ڕزگار بوون دی، پێشتر باسمان کرد: (لات) (لا یه‌و) (ت) ه‌که زیاد کراوه، ئەگەر نا دەلێن: بە مانای (لَیس) دی، هەندێکی دیکەش دەلێن: بە مانای ڕۆشیت و تێپەری، دی، یانی: کاتی دەر باز بوون، ڕۆی.

(۵)- ﴿وَعَجَبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ﴾، سەریان سوپما که لە خۆیان هۆشیارکەرەو هە ترسێنەرێکیان بۆ هات، که موحەممەد ﷺ، پێیان سەیر بوو که لە خۆیانە و، لە کۆمە‌لگای خۆیانە، پێیان وا بووه ئەگەر پێغەمبەر بێ، دەبێ لە نێو ڕۆم و فارس دا بێ، خۆیان لەوه پێ که‌متر بووه، پێغەمبەریان لە نێو دابی.

یاخود: سەریان سوپما که لە خۆیانە، پێیان سەیر بوو که مە‌و‌قان پێغەمبەرێکیان بۆ بێ، (عَجَبُوا)، (العَجَبُ: اِنْفَعَالٌ فِي النَّفْسِ يَنْشَأُ عَنْ عِلْمٍ بِأَمْرٍ غَيْرٍ مُتَرَقِّبٍ وَقُوعِهِ)، واتە: هە‌ل‌چوو نێکە لە دەرووندا لە زانیارییه‌که‌وه پەیدا دەبێ بە شتێک که چاوه‌ڕوان نە کراوه، ئەو شتە ڕوو بدات، بۆیه گوتراوه: (إِذَا ظَهَرَ السَّبَبُ بَطَلَ الْعَجَبُ)، واتە: هە‌رکات هۆکار دەرکەوت، سە‌رس‌و‌رمان نامێنێ، زۆر که‌س بە هۆی نە‌زانیی هۆکارە‌که‌وه، سە‌ری سو‌رمێنێ.

﴿۶﴾ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا سِحْرٌ كَذَّابٌ ﴿﴾، بېيروايەكان گوتیان: ئەو جادووگەرێکی درۆزنە، وەك پێشتریش گوتمان: (وَضَعِ الظَّاهِرُ مَوْضِعَ الْمُضْمَرِ لِقَصْدِ وَصْفِهِمْ بِالْكَفْرِ)، بۆیە ناوی ئاشکرا لە جێی راناو دانراوە، چونکە وییستراوە بە کوفر ناوزەد بکری، فەرموویەتی: ﴿وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا سِحْرٌ كَذَّابٌ﴾، ئەوانە ی بېیروان گوتیان: ئەو جادووگەرێکی درۆزنە، ئەگەرنا دەگونجا بفرمووی: (وَقَالُوا)، وەك چۆن لە پێش ئەودا فەرموویەتی: ﴿وَعِجْبُوا﴾، بەلام ئەوانە ی ئەو سەر سوپمانە یان گرتو، لەبەر کوفرەکیانە، ئەو قسە یە دەکەن و ئەو سەر سوپمانە یان تووش بوو.

کە دەلێن: ﴿هَذَا سِحْرٌ كَذَّابٌ﴾، (هَذَا) ئەم ناوی ئاماژە (إِسْمِ إِشَارَةٍ) یە، بە دلنایاییەو بە بۆ بە کەمدانانە، ئەگەرنا دەیان توانی بلێن: موحەممەد، یان بلێن: ئەو پیاو، بەلام کە گوتوو یانە: (هَذَا)، ئەو بە بۆ بە کەم تەماشاکردنە، بەلام کە سێک لەلای خوا زۆر بێ، بە کەم سەیرکردنی نەیارەکانی بە تاییەت کە بېیرواوی بێ ئینصاف بن، زیانی پێ ناگە یەنێ، ﴿وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُّكْرِمٍ﴾ (۱۸) الحج، واتە: کە سێک خوا بێ پێزی بکات، هیچ پێز لێگریکی نابێ، بە پێچەوانەو هەش هەر کە سێک خوا پێزی لێ بگری، بە هیچ کەس سووک نابێ و، ئەگەر خوا گەورە ی بکات، بە کەس بچووک نابێ.

﴿۷﴾ أَجْعَلُ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا ﴿﴾، گوتیان: ئایا هەموو پەرستراوەکانی کردن بە یەک پەرستراو؟! {کە خوا یە} {هەلبەتە ئەو وای لێ نەکردوون، بەلکو لە واقع دا وان، چونکە بێجگە لە خوا، یان مەرۆقە، وەك هەموو مەرۆقەکان، یان لە خوار مەرۆقەو یە، کە شتەکانی دیکەن، یان جندن، کە لە خوارەو ی مەرۆقەو یە، یان فریشتەن، کە فریشتەکانیش هەرچەندە پاک و بێ گوناھن، بەلام خوا ﷻ بە هەموو فریشتەکانی فەرموو: کپنووشی پێز گرتن بۆ ئادەم ببەن، کەواتە: لە خوا ﷻ بێتە خوار: هەمووی دروستکراوی خوا یەو، هیچ کام لە دروستکراوەکانیش شایانی پەرستراو نین، چونکە یان وەك مەرۆقن یان لە خوار مەرۆقن.

۸- ﴿إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ﴾ {گوئیان: ئایا پەرستراوەکانی کردنە یەک پەرستراو؟!} بەپراستی
 ئەو شتیکی زۆر سەیرە، (عُجَاب) (الَّذِي يُتَعَجَّبُ مِنْهُ كَثِيرًا، مِثْلُ طَوَال: الْمُقْرِطُ فِي الطَّوْلِ، وَكِرَام:
 كَثِيرُ الْكِرْمِ، وَالْكَفَرُ يَجْعَلُ الْإِنْسَانَ يَرَى الْمُنْطَقِي عَجِيبًا، وَغَيْرُ الْمُنْطَقِي عَادِيًا !!)، (عُجَاب) شتیکی
 سەر لە بەرانەریدا زۆر سووڕ ھێنێ، صیغە (طَوَال) وەك: (نَخْلَةُ طَوَال)، (رَجُلٌ طَوَالٌ)،
 واته: زۆر درێژ كه زێدەپۆیی كرد بێ لە درێژییدا، (كِرَام) واته: زۆر خاوەن بەخشندەیی،
 (كِرَام) كۆی (كِریم)ە، واته: بەخشندەكان، بەلام (كِرَام) واته: زۆر خاوەن بەخشندەیی، ھەر
 لە سەر كیشی (طَوَال)، گوئویانە: ئەو شتیکی زۆر سەیرە كه یەك پەرستراو پەرستۆی،
 ئەو شتیکی زۆر جێی سەرسوڕمانە! بەلام بەپراستی ئەو شایانی سەرسوڕمانە، كه كوفر و
 لە مەرووف دەكات، شتی لوژیکیی پێ سەیر بێ، بەلام شتی ئالوژیکیی پێ ئاسایی و یاسایی
 بێ، لە پراستییدا ئیمان گەورەترین شتی ئەرینی و چاك، كه لە مەرووف پەیدای دەكات،
 ئەو یە: پیركردنەوێ مەرووف راست دەكاتەوێ، كه شتەكان وەك خۆیان ببینی، كوفریش
 یەكەمین شوێنەواری خراپ كه لە مەرووف دا پەیدای دەكات، ئەو یە: چەشمەندازی تێك
 دەدات و، بەرچاویی لێل دەكات و، شتەكان وەك خۆیان نابینی.

مەسەلەى دووهم:

دەرپەرینی دەستپۆشتوووەکانیان بۆ هاندانی خەلکەکیان و دەست هەلنەگرتن
لە پەرستراوەکانیان و، هێنانەوێ چوار جوړە پاساو، بەرپەرچدانەوێیان و
پووچەلکردنەوێ بیانوو و پاساوێکانیان و، هەرپەشەلیکردنیان و، بێبایەخ پێشاندانیان
لە بەرانبەر سزاو تۆلەى خوادا:

﴿وَأَنْطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنْ آمَسُوا وَأَصْبَرُوا عَلَىٰ آلِهَتِهِمْ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ ۖ مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ إِنْ هَذَا إِلَّا اخْتِلَافٌ ۝ (٦) أُنْزِلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْ ذِكْرِي بَلْ لَمَّا يَذُوقُوا عَذَابِ ۝ (٧) أَمْرٌ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ ۝ (٨) أَمْرٌ لَهُمْ مَلَكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ ۝ (٩) جُنْدٌ مِمَّا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِنَ الْأَحْزَابِ ۝ (١٠)﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە دوازدە بەرگەدا:

(١)- ﴿وَأَنْطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ﴾، دەستپۆشتوووەکانیان دەرپەرین، (الْإِنْطِلَاقُ: مِنْ أَفْعَالِ الشُّرُوعِ)،
(إِنْطِلَاق) لە کردەوێکانی دەست پێکردن، (الْمَلَأُ: سَادَةُ الْقَوْمِ)، (مَلَأَ) واتە: گەورەکان و بریار
بەدەستان و دەستپۆشتوووانی خەلکەکی، (إِنْطِلَاق)، لە کوردیییدا دەبێتەو بە دەرپەرین،
ئەوێهە کە ئێنسان بە خێرای لە شتیک راپەرێ، ئنجا دەستپۆشتوووەکانیان راپەرین بە
گورج و گۆلی و گوتیان:

(٢)- ﴿إِنْ آمَسُوا وَأَصْبَرُوا عَلَىٰ آلِهَتِهِمْ﴾، کە بەردەوام بن و خۆراگر بن لەسەر
پەرستراوەکانتان، خەلکەکیان تێژ دەکردو هانیان دەدان، کە لەسەر بتپەرستی و پابەند
بوونیان بە پەرستراوە ساختەکانیان، بەردەوام بن، بۆ ئەوێ گۆی بۆ بانگەوازی خوا بە
یەکگرتن نەگرن، ئنجا وشەى: (اصبروا) لە: ﴿وَأَصْبَرُوا عَلَىٰ آلِهَتِهِمْ﴾ دا (ضَمَّنَ مَعْنَى
اعْكُفُوا)، واتە: پابەندبن بە پەرستراوەکانتانەو، (اصبروا) واتە: خۆراگر بن و پێیانەو پابەند

بن، چونکه (صَبْرَ عَلَيْهِ) مانای خوږاگری ده‌گه‌یه‌نی و، به مانای پټوه پابه‌ند بوونیش ده‌گه‌یه‌نی، به هوئی (عَلَى) وه، که به‌رکاری پټی خواستوه.

(۳) ﴿إِنَّ هَذَا شَيْءٌ يُرَادُّ﴾، به دنیایی ئه‌وه شتیکه ده‌ویستری، ئه‌مه پاساو هینانه‌وه‌یه بو ئه‌وه‌ی له رسته‌ی پیشی دایه، که گوتیان: ﴿أَنْ أَمْشُوا وَأَصْبِرُوا عَلَىٰ آلِهِتُمْ﴾، ئه‌مه شتیکه ده‌ویستری، واته: پیلانیکه له دژمان ده‌گیردری.

(۴) ﴿مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ﴾، ئه‌مه‌مان نه‌یستوه له کۆمه‌له‌ خه‌لکی دوا‌یی دا، ئنجا (مِلَّةً) ده‌گونجی مه‌به‌ست پټی کۆمه‌له‌ خه‌لکیک بټی، ده‌شگونجی مه‌به‌ست پټی ئایینیک بټی، که کۆمه‌له‌ خه‌لکیک ته‌به‌ننیا‌ن کردوه، (الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ) ش ده‌گونجی مه‌به‌ست پټی ئایینی نه‌صرانی بټی، که له لایه‌ن نه‌صرانییه‌کان ته‌به‌ننیا کرا بوو، له‌ویدا شتی وا نه‌بووه، که به داخه‌وه دوا‌ی به‌رزکردنه‌وه‌ی عیسا (علیه‌السلام) و له دونیا‌دا نه‌مانی، ئایینه‌که گۆردراو سیانی (تثلیث)ی تیخرا: (الأب، والإبن، والروح القدس) واته: ئه‌و خوا به‌یه‌ک‌گرتنه له نټو دوا ئاییندا نه‌مان بیستوه.

واتایه‌کی دیکه‌ی ئه‌وه‌یه: مه‌به‌ست له (الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ) واته: دوا پشت و دوا جیلی خۆیان که پټیان وا بووه له‌سه‌ر ئایینی ئیبراهیم (علیه‌السلام)، ئه‌و ئایینه‌ی که پټیان گوتوه (الحنيفية)، پاک و بێگه‌رد، که به دنیایه‌وه پټ‌شتر باب و باپیریان له‌سه‌ر ئایینی ئیبراهیم بوون، به‌لام دوا‌یی لایان داوه بو هاب‌ه‌ش دانان و بته‌رستی.

(۵) ﴿إِنَّ هَذَا إِلَّا خَلْقٌ﴾، ئه‌مه به‌س شتیکه هه‌له‌ستراوه‌و، درۆیه‌کی داتا‌شراوه.

(۶) ﴿أَمْ نَزَّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا﴾، ئایا له نټو ئیمه‌دا بیرخه‌ره‌وه بو ئه‌و دابه‌زێراوه؟ واته: له کاتیکدا ئیمه‌هه‌ین، ئه‌و هه‌له‌بژێردراوه به‌سه‌ر ئیمه‌دا؟ ئه‌مه وه‌ک ئایه‌تی (۳۱) ی سووره‌تی (الزخرف) ه، که ده‌فه‌رموی: ﴿لَوْلَا نَزَّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِنَ الْقَرَّتَيْنِ عَظِيمٍ﴾، واته: (گوتیان:): ده‌بووایه ئه‌م قورئانه له‌سه‌ر پیاویک له دوو پیاوی دوو شاره‌گه‌وره‌که دابه‌زیایه، که (طائف) و (مکة) بوون، پټیان وا بووه: چونکه موحه‌ممه‌د (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) له‌رووی ماددییه‌وه توانایی باش نیه، شایسته‌ی ئه‌و پوخته‌یه، وایانزانیوه: کټ

پارەى زۆر بى، دەبى پىڭگەى بەرزتر بى! بى ئاگا لەوہى زۆرجار پارەى زۆر لەسەر
حیسابى پىزىز حورمەت و دیوى مەعنەویى مروڤ پەیدا دەبى، زۆر کەس ئابروو و
پىزى دنیاو قیامەتى خۆى لەسەر پارە دادەنئ، لەسەر کوکردنەوہى سەرۆت و سامان
دادەنئ، حەلأل و حەرەم پەپىچەک دەدات و، حەیاو حورمەتى خۆى پىدەدات!

بۆیە خوا ﷻ بەرپەرچیان دەداتەوہ بەوہ کە دەفەرموئ:

(۷) - ﴿بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْ ذِكْرِي﴾، بەلکو ئەوان لە دوو دلپیدان لە بەرنامەو یادى من،
واتە: لەبەر ئەوہ نىہ کە موحمەد ﷺ کەم و کورپىیەکی تیدا بى و شایستەى ئەوہ نەبى،
بەلکو ئەوان دانوویان لەگەل بەرنامەو یادى من دا ناکوئ، چ لەگەل ئەو بەرنامەىیەى
کە بە موحمەددا ﷺ ناردوویەتى! چ یادى خواو بەرنامەى خوا بە گشتى! یانى: ھەر
بە گشتى برۆیان بەوہ نەبوو، خوا ﷻ پەيام و بەرنامەى خۆى بو مروڤەکان بنیئ، بو
پىکخستنى ژيانان، ئەوان جوړیک لە عەلمانىیە تیان تەبەننى کردو، سیکولارىزم دەلئ:
خوای مافى ئەوہى نىہ دەستوێرداتە ژيانى بەشەر، بەشەر بو خوای ژيانى خوای پىک
دەخەن، ئنجا خوا دەفەرموئ: ھوکارى لاملىیان لە پىڤغەمبەر ﷺ و، ھوکارى بىبروایان بە
پەيامى من ئەوہى، کە لە دوو دلپیدان لە بەرانبەر پەيامەکەى مندا، نەک لەبەر ئەوہى
موحمەد ﷺ شایستە نىہ.

(۸) - ﴿بَلْ لَمَّا يَذُوقُوا عَذَابٍ﴾، بەلکو جارئ سزای منیان نەچىژتو، ئەو (بَلْ)انە،
ھەموویان بو (إِضْرَاب)ن، یانى: گواستەوہ لە حالیکەوہ بو حالیکى سەرتر، بەلکو ھىشتا
سزای منیان نەچىژتو.

وشەى (لَمَّا)ش - لىرەدا - بو لابرەنى شتىکە کە ئەگەرى ھەبى ئەو شتە
بى، بەلام جارئ نەھاتو، واتە: جارئ سزای منیان نەچىژتو، بەلام چاوەرپى
دەکرئ سزای منیان بو بى، ئەگەر سزای منیان بچىژتبا، ئاوا بوئرو بى باک و
بى منەت نەدەبوون، لە بەرانبەر من و پەيامەکەم و ئەو ھەرەشانەدا کە لىیان
دەکەم، بە ھوئى گوئ نەگرتن لە پەيامەکەى منەوہ.

(٩)- ﴿أَمْرٌعَنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ﴾، یان ئایا عەمبارەکانی بەزەیی پەرورەدگاری زالی بەخشەرت لەبەر دەستی واندان؟ تاكو به کەیفی خوێان بیدەن بە کەسیک و، نەیدەن بە کەسیکی دیکە؟! ئەمەش گواستەووەیەکی دیکە ی سێهەمە.

(١٠)- ﴿أَمْرٌلَهُمْ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾، ئەمەش گواستەووەی چوارەمە بۆ شتیکی دیکە: یان ئایا حوکمی ئاسمانەکان و زەوی و ئەووی دەکەوێتە نێوانیشیان هی ئەوانەو، ئەوان حوکمرا و خاوەنن؟! ئەگەر وایە:

(١١)- ﴿فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ﴾، ئنجا با بە ھۆکارەکان سەربکەون و بەرزبنەووە ھەلکشین بۆ ئاسمان، کە بە تەئکید ئەمە فەرمانیکی دەستەووەستانکەر (أمر تعجيزي) ە، پێشتریش گۆمان: (أَسْبَاب) کۆی (سَبَب) یش ئەو پەت و گۆریسە بوو، کە پێیدا سەرکەوتوون بۆ سەر دارخورما، بۆ چینی بەرەکەوی بۆ متووربە کردنی.

(١٢)- ﴿جُنْدٌ مَا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِنَ الْأَحْزَابِ﴾، ئەوانە سەربازانیکی کە من لەولا تیشکاوان لە حیزبەکان، (ما) لە (جُنْدٌ مَا) دا: (حَرْفٌ زَائِدٌ يُؤَكِّدُ مَعْنَى مَا قَبْلَهُ، فَهِيَ تَوْكِيدٌ)، پیتیکی زیادکراوە مانای پێشەووە جەخت دەکاتەووە، کە بریتیە لە: بێباوە و کەم پێشاندانیان، کە دەفەرموێ: (مِنَ الْأَحْزَابِ) ئەو سەربازانە لە حیزبەکان، لەو حیزبانە ی بە درێژایی میژوو دژی پێغەمبەرەکان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بوون و دژی پەيامی خوا بوون، بەلام سەرەنجامیان فری درانە زبڵدانی میژوو بوو، کە دەفەرموێ: ﴿الْأَحْزَابِ﴾ (أي: أَيْ الْجَمَاعَاتِ الْمُخَالِفَةُ لِلْأَنْبِيَاءِ)، ئەو کۆمەلانە ی سەریچییکارو ناکۆک بوون لەگەڵ پێغەمبەرەکاندا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام).

سەرئەندانیکی وردتر لەو ئایەتە:

ئێستا با سەرئەندانیکی وردتر لەم ئایەتە موبارەکانە بەدەینهوه:

(۱) - (إِبْنُ الْعَجَبَةِ) له تەفسیرە کەیدا^(۱) دەلێ: کە گوتوو یانە: ﴿إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُّ﴾، پێنج واتای بۆ لێکدراونهوه، کە بە بۆچوونی من هەر پێنجیان گونجاون، بەلام کامیان له کامیان گونجاوتره؟ شوێنی هەڵسەنگاندن و بەراوردکردنه:

یه کەم: (مَا سَمِعْنَاهُ مِنْ مُحَمَّدٍ مِنَ التَّوْحِيدِ وَنَفْيِ الشُّرْكِ، يُرَادُّ إِنْفَاذُهُ مِنْ قَبْلِ مُحَمَّدٍ، فَلَا رَجْعَةَ عَنْهُ)، ئەوهی له موخەممەد مان بێستوه، له خوا به یه کگرتن و لابردنی هاوبەش بۆ خوا دانان، ئامانجیکه له لایەن موخەممەد هوه دەوێستری جیبەجی بکری و لێی ناگەرێتەوه، واتە: ئەو ئەو زۆر سەر سەختە له دەست گرتن به خوا به یه کگرتنەوه، ئەو هاوبەش بۆ خوا دانەرەکان! ئێوهش دەست به پەرستراوه کانی خۆتانەوه بگرن!.

دووهم: (هَذَا شَيْءٌ يُرِيدُهُ اللَّهُ، فَلَا مَرَدَّ لَهُ) ئەوه شتی که خوا دەیهوێ و بەرپەرچدانەوهی بۆ نیه.

(بەلام من پێم وایه ئەم مانایەیان دووره).

سێیه: (هَذَا شَيْءٌ مِنْ نَوَائِبِ الدَّهْرِ)، ئەمە بەلایە کەو به مەماندا داها توه، ئامانج له وهش ئەوهیه که ئێمه تووشی زیان ببین، بۆیه دەبێ خۆ رابگرین بۆ ئەو بەلایەو، شانی بەدینه بهری.

چوارهم: (دَيْنُكُمْ يُرَادُّ وَيَطْلُبُ أَخْذُهُ مِنْكُمْ)، ئایینه کە تان دەوێستری لێتان وەر بگیری و لێتان تێک بدری.

وهک چۆن فیرعهون کاتی خوێ که موسا عليه السلام چوو بۆ لای خەلکی میسر گوتی: ﴿إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ﴾ (۶۱) غافر، واتە: من دەترسێم ئایینه کە تان لێ تێکدات، یاخود ئاشووب و ئاژاوه له نێو وڵاتدا پهیدا بکات، یانی: دینتان تێکدات، یان ژینتان، یانی: فیرعهون دین و ژینی

خەلکە کە ی زۆر چاک ڕەتیو هیناوه! کە دینه کە یان بریتی بوو لە پەرستنی فیرعهون، کە دە یگوت: ﴿يَأَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرِي﴾ القصص، یان دە یگوت: ﴿فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى﴾ النازعات، ژینه کە شیان ئەوه بووه کە سۆغره بێگاریان پێکراوه، بە تاییهت نهوهی ئیسرا ئیل و، خەلکە کە ی دیکە ش هه مووی به چاوی کۆ یله سه یر کراون!

پینجه م: (مَا مُحَمَّدٌ يَفْعَلُهُ، شَيْءٌ يَتَمَنَّى وَيُرِيدُهُ كُلُّ أَحَدٍ)، ئەوه ی موحه ممه د ده ی کات، شتیکی خوازاوه و، هه موو کە س ده یه و ی.

ئەویش ئەوه یه کە خو یتان به سه رتان دا فه رز بکات و به سه پین ی، به بیانووی هینانی ئایینی خوا به یه کگرتنه وه!

۲- ئە گەر سه رنجی قسه کانی کافره کان بده ی، ده بینین چوار بیانوویان هیناونه وه، گو توویانه:

۱- ﴿إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ﴾، ئە مه کاری که ده ویستری، به و چه ند واتی به ی لی کمان دایه وه.

۲- ﴿مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْمَلَأَةِ الْآخِرَةِ﴾، ئە وه مان له ئایینی ئیبرا هیم، یا خود دوا کۆ مه لگا و جیلی خو مان نه بیستوه، یان: دوا ئایین و په یامی خوا، کە بو نه صرانییه کان یان هاتوه، شتی وای تیدانیه.

۳- ﴿إِنَّ هَذَا إِلَّا آخِنَلَقُ﴾، ئە وه به س هه لبه ستراوه.

۴- ﴿أَنزَلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا﴾، ئایا له ئیو ئیمه دا په یامی خوا بو سه ر وی دابه زی تراوه؟ کە شایسته ش نیه.

۳- ئنجا خوای پهروه ردگار له به رانه بر ئەو چوار پاساوه دا، کە هه موویان قسه ی هیه و بو شن:

أ- کە گو توویاته: ﴿إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ﴾، بێگومان موحه ممه د ﷺ نه یویستوه زیانیان لی بدات، ویستوو یه تی ده ربازیان بکات له دنیا دا، له کۆ یلایه تی و چینایه تی و، له

خۆسەپاندنی هەندیک بەسەر کۆمەڵیکداو، لە قۆرخکردنی سامان لە لایەن هەندیکەوه، لەوه دەر بازیان بکات و، نيعمه ته کان بگه پێتهوه بۆ خواوه نه کانی خۆیان که خه لکه.

ب- که گوتوو یانه: ﴿مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْمَلَأَةِ الْآخِرَةِ﴾، ئەوێش درۆ بووه، هەم ئیبراهیم عليه السلام، هەم عیسا عليه السلام و هەم پێغه مبه ران لە ئایینی خۆیان دا، خوا بە یه کگرتیان هیناوه، هیچ کام لە پێغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بێجگه له خواپه رستی، شتیکی دیکه ی نه هیناوه.

ج- که گوتوو یانه: ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا أُوخْلُقُ﴾، ئەمه شتیکی هه لبه ستراوه، هه لبه ته موحه ممه د عليه السلام هه تا گه یشتوو ته ته مه نی چل (۴۰) سالی، هیچی نه فه رمووه، له دوا ی چل سالییه وه فه رموویه تی: (من نیردراوی خوا)، ئنجا ئەگه ر هه لبه ست بووایه، زووتر هه لێده به ست!، پاشان موحه ممه د عليه السلام هیچ شتیکی لی دهر نه که وتوه له پێش ته مه نی چل سالی دا، تا کو خوا پابه ندی کردوه به و ئایین و په یامه وه.

د- پاشان که ده لێن: ﴿أَنْزَلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا﴾، ئایا له نیو ئیمه دا (ذکر) بۆ وی دابه زێ تراوه؟! به لی، ئەو کات و دواتر و ئیستاش و هه تا دنیا دنیا یه نه ک ته نیا له نیو کۆمه لگای عه ره بدا، به لکو له نیو هه موو مرو فایه تی دا وه ک موحه ممه د شایسته ی تیدا نه بووه و نابێ، هه ر پێغه مبه ریک له روژگاری خۆیدا، شایسته ترینی کۆمه لگای خۆی بووه، وه ک خوا ده فه رموی: ﴿اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ﴾، الأنعام، واته: خوا ده زانی په یامی خۆی له کویدا داده نی.

ئنجا خوا ی کار به جی چوار جو ره وه لامیان ده دا ته وه:

۱- ﴿بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْ ذِكْرِي﴾، به لکو ئەوان له دوو دلیدان له یاد ی من و به رنامه ی من، که پێیان وانیه خوا ی دادگه ر په یامی کی نارد بێ، بۆ ریک خستنی ژیا نی به شه ر، یا خود له و په یام و به رنامه ی به موحه ممه د عليه السلام نیردراوه، له دوو دل یی دان، نه ک موحه ممه د عليه السلام که م و کو ریه کی هه بی و شایسته نه بی.

۲- ﴿بَلْ لَّمَّا يَذُوقُوا عَذَابٍ﴾ بە لکو جاری سزاو ئازارو تۆلە ی میان نە چۆتۆ، بۆیە وا بێ منەت و بێ باکن.

۳- ﴿أَمْرٌ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ﴾ ئایا عەمبارەکانی بەزەیی پەرورەدگاری بالادەستی بەخشەر لە لای وان، تاکو بە کەیفی خۆیان بەدەن بەوو نەیدەن بەوی دیکە؟! نەخیر!

۴- ﴿أَمْرٌ لَهُم مِّنْكَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ﴾ یان ئایا حوکمی ئاسمان و زەوی و ئەوێ دەکەوێتە ئیوانیان لەبەر دەستی وانە؟! ئەگەر وایە با سەربکەون! کە بە دُنیاوییهو ئەو بە توانجەو فەرمان پێکردنە، زانایان دەلێن: (أَمْرٌ لِلتَّعْجِيزِ)، فەرمانە بۆ دەستەوسان کردن، واتە: ئێو بەچنە سەری، بپار بۆ خەلکی بەدەن داخۆ چی بکری و چۆن بکری؟

مەسەلە ی سێهەم و کۆتایی:

سەرنجراکێشان بۆ مێژووی شەش لە گەلانی پێشوو، کە پەيامی خوايان بە درۆ داناوو، خواش سزای داو و، ھۆشداریی دان بە بێپروايان، کە ئەوانیش تەنیا چاوەڕێی ھارژن و دەنگێکی بێرەزا دەکەن، کە یەک تاو زیاتری پێ ناچێ و پێی ناوەخرێ:

خوا دەفەرموێ: ﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْنَادِ ۝۱۲ وَثَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَبُ لَيْكَةِ أُولَئِكَ الْأَحْرَابُ ۝۱۳ إِنَّ كُلَّ إِلَّا كَذَبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابِ ۝۱۴ وَمَا يَنْظُرُ هَؤُلَاءِ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مَّا لَهَا مِنْ فَوَاقٍ ۝۱۵ وَقَالُوا رَبَّنَا عَجَلْنَا قِطْنًا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ۝۱۶﴾

شیکردنەوی ئەم ئایەتانە، لە سێزەدە بڕگەدا:

(۱)- ﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ﴾، لە پێش واندە گەلی نووح بە درۆیان دانا.

لێرەدا بەرکار (مفعول بە) ی (كَذَّبَتْ)، قرتێزراوە، چونکە لە دواییدا پروونی دەکاتەو، ئەوێ بە درۆیان داناو چیه؟ ئەویش ھەر لە فەرمایشتی خوادا کە دەفەرموێ: ﴿إِنَّ كُلَّ إِلَّا كَذَبَ الرُّسُلَ﴾، واتە: ھیچ کامیان نەبوو، مەگەر ھەموو پێغەمبەران بە درۆ داناون، ئنجا بە دڵنیاوێ ھەر کامیان لە پۆژگاری خۆیدا پێغەمبەرێکی بە درۆ داناو، بەلام بۆیە خوا دەفەرموێ: ھیچ کامیان نەبوو، مەگەر پێغەمبەران بە درۆ داناو، چونکە کەسێک پێغەمبەرێک بە درۆ دانێ، وەک ئەو وایە ھەموویانی بە درۆ دانابێ، چونکە پەيامی پێغەمبەران ھەمووی وەک یەکیکە، لە نیوہەرۆک و جەوہەردا یەکیکە، لە ھێلە گشتییەکانی دا یەکیکە.

(۲)- ﴿وَعَادٌ﴾، گەلی (عاد)یش، وەک پێشتر گوتمان: گەلی (عاد) پێغەمبەرەکیان ناوی (ھود) بوو، ئیمە بەسەرھاتی (عاد) و گەلەکیمان لە سوورەتی (ھود) دا بە درۆیی ھیناو.

۳- ﴿وَفَرَعُونَ ذُو الْأَوْتَادِ﴾، ههروهها فیرعهونی خاوهن گولمیخان، یان: خاوهن قهلاو کۆشکان: ئه‌ویش پیڤه‌مبه‌رانی به درۆ دانان، ئه‌و مووسا و هاروونی (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) له سهرده‌می خو‌ی دا به درۆ دانان، ئه‌وانیش دوو نمونه بوون له پیڤه‌مبه‌رانی خوا، وشه‌ی (ذُو)، واته: خاوهن، (أَوْتَاد)، کۆی (وَتَد) یان (وَتَد)، به مانای سینگ و گولمیخ، دێ، (عُودٌ غَلِظٌ لَهُ رَأْسٌ مُقْلَطٌ يَدُقُّ فِي الْأَرْضِ لِيَشَدَّ بِهِ الطَّنْبُ)، داریکی چره‌و سه‌ریکی پانی هه‌یه، له زه‌ویدا ده‌چه‌قێنری تاکو ئه‌و په‌ته‌ی له په‌شمالیک به‌ستراوه‌ پێی به‌ستریته‌وه‌و، جار وایه‌ ولا‌خی پێ ده‌به‌ستریته‌وه‌.

۱- مه‌به‌ست له خاوهن سینگ و گولمیخ (ذو الأوتاد) ده‌گونجی ئه‌وه‌بی که فیرعه‌ون سینگ و گولمیخی به‌کار هێناون بۆ ئه‌شکه‌نجه دان و ئازاردانی خه‌لک، له کورده‌واریی خۆماندا ده‌گوتری: «فلان که‌سیان چوار میڤه‌ که‌شا»، فیرعه‌ون عاده‌تی وا بووه به‌ دار خورمایه‌که‌وه، یان به‌ دیواریکه‌وه که‌سیک ویستی بیکوژی به‌ ئه‌شکه‌نجه‌دان، چوار میڤه‌ی که‌شاوه، واته: بزما‌ریک له سه‌ر ده‌ستی و، بزما‌ریک له سه‌ر ده‌سته‌که‌ی دیکه‌ی، به‌ هه‌مان شیوه‌ش له سه‌ر پێیه‌کانی و، کردوویه‌تی به‌ په‌سم تاکو گیانی ده‌رچووه!!

۲- واتایه‌کی دیکه‌ی: (أَوْتَاد)، ئه‌وه‌یه که‌ خوا‌زاراوه‌ته‌وه‌ بۆ ئه‌و حوکم‌پانیی و ده‌سه‌لاته‌ی که‌ فیرعه‌ون فه‌رزی کردوه.

۳- واتایه‌کی دیکه‌ی ئه‌وه‌یه که‌ مه‌به‌ست پێی بینا به‌رزه‌کان، ئه‌و هه‌ره‌مانه‌ی که‌ به‌ (أَهْرَام) کۆده‌بیته‌وه‌، که‌ وه‌ک گۆر بۆ فیرعه‌ونه‌کان، دروستکراون.

شایانی باسه: ئه‌و فیرعه‌ونه‌ی که‌ له‌و ئایه‌ته‌دا مه‌به‌سته، فیرعه‌ونیکه‌ که‌ له‌گه‌ڵ مووسا و هارووندا رووبه‌روو بوته‌وه‌و پێی گوتراوه: (مَنْفَتَاحُ الثَّانِي)، که‌ به‌نوو ئیس‌رائیل له‌ پۆژگاری ئه‌ودا له‌ میسر ده‌رچوون، ئه‌ویش له‌ پادشاکانی خێزانی نۆزده‌یه‌مه، له‌ ریزبه‌ندیی ئه‌و خێزانانه‌دا که‌ حوکم‌پانیی میسرپان کردوه‌و، ئه‌و خێزانی نۆزده‌یه‌مه، ناسراو بوونه به‌وه‌ی که‌ بینایان زۆر دروست کردوون، ماوه‌ی حوکم‌پانییه‌که‌یان (۱۴۷) ساڵ بووه، له‌ ساڵی (۱۴۶۲)ی پێش زاین تاکو (۱۲۸۸)ی پێش زاین، کتیبه‌ میژوویه‌کان وا ده‌لێن.

(۴) ﴿وَتَمُودُ﴾، ھەروەھا گەلی (تَمُود) یش بە درۆیان دانا، (پەيامی خوا)، گەلی (تَمُود) کە پێخەمبەرە کەیان ناوی صالح عليه السلام بوو، تێمە بەسەرھاتی صالح و گەلە کەیمان لە تەفسیری سوورەتی (الحجر) دا، بە تەفصیل باسکردووە.

(۵) ﴿وَقَوْمُ لُوطٍ﴾، ھەروەھا گەلی (لوط) یش، پەيامی خاویان بە درۆ دانا، گەلە کە (لوط) ھەر بە ناوی خۆیەو ناونراوە، ئەگەرنا لوط خۆی خەڵکی عێراق بوو و لە ئووری کلدانیان نیشتهجێ بوو، چونکە برازای پێخەمبەر ئیبراھیم عليه السلام و غەریب بوو لەو شوێنە کە بۆی چوو، کە فەلەستین و شام بوو، بەسەرھاتی لوط عليه السلام و گەلە کەیشمان لە تەفسیری سوورەتی (ھود) دا ھێناوە.

(۶) ﴿وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ﴾، ھەروەھا ھاوێلان، یاخود خاوەنانی باخەکە، یان درەختە چرو پرەکە، کە پێخەمبەرە کەیان ناوی شوعەیب بوو، ھەم بە (أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ) و، ھەم بە خەڵکی (مَدْيَن) یش ناسراون، ئنجا ئایا خەڵکە کە خەڵکی شاری مەدین بوونەو، گەلە کەش ھەر پێی گوتراو: مەدین و ئەو باخەشیان ھەر ھەبوو؟ ھەندێکی دیکەش گوتوو یان: ئەوانە دوو گەل بوون و تاکە پێخەمبەرێک کە بۆ دوو گەلان نێردرا بێ، شوعەیب بوو، ھەم بۆلای خاوەنانی باخەکە (أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ) نێردراو، ھەم بۆ لای خەڵکی (مَدْيَن) یش، تێمە بەسەرھاتی شوعەیب و گەلە کەیمان لە تەفسیری سوورەتی (ھود) دا بە درێژی ھێناوە.

(۷) ﴿أُولَئِكَ الْأَحْزَابُ﴾، ئا ئەوانەن شەش کۆمەلەکان. (التَّعْرِيفُ فِي الْأَحْزَابِ لِلْقَصْرِ أَيْ: هُمُ الَّذِينَ بَلَغُوا الْكَمَالَ فِي الْحِزْبِيَّةِ الْمَذْمُومَةِ ضِدَّ الْأَنْبِيَاءِ)، (أَحْزَاب) ئەلیف و لامی ناساندنی لەسەرە، ئا ئەوانەن حیزبەکان! ئەمە مانای کورت ھەڵیان دەگەیەنێ، واتە: ھەر ئەوانەن کە لە کۆبوونەوەدا لە دژی پێخەمبەران گەشتبوونە لوتکە، یانی: ھەر ئەوانە حیزب و تاقمی تێرو تەواو بوون لە دژایەتی کردنی پێخەمبەراندا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام).

(۸) ﴿إِنْ كُلُّ إِلَّا كَذَبَ الرُّسُلِ﴾، ھیچ کامیان نەبوو مەگەر پێخەمبەران بە درۆ دانان.

ئەم (إِنْ) ه، لایەرە (نافیة) یە، واتە: (ما کُلُّ)، تەنوعی سەر (کُلُّ) قەرە بوویە بۆ پالووە لادراو (مُضَافٌ إِلَيْهِ) کە بریتیە: لە (هُم) واتە: (ما كُلُّهُمْ إِلَّا كَذَبَ الرُّسُلِ)،

هیچ کامیان نه‌بوون، مه‌گەر پیغه‌مبه‌رانیان هه‌موویان به درۆ داناون، لی‌ره‌دا ﴿إِنْ كُلُّ الْاَكْذَبِ الرُّسُلِ﴾ هه‌م به‌رکار (مفعول به‌ی) (کذبت) له: ﴿كَذَبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ﴾ هه‌م هی هه‌ر پینجه‌که‌ی دیکه: (وعاد) و (ثمود) و (فرعون ذو الأوتاد) و (قوم لوط) و (أَصْحَابُ ثِيْنِیْةٍ)، به‌رکاری (گذَبَ) پروون ده‌کاته‌وه، که بریتی بووه له به درۆ دانانی پیغه‌مبه‌ران و، ئه‌و په‌یامه‌ خوایه‌ی پێیان دا نێردراوه.

۹- ﴿فَحَقَّ عِقَابِ﴾، ئنجا سزای منیان له سه‌ر چه‌سپا، ئه‌م (ف)یه، ده‌گونجی:

أ- بۆ ته‌عقیب بێ، یانی: یه‌کسه‌ر دوا‌ی ئه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌رانیان به درۆ دانا، سزای منیان له‌سه‌ر چه‌سپی، ﴿عِقَابِ﴾ له بنه‌رته‌ دا (عقایی)یه‌و (ی) که لادراوه‌و و که‌سه‌ره له شوینی دانیشته‌وه، (أَي: ثَبَتَ وَوَجِبَ عِقَابِي عَلَيْهِمْ)، چه‌سپاو و پێویست بوو سزای من له‌سه‌ریان.

ب- ده‌شگونجی (ف)یه‌که بۆ به دوا‌داهاتن (فَاءُ التَّعْقِيبِ) بێ.

ج- ده‌شگونجی (فَاءُ الْجَزَائِيَّةِ) بێ، واته: له سزای ئه‌وه‌دا که پیغه‌مبه‌رانیان به درۆ دانا، سزای منیان له‌سه‌ر پێویست بوو.

۱۰- ﴿وَمَا يَنْظُرُ هَؤُلَاءِ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً﴾، ئا ئه‌وانه‌ش {ئه‌و بی‌پروایانه‌ی پۆژگاری موحه‌ممهد ﷺ له عه‌ره‌ب و غه‌یری عه‌ره‌ب، هی پۆژگا‌ره‌کانی دیکه‌ش} ئه‌وانه هه‌موویان چاوه‌ڕێ ناکه‌ن، مه‌گەر یه‌ک ها‌رژن، یه‌ک ده‌نگی گه‌وره، ﴿وَمَا يَنْظُرُ﴾، (مَا يَنْظُرُ) به‌ پێی سیاق ده‌گونجی به‌ مانای: ته‌ماشای ناکه‌ن و، ده‌شگونجی به‌ مانای چاوه‌ڕێ ناکه‌ن، بێ، به‌لام لی‌ره‌دا به‌ مانای چاوه‌ڕێ کردنه، واته: ئه‌وانه چاوه‌ڕێ ناکه‌ن بی‌پروایه‌کانی پۆژگاری پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ پله‌ی یه‌که‌م، ﴿إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً﴾، جگه له ها‌رژنیکی گه‌وره، ده‌نگیکی گه‌وره، که له دوا‌ی فوو‌کردنی یه‌که‌می ئیس‌رافیل به (صور)دا په‌یدا ده‌بێ،

۱۱- ﴿مَا لَهَا مِنْ فَوَاقٍ﴾، یه‌ک تاو ناوه‌خری. (فَوَاقٍ) خویندراوه‌ته‌وه‌و (فَوَاقٍ) یش خویندراوه‌ته‌وه، هه‌م به‌ سه‌ر، هه‌م به‌ بۆر، (الْفَوَاقُ وَالْفَوَاقُ: إِسْمٌ لِمَا بَيْنَ حَلْبَتَيْ حَالِبٍ

النَّاقَةَ، وَرَوْعَتَي فَصِيلِهَا، وَاللَّبَنُ الْمُجْتَمِعُ فِي تِلْكَ الْحِصَّةِ يُسَمَّى: الْفَيْقَةَ وَالْجَمْعُ: أَفَاوِيقُ)،
(فَوَاق) و (فَوَاق) ناون بۆ ئەو ماوەیەکی دەکەوێتە نێوان دوو دۆشین، دۆشین
حوشتر، (دەشگونجی غەیری حوشتریش بێ، مەر بێ، بزن بێ، مانگا بێ، گامیش بێ)،
هەرۆهەها بەو ئەو دوو مژینەش دەگوترێت کە بەچکەکە دەیمژێ، {کە بەچکەکی حوشتر
پێی دەگوترێ: (فَصِيل) و، کارو بەرخ، کە بزن و مەر دەمژن و، گۆلک و پالāخ، کە مانگا
گامیش دەمژن، ئنجا ئەو ماوەیەکی دەکەوێتە نێوان ئەو دوو مژینانەو کە جاریک
مژیکێ لێدەدات، قومیکێ لێدەدات، دوايی ماندوو دەبێ و دەمی لێدەکاتەو، دوايی
دوو بارە دەمی بۆ دەباتەو، ئەو ماوەیە پێی دەگوترێ: (فَوَاق)، هەرۆهە کە سیکیش
کە گوانەکە دەدۆشێ، رایدەگوشێ تاکو شیرێ لێ بێتە خوار، دوايی بەری دەدات
تاکو شیرێ تێبێتەو، ئەو ماوەیە پێی دەگوترێ (فَوَاق) و (فَوَاق) { ئەو شیرەش کە
کۆدەبێتەو لەو کاتەدا پێی دەگوترێ (فَيْقَةُ) کە بە (أَفَاوِيق) کۆدەکرێتەو.

(أَي: لَيْسَ بَعْدَهَا إِمَهَالٌ بِقَدَرِ الْفَوَاقِ أَوْ الْفَوَاقِ)، دواي ئەوەی ئەو هارژن و چریکە
دێ، مۆلەت نادرین بە ئەندازەی مژ لێدانیک، یان بە ئەندازەی دادۆشینیک،
واتە: ماوەیەکی کەمیشی ناکەوێت، دواي ئەو چریکە، یە کسەر لە بەین
دەچن، یاخود: هاتنی ئەو دەنگ و چریکە، ماوەکە زۆر زۆر کەمەو لە
چاو ترووکانی کە ئەو دەقەومی، پیشتیش باسما کردووە لە تەفسیری سوورەتی
(الأعراف) دا، کە پیغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: کە سێک پارووی بەرز کردۆتەو بۆ
زاری، ناگا پارووە کە بخاتە دەمی، دنیای بەسەردا کاول دەبێ.

(۱۲) ﴿وَقَالُوا رَبَّنَا عَجَلْنَا قِطْنًا﴾ (بێروایەکان) گوتیان: پەرۆهەر دگاران! پشک و
بەشی خۆمانمان لە سزا بۆ پیشبەخە، (الْقِطُّ: الْقِسْطُ مِنَ الشَّيْءِ، وَقِطْعَةُ الْوَرَقِ الَّتِي يُكْتَبُ
عَلَيْهَا الْعَطَاءُ لِأَحَدٍ)، (قِطُّ) بە بەشیک لە شتیک دەگوترێ، هەرۆهەها بە پارچە کاغەزێک
دەگوترێت کە بەخششیک بۆ کە سێک لێ دەنووسرێ (أَي: نَصِيبًا مِنَ الْعَذَابِ) بەشی
خۆمان لە سزا، بە پەلە بۆمان بێنە.

(۱۳) - ﴿قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ﴾، پيش رۆژی لىپرسينهوه، كه ئەمه گىرانهوهى قسهى وانهو خوا ﷺ قسهكهيان دهگىرپتهوه، كه گالتهيان به زىندوو بوونهوهو سزاو پاداشت كردوه، گالتهيان به هاتنى قيامهت كردوه، بۆيه وا بهبى باكى گوتوو يانه: پهروهردگارمان! بهش و پشكى ئيمه لهو سزايه دا ههيه، پيش قيامهت بۆمان بينه، پيش رۆژی لىپرسينهوه بۆمان بينه، واته: بڕوامان نيه كه ببى، بۆيه وا به بيمنهتتى و به ملهوپرى تهحه ددايان كردوه كه نه خيى راست نيه! ئەگەر ههيه بيهينه، وهك له جى ديكهش زۆريان واگوتوه.

خوا به لوتف و كهپه مى خۆى يارمهت ييمان بدات په ند وهربگرين له گه له ملهوپرهكان، له گه له ياخييهكان، كه په يامى خويان كه به پيغه مبه راندا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ناردوو يهتى، به درۆيان داناوهو، سه ره نجام خۆيان تووشى رۆژره شى كردوه، خۆيان تووشى ژين تالى دنياو شپزه حاالى قيامهت كردوه، خوا ئيمه له وه بپاريژى و، خوا يارمهت ييمان بدات به دل و گيان ههولبدهين به عه قل و هوش زياتر له په يام و به رنامهى خوا تيبگهين و، به دل و دهروون زياتر ئەو په يامه قبوول بكهين، په سندی بكهين، وهريبگرين، تامى لىبكهين و، به زمان دانى پيدا بئين، بيهيه نين، روونى بكهينه وهو، به ئەندامه كانيشمان جييه جى بكهين، هه م له ژيانى تاكى خۆمان دا، هه م له ژيانى خيزانييمان دا، هه م له ژيانى كۆمه لايه تيمان دا و، هه م له ژيانى سياسيمياند، بىگومان خوا ﷺ هه موو پيغه مبه رانى (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ناردوون و هه موو په يامه كانى خۆى دابه زاندوون، بۆ ئەوهى مروقه كان رى راست بگرن و، سه ره نجام به خته وه رى دنياو سه رفرازى رۆژى دواى بن، ئەگه رنا خوا ﷺ نه به به نديا يه تى و چاكه ي مروقه كان سوودى كى پيده گات، نه به هوى گوناوهو تاوان و لادانيشيان وه زيانى كى پيده گات، ئەوه مروقه كانن كه ئەگه ر رى خوا بگرن، خۆيان به خته وه رو به هره مهنده بن و، ئەگه ر له رى خواش لابه دن، خۆيان زه ره رمه ندو ژين تال و به دحال ده بن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی دووهم

پیناسهی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە سیژدە (۱۳) ئایەت پیک دی، ئایەتەکانی: (۱۷ - ۲۹)، که تەرخانکراون بۆ باسکردنی ژمارەیهک لە نێعمەتەکانی خوا ﷻ لەسەر داوود ﷺ و، بەسەرھاتیکێ تایبەتی داوود که تەنیا لەم سوورەتەدا ھاتووە، مایە میشت و مەری زۆری نێوان زانایان بوو، بە بۆچوونی من، بەھۆی کارتیکراو بوونی ھەندیکیان و، کەوتنە ژێر کاریگەریی ھەندیک قسەو قالی جوولەکەو نەپرانییەکانەو، کە پوختەیی بەسەرھاتەکەش کێشەیی خۆ بردنە لای داوودی دوو کەسی ناکۆکە، کە خۆیان بە برای یەکدی ناساندووە، دواي خستە پووی کێشەکە لەلایەن دەعواکەرەو، بە شیوەیەکی وروژێنەر، یەکسەر داوود ھەلچووە، بپاری ستەمکاربوونی بەسەر بابای دەعوا لەسەرداودا داووە، بەو بۆنە یەشەووە خوا ﷻ ئامۆژگاری و لۆمەیی داوودی کردووە، کە لە دادوەرییدا دەبی وریابی و، شوین سۆزو ئارەزوو نەکەوی، ئەگەرنا لە راستە پێ لا دەدات.

﴿أَصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَادْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ﴾ (۱۷) ﴿إِنَّا سَخَرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعِشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ﴾ (۱۸) ﴿وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ أَوَّابٌ﴾ (۱۹) ﴿وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَأَتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصَّلَ الْخِطَابِ﴾ (۲۰) ﴿وَهَلْ أَتَتْكَ نَبْوُا الْحَصَمِ إِذْ سَوَرُوا الْمِحْرَابِ﴾ (۲۱) ﴿إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ خَصَمَانِ بَغَى بَعْضُنَا عَلَى بَعْضٍ فَاحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ﴾ (۲۲) ﴿إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَجَّةً وَلِي نَجَّةٌ وَاحِدَةٌ فَقَالَ أَكْفِلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ﴾ (۲۳) ﴿قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَجِّكَ إِلَى نِعَاجِهِ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ﴾ (۲۴) ﴿فَغَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ﴾

وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّكَابٍ ﴿٢٥﴾ يَدَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ ﴿٢٦﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَطْلًا ذَٰلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ﴿٢٧﴾ أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ ﴿٢٨﴾ كَتَبَ أَرْزَلُهُ إِلَيْكَ مَبْرُكٌ لِّدَّبْرُوا ءَايَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴿٢٩﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{(ئەهی موحه مەهد ﷺ)!} لە بەرانبەر ئەوەدا کە بێ پروایان دەیلێن (لە قسە ی پووچ و خراپ) خۆراگر بەو، یادی بەندە کەمان داوودی خاوەن توانا بکە، بێگومان ئەو زۆر گەراوە بوو (بۆ لای خوا) ﴿١٧﴾ ئێمە چیا یە کائمان بۆ داوود ملکە چ کردبوون، ئیواران و دەمەو خۆرە لات (خوا) بە پاکگرتنیان لە گەلدا دەکرد ﴿١٨﴾ هەروەها بآندە کانی شمان (بۆ داوود پام و دەستەمۆ کردبوون و) کۆکراوە بوون و، هەر کامیان زۆر بۆ لای داوود گەراوە بوو (فەرمانبەر و ملکە چی بوو) ﴿١٩﴾ هەروەها حوکمرانییە کە یمان بە هیژ کردبوو و، حیکمەت و قسە پروونییمان پێدا بوو ﴿٢٠﴾ ئایا هەوآلی (خەلکە) ناکۆکە کە شت بۆ هاتو؟ کاتی ک وەسەر دیواری میحرا بە کە (ی داوود) کەوتن ﴿٢١﴾ کاتی ک (کت و پەر) لە داوود وەژوور کەوتن، ئەویش بە هۆی (کت و پەر وە ژوور کەوتنی) وانەو، داچلەکی، (ئەوانیش) گوتیان: مەترسە، دوو کەسی ناکۆکین، یە کمان ستەمی لەوی دیکەمان کردو، ئنجا تۆ بە هەق دادوهرییمان لە ئیوان دا بکەو، لامەدەو بەرەو راستە ری رێنماییمان بکە ﴿٢٢﴾ (یەکیان گوئی: ئەمە برامە، نەو دەو نو مەری هەن و،

منیش یەك مەرم هەیه، كه چى پىگوتەم: مەركەت بخە ژىر ركىفى من و، لە دواندنىش دا بەسەرم دا زال بوو ﴿۲۳﴾ داوود گوتى: بە دلىيى بە داواكردنى پىدانى مەركەت، كه بىخاتە گەل مەركەكانى، ستەمى لىكردووى و زۆرىك لە مرقە تىكەلەكانىش ستەم و دەستدرىژى لەگەل يەكدى دا دەكەن، جگە لەوانەى برۆيان هىناووە كردهووە چاكەكانيان كرددون و، ئەوانىش كەمن، داوود (پاش دادوهرىيە بە پەلەكەى) زانى كه تىمە تاقىمان كردهووە، (بۆيە) يەكسەر داواى لىوردنى لە پەروەردگارى كردو، بە ركووع دا كەوت و گەراپەووە (بۆ لاى خوا) ﴿۲۴﴾ تىمەش لەو (هەلوپستە هەلەيە) لىمان بوورى و، بىگومان لە لاى تىمەش نىزىكى و سەرەنجامىكى هەرە چاكى هەيە ﴿۲۵﴾ ئەى داوود! تىمە تۆمان كرده بە جىنشىن لە زەوى دا، ئنجا بە هەق و دادگەرانه دادوهرىيە لە نىوان خەلكدا بكەو، شوپىن ئارەزوو و سۆز مەكەو، ئەگەرنا لە رپى خوا ونت دەكات (ولات دەدا)، مسۆگەر ئەوانەى لە رپى خوا ون دەبن (ولا دەدەن) ئازارىكى توندىان هەيە، (لە رۆژى دوايى دا) لە سۆنگەى ئەووەو كە رۆژى لىپرسىنەوہيان لە بىرچوووە لى بى ئاگابوون ﴿۲۶﴾ تىمە ئاسمان و زەوى و ئەوہى نىوانىشيانمان پووچ (و بى حىكمەت) دروست نەكردوون، ئەوہ (كە گەردوون بى حىكمەت و ئامانجە) گومانى ئەوانەيە كە بىروابوون، ئنجا سزاي سەخت بۆ ئەوانەى بىروان لە ئاگر (ى دۆزەخ) ﴿۲۷﴾ يان ئايا ئەوانەى برۆيان هىناووە كردهووە چاكەكانيان كرددون، وەك تىكدەران و خراپەكاران لە زەوى دا دادەنىن؟ يان ئايا پارىزكاران وەك تاوانباران دادەنىن؟ (ئەگەر رۆژى دوايى نەبى ماناي وايە ئەو جوړە كەسە جياوازانە، وەك يەك دانراون!) ﴿۲۸﴾ (ئەم قورئانە) كتيبيكە بۆ لاى تۆمان دابەزاندو، بە پىزو بەرھەمدارە (دامانبەزاندو) تاكو لە ئايەتەكانى رامىنن و، تاكو خاوەن عەقلاىش (بەھۆيەوہ هەرچى راستى پىويستيانە) بىريان بكەوئەوہ (و پەند وەربگرن) ﴿۲۹﴾.

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له وشه‌کان

(ذَا الْأَيْدِ): (أَي: ذَا قُوَّةٍ)، واته: خاوهن هیز، (ذَا) واته: خاوهن، (أَيْدٍ) واته: قووه‌ت، هیز، (أَيْدٍ) کو‌ی (يَد) ه، (أَيْدٍ) واته: ده‌سته‌کان، به‌لام لی‌ره‌دا مه‌به‌ست پی‌ی هیزه، چونکه هه‌موو که‌س ده‌ستی هه‌ن، به‌س هه‌موو که‌س نه‌و هیزو پی‌زه‌ی نه، که پی‌ویسته‌تی بو‌ نه‌جامدانی کاره‌کانی.

(أَوَّابٌ): (الْأَوَّابُ: كَالْتَّوَّابِ، وَهُوَ الرَّاجِعُ إِلَى اللَّهِ بِتَرْكِ الْمَعَاصِي)، ده‌لئ: (أَوَّابٌ) وه‌ک (تَوَّاب) ه، که بریتیه: له‌ گه‌راوه بو‌ لای خوا، به‌ واز لی‌هینانی گونا‌هان.

(بِالْعَشِيِّ): (الْعَشِيُّ: مِنْ زَوَالِ الشَّمْسِ إِلَى الصَّبَاحِ)، (عَشِيٍّ) له‌و کاته‌وه که‌ خۆر له‌ نی‌وه‌راستی ئاسمان لاده‌دات تا‌کو به‌ره‌به‌یان، پی‌ی ده‌گوتری: (عَشِيٍّ).

(وَالْإِشْرَاقِ): (الْإِشْرَاقُ: وَقْتُ الْإِشْرَاقِ)، کاتی خۆر هه‌لاتنه، ده‌گوتری: (شَرَقَتْ الشَّمْسُ شُرُوقًا، أَي: طَلَعَتْ)، خۆره‌که هه‌لات، کاتی خۆر ده‌رده‌که‌وی.

(الْحِكْمَةِ): (إِصَابَةُ الْحَقِّ قَوْلًا وَعَمَلًا، أَوْ حَقَائِقُ الْقُرْآنِ)، که ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ﴾، حیکمه‌ت به‌ موته‌له‌قیی که‌ دی، واته: پی‌کانی هه‌ق به‌ قسه‌و به‌ کرده‌وه‌و، له‌ قورئاندا زۆرجار به‌ مانای راستیه‌کانی قورئان هاته‌وه، نه‌گه‌ر ته‌ماشای ئایه‌ته‌کانی سووره‌تی (الإسراء) یش بکه‌ین، بو‌مان ده‌رده‌که‌وی حیکمه‌ت واته: خو‌ بزارکردنی مرو‌ف له‌ په‌وشت و ئاکاره خراپه‌کان و، خو‌ رازاندنه‌وه به‌ سیفه‌ته به‌رزو ئاکاره جوانه‌کان.

(وَفَصَّلَ الْخِطَابِ): (فَصَّلَ) واته: لیک جیا‌کردنه‌وه (خِطَابٍ) یانی: دواندن، (مَا فِيهِ قَطْعُ الْحُكْمِ، وَحُكْمٌ فَيُفَصَّلُ: الْكَلَامُ الْبَيِّنُ، الْفَصْلُ: إِبَانَةٌ أَحَدُ الشَّيْئَيْنِ)، ده‌لئ: ﴿وَفَصَّلَ الْخِطَابِ﴾، شتی‌که که‌ بریاری یه‌کلایی که‌ره‌وه‌ی تیدا‌بی، (وَحُكْمٌ

فَيَصِلْ) واتە: قسە یەکی پروون، (فَصْل): بریتیه له لێک جیاکردنەوهی دوو شتان له یه کدی، یاخود شتێک له دوو شتەکان.

(الْخَصْمُ): (الْخَصْمُ: مَصْدَرُ خَصَمْتُهُ، أَي: نَازَعْتُهُ خَصْمًا)، (خَصَم)، چاوگە، له (خَصَمْتُهُ) هوه هاتوه، (خَصَمْتُهُ) واتە: ناکۆکییم له گەڵدا کرد، یانی: (نازَعْتُهُ)، ئنجا (خَصَم) چاوگە، بە لām لێره دا بە مانای کۆمه له خه لکێکی ناکۆک به کارهاتوه.

(تَسْوَرُ): (السُّورُ: الْحَائِطُ، وَتَسْوَرُ: صَعِدَ السُّورَ)، (سُور)، به مانای دیوار دی، یان دیواری ههوشه، یان ههر دیواریک که ده کرێ، وهک په رژی نیکی، ئنجا (تَسْوَرُ) بریتیه له وهی به سه ر ئه و دیواره بکهوی (وه سه ر کهوتن).

(الْمَحْرَابُ): (الْمَسْجِدُ، أَي: صَدْرُ الْمَجْلِسِ)، (مَحْرَاب) ههم به مانای مزگهوت هاتوه، ههم به مانای پێشه وهی کۆرو مه جلیسیک هاتوهو، به مانای ژووریکی تایبه تیش هاتوه، که مروّف خوا په رستی تیدا بکات.

(فَفَرَعَ): (الْفَرَعُ: انْقِبَاضٌ وَنِفَارٌ يَعْتَرِي الْإِنْسَانَ مِنَ الشَّيْءِ الْخَفِيفِ)، (فَرَعَ): بریتیه له داچله کینیکی و رێک هاتنیکی، که به سه ر مروّف دا دی، له ئه نجامی شتێکی تر سناکدا.

(وَلَا تُشْطِطُ): واتە: لاهه ده، (الشَّطَطُ: الإفراطُ في البُعْدِ، وَشَطَطَ الدَّارُ وَأَشْطَ، يُقَالُ فِي الْمَكَانِ وَفِي الْحُكْمِ)، (شَطَطَ): بریتیه له زیده پۆیی کردن له دوور کهوتنه وه دا، ده گو ترێ: (شَطَطَ الدَّارُ)، واتە: ماله که (خانوه که) دوور بوو، ئه مه ههم له شویندا به کار ده هی نرێ، شوینه که دوور بێ، ههم له حوکم و بپاردا، (أَشْطَ فِي حُكْمِهِ) واتە: له بپاره کهیدا له حق دوور کهوته وه.

(أَكْفَلْنِيهَا): واتە: به منی بسپیره، (الْكَفَالَةُ: الضَّمَانُ، أَكْفَلْنِيهَا، أَي: اجْعَلْنِي كِفْلًا لَهَا، وَالْكِفْلُ: الْكَفِيلُ)، که فاله ت، واتە: (ضَمَان) یانی: وه ته ستو گرنتی شتێک، (أَكْفَلْنِيهَا): واتە: منی بکه به (کِفْل)، (کِفْل) یش، به مانای که فیل دی، (کِفْل) یش که سیکه کاریکی پی سپێردراوه، یان کاریکی به ته ستو، یان که سیکی به ته ستو وه گرته، من که فیلێ توّم، واتە: من کاری توّم به ته ستو وه گرته.

(وَعَزَّنِي) : (عَزَّنِي فِي الْخِطَابِ: أَي غَلَبَنِي، عَزَّ عَلَيَّ كَذَا: صَعُبَ)، (عَزَّنِي فِي الْخِطَابِ)، واته: له دواندن دا به سهر مندا زال بووه، ده گوتړی: (عَزَّ عَلَيَّ كَذَا)، واته: نهو شته له سهر من قورسهو زه حمه ته.

(الْخُلَطَاءُ) : (جَمْعُ خَلِيطٍ: وَهُوَ الصَّدِيقُ، أَوْ الْمُجَاوِرُ، أَوْ الشَّرِيكَ، وَخَلِيطٌ لِلْوَاحِدِ وَالْجَمْعِ)، وشه ی (خُلَطَاء) کوو (خَلِيط) ه، (خَلِيط) هم به مانای برادر دی، هم به مانای دراوس دی، هم به مانای هاو شه ریک و هاوبه ش دی، (خَلِيط) بو تاک و بو کو ش به کار دی.

(الزُّلْفَى) : (الزُّلْفَةُ: الْمَنْزِلَةُ وَالْحُظْوَةُ)، وشه ی (زُلْفَى) و (زُلْفَةُ) هه ردو وکیان به مانای پیگه و به مانای پشک و به شی چاک، دین.

(يَضِلُّونَ) : واته: ون ده بن، (الضَّالُّ: الْعَدُولُ عَنِ الطَّرِيقِ الْمُسْتَقِيمِ، وَيُضَادُّهُ الْهِدَايَةُ)، (ضَال): بریتیه له لادان له ری پراست و، پیچه وانه و دژ که ی بریتیه له هیدایه ت، هیدایه ت واته: ری پراست دوزینه وه.

(بَاطِلًا) : (الْبَاطِلُ: نَقِضُ الْحَقِّ، وَهُوَ مَا لَا ثَبَاتَ لَهُ عِنْدَ الْفَحْصِ، وَقِيلَ لِلشُّجَاعِ بَطْلٌ، تَصَوُّراً لِبُطْلَانِ دَمِهِ)، (باطل) دژو پیچه وانه ی هه قه، که بریتیه له وه ی کاتیک ده پشکنی، چه سپاوی نیه و شتیکی بو شه، بویه ش به بابای نازا گوتراوه: (بَطْل) یانی: خوینی خو ی کردو ته کاسه وه، خوینی خو ی به تال کردوه و دهر به ستی خو ی نیه، نجا ینسان نه گهر له مردن نه ترسا، نازا ده بن.

(لِيَذَّبَرُوا) : (التَّدْبِيرُ: التَّدْبُرُ، التَّفَكُّرُ فِي دُبْرِ الْأُمُورِ)، (لِيَذَّبَرُوا)، واته: بو نه وه ی بیر بکه نه وه، رامینن، (تَدْبِير) و (تَدْبُر)، بریتیه له بیر کردنه وه له سه ره نجامی کاره کان، کو تاییه که یان (التَّدْبُرُ: التَّفَكُّرُ وَالتَّأَمُّلُ الَّذِي يَبْلُغُ بِهِ صَاحِبُهُ مَعْرِفَةَ الْمُرَادِ مِنَ الْمَعْنَى)، هه روه ها (تَدْبُر) به مانای بیر کردنه وه و رامنیکه که خاوه نه که ی به هو یه وه ده گاته مه به ست له تیگه یشتی و اتا کان.

(وَلِتَذْكُرْ): (التَّذْكُرُ: إِسْتِحْضَارُ الذَّهْنِ مَا كَانَ يَعْلَمُهُ، وَهُوَ مَنْسِيٌّ، وَاسْتِحْضَارُ مَا شَأْنُهُ أَنْ لَا يَغْفَلَ عَنْهُ)، (تَذْكُرْ): بریتیه لهوه زهین شتیک که زانیویهتی، بهلام له بیرى چۆتهوه، وهبیری خۆی بیتیتهوهو ئامادهی بکات، ههروهها بریتیه لهوه که شتیک که دهبی لئی بی ئاگا نهبی، ههمیشه ئاگای لئی بی و لهبیری نهچی و له زهین و یادی دابی.

مانای گشتیی نایهتهکان

شایانی باسه: ئیمه بهسههراتی داوود، ههروهها هی سولهیمانی کوریشیمان سهلامی خویان لهسهر بی، که دوو پیغهمبهری حوکمران بوون، له سوورپهتی (الانبیاء) دا، به درێژیی باس کردوه، ههلبهته له سوورپهتی (سبأ) یشدا، جاریکی دیکه ئاورمان لهو دوو بهسههراته داوهتهوه، بۆیه درێژهو تهفصیلی بهسههراتی داوود (عليه السلام) که له سوورپهتی (الانبیاء) دا کردوومانه، لێره داووباره ی ناکهینهوه و، ئیستا توژیک به خیرایی بهسهر مانای گشتیی ئهم سیژده نایهته موباره که دا تێدهپهڕین، که تهوهری سههرهکیان گیرانهوه که ی بهسههراتی داوود (عليه السلام) ههروهها باسکردن و خستنه رووی چهند نیعمهت و چاکهیهک که خوا (ﷻ) به داوودی داون.

سههرتا خوا (ﷻ) روو له پیغهمبهری خاتهم موحهمهد (ﷺ) دهکات، له میانی ئهویشدا روو له ههموو ئهوانه دهکات، که به دوا ی پیغهمبهری خاتهم (ﷺ) دهکهون:

له شازده نایهتی پیشوودا، له نایهتهکانی: (١ - ١٦)، لهم سوورپهتی (ص) دا، که له دهرسی پیشوودا باسمان کردن، کۆمهلیک قسهی بیسهرو بهرو، تۆمهت و گومانی خراپ و پروو بیانووی کافرهکان باسکران.

ئنجا خوا (ﷻ) به پیغهمبهر (ﷺ) دهفرمووی: ﴿أَصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ﴾، لهسهر ئهوهی دهیلێن خۆراگر به، واته: خۆت شلوی مه که، با هاوسهنگییت تیک نهچی،

زۆر ناپه‌حه‌ت مه‌به، ئه‌و قسانه‌ی ئه‌وان ده‌یکه‌ن، هه‌یج نین، تو له‌ واقعه‌دا چۆنی، هه‌روا ده‌می‌نی، ئه‌وانیش که‌ قسه‌که‌یان هه‌یج بنه‌مایه‌کی نیه، وه‌ک بَلَقَى سهر ئاو ده‌پوات، ﴿وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ﴾، یادی به‌نده‌ی خو‌شمان داوود بکه‌وه.

یازده سیفه‌تی گرنگ و گه‌وره‌ی (داوود عليه السلام):

ئهم چوار ئایه‌ته: ﴿وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ﴾ (١٧) ﴿إِنَّا سَخَرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحُنَ بِالْعَشِيِّ وَالْإشْرَاقِ﴾ (١٨) ﴿وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ أَوَّابٌ﴾ (١٩) ﴿وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَأَتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصْلَ الْخِطَابِ﴾ (٢٠)، له‌م چوار ئایه‌ته موباره‌که‌دا، یازده (١١) سیفه‌ت له‌ سیفه‌ته سهره‌کییه‌کانی داوود، یازده نیعمه‌ت له‌ نیعمه‌ته گه‌وره‌و به‌رزه‌کانی خوا که به‌ داوودی داو، خراونه‌ روو:

سیفه‌تی یه‌که‌م: سهره‌تا ده‌فه‌رموئ: ﴿وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ﴾، یادی به‌نده‌ی ئیمه‌ داوود بکه‌وه، یادی بکه‌وه، واته: بزانه ئه‌و چۆن بووه، چه‌ند خو‌راگر بووه، چه‌ند پشوو درێژ بووه، سیفه‌ته چاکه‌کانی چی بوون، تو‌ش له‌ سیفه‌ته باشه‌کانی داوود عليه السلام به‌هره‌مه‌ندبه.

که‌واته: یه‌که‌مین سیفه‌ت که‌ خوا عليه السلام داوودی پئ مه‌دح ده‌کات، له‌م چوار ئایه‌ته موباره‌که‌دا، ئه‌وه‌یه که‌ داوا له‌ پی‌غه‌مبه‌ری خاته‌م ده‌کات: چاو له‌ داوود بکات، ﴿أَصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ﴾، له‌ به‌رانبه‌ر ئه‌وه‌دا که‌ ده‌یلین خو‌راگر به‌و یادی به‌نده‌که‌مان داوود بکه‌وه، ئنجا ئه‌وه سیفه‌تیکی گه‌وره‌و گرنگه بو داوود که‌ خوا به‌ پی‌غه‌مبه‌ری خاته‌م به‌فه‌رموئ: یادی داوود بکه‌وه، خو‌راگر به‌ له‌سهر قسه‌و قالی ناحه‌زه‌کانت، یانی: تو‌ش وه‌ک داوود خو‌راگر به‌.

سیفه‌تی دووه‌م: که‌ مه‌دح‌یکی گه‌وره‌ی داوودی تیدا‌یه، ئه‌وه‌یه که‌ ده‌فه‌رموئ: ﴿عَبْدَنَا دَاوُدَ﴾، به‌نده‌که‌ی ئیمه‌ داوود، خوا عليه السلام له‌ مه‌قامی زۆر مه‌دح دا، که

باسی پیغەمبەرەن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دەکات، وەسفیان دەکات بە بەندە (عبد): ﴿سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا...﴾ (١) ﴿الإِسْرَاءُ﴾ ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ...﴾ (١) ﴿الكهف﴾، لێرەش: ﴿وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُودَ﴾، کەواتە: سێفەتی دووهم لێرەدا کە باسکراوە، وەک مەدح بۆ داوود، ئەوەیە کە خوا بە بەندە خۆی، یانی: بەندەکی دانستەو هەلبژاردەیی خۆی وەسفی دەکات.

سێفەتی سێیەم: ﴿ذَا الْآيِدِ﴾، خاوەن ھێز، ئنجا ئەو خاوەن ھێزە، ھەندیک لە پروونکەرەوانی قورئان بەھیزی جەستەیان لێکداوەتەو، پێیان وابوو کە خوا دەفەرموی: ﴿وَأَلْنَا لَهُ الْحَدِيدَ...﴾ (١٠) ﴿سَبَأُ﴾، ئاسنیشمان بۆ نەرمکردبوو، داوود ھێندە بەھێز بوو، ئاسنی نووشتاندۆتەو!

دەلێم: راستە کە دەفەرموی: ﴿ذَا الْآيِدِ﴾، دەگونجی مەبەست پێی ھیزی جەستەیش بێ، بەلام بێگومان لێرەدا زیاتر مەبەست پێی ھیزی مەعنەوییە، چونکە ھەبە لە پرووی جەستەو بەھیزە، بەلام کە غیرەت و جەھەرەکی نەبوو لە دەروونیدا، ھیزی جەستەیی شەفاعەتی بۆ ناکات، پاشان مەسەلەیی نەرمکرانی ئاسن بۆ داوود، وەک پێشتر لە تەفسیری: ﴿وَأَلْنَا لَهُ الْحَدِيدَ...﴾ (١٠) ﴿سَبَأُ﴾، لە تەفسیری سوورەتی (سبأ) دا، باسمان کرد، مەبەست پێی ئەو نەبوو کە زۆر بەھێز بوو و ئاسن لە دەستی دا نەرم بێ، بەلکو مەبەست پێی ھالەتیکە تاییبەتیە، کە موعجیزە بوو بۆ (داوود علیہ السلام)، ئەگەرنا خەلکی دیکەش ئەگەر بەھێز بێ، وەک داوود کە ئاسنی لەبەر دەستدا نەرم دەبێ! بەلام نا، مەبەست پێی نەرم کردنیکی تاییبەتە، کە پێچەوانەیی ھالەتی ئاسایی ئاسنەو، ئەوکاتەش و لەو ھالەشدا، ئەو بۆ داوود دەبێتە موعجیزە.

سێفەتی چوارەم: ﴿إِنَّهُ أَوَّابٌ﴾، بە دنیایی ئەو زۆر گەراوە بوو، (آب) یانی: (رَجَعَ)، (آب)، یانی: (رَاجِع)، (أَوَّاب)، یانی: زۆر گەراوە، زۆر بۆ لای خوا دەگەرایەو، ھەمیشە لە خزمەت خوادا بوو، ئەگەر کەم و کورپیەکی لێ پروودابایە، یان لە ئیجتیھادیکدا نەپێکابایە، زوو دەگەرایەو بۆ لای خوا.

سيفه قى پىنجه م: ﴿إِنَّا سَخَرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ﴾، ئىمه چىاكانان ملكه چ كىر بىوون، ده سته مو كىر بىوون، له گه لىدا، چىاكان له گه لىدا ده سته مو و ملكه چ بىوون.

سيفه قى شه شه م: ﴿يُسَبِّحَنَّ بِالْعُشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ﴾، ئىمه چىاكانان له گه لىدا ده سته مو و ملكه چ كىر بىوون} كه به ئىواران و ده مه و خور ه لات له گه لىدا خويان به پاك ده گرت.

سيفه قى حه وه ته م: ﴿وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً﴾، بالنده كانىش كوكرابوونه وه، خىركرابوونه وه، واته: بو داوود كووده كرانه وه به شىويه كه تاييه ت، نه گه رنا خه لكى دىكه ش ده توانى بالندان، دانيان بو رۆ بكات و كوئيان بكات وه، نا، يانى: به حاله تىكى موعجيزه يى، بالنده كانى بو كووده كرانه وه.

سيفه قى هه شه ته م: ﴿كُلُّ لَهْ أَوَّابٌ﴾، واته: هه ر كاميان، هه ر كام له بالنده كان، يا خود هه ر كام له چىاكان و له بالنده كان، زور بو لاي داوود ده گه رانه وه، (له) واته: بو داوود، ده شگونجى بگوترى: ﴿كُلُّ لَهْ أَوَّابٌ﴾، هه ر كاميان زور بو لاي خوا ده گه رايه وه، به لام به پىي نه و بنه مايه كه راناو ده بى بو نىكتىن باسكراو بچىته وه، (أَنْ يَرْجِعَ الضَّمِيرُ إِلَى أَقْرَبِ مَذْكَورٍ)، نىكتىن باسكراوئىش داوود ﷺ، واته: زور بو لاي داوود ده گه رانه وه، فه رمانبه رى بىوون و له قسه ي ده رنه ده چوون، بالنده كانىش و چىايه كانىش، داوود چ مونا جات و زكىكى كىر بايه، له گه لىاندا ده گوته وه.

سيفه قى نوىه م: ﴿وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ﴾، حوكمرانييه كه شيمان به هىز كىر، داوود خوا ﷺ توانايه كى زورى داوه تى، له تواناي به شه رى و تواناي ماددى و، تواناي سياسى و هه والگى (مخبرات)ى، ده ولت و حوكمرانى به چى به هىز ده بى؟ به هىزى سه ربازى و، هىزى ئابوورى و، هىزى موخابه راتى و، هىزى رىك و پىكى و چاك ئىداره دان، يانى: له هه موو رووىكه وه، حوكمرانييه كه شيمان به هىزو پىز و توكمه كىر بوو.

سيفه قى دەيەم: ﴿وَأَتَيْنَهُ الْحِكْمَةَ﴾، حىكمەتەيشمان پىدابوو، حىكمەت زۆر واتاي ھەن، بەلام دەگونجى بگوترى: پىكاني ھەق بە قسەو بە كردهو، (إصابة الحق قولاً وعملاً) واتە: زانبارى بە سوودو تىگەيشتنىكى قوولمان پىدابوو، وىپراى كردارو ئاكارى رىك و راست.

سيفه قى يازدەيەم: ﴿وَفَصَّلَ الْخُطَابِ﴾، ھەروھە دووان و قسە كردنىكى پروممان پىدابوو، كە ھەموو كەس لى تى بگات، وتەكاني پەوان و پروون بوون، واتايەكى دىكەي: ﴿وَفَصَّلَ الْخُطَابِ﴾، واتە: توانايەك كە بتوانى دادوھرى لە نىوان خەلكدا بگات و، كىشەكانيان بو چارەسەر بگات، (فَصَّل) بە ماناي لىك جياكردنەوھيە، (خِطَاب) يىش، ياني: دواندن.

ئىجا دواى خستە پرووى ئەم يازدە سيفەت و نىعمەت و چاكەيەى كە خوا بە داوودى داون و خوا ﷺ داوودى پى جوان كردوون و پى پازاندوونەو، لەو شەش ئايەتەى دوايى دا، دىتە سەر خستە پرووى ئەو بەسەرھاتەى كە مشت و مپىكى زۆرى لە نىوان پروونكەرەوانى قورئانداى لىكەوتوتەو، دەفەرموى:

﴿وَهَلْ أَتَاكَ نَبَأُ الْخَصْمِ إِذْ سَوَّرُوا الْمِحْرَابَ﴾، ئايا ھەوائى ناكۆكەكانت پىگەيشتو؟ ئەوانەى پىكەوھە مشت و مپ و ناكۆكيان بو، ﴿إِذْ سَوَّرُوا الْمِحْرَابَ﴾، كاتىك كە بەسەر دىوارى مىحرابەكەدا سەرکەوتن، سەرکەوتنە سەر دىوارى مىحرابەكە، چونكە (مىحراب) واتە: ژورپىكى تايبەت كە داوود خواى تىدا پەرستو، ياخود پەرستگا، ﴿إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُدَ﴾، يادبەكەو! كاتىك كە لە داوود وە ژورر كەوتن، ﴿فَفَرَعَ مِنْهُمْ﴾، ئەويش بەھويانەو داچلەكى و ترسى رىنىشت، چونكە ئەو ھەموو ئىشكچى و پاسەوانەى ھەبن، دوو كەسەش بەسەر دىواردا بىن و لەبەر دەمىدا قووت ببنەو! ناھەقى نەبوو داچلەكى و، لەوانەى گومانى ئەوھى لى كردبن كە بو كوشتنى ھاتوون و پىاو خراب بن، كە جارى ھىچ قسەيان نەكردو، ﴿قَالُوا لَا تَخَفْ﴾، بۆيەش گوتيان: مەترسە، ﴿خَصْمَانِ﴾

بَغَى بَعْضُنَا عَلَى بَعْضٍ ﴿١﴾، ئیمە دوو کەسی پێکەووە ناکۆکین، هەندیکمان ستهمان
 لە هەندیکمان کردووە، یەکیکمان ستهمی لە یەکیکمان کردووە، ﴿فَأَحْكُم بَيْنَنَا
 بِالْحَقِّ﴾، تۆش بە ھەق و راستیی دادوهرییان لە ئیواندا بکە، ﴿وَلَا تَشْطُطْ﴾،
 لە ھەق دوور مەکەووەو لایەدە، ﴿وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ﴾، پێنماییمان بکە
 بۆ پێی راست.

ئنجای دواى ئەو پێشەکیی و زەمینە خوشکردنە، دەست دەکەن بە خستە
 رووی کێشەکیان:

﴿إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَجَّةً﴾، بێگومان ئەمە برامە، (واتە: برای دایک و
 بابیمە) و ئەوەدو نوو سەر مەریشی ھەیە، ﴿وَلِي نَجَّةٌ وَاحِدَةٌ﴾، منیش یەک سەر
 مەرم ھەیە، ﴿فَقَالَ أَكْفَلْنِيهَا﴾، گوئی: مەرەکەى خوشت بدە بە من، بای لە من
 بێ، لە ژێر چاودێری مندا بێ، و، بێخەمە گەل ئەو ئەوەدو نوو مەرەو، بێنە سەد،
 تۆش ھیچ مەرپت نەبن، ﴿وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ﴾، لە دواندیشدا بەسەرمدای زال بوو.

﴿قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَجَّتِكَ إِلَى نِعَاجِهِ﴾، (داوود) فەرمووی: بە دنیایی
 ستهمی لێکردووی کە داوای مەرەکەى لێکردووی، کە بێخاتە گەل مەرەکانی
 خووی، ﴿وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْخَالِطَاءِ يُبَغِي بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾، زۆریک لە تێکەلەکانیش،
 ئەوانەى پێکەووە تێکەل دەبن، وەک شەریک، دراوسێ، خەم و کەس و ... ھتد،
 هەندیکیان ستهم لە هەندیکیان دەکەن، ﴿إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ﴾، جگە لەوانەى پروایان ھێناو (بە ھەموو ئەو شتانەى پێویستە
 پروایان پێ بەیەنێ) و، کردووە باشەکانیان کردوون، ئەوانیش کەمێکن، ﴿وَوَظَنَ
 دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ﴾، داوود بوو دەرکەوت کە ئیمە تاقیمان کردۆتەو، بەچی
 بوو دەرکەوت؟ دواى لە مەسەلە گرنگەکان دا زیاتر تیشکی دەخەینە سەر،
 گرنگ ئەوەیە شتیکی بینیو، یان ھەر بۆ خووی بیری کردۆتەو، کە زوو بپاری
 داووە دادوهریی کردو، بەس بە بیستنی قسەى داواکارو گوئی لە داوا لەسەر
 لێکراو نەگرت، زانی کە پەلەى کردو، ﴿فَاسْتَغْفِرْ رَبُّهُ﴾، ئنجای داوای لێوردنی

لە پەرەردگاری کرد، ﴿وَحَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابٌ﴾، بە ڕکوعدا کەوت و گەرایەوه، (حَرَّ)، یانی: (سَقَطَ)، ڕکوعیش بریتیه: لە چەمانەوه، ﴿وَأَنَابٌ﴾، گەرایەوه بۆ لای خوا، هەندیکیش گوتووینە: ﴿وَحَرَّ رَاكِعًا﴾، واتە: کڕنووشی برد، بەلام بۆیە وایفەرمووه، چونکە مڕۆڤ کە بە پێوەیه، بەر لەوهی بگاتە کڕنووش بردن، دەگاتە حالەتی چەمانەوه، دوایی دەچێ بۆ کڕنووش، ڕوالتی ئایەتە کەش هەر ئەوه دەگەینێ، کە چوووە تە ڕکوع و، گەراتەوه بۆ لای خوا.

﴿فَغَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ﴾، تێمە لەوه لێی بوردین، چاوپۆشییمان لێکرد، لەو هەلۆیستە، ﴿وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّكَابٍ﴾، بە دلناییش بۆ وی لەلای تێمە هەیه نیزیکیهک و، باشتترین سەرەنجامیش.

ئنجە هەر پەییوەست بەو بابەتەوه دەفەرموی: ﴿يَدَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ﴾، ئەه داوود! تێمە تۆمان گێراوه بە جێنیشین لە سەر زهوی، ﴿فَأَحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ﴾، بۆیه دادوهریی لە ئیوان خەلکدا بکە بە هەق و بە راستی و، شوێن ئارەزوو مەکەوه، ﴿فِيضْلِكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾، چونکە شوێنکەوتنی ئارەزوو، لە ڕێی خوا لات دەدات، ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَصْلُونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ يَوْمَ الْحِسَابِ﴾، بە دلناییی ئەوانەهێ لە ڕێی خوا ون دەبن و لا دەدەن، سزایهکی سەختیان هەیه، بە هۆی ئەوهوه کە پۆژی لێپرسینهوهیان فەرامۆش کردوهو لە بیرچوووه.

ئەم شەش ئایەتە موبارەکە کە ئەو بەسەرھاتەیان تێدايه، کە مشت و مڕیکی خەستی زانایانی لێکەوتۆتەوه، ئەگەر هەر ئاوا سەرنجیان بدەین، مانایەکیان زۆر ڕوونه، بەلام وهختیک واز لە قورئان دێنین و دەچین گوێ لە حیکایەتی خاوەن کتێبان دەگرین، بە تاییهتی پەیمانی کۆن، لەویدا به حیسابه کەمان لێ تێک دەچێ!

تیمه له مانای گشتیه دا، باسی ټهو حیکایه ت و میکیه ته ناکهین، به لام
 دوایی له کاتی خسته پرووی مه سه له گرنگه کاند، که شیکردنه وهی وردتر بو
 ټایه ته کان ده کهین، ټهو به سه ره اته ش ټامازه یه کی پی ده کهین، چونکه له
 په یمانی کوندا هاتوهو، به داخه وه زوریک له توژره وانی قورټان، هر له
 (الطبري) یه وه بگره تاكو (محمد الطاهر بن عاشور) و زوری دیکه ش، کهم و
 زور، هه یانه زور، هه یانه کهم، که وتوونه ژیر کاریگری ټهو گیر دراوانه ی له
 کتیی خاوه ن کتیه کاندان، به تایه تی هی جووله کهو نه صرانییه کان، مه به ستم
 (په یمانی کونه) و، به هو ی که وتنه ژیر کاریگری قسه کانی په یمانی کونه وه، لیره دا
 چه شمه ندازیان لیل بووه، له کاتی سه ره نجدانی ټه م ټایه ته موباره کانه دا، چه مک و
 واتای ټایه ته کان که چند پروونه، له خو یانیان لیل کردوون، به هو ی هینانی ټه و
 حیکایه ت و به سه ره اته وه، که له گه ل پایه و مه قامی به رزی پیغهمبه راندا (عَلَيْهِ
 الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ناگونجین، به لکو له گه ل مسولمانی کی ټاساییش دا ناگونجین، وه ک
 دوایی باسی ده کهین، به لام هه ندیکیش له (پروونکه ره وانی قورټان)، هه لو یستی
 زور سه ر راستانه یان بووه و، به تایه ت فخره ددینی پازی له ته فسیره که ی
 خویدا (التفسير الكبير - مفاتيح الغيب)، وه ک دوایی ده قی هه ندیک له قسه کانی
 دینین.

ټنجا خوا ﷺ ده فهرمو ی: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَطْلًا﴾، تیمه
 ټاسمان و زهوی و ټه وهی ده که ویته ټیوانیانه وه به پو وچ و بی حکمه ت، به
 به لاش نه مانه ټیوانه دی، ﴿ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، ټه وه گومانی ټه وانه یه که
 بی پروان، ټه وانه ی که بی پروا بوون، ټاوا گومان ده بن که ټه م گه ردوونه، ټه م
 که ون و کائیناته، هیچ حیکمه تی کی له پشته وه نیه، ﴿قَوْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ
 النَّارِ﴾، ټنجا هاوار، یا خود سزای سه خت بو ټه وانه ی بی پروا بوون له ناگر، له
 ناگری دوزه خ.

﴿أَمْ جَعَلَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ﴾، یان ٲایا ٲه وانده ی بروایان هٲناوه و کرده وه باشه کانیاں ٲه نجام داون، ده بیٲ وهک ٲیکده ران له زه ویدا ته ماشایان بکه یں و، وهک وانیان دابنیٲین؟ ﴿أَمْ جَعَلَ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ﴾، یان ٲایا ده بیٲ پارٲزکاران وهک ٲاوانباران مامه له یان له گه لدا بکه یں؟ واته: ٲه وه له دادگه ری خواو له کاربه جٲی خوا ناوه شٲته وه.

﴿كَتَبَ أَرْزَلَهُ إِلَيْكَ مُبْرَكٌ﴾، ٲهم قورٲانه کٲٲٲیکه بۆ لای ٲۆمان دابه زاندوه و، به ٲٲزو به ره همداره، بۆچی خوا ٲٲٲ دایه زاندوه؟ ﴿لِيَذَّبَ رُءُوسَهُ﴾، ٲاکو له ٲایه ته کانیه وه راٲٲٲن، ٲٲیان بفکرن، ﴿وَلِيَذْكَرَ أُولُوا الْأَلْبَابِ﴾، بۆ ٲه وهش که خاوه ن عه قلان وه ٲیریان ٲٲته وه، ٲه ند وه ربگرن، ٲٲربٲن، له ٲه نجامی ٲٲوه را ماندا مروٲ ده ٲوانی ٲه ند وه ربگری و ٲٲر بیٲ، ده ٲوانی ٲه وراستییانه ی که له گه ل زگما کییدا ٲٲک هه ل شیردراون، وه ٲیر خویانیان ٲٲٲته وه.

سەرنبجانیکی گرنگ له بەسەرھاتەکەیی داوود

بەر لەو هی بچینه سەر مەسەله گرنگەکان، بە باشی دەزانم، لە درێژەی مانای گشتیی دا، سەرنبجیکی دیکە لەو شەش ئایەتە بدەین، کە ئەو بەسەرھاتەیی داوودیان تێدایە.

ئەگەر ئەو بەسەرھاتە، وەک لە قورئاندا ھاتووە، تەماشای بکەین، هیچ ئیشکالی تێدانیه، وەک ئایەتەکانمان مانا کردو خستمانە ڕوو، بەلام وەک پیشتریش ئاماژەمان پێدا، بە ھۆی کەوتنە ژێر کاریگەری قسەکانی خاوەن کتیبانەو، بە تایبەت پەیمانی کۆن، زۆریک لە توێژەرەوانی قورئان، تووشی ھەلە بوون، چونکە ئایەتەکانیان لەبەر ڕۆشنایی بەسەرھاتیکی ئەفسانەیی، مانا کردو، کە فەخرەدینی پازیی لە تەفسیرەکەیی ھۆی (مفاتیح الغیب) دا^(۱)، ئەو بەسەرھاتە ئاوا پوخت دەکاتو، دەلی: (أَنَّ دَاوُدَ عَشِقَ امْرَأَةً أُورِيَا، فَاحْتَالَ بِالْوُجُوهِ الْكَثِيرَةِ حَتَّى قَتَلَ زَوْجَهَا، ثُمَّ تَزَوَّجَ بِهَا، فَأَرْسَلَ اللَّهُ إِلَيْهِ مَلَكَينِ فِي صُورَةِ الْمُتَخَاصِمَيْنِ فِي وَاقِعَةٍ شَبِيهَةٍ بِوَاقِعَتِهِ، وَعَرَضَا تِلْكَ الْوَاقِعَةَ عَلَيْهِ، فَحَكَمَ دَاوُدُ بِحُكْمٍ لَزِمَ مِنْهُ اعْتِرَافُهُ بِكُونِهِ مُذْنِبًا، ثُمَّ تَنَبَّهَ لِذَلِكَ فَاسْتَغَلَ بِالتَّوْبَةِ).

(بەپراستی جوانی پوخت کردۆتەو)، دەلی: کورتەیی ئەو بەسەرھاتە ئەوێه کە داوود ئاشقی ژنی ئۆریا بوو، (ئۆریا یەکیک بوو لە فەرماندەکانی سوپایەکەیی)، ئنجا لە زۆر ڕوووەو فیڵ و پیلانی گیراوە، تاکو میژدەکەیی کوشتو (میژدی ئەو ئافرەتە)، دوایی ھاوسەرگیری لەگەڵ ئەو ئافرەتەدا کردو، خواش ﷺ دوو فریشتەیی لە شیوەی دوو کەسی پیکەو بە دەمەقال ھاتوو و، ناکوک دا ناردوونە لای داوود ﷺ، بۆ ئەوێ دادوهرییان لە نیواندا بکات، لە بەسەرھاتیکی

وینەى بە سەرھاتەكەى ئەودا، ئەوان ئەو ڕووداوەیان بۆ باسكردو، داوودیش بە جوړیك دادوهری كړدو، كه له ئەنجامى ئەو حوكمەدا دەبووایه (داوود) بۆ خوێ دان بە گوناھى خویدا بنی، دواييش به ئاگا هاتۆتهوه، دهستی كړدو به گهړانهوه بۆ لای خواو تهوبه كړدن.

شایانی باسه: ئەو بە سەرھاتەى فەخرەددینی پازى ئاماژەى پێكردو، له پەیمانی كۆندا هاتو^(۱)، له ژیر ناوونیشانی: (حَطِیئَةُ دَاوُدَ وَخِدَاعُهُ)، {گوناھەكەى داوود و فێلەكەى} له ژیر ئەو ناوونیشاندە، ئەو بە سەرھاتەى بە درێژی هیناو، كه ئیمه چەند بڕگەیهكى جێ مەبەستى لى وەرده گرین، پێش دى برگەكان بە عەرەبى دەخویننهوه، چونكه ئەو سەرچاوەیهى لیمان وەرگرتو، بە زمانى عەرەبى، دواى مانایان دەكەین، دەلى: (وَفِي إِحْدَى الْأُمَسِّيَّاتِ نَهَضَ دَاوُدُ عَنْ سَرِيرِهِ وَأَخَذَ يَتَمَشَّى عَلَى سَطْحِ قَصْرِه، فَشَاهَدَ امْرَأَةً ذَاتَ جَمَالٍ أَخَذَتْ تَسْتَحِمُّ، فَأَرْسَلَ دَاوُدُ مَنْ يَتَحَرَّى عَنْهَا، فَأَبْلَغَهُ أَحَدُهُمْ: «هَذِهِ بِنْتُ أَلِيعَامَ زَوْجَةُ أَوْرِيَّا الْحِثِّيِّ» فَبَعَثَ دَاوُدُ يَسْتَدْعِيهَا. فَأَقْبَلَتْ إِلَيْهِ وَضَاجَعَهَا إِذْ كَانَتْ قَدْ تَطَهَّرَتْ مِنْ طَمْنِهَا، ثُمَّ رَجَعَتْ إِلَى بَيْتِهَا. وَحَمَلَتِ الْمَرْأَةُ فَأَرْسَلَتْ تُبْلِغُ دَاوُدَ بِذَلِكَ، وَفِي الصَّبَاحِ كَتَبَ دَاوُدُ رِسَالَةً إِلَى يُوَابَ، بَعَثَ بِهَا مَعَ أَوْرِيَّا، جَاءَ فِيهَا: «اجْعَلُوا أَوْرِيَّا فِي الْخُطُوطِ الْأُولَى حَيْثُ يَنْشُبُ الْقِتَالُ الشَّرِسُ، ثُمَّ تَرَاجَعُوا مِنْ وَرَائِهِ لِيَلْقَى حَتْفَهُ» ... وَعِنْدَمَا عَلِمَتْ زَوْجَةُ أَوْرِيَّا أَنَّ زَوْجَهَا قَدْ قُتِلَ، نَاحَتْ عَلَيْهِ. وَحِينَ انْقَضَتْ فَتْرَةُ الْجِدَادِ، أَرْسَلَ دَاوُدُ وَأَحْضَرَهَا إِلَى الْقَصْرِ وَتَزَوَّجَهَا وَوَلَدَتْ ابْنًا، وَلَكِنَّ الرَّبَّ اسْتَاءَ مِنْ هَذَا الْأَمْرِ الَّذِي ارْتَكَبَهُ دَاوُدُ).

واته: له ئیوارهیهکیاندا داوود له سەر تهختهكەى خوێ (شوینی پشوودانی)، ههلساو له سەر بانى كۆشكهكەى دههات و دهچوو (پياسەى دهكرد)، ئافرهتێكى زۆر جوانى بىنى، كه خوێ دهشۆرد، داوود كه سانیكى پاسپاردن كه بۆى بپشكنن

(۱) (التفسير التطبيقي للكتاب المقدس / العهد القديم، صموئيل الثاني، إصحاح: ۱۱، ص: ۶۵ - ۶۶).

{بزانن ئەو ئافرەتە کێه؟} یەکیکیان پێگوت و، پێی گەیاند، گوێ: ئەو (بەشەبەع) کچی (ئەلی عامە)، ژنی ئۆریایی حیثیی، داوود کەسیکی نارد، ئەو ئافرەتە ی بانگ کرد، ئافرەتە کە هاتە لای، داوود لەگەڵی جووت بوو، چونکە لە حەیز پاک بوو بۆ، دوایی ئافرەتە کە گەرایەو بۆ مالهەیان و تۆلدار بوو، وەلامی نارد بۆ داوود و لەو ئاگاداری کردووە، لە بەرەبەیاندا داوود نامە یەکی نووسی بۆ (یوئاب) {یوئاب کە یەکیک بوو لە فەرماندەکانی داوود، لە بەرە ی جەنگدا} نامە کەشی هەر بە ئۆریادا نارد، {واتە: بە میردی ئەو ژنەدا، کە زینای لەگەڵ دا کردووە} کە لەو نامە یەدا هاتبوو: ئۆریا بخەنە هێلەکانی پیشەوێ جەنگ، ئنجا کە شەری قورس پرویدا، ئێو لە پشتیەو بەکشیئەو، تاكو بۆ خۆی لە بەین بچێ {ئنجا دوایی باس دەکات کە چۆن وایان کردووە ئۆریا کوژراو، ئنجا دەلی:} کاتیک ژنی ئۆریا بەوێ زانی، کە میردە کە کوژراو، شینی لەسەر گیرا، کاتیک ماوێ شین گیرانە کە بەسەر چوو، داوود بە دوای ئەو ئافرەتەیدا نارد، هێنای بۆ کۆشک، هاوسەرگیری لەگەڵدا کرد، کوپیکشی لێی بوو، بەلام پەرورەدگار ئەو کارە ی کە داوود کردی، زۆری پێ ناخۆش بوو.

ئنجا لە لاپەرە (٦٦٤)ی هەمان سەرچاوێداو لە ژێر ناوونیشانی: (لە دایک بوونی سولهیمان)دا، دەلی: داوود چوو بۆ لای بەشەبەع و دلی دایەو، بەلام دوایی لەگەڵی جووت بوو، دوای ئەو کە کردی بە هاوسەری خۆی و، کوپیکی لیبوو، ناوی لێنا: (سولهیمان)، پەرورەدگار ئەو کورە ی زۆر خۆشویست!

ئنجا وە ک گوتمان: بەداخەو زۆر بە ی پروونکەرەوانی قورئان بەبێ پەخنە لیگرتن، ئەم بەسەر هاتەیان هێناو، بەلام ژمارە یەکیشیان بە توندی پەخنەیان لیگرتو، بۆ وینە: (الرازي) دەلی: (وَالَّذِي أَدِينُ بِهِ وَأَذْهَبُ إِلَيْهِ أَنَّ ذَلِكَ بَاطِلٌ، وَيَذُلُّ عَلَيْهِ وَجُوهٌ: الْأَوَّلُ: أَنَّ هَذِهِ الْحِكَايَةَ لَوْ نُسِبَتْ إِلَى أَفْسَقِ النَّاسِ وَأَشَدِّهِمْ فُجُورًا لَأَسْتَنْكَفَ مِنْهَا، وَالرَّجُلُ الْحَشَوِي الْخَبِيثُ الَّذِي يَقْرُرُ تِلْكَ الْقِصَّةَ، لَوْ نُسِبَ إِلَى مِثْلِ هَذَا الْعَمَلِ لَبَاغٌ فِي تَنْزِيهِ نَفْسِهِ، وَرُبَّمَا لَعَنَ مَنْ يَنْسُبُهُ إِلَيْهَا، الثَّانِي: أَنَّ حَاصِلَ الْقِصَّةِ

يَرْجِعْ إِلَىٰ أَمْرَيْنِ: إِلَى السَّعْيِ فِي قَتْلِ رَجُلٍ مُسْلِمٍ بِغَيْرِ حَقٍّ، وَإِلَى الطَّمَعِ فِي زَوْجَتِهِ،
وَالثَّالِثُ: أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى وَصَفَ دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَبْلَ ذِكْرِ هَذِهِ الْقِصَّةِ بِالصِّفَاتِ
الْعَشْرِ الْمَذْكُورَةِ، وَوَصَفَهُ أَيْضًا بِصِفَاتٍ كَثِيرَةٍ بَعْدَ ذِكْرِ هَذِهِ الْقِصَّةِ).

واته: ئەوێ کە من بروام پێی هەیهو بۆی دەچم و بە دینی دەزانم، ئەوێه
کە ئەو بەسەرھاتە پووچ و بێ بنەمایەو، چەند شتێک ئەو دەسەلمێنن، (ئنجای
سێ بەلگان دینیتەو):

بەلگەی یەكەم: ئەگەر ئەو بەسەرھاتە پال بەدریتە لای گوناھبەرتەین کەس و
ئەوێ لێ هەمووان تاوانبەرتەر، بێزی لێ دەبۆو، بابای پووکەش بینی پیس،
(مەبەستی پێ ئەو کەسانە، ئەو بەسەرھاتانە وەرەگرن و دەیانکەن بە تەفسیر
بۆ قورئان)، کاتێک کە ئەم بەسەرھاتە ئاوا دەگێژیتەو، ئەگەر وینە ی ئەو
کردەوێه پال بەدریتە لای وی، زۆر خۆی بە پاک دەگرێ، بەلکو پەنگە نەفرینیش
لەو کەسە بکات کە بلی: تو واتکردو! {کە تەماعی لە ژنی پەفییکی کرد بێ
و، هەولبەدات پەفییە کە ی بکوژی و، بیشیکوژی و دوایی ژنە کەشی بێنی!}.

بەلگەی دووهم: پوختە ی ئەم بەسەرھاتە دەگەڕێتەو بۆ دوو شتان:

أ- هەولدان بۆ کوشتنی پیاویکی مسوڵمان، بەبێ هەق.

ب- تەماع تیکردنی ژنە کە ی، {کە داوود، بە حیساب دەبێ هەم ئۆریای بە کوشت دابی
و، هەم تەماعی لە ژنە کەشی کردو، بەلکو مێردە کە ی هەر زیندوو بوو کە زینای
لەگەڵدا کردو!}.

بەلگەی سێیەم: خوای بەرز داوودی پیش ئەم بەسەرھاتە، بە دە (۱۰)
سیفەتان وەسف کرد، {کە پیشتر هێنامانن و فەخرەددینی پازیی هەلپھێنجان
کە تێمە کردمانە یازدە} هەروەها دوا ی ئەوێش بە کۆمەلێ سیفەتی دیکە، لە
دوا ی ئەم بەسەرھاتە، وەسفی کردو.

کەواتە: خاوەنی ئەو هەموو سیفەتە بەرزو جوانانە، ھەرگیز ئەوەی لێ ناوەشیتەو، بە هیچ پێودانگێک ئەو ناگونجێ، سەرچاوەی ئەو بەسەرھاتەش پەیمانی کۆنە، بەلام ئایەتەکان ئەگەر وەک خۆیان سەرنجیان بدەین، کەم و زۆر ناچنەو سەر ئەو، لە راستیی دا داوودیش عليه السلام یە کەم پێغەمبەر نیە، کە لە پەیمانی کۆندا شتی زۆر بۆ جێی پالێدراوەتە لای، کە تەنانتەت مسوڵمانێکی ئاسایی لە خۆیان ناوەشیتەو، چ جایی پێغەمبەرێکی پایە بەرز!!

مەسەلە گەنگەکان

مەسەلە یەكەم:

فەرمانکردنی خوا بە پیغمبەری خاتەم ﷺ کە خۆرگەری لە بەرانبەر قسەو قالی ناحەزانی بێروایداو، یادی داوود ﷺ یش بکات و، بیکاتە سەر مەشق لە مامەلەکردنی لە گەڵ دەورووبەرو کۆمەلگادا، پاشان وەسفکردنی داوود بە یازدە سیفەت، کە هەندیکیان خەسلەتی خودی (داوود) ن و، هەندیکیشیان ئەو نعیمة تانەن کە خوا ﷻ پێداون:

خوا دەفرموی: ﴿أَصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَادْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ ۝۱۷﴾
 إِنَّا سَخَرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعِشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ ۝۱۸ وَالطَّيْرَ مُحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ أَوَّابٌ ۝۱۹
 وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَأَتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصَّلَ الْخِطَابِ ۝۲۰﴾

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە دە برگەدا:

۱- ﴿أَصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ﴾، خۆراگر بە لەسەر ئەوهی دەیلێن، واتە: لەسەر ئەو قسە پووچانە ی هاوبەش بۆ خوا دانەرەکان دەیانلێن، چ دەربارە ی خوا ﷻ کە هاوبەشی بۆ دادەنێن، چ دەربارە ی قورئان کە بە شیعوو جادووی لە قەلەم دەدەن، چ دەربارە ی خۆت کە تۆمەتی شێتی و جادووگەری و شاعیرییت دەدەنە پال، خۆراگر بە: ﴿أَصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ﴾، بێگومان ئێنسان بەبێ خۆراگرتن لە بەرانبەر قسە ی پووچ و تۆمەتی ناپەرەوای ناحەزانیدا، بە هیچ ئامانجێک ناگات، خۆراگر بوون، یانی: خۆت شلوی نەکە ی و نەشلەژێی و هاوسەنگییت تێک نەچێ، بەبێ ئەو جووڕە خۆراگری و پشوو درێژییە، هەر کاتی ئێنسان قسە یەکی ناحەزێکی بیست، تۆمەتێکی ئاراستەکرا، هاوسەنگی تێکچێ و دنیا ی لێ بێتەوه

یەك، هیچی بۆ ناکرێ، بۆیە خوا دەفەرموێ: ﴿أَصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ﴾، خۆراگر بە لەسەر ئەوێ دەیلێن.

۲- ﴿وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ﴾، یادی بەندهكهشمان داوود بکهوه، وهك پێشتریش له مانای گشتیهكهیدا گوتمان، ئەمه دوو سیفهتی تێدان له یازده سیفهتهکانی که خوا ﷺ داوودیان ﷺ پێ مه دح دهکات، لهو چوار ئایهتهدا، ﴿وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ﴾، یادی داوودی بهندهمان بکهوه واته: ئەو داووده ﷺ، بکه به سەر مه شقی خۆت، له به سهرهاتیهوه راپێنیه، له ههلسوکهوته کانیهوه راپێنیه، ﴿عَبْدَنَا دَاوُدَ﴾، بهندهكه ی ئیمه داوود، ئەوه سیفهتی دووه میهتی، له راستیی دا داوود ﷺ به هوی ئەوه وه که بهندهی چاک بووه بۆ خوا ﷺ، شایستهی ئەوه بووه خوا بیکاته رهوانه کراوی خۆی و، شایستهی ئەوهش بووه پیغه مبهری خاتهم ﷺ بیکاته سهرمه شقی خۆی، له خۆراگری و له شیوهی مامه له کردن له دهو روبهرو کۆمه لگادا.

۳- ﴿ذَا الْأَيْدِ﴾، خاوهن هیژ بوو (أَي: صَاحِبِ الْقُوَّة)، چونکه (أَيْدٍ) کۆی (يَدٍ)ه، (يَدٍ) یانی: دهست، (أَيْدٍ)، واته: دهستهکان، خاوهنی دهستهکان مه بهست پێی خاوهنی هیژو توانا، له بهر ئەوهی وشه ی دهست چ له کوردییداو، چ له عه ره بییداو، چ له زمانه کانی دیکه دا، ره مزی هیژه، ده لێ: دهستی فلان کهس به سه روانه وه ههیه، یان دهستی وی له سه ره وهیه، وهك خوا ده فەرموێ: ﴿يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ...﴾ ۱۰، الفتح، ﴿ذَا الْأَيْدِ﴾، واته: خاوهنی هیژو توانا، هیژی جهسته ییش ده گرێته وهو، توانای مه عنه وییش ده گرێته وه، به لام زیاتر توانای مه عنه ویی مه بهسته.

ئهمهش سیفهتی سییه می.

۳- ﴿إِنَّهُ أَوَّابٌ﴾، به دلنایی ئەو زۆر گهراوه بوو، گهراوه بوو بۆ لای خوا ﷺ هه میسه له خزمهت خوا دا بوو، بۆ جێبه جێ کردنی فه رمانه کانی و، خۆ لێ پاراستنی قه ده غه کانی، ئەگه ره له یه کیشی کردبایه و، هه له ی گوتبا، ئەوا زوو ده گه راپه وه بۆ لای خوا ﷺ.

ئهمهش سیفهتی چواره می.

(۴) - ﴿إِنَّا سَخَرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ﴾، ئیمە چیاگانان لە گەڵیدا دەستەمۆ کرد بوون، ملکه چ کرد بوون.

ئەمەش سیفەتی پێنجەمی.

شایانی باسە: دەگونجی (معه) پەيوەست بۆ بە: ﴿إِنَّا سَخَرْنَا الْجِبَالَ﴾ ھو، دەشگونجی پەيوەست بۆ بە (يُسَبِّحُنَ...) ھو، ھەردووگ واکاکی ھەن و تێکگراویش نین.

(۵) - ﴿يُسَبِّحُنَ بِالْعَشِيِّ وَالْإشْرَاقِ﴾، تێواران و دەمەو خۆرھەلات بە پاکیان دەگرت، یانی: خوایان بە پاک دەگرت، واتە: کە داوود رازو نیازی دەکردو خوای بە پاک دەگرت و، ستایشی خوای دەکردو، مونا جاتی دەکرد لە خزمەت خوا، چیاھەکانیش لە گەڵیاندا دەگوتەو، پێشتریش باسمان کرد لە تەفسیری سوورەتی (الأنبياء) دا، ھەروەھا لە سوورەتی (سبأ) یشتا، کە ھەندیک لە زانیان گوتووین: واتە: چیاھەکان دەنگیان دەدایەو، کە داوود ﷺ دەچریکاند بەو دەنگە پێ سۆزو خۆشەیی خۆی و، مونا جاتی لە خزمەت خوا دەکرد، دەنگیان دەدایەو!! بەلام بێگومان ئەو واتایە راست نیە، چونکە شوایتیکیش کاتیک بانگی مەرەکانی دەکات لە چیا، چیاھە کە دەنگ دەداتەو، ھەروەھا لە ئەشکەوتیکیش دا ھەر کەسیک ھاوار بکات، ئەشکەوتە کە دەنگ دەداتەو، ئەو ھیچ ئیمتیازو زیادەیە ک نیە، کە خوا ﷻ باسی بکات بۆ داوود ﷺ! بەلام، چیاھەکان ھەر لە گەڵیان گوتۆتەو، نەک تەنیا دەنگ بدەنەو، بەلکو وەک داوود دووبارەیان کردۆتەو.

ئەمەش سیفەتی شەشەمی.

(۶) - ﴿وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً﴾، ھەروەھا بالندەکانیش خێرا بوونەو بۆ داوود ﷺ ھەر کاتیک بانگی کردبان، بە دەمیەو دەھاتن، ئنجا خوا نەیفەرموە: کامە بوون؟! کۆتر بوون، کەو بوون، سوپسکە بوون، چۆلە کە بوون، قازو قورینگ بوون، بۆیە ھەموویان دەگریتەو، ﴿وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً﴾، بالندەکانیش کۆکرا بوونەو، خێرا بوونەو.

ئەو ھەش سیفەتی ھەوتەمی.

(۷) - ﴿كُلُّ لَمْهٍ أَوَّابٌ﴾، ھەر کامیان زۆر گەراو ھوو بۆی، تەنوینی سەر: (كُلُّ)، قەرەبووی پالۆیدراو (مُضَافٌ إِلَيْهِ) ھ، یانی: (كُلُّ الطُّيُورِ)، یان (كُلُّ الْجِبَالِ وَالطُّيُورِ)، ھەموویان

دەگریتهوه، دەگونجی مەبهست پێی، هەم چیاپەکانیش و هەم بەلندەکانیش بێ، (لە)،
واتە: بۆ داوود عليه السلام، (أَوَابٌ)، واتە: زۆر گەراوه، کە مەبهست لێره دا ئەوێه هەموویان
بۆی فەرمانبەر بوون، واتە: بۆ داوود عليه السلام، یان بۆ خوا، کە لێره دا خوا ﷻ باسی چیاپەکان
و بەلندەکان دەکات، داوود ئیشیکێ دیکە ی پێیان نەبووه، دەرناکهوێ ئیشیکێ دیکە ی
پێیان بووبی، جگە لەوێ کاتیک ئەو موناجات دەکات لە خزمەت خواداو، لە خوا
دەپاریتهوه و پازو نیاز دەکات، ئەوانیش لەگەڵی بلێنهوه، ئنجا بۆ ئەو مەبهسته هەموویان
بۆی فەرمانبەر بوون و، لەگەڵی بوون و بۆ لای دەگەرانەوه.

ئەمیش سیفەتی هەشتەمی.

۸- ﴿وَشَدَدْنَا مُلْكُهُ﴾، حوکمرانییەکیمان بەهێز کرد، مەحکەمان کرد، کە
سوپایەکی جەنگاوەری زۆر، ژێرخانیکی ئابووری مەحکەم و، هێزێکی هەوالگری و
ئیدارەدانیکی باش، هەموویان دەگریتهوه.

ئەمیش سیفەتی نۆیەمی.

۹- ﴿وَأَيَّنَّا الْحِكْمَةَ﴾، هەروەها حیکمەتمان پێ بەخشیی، (حیکمەت) یش یانی:
زانایی بە سوود، یان: پێکان لە قسەو لە کردەوهدا، قسە ی بە جێ و کرداری بە جێ.

ئەمیش سیفەتی دەیەمی.

۱۰- سیفەتی یازدەیەمی و نیعمەتی یازدەیەم، کە خوا ﷻ بە (داوود عليه السلام) ی داوه:
﴿وَفَصَّلَ الْخُطَابِ﴾، پێشتریش باسمان کرد (فَصَّلَ) بە مانای لێک جیاکردنەوه دی،
(الْخُطَابِ) یش بە مانای دواندن دی، ئنجا دواندنی لێک جیا، واتە: دواندنی پروون، قسەیه ک
کە بەرانبەرە کە بە ئاسانی لێ تێگات، چونکە قسەیه ک کە وشەکان و تەعبیرەکان
تۆزێک لە یە ک دوور بن، باشتەر فام دەکری، وەک لەوێ تێکەڵ و پێکەڵ بێ، هەیه هەر
زار پێکدا دەدات و، قسەکانی تێکەڵ دەکات و دەیکاته ریس و گوریس، خەلک باش
لێ تێگات، واتایەکی دیکە ی: ﴿وَفَصَّلَ الْخُطَابِ﴾، واتە: توانای لێک جیاکردنەوه ی
کێشه و مشت و مەڕکان و، دادوهری کردنیکی باشمان پێداوو.

مەسەلە ی دووهم:

بەسەر دیواردا، لە میحرابی داوود وەژوور کەوتنی دوو کەسی پیکەووە ناکوک و، داوا کردنیان لێی کە بە حەق دادوەرییان لە نێواندا بکات و، کێشە کەشیان ئەووە بوو: (دوو برا، یەکیان نەووەدو نوۆ سەر مەپرو، ئەوی دیکەشیان یەک سەر مەپری هەبوو، کەچی خاوەن نەووەدو نوۆ سەر مەپرەکە، داوای لێکردووە ئەو تاکە مەپرەیشی تەسلیم بکات و، بە قسەش بەسەریدا زالبوو)، داوودیش یەکسەر دواي بیستنی قسە ی داواکار، بریاری ستەمکار بوونی داوا لەسەر کراو (مُدَّعَى عَلَيْهِ) ی داو، بێ ئەو ی گوێی بوۆ بگرێ، بەلام دواي زانیویەتی کە ئەو تاقیکردنەو ی خوا بوو بۆی و، یەکسەریش پەشیمان بوۆتەووە داوای لێیوردنی لە خوا کردووە، کەوتۆتە رکووع و پەرورەدگاریشی لێیوردووە، پلە ی نیزیکی و سەرەنجامی چاکیشی پێ داو:

خوا دەفەرموێ: ﴿وَهَلْ أَتَاكَ نَبُؤُا الْخَصَمِ إِذْ سَوَّرُوا الْمِحْرَابَ ۚ (٢١) إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُدَ فَفَزَعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ خَصْمَانِ بَغَى بَعْضُنَا عَلَى بَعْضٍ فَاحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ ۚ (٢٢) إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَجَّةً وَلِي نَجَّةٌ وَاحِدَةٌ فَقَالَ أَكْفِلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ ۚ (٢٣) قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَجَّتِكَ إِلَى نِعَاجِهِ وَإِنْ كَثِيرٌ مِّنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ ۚ (٢٤) فَغَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِندَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّعَآبٍ ۚ (٢٥)﴾

شیکردنەو ی ئەم ئایەتانە، لە بیست برگەدا:

(١)- ﴿وَهَلْ أَتَاكَ نَبُؤُا الْخَصَمِ﴾، {ئە ی موخەممەد ﷺ!، یان ئە ی هەر کەسیک کە قورئان دەخوینێ} ئایا هەوآلی خەلکە ناکوکە کەت پێگە یشتو؟ ئەوانە ی پیکەووە ناکوکی

و مشت و مریان بوو، ﴿وَهَلْ أَتَاكَ﴾ (الْإِسْتِفْهَامُ لِلتَّعْجِيبِ أَوْ لِلْبَحْثِ عَنِ الْعِلْمِ)،
پرسیارکردنه که یان بو سهر سوپماندنه {یانی: ئەو کە سە ناکۆکانە پێکەو، بە سەرھاتیکی
زۆر سەر سوپهینه ریان هه بووه، ئایا هه وائە که یانت پێگه یشتوه؟} یاخود پرسیارکردن بو
لیکۆلینه وه یه بو به دوای زانستدا گه رانه، واته: ئایا زانیارییت هه یه له باره یانه وه؟
وشه ی (خَصَم)، یش: (إِسْمٌ يُطْلَقُ عَلَى الْوَاحِدِ وَالْكَثِيرِ)، (خَصَم)، واته: ناکۆک، بو یه کیکیش
و بو دووان و بو کۆش به کاردی.

۲- ﴿إِذْ سَوَّرُوا الْمِحْرَابَ﴾، کاتیکی که به سهر دیواری میحرابه که دا سهر که وتن،
(التَّسْوِيرُ: تَفْعَلُ مُشْتَقٌّ مِنَ السَّوْرِ، وَهُوَ الْجِدَارُ الْمَحِيطُ بِمَكَانٍ، أَوْ بَلَدٍ، تَسَوَّرَ أَي: اعْتَدَلَ عَلَى
السَّوْرِ، مِثْلُ تَسَنَّمَ أَي: اعْتَدَلَ عَلَى سَنَمِ الْبَعِيرِ)، (تَسَوَّرَ) (تَفَعَّلَ) ه وه رگیراوه له (سور) ه وه،
که بریتیه له وه دیواره ی ده وره ی شوینیکی داوه، یاخود ده وره ی شاریکی داوه، (تَسَوَّرَ)
واته: چوو ه سهر (سور) و، چوو ه سهر دیواره که، وه ک (تَسَنَّمَ)، واته: چوو ه سهر (سنام)
یانی: دونگی حوشر.

﴿إِذْ سَوَّرُوا الْمِحْرَابَ﴾ (المِحْرَابُ: بَيْتُ الْعِبَادَةِ الْخَاصُّ أَي: الْبَيْتِ الْمُتَّخِذِ
لِلْعِبَادَةِ)، یانی: ژووریکه تایبته کراوه به خواپه رستییه وه، به تایبه قی بو خوا
په رستی دیارییکراوه.

۳- ﴿إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ﴾، یاد بکه وه! کاتیکی له داوود وه ژوور که وتن، ئنجا
ئهو به هو یانه وه داچله کی و ترسی رینیشته، بیمی به رانه ریان هه بوو، (الْفَزَعُ: الدُّعْرُ،
وَهُوَ انْفِعَالٌ يَظْهَرُ مِنْهُ اضْطِرَابٌ عَلَى صَاحِبِهِ مِنْ تَوَقُّعِ شِدَّةٍ مُفَاجِئَةٍ)، (فَزَع) داچله کینیکه
که خاوه نه که ی هاوسه نگیی تیکده چی، له بهر ئه وه ی مه ترسیی سه ختییه کی کتوپری به
ملدا هاتوه.

۴- ﴿قَالُوا لَا تَخَفْ خَصْمَانِ بَغَى بَعْضُنَا عَلَى بَعْضٍ﴾، گوئیان: مه ترسی، ئیمه دوو
که سی پێکوه ناکۆکین، هه ندیکمان سته ممان له هه ندیکمان کردوه، واته: یه کیکیمان
سته می له وی دیکه مان کردوه.

ئىنجا لىرەدا زانىيان پىرسىارىكىيان كىردو: چۆن داوود داچلە كىو و لە جگە لە خوا ترساو؟ وەلامە كەى ئەو وىيە كە ترسان شتىكى سىروشتىيە، پاشان پىغەمبەرەن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) فەرمانيان پىكراو و ژيانى خۆيان بپارىزن، چونكە ژيانيان تەنيا هى خۆيان نىيە، بەلكو هى خەلك و كۆمەلگايە، كە دەبى كار لەسەر هيدايتەدان و راستە رى كردنيان و بەرچاو رۆشنىكردنەو و فەرى خواپەرستىيە كردنيان، بكەن، بۆيە لەسەريان پىويست بوو و خۆيان بپارىزن و، كاتىك هەستيان بە مەترسىيەك كىردو، شتىكى ئاسايى بوو كە داچلەكن.

كە دەلین: ﴿بَغَى بَعْضُنَا عَلَى بَعْضٍ﴾، دەلین: (البغى: الظلم والتعدي) (بغى) برىتيە لە ستم و سنوور شكىنى بەلایەكدا.

۵- ﴿فَأَحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ﴾، تۆ دادوهرىيمان لە نىواندا بكە بە هەق، واتە: بە شىوہىەكى چەسپاو و رىك و راست.

۶- ﴿وَلَا تُشْطِطْ﴾، ئەو بۆ تەئكىد كىردنەو وىيە، ئەگەرنا: ﴿فَأَحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ﴾، بە هەق و راستى دادوهرىيمان لە نىواندا بكە چەمكى: لامەدە (وَلَا تُشْطِطْ) ش دەگرىتەو و ﴿وَلَا تُشْطِطْ﴾ يانى: ستم مەكە، ﴿وَلَا تُشْطِطْ﴾، (مُضَارِعٌ أَشْطً، أَشْطً عَلَيْهِ أَي: جَارَ عَلَيْهِ، شَطٌّ وَأَشْطً: أَي: جَارَ)، واتە: ستمى لىكرد، كە دەلین: ﴿وَلَا تُشْطِطْ﴾، واتە: ستم مەكە و لامەدە، يان لە هەق دوور مەكەو وە.

۷- ﴿وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ﴾، بمانخە سەر راستە رى، (الهدى: هُنَا مُسْتَعَارٌ لِلْبَيَانِ وَإِيضًا الصَّوَابُ)، (الهدى) لىرەدا خوازراو تەو بۆ رۆونكردنەو و دەرخستنى راستى، راستى چۆنە؟ ئاوا پىشاخمانبەدە.

ئىنجا دىنە سەر خستە رۆوى كىشەكەيان و، يەككىيان كە داواكار (مُدْعِي)ە، دەلین:

۸- ﴿إِنَّ هَذَا أَخِي﴾، ئەمە بىرامە، واتە: بىرامە دايك و بابىي، واپىدەچى زياتر مەبەست پى ئەو بى.

(۹) - ﴿لَهُ نَسْعٌ وَتَسْعُونَ نَجَّةً﴾، نهوه دو نو (۹۹) سەر مەری هەیه.

(۱۰) - ﴿وَلِي نَجَّةً وَاحِدَةً﴾، منیش یەک سەر مەرم هەیه.

(۱۱) - ﴿فَقَالَ أَكْفَلْنِيهَا﴾، ئنجا گوئی: مەره که ی خوشت تەسلیمی من بکه، (أَكْفَلْنِيهَا، أَي: مَلَكْنِيهَا، وَاجْعَلْنِي أَكْفَلُهَا)، بیده به من و من بکه به سەرپەرشتیاری.

(۱۲) - ﴿وَعَزَّيْنِي فِي الْخَطَابِ﴾، له دواندنیش دا به سەرمدا زالبوو، (أَي: وَعَلَّبَنِي فِي الْكَلَامِ)، له قسەکردنیش دا به سەرمدا زال بوو، دەبی به دەسەلاتر بووبی، ئەمە وادەردەخات که پیشی داوای مەره که ی لیکردوو، کاتیکی ئەو گوتوو یه تی: ناتدهمی، ئەویش هەره شە ی لیکردوو قسە ی توندی له گەلدا کردو، بۆیه ناچار بوو سکاڵای خو ی بینیتە لای داوود (عَلَيْهِ السَّلَام).

(۱۳) - ﴿قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ سُؤَالُ نَجَّتِكَ إِلَى نِعَاجِهِ﴾ (داوود (عَلَيْهِ السَّلَام)) گوئی: بە دنیایی به داواکردنی مەره که ت بۆ گەل مەره کانی، ستهمی لیکردوو ی، خستنه پرووی بابە ته که ی داواکار (مُدْعِي) هینده وروژیتەر بوو، ههست و سۆزی داوودی جوولاندو له بیر ی چوو له داوا له سەر کراو (مُدْعَى عَلَيْهِ) ش بپرسى: ئەرى وایه، وانیه؟ ئەرى بۆچی داوات لیکردوه؟ ده گونجی بۆ ئەوه داوا لیکرد بى، مەره که ی بۆ به خێو بکات و گوتییتی: تۆ مەریکت بۆ چیه به ته نیا، پێوه ی ماندوو ده بی؟ من بۆت به خێو ده که م و به ره مه که ش بۆ خۆت، به هەر حال ده بوو لی پرسیبایه، به لام یه کسەر گوئی: ﴿قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ سُؤَالُ نَجَّتِكَ إِلَى نِعَاجِهِ﴾، گوئی: به دنیایی ستهمی لیکردوو ی که داوای مەره که تی کردو بۆ گەل مەره کانی خو ی، لیره دا وشە ی (سؤال) (ضَمَّنْ سُؤَالَ مَعْنَى الضَّمِّ)، أَي: (لَقَدْ ظَلَمَكَ بِضَمِّ نَجَّتِكَ إِلَى نِعَاجِهِ وَسُؤَالَكَ إِيَّاهَا)، وشە ی (سؤال) مانای خستنه گەل ی خراوه ته نیو، یانی: به دنیایی ستهمی لیکردوو ی که داوای لیکردوو ی مەره که ی خۆت بخه یه گەل مەره کانی وی.

(۱۴) - ﴿وَإِنْ كَثِيرًا مِّنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾، به دنیایی زۆریک له وانهش پیکه وه تیکه لن، هه ندیکیان سته م له هه ندیکیان ده که ن، مافی هه ندیکیان پیشیل ده که ن، (الْخُلَطَاءُ: جَمْعُ خَلِيطٍ، مِثْلُ الشُّرَكَاءِ جَمْعُ شَرِيكَ، لَكِنَّ الْخَلِيطَ مَعْنَاهُ أَعْمَ)، ﴿الْخُلَطَاءُ﴾

(۱۷) ﴿وَضَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ﴾ داوود پئی وابوو تاقیمان کرده‌وه، (ظَنَّ) ده‌گونجی به مانای گومان بی، به‌لام لی‌رده‌دا زی‌اتر واپی‌ده‌چی به مانای زانیاری بی، واته: داوود (ظَنَّ) زانی که ٲیمه تاقیمان کرده‌وه، ٲنجا بوچی به (ظَنَّ) هی‌نایوه‌تی؟، وشه‌ی (ظَنَّ) له قورٲاندا که به‌کاردی، جاری وایه بو حاله‌تی سه‌ره‌نشتکردن و، جاری واش هه‌یه بو حاله‌تی مه‌دحه، ٲنجا نه‌گه‌ر بو حاله‌تی مه‌دح بی، بو‌یه وشه‌ی (ظَنَّ) به‌کاردی، چونکه نه‌و زانیاریانه‌ی مروّف له نه‌نجامی ٲیوه‌پامان و سه‌ره‌نجدان و گه‌پان و پشکنین دا ده‌ستی ده‌که‌ون، سه‌ره‌تاکه‌پان گومانیکه دوایی ورده ورده به‌هیز ده‌بی، تاکو ده‌بیته زانیاریه‌کی جی دلیایی، که ده‌فه‌رموی: ﴿الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ...﴾ (البقرة، ۱۶) واته: گومانیان وایه که به دیداری په‌روه‌ردگاریان ده‌گهن، نه‌و گومانه مه‌به‌ست پئی عیلمه، به‌لام نه‌و زانیاریه‌یه‌که‌سه‌ر زانیاری بی چه‌ندو چوڻ نه‌بووه، به‌لکو گومان بووه، دوایی ورده ورده گومانه‌که به‌هیز بووه و به‌هیز بووه، له نه‌نجامی زور تی‌فکرین و بیرکردنه‌وه‌ی مروّف دا، سه‌ره‌نجام زانیاریه‌که‌شی به دیداری خوا به‌هیز ده‌بی، ﴿وَضَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ﴾، داوود زانی که ٲیمه تاقیمان کردوته‌وه، (أَي: ابْتَلَيْنَاهُ وَاخْتَبَرْنَاهُ)، زانی که نه‌و تاقیرکردنه‌وه‌ی ٲیمه بوو، دوایی باسی ده‌که‌بن که جوئی زانی؟

(۱۸)- ﴿فَاسْتَغْفِرْ رَبُّهُ، وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ﴾ داواى لیبوردنى له پهروهردگارى کردو، به رکوع دا کهوت و، گه پايه وه، (خَرَّ) يانی: (سَقَطَ)، رکوع و عیش: (الْإِحْتَاءُ بِقَصْدِ التَّعْظِيمِ، دُونَ الْوُضُوءِ إِلَى الْأَرْضِ)، به کوردی ده لێین: چه مانه وه، رکوع و عیش ههه به کاردێنین، که بریتیه له وه مرووفی بچه مێته وه بئ ته وه ی بگاته زه وى، که گه یشته زه وى پێی ده گوێری: کړنووش (سجدة)، به لām تهو رکوع وه بئ به مه به ستی به مه زنگرتن و گه وره گرتن بێت، ههه بویهش وهک چوون کړنووش بو جگه له خوا دروست نیه، چه مینه وهش بو جگه له خوا دروست نیه، که به داخه وه هه ندیک له هوکمپانانی عه ره ب، خه لکه که ی خویان ناچار ده کهن بویان بچه منه وه، که له راستیدا رکوع و سه جده ته نیا تابه تن به خوا وه.

(۱۹)- ﴿فَعَفَرْنَا لَهُ، ذَلِكَ﴾ (خوا فه رموو یه تی: تيمهش ته وه مان چاوپوشی بو لیکرد، لیمان بورد له وه هه لو یسته ی، له وه په له کردنه ی له دادوهری دا.

(۲۰)- ﴿وَإِنَّ لَهُ، عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَآبٍ﴾ به دنیایی بو وى له لای تيمه په یه کی نيزیک هه یه، (زُلْفَى) يانی: (قُرْبَى)، ﴿وَحُسْنَ مَآبٍ﴾ يانی: باشتري شوینی بو لا گه رانه وه، باشتري سه ره نجامیش له لای تيمه هه یه.

ئنجا ته وه که ئایا داوود عليه السلام چوونی زانیوه: خوا تاقیکردو ته وه ته وه تاقیکردنه وه ی خوا بووه؟ دواىی که ده (۱۰) هه لو ههسته له به رانه ره به سه ره هاته که ی داوود عليه السلام دا ده که ی، تیشکیک ده خه یه سه ره ته وه مه سه له یه ش.

مەسەلە ی سێهەم:

فەرمانکردنی خوا بە داوود علیه السلام کە گێراویەتی بە جێنشین لەسەر زەوی: پێویستە بە هەق دادوەری بکات و نەکەوێتە شوێن ئارەزوو، کە مەبەست پێی سۆزو هەلچوونە، چونکە بەهۆی ئەوەوە لە راستە پێی خوا لا دەدات و، سەرەنجام دووچارى ئازارى سەختى خوا دەبێ لە قیامەتدا:

خوا دەفەرموێ: ﴿يَا دَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا سُواؤُا يَوْمَ الْحِسَابِ﴾ (٦١)

شیکردنەوهی ئەم ئایەتە، لە شەش بڕگەدا:

١- ﴿يَا دَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ﴾، ئەى داوود علیه السلام! تێمە تۆمان گێراوە بە جێنشین لە زەویدا، کە دەفەرموێ: ﴿فِي الْأَرْضِ﴾، ئەلیف و لامی سەر ﴿الْأَرْضِ﴾، بە تەئکید (ئەلیف و لامی ناساندن)ە، بەلام بۆ جینس نیه، یانی: هەموو زەوی، چونکە حوکم و دەسەڵاتی داوود هەموو سەر زەوی نەگرتۆتەو، بەلکو ئەو ناساندنە بۆ عەھدە، سەر زەمینەکە، مەبەست پێی ئەو وڵاتە بوو، ئەو شوێنی حوکمپرانیه بوو کە بەنوو ئیسپرائیلی لیبوون، (داوود)یش وەک باب و باپیرانی پێشووی حوکمپرانیه کردووە بەسەر بەنوو ئیسپرائیلدا، لەو شوێنەدا کە تێیدا نیشتەجێ بوون لە شام.

٢- ﴿فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ﴾ {مادام تۆمان کردووە بە جێنشین لەسەر زەوی} تۆش دادوەری لە نێوان خەلکدا بکە بە هەق.

دیسان ﴿النَّاسِ﴾یش، لێرەدا (أل)کە بۆ ناساندنەو بۆ عەھدە، واتە: لە نێوان خەلکەدا، کە خەلکەش مەبەست پێیان خەلکی بەنوو ئیسپرائیلە، چونکە هەر حوکمپانی ئەوان بوو، بە هەق حوکمپرانیه بەسەر خەلکەدا بکە، (حەق)یش: (مَا يَقْتَضِيهِ الْعَدْلُ الشَّرْعِيُّ)، هەق دادگەرییە کە شەرع خوازیاری بێ.

(۳)- ﴿وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ﴾، شوین ئارەزوو مەکهو، (أل) سەر ﴿الْهَوَىٰ﴾، بۆ جینسه، که هه موو جوړه کانی هه و او ئارەزوو دە گریتهوه، واتە: به دواى سۆزو هه لچوون مەکهو، به هەر هۆیه کهوه ئەو سۆزو هه لچوونه دروست بووبی،

بۆچی؟

(۴)- ﴿فِيضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾، ئەگەرنا ئەو شوینکەوتنی ئارەزوو، تۆ له پێ خوا لادەدات، پرستەى: ﴿فِيضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾، وەلامى قەدەغە کردنە که یه (جَوَابُ النَّهْيِ)، پێش دە فەرموى: ﴿وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ﴾، له بهرچی؟ ﴿فِيضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾، ئەگەر به دواى ئارەزوو بکهوى، له پێ خوا لات دەدات، پێ خواش بریتیه: له پێ هه ق و دادگهری و وه ک یه ک ته ماشا کردنی هه موو لایه ک، که دینه لات بۆ چاره سړى کیشه مشت و مړ له سه ره کان.

(۵)- ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾، به دنیای ئەوانه ی له پێ خوا ون دەبن و لا دەدەن.

کهواته: دادگهری (عدل) پێ خوايه، سته م پێچه وانە ی پێ گای خوايه، ئەوانه ی که له پێ خوا لا دەدەن، واتە: له دادگهری لا دەدەن بۆ سته م و لادان، سزایه کی سه ختیان بۆ هه یه.

(۶)- ﴿بِمَا سَأَلْتُمُ الْحِسَابِ﴾، به هۆی ئەوه وه که پۆژی لیپرسینه وه یان له بیرچۆته وه و فەرماوش کردوه، بیگومان ئینسان ئەگەر شتیکی له بیر بچیته وه، له سه ری سزا نادری، به لام یانی: پشتگوێیان خستوه، نادیده یان گرتوه وه ک له بیر یان نه مابى وایه، وشه ی (ما)، له: ﴿بِمَا سَأَلْتُمُ﴾ دا، (مَصْدَرِيَّةٌ، أَيْ بِسَبَبِ نِسْيَانِهِمْ) چاوگیه، یانی: به هۆی له بیرچوونه وه یانه وه بۆ پۆژی لیپرسینه وه، کهواته: له بیر بوونی پۆژی لیپرسینه وه، مروف ده پارێزی له وه که به دواى ئارەزوو بکهوى و، په لکیشی زه لکاوی گوناھو تاوان بکری به هۆی شوینکەوتنی ئارەزوو کانه وه.

مەسەلە ی چوارەم:

گەردوون بە حیکمەت دروستکراوە، نەک بە ھەوێنتە، وەک بێپروایان
گومان دەبەن و، برۆاداران کردار باش و تێکدەران و، پارێزکاران و تاوانبارانیش،
ناگونجی یە کسان بن:

خو دەفەر موی: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَطْلًا ۚ ذَٰلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا
فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ۚ﴾ (۲۷) **أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ
فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ ۚ﴾ (۲۸)**

شیکردنەوێ ئەم دوو ئایەتە، لە پێنج برگەدا:

(۱)- ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَطْلًا ۚ﴾، ئاسمان و زەوی و ئەوێ دەکەوێتە
نیوانیانەو، بە بێ ئامانج و بە ھەوێنتەو بە پووچ نەمان ھێوانە دی.

(البَاطِلُ: ضِدُّ الْحَقِّ، الْحَقُّ: الْحِكْمَةُ أَوْ الشَّيْءِ الثَّابِتِ)، ھەق واتە: (حِکْمَة)، یان
شتی چەسپاو و ئامانجدار، (باطل) یانی: شتی بێ ئامانج و ھەوێنتەو بێ ھۆکار.

(۲)- ﴿ذَٰلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ﴾، ئەو گومانی ئەوانە یە کە بێپروان، کە: ئەم گەردوونە بە
ھەوێنتەو بێ حیکمەت و بێ ئامانج ھێتارووتە دی، کەواتە: بووناسیی {علم الوجود -
ONTOLOGY} پووچی کافرەکان بەو سەرەنجامە ی گەیاندوون، چونکە ئەوانە ی
بێپروان، بووناسییەکی پووچیان ھەیە، نە خۆیان دەناسن و، نە خوا دەناسن، بۆیەش
حیکمەت و نھێنی و ئامانجیک کە لە پشت ئەم گەردوونەو ھەیە، نابینن، شایانی
باسە: ئێمە لە سەرەتای تەفسیری سوورەتی (یونس) دا، باسیکی سەرەخۆمان لەو
بارەو کردوو، ئەو مەسەلە یە لە دەوری پازدە (۱۵) شوێنی قورئاندا ھاتو^(۱)، کە خوا

(۱) ئێمە کتیی یە کەم لە مەسووعە ی: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) بە ناوونیشانی:
(الإسلام معرفة صحيحة بالخالق والخلق) و، کتیی چوارەم لە مەسووعە ی: [بیرکردنەوێ
ئێسلامی لە تیوان وەحیی و واقع دا]، بە ناوونیشانی: [پایەکانی بووناسیی و پروونکردنەوێ

گەردوونی بە پووچ و بێ حیکمەت و بە ھەوھەنتە نەخوڵقاندووە، ئێرەش شوێنیکیانە، بۆیە دەفەرموێ:

۳- ﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ﴾، ئنجا سزای سەخت بۆ ئەوانە ی بێپروان لە ئاگر، وشە (ویل) بە مانای ھاواریش دی، ھاوار بۆ ئەوان، (الْوَيْلُ: يَدُلُّ عَلَى أَشَدِّ السُّوءِ)، (ویل) خراپترین سزاو ئازار دەگەیەنێ، ھەروەھا (وَيْلٌ لَهُ، يُقَالُ لَهُ لِلتَّعَجُّبِ)، (ویل) بۆ سەر سوڕماندنیش بە کار دەھێنێ.

۴- ﴿أَمْ جَعَلَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ﴾، ئایا ئێمە ئەوانە ی پروایان ھێناو و کردووە بە ھەکانیان ئەنجام داو، وەک (تیکدەران لە زەویدا) یان دادەنێن؟ یانی: ئایا دەگونجی ئەو دوو کۆمەڵە پیکەو پێچەوانەو دژ، مامەڵە ی بە کسانیان لە گەڵدا بکەین، کە ئەگەر سزاو پاداشت نەبێ یە کسان دەبن؟

۵- ﴿أَمْ جَعَلَ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ﴾، یان ئایا پارێزکاران وەک تاوانباران دادەنێن؟ وا: ئەگەر زیندوو کرانەو و سزاو پاداشت نەبێ، وەک بێپروایان گومان دەبەن، ئەو کاتە پروادارانی کردار باش، لە گەڵ تیکدەران لە زەویداو، پارێزکاران لە گەڵ تاوانباران دا، ھەموویان یە کسان دەبنەو، ئەو شتیکە نەگونجاو، بۆیە ئەو شتە نالۆژیکییە شایستە ی خوا ﷻ نیە.

مەسەلە ی پێنجەم و کۆتایی:

قورئان کتییکی پێزدارو بەرھەمدارە، خوا ناردووێتە خوار، تاكو خەلك تێوەی پامین و، سەرەنجام خاوەن عەقلان پەندی لێوەربگرن و راستییەکانیان بیر بکەونەو:

خوا دەفەرموی: ﴿كَتَبَ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبْرَكٌ لِيَذَبَّوْا عَائِيَتَهُ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُوا الْأَلْبَابِ﴾ (٢٩)

شیکردنەوی ئەم ئایەتە، لە سێ برگەدا:

(١)- ﴿كَتَبَ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبْرَكٌ﴾، ئەمە کتییەکە بۆ لای تۆمان دابەزاندوو (کتاب) لە پرووی زمانی عەرەبییەو، گوزارە (خبر) یە یانی: (هَذَا كِتَابٌ)، ئەمە کتییەکە، ﴿أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبْرَكٌ﴾، بۆ لای تۆمان دابەزاندوو، بە پێزو بەرھەمدارە، (وَالْمُبَارَكُ: الْمُنْبَتَّةُ فِيهِ الْبَرَكَةُ، وَهِيَ الْخَيْرُ الْكَثِيرُ)، موبارەك ئەوێ: کە پێزی زۆری تێدا بلاو بوو بێتەو، کە مەبەست خیری زۆرە، کە دەفەرموی: ﴿كَتَبَ﴾، بە نەناسراو (نكرة) هاتو، ئەمە بۆ بە مەزن دانانە، یانی: وەسف ناکرێ. ئنجا بۆچی خوا ﷻ ئەو کتیبە پر پیت و پێزو بەرەكەتە ی دابەزاندوو بۆ لای موحمەد ﷺ؟

(٢)- ﴿لِيَذَبَّوْا عَائِيَتَهُ﴾، تاكو ئەوان لە ئایەتەکانیەو پامین، خۆیندر اویشەتەو: (لِيَذَبَّوْا آيَاتِهِ)، تاكو ئێوە لە ئایەتەکانیەو پامین. هەم بە نادیار (غائب) و، هەم بە نامادەو دواندن (حضور و خطاب) بە هەردوو شیوەکە هاتو.

(٣)- ﴿وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُوا الْأَلْبَابِ﴾، بۆ ئەوێش کە خاوەن عەقلان پەند وەربگرن و بیران بێتەو، (التَّذَكُّرُ: التَّفَكُّرُ وَالتَّأَمُّلُ الَّذِي يَبْلُغُ بِهِ صَاحِبُهُ مَعْرِفَةَ الْمُرَادِ مِنَ الْمَعْنَى)، (تَذَكَّرَ: بَرِيَتِيه لهُو بێرکردنەو و پامانە ی کە خاوەنە کە ی بەهۆیەو دەگاتە تیگە یشتن لە واتایەکان. (التَّذَكُّرُ: اسْتِحْضَارُ الذِّهْنِ مَا كَانَ يَعْلَمُهُ بَعْدَ نِسْيَانِهِ، وَاسْتِحْضَارُ مَا مِنْ شَأْنِهِ أَنْ لَا يُغْفَلَ عَنْهُ)، (تَذَكَّرَ:

بریتیه له ئاماده کردنی زهین و هۆش بۆ شتیک که له بیرى چۆتەوه، به بیر خۆی بێنیتەوه، یاخود: زهین شتیک له خۆیدا ئاماده بکات، که شایسته بێ فەرامۆش نه کړی و له بیر نه چێ. شایانی باسه: ئیمه بۆ چۆنیهتی مامه له کردن له گهڵ قورئاندا، له کتیی: (با له خزمهت قورئاندا بین) دا، به درێژیی قسه مان کردوه، له ههوت ههنگاودا باسمان کردوه، که ده بێ چۆن مامه له گهڵ فەرمايشتی خوادا بکړی؟! ^(۱)

له نۆزه کۆمهڵایهتییهکان لهگهڵتان
Stay in touch on social media
نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

Alibapir

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

علي بابير/Alibapir

علي بابير/Alibapir

کەتالی

Alibapir

Alibapir

Google Play

App Store

علي بابير/Alibapir

علي بابير/Alibapir

علي بابير/Alibapir

(۱) ههروهها له کتیی (قورئانی مهزن له نۆزده تهوهردا) زۆرشتمان لهوبارهوه باسکردوه، که ئه و بابهتهمان کردوه به پێشهکی کۆی ئهم تهفسیرهش له چاپی دووهمی دا.

دە (۱۰) ھەلۆهستە لە بەرانبەر بەسەرھاتە کە ی داوود عليه السلام:

(۱) - یەکیک لە حیکمەتەکانی ئەو بەسەرھاتە ئەوێ، کە نابێ بابای ھوکمران، بە ھۆی زێدە سەر گەرمبوون بە خواپەرستی تاییبەتو، کەمتەرخەمی بکات لە بواری مشوورخواردن لە کۆمەلگاو چارەسەری کیشو و گرتەکانی خەلکدا.

داوود عليه السلام زۆر ئەھلی خواپەرستی بوو، چۆنە ئیعتیکافو و شوینی تاییبەتی ھەبوو، چونکە میحراپ شوینی، یان ژووریکە تاییبەت کرابی بە خواپەرستیو، ئەمەش: جووریک لە ھۆشداری پێدان بوو بۆ داوود، ھەروەھا بۆ غەیری (داوود)یش کە نابێ خواپەرستی کەسی و لە بابای ھوکمران بکات، ئاگای لە مشوور لیخواردنی کۆمەلگاو چارەسەرکردنی کیشەکانیان بپێ.

(۲) - ھەر کات خەلک پێی ئاسایی و یاساییان بۆ سکالۆ چارەسەرکردنی کیشەکانیان لێگیرا، پەنا دەبەنە بەر پێی ئاسایی و نایاسایی، ئەوانە بە تەئکید ئەو دوو کەسە، ئەگەر دوو مەرووف بوون، یان ئەگەر دوو فریشتە بوون، ئەگەر دەرڤەتیان ھەبوایە لە پێی ئاسایی خۆیانەو بە ئاسایی بگەنە داوود عليه السلام سەر نەدەکووتنە سەر دیوارو بەسەر دیواردا بازیان نەدەدا، بەلام کە لە پێی ئاساییو بواریان نەبوو، بەسەر دیواردا سەرکەوتوون، ئەوێ دەرگا لە خەلک داخات، خەلک ئەگەر بۆی بکری لە پەنجەرەو بۆی دینە ژووری، ئنجا بۆ خێر بی، یان بۆ شەر بی! بۆیە ھوکمرانان نابێ خۆیان لە خەلکی بشارنەو، خو لە خەلک شاردنەو، و دەکات کە خەلک بیر بکاتەو لەوێ چۆن بگەنە ئەو ھوکمرانە؟ ئنجا چ بە مەبەستی چاکە، چ خراپە.

(۳) - لەم بەسەرھاتەدا بەلگە ی شەریعی ھەیە لەسەر ئەو کە دروستە بەسەرھاتە نواندنەکانە (القِصَصُ التَّمِثِيلِيَّة) دا بنرێن، ھەروەھا بەلگەش ھەیە لەم بەسەرھاتەدا، کە دروستە ئەو بەسەرھاتانە، بە شیوێکی جەستەیی وینا بکری، مادام پێچەوانە ی

شەریعت نەبن، ئەمە (محمد الطاهر بن عاشور) لە (التحریر والتنبؤ) دا^(۱) ھیناویەتی و منیش رایە کەیم پێ جوانە، چونکە زۆربەى زانایان دەلێن: ئەو دوو کەسە، دوو فریشتە بوون، خۆیان بردۆتە سەر شیوەی دوو پیاو، کەواتە: دوو فریشتەکان تەمسیلی دوو پیاوی پێکەووە ناکۆکیان کردووە، خۆیان بردۆتە سەر شیوەی ئەوان، کەواتە: نواندن (تمثیل) دروستە، بەلام بۆ مەبەستی چاک، بۆ گەیاندنی مەبەستیک کە دەویستری، بە شیوەی نواندن و بە بەرجەستەکراوی بە خەڵک بگەیەنری.

(۴)- خالی بێ ھیزی داوود عليه السلام کە ھۆکاری ھەلەکەى بوووە، پەلەکردنی بوو لە دادوەری کردن و بریاردان دا، بینا لەسەر قسەى داواکار (مُدَّعي) بە بێ گوێگرتن لە لایەنى دووھەم و داوا لەسەرکراو (مُدَّعى علیه).

بۆیەش لە فەرمايشتى پێغەمبەردا عليه السلام ھاتو: [إِذَا جَلَسَ إِلَيْكَ الْخَصْمَانِ، فَلَا تَقْضِ بَيْنَهُمَا حَتَّى تَسْمَعَ مِنَ الْآخِرِ]، (أخرجه أحمد: ۸۸۲، والحاكم: ۷۰۲۵، وقال: صحيح الإسناد، ووافقه الذهبي، والبيهقي: ۲۰۲۵۶، وأخرجه أيضاً النسائي في الكبرى: ۸۴۲۰، والديلمي: ۱۲۶۸)، واتە: ھەر کات دوو لایەنى ناکۆک لە لات دانیشن، بریار بۆ یەکیان مەدە، تا کو گوی بۆ ئەوى دیکەش نەگری.

(۵)- (القرطبي) لە (الجامع لأحكام القرآن) دا^(۲) گوتوویەتی: (وَلَيْسَ فِي الْقُرْآنِ مَا يَدُلُّ عَلَى الْقَضَاءِ فِي الْمَسْجِدِ إِلَّا هَذِهِ الْآيَةُ، وَبِهَا اسْتَدَلَّ مَنْ قَالَ بِجَوَازِ الْقَضَاءِ فِي الْمَسْجِدِ، وَلَوْ كَانَ ذَلِكَ لَا يَجُوزُ كَمَا قَالَ الشَّافِعِيُّ: لَمَّا أَقْرَهُمْ دَاوُدُ عَلَى ذَلِكَ، وَيَقُولُ: انْصَرَفَ إِلَى مَوْضِعِ الْقَضَاءِ، وَكَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالْخُلَفَاءُ يَقْضُونَ فِي الْمَسْجِدِ، وَقَدْ قَالَ مَالِكٌ: الْقَضَاءُ فِي الْمَسْجِدِ مِنَ الْأَمْرِ قَدِيمٌ).

واتە: لە قورئاندا جگە لەم ئایەتە ھێچ بەلگە یەکی دیکە نیە، بۆ ئەو بەشی لەسەر ئەو، کە دروستە لە مزگەوتدا دادوەری بکری، ئەوانەش کە گوتوویانە:

(۱) ج ۲۳، ص ۲۳۸.

(۲) ج ۱۵، ص ۱۱۴.

دروسته له مزگه وتدا دادوه ریی بکړی، به لگه یان بهم نایه ته هیڼاوه ته وه، پیڅمبه ر ﷺ و جینشینه کانیشی له مزگه وتدا دادوه رییان کړدوه، مالیکیش گوتوویه تی: دادوه ریی کړدن له مزگه وتدا له ئیشه دیرینه کانه، واته: له میږه کراوه به نه ریتیک له نیو توممه تدا.

هه لبه ته نه وه بو کاتی خوئی که دادگا (محکمة) نه بووه، نه گهرنا که ئیستا شوینی تایبه تی دادگای هیه، هه روه ک شوینی تایبه تی وه رگرتی زانست هیه، که زانکوو، قوتا بخانه کان و په یمانگا کانن، هه روه ها ئیستا شوینی تایبه تی ریڅخستنی سوپا هیه، که نه و کارانه کاتی خوئی هه موویان له مزگه وتدا کراون، به لام ئیستا نه و کارانه براونه ته دهره وهی مزگه وت.

(۶) - (قَالَ ابْنُ الْعَرَبِيِّ: لَا خِلَافَ بَيْنَ الْعُلَمَاءِ أَنَّ الْمُرَادَ بِالرُّكُوعِ هَا هُنَا السُّجُودُ، فَإِنَّ السُّجُودَ، هُوَ الْمَيْلُ، وَالرُّكُوعُ هُوَ الْإِنْحِنَاءُ، وَأَحَدُهُمَا يَدْخُلُ عَلَى الْآخَرِ) ^(۱)

واته: له نیوان زانایاندا راجیایی نیه، که مه به ست له رکوع لیږه دا: کړنووش (سجود) ه، چونکه کړنووش بریتیه له لار بوونه وه، رکوعویش به هه مان شیوه بریتیه له چه مانه وه، ئنجا یه کیکیان ده چیته نیو نه وی دیکه.

به لام پیم سهیره که نه و گوتوویه تی: راجیایی نیه له نیوان زانایاندا، چونکه به دلنیایی وانیه، وه ک دواپی ده یگه ینی، به لام به هه ر حال هه ر رایه که یم هیئا، وه ک نه مانه تیکی عیلمی، نه گهرنا پیم وایه که نه خیر: رکوع هه ر به مانای رکوع به کارهاتوه، سجودویش به مانای سجود، وه ک دواپی ده یگه ینی.

(۷) - {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّهُ قَالَ: السَّجْدَةُ فِي ص، لَيْسَتْ مِنْ عَزَائِمِ السُّجُودِ، وَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسْجُدُ فِيهَا} (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۳۳۸۷، وَابْنُ خَالٍ: ۳۴۲۱، وَغَيْرُهُمَا).

واته: عه‌بدو‌ل‌لای کو‌ری عه‌بیاس (خوا له خو‌ی و با‌ی پا‌زی ب‌ی)، گو‌تو‌ویه‌تی: سه‌جده بردن له سو‌وره‌تی (ص) دا له سه‌جده پی‌وه پا‌به‌ندک‌راوه‌کان نیه، که ده‌بی هه‌ر ئه‌نجام بدر‌ی، به‌لام پی‌خه‌مبه‌ریشم ﷺ بین‌یوه ک‌رنو‌وش‌ی ت‌یدا ده‌برد.

واته: ده‌گونجی ئینسان کړنووش نه‌با، بویه من له هه‌موو نه‌و شوینانه‌دا که سه‌جده‌ی قورئان خویندن بوون و پیاښه‌گه‌یشتووم، سه‌جده‌م بردوه، به‌لام له‌مه‌یان دا سه‌جده‌م نه‌برد^(۱)، له‌بهر نه‌وه‌ی له‌فه‌رمایشتی پیغه‌مبه‌ردا ﷺ هاتوه که جاريک پیغه‌مبه‌ر ﷺ سوورپه‌تی (ص)ی خویندو له‌سهر مینه‌به‌ر دابه‌زی سه‌جده‌ی برد، هاوه‌لانیس سه‌جده‌یان برد، جاريکی دیکه‌ش سوورپه‌تی (ص)ی خویند به‌ته‌ما نه‌بوو سه‌جده‌ به‌ری، به‌لام هاوه‌لان خوځیان ئاماده‌کرد بو سه‌جده‌ بردن، نه‌ویش دابه‌زی و فه‌رمووی: به‌ته‌ما نه‌بووم سه‌جده‌ به‌رم، به‌لام له‌بهر ئیوه که خوټان ئاماده‌کردوه {بو نه‌وه‌ی ته‌ریق نه‌بنه‌وه} دابه‌زی و دووباره سه‌جده‌ی برد^(۲).

کہواتہ: تھو کرنو و شبردنہ پیویست نیہ، بہ لام شتیکی پہ سندنہ۔

هه‌لبه‌ته له باره‌ی هه‌موو سه‌جده‌کانی قورئان خویندنه‌وه، ئیمه‌ باسیکی دوورو درێژمان له‌ کۆتایی سووپه‌تی (الأعراف) دا‌ کردوه‌و له‌ باره‌ی هه‌موویانه‌وه‌ راجیاییه‌ک هه‌یه‌، که‌ ئایا پێویسته‌، یاخود شتیکی په‌سندو چاکه‌، کړنووش بێردی.

(٨) - (فخر الدین الرازی) ده‌ڵی: (اسْتَشْهَدَ أَبُو حَنِيفَةَ بِهَذِهِ الْآيَةِ فِي سُجُودِ التَّلَاوَةِ، عَلَى أَنَّ الرُّكُوعَ يَقُومُ مَقَامَ السُّجُودِ) (٣).

واته: ته ټووه نېفه به لگه ی بهم ټایه ته هیڼاوه ته وه، که جاري وا هیه چوونه پکووع و چه مانه وه، قهره بووی کرنووش بردنی قورټان خویندن ده کات و، له شوینې کرنووش بردن به کار دی.

(۱) مه به ستم کاتی دهرس گوته وهیه، که سه ره تا ئایه ته کانی دهرسه که ده خوینم.

(٢) أخرجه أبو داود: ١٤١٠ بإسناد على شرط الشيخين.

(٣) التفسير الكبير: ج ٢٦، ص ١٨٢، ههروههها التحرير والتنوير، ج ٢٣، ص ٢٤١.

بۆیە ئەو ھە (إبن العربي) گوتووێت: (لَا خِلَافَ بَيْنَ الْعُلَمَاءِ عَلَى أَنَّ الْمُرَادَ بِالرَّكْعِ هَهُنَا: السُّجُودَ)، راست نییە، ئەو ھە تا ئیمامێکی ھەک ئەبوو ھەنێفە دەلی: ئەم ئایەتە بە لگەییە لەسەر ئەو ھە کە نەک تەنیا لێرەدا، بە لکو بۆ کپنووش بردنەکانی دیکەش، دەگونجی مەرۆف تەنیا بچیتە رکوع و، ئەو ھە قەرەبووی چوونە سەجدە دەکاتەو، کە بە راستی ئەو پایە ئەبوو ھەنێفە زۆرجار مەرۆف لە سەغلەتی دەر دەکات، کە شوێنەکی وایە کپنووش بۆ نابردی، دەگونجی ئێنسان بچەمیتەو، بچیتە رکوع لە جیاتی کپنووش بردنەکە.

۹- ئایا ئەو دوو کەسە کە لە شیوەی دوو کەسی ناکۆکا ھاتن بۆ لای داوود عليه السلام مەرۆف بوون، یان فریشتە؟! یانی: ئایا دوو مەرۆف بوون بە راستی و بەسەر دیواردا سەرکەوتوون، لەبەر ئەو ھە پێیان نەبوو، لە پێی ئاساییەو بچن؟ یاخود دوو فریشتە بوون و ھەر بەسەر دیواردا سەرکەوتوون، بەلام لە شیوەی دوو مەرۆفدا، بەلام فریشتە بوون؟ ھەردوو پایەکان ھەن، لە ئایەتەکاندا ھیچ لایەکیان ساغ نەکراوەتەو، دەگونجی دوو مەرۆف بووبن و، ھەر بە راستیش پروداوە کە ئاوا بوو بۆ و، دەشگونجی دوو فریشتە بووبن، ئەو پروداوەیان ھەک سیناریۆ نواندنیک پیشکەش کرد بۆ، ھەردوو پایەکان ھەن.

۱۰- داوود عليه السلام چۆنی زانیی کە خوا تاقی کردۆتەو؟

وہ لامہ کە ی ئەو ھە:

یە کەم: یە کسەر خوێ بۆی دەرکەوتبۆ، واتە: دوا ئەو ھە بپارە کە داوود، دادو ھەریە کە کردو، بیری لێ کردبیتەو ھە بۆی دەرکەوتبۆ و گوتبۆ: من گویم لە بابای داوا لەسەرکراو (مَدْعَى عَلَيْهِ) نەگرت و، تەنیا بە قسە داواکار (مُدْعِي) یە کسەر بپارمدا، دەگونجی خوێ بۆی دەرکەوتبۆ.

دوو ھەم: دەگونجی لە پێی وەحییەو زانیی، یان خوا تعالى بۆی ئیلھام کرد بۆ.

سێ ھەم: دەگونجی ئەو دووانە فریشتە بووبن و، لە پیش چاوی وی بەرز بووبنەو بۆ ئاسمان، کە ئەو پایەش ھەییە، یان ھەندیک لە زانیان دەلێن: تەماشای یە کدییان کردو

پێکەنین، ئەو کاتە داوود بۆی دەرکەوتووە، کە ئەوانە فریشتە بوون و، بۆ تاقیکردنەوهی وی خواى پەرورەدگار ئەو دوو فریشتەیهی ناردوون.

ئێجا کە داوود بۆی دەرکەوتوو تاقیکردنەوهی خوا بوو، چ دوو مەزۆف بووبن و، چ دوو فریشتە بووبن، سەرەنجام لە ئەنجامی ئەوەدا کە بیری لێکردۆتەوه، یان خوا ئاگاداری کردۆتەوه، بۆ دەرکەوتووە کە ئەو تاقیکردنەوهی خوا بوو بۆی و، تیشیدا دەرئەچوو، بەلام خوا ﷻ لێی نەگرتووە و لێی بوردووە، چونکە نیازی خراپ نەبوو، لە ئەنجامی ئەوەش دا هەلچوو، کە زۆر رقی لە زوڵم بوو، بابای داواکاری زۆر پێ مەزڵووم بوو، بۆیە یەكسەر حوکمی لەسەر داواى بابای لەسەر داوا لێکراو داوه.

لێرەشدا کۆتایی بەم دەرسەمان دێنین و، لە خواى پەرورەدگار داواکارین یارمەتیمان بدات هەمیشە لەگەڵ هەقدا بین و، لەگەڵ دادگەریی دا بین، کە بە تەئکید راستە شەقامی خوا، خاوازیاری هەق و دادگەرییەو، دژی ستم و لادان و دەستدریژکارییە بۆ سەر مافی ئەوانی دیکە.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

[illegible]

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسە مان یازدە (۱۱) ئایەت دەگرێتە خۆی، ئایەتەکانی: (۳۰ - ۴۰)، دوو پرووداوی ژیانی سولهیمانی کۆری داوودیان (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) خستوونە پروو، وێرایی ژمارەیهک لەو نێعمەتانەی خوا بە سولهیمانی بەخشییوون:

پرووداوی یەكەمیان: گرنگیی و بایەخ پێدانی زۆری سولهیمانە بە ئەسپە رەسەن و باشەکانی و، پشکینی بۆیان و، تەماشاکردن و سەرنجدانی بۆیان و دەستپێنانی بە لاق و مل و گەردنیاندا.

پرووداوی دووهمیش: فریادری جەستەیهک بوو بە سەر کورسییەکی سولهیمان (عليه السلام)، دوايش باسی لە خوا پارانەووی سولهیمان (عليه السلام) بۆ پێدانی حوکمرانییەکی بێ وێنە، گیرابوونی داوایەکی لە لایەن خوای بەخشەرەو کراوە.

﴿وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ نِعَمَ الْعَبْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ﴾ (۳۰) إِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ
الْصَّفِينَتِ الْخِيَادُ ﴿٣١﴾ فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى تَوَارَتْ
بِالْحِجَابِ ﴿٣٢﴾ رُدُّوْهَا عَلَيَّ فطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ
وَأَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ﴿٣٤﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ
مِّنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٣٥﴾ فَسَخَرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ أَصَابَ ﴿٣٦﴾
وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ وَغَوَّاصٍ ﴿٣٧﴾ وَآخَرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٣٨﴾ هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ
أَوْ امْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٩﴾ وَإِنَّ لَهُ، عِنْدَنَا لَازْفَنًى وَحُسْنَ مَّعَاقٍ ﴿٤٠﴾

مانای دهقاو دهقی ئایه تهکان

{ههروه‌ها سوله‌یماهان به داوود به‌خشی، باشتین به‌نده بوو، چونکه زۆر (بۆ لای خوا) گه‌راوه بوو ﴿٣٠﴾ (یاد بکه‌وه!) کاتیک ده‌مه و ئیواره ئه‌سپه ره‌سه‌نه تیژره‌وه‌کانی له‌سه‌ر رانویژان (پیشانی دران) ﴿٣١﴾ ئنجا گوئی: من مأل و سامانم (به تایبەت ئه‌سپه‌کانم) له‌به‌ر یاد کردنی خوا خوشویست (یان به‌سه‌ر یادی خوادا هه‌لمبژاردن)، هه‌تا به هۆی که‌وته پشت په‌رده‌وه په‌نه‌ان بوون ﴿٣٢﴾ (هه‌ر سه‌ر گه‌رمی ئه‌سپه‌کانی بوو، گوئی:) بیانگێژنه‌وه سه‌رم، ئنجا ده‌ستی کرد به ده‌ست پێداهێنانی لاقه‌کانیان و گه‌ردنه‌کانیان ﴿٣٣﴾ به دُنیا‌ییش ئیمه سوله‌یماهان تاقیکرده‌وه و جه‌سته‌یه‌کمان فریادیه سه‌ر کورسییه‌که‌ی، پاشان له ناخه‌وه گه‌رایه‌وه (بۆ لای خوا) ﴿٣٤﴾ گوئی: په‌روه‌ردگارم! لیم بی‌ووره و هوکمرانییه‌کم پێ ببه‌خشه، دوا‌ی من بۆ که‌س نه‌لوێ، بێگومان به‌س تو زۆر به‌خشه‌ری ﴿٣٥﴾ ئیمه‌ش با مان بۆ ملکه‌چ و پامکرد، به‌فرمانی وی، به‌نه‌رمیی هه‌ر جێیه‌کی ویستبایه‌ بۆی ده‌چوو ﴿٣٦﴾ له شه‌یتانه‌کانیش هه‌ر بیناسازو ده‌ریاوان (یکی گه‌وه‌هه‌ر ده‌ره‌یینه‌ریک) مان بۆ ده‌سته‌مۆ کردبوون ﴿٣٧﴾ هه‌ندیکی دیکه‌ش (له شه‌یتانه‌کان) به‌جووته‌ کووت و زنجیرکرا‌بوون له‌پێوه‌ندان دا ﴿٣٨﴾ (پیمان گوئی: ئه‌مه به‌خششی ئیمه‌یه، ئنجا ببه‌خشه، یان بگره‌وه، به‌بی ژماردن ﴿٣٩﴾ هه‌روه‌ها (وی‌پرای نيعمه‌ته دنیا‌یه‌کان) بۆ وی له‌لای ئیمه‌ نیزیکی و سه‌ره‌نجامی هه‌ره‌ چاک هه‌یه (له‌ پۆژی دوا‌یی دا) ﴿٤٠﴾}.

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندی‌ک له وشه‌کان

(الصَّافِنَاتُ): کۆی (صَافِن) ه، (الصَّفْنُ: الْجَمْعُ بَيْنَ الشَّيْئَيْنِ صَافًا بَعْضُهُمَا إِلَى بَعْضٍ)، (صَفْن) بریتیه له‌وه که دوو شت پیکه‌وه کۆبکریته‌وه‌و، پیکه‌وه بلیکیرین، (صَفَنَ الْفَرَسُ قَوَّامَةً)، ئەسپه‌که لاقه‌کانی پیکه‌وه نووساندن. که به ئەسپ ده‌گوتری: (فَرَسٌ صَافِنٌ)، ئەوه‌یه که سێ لاقی له سهر زه‌وی بن و لاقیکی به‌رز کردبێته‌وه سهر سمه‌که‌ی، به ئاستهم گه‌یاند بێته زه‌وی، ئەوه پێی ده‌گوتری: (صَافِن).

(الْجِيَادُ): (جَمْعُ الْجَوَادِ، وَهُوَ الْفَرَسُ الْجَيِّدُ ذُو الْجَوْدَةِ، جَيِّدُ الْعَدُوِّ)، (جِيَاد) کۆی (جَوَاد) ه، ئەویش بریتیه له ئەسپی باش، ئەسپێکی په‌سه‌ن، که باش پروات.

(طَفِقَ): (طَفِقَ يَفْعَلُ كَذَا، أَي: أَخَذَ يَفْعَلُ كَذَا، وَيُسْتَعْمَلُ فِي الْإِجَابِ دُونَ النَّفْيِ)، وشه‌ی (طَفِقَ) به مانای (شَرَعَ)، واته: ده‌ستی پیکرد به‌و کاره‌و، ئەو کاره‌ی ده‌کرد، دی، ته‌نیا بو‌و حاله‌تی ئه‌رینی، به‌کاردی و بو‌و حاله‌تی نه‌رینی به‌کارنیه‌ت.

(رُخَاءٌ): (الرُّخَاءُ: الرِّيحُ اللَّيِّنَةُ شَيْءٌ رَخْوٌ، رَخِي يَرْخِي)، (رُخَاء): واته: بایه‌کی نه‌رم، بای نه‌رم و ئارام، ده‌گوتری: (شَيْءٌ رَخْوٌ)، واته: شتیکی نه‌رم و شل، (رَخِي يَرْخِي)، واته: ئەو شته‌شل بوو هاته‌ خوار، بو‌وینه دامینی کراس که داده‌که‌وی.

(أَصَابَ): (أَصَابَ كَذَا، أَي: وَجَدَ مَا طَلَبَ)، واته: ئەو شته‌ی داوای ده‌کردو، وه ده‌ستی که‌وت، (وَأَصَابَ أَي: قَصَدَ، مُشْتَقٌّ مِنَ الصُّوبِ، وَهُوَ الْجِهَةُ)، (أَصَابَ): واته: پرووی تیکرد، که له وشه‌ی (صُوب) هوه هاته‌و، (صُوب) یش، یانی: (جِهَةٌ)، ئەو شوینه‌ی یان ئەو لایه‌ی مرو‌وف پرووی تی ده‌کات.

(بَنَاءٌ): (الَّذِي يَبْنِي اسْمٌ قَاعِلٍ، مَصُوغٌ عَلَى زَنَةِ الْمُبَالَغَةِ لِلدَّلَالَةِ عَلَى مَعْنَى الصَّنَاعَةِ، مِثْل: نَجَارٌ وَقَصَابٌ وَحَدَّادٌ)، (بَنَاء) ئەو که‌سه‌یه که بینا ده‌کات، خانوو

دروست دەکات، که (بَنَاء) ناوی بکه (إِسْمُ فَاعِل) ه، له سهەر کیشی موبالهغه، دروستکراوه، تاکو مانای پیشه بگهیهنئ، وهک: دارتاش و گوشت فروش و ئاسنگهر.

(وَعَوَّاصٍ): (الَّذِي يَغْوُصُ فِي الْبَحْرِ لَاسْتِخْرَاجِ اللُّؤْلُؤِ)، (عَوَّاصٍ): ریزگهی زنده پوویی (غَائِصٍ) ه، (غَاصَ فِي الْبَحْرِ، وَغَائِصٌ)، واته: چوووه نێو ده ریا، ئه و چوووه وه نێوه، (عَوَّاصٍ) واته: که سیك که زۆر ده چێته نێو ده ریا، یاخود زۆر قوول دا ده چئ، (عَوَّاصٍ) به که سیك ده گوترئ که ده چێته نێو ده ریا بو ده رهینانی گهوههر.

(مُقَرَّنَيْنِ): (إِسْمٌ مَفْعُولٍ مِنْ «قَرَنَهُ» أَي: جَعَلَهُ قَرِينًا لِغَيْرِهِ، لَا يَنْفَكُ أَحَدُهُمَا عَنِ الْآخَرِ)، (مُقَرَّنَيْنِ): ناوی بهرکار (مفعول) ه، له (قَرَنَهُ)، واته: جووتی کرد، که دوو شت پیکهوه جووت بکرئن، که یه کیکیان لهوی دیکه جیا نه بێته وه.

(الْأَصْفَادِ): (جَمْعُ صَفَدٍ: وَهُوَ الْقَيْدُ، صَفَدَهُ أَي: قَيَّدَهُ)، (أَصْفَادٍ) کۆی (صَفَد) ه، ئه ویش به کۆت و زنجیر ده گوترئ، کۆت که ده کرێته پئی مرووف، (صَفَدَهُ أَي: قَيَّدَهُ)، واته: پێه کانی زنجیری تیکردن، یاخود کۆتی تیکردن، له کورده واریی دا ده گوترئ: کۆت و زنجیر کراوه.

(فَأَمْنٌ): (مُشْتَقٌّ مِنَ الْمَنْ الْمَكْنِيِّ بِهِ عَنِ الْأَنْعَامِ، أَي: أُنْعِمَ عَلَى مَنْ شِئْتَ بِالْإِطْلَاقِ، أَوْ أَمْسَكَ فِي الْخِدْمَةِ)، (فَأَمْنٌ) داتا شراوه له (مَنْ) هوه، که کینایهیه له به خشین و چاکه له گه لدا کردن، واته: ههر که سیکت دهوئ له شهیتانه کان، چاکه ی له گه ل بکه، بو ئه وه ی بهری بده ی و به رهه لدا ی بکه ی، یاخود بیانگره بو ئه وه ی کرێکاریی و خزمه تیان پئ بکه ی.

(لَزُلْفَى): (أَي: قُرْبَى)، واته: نیزیکی.

(مَتَابٍ): (الْأَوْبُ: ضَرْبٌ مِنَ الرُّجُوعِ، وَذَلِكَ أَنَّ الْأَوْبَ لَا يُقَالُ: إِلَّا فِي الْحَيَوَانِ الَّذِي لَهُ الْإِرَادَةُ، وَالرُّجُوعُ يُقَالُ فِيهِ وَفِي غَيْرِهِ: أَبْ يَتُوبُ أَوْبًا وَإِيَابًا وَمَابًا، وَالْمَتَابُ: الْمَصْدَرُ وَإِسْمُ الزَّمَانِ وَالْمَكَانِ)، وشه ی (مَتَاب) که له (أَوْب) هوه هاتوه، (أَوْب) بریتیه له جوړیک له گه رانه وه، ئه ویش له بهر ئه وه یه (أَوْب) ته نیا بو ژيانداریکه که

خاوهنی ویست و شعور بئ، به کارده هیئرئ، به لام (رُجوع) ههم بۆ خاوهن
عهقل و شعور، ههم بۆ غهیری ئهوانیش به کاردئ، ده گوترئ: (أَب، يَثُوبُ، أَوْبًا)
گه رایه وه، ده گه پیته وه، گه رانه وه، (إِيَابًا وَمَأْبًا)، (أَوْب وِإِيَاب وَمَأْب) ههر سیکیان
چاوگن، (مَثَاب) وِپرای ئه وهی که چاوگه، ههم به ناوی شوین و، ههم به ناوی
کاتیش ده گوترئ.

مانای گشتیی ئایه تهکان

ههر له سه ره تاوه ده لئین: به سه ره هاتی سوله یمان السَّالِمَانِ، له سوورهتی
(الأنبياء) دا به درئیزی باس کردوه، له ویدا هه موو ئه و ئایه تانه ی که په یوه ستن
به به سه ره هاتی سوله یمانه وه له سووره تهکانی دیکه وه هیناومانن، ههروه ها له
پهیمانی کۆن و له کتیبه میژووویه کانیش، به پیتی توانا به هره مان وه رگرتوه، بۆیه
ئه وهی له وئ به وردیی و به درئیزی باسمان کردوه، لیره دا به پیوستی نازانین،
دوو باره ی بکهینه وه.

له تهفسیری ئه م ئایه تانه شدا، مشت و مپرو پاجیایی زۆر له نیوان پروونکه ره وانی
قورئاندا ههیه، ئه ویش دیسان وهک به سه ره هاته که ی داوود، به هۆی که وتنه ژیر
کاریگه ریی قسه و قالی خاوهن کتیبانه وه، که به پیتی پهیمانی کۆن، سوله یمان
نهک ههر به پیغه مبه ر دانانین، به لکو به جادووگه ری داده نین و، تۆمه تباری
ده کهن به وهی که له مالی ئه ودا بت په رستراوه و، خیزانه کانی بته رست بوون،
سوله یمانیش به دوا ی ئاره زووی ئه و ئافره تانه که وتوه که بته رست بوون، حاشا
بۆ مه قامی سوله یمان، به لام پهیمانی کۆن نهک ههر به رانبه ر داوودو سوله یمان،
به لکو به رانبه ر به پیغه مبه رانی دیکه ش (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هه لویستی زۆر
خراپ و، بیرو بۆچوونی زۆر سه قهت و، دوور له نه زاکهت و پیزی تیدا ههیه.

وهك مانای گشتیی ئەم یازدە ئایەتە، لە بارەى سولهیمانەوه عليه السلام دەڵێن: خوا ﷻ ئاوا دەست پى دەكات: ﴿وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ نِعَمَ الْعَبْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ﴾، سولهیمانان، بە داوود بە خشیى، باشتەین بەندە بوو، ئەو زۆر گەراوه بوو، واتە: زۆر گەراوه بوو بۆ لای خوا، ئەمە سى مەدحى تێدان بۆ سولهیمان عليه السلام:

۱- وهك چاکەو نەعمەتێکی خۆی لە گەڵ (داوود) دا، دەفەرموی: ﴿وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ﴾، کەواتە: عادت نە، کەسێک شتێکی خراپ بدات بە کەسێک، دوايش وهك چاکە لە گەڵدا کردن باسێ بکات، لێرەدا کە خوا دەفەرموی: سولهیمانان بە داوود بە خشیى، مانای وایە سولهیمان بە خشیى گەورەو دیارییهکی گەورەى خوا بوو، خواوەنى کەسایەتییەکی گەورەو باش بوو.

۲- دەفەرموی: ﴿نِعَمَ الْعَبْدِ﴾، باشتەین بەندە بوو، ئەمیش بە تەئکید یانی: (نِعَمَ الْعَبْدِ سُلَيْمَانُ)، چونکە تاییەتکراو بە مەدح (المخصوص بالمدح) هکە، قرتێراوه، یانی: سولهیمان باشتەین بەندە بوو، ئنجا خوا ﷻ بە کەسێک بفرموی: باشتەین بەندە، مانای وایە زۆر بەندەیهکی باشە.

۳- ﴿إِنَّهُ أَوَّابٌ﴾، بە دڵنایی ئەو زۆر گەراوه بوو، زۆر گەراوه بوو بۆ لای خوا ﷻ، بەردەوام لە خزمەت خوادا بوو، دەگەرایەوه بۆ لای، مەرج نە تەنیا لە هەلەو کەم و کورپی، بە لکو هەمیشە دەگەرایەوه بۆ لای خوا، لە دواى تاعەتیک کە ئەنجامی دەداو، لە دواى چاکەیه کیش کە دەیکرد، دەگەرایەوه بۆ لای خوا، بۆ ئەوەى سوپاسی بکات، خوا یە تۆ یارمەتی منتدا، ئەو فرمانبەرییە ئەنجام بەدەم، یاخود: ئەو چاکەیهت پى بەخشییم، کە ئەو کارەم ئەنجام دا، ئەو نەعمەتی تۆیە لەسەر من، هەر وهك ئەو هەش دەگەیهنێ کە لە دواى کەم و کورپی و هەلەیه کیش کە پرویدایی، گەراپیتەوه بۆ لای خوا، ئنجا وهك پێشتر گوتمان: ئەم یازدە ئایەتە، دوو پرووداوی ژیاى سولهیمان دین:

پرووداوی یە کەم: پانویترانی ئەسپە رەسەنەکان لە سەری: ﴿إِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّفِيفَتُ الْجِادُ﴾، یاد بکەوه کاتیک دەمەو ئیواره ئەسپە رەسەن و تیزرەوه کان

لەسەری رانویژان، پێشتر باسی (صَافِنَات) مان کرد، (صافن) ئەو ئەسپەیه که لەسەر سێ لاقان دەووستی و لاقی چوارەمی هەڵدین، بەلام نووکی سمەکهی دەگەیه نیتە زەوی، (جیاد) یش کۆی (جَوَاد) ه، واتە: ئەسپی تیزرەو و چاک، ئەسپە رەسەن و تیزرەووەکان لەسەری رانویژان، ئەسپی زۆر بوون و بۆ جەنگ و جیهاد بە کاری هێنان، ئنجا بۆی ەمایان کران و پێشانی دراون، ﴿فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ﴾، گوێ: من خوشویستی (خَیْر)م خوشویست، بەلام لە یادی پەرەردگارمەووە تاکو پەرەپۆش کران، هەتا چوونە پشت پەرەدەووە، بەهۆی پەرەدەووە و ن بوون، ﴿أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ﴾، وەک هەندیک لە زانایان گوتووینە: (خیر) لێرەدا بە مانای مأل و سامان دی، که جوړیک لە مأل و سامان، ئەو ئەسپانەی بوون، واتە:

(سولهیمان) نەک هەر ئەسپەکانی خوشویستوون و، هەر مأل و سامانە حەلەلەکهی خوشویستووە، که بۆ پەرەزامەندیی خوا بە کاریی هێناوە، بەلکو خوشویستی مأل و سامانەکهشی خوشویستووە.

ئنجا لێرەدا که دەڵێ: ﴿عَنْ ذِكْرِ رَبِّي﴾، سێ واتای هەن:

أ- من بۆیه مأل و سامانم خوشویست، که ئیستا لەو ئەسپانەدا بەرجەستەیه، ئەو بۆ بەرزکردنەوێ ناوی پەرەردگارم، واتە: بۆیه من ئەو ئەسپانەم (ئەو مأل و سامانەم) خوشویست، لەبەر خاتری پەرەردگارم خوشم ویست، تاکو لە پەرەزامەندیی پەرەردگارم دا بەکاری بینم.

ب- من مأل و سامانم خوشویست و بێ ئاگای کردم لە یادی پەرەردگارم، واتە: زێدەپۆییم کرد لە خوشویستی مأل و سامانی دنیا.

ج- هەندیکیش گوتووینە: خوشویستم بۆ مأل و سامان، وای لێکردم ئاگام لە نوێژ نەمینی، تاکو نوێژەکم چوو، که ئەو مانایەکی بێ هیژەو، دوایی لە مەسەلە گەرنەکاندا زیاتر باسی دەکەین.

﴿حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ﴾ هەتا ئەسپەکان لە چا و ن بوون، هەر تەماشای کردوون و تێیانەووە راماووە سەرنجی داو، تاكو زۆر دوورکەوتوونەووە ونبوون، هەندیکیش گوتووینە: ﴿حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ﴾ واتە: تاكو ئەسپەکان بە ھۆی ئاوابوونی خۆرەو لەبەر چا و ن بوون، یاخود تاكو خۆر ئاوا بوو، یانی: ﴿تَوَارَتْ﴾ راناوەکە ی بۆ خۆر دەچیتەو، تاكو خۆر ئاوا بوو، هەر خەریکی خزمەت و تەماشاکردنی ئەو ئەسپانە بوو، دوا یی گوێ: ﴿رُدُّوْهَا عَلَيَّ﴾ بیانگێرنەووە بۆ لام، یاخود بەردەوام هەر دە یگوت: بیانگێرنەووە با تەماشایان بکەم، ﴿فَطَفِقَ مَسْحًا بِالْسُوقِ وَالْأَعْنَاقِ﴾ دەستی کرد بە دەست پێداھێنانی لاقەکانیان و گەردنەکانیان^(۱)، دەستی بە لاقەکانیان و گەردنەکانیاندا دەھێنا، بزانی نەخۆشن، بزانی چۆن، یان بۆ جوانیی و بۆ دلخۆشیی دەستی پێدا دەھێنان، یاخود بۆ ھاندانی ئەسپەکان، دەلێن: ئەسپ و ولاخە بەرزە، ئەگەر دەستی پێدا یینی، دەست بە گەردن و بە لاق و جەستەیدا یینی، دلی پێ خۆش دەبی و زیاتر گەشە ی پێ دەکات.

پرووداوی دووھەم: ئەوھ یە کە دەفەر موێ: ﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ﴾ بە دلنایی ئیمە سولە یماغان تاقیی کردەو، ﴿وَأَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَداً ثُمَّ أَنَابَ﴾ جەستە یە کەمان فرییدا سەر کورسییە کە ی، دوا یی (بۆ لای خوا) گەرایەو، ئایا ئەو جەستە یە ی فرییدراو تە سەر کورسییە کە ی چی بوو؟

۱- هەندیک گوتووینە: شەیتانیک بوو بە ناوی صەخر، زۆربە ی توێژەرەوانی قورپان وایانگوتو، کە شەیتانیک بوو، بە فیلێک کە بەسەرھاتێکی لەسەرە، گوا یە ئەنگوستیلە ی سولە یمانی کەوتۆتە دەست، ئنجا خۆ ی لە خەلکە کە کردۆتە سولە یمان و لەسەر کورسییە حوکمرانییە کە ی دانیشتو، زۆربە ی ھەرە زۆری توێژەرەوانی قورپان و پروونکەرەوانی قورپان وا دەلێن، بەلام من ئەو رایەم پێ ھەلە یە.

(۱) (سُوق) کۆ ی (ساق) ە و، (أَعْنَاق) یش کۆ ی (عُنُق) ە.

۲- هەندیکى دیکه گوتووێانه: مەبەست لەو جەستەیه هەر سولهیمان خۆیهتی، (أبو مسلم الأصفهانی) وایگوتوه.

۳- هەندیکیش گوتووێانه: مەبەست لەو جەستەیه مندالێکی نوqsان بووه که سولهیمان گوتووێهتی: دەچمه لای ئەو هاوسەرانه م که هەمن، سەد بوون، حەفتا بوون، ئنجا هەر کامێکیان کورپێکی دەبی و دەبیته جەنگاوەر جیهاد دەکات لە پێناوی خوادا، بەلام نەهێگوتوه: (إِنْ شَاءَ اللَّهُ)، بۆیه لە هەموویان کورپێکی (مندالێکی) نوqsانی بووه، که وهک پارچه گوشتیک وابووه.

تیمه دواتر رای خۆمان و، تهتهلهو بیژینگى ئەو رایانه له کاتی مەسەله گرنگه کاندایه خهینه روو.

﴿ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي ﴾، (سولهیمان) گوتی: پەوهردگارم! لێم ببووهره هوکمرانییهکم پێ ببەخشه، دەسەلاتیکم پێ ببەخشه، که له دواى من بۆ کهس نهلوێ و نهگونجی، ﴿ إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴾، به دلنایى هەر تۆی زۆر بهخشەر.

﴿ فَسَخَرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ ﴾، خوا ﷻ نافهرموێ: وهلامان دایهوه، یهکسهه ئهوهی داوای کردوه، خوا ﷻ باسی دهکات که جیهه جی بووه، دهفهرموێ: با مان بۆ ملکهچ کرد، ﴿ تَجْرِي بِأَمْرِهِ ﴾، به فهرمانی ئەو دهپوێ، ﴿ رُخَاءَ ﴾، به نهرمى و، به هیواشیی، یان به دهستهموێ، ﴿ حَيْثُ أَصَابَ ﴾، بۆ هەر شوپنیک که مەبەستی بووایه و یستبای، بایه که دهچوو، ﴿ وَالشَّيْطَانُ كُلُّ بَنَاءٍ وَعَوَاصٍ ﴾، ههروهها شهیتانهکانیشمان بۆ ملکهچ و دهستهمو کردن، که هەر بیناسازیک و هەر دهریاواییکیان تێدابوون، بیناساز بۆ ئهوهی بینایانی بۆ دروست بکهن و، دهریاوانهکانیش بۆ ئهوهی گهوههرو مرواریی بۆ دهربێنن، ﴿ وَآخِرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴾، هەندیکى دیکه شهیان ههبوون له شهیتانهکان که له کوئاندا جووتکرابوون. (أصفا) کوێ (صَفَدَ)، یانی: کوٲ، ئهوهی که دهکرێته

پى، به كۆته كان پىكه وه جووت كرابوون، (مُقَرَّنَيْن)، كۆي (مُقَرَّن) ه، (مُقَرَّن) واته: جووتكراو، ئه وه يه كه دوو شت پىكه وه جووت بكرىن و، لىك جيانه بنه وه، واته: دوو دوو ئه وه شەيتانانە، ئه وه دىوانه كۆت و زنجير كراون، ده بى ئه وانە يان بووبن كه خراپه كار بوون و، وهك سزايه ك وایان لىكراوه، ﴿هَذَا عَطَاؤُنَا﴾، {پيمان گوت:} ئه وه به خشى تيمه يه، ﴿فَأَمْنٌ أَوْ أَمْسِكَ﴾، چاكه بكه، ياخود بگره وه، چاكه بكه و به خشه، يان ده ست بگره وه و مه به خشه، ياخود: ﴿فَأَمْنٌ﴾، ئه وه دىوو درنجانە چاكە يان له گەل بكه، منه تيان له سەر بكه و ئازاديان بكه، ﴿أَوْ أَمْسِكَ﴾، ياخود بيانهيلاه وه و بيانگره، ﴿بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾، به بى لىپرسينه وه، واته: ده ست كراوه يه وه، ده ست ئاوه لسىه چۆن مامه له ده كه ي، چونكه به بى ده ست ئاوه لايى، له سنوورى وه حىي و شه ريعه قى خواي پهروه ردگاردا، حوكمرانيى ناكري، ﴿وَإِنَّ لَهُ، عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحَسَنَ مَّكَابٍ﴾، به دلىايى له لاي تيمه بو وى هه يه نيزيكى و، باشتري سهره نجام، واته: له رۆژى دوايشدا له خوا نيزيكه و، پىگه يه كى به رزو په سندی هه يه، له خوا نيزيكى مه به ست پىي ئه وه يه وه، باشتري سهره نجاميشى هه يه، كه واته: هه رچى له په يمانى كۆندا هاتوه، ده رباره ي (سوله يمان)، كه گوايه له كۆتايى ته مه نى دا بته كانى په رستوون، ياخود به دواي ئه وه هاوسه رانه ي كه وتوه كه بته په رست بوون و، له مالى ئه ودا بت په رستراوه وه، سوله يمان پرووى كردۆته گوناھو تاوان!! هه مووى درۆو ده له سه يه وه، هه م ئايه قى يه كه م كه ده فه رموى: ﴿وَوَهَبْنَا لِداوُدَ سُلَيْمَنَ نَعَمْ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ﴾، هه م ئايه قى كۆتايى: ﴿وَإِنَّ لَهُ، عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحَسَنَ مَّكَابٍ﴾، هه ردوو كيان به درۆخه ره وه ي ئه وه پروپاگه ندانه وه ئه وه قسه بيسه رو به رانه ن، كه له په يمانى كوون و غه يرى په يمانى كوونيشدا، كه له خاوه ن كتيبان گيردراونه وه هاتوون، هه م ده رباره ي سوله يمان ﷺ، هه م ده رباره ي داوود ﷺ ي بابى و هه م ده رباره ي ژماره يه كى ديكه له پىغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام).

مەسەلە گەرنەکان

مەسەلە یە کەم:

بە خشرانی سوله‌یمان بە داوود کە بەندەیه‌کی هەرە پەسندی خوا بوو، ئیوارەیه‌ک ئەسپە پەسەنەکانی بۆ رانویژان و، هەر سەرگەرمی تەماشاکردن و دەست بە لاق و گەردنیان داهێنایان بوو، هەتا ئێی ون بوون و راشیگەیاندا کە بە هۆی یادی خواوە خوشیویستوون:

خوا دەفەرموی: ﴿وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ نِعَمَ الْعَبْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ ۝٣٠﴾ إِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعِثِّي الصَّفِينَةُ الْفَيَّادُ ۝٣١ فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ۝٣٢ رُدُّوْهَا عَلَيَّ فطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ ۝٣٣﴾

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە حەوت بڕگەدا:

(١)- ﴿وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ﴾ (سوله‌یمان)مان، بە داوود بەخشیی، سەلات و سەلامی خوا لەسەر هەردووکیان بۆ، ئەمە هەم مەدحە بۆ داوود، کە هێندە لەلای خوا خوشەویست بوو، منداڵی باشی پێی بەخشیی، هەم مەدحییکی گەورەشە بۆ سوله‌یمان، کە سوله‌یمان مادام بە خشرای خوا بۆ، دیاریی و خەڵاتی خوا بۆ، خوا ﷻ شتی چاک نەبۆی نابەخشیی بە پیغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام).

ئنجای هەر وەک ئاگادارکردنەوهی خوێنەرانی بەرێز، ئەوه دەڵێم: خواوەنی (التحریر والتنوير)، (محمد الطاهر بن عاشور) لە تەفسیرەکهی خۆیدا^(١) ئەم عیبارەتە دەڵێ: (وَمِنْ حُسْنِ الْمَنَاسِبَةِ لَذِكْرِ مُوهِبَةِ سُلَيْمَانَ، أَنَّهُ وَلَدَ لِدَاوُدَ مِنْ

المرأة التي عوتب دأود لأجل استنزال زوجها أوريا عنها كما تقدم، واته: له چاکی گونجاوی باسکرانی ئەمە ئەوهیه، که خوا باسی به خشرانی سولهیمانی کردوه، وهک کوریک لهو ژنه ی که داوود لهسهری سهرزهنشت کرا، له بهر ئەوهی ئەو ژنه ی له میرده که ی خو، که ئورییا بوو، ئەستاند و داوای لیکرد که دهستبرداری بئ!!

به راستی من سهرم سوپردهمینێ له زانای وهک (محمد الطاهر بن عاشور)، که بینا لهسهر ئەفسانهیهکی پهیمانی کۆن، که پیشتر باسمان کردو، ئەو ئەفسانهیه نه له گهڵ عهقلدا دهگونجی و، نه له گهڵ شهرع دا دهگونجی و، مسولمانیکی ساده و ئاسایی له خو ناوهشیینتیهوه، ئەوه که پیغه مبهریکی پایه بهرزی وهک داوود که حوکمران بووه، تهماع بکاته ژنی یهکیک له فهرماندهکانی و، ئەو فهرماندهیه به فیل و تهلهکه بنیری بۆ شهرو به کوشتی بدات و، دوا یی ژنه که ی ماره بکاتهوه، به لکو به پیی قسه ی پهیمانی کۆن، پیش ئەوهش که هاوسه گریری له گهڵدا بکات، له گهڵی جووت بئ و سولهیمانیشی به سکی بکهوئ به زوایی!!

پیم سهیره (محمد الطاهر بن عاشور) له تهفسیره که ی دا که تبهگه یشتنی باش باشی زۆر تیدان، به لام جار جار ئەو درۆو ده له سانه ی پهیمانی کۆن و ئەو شته بئ سهرو به رانهشی تیهاویشتون، ههلبهته تهفسیری (الطبري) یش ئهوشتانه ی تیدان و ههندیک له تهفسیرهکانی دیکهش، که به لام وهک (فخرالدین الرازي) گوتوو یهتی: پیاوی زۆر لاری پازی نیه، شتی وای پال بدریته لا، بلین: تۆ تهماعت له ژنی هاوهلیکت کردوه و دوا یی به کوشتت داوهو، ژنه که یشت هیناوه!! ئەوه زۆر نا جوامیری و نامهردیهو، ههر که سیکی شتی و له پیغه مبهران بوهشیینتیهوه، یان زۆر ناحاییه، له پرووی عهقلیهوه، یان دل و دهروونه که ی زۆر خراپه، خوا په نامان بدات، چونکه تۆ شتیکی له پیغه مبهران بوهشیینیهوه، ده بئ چاکتر له خوشتی بوهشیینیهوه، ئایا کئ له خو دهوهشیینتیهوه، هاوهلیکی خو تهماع له ژنه که ی بکات، دوا یی به کوشتی بدات به فیل و ژنه که شتی ماره بکاتهوه!!

كەسێك شتی وا لە خوێ بوەشیئێتەو، مانای وایە زۆر موخەننەت و دەروون پیسە، كە لە خوێ نەوەشیئێتەو و لە پیغەمبەرانى بوەشیئێتەو، مانای وایە زۆر بەدبین و بەدگومانەو، زۆر نەفام و نەزانە، كە شتی ئاوا لە پیغەمبەران دەوەشیئێتەو!

بە هەر حال لەوە زیاتری لەسەر ناپۆم، پیشتر قسەمان لەبارەى ئەو ئەفسانەو درۆو دەلەسەیهووە کردو، دەقى قسەكانیشمان لە پەیمانی كۆنەو هێنان و سەرچاوەكەیان ئەوێیە، ئەگەرنا داوود عليه السلام مەقامی زۆر لەو بەرزتر بوو، (سولەیمان)یش خوا بە چاکترین بەندەى خوێ لە قەلەمى دەدات، ئنجا چاکترین بەندە، چۆن دەبێ لە ئافرەتێكى بێنامووس پەیدابێ، كە جارێ هاوسەرەكەى هەر ماو، بچێ لەگەڵ داووددا رابوێرێ و سولەیمانی وەسكى بكەوێ!! نە ئەو شایستەیه دایكى سولەیمان بێ و، نە سولەیمان شایستەیه لە ئافرەتی وابێ و، نە شتی واش لە داوود دەوەشیئەو، صەلات و سەلامى خوا لەسەر پیغەمبەرانى پایە بەرزى خوا بێ.

۲- ﴿نِعْمَ الْعَبْدُ﴾ سولەیمان چاکترین بەندە بوو، (المخصوص بالعبد محذوف، یعنی: نِعْمَ الْعَبْدُ سُلَيْمَانُ)، تاییەتکراو بەمەدح قرتیتر، واتە: سولەیمان باشتترین بەندە بوو، باشتترین بەندەش ئەو هەلەو پەلەو کەم و کورپیانەى دەگوترین، لێى ناوەشیئەو، خوا ﷻ كە لە ئایەتەکانى دەرسى پیشوودا باسمان کرد، بە یازدە (۱۱) سیفەتان مەدحى داوود دەکات، كە دەفەرموێ: ﴿أَصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُودَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ...﴾، تا كۆتایی چوار ئایەتەکان.

لێرەش بەو شیۆهیه مەدحى سولەیمان دەکات، خوا ﷻ دەزانێ كە لە پەیمانی كۆندا، چ دەربارەى ئەو دوو باب و كورە بەرپزە، ئەو دوو پیغەمبەرە پایە بەرزە، كە باب و كور بوون، وێرای ئەو كە پیغەمبەر بوون، حوكمپرانیش بوون، چى گوتراو، ئنجا خوا ﷻ دەیهوێ بە هەموو دنیا رابگەیهنێ، كە

ئەوھى لە پەيمانى كۆندا ھاتوھ، دەر بارەى داوودو سولەيمان، درۆو دەلەسەيە، داوودو سولەيمان ئەوھن كە خوا لە دوا كتيبي خويدا پيناسەيان دەكات، كە بەو شيوەيە مەدحيان دەكات.

۳- ﴿إِنَّهُ أَوَّابٌ﴾ بېگومان ئەو زۆر گەراوھ بوو (بۆ لای خوا). ئەمە بەلگە ھيئانەوھيە بۆ ئەوھ، كە بۆچى سولەيمان باشتەين بەندە بووھ؟ لەبەر ئەوھى زۆر گەراوھ بوو (بۆ لای خوا). ﴿أَوَّابٌ﴾ موبالەغەيە لە (آي: أَيُّ كَثِيرِ الْأَوْبِ)، زۆر گەراوھ بۆ لای خوا ﷻ، زۆر گەرانەوھش بۆ لای خوا، مەرج نيە تەنيا لە دواى گوناھان ئينسان بگەرپتەوھ بۆ لای خوا، بەلكو:

۱- فەرمانبەريەكى ئەنجام داوھو گەراوھتەوھ بۆ لای خوا، خوايە! سوپاست دەكەم كە يارمەتيت دام.

۲- يان: چاكەو نيعمەتتىكى خواى لە ژيانى خويدا بينيوھ، گەراوھتەوھ بۆ لای خوا، خوايە! من سوپاسگوزارم بۆ تۆ، ئەو چاكەو نيعمەتە لە تۆوھيە.

۳- يان: بەلایەكى بەسەر ھاتوھ، گەراوھتەوھ بۆ لای خوا، خوايە! ئەوھ تاقىكردنەوھى تۆيەو بەلاو گرفتاريەكە، لە پیناوى تۆدا ھەموو شتەك ئاسانە.

۴- يان: ھەلەيەكى كردبى، گەراوھتەوھ بۆ لای خوا، خوايە! پەشیمانم.

كەواتە: ﴿إِنَّهُ أَوَّابٌ﴾ كە زۆربەى پوونكەرەوانى قورئان وایان لیکداوھتەوھ: زۆر گەراوھتەوھ بۆ لای خوا، واتە: زۆرى تەوبە کردوھ، ئنجا كە زۆرى تەوبە کردوھ، مانای وایە زۆرى گوناھ کردوون، يان زۆرى ھەلە کردوون!! وایە، چونكە گەرانەوھ بۆ لای خوا بۆ پيغەمبەرانیش (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و بۆ غەیری پيغەمبەرانیش، مەرج نيە ھەر دواى گوناھان، مروّف بگەرپتەوھ بۆ لای خوا، وەك لە كتيبي: (گەرانەوھ بۆ لای خوا) دا - كە كتيبيكەمە تاكو ئیستا شەش جارەن چاپ كراوھ - باسەم کردوھ كە گەرانەوھ بۆ لای خوا، ھەر كەسە بەپيى خويەتى، مەرج نيە ئينسان تەنيا لە گوناھەوھ بگەرپتەوھ، بۆ چاكە، بەلكو:

۱- جاری وا ههیه، ئینسان له ئیلحاد و کوفرو شیرکهوه، دهگهپرێتهوه بۆ خواناسیی و ئیمان و تهوحید.

۲- جاری واش ههیه له گوناھو تاوانهوه دهگهپرێتهوه بۆ خواپهرستی.

۳- جاری واش ههیه له تاعهتییکی کهمهوه دهگهپرێتهوه بۆ تاعهتییکی زۆر.

۴- جاری واش ههیه له تاعهتییکی زۆریشهوه ههر دهگهپرێتهوه بۆ لای خوا، بۆ ئهوهی سوپاسی خوا بکات و، ستایشی خوا بکات، وهک پیغهمبهری خوا ﷺ که له بارهیهوه هاتوه: ههر کاتیک سلاوی نوێژه فهرزهکانی داوهتهوه، سێ جارن فهرموویهتی: (اَسْتَغْفِرُ اللَّهَ، اَسْتَغْفِرُ اللَّهَ، اَسْتَغْفِرُ اللَّهَ)^(۱)، داوای لیبوردن له خوا دهکهم، داوای لیبوردن له خوا دهکهم، داوای لیبوردن له خوا دهکهم، که بهو شیوهیه ئهوه عیبادهتەم ئهجامدا، که رهنگه شایستهی مهقامی بهرزێ تو نهبن، ههروهها له سوورهتی (النصر)دا، هاتوه، که خوا دهفهرموێ:

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾

﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ۝۱ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ۝۲ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ۝۳﴾ النصر

واته: بهناوی خوای بهبهزهیی بهخشنده، ههرکات یارمهتی خوا هات و مهککه ئازاد کراو، خهکت بینێ پۆل پۆل هاتنه ئیو ئایینی خواوه، به ستایش کردنهوه پهروهردگارت به پاک بگهرو، داوای لیبوردنی لی بکه، به راستیی ئهوه زۆر تۆبه وهگرهوه، زۆر دهگهپرێتهوه سههر بهندهی خوێ.

واته: بگهپیوه بۆ لای خوا ﷻ که ئهوه نيعمهتی کردنهوهوه سههرکهوتنهی به تۆ بهخشیوه.

(۱) {عَنْ ثَوْبَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، إِذَا انْصَرَفَ مِنْ صَلَاتِهِ اسْتَغْفَرَ ثَلَاثًا وَقَالَ: «اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ تَبَارَكْتَ ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ»، قَالَ الْوَلِيدُ فَقُلْتُ لِلْأَوْزَاعِيِّ كَيْفَ الْإِسْتِغْفَارُ؟ قَالَ: تَقُولُ: اَسْتَغْفِرُ اللَّهَ اَسْتَغْفِرُ اللَّهَ { أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۱۳۵.

(۴)- ﴿إِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّافِنَاتُ الْجِيَادُ﴾، یاد بکەوه! کاتیک دەمه و ئیواره ئەسپە ڕەسەنە تیزڕەوه کانی بۆ رانویژان، ﴿الصَّافِنَاتُ الْجِيَادُ﴾، ئەسپە ڕەسەن و تیزڕەوه کان، (العَرَضُ: الإِمْرَارُ وَالْإِحْضَارُ أَمَامَ الرَّائِي، أَي: عَرَضَ سَوَاسُ خَيْلِهِ إِيَّاهَا عَلَيْهِ)، (عَرَضُ): بریتیه: له تێپەراندن و، ئامادەکردن له بەردەم کەسیکدا کە دەبینی و سەرئەوج دەدا، واتە: ئەوانە ی خزمەتی ئەسپەکانیان دەکرد، ئەسپەکانیان لەسەر رانواند، بۆ ئەوهی تەماشایان بکات.

کە دەفەرموی: ﴿بِالْعَشِيِّ﴾، (العَشِيُّ: مِنَ الْعَصْرِ إِلَى الْغُرُوبِ)، (عَشِيٌّ) له نوێژی ئیوارهوه یە تاكو نوێژی شیوان.

﴿الصَّافِنَاتُ الْجِيَادُ﴾، پێشتریش باسمان کرد، (الصَّافِنَاتُ: وَصَفٌ لِمَوْصُوفٍ مَحْذُوفٍ، اسْتَعْنَى عَنْ ذِكْرِهِ لِدَلَالَةِ الصَّفَةِ عَلَيْهِ، لَأَنَّ الصَّافِنَ لَا يَكُونُ إِلَّا مِنَ الْخَيْلِ وَالْأَفْرَاسِ)، ﴿الصَّافِنَاتُ﴾، وهسفه بۆ مهوسوووفیكى قرتیئراو، كه سیفه ته كه دهیگه یه نئ مه بهست پئی چییه؟ چونكه سیفه تی (صافن) ته نیا له و لاخه به رزه دا ده بئت (الصَّافِنُ: الْقَائِمُ عَلَى ثَلَاثِ قَوَائِمٍ، وَطَرَفُ حَافِرِ الْقَائِمَةِ الرَّابِعَةِ عَلَى الْأَرْضِ)، (صافن): ئەو ئەسپە یە کە لەسەر سێ لاقان دەههستێ و، لاقی چواره میشی به ئاسته م سمه که ی ده گه یه نئ ته زهوی.

ئەمەش عاده تی ئەسپی ڕەسەنە، کە لەسەر سێ پێیان وهستاوه و لاقیکی پێشه وهی یه کیکیان به زۆری وایه، لاقی راستی به ئاسته م سمه که ی ده گه یه نئ ته زهوی و دیمه نئکی جوانی ههیه.

(الجِيَادُ: جَمْعُ الْجَوَادِ، وَهُوَ الْفَرَسُ ذُو الْجَوْدَةِ) (جِيَاد) کو ی (جواد)ه، بریتیه له ئەسپی چاک، یاخود ئەسپی تیزڕه و.

ئەسپەکانی ئاوا بۆ رانویژان و دیمه نئکی جوان بووه، تەماشای کردوون، چەند جارێ هیناویانن و بر دوویانن، دوایی:

۵- ﴿فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي﴾ ئنجا گوئی: من خوشەو یستی مأل و سامانم خوشو یست، یا خود: مأل و سامانم خوشو یست، بە هوئی یادکردنی پەرورەدگارمەو، یان: بە هوئی بەرنامە ی پەرورەدگارمەو، بو ڕستە ی ﴿عَنْ ذِكْرِ رَبِّي﴾ سئ واتایان لیکداونەو:

۱- ئەو مأل و سامانەم ئومیدی ئەوهم پێیەتی، پێی لە خوا نزیک بیمەو، خزمەتی تاین و بەرنامە ی خوای پێ بکەم، خزمەتی بەندەکانی خوای پێ بکەم.

﴿أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ﴾، یانی: من نەک هەر مأل و سامانم خوشو یست، بە لکو خوشو یستی مأل و سامانە کە شەم خوشو یست.

وشە ی: (خَیر) بە مانای مالتکی بە نرخ و بە هادار دئ، کە بە پێی سیاق مەبەستی لەو مأل و سامانە، ئەسپەکانی بوو، (خَیر) یانی: (خَیْل) لێرەدا، لە سەر پای زۆر لە زانایان.

۲- واتایەکی دیکە ی ڕستە ی: ﴿عَنْ ذِكْرِ رَبِّي﴾، یانی: ئەو خوشو یستنەم بو خوشو یستی مأل و سامان، یان ئەو خوشو یستنەم بو مأل و سامان کە لە وڵاخە بەرزەکاندا بەرجەستە ی، لە یادی پەرورەدگارمەو، پەیدا بوو ﴿عَنْ ذِكْرِ رَبِّي﴾، یانی: لە یاد کردنم بو پەرورەدگارمەو ئەو مأل و سامانەم خوشو یستو، کە وەک ئامرازیک بو رازی کردنی خوا بە کاری بێنم.

۳- واتایەکی دیکە شیان لیکداو ئەو بو: ﴿عَنْ ذِكْرِ رَبِّي﴾، (أَي: أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ، وَهُوَ الْخَيْلُ، مُتَجَاوِزًا ذِكْرَ رَبِّي وَعَدِّي بِ «عَنْ» بَدَل «عَلَى» لِتَضْمِينِهِ مَعْنَى النِّيَابَةِ عَلَى الْعَوْضِ، فَصَارَ الْمَعْنَى أَحْبَبْتُ خَيْرًا فَجَاوَزْتُ ذِكْرَ رَبِّي، قَالَ الطَّبْرِي: أَحْبَبْتُ الْخَيْرَ حَتَّى سَهَوْتُ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي).

واتە: من ئەو مأل و سامانەم خوشو یست کە تێپەڕیم لە یادی پەرورەدگارم، یا خود بئ ئاگات بووم لە یادی پەرورەدگارم، بە هوئی خوشو یستنم بو ئەو

به لّام ده لّيم: ئهو واتايه، نازانم توئژره وانی قورئان له کويان هيئاوه؟ چونکه به يي رواله تي ئايه ته کان ئه وه ناگه يه ني، جاري (مَسَح) ياني: ده ستيڊاهيئان،

نەك سەرپرین، خواش ﷺ وشەى (دَبَح) ى بەكارھێناوھ لە قورئاندا: ﴿فَذَبْحُوهَا﴾
البقرة: ۷۱، وشەى (عقر)یشی بەكارھێناوھ: ﴿فَعَقْرُوهَا...﴾ ﴿٦٥﴾ ھود، بەلام
(مَسَح) واتە: دەست پێداھێنان.

ئنجأ: ﴿حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ﴾ ﴿تَوَارَتْ﴾، كە بۆ مێنھە، بۆ كۆى
ئەسپەكان دەچێتەوھو باسێ خۆر نەكراو، بەلێ جارى وا ھەيە كە راناوێك بۆ
شتێك دەچێتەوھ، بە سىاق دەزانرێ، با پێشتریش باسێ نەكراو، بەلام شتێك كە
باس كراو و راناوھ كە لەگەلێ دا بگونجێ، بۆچى بۆ وى نەچێتەوھ، بۆ شتێك
بچێتەوھ كە باس نەكراو؟ ئنجأ لێرەدا خوا ﷻ لە مەقامى مەدھدا باسێ سولەيمان
ﷺ دەكات، بەلام ئەگەر لەسەر ئەوھى تەماشای ئەسپانى كردوھ، نوێژى چوو،
ئەوھ گوناھەو ئەوكاتە دەبێتە زەم و سەرزەنشە بۆ سولەيمان، بەلام مەقامە كە
ھەموو مەقامى مەدھە: ﴿وَوَهَبْنَا لِداوُدَ سُلَيْمٰنَ نَعَمَ الْعَبْدُ إِنَّهٗٓ اَوَّابٌ﴾ ﴿٣٠﴾
﴿عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّافِنَتُ الْجِيَادُ﴾ ﴿٣١﴾ فَقَالَ اِنِّىْ اَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّىْ
حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ﴿٣٢﴾ رُدُّوْهَا عَلٰى فَطْفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْاَعْنَاقِ ﴿٣٣﴾

توێژەرەوانى قورئان دەلێن: ئەوھ كە دەفەرموێ: ﴿رُدُّوْهَا عَلٰى فَطْفِقَ
مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْاَعْنَاقِ﴾، ئەمە لە باسكردندا دواكەوتوھ، ئەگەرنا لە ئەسڵدا لە
پێشەوھە، يان: دواى ئەوھى پستەى: ﴿اِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّافِنَتُ الْجِيَادُ﴾
هاتوھ، ئنجأ ﴿رُدُّوْهَا عَلٰى﴾، گوێ: بێگێرەوھ بۆ لام، ئنجأ ﴿فَطْفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ
وَالْاَعْنَاقِ﴾ هاتوھ، ئنجأ دواى لە كۆتايیە كەیدا گوێ: من خۆشويستم بۆ
ئەو مأل و سامانە، بۆ يادى پەرورەدگارمەو، لە يادى پەرورەدگارمەو هاتوھ،
وھ ك زانايان ئاويان تەعبیر لێداوھتەوھ: ﴿عَنْ ذِكْرِ رَبِّىْ﴾، (أَي: نَاشِئًا عَنْ ذِكْرِ رَبِّىْ
وَطَاعَتِهِ، وَلَيْسَ هُوَ النَّفْسِ)، ئەو واتايە گونجاوترە لەگەل ئايەتەكان داو لەگەل
پايەو مەقامى سولەيمان ﷺ داو، پێم وايە ئەو ديكە زيادەيە كە لە خۆوھ
مانايەكى بۆ ھەلتاشين.

هەندیکیش گوتووایانە: کە سولەیمان گوتووێت: ﴿رُدُّوْهَا عَلَیَّ﴾، بیگێرنەو، بۆ لام و، بیگێرنەو سەرم، مەبەستی ئەو بوو، خۆرم بۆ بیگێرنەو، گواپە خۆر گەراوەتەو بۆ سولەیمان بۆ ئەو نوێژی عەرەکی لە کاتی خۆیدا بکات!! کە ئەو هەش هیچ بەلگەیەکی لەسەر نیە، سولەیمان ﷺ بەندەیهکی هێندە لە خوا نزیك و بۆ خوا صولحاو بوو، لێ ناوەشیتەو، بلی: ﴿رُدُّوْهَا عَلَیَّ﴾، فەرمان بکات، خۆری بۆ بیگێریتەو!! بەلکو فەرمانی کردووە بە مەیتەرەکان (سَوَاسُ الْخَيْلِ)، بەوانە خزمەتی ئەسپەکانیان کردووە ﴿رُدُّوْهَا عَلَیَّ﴾، ئەسپەکانم بۆ لا بێننەو، ئیدی دەستی پێدا هێنان، دەستی بە لاقەکانیان و بە گەردنیاندا هێناو، وەک خزمەتکردنیک و هاندانیک و، دڵخۆشبوونیش بەو نێعمەتە خا، کە لە یادی خواو لە پەزنامەندی خوادا بە کاریان دین، لە جەنگ و جیهاددا، بۆ پزگارکردنی ستمدیدان و بلاکردنەوێ ئایین و پەيام و بەرنامە خا ﷺ، نەک مەبەست ئەو بێ کە خۆرم بۆ لا بیگێرنەو، بۆ ئەو نوێژەکەم لە کاتی خۆیدا بکەم!! ئەو تەعبیرە هیچ بەلگەیەکی لەسەر نیە.

ئنجە و لاخە بەرزە، کە لە کوردیدا و لاخە بەرزە، هەم ئەسپ دەگریتەو هەم مایین و هەم ئیستیش بە ئیرو مێ و، کە لە ئەنجامی چاککردنی ئەسپ لە کەردا (ئەسپ لە ماکەر چاک دەکری) ئەو بیچووی کە دەیانبێ، ئەگەر ئیر بێ یان مێ بێ، پێی دەگوتری: ئیستر، کە نەزۆکە، ئنجە ئەو چوار جۆرە، واتە: هەم ئەسپ و مایین، ئیرو مێی ئەسپ و لاخە بەرزە، هەم ئیستر ئیرو مێی، هەموویان لە کوردەواری دا پێیان دەگوتری: و لاخە بەرزە، کە لە چاوی گۆیدریژ بەرزترن، هەروەها پێشیان دەگوتری: یەک سم، بۆ ئەو جیا بکێنەو لە کەل و گامیش و گاو مانگا و مەرو بزن، کە ئەوانە سمەکیان دوو فاقە، بەلام هی ئەوان یەک سم، پێغمبەر ﷺ یش لە بارە و لاخە بەرزەو دەفرمووی: {الْخَيْلُ مَعْقُودٌ بِنَوَاصِيهَا الْخَيْرُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ} (أَخْرَجَهُ الْبَخَارِيُّ: ۳۶۲۴، ومسلم: ۱۱۷۱، وغیرهما) واتە: و لاخە بەرزە تا کو پۆژی قیامەت خێرو چاکە بە ئیو چاوانەو هەیه، (واتە: خێرو بەرزەو نیدی تیدا هەیه، بەکار دەهێنری و بەهرە لێ وەر دەگیری).

مەسەلە ی دووهم:

تاقیکردنەوهی خوا بۆ سولهیمان، بە فریدانی جهستهیهک بۆ سەر کورسییهکە ی، پاشان گه‌رانه‌وهی سولهیمان بۆ لای خوا، داوای لێبوردن لێکردنی و، داوای ده‌سته‌لاتیکی بی وینه‌و هوکمرانییه‌کی بۆ جگه‌ له‌ وی نه‌شیوا، لێکردنی:

خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ۖ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ۝﴾ (٣٥)

شیکردنەوهی ئەم دوو ئایه‌ته، له‌ شه‌ش برگه‌دا:

(١)- ﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ﴾ به‌ دنیایی ئیمه‌ سوله‌یمانمان تاقیکرده‌وه، (أَي: وَلَقَدْ ابْتَلَيْنَا سُلَيْمَانَ)، وه‌ک (الطبري) گوتووێه‌تی، تاقیمان کرده‌وه‌و جه‌رباندمان، تاقیکردنەوه‌ش به‌ لێ جاری وا به‌ نيعمه‌ت و به‌ خوشی ده‌بی، به‌لام به‌ زۆری وایه، به‌ گرفتاری و به‌ ناره‌حه‌تیان ده‌بی‌ت، که‌ ئەو تاقیکردنەوه‌یه‌ی سوله‌یمان به‌ گرفتاری و ناره‌حه‌تییه‌ک بووه‌.

(٢)- ﴿وَأَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَدًا﴾، جه‌سته‌یه‌که‌مان فریدایه‌ سەر کورسییه‌که‌ی، مه‌به‌ست له‌ کورسییه‌که‌ی ئەو کورسییه‌ بووه‌ که‌ له‌ سه‌ری دانیشتوه‌ بۆ هوکمرانیی کردن، که‌ دوا‌ی باس ده‌که‌ین مه‌به‌ست له‌و جه‌سته‌یه‌ چیه‌؟

(٣)- ﴿ثُمَّ أَنَابَ﴾، دوا‌ی په‌شیمان بووه‌وه‌و گه‌رایه‌وه‌ بۆ لای خوا، چونکه‌ (إِنَابَةً)، بریتیه‌ له‌ گه‌رانه‌وه‌ بۆ لای خوا له‌ ناخه‌وه، (التَّوْبَةُ إِلَى اللَّهِ مِنَ الْقَلْبِ).

(٤)- ﴿قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي﴾، گوتی: په‌روه‌ردگارم! لیم ببووره‌. که‌واته: هه‌له‌و که‌م و کو‌رییه‌ک بووه‌ له‌ لای سوله‌یمان‌ه‌وه‌.

(٥)- ﴿وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي﴾، مو‌لک و هوکمرانییه‌که‌م پێ بیه‌خشه‌، که‌ له‌ دوا‌ی من بۆ که‌س نه‌گونجی و نه‌لو‌ی.

۶- ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ﴾، به دُنیایی هەر تۆی زۆر به خشه، یانی: بۆیه هوکمپانی و دهسهلاتیکی وام پێ ببه خشه، که بۆ کهس نه گونجی له دواى من، له بهر ئه وهى بهس تۆ شایستهى ئه وهى، چونکه زۆر به خشندهو به خشهرى.

چهند سه رنجیک له باره ی ئه و تاقیکرانه وه ی سوله یمانه وه:

زانایان وه ک چۆن له باره ی به سه رهاته که ی پێشی، (مه سه له ی ئه سه په کان) وه، مه به ست پێیان چیه، که رانویتراون له سه ر سوله یمان؟ قسه و باسیان زۆر بووه، له باره ی ئه م به سه رهاته شه وه زۆر قسه یان کردوه، مشت و مپی زۆریان بووه، به لام ئه گهر ته ماشای ئایه ته کان بکه ی، به بێ که وتنه ژیر کاریگه ری په یمانی کۆن و به بێ که وتنه ژیر کاریگه ری هه ندیک گێردراوان (روایات) و، به بێ که وتنه ژیر کاریگه ری ئه و شتانه ی زانایان هیناویانن، که هه ندیکیان سه رچاوه یان نادیاره، زۆر به شیان سه رچاوه یان دیاره، که خاوه ن کتێبه کانن، چ ئه وه ی که له په یمانی کۆندا هه یه، چ ئه وه ی که ده ماو ده م له هه ندیک له و زانایانه ی که جووله که بوون، یان نه صرانیی بوون و، یاخود مسوڵمان بوون، هه ندیک شتیان لێ گێردراوه ته وه، ئه گهر به بێ ئه وه ی بکه وینه ژیر کاریگه ری ئه وانه، ته ماشای خودی ئایه ته کان بکه ی، ئاوامان دێته به رچاو، که خوا ده فهرموێ: به دُنیایی ئیمه سوله یمانمان ﷺ تاقیکرده وه، جه سه ته یه کمان فریاده سه ر کورسییه که ی، دوا یی سوله یمان ﷺ گه رایه وه بۆ لای خواو په شیمان بووه وه، داوا ی لیبوردنی له په روه ردگاری کرد، گوێ: په روه ردگارم! لیم ببووره، هوکمپانی و موڵکیکم پێ بده، که له دوا ی من بۆ کهس شایسته نه بێ و نه گونجی، بێگومان هه ر تۆی زۆر به خشه ر.

ئهمه مانای ئایه ته کانه زۆر به پروونی.

بەلام ئایا مەبەست لەو (جَسَد)ە، چییە:

۱- هەندیک لە زانایان گوتووینە: (جَسَد) نازانری چییە؟! مەرج نیە ئیمە هەرچی لە قورئاندا هاتووە، هەمووی بزاین، ئەم (جَسَد)ە، نازانین، خوا دەفەموێ: جەستەیه کمان فریادێه سەر کورسییەکە ی سولهیمان، دەگونجێ ئەو نەینییەکی بێ لە نێوان خواو سولهیماندا، هەندیک وایانگوتووە.

۲- هەندیک گوتووینە: مەبەست لەو (جَسَد)ە، جەستە ی سولهیمان خۆی بوو، واتە: سولهیمان نەخۆش بوو و، تووشی حالەتیک بوو کە توانای حوکمرانیی لە دەست دابوو، توانای کۆنترۆڵکردنی ولاتەکە ی لە دەست دابوو، وەک جەستەیهکی بێ پرووی لێهاتبوو، (أبو مسلم الأصفهاني) وایگوتووە.

۳- هەندیک گوتووینە: مەبەست لە جەستەیهک، مندالێکی نوqsانە، کە لەو بارەو دەوایی فەموودەیهک دینین، ئەویش ئەوێه کە سولهیمان گوتووێ: من بەسەر هاوسەرە کاغەو دەگەرێم و هەموویان کورپان دەبێ و، کورپەکانیش هەموویان دەبنە جەنگاوەر لە پێی خوادا، بەلام لە بیری چوو بـلـئـ: (إِنْ شَاءَ اللَّهُ)، ئەگەر خوا بیهوێ، بۆیه لە هەموو هاوسەرەکانی، تەنیا یەکیکیان دوو گیان بوو، ئەویش مندالێکی نوqsانی بوو، وەک پارچە گوشتیک و هیناویانە لەسەر کورسییەکیان داناو، کە ئەو تان بوو!!

۴- رایەکی دیکە ئەوێه، کە مەبەست لەو جەستەیه شەیتانیک بوو، کە ئەویش بەسەر هاتیکێ دوورو درێژی هەیه، کورتهکە ی ئەوێه: گوایه پۆژیک سولهیمان دەچێت خۆی بشوات، یان بۆ تارەت گرتن، ئەنگوستیلەکە ی دەداتە خزمەتکاریکی، شەیتانیش خۆی دەباتە سەر شیوێ سولهیمان و دەلێ: بێنە ئەنگوستیلەکەم، ئەویش وا دەزانێ سولهیمانەو ئەنگوستیلەکە ی دەدات، گوایه بە هوێ ئەو ئەنگوستیلەیهو ئەو شەیتانە حوکمرانیی دەکات لە شوێنی سولهیمان و دەلێ: من سولهیمانم، دوایی کە سولهیمان دیتەو، دەلێ: کوا ئەنگوستیلەکەم؟ دەلێ: ئەنگوستیلە ی چی؟ دامانەو بە سولهیمان! دەلێ: من سولهیمانم، دەلێ: نەخێر، راست ناکە ی، سولهیمان هات و ئەنگوستیلەکە ی

بردا! بەسەرھاتتیکى ئاوا ھەيە، ئنجا ئايا ئەو شەیتانە ناوی چى بوو؟ ھەندىکیان گوتوو یانە: ناوی (صەخې) بوو، ھەندىکیان گوتوو یانە: ناوی (ئاصەف) بوو، ھەندىکیش گوتوو یانە: ناوی (ئاصەر) بوو، ھەندىکیش گوتوو یانە: ناوی (حەبقیق) بوو!

ئنجا با ئەو دەقەش بىنین کە پال دەدریتە لای پىغەمبەر ﷺ بەلام بە راستى من گومانم لى ھەيە، کە فەرمايشتى پىغەمبەر ﷺ بى، بەلام لەبەر ئەو ھى لە صەحیحى بوخارىی و موسلىمدا ھاتو ھەر دەيھینم، دەلى: {قَالَ سَلِيمَانُ: لِأُطَوِّفَنَّ اللَّيْلَةَ عَلَى سَبْعِينَ امْرَأَةً كُلِّ وَاحِدَةٍ تَأْتِي بِفَارِسٍ يُجَاهِدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَلَمْ يَقُلْ إِنْ شَاءَ اللَّهُ، فَطَافَ عَلَيْهِنَّ، فَلَمْ تَحْمَلْ إِلَّا امْرَأَةً وَاحِدَةً جَاءَتْ بِشِقِّ رَجُلٍ، فَجِيءَ بِهِ عَلَى كُرْسِيِّهِ، فَوُضِعَ فِي حِجْرِهِ، فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَوْ قَالَ: إِنْ شَاءَ اللَّهُ لَجَاهَدُوا كُلُّهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فُرْسَانًا أَجْمَعُونَ} (أخرجه البخاري: ٦٦٣٩، ومسلم: ١٦٥٤).

واتە: سولەيمان ﷺ گوئی: ئەمشەو بەسەر حەفتا ژنەو دەگەریم، (واتە: لە ھاوسەرەکانی، کە ئەو کاتە نەبەستراو ەتەو بە چوارەو، یاخود بە زیاترەو، بەلکو بەبى سنوور بۆیان ھەبوو ژن بىن، بەسەر حەفتا ژنەو دەگەریم)، ھەر کامیکیان سوار چاکیکیان دەبى لە رپی خوادا، جەنگ و جیھاد بکات، بەلام لەبیری چوو بلى: ئەگەر خوا بیەو، بۆیە بەسەر ھەر حەفتایانەو گەر، بەلام تەنیا یەک ژنیان تۆلدار بوو، ئەویش نیو مندالیکی بوو، بۆی ھینرا کە لەسەر کورسییەکەى بوو، لە کۆشى دا دانرا، {گوایە پىغەمبەر ﷺ گوتوو یەتی:} سویند بەو ھى گیانی منى بە دەستە، ئەگەر گوتبای: {إِنْ شَاءَ اللَّهُ}، (حەفتا کوپى دەبوون و) ھەموویان دەبوونە سوارچاک و تیکراش لە رپی خوادا جەنگیان دەکرد.

ئەمە بەلى لە صەحیحى بوخارىی و موسلىمدا ھاتو، بەلام وەختیک ئەم دەقە لە مەحەکی عەقل و واقع دەدەین، راست دەرنەچى، بۆیە دەليین: فەرمايشتى پىغەمبەر ﷺ نیە، بۆچی؟ با تەماشای بکەین:

۱- ئەو کە پیاو بتوانى لە شەوێکدا لەگەڵ حەفتا (۷۰) ئافرەتدا جووت بى، شتیکی زۆر لە عەقل دوورە، لە رووی توانای جینسییەو.

۲- له پرووی کاتهوه، ئەگەر بَلَّيْن: خوا هەندیک شتی بۆ پیڤه مبه‌ران کردوه، وه‌ک موعجیزه‌یه‌ک و، ئەوه‌ش شتیکی یاسا در (خَارِقُ الْعَادَةِ) بووه، باشه، به‌لام ئەگەر وه‌ک کات و واقعیه‌شای بکه‌ین: ئایا شه‌ویک بای ئه‌وه ده‌کات که پیاو بتوانی بجێته لای هه‌فتا (۷۰) هاوسهر؟ بێگومان جووتبوونی پیاو له‌گه‌ڵ ژنیدا ئەگەر ته‌نیا ده (۱۰) خوله‌کی پێ بجێ، که ئەوه‌ش دووره‌و به‌ لای که‌مه‌وه چاره‌گیک، بیست خوله‌کی پێ ده‌چێ، ئەگەر یه‌کی ته‌نیا (۱۰) خوله‌کی پێ چوو بێ، له‌گه‌ڵ (۷۰) ئافره‌تدا جووت بوون: (۷۰ × ۱۰) ده‌کاته هه‌وتسه‌د (۷۰۰) خوله‌ک، ئەویش ده‌کاته (۱۱) سه‌عات و (۴۰) خوله‌ک، ئەوه ئەگەر هه‌ر یه‌کی (۱۰) خوله‌ک بێ، به‌لام ئەگەر بیکه‌ینه یه‌کی (۲۰) خوله‌ک، مانای وایه ده‌کاته (۲۳) سه‌عات و ئەوه‌نده، خوله‌ک واته: ده‌وری (۲۴) سه‌عات ده‌کات، ده‌قه‌که ده‌لێ: له‌ شه‌ویکدا، به‌لام (۲۴) سه‌عات ده‌خایه‌نی!!

که‌واته: ئەو ده‌قه ناگونجی فه‌رمایشتی پیڤه مبه‌ر ﷺ بێ، به‌لێ ئەگەر گوته‌بای: هه‌وت هاوسهر بوون، ئەگەر گوته‌بای ده (۱۰) بوون، پێی تیده‌چوو، به‌لام ئەمه به‌ هیچ جوړیک پێی تیناچی فه‌رمایشتی پیڤه مبه‌ر ﷺ بێ، بۆیه ئەگەر ئایه‌ته‌که به‌و شیوه‌یه ته‌فسیر بکری، پێم دووره.

ئایا جند ده‌توانن هه‌ندی شت بکه‌ن؟ به‌ ته‌ئکید جند ده‌توانن هه‌ندی کار بکه‌ن، وه‌ک له‌و فه‌رمایشته‌ی پیڤه مبه‌ردا ﷺ هاته‌وه، به‌لام ئایا ده‌توانن خۆیان به‌رنه‌ سه‌ر شکی پیڤه مبه‌ریک و، له‌ جیاتی ئەو پیڤه مبه‌ره‌ حوکمرانیی بکه‌ن؟ ئەوه‌یان به‌ مه‌حالی ده‌زانم، ئەگه‌رنا هه‌ندی شتیان له‌ ده‌ست دی، بۆ وێنه: پیڤه مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: {إِنَّ عِفْرِيَّتًا مِنَ الْجِنِّ تَفَلَّتْ الْبَارِحَةَ لِيَقْطَعَ عَلَيَّ صَلَاتِي، فَأَمْكَنِي اللَّهُ مِنْهُ، فَأَخَذْتُهُ، فَأَرَدْتُ أَنْ أَرْبِطَهُ عَلَى سَارِيَةٍ مِنْ سَوَارِي الْمَسْجِدِ حَتَّى تَنْظُرُوا إِلَيْهِ كُلُّكُمْ، فَذَكَرْتُ دَعْوَةَ أَخِي سُلَيْمَانَ: ﴿وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِي﴾، فَزِدْتُهُ خَاسًا} (أخرجه البخاري: ۴۸۰۸، ومسلم: ۵۴۱، وغيرهما).

واته: (پیڤه مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: عیفریتیکی جینی دویتی شه‌و لێم یاخی بوو، بۆ ئەوه‌ی که نوێژه‌که‌م لێ بپری، (سه‌رقالی بکات و نوێژی لێ بپری،

به شیوه یهک له شیوه کان) و، خوا ﷺ منی به سهر ئه ودا زāl کردو گرتم (جند کاتیک خوئی ده خاته سهر شکلی به شهر، یا خود ئاژەل، مؤث ده توانی زه فهی پی به ری، ئه ویش خوئی جه ستاندوه له شیوه یهکی مادیدی دا، ویستم به کۆله گه یهک له کۆله گه کانی مزگه و ته وه بیبه ستمه وه، تاکو به یانی هه مووتان ته ماشای بکه ن، دوا یی قسه ی سوله یمانی برامم که و ته وه یاد: ﴿وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي﴾، {حوکم پانییه کم بده یه له دوا ی من بو که س نه گونجی} له بهر ئه وه به ره له دام کردو، خوا به زه بوونی به ره په رچی دایه وه.

به لئ بو ته فسیری ئه و ئایه تانه ده بی ته ماشای په یمانی کۆن نه که ین، ئه و ده قه ش که پال درا وه ته لای پیغه مبه ر ﷺ، له پرووی نیوه پۆکه وه راست نیه و ناگونجی پیغه مبه ری خوا ﷺ شتی وا بفرمو ی: که له گه ل واقعدا ناگونجی، چونکه وه ک له کتی ی: {پیناسه و گرنگی و پیوستی ریازی پیغه مبه ر} ﷺ دا گو تو و مه: یه کیک له نی شان ه کانی هه لبه ستراوی ده قیک به ناوی پیغه مبه ره وه ئه وه یه که:

- ۱- له گه ل قور ئاندا دژ بوه ستی.
- ۲- یان له گه ل عه قلدا دژ بوه ستی.
- ۳- یان له گه ل عیلم و واقعدا دژ بوه ستی.
- ۴- یا خود له گه ل سپره ی کرده وه یی پیغه مبه ردا ﷺ دژ بوه ستی.

ئه و ده قه ش ناگونجی فره مایشتی پیغه مبه ر بی، چونکه له گه ل واقعدا دژ ده وه ستی و، له گه ل عه قل دا دژ ده وه ستی، ئنجا ئایا بو ته فسیری ئه و ئایه تانه کام مانا زیاتر ده چیت ه عه قل ه وه؟ به بو چوونی من ئه و مانایه که خوا ﷺ پرووی نه کردۆ ته وه ئه و جه سته یه چییه؟ به لئ زۆر به ی هه ره زۆری پروونکه ره وانی قور ئان گو تو و یانه: ئه و جه سته یه شه ی تانی ک بو وه، به لام ناگونجی شه ی تانی ک بچیت ه شوینی پیغه مبه ری ک، که حوکم پان بو وه، که هه ندیک ده لئ ن: چل پۆژ و،

هه‌ندیک ده‌لێن: هه‌فته‌یه‌ک و هه‌ندیک ده‌لێن: که‌مترو هه‌ندیک ده‌لێن: زیاتر،
 هوکمرانی کردوه، به‌لام خوا ئافره‌ته‌کانی سوله‌یمانی لێ قه‌ده‌غه‌ کردوون! ینم وایه
 ئەمه‌ شتیکی نامه‌نتیقییه‌و له‌گه‌ڵ پارێزراوی پیغه‌مه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)
 دا ناگونجی، که‌واته‌: باشتروایه‌ بلێن: مه‌به‌ست له‌ (جَسَد) ئەوه‌یه‌ که‌ خوا ﷺ
 وه‌ک هێماو په‌مزیکی خۆی و سوله‌یمان ده‌فه‌رمووی جه‌سته‌یه‌که‌مان فریادیه‌ سه‌ر
 کورسییه‌که‌ی و، خوا ﷺ به‌س خۆی ده‌زانێ ئەوه‌ چۆنه‌و، نه‌ینییه‌که‌ له‌ به‌ینی
 خوای په‌روه‌ردگارو سوله‌یمان دا بووه‌، گرنگ ئەوه‌یه‌ ئەوه‌ تاقیکردنه‌وه‌یه‌ک بووه
 بۆ سوله‌یمان و، له‌ دوا‌ی ئەوه‌ سوله‌یمان داوا‌ی لێیوردنی له‌ خوا کردوه‌و بۆ لای
 خوا گه‌راوه‌ته‌وه‌و، داواشی له‌ خوا کردوه‌و، مو‌لکیکی پێ بدات و هوکمرانییه‌کی
 پێ بدات، که‌ له‌ دوا‌ی وی به‌ که‌لکی که‌سی دیکه‌ نه‌یه‌ت.

ئنج‌ا ئەوه‌ش که‌ هوکمرانییه‌ک به‌ سوله‌یمان به‌خشی، له‌ دوا‌ی وی به‌ که‌لکی
 که‌سی دیکه‌ نه‌یه‌ت، دوا‌یی قسه‌ی لێ ده‌که‌ین، چونکه‌ هه‌ندیک گو‌توویانه‌:
 ئەوه‌ جه‌سه‌دی لێ ده‌خوێندری‌ته‌وه‌، که‌ سوله‌یمان ویستبیتی شتیکی به‌و بدری
 به‌ که‌سی دیکه‌ نه‌دری!

مەسەلە ی سێهەم و کۆتایی:

باسی پامکرانی با بۆ سولهیمان، که به نه‌رمیی به‌ فه‌رمانی وی بۆ هەر جێیه‌ک بیه‌وێ بچێ، هه‌روه‌ها ملیکه‌چکرانی شه‌یتانه‌کانیش و پۆل گێرانیان له‌ بیناسازی و له‌ ده‌ریاوانیی و غه‌وواسیی داو، که‌له‌بچه‌کرانی هه‌ندیکیشیان و، ده‌ستکراوه‌کردنی سوله‌یمان له‌ به‌خشین و نه‌به‌خشیندا، یاخود له‌ به‌ره‌هه‌داکردنی شه‌یتانه‌ که‌له‌بچه‌کراوه‌کانی، یاخود هێشتنه‌وه‌یاندان به‌ دیلیی، وێرای نیزیکی سوله‌یمان عليه السلام له‌ خوا له‌ پۆژی دوایی داو، له‌ پاداشتی هه‌ره‌ باشی خوا بۆی:

خوا ده‌فه‌رموێ: ﴿فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ أَصَابَ﴾ (٣٦) وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ بَتَاءٍ وَعَوَاصٍ ﴿٣٧﴾ وَآخَرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٣٨﴾ هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٩﴾ وَإِنْ لَهُ، عِنْدَنَا لُزْلٌ وَمُحَنٌّ مَّثَابٍ ﴿٤٠﴾

شیکردنه‌وی ئەم ئایه‌تانه، له‌ شه‌ش برگه‌دا:

(١)- ﴿فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ أَصَابَ﴾، ئنجا با مان بۆ ملکه‌چ کرد به‌ فه‌رمانی وی به‌شێنه‌یی به‌ره‌و هەر جێیه‌ک و یستبای ده‌پۆیی. خوا ﷻ دوای ئه‌وه‌ی سوله‌یمان دو‌عا‌یه‌که‌ ده‌کات، نافه‌رموێ: وه‌لامان دایه‌وه، له‌ شوێنی دیکه‌ و ده‌فه‌رموێ: به‌لام لێره‌دا یه‌کسه‌ر ده‌فه‌رموێ: ﴿فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ﴾، با مان بۆ ملکه‌چ و ده‌سته‌مۆ کرد، خوێندراویشه‌ته‌وه: (فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ)، بایه‌کا‌مان بۆ ملکه‌چ و ده‌سته‌مۆ کردن.

(التَّسْخِيرُ: الإِلْجَاءُ إِلَى عَمَلٍ بِدُونِ اخْتِيَارٍ)، (تَسْخِيرُ): بریتیه‌ له‌ په‌نا پێ‌بردنی که‌سێک به‌ کارێک به‌بێ ئه‌وه‌ی تێیدا سه‌رپشک بێ، واته‌: ناچارکردنی شتێک بۆ کارێک، یانی: مل پێکه‌چ کردن و، پام و ده‌سته‌مۆ کردن.

﴿تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً﴾، به‌ فه‌رمانی وی به‌ نه‌رمیی ده‌پۆیشت، (الرُّخَاءُ أَي: لَيِّنَةً طَيِّبَةً، أَوْ مُطِيعَةً لِسُلَيْمَانَ، وَاللَّيِّنَةُ الَّتِي لَا زَعْرَعَةَ فِي هُبُوبِهَا)، که‌ ده‌فه‌رموێ: (رُخَاءً)

واته: نهرم و خوڤ و، ملکه چ بو سولهيمان، (لَيِّنَةً) ئهو بايهی که گڤه گڤ و بهرزی و نزمی تیدانیهو به شینهی دهروات، یه کیك بو ی هیه، بلی: ئه دی بوچی خوا ﷺ له سوورهتی (الأنبياء) دا ده فهرموئ: ﴿وَلَسَلِمَنَّ الرَّيْحُ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمِينَ﴾ (۸۱)، واته: بو سولهيمان بامان بو دهسته موو ملکه چ کرد، هه لکردو بوو به توندی، (بايه کی به هیز بوو)، به فهرمانی ئهو بو سهر ئهو زهمینه ده چوو که پیت و پیزمان تیخستوه، ئیمه به هه موو شتیک زانا بووین. له وئ ده فهرموئ: بايه کی توندو تیژو به هیز بوو، لی رهش ده فهرموئ: بايه کی نهرم و نیان بوو؟!

وه لاهه که ی ئه وه یه: که ئه گهر ویستبای زور خیرا ده پوئی و، ئه گهر ویستبای نهرم و هیواش ده پوئی، یاخود لهو پرووه وه که به قسه ی سولهيمان ئهو بايه جووله ی ده کرد، نهرم و ملکه چ بوو، به لام لهو پرووه وه که به خیرایی ده پوشت به هیزو توند بوو، واته: نهرمییه که ی به ئیعتیاریک و توندییه که ی به ئیعتیاریک، لهو پرووه وه که له قسه ی سولهيمان ده رنه چوو، نهرم بووه و، لهو پرووه وه که به خیرایی ماوه که ی بریوه، توندو خیرا بووه.

﴿حَيْثُ أَصَابَ﴾، به فهرمانی وی بو ههر شوینیک که ئهو ویستبای، ده چوو ﴿حَيْثُ أَصَابَ﴾، آی (حَيْثُ أَرَادَ، حَيْثُ قَصَدَ: وَهُوَ مُشْتَقٌّ مِنَ الصَّوْبِ: الْجَهَّةُ، قِيلَ: أَصَابَ الصَّوَابَ، فَأَخْطَأَ الْجَوَابَ)، واته: ﴿حَيْثُ أَصَابَ﴾، یانی: (حَيْثُ أَرَادَ)، واته: بو ههر شوینیک که ویستبای، بو ههر شوینیک که مه به ستی بووایه، که: (أَصَابَ) ش، دانا شراوه له (صوب) هوه، یانی: (جَهَّة) لایه که مروق بو ی ده چئ، له زمانی عه ره بیدا گوتراوه: (أَصَابَ الصَّوَابَ، فَأَخْطَأَ الْجَوَابَ)، واته: ویستی راستی بیکی، به لام له وه لاهه که دا هه له ی کرد.

۲- ﴿وَالشَّيْطَانِ كُلِّ بَنَاءٍ وَعَوَاصٍ﴾، شه ی تانه کانیش زوریکیان بیناسازو گوههر ده رهینه، یاخود ده ریاوان، بوون، لی ره دا (کُل) به مانای (کثیر) دی، زور له شه ی تانه کانیش بیناسازیان بو ده کردو، ده ریاوانیشیان بو ده کرد.

۳- ﴿وَعَاخِرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ﴾، ئەوانی دیکەش جووتکراپوون لە کۆت و پێوەنداندان، (أَصْفَاد) کۆی (صَفَد)ە، (صَفَدُ: أَي قَيْدُهُ)، (صَفَد) بە مانای کۆت، کە دەکرێتە پێی ئینسانەوه بۆ ئەوهی نەجوولن، ﴿مُقَرَّنِينَ﴾، (إِسْمٌ مَّفْعُولٍ مِنْ قَرَنَهُمْ، مُبَالَغَةٌ فِي قَرَنَهُ، أَي جَعَلَهُ قَرِينًا لِغَيْرِهِ لَا يَنْفَكُ أَحَدُهُمَا عَنِ الْآخَرِ)، (مُقَرَّن) ناوی بەرکارە، لە (قَرَنَهُ)، واتە: جووتی کرد، کە ئەمە (مُقَرَّن) لە حیاتی بفرموو: (مُقَرَّن) زێدەرپۆییە لەوهدا کە جووتکراوه لەگەڵ یەکیکی دیکەدا، بە شیوەیهک کە هیچ کام لەو دووانە لێک جیا نابنەوهو، دوو کەس دوو کەس پێکەوه کە لەبەجە کراون، یاخود کۆت کراون و پێیەکانیان پێکەوه بوون، بۆ ئەوهی نەتوانن رابکەن.

(الطبري) لێرەدا لە تەفسیری ئەو ئایەتەدا کە دەرئەوهی: ﴿وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ بَنَاءٍ وَعَوَاصٍ وَعَاخِرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ﴾، دەلن: (يَقُولُ تَعَالَى ذِكْرُهُ: وَسَخَّرْنَا لَهُ الشَّيَاطِينَ، أَي سَلَّطْنَاهُ عَلَيْهَا مَكَانَ مَا ابْتَلَيْنَاهُ بِالَّذِي أَقْنَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ مِنْهَا، يَسْتَعْمِلُهَا فِيمَا يَشَاءُ مِنْ أَعْمَالِهِ مِنْ بَنَاءٍ وَعَوَاصٍ، قَالِبُنَا مِنْهَا يَصْنَعُونَ مَحَارِبَ وَمَهَائِلَ، وَالْعَاصَةَ يَسْتَخْرِجُونَ لَهُ الْحُلِيَّ مِنَ الْبَحَارِ، وَآخَرُونَ يَنْحِتُونَ لَهُ جِفَانًا وَقُدُورًا، وَالْمَرَدَّةَ فِي الْأَغْلَالِ مُقَرَّنُونَ)^(۱).

واتە: خوا ناوی بەرز بێ، دەرئەوهی: شەیتانەکانمان بۆ ملکهچ کردن، واتە: وامان لێکرد کە بەسەریاندا زāl بێ و، لە ژێر پکیف و کۆنترۆلی دابن، لە جێی ئەوهی کە تاقیمان کردەوهو بەوهی کە جەستەیهکمان لەوان فریادیە سەر کورسییهکە، ئیمە شەیتانەکانمان بۆ ملکهچ کردن، کە لە هەر شتێک دا ویستبای لە کردەوهکاندا بەکاری دەهێنان، لە بیناسازەکان و دەریاوانەکان، بیناسازەکان هەرچی ویستبای لە پەرستگایان و لە پەیکەرەکان، بۆیان دروست دەکردو، دەریاوانەکانیش خشلێان لە دەریایەکان بۆ دەرئەوهی، {یانی: گەوهەر و مرواریی} هەندیکیشیان مەنجهلی گەورهو، قابله‌مه‌ی گەورەیان بۆ دەتاشین، یاخیه‌کانیش لە شەیتانەکان، لە کۆت و پێوەندەکاندا جووت جووت پێکەوه بەستراپوون.

۴- ﴿ هَذَا عَطَاؤُنَا ﴾ {کە بایە کە دەستەمۆۆ ملکه چ کراوه، ههروهها شهیتانه کان بهو شیوهیه بۆ سوله یمان دەستەمۆ کراون:} ئا ئەمه به خششی ئیمه یه.

۵- ﴿ فَاَمْنٌ اَوْ اَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴾، ئنجا چاکه بکه، یاخود دهست بگرهوه، بیه خشه، یاخود دهست بگرهوه. واتایه کی دیکه ی: (فَاَمْنٌ)، چاکه بکه له گه‌ل شهیتانه کاندای بهریان بدهو ئازادیان بکه، ﴿ اَوْ اَمْسِكْ ﴾، یاخود بیانیه‌لهوه، ﴿ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴾، به‌بی لێرسینهوه، واته: به‌بی سنوور بۆ دانان، تۆ دهستت کراوه یه له چۆنیه‌تی مامه‌له کردن له گه‌ل شهیتانه کاندای، یاخود له چۆنیه‌تی مامه‌له کردن دا له گه‌ل ئەو ئیمکانیه‌ته‌ی پێمان داوی، که له سنووری شه‌ریعه‌دا تۆ دهستت کراوه یه، ده‌لێ: (فَاَمْنٌ: مُسْتَعْمَلٌ فِي الْإِذْنِ وَالْإِبَاحَةِ، وَهُوَ مُشْتَقٌّ مِنَ الْمَنْ الْمَكْنِيِّ بِهِ الْإِنْعَامَ، وَالْإِمْسَاكُ عَكْسُهُ)، (فَاَمْنٌ) به‌کاره‌ینراوه له مۆله‌تدان و ڕێ پێداندا، که له (مَنْ) هوه داتاشراوه، (مَنْ) یش بریتیه له چاکه‌کردن، گرته‌وه (إِمْسَاك) یش پێچه‌وانه‌که‌یه‌تی و، بریتیه له نه‌به‌خشین و چاکه نه‌کردن.

۶- ﴿ وَإِنَّ لَكُمْ عِنْدَنَا لَظُلْفًا وَحُسْنَ مَآبٍ ﴾ {به‌ نسه‌ت دنیاوه بهو شیوه‌یه، خوا ده‌فه‌رموێ:} به‌ دنیایی بۆ وی له‌لای ئیمه هه‌یه پله‌ی نزیک و سه‌ره‌نجامی هه‌ره چاک، (حسن مآب: الْمَرْجِعُ الْجَيِّدُ)، پێشتر گوتمان: ﴿ مَآبٍ ﴾ ده‌گونجی چاوگ بی، واته: گه‌رانه‌وه‌و، ده‌گونجی ناوی شوێن بی، واته: شوێنی بۆ لا گه‌رانه‌وه‌و، ده‌گونجی ناوی کات بی، واته: کاتی بۆ لا گه‌رانه‌وه‌و.

پرسیار یک و وہ لامہ کہی لہ بارہی داوایہ کی سولہ یمانہ وہ

لیہرہ دا پرسیار یک ہہ لہ دستہ کی سولہ یمان الطبری گوتوویہ تی: ﴿وَهَبْ لِي مَلَكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي﴾، حوکمرانیہ ک و دہسہ لاتیکم پی بدہ، کہ لہ دوا ی من بو کہس نہ گونجی و نہ لوی؟! کہ نایا تہو قسہیہ ی سولہ یمان (حہسہ د) ی لی نافامریتہ وہ؟!

لہ وبارہ وہ (الطبری) ہہ ندی قسہ ی ہیٹان، قسہ کانی ہہ موو لی دہ گوازمہ وہ لہ گہ ل توژی کور تکر دنہ وہ دا، (الطبری) لہ تہ فسیرہ کہ ید^(۱) دہ لی: (إِنْ قَالَ لَنَا قَائِلٌ: وَمَا وَجْهَ رَغْبَةِ سُلَيْمَانَ إِلَىٰ رَبِّهِ فِي الْمُلْكِ، وَهُوَ نَبِيٌّ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ، وَإِنَّمَا يَرْغَبُ فِي الْمُلْكِ أَهْلُ الدُّنْيَا الْمُؤَثِّرُونَ لَهَا عَلَى الْآخِرَةِ؟ أَمْ مَا وَجْهَ مَسْأَلَتِهِ إِيَّاهُ، إِذْ سَأَلَهُ مَلَكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِهِ، وَمَا كَانَ يَضُرُّهُ أَنْ يَكُونَ كُلُّ مَنْ بَعْدَهُ يُؤْتَىٰ مِثْلَ الَّذِي أُوتِيَ مِنْ ذَلِكَ؟ أَكَانَ بِهِ بُخْلٌ بِذَلِكَ، فَلَمْ يَكُنْ مِنْ مُلْكِهِ يُعْطَىٰ ذَلِكَ مَنْ يُعْطَاهُ، أَمْ حَسَدٌ لِلنَّاسِ؟ كَمَا ذَكَرَ عَنِ الْحَجَّاجِ بْنِ يَوْسُفَ، فَإِنَّهُ ذَكَرَ أَنَّهُ قَرَأَ قَوْلَهُ: ﴿وَهَبْ لِي مَلَكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي﴾ فَقَالَ: إِنْ كَانَ لِحَسُودًا، فَإِنَّ ذَلِكَ لَيْسَ مِنْ أَخْلَاقِ الْأَنْبِيَاءِ! قِيلَ: أَمَّا رَغْبَتُهُ إِلَىٰ رَبِّهِ فِيمَا يَرْغَبُ إِلَيْهِ مِنَ الْمُلْكِ، فَلَمْ تَكُنْ إِنْ شَاءَ اللَّهُ بِهِ رَغْبَةً فِي الدُّنْيَا، وَلَكِنْ إِرَادَةً مِنْهُ أَنْ يَعْلَمَ مَنَزِلَتَهُ مِنَ اللَّهِ فِي إِجَابَتِهِ فِيمَا رَغِبَ إِلَيْهِ فِيهِ، «ثَانِيًا» وَأَمَّا مَسْأَلَتُهُ رَبَّهُ مَلَكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِهِ، فَإِنَّا قَدْ ذَكَرْنَا فِيمَا مَضَى قَبْلَ قَوْلِ مَنْ قَالَ: إِنَّ مَعْنَىٰ ذَلِكَ: هَبْ لِي مَلَكًا لَا أَسْلَبُهُ كَمَا سَلَبْتُهُ قَبْلَ، فَيَكُونَ حُجَّةً وَعِلْمًا لِي عَلَىٰ نُبُوتِي وَأَنِّي رَسُولُكَ إِلَيْهِمْ مَبْعُوثٌ، «ثَالِثًا» وَهَبْ لِي مَلَكًا تَخْصِنِي بِهِ، لَا تُعْطِيهِ أَحَدًا غَيْرِي، تَشْرِيفًا مِنْكَ لِي بِذَلِكَ، وَتَكْرِمَةً، لِتُبَيِّنَ مَنَزِلَتِي مِنْكَ بِهِ، مِنْ مَنَازِلِ مَنْ سِوَايَ، وَلَيْسَ فِي وَجْهِ مَنْ هَذِهِ الْوُجُوهُ، مِمَّا ظَنَّهُ الْحَجَّاجُ فِي مَعْنَىٰ ذَلِكَ شَيْءًا).

بە راستیی (الطبري) بە خۆپایى ناو نەراوە پێشەواى پروونکەرەوانى قورئان، بۆ تیگەیشتنى زۆربەى ئایەتەکان بۆ چوونى زۆر راست و پروون و پێکی هەیه، هەلبەتە پارێزراویش نیه لە هەلە، تەنیا پێغەمبەرەنانن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، لێرەدا قسەى زۆر جوان دەکات، دەڵێ: ئەگەر بێژەرێک پێمان بڵێ: پرووی ئارەزووی سولهیمان بۆ لای پەرەدگاری که حوکمرانیی پێ بێهەشێ، چیه؟ لە کاتیکیدا ئەو پێغەمبەرێکە لە پێغەمبەرەنان و، ئەوانەى ئارەزووی مۆلک و حوکمرانیی دەکەن بریتین لە دنیا دارائیک که دنیا هەڵدەبژێرن بەسەر دواپۆژدا، بۆچی سولهیمان ئارەزووی حوکم و حوکمرانیی و مۆلکی دنیاى بوو؟ هەرەها پرووی ئەو چیه که داواى لە خوا ﷻ کردووە که مۆلک و حوکمرانییەکی پێ بدات، که داواى وی بە که لکی کەس نەیت و بۆ کەس نە لوی، ئەمە پرووەکەى و پاساوێکەى چیه؟ چ زیانیکی پێ دەگەشت که هەر کەسیک که لە داواى ئەووە دی، وەک ئەوێ که بەو دراوە، بەوانیش بێهەشێ؟ ئایا که ئەو قسەیهى گوتووە، لەبەر چرووکیى بوووە که سیفەتیک بوووە تێیدا؟ خۆ لە مۆلکی ئەو نەدەدرا بەوێ که پێی دەدرا، (هەى وی نەبوو)، یان ئایا هەسوودی هەبوو بەرانبەر بە خەلک؟ وەک لە حەججای کۆری یوسفی سەقەفییەو هەسکراوە که فەرمايشتی خوا که دەرەمووی: ﴿وَهَبْ لِي مَلَكًا لَا يَبْنِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ﴾، ئەوێ خۆیندۆتەو، داواى گوتوویەتی: بە دنیایى ئەو زۆر هەسوود بوو! ئەو هەسەدەش لە رەوشت و ئاکاری پێغەمبەرەنان نیه (ئەو سێ ئیشکال و پرسیارە دەرووژینى، ئنجا وەلام دەداتەو)، لە وەلامى ئەو سێ پرسیارو ئیشکالەدا دەگوتری:

۱- بە نەسبەت ئەووە که ئارەزوومەند بوو بۆ لای پەرەدگاری که مۆلک و حوکمرانیی پێ بدات؟

وەلامەکەى ئەوێ: وێستووێتی بزانی ئایا پێگەى لەلای خوا چەندە، لەوێدا که داواى لێ دەکات؟ ئایا خوا ﷻ تا چ پاددەیهک وەلامگۆی ئەو دەبێ، که سولهیمان داواى لێکردووە ئارەزوومەندیی خۆی بۆ دەربرپووە؟

۲- به نسبت ٲووه که داوای له پروهردگاری کردوه، حوکمرانییه کی پیدات که له دواى وی بو که سی دیکه نه شی، مه بهستی ٲووه بووه که حوکمرانییه کم پی بده، لیم نه ستیری، وه ک پیشی لیم ستیرا، { (الطبری) لیره دا ٲووه رایه ی ته به نینی کردوه که شهیتانیک به فیل حوکمرانییه که ی سوله یمانی کوٲتر ٲول کردوه و خستوو یه ته ژیر رکیفی خو ی، که پیشتر باس مان کرد ٲووه رایه مان پی راست نیه } ههروه ها بو م بیٲه به لگه و زانیاری که به خه لکی بگه یه نم: من پیغه مبهری خوام و، نیردراوی تو م ٲه ی خویه! بو لای خه لک په وانکراوم.

۳- ٲووه که داوای کردوه و گوٲوو یه تی: حوکمرانییه کم پی بده، که تاییه ت بی به منه وه و مهیده به که سی دیکه، بو ٲووه بووه که خوا ﷺ ریژیکی تاییه تی لی بنی و پیگه ی بهرز بکاته وه، تا کو به هو ی ٲووه به خشینه وه، پیگه و پله ی خو ی له لای خوی پهروهردگار بزانی و ٲووه تاییه ته ندیه ی هه بیٲ.

هیچ کام له و پروانه ش (ٲووه سی پرووه) که باس کران، ٲووه ناگر نه وه که هه جاجی کو ری یوسف گومانی بردوه، که گوٲوو یه تی: سوله یمان ﷺ هه سوود بووه و، هه سه دیش له په وشتی پیغه مبه ران نیه.

که واته: به و پییه ی قسه ی هه جاج بی، ٲه گهر راست بی، مانای وایه نکو و لی کردوه له پیغه مبه رایه تی سوله یمان ﷺ، یا خود نو قسانییه کی پا لداه ته لای سوله یمان ﷺ که سیفه تیکی خراپی هه بووه، که بریتیه له هه سه د، هه ردوو کیشیان هه لهن، چونکه خوا ﷺ زور به پروونی رایگه یان دوه که سوله یمان پیغه مبه ر بووه و، زور به پروونیش رایگه یان دوه که با شترین به نده ی خوا بووه، پیغه مبه رانیش (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ده بی له هه مو و گونا هو هه لوه تاوانی خراپ پار یزرا و و پاک بن، به لام هه مر ٲو و بوون و ده گونجی له بو ٲوونیکدا نه یان پیکابی، ئیجته یادیکان کرب بی نه یان پیکابی، به لام ناگونجی پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) گیروده ی گونا هان بووبن، شتیک به ٲه نقه ست کربیان و زانیبیشیان گونا هه، هه رگیز شتی و نابی.

له كۆتایی به سه رهاتی سوله یماندا ﷺ ده ئیم:

له باره ی داووده وه ﷺ باسما ن کرد، به پئی ئه وه به سه رهاته ی که ئیمان گێراهه وه: ﴿وَهَلْ أَتَاكَ نَبُؤُا الْحَصَمِ إِذْ سَوَّرُوا الْمِحْرَابَ...﴾، وایده چئ داوود ﷺ زیده پوئی کردبئ له خواپه رستی شه خسیدا، له سه ر حیسابی سه ره په رشتی کردنی خه لک و ئیداره دانی ولات، بو یه خوا ﷺ له وه پریه وه ئاگاداری کردوته وه، هوشداری پێداوه، به لام سوله یمان وایده چئ به پێچه وانه ی بابیه وه، زیده پوئی له باره ی کاروبار هه لسو وپاندن و ئیداره دانی ولاتا کرد بئ، له سه ر حیسابی خواپه رستی شه خسی، له م به سه رهاتی سوله یمانیش ئه وه وه رده گیرئ، راست و دروستیش هه ر ئه وه یه که مرو ف وه ک پێغه مبه ری خاته م موحه ممه د ﷺ هاوسه نگیی پابگری له نیوان بو خوا صولحان و، له گه ل خه لکدا گونجاندا، یاخود له نیوان خواپه رستی و خه لک دۆستی دا، یاخود له نیوان جیه جئ کردنی مافی خواو، جیه جئ کردنی مافی خه لکدا، ئه وه راست و دروسته که ئینسان هه قی که س به که س نه دات، وه ک پێغه مبه ر ﷺ فه رموو یه تی: {إِنَّ لِرَبِّكَ عَلَيْكَ حَقًّا، وَإِنَّ لِنَفْسِكَ عَلَيْكَ حَقًّا، وَلَأَهْلِكَ عَلَيْكَ حَقًّا، فَأَعْطِ كُلَّ ذِي حَقٍّ حَقَّهُ} (أخرجه البخاري: ۶۱۳۹)، واته: مافی په ره ردا گارت له سه رته وه، مافی خۆت له سه رته وه، مافی مال و خیزانت له سه رته، بو یه مافی هه رچی خاوه ن مافه، پئی بده.

واته: نابئ هه موو مافه کان بده ی به یه کیک و پیت وابئ ئه وه خواپه رستییه، بو وینه: مافی هه مووان بده ی به خوا ﷺ خوا بو خوی ئه وه ی ناوی، خوا بو خوی فه رموو یه تی: ئاگات له مافی میوانت بئ و، ئاگات له مال و خیزانت بئ و، ئاگات له جه سته ت بئ و، ئاگات له رووحت بئ و، ئاگات له عه قلت بئ، ئنجا پیم وایه ئه وه په نده ی که له کو ی ئه وه دوو به سه رهاته ی داوود ﷺ و سوله یمان ﷺ وه رده گیرئ، ئه وه یه که ئیمه ده بئ له مسو لمانه تی و دیندا رتییماندا، وریا بین و هاوسه نگیی بپاریژین، بگومان هاوسه نگیی (إِتْزَان)، گه وره ترین نیشانه و دروشمی دینداری راسته قینه و دروسته، که ئه ویش به ته نکید به هو ی چاک

تیگەشتن له قورئان و، چاک پێوه پابه‌ند بوون به پێیازی پێغه‌مبەری پێشەواوه
ﷺ دەستەبەر دەبێ، ئێنسان تاكو له قورئان شاره‌زاتر بێ و زیاتر پێیدا قوول
بێتەوه‌و، هه‌تا زیاتریش ئاشنای پێیازو پێ و شوینی پێغه‌مبەری خوا ﷺ بێ،
که ئه‌ویش هه‌ر قورئانی له ژبانی تاکی و خێزانی و کۆمه‌لایه‌تی و سیاسی
خۆیدا به‌رجه‌سته کردوه، به‌لێ هه‌تا ئێنسان به قورئان ئاشناتر بێ و، پابه‌ندتر
بێ به پێیازی پێغه‌مبەره‌وه ﷺ سه‌رکه‌وتووتر ده‌بێ بۆ ئه‌نجامدانی دیندارییه‌کی
هاوسه‌نگ و راست و دروست و، دوور له زێده‌پڕۆیی و که‌مه‌رخه‌می.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

[illegible]

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان (۸) ئایەت دەگریته خووی، ئایەتەکانی: (۴۱ - ۴۸)، لە چوار ئایەتی یەكەم دا: (۴۱ - ۴۴) بەسەرھاتی ئەییووب گیردراوہتەوہ، عَلَيْهِ السَّلَام کە خوا تاقی کردۆتەوہ بە نەخۆشی و ناپەھەتیەکی زۆر، بەلام خۆراگر بووہو لە تاقیکردنەوہی خوادا سەر بەرزانە دەرچووہ.

لە سێ ئایەتی دوای وان دا: (۴۵ - ۴۷)، باسی ھەر کام لە: ئیبراھیم و ئیسحاق و یەعقوب (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَ السَّلَام) کراوہو بە چەند وەسفێکی بەرزو نایاب وەسف کراون.

لە ئایەتی ھەشتەمیشدا: (۴۸) باسی ھەر کام لە: ئیسماعیل و ئەلیەسەع و زەلکیفل کراوہ، ئەوانیش بە بەندە چاکەکانی خوا عَلَيْهِمُ السَّلَام ناوزەند کراون.

﴿وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ ۚ ﴿٤١﴾ أَرْكُضْ بِرَجْلِكَ هَذَا مَغْسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ۚ ﴿٤٢﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ۚ ﴿٤٣﴾ وَخَذْ بِيدِكَ ضَعْفًا فَأَضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنُتْ ۚ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِعْمَ الْعَبْدُ ۚ إِنَّهُ أَوَّابٌ ۚ ﴿٤٤﴾ وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولِيَ الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ ۚ ﴿٤٥﴾ إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ ۚ ﴿٤٦﴾ وَإِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ ۚ ﴿٤٧﴾ وَأَذْكُرْ إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكَلٌّ مِّنَ الْأَخْيَارِ ۚ ﴿٤٨﴾﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{ههروه‌ها یادی ئه‌یووپی به‌نده‌مان بکه‌وه، کاتیک بانگی په‌روه‌ردگاری کرد، که من (به هۆی خوتخوته‌یه‌وه) شه‌یتان تووشی په‌نج و ئازاری کردووم ﴿٤١﴾ پی‌گوترا: لاقت له زه‌وی بده (کانیه‌ک ده‌رده‌قولی) یه‌کسه‌ر کانیه‌که ده‌رقولاو گوتمان: ئه‌مه خو‌ش‌و‌رگه‌یه‌که ئاوه‌که‌ی سارده‌و خواردنه‌وه‌یه‌کی په‌سندیشه ﴿٤٢﴾ ئه‌مه به‌زه‌یه‌یه‌که له ئیمه‌وه‌و په‌ندو بیرخه‌ره‌وه‌یه بو‌ خواهن عه‌قلان ﴿٤٣﴾ خیزانه‌که‌ی و وێپرای وان وێنه‌ی وانیشمان پی‌ به‌خشی، (پیشمان گوت) چه‌پکیک له (چله‌ گیایان) به‌ ده‌ستت بگه‌ره‌و پی‌ لێده (له هاوسه‌ره‌که‌ت) و سوێنده‌که‌ت مه‌شکینه (به نه‌کردنی ئه‌وه‌ی سوێندت خواردبوو بیکه‌ی، که بریتی بوو له لێدانی سه‌د قامچی له هاوسه‌رت)، ئیمه ئه‌ومان خو‌راگر بینی، چاکترین به‌نده‌ بوو به‌پراستی زۆر گه‌راوه‌ بوو (بو‌ لای خوا) ﴿٤٤﴾ هه‌روه‌ها (ئه‌ی موحه‌ممه‌د!) یادی به‌نده‌کامان: ئیبراهیم و ئیسه‌حاق و یه‌عقوب بکه‌وه، خاوه‌نی ده‌ستان (توانین) و چاوان (زانین) بوون ﴿٤٥﴾ ئیمه ئه‌وامان ساغ کردبووه‌وه به‌ یادکردنی‌کی ساغ و بی‌ خلتی یادی مه‌نزلگا (ی کو‌تایی) ﴿٤٦﴾ هه‌روه‌ها ئه‌وان له‌ لای ئیمه له (به‌نده) هه‌لبژارده‌ چاکه‌کان بوون ﴿٤٧﴾ هه‌روه‌ها یادی ئیسماعیل و ئه‌لیه‌سه‌ع و زه‌لکیفل بکه، هه‌مووشیان له به‌نده‌ چاکه‌کان بوون ﴿٤٨﴾.

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندی‌ک له وشه‌کان

(نُصِبَ): (النُّصْبُ، وَالنَّصَبُ: التَّعْبُ)، (نُصِبَ وَنَصَبَ)، به مانای ماندوو بوون و شه‌که‌تی دین.

(أَرْكُضَ بِرَجْلِكَ): لاقت به زه‌ویدا بده، (الرَّكُضُ: الضَّرْبُ بِالرَّجْلِ وَالْدَّفْعُ بِالرَّجْلِ فَمَتَى نَسَبَ إِلَى الرَّكِبِ، فَهُوَ إِعْدَاءُ مَرْكُوبٍ، يقال: رَكَضْتُ الْفَرَسَ، وَمَتَى نَسَبَ إِلَى الْمَاشِي، فَوَطْءُ الْأَرْضِ)، (رَكُضَ): بریتیه له پی به زه‌وی داکوتان، به پی پال به شتی‌که‌وه بنیی، ئنجا ئه‌گهر (رَكُضَ) پال درایه لای سوار، ئه‌وه مه‌به‌ست پیی لیخو‌پینی ئه‌و و لاخه‌یه که مرو‌ف سوار ی بووه و ده‌نگدانیه‌تی، ده‌گوتری: (رَكَضْتُ الْفَرَسَ)، واته: ئه‌سه‌که‌م ده‌نگدا {که لاقی له که‌له‌که‌ی ده‌کوتی، یان له ئاو‌زینگه‌که‌ی ده‌کوتی و ده‌پروا} به‌لام کاتی پال ده‌دریته لای بابایه‌ک که ده‌پروا (رۆیشتوو) مه‌به‌ست پیی: پی به زه‌وی دادانه.

(مُغْتَسَلٌ): (الْمُغْتَسَلُ: الْمَكَانُ الَّذِي يُغْتَسَلُ فِيهِ) (مَغْتَسَلٌ) خو‌ش‌ورگه ئه‌و شوینه‌یه که خو‌ی لیده‌ش‌وردی، هه‌روه‌ها (مُغْتَسَلُ: الْمَاءُ الَّذِي يُغْتَسَلُ بِهِ) ئه‌و ئاو‌یه که خو‌ی پی ده‌ش‌وردی.

(ضَغَاً): (قَبْضَةُ رِيحَانٍ، أَوْ حَشِيشٍ، أَوْ قُضْبَانٍ، جَمْعُهُ أَضْغَاثٌ)، (ضِغْثٌ): به چه‌پکیک له ریحانه، یان گیا، یان چه‌ند چله‌گیایه‌ک ده‌گوتری، کو‌ی (ضِغْثٌ)، (أَضْغَاثٌ)، چه‌پکه‌کان.

(وَلَا تَحْنُ): سوینده‌که‌ت مه‌شکینه، (حَنْتٌ فِي يَمِينِهِ: لَمْ يَفِ بِهَا، الْحِنْتُ: الذَّنْبُ الْمُؤْتَمِرُ)، (حَنْتٌ فِي يَمِينِهِ)، سوینده‌که‌ی نه‌برده‌سه‌ر، پیی وه‌فادار نه‌بوو، (حِنْتٌ): به گونا‌هی‌ک ده‌گوتری، مرو‌ف سزابار بکات.

(وَجَدْتُهُ): چنگمان كهوت، بينيمان (الوجدان: يُعَيِّرُ به عَنِ التَّمَكُّنِ مِنْ الشَّيْءِ بِالْوُجُودِ: ﴿... حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ...﴾ ۸۹ ﴿النساء﴾ ﴿... وَجَدْتُ أَمْرًا...﴾ ۲۳ ﴿النمل﴾، وَجُودٌ بِالْبَصْرِ وَالْبَصِيرَةِ، فَقَدْ كَانَ مِنْهُمْ الشَّهَادَةُ بِالْبَصْرِ وَاعْتِبَارٌ لِحَالِهَا بِالْبَصِيرَةِ)، وشه (وَجَدَان): ته عییری پی ده کری له وه كه زه فهر به بوونی شتیك بهری، لیت هه لکه وئی، ﴿... حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ...﴾ ۸۹ ﴿النساء﴾، له ههر شوینی بهر په لتان كهوتن، ﴿... وَجَدْتُ أَمْرًا...﴾ ۲۳ ﴿النمل﴾، ئافره تیکم لیه لکهوت، چونكه (وَجَدْتُ): ئه وه یه كه به چاو بیینی، یاخود به عقل و دل هه ست به بوونی بکهی، كه ده لئ: ﴿... وَجَدْتُ أَمْرًا...﴾ ۲۳ ﴿النمل﴾، هود هود وا به سوله یمان ده لئ، له بهر ئه وه ی هه م به چاو دیتوو یه تی، هه م به عقل و هوشیشی زانیو یه تی، كه ئه و ئافره ته شازنی (سبأ) بووه.

(بِخَالِصَةٍ): (خَالِصَةٌ: صِفَةٌ لِمَوْصُوفٍ مَحْذُوفٍ، أَي: بِسَبَبِ خُصْلَةٍ خَالِصَةٍ، وَخَالِصَةٌ مَصْدَرٌ مِمَّا مَعْنَى الْخُلُوصِ)، (خَالِصَةٌ): سیفه ته بو وه سفکراو یکی قرتینراو، واته: به هوی سیفه تیکی (خَالِصَةٌ) وه، خالیصیش چا وگه، به مانای پاککراوه و ساغکراوه دی.

(ذُكِّرَى: مَعْنَى التَّذَكُّرِ) (ذُكِّرَى) به مانای بیرکه و تنه وه و وه بیر هاتنه وه، دی.

(الْمُصْطَفَيْنِ): (جَمْعُ مُصْطَفَى)، (مُصْطَفَى)، یانی: هه لبتیرراو (الْمُصْطَفَيْنِ)، کویه که یه تی.

(الْأَخْيَارِ): کووی (خَیْرٌ) ه، یان کووی (خَیْرٌ) ه، (خَیْرٌ وَخَیْرٌ) واته: زور باش و په سند، (أَخْيَارٌ) کویه که یه تی، ئه وان ه ی زور باش و په سند بوون.

مانای گشتیی نایه تەکان

نایه تەکانی: (۴۱ - ۴۸)، باسی ھەوت (۷) لە پیڤەمبەرەن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دەکەن، کە بریتین: لە (ئەییووب و ئیبراھیم و ئیسحاق و یەعقوب و ئیسماعیل و ئەلیەسەع و زەلکیفل)، ھەلات و ھەلامی خوا لەسەر ھەموویان بێ، ئەییووب چوار نایەتی بوو تەرخانکراون، نایه تەکانی: (۴۱ - ۴۴)، کە لە سوورەتی (الأنبياء) دا بەسەرھاتە کەیمان ھێناوە، لەوێ نایه تەکانی: (۸۳ و ۸۴) ی بوو تەرخانکراون، بەلام ئیمە بەسەرھاتی (ئەییووب) مان لە تەفسیری سوورەتی (الأنبياء) دا باسکردووە، بۆیە لێرە ناچینە نێو وردەکاری و درێژە بەسەرھاتی ئەییووبەو، دووھمین لە پیڤەمبەرەن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) کە لەم ھەشت نایەتەدا ئاماژەیان پێکراوە، ئیبراھیم، ﷺ ئەویش لە سوورەتی ئیبراھیم دا، بەسەرھاتە کەیمان بە درێژی باس کردووە، پاشان ئیسحاقی کورپەتی ﷺ، دوایش یەعقوبی نەوھەتی، کە یەعقوب کورپەتی ئیسحاق، (ئیسحاق) یش کورپەتی ئیبراھیم، ئیمە بەسەرھاتی ئیبراھیم و ئیسحاقمان بە یەکەو ھێناوە، ھەروەھا لە سوورەتی (یوسف) دا وەک چۆن بەسەرھاتی یوسف خراوەتە ڕوو، لە ھەمان کات دا بەسەرھاتی یەعقوبی بابیشی زۆر بە تەفصیل باسکراوە، بەسەرھاتە کەش زۆر پەیوەستە بە یوسف و یەعقوبی بابیشی ھەلات و ھەلامی خویان لەسەر بێ، ھەروەھا لە تەفسیری سوورەتی (مریم) دا بەسەرھاتی ئیسحاق و یەعقوب کەم و زۆر ئاماژەیان پێدراوە، دیارە ئەم سێ پیڤەمبەرە: ئیبراھیم و ئیسحاق و یەعقوب، لە ھەرسێ نایەتی (۴۵ و ۴۶ و ۴۷) دا باسکراون، ھەروەھا ھەر کام لە: ئیسماعیل و ئەلیەسەع و زەلکیفل (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) لە نایەتی ژمارە (۴۸) دا، ناویان ھاتووە خوا ستایشی کردوون کە لە سوورەتی (الأنبياء) دا بەسەرھاتی ئەوانیشمان خستۆتە ڕوو.

خوایێردا لەم (۸) ئایەتەدا سەرەتا باسی ئەییووب دەکات، دەفەرموێ: ﴿وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ﴾، پڕوی دواندن لە پیغەمبەری خاتەمە موحەممەد ﷺ: هەرۆهە یادی بەندەکەمان ئەییووب بکەوێ. ﴿إِذْ نَادَى رَبَّهُ﴾ (یادی ئەو کاتە بکەوێ) کە بانگی پەرۆردگاری کرد، لێ پارایەو، هاواری تێبەست: ﴿أَنِّي مَسْنَى الشَّيْطَانُ بِغَضَبٍ وَعَذَابٍ﴾، (گوێ: بە دُنیاوی شەیتان دەستی گەیاندۆتە من بەماندوویێتی و ئازارەو، یاخود: ماندوویەتی و ئازارو ناپەهەتی، تووشکردووم، ئایا ئەو ماندوویەتی و ئازارو ناپەهەتیە کە شەیتان تووشی کردو، شتیکی بەرجەستە بوو؟ بۆ وێنە: شەیتان هاتو پالی پێوەبنی و بیکەوینی؟ یان ئازاری بدات بە جەستە؟ بە تەئکید نەخێر، مەبەست لێردا ئەوێ: شەیتان وایکردو ماندوو بێم و، هەست بە ئازار بکەم، کە دەگونجی ئەو هەمووی مەبەستی پێ ئەو خوتخوتەو دندەدان و دناپەهەتکردنە بێ، کە شەیتان بۆ مروۆفی دینیتە پیش، هەندیک شتی دیکەش لەوبارەو باسکراو، کە دوایی لە مەسەلە گرنگەکاندا زیاتر تیشکی دەخەینە سەر، بەلام بەپێی ئایەتەکە زیاتر وادیارە کە لە پڕوی مەعنەویی و دەروونیەو شەیتان بووبێتە هوکاری ئەوێ ئەییووب ﷺ هەست بە ماندوویەتی و شەهەتی و ئازارو ناپەهەتی بکات، ئیبلیس کە بابی شەیتانەکان و بابی جینە بەگشتی، لە چەند شوێنیک لە قورئاندا باسی ئەوێ کردو، کە ئەوێ ئەو دەتوانی زەفەری پێ بە مروۆقان بەری، هەر ئەوێ کە دلیان ناپەهەت بکات، خوتخوتەو دندەدانی خراپیان بۆ بکات، وەک لە سوورەتی (إبراهیم)دا، ئیبلیس دەلی: ﴿...وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِّنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَن دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي...﴾ ﴿۲۲﴾، (إبراهیم، واتە: هیچ دەسەلاتیکم بەسەرتاندا نەبوو، جگە لەو کە بانگم کردن و ئێوێش وەلامتان دامەو.

ئنجاکە ئەییووب بەو شیۆهە لە پەرۆردگاری پارایەو، کە بەهوێ شەیتانەو تووشی شەهەتی و ئازارو ناپەهەتی بوو، یەکسەر خوا باسی چارەسەرەکە دەکات:

﴿ اَرْكُضْ بِرِجْلِكَ ﴾، واتە: (قُلْنَا لَهُ)، پیمان گوت: بە پیت برۆ، یان پیت بە زەویدا بدە، ﴿ هَذَا مُعْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ﴾، واتە: پیتی بە زەوی داداو یەكسەر سەرچاوەیەك هەلقوڵی {پیمان گوت} ئەمە خو شۆرگە یەكە ساردەو بو خواردنەو هەشە، واتە: ئەو كانی و سەرچاوە یەكە لە ئەنجامی پیتی بە زەوی داکوتانی ئەییووب دا، دەرقلی، هەم بو خو شۆردن و هەم بو خواردنەو هەشە، چونكە ﴿ مُعْتَسَلٌ ﴾، یانی: خو شۆرگە، ئەو ئاوەی خو پیدە شۆرری، یان ئەو شوینە یەكە خو لی دە شۆردری، ﴿ وَشَرَابٌ ﴾، بو خواردنەو هەشە، واتە: لی شی بخو وەو خو شتی پیتی بشۆ.

﴿ وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُم مَّعَهُمْ ﴾، خیزانەكە ی و وینە ی ئەوانی شمان پیتی بە خشی، واتە: خیزانەكە ی بە هۆی نە خو شی و گرفتاری یەكە ی ئەییووبەو هەندیک دە لێن: هەوت سالی بوو، هەندیک دە لێن: هەژدە سالی بوو، هەندیک دە لێن: چل سالی بوو - كەس و كارو مالا و خیزانەكە شی لی بلبوو، یاخود وەفاتیان كردو، یان ئەو لەوان دابرابی، بە هۆی نە خو شی و ئازارەكە یەو، گنگ ئەو یە خوا دە فەرموی: مالا و خیزانەكە یمان ویدایەو و وینە ی خو شیان لە گە لیاندا ﴿ رَحْمَةً مِنَّا ﴾، ئەو هەش وەك بە زەییەك بوو لە لایەن ئیمەو هە ﴿ وَذَكَرَى لِأُولَى الْأَنْبِيَاءِ ﴾، بیر خستەو و پەندو ئامۆزگاریش بوو بو خاوەن عەقلان، خوا دۆستانی خو تاقی دە كاتەو، بە لام پشتیان بە نادات، خوا دۆستانی خو جاری وایە بە نارهەتیان تاقی دە كاتەو، وەبەر هەورازیان هەلدە گیرێ، بە لام بە تەكید لە دوا ی هەموو هەورازیك نشیو، لە دوا ی هەموو تەنگانە یەك فەرھانییەو، لە دوا ی هەر سەغڵەتی یەك ئاسانییە.

﴿ وَخَذَ بِرِجْلِكَ ضَعْفًا ﴾، پستە ی: ﴿ اَرْكُضْ بِرِجْلِكَ ﴾، واتە: (قُلْنَا لَهُ): اَرْكُضْ بِرِجْلِكَ، پیمان گوت: پیتی بە زەویدا بكوتە، لەبەر ئەو ی بە سیاق و سەلیقە دە زانری، هەروەها لی رەش دا: ﴿ وَخَذَ بِرِجْلِكَ ﴾، چەكێك بە دەستەو بگرە، واتە: پیمان گوت: چەكێك بە دەستەو بگرە ﴿ فَأَضْرَبَ بِهِ ﴾، پیتی لی بدە، بەو

چەپکە لییدە ﴿وَلَا تَحْنَتْ﴾، سویندە کەت مەخە (با سویندە کەت لی نه کهوئ) ﴿إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا﴾، ئیمە بە خۆراگرمان لی هەلکەوت، بینیمان، خۆراگرە. ﴿نَعَمْ الْعَبْدُ﴾ (ئەییووب) باشتەین بەندە بوو ﴿إِنَّهُ أَوَّابٌ﴾، بیگومان ئەو زۆر (بۆ لای خوا ﷻ) گەراووە.

لێرەدا کە دەفەرموئ: ﴿وَحُذِّ بِيدِكَ ضَعْفًا فَأَضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنَتْ﴾، ئەمە تەعبیریکی زۆر کورتە، بەلام ئەگەر تێوەی پامینی، دەزانی کە ئەو بەسەرھاتیکی دیکە لەگەڵدایە، کە زانایان ئاواي باس دەکەن و لە هەندئ شوینەوارانیشتا هاتووە:

پۆژیک ئەییووب لە خیزانی تووڕە بوو، لەسەر ئەوێ دوا کەوتووە، یان لەسەر ئەوێ سەرپێچیی لە فەرمانی کردووە، ئەویش سویندی لی دەخوا، کە ئەگەر چاک بوو سەد قەمچی لییدا، ئنجا خوا ﷻ بۆ ئەوێ ئەو سویندەکە لی نه کهوئ و، ژنەکەشی لە بەرامبەر ئەو هەموو وەفادارییە چاکەو خەزمەتەیدا، سزا نەدرئ، ئەو تەگیڕە بۆ ئەییووب کردووە کە لە جیاتی سەد قەمچی، چەپکە گیایەک بە دەستووە بگرە، یان چەپکە شوپکیکی نەرم، کە سەد (۱۰۰) چل بئ، ئەگەر ئەو ریوایەتە راست بئ کە گوێوویەتی: دەبئ سەد قەمچی لییدەم، ئەگەر کەمتریشی گوێبئ، کەمتر. ﴿فَأَضْرِبْ بِهِ﴾، پێی لییدە ﴿وَلَا تَحْنَتْ﴾ و سویندە کەت لە خۆت مەخە، مادام سویندت خواردووە، زانایان دەلێن: دیارە ئەوکاتە کەفەرەتی سویند نەبوو، ئەگەرنا خوا دەیفەموو: کەفەرەت بەدو، ئەوێ سویندت لەسەر خواردووە جێبەجێی مەکە، ئنجا لێرە خوا فەرموویەتی: ئەوێ سویندت لەسەر خواردووە جئ بەجئ بکە، بەلام بە شیوێهەکی وا کە بۆ هاوسەرە کەت مایە ئازارو ناپەرەتی نەبئ و شتیکی پەرمزی بئ، دواي خوا بەو شیوێهە مەدحی دەکات و دەفەرموئ: ئیمە ئەومان خۆراگر بینئ، ئەو باشتەین بەندە بوو، ئەو زۆر بۆ لای خوا دەگەرایەو، ئەمە بە کورتی بەسەرھاتی ئەییووب و تاقیکرانەوێ کە بۆ.

ئىنجا باسى ئىبراھىم و ئىسحاق و يەعقوب دەكات و دەفەرموئى: ﴿وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ﴾، ھەرۈھە يادی بەندەكانمان ئىبراھىم و ئىسحاق و يەعقوب بکە، کە باب و کورۈ نەوھن ﴿أُولَى الْأَيْدَى وَالْأَبْصَارِ﴾، کە خاوەنى دەستان و چاوان بوون، (أُولَى: أَي: أَصْحَاب)، يانی: خاوەنان، (أَيْدَى) كۆى (يَد)، يانی: دەستەكان، (أَبْصَار) یش كۆى (بَصَر)، واتە: چاوەكان، يان دیتەكان، واتە: خاوەنى ھیزو ئاگایی و شارەزایی بوون، ئەگەرنا ھەموو كەس دوو دەستی ھەن و ھەموو كەس دوو چاوی ھەن، بەلام لێرەدا مەبەست لە (دەست): ھیزە، ھیزی مەعنەویی، ئیرادە، ھیزیك كە مرووف بتوانى ئەو شتانەى كە دەیانزانى، بیاننوانى، ئەو شتانەى دەرکیان دەكات، جیبەجیبان بکات، مەبەستیش لە (دیتن) شارەزایی و ئاگاییە لەبەر ئەوھى كارەكان كە ئەنجام دەدرین، بە دەست ئەنجام دەدرین و، شتەكان كە دەبیرین، بە چاوەبیرین، لەو پرووھە خوا ﷻ: ﴿الْأَيْدَى وَالْأَبْصَارِ﴾ ى بەكار ھێناون، بۆ ھیزو بۆ شارەزایی و ئاگاداریی.

﴿إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ﴾، ئیمە ئەوانمان ساغ کردبوو بە سیفەتیکى ساغکراوە کە بریتی بوو لە یادکردنەوھى مەزلگا (مەزلگای كۆتایی)، واتە: ئیمە وامان لێکردبوون كە ئەوان زۆر بە شیوەیەكى ساغ و بى خلتە، یادى مەزلگای كۆتاییان دەکرد، ئیمە ئەوانمان یەكلا کردبوو بۆ ئەو، ئیمە پشك و بەشیكى باشمان بە ئەوان داوو، لە یاد کردنەوھى مەزلگای كۆتایی و پۆژى دواى دا.

ئىنجا ھەك دواى باس دەكەین: ﴿إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ﴾، ئەگەر بە تەنۆین بى: ﴿بِخَالِصَةٍ﴾، يانی: بە خەسلەتیکى ساغکراوە، ئەوکاتەش ﴿ذِكْرَى﴾، دەبیتە بەدەلى ئەو ساغکراوەیە، ئەو خەسلەتە ساغکراوەیە بریتی بوو لە یادکردنەوھى پۆژى دواى و لە بیر بوونی مەزلگای پۆژى كۆتایی، خویندراویشەتەوھ: ﴿بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ﴾، ئیمە ئەوانمان ساغ کردبوو بە ساغکراوەى یاد کردنەوھى پۆژى دواى، ئەو کاتەش دەبنە (مُضَافٌ وَمُضَافٌ إِلَيْهِ) پالداراوو پال وەلادراو.

﴿وَأَنَّهُمْ عِندَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ﴾، بە دُنیاوی ئەوان لە لای ئێمە
لە هەلبژاردە چاکەکان بوون، (مُصْطَفَيْنَ) کۆی (مُصْطَفَى)یە، هەلبژێردراو
﴿الْأَخْيَارِ﴾یش، کۆی (خَيْرٍ) یان (خَيْرٌ)ە، واتە: چاک، ئەوان لە لای ئێمە لەو
بەندانه بوون کە هەلبژێردراو بوون و، زۆر چاک و پەسند بوون.

لە کۆتاییدا خوا باسی سێی لە پیڤەمبەرانی دیکەش دەکات و دەفەرموێ: ﴿وَأَذْكُرُ إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِنَ الْأَخْيَارِ﴾، هەروەها یادێ ئیسماعیل
و ئەلیەسەع و زەلکیفل بکەو، هەر کامێک لەو سیانەش لە بەنده پەسند
چاکەکان بوون.

هەموو پیڤەمبەرانی سەڵات و سەلامی خوایان لەسەر بێ، بەنده هەره چاک
و پەسند هەلبژاردەکانی خوان، وەک لە سوورەتی (النمل)دا خوا دەفەرموێ: ﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى...﴾ ﴿٥٩﴾ النمل، بێ: ستایش بو
خواو سەلام لەسەر ئەو بەندانی هەلبژاردوون، هەروەها لە سوورەتی (الحج)
دا، خوا دەفەرموێ: ﴿اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ﴾ ﴿٧٥﴾ الحج، واتە: خوا لە فریشتان و لە خەلکی نوێنەرانیکی هەلبژێری
{بو ئەوەی پەروانیان بکاو بیانکاتە نوێنەر پەيامبەر پەيامگەیه نەری خۆی}
کەواتە: هەموو پیڤەمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هەلبژاردەو گۆلبژێری خوان
لەنێو باغی مەوقایەتییدا.

ئەو سێی پیڤەمبەرەش (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، پێشتریش باسمان کرد، کە
ئێمە لە سوورەتی (الأنبياء)دا قسەمان لە بارەیانەوه کردو، دیارە ئیسماعیل
بەسەرھاتەکە لە گەڵ بەسەرھاتی ئیبراھیم دا هاتو لە سوورەتی (إبراهيم)دا، بەلام
ئەلیەسەع و زەلکیفل بەسەرھاتەکە یاھان لە سوورەتی (الأنبياء)دا، لە گەڵ کۆمەڵێکی
دیکە لە پیڤەمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هیناوه، لەبەر ئەوەی سوورەتەکە بە
ناوی پیڤەمبەرانی، ئنجا هەموو ئەو پیڤەمبەرانی پێشتر قسەمان لێنەکردبوون و
بەسەرھاتەکە یاھان نەهینابوون، لەویدا هیناومان.

مەسەلە گەنگەکان

مەسەلە یەكەم:

باسی ئەییوب کە تووشی نەخۆشیی و گرفتییکی گەوره بووهو، پاش پارانهوهو هاوار تێبهستنی بۆ لای خوا، خوا دهرووی خیری لێ کردۆتهوهو، به هۆی لاق به زهويدادانهوه، کانییهکی له بهر پێیان دهرقولیوهو، ههم بۆ خۆشۆردنی و ههم بۆ لێ خواردنهوهی، ئاوهکهی شیاو بووه، دوايی وێرای چاک بوونهوهی لهو ئازارو گرفت و نەخۆشییهی کە بۆی دروست بووه، خوا مال و خێزانهکهی پێبهخشیوهتهوهو، هیندهی دیکهشی وێرای وان پێ بهخشیوه، بۆ چارهسهری سویند خواردنیشی له هاوسهری، خوا بۆی داناوه که به چهپکیکی چهند چلیی، که ئازاری نهبی، لیبیدت:

وهک خوا دهفرموی: ﴿وَاذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ ۚ يَنْصُبْ وَعَذَابٍ ۝٤١﴾ ^(٤١) ^(٤٢) ^(٤٣) ^(٤٤) ^(٤٥) ^(٤٦) ^(٤٧) ^(٤٨) ^(٤٩) ^(٥٠) ^(٥١) ^(٥٢) ^(٥٣) ^(٥٤) ^(٥٥) ^(٥٦) ^(٥٧) ^(٥٨) ^(٥٩) ^(٦٠) ^(٦١) ^(٦٢) ^(٦٣) ^(٦٤) ^(٦٥) ^(٦٦) ^(٦٧) ^(٦٨) ^(٦٩) ^(٧٠) ^(٧١) ^(٧٢) ^(٧٣) ^(٧٤) ^(٧٥) ^(٧٦) ^(٧٧) ^(٧٨) ^(٧٩) ^(٨٠) ^(٨١) ^(٨٢) ^(٨٣) ^(٨٤) ^(٨٥) ^(٨٦) ^(٨٧) ^(٨٨) ^(٨٩) ^(٩٠) ^(٩١) ^(٩٢) ^(٩٣) ^(٩٤) ^(٩٥) ^(٩٦) ^(٩٧) ^(٩٨) ^(٩٩) ^(١٠٠) ^(١٠١) ^(١٠٢) ^(١٠٣) ^(١٠٤) ^(١٠٥) ^(١٠٦) ^(١٠٧) ^(١٠٨) ^(١٠٩) ^(١١٠) ^(١١١) ^(١١٢) ^(١١٣) ^(١١٤) ^(١١٥) ^(١١٦) ^(١١٧) ^(١١٨) ^(١١٩) ^(١٢٠) ^(١٢١) ^(١٢٢) ^(١٢٣) ^(١٢٤) ^(١٢٥) ^(١٢٦) ^(١٢٧) ^(١٢٨) ^(١٢٩) ^(١٣٠) ^(١٣١) ^(١٣٢) ^(١٣٣) ^(١٣٤) ^(١٣٥) ^(١٣٦) ^(١٣٧) ^(١٣٨) ^(١٣٩) ^(١٤٠) ^(١٤١) ^(١٤٢) ^(١٤٣) ^(١٤٤) ^(١٤٥) ^(١٤٦) ^(١٤٧) ^(١٤٨) ^(١٤٩) ^(١٥٠) ^(١٥١) ^(١٥٢) ^(١٥٣) ^(١٥٤) ^(١٥٥) ^(١٥٦) ^(١٥٧) ^(١٥٨) ^(١٥٩) ^(١٦٠) ^(١٦١) ^(١٦٢) ^(١٦٣) ^(١٦٤) ^(١٦٥) ^(١٦٦) ^(١٦٧) ^(١٦٨) ^(١٦٩) ^(١٧٠) ^(١٧١) ^(١٧٢) ^(١٧٣) ^(١٧٤) ^(١٧٥) ^(١٧٦) ^(١٧٧) ^(١٧٨) ^(١٧٩) ^(١٨٠) ^(١٨١) ^(١٨٢) ^(١٨٣) ^(١٨٤) ^(١٨٥) ^(١٨٦) ^(١٨٧) ^(١٨٨) ^(١٨٩) ^(١٩٠) ^(١٩١) ^(١٩٢) ^(١٩٣) ^(١٩٤) ^(١٩٥) ^(١٩٦) ^(١٩٧) ^(١٩٨) ^(١٩٩) ^(٢٠٠) ^(٢٠١) ^(٢٠٢) ^(٢٠٣) ^(٢٠٤) ^(٢٠٥) ^(٢٠٦) ^(٢٠٧) ^(٢٠٨) ^(٢٠٩) ^(٢١٠) ^(٢١١) ^(٢١٢) ^(٢١٣) ^(٢١٤) ^(٢١٥) ^(٢١٦) ^(٢١٧) ^(٢١٨) ^(٢١٩) ^(٢٢٠) ^(٢٢١) ^(٢٢٢) ^(٢٢٣) ^(٢٢٤) ^(٢٢٥) ^(٢٢٦) ^(٢٢٧) ^(٢٢٨) ^(٢٢٩) ^(٢٣٠) ^(٢٣١) ^(٢٣٢) ^(٢٣٣) ^(٢٣٤) ^(٢٣٥) ^(٢٣٦) ^(٢٣٧) ^(٢٣٨) ^(٢٣٩) ^(٢٤٠) ^(٢٤١) ^(٢٤٢) ^(٢٤٣) ^(٢٤٤) ^(٢٤٥) ^(٢٤٦) ^(٢٤٧) ^(٢٤٨) ^(٢٤٩) ^(٢٥٠) ^(٢٥١) ^(٢٥٢) ^(٢٥٣) ^(٢٥٤) ^(٢٥٥) ^(٢٥٦) ^(٢٥٧) ^(٢٥٨) ^(٢٥٩) ^(٢٦٠) ^(٢٦١) ^(٢٦٢) ^(٢٦٣) ^(٢٦٤) ^(٢٦٥) ^(٢٦٦) ^(٢٦٧) ^(٢٦٨) ^(٢٦٩) ^(٢٧٠) ^(٢٧١) ^(٢٧٢) ^(٢٧٣) ^(٢٧٤) ^(٢٧٥) ^(٢٧٦) ^(٢٧٧) ^(٢٧٨) ^(٢٧٩) ^(٢٨٠) ^(٢٨١) ^(٢٨٢) ^(٢٨٣) ^(٢٨٤) ^(٢٨٥) ^(٢٨٦) ^(٢٨٧) ^(٢٨٨) ^(٢٨٩) ^(٢٩٠) ^(٢٩١) ^(٢٩٢) ^(٢٩٣) ^(٢٩٤) ^(٢٩٥) ^(٢٩٦) ^(٢٩٧) ^(٢٩٨) ^(٢٩٩) ^(٣٠٠) ^(٣٠١) ^(٣٠٢) ^(٣٠٣) ^(٣٠٤) ^(٣٠٥) ^(٣٠٦) ^(٣٠٧) ^(٣٠٨) ^(٣٠٩) ^(٣١٠) ^(٣١١) ^(٣١٢) ^(٣١٣) ^(٣١٤) ^(٣١٥) ^(٣١٦) ^(٣١٧) ^(٣١٨) ^(٣١٩) ^(٣٢٠) ^(٣٢١) ^(٣٢٢) ^(٣٢٣) ^(٣٢٤) ^(٣٢٥) ^(٣٢٦) ^(٣٢٧) ^(٣٢٨) ^(٣٢٩) ^(٣٣٠) ^(٣٣١) ^(٣٣٢) ^(٣٣٣) ^(٣٣٤) ^(٣٣٥) ^(٣٣٦) ^(٣٣٧) ^(٣٣٨) ^(٣٣٩) ^(٣٤٠) ^(٣٤١) ^(٣٤٢) ^(٣٤٣) ^(٣٤٤) ^(٣٤٥) ^(٣٤٦) ^(٣٤٧) ^(٣٤٨) ^(٣٤٩) ^(٣٥٠) ^(٣٥١) ^(٣٥٢) ^(٣٥٣) ^(٣٥٤) ^(٣٥٥) ^(٣٥٦) ^(٣٥٧) ^(٣٥٨) ^(٣٥٩) ^(٣٦٠) ^(٣٦١) ^(٣٦٢) ^(٣٦٣) ^(٣٦٤) ^(٣٦٥) ^(٣٦٦) ^(٣٦٧) ^(٣٦٨) ^(٣٦٩) ^(٣٧٠) ^(٣٧١) ^(٣٧٢) ^(٣٧٣) ^(٣٧٤) ^(٣٧٥) ^(٣٧٦) ^(٣٧٧) ^(٣٧٨) ^(٣٧٩) ^(٣٨٠) ^(٣٨١) ^(٣٨٢) ^(٣٨٣) ^(٣٨٤) ^(٣٨٥) ^(٣٨٦) ^(٣٨٧) ^(٣٨٨) ^(٣٨٩) ^(٣٩٠) ^(٣٩١) ^(٣٩٢) ^(٣٩٣) ^(٣٩٤) ^(٣٩٥) ^(٣٩٦) ^(٣٩٧) ^(٣٩٨) ^(٣٩٩) ^(٤٠٠) ^(٤٠١) ^(٤٠٢) ^(٤٠٣) ^(٤٠٤) ^(٤٠٥) ^(٤٠٦) ^(٤٠٧) ^(٤٠٨) ^(٤٠٩) ^(٤١٠) ^(٤١١) ^(٤١٢) ^(٤١٣) ^(٤١٤) ^(٤١٥) ^(٤١٦) ^(٤١٧) ^(٤١٨) ^(٤١٩) ^(٤٢٠) ^(٤٢١) ^(٤٢٢) ^(٤٢٣) ^(٤٢٤) ^(٤٢٥) ^(٤٢٦) ^(٤٢٧) ^(٤٢٨) ^(٤٢٩) ^(٤٣٠) ^(٤٣١) ^(٤٣٢) ^(٤٣٣) ^(٤٣٤) ^(٤٣٥) ^(٤٣٦) ^(٤٣٧) ^(٤٣٨) ^(٤٣٩) ^(٤٤٠) ^(٤٤١) ^(٤٤٢) ^(٤٤٣) ^(٤٤٤) ^(٤٤٥) ^(٤٤٦) ^(٤٤٧) ^(٤٤٨) ^(٤٤٩) ^(٤٥٠) ^(٤٥١) ^(٤٥٢) ^(٤٥٣) ^(٤٥٤) ^(٤٥٥) ^(٤٥٦) ^(٤٥٧) ^(٤٥٨) ^(٤٥٩) ^(٤٦٠) ^(٤٦١) ^(٤٦٢) ^(٤٦٣) ^(٤٦٤) ^(٤٦٥) ^(٤٦٦) ^(٤٦٧) ^(٤٦٨) ^(٤٦٩) ^(٤٧٠) ^(٤٧١) ^(٤٧٢) ^(٤٧٣) ^(٤٧٤) ^(٤٧٥) ^(٤٧٦) ^(٤٧٧) ^(٤٧٨) ^(٤٧٩) ^(٤٨٠) ^(٤٨١) ^(٤٨٢) ^(٤٨٣) ^(٤٨٤) ^(٤٨٥) ^(٤٨٦) ^(٤٨٧) ^(٤٨٨) ^(٤٨٩) ^(٤٩٠) ^(٤٩١) ^(٤٩٢) ^(٤٩٣) ^(٤٩٤) ^(٤٩٥) ^(٤٩٦) ^(٤٩٧) ^(٤٩٨) ^(٤٩٩) ^(٥٠٠) ^(٥٠١) ^(٥٠٢) ^(٥٠٣) ^(٥٠٤) ^(٥٠٥) ^(٥٠٦) ^(٥٠٧) ^(٥٠٨) ^(٥٠٩) ^(٥١٠) ^(٥١١) ^(٥١٢) ^(٥١٣) ^(٥١٤) ^(٥١٥) ^(٥١٦) ^(٥١٧) ^(٥١٨) ^(٥١٩) ^(٥٢٠) ^(٥٢١) ^(٥٢٢) ^(٥٢٣) ^(٥٢٤) ^(٥٢٥) ^(٥٢٦) ^(٥٢٧) ^(٥٢٨) ^(٥٢٩) ^(٥٣٠) ^(٥٣١) ^(٥٣٢) ^(٥٣٣) ^(٥٣٤) ^(٥٣٥) ^(٥٣٦) ^(٥٣٧) ^(٥٣٨) ^(٥٣٩) ^(٥٤٠) ^(٥٤١) ^(٥٤٢) ^(٥٤٣) ^(٥٤٤) ^(٥٤٥) ^(٥٤٦) ^(٥٤٧) ^(٥٤٨) ^(٥٤٩) ^(٥٥٠) ^(٥٥١) ^(٥٥٢) ^(٥٥٣) ^(٥٥٤) ^(٥٥٥) ^(٥٥٦) ^(٥٥٧) ^(٥٥٨) ^(٥٥٩) ^(٥٦٠) ^(٥٦١) ^(٥٦٢) ^(٥٦٣) ^(٥٦٤) ^(٥٦٥) ^(٥٦٦) ^(٥٦٧) ^(٥٦٨) ^(٥٦٩) ^(٥٧٠) ^(٥٧١) ^(٥٧٢) ^(٥٧٣) ^(٥٧٤) ^(٥٧٥) ^(٥٧٦) ^(٥٧٧) ^(٥٧٨) ^(٥٧٩) ^(٥٨٠) ^(٥٨١) ^(٥٨٢) ^(٥٨٣) ^(٥٨٤) ^(٥٨٥) ^(٥٨٦) ^(٥٨٧) ^(٥٨٨) ^(٥٨٩) ^(٥٩٠) ^(٥٩١) ^(٥٩٢) ^(٥٩٣) ^(٥٩٤) ^(٥٩٥) ^(٥٩٦) ^(٥٩٧) ^(٥٩٨) ^(٥٩٩) ^(٦٠٠) ^(٦٠١) ^(٦٠٢) ^(٦٠٣) ^(٦٠٤) ^(٦٠٥) ^(٦٠٦) ^(٦٠٧) ^(٦٠٨) ^(٦٠٩) ^(٦١٠) ^(٦١١) ^(٦١٢) ^(٦١٣) ^(٦١٤) ^(٦١٥) ^(٦١٦) ^(٦١٧) ^(٦١٨) ^(٦١٩) ^(٦٢٠) ^(٦٢١) ^(٦٢٢) ^(٦٢٣) ^(٦٢٤) ^(٦٢٥) ^(٦٢٦) ^(٦٢٧) ^(٦٢٨) ^(٦٢٩) ^(٦٣٠) ^(٦٣١) ^(٦٣٢) ^(٦٣٣) ^(٦٣٤) ^(٦٣٥) ^(٦٣٦) ^(٦٣٧) ^(٦٣٨) ^(٦٣٩) ^(٦٤٠) ^(٦٤١) ^(٦٤٢) ^(٦٤٣) ^(٦٤٤) ^(٦٤٥) ^(٦٤٦) ^(٦٤٧) ^(٦٤٨) ^(٦٤٩) ^(٦٥٠) ^(٦٥١) ^(٦٥٢) ^(٦٥٣) ^(٦٥٤) ^(٦٥٥) ^(٦٥٦) ^(٦٥٧) ^(٦٥٨) ^(٦٥٩) ^(٦٦٠) ^(٦٦١) ^(٦٦٢) ^(٦٦٣) ^(٦٦٤) ^(٦٦٥) ^(٦٦٦) ^(٦٦٧) ^(٦٦٨) ^(٦٦٩) ^(٦٧٠) ^(٦٧١) ^(٦٧٢) ^(٦٧٣) ^(٦٧٤) ^(٦٧٥) ^(٦٧٦) ^(٦٧٧) ^(٦٧٨) ^(٦٧٩) ^(٦٨٠) ^(٦٨١) ^(٦٨٢) ^(٦٨٣) ^(٦٨٤) ^(٦٨٥) ^(٦٨٦) ^(٦٨٧) ^(٦٨٨) ^(٦٨٩) ^(٦٩٠) ^(٦٩١) ^(٦٩٢) ^(٦٩٣) ^(٦٩٤) ^(٦٩٥) ^(٦٩٦) ^(٦٩٧) ^(٦٩٨) ^(٦٩٩) ^(٧٠٠) ^(٧٠١) ^(٧٠٢) ^(٧٠٣) ^(٧٠٤) ^(٧٠٥) ^(٧٠٦) ^(٧٠٧) ^(٧٠٨) ^(٧٠٩) ^(٧١٠) ^(٧١١) ^(٧١٢) ^(٧١٣) ^(٧١٤) ^(٧١٥) ^(٧١٦) ^(٧١٧) ^(٧١٨) ^(٧١٩) ^(٧٢٠) ^(٧٢١) ^(٧٢٢) ^(٧٢٣) ^(٧٢٤) ^(٧٢٥) ^(٧٢٦) ^(٧٢٧) ^(٧٢٨) ^(٧٢٩) ^(٧٣٠) ^(٧٣١) ^(٧٣٢) ^(٧٣٣) ^(٧٣٤) ^(٧٣٥) ^(٧٣٦) ^(٧٣٧) ^(٧٣٨) ^(٧٣٩) ^(٧٤٠) ^(٧٤١) ^(٧٤٢) ^(٧٤٣) ^(٧٤٤) ^(٧٤٥) ^(٧٤٦) ^(٧٤٧) ^(٧٤٨) ^(٧٤٩) ^(٧٥٠) ^(٧٥١) ^(٧٥٢) ^(٧٥٣) ^(٧٥٤) ^(٧٥٥) ^(٧٥٦) ^(٧٥٧) ^(٧٥٨) ^(٧٥٩) ^(٧٦٠) ^(٧٦١) ^(٧٦٢) ^(٧٦٣) ^(٧٦٤) ^(٧٦٥) ^(٧٦٦) ^(٧٦٧) ^(٧٦٨) ^(٧٦٩) ^(٧٧٠) ^(٧٧١) ^(٧٧٢) ^(٧٧٣) ^(٧٧٤) ^(٧٧٥) ^(٧٧٦) ^(٧٧٧) ^(٧٧٨) ^(٧٧٩) ^(٧٨٠) ^(٧٨١) ^(٧٨٢) ^(٧٨٣) ^(٧٨٤) ^(٧٨٥) ^(٧٨٦) ^(٧٨٧) ^(٧٨٨) ^(٧٨٩) ^(٧٩٠) ^(٧٩١) ^(٧٩٢) ^(٧٩٣) ^(٧٩٤) ^(٧٩٥) ^(٧٩٦) ^(٧٩٧) ^(٧٩٨) ^(٧٩٩) ^(٨٠٠) ^(٨٠١) ^(٨٠٢) ^(٨٠٣) ^(٨٠٤) ^(٨٠٥) ^(٨٠٦) ^(٨٠٧) ^(٨٠٨) ^(٨٠٩) ^(٨١٠) ^(٨١١) ^(٨١٢) ^(٨١٣) ^(٨١٤) ^(٨١٥) ^(٨١٦) ^(٨١٧) ^(٨١٨) ^(٨١٩) ^(٨٢٠) ^(٨٢١) ^(٨٢٢) ^(٨٢٣) ^(٨٢٤) ^(٨٢٥) ^(٨٢٦) ^(٨٢٧) ^(٨٢٨) ^(٨٢٩) ^(٨٣٠) ^(٨٣١) ^(٨٣٢) ^(٨٣٣) ^(٨٣٤) ^(٨٣٥) ^(٨٣٦) ^(٨٣٧) ^(٨٣٨) ^(٨٣٩) ^(٨٤٠) ^(٨٤١) ^(٨٤٢) ^(٨٤٣) ^(٨٤٤) ^(٨٤٥) ^(٨٤٦) ^(٨٤٧) ^(٨٤٨) ^(٨٤٩) ^(٨٥٠) ^(٨٥١) ^(٨٥٢) ^(٨٥٣) ^(٨٥٤) ^(٨٥٥) ^(٨٥٦) ^(٨٥٧) ^(٨٥٨) ^(٨٥٩) ^(٨٦٠) ^(٨٦١) ^(٨٦٢) ^(٨٦٣) ^(٨٦٤) ^(٨٦٥) ^(٨٦٦) ^(٨٦٧) ^(٨٦٨) ^(٨٦٩) ^(٨٧٠) ^(٨٧١) ^(٨٧٢) ^(٨٧٣) ^(٨٧٤) ^(٨٧٥) ^(٨٧٦) ^(٨٧٧) ^(٨٧٨) ^(٨٧٩) ^(٨٨٠) ^(٨٨١) ^(٨٨٢) ^(٨٨٣) ^(٨٨٤) ^(٨٨٥) ^(٨٨٦) ^(٨٨٧) ^(٨٨٨) ^(٨٨٩) ^(٨٩٠) ^(٨٩١) ^(٨٩٢) ^(٨٩٣) ^(٨٩٤) ^(٨٩٥) ^(٨٩٦) ^(٨٩٧) ^(٨٩٨) ^(٨٩٩) ^(٩٠٠) ^(٩٠١) ^(٩٠٢) ^(٩٠٣) ^(٩٠٤) ^(٩٠٥) ^(٩٠٦) ^(٩٠٧) ^(٩٠٨) ^(٩٠٩) ^(٩١٠) ^(٩١١) ^(٩١٢) ^(٩١٣) ^(٩١٤) ^(٩١٥) ^(٩١٦) ^(٩١٧) ^(٩١٨) ^(٩١٩) ^(٩٢٠) ^(٩٢١) ^(٩٢٢) ^(٩٢٣) ^(٩٢٤) ^(٩٢٥) ^(٩٢٦) ^(٩٢٧) ^(٩٢٨) ^(٩٢٩) ^(٩٣٠) ^(٩٣١) ^(٩٣٢) ^(٩٣٣) ^(٩٣٤) ^(٩٣٥) ^(٩٣٦) ^(٩٣٧) ^(٩٣٨) ^(٩٣٩) ^(٩٤٠) ^(٩٤١) ^(٩٤٢) ^(٩٤٣) ^(٩٤٤) ^(٩٤٥) ^(٩٤٦) ^(٩٤٧) ^(٩٤٨) ^(٩٤٩) ^(٩٥٠) ^(٩٥١) ^(٩٥٢) ^(٩٥٣) ^(٩٥٤) ^(٩٥٥) ^(٩٥٦) ^(٩٥٧) ^(٩٥٨) ^(٩٥٩) ^(٩٦٠) ^(٩٦١) ^(٩٦٢) ^(٩٦٣) ^(٩٦٤) ^(٩٦٥) ^(٩٦٦) ^(٩٦٧) ^(٩٦٨) ^(٩٦٩) ^(٩٧٠) ^(٩٧١) ^(٩٧٢) ^(٩٧٣) ^(٩٧٤) ^(٩٧٥) ^(٩٧٦) ^(٩٧٧) ^(٩٧٨) ^(٩٧٩) ^(٩٨٠) ^(٩٨١) ^(٩٨٢) ^(٩٨٣) ^(٩٨٤) ^(٩٨٥) ^(٩٨٦) ^(٩٨٧) ^(٩٨٨) ^(٩٨٩) ^(٩٩٠) ^(٩٩١) ^(٩٩٢) ^(٩٩٣) ^(٩٩٤) ^(٩٩٥) ^(٩٩٦) ^(٩٩٧) ^(٩٩٨) ^(٩٩٩) ^(١٠٠٠) ^(١٠٠١) ^(١٠٠٢) ^(١٠٠٣) ^(١٠٠٤) ^(١٠٠٥) ^(١٠٠٦) ^(١٠٠٧) ^(١٠٠٨) ^(١٠٠٩) ^(١٠١٠) ^(١٠١١) ^(١٠١٢) ^(١٠١٣) ^(١٠١٤) ^(١٠١٥) ^(١٠١٦) ^(١٠١٧) ^(١٠١٨) ^(١٠١٩) ^(١٠٢٠) ^(١٠٢١) ^(١٠٢٢) ^(١٠٢٣) ^(١٠٢٤) ^(١٠٢٥) ^(١٠٢٦) ^(١٠٢٧) ^{(١٠٢}

بانگکردن، بانگکردنی لایپارانهوهو ھاوار تیبهستن و، پهنا پێردنه، چی گوت کاتی ھاواری کرده پهروهردگاری؟

۳- ﴿أَفَنَسِيَ الشَّيْطَانُ نَصْبٍ وَعَذَابٍ﴾ {ھاواری کرد، له پهروهردگای پارایهوه گوئی:} که شهیتان تووشی ماندووویهتی و ئازاری کردووم.

وشه‌ی (نُصِب) هه‌م خوینراوه‌ته‌وه: (نُصِب) هه‌م خویندراویشه‌ته‌وه: (نُصِب)، (نُصِب) و نُصِب: وَهُوَ التَّعَبُ وَيُقَالُ نَصَبٌ، أَيْضًا، (نُصِب) و (نُصِب): ئەم دوو خویندنه‌وه‌یه ھا‌توون، له پرووی زمانی عه‌ره‌بیه‌وه ده‌ش‌گونجی بلیی: (نُصِب)، هه‌مووی مانای ماندووویه‌تی و شه‌که‌تیه، شه‌یتان منی تووشی ماندووویه‌تی کردوه، (عَذَاب) یش به مانای ئازارو ناره‌حه‌تی دی، تووشی ئەو دووانه‌ی کردووم.

له سووره‌تی (الأنبياء) دا ده‌فه‌رموئ: ﴿وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾ ۸۳، واته: یادى ئە‌ی‌یووب بکه‌وه! کاتی له په‌روه‌ردگاری پارایه‌وهو ھاواری کرد: من زیانم تووش بووه، (ضُر)، یانی: نه‌خووشی، یان ناخووشی، یان گرفتاری، له‌وئ باسی نه‌کردوه سه‌رچاوه‌که‌ی چیه؟ به‌لام لی‌ره باسی کردوه که سه‌رچاوه‌که‌ی بریتیه له شه‌یتان.

زانایان له‌و باره‌وه زۆ قسه‌یان کردوه، که ئایا شه‌یتان چۆن توانیویه‌تی ئە‌ی‌یووب تووشی ماندووویه‌تی و ئازار بکات؟

یه‌که‌م: هه‌ندیکیان ئاویان ته‌عبیر له‌و حاله‌ته‌ کردوه، گو‌توویانه: (النُّصْبُ وَالْعَذَابُ مُسَبِّانٍ لِّمَسِّ الشَّيْطَانِ إِيَّاهُ، أَي: مَسَّنِيَ بَوَسَّوَسٍ سَبَّهَ نَصْبٌ وَعَذَابٌ، فَجَعَلَ الشَّيْطَانُ يَوْسُوسَ إِلَىٰ أَيُّوبَ بِتَعْظِيمِ النَّصْبِ وَالْعَذَابِ عِنْدَهُ، وَيُلْقِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَمْ يَكُنْ مُسْتَحِقًّا لِذَلِكَ الْعَذَابِ، وَالتَّتِيجَةُ سُوءُ الظَّنِّ بِاللَّهِ) (۱).

واته: (نُصِب) و (عَذَاب)، په‌یدا‌بووی ده‌ست گه‌یاندنه شه‌یتانی ئە‌هون، {واته: شه‌یتان که ده‌ستی گه‌یاندوئ و ئازاری داوه، به‌ دوو شتان بووه: یه‌که‌م:

ماندوو یه تی، دووهم: ئازار { مەبەست ئەو یه که شەیتان منی تووشی خوتخوتە و دڵەپراوکی کردوو، ئەو خوتخوتە و دڵەپراوکیەش لەو پەیدا بوو که من ماندووم و ئازارم هەیه، شەیتان خوتخوتە ی بۆ ئەییووب کردو، که ئەو ماندوو یه تی و ئازارە ی هەستی پێدە کات، زۆری لەلا مەزن بێ، شەیتان دنە ی داو و خوتخوتە ی بۆ کردو، که تۆ شایستە ی ئەو سزا و ئازارە نەبووی، تا کو سەرەنجام گومانی خراپی بەرانبەر بە خوا بۆ پەیدا بێ.

کەواتە: بە ھۆی (نُصَب) و (عَذَاب) ھوہ شەیتان زەفەری پێردو، یانی: ئەو ماندوو یه تی و ئازارو ناپەرەتیە ی ھەییو، که دیار نیە ھۆکارە کی چیه، نەخۆشیە ک بوو، خوا بەسەری کردۆتەو، ئنجا لەو سۆنگە ی ھوہ شەیتان دەستی گەیاندۆت، ﴿إِنِّي مَسْنِي الشَّيْطَانُ نَصْبٍ وَعَذَابٍ﴾، نەک (نُصَب) و (عَذَاب) ھەکه شەیتان تووشی کردب، بەلکو ئەو ماندوو یه تی و ئازارە ی ھەییو، شەیتان ئەو ی کردۆتە ھۆکارو ئامرازو دەستەچیلە ی ئەو که دەستی بگەیه نیت، دەست گەیاندنە کەشی ئەو بوو که خوتخوتە ی بۆ بکات و دلی ناپەرەحت بکات، ئەگەرنا ھەموو کەس تووشی ماندوو یه تی و ئازارو ناپەرەتیە ھەر دێ، بەلام شەیتان ئەو ی زۆر لەلا گەورە کردو، که سەرەنجام وای لێبکات گومانی خراپی بەرانبەر بە خوا پەیدا بێ و دڵ پەنجاوو دڵشکاوبێ بەرانبەر بە خوا، که دیارە پێغەمبەر ان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بەشەر بوون، بەلام بە تەئکید خوا پاراستوونی، لەو که حالەتیک ی وایان بۆ دروست بێ، گرنگ ئەو یه شەیتان ئەو ھەولە ی لەگەڵ داو، ئەمە رای (محمد الطاهر بن عاشور) ە،

دووهم: ھەندیک ی دیکە لە زانایان دەلێن: شەیتان تووشی ماندوو یه تی و ئازاری کردو، واتە: ماندوو یه تی و ئازارە که شەیتان تووشی کردو، ئنجا ئەگەر شەیتانیش تووشی کردب، ھەر لە ئەنجامی خوتخوتە و دنە دانییەو بۆی بوو، ئەگەرنا نەچوو پالی پێو بنێ، یاخود تووشی نەخۆشیە کی تایبەتی بکات، وەک لە ھەندێ حیکایە تاندا ھاتوہ که دوا یی باس دەکەین، گوایە: خوا ﷻ که ئاوا مەدح و ستایشی ئەییووبی کردو،

ئىبليس گوتتويەتتى: خاويه! تۆ من ئىزن بدهو دهرهفتم بده، تووشى نهخوشىي و نازارى بكم، ئنجا بۆت دهردهكهوئ داخو خوپراگر دهبئ، يان نا؟ گوايه خواي پهروهردگاريش ئىزنى داوهو، تووشى نهخوشىي و نازارى كردوه! بهلام من ئهوه به دوور دهزانم و هيچ بهلگهيهكيش لهو بارهوه نيه، بهلگهيهكى نهقلئى، مهسهلهكه ئهويه كه (ئهيوبوب) يش وهك ههموو ئهوه خهلكهيكه ديكه صهلاّت و سهلام لهسهر ئهيوبوب بئ، تووشى نازارو ماندوويهتئى و نارهحهتئى بووه، بهلام به تهئكيد هئى وئ، نازارو ماندوويهتئيهكى بپرهزاو خهست و خوّل بووه، شهيتان لهو پريئهوه ويستوويهتتى زهفهرى پئ بهرئ، ياخود بههوئ وهسوهسهئ شهيتانهوه، تووشى ئهوه ماندوويهتئى و دل نارهحهتئى و نازاره بووه، ئهوه نازارهش دهگونجئ نازارى جهستهئى بووبئ، دهشگونجئ ههر ماندوويهتئيهكه ماندوويهتئى جهستهئى بووبئ، بهلام نازارهكه نازارى دهروونئى بووبئ.

(۴) - ﴿أَرْكُضْ بِرَجْلِكَ﴾، پى به زهويدا بده، يانى: پيمان گوت... (الرَّكُضُ: ضَرْبٌ فِي الْأَرْضِ بِرَجْلٍ)، (ركض): بريتيه لهوهى پى به زهويدا بكوتى، كهواته: كه دهفه رموى: ﴿بِرَجْلِكَ﴾، (زِيَادَةٌ فِي بَيَانِ مَعْنَى الْفِعْلِ، مِثْلُ: ﴿... طَطِيرُ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ ...﴾ (۳۸) ﴿الْأَنْعَامُ﴾، وهك له سوورتهى (الأنعام) دا هاتوه، كهواته: ﴿أَرْكُضْ﴾، ههر بۆ خوى واته: پى به زهويدا بده، به لام كه فهرموويهتى: ﴿بِرَجْلِكَ﴾، ئه مه بۆ زياتر روونكردنه وهيه، روونكردنه وهى كردنه وه كهيه، ههر وهك چۆن خوا فهرموويهتى: ﴿وَمِمَّنْ دَابَّةٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَطِيرٌ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ ...﴾ (۳۸) ﴿الْأَنْعَامُ﴾، دياره بالنده ههر به دوو باله كانى دهفرى، كه دهفه رموى: ﴿... طَطِيرُ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ ...﴾ (۳۸) ﴿الْأَنْعَامُ﴾، بۆ زياتر روونكردنه وهيه، ياخود بۆ زياتر به يانكردن و ته ماشا كردنه به چاوى خه يال.

۵- ﴿ هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ﴾ ئەمە خوشۆرگەيەكە ساردەو خواردنەوەشە. وەك زۆر جار گوتوومانە: هەموو ئەو وشەو تەعبیرانەي کە بە سیاق و بە سەلیقەو عەقڵ و هەوش دەزاندریڤ، خوا ﷻ کتییی خوئی پێ قەلەبالغ نەکردوون، واتە: ئەییووب پێی بە زەویدادا، کانیی و سەرچاوەیەك دەرقوئی و پێمان گوت: ﴿ هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ﴾، ئا ئەمە خوشۆرگەيەكە ﴿ مُغْتَسَلٌ ﴾، (إِسْمٌ مَّفْعُولٍ) ﴿ هَذَا مُغْتَسَلٌ ﴾، یەنی: مُغْتَسَلٌ یە،

ئەمە خو پېشوریکە، ئاویکە خو پى دەشورری، ﴿وَشَرَابٌ﴾، خواردنەوہشە، یاخود ﴿مُعْتَسِلٌ﴾، (مَكَانُ الْغَسْلِ)، شوینی خو لى شوردنە.

لە سوورەتی (الأنبياء) دا دەفەرموی: ﴿فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَذِكْرَى لِلْعَابِدِينَ﴾ ۸۴، واتە: وەلاممان دایەوہو ئەو ئازارەى لى بوو، لىمان لابرە، بەلام لەم سوورەتەدا دەرى دەخات ئازارەكە چۆن لابرە! لەوى خوا ﷺ بە كورتى دەبھىنى، بەلام لىرەدا بۆمان پروون دەكاتەوہ ئازارەكە چۆن لاچووە، خوا فەمانى پىكردوہ، پى بە زەویدا بكوتى و پى بە زەویدا كوتاوہو، كانى و سەرچاوہىك دەرقولیوہ، ئەو كانى و سەرچاوہىش ئاوہكەى وابووە، ھەم خو لى بشاوا، ھەم بېشىخواتەوہ، بۆ ئەوہى بە ھوى خو لىشودنەكەىوہ، نەخوشى و ئازارىك كە لە جەستەى دا بووبى - لە پوالتى جەستەى - لاچى و پاك بىتەوہو، بە ھوى لىخواردنەوہشەوہ، ئازاوا نەرەھەتەىك كە لە نىو جەستەىدا بووبى، ئەوہش لاچى و، ھەم پوالتى جەستەى و، ھەم نىوہوہى جەستەى پاك و خاوين بىتەوہ.

(۶) - ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ﴾، خىزانەكەيمان پى بەخشى و وینەى خوشيان لەگەلىان، (مِثْلَهُمْ مَعَهُمْ، أَي: ضَعْفَ عَدَدِهِمْ).

تویژەرەوانى قورئان ھەندىكىان گوتوویانە: كورپو كچەكانى كە مردوون، خوا بۆى زىندوو كرڤوونەوہ، باسى خىزانى نەكراوہ، چونكە (أهل) واتە: نىزىكانى كەسىك و ئەو كەسانەى كە لە خانوویەكدا لەگەل مرؤفدا دەژین، كە بە تەككید مەبەست پى كورپو كچەكانى بوو، چونكە ھاوسەرەكەى دیارە ھەر ھەبوو كە خوا دەفەرموی: چەپكىك گيا بە دەستەوہ بگرەو پى لىبە، مانای واىە ئەویان ھەر ھەبووہ و ماوہ، بەلام كە خوا دەفەرموی: ئەھلەكەيمان وىدایەوہو وینەى خوشيان لەگەلىان، واپىدەچى مەبەست پى كورپو كچەكانى بى، ئنجا ئایا كورپو كچەكانى مردوون و، خوا بۆى زىندوو كرڤوونەوہ؟! ئەوہ لەلای خوا

ئاسانە، بەلام ئەو بەس نەکراوە، دەگونجی مەبەست ئەو بێ کە بەهۆی ئەو نەخۆشی و ئازارەیهو، ئەییووب عليه السلام تۆزیک تەریک و لاپەر بووبی، یاخود نەپەرژابیتە سەر کوپو کچەکانی و وەک نەیمابن وابووبی، بەلام خوا ﷻ دوايی بۆی کۆکردوونەو، دواي ئەو چاک بۆتەو، هەموویان لێی کۆبوونەو **﴿وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ﴾** پێشی ژمارەیان چەند بوو، خۆی پەرەردگار هیندە دیکەش کوپو کچی پێداون.

واتایەکی دیکە ئەو یە: دواي ئەو یە کە بلابوون، خوا بۆی کۆکردوونەو، وەک گوتم، یان ئەو تەمردوون و بۆی زیندوو کردوونەو، کە ئەو ش لەلای خوا ئاسانە، بەلام پەرالەتی ئایەتەکان ئەو ناگیەن، چونکە نافەرموی: **(أَحْيَيْنَا لَهُ أَهْلَهُ)**، دەفەرموی: **﴿وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ﴾**، پێماندان، کەواتە: واییدەچی هەر حالەکە ئەو بووبی، یان لەبەر ئازارو نەخۆشی خۆی، ئاگای لەوان نەمابی و لە حوکمی نەبووندا بوون، یاخود بلابوون و لە ئەنجامی ئازارو ناپەرەتی ئەو، کە هیچیشیان بۆ لەگەڵ نەکراوە چەند سالی خایاندوون، ئەوانیش هەر کەسە پەرنگە سەرقالی کارو ژیاي خۆیان بووبن، بەلام دواي ئەو یە خوا ئەو دەردو ئازارە لێ لابردو، ئەوانیش جاریکی دیکە کۆبوونەو، خۆیان چەند بوون خوا ﷻ هیندە دیکەشی پێ بەخشیو، چونکە لە سوورەتی (الأنبياء) یشتا دەفەرموی: **﴿...وَأَتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرًا لِلْعٰثِيْنَ﴾** ۸۴، واتە: خێزانەکیمان پێ بەخشیو، وێنە خۆشیان وێرای وان لەگەڵیان، چەند بوون، هیندە دیکەشمان پێ بەخشین.

(۷) - **﴿رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرًا لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾**، لەو یە دەفەرموی: **﴿...رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرًا لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾** ۸۴، بەلام لێردا دەفەرموی: **﴿رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرًا لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾**، لەو یە دەفەرموی: بەزەییەک بوو لە لایەن ئیمەو و بیرخستەو ش بوو بۆ بەندەکان، لێرەش دەفەرموی: بەزەییەک لە لایەن ئیمەو و بیرخستەو ش بۆ خاوەن عەقلان، کەواتە: خواپەرستان، خاوەن عەقلان، ئەوانیش کە پەند وەرەگرن لە

رووداوه کانی پوژگارو له غهیری خوڤان، وه ک گوتراوه: (السَّعِيدُ مَنْ اتَّعَظَ بِغَيْرِهِ) واته: به ختهوه ر که سیکه په ند له غهیری خوڤی وه ربگری.

۸- ﴿وَحُذِّبِيكَ ضَعْفًا فَأَضْرِبِيَّ﴾، پیمان گوت: چه پکیک به دهستهوه بگره و پپی لیبده، (الضُّعْفُ: حُزْمَةٌ مِنْ حَشِيشٍ أَوْ رِيحَانٍ)، (ضَعْفٌ) بریتیه: له چه پکیک له گیا (چله گیا)، یاخود له چله ریحان، ﴿فَأَضْرِبِيَّ﴾، پپی لیبده، یانی: (فَأَضْرِبِيَّ زَوْجَتَكَ)، پپی له ژنه که ت بده.

۹- ﴿وَلَا تَحْنُتْ﴾، سوینده که ت مه خه، ده گوتری: (حَنْتٌ فِي يَمِينِهِ: أَثِمَ بِسَبَبِ عَدَمِ الْإِلْتِزَامِ بِهَا)، (حَنْتٌ): ئه وه یه که که سیک سویند بخوات، دواپی سوینده که ی لئ بکه ووی، بو وینه: سویند بخوا ناچیته مالی فلانکهس، دواپی به بی ئه وه ی که فاره ت بدات، بچیت، ئه وه سوینده که ی لئ ده که ووی و گوناها بار ده بی، لی ره خوا ﷺ رینمای ی ده کات و ده فهرمو ی: سوینده که ت له خۆت مه خه، یانی: ئه وه ی سویند ت لئ خواردوه، جیبه جپی بکه، به لام به ته ئویلێکه وه، که لوتف و میهره بانپی پهروه دگاری تیدا به رجهسته ده بی به رانه بر به ژنه که ی، ئه ویش ئه وه یه له جیاتی ئه وه ی ئه و ژماره که گوتوو یه تی، ئه وه نده داره ت لیده ده م، ئه وه نده قه مچییه ت لیده ده م، به ژماره ی ئه وه چله گیا، یاخود چله ریحان به دهسته وه بگری و پپی له هاوسه ره که ی بدات، ئه وه ش لیدانیکی په مزیه، که دواپی باسی ده که ی ن: ئایا ئه وه بهس بو ئه ییووب بووه، ئه و ته ئویل، که ئه گهر ناریک نه بی ده لئین: جوړیکه له وه ی پپی ده گوتری: (الْحِيلَةُ الشَّرْعِيَّةُ)، به لام به باره ئیجابیه که یدا، چونکه فیلی شه رعیی، ئه گهر بو خراپه بی بو چه پام کردنی حه لال بی، یان بو حه لال کردنی چه پام بی، بو خواردنی مافی خه لک بی، خراپه، به لام بو ده رباز بوون له گرفت و کیشه یه ک، زانایان قسه یان زور لیکردوه و کتبی گه وره یان له و باره وه داناوه، زوربه یان به ره وایان داناوه.

گرنگ ئه وه یه: خوا ﷺ به ئه یووپی فهرموو: چه پکیک به دهسته وه بگره و پپی لئ بده، واته: پپی له ژنه که ت بده و سوینده که ت مه خه.

۱۰- ﴿إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا﴾، {خوای مه‌دەحی دەکات و دەفەرمووی:} بێگومان ئێمه ئەومان خۆراگر بینی.

۱۱- ﴿يَعْمَ الْعَبْدُ﴾، ئەو باشتەین بەنده بوو.

۱۲- ﴿إِنَّهُ أَوَّابٌ﴾ بێگومان ئەو زۆر گەراوه‌بوو (بۆ لای خوا). ئەوه تەعلیلی ئەوه‌یه که بەنده‌یه‌کی زۆر چاک بووه، له‌بەر ئەوه‌ی زۆر بۆ لای خوا ده‌گه‌رایه‌وه، که ده‌فەرمووی: ﴿وَجَدْنَاهُ﴾ یانی: ئێمه لێمان هه‌لکه‌وت، دۆزیمانه‌وه، بینیمان، که بەنده‌یه‌کی خۆراگر بوو له‌ به‌ران‌بەر تاقیکردنه‌وه‌ی خوای به‌رزدا.

یازده هه لوهسته له به رانبهر به سهرهاتی (ئه ییووب) دا

به پئویستی ده زانم یازده (۱۱) هه لوهسته له به رانبهر به سهرهاتی ئه ییووب دا
 ﷺ بخهینه پروو، که تیشکی زیاترمان بو ده خه نه سهر ئه و به سهرهاته، ههر
 چند کاتی خوئی به سهرهاتی ئه ییووبمان باسکردوه، به لام لیرهش دا ئه و یازده
 (۱۱) هه لوهسته یه ده کهین:

۱- سروشتی ژبانی دنیا وایه، هیچ کهس نامینێ تیدا تاقی نه کریته وه، ته نانهت پیغه مبه رانیش
 (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) که سهرمه شقی به شهرن، ئه وانیش تاقی ده کرینه وه و تاقیکردنه وه ی
 پیغه مبه ران له هی خه لکی دیکه قورسترو سه ختر بووه، وه ک پیغه مبه ر ﷺ فه موویه تی:
 {أَشَدُّ النَّاسِ بَلَاءَ الْأَنْبِيَاءِ، ثُمَّ الْأَمْثَلُ فَالْأَمْثَلُ} (أَخْرَجَهُ الطَّيَالِسي: ۲۱۵، وَأَحْمَد: ۱۴۸۱، وَعَبْدُ بَن
 حمید: ۱۴۶، والدارمی: ۲۷۸۳، والترمذی: ۲۳۹۸، وقال: حسن صحیح، وابن ماجه: ۴۰۲۳، وابن
 حبان: ۲۹۰۱، والحاكم: ۱۲۱)، واته: ئه وانیه له هه موو کهس سه ختر تاقی ده کرینه وه،
 پیغه مبه رانن، ئنجا ئه وانیه وه ک پیغه مبه ران ده چن.

یانی: تا کو پتر بو خوا صولحاوین، تاقیکردنه وه که مان قورستره.

۲- چاوه ری کردنی ده رووی خیر له ته نگانه و گرفتارییداو، ناشو کری نه کردن، یه کیکه
 له سیفه ته گه وره و گرنگه کانی به نده بو خوا صولحاو هکان، زانایان هه ندیک کتیبیان ههر
 به و ناوونیشانه داناوه: (إِنْتَظِرُ الْفَرَجَ بَعْدَ الشِّدَّةِ)، چاوه ری کردنی ده روو لیکرانه وه دوا ی
 سه ختی و ناره حه تی، خواش ﷺ هه والی پیداوین: ﴿فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۚ إِنَّ مَعَ
 الْعُسْرِ يُسْرًا﴾ الشرح، واته: به دلنایی له گه ل سه غله تیدا، ئاسایی هه یه، گومانی
 تیدا نیه له گه ل سه غله تیدا ئاسایی دی.

پیشینی خو شمان گوتوو یانه: {له دوا ی هه ورازان نشیوه}، {له دوا ی شینان
 شادییه}، {له دوا ی ناخوشیان خوشییه}.

۳- بەبێ تەحەممول کردنی سەختیی و دژوارییه‌کانی ژیان، مروّف ئێرا دە‌ی به‌هێز نابێ و پەرۆه‌رده‌ نابێ، وه‌ک چۆن بابایه‌کی وه‌رزشکار به‌بێ مه‌شق و پراهنانی سەخت، که‌ خۆی ماندوو بکات و ئاره‌قه‌ بکات، سەخت و قایم و پته‌و نابێ، بۆیه‌ حکمه‌تی ئه‌وه‌ که‌ خوا ﷻ ئه‌و به‌ندانیه‌ی له‌ خوا نزیکتر بوون، خوا سەخت‌تر تاقیکردوونه‌وه‌، وه‌ک چۆن که‌ سێک له‌رووی جه‌سته‌یه‌وه‌ بیه‌وێ پله‌ی زیاتر بپرێ و مه‌حکه‌مترو دامه‌زراوتر بێ، ئنجا ئه‌گه‌ر کاراته‌یه‌، ئه‌گه‌ر کۆنفویه‌، ئه‌گه‌ر ته‌واوکاریی جه‌سته‌یی (کمال الأجسام)ه‌، ئه‌گه‌ر هه‌له‌پنانی شتی قورسه‌، زۆرانبازییه‌، هه‌تا بیه‌وێ پله‌ی زیاتر بپرێ، ده‌بێ پراهنان و مه‌شقی قورستر بکات و زیاتر خۆی ماندوو بکات، خواش ﷻ پێغه‌مبه‌رانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)و، له‌ دوا‌ی ئه‌وان جیگرانی په‌سه‌نی پێغه‌مبه‌ران: زانایان و دۆستانی خۆی، سەخت‌تر تاقیکردۆته‌وه‌، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی وێستویه‌تی مه‌حکه‌متریان بکات و چاکتریان بکات و پاکتریان بکات، تا‌کو باشت‌ر بتوانن پۆلی خۆیان له‌سه‌ر مه‌شق بوونی دینداریی‌دا بۆ خه‌ڵک و کۆمه‌لگای خۆیان بگێرن.

۴- له‌ به‌سه‌ره‌هاتی ئه‌یوو به‌وه‌ فێر ده‌بین که‌: (خۆپاگری تاله‌، به‌لام به‌ره‌که‌ی شیرینه‌)، هه‌میشه‌ خۆپاگران له‌سه‌ر پێی راست و هه‌ق، سه‌ر به‌رزن و سوودمه‌ندو براوه‌ن، به‌لام ئه‌گه‌ر ئینسان له‌سه‌ر پێی ناهه‌ق بێ، خۆپاگریش بێ جگه‌ له‌ په‌شیمانیی هیچی ده‌ست ناکه‌وێ.

۵- هه‌ر تاقیکردنه‌وه‌یه‌ک که‌ بۆ مروّف دێته‌ پێش، بۆ ده‌ورو به‌ریشی هه‌ر تاقیکردنه‌وه‌یه‌، پێویسته‌ خۆیشی لێیان وریا بێ و ئه‌وانیش هۆشیار بن، یانی: مالێک نه‌خۆشیکێ تێدایه‌، ئه‌گه‌ر مندا له‌، ئه‌گه‌ر گه‌وره‌یه‌، ئه‌گه‌ر پیره‌، بێگومان ئه‌و ماله‌ هه‌موویان به‌ ده‌سته‌یه‌وه‌ گرفتار ده‌بن، تاقیکردنه‌وه‌که‌ به‌س بۆ نه‌خۆشه‌که‌ نیه‌، بۆ ده‌ورو به‌ره‌که‌شیه‌تی، بۆیه‌ جاری وایه‌ په‌نگه‌ ئه‌و له‌ تاقیکردنه‌وه‌که‌ی خۆی ده‌ربچێت، خۆپاگر بێ و ناشوکرێ نه‌کات، به‌لام ده‌ورو به‌ره‌که‌ی له‌ تاقیکردنه‌وه‌که‌دا بکه‌ون، وه‌ک پێویست له‌گه‌ڵیدا باش نه‌بن، له‌گه‌ڵیدا هاوکار نه‌بن، یان ناره‌زایی و ناشوکرێ ده‌ربهرن.

(ئەییوب) یش که سوئندی له ژنه که ی خواردوه، قه مچی لیبدات و سزای بدات، به لام دوایی خوا ﷺ به وه بوئی ته ئویل کردوه که له جیاتی ئه وه ی ئه وه نده ژماره قه مچییه ی لیبدات، به س چه پکه گیایه ک به دهسته وه بگرئ، یان چه پکه ریحانیک و پئی لیبدات، وادیاره له بهر ئه وه بووه که ئه وه ژنه ی که مته رخمیه کی بووه، ئه ییووپی په ست و تووره کردوه، ئه ویش سوئندی لی خواردوه که لی بدات، به لام دوایی خوا ﷺ بوئی ئاسان کردوه، به وه ته ئویله ی باسمان کرد.

۶- دوستانی خوا له ته نگانه شدا وه ک فەرحانی، ههر خوارگرو دامه زراون، مادام خوا پاداشته که ی ده بینن، ناله خشین، واته: له فەرحانی شدا دوستانی خوا دامه زراون و له خۆبایی نابن و له که وڵی خۆیان ده رناچن و، له ناره حه تیانی شدا ههر دامه زراون و نه له خشاون، چونکه پاداشتی خوا ده بینن و دهستی خوا ده بینن، ده زانن ئه و تاقیکردنه وه یه، له لایه ن خوا وه یه.

۷- به سه رهاتی ئه ییووب ده رخره ی ئه و پراستییه یه، که هات و نه هات و، هه بوون و نه بوون، خۆشی و ناخۆشی، نابن بکریته پتوهره ته رازووی چاکی و خراپی له لای خوا، یان به پچه وان هوه، واته: که سیک تووشی نه خۆشی دی، تووشی نه داری دی، تووشی ده ربه ده ری دی، تووشی گیران دی، تووشی ناره حه تی دی، به ده ست خه لکه وه، نابن ئه وه بکاته به لگه ی ئه وه که په نگه خوا منی خۆش نه وئ، یاخود به پچه وان هوه: که سیک له شی ساغ ده بی، هه رچی دهستی بو ده بات به ئاسانی به دهستی وه دیت، ده وڵمه ند ده بی، که یف خۆش ده بی و هاتی ده بی له دنیا دا، نابن بیکاته به لگه و نیشانه ی ئه وه که خوا خۆشی بوئ، چونکه خۆشی و ناخۆشی، هات و نه هات، هه بوون و نه بوون، هیچیان به لگه ی ئه وه نین که خوا ئه و مروقه ی خۆش ده وئ، یان خۆشی ناوئ، به لکو خۆشویستن و ناخۆشویستن خوا، به پئی ئه وه یه ئه و مروقه کرد وه که ی چۆنه؟ نه ک چه نده ی هه یه و چه نده ی نه؟ ساغه یان نه خۆشه؟ گه راوه یاخود ئازاده؟ هه بوویه یان نه بوویه؟ به لکو له زاتی خۆیدا چۆنه؟ هه لویسته که ی چۆنه؟ ئیمانی چه نده و تاعه تی چه نده؟ بو خوا صولحانی چه نده؟!

۸- هەم (ئەییووب) عَلَيْهِ السَّلَام هەم پیڤه‌مبه‌رانی دیکه‌ش (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) له‌ قورئاندا زۆ جیاوازن، وه‌ک له‌ ته‌ورات، یان په‌یمانی کۆندا، باسکراون، بۆ وێنه‌: کتییی (ئەییووب) له‌ په‌یمانی کۆندا (۴۲) به‌شه‌، به‌لام شتی زۆر سه‌یرو سه‌مه‌ره‌ی تێدایه‌، وه‌ک له‌ مه‌وسووعه‌ی: (الإسلام کَمَا یَتَجَلَّى فِی کِتَابِ اللّٰه)، له‌ کتییی پیڤه‌مبه‌دا باسما‌ن کردوه‌، هاتوه‌، گوایه‌: ئەییووب گله‌یی له‌ خوا کردوه‌و، له‌ خوا تووره‌ بووه‌! شتی وا که‌ مسو‌لمانێکی ساده‌و عه‌وام به‌رانبه‌ر به‌ خوا نایکات، له‌ په‌یمانی کۆندا پال‌دراوه‌ته‌ لای ئەییووب، بۆیه‌ ده‌بێ وریابین! ئەو ریزو حورمه‌ت و پیڤه‌ به‌رزهی که‌ خوا سُبْحَانَكَ له‌ دوا‌یین کتییی خۆیدا که‌ قورئانه‌، بۆ پیڤه‌مبه‌رانی خستۆته‌‌پروو، زۆر جیا‌یه‌ له‌و درۆو ده‌له‌سه‌یه‌ی که‌ له‌ په‌یمانی کۆندا به‌ ناوی فه‌رمایشتی خواوه‌، له‌ باره‌ی پیڤه‌مبه‌رانه‌وه‌ (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هاتوه‌، ئەگه‌رنا به‌ ته‌ئکید پینج سیفره‌که‌ی ته‌ورات (التکوین، الخ‌روج، اللّٰوین، الث‌نیه‌، الع‌دد) وه‌موو کتیه‌که‌ی دیکه‌ی خواش، له‌ ئەسه‌ل دا هه‌ر به‌ ریزو حورمه‌ته‌وه‌ باسی پیڤه‌مبه‌رانیان کردوه‌، به‌لام دوا‌ی ئەوه‌ی گو‌پ‌دراون و ده‌ستکاری‌یکراون، شتی زۆر بێ جی‌یان تێخ‌زێنراوه‌.

۹- دیار نیه‌ ئەییووب بۆچی فه‌رمانی پیکراوه‌: چه‌پکیک به‌ ده‌سته‌وه‌ بگرێ و له‌ که‌سیک بدات، تا‌کو سو‌پنده‌که‌ی لێ نه‌که‌وێ؟ دیار نیه‌ ئایا ئەو که‌سه‌ کێ بووه‌؟ **﴿فَأَضْرَبَ﴾** ئایا کو‌ری بووه‌؟ کچی بووه‌؟ خ‌زمه‌تکارێکی بووه‌؟ ب‌رای بووه‌؟ یاخود ژنی بووه‌؟ دیار نیه‌، به‌لام به‌ پێی قسه‌ی زانا‌یان، له‌سه‌ر شتی‌ک له‌ ها‌وسه‌ره‌که‌ی تووره‌ بووه‌، ئنجا ئەو شته‌ چی بووه‌؟

أ- هه‌ندی‌ک له‌ زانا‌یان گو‌توو‌یا‌نه‌: ژنه‌که‌ی که‌ ناوی (ره‌حمه‌) بووه‌، رۆژێک پا‌ره‌یان نابێ، بۆ ئەوه‌ی خ‌واردن بۆ ئەییووب بێنێ، یاخود ده‌رمان و چاره‌سه‌ری بۆ بک‌رێ، ناچار بووه‌ پ‌رچ و که‌زیی خۆی ب‌پ‌رێ و بی‌فرۆشێ!

ب- به‌لام هه‌ندی‌ک ده‌لێن: له‌سه‌ر شتی‌ک دوا که‌وتوه‌، ئەییووب کاری‌کی پێی بووه‌، به‌لام ئەو دوا که‌وتوه‌، خۆی خا‌ف‌لاندوه‌ یان که‌مه‌ته‌رخه‌مییه‌کی کردوه‌.

ج- ھەندیک دەلّین: لەبەر ئەوە بوووە کە ئیبلیس بەو ھاوسەرە ی ئەییووبی گوتووە: ئەگەر بێت و تۆ سەجدەم بۆ بەری و پێزم لێ بگری، من ئەییووبم تووشی ئەو ناپەرەحەتیە کردووە، ناپەرەحەتیە کە ی لێ لادەبەم، گوايە دەبێ ئەو ئافەرەتەش کپنووشی بۆ نەبردبێ، بەلام ھاتبیتەووە بە ئەییووبی گوتبێ: کە شەیتان شتیکی وای پێگوتووم، ئنجا ئایا کپنووشی بۆ بەرم بۆ ئەوەی ئازارە کەت لێ لابچێ؟!

بەلام هیچ کام لەوانە پشت راست نەکراونەووە بە بەلگە یەکی نەقلی، کە سەنەدە کە ی دیاربێ و، جیی دلّیایی بێ، بۆیە ئیمە نازانین: ئایا کام لەو ریوایەتانە راستەو، ئایا ئەو کەسە ی (ئەییووب) لێی توورە بوو، ژنە کە ی بوو، یاخود کەسیکی دیکە ی بوو؟

بەلام زۆبە ی ھەرەزۆری پوونکەرەوانی قورئان، ئەگەر نەلیم ھەموویان تیکر، ھەر دەلّین: ئەییووب سویندی لە خیزانە کە ی خواردووە، بەلام ئەو لە قورئاندا، دیار نیە، دەگونجێ کەسیکی دیکە بووبێ، خزمە تکارێکی بووبێ، کورپکی بووبێ، کچیکێ بووبێ، نیزیکیکی دیکە ی بووبێ؟ کەسیک بێ خزمەتی کردبێ و لەسەر شتیک لێی توورە بووبێ.

۱۰- (القرطبي) ^(۱) دەلّی: (وَاخْتَلَفَ الْعُلَمَاءُ فِي هَذَا الْحُكْمِ هَلْ هُوَ عَامٌّ أَوْ خَاصٌّ بِأَيُّوبَ؟) واتە: زانا یان کەوتوونە راجیایەووە دەربارە ی ئەو حوکمە کە ئایا گشتییە، یاخود تایبەتە بە ئەییووبەو؟!

ئەو ئاوا بە کورتیی دەلّی، بەلام (التفسير المنير) ی (د. وهبة الزحيلي) ^(۲)، وردەکاری ی رای مەزھەبە کانی لەوبارەووە ھیناوە، واتە: ئەو کە کاتیک کەسیک سویند دەخوات لە کەسیک، بۆ وینە: کە دە (۱۰) قەمچی لێدات، ئایا دروستە دە (۱۰) چلە گیایان، یان دە (۱۰) چلە ریحان بە دەستەووە بگری و پێی لێدات،

(۱) الجامع لأحكام القرآن: ج ۱۵، ص ۱۷۲.

(۲) ج ۱۲، ص (۲۳۰، ۲۳۱).

بۆ ئەوهی سوینده که ی لئ ئەکهوئ، که ئەوه بۆ ئەییووب وابووه، ئایا تایبه ته به ئەییووبهوه، یاخود گشتیه؟

ده لئ: (الْأَخْفَاءُ وَالْحَتَابَةُ يَقُولُونَ: شَرُّ مَنْ قَبْلَنَا شَرُّ لَنَا)، واته: حه نه فییه کان و حه نه لییه کان ده لئین: به رنامه ی ئەوانه ی پیش ئیمه، به رنامه یه بۆ ئیمه ش، که واته: ئەو ته ئویله که خوا ﷺ بۆ ئەییووبی کردوه، بۆ غهیری ویش دروسته و حوکمه که ی گشتیه.

شافیعییه کان ده لئین: (شَرُّ مَنْ قَبْلَنَا لَيْسَ شَرًّا لَنَا)، شه رعی ئەوانه ی پیش ئیمه، بۆ ئیمه شه ر نیه، دیاره ده بی زۆربه یان وا بلین، ئەگه رنا هه ندیکیش له شافیعییه کان رایان وه ک حه نه فی و حه نه لییه کانه، به لام گوتوو شیان: ئەم حوکمه له م ئایه ته دا حوکمیکی گشتیه و، بۆ ئەوه ش پشتیان به م فه رمایشته ^(۱) به ستوه:

سه هلی کوپی حونه یف خوا لئی پازی بی ده گیریته وه: پیغه مبه ر ﷺ له باره ی پیاوئیکه وه که زۆر نه خو ش و ده رده دار بووه، گونا هیکیشی کردوه، زینای کردوه، ئەویش فه رمانی کردوه که سه د (۱۰۰) شه مپراخ، {لقى دار خورما، که نه رم و باریکه} به ده ستوه بگرن و به یه کجار پیی لیبدن، (له جیاتی ئەوه ی سه د قه مچی لیبدن) له به ر ئەوه ی گوتوو یانه: ئەه ی پیغه مبه ری خوا! ﷺ ئەو کابرایه زینای کردوه، که نیه کی یه ککیان به لایدا هاتوه، ئەویش خو ی

(۱) {عَنِ ابْنِ شِهَابٍ قَالَ أَخْبَرَنِي أَبُو أُمَامَةَ بْنُ سَهْلٍ بْنُ حُنَيْفٍ أَنَّهُ أَخْبَرَهُ بَعْضُ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ مِنَ الْأَنْصَارِ أَنَّهُ اشْتَكَى رَجُلٌ مِنْهُمْ حَتَّى أَضْنَى فَعَادَ جِلْدَهُ عَلَى عَظْمٍ، فَدَخَلَتْ عَلَيْهِ جَارِيَةٌ لَبَعْضِهِمْ فَهَشَّ لَهَا فَوَقَعَ عَلَيْهَا، فَلَمَّا دَخَلَ عَلَيْهِ رَجُلٌ قَوْمِهِ يَعُودُونَهُ أَخْبَرَهُمْ بِذَلِكَ وَقَالَ: اسْتَفْتُوا لِي رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَإِنِّي قَدْ وَقَعْتُ عَلَى جَارِيَةٍ دَخَلْتُ عَلَيْ؟ فَذَكَّرُوا ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَقَالُوا: مَا رَأَيْنَا بِأَحَدٍ مِنَ النَّاسِ مِنَ الضَّرِّ مِثْلَ الَّذِي هُوَ بِهِ، لَوْ حَمَلْنَاكَ إِلَيْكَ لَتَفَسَّخْتَ عِظَامَهُ، مَا هُوَ إِلَّا جِلْدٌ عَلَى عَظْمٍ، فَأَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ يَأْخُذُوا لَهُ مِائَةَ شِمْرَاخٍ فَيَضْرِبُوهُ بِهَا ضَرْبَةً وَاحِدَةً} أخرجه أبو داود: ٤٤٧٤، وَصَحَّه الألباني.

هه‌لداوه‌ته سه‌رو زینای له‌گه‌لدا کردوه، به‌لام ته‌گهر سه‌د قه‌مچی لی‌یده‌ین لی‌ککه‌لده‌وه‌شی، ته‌ویش فه‌موویه‌تی: مادام وایه، ئاواي بو‌ بکه‌ن.

ئهو گیراوه‌یه (أبو داود) به‌ژماره: ۴۴۷۴، هیناویه‌تی و (الألبانی) به‌راست (صحیح)ی داناوه.

ده‌لین: که‌واته: ئه‌وه دروسته‌و ئه‌و حوکمه حوکمیکی گشتیه.

مالیکیه‌کان ده‌لین: (شَرَعَ مَنْ قَبْلَنَا شَرْعٌ لَنَا)، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که ده‌لین: شه‌ری پی‌غه‌مبه‌رانی پێشوو به‌نامه‌یه بو‌ ئیمه‌ش، به‌لام ده‌لین: ئه‌مه مۆله‌تیک تاییه‌ت بووه به‌ ئه‌ییووب، (ابن القيم)یش رای مالیکیه‌کان زال ده‌کات، له‌ کتیی (إعلام الموقعین) داو ده‌لی: ئه‌مه مۆله‌تیک بووه تاییه‌ت بووه به‌ ئه‌ییووبه‌وه (عليه السلام). منیش وام دێته به‌رچاو، چاوپۆشی له‌وه بکه‌ین که ئایا به‌نامه‌ی پی‌غه‌مبه‌رانی پێشوو به‌نامه‌شه، بو‌ ئیمه‌یان نا^(۱)؟ به‌لام وایده‌چی ئه‌وه هه‌ر مۆله‌تیک تاییه‌ت بووبی به‌ (ئه‌ییووب) هوه (عليه السلام) ئنجا ته‌وه‌ش که پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) وه‌ک مۆله‌تیک - ته‌گهر فه‌رمایشته که سه‌نه‌ده‌که‌ی راست بێ - بو‌ ئه‌و هاوه‌له به‌کاری هیناوه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌و حاله‌که‌ی وابوو، ده‌گونجی بلین: ئه‌وه مۆله‌تیک بووه بو‌ ئه‌ییووب، به‌لام له‌ هه‌مان کاتدا ده‌شگونجی بکریته مۆله‌ت بو‌ هه‌ر که‌سیکی دیکه که حالی به‌و شیویه‌ی بێ، حالی وه‌ک هی ئه‌و پیاوه بێ که له‌ فه‌رمایشته‌که‌دا هاتوه، که زۆر ده‌رده‌دارو نه‌خۆش بووه‌و گوتوو یانه: به‌رگه‌ی سزادان ناگری.

۱۱- (القرطبي) ده‌لی: (اسْتَدَلَّ بَعْضُ جُهَالِ الْمُتَرْهِّدَةِ، وَطَعَامِ الْمُتَصَوِّفَةِ، بِقَوْلِهِ تَعَالَى لِيُؤَبَّ: ﴿أَرْكَضُ بِرَجْلِكَ﴾، عَلَى جَوَازِ الرَّفْصِ، قَالَ أَبُو الْفَرَجِ ابْنُ الْجَوْزِيِّ: وَهَذَا احْتِجَاجٌ بَارِدٌ، لِأَنَّهُ لَوْ كَانَ أَمْرٌ بِضَرْبِ الرَّجْلِ فَرَحًا، كَانَ لَهُمْ فِيهِ شَبْهَةٌ، وَإِنَّمَا أَمْرٌ بِضَرْبِ الرَّجْلِ لِيَنْبَغَ الْمَاءُ^(۲)).

(۱) پیم وایه رای به‌هێتر ئه‌وه‌یه که به‌نامه پێشووه‌کان بو‌ ئیمه‌ش به‌نامه‌ی پابه‌ندکه‌ر (ملزم)ن، جگه له‌وه‌ی به‌ به‌لگه‌یه‌کی یه‌کلایکه‌ره‌وه تاییه‌ت کرابی به‌وانه‌وه.

(۲) ج ۱۵، ص ۱۷۲.

واتە: لەوبارەووە هەندێک لە خەڵکی نەزانی دنیا بە کەمگرو، هەندێک لە ئەهلی تەصەوو فی نەشارەزا، قسە ی خۆی بەرز کە بە ئەییووب دەفەر مۆی: ﴿أَرْكُضْ بِرَحْمَتِكَ﴾ پێ بە زەویدا بکوته، بە بەلگەیان هێناوەتەووە کە هەلپەرین و شایێ دروستە لە کاتی یادی خوا کردندا، بەلام (أَبُو الْفَرَجِ ابْنُ الْجَوَازِي) دەڵێ: ئەمە بەلگە هێنانەووەیەکی سادو سپرە، چونکە ئەییووب ئەگەر بەهۆی دڵخۆشییەووە فەرمانی پیکرا بایە پێ بە زەویدا بکوته، ئەو بەهەر حال (تۆزیک پێ تێ دەچوو)، شوبهەیهک بوو، بەلام خوا فەمانی بە ئەییووب کردووە پێ بە زەویدا بکوته، بۆ ئەووەی کانیاو هەلقوڵێ. {نەک شادیی و خۆشیی دەربەرێ، تاکو بیکەنە بەلگە لەسەر پەوایی سەماو هەلپەرین لە کاتی یادی خوادا}.

قسەکە ی (أَبُو الْفَرَجِ ابْنُ الْجَوَازِي) یش زۆر بەجێیە، یادی خوا دەبێ بە شیوہیەکی بە ویقار و پێزو حورمەتەووە بکری، هەلپەرین و داپەرین و پەقص و سەما لەگەڵ ئەووەدا ناگونجی، هەرچەندە کۆمەڵێ لە ئەهلی تەصەوو فیش جووریک لە شایێ و هەلپەرین و هەلسوو پانیان هەیه، بەلام من پێم وایە ئەووە لەگەڵ ویقاری یادی خوا کردن و، سام و هەبیهتی خوا لە دڵدا بوون و، پێزو خۆشەویستی خوا لە دڵدا بووت دا ناگونجی.

مه سه له ی دووهم:

مه دحکردنی خوا ﷺ بو ئیبراهیم و ئیسحاق و یه عقووب که باب و کورو نهوهن، سه لات و سه لامی خویان له سه رب، که بهنده ی هه لێژێردراوی خو ی بوون، خاوه نی تواناو زانایی بوون، زۆر یادی پۆژی دوا ییان کردوه:

وه ک خوا ده فهرمو ی: ﴿وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولَى الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ ۚ إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ ۚ وَإِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ ۚ﴾

شیکردنهوی ئەم ئایه تانه، له چوار بڕگه دا:

(۱)- ﴿وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ﴾، هه روه ها یادی بهنده کا مان ئیبراهیم و ئیسحاق و یه عقووب بکهوه، دو یندراو (مخاطب) پیغه مبه ری خاتمه ﷺ (و) ه که ش بو گێرانه وه و بادانه وه ی ئەم باس و خوا سه یه بو سه ر ئه وانی پیش، واته: وێرای ئه وانه ی رابردن، یادی بهنده کا مان ئیبراهیم و ئیسحاق و یه عقووبیش بکهوه، که وه ک گوتم: باب و کورو نهوهن، ئەمه خو یندراویشه ته وه: ﴿وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ﴾، به تاک، که هه ر کام له ئیبراهیم و ئیسحاق و یه عقووب بهنده ی خوا بوون، ئایا ئه وانه چۆن بوون؟

(۲)- ﴿أُولَى الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ﴾، خاوه نی ده ستان و چاوان بوون، (الْأَيْدِي: جَمْعُ يَدٍ، مَعْنَى الْقُوَّةِ فِي الدِّينِ، وَالْأَبْصَارُ جَمْعُ الْبَصَرِ بِمَعْنَى الْمَجَازِيِّ، وَهُوَ النَّظَرُ الْفِكْرِيُّ الْمَعْرُوفُ بِالْبَصِيرَةِ)، (الْأَيْدِي) کۆی (ید) ه، واته: ده سه ته کان، به لام لی ره دا مه به سه ت پی ی هی زو تواناییه له دیندا رییدا، (أَبْصَار) یش کۆی (بَصَر) ه، به مانا مه جازییه که ی که مه به سه ت پی ی تی فکری ن و سه رنج دانه و، لی ره دا مه به سه ت پی ی به صیره ته، واته: خاوه نی توانایی و زانایی بوون، یا خود خاوه نی کارایی و شه رزایی بوون، له دینداری و مسو لمانه تی و به ندایه تییدا بو خوا.

(۳)- ﴿إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ﴾ ئیمە ئەوامان ساغ کردبوو، ئیمە ئەوامان تاییەت کردبوو، هەلبژاردبوو ﴿بِخَالِصَةِ ذِكْرِ الدَّارِ﴾، بە سیفەتییکی زۆر ساغ و بێ خلتە، کە بریتیە لە یادکردنی مەزلگا، واتە: مەزلگای کۆتایی.

ئەمە خویندراویشەتەو: ﴿بِخَالِصَةِ ذِكْرِ الدَّارِ﴾، واتە: (خَالِصَة) دەبێتە پالداراو ﴿ذِكْرِي﴾، دەبێتە پالویدراو، (مُضَاف) و (مُضَاف إِلَيْهِ)، کە دەفەرموێ: ﴿أَخْلَصْنَاهُمْ﴾، (أَي: أَخْلَصْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ خَالِصِينَ)، ساغمان کردبوونەو، کردبوومان بە ساغ بوو، هەندیکیش گوتوویانە: ﴿أَخْلَصْنَاهُمْ﴾، (أَي: خَصَصْنَاهُمْ بِخُصْلَةٍ خَالِصَةٍ، هِيَ الْعَمَلُ لِلْآخِرَةِ وَالتَّزَامُ أَوْامِرًا وَنَوَاهِينًا لِنَذَرِهِم الدَّارَ الْآخِرَةَ وَالْإِيمَانَ بِهَا)^(۱).

واتە: تاییەتمان کردبوون بە سیفەتییکی ساغ و بێ خلتەو، کە بریتی بوو لە کار کردن بۆ پۆژی دوایی و، پابەندی بە فەرمانەکانی ئیمەو و بە قەدەغە کراوەکانی ئیمەو، بە هۆی یادکردنیان بۆ مەزلگای دوایی و ئیمان پێ بوونیان، کەواتە: ﴿إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ﴾، ئیمە تاییەتمان کردبوون، ﴿بِخَالِصَةِ﴾، بە سیفەتییکی ساغ، سیفەتییکی بێ خلتە، کە بریتی بوو لە یادکردنی مەزلگای پۆژی دوایی، یاخود تاییەتمان کردبوون بە سیفەتە ساغ بوووەکە ی یادکردنی پۆژی دوایی، ئەگەر ﴿بِخَالِصَةِ ذِكْرِ الدَّارِ﴾ بخویندرێتەو: بە سیفەتە ساغ بوووەکە ی یادکردنی پۆژی دوایی، یان بە سیفەتییکی ساغ بوووەو ی بێ خلتە، کە بریتی بوو لە یادکردنی پۆژی دوایی.

(۴)- ﴿وَأَنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ﴾، بە دڵنیایی ئەوان لە لای ئیمە لە هەلبژێردراوە چاکەکان بوون. ﴿الْمُصْطَفَيْنَ﴾، کۆی (مُصْطَفَى)یە، یانی: هەلبژێردراو، (الْمُصْطَفَاءُ: أَخْذُ صَفْوَةِ الشَّيْءِ)، واتە: خولاسە و پوختە شتیک هەلبژێری، پێی دەگوترێ: (إِصْطَفَاء).

(الْأَخْيَارُ: الْمُخْتَارِينَ مِنْ أَبْنَاءِ جَنْسِهِمِ الْمُطْبُوعِينَ عَلَى فِعْلِ الْخَيْرِ)، (أَخْيَار) کۆی (خَیْر) ه، یان کۆی (خَیْر)، به بئی گیره (شدة) واته: هه لَبْزِ دِرِ راوان له نِیو مرؤفاندا که بار هیترا بوون و سرووشتیترا بوون له سه ره نه جامدانی کاری باش.

دیاره تیمه پیشت باسماں کرد که هه رکام له ئیبرا هییم و ئیسحاق و یه عقووب (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) که سئی پیغه مبهری پایه به رزی خوان، به سه رهاته که یا همان پیشت باس کردوه، بویه لی ره دا هه روا به کورتیی و به نه ندازه ی پروونکردنه وهی چه مک و واتای ئایه ته کان به سه ریدا ده رۆین.

مەسەلە ی سێهەم:

فەرمانکردن بە یادکرانی ئیسماعیل و ئەلیەسەع و زەلکیفل، کە هەموویان بەندە ی ئەوپەری پەسندو چاک بوون:

وەک خوا دەفەرموێ: ﴿وَأَذْكُرْ إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِنَ الْأَخْيَارِ

شیکردنەوێ ئەم ئایەتە، لە دوو برگەدا:

(۱)- ﴿وَأَذْكُرْ إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ﴾ هەرۆهە (ئە ی موخەممەد!) یادی ئیسماعیل و ئەلیەسەع و زەلکیفل بکەو (ئەو سێ پێغەمبەرە) تێمە بەسەرھاتی ئیسماعیلان لەگەڵ بەسەرھاتی ئیبراھیم لە سوورەتی ئیبراھیم داو، لە سوورەتی مەریەمیشدا باسکردو.

(ئەلیەسەع) خۆتندراویشەتەو: (الْيَسَعَ)، لە جیاتی بفرموێ: ﴿وَالْيَسَعَ﴾، خۆتندراو تەو: (وَالْيَسَعَ). بەسەرھاتی هەرکام لە ئەلیەسەع و زەلکیفلشیان لە سوورەتی (الأنبياء) دا، باسکردو.

(۲)- ﴿وَكُلٌّ مِنَ الْأَخْيَارِ﴾ هەرکام لەوانە ی لە بەندە پەسندو هەلبژاردەکانی خوا بوون. کە دەفەرموێ: ﴿وَكُلٌّ مِنَ الْأَخْيَارِ﴾، تەنوی (کُلٌّ) (عِوَضٌ عَنِ الْمُضَافِ إِلَيْهِ)، قەرەبووی پالۆتدراو، لە جیاتی (مُضَافٌ إِلَيْهِ)، ئەم تەنوی دەخرێتە سەر هەندیک ناو، واتە: لە جیاتی بفرموێ: (وَكُلُّهُمْ)، فەرموویەتی: ﴿وَكُلٌّ﴾، لە جیاتی (کُلٌّ) پالبدرێتە لای (هُمْ)، (كُلُّهُمْ)، فەرموویەتی: ﴿وَكُلٌّ﴾، یانی: (كُلٌّ وَاحِدٌ مِنْهُمْ)، هەرکامێک لەوان.

﴿الْأَخْيَارِ﴾، (جَمْعُ الْخَيْرِ أَوْ الْخَيْرِ)، (خَيْرٌ)، واتە: زۆر باش، (خَيْرٍ) یش هەر بە مانای زۆر باش، وەک (مَيِّتٌ) و (مَيِّتٌ)، هەرکام لە: (خَيْرٌ) و (خَيْرٍ)، هەدوو

صیغە کە دەلالەت لە سەر ئەو دەکەن، کە ئەو وەصفە زۆر تۆخە، لەو کەسانەدا، کەواتە: ھەركام لە (ئیسماعیل) کە کۆری ئیبراھیمە ﷺ لە ھاجەری میصریە، خوا لێی پازی بێ و، (ئەلیەسەع) کە پێشتریش باسمان کردو، ﴿وَذَا الْكِفْلِ﴾ یش کە ھەردووکیان وایدە چۆن لە پێغەمبەرائی بەنوو ئیسرائیل بن و لە پەیمانی کۆنیشدا ناویان ھاتو، ﴿وَكُلٌّ مِنَ الْأَخْيَارِ﴾، ھەركامێک لەوانە لە بەندە چاک و پەسندو ھەڵبژاردەکان بوون، خوا ﷻ لێرەدا بەس دەفەرموێ: یادیان بکە، بەلام بە نسیبەت (ئیسماعیل) ھو، لە سوورەتی مەریەمدا ھاتو: ﴿وَإِذْ كُنَّا فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا ٥٤﴾ وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ٥٥﴾ مەریم، یادێ ئیسماعیل بکەو لە کتیب دا، ئەو بەلێنی راست بوو، پەوانە کراو پێغەمبەریش بوو، فەرمانیشی بە نیزیکانی دەکرد بە نوێژو زەکات و لەلای پەرورەدگاریشی پەسندکراو بوو.

بەلام (ئەلیەسەع) تەنیا ناوی ھاتو، لێرە لە سوورەتی (ص) و لە سوورەتی (الأنعام) یشدا، ناوی ھاتو، زەلکیفلیش بەس ناوی ھاتو لێرە لە سوورەتی (الأنبياء) یش دا، بەلام بەسەرھاتیان نەلێرەو نە لەوێ نەگیردراو تەو، لە سوورەتی (الأنعام) دا فەرموویەتی: ﴿وَإِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَيُوشَعَ وَثُوطًا وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ ٨٦﴾ الأنعام، لە سوورەتی (الأنبياء) یش دا خوا ﷻ فەرموویەتی: ﴿وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِنَ الصَّابِرِينَ ٨٥﴾ الأنبياء، کەواتە: ھەركام لە زەلکیفل و ئەلیەسەع، دوو جارمان ناویان لە قورئاندا ھاتو، ئەلیەسەع لە سوورەتی (الأنعام) و لە سوورەتی (ص) یشدا، زەلکیفل لە سوورەتی (الأنبياء) لە ئایەتی (٨٥) دا، لێرەش لە سوورەتی (ص) دا، بەلام بە تەئکید پێغەمبەری خاتەم ﷺ یان خوا ﷻ بۆ ئیلاھام کردو بە شیوہیەک لە شیوہکان، یاخود خوا زانیویەتی کە بای ئێوەندە زانیاری لەبارە ئێوە دوو پێغەمبەرانەو ھەییە، کە بزانی یادێ چییان بکاتەو، چ ھەلوێستیک و چ سیفەتییان یاد بکاتەو، چوون ئێمان بەھرمەند بێ؟ چونکە خوا ﷻ لە سوورەتی (الأنعام) دا، دوا ئێوەی ناوی

هه ژده (۱۸) له پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دینى، ده فهرموى: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَىٰ اللَّهُ فَبِهِدْنُهُمْ أَقْتَدَ...﴾ (۹۰) ﴿الْأَنْعَام﴾، واته: ئهوانه كه سانیكن خوا خستوونیه سهر راسته پى، توش به دواى راسته پى وان بكه وهو بیانكه سهر مه شق، ههروه ها له سووره تی (الأنبياء) يشدا خوا ههر له سیاقى ئه وه دا كه پیغه مبه رى خاتهم ﷺ یادى ئه و پیغه مبه رانه ی خوا بکاته وهو، له پى و شوینان و له هه لوئسته کانیان به هره مه ندبى، ههر له و سیاقه دا باسی ئه و پیغه مبه ره پایه به رزانه کراوه، كه واته: باسی ئه وه نده كه پیغه مبه رى خاتهم ﷺ لیان به هره مه ند بى، خوا به سه رهاته کانیان بو گپراونه وهو خوا شاره زایى تایبه تى پىداوه، یاخود زانیویه تی كه پیغه مبه ر ﷺ شاره زایى له باره یانه وه ههیه، له سووره تی (الأنبياء) يشدا دواى ئه وه ی خوا باسی ئیپراهیم ده کات: ﴿وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ﴾ (۵۱) ﴿الْأَنْبِيَاء﴾، ئنجا باسی هه ركام له: لooو و نوو و داوود و سوله یمان و ئه ییووب و ده کات و، ناوی ئیسماعیل و ئیدریس و زه لکیفل دینى و ده فهرموى: ﴿... كُلُّ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ (۸۵) ﴿الْأَنْبِيَاء﴾، ئنجا دواى باسی زه نون ده کات، دواى باسی زه که ریواو یه حیای کورى ده کات كه پى به خشيوه، دواى باسی مه ریه م و عیسای کوریشى ده کات.

كه واته: له هه موو سیاقه کان دا ئه وه وه رده گیرى، كه خوا ﷺ باسی ئه و پیغه مبه رانه بو پیغه مبه رى کو تایی ده کات ﷺ ناویان ده هینى، بو وه ی بیانکاته سه رمه شق.

خوا به لوتف و که په مى خو ی یارمه تی ئیمه ش بدات، كه وه ک پیغه مبه ره پیشه وایه که ی خو مان، سه روه رى پیغه مبه ران موحه ممه د ﷺ له پى و شوین و هه لوئست و ئاکارو په فتارى به رزو په سندی ئه و پیغه مبه رانه، به هره مه ند بین و چاویان لیبه کین و، بیانكه پنه سه رمه شقى خو مان بو دیندارى و دنیا دارى، تاكو له دنیا دا ژیا نیکى پىک و راستى مسو لمانانه مان هه بى، ژیا نیکى سه ربه رزانه ی دوور له عه یبدارى و گونا بهارى یمان هه بى و، له دواړو ژیشدا سه رفراز بین، خوا

بۆمان بکات بچینه ریزی ئه و بهنده چاکانه ی خواوهو، له و پیغه مبه رانه (عَلَيْهِمْ
الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) نیزیک بین و، له خزمه تیاندا بین، له بهه شته رازاوه نه بپاوه کانی
خوادا.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی پێنجەم

﴿ هَذَا ذِكْرٌ وَإِن لِلْمُتَّقِينَ لَحَسَنَ مَّثَابٍ ﴾ (٤٩) جَنَّاتٍ عَدْنٍ مَّفْنَحَةٌ لَهُمُ الْأَنْبُوبُ ﴿٥٠﴾ مُتَرَكِّبِينَ فِيهَا يُدْعَوْنَ فِيهَا بِفَكَهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ ﴿٥١﴾ وَعِنْدَهُمْ قَصِيرَاتُ الْطَّرْفِ أَرْبَابٌ ﴿٥٢﴾ هَذَا مَا تُوعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٥٣﴾ إِنَّ هَذَا لِرِزْقِنَا مَا لَهُ مِنْ تَفَادٍ ﴿٥٤﴾ هَذَا ﴿٥٥﴾ وَإِنَّ لِلظَّالِمِينَ لَشَرَّ مَثَابٍ ﴿٥٦﴾ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَبِئْسَ الْإِهَادُ ﴿٥٧﴾ هَذَا فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ ﴿٥٨﴾ وَعَسَاقُ ﴿٥٩﴾ وَءَاخِرُ مِنْ شَكْلِهِ أَزْوَاجٌ ﴿٦٠﴾ هَذَا فَوْجٌ مُقْتَحِمٌ مَعَكُمْ لَا مَرْجَأَ بِهِمْ ﴿٦١﴾ إِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ ﴿٦٢﴾ قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَا مَرْجَأَ بِكُمْ أَنْتُمْ قَدْ مَتَمُّوهُ لَنَا فَبِئْسَ الْقَرَارُ ﴿٦٣﴾ قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ ﴿٦٤﴾ وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَى رِجَالًا

كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْأَشْرَارِ ﴿٦٣﴾ أَتَّخَذْنَاهُمْ سِحْرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ ﴿٦٣﴾ إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ
مَخَاصِمُ أَهْلِ النَّارِ ﴿٦٤﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{ئەمە باسکردنی (ئەو پیغەمبەرەکانە) بوو (بە چاکەو ستایش)و، بێگومان پارێزکارانیش باشتەین سەرەنجامیان هەیه ﴿٤٩﴾ باخ و بیستانە هەمیشەییەکانن، دەرگایەکانیان بە پروودا ئاوەلایە ﴿٥٠﴾ لەویدا پالیاں داوەتەو، میوەیەکی زۆر (و جوړاو جوړ)و، خواردنەوێ (نایاب)ی تێدا داوا دەکەن ﴿٥١﴾ هەروەها (ئافەرەتە) نیگای خو کورت هەڵنەرەکان (لەسەر مێردیان) یان لەلان، کە هاوتەمەنیانن ﴿٥٢﴾ ئەمە ئەوێ کە بوو پوژی لێرسینەو بەلێنتان پێ دەدری ﴿٥٣﴾ بە دلتیایی ئەمە بژیوی ئێمەو بەرانی بوو نە ﴿٥٤﴾ ئەمە (پاداشتی پارێزکاران)و، یاخیی و ملهپرانیش خراپترین سەرەنجامیان هەیه ﴿٥٥﴾ (ئاگری) دۆزەخ، تێیدا دەبرژێرن، ئنجا ئەوێ خراپترین جێی تێدا پاکشان و پشوودانە ﴿٥٦﴾ ئەمە (حالی دژواری ملهپرانە)و، با بیچێژن ئاوی داغ و کیم و زووخواو ﴿٥٧﴾ هەروەها لە شیوەی ویش چەندان جووری دیکە لە (سزاو جەزەرە) هەن ﴿٥٨﴾ (دۆزەخەوانەکان بە سەرائی کافرانیان گوت): ئەمەش کۆمەڵێکن و پراي ئیوێ خو تێپەستەرن (لەگەڵ ئیوێ دا دێنە دۆزەخەو)، (سەرائی کوفر گوتیان): بەخێر نەین، ئەوانیش هەر (دێنە نیو دۆزەخەو) بە ئاگرەکە دەبرژێرن ﴿٥٩﴾ (شوینکەوتووکان) گوتیان: ئیوێ بەخێر نەین، ئیوێ ئەم (سزاو سەرەنجام)ەتان بوو هێنانە پێش، کە خراپترین نشینگەیه ﴿٦٠﴾ (هەروەها شوینکەوتووکان) گوتیان: پەروەردگارمان! هەر کەس (ئەم سەرەنجام)ە بوو هێناوینە پێش، ئازاری بوو دوو بەرانبەر (و چەند بەرانبەر) زێدە بکە ﴿٦١﴾ (هەروەها سەرائی کوفر) گوتیان: ئەوێ چیمانە (بوچی) پیاوانێک نابینن (لێرە لە دۆزەخدا)؟ کاتی خوێ (لە دنیا)دا لە خراپەکارانمان

ئەژمار دەکردن ﴿۶۲﴾ ئایا بە گالتە پیکراومان گرتیبوون! یان چاوەکاھان (نایانینن و) لییان لاداوان، (ئەگەرنا ھەر لە دۆزەخ دان؟) ﴿۶۳﴾ بە دلئایی ئەو ھەست و چەسپاوە، ئەو مشت و مپەھێ خەلکی (نیو) ئاگری دۆزەخ ﴿۶۴﴾.

شیکردنەوێ ھەندیک لە وشەکان

(قَصِرَتْ الطَّرْفُ): (قاصرات) کوێ (قاصِرَة)یە، واتە: ئافرەتیک کە چاوی خۆی ھەپس کردووە کورت کردۆتەو.

(طَرْف) بە مانای نیگاو چاوی، ھەروەھا بە مانای پێلوی چاوی و بە مانای تەماشاکردن، (قاصرات الطَّرْفُ أَي: لَا يَمُدُّنَ طَرْفَهُنَّ إِلَى مَا لَا يَجُوزُ، وَالطَّرْفُ: الْجَفْنُ، وَالنَّظَرُ)، (قاصرات الطَّرْفُ)، چاوی خۆیان نابرنە شتێک کە بۆیان ڕەوا نیە، دروست نیە، (طَرْف) بە مانای پێلوی چاوی و پڕوانین، ھەلبەتە بە نسبت دونیاو بۆیان ڕەوا نیە، ئەگەرنا لە بەھشتدا ھیچ شتێکی قەدەغەیی تێدانیەو، ھەڵاڵ و پاک و چاکی ھێندە لێیە، کەس چاوی نابڕێتە ھەر پام، سروشتیشیان ھێندە پاکە، کەس مەیلی بە لای شتێکی ھەڵەو پەڵەدا ناچێ.

(أَنْرَابُ): (جَمْعُ التَّرْبِ، أَي: لِدَاتٍ يَنْشَأْنَ مَعًا، تَشْبِيهًا فِي التَّسَاوِي، وَالتَّمَاثُلِ بِالتَّرَائِبِ الَّتِي هِيَ ضُلُوعُ الصَّدْرِ، أَوْ لَوْقُوعُهُنَّ مَعًا عَلَى الْأَرْضِ عَلَى التَّرَائِبِ)، (أَنْرَابُ): واتە: پیکەو پێدەگەن، ئەمانە چوێندراوان لەو ھەدا کە ھەک یەکن و ھاوتەمەنن، بە پەراسووھەکان کە بە قەدەر یەکن (پەراسووھەکانی سینە)، یان لەبەر ئەو ھەدا کە لەدایک بوون، پیکەو کەوتوونە سەر گۆل (سەر زەوی)، بۆیە پێیان دەگووترێ: (أَنْرَابُ) کە کوێ (تَرْب)ە.

(نَفَادُ): (النَّفَادُ: الْفَنَاءُ، أَنْفَدُوا أَي: فَنَيْ زَادُهُمْ)، (نَفَاد) بە مانای تەواو بوون و بڕانە، (أَنْفَدُوا) واتە: زادو زەخیرە توێشوویان نەما.

(لَطَّاعِينَ): (جَمْعُ الطَّاعِي، وَالطُّغْيَانُ تَجَاوُزُ الْحَدِّ فِي الْعِصْيَانِ)، (طَاغِينَ) كَوَى (طَاغِي) يه، واتە: سەرکیش، (طُغْيَان) یش بریتیه له سنوور تێپەراندن له سەرپێچیی کردنی خوادا.

(الْمَهَادُ): (الْمَهْدُ وَالْمِهَادُ: الْمَكَانُ الْمَمْهَدُ الْمُوْطَأُ)، شوینیك ئاماده بکری و خوش بکری، مروّف تێدا پشوو بدات، پێی دهگوتری: (مَهْد) یان (مهَاد).

(حَمِيمٌ): (الْحَمِيمُ: الْمَاءُ الشَّدِيدُ الْحَرَارَةِ)، ئاوێکی زۆر گهرم، واتە: کولاو و داغ.

(وَعَسَاقٌ): (الْغَسَاقُ: مَا يَقْطُرُ مِنْ جُلُودِ أَهْلِ النَّارِ)، ئەوهی که له پێست و برینی دۆزهخیهکان دێته خوار (له کیم و زووخوا).

(شَكْلُهُ): (الْمُشَاكَلَةُ فِي الْهَيْئَةِ وَالصُّورَةِ، وَالنِّدُّ فِي الْجَنَسِيَّةِ، وَالشَّبَهُ فِي الْكَيْفِيَّةِ)، (مُشَاكَلَةُ)، (شَكْل) له شیوهو دیمهن دایه، (نِدُّ) له ماهیهت و جهوههر دایه، (شَبَهُ) له چۆنیهتی دایه، کهواته: ﴿وَأَخْرَجْنَا مِنْ شَكْلِهِ أَزْوَاجًا﴾، واتە: چهند جوړی دیکه له سزا، له شیوهی ئەو سزایه‌دا که باسکرا.

(مُتَنَجِّمٌ مَعَكُمْ): (الْإِقْتِحَامُ: تَوَسُّطُ شِدَّةٍ مُخِيفَةٍ، وَقَحَمَ فَلَانٌ نَفْسَهُ فِي كَذَا مِنْ غَيْرِ رَوِيَّةٍ)، (مُتَنَجِّمٌ مَعَكُمْ) ئاوام مانا کردوه: خو تێپه‌ستێون، له‌گه‌لتان، چونکه: (إِقْتِحَامُ): بریتیه له‌وهی ئینسان بچیته‌ ئیو سه‌غله‌تیه‌کی ترسناکه‌وه، سه‌ختیه‌کی ترسناک، و ده‌گوتری: (قَحَمَ فَلَانٌ نَفْسَهُ فِي كَذَا مِنْ غَيْرِ رَوِيَّةٍ)، واتە: فلانکه‌س خو‌ی په‌ستاوته‌ ئیو کاریکه‌وه‌ بێ ئەوه‌ی بیرى لێبکاته‌وه‌.

(لَا مَرْحَبًا بِهِمْ): (الرَّحْبُ: سَعَةُ الْمَكَانِ، وَمَرْحَبًا وَأَهْلًا يَغْنِي: وَجَدْتَ مَكَانًا رَحْبًا)، (رَحْب): شوینی فراوانه، که ده‌گوتری: (مَرْحَبًا وَأَهْلًا)، واتە: تۆ هاتیه‌ شوینیکی فراوان و هاتیه‌ لای نیزیکانی خو‌ت، که ده‌فه‌رموی: ﴿لَا مَرْحَبًا بِهِمْ﴾، واتە: به‌خیر نه‌یه‌ن، یانی: پێشوازییان لێناکه‌ین.

(ضَعْفًا): (ضَعَفْتُ شَيْئًا وَضَاعَفْتُهُ وَأَضَعَفْتُهُ)، هه رسیکیان به مانای: (ضَمَمْتُ إِلَيْهِ مِثْلَهُ فَضَاعِدًا)، وینهی خوئی، یاخود زیاترم خسته پالی، واته: دووبه رانبهر، یان چند به رانبهرم کردهوه.

(سِخْرِيًّا): (السُّخْرِيَّةُ وَالسَّخِرِيُّ: فِعْلُ السَّاحِرِ، الْهَزْءُ وَالتَّسْخِيرُ)، (سُخْرِيَّةً وَ سِخْرِيَّةً)، کرداری که سیکه که گالته ده کات، گالته کردیش بریتیه له گهمه پیکردن و پی پابواردن و به سووک تهماشا کردن.

(زَاعَتْ): (الزَّيْعُ: الْمَيْلُ عَنِ الْإِسْتِقَامَةِ)، لادان له ری پاست.

(تَخَاصُمٌ): (الْحَصْمُ: مَصْدَرُ حَصَمْتِهِ، أَي: نَارَعَتْ حَصْمًا)، (تَخَاصُمٌ) له سه ر کیشی (تَقَاعُلٌ)ه، واته: پیکه وه ناکوکیی و ده مه قالیی کردن.

مانای گشتیی ئایه تەکان

خوایا ﷺ لەم شازدە (۱۶) ئایه تەدا، پاداشتی پارێزکاران و، دوایی سزای دۆزهخییان، ئنجا مشت و مپی دۆزهخییان بە تاییەت پیشکەوتوووەکان و شوینکەوتوووەکان، واتە: دەمراستان و لاساییکەرەوهکان، دەخاتە روو، خوایا ﷺ دەفەر موی: ﴿ هَذَا ذِكْرٌ ﴾، ئەمە باسکردن بوو، ئەمە باسکردنیک بوو (باسی پیغمبەرەن) (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) کە تێپەرین ﴿ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَآبٍ ﴾، بۆ پارێزکارانیشت باشتەین سەرەنجام هەیە، ﴿ مَآبٍ ﴾، یانی: (مَكَانُ الرُّجُوعِ)، (وقت الرجوع)، (الرجوع)، ﴿ مَآبٍ ﴾، هەم بە ناوی شوین دێ، هەم بە ناوی کات دێ، هەم بە چاوگیش دێ، واتە: باشتەین شوینیک کە بۆی دەگەرێنەوه، باشتەین کاتی گەرانهوه، باشتەین شیوهی گەرانهوه بۆ پارێزکاران هەیە، ئنجا تەفسیری دەکات، ئەو باشتەین گەرانهوه، باشتەین کات و، شوینی بۆ لا گەرانهوه، چییە و چۆنە؟

﴿ جَنَّاتٍ عَدْنٍ مِّنْ فَتْحَةٍ لَّهُمُ الْأَبْوَابُ ﴾، باغە هەمیشەییەکانن، دەرگاکیان بە پرویان دا کراوەن ﴿ جَنَّاتٍ ﴾، کوێ (جَنَّة) هەیە، واتە: باغ و بیستان و گۆل و گۆلزار، (عَدْن) بە مانای هەمیشەیی، (عَدْنٌ فِي الْمَكَانِ أَي: أَقَامَ وَقَطَّنَ)، واتە: مایهوه لەو شوینەو نیشتەجێ بوو، ﴿ مِّنْ فَتْحَةٍ لَّهُمُ الْأَبْوَابُ ﴾، دەرگاکیان بۆ ئاوه لا کراون و بۆیان خراونه سەر پشت، یانی: بە خوشحالییهوه پیشوازیی دەکرین، چونکە کەسیک پیشوازیی نەکرێ، یان نەویستری بیتە شوینیکهوه، دەرگاکی بە پروودا داده خری.

﴿ مُتَكِينِينَ فِيهَا ﴾، لەویدا پالەدرهوهن، پالیان داوه تەوه، (إِتْكَاء) بریتیه له شان دادان و پالەدانهوه، له کویدا؟ لهو باغانه دا، لهو باغ و بیستان و شوینه خوشانه دا ﴿ يَدْخُلُونَ فِيهَا بِفَكَهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ ﴾، داوا دهكەن لهویدا هەم میوهی زۆر، هەم خواردنهوهی جوړاو جوړ، میوهی زۆر، واتە: هەموو جوړه کانی

میوه، هه موو جوړه کانی شله مهنی و خواردنه وه، له بهر ئه وهی نیعمه ته کانی به هه شت زیاتر بو خوشیی و له ززه ت وهرگرتن، ئه گهرنا بو لابرانی برسیه تی و تینوویه تی نین، وهک جاری دیکه ش باسمان کردوه.

﴿وَعِنْدَهُمْ قَصْرِتُ الطَّرَفِ اَنْزَابٌ﴾، ئافره تانیکی نیگای خو کورت هه لینه ری هاوته مهنیان له لان. ﴿قَصْرِتُ الطَّرَفِ﴾، یانی: (نِسَاء قَاصِرَاتُ الطَّرَفِ)، یان: (زَوَجَاتُ قَاصِرَاتُ الطَّرَفِ)، ئه مه سیفه قی وه سفکراو (مَوْصُوف) یکی قرتینراو (مَحْدُوف) ه، ئافره تانیک که نیگای خو یان کورت کردوته وه له سهر میرده کانیان، واته: چاو به ملاولادا ناگپرن، ئه مه ده گونجی مه به ست پپی ئه وه بی زور سهر سامن به میرده کانی خو یان، یا خود مه به ست ئه وه بی که له سروشتی پیاواندا وایه و، پیاو پپی خوشه ئافره ته که ی چاوی له دوای که سی دیکه نه بی و، چاو له که سی دیکه نه کات، خوا ی پهروه ردگار وهک سروشتی ئیستای دنیا مان که تیده گه ین، باسی به هه شتمان بو ده کات، ئه گهرنا له به هه شت دا گونا هو تاوانی لی نیه، هیچ شتیکی قه ده غه ی لی نیه، له بهر ئه وه ی سروشتی مروقه کان پاک و چاکه و، که سیش چاوی له هه پام و شتی خراپ نیه ﴿اَنْزَابٌ﴾، کو ی (ترب) ه، واته: هاوته مهنن.

﴿هَذَا مَا تُوعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ﴾، ئه مه ئه وه یه که به لیتنان پی ده دری، بو رۆژی لی پرسینه وه، واته: ئه ی مروقه کان! ئه و گفت و موژده یه تان پی ده دری بو رۆژی لی پرسینه وه، ئنجا خو تان عاقل بن و ده رفه ت وهر بگرن له ژیا نی دنیا تان، وابکه ن ئه و به لینه ی خوا، بو تان بیته دی.

﴿إِنَّ هَذَا لَرِزْقًا مَّا لَهُ مِنْ نَفَادٍ﴾، ئه مه بژیوی ئیمه یه و برانی بو نیه، وهک یه کیک به یه کیک ده لی: ئه وشته له نه برانه.

﴿هَذَا﴾، ئه مه ئه وه یه که باسکرا ﴿وَابٍ لِّلطَّغِينِ لَشَرِّ مَعَابٍ﴾، به دلنیا ی بو یاخیانی ش خراپترین جیگه و ریگاو، خراپترین شوین هه یه، ئنجا پیناسه ی ده کات که ئه و خراپترین شوینه کو یه؟

﴿ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فِئْسَ الْمِهَادُ ﴾، دۆزەخ دەخړینه نیو تیییدا دەپیشیترین و دەبرژیندرین ﴿ فِئْسَ الْمِهَادُ ﴾، خراپترین شوینی پشوودان، ئەوییه، خراپترین شوینی ئیسراحت ئەوییه.

﴿ هَذَا قَلِيدُ قَوْهٖ ﴾، ئەمە ی که باسکرا باسکرا، با بیچیژن ﴿ حَمِيمٌ وَعَسَاقٌ ﴾، ئاوی کولوو داغ، کیم و زووخوا.

﴿ وَءَاخِرُ مِنْ سُكْلِهِ زَوْجٌ ﴾، ههروهها سزای دیکهش له شیوهی ئەوه، به چەندان جوړ، سزاو جهزربهی دیکهش به چەندان جوړ ههیه، بۆ له خوا یاخییان.

ئنجای دێته سەر باسی ئەو مشت و مپری له نیوان پەپرهوان و پەپرهویی لیکراوان، یاخود لاساییکه رهوان و سه رکرده کاندای دهبی:

﴿ هَذَا قَوْجٌ مُّقْنَحٌ مِّعَكُمْ ﴾، ئەمە یان فریشتهکان دەیلین، دۆزەخهوانهکان، یان: سهرانی کوفر هه ندیکیان له گه‌ڵ هه ندیکیاندا قسه ده کەن، هه ردوو ئەگه‌ره که ی هەن، دەلین: ئەمە کۆمه‌لیکن له گه‌ڵ ئیوه‌دا خو تیده په‌ستیون، له گه‌ڵ ئیوه شانه‌خپه ده کەن، که ئەوانیش بێن، بۆ دۆزەخ، وایده‌چێ ئەمە قسه‌ودوانی سهرانی کوفر، دوا ی ئەوه ی ئەوان پێشی ده‌چنه دۆزەخ، شوینکه‌وتوو له لاساییکه‌روه هه‌ڵخه‌له‌تیندراوه‌کانیشیان به‌ دواياندا دین، ئنجای هه‌ندیکیان له گه‌ڵ هه‌ندیکیان دا ده‌دوین ده‌لین: ئەوه کۆمه‌لیکی زۆرن ئەوانیش هاتن خو تپه‌ستیون، ئەوانیش ده‌لین: ﴿ لَا مَرْجَا بِهِمْ ﴾، مه‌رحه‌با یان لی نه‌بی، به‌خیر نه‌یه‌ن ﴿ إِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ ﴾، بۆیه‌ش به‌خیر نه‌یه‌ن، چونکه ئەوانیش هه‌ر ده‌چنه نیو ئاگروهو به‌ شیوه‌یه‌کی تایه‌ت ده‌سووتیتین.

﴿ قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَا مَرْجَا بِكُمْ ﴾، ئنجای شوینکه‌وتوو له لاساییکه‌روه‌کان، وه‌لام ده‌ده‌نه‌وه‌و ده‌لین: به‌لکو ئیوه به‌خیر نه‌یه‌ن، ئیوه شوینیکی فراوانتان ده‌ست نه‌که‌وی و به‌خیر نه‌یه‌ن ﴿ أَنْتُمْ قَدْ مَتَمُّوهُ لَنَا ﴾، ئیوه ئەمە‌تان بۆ پێش‌خستین،

ئىۋە بوۋنە ھۆكاری ئەۋەى ئىمە توۋشى ئەم پۆژە بىين ﴿فَيْسَ الْفَرَارُ﴾
ئىرەش خراپترین شوئىنى نىشتەجى بوۋنە.

﴿قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ﴾، ئنجا شوئىنكە وتوۋەكان
ھىچيان بە دەست نامىئى، پەنا دەبەنە بەر خوا، دەلئىن: پەرۋەردگارمان!
ھەرکەسى ئەمەى بۆ ھىناۋىنە پىش و بۆى فەراھەم ھىناۋىن و، توۋشى ئەم
سزايەى کردوۋىن، لە سزای ئاگر بۆى دوو قات بکەۋە، بۆى دوو چەندان بکەۋە،
ياخود بۆى چەند بەرانبەر بکەۋە.

﴿وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْأَشْرَارِ﴾، دووبارە سەرکردهو
دەمپراستەكان گوتيان: ئەۋە چىمانە! پياۋانىك نابىين كە ئىمە لە خراپامان
داناۋوون، واتە: پىمان وابوو ھىچ خىريان پىۋەنىە ھەرچى و پەرچىين، كەلكى
ھىچ ناگر، كە مەبەستيان برۋادارە رەش و پروتەكانن، بۆچى نايابىين؟ چىمانە
نایابىين؟

﴿أَتُخَذَتْهُمْ سَخِرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ﴾، ﴿أَتُخَذَتْهُمْ﴾، خويئندراۋىشە تەۋە:
(إِتَّخَذْنَاَهُمْ)، ئىمە گالئەمان پى دەکردن، ياخود ئايا ئىمە گالئەمان پى دەکردن بە
ناھەق و بەھەلەدا چوۋبوۋىن؟ ﴿أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ﴾، ياخود ھەر چاۋمان
لئيان لادراۋە، ئەگەرنا ئەۋانىش ھەر لەگەل ئىمە لە دۆزەخدان؟ يانى: ئايا ھۆى
نەبىينەكەمان ئەۋەيە كە بە ناھەق گالئەمان پى دەکردن، يان ئىمە كە گالئەمان
پى دەکردن، پىچەۋانەى ئەھلى كوفر بوون و ديارە ئەۋان چوۋنە بەھەشت؟

ئەمە - ۋەك دوايى باسى دەكەين - دوو ئەگەرى ھەن:

أ- دەگونجى بەپراستى پىساربەكەن.

ب- دەشگونجى كە گالئە بەخويان بکەن و بە توانجەۋە وابلئىن، دەلئىن: كۋان ئەۋانەى
ئىمە بە خراپمان دادەنان؟ ئايا ئىمە بە ناھەق گالئەمان پى دەکردن و ئىستا ئەۋان

چوونە شوئینکی دیکە؟ یاخود: ھەر لێرەن و چاومان نایانبینئ؟! یانی: جوۆرێک بە توانج
لەخۆ گرتنەو، ئەو قسانە بکەن، یاخود: بە جیددیی پرسیار بکەن.

لە کۆتایی دا خوا دەفەرموێ: ﴿إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُّمُ أَهْلِ النَّارِ﴾ بە دُنیاوی
ئەو ھەقەو چەسپاو، ئەو مشت و مێ پیکەووە کردن و دەمەقالبیە خەلکی
ئاگر، واتە: ئەوانە ی کە لە دۆزەخدا، کە لە ئێو ئاگری دۆزەخدا سزا دەدرێن،
بەو شیوەیە پیکەووە مشت و مێو دەمەقالە دەکەن.

مەسەلە گەنگەکان

مەسەلە یەكەم:

سەرەنجامی پەر خێرو خۆشی پاریزکاران، بەهەشتە پازاوە و نەبەرەو
دەرگا کراوەکان، کە تێیاندا ئاسوودەن و ھەرچی بێخوازن ھەیە، لە میوەی
جۆراوجۆر و شەرابی نایاب و، ئافرەتانی دڵپەسند:

خو دەفەرموی: ﴿ هَذَا ذِكْرٌ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَآبٍ ﴿٤٩﴾ جَنَّاتٍ عَدْنٍ مِّنْهُنَّ
لَهُمُ الْأَنْبُوبُ ﴿٥٠﴾ مُتَكِينَ فِيهَا يُدْعُونَ فِيهَا بِفَكَهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ ﴿٥١﴾ وَعِنْدَهُمْ
قَصِيرَاتُ الْإِبْرَةِ ﴿٥٢﴾ هَذَا مَا تُوعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٥٣﴾ إِنَّ هَذَا لَرْزُقْنَا مَا لَهُ مِنْ
نَفَادٍ ﴿٥٤﴾ ۞

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە یازدە بڕگەدا:

(١)- ﴿ هَذَا ذِكْرٌ ۞ ﴾، ئەمە باسکردنێک بوو، چەند واتایەکی بۆ لیکدراونەو،

یەكەم: ئەمە باسکردن بوو بۆ ئەو پیغمبەرانی کە رابردن، بۆ ئەو نۆ پیغمبەرە.

دووهم: ئەمە ئەم قورئانە بێرخەرەوێ.

سێهەم: ئەمەش باسکردنی ئەو بوو کە باسکرا.

ھەندیک لە زانیان گوتووین: ئەمە وەک ئایەتەکانی سوورەتی (الحج)
وایە کە خو دەفەرموی: ﴿ ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظَمْ حُرْمَتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ
رَبِّهِ... ﴿٣٠﴾ الْحَجَّ، دوازی دەفەرموی: ﴿ ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظَمْ شَعْبَرِ اللَّهِ فَإِنَّهَا
مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ ﴿٣١﴾ الْحَجَّ، کە ئەمە بۆ گواستنەوێ لە مەبەستێک بۆ

مه به ستيكى ديكه، ﴿ذَلِكَ﴾، واته: ئهو مه به سته پړويى، ئنجا ده گوازيته وه بۆ مه به ستيكى ديكه.

ليږهش چەند جارېك ﴿هَذَا﴾، دووباره بۆته وه، وهك گواستنوه له باسيكه وه بۆ باسيكى ديكه.

٢- ﴿وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَآبٍ﴾، ئهم (و) ه، ده گونجى بۆ بادانه وه و گيرانه وه بى، ده شگونجى بۆ حال بى، ياني: له حالىكدا كه بۆ پاريزكاران باشتري سهره نجام ههيه.

ئنجا باشتري سهره نجامه كه، خوا ﷻ باسى دهكات:

٣- ﴿جَنَّاتِ عَدْنٍ﴾، باغ و بيستان و گول و گولزاره هه ميشه ييه كانن، ﴿جَنَّاتِ عَدْنٍ﴾، (مَنْصُوبٌ عَلَى الْبَيَانِ مِنْ «لِحُسْنِ مَآبٍ»)، ﴿جَنَّاتِ عَدْنٍ﴾، (منصوب) ه، چونكه پروونكر دنه وهيه بۆ ﴿لِحُسْنِ مَآبٍ﴾، واته: چاكترين سهره نجامه كه له باخ و گولزاره هه ميشه ييه كان دا به رجه ستهيه، ئنجا ئهو باخ و گولزاره بهرده و امانهش حاليان به مجورهيه:

٤- ﴿مُفْتَحَةً لَهُمُ الْأَبْوَابُ﴾، ده رگايه كانيان بۆ كراوهن (مُفْتَحَةً: حَالٌ مِنْ جَنَاتِ عَدْنٍ)، واته: باغه كان ده رگا كانيان كراوهن، (أَل) ي سهر ﴿الْأَبْوَابُ﴾ يش، (عَوْضٌ عَنِ الضَّمِيرِ، أَي: أَبْوَابُهَا)، (أَل) ي سهر ﴿الْأَبْوَابُ﴾، قهره بووى پاناويكه، كه پالوه لادراو (مُضَافٌ إِلَيْهِ ه)، له جيايى بفرموى: (مُفْتَحَةً لَهُمُ أَبْوَابُهَا)، فهرموويه تى: ﴿مُفْتَحَةً لَهُمُ الْأَبْوَابُ﴾، واته: ده رگا كانيان، كه واته: ده بېته (أَل) ي (عهد)، واته: ده رگا كانى ئهو باغانه، كراوهن به پرووياندا.

٥- ﴿مُتَكِّينَ فِيهَا﴾، له ويڊا پالده ره وهن، ياني: شانيان داداوه، ئه ميش حاله له (الْمُتَّقِينَ)، واته: پاريزكاره كان له ويڊا پشوويانداوه و پاليان داوه ته وه و شانيان داداوه.

كه ده فهرموى: ﴿مُفْتَحَةً لَهُمُ الْأَبْوَابُ﴾، (تَفْتِيحُ الْأَبْوَابِ كِنَايَةً عَنِ التَّمَكُّنِ مِنَ الْإِنْتِفَاعِ بِنَعْمِهَا، لِأَنَّ تَفْتِيحَ الْأَبْوَابِ يَسْتَلْزِمُ الْإِذْنَ فِي الدُّخُولِ وَالتَّخْلِيَةِ)، كرانه وهى ده رگا كان، ده رگا كان زور چاك كراونه وه، كينايهيه له وه كه زور باش ده توانن له وه به هه شتانه به هره مه ندبن، چونكه ده رگا كرانه وه، خوازيارى ئه وهيه كه فهرمووشيان ليكرى و بچنه ژوورى.

(۶) ﴿يَدْعُونَ فِيهَا بِفَكَهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ﴾، لهویدا له ئیو ئەو بەههشته دا میوهیه کی زۆر و خواردنهوه (ی نایاب) یش داوا ده کەن. یانی: میوهی جوړاو جوړو خواردنهوهی تاییه تییدا داوا ده کەن.

ته نوینی سەر: (فَاكِهَةٍ) و ته نوینی سەر (شَرَابٍ) بۆ مه زنییه، بۆ گهوره کردنه، واته: میوه و خواردنهوهیه کی نایاب و په سندوق هه لێزاردە داوا ده کەن.

(۷) ﴿وَعِنْدَهُمْ قَصْرَتُ الطَّرَفِ﴾، له لایان هەن ئافره تانیك كه چاوی خوێان کورت هه لێناوه، هاوته مه نیشیان، پێشتر باسماں کرد كه وشه ی: ﴿قَصْرَتُ﴾، سیفه ته بۆ وه سفکراویکی قرتیتر او (صفة موصوفٍ مَحْذُوفٍ)، (أَي: نِسَاءٍ قَاصِرَاتِ النُّظَرِ)، یانی: ئافره تانیکی چاوی خو کورت کەر هوه، چاو نابرنه غهیری هاوسهره کانی خوێان.

(۸) ﴿أَثَرَابٍ﴾، هاوته مه نن، (أَي: أَثَرَابٍ لِبَعْضِهِنَّ الْبَعْضُ)، یاخود (أَثَرَابٍ لِّأَزْوَاجِهِنَّ)، ئافره ته کان هاوته مه نن، یاخود ئافره ته کان هاوته مه نن له گه ل هاوسهره کانیاندا، ئەمهش مه به ست پێی ئەوهیه که ئافره تانی به ههشت، هه موویان چ حوړیه کان که به تاییه ت خوا دروستیان ده کات، چ ئافره تانی دنیا، هه موویان به و شیوهیه ده بن، ئەو سیفه تانه ی که خوا هه لیان ده دا له ئافره تانی به ههشت، هه موویان ده گرێته وه.

(۹) ﴿هَذَا مَا تُوعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ﴾، ئەمه ئەوهیه که به لێنتان پێی ده درێ بۆ رۆژی لێرسینه وه، ﴿تُوعَدُونَ﴾، خویندر او یش ته وه: (يُوعَدُونَ)، به لێنیان پێی ده درێ. به شیوه ی دواندن (خطاب) و به شیوه ی نادیار (غائب).

(۱۰) ﴿إِنَّ هَذَا لَرِزْقُنَا﴾، به دلنایایی ئەمه بژیوی ئیمهیه، رۆژی ته رخانکراو و تاییه تی ئیمهیه {بۆ بهنده چاکه کان}.

(۱۱) ﴿مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ﴾، برانی بۆ نیه (أَي: زَوَالٌ وَانْقِطَاعٌ)، برانی بۆ نیه له بهین چوونی بۆ نیه، که خوا ده فهرمو ی: ﴿هَذَا مَا تُوعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ﴾، واته: پێیان ده گو تر ی: که ئەمه ئەوهیه بۆ رۆژی لێرسینه وه به لێنتان پێی ده درێ، ئنجا که خوا ده فهرمو ی: ﴿إِنَّ هَذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ﴾، به چوار جوړ جه ختکرا وه ته وه:

۱- به ﴿إِنْ﴾، ته ئکید کراوه تهوه.

۲- به ﴿هَذَا﴾، که ناوه بۆ ئاماژه، واته: ئەم بژیوه بژیویکی تایبه ته، به وهش ته ئکید کراوه تهوه.

۳- ﴿لِرِزْقِنَا﴾، به (ل)ی جه ختکردنه وه، چاکه ی دیارو بهرچاوی ئیمه یه.

۴- ﴿مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ﴾، که له بهین چوونی بۆ نیه.

به چوار سیفه تان خوای به خشر باسی ئەو بژیوه ی کردوه.

که واته: سه رجه م ئەو سیفه تانه ی که خوا ﷺ نيعمه ته کانی که بۆ پایزکارانی له به هه شتدا داناون، پێیان وه صف ده کات، ده (۱۰) سیفه تن:

۱- ﴿لِحَسَنٍ مَّثَابٍ﴾، باشتین سه ره نجام، باشتین سه ره نجام گشتگیره بۆ هه موو ئەو نيعمه تانه ی که دوایی باس ده کرین، باشتین ئاکام و سه ره نجام و، باشتین شوین و جیگا و رێگا، دوایی سه رجه م موڤره ده کانی دیکه ده گرێته وه خۆی.

۲- ﴿جَنَّتِ عَدْنٍ﴾، باغه هه میشه ییه کانن.

۳- ﴿مُفْتَحَةً لِّهُمُ الْآبُوتُ﴾، ده رگا و ده روزه کانیان به پروویان دا کراونه وه به هه میشه یی.

۴- ﴿مُتَكِّينَ فِيهَا﴾، له ویدا پالده ره وه و شاندا ده رن.

۵- ﴿يَدْعُونَ فِيهَا بِفَكَهَةٍ كَثِيرَةٍ﴾، له ویدا زۆر میوه ی تیدا داوا ده کهن، واته: میوه ی جوړاو جوړ.

۶- ﴿وَشَرَابٍ﴾، هه ره ها خواردنه وه یه کی نایاب، که لیره دا خوا ﷺ نه یخستۆته پروو ئەو شه راب و خواردنه وه یه چیه، ده گونجی مه ی بێ، ده گونجی هه نگوین بێ، ده گونجی شیر بێ، ده گونجی ئاو بێ، وه ک له شوینی دیکه دا هاتوه.

۷- ﴿وَعِنْدَهُمْ قَصَصْتُ الْأَرْبَابِ﴾، ھەرۈھما لەلایان ئافرەتائیک کە چاوەکانی خۆیان لەسەر مێردەکانی خۆیان کورت ھەڵناوھو، ھاوتەمەنشیان.

۸- ﴿هَذَا مَا نُوْعِدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ﴾، ئەمە ئەوھە کە بۆ ڕۆژی لیپرسینەوھ بەلێنتان پێ دەدری، واتە: دلنایان.

۹- ﴿إِنَّ هَذَا لَرِزْقًا﴾، ئەمە بۆیوکی ئیمەیه، بە تایبەت دابینمان کردوھ و تەرخامان کردوھ بۆ دوستانە کامان.

۱۰- ﴿مَا لَهُمْ مِنْ نَفَادٍ﴾، کە لەپران نایەت و کۆتایی نایەت.

مەسەلەى دووهم:

لە خوا یاخیانی ملهوړ خراپترین سەرەنجامیان هەیه، که دۆزه‌خەو، تێیدا دەبرژنرین و خراپترین جیی تیدا ڕاکشان و تیدا پشوودانەو، خوادنەوہیان ئاوی کوئیوو داغ و کیم و زووخواوەو، چەندان جوړە ئازارو ئەشکەنجەى دیکەى هاوشیوہى ئەوہش:

خوا دەفەرموئ: ﴿ هَذَا وَابٌ لِلطَّغِينِ لَشَرِّ مَثَابٍ ۝۵۵ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَنَسِ الْأَمْهَادُ ۝۵۶ هَذَا فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ وَعَسَاقٌ ۝۵۷ وَآخِرُ مِنْ شَكْلِهِ�ۥ أَزْوَاجٌ ۝۵۸ ﴾

شیکردنەوہى ئەم ئایەتانه، لە پینچ برگەدا:

(۱)- ﴿ هَذَا وَابٌ لِلطَّغِينِ لَشَرِّ مَثَابٍ ﴾، ئەمەو بۆ یاخیان خراپترین سەرەنجام هەیه ﴿ هَذَا ﴾، ئەمە ئاوی ئاماژە (إِسْمُ إِشَارَةٍ) یە، بەکارهێنراوە لە گواستنەوہ لە بابەتیکەوہ بۆ بابەتیکى دیکە، واتە: ئەوہى ڕابرد ڕابرد، ئنجا دێینە سەر بابەتیکى دیکە: بەدنیایى بۆ یاخیان خراپترین سەرەنجام هەیه.

(۲)- ﴿ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَنَسِ الْأَمْهَادُ ﴾، ئنجا وەسفى ئەو خراپترین سەرەنجامە دەکات: دۆزەخ، تێیدا دەبرژنرین، تێیدا دەپیشنرین، خراپترین شوینی پشوودان و تیدا سەرەوتنە. (المهاد: الفِراش)، (المخصوص بالذمّ محذوف)، أي: فَنَسِ الْأَمْهَادُ جَهَنَّمَ، تايەتکراو بەزەم قرتینراوە: خراپترین شوینی تیدا ڕاکشان و پشوودان، دۆزەخە.

(۴)- ﴿ هَذَا فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ وَعَسَاقٌ ﴾، ئەمە بابیچژن ئاوی داغ و زووخوا، دیسان ﴿ هَذَا ﴾، دەگونجی بۆ گواستنەوہ بۆ، لە مەبەستیکەوہ بۆ مەبەستیکى دیکە، واتە: ئەوہى باسکرا باسکرا، یاخود: ﴿ هَذَا فَلْيَذُوقُوهُ ﴾، با ئەمە بجێژن، که ئاوی کولاوو داغە لەگەڵ کیم و زووخواو، (عَسَاق) خویندراویشەتەوہ: (عَسَاق)، بەبێ گیرە (شەددە)، (وَالْعَسَاقُ: أَوِ الْعَسَاقُ: مَا يَعْسَقُ، أَي: يَسِيلُ مِنْ صَدِيدِ أَهْلِ النَّارِ)، کیم و زووخواى برینی

دۆزەخییانە کە دېتە خوار، ﴿هَذَا فَلْيَذُوقُوهُ﴾، با ئەو ئاوی کوللوو کیم و زووخواو بیچیزن، یاخود: ﴿هَذَا﴾، یانی: ئەو سزاو ئازاردانە بەو شیوەیەو با بەو شیوەیە بیچیزن.

۵- ﴿وَأَخْرُ مِنْ شَكْلِهِ أَزْوَاجٌ﴾، ھەرۆھە لە شیوەی ئەو جۆری دیکەش ھەن. خویندراویشەتەو: (وَأَخْرُ)، (آخر) بۆ یەکەو (أَخْرُ)، بۆ کۆیە، واتە: زۆر جۆرە سزای دیکەش ھەن ﴿مِنْ شَكْلِهِ﴾، لە شیوەی ئەو جۆری رابرد، ﴿أَزْوَاجٌ﴾، واتە: (أَصْنَافٌ، أَنْوَاعٌ)، یانی: زۆر جۆری دیکەش ھەن و بەس ئەو ھەندە نە کە باسکرا، وشە (شکل)، واتە: وینە ئەو لە جۆریدا لە شیوەو چۆنیەتی دا، ئەگەر (أَخْرُ) ییش بێت واتە: زۆر جۆرە سزای دیکەش ھەن، کەواتە: ئەو سزایەش کە بۆ لە خوا یاخیان دیارییکراوە، بە ھەوت (۷) سیفەتان پێناسە کراوە:

۱- ﴿لَشَرِّ مَآبٍ﴾، خراپترین سەرەنجام، خراپترین سەرەنجامنیش ھەموو شتەکانی دیکە دەگریتەووە نێو خۆی.

۲- ﴿جَهَنَّمَ﴾، ناوی ناسران (عَلَمٌ) ی دۆزەخە.

۳- ﴿يَصَلُّونَهَا﴾، تێدا دەبرژێدرین، دەپیشیترین.

۴- ﴿فِي سُلَّامٍ﴾، خراپترین شوینی پشوودان و تێدا سەرەوتنە.

۵- ﴿هَذَا فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ﴾، با بیچیزن ئاوی کوللوو داغ.

۶- ﴿وَعَسَاقٌ﴾، کیم و زووخواو.

۷- ﴿وَأَخْرُ مِنْ شَكْلِهِ أَزْوَاجٌ﴾، ئازارو سزای دیکەش ھەیه، یاخود خواردنەو جۆرە دیکەش ھەیه لە شیوەی ئەو و ئەویش ھەر جۆراو جۆرە.

بێگومان کە سانیک دۆستی خوا، بێگومان کە سانیک دۆستی بکات تایبەت بۆ ئیسراحت و تێدا پشوودانی ئەوان و ژیان و گوزەرائی ئەوان، واپاوەرێ دەکرێ خوشترین شوین بۆ و چاکترین نازو نەعمەتی تێدابی، ھەرۆک کە سانیکیش

دوژمن و ناحهزی خوابن، له تاقیکردنهوهی دنیای خوادا کهوتن، ههروا چاوهپێ دهکری که ئهه شوینهی بۆیان ئاماده دهکری، خراپترین و پیستین شوین بێ و به سهختترین سزا، سزا بدرین.

خوا به لوتف و کهپهمی خۆی ئیمه له دۆستانی خۆی بگپێ و، ههپاریزی لهوهی که توخنی ئهه سیفهتانهه و ئهه کردهوانه بکهوین که له خوامان دووردهخهنهوهه، سههرههجام تووشی ئهه سههرههجام و ئازارو مهینهتییهمان دهکهن، که خوا باسی کردوه، بۆ ئهوهی مڕۆقهکان بسلهمنهوهه پیرینگینهوه له گوناوه تاوان و له کوفرو له یاخی بوون، ههروهک باسی بهههشتیسهمان بۆ دهکات، بۆ ئهوهی هاندهرمان بێ بۆ بهندایهتی چاکتر بۆ خوا، ههوهها بۆ زیاتر پرووکردنه خوا، که سههرههجامیش ههه له دنیادا به قازانجی خۆمان دهشکیتهوه، ههه له دواڕۆژیشدا.

مه‌سه‌له‌ی سییه‌م:

مشتو مری سه‌ران و شوینکه‌وتووایی بی‌پروایان له‌ دۆزه‌خدا، هه‌رکامیان قسه‌ به‌وی دیکه‌ ده‌لی و، شوینکه‌وتوو ه‌ فریودراوه‌کان (کلاو له‌سه‌ر ناوه‌کان)، خه‌تای سه‌رکرده‌و ده‌مپراسته‌کانیان ده‌گرن و، داواش له‌ خوا ده‌که‌ن که سزاو ئازاری نه‌و سه‌رکرده‌و ده‌مپراستانه‌ دووقات، یاخود چه‌ند قات بکات، سه‌رانی کوفریش به‌ گالته‌ به‌خۆ کردنه‌وه، په‌خه‌ له‌ خۆیان ده‌گرن، که مامه‌له‌ی هه‌له‌یان له‌گه‌ڵ مسوڵمانانی چه‌وساوه‌دا کردوه له‌ دنیا‌داو، ئیستا نه‌وان له‌ شوینیکی دیکه‌ن، که به‌هه‌شته، نه‌مانیش (واته: سه‌رانی نه‌هلی کوفریش) بو‌خۆیان له‌ دۆزه‌خدا ده‌نالین:

خوا ده‌فه‌رموی: ﴿هَذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ لَا مَرْجَا بِهِمْ إِتْمَمُوا صَالُوا النَّارِ ۝۵۹﴾
 قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَا مَرْجَا بِكُمْ أَنْتُمْ قَدْ مَتَمُّوهُ لَنَا فَيَسِّرْ لَنَا الْفَرَارُ ۝۶۰﴾ قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا
 فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ ۝۶۱﴾ وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْأَشْرَارِ ۝۶۲﴾
 أَخَذْنَهُمْ سِحْرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ ۝۶۳﴾ إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاضِعُ أَهْلُ النَّارِ ۝۶۴﴾

شیکردنه‌وه‌ی ئەم ئایه‌تانه، له‌ چوارده‌ بره‌گه‌دا:

۱- ﴿هَذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ﴾، ئەمه‌ کۆمه‌لیکی زۆره، له‌گه‌ڵ ئیوه‌ خۆتیپه‌ستیون، بی‌گومان که ئەمه‌ ده‌گوتری: (مَقُولٌ قَوْلٍ قَائِلٍ)، بی‌گومان گوتراوی قسه‌ی بی‌ژه‌ریکه، ئنجا ئایا نه‌و بی‌ژه‌ره‌کیه‌؟ هه‌ندی‌ک ده‌لین: دۆزه‌خه‌وانه‌کان (خَزَنَةُ جَهَنَّمَ)ن، هه‌ندی‌ک ده‌لین: سه‌رانی له‌ خوا یاخیی (نه‌هلی کوفرن) له‌ به‌ینی خۆیاندا نه‌وه به‌یه‌کدی ده‌لین، هه‌ردوو رایه‌کان پی‌ده‌چن، ده‌گونجی له‌ به‌ینی خۆیاندا به‌یه‌کدی بلین: ئه‌وانه‌ش کۆمه‌لیکن، له‌گه‌ڵ ئیوه‌دا خۆ ده‌په‌ستنه‌ ئیو دۆزه‌خه‌وه، ده‌شگونجی دۆزه‌خه‌وانه‌کان پیان بلین.

به‌لام ئایا نه‌و کۆمه‌له‌ زۆره‌ کین؟

ئەو كۆمەلە زۆرە، بە تەكید شوینكە وتووہە لەخەلە تێنراوہە كانیانن، ئەوانەن كە سەركرده فریودەرهكان كلاًویان لەسەر ناون، ئەوانە ی لە دنیا دا لاسایان كردوونەوہو شوینیان كەوتوون و ریشیان لە مستی ئەوان ناوہ، عەقلى خویان ئیجازە داوہ بە عەقلى ئەوان بیریان كردۆتەوہ، بە دواى پرى ئەلە ی وان كەوتوون، ئنجا كە دەلین: ﴿مُقْنِعٌ مَّعَكُمْ﴾، (إِقْتِحَام): بریتىە لەوہ ی كە كەسێك پروو بكاتە شتیكى مەترسیدار، یاخود بە تۆبزی خوى لە شوینكى تەنگەبەر بپەستى، یاخود بچیتە ئیو كۆمەلەكەوہ كە هاوكووفى ئەوان نەبى، كە لێرەدا وا پێدەچى ئەوان مەبەستیان ئەوہبى: ﴿هَذَا فَوْجٌ مُّقْنِعٌ مَّعَكُمْ﴾، (أَي: يَدْخُلُونَ مَعَكُمْ النَّارَ، وَلَيْسُوا كُفَّاءً لَكُمْ، وَكَأَنَّهُمْ يُفَحِّمُونَ أَنْفُسَهُمْ إِفْحَامًا بَيْنَكُمْ)، لە بەینى خویاندا بە یەكدى دەلین: ئەوانەش كۆمەلەكەن ئەوہ هاتن، لەگەل ئیوہدا خو تێدەپەستۆن و هاوتاو هاوكووفى ئیمە نین، چونكە ئەوانە لە دنیا دا شوینكەوتوو ی ئیمە بوون، گووى لە مستی ئیمە بوون، بەلام ئیستا بە خو تێپەستان خو تێدەپەستۆن، بەلام ئەگەر قسە ی دۆزەخەوانەنەكان بى واتە: ئەوانەش وەك چۆن ئیوہ خو تان پەستاوتە ئیو دۆزەخ، ئەوانەش ئەو كۆمەلە زۆرەش كە شوینكەوتووانى ئیوہن، ئەوانیش لەگەل ئیوہ خویان دەخەنە ئیو دۆزەخەوہ.

٢- ﴿لَا مَرْحَبًا بِهِمْ﴾، یانى: بەخیر نەيەن، چونكە (مَرْحَبًا بِكَ) یانى: (جِئْتَ مَكَانًا رَحِبًا)، هاتى بۆ شوینكى فراوان، لە عەرەبیدا دەگوئى: (أَهْلًا وَسَهْلًا وَمَرْحَبًا)، یانى: (نَزَلْتَ أَهْلًا، وَوَجَدْتَ مَكَانًا سَهْلًا، وَرُحْبًا بِكَ)، یانى: هاتىە لای كەس و كارت و، شوینی سێنات چنگ كەوتوہو، بەخیرت دینین.

كە دەلین: ﴿لَا مَرْحَبًا بِهِمْ﴾، ئەمە واپێدەچى قسە ی سەركردهو دەپراستەكان بى، بەو كۆمەلە دەلین، ئەمەش بەلگەيە لەسەر ئەوہ ی ئەو كۆمەلە زۆرەش شوینكەوتووانى ئەوان بوون، بۆیە دەلین: بەخیر نەيەن: (مَرْحَبًا: مِنَ الرُّحْبِ أَتَيْتَ رُحْبًا، أَي: مَكَانًا ذَا رُحْبٍ)، هاتى بۆ شوینكى خاوەن فراوانی، كە مەبەست پى فراوانی مەجازییە، واتە: ئیمە دلخۆشین بە تۆ و ئارەزوومەند بووین، یاخود

تامە زۆرۈبۈيىن، بۆ دىدارت، بەلام كە دەلى: ﴿لَا مَرْجَا بِهِمْ﴾، واتە: ئىمە تامە زۆرى دىداريان نىن و، خۆشپىمان لىيان نايەت و چارەمان ناوین.

بۆچى؟

۳- ﴿إِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ﴾، بە دلىيى ئەوان دەچنە نىو ئاگرەو، پىشتىش گوتوومانە: (صلى): برىتتە لە جوړە سووتانىكى تايبەت لە ئاگرە، ئەویش ئەوئەيە كە لە ھەموو لاو ئەو ئاگرە تىنى بۆ بىنى و بىرژىنى، يان بىپىشىنى، دەگوتى: (شَاءَ مَصْلِيَّةً)، مەرىك كە بەو شىوئەيە دەبرژىرى، كە لە ھەموو لاو ئاگر لىدەدا، بە ەرەبىي ەوامانە پى دەلىن: (مەگزووف).

۴- ﴿قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَا مَرْجَا بِكُمْ﴾، شوئىكە وتووەكانىش وەلامى سەركردەو دەمپراستەكانيان دەدەنەو دەلىن: بەلكو ئىو بەخىر نەيەن، (بَلْ لِلْإِضْرَابِ الْإِطْطَالِي لِرَدِّ الشُّتْمِ عَلَيْهِمْ)، (بَلْ لىرەدا بۆ (إِضْرَابِ) يانى: لە قسەيەكەو دەگوازيەو بۆ قسەيەكى دىكە، بەلام مەبەست پى ھەلەشاندنەو قسەي بەرانبەرە، بۆ ئەوئەي ئەوانىش قسەكەيان پى بلىنەو، چونكە كە ئەوان دەلىن: بەخىر نەيەن، ئەو جنىو پىدانىكە، ئەوانىش ئەو جنىوئەيان پى دەلىنەو: بەلكو بۆ خوتان بەخىر نەيەن.

۵- ﴿أَنْتُمْ قَدْ مَتَمُّوهُ لَنَا﴾، ئىو بوون ئەمەتان بۆ پىشخستىن.

ئەمە وەك پاساو دانەوئەي ئەوئەيە كە بۆچى قسەكەيان پى دەلىنەو؟ كە دەلىن: ﴿أَنْتُمْ قَدْ مَتَمُّوهُ لَنَا﴾، كە ﴿أَنْتُمْ﴾، لەسەركردارەكەي پىشخراو، ئەمە كورت ھەلىنان دەگەيەنى، واتە: ھەر ئىو تووشى زىانتان كردين و، تووشى ئەم چارەنووسەتان كردين، نەك كەسى دىكە، ئنجا كە دەلىن: ﴿قَدْ مَتَمُّوهُ لَنَا﴾، بە راناوى تىرىنە دەيەنن، واتە: ئەم واقىعە كە تىديان، يان ئەم شوئە كە ھاتوئەيە نىو، ئىو بۆتان پىشخستىن و واتان كرد كە ئىمە گرفتارىن پىيەو، (التَّقْدِيمُ: جَعَلَ الشَّيْءَ قُدَّامَ غَيْرِهِ، أَي: جَعَلَهُ بِحَيْثُ يَجِدُهُ قَرِيباً مِنْهُ)، (تَقْدِيمُ): ئەوئەيە كە شتىك لە پىش كەسىك دابندرى و وابى كە لىينزىك بى.

(۶) - ﴿فَيْسَ الْقَرَارُ﴾، واتە: ئێرە خراپترین نیشنگەیه، یاخود: خراپترین مانەوهیه، (الْقَرَارُ: الْمَكْتُ أَوْ مَكَانُ الْقَرَارِ)، (قرار) مانەوه یان شوینی مانەوهیه، ئێرە خراپترین نیشنگەیه، یان خراپترین نیشتهجی بوون ئەم نیشتهجی بوونەیه، که لێره دا نیشتهجی بووین، (أَي: مَا قَدَّمْتُمُوهُ لَنَا مِنَ الْعَذَابِ أَسْوَأَ عَذَابٍ وَأَسْوَأَ مُسْتَقَرًّا)، ﴿فَيْسَ الْقَرَارُ﴾، واتە: ئێرە خراپترین نیشنگەیه، ههروهک تووشی خراپترین سزاش بووین، ئنجا ئێوه بهو دهردهتان بردین، که بێینه خراپترین شوینهوهو، خراپترین سزاش بچێژین.

(۷) - ﴿قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ﴾، شوینکهوتوووه هه‌ل‌خه‌له‌تێراوه‌کان (ک‌لاو له‌سه‌ر ن‌راوه‌کان)، ده‌ست و پێوه‌نده لاسایی که‌ره‌وه‌کان گوتیان: په‌روه‌ردگارمان! هه‌ر که‌سیک ته‌مه‌ی بۆ هه‌یناوینه پێش و تووشی ئەم حاله‌ی کردوون، سزای یان ئازاری بۆ چه‌ند قات بکه‌وه له ئاگر، (الضُّعْفُ: ضَمُّ مِثْلِ الشَّيْءِ إِلَيْهِ فَصَاعِدًا)، (ضِعْفُ): ته‌وه‌یه که شتیک به ته‌ندازه‌ی خۆی یاخود زیاتر، دوو قات، یاخود چه‌ند قات، بخ‌ریته گه‌لی، هه‌له‌به‌ته ته‌مه قسه‌ی شوینکهوتوووه‌کانه، قسه‌ی ده‌ست و پێوه‌نده هه‌ل‌خه‌له‌تاوه‌کانه، که به دوا‌ی طاغوت و له خوا یاخیه‌کاندا رۆیشتوون، که هه‌یچیان به ده‌ست نامی‌نی، ته‌وه‌نه‌بی که خوا تۆله‌یه‌کیان بۆ بکاته‌وهو قه‌ره‌بوویان بۆ بکاته‌وه، ته‌ویش به‌وه که سزای سه‌رکرده‌کان دوو قات، یاخود چه‌ند قاتی ه‌ی ته‌و شوینکهوتوووه هه‌ل‌خه‌له‌تاوانه ب‌ی.

ته‌مه‌ش له چه‌ند شوینیکی له قورئاندا هاتوه، که شوینکهوتوووه‌کان به ئاوات ده‌خوازن، خۆزگه ده‌خوازن و ده‌پارپێنه‌وه له خوا، که سزای ته‌وانه‌ی هه‌ل‌نخه‌له‌تان‌دوون، ته‌وانه‌ی ک‌لاویان له‌سه‌ر ناو، دوو به‌رانبه‌ر، یاخود چه‌ند به‌رانبه‌ر بکاته‌وه، بۆ وینه: له سووره‌تی (الأعراف) دا ده‌فه‌رموی: ﴿... قَالَتْ أَخْرِجُهُمْ لَأُولِنَهُمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَعَاتِبْهُمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِّنَ النَّارِ...﴾ (۳۸)، واته: ته‌وانه‌ی دوا‌یی به‌وانه‌ی پێش‌یان گوت: {شوینکهوتوووه‌کان به سه‌رانیان گوت، به‌وانه‌ی پێش‌ه‌و بوون، به‌سه‌رکرده‌کان} په‌روه‌ردگارمان! ته‌مانه ئیمه‌یان گوم‌را کرد، بۆیه سزای دوو قات، یان چه‌ند قاتیان بده، با سزای ته‌وان دوو به‌رانبه‌ر،

یان چەند بەرانبەری ئیمە بئ! بەلام لەوئ خوا ﷻ دەفەرموئ: ﴿لِكُلِّ ضَعْفٍ وَلَنْ يَكُنْ لَا نَعْلَمُونَ﴾ ۳۸ ﴿الأعراف﴾، بۆ ھەر کامیكتان سزای دوو قات، یان چەند قات ھەیه، بەلام نازانن.

ئیمە لەوئ لە تەفسیری سوورەتی (الأعراف) دا، باسیکی سەربەخۆمان لەو بارەوہ کردوہ و ھەموو ئەو ئایەتانە، لەو بارەوہ لە قورئاندا ھاتوون، لە سوورەتەکانی: (الأعراف، إبراهيم، السَّبَّاءُ، غافر) دا، ھەموویانمان کوکردۆتەوہ و ھیناومانن، کە وینەھەکی تەواترمان بە دەستەوہ دەدەن و لە ھەموو گۆشەکانەوہ، چونکە خوا ﷻ کە بابەتیک باس دەکات لە قورئاندا، جاری وایە لە سوورەتیکدا لە گۆشەھەکەوہ، لە سوورەتیک دیکەدا لە گۆشەھەکی دیکەوہ، لە سوورەتیک دیکەدا بۆریکی دیکە دینئ، بەپێی ئەو رەوت (سیاق) ە کە سوورەتەکی تیدا دابەزیوہ، بەپێی ئەو کەش و ھەوایە کە دەرخوازی، ئنجا ئەگەر بئەوئ دیمەتیک تەواوت دەستبکەوئ لەو بابەتە، پێویستە ھەموو ئایەتەکان پیکەوہ کوکەھەوہ، کە ئیمە وێرای سوورەتی (الأعراف) لە سوورەتی (السَّبَّاءُ) یشدا باسی ئەو بابەتەمان کردوہ.

۸- ﴿وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَىٰ رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْأَشْرَارِ﴾، گویشیان: چیمانە پیاوانیک نابینن، ئیمە لە خراپەکارانمان دەژماردن؟ ئەوہ قسە سەرکرەدەکانە، ئەوانە خەلکیان گومرا کردوہ، قسە لە خوا یاخییە گومراکەرەکانە، چونکە ئەوان بوون کە خەلکیان بە کەم و خراپ تەماشاکردوہ، ﴿وَقَالُوا مَا لَنَا﴾، گویشان: چیمانە؟ ﴿لَا نَرَىٰ رِجَالًا﴾، پیاوانیک نابینن ﴿كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْأَشْرَارِ﴾، کە ئیمە کاتی خوئ (واتە: لە دنیا) دا لە خراپەکارانمان لە قەلەم دەدان، بەو واتایە کە پیمان وابوو ھیچ لەباراندا نەبوون، ھیچ و پووچن، ھەرچی و پەرچین، وەک سەرانی گەلی نوح، بە نوح ﷺ دەلین: ﴿وَمَا نَرَاكَ اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا بِكَ بَادِيَ الرَّأْيِ﴾ ۲۷ ﴿هود﴾، نابینن شوئنت کەوتن، جگە لەوانەمان کە ھیچ و پووچن، سادەو سەرکێلن، عەقلیان بەدەرەوہیەو قوول نین.

۹- ﴿أَخَذْنَهُمْ سِخْرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ﴾، ئایا بە گالته جارمان گرتبوون (بەناھەق) یان چاوە کاھمان لێیان لاداوان (نایانبینن)؟! توێژەرەوان زۆریان قسە لە بارە ی ئەم دوو پرستە یەوہ کردوہ، کە بە دوو شیوہ خوێنراو نہوہ:

أ- ﴿أَخَذْنَهُمْ سِخْرِيًّا﴾؟ بە پرسیار کردن: ئایا ئیمە ئەواھمان بە گالته پیکراو گرتبوو؟
ب- ھەر وہا خوێندراویشە تەوہ: (إِخْذُنَاهُمْ سِخْرِيًّا)، ئیمە ئەواھمان بە گالته پیکراو گرتبوو، گالته مان پێ دەکردن، وە ک لە مانا گشتییە کە شی دا ئاماژە مان پێدا، ئنجا ئەمە بە گشتیی دوو ئەگەری ھەن:

۱- ئەمە پرسیار کردنیکی راستە قینە (إِسْتِفْهَامٌ حَقِيقِي) بێ و، بپرسن: بۆچی ئەوان نابینن؟ ﴿أَخَذْنَهُمْ سِخْرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ﴾؟! یانی: ئایا ئیمە بەناھەق گالته مان پێیان دەکرد - بەلام شایستە ئەوہ نہبوون - یان: چاومان لێیان لاینداوہ بۆیان بەدییان ناکەین لە دۆزەخ دا؟!

۲- ئەمە پرسیار کردنیکی سەر زەنشکارانە بێ بۆ خوێان، نە ک پرسیار کردنی راستە قینە بێ، چونکە دەزانن کە ئەوان لێرە نین، لە دۆزەخدا نین و لە شوینیکی دیکەن کە بە ھەشە، ئنجا من مانای دووہم زیاتر دەچیتە دلەوہ، کە مانایە کە ی ئاوی لیدیتەوہ: (مَا لَنَا لَا نَرَى رِجَالًا مَعَنَا فِي النَّارِ كَانُوا عِنْدَنَا أَشْرَارًا، كُنَّا نَسْخَرُ بِهِمْ؟ ثُمَّ أَضْرَبُوا وَقَالُوا: بَلْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ، فَلَا نَرَاهُمْ فِيهَا، وَإِنْ كَانُوا مَعَنَا، أَوْ زَاغَتْ أَبْصَارُنَا عَنْهُمْ وَكَلَّتْ أَفْهَامُنَا عَنْهُمْ، حَتَّى خَفِيَ عَلَيْنَا مَقَامُهُمْ)، واتە: بۆچی پیاوانێک لە دۆزەخ دا نابینن کە ئیمە لە خراپە کاراھمان دادەنان؟ {واتە: لە دنیا دا پێمان وابوو ھەرچی و پەرچیین و خەلکی بێ کە لکن} گالته مان پێ دەکردن، دوایی دەلێن: بە لکو ئایا لە بەر ئەوہ چاومان نایانبینن ئەگەر نا لە گەلمانن لە دۆزەخدا، بەلام چاومان لێیان لاینداوہ؟ یان: ئایا ئیمە لە دنیا دا چاومان باشی نہ دەبینی و عەقلمان باشی کار نہ دەکرد، تا کو پێگەو پلە ی ئەوان چاک دەرک بەکەین، کە ئەوان وە ک ئیمە نہبوون و شایستە ی دۆزەخ نہبوون {ئەوان ئیستا لە شوینیکی دیکەن؟!} بەلام ئەگەر بە: ﴿أَخَذْنَهُمْ سِخْرِيًّا﴾، بخوێندرتەوہ: ئایا ئیمە گالته مان پێ دەکردن؟

ئەو کاتە مانایەکی ئاوی لى دیتەو: (أَتَّخَذْنَا هُمْ سِخْرِيًّا، وَلَمْ يَكُونُوا كَذَلِكَ فَلَمْ يَدْخُلُوا مَعَنَا النَّارَ، فَهُمْ فِي الْجَنَّةِ؟ أَمْ دَخَلُوهَا مَعَنَا، وَلَكِنْ مَالَتْ أَبْصَارُنَا عَنْهُمْ فَلَا نَرَاهُمْ) ^(۱)، واتە: ئایا ئیمە لە دنیا دا گالتمان پى دەکردن و، ئەوانیش شایستەى ئەو نەبوون بۆیە لەگەڵمان نەهاتوونە نۆ ئاگرەو ئەوان لە بەهەشت دان، یاخود لەگەڵماندا هاتوونە نۆ ئاگر، بەلام ئیمە چاومان لىیان لاینداو و نایان بینین!

تەماشای زۆربەى تەفسیرەکانم کرد، بەلام (ابن عجبیة) لە هەموویان باشتەرمانای ئەم دوو پرستە قورئانییە موبارەکی هینا بوو، هەلبەتە زانایانى دیکەش زۆر قسەیان لى کردو، بەلام هەمووی دیتەو سەر ئەو دوو هەمووی باسما کردن.

(۱۰) - لە کۆتایی دا خوا فرمویەتی: ﴿إِنَّ ذَلِكَ لَحَقُّ تَخَاصُمِ أَهْلِ النَّارِ﴾، بە دنیایی ئەو پراستەو چەسپاو، ئەم مشت و مرو ناکوکییەى خەلکی ئاگر، واتە: خاوەنای ئاگر، ئەوانەى لە ئاگرى دۆزەخدا، ئەو مشت و مرو دەمەقالەیان پیکەو دەبن، یانی: سەرەوان شوینکەوتووایان، سەرکردهکان و پەپرەوانیان.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى شەشەم

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان كە دەرسى كۆتايىيە، ئايەتەكانى: (۶۵ - ۸۸) دەگرېتە خۆى، واتە: (۲۴) ئايەتى كۆتايى، تەوھرى سەرەككىشى دواى فەرمانكردنى خوا بە راگەياندىنى ھۆشياركەرەوھىي پېغەمبەر ﷺ، تاكەتەىى خوا لە پەستراوېتەىى داو، ھەوالېكى مەزن بوونى، قورئان، يەكسەر باسى دروستكرانى ئادەم و كړنووشى رېز لېكرتنى فرىشتان بۆ بردنى و، سەرپېچى كړدى ئېبلىس لەو كړنووش بردنەى رېز لېكرتنەو، لە ئەنجامى ئەوھدا نەفرىن لېكرانى لە لايەن خواى دادگەرەوھو، دەركرانى لە بەھەشت و... ھتد.

لە كۆتايىشدا خواى بەرزو مەزن بە پېغەمبەرى خاتەم موھەممەد ﷺ دەفەرموئ: بە خەلك راگەيەنە كە ھىچ چاوەروانىيەكى لېيان نىھو، ھىچ بار گرانييەكى بۆيان نىھ، قورئانىش بەس بىرخەرەوھىيە بۆ جىھانييان و، بەم زووانەش ھەوالەكەى دەزانن.

﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ وَمَا مِن إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾ (۶۵) رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ﴿۶۶﴾ قُلْ هُوَ نَبَأٌ عَظِيمٌ ﴿۶۷﴾ أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ﴿۶۸﴾ مَا كَانَ لِي مِن عِلْمٍ بِالْمَلَأِ الْأَعْلَى إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿۶۹﴾ إِنْ يُوحَىٰ إِلَىٰ إِلَّا أَنْمَأ أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿۷۰﴾ إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَأِكَةِ إِنِّي خَلَقْتُ بَشَرًا مِّن طِينٍ ﴿۷۱﴾ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿۷۲﴾ فَسَجَدَ الْمَلَأِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿۷۳﴾ إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿۷۴﴾ قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِي اسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ ﴿۷۵﴾ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ ﴿۷۶﴾ قَالَ فَأَخْرِجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿۷۷﴾ وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ﴿۷۸﴾ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿۷۹﴾

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٨٠﴾ إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٨١﴾ قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَأُغَوِّيَهُمْ
 أَجْمَعِينَ ﴿٨٢﴾ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلَصِينَ ﴿٨٣﴾ قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقُولُ ﴿٨٤﴾ لَأَمْلَأَنَّ
 جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّن تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٥﴾ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ
 ﴿٨٦﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾ وَلَنَعْلَمَنَّ نَبَاهُ بَعْدَ حِينٍ ﴿٨٨﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تهکان

{(ئەه ی موحه ممه د)! بۆی: بە دنیایی من ته نیا وریا که ره وه و ترسیته رم و،
 جگه له خوا ی ته نیای ملیکه چکه ره هیچ په رستراویک نیه ﴿٦٥﴾ په روه ردگاری
 ئاسمانه کان و زهوی و ئەوه ی نیوانیان، زالی لیبوردیه ﴿٦٦﴾ بۆی: ئەوه هه والیکی
 مه زنه ﴿٦٧﴾ که ئیوه ئی پوو وه چه رخنه رن (پشتگو ی خه رنی) ﴿٦٨﴾ من هیچ
 زانیه ریه کم له باره ی کو مه لی بالا (فریشتان، فریشته زۆر له خوا نزیکه کان)
 نه بوو، کاتیک که وتبوونه مشت و مپه وه (له باره ی دروستکردنی ئاده مه وه)، به لام
 خوا له پری سرووشه وه ئاگاداری کردم ه وه ﴿٦٩﴾ ئەوه ش که بۆم سرووش ده کری
 (له کاروباری په نهانی فریشتان) ته نیا لهو سو نکه وه یه که من هوشیار که ره وه یه کی
 پوونم ﴿٧٠﴾ (یاد بکه وه)! کاتیک په روه ردگارت به فریشتانی فهرموو: من
 به دیهینه ری (جهسته ی) مرو فیکم له قور ی ﴿٧١﴾ ئنجا هه ر کات ری ک و پیکم
 کرد (جهسته کهیم ئاماده کرد بۆ گیان به به ردا کران)، له گیانی خو م (گیانیک
 که دروستکرا ی تایه تیی خو مه) فووم پیدا کرد، بۆی به کړنووشدا بکه ون
 (وه ک ریز لێنان) ﴿٧٢﴾ یه کسه ر فریشته کان تیکرا و ویکرا کړنووشیان برد ﴿٧٣﴾
 بیجگه له ئیبلیس، خو ی به زلگرت و له بی پروایان بوو ﴿٧٤﴾ خوا فهرمووی:
 ئەه ی ئیبلیس! چی نه یه یشت که کړنووش (ی سلاو کردن و ریز گرتن) بۆ که سی ک
 به ی که به دوو دهستی خو م (به شیوه ی تایهت) دروستم کردوه، ئایا هه ر

(لە بەرانبەر ئادەمدا) خۆت بە زلگرت، یان (پیت وایە) هەر لە بالاییانی (و) لەو بەرزتری کپنووشی پێز گرتن بۆ ئادەم بێی؟ ﴿۷۵﴾ (ئیبلیس) گوئی: من لەو باشترم، (چونکە) منت لە ئاگر دروستکردووە، ئەوت لە قورئ دروستکردووە ﴿۷۶﴾ (خوا) فەرمووی: لێی (لە بەهەشتی) بچۆ دەری، ییگومان تۆ دەکرارو دوورخراوەی (لە بەزەیی خوا) ﴿۷۷﴾ هەتا پوژی سزاو پاداشت نەفرینی منت لەسەر بێ ﴿۷۸﴾ (ئیبلیس) گوئی: پەرەردگارم! هەتا پوژی کە مەرقەکان دواي مردنیان تێیدا زیندوو دەکێنەو، مۆلەتم بدە (بەپێڵەو لە ژياندا) ﴿۷۹﴾ (خوا) فەرمووی: ییگومان تۆ لە مۆلەت دراوان و هیلدراوانی ﴿۸۰﴾ تاكو پوژی کاتی زانراو (دیاریکراو) ﴿۸۱﴾ (ئیبلیس) گوئی: سویند بە عیززەتت (مەرقەکان) تیکرایان سەرگەردان و بيمراد دەکەم ﴿۸۲﴾ ییجگە لە بەندە هەلبێاردە کانت لە نیویاندا ﴿۸۳﴾ (خوا) فەرمووی: سویند بە هەق و تەنیا هەقیش دەلیم ﴿۸۴﴾ مسوگەر دۆزەخ پەر دەکەم لە تیکرای وەچەي تۆش و، لەوانەي لەوان (وەچەي ئادەم) یش شوینت بکەون ﴿۸۵﴾ (ئەي موحەممەد!) بلی: هیچ کرێهەکتان لە بەرانبەر (گەیانندی پەيامی خوا) دا لێ داوا ناکەم و، من لە زۆر لەخۆ کەران و لاف لێدەران نیم ﴿۸۶﴾ ئەم قورئانە تەنیا بیرخەرەوێهە بۆ جیهانیان ﴿۸۷﴾ بە دنیاییش دواي ماوێهەکی کەم هەواڵ (پراستی) هەکەي دەزانن ﴿۸۸﴾.

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له وشه‌کان

(الْقَهَّارُ): مل پێکه چکه‌ر، (الْقَهْرُ: الْعَلَبَةُ وَالتَّذْلِيلُ مَعًا)، (قَهْرٌ): بریتیه له زالبوون و زه‌بوون کردن پێکه‌وه.

(نَبَأٌ): (النَّبَأُ: خَبَرٌ ذُو فَائِدَةٍ عَظِيمَةٍ يَحْصُلُ بِهِ عِلْمٌ، أَوْ غَلَبَةُ ظَنٍّ)، (نَبَأٌ): هه‌والێکی سوود به‌خشی مه‌زنه که به‌هۆیه‌وه زانیاری، یاخود گومانێکی زāl په‌یداده‌بێ.

(سَوِيَّةٌ): واته: رێک‌مخست، (السَّوِيُّ: الْمَصُونُ عَنِ الْإِفْرَاطِ وَالتَّفْرِيطِ مِنْ حَيْثُ الْقَدْرِ وَالْكِفِيَّةِ)، (سَوِيٌّ): پارێزراو له تێپه‌راندن و له کورته‌هێنان، له پرووی ته‌ندازه‌و له پرووی چۆنیه‌تییه‌وه.

(الْعَالِينَ): (الْعُلُوُّ: ضِدُّ السُّفْلِ، وَالْعُلُوُّ: الْإِرْتِفَاعُ، وَقَدْ عَلَى يَعْلُو عُلُوًّا وَهُوَ عَالٍ)، (عُلُوٌّ): دژی (سُفْلٌ)، (عُلُوٌّ) به‌رزیی، (سُفْلٌ) نزمیی، و (عُلُوٌّ): به‌به‌رزیی ده‌گوتری، ده‌گوتری: (عَلَى يَعْلُو عُلُوًّا وَهُوَ عَالٍ)، به‌رز بوو، به‌رز ده‌بێ، به‌رزبوونه‌وه، ته‌و به‌رز.

(رَجِمٌ): (الرَّجَامُ: الْحِجَارَةُ، وَالرَّجْمُ: الرَّمْيُ بِالرَّجَامِ، يُقَالُ: رُجِمَ فَهُوَ مَرْجُومٌ)، (رَجَامٌ): به‌مانای به‌رد دی، (رَجْمٌ): بریتیه له به‌رد پێدادان، ده‌گوتری: (رَجِمَ فَهُوَ مَرْجُومٌ)، ته‌و به‌ردی پێداراو به‌رد پێداراوه، به‌رد باران کراوه.

(لَعْنَتِي): (اللَّعْنُ: الطَّرْدُ وَالْإِبْعَادُ عَلَى سَبِيلِ السَّخَطِ)، (لَعْنٌ): بریتیه له ده‌رکردن و دوورخستنه‌وه، به‌لام به‌هۆی لێ توو‌ره بوونه‌وه.

(فَأَنْظِرْنِي): (النَّظَرُ: الْإِنْتِظَارُ، نَظَرْتُهُ وَأَنْتَظَرْتُهُ، وَأَنْظَرْتُهُ: أَخَّرْتُهُ)، (نَظَرٌ): جاری وایه به‌مانای چاوه‌رێ کردنه، جاری واش هه‌یه به‌مانای ته‌ماش کردنه، (فَأَنْظِرْنِي)

واتە: چاوەرێم بکە، مۆلەتم بدە، دەگوتری: (نَظَرْتُهُ وَانْتَظَرْتُهُ وَانْتَظَرْتُهُ) هەرسێکیای بە واتای: دوامخست و، مۆلەتداو، هیشتەمەو، دین.

(الْمُتَكَلِّفِينَ): (التَّكْلُفُ: إِسْمٌ لِمَا يُفْعَلُ مِشَقَّةً، أَوْ تَصْنَعٌ، أَوْ تَشْبُعٌ، (تَكْلُفٌ): ناوە بو هەر شتێک کە بە زەحمەت بکری، یان بە (تَصْنَع) بکری، کە سێک شتێک بکات کە هی خووی نەبێ، (أَوْ تَشْبُع): ئەویش دیسان ئەویە کە کە سێک زۆر لە خووی بکاو کاریک بکات، کە پێچەوانەی سروشت و عادەتی بێ، بۆیە من (مُتَكَلِّفِينَ) بە زۆر لە خووەران و، لاف لێدەران، مانام کردووە.

(حِجَبٌ): (وَقْتُ بُلُوغِ شَيْءٍ وَحُضُولُهُ، وَهُوَ مِنْهُمْ الْمَعْنَى، وَيَتَخَصَّصُ بِالْمُضَافِ إِلَيْهِ)، (حِجَبٌ): کاتی گەشتنی شتێک و پەیدا بوونی شتێک، لە ئەصدا (حِجَبٌ) بە مانای کات دی، بەلام ماناکەی نادیارە، بەهۆی پال وێدراو (مُضَافٌ إِلَيْهِ) هەکیهوه، ماناکەی دیار دەبێ، ﴿حِينَ مِنَ الدَّهْرِ﴾ (۱) ﴿الْإِنْسَانِ﴾، یانی ماوهیهک لە پوژگار.

مانای گشتیی نایەتەکان

خوایە (ﷻ) لە کوئای ئەم سوورەتە موبارەکەدا، روو دەکاتە پێغەمبەری خاتەم موحەممەد (ﷺ) و فەرمانی پێ دەکات، کە بفەرموێ: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنْذِرٌ﴾، بلی: من تەنیا هۆشیارکەرەوهو ترسێنەر و ڕیاکەرەوه، چونکە (الْإِنْذَارُ: إِعْلَامٌ مَعَ تَخْوِيفٍ)، (إِنْذَارٌ): ئاگادار کردنەوهیە لەگەڵ ترساندن دا، بۆیە زۆر جار وشەی (مُنْذِرٌ) بە: ڕیاکەرەوهو ترسێنەر و هۆشیارکەرەوه، مانادەکەم و، جاری واهیه هەرسێکیان، جاری واهیه دووانیان و، جاری واهیه یهکیان بەکار دێنم.

(إِنْذَارٌ) ئەوهیه کە تۆ لایەنی بەرانبەر ئاگادار بکەیهوه، بەلام ئاگادار کردنەوهیهک ترساندنێ لەگەڵدا بێ، هۆشیار کردنەوهی لەگەڵدا بێ، وەک نقورچکەیهکی لێدە، وریابە! ئنجا خوا بە پێغەمبەر (ﷺ) دەفەرموێ: بلی: من

تەنیا وریاکەرەووە و ترسێنەرم، ﴿وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾، هیچ پەرستراویک نیە (شایستەیی پەرستراوەی بێ) جگە لە خواي تاکی مل پێی کەچکەر.

﴿رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ﴾، پەرەردگار و خاوەنی ئاسمانەکان و زەوی و ئەوێ نیوانیانە، زالی لیبوردەیه، زالی و بالادەستە بۆ هەر کەسێک بیهوێ بێ فەرمانیی بکات، بەسەرێهوە بالادەستەو، زالە، ﴿الْغَفَّارُ﴾، زۆر لیبوردەشە بۆ کەسانیک کە بۆ لای بگەرێنەووە، داوای لیبوردنی لێ بکەن، بۆ لای پەشیمان ببەنەو.

﴿قُلْ هُوَ نَبَأٌ عَظِيمٌ﴾، بڵێ: ئەو هەواییکی مەزنە، وەک دوایی لە مەسەلە گەرنەکاندا بای دەکەین: زانایان گوتووین: ئایا ﴿هُوَ﴾ کە پاناو، بۆ کێ و بۆچی دەچێتەو، ئایا بۆ قورئان دەچێتەو؟ بڵێ: قورئان هەواییکی مەزنە، یان بۆ پۆژی دوایی دەچێتەو؟ ئەو هەواییکی مەزنە، کە پۆژی دوایی دێ، ئنجا پۆژی دوایی، ئایا مەبەست پێی قوئاغی یەکەمە، کە ئاخیر زەمان و کۆتایی هاتنی ئەم ژيانە دنیاییە؟ یاخود مەبەست پێی قوئاغی دوووەمە، قیامت و زیندووکرانەووە لیبرسینەو؟ یان ئایا مەبەست لەو هەوایی مەزنە، هەوایی دروستکرانی ئادەمە (عَلَيْهِ السَّلَام) و فەرمان کران بە فریشتان، کە پێزی لێ بگرن و کپنووشی پێزگرتنی بۆ بەرن و، سەرپێچی کردنی ئیبلیسە؟ یاخود هەموو ئەو شتانیە کە لەم سوورەتەدا باسکراون؟ یان مەبەست پێی یەکتایی خواي ﷻ، کە لە ئایەتی پیشوودا بای کرد؟ یان مەبەست پێی پیغەمبەرایەتی موحەممەد ﷺ و حالەتی وریاکەرەووە و ترساندنی بۆ مروۆقەکان، وەک هەلگری دوا پەيامی خوا؟ ئەو ئەگەرانی هەموویان هەن، دوايش لە مەسەلە گەرنەکاندا پای خۆمان لەوبارەو زیاتر دەخەینەپروو، ﴿قُلْ هُوَ نَبَأٌ عَظِيمٌ﴾، بڵێ: ئەو هەواییکی مەزنە.

﴿أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ﴾، کە ئێوە لێی پرو وەرچەرخینەرن، پشتتیکەرن، چونکە (عُرِضَ) بە لامل دەگوێری، (مُعْرِض) کەسێکە لامل بکاتە شتیک، ئینسان کە

پرووی کردە شتیک، مانای وایە پەسندیەتی و، لێی نزیک دەبێتەو، بەلام کە
لاملی تیکرد، مانای وایە پشت گوێی دەخات.

﴿ مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَأِ الْأَعْلَىٰ إِذْ يَخْصِمُونَ ﴾، من زانیارییم نەبوو بە کۆمەڵی
بالا، (مَلَأَ) بە کۆمەڵیک دەگووتری: کۆمەڵە مروڤیک، کۆمەڵە جندیک، کۆمەڵە
فریشتەیک، بەلام لێرەدا مەبەست پێی کۆمەڵیک فریشتەیک، کۆمەڵی بەرزتر
فریشتەکان کە لە ئاسمانن، من زانیارییم لە بارەی کۆمەڵی بالاو نەبوو
﴿ إِذْ يَخْصِمُونَ ﴾، کە دەکەوتنە مشت و مپەو، مشت و مپەکیان ئەوێبوو
کە لە سوورەتی (البقرة) دا خوا باسی کردووە: ﴿ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ إِنِّي
جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَآءَ
وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾ وَعَلَّمَ آدَمَ
الْأَسْمَآءَ كُلَّهَا ... ﴿٣١﴾

ئەو مشت و مپو پرسیارکردنە فریشتان، دەربارەیی حیکمەتی ئەو کە بوچی
خوا ﷻ فریشتەکان دانانی بە جێنشین لەسەر زەوی، بەلام مروڤیک دادەنی کە
دەگونجی خراپەکاریی تیدا بکات، لێی دەوێتەو خراپەکاریی تیدا بکات و
خوێنی تیدا برێژی، حیکمەتە کە ی چیه؟ ﴿ يَخْصِمُونَ ﴾ مشت و مپ دەکەن،
مەبەست پێی ئەوێه.

دەشگونجی مەبەست لەو دەمەقالبی، ئەوێی کە فریشتەکان کپنووشیان برد،
ئیبیلیس کە هەر لە ئێو ئەواندا بوو، بەلام فریشتە نەبوو، کپنووشی نەبردو
لەگەڵ خوای پەرورەدگارا کەوتە وتووێژەو، دەگونجی مەبەستیش پێی ئەوێی.

﴿ إِن يُوحِىٰ إِلَىٰ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴾، هیچم بۆلا سرووش ناکری، مەگەر ئەو
کە من وریاکەرەو و ترسینەرێکی روون و ئاشکرام، یان روونکەرەو و ئاشکراکەرم،
﴿ مُبِينٌ ﴾، دەگونجی لە (أَبَانَ) ی (لازم) هەوێ، واتە: روون و ئاشکرا، دەشگونجی
لە (أَبَانَ) ی (متعدّي) یههوێ، واتە: روونکەرەو و ئاشکراکەر.

﴿إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّیْ خَلِقُ بَشَرًا مِّنْ طِیْنٍ﴾، کاتى پەرورەردگارت بە فریشتانی فەرموو: من بەدیھێنەری مەرۆفیکم لە قورێ، واتە: بەدیھێنەری جەستەى مەرۆفیکم، چونکە مەرۆف وێرای جەستەکەى، کە لە قور دروست بوو، پیکھێنەرێکى دیکەشى ھەيە کە ئەو ئەصلى مەرۆفەو بریتىە لەو ڕووحە، کە بە فوویکی خواى چۆتە بەر جەستەى مەرۆف، واتە: بە شیوەیەکی تايەت ئەو ڕووحە بە بەر جەستەى مەرۆفدا کراو، ئنجا چ مەرۆفى یەکەم، کە ئادەمە، پاشان ھەوواى ھاوسەرى، چ سەر جەم مەرۆفەکان.

﴿فَإِذَا سَوَّيْتُهُ، وَنَفَخْتُ فِيْهِ مِنْ رُّوحِی﴾، ئنجا ھەركات پیکمخست، واتە: جەستەکەیم پیک خست و ئامادەم کرد کە ڕووحى بەبەردا بکری، ﴿وَنَفَخْتُ فِيْهِ مِنْ رُّوحِی﴾، لە ڕووحى خۆشم فووم بەبەردا کرد، واتە: لەو گیانەى کە دروستکراوى تايەتی خۆمەو، لە جینس و پەگەزى ئەو قور و ماددەى نى، کە جەستەکەى لى دروستکراو، بەلکو ئەو ڕووحە توخمیکى دیکەى و جۆرە دروستکراویکى دیکەى، لە پەگەزى قور و گل و ئاو و ئەوانە نى، کاتیک کە جەستەکەیم پیکخست و لە ڕووحى خۆم کە بە تايەت دروستم کردو، فووم بەبەردا کرد، ﴿فَفَعَّلُوا لَهُ سَجِدِينَ﴾، بۆى بکەونە کپنووش.

﴿فَسَجَدَ الْمَلٰٓئِكَةُ كُلُّهُمْ اٰجَمُوْنَ﴾، یەکسەر فریشتەکان تیکراو، ویکرا کپنووشیان برد، ﴿كُلُّهُمْ﴾، بۆ ئەوێە کە ھیچ کامیان لیان ھەلنەوێردا، ﴿اٰجَمُوْنَ﴾، یش بۆ ئەوێە کە لە یەک کاتدا، کپنووشیان برد، بۆیە بە تیکراو ویکرا مانام کردو، فریشتەکان واتە: ھەموو ئەو فریشتانەى خوا فەرمانى پیکردن، ئنجا ئایا ھەموو ئەو فریشتانەى خوا دروستى کردوون؟ یان ئەو فریشتانە، کۆمەلە فریشتەىکی تايەت بوون؟ لەوێش دا ھەردوو رایەکان ھەن.

﴿اِلَّا اٰدَمَ الَّذِیْ اَسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْکٰفِرِیْنَ﴾، جگە لە ئیبلیس خۆى بە زلگرت و لە بیروایان بوو، واتە: بەھۆى خۆ بە زلگرییەکەو، بوو بە بیروا، یاخود ھەر پیشى بیروا بوو و، لە ئەنجامى بیرواییەکیدا خۆى بە گەورە گرت؟

هەردوو واتایە کە هەن، دەگونجی بڵین: خووی بە زلگرت، بۆیە بەهۆی خو بە زلگرییە کە یەو، پەلکیش کرا بەرەو بپروایی، یاخود لە پێشدا بپروابوو، بۆیە خووی بە زلگرت.

﴿ قَالَ يَبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِدَيِّ ﴾ (خوا) فەرمووی: ئەهێ ئیبلیس! چ شتیک پێگرت بوو کە کپنووش بەری بۆ شتیک کە من بە دوو دەستی خۆم دروستم کردووە؟ واتە: بە شیوەی تایبەت ﴿ أَسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ ﴾ ئایا خۆت بە زلگرت؟ یان هەر لە ئەصڵدا تۆ بەرزتری لەوێ کپنووش بەری؟ واتە: ئێستا خۆت بە زلگرت، یان هەر لە ئەصڵدا قەناعەتت وایە کە ناگونجی تۆ کپنووش بەری؟!

﴿ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ ﴾ گوئی: من لەو چاکترم، ﴿ خَلَقْنِي مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْنَاهُ مِنْ طِينٍ ﴾، منت لە ئاگر دروست کردووە و ئەوت لە قورپی دروست کردووە، ئیبلیس تەنیا تەماشای جەستە کە ی کرد، ئنجا جەستە کەش، کێ دەلی: ئاگر لە قور باشترە؟ ئاگر دەسووتێت و لە بەین دەبات، بەلام قور دەپوێت و گەشە پێ دەداو بەرھەم دێت.

بە هەرحال دروستکراوەکان هەموویان هی خوان، ماددەکان هەموویان هی خوان، خوا ﷻ جیننی لە ئاگر دروست کردووە و مرقفی لە قورپو لە گل دروست کردووە، ئەگەر هەر کامیک لە ئاگر واتە: بلیسەو تیشک و، قورپو گل، چاکتر بێ لەوێ دیکە، بەلام هیچیان نە مرقفەکان نە جند، بەوێ کە خوا لەو ماددەییە دروستی کردوون، نازایەتی خۆیانی تێدانیە، کەواتە: نابێ خۆیان بەوێ هەلکێشن، ئەمە وێرایی ئەوێ کە مرقف وەک چۆن جەستەییەکی خاکییە، پروحیکی خوایشە.

﴿ قَالَ فَأَخْرِجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴾ (خوا) فەرمووی: لێی بچۆ دەری، واتە: لە بەهەشت بچۆ دەری، وایدە چێ مەبەست پێی بەهەشت بێ، ﴿ مِنْهَا ﴾ پاناوی مێنەییە بۆ بەهەشت دەچێتەو، دەشگونجی بۆ ئاسمان بچێتەو، لە ئاسمان

بچۆ دەری، یان لە بەهەشت بچۆ دەری ﴿فَإِنَّكَ رَجِیمٌ﴾، بە دُنیاوی تۆ دوور خراوهی ﴿رَجِیمٌ﴾، (فعلی) بە مانای (مفعول)ە، تۆ بەردباران کراوی، وەک چۆن کەسێک بەردی پێداوە دەری و دەری دەکری، تۆش ئاوا دوورخراوهی.

﴿وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتَ إِلَى يَوْمِ الدِّینِ﴾، بە دُنیاوی نەفرینی منیش لەسەر تۆ تاكو پۆژی سزاو پاداشت، واتە: تاكو ئەو پۆژی سزاو پاداشتی تیدا وەردهگیرێنەوه، نەفرین هەر لەسەر تۆ بێ.

﴿قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمٍ يُبْعَثُونَ﴾، (ئیبلیس) گوئی: پەرورەدگار! مۆلەتم بدە {مەیلەوه لە ژياندا} تاكو ئەو پۆژی مروڤه‌كان تیدا هەڵدەستیندرێنەوهو زیندوو دەکړینەوه.

﴿قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ﴾، (خوا) فەرمووی: بە دُنیاوی تۆ لە مۆلەت دراوانی، لە هیلدراوانی لە ژياندا.

﴿إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ﴾، تاكو پۆژی کاتی زانراو، واتە: نەک پۆژی تیدا زیندووکرانەوه، بەلکو تاكو پۆژی کاتی زانراو (کاتی زانراو، یانی: ئەو کاتە ی تەنیا لەلای خوا زانراوه) کە بریتیه: لە هاتنی ئاخیر زەمان، واتە: تۆ تا ئەو کاتە دەمینی، نەک تاكو پۆژی هەڵسانەوهو زیندوو کرانەوه.

﴿قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَا تُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ﴾، (ئیبلیس) گوئی: سویند بە عیززەتی تۆ من تیکرایان بێمراد دەکەم، تیکرایان بێ ئاکام دەکەم، چونکە (غاوي) بە مانای (ضال) نیە، (ضال) یانی: گومرا، بەلام (غاوي) بە مانای بێمرادو بێ ئاکام و دەستخەرپۆ، یانی: هەموویان دەستخەرپۆ دەکەم و بە مەرەدی خۆمیان دەبەم.

﴿إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ﴾، جگە لە بەندە هەلبژاردەکانت لەوان، (مُخْلِصِينَ) خویندرایشەتەوه: (مُخْلِصِينَ)، واتە: ئەو بەندەکانی کە خۆیان بوو تۆ ساغ کردۆتەوه.

﴿ قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقَّ أَقُولُ ﴾، (خو) فەرمووی: سویند بە ھەق و بەس ھەقیش دەلیم، ھەق یانی: چەسپاو، شتیک کە پێچەوانە ی واقیع نەبێ و لەگەڵ واقعیدا پێ بە پێست بێ، واتە: سویند بە ھەق و ھەر ھەقیش دەلیم.

﴿ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّن تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ ﴾، بە دنیایی دۆزەخ لە تۆ، واتە: لە تۆ وەچە ی شوینکە و تووت و، لەوانە ی لەوان شوین تۆ دەکەون، دۆزەختان لێ پێ دەکەم بە تیکرا.

﴿ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ﴾، لە کۆتاییدا خوا بە پێغەمبەری خاتەم دەفەرموێ ۞ بلی: من هیچ ئەندازەیەک لە کرێتان لەسەری لێ داوا ناکەم، هیچ ئەندازەیەک لە پاداشتی لەسەری (واتە: لەسەر گەیاندنی پەيامی خوا) لە ئێوە داوا ناکەم ﴿ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ ﴾، ھەر وەھا من لە زۆر لە خوێکەرانی و لاف لێدەرانیش نیم، واتە: بارگرانی و ئەرکەکان ناخەمە سەر، من شتیکیش نالیم کە شایستەم نەبێ، یاخود لافیک لێنەدەم کە وانەبێت.

﴿ إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴾، ئەمە تەنیا بیرخەرەوێ بە بۆ جیھانیان، پاناوێ کە ی بۆ قورئان دەچێتەو، ئەم قورئانە تەنیا بیرخەرەوێ بە بۆ جیھانیان، یاخود ئامۆزگارییە و پەندە دەرسە، یاخود شەرەف و پێزو حورمەتە بۆیان، بۆ ھەموو جیھانیان.

﴿ وَلَنَعْلَمَنَّ نَبَاهُ بَعْدَ حِينٍ ﴾، بە دنیاییش دوا ی ماوێ کە ھەوڵە کە ی دەزانن، واتە: ھەوڵە کە ی دەزانن کە ئەم قورئانە حەقەو، ھەوڵە کە ی دەزانن کە ئەو راستییانە ی ئەم قورئانە پێی راگەیان دوون، ھەق و راستن، ئەو ھەوڵە زانیاریتان لەبارە یەو پەیدادەبێ، بە دنیایی، ئنجا دوا یی لە مەسەلە گرنگەکانیشدا باسیدەکەین کە ئەمە ئیجازێکی ھەوایی میژوویی تێدایە، چونکە خوا ۞ شتیکێ فەرموو، زۆریش بە داکوکی لەسەر کردنەو کە بە دنیایی ھەوڵە کە ی دوا ی ماوێ کە ی دەزانن، ئنجا کاتیک کە خوا وایفەرمو ۞:

ئەم ئىسلام و قورئانە، پىغەمبەر ﷺ، شوئىنكە وتووانى لە ئىو شاخ و داخى شارى مەككەدا گرفتار بووبوون، ئابلووقە درابوون، كافەرە ملهوپرەكان پىيان وابوو كە ئىسلام ھەر شتىكى ناوچە يىھو دەتوانن ئەم پۆشنایىيە خەفە بكەن، پىيان وابوو كە لەو چوارچىوہ يە ناچىتە دەرى، لەو بازنە تەسكە، دەرباز نابى، نە يان دەزانى كە ئەم ئاينە، ئەم قورئانە، ئەم كۆتا پەيامەى خوا ﷻ بۆ بە شەرىيەت كە بە پىغەمبەرى كۆتايىدا ناردوويەتى ﷺ، بۆ تىكپراى جىھان يانە، نەك تەنيا بۆ خەلكى مەككەو دەرووبەرى، نەك تەنيا بۆ ھۆزى قورەيش و ھۆزەكانى دىكەى عەرەب، نەك تەنيا بۆ كۆى گەلى عەرەب، بەلكو بۆ تىكپراى مرقۇقەكانە، بە ھەموو نەتەوہ كانيانەوہ، بە ھەموو پەنگ و زمانە كانيانەوہ، خوا ھەوالى داوہو فەرمووشىەتى بۆتان دەردەكەوى كە ئەم قورئانە وەك ئىوہ گومانى پى دەبەن، بەو شىوہ يە نيە، بەلكو پەيامىكە خوا بۆ تىكپراى مرقۇقا يە تىيى و جند ناردوويەتى و، ئەوہش دەچەسپى، دوايش ئەوہى خواش فەرموويەتى، ھاتۆتە دى.

مەسەلە گەنگەکان

مەسەلە یەكەم:

فەرمان کردنی خوا بە پیغمبەر موحەممەد ﷺ کە رایگە یەنئ: خۆی تەنیا ھۆشیارکەرەو ەو ترسینەرە بۆ جیھانییان و، جگە لە خوا ی تاک ی بەللا دەستیش، ھیچ پەرستراویکی شایستە ی پەرسترا ن یەو، خوا پەرەردگار و خواوەنی ئاسمانەکان و زەوی و ئەو ی ن یوانیانەو، بەلادەست و لیبوردە یە:

خوای گەرە دەفەر موی: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنْذِرٌ وَمَا مِّنْ إِلَهِ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝۶۵ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ۝۶۶﴾

شیکردنەو ی ئەم دوو ئایەتە، لە چوار برگەدا:

۱- ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنْذِرٌ﴾، بئ: م ن تەنیا وریاکەرەو ەو ترسینەرەم، (أَي: لَسْتُ إِلَّا مُنْذِرًا)، م ن تەنیا ترسینەر وریاکەرەو ەم، پیشتریش گوتوو مانە: (الْإِنْدَار: إِعْلَامٌ مَّعَ تَخْوِيفٍ)، (إِنْذَار) ئاگادارکردنەو یە لەگەل ترساندن و بیم دانەبەردا.

ئەو ەش کە خوا فەرمان بە پیغمبەر ﷺ دەکات، ئەو حەقیقەتە رابگە یەنئ کە تەنیا وریاکەرەو ەو ترسینەر و ھۆشیارکەرەو یە، بۆ بەر پەرچ دانەو ی قسەکان ی ئەوانە یە کە دەیانگوت: موحەممەد ﷺ جادووگەرە، شیتە، شاعیرە، کاهینە، ھەرەھا بۆ ترساندنیشیانە کە م ن ھاتووم وریاتان بکەمەو ە، بتانترسینم و ھۆشداریتان پ ی بەدم، کە دنیا شاری ب ی خواوەن ن یەو، ژیا ن ی مروؤف ھەر و ا شتیک ی ھەو ەنتە ن یە!

۲- ﴿وَمَا مِّنْ إِلَهِ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾، ھیچ پەرستراویک ن یە شایستە ی پەرسترا ن ب ی، جگە لە خوا ی تاک ی م ی پیکە چکەر، یانی: (وَمَا مِّنْ إِلَهِ حَقٌّ)، ھیچ پەرستراویکی ھەق

و راست و شایسته‌ی په‌رستران نیه، جگه له خوای تاکی مل پیکه‌چکه‌ر، واته: ههم تاکه‌و هاوه‌لی نیه‌و، ههم بالاده‌سته‌و، ملی به ههم‌وو دروستکراوه‌کانی که‌چک‌دوه‌و، هیچیان بئ فره‌مانیی ناکه‌ن، له‌و نیوه‌دا ته‌نیا مروّف ده‌توانی بئ فره‌مانیی خوا بکات، ده‌توانی له فره‌مانی خوا ده‌ربچئ، ئەویش خوا ﷺ خۆی ئەو ئازادییه‌ی پێداوه، تاکو پێی تاقي بکاته‌وه.

(۳) - ﴿رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ په‌روه‌ردگاری ئاسمانه‌کان و زه‌ویی و ئەوه‌ی نیوانیه‌، وشه‌ی ﴿رَبُّ﴾ به‌ مانای په‌روه‌ردگار دئ، به‌ مانای مشوورخۆر دئ، به‌ مانای خاوه‌ن دئ، به‌ مانای سه‌روه‌رو گه‌وره‌ دئ، ئنجا خوا په‌روه‌ردگارو خاوه‌ن و سه‌روه‌ری ئاسمانه‌کان و زه‌وییه، یانی: دروستکراوه‌کان هه‌تا بۆ سه‌رئ ده‌رۆی، هه‌روه‌ها دروستکراوی هه‌ره‌ خوارئ که زه‌وییه، به‌ نسه‌بت ئاسمانه‌وه، ئەگه‌رنا به‌پێی گه‌ردووناسیی ئیستا، زه‌وی خړۆکه‌یه‌که له نۆ خړۆکه‌که‌ی خۆرو، خۆریش یه‌کیکه له ئەسته‌یره‌کانی که‌هکه‌شانی کاکیشان، که زانایان به‌ مه‌زه‌ننه ده‌لێن: (یه‌ک تریلیۆن) واته: هه‌زار ملیار (۱,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ئەسته‌یره‌ی تیدا هه‌یه، وه‌ک خۆری خۆمان و گه‌وره‌ترو گچکه‌تر، جگه له‌و که‌هکه‌شانه‌ی خوشمان که پێی ده‌گوترئ: پێی کاکیشان، یان پێی شیر، به‌ مه‌زه‌ننه هه‌ندیک ده‌لێن: دوو سه‌د ملیار که‌هکه‌شانی دیکه‌و هه‌ندیک ده‌لێن: یه‌ک تریلیۆن، واته: هه‌زار ملیار که‌هکه‌شانی دیکه‌ی وه‌ک ئەوه‌ی ئیمه‌ یان گه‌وره‌ترو گچکه‌تر هه‌یه له گه‌ردووندا، دياره ئەوه هه‌مووی وه‌ک نزیک خسته‌نه‌وه‌یی و به‌ مه‌زننه‌یه، ئەوه‌ی که به‌ دوورینه‌کان ده‌بینرئ، ئەوه‌ش که ده‌که‌وێته نیوانیه‌وه، یانی: هه‌رچی ده‌که‌وێته نیوان ئەو ئاسمانه به‌رزانه، تاکو ده‌گاته‌وه زه‌وی، که تیره‌ی گه‌ردوون، وه‌ک پێشتریش باس‌مان کردوه: به‌ پازده ملیار سالی تیشکی، یاخود: به‌ سێزده ملیارو هه‌وتسه‌د ملیۆن سالی تیشکی، مه‌زه‌نده ده‌کرئ.

(۴) - ﴿الْعَزِيزُ الْغَفُورُ﴾ زالی لی‌بورده‌یه، ئەو خوایه‌ی که خاوه‌نی عیززه‌ت، واته: بالاده‌ستی و زال بوون و خاوه‌نی ئەو په‌ری تواناو ویستی په‌هایه، ﴿الْغَفُورُ﴾ زۆر لی‌بورده‌و چاو پۆش، به‌رانه‌ر به‌ هه‌له‌و که‌م و کوپیی به‌نده‌کانی.

مەسەلە ی دووهم:

فەرمانکردنی خوا بە پیغەمبەر ﷺ که رایبگەیه نئی قورئان، یان: قیامەت، یاخود: دروستکردنی خوا بۆ ئادەم و فەرمان کردنی بە فریشتەکان که کړنووشی پێزگرتنی بۆ بهرن، ئا ئەو هه‌والیکی مەزنه، که ئەوان لێی بئ ئاگان و، ئەو (واته: موحەممەد ﷺ) هیچ زانیاریی بە کۆمەڵی بالای فریشتان نیه‌و، ته‌نیا له پێی سرووش بۆ کرانه‌وه ئاگاداری دروستکرانی ئادەم و، کړنووش بۆ بردنی فریشتان و، یاخی بوونی ئیبلیس، کراوه‌ته‌وه:

﴿ قُلْ هُوَ نَبَأٌ عَظِيمٌ ۖ (٦٧) أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ۚ (٦٨) مَا كَانَ لِيَ مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَأِ الْأَعْلَىٰ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ۚ (٦٩) إِنْ يُوحَىٰ إِلَىٰ إِلَّا أَنْمَأَ أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۚ (٧٠) ۝﴾

شیکردنه‌وی ئەم ئایەتانه، له چوار بڕگه‌دا:

(١)- ﴿ قُلْ هُوَ نَبَأٌ عَظِيمٌ ۖ ﴾ بۆ: ئەو هه‌والیکی مەزنه، ئەو: ده‌گونجی مەبه‌ست پێی دابه‌زێترانی قورئان و هاتنی قورئان، بئ و، ده‌گونجی مەبه‌ست پێی پوژری دواپی بئ و، ده‌گونجی مەبه‌ست پێی دروست کرانی ئادەم و فەرمان پێکرانی فریشتان بئ که کړنووشی بۆ بهرن و، ده‌گونجی مەبه‌ست کۆی ئەو شتانه بئ که باسکران، ئەو هه‌والیکی مەزنه. به‌لام زیاتر وایپده‌چئ مەبه‌ست قورئان بئ، که هه‌والیکی مەزنه له خواوه ﷺ هه‌وال ده‌دات به‌ مروّقه‌کان: بۆچی دروستکراون و، چی چاوه‌پێیان ده‌کات و، حیکمه‌ت له دروستکرانیان چیه‌و، چی بکه‌ن و چوّن بکه‌ن؟ ئەو هه‌مووی هه‌والی خوایه‌و هه‌والیکی مەزنیشه، چونکه (النَّبَأُ: خَبَرٌ ذُو فَائِدَةٍ عَظِيمَةٍ يَحْصُلُ بِهِ عِلْمٌ، أَوْ غَلَبَةُ ظَنٍّ)، (نَبَأٌ: بریتیه له هه‌والیکی سوود به‌خشی مەزن که به‌هۆیه‌وه زانیاری، یاخود به‌لای که‌مه‌وه گومانیککی زāl په‌یداده‌بئ).

(۲)- ﴿أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ﴾، که ئیوه ڤوو وەرچه رخیڤنه رن لهو هه وائه، که بریتیه له قورئان، یان بریتیه له ڤوژی دواپی، یان بریتیه له دروستکرانی ئادهم، یان بریتیه له ئیسلام، یان ئەو راستییانه ی که باسکران، به لām زیاتر وایڤده چئ مه بهست قورئان بی، چونکه هه رچه نده ئەوان پشتیان له قیامه تیش کردوهو، پشتیان له ئیسلامیش کردوه، به لām زیاتر وا پی ده چئ مه بهست قورئان بی، پشتیان له قورئان کردوه.

(۳)- ﴿مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَأِ الْأَعْلَىٰ إِذْ يَخْتَصِمُونَ﴾، هیچ زانیارییه کم نیه به کۆمه لی بالا، کاتییک که ده کهوتنه ده مه قالی و مشت و مڤه وه، (المَلَأُ الْأَعْلَىٰ: الْمَجْلِسُ الْأَعْلَىٰ لِلْمَلَائِكَةِ)، (المَلَأُ الْأَعْلَىٰ) واته: کۆری بالای فریشته کان، مه بهستیش له (يَخْتَصِمُونَ) ده کهوتنه مشت و مڤه وه، هه ندیک ده لئین: مه بهست ئەوه یه که فریشته کان کهوتنه مشت و مڤه و ڤرسیار کردنه وه له خوا ی بهرز، که ڤرسیاریان کرد حیکمه تی خوا چیه که ئادهم کراوه به جینشینی خوا له سه ر زه وی؟ یاخود: مه بهست له مشت و مڤه که ئەوه بوو که خوا فه رمان ده کات به فریشته کان کڤنوش به رن بو ئادهم و ئیبلیسیش له ئیویاندا ده بی و، ئەو یاخی ده بی، به لām فریشته کان تیکرا و ویکرا کڤنوش ده بن، دواپی له وباره وه فه رمایشتیکی پیغه مه ریش دئین ﷺ.

(۴)- ﴿إِنْ يُوحَىٰ إِلَىٰ إِلَّا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾، ته نیا ئەوه م بو لا سرووش ده کری، که من ترسینه ریکی ڤوونم، یان ترسینه ریکی ڤوونکه ره وه م، ﴿إِلَّا أَنَا﴾، خویندراویشه ته وه: ﴿إِلَّا إِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾، واته: هه م به ژیری هه مزه کهو، هه م به سه ری هه مزه که (إِنَّمَا) و (أَنَّمَا) خویندراوه ته وه.

که ده فه رموی: ﴿إِنْ يُوحَىٰ إِلَىٰ﴾، (أَي: مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ مِنَ الْأُمُورِ الْغَيْبِيَّةِ الَّتِي مِنْ جَمَلَتِهَا حَالُ الْمَلَأِ الْأَعْلَىٰ، إِلَّا لَأَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ مِنْ جِهَتِهِ تَعَالَىٰ)، واته: سرووش بو لای من نا کری له وه ی که بۆم سرووش ده کری له کاروباره په نهانه کان، که له ئیویاندا حالی فریشته بالاکانه، مه گه ر به هو ی ئەوه وه که من وشیارکه ره وه و ترسینه ریکی ڤوونکه ره وه، یاخود ڤوونم له لایه ن خوا ی به رزه وه، واته: ته نها به هو ی ئەوه وه که من ترسینه رو وریاکه ره وه م، سرووشم بو ده کری.

واتاہ کی دیکھی: (مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ إِلَّا هَذَا، وَهُوَ أَنْ أَنْذِرَ وَأُبْلَغَ، وَلَا أَقْرَطُ فِي ذَلِكَ، أَيْ: مَا أُوْمَرُ إِلَّا بِهَذَا الْأَمْرِ وَحْدَهُ، وَلَيْسَ إِلَيَّ غَيْرُ ذَلِكَ)، یانی تہنیا تہوہم بؤ سرووش دہ کری، کہ من تئوہ بترسیئم و، ئاگادارتان بکہ مہوہو، لہو بارہوہ کہ متہرخہ می نہ کہم، تہنیا بہوہ فہرمانم پی دہ کری و، ہیچ شتیکی دیکہ عایدی من نیہ۔

واتہ: تہ گہر تئوہ بہ قسہی ئاگادار کردنہوہو ہوشیار کردنہوہ کہی من نہ کہن و لئی بہ ہرہ مہند نہ بن، ہیچ تہرکیکی دیکہم پی نہ سپردراوہ، تہوہ نہ پیٹ، نہ ک تہرکی من بی ہیدایہ تی تئوہ بدہم و بتانخہ مہ سہر پیی راست: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ ﴿٥٦﴾ القصص، کہ مہ بہ ست لہو ہیدایہ تہ، خستہ سہر پییہ، تہ گہرنا پینمای کی کردن، دیارہ پیغہ مہر ﷺ پینمای خہ لکی کردوہ، بویہ دہ بی وردین لہ مانای ہیدایہ ت داو، ہہ می شہ دیقہ ت بدہین، داخو کام لہ مانایانی ہیدایہ ت لہ گہل تہو وشہیہ دا دہ گونجی، لہو سیاقہ دا کہ تئیدا ہاتوہ، کہ واتہ: بہ ہوئی سرووش کردن خواوہ بؤ لای من، تہوہی کہ زانیومہ، زانیومہ، تہ گہرنا تہ گہر خوا بؤی سرووش نہ کردبام نہ مدہ زانی، یاخود: تہوہی بؤم سرووشکراوہ، ہہر تہوہیہ کہ من تئوہ ئاگادار بکہ مہوہو بتاترسیئم و کہ متہرخہ م نہ بم۔

لہ بارہی تہوہوہ کہ باسم کرد، فہرماشتیکی پیغہ مہر ﷺ لہ بارہی مشت و مری فریشتہ بالا کانہوہ، پیغہ مہر ﷺ دہ فہرموی: (أَتَانِي اللَّيْلَةُ رَبِّي فِي أَحْسَنِ صُورَةٍ، «أَحْسَبُهُ قَالَ فِي الْمَنَامِ»، قَالَ: يَا مُحَمَّدُ! هَلْ تَدْرِي فِيمَ يَخْتَصِمُ الْمَلَأُ الْأَعْلَى؟ قُلْتُ لَا، فَوَضَعَ يَدَهُ بَيْنَ كَتِفَيَّ حَتَّى وَجَدْتُ بَرْدَهَا بَيْنَ ثَدْيَيَّ أَوْ فِي نَحْرِي، فَعَلِمْتُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، ثُمَّ قَالَ لِي: يَا مُحَمَّدُ هَلْ تَدْرِي فِيمَ يَخْتَصِمُ الْمَلَأُ الْأَعْلَى؟ قُلْتُ نَعَمْ فِي الْكُفَّارَاتِ، وَالْكَفَّارَاتِ: الْمُكْتُ فِي الْمَسَاجِدِ بَعْدَ الصَّلَوَاتِ، وَالْمَشْيِ عَلَى الْأَقْدَامِ إِلَى الْجَمَاعَاتِ، وَإِبْلَاغُ الْوُضُوءِ فِي الْمَكَارِهِ) (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۲۲۱۶۲، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۳۲۳۵، وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْحَاكِمُ: ۱۹۱۳)، ہہر بہ بؤنہی

ئەو رستەيەووە کە دەفەرموی: ﴿مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَأِ الْأَعْلَىٰ إِذْ يَخْتَصِمُونَ﴾، بەو بۆنەيەووە ئەم فەرمايشتەمان هێنا.

(پێغەمبەر ﷺ دەفەرموی: ئەمشەو پەروەردگارم لە جوانترین وێنەدا هاتە لام، (پراویە کە دەڵێ: «پێموایە فەرمووی: لە خەوند!») گوێ: ئەي موحەممەد! دەزانی کۆمەڵی بالā لە چیدا مشت و مێرێانە؟ گوتم: نەخێر، ئیدی خوا ﷻ دەستی خستە سەر دوو شانم، تاكو فێنکاییە کەي لە نێوان دوو مەمکەدا هەستم پێکرد، یاخود لە سینگەداو، هەرچی لە ئاسمانەکان و زەویدا هەيە زانیم، دوايی خوا فەرمووی: ئەي موحەممەد! دەزانی کۆمەڵی بالā لەبارەي چيەووە مشت و مێرێانە؟ گوتم: بەڵێ لەبارەي کە ففارەتانهووە، (ئەو شتانەي کە گوناھەکان دەسپرنەووە)، سەرەووەکانی گوناھیش بریتین لە مانەووە لە مزگەوت لەدواي نوێژەکان {دواي ئەووەي کە نوێژت کرد بێنیەووە} و پۆیشن بە پێیان بۆ نوێژی بە کۆمەڵ (نوێژە بە کۆمەڵەکان) و، لە کاتی دەستنوێژ گرتندا لە نارهەتیاندا {ئەگەر گەرمايە ئەگەر سەرمايە ئەگەر لەبەر هەرچی هەيە} دەستنوێژە کە بە تەواويی بگري.

بێگومان ئەمە تەفسیر نیە بۆ ئەم ئایەتە موبارەکە، بەلام تیشکمان بۆ دەخاتە سەر وشەي ﴿إِذْ يَخْتَصِمُونَ﴾، کە مەبەست پێی مشت و مێرێ قسە کردن و سەرقال بوونی فريشتەکانە، کە لە بالāن، واتە: لە ئاسمان.

مەسەلە ی سێهەم:

ئاگادارکردنەوهی خوا ﷻ بۆ فریشتان، کە مەرۆفیک لە قورپێ دروست دەکات، ئنجا هەر کات جەستەکەی تەواو کردو ئامادهی کرد و پووچی بەبەردا کرد، کپنووشی بۆ ببەن، کپنووش بردنی فریشتانیش و، لامیلی کردنی ئیبلیس و خو بە زلگرتنی و، پاساو هێنانەوهی لە وهلامی پرسیاری خوادا، کە ئەو لە ئادەم چاکترە، چونکە لە ئاگر دروستکراوە، ئادەم لە قورپێ، سەرەنجام دەرکرانی لە بەهەشت و نەفرین لێکرانی و، داوای مۆلەت کردنی ئیبلیس و مۆلەت درانی و، هەرپەشە کردنی بە گومرا کردنی مەرۆفەکان، جگە لە بەندە ساغکراوەکانی خوا، سویند خواردنی خواش ﷻ کە دۆزەخ لە خوێ و شوینکەوتوانی لە جندو مەرۆف پەر دەکات:

﴿إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّیْ خَلِیْقُ بَشَرًا مِّنْ طِیْنٍ ۝۷۱﴾ فَاِذَا سَوَّیْتُهُۥ وَنَفَخْتُ فِیْهِ مِنْ رُّوْحِیْ فَقَعُوْا لَهٗ سٰجِدِیْنَ ۝۷۲ فَسَجَدَ الْمَلٰٓئِكَةُ كُلُّهُمْ اٰجَمُوْنَ ۝۷۳ اِلَّا اِبْلِیْسَ اَسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكٰفِرِیْنَ ۝۷۴ قَالَ یٰۤاِبْلِیْسُ مَا مَنَعَكَ اَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِیَدِیْ اَسْتَكْبَرْتَ اَمْ كُنْتَ مِنَ الْعٰلِیْنَ ۝۷۵ قَالَ اَنَا خَیْرٌ مِّنْهُ خَلَقْنِیْ مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُۥ مِنْ طِیْنٍ ۝۷۶ قَالَ فَاخْرِجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَجِیْمٌ ۝۷۷ وَاِنَّ عَلَیْكَ لَعْنَتِیْ اِلٰی یَوْمِ الدِّیْنِ ۝۷۸ قَالَ رَبِّ فَاَنْظِرْنِیْ اِلٰی یَوْمِ یُبْعَثُوْنَ ۝۷۹ قَالَ فَاِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِیْنَ ۝۸۰ اِلٰی یَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُوْمِ ۝۸۱ قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَا اُغْوِیَنَّهُمْ اَجْمَعِیْنَ ۝۸۲ اِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِیْنَ ۝۸۳ قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ اَقُوْلُ ۝۸۴ لَا مَلٰٓئَکَ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ اَجْمَعِیْنَ ۝۸۵﴾

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە بیست و یەك برگەدا:

(۱)- ﴿إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّیْ خَلِیْقُ بَشَرًا مِّنْ طِیْنٍ﴾، یاد بکەوه کاتیك پەروەردگارت بە فریشتەکانی فەرموو: من دروستکەری بەشەرێکم لە قورپێ! واته: (أَذْکُرُ إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ)، یاد بکەوه! کاتیك پەروەردگارت بە فریشتانی فەرموو، ئەمە دەگونجی

تەفسیرو پروونکردنەوهی مانای: ﴿إِذْ يَخْضَمُونَ﴾، بێت، یەکیک لە مانایەکانی ئەوه که فریشتەکان مشت و مێ دەکەن، واتە: ئەو مشت و مێی له نێو واندا پروویداوه، هەلبەتە ئەوان کپنووشیان بردووه، بەلام ئیبلیسش که له نێو واندا بووه، ئاماده نەبووه کپنووش ببات، لێرەدا له نێو ئەواندا حساب کراوه، بۆیه ئەو کهوتۆتە دەمهقالبی و مشت و مێو ناکۆکیی له گەڵ خوای بەرزدا، ئەگەرنا فریشتەکان هەرچەندە پرسیاریان کردووه له بارهی حیکمەتی دروستکرانی ئادەم و گیرانی به جینشین لەسەر زهوی، له حالیکدا که خوا فریشتەکانیشی هەن، بەلام دواوی که خوا ﷻ بۆی پروونکردنەوه، ئەوان کۆتاییان پێ هێناو، چی خوا پێی فرموون، جێبه جێیان کرد، بەلام ئیبلیس ئەو حەقیقەتە ی که خوا بۆ فریشتەکانی پروونکردبووه، به تەئکید ئەویش زانیویەتی، بەلام له گەڵ ئەوه شدا ئاماده نەبوو فرمانی خوا جێبه جێ بکات و پێز له ئادەم بگری.

(۲)- ﴿فَإِذَا سَوَّيْتُهُ﴾، هەركاتیك رێكخست، خوا ﷻ هەم بۆ جەستە ی ئادەم وشە ی رێكخستن (تَسْوِيَةً) ی بەکارهێناوه، هەم بۆ جەستە ی وه چه کەیشی رێكخستن و ئاماده کردنی بەکارهێناوه، دواوی باسی پرووح به بەردا کردنی کردووه ﴿فَإِذَا سَوَّيْتُهُ﴾، (أَي: جَعَلْتُ لَهُ الْمُسْتَلْزَمَاتِ الَّتِي يَحْتَاجُهَا جَسَدِيًّا)، واتە: هەموو ئەو پێداویستیانی که له پرووی جەستە یه وه پێویستی پێنی، بۆم ئاماده کردن.

(۳)- ﴿وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي﴾، له پرووحی خوڤم فووم پێداکرد، یانی: لهو پرووحە ی که دروستکراوی تایبەتی خوڤم، له شیوهی مادده نیه، له پەگەزی مادده نیه، (الرُّوحُ: الْمَخْلُوقُ الْخَاصُّ الَّذِي يَشْتَرِكُ فِيهِ الْمَلَائِكَةُ وَالْإِنْسُ وَالْجِنُّ) {ئەمە رای هەندیک له زانایانە} پرووح ئەو دروستکراوه تایبەتییه ی که فریشتەکان و مروڤ و جند، تێیدا به شدارن، فریشتەش که جەستە که یان له پرووناکیی (نور) دروستکراوه، دیاره پرووحیشان هەیه، جینیش که جەستە که یان له بلیسە ی ئاگر دروستکراوه، به تەئکید ئەوانیش دەبێت پرووحیان هەبێ، وا پێده چێ.

ئەمەش ئەوه دەگەیه نێ که پرووح دروستکراویکی به رزی تایبەتە، له پەگەزو له جوړی مادده نیه، ئایا ئادەم و وه چه که ی ئەو پرووحیان چۆن به بەردا کراوه؟

ئېمە نازانین، (فخر الدین الرازی) قسەیک دینئ یم چاکە لئی بخوازمەو، لە تەفسیرەکی خۆیدا^(۱)، دەلی:

(وَأَمَّا كَيْفِيَّةُ نَفْخِ الرُّوحِ، فَاعْلَمْ أَنَّ الْأَقْرَبَ أَنَّ جَوْهَرَ النَّفْسِ، عِبَارَةٌ عَنْ أَجْسَامِ شَفَافَةٍ نُورَانِيَّةٍ، عُلوِيَّةِ الْعُنْصُرِ، قُدْسِيَّةِ الْجَوْهَرِ، وَهِيَ تَسْرِي فِي الْبَدَنِ سَرِيانَ الضُّوءِ فِي الْهَوَاءِ، وَسَرِيانَ النَّارِ فِي الْفَحْمِ، فَهَذَا الْقَدْرُ مَعْلُومٌ، أَمَّا كَيْفِيَّةُ ذَلِكَ النَّفْخِ فَمِمَّا لَا يَعْلَمُهُ إِلَّا اللَّهُ تَعَالَى).

واتە: بەلام چۆنیەتی رووح بەبەردا کردن، بزانه که ئەوێ لە هەموویەو نیزیکتەر ئەوێ: که چییەتی رووح (نفس)، بریتیە: لە چەند ماددەیکە روونی نوورانی بەرز، که توخمەکیان زۆر پاکە {کەواتە: که وشە (جسم) بەکار دینئ، مەبەستی پئ ماددە نیە} که بە جەستەدا دەپروات وەک چۆن رووناکیی بەهەوادا دەپروا، وەک چۆن ناگر لە نیو خەلووزدا هەیه، ئاواش رووح لە نیو جەستەدا هەیه، ئەو ئەندازەیه زانراو، بەلام چۆنیەتی ئەو فوو پێداکردنە، جگە لە خوا ی بەرز کەس نایزانئ.

هەلبەتە بەو نەندەش که فەخرەدینی رازی گوتوویەتی: وه نهبن تیشکیکی وای خستییته سەر رووح، چونکه رووح خوا لە بارەیهو دەفەرموئ: ﴿وَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (الإسراء، ۸۵) پرسیارت لێدەکەن لە بارە رووحەو، بلی: رووح لە کاری پەرەردگارمەو، ئەندازەیکە کەم نەبن زانیاریتان پئ نەدراو.

ئنجانەک هەر رووح زانراو نیە، بەلکو ژیان (حیاء) یش هەر نازانئ، که ژیان لە چلە گیایەکیشتا هەیه و لە ئەمیبایەکیشتا هەیه، هەر وەک لە فیل و کەرگەدەنێکیشتا هەیه، بەلام رووح تەنیا لە مەوفا هەیه، که بەدەخەو زۆر کەس ئەو نازانئ، بۆیه بە هەموو دروستکراوەکان هەر دەلین: گیان لەبەرەن،

یان گیانداران، که من ئەوهم پێ هەلەیهو دەبی بگوتری: ژيانداران، چونکه مروّفیش (نوتفهی مروّف) ژيانی تێدایه، بهلام دواي چوار مانگ و ده شهو، دواي ئەوهی جهستهکهی له نێو منداڵاندا تهواو دەبی، وهک دهفهرموی، ئنجا خوا رووحي بهبهردا دهکات: ﴿... ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾ (۱۴) **المؤمنون**، وهک له سه رهتای سوورهتی (المؤمنون) دا باسیکی درێژمان لهو بارهوه کردوه.

کهواته: ئەوهی بۆ تێمه دیاره، ته نیا مروّف رووحي ههیه، ئەوهی دیکه ئازەل و درندهو په رهورو رووهک و شیناوردو ئەوانه، هه موویان ژيانیان ههیه، ئنجا ژيانیش پله پلهیه، که سادهترین شیوهی ژيانیش، تاكو ئیستا زانیاریی له به رانه ریدا دهسته پاچهیهو، ههچی له بارهوه بۆ ده رنه کهوتوه، وهک تێمه له ده رسه کانی رابردوودا لهو بارهوه شتمان باس کردوه، له مه وسووعه ی: (ده وشاوه یی ئیمان و پووچه لیی ئیلحاد له بهر رۆشنا یی زگماک و عقل و زانست و وه حیی دا) لهو بارهوه، زیاتر قسه و باس مان کردوه

ئنجا دهفهرموی: ﴿فَإِذَا سَوَّيْتُهُ، وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي﴾، ئنجا کاتیکی جهسته کهیم ریکخست و له رووحي خوّم {لهو رووحي ده رسته کراوی تایبه تی خوّمه وه ره خوّم ده زانم چۆنه} فووم به بهردا کرد.

۵- ﴿فَفَعَّلُوا لَهُ سَجِدِينَ﴾، یه کسه ر بۆی به کړنووشدا بکهون، (فَعَّلُوا) کرداری فه رمان (فعل الأمر)، (فَع) یانی: بکهوه، (فَعَّلُوا) یانی: بکهون، ﴿فَفَعَّلُوا لَهُ سَجِدِينَ﴾، واته: بۆی به کړنووشدا بکهون.

۶- ﴿فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ﴾، ئنجا فریشته کان تێکرا و وێکرا کړنووشیان برد، (كُلُّ: لِلإِحَاطَةِ، وَأَجْمَعُ لِلإِجْتِمَاعِ، أَي: سَجَدُوا كُلُّهُمْ عَنْ آخِرِهِمْ فِي وَقْتٍ وَاحِدٍ، وَشَهُی (كُلُّ): ﴿كُلُّهُمْ﴾، بۆ ده وره دانه، ﴿أَجْمَعُونَ﴾، ییش، بۆ کۆبوونه وهیه، واته: تێکرا بی ئەوهی هه چیان لی هه لباویررین و، وێکرا به بی ئەوهی هه چیان دوا بکهون، له یه ک

کاتدا کړنووشیان برد، که بیگومان کړنووشی ریز گرتنه، ټه گه رنا کړنووشی په رستن، ته نیا بو خوا ده بردی.

(۷) ﴿ فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿۷۳﴾ إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿۷۴﴾ ﴾، فریشته کان ټیکړاو ویکړا کړنووشیان برد، جگه له ئیبلیس، ټهو خوئی به زلگرت و، له بیپروایان بوو، ټهمه دوو واتای ههن - وهک پیشتړ گوتمان :-

أ- له ټه نجامی خو به زلگرتیدا چووہ ریزی بیپروایانه وه،

ب- پیشتړ له بیپروایان بوو، بوئیہ خوئی به زلگرت، واته: له بیپروایان بوو له زانیاریی خوادا ﷻ.

(۸) ﴿ قَالَ يَبْنَيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِدَّتِي ﴾ (خوا) فہرمووی: ټهی ئیبلیس! چ شتیک ریگرت بوو که کړنووش به ری بو شتیک که به دوو دهستی خوُم دروستم کردوه؟ (آی: خَلَقًا خَاصًّا دَفَعَهُ مُبَاشَرَةً لِأَمْرِ التَّكْوِينِ)، واته: به شیوہیہ کی تاییهت دروستم کردبوو، راسته وخو به فہرمانی (بہ) دروستم کردبوو، به لام هہندیک له زانیان گوتوویانه: (الْيَدَانِ): دوو سیفہتی خوای به رزن، هہندیکیش گوتوویانه: (الْيَدَانِ): کینایہیہ له دهسته لاتی خواو، مہبهست پیی گرنگی پیدانی خوایہ به شیوہی دروستکردنی ئادہم (عَلَيْهِ السَّلَام) ټه گه رنا خوا ﷻ وشہی (ید) به تاک (مفرد) به کارهیناوه: ﴿ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ ﴾ ﴿ ۱۰ ﴾ الفتح، هہروہا به دووان (مثنی) به کاری هیناوه: ﴿ بِإِدَّتِي ﴾، که له قورئاندا ته نیا لیړہدا هاتوہو، به کوش به کاریهیناوه: ﴿ مِمَّا خَلَقْتَ أَيْدِيًا ﴾ یس - ۷۱ -، دهسته کاہان، هہروہک (عین) یشی به تاک به کاریهیناوه، به کوش به کاریهیناوه: ﴿ وَلَنُصْنَعَنَّ عَلَى عَيْنِي ﴾ ﴿ ۲۹ ﴾ طه، ﴿ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا ﴾ ﴿ ۴۸ ﴾ الطور.

ټنجا له مہوہ ده زانین که مہبهست لیړہدا ټه وہ نیہ خوا ﷻ باسی سیفہتیکی خوئی بکات، به ناوی (عین) و (ید)، چونکه ټهو وشانہ وهک چوَن مانای راسته قینہیان هہیہ که بریتیه: له (چاو) بو ئیمہ که پیی ده بینین، (دهست) که شتی پیی ده گرین، مانای مہ جازیشیان هہیہو، لیړہدا مانا مہ جازیه که مہبهسته،

ئەگەر كەسێك شتێك بكات بە گرنگیی و بایەخ پێدانەوه دەلی: بە دەستی
خۆم ئەوهم کردوه، بە دەستی خۆم تێمهاویشتوه، ئەمە وەك گرنگیی پێدان و
جەختکردنەوه كە لێره دا ئەوه مەبەستە.

۹- ﴿أَسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ﴾ ئایا خۆت بە زلگرت، یاخود هەر پیشتر لە بەرز
و لە بالایان بووی؟ واتە: ئیستا خۆت بە زلگرت، یان هەر وابووی؟

۱۰- ﴿قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ﴾ گوئی: من لەو چاکترم، منت
لە ئاگر دروستکردوه و ئەوت لە قورپی دروستکردوه.

دوو هه‌لوه‌سته‌ی گرنگ

تیمه کاتی خووی له سه‌ره‌تای سووره‌تی (الأعراف) دا، به‌سه‌ره‌تای ئاده‌م و هه‌ووا (عَلَيْهِمَا السَّلَام)، پاشان ئیبلیس و، هه‌موو ئه‌و باب‌ه‌تانه‌ی که په‌یوه‌ندیان به‌وانه‌وه هه‌یه، به‌ته‌فصیل باس‌مان کردوون، به‌لام لی‌ره‌دا دوو هه‌لوه‌سته ده‌که‌ین له به‌ران‌به‌ر ئه‌وه‌دا که ئیبلیس ده‌لی: ﴿أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ﴾، من له‌و باشت‌رم، به‌لگه به چی دینیت‌ه‌وه؟ ﴿خَلَقَنِي مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ﴾:

هه‌لوه‌سته‌ی یه‌که‌م: به‌لگه به‌وه دینیت‌ه‌وه که ئه‌و که‌ره‌سته‌یه‌ی ئه‌وی لی دروست‌بووه، ناگه‌ر، به‌لام که‌ره‌سته‌ی لی دروست‌کرانی ئاده‌م، بریتیه له‌قور، ئه‌مه‌ش ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که خو هه‌لکیش‌ان به‌ره‌چه‌له‌ک و ره‌گه‌زو ده‌نگ و زمان و ... هتده‌وه، عاده‌تی شه‌یتانه! که‌سی وا هه‌یه ده‌لی: من کو‌ری فلان‌که‌سم، بویه من له‌فلان‌که‌س چاک‌ترم، نه‌خیر، کرده‌وه‌ت چونه؟ ئیمان‌ت چونه؟ ناخت چونه؟ سیفه‌ته‌کانت چۆن؟ به‌وه چاک ده‌ی، یان خراپ ده‌ی، نه‌ک باب‌م فلان‌که‌سه، وه‌ک پیش‌ینان ده‌لین: (که‌خو‌ت کو‌سه‌ی، ریشی بابت به‌تو چی)؛، یان ده‌لین: (که‌س به‌مه‌له‌ی بابی نا‌په‌ریت‌ه‌وه)!

هه‌لوه‌سته‌ی دووهم: ئیبلیس دوا‌ی دروست‌کرانی ئاده‌م، ئه‌و خو به‌زلگری و بی‌پرواییه‌ی تێ‌دا‌ده‌رکه‌وت‌وه، ئه‌مه‌ش یاسای خوا‌یه له‌دنای به‌شه‌ردا، که له‌رووداوو له‌ته‌نگانه‌کاندا، په‌وشت و ئاکارو مه‌عه‌ده‌نی مرو‌قه‌کان ده‌رده‌که‌ون، بویه هه‌تا خه‌لک ئه‌زموون نه‌کری، دروست و راست نیه‌حوکمیان دیاری‌ی بکری، به‌چاک یان به‌خراپ، هه‌ر بویه‌ش گێ‌پ‌دراوه‌ته‌وه: پیاوی‌ک مه‌د‌ح‌ی یه‌کی‌کی دیکه‌ی کردوه له‌له‌ای عومه‌ر (خوا‌لی‌ی پازی بی)، ئه‌ویش گو‌توویه‌تی: ئایا دراوسی‌ی بووی؟ ئه‌دی مامه‌له‌ت له‌گه‌ل کردوه؟ ئه‌دی سه‌فه‌رت له‌گه‌ل کردوه؟ کاب‌را

گوتووێهتی: نه خێر، گوتووێهتی: نه تناسیوه! به دراوسێیهتی ئێنسان له ئێنسان
حالی ده بێ، به مامه لهو بازرگانیی ده ناسرێ و ده زانراي: ته ماعی، قه ناعه تی،
حه لال خوری، حه پام خوری، ههروه ها به سه فه ری مرو ف ده ناسرێ، (سُمِّي
السَّفَرُ سَفَرًا، لِأَنَّهُ يُسْفَرُ عَنْ أَخْلَاقِ الرِّجَالِ)، سه فه ر بۆیه پێی گوتراوه سه فه ر،
چونکه په وشته و ئاکاری پیاوان ده رده خات، ههروه ها لهو باره وه شیعرێک
هه یه زۆر جوانه، ده لێ:

لَا تَدَحَنَّ امْرَأً حَتَّى تُجَرِّبَهُ وَلَا تَذُمَّنَّهُ مِنْ قَبْلِ تَجَرِّبِ
إِنَّ الرِّجَالَ صَادِقٌ مُّقْفَلَةٌ وَمَا مَفَاتِحُهَا غَيْرُ التَّجَارِبِ

واته: ستایشی که سێک مه که، تا کو تا قی نه که یه وه، هه وه ها سه رزه نشتیشی
مه که پێش تا قی کردنه وه،

پیاوان وه ک صندوقانی داخراون و، کلیله کانیان ته نیا ته زموون کردنه کان،
(ته زموونی بکه ده یناسی).

ئنجا خوا ﷻ له ئه نجامی ئه وه دا که ئیبلیس بێ فه رماییی خوا ده کات سزای
ده دات:

(۱۱) ﴿ قَالَ فَأَخْرِجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴾، فه رمووی: لێی بچۆ ده ری، { له به هه شته، }
بیگومان تۆ نه فرین لێکراوی، ده رکراوی، (الرَّجِيمُ: أَيِ الْمَرْجُومِ الْمَطْرُودِ)، به رده بارانکراوو
ده رکراو.

(۱۲) ﴿ وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ﴾، به دنیایی نه فرینی منت له سه ر بێ، تا کو
پوژی دوا یی، واته: دوورخراوه ی له به زه یی من.

(۱۳) ﴿ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴾، گوێ: په روه رده گارم! تا کو پوژی تیدا زیندوو
ده کریته وه، مۆله تم بده و دوامخه.

(۱۴) ﴿ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴾، (خوا) فەرمووی: بە دُنیا یی تۆ لە مۆلەت دراوانی (أَي: مِنَ الْمُتَمَهِّلِينَ، الْمَأْخَرِينَ)، لە ژياندا دەهێلدرییهوه و چاوهڕێت دەکری.

(۱۵) ﴿ إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴾، (بەلام) تاكو پوژی كاتی زانراو، واته: تاكو ئەو پوژی كه خوا دیارییكردوه بۆ لەبەین بردنی دروستكراوهكان، لە دواى فووی یهكهم، نهك تاكو پوژی زیندووكرانهوه، تاكو ئەو پوژی دیارییكراوه، كه ئاخیر زهمانی تیدا دی و ئەم ژيانە ی تیدا دەپێچرێتەوه، تاكو مڕۆفیک لهسەر زهوی هەبێ، تۆش هە ی، بەلام كه ئەوان نه مان، تۆش نامینی.

(۱۶) ﴿ قَالَ فِعْرَتِكَ لَاغْوَيْتَهُمْ أَجْمَعِينَ ﴾، (ئیبلیس) گوێ: سویند بە عیززهتی تۆ تیکرایان بيمراد دهكهم، (الإغواء: جَعَلَ الْإِنْسَانَ غَاوِيًا، أَي: شَقِيًّا تَعِيسًا وَالْغَوَايَةِ: نَتِيجَةُ الضَّلَالِ، كَمَا أَنَّ الرُّشْدَ نَتِيجَةُ الْهَدَايَةِ) زۆر جاری دیکهش گوتوو مانه: زۆر لە توێژه رهوانی قورئان (غَوَايَةِ) یان هەر به (ضَلَالٍ) لیکداوه تهوه، بەلام وانیهو (إِغْوَاء) ئەوه یه كه مڕۆف (غاوی) بکری، واته: بێ بهخت و بيمراد و بێ ئاکام بکری، (غَوَايَةِ) بهرئه نجامی گومراییه، هەر وهك چۆن سەر راستی (رشد) بهرئه نجامی پێنماییه، ئیبلیس سویند بە عیززهتی خوا دهخوات، كه هه موویان بيمراد دهكات، واته: به مه ره دی خۆییان دهبات.

(۱۷) ﴿ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ ﴾، جگه له بهنده هه لېژارده کانت، خوێنراویشه تهوه: (المُخْلِصِينَ)، واته: بهنده خو ساغکه ره وه کانت.

(۱۸) ﴿ قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقَّ أَقُولُ ﴾، (خوا) فەرمووی: سویند به هه ق و هەر هه قیش ده لیم، كه خوێنراویشه تهوه: (فَالْحَقُّ، وَالْحَقَّ أَقُولُ)، ئنجا ئەگەر (فَالْحَقُّ) بێ، واته: (إِلْزَمُوا الْحَقَّ، وَالْحَقَّ أَقُولُ) هه ق بگرن و هەر هه قیش ده لیم، بەلام ئەگەر ﴿ فَالْحَقُّ ﴾، به بۆر (ضمة) بێ، واته: سویند به هه ق، ﴿ وَالْحَقَّ أَقُولُ ﴾، ته نیا هه قیش ده لیم.

(۱۹) ﴿ لَا مَلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّن تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ ﴾، به دُنیا یی دۆزهخ له تۆو {واته: له وه چه ی تۆ، له وه چه ی ئیبلیس ئەوانه ی شوین ئیبلیس دهكهون} لهوانه ی كه شوین تۆ دهكهون لهوان (له مڕۆفان) له تیکراتان پر دهكهم، كهواته: كه ده فەرموی:

(مِنْكَ وَمِمَّنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ)، (أَي: مِنْ جَنْسِكَ وَمِمَّنْ تَبِعَكَ مِنْ بَنِي آدَمَ)، لهوانه‌ی كه له تۆن، له وه‌چه‌ی تۆن و شوین تۆ ده‌كه‌ون، هه‌روه‌ها لهوانه‌ی وه‌چه‌ی ئاده‌م و شوین تۆ ده‌كه‌ون، دۆزه‌ختان به‌ ته‌واوی لێ پر ده‌كه‌م.

كه‌واته: ئه‌وه‌ی كه وه‌چه‌ی ئیبلیس بێ، به‌لام شوین ئیبلیس نه‌كه‌وێ، یان وه‌چه‌ی ئاده‌م بێ و شوین شوین ئیبلیس نه‌كه‌وێ، ئه‌وانه‌ سه‌ر فرازن، دياره‌ پێشتریش باسم كرد كه ئیمه‌ له سه‌ره‌تای سووره‌تی (الأعراف) ئایه‌ته‌كانی: (۱۰ - ۲۵) دا به‌ درێژیی باسی به‌سه‌ره‌تای ئاده‌م (عَلَيْهِ السَّلَام) و ئیبلیس‌مان كردوه‌، هه‌روه‌ها له‌ كتێبی یه‌كه‌می: موسوعة: (الإِسْلَامُ كَمَا يَتَجَلَّى فِي كِتَابِ اللَّهِ) دا، به‌ درێژیی له‌و باره‌وه‌ دواوین.

مهسه لهی چواره م و کوتایی:

فهرمان کردنی خوا به پیغمبر موحه ممد ﷺ که رایگه یه نی: هیچ کرّیه کیان لّ داوا ناکات و، هیچ بارگرانییه کی بویان نیه و، هیچیش ناکات و نالّی که بوئی لاف لیدانی لیّی، قورئانیش ته نیا بیرخه ره وه یه بو جیهانیان و بهم زووانه ش هه والّی راسته قینه ی له باره وه ده زانن:

﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ﴾ (۸۶) ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ (۸۷)
 ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ (۸۸) ﴿بَعْدَ حَبِمْ﴾

شیگردنه وهی ئەم ئایه تانه، له چوار برگه دا:

(۱) ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾ بلی: من هیچ کرّیه کتان له سه ری، (واته: له سه ر که یاندنی ئەم قورئانه و که یاندنی په یامی خوا) لّ داوا ناکه م، هیچ کرّی و پاداشتیکم لیّتان ناوی، هیچ چاوه پروانییه کم لیّتان نیه، ئنجا چوون ده زانین که مه به ست پیّی قورئانه؟ به مه قام و رهوت (سیاق) ده زانری، چونکه باس باسی قورئانه ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾ له سه ر که یاندنی ئەم قورئانه که پیّتان ده گه یه نم، هیچ کرّی و پاداشتیکم لیّتان ناوی، چونکه ئەم سووره ته موباره که به باسی قورئان دهستی پیکردو به قورئانیش کوتایی پی هیئا، شاره زایان گوتوو یانه: (هَذَا رَدُّ الْعَجْزِ عَلَى الصَّدْرِ)، پیّش فهرمووی: ﴿صَّ وَالْقُرْآنَ ذِي الذِّكْرِ﴾ (۱) لیره ش ده فهرمووی: ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾ یانی: ئەو قورئانه خاوه ن یادخستنه وه یه، یان ئەو قورئانه، خاوه ن پله و پایه به رزه و، که پیّتان ده گه یه نم هیچ کرّی و پاداشتیکم لیّتان ناوی.

(۲) ﴿وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ﴾ هه روه ها من له لاف لیده رانیش نیم و، له زور له خوکه ران نیم، که شتیکم بلّیم وا نه بی، یان به هوئی کاریک بکه م که له توانامدا نه بی، ئنجا که ده فهرمووی: ﴿وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ﴾ (أَفَادَ انْتِفَاءً جَمِيعَ التَّكْلِيفِ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ)، ئەمه ئەوه ده گه یه نی که پیغمبر موری خوا ﷺ هه رچی ته که لوفه تیتیدا نه بووه، (وَالْتَّكْلِيفُ: مُرَاوَلُهُ

الْكُلْفَةِ، وَهُوَ مَا يَشُقُّ عَلَى الْمَرْءِ عَمَلُهُ وَالتَّزَامُهُ، لِكَوْنِهِ يُخْرِجُهُ، أَوْ يَشُقُّ عَلَيْهِ، وَمَادَّةُ التَّفَعُّلِ لِلْمَشَقَّةِ، (تَكْلَفُ): بریتیه له ئه نجام دانی کولفه، کولفه ش ههر شتیکه که کردنی له سهر مروؤف و پیوه پابه نندبوونی بوئی و قورس بکهوئی، واته: سه غله تی ده کات و بوئی ناکرئی، صیغهی (تَفَعَّلَ) یش ده لاله ت له سهر مه شه ققه ت و ناره حه تی ده کات، که واته: ﴿وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ﴾، وهک چوئن ته وه ده گریته وه که: من کاریک ناکهم، زور له خوئم بکه م و پیم نه کرئی، به هه مان شیوه ته وه ش ده گریته وه که: من لافیک لئنا ده م به ناهه ق و شتیک نالیئم که وانه بی، که واته: ئه م قورئانه که ده لیئم فره مایشتی خواجه، فره مایشتی خواجه له خوؤه وانا لیئم و لاف لئدانیکی بوئ نیه، به لکو راگه یاندنی هه قیکه.

(۳)- ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾، ته وه ی که ده لیئم ته نیا بیرخسته نه وه یه بو هه موو جیهانیان، یا خود شه ره ف و ناوبانگه بو هه موو جیهانیان، نه جادوو یه، نه شیعره، نه که هانه یه، نه واشه که له خومه وه گوئیتم و لافم لئدابی، هیچ کرئان له به رانه ریدا لی داوا ناکهم، ته نیا بیرخه ره وه یه بو هه موو جیهانیان.

(۴)- ﴿وَلَنَعْلَمَنَّ نَبَاهُ بَعْدَ حِينٍ﴾، به دنیایی هه واله که شی دوا ی ماوه یه کی که م ده زانن، چونکه (حین) (آی: زَمَنٍ قَصِيرٍ)، کاتیکی کورت، ئه مه به پپی سیاق، ئه گه رنا (حین) یانی: ماوه یه ک له کات، نازانین که مه، زوره، چه نده؟ به لام به پپی سیاق، لیره که ده فره رموئی: به دنیایی هه واله که ی ده زانن دوا ی ماوه یه ک، واته: دوا ی ماوه یه کی که م، هه وال زانینه که ی قورئانیش یانی: ده زانن که ئه م قورئانه چه به رنامه یه که، چه په یامیکه، چه بیرخه ره وه یه که بو هه موو جیهانیان، ته نیا بو ئیوه نه هاتوه ئه ی کافره کانی قوره یش! کافره کانی مه ککه، کافره کانی عه ره ب، به لکو بو هه موو مروؤفایه تی هاتوه، بگره بو هه موو جیهانیان هاتوه، له مه ودوا بو تان ده رده کهوئی که بو هه موو جیهانیان هاتوه، چونکه ئه و کاته ی ئه و ئایه ته دابه زیوه، کافره کانی مه ککه پییان وا بووه که ئه م قورئانه و، موحه ممه د ﷺ شتیکی ناوچه ییه و، په یوه سته به شاری مه ککه و ده ورو به ریه وه، به لام نا، خوا هه ر له و کاته وه که ئه م قورئانه و پیغه مبه ر ﷺ له نیو چوار چیوه ی شاخه کانی مه ککه دا گرفتار بوو بوون به ده ست کافره کانه وه، هه ر له و کاته وه خوا فره موو یه تی بو هه موو جیهانیانه، دوا یش بو هه موو جیهانیان بوو، وهک خوا فره موو بوو.

نجا ئەمە ئىعجازىكى مېژوويى ھەوالىيە، خوا ﷺ كە لە سەرەتاو ھە
وايفەرموو، زانیویەتی چی دەکات و، ئەو ئىسلامە چۆن بۆلۆ دەکاتەو! ئەگەرنا
کۆ گرەنتی و زەمانەتی ئەو ھە دەکرد کە ھەر لەوێ بە ساوایی سەر
نەیتەو، ھەر بە نەمامی نەشکێنێ و کۆتایی پێ نەھێنێ، لە نیو شاخ و
داخی مەککەدا، لە لایەن ئەبوو جەھل و ھاووپنەکانیەو، بەلام ھەر لەوکاتەو
خوا فەموویەتی: نەخێر لەمەودوا ھەوالەکە دەزانن، کە ئەمە بیرخەرەو ھە
بۆ ھەموو جیھانیان، تەنیا بۆ ئیو نەھاتەو، کە دەفەرموێ: ﴿نَبَأُ﴾ واتە:
ئەو ھە دەقورئان ھەوالی پێداو لە ئاگادار کردنەو ھە ترساندن ئیو، یاخود
﴿نَبَأُ﴾ یانی: راستی قورئان و تەواویی قورئان، کە مانای دووھەمان زیاتر
پێدەچێ، وەک خوا ﷺ لە سوورەتی (فصلت) دا، دەفەرموێ: ﴿سَرُّهُمْ أَيْنَنَا
فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾

کەواتە: ھەتا زانست بەرھەو پێشەو ھەچێت و، نیشانەکانی خوا لە ئاسۆیەکان
و لە نەفسی مەرووفیشدا زیاتر دەرکەون، راستی و تەواویی قورئان زیاتر
دەردەکەوێ.

خوا بە لوتف و کەرەمی خوێ یارمەتیمان بدات زیاتر لە فەرماشتەکە
تیبگەین و، باشتر بە ھۆی فەرماشتەکە ھەو پێبگەین، یارمەتیمان بدات کە
ئەم قورئانە لە ژبانی تاکیی و، خێزانی و، کۆمەلایەتی و، سیاسی خۆماندا زیاتر
رەنگ پێ بدەینەو، ھەم خۆمانی پێ پاک و چاک بکەین، ھەم دەوروبەرمانی
پێ پاکسازی و، چاکسازی بکەین، تاکو ھەم لە دنیاو بەختەو ھەم، ھەم
لە دواڕۆژدا سەر فرازین و، لەسەر بوونەکەمان قەرزدار نەبینەو، بەمەرەدی
ئەوانە نەچین کە لە پۆژی دوايي دا، خۆزگە دەخوازن کە گل بوونایە، وەک
دەفەرموێ: ﴿...وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَلْبِغُنِي كُنْتُ رَبًّا﴾

خوا به هۆی قورئانهوه دڵ و عه قلمان زیاتر رۆشن بکاتهوه و رهوشتمان بهرزتر بکات و، یارمهتییانبدات چی قورئان دهیغه رمووی، ئیمهش بهو شیوهیه رهفتار بکهین، ههروهک دایکمان عایشه (خوا لیتی رازی بی) کاتیک له بارهی رهوشت و ئاکاری پیغه مبه رهوه ﷺ پرسیاری لیکراوه، گوتهوویهتی: {كَانَ خُلُقِي نَبِيٍّ اَللّٰهِ الْقُرْآنُ} (خرجه مسلم: ۱۷۷۳، وابن حبان: ۲۵۵۶)، رهوشتی پیغه مبه ری خوا ﷺ هه لسوکهوتی ئاکاره کانی بریتی بوون له قورئان، قورئان چی دهفه رموو، پیغه مبه ریش ﷺ وایده کرد، خوا یارمهتییان بدات، ئیمهش له قهدهر خوومان بهو شیوهیه بین.

لێره شدا کو تاییه به تهفسیری سووپهتی (ص)، دینین، خواش پشتیوان بی له سهر تهفسیر کردنی سووپهته کانی قورئان (إِنْ شَاءَ اللّٰه) بهردهوام ده بین تا کو تهواوی دهکهین، خوا بوومان ئاسان بکات.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تەفسیری سوورەتی

النجم

دەستپێک

بەرێـزان!

ئەمڕۆ کە (۱۲/ی صفر/ی ۱۴۴۱) کۆچییه، بەرانبەر (۲۰۱۹/۱۰/۱۱) زایینی، خوا پشتیوان بێت دەست دەکەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی (الزمر).
وێک عادی خۆمان سەرەتا پێناسەو نیوەپۆک و بابەتەکانی ئەم سوورەتە موبارە کە دەخەینەپروو، ئەویش لە حەوت بڕگەدا.

پێناسەی سوورەتی (الزمر) و بابەتەکانی

یەكەم: ناوی:

ئەم سوورەتە ناوی سوورەتی (الزمر)ە، لە پۆژگاری پێغەمبەرشدا ﷺ ھەر بەو ناوە ناسراوە، وێک لە چەند دەقیکی سوننەتدا ھاتووە، بۆ نمونە:

(أ) - {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَصُومُ حَتَّى نَقُولَ مَا يُرِيدُ أَنْ يُفْطِرَ، وَيُفْطِرُ حَتَّى نَقُولَ مَا يُرِيدُ أَنْ يَصُومَ، وَكَانَ يَقْرَأُ فِي كُلِّ لَيْلَةٍ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَالزُّمَرِ} (أخرجه النسائي في التفسير: ۴۶۴، وأحمد: ۲۴۴۳۳، تعليق شعيب الأرناؤوط: حديث صحيح دون قوله: «وكان يقرأ» فحسن، والحاكم: ۳۶۲۵ وقال: إسناده صحيح، وابن خزيمة: ۱۱۶۳).

واتە: دایکمان عایشە (خوا لێی پازی بێ)، دەلێ: پێغەمبەری خوا ﷺ جاری وا بوو ھێندە بە پۆژوو دەبوو، (واتە: پۆژووی سوننەت) ھەتا دەمانگوت: نایەوی ھیچ پۆژان بە پۆژوو نەبێ، (واتە: لەسەرێک زۆر بە پۆژوو دەبوو)،

جاری واش هه بوو به پوژوو نه ده بوو هه تا ده مانگوت: له وانه يه نه يه وى هيچ پوژووى سوننه ت بگرى (له و ماوه يه دا) و، له هه موو شه ويكدا سوور هتى: (بنى اسرائيل و الزمر) ي ده خويند.

(ب)- {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لَا يَنَامُ حَتَّى يَقْرَأَ الزُّمَرَ وَبَنِي إِسْرَائِيلَ} (أخرجه: الترمذي: ۲۹۲۰، ۳۴۰۵، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي).

واته: دايكمان عايشه (خوا لى پازى بى)، ده لى: پيغمبه رى خوا ﷺ هيچ شه ويك نه ده خه وت، تاكو سوور هتى (الزمر) و سوور هتى (بنى اسرائيل)، {واته: سوور هتى (الاسراء) ي} نه خويندان.

به لام هه نديكيش ناوى (سورة الغفر) يان وپراى سوور هتى (الزمر) بو به كارهيئاوه، له بهر ئه وهى له م سوور هته دا وشه ي (غفر) يشى تيدايه، وهك چوون وشه ي (زمر) ي تيدايه.

دووه م: شويئى دابه زينى:

ئهم سوور هته مهككه ييه، هه رچه نه ده هه نديك ئايه تيان لى هه لاواردوون، وهك:

(أ)- {قُلْ يَاعِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ}.

(ب)- {اللَّهُ نَزَلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُتَشَابِهًا مَتَانٍ نَقْشَعْرُ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ}.

به لام هيچ به لگه يه كى دلياكه ر له و باره وه نيه، كه ئه و ئايه تانه ش مهككه يى نه بن.

ئىنجا بە پىي ئايەتى: ﴿قُلْ يٰعِبَادِ الَّذِيْنَ ءَامَنُوا اَتَقُوْا رَبَّكُمْ لِلَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا فِيْ هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَّاَرْضُ اللّٰهِ وٰسِعَةٌ اِنَّمَا يُوَفِّي الصّٰبِرُوْنَ اَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾^{٩٥}، دەبى ئەم سوورەتە موبارەكە لە سالى پىنجى پىغەمبەرايەتیدا دابەزىيى، چونكە لەو سالىدا ژمارەيەك لە هاوەلان (خوا لىيان رازى بى) لە پياوان و ئافرەتان، كۆچيان كرد بۆ حەبەشە، بە پىنمايىکردنى پىغەمبەر ﷺ، لەو ئايەتە موبارەكەشدا باسى كۆچکردنى مسولمانان كراوە، يەكەم كۆچى مسولمانانىش لە مەككەو بوو بۆ حەبەشە، كۆچەكەش دوو جاران بوو، جارىكيان لە سالى پىنجەمداو، ئەوى دىكەشيان لە سالىكى دواتردا، كاتىك لە حەبەشە ھەواليان پى دەگات كە قورەيش مسولمان بوون، دەگەرپنەو، بەلام كە دپنەو، دەزانن ھەوالەكە راست نى، ئىدى دووبارە دەچنەو بۆ حەبەشە، ئەوھش پىگوتراو: كۆچى دووھم.

سێھەم: ریزبەندیی لە موصحف و لە دابەزین دا:

لە ریزبەندیی دابەزین (ترتیب النزول) دا، ئەم سوورەتە موبارەكە ژمارەكەى (٩٥)ھ، دواى سوورەتى (سبا) و پيش سوورەتى (غافر) دابەزیو، لە ریزبەندیی موصحفەشدا ژمارە (٣٩)یە.

چوارەم: ژمارەى ئايەتەكانى:

لە لای زانایانى كووفەيى: (٧٥) ئايەتەو، لە لای زانایانى مەدینەو مەككەو بەسەر: (٧٢) ئايەتەو، لە لای زانایانى شامیش بە (٧٣) ئايەت دانراو، كە ژمارەى (٧٥) تەبەننى كراو، لەو موصحفەفانەى كە ئیستا لەبەر دەستماندان.

پېنجەم: نېوه پوکی:

له پرووی نېوه پوکهوه، ئەم سووپه ته موباره که، هه مان نېوه پوکی قوپرانی مه ککه ییه، که ئیمه له سه ره تای ته فسیرکردنی سووپه تی (الأنعام) دا، له باره ی قوپرانی مه ککه یی به تایه ت و، مه دینه ییه وه به گشتی، قسه مان کردوه، قوپرانی مه ککه ییش ته وه ره سه ره کییه کانی که جه ختیان له سه ر ده کاته وه، ئەمانه ن:

۱- بوونناسی، که بوون (وجود) به به دیه پنه رو به دیه پنهراوه، به ئه رزو ئاسمانه وه، به مروؤف و ده ور به ریه وه، چیه و چۆنه و، بوچی دروستکراوه و ئامانج و حکمه ت لئی چیه؟.

۲- ئیمان به خواو، به پوژی دوا یی و، ئیمان به فریشه کانی خواو، به کتیه کانی خواو، به پیغه مبه رانی.

۳- سه ره نجامی خیری ئەهلی ئیمان و، ئاکامی شوومی ئەهلی کوفر له دنیا و دوا پوژدا.

۴- باسی سزای خوا له پوژی دوا ییدا، که له دۆزه خدا به رجه سته ده بی و، پاداشتی خوا له پوژی دوا یی دا، که له به هه شتدا به رجه سته ده بی، به لām له پرووی بایه خ پیدانی زیاتره وه، ئەم سووپه ته موباره که باسی سنی بابه تی سه ره کیی تیدا کراوه:

(أ) - باسی ته نیا خوا په رستی (تَوْحِيدُ اللَّهِ)، که پانتاییه کی زۆری داگرتوه.

(ب) - باسی قوپرانی له شه ش شویندا کراوه، دووباره بوته وه، هه رجاره به شیوازیک.

(ج) - باسی پوژی دوا یی، ته ویش دیسان پشک و به شیکی باشی پپهراوه.

شه شه م: تایه ته مه ندییه کانی:

۱- به رای زۆربه ی زانایان، ئومید به خستین ئایه ت، له م سووپه ته موباره که دا هاتوه بو مروؤفه کان به گشتی و، گونا هباران به تایه تی، که هه موو مروؤفه کانیش که م و زۆر

گوناهیان ههیه، ئه‌ویش ئایه‌تی ژماره (۵۳)یه، که خوا ﷺ ده‌فه‌رموی: ﴿قُلْ يٰعِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ (۵۳)

۲- به‌کاره‌ینانی وشه‌ی (سِقِّ)، بۆ هه‌ر کام له‌ بێ‌پروایان و پارێزکاران، له‌ ئایه‌ته‌کانی: (۷۱) و (۷۳)دا، ته‌نیا له‌م سوورەته‌دا هاته‌وه‌.

۳- به‌کاره‌ینانی ته‌عبیری: ﴿يٰكُورُ الْاَيْلِ عَلَى النَّهَارِ وَيُكُورُ النَّهَارَ عَلَى الْاَيْلِ﴾ واته‌: شه‌وگار به‌سه‌ر رۆژگاردای ده‌پێچێ و، رۆژگار به‌سه‌ر شه‌وگاردای ده‌پێچێ، که ئه‌میش ته‌نیا له‌م سوورەته‌موباره‌که‌دا هاته‌وه‌، به‌ئێ وشه‌ی (تکوير) به‌کارهاتوه‌: ﴿إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ﴾ (۱) التکوير، به‌لام ئه‌و ته‌عبیره‌ (يکۆر) ته‌نیا لێره‌دا هاته‌وه‌.

۴- به‌کاره‌ینانی ته‌عبیری: ﴿مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ﴾، که هاوبه‌ش بۆ خوا دانهره‌کان به‌وه‌ پاساوی هه‌لۆیستی هاوبه‌ش بۆ خوادانه‌رانه‌ی خۆیان ده‌دايه‌وه‌، ده‌یانگوت: ئێمه‌ ته‌نیا بۆیه‌ ده‌یانپه‌رستین، تاکو له‌ خوامان نيزیک بخه‌نه‌وه‌.

۵- به‌کاره‌ینانی ته‌عبیری: ﴿وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمَنِهٖ زَوْجَ﴾، ئه‌م ته‌عبیره‌ش ته‌نیا لێره‌دا، له‌ ئایه‌تی ژماره (۶)دا هاته‌وه‌، واته‌: خوا ﷺ له‌ ئاژه‌لانی هه‌شت جووتی بۆ ناردوونه‌ خوار، واته‌: له‌ په‌شه‌ و لاخ دووان: (نێرو مێ) گاو مانگاو، له‌ مه‌ر دووان: به‌ران و مه‌رو، له‌ بزنی دووان: بزنی و نێری و، له‌ حوشتیش دووان: (ناقه‌) و (جمل).

۶- به‌کاره‌ینانی ته‌عبیری: ﴿الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ﴾، ئه‌وانه‌ی گوێ بۆ هه‌موو قسه‌یه‌ک هه‌لده‌خه‌ن، به‌لام شوێن باشتیرینی ده‌که‌ون، ته‌نیا له‌م سوورەته‌دا هاته‌وه‌، له‌ ئایه‌تی ژماره: (۱۸)دا.

۷- پێناسه‌کردنی قورئان به‌ ده‌ (۱۰) وه‌سفێ گه‌وره‌و گرنه‌گ، له‌ یه‌ک ئایه‌ته‌دا که خوا ده‌فه‌رموی: ﴿اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانِي تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ذَٰلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ

يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٢٣﴾، ئەمەش ئایەتی ژمارە (۲۳) یە، کە لە ھەموو قورئاندا تەنیا ئایەتێک کە دە (۱۰) وەسفی قورئانی گرتبە خۆی، تەنیا ئەو ئایەتە یە.

۸- راگەیانندی ئەو کە موخەممەد ﷺ دەمری، وەک چۆن نەیارەکانیشی دەمرن، ئەویش تەنیا لەم سوورەتەدا ھاتووە، لە ئایەتی ژمارە (۳۰) دا: ﴿إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ ﴿٣٠﴾﴾. ۹- باسی مریندرانی مرووفان لە کاتی خەوتنیاندا، لە ئایەتی ژمارە (۴۲) دا: ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا﴾.

۱۰- باسی لە چەنگ گرتنی خوا بۆ زەویی و، بە دەستی راست پێچانەوێ ئاسمانەکان، ئەمیش لە ئایەتی (۶۷) دا ھاتووە: ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾.

ھەوتەم: دابەشکردنی بۆ چەند دەرسیک:

ئەم سوورەتەمان دابەشکردووە بۆ شەش کۆمەڵە ئایەت، کە ھەر کۆمەڵە ئایەتێک لە دەرسیکدا شی دەکەینەووە، واتا و چەمکەکانیان پوون دەکەینەووە:

دەرسی یەکەم: ئایەتەکانی: (۱ - ۹) دەگرێتەووە، واتە: نۆ (۹) ئایەت و ھەر سیک تەوھرەکە ی: یەکتایی خوا لە پەرستارنداو، لە بەدییەنەرایەتی و، پەرورەدگارێتی و، خاوەندارێتی دا، پاشان پێخەمبەراییەتی و وەحیی و، پڕۆژی دوایی، لەم نۆ (۹) ئایەتە سەرەتای ئەم سوورەتە موبارەکەدا توێژاونەووە.

دەرسی دووەم: ئایەتەکانی: (۱۰ - ۲۱)، واتە: دوازدە (۱۲) ئایەت، باسی خوا بەیەکگرتن و شیرک و، سەرەنجامی ھەردووکیان لە دنیاو لە دواپوژدا.

دەرسی سییه م: ئایەتەکانی: (۲۲ - ۴۰)، واتە: نۆژدە (۱۹) ئایەت، باسی قورئان و کاریگەریی و، باسی تەوحید و پشت ئەستوور بوونی تەوحید و تەنیا خواپەرستی بە بەلگەو، بئى بنەمایى و پووجهلیى شیرک.

دەرسی چوارە م: ئایەتەکانی: (۴۱ - ۵۲)، واتە: دوازدە (۱۲) ئایەت، باسی قورئان و، خوا بەیە کگرتن و، سەرەنجامی شیرک و ... هتد.

دەرسی پینجە م: ئایەتەکانی: (۵۳ - ۶۷)، واتە: پازدە (۱۵) ئایەت، باسی گەرانەو و بۆ لای خواو، پۆژی دوایی و، تەوحیدو، تەنیا خواپەرستی، ئنجا باسی ئەو کە هەر کەسێک هاوبەش بۆ خوا دابنێ، کردەو کانی هەلدەو و شیتەو و، تەنانت ئەگەر گریمان پێغەمبەری خواش بێ ﷺ کە ئەو مەحەلەو، دوایش باسی مەزنیی خواو، حوکمانییتی پەهاو دەستپۆیش توویەتی بئى سنووری کراو.

دەرسی شەشە م: ئایەتەکانی: (۶۸ - ۷۵)، واتە: هەشت (۸) ئایەت، باسی ئاخیر زەمان و کۆکردنەو و لیپرسینەو و، بەرێکرائی بێروایان بەرەو دۆزەخ پۆل پۆل و، پارێزکارانی ديسان بەرێکرائیان بە حورمەت و پێزەو بەرەو بەهەشت، پۆل پۆل.

دەرسی یەکەم

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە نو (۹) ئایەتی سەرەتای ئەم سوورەتە پیکهاتوه، ئایەتەکانی: (۱ - ۹)، که خوا ﷻ پێناسەیهکی کورتی قورئان دەکات، دوایی فەرمان بە پیغمبەری خاتەم ﷺ دەکات، بە پەرستنی ساغ و بئ خلتە ی خوا.

پاشان پەخنە لە ھاوبەش بو خوادانەرانی گێراوه، که بە هیوای نزیکیخستنهوهیان لە خواوه، پەرستراوهکانیان دەپەرستن.

دوایی باسی نهگونجانی پۆله بو خوا کراوه، پاشان باسی ئەوه کراوه که خوا ئاسمانهکان و زهوی به ههق دروست کردوون و، شهوگارو پوژگاریش به دهوری به کدا دهپێچن.

ئنجای باسی دروستکرانی مروفان لە یهک باب و دایک و، دابهزێنانی ههشت جووت له ئاژه لانی کراوه، دوایی باسی ناپازیبووونی خوا له کوفرو، پهسند کردنی بو ئیمان و سوپاسگوزاریی بو مروفهکان کراوه، دواییش بهراوردیک له نیوان بابای بیروای سېلهو نهزان و، پرواداری خواپهرست و زاناو دانادا، کراوه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ (۱) إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ
فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿۲﴾ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ
أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ﴿۳﴾ لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ
وَلَدًا لَا صُطْفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ سُبْحَنَهُ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿۴﴾ خَلَقَ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ
 وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ
 ﴿٥﴾ خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَأَنزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمَنِيَّةً
 أزْوَاجًا يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِّنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ
 رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ ﴿٦﴾ إِن تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ
 عَنكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ ۚ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ
 رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۚ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٧﴾ وَإِذَا
 مَسَّ الْإِنسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِّنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُو
 إِلَيْهِ مِن قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِّيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ ۚ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا ۖ إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ
 النَّارِ ﴿٨﴾ أَمَّنْ هُوَ قَنِتٌ ۖ ءَانَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ ۚ وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ
 قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۚ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولَٰؤُا الْأَلْبَابِ ﴿٩﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تهکان

به ناوی خوای به به زهیی به خشنده

{دابہ زاندنی تہم کتیہ له خوای زالی کارزانہ و ہیہ ﴿١﴾ تہمہ کتیہمان به
 ہق بو لات دابہ زاندوہ، دهجا خوا بپہرستہ له حالیکدا کہ ساغکہرہ و ہ
 گہردنکہ چیی دہ بی بوئی ﴿٢﴾ تہا (ناگاداربن!) ملکہ چیی و فہرمانبہ ریی ساغ
 و بی خلته، تہنیا ہی خواہیہ، (شایستہ ی کہ سی دیکہ نیہ)، تہوانہ ش کہ جگہ
 لہوی دؤست و سہرپہرشتیاریان گرتوون (دہ لہین:) تہنیا بوہ دہیانپہرستین
 کہ پیگہمان له خوا نیزیک بخنہوہ، به دنیایی لہوہدا کہ تپیدا کہوتوونہ

راجیایهوه، خوا دادوهرییان له نیوان دا دهکات، بێگومان خوا که سێک که
 درۆزن و سێلهیه راسته پێی ناکات (۲) تهگەر خوا ویستبای پۆلهیهک بگرێ
 (بۆ خۆی دایینی)، لهوانه که دروستیان دهکات، ههرحیهکی ویستبایه (بۆ
 ئەو مه بهسته) ههلهیده بژارد! پاکیی بۆ وی (که پۆلهی هه بێ) ئەو خوای تاکی
 ملیکه چکه ره (۴) ئاسمانه کان و زهوی به ههق هیناونه دی، شهوگار به سه ر
 پۆژگارداد ده پێچێ و، پۆژگار به سه ر شهوگارداد ده پێچێ و، خۆرو مانگی ده سه ته مۆو
 ملکه چ کردوون، هه ر کامیان تا کو کاتیکی ناوبراو (دیارییکراو) ده روات، ئەها
 (وریابن!) ئەو (خوا) زالی لیوردهیه (۵) (ئهی مرۆقه کان! خوا) له یه ک
 نه فس دروستیکردوون، دوا یی هاوسه ره که شی له خۆی دروستکردوه، ههروه ها
 له ئاژه لآن هه شت جووت (نیرو مێ) ی بۆ دابه زاندوون، (ئیوهش) له سی
 تاریکیایاندا له نیو سه که کانی دایکانتاندا دروستکران دوا ی دروستکران (قوناغ
 قوناغ) دروستتان ده کات، ئا ئەو خوا یه تان پهروه ردگارتانه، هوکمپانیی ته نیا هی
 ویه، جگه له وی هیچ په رستراویک نیه، ئەدی بۆچی و چۆن (له په رستنی وی)
 لاده درین؟ (۶) تهگەر بێپروابن (ئهی خه لکینه!) بێگومان خوا لیتان بێ نیازهو،
 بێپرواییش بۆ بهنده کانی په سند ناکات، به لām تهگەر سوپاسگوزاری بکه ن، بۆتانی
 په سند ده کات (و پێی خو شه) و، هیچ که سێکی گونا بهاریش گونا هێ که سێکی
 دیکه هه لئاگرێ، دوا ییش گه رانه وه تان ته نیا بۆ لای پهروه ردگارتانهو، هه وائتان
 پێده دات به وه ی ده تانکرد، بێگومان ئەو به نه پێنی (خواه نی) سینه کان زانیه
 (۷) کاتیکیش مرۆف (ی بێپروا) زیانیکی تووشبوو، به له ناخه وه گه رانه وه وه
 بۆ لای پهروه ردگاری لێی ده پارێته وه، (که چی) دوا یی هه ر کات چاکه یه کی له
 لایه ن خۆیه وه پێدا، ئەوه ی پێشتر بۆی ده پارایه وه (له خوا) له بیر ی چوو و
 هاوتای بۆ خوا دانان، تا کو (به و هۆیه وه) (خه لک) له پێی وی لابدات و گومرا
 بکات، بلی: ماوه یه کی که م له کوفره که ت به هره مه ندبه (ئهی بابای بێپروا)، به
 دلنیایی تۆ له هاوه لانی ناگری (۸) (ئجنا ئایا بابایه کی وا باشته)، یان که سێک
 که له کاته کانی شهوگارداد به کړنووش بر دووی و پراوه ستاوی (بۆ خوا) ملکه چه،

ترس و لەرزى له پوژى دوایى ههیهو، به هیواى بهزهیی پهروهردگاریه تی ؟
 بلى: ئایا ئەوانه ی ده زانن و ئەوانه ی نازانن یه کسانن؟ به دلنیا ی ته نیا خاوه ن
 عه قلان بیرده کهنه وه و په ند وه رده گرن ﴿٩﴾.

شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان

(الدّٰیْنُ): (الدّٰیْنُ: یُقَالُ لِلطَّاعَةِ وَالْجَزَاءِ)، وشه ی (دین): به مانای فه رمانبه ری
 و پاداشت، به پله ی یه که م به کاره ی نراوه له قورئاندا، لیره دا ده گونجی بگوتری:
 وشه ی (دین) به مانای هه لّس و کهوت (المعَامَلَة)، دى، وه ک گوتراوه: (کَمَا تَدِیْنُ
 تُدَانِ)، واته: چو ن مامه له بکه ی، ئاوا حوکمت به سه ردا ده درى.

هه روه ها وشه ی (دین): به مانای ملکه چیی و فه رمانبه ری و پاداشت و
 په رستن، دى.

(الْخَالِصُ): واته: ساغ، بى خلته، (الْإِخْلَاصُ الْإِمْحَاضُ وَعَدَمُ الشُّبُوبِ مِغَايِرٍ)،
 (إِخْلَاصُ): واته: (إِمْحَاضُ) واته: ساغکردنه وه و پاککردنه وه، به شیوه یه ک که ئەو
 شته شتی بیگانه و ناموی تیدا نه بى.

(رُفِعَ): (الرُّفْعُ: مَنَزِلَةُ الْقُرْبِ، لِيُقَرَّبُونَا إِلَى اللَّهِ، رُفِعَ أَيْ: لِيُقَرَّبُوا إِلَى اللَّهِ مَنَزِلَتَنَا)،
 بو ئەوه ی پیگه و پله مان له خوا نیزیك بخه نه وه، (الرُّفْعُ: الْمَنَزِلَةُ وَالْحَطْوَةُ)،
 واته: پیگه و نیزیکی.

(يَكْوَرُ اللَّيْلُ عَلَى النَّهَارِ): واته: شه وگار به سه ر پوژگاردا ده پیچی، (التَّكْوِيرُ: اللَّفُّ
 وَالْيُّ، كَوَّرَ الْعِمَامَةَ عَلَى رَأْسِهِ، إِذَا لَوَّاهَا وَلَفَّهَا)، (تَكْوِيرُ): به مانای پیچرانی شتیك
 دى به ده وری شتیكدا، یان به سه ر شتیكدا، ده گوتری: (كَوَّرَ الْعِمَامَةَ عَلَى رَأْسِهِ)
 واته: میزه ره که ی له سه ری هالاند، هه ر کاتیك که له سه ری هالاندو به ستی.

(وَلَا يَرْضَى لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ): واته: رازی نیه به بیروایى بو به نده کانی، (لَا يَرْضَى:

لَا يَخْتَارُ هەلینابژیری و، پئی پەسەند نیه، (لَا يُفْضَلُ) واتە: هەلینابژیری، (لَا يُحِبُّ) واتە: خوۆشی ناوی، (لَا يُحِبُّدُ) واتە: بە چاکی نازانی، ئەوانە هەموویان دەچنە نێو مانای وشە: (لَا يَرْضَى) هەو.

(ضُرَّ): (الضَّرُّ: سُوءُ الْحَالِّ)، (ضُرَّ): بریتیه لە حال خراپیی، یان (مَا فِيهِ ضَرَرٌ) هەرچیەک کە زیانی تێدابی، (ضَرَّهُ، ضَرًّا: جَلَبَ إِلَيْهِ ضَرًّا) زیانیکی بو هینا.

(خَوَّلَهُ): (التَّخْوِيلُ: الإِعْطَاءُ وَالتَّمْلِيكُ دُونَ قَصْدِ عَوَضٍ)، (تَخْوِيلُ): بریتیه لە پئی بەخشین و خواوەندارکردن، بەبێ مەبەست هەبوونی وەرگرتنەوهی قەرەبوو.

(أَنْدَادًا): (جَمْعُ نَدٍّ: وَهُوَ الْكُفُّ)، (نَدٍّ): بە مانای کوفنه، واتە: هاوتا، کەواتە: (وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا) واتە: هاوتایان بو خوا دادەنێ.

(قَنْتٌ): (أَيُّ: عَابِدٍ وَمُطِيعٍ)، (قَانِتٌ): هەم بە مانای پەرستار دێ، هەم بە مانای ملکه چ دێ، هەروەها بە مانای راوەستاو دێ، لە کاتی تاعەتدا.

(ءَانَاءٌ): (جَمْعُ أَنِي مِثْلُ أَمْعَاءَ جَمْعُ مَعِي، وَأَقْفَاءَ جَمْعُ قَفِي، وَالْأَنَى: السَّاعَةُ)، (أَنَاءٌ) کۆی (أَنِي) هە، وەک (أَمْعَاء) واتە: رێخۆڵەکان، کۆی (مَعِي) هە واتە: رێخۆڵەیهک، (أَقْفَاء) واتە: پشتهمل کۆی (قَفِي) هە، (أَنِي) یان (أَنَى) بە مانای ماوهیهک لە کات دێ.

(يَحْذَرُ): (الْحَذَرُ: اخْتِرَازٌ مِنْ مُخِيفٍ)، یان (خَوْفٌ مَعَ اخْتِرَازٍ)، خۆپاراستنە لە شتیکی مەترسییلێکراو، یاخود ترسانە و پرای خۆ وریابوون، دەگوترێ: (حَذَرَ حَذَرًا وَحَذَرْتُهُ: تَحْذِيرًا) واتە: وریابوو بە وریابوون، وریامکردهوو ئاگادارو هۆشداریم پێیدا.

مانای گشتیی نایەتەکان

خوا ﷻ له سەرەتای سوورەتی (الزمر) دا، چەند بابەتی زۆر گەورە و گرنگ باس دەکات، بەلام هەموویان لە هەر سێ تەوهری: خوا بەیە کگرتن و، وەحیی و پیغەمبەراییەتی و، پوژی دوازی دا، دەسوورێنەوه.

خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ واتە: ئەو کارە دەست پێدەکەم بە ناوی خوای بە بەزەیی بەخشنده، کاتیەک مرووف ئەو رسته موبارەکە دەلی، دەبی چوار واتای بنه‌ره‌تی به عه‌قل و هو‌شی خۆیدا بینێ:

- ۱- بە ناوی خوا دەست پێ دەکەم، نەک بە ناوی خۆم یان هەر کەس و شتیکی دیکە.
- ۲- ئەو کارە بۆ پازیکردنی خوا، ئەنجام دەدەم.
- ۳- ئەو کارە بە پێی بەرنامەی خوا، ئەنجام دەدەم.
- ۴- ئەو کارە بە یارمەتی و هاوکاریی خوا ئەنجام دەدەم، نەک بە شان و شه‌وکه‌تی خۆم.

دوازی دەفەرموێ: ﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾، دابەزێنانی کتێبه‌که‌ له لایه‌ن خوای زالی کارزانه‌وه‌یه، له‌ پرووی پێژمانی عه‌ره‌بییه‌وه: ﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ﴾، واتە: (هَذَا تَنْزِيلُ الْكِتَابِ)، ئەو کاتە: ﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ﴾، ده‌بیته‌ گوزاره‌ (خَبَر) و، (هَذَا) ده‌بیته‌ نیهاد (مُبْتَدَأ)، یاخود: ﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ﴾، ده‌بیته‌ نیهاد (مُبْتَدَأ)، ئنجا: ﴿مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾، ده‌بیته‌ گوزاره‌ (خَبَر).

بێگومان که ده‌فەرموێ: ﴿الْكِتَابِ﴾، وه‌ک دوازی باسی ده‌که‌ین (أل)ی سه‌ر (الْكِتَابِ) بۆ ناساندنه‌و، لێره‌شدا بۆ ناساندنی (عه‌د)، واتە: دابەزاندنی کتێبه‌که‌، ئەو کتێبه‌ی که‌ ده‌زانن کامه‌یه‌، که‌ قورئانه‌ له‌ لایه‌ن خواوه‌یه‌، خواش ﷻ دوو سیفه‌تی بۆ باسکراون: (الْعِزَّةُ وَالْحَكْمَةُ)، که‌واته‌: ئەم کتێبه‌ که‌ له‌ لایه‌ن خوای

خاوەن ئەوپەری عیززەت و خاوەن ئەوپەری حیکمەتەو، هاتو، بەرجەستەکاری عیززەت و حیکمەتەو، هەر کەسێ شوینی بکەوێ، هەم عیززەتی بۆ دەپەخسێنی و، هەم حیکمەتی پێ دەبەخشی.

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ بِالْحَقِّ﴾ بە دڵنیایی ئیمە کتیبە کەمان بۆ لای تۆ دابەزاندووە بە هەق، واتە: ئیمە هەق بووین کە ئەو کتیبەمان بۆ تۆ دابەزاندووە، یاخود ئەو کتیبە هەق بۆ تۆمان دابەزاندووە، هەقی لە خۆی گرتووە، یاخود ئەو کتیبەمان دابەزاندووە، بۆ ئەوەی هەق بچەسپێنی، ﴿فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾ دەجا خوا بپەرستە، بەندایەتی بۆ خوا بکەو، ملکه چیی خۆتی بۆ ساغ و یەکلایی بکەو و خۆتە پێوە مەهێلە، واتە: بەندایەتی ساغ و بێ خۆتە بۆ خوا بکە، بە هۆی شۆنکەوتنی ئەو کتیبە هەقەو، کە لەلایەن خوای خاوەن ئەوپەری عیززەت و ئەوپەری حیکمەتەو بۆ لات دابەزێنراو.

﴿أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ﴾ ئاگاداربە! ملکه چیی ساغ و بێ خۆتە تەنیا هەوایە، تەنیا شایستە هەوایە، ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ﴾ بەلام ئەوانە هەوایە کە جگە لە خوا دۆستانیکیان گرتوون و، سەرپەرشتیارانیکیان گرتوون، بەندایەتیان بۆ دەکەن، ﴿مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى﴾، واتە: (یقولون) - کە قرتێنراو لەبەر ئەوەی بە سیاق و سەلیقە دەزانرێ - (دەڵێن): نایانپەرستین مەگەر بۆ ئەوەی لە پرووی پلەو پێگەو لە خوامان نزیک بخەنەو، ﴿إِنَّ اللَّهَ يَخْتَصِمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾، بە دڵنیایی خوا دادوەریان لە بەیندا دەکات، لەوەدا کە تێیدا دەکەوێ راجیایەو، یانی: هاوبەش بۆ خوادانەرەکان لەگەڵ ئەهلی تەوحید و ئیماندا، کە کەوتوونە راجیایەو، خوا دادوەریان لە نێواندا دەکات، ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ﴾، بە دڵنیایی کەسێک کە درۆکەرەو، زۆر سەڵەهە، یاخود زۆر بێپروایە، خوا راستە پێی ناکات، لێرەدا وشە: ﴿لَا يَهْدِي﴾، بە مانای: پێنمایی ناکات، نیە، چونکە خوا پێنمایی هەموو کەسێکی کردووە، بەلام واتە: راستە پێی ناکات، واتە: نایخاتە

سەر پړی راست، پړنمای کران قوئاغیکه، خراڼه سەر پړی راست، قوئاغیک دیکهیه، پړنمای کران، ئهوهیه که مروؤف بزانی ئهوه پړیه کی راسته، بهلام خراڼه سەر پړی راست، ئهوهیه که دلّی بوّی وەرچهرخی و پابه ندبّی بهو پړیه راستهوه، ئنجا خوا ﷺ دهفرموؤ: که سائیک که دروژن بن و، زور بیروابن، خوا نایانخاته سەر پړی راست، پړنمای کردوون، بهلام گرتنی پړی راستیان بوّ ئاسان ناکات، له بهرچی؟ له بهر ئهوهی درو کهرن و بیروان.

﴿لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَأَصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ سُبْحَنَهُ﴾
 ئه گهر خوا ویستبای پو له بوّی خوؤی بگپړی و، پهیدا بکات، له نیو ئهوانه دا که دروستیان دهکات، ئهوهی ویستبای بوّی خوؤی هلهیده بژارد، پاکیی بوّی، ﴿هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾، ئه و خوای تاکی ملیکه چکه ره، واته: ناگونجی خوا ﷺ پو لهی هه بیّت، چونکه ئه گهر گریمان یه کی که به ناوونیشانی پو لهش بوّی خوؤی بگری، ده بی هه ر له نیو دروستکراوانی خویدا هه لیژیری، چونکه خوا ﷺ ناگونجی پو لهی هه بی، وه که له سوورهدی (الانعام) دا دهفرموؤ: ﴿بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنَّىٰ يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةً وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ (۱۰۱)، واته: خوا چوون پو لهی ده بی، که هاوسه ری نیه و هه موو شتیکیشی وه دیه پناوه، خوا به هه موو شتیکی زانایه.

﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾، خوا ﷺ ئاسمانه کان و زهوی به هه ق هیانوه دی، واته: به حیکمهت، وشه ی (حق) به پیی ئه و سیاقه که تییدا دی، مانایه که ی ده زانری، لیره دا که دهفرموؤ: خوا ئاسمانه کان و زهوی به هه ق دروستکردوون، واته: به حیکمهت و ئامانجیک، بهلام جاری وایه ده گوتری: (حَكَمَ فَلَانٌ بِالْحَقِّ) واته: به دادگهریی دادوهریی کرد، هه روه ها ده گوتری: (قُلْتَ أَنْتَ الْحَقُّ) واته: تو قسه یه کی راستت گوت، که واته: وشه ی (حق) به مانای دادگهریی دی و، به مانای راستیی دی و، به مانای حیکمهت دی، به پیی ئه و سیاقانه که تییدانایه، ئه سلّی وشه ی (حق) یش واته: شتی چه سپاوو،

دامەزراوو نە لە خشاو، ﴿يُكْوِّرُ الْقُلُوبَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكْوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ﴾
 شەوگار بە سەر پۆژگاردادە پیچی و، پۆژگاریش بە سەر شەوگاردادە پیچی، ئەمە
 ئاماژەیەکی زۆر ڕوونە بەوێی کە زەوی هەم مەیلەو هیلکەیی و خڕەو، هەمیش
 دەخولیتەو بە دەوری خۆیدا، چونکە پیچرانی شەوگار بە دەوری پۆژگاردادە،
 پیچرانی پۆژگار بە دەوری شەوگاردادە، تەنیا کاتیکی دەگونجی وینا (تصوّر) بکری
 کە زەوی خڕ بێ، ئنجا شەوگارو پۆژگار بە دوای یە کەدایین، هەر کامیکیان ئەوێ
 دیکە داپۆشی و، جیی ئەوێ دیکە بگریتهو، ﴿وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
 كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى﴾، خۆرو مانگیشی دەستەمۆ و ملکەچ کردوون،
 هەر کامیکیان بۆ کاتیکی ناوبراو دەپوا، یانی: کاتیکی کە بۆی دیاریکراوە، ئەو
 کاتەش کە بۆی دیاریکراوە، دەگونجی: لە سەر ئاستی شەو و پۆژ، یان لە سەر
 ئاستی مانگ، یان لە سەر ئاستی سأل، یاخود لە سەر ئاستی تەمەنی خۆرو مانگ
 بێ، ﴿أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ﴾، ئاگادار بن! هەر خوا زالی بالادەستی زۆر
 لیۆردەیه.

﴿خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ﴾، ئیوێ لە یەک نەفس هیناونە دی، کە ئادەمە،
 ﴿ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا﴾، دوایش هەر لە خۆی هاوسەرە کەشی هینایە دی.

وشە: ﴿نَفْسٍ﴾، مەبەست پیی ڕووحە، نەک جەستە، واتە: هەر لە
 هەمان جوړە نەفس و ڕووح، لە ڕووی مەعنەوییەو، کە ئادەم دروستکراوە،
 حەوواش لە هەمان جوړە نەفس و ڕووح دروستکراوە، بەلام باسی جەستەکە
 نەکراوە، کە جەستەکە چۆن هیناوەتە دی؟.

﴿وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمَنِيَةَ أَزْوَاجٍ﴾، لە ئاژەلانیشت هەشت جووتی بۆ
 دا بە زاندوون، ئنجا هەشت جووت بە تێگەیشتنی باوی ئیستا، دەکاتە شازدە
 دانە، بەلام لە بەکارهینانی قورئانداو، لە بەکارهینانی زمانی عەرەبییدا وشە
 (زَوْج) بە هەر کام لە ئیرو می دەگوتری، دەگوتری: (هَذَا زَوْجٌ هَذَا، وَهَذَا زَوْجٌ
 هَذَا)، یانی: بە هەر کام لە ئیرو می، دەگوتری: (زَوْج) نەک بە هەردووکیان،

ئىنجا پىيان بگوتىرى: (زَوْج)، وهك ئىستا وهك له زمانى عه ره بىيدا باوه، كه گوتت جووت (زَوْج) واته: نىرو مى، به لام له به كارهيئانى قورئاندا، به ههر كام له نىرو مى گوتراوه: (زَوْج)، بويه ده فهرموى: ﴿ثَمَنِيَّةَ أَزْوَاجٍ﴾، واته: ههشت دانه له ئازهلان، چواريان نىرن و چواريان ميين، ﴿يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ﴾، له سكه كانى دايكانتанда ده تانهيئته دى، چون؟ ﴿خَلَقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ﴾، دروستكران، له دواى دروستكران، واته: قوناغ قوناغ، پيشى توويلكه (نطفة)ن، ئنجا ده بن به خوئنپاره (علقة)، ئنجا ده بن به زارجوو (مُضْغَة)و... هتد، ﴿فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ﴾، له نىو سى تاريكاياندا، كه تاريكايى سك و، تاريكايى مندالان و، تاريكايى ئاوهل مندال (مشيمة)، به نسبت ئازهلانيش: تاريكايى سكيان و، تاريكايى به چكه دانيان و، تاريكايى پزدان، ئه وهى كه له گهل به چكه كه دئته ده رى، ﴿ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ﴾، ئهو خوايه تان پهروه ردگارانه، حوكمرانيى و مولك و ده سته لات هه مووى هى ئه وه، ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾، جگه له وه هيچ په رستراويك نيه، ﴿فَأَنِّي تُصَرِّفُون﴾، كه واته ئيوه بو كوئى لا ده درين؟ يا خود: چون لاده درين، كه جگه له وهى به رستن، له حالئىكدا كه ئهو پهروه ردگارو به ديهيئنه رو كارسازى هه موو شتيكه؟.

﴿إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ﴾، ئه گهر بيپروا بن، يا خود: ئه گهر سپله بن، وشه (تَكْفُرُوا) هه م ده گونجى به ماناي بيپروايى بى، هه م ده گونجى به ماناي سپله يى و ناسوپاسيى بى، ئه گهر بيپروا بن، يان سپله بن، ﴿فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ﴾، به دلنبايى خوا ده ولهمه نده له ئيوه، بى نيازه له ئيوه، ﴿وَلَا يَرْضَى لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ﴾، به لام بيپروايى بو به نده كانى په سندنكات، يا خود سپله يى بو به نده كانى پى په سندن و چاك نيه، ﴿وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ﴾، به لام ئه گهر سوپاسگوزاريى بكهن (به هوئى ئيمان هه)، ﴿يَرْضَهُ لَكُمْ﴾، ئه وه تان بو په سندن ده كات، ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى﴾، هيچ قورسايى هه لگريكيش، قورسايى يه كيكي ديكه هه لئاگرى، ﴿وَلَا تَزِرُ﴾، (وَلَا تَحْمِلُ) هه لئاگرى، ﴿وَازِرَةٌ﴾،

واته: (آئِمَّة) نه فسیکی گوناھبار که نه فسی گوناھبار چوینراوه به که سیکی، کوئیکی قورسی له کوْلَه، ئنجا ده فهرموئ: هیچ کوْل هه لگریکی قورس، کوْلی نه فسیکی دیکه، هه لئاگری، واته: کهس گوناھی کهس هه لئاگری، ﴿ثُمَّ اِلٰی رَبِّکُمْ مَّرْجِعُکُمْ﴾، دواپی شوینی گه پانه وه تان پهروه ردگارتانه، ﴿فَبِئْسَ کُمْ مَّا کُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ﴾، ئنجا هه والتان پیده دات بهوهی ده تانکرد، هه والتان پیده دات، یانی: ئه گهر خراپه تان کرد، سزاتان ده دات و، ئه گهر چاکه شتان کرد، پاداشتان ده داته وه، ﴿اِنَّهٗ عَلِیْمٌ بِذَاتِ الصُّدُوْر﴾، به دلیایی ئه وه زانییه به خاوهنی سینه کان، (ذات) میینه (مؤنث) ی (ذو) یه، واته: (صاحب)، (ذات) واته: (صاحبَة)، ﴿الصُّدُوْر﴾ یش، کوْی (صدر) ه، واته: سینه، ئنجا خوا ﴿لَا یُخْفِیْهِ کَانَی﴾ که له سینه کاندایه نه نانن، به خاوهنی سینه کانی داناون، که ئه وهنده له ئیو ئه وه دَل و سینانه دا چه سپاون، وه ک بووبن به خاوهنی ئه وه دَل و سینانه.

﴿وَ اِذَا مَسَّ الْاِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ﴾، مروّف کاتیک زیانیکی تووش دئ، له پهروه ردگاری ده پارێته وه، مروّف کاتی زیانیکی تووش دئ، زیانیک له جهستهیدا، له مائی دا، له ده وره بیهیدا، که ناره حه تییه ک به سه ری دئ، ﴿دَعَا رَبَّهُ مُنِیْبًا اِلَیْهِ﴾، له پهروه ردگاری ده پارێته وه، به له ناخه وه بو لا گه پانه وه وه، (اَنَابَ، یُنِیْبَ) واته: گه پرایه وه له ناخه وه، به دَل گه پرایه وه وه، ده گه پرایته وه، ﴿ثُمَّ اِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِّنْهُ﴾، ئنجا ههر کات خوا له لایه ن خویه وه چاکه یه کی پی به خشی، (تَخَوَّلَ): بریتیه له به خشیینیک که مروّف چاوه ری قه ره بوو و پاداشتی له به رانه ریدا نه بیّت، کاتیک که خوا له لایه ن خویه وه چاکه یه کی پی ده دات، بی ئه وهی قه ره بوویه کی لی چاوه ری بکات، ﴿نَسِیَ مَا کَانَ یَدْعُوْا اِلَیْهِ مِنْ قَبْلُ﴾، ئه وه مروّفه (که مه به ست پی مروّقی بیروایه)، ئه وهی پیشت بوی له خوا ده پرایه وه، له بیر ده چی، یا خود که پیشت داوای له خوا ﴿لَا یُخْفِیْهِ کَانَی﴾ ده کرد، ئه وه زیانه ی لی لابتات، له بیر ده چی، ﴿وَجَعَلَ لِلّٰهِ اٰنْدَادًا﴾، هاوبه شان بو خوا داده نی، ئه وه چاکه وه نبعمه تانه ده گپرایته وه بو غیری خوا، ﴿لَیْضِلَّ عَنْ

سَيِّلَهُ ﴿﴾ تاكو سهره نجام خه لك له رڼي خوا لابتات، هم (ل) ه، (لام التعليل) ه، به لام له ته صلا به ماناي سهره نجامه، ته گهرنا تهو كه سه به حيساي خوږي بويه هاوتيان بو خوا دانان، بلن: بو تهو هم كه خه لك له رڼي خوا لابتدې! به لام مادام سهره نجامه كه ي واده بڼي، كه به هوږي تهو هاوتاو هاوبه شانوه كه بو خويان داده نښن، خه لك له رڼي ټيمان به خواو خواپه رستي لابتري، مادام سهره نجامه كه ي وايه، وهك له ته صلا بو تهو كرديتي.

﴿قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا﴾ (ته ي پيغهمبر! ﷺ تو) بفهرموو: (ته ي باباي بيپروا!) ماوه يه كي كه م به هرهمه ندي به كوفره كه ت، چونكه كوفريش جوړيك له به هره وه رگرتي تيديه، رڼي گونا هو تاوان و، رڼي رابواردن و له ززه ته كان، به هرهمي بو مروږ ته خت و ناچووغ ده كات، واته: كه ميك به هره وه ربرگره له كوفره كه ت مادام پيت خوښه و پيت په سنده، ﴿إِنَّكَ مِنَ أَصْحَابِ النَّارِ﴾ به دنيايي تو له هاوه لاني ناگري (دوزه خي).

له كوټايي دا خوا ﷺ ده فهرموي: ﴿أَمَّنْ هُوَ قَنِتْ عَانَاءَ أَلِيلٍ سَاجِدًا وَقَائِمًا﴾ ته مه ليره دا خوا ﷺ به راوردې پڼ ده كات، واته: (أَهَذَا خَيْرٌ) ثايا ته مه باشته، ﴿أَمَّنْ هُوَ قَنِتْ عَانَاءَ أَلِيلٍ﴾ ثايا ته وه ي پيشي باسكرا، باشته كه هر كات زيانكي تووش بوو، له خوا ده پارپته وهو بو لاي ده گه رپته وهو، ته گهر خوښيشي تووش بوو، خوي له بيرده چپته وهو، زيانه كشي له بيرده چپته وهو، هاوبه ش بو خوا داده نښن، كه سهره نجام خه لك له رڼي خوا لابتات، (ثايا ته وه باشته)، ﴿أَمَّنْ هُوَ قَنِتْ عَانَاءَ أَلِيلٍ﴾ ياخود كه سيك كه له كاته كاني شه وگاردا بو خوا ملكه چه، به نديايتي بو خوا ده كات، ﴿سَاجِدًا وَقَائِمًا﴾ به كرنووش بردووي و به راوه ستاوي، ﴿يَحْذَرُ الْآخِرَةَ﴾ وريايه له روژي دوايي، ترس و بيمي هيه.

(الْحَذَرُ: إِحْتِرَازٌ مِنْ مُخِيفٍ): (حذر) بريتيه له له خو وريا بوون له شتيكي ترسناك، ياخود (الْحَذَرُ: هُوَ الْخَوْفُ مَعَ الْإِحْتِرَازِ): (حذر) ترسه له گه ل خو پاراستندا،

واته: وریایه و بیمی هه یه له پوژی دوايي، ﴿وَمَرْجُوا رَحْمَةً رَبِّهِ﴾، به ته مای به زه یی په روه ردگاریشه تی، له لایه که وه ترس و بیمی هه یه له پوژی دوايي، (واته: له سزای پوژی دوايي)، له لایه کی دیکه شه وه ئومید و هیوای هه یه به به زه یی په روه ردگاری.

﴿قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾، بآی: ئایا به کسانن ئهوانه ی ده زانن و ئهوانه ی نازانن؟ ئهوانه ی ده زانن، ئه و خواپه رسته ئه ن و، ئهوانه ش که نازانن، ئه و بیروایانه ن که هه ر پوژه له سه ر حالیکن، له کاتی ناخوشییدا په نا بو خوا ده به ن و، له کاتی خوشییدا بوغرا ده بن، به لأم ئهوانه ی زانن، له شینه یی و له ته ئگانه دا، له فه رحانی و له ئاره حه تی دا، هه ر به ئده ی خوان، بۆیه خوا ده فه رمویی: بآی: ئایا ئهوانه ی ده زانن و ئهوانه ی نازانن به کسانن؟ ﴿إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُوا الْأَلْبَابِ﴾، به دلتیای ته ئیا خواهن عه قلان بیر ده که نه وه و، په ئد وه رده گرن، ئه و راستیانه ئیان دینه وه بیر، که خوا ی میهره بان له ئاخ و زگماکیاندا دایناون.

The banner features a central portrait of a man in a turban and uniform. Above the portrait, it says "www.alibapir.com" and "English - Persian". Below the portrait, it says "www.alibapir.com" and "English - Persian". The banner includes social media links for Facebook, YouTube, and Telegram, as well as QR codes for mobile apps. Text is in both English and Persian.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی یه که م:

پیناسه ی قورئان و، حکمه تی دابه زیترانی و، فه رمانکردن به خواپه رستی ساغ و بیخه وش، که خوا ته نیا ئه وه ی شایسته یه و، ئه وانه ش که به بیانوی له خوا نیزیکه ستنه وه یانه وه، جگه له خوا ده په رستن، خوا دادوه رییان له نیواندا ده کات، له وه دا که تیدا که وتوونه کیشه وه و، ناشگونجی خوا پوله ی هه بی، چونکه هه رچی هه یه دروستکراوی خویه تی:

خوا ﷺ ده فهرموئ: ﴿تَزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ ① إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ② أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ③ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ④ لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَاصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ سُبْحَنَهُ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ⑤

شیکردنه وه ی ئه م ئایه تانه، له دوازه برگه دا:

۱- ﴿تَزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾، دابه زیترانی کتیه که له خوی زالی کارزانه وه یه، وشه ی (تَزِيلُ): (نَزَلَ، يُنْزِلُ، تَنْزِيلًا) چاوگ (مصدر)، ﴿تَزِيلُ الْكِتَابِ﴾، دابه زیترانی کتیه که، که قورئانه، ﴿مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾، له خوی زالی کارزانه وه یه، ده گونجی: ﴿تَزِيلُ الْكِتَابِ﴾، نهاد (مُبْتَدَأ) بی و، ﴿مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾، گوزاره (خَبَر) بی، یاخود: ﴿تَزِيلُ الْكِتَابِ﴾، گوزاره (خَبَر) بی بۆ نهادیکی قرتیزاو

(مُبْتَدَأٌ مَحْذُوفٌ) واتە: (هَذَا تَنْزِيلُ الْكِتَابِ)، ئەمە دابەزێنانی کتێبه‌که‌یه، وشە (الْكِتَابِ) که ناسێنراوه، ناساندنه‌که‌ی بۆ (عه‌د)ه، (عه‌د)یش له زمانی کوردیدا، له به‌رانبەر (که) دایه، ئە‌گەر گوتمان: کتیب (کتاب) نازانی، کام کتیبه‌یه؟ به‌لام که گوترا: کتیبه‌که (الکتاب) ده‌زانری، کام کتیبه‌یه، جاری واش هه‌یه (أَل) بۆ تیکرا (جینس)ه، به‌لام لێره‌دا مه‌به‌ست پێی ئەو کتیبه‌یه که زاندراره کامه‌یه.

که ده‌فه‌رموی: ﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾، ئەمە بۆ خۆی ئەوه‌ش ده‌گه‌یه‌نێ که ئەو قورئانه به‌ه‌ش به‌ش (مُجَمِّم)ی دابەزێنراوه، نه‌ک هه‌مووی به‌یه‌کجار.

هه‌لبه‌ته که خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: ئەم کتیبه له‌لایه‌ن خوای زالی کارزانه‌وه دابەزێنراوه، ﴿الْعَزِيزُ﴾ (العزیز: صِفَةُ مُشَبَّهَةٍ بِالْفِعْلِ) (العزیز) سیفه‌تیکه به‌کردار چۆینراوه، به‌مانای زāl (غالب) دی، به‌مانای که‌سیک دی که له‌رووی به‌لگه‌وه زāl، یاخود له‌رووی به‌خشینه‌وه، له‌و رووه‌وه که خاوه‌ن چاکه‌و به‌خششه به‌سەر مروّقایه‌تییه‌وه، یان له‌رووی ده‌سته‌لاته‌وه.

﴿الْحَكِيمُ﴾، ده‌گونجی به‌مانای (حاکم) بی، واته: ده‌ستپۆشیتوو، یاخود به‌مانای (مُتَّقِنٌ) بی، واته: زۆر به‌ورده‌کاریی بیژراو، یاخود به‌مانای: خاوه‌ن حکمه‌ت بی.

٢- ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ بِالْحَقِّ﴾، ئیمه کتیبه‌که‌مان (که قورئانه) بۆ لای تو دابەزاندوه به‌هه‌ق، که ده‌فه‌رموی: ﴿بِالْحَقِّ﴾، ئەمە سێ واتایان هه‌لده‌گری: أ/ بۆ ئەوه‌ی هه‌ق بچه‌سپینێ.

ب/ ئیمه که قورئانمان دابەزاندوه، له‌سەر هه‌ق بووین.

ج/ قورئانمان که دابەزاندوه هه‌قی له‌نیوخۆیه‌وه‌گرتوه، وشە: (الحق)یش به‌مانای شتی چه‌سپاو دی و، به‌مانای شتی ئامانجدار دی، به‌لام به‌پێی ئەو سیاقه‌ جو‌راو جو‌رانه که تێیان دی، مانایه‌که‌ی دیاری ده‌که‌ین.

(۳) ﴿فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾، كهواته: به ندایه تیی بو خوا ﷺ بکهو، ملکه چیی خۆتی بو ساغ بکهوه، واته: دابه زینانی ئەم کتیبه (قورئان) نيعمه ته، که پيويسته به سوپاسگوزاری پيشوازی لى بکری، سوپاسگوزاریش بو خوا، ئەوهیه که به ندایه تیی بو خوا بکری، به هۆی په پرهویی کردن لهو قورئانهوه.

(۴) ﴿أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ﴾، ئاگادار بن! ﴿أَلَا﴾، له زمانی کوردیی دا ده یته به رانه ری (ئه ها) واته: ئاگادار بن! ملکه چیی ساغ و بى خلته ته نیا هی خوایه، (الْخَالِصُ: السَّالِمُ مِنْ أَنْ يَشُوبَهُ تَشْرِيْكٌ غَيْرُهُ فِي عِبَادَتِهِ)، (خَالِصُ): واته: سه لامه ت له وهی که جگه له خوا به شدارکرایى له په رستنی دا.

(أبو حامد الغزالي) ئاوا پیناسه ی ئیخلاص ده کات، ده لى: (الإِخْلَاصُ: تَجَرِيدُ قَصْدِ التَّقَرُّبِ إِلَى اللَّهِ عَنْ جَمِيعِ الشَّوَائِبِ)، (إِخْلَاصُ): بریتیه له دارینى مه به ستی له خوا نيزیکبوونه وه، له هه موو خلته کان، واته: ئەو نیازو مه به سته که له پشت ئەو کاره ته وهیه، یاخود هانده ری ئەو کاره ته، که ئەنجامی ده ده ی، هیچ خلته ی جگه له خوا پى مه به ست بوونی پێوه نه بى.

شایانی باسه: (أبو حامد الغزالي) په حمه قى خوا ی لى بى، هه م له کتیبی: (إحياء علوم الدين) دا، هه م له زۆر به رهه می دیکه شدا، شتى باش باشی گوتوون، له بواری ئیخلاص و شیرک و ئەوانه شدا، به راستی قسه ی زۆر وردو قوولی کردوون^(۱).

خوا ﷺ ده فهرموى: ﴿أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ﴾، ئاگادار بن! دینداریی و ملکه چیی ساغ و بى خلته، ته نیا هی خوایه.

(۵) ﴿وَالَّذِينَ أَخَذُوا مِنْ دُونِهِ أُولَٰئِكَ﴾، ئەوانه ش که جگه لهو دوستان و سه ره رشتیارێکیان گرتوون و، په یدا کردوون.

(۱) كهواته: نابى به هۆی هه ندیک قسه و بیروپرای هه له یه وه، خۆمان له بیروپرا چاکه کانیشی بیهش بکهین.

٦- ﴿مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى﴾ (يَقُولُونَ: مَا نَعْبُدُهُمْ) بۆچی (يَقُولُونَ) ديار نيه؟ چونكه به سياق و سەليقه دەزانری (دەلێن) ئێمه نایانپەرستین ئەو سەرپەرشتیارانە، مەگەر بۆ ئەوەی لە پرووی پێگەوه لە خوامان نيزیک بخەنەوه، ﴿لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى﴾ (أَي: لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ تَقْرِيْبًا)، (الزُّلْفَى: إِسْمٌ أُقِيمَ مَقَامَ الْمَصْدَرِ)، (الزُّلْفَى) ناویکە لە شوێنی چاوگ دانیشتو، تاكو به نيزیکخستنهوه لە خوامان نيزیک بخەنەوه، دەشگونجی (زُّلْفَى) هەر به مانای پێگە (منزلة) بێ، واتە: (لِيُقَرِّبُوا مَنَزِلَتَنَا إِلَى اللَّهِ)، بۆ ئەوەی پێگەمان لە خوا نيزیک بخەنەوه.

ئنجای خوا ﷻ دەفەرموی:

٧- ﴿إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ به دُنیاوی خوا دادوهریيان له نێواندا دەکات، لەوەدا که تێیدا کهوتوونه راجیایهوه.

واتە: خاوهن دینهکان، ئەو راجیایه که له نێوانیاندا ههیه، که ههندیکیان ئەهلی تهنیا خواپەرستن و، ئەوانی دیکەش ئەهلی شیرکن و، هاوبهشانی جوړاو جوړ بۆ خوا ﷻ له پەرستندا دادەنێن.

٨- ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ﴾ به دُنیاوی خوا ﷻ کهسێک که دۆرکەر بێ و، زۆر بێپروا، یان زۆر سێله بێ، راسته پێی ناکات، واتە: ناخاته سەر راسته پێی، لێره دا: ﴿لَا يَهْدِي﴾ به مانای (پێنمایی ناکات) نیه، چونکه خوا ﷻ پێنمایی ههموو کهسی کردووه، هێ راست و دروویی کردووه، هێ چاک و خراپانی کردووه، ههموویانی پێنمایی کردوون، به لām ههمووان ناخاته سەر راسته پێی، کهسێک ده بێ هیدایهتی خوا قبوول بکات، پێنمایی خوا قبوول بکات، ئنجای شایستهی ئەوهیه که خوا بیخاته سەر راسته پێی، ههروهک خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَءَانَّهُمْ يَقْوَاهُمْ﴾ (١٧) محمد، واتە: ئەوانه هیدایهتی خویان وه رگرتوه، خوا ﷻ هیدایهتیان بۆ زیاد دهکات، به لām کهسێک درۆکەر بێ و، زۆر بێپروا سێله بێ، شایستهی ئەوه نیه، خوا راسته پێی بکات، کهواته: ﴿لَا يَهْدِي﴾ (أَي: لَا يُرْشِدُ وَلَا يُوفِّقُ) واتە: کاری بۆ ئاسان ناکات و راسته پێی ناکات.

وشەي: ﴿كَذِبٌ﴾ یش ناوی بکەر (إِسْم فاعِل) ه، واتە: درۆکەر، (كَذَّاب) واتە: درۆزن، زۆر درۆکەر، بەلام (كَفَّار) کە (صِیغَةُ الْمُبَالَغَةِ) ی (كَافِر) ه، واتە: کەسیک کە زۆر بیپروایی، دەشگونجی (صِیغَةُ الْمُبَالَغَةِ) ی (كَافِر) بی، بە مانای کەسیک کە زۆر سێلەو ناسوپاس بی، چونکە (كَافِر) وەک چۆن بە مانای بیپروایی هاتووە، بە مانای سێلەو ناسوپاسیش هاتووە.

۹- ﴿لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا﴾، ئەگەر خوا ویستبای پۆلەیهك بۆ خۆی بگری، یهکیک له هاندەرەکانی بیپروایەکان بۆ هاوبەش بۆ خوادانان، ئەووە بوو کە پۆلەیان بۆ دادەنا، ئەگەر کچ بوون و، ئەگەر کوڕ بوون، بە خەیاڵی خۆیان دەیانگوت: شەیتانەکان کوڕانی خوان و، فریشتەکان کچانی خوان، بۆیە خوا ﷻ دەفەرموی: ئەگەر خوا ویستبای پۆلەیهك بۆ خۆی بگری.

۱۰- ﴿لَا صُطْفَى مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾، لەوانەدا کە دروستیکردوون، هەڵدەبژارد، (أَي: لَا صُطْفَى مِنْ ضَمْنِ مَخْلُوقَاتِهِ مَا يَشَاءُ، إِذْ لَيْسَ غَيْرُهُ مَوْجُودٍ سِوَى خَلْقِهِ)، چونکە خوا جگە له خۆی، ئەوێ هەیه هەمووی دروستکراوەکانی خۆینی، کەواتە: ئەگەر پۆلەیهکیشتی پەیدا کردبایە، دەبوو له نێو دروستکراوەکانی دا پەیدای بکات.

۱۱- ﴿سُبْحَنَهُ﴾، پاکیی بۆ وی، دووری بۆ وی، (کە پۆلەهی هەبی).

۱۲- ﴿هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾، ئەو خوای تاکی ملییکەچکەرە، ئەمە پروونکردنەوێ پاکیتی خوایه، یانی: کە خوا (الله) یه، واتە: خاوەنی هەموو سیفەت و ناو بەرزە چاکەکانە، (الوَاحِد) مادام تاک بی و دووهمی نەبی و هاوبەشی نەبی، (الْقَهَّار) هەروەها ملییکەچکەرە بەلا دەست بی بەسەر هەموو بووندا، خوایهکی ئاوا ناگونجی پۆلەهی هەبی، خوا ﷻ خاوەنی هەموو سیفەتە چاکەکانەو، کۆکەرەوێ هەموو سیفەتە باشەکانە، له زاتی خۆیدا یهکتایه، وێنە یه، بۆ هەموو دروستکراوەکانیشی ملییکەچکەر و بەلا دەستە.

پیشتریش گوتمان: وشەي (حَقٌّ) لہ ئەصلدا بە مانای (الثَّابِتُ وَالرَّاسِخُ) چەسپاو و پوچوو دی، بەلام بە پێی ئەو سیاقانەي تێیان دی، وشەي (حَقٌّ) مانایەکەي دیاریی دەکری بۆ وێنە:

۱- ئەگەر بگوترێ: (حَكَمْتُ بِالْحَقِّ: أَي: حَكَمْتُ بِالْعَدْلِ)، حوکمت بە هەق کرد، واتە: بە دادگەرانه، کەواتە: لێرەدا هەق بە مانای دادگەریی دی.

۲- ئەگەر بگوترێ: (قُلْتُ قَوْلًا حَقًّا، أَي: قُلْتُ صِدْقًا)، واتە: تۆ قسەیهکی راست کرد، کەواتە: لێرەدا وشەي (حَقٌّ) بە مانای راستیی دی.

۳- ئەگەر بگوترێ: (وَفَقَّمْتُ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ) واتە: تۆ ئەو تەرەفە ناکۆکانەت بە هەق پێک هێنا، واتە: بە حیکمەت، هەق لێرەدا حیکمەتە.

۴- ئەگەر گووت: (فَعَلْتُ الْحَقَّ)، (أَي: فَعَلْتُ مَا يُرْضِي الْحَقَّ)، شتیکت گوتووە هەق کە خوايە ﷻ، رازیی دەکات.

۵- ئەگەر بگوترێ: (خَلَقَ اللَّهُ الْكَوْنَ بِالْحَقِّ، أَي: لِهَدَفٍ كَبِيرٍ، وَلِحِكْمَةٍ جَلِيلَةٍ)، واتە: بۆ ئامانجیکی گەورەو، بۆ حیکمەتیک خوا گەردوونی هێناوەتە دی، کەواتە: وشەي (حَقٌّ) بە پێی ئەو سیاقانە کە تێیاندا دی، مانایەکەي دیاریی دەکری.

مه سه له ی دووهم:

باسی دروستکرانی ئاسمانه کان و زهوی به هه ق و، پێچانی شهوگار به سه ر
 پوژگارداد، پوژگار به سه ر شهوگارداد، پامکرانی خوړو مانگ، تاگو کاتیکی
 دیارییکراوو، دروستکرانی بابی مروڤان له یه ک نه فس و، دروستکرانی
 هاوسه ره که شی هه ر له خو ی و، دابه زیترانی هه شت جووت له چوار جوړه ناژه ل
 و دروستکرانی مروڤ له سکی دایکید، له نیو سی جوړه تاریکیاندا، قوناغ
 قوناغ، دروستکران له دوا ی دروستکران:

خو ﷻ ده فهرمو ی: ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكْوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى
 النَّهَارِ وَيُكْوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ
 مُّسَمًّى أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ﴿٥﴾ خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَأَنْزَلَ
 لَكُمْ مِنْهَا أَنْعَامَ ثَمَنِیةً أَنْزَلَ يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِّنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي
 ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآَنِي تُصِرُّونَ ﴿٦﴾﴾

شیکردنه وه ی ئەم دوو ئایه ته، له دوازه بر گه دا:

(۱)- ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾، واته: خو ئاسمانه کان و زهوی به هه ق
 هیناونه دی، واته: بۆ حیکمه تیک و بۆ هینانه دی ئامانجیک، ئیمه له سوورته ی (یونس)
 دا، باسیکی تایبه تمان لهو باره وه کردوهو، له هه موو ئەو ئایه تانه ی که دهووری پاژه
 ئایه تن له قورئاندا، باسی ئەم بابته ده کهن، هیناومان.

(۲)- ﴿يُكْوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكْوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ﴾، شهوگار به سه ر
 پوژگارداد ده پێچ ی و، پوژگار به سه ر شهوگارداد ده پێچ ی، (يُكْوِّرُ: يَلْفُ) واته: ده پێچ ی،
 هه لبه ته ئەم ته عبیره راستیه کی زانستی گرتۆته خو ی، که له کاتی دابه زیترانی قورئاندا
 ئەو راستیه زانستییه نه زانراوه، ئەویش ئەوهیه که ئەم زهوییه ی ئیمه له سه ری ده ژین،

هه‌م مه‌یله‌و خه‌لکه‌وتوه (هه‌لکه‌یی)، نه‌ک خه‌ری ته‌واو، هه‌م به‌ ده‌وری خو‌شیدا ده‌خولیتته‌وه، چونکه (تکویر) واته: شه‌وگار پێچران به‌ ده‌وری پۆژگارداو، پۆژگار پێچران به‌سه‌ر شه‌وگارد، کاتی‌ک ده‌گونجی وینا (تصویر) بکری، که‌ زه‌وی مه‌یله‌و هه‌لکه‌یی و خه‌ری بی، به‌ ده‌وری خو‌شیدا به‌خولیتته‌وه.

له‌و باره‌وه (الطنطاوي) له‌ ته‌فسیره‌که‌ی خو‌یدا^(۱)، عیباره‌تی‌کی جوانی هه‌یناوه پیم چاک بوو لێی به‌خوازمه‌وه، ده‌لی:

(كَارَ الْعِمَامَةِ عَلَى رَأْسِهِ وَكَوَرَّهَا، وَلَا جَرَمَ أَنْ كُلَّ وَاحِدٍ مِنَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ فِي تَتَابُعِهِمَا أَشْبَهُ بِتَتَابُعِ أَكْوَارِ الْعِمَامَةِ بَعْضُهَا عَلَى بَعْضٍ، فَلِلْأَرْضِ كَالرَّأْسِ وَالظَّلَامِ وَالضِّيَاءِ يَتَتَابَعَانِ بِتَتَابُعِ أَكْوَارِ الْعِمَامَةِ، وَيَلْتَفَّانِ مُتَتَابِعِينَ حَوْلَهَا، وَهَذَا التَّغْيِيرُ مِنْ أَعْجَبِ مَا يُعْلَمُ أَنَّ الْقُرْآنَ يُرْشِدُنَا إِلَى كُرْوِيَةِ الْأَرْضِ أَوَّلًا، وَيُرْمِزُ إِلَى دَوْرَانِهَا حَوْلَ نَفْسِهَا ثَانِيًا).

واته: له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا ده‌گوتری: (كَارَ الْعِمَامَةِ عَلَى رَأْسِهِ وَكَوَرَّهَا)، مێزه‌ره‌که‌ی له‌سه‌ری خو‌ی پێچا، چونکه‌ هه‌ر قه‌فیکیان به‌ ده‌وری ته‌وی دیکه‌دا ده‌پێچری، گومانی تێدانیه، که‌ هه‌ر کام له‌ شه‌وگارو پۆژگار که‌ به‌ دوا‌ی یه‌کدا دین، وه‌ک به‌ دوا‌ی یه‌کدا هاتنی پێچه‌کانی مێزه‌ر وایه، که‌ هه‌ندیکی به‌سه‌ر هه‌ندیکی دا ده‌پێچری، که‌واته: لێره‌دا خوا ﷻ زه‌وی وه‌ک سه‌ر (ی مرو‌ف) ته‌ماش‌ا کردوه‌و، داناوه، تاریکایی و پووناکیی و شه‌وگارو پۆژگاریش به‌ دوا‌ی یه‌کدا دین، وه‌ک چۆن پێچه‌کانی مێزه‌ر به‌ دوا‌ی یه‌کدا ده‌پێچری‌ن و، شه‌وگارو پۆژگاریش به‌سه‌ریه‌کدا ده‌پێچری‌ن به‌ ده‌وری زه‌ویدا، (ئه‌گه‌ر ئه‌م بلاجکتۆره‌ خو‌ر بی و^(۲)، ئه‌مه‌ زه‌وی بی و، زه‌وی ئاوا ده‌خولیتته‌وه به‌ ده‌وری خو‌یدا، ته‌و شوینه‌ی پرووی له‌ خو‌ره‌ ده‌بیته‌ پۆژو پشته‌که‌ی ده‌بیته‌ شه‌و، که‌واته: به‌رده‌وام شه‌و پۆژ راوده‌نی، پۆژیش شه‌و راوده‌نی، وه‌ک خوا ﷻ له‌ سووره‌تی (الأعراف) دا ده‌فه‌رموی: ﴿يُعْشَىٰ لَيْلَ النَّهَارِ

(۱) الجواهر في تفسير القرآن الكريم: ج ۱۸، ص ۱۸۳.

(۲) له‌کاتی ده‌رس گوته‌وه‌که‌دا ئاماژه‌م به‌گۆپێکی بلاجکتۆر کردوه، ئاماژه‌م به‌شتیکی دیکه‌ کردوه، چواندمن به‌ خو‌ر و زه‌وییه‌وه.

يَطْلُبُهُ حَيْثَا ۝۵۰، واتە: بە شەوگەر پۆژگار دادەپۆشی، بە دوای دەکەوی بە خێرای، سوورپانەوێ زەوی بە دەوری خۆیدا، نزیکە ی سی (۳۰) کیلۆمەترە لە خولەکیکدا، ئنجا بۆ ئەوێ سەعاتیکت بۆ دەرکەوێ: (۳۰) جارانی (۶۰) دەکە ی (۳۰ × ۶۰ = ۱۸۰۰ کلم)، دەکاتە ئەو ماوەیە کە زەوی لە ماوەی سەعاتیکدا دەبیرێ بە دەوری خۆیدا، بۆیەش خوا دەفەرموێ: **يَطْلُبُهُ حَيْثَا**، بەلام لەبەر ئەوێ زەوی زۆر گەورەیه، ئیمە زۆر هەست بەو سوورپانەوێ خێرایە ناکەین، هەلبەتە ئەگەر خێراتر سوورپایەو، ئەو کاتە وەک پێشتریش باسمان کردو، حال و گوزەرائی مەرۆف لەسەر زەوی جوړیکی دیکە بو، یان هەر نەدەبوو^(۱).

ئەم دەرپرینەش سەرسوورپەنەرترین دەرپرینە، لەوێدا کە بزائری قورئان رێنماییمان دەکات یەكەم: زەوی مەیلەو خرە، دووهم: ئاماژەشە بەوێ کە بە دەوری خۆشیدا دەخولیتەو.

لێرەدا رەنگە پرساریک بکری:

بۆچی خوا ﷻ بە تەعبیریکی دیکە نەیهێناو، پرووتەر بووایە؟ واتە: هەر رێک فەرمووبای: زەوی خرەو بە دەوری خۆیدا دەخولیتەوێو شەو و پۆژ لەوێدا پەیدادەبن؟

وێلامەکە ی ئەوێە کە خوا ﷻ بە شیوەیەکی فەرمووە: بە کەلکی هەموو پۆژگارەکان بێ، بۆیە بە ئاماژە هاتو، ئنجا هەر ئەمەش نیە، زۆر راستیی دیکە ی گەردوونی لە قورئاندا هاتوون، کە ئەگەر خوا ﷻ وەک لە واقعیی خۆیاندا هەن، ئاوی فەرمووبانایە، بۆ خەلک دەبوونە مەتەلێک کە لێی تی نەدەگەشتن و، لە عەقڵیانەو نەدەچوو، بەلام بە ئاماژە فەرموونی، کە ئەوان بە جوړیک لێیان تی دەگەن و، دوايش کە زانست زیاتر بەرەو پێشەوێ دەچێ، وەک حەقیقەتی خۆیان دەیانزانن.

(۱) هی نێوان کەوانەکان زیادهی خۆمە.

ئىنجا لە چەند شوئىنى دىكەش دا، ئاماژەى پىدراوه، كە زەوى خړو هىلكەيى
هەلكەوتو، بۆ وئنه:

أ- ﴿وَالْأَرْضُ مَدَدْنَهَا﴾ (١٩) الحجر، واتە: زەوىيمان دريژ كردۆتو، كە كاتىك دريژ
كردنەو، زەوىي و پان راخستەو، زەوى تەسەوور دەكرى، كە خړو هىلكەيى بى،
چونكە ئەگەر چوارگۆشە يان، لاكيشە، سىگۆشە بووايە، دەبوو گۆشەى هەبوونا، بەلام
هەر دەروى و گۆشەى نين!

ب- ﴿وَالْأَرْضُ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا﴾ (٢٠) النازعات، واتە: دواى ئەوە خوا ﷻ زەوىي پان
راخستو، ياخود مەيلەو هىلكەيى لىكردو.

ج- ﴿وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ﴾ (٢) الرعد، واتە: خوا ﷻ ئەو كەسەيە كە زەوىي
دريژكردۆتو، پان راخستو، كە ئەوانە هەموويان ئاماژەن بە خړىتى زەوى.

د- ﴿يَعْنِي أَيْلَ النَّهَارِ يَطْبُؤُهُ حَيْثَا ...﴾ (الأعراف: ٥٤)، ئەمەش ئاماژەى كى پروونە بە
سوورانهو، زەوى و، بە دواى يەكداهاتنى شەوگارو پۆژگار لەسەر پانتايى و پرووبەرى
زەوى.

٣- ﴿وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى﴾، هەروەها خوا
ﷻ خۆرو مانگى رامکردوون، ملكەچ کردوون، هەر كامىكيان دەروات بۆ كاتىكى
دياريىكراو.

ئەو كاتە ديارىىكراو دەگونجى مەبەست پىي كاتى ديارىىكراوى شەوگارو
پۆژگار بى، يان هى مانگ بى، يان هى سأل بى، ياخود هى تەمەنى مانگ و
خۆر بى، تاكو تەمەنيان دەبىت.

تيمە لە سوورەتى (يونس) دا، باسكى تىرو تەسەلمان لە قەدەر ئەم تەفسيرە
كردو، لە بارەى هەر كام لە خۆرو، مانگ و، زەوى، هەروەها پيشى لە بارەى

گەردوونەو بە گشتی^(۱)، ھەرچەندە جار جار ئەوێندە پێویست بکات ئاماژە بە ھەندیک شت دەکەینەو بۆ وێنە: قەبارەى خۆر ملیۆنیک و سێ سەد ھەزار (۱,۳۰۰,۰۰۰) جار ھێندەى قەبارەى زەوى گەورەىو، نێو جەرگەى خۆر شەش ملیۆن (۶,۰۰۰,۰۰۰) پلەى سەنتیگراد گەرمە، کە ئەگەر زەوى ئێمە بخریتە نێو خۆرەو، لە چرکەى کدا دەبێتە ھەلم، بەلام توێژى دەرەوێى خۆر بیست ھەزار (۲۰,۰۰۰) پلەى سەنتیگراد گەرمەو، بلیسەى زمانى خۆر ملیۆنیک (۱,۰۰۰,۰۰۰) کیلۆمەتر درێژەو، ئەگەر ھەر کاتیک خۆر بکوژیتەو، زەوى ئێمە یەكسەر (۲۷۰) پلە دەچیتە ژێر سفرەو، واتە: دەبێتە سفرى موتڵەق، بە پێى پلەى کالفن، ئەو کاتەش نەك ھیچ جوولەى ک لەسەر زەوى نامینى، بگرە گەردیلەکانیش پەنگە جوولەیان تیدا نەمینى.

(۴)- ﴿أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ﴾، ئاگاداربین! ئەو (خوا) زالى زۆر لێبوردەى.

ئەنجا خوا ﷻ دیتە سەر باسى دروستکردنى مرۆف و دەفەرموى:

(۵)- ﴿خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ﴾، (خوا) ئێوێ لە یەك نەفس دروستکردو.

کە بە تەئکید مەبەست پێى ئادەمە.

(۶)- ﴿ثُمَّ جَعَلْ مِنْهَا زَوْجَهَا﴾، دواى ھەر لە خوێ (لەو یەك نەفسە کە نەفسى ئادەمە ﷻ) ھاوسەرەكەشى دروستکرد.

بێگومان لێرەدا مەبەست لە: ﴿ثُمَّ جَعَلْ مِنْهَا زَوْجَهَا﴾، ئەوێە کە لە ھەمان جوړە نەفس کە ئادەمى لى دروست بوو، ھەوواش لە ھەمان جوړە نەفس دروست بوو، ھیچ گومان لەوێدانێە کە مەبەست پێى ئەوێە، چونکە خوا دەفەرموى: ﴿ثُمَّ جَعَلْ مِنْهَا زَوْجَهَا﴾، ھەرۆھا لە سوورەتى (النساء) دەفەرموى: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا

(۱) ھەرۆھا لە تەفسیری ھەركام لە سوورەتى (فصلت) و (الرحمن) یش، لەبارەى گەردوونەو دواوین.

وَبَثَّ مِنْهُمَا رَجُلًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴿١﴾، پاناوی (منها) له هەردوو شوێنەکاندا بۆ نەفس دەچیتەوه، که مێینه (مۆنث)یە، واتە: لەو جوۆرە نەفسە حەوواشی دروستکردووە، نەک لەو جەستەییە، چونکە ئەگەر بۆ جەستە چووبایەوه، دەیفەرموو: (خَلَقَ مِنْهُ)، ئنجا که گوايە: حەووا لە پەراسووی ئادەم دروست بوو، ئەوه قسە ی پەیمانی کۆنەو پیشتریش هیناومانە لە تەفسیری سوورەتی (النساء) داو، لە تەفسیری سوورەتی (الروم) یش دا، که لەوێ خوا ﷻ دەفەرموو: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ (الروم، ئنجا ئەگەر بە پێی (النساء: ١) حەووا لە ئادەم جیا بووبیتەوه، دەبێ بە پێی (الروم: ٢١) جەستە ی هەر ژێکیش لە جەستە ی پیاوێکی جیا بووبیتەوه! که بە تەئکید ئەوه وانیە، بە لکو واتە: هەموویان لە یەک جوۆرە نەفسن، بە لām ئایا جەستە ی ئادەم که لە قور دروست بوو و ئەوه خوا ﷻ فەرموویەتی، جەستە ی حەوواش هەر لەو قورە دروستبوو؟ لە هەندێ شوێنەواراندا هاتووە که لەو قورە ی ماوێتەوه لە جەستە ی ئادەم، حەوواشی لێ دروستبوو، بە لām لە قور ئاندا خوای پەروەردگار باسی نەکردووە، لە سوننەتی پیغمبەریشدا نەهاتووە، بە لām بە تەئکید ئەگەر نەفسە که هەمان جوۆرە نەفس بێ، دیارە جەستە کەش هەمان جوۆرە جەستە یەو، ئەویش هەر لە قور لە خاک دروست بوو.

(٧- ﴿وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمَنِيَةَ أَزْوَاجٍ﴾، لە ئاژەلانی هەشت جووتی بۆتان دابەزاندوون.

که دەفەرموو: بۆی دابەزاندوون، واتە: وایلیکردوون ئێوه بیانخەنە ژێر پکێفی خۆتانەوه، یاخود مەبەست ئەوه یە که فەرمانی دروستکردنی ئاژەلەکان، لە لایەن خواوێهە لە ئاسمانەوه دابەزیووە، یان مەبەست پێی دابەزێترانیانە لە کەشتی نووح، که کاتی خۆی لە هەر جوۆرە ئاژەلێک جووتێکی بە فەرمانی خوا لە

كەشتییەكەیدا سوار كەردو، ئەوانەش هەموویان ئەوانە بوون كە لە ئاودا خنكابن و لە كەشتییەكەدا پارێزراون و، دوایی لە كەشتییەكە هاتوونە خوار، خوا ﷻ بۆیە دەفەرموێ: ﴿وَأَنْزَلَ لَكُمْ﴾ ئنجا (أنزل) بە هەر كام لەو واتایانە بێ، دەگونجێ.

مەبەست لە هەشت جووتەكانیش، هەشت ئێرو مێهەكانی چوار جۆرە ئازەلەكانن، كە لە سوورەتی (الأنعام) دا، خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿ثُمَّ نَبْلُغُ الْأَبْطِرَ الْأُنثَىٰ وَمِنْ الْأُنثَىٰ وَالْمَعَزِ اثْنَيْنِ قُلْ أَلَذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ الْأُنثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ نَبِّئُونِي بِعِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٤٣﴾﴾ دوایی دەفەرموێ: ﴿وَمِنَ الْأَبْلِ اثْنَيْنِ وَمِنْ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ ...﴾ (الأنعام، هەشت جووتن، [هەشت ئێرو مێن، چواری ئێر، چواری مێ، لە مەر دووان و لە بزە دووان]، دوایی دەفەرموێ: لە حوشتەر دووان و، لە پەشە و لاخ دووان، هە مەر ئێرەكە پێی دەگوترێ: بەران و مێهەكە پێی دەگوترێ: مەر، هە بزە، ئێرەكە پێی دەگوترێ: ئێری و، مێهەكە پێی دەگوترێ: بزە، هە حوشتەش بە عەرەبیی هاتو، چونكە لە كوردەواری ئێمەدا نیه، تاكو وشەیهك بۆ ئێرە حوشتەر دابنێن بەرانبەر مێهە حوشتەر، بەلام بە عەرەبیی بە ئێرەكە (بەیر) دەگوترێ، یاخود (جمل)، بە مێهەكە دەگوترێ: (ناقة)، هە پەشە و لاخیش ئێرەكە گایەو، مێهەكە مانگایە، كە دیارە كەل و گامیشیش لە جۆری پەشە و لاخن و، ئێرەكە كەلەو مێهەكە گامیشە، ئنجا باسی مرووف دەكات، دەفەرموێ:

٨- ﴿يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ﴾، لە سکی دایكتاندا دروستتان دەكات.

٩- ﴿خَلَقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقِ﴾، دروستكران دواى دروستكران، واتە: قوناغ قوناغ.

١٠- ﴿فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ﴾، لە سێ تاریكاییدا، سێ تاریكاییەكەش: تاریكایی سێ و، تاریكایی مندالدان (رحم) و، تاریكایی ئاوەل مندال (مشیمە)، كە بۆ ئازەل پزدانی پێدەلێن، بەلام بۆ مرووف هە ئافرەت، ئاوەل مندالی پێ دەلێن، كە لەگەڵ ئەو مندالەدا دێتە دەری، بەلام مندالدان هەر لەویدا.

(۱۱) - ﴿ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ لَهُ الْمُلْكُ﴾، ئا ئەو خاويەتان پەرۋەردىگارتانە، حوكمرايىي و دەستەلات بەس ھى ئەو.

(۱۲) - ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَإِنَّ تُصَرِّفُونَ﴾، ھېچ پەرستراۋىك نىيە، كەۋاتە: بەرەو كۆي لادەدرىن؟! ياخود چۆن لادەدرىن؟ مەبەست ئەۋەيە كە مادام خوا ﷻ خاۋەنى ھەموو گەردوونەو، خاۋەنى شەۋگارو پۇژگارە، خاۋەنى خۆرو مانگ و زەۋىيەو، ئىۋەي ھىناۋەتە دى و، ئازەلى بۆ ھىناۋە دى، خاۋەنى ھەموو چاكەكانە، كەۋاتە: بۆچى جگە لەو دەپەرستىن؟ بەندايەتتى بۆ جگە لەو دەكەن؟ ۋەك پىشتىش گوتوومانە: ئىمە لە سەرەتاي سوورەتى (المؤمنون) دا، باسكى باشمان لە بارەي دروستكردىن مرقۇان كىردو، چ ئادەم و ھەۋۋا، چ مرقۇف و قۇناغەكانى دروست بوۋى مرقۇف، كە بە ھەۋت قۇناغاندا مرقۇف تىدەپەرى:

(۱) - قۇناغى پوختەيەك لە قور.

(۲) - نوتفە.

(۳) - ەلە قە.

(۴) - موضغە.

(۵) - ئىسقان.

(۶) - داپۇشرانى ئىسقان بە گۆشت.

(۷) - دروستكرائىكى دىكە، كە برىتيە لە رووح بە بەرداكران.

کورتە باسیک لە بارەی جەستەیی مروۆفەو

لەبەر ڕۆشنایی تەفسیری: (الجواهر فی تفسیر القرآن الکریم)، ی (طنطاوی الجوهری) دا^(۱)، کە ئەو لە پەنجا (۵۰) خالدا باسی جەستەیی مروۆف دەکات، بەلام من لە پازدە (۱۵) تەووەردا، ئەو پەنجا (۵۰) خالەیی ئەو کورت دەکەمەو، بەپێی ئەندامەکانی جەستە:

۱- جەستەیی مروۆف: کاتیکی سەرنجی جەستەیی مروۆف دەدەین، دەبینین خوا ﷻ جەستەیی مروۆفی بەش بەش کردو، نەک هەمووی یەک پارچە بێ، تاکو مروۆف بتوانی کارەکانی خوێ بکات، سەر بە جیا، دەست بە جیا، لاق بە جیا، لە نیو سەرشیدا پێنج هەستەکان، هەستی بیستن و دیتن و بۆنکردن و تامکردن و، ئنجا هەستکردن (لمس) کە ئەویش هەم پەيوەندیی بە سەرەو هەیه، هەم پەيوەندیی بە ئەندامەکانی دیکەو هەیه.

۲- جومگەو ئیسقان: جومگەکانی مروۆف و، ئیسقانهکانی، هەر کامیکیان بە شیوێیەک دانراو کە لەگەڵ ئەو جووڵەیدا کە بۆی پێویستە، بگونجی، دواپی ئەم جومگانه بە چەند ژێیەک پێکەو بەستراون و، هەر کام لە سەری ئەو ئیسقانهش، بە شیوێیەکە بچێتە نیو ئیسقانی دیکە کە پێیەو پەيوەست دەبێ، جگە لەوێ کە دەشچێتە نیوی لە ڕیی جومگەیهکەو، بە ژێیەکانیش مەحکەم کراو و بە ماسوولکەکانیش مەحکەم کراو، ئەگەر وانهبووایە، بە تەئکید مروۆف ئەو جموجۆلەیی کە ئیستا دەتوانی بە هەموو لادا سەر بسوورێتیت، دەست بسوورێتی، لاق بسوورێتی، ئەو کاتە ئەو جموجۆلەیی نەدەبوو.

۳- سەر: سەر لە کۆمەلێک ئیسقان پێک هاتو، زۆر کەس وا دەزانی کە للەیی سەر یەک ئیسقانه، بەلام لە چەندان پارچە پێک هاتو، ئەویش بۆ ئەوێ ئەگەر پارچەیهکیان زیانی پێگەیی، هەمووی درزنەبات و هەمووی نەشکیت و، هەر ئەو پارچەیه بێت کە

زیانی پینگەشتو، ئنجا ئیسقانه کانی دیکە ی که سەریان لی پیک دی شەویلاگە کانن، ددانە کانن، ئیسقانه کانی لووتن، گوئیە کانن، که هەر کامیکیان قەبارەو شیوەو چۆنیەتیە که یان، بەو شیوەیە که لە گەڵ ئەرکە که یاندا بگونجی.

(۴) - گەردەن: گەردنی مرقوف، لە حەوت برگە، پیک دی، که هەر کامیکیان دەچیتەو، نێو ئەوی دیکەو، کرۆو کرۆزە یە کیان لە بەیندا هە یە لە گەڵ برگە کانی دیکە ی پشت دا تا کو خوارێ، تا کو دە گاتە کلینجە (عُصَص) هەموویان پیکەو، گونجاون، کۆی ئیسقانه کان بە پێی هەندی سەرژمێر (۲۴۸) دوو سەدو چل و هەشت ئیسقانن، جگە لە ئیسقانه وردە کان، هەندیکیش دەلین: زیاترن، بەلام جومگە کان وە ک لە فەرماشتی پیغمبەریشدا هاتو، سێ سەدو شەست (۳۶۰) جومگەن، هەر کامیک لەو جومگانهو لەو ئیسقانه به وردو درشتیانەو، لە گەڵ ئەو ئەرکە یدا که بۆیان دیار بیکراو، گونجاون.

(۵) - چاو: پیش هەموو شتیک، پیلووی بۆ دروستکراون، ئەو پیلوانەش وە ک دەروازەو دەرگا وان، که لە کاتی خۆیدا چاو ئەو پیلوانە دەکاتەو، کاتی ئیشی پێیان بی، ئەگەرنا دایان دەخات، بۆ وینە: ئەگەر هەست بە ترسیک بە ناخوشییە ک بکات، یان لە کاتی خەوداو، ئنجا ئەو پیلوانە جوانن بۆ چاو، تۆ بیئە بەرچاوی خۆت چاو پیلووی نەبوونایە، ئنجا برژانگە کانی چاو، که نه کهم ده کهن و نه زیاد ده کهن، ئەگەر زیادیان کردبایەو پیوستیان بەو بووایە ئینسان برژانگی خۆی بە مقەس بقرتینی، وە ک چۆن مووہ کانی شوینە کانی دیکە، زۆر زەحمەت دەبوو!

ئنجا چاو ئاوکی سویری تێدایە، که بەردەوام ئەو چاو دەشوات و پاکی دەکاتەو، هەردوو برۆیە کانی دیش دیسان ئارەقە یە ک که لە سەرەو، پێ دێ، چاو دەپاریزن لەو ئارەقە یەو بەولای برۆیە کاند ئارەقە که دێتە خوار، جگە لەوێ که جوانییە کیش دەدەن بە چاو، جگە لەوێ جوړیک لە داپۆشینیشن بۆ چاو، مووی برۆیە کانی وە ک هی برژانگە کان کهم و هە یە زیاد بکەن، شیوە یە کی تاییە تن لە موو، وە ک مووی سەر و ریش و سمیل و ئەوانە نین.

(۶) - مووه‌کان: مووی ریش و سەر بە نەسبەت پیاوانەوهو، بە نەسبەت ئاڤرەتانهوه مووی سەر، زیاد دەکەن و ھەوآلەي مرۆڤ کراوە کە ریشی چەند بێ، بیهیلێتەوهو نەیهیلێتەوه، قژی سەری چەند بێ، زۆری بکات کەم بکات، بەپیی ئەو ژینگەو عادەت و نەڕیتەي تێیدا دەژی، بەلام ئەگەر وابوایە کە وەک مووی برژانگ و برۆ، کەم و زیادیان نەکردبایە، جوړیکی دیکە دەبوو، بەلام خوا ﷻ مووی سەرو ریش و سمیلّی والیکردو، زیادو کەم بکەن، بۆ ئەوێ هەر کەسە بە پیی زەوق و سەلیقەو ژینگەو عورف و عادەتی کۆمەڵگایەکی خۆی، دەستکارییان بکات.

(۷) - لیوہ‌کان: لیوہ‌کان جگە لەوێ مایە داپۆشینن بۆ زارو وەک دەرگایەکی وان و، لە کاتی پێویستدا مرۆڤ لیوہ‌کانی لێک دەکاتەوه، جگە لەوێش پەردەییەکیشتن بەسەر پوووک و دداندا، با ئینسان بێنیتە بەرچاوی خۆی لیوێ نەبوونایەو، ھەموو دەمی پوووک و ددانی دیاربوونایە، زۆر دیمەتێکی دزیوێ دەبوو!

کەواتە: لیوہ‌کان دەرگان بۆ زارو، پەردەو پۆشاکن بۆ پوووک و ددان و، جوانییەکیشت دەدەن بە دەم و چاوی مرۆڤ، بە ھۆی لیوہ‌کانیشەو مرۆڤ دەتوانی زۆر لە پیتەکان گۆ بکات.

(۸) - زمان: ئنجا با تەماشای زمان بکەین: زمان جگە لەوێ بۆ قسەکردن بەکاردی و، بۆ دەربرینی ئەوێ مرۆڤ لە دەروونیدا، بۆ چێژتێ خواردنیش بەکاردی، بۆ ساردیی و گەرمیی ئەو خواردنەوێ، یان ئەو خواردنەي دەیخوات ئایا ساردە، گەرمە؟ سەری زمانی دەگەییەنیتێ دەزانێ داخۆ بە کەلک دی بخوری، یان بخوریتەوه، یانا نا؟ ھەروەھا زمان بۆ ھەلگیرو وەرگیرکردنی خواردنیش، بەکاردی، کە ئەو خواردنە ئەو پارووە بگوازیتەوه لەو ددانە بۆ ئەو ددانە، بۆ وێنە لە کەلێبەکانەو بۆ برێرەکان، لە برێرەکانەو بۆ خریکان، بۆ ئەوێ بێھارن.

(۹) - ددانەکان: ئنجا با تەماشای ددانەکان بکەین: ددانەکان یەکی تێسقان نین، بەلکە ھەر کامیک لە ئیمە (۳۲) ددانمان ھەیەو، ئەو (۳۲) ددانە دا بەش دەبن بۆ سێ جوړ، بە عەرەبی (ثنايا، أنياب، أضراس) واتە: (کەلێبەکان، برێرەکان، خرینەکان)، کەلێبە ئەوانەي

پیشەوهن و مروّف شتیان پى دەبرى، دواىى بره‌ره‌كان ئەوانه‌ى شتیان پى قلى قلى ده‌كات، ئنجا خرینه‌كان ئەوانه‌ى پشتەوه‌ كه شتیان پى ده‌هاړى، پیشى ده‌بیرى دواىى قلى قلى ده‌كات و، دواىى قوناغى سییه‌م ده‌بهاړى، ئنجا به‌ كه‌لك دى قووت بدرى، ئنجا ددانه‌كان وى‌پراى ئەوه‌ كه بو خواردن و برین و قلى قلى‌كردن و هاړین پى‌ویستن، له‌ هه‌مان كاتدا بو جوانیى ده‌م و چاویش پى‌ویستن، سپی‌تیی ددانه‌كان له‌گه‌ل سووریى پوو‌كه‌كان و لیوه‌كاندا، جوانییه‌كى دیکه‌ ده‌دا به‌ ده‌م و چاوى مروّف.

سه‌رى ددانه‌كانیش هه‌موویان رى‌كه‌، ئە‌گه‌ر ئینسان شتیكى بچووك بچیته‌ به‌ر ددانه‌كانى، هه‌ستى پیده‌كات، له‌به‌ر ئەوه‌ى خوا ﷺ هه‌موویانى به‌ یه‌ك ئە‌ندازه‌و ئاست دروست‌كردوه‌.

۱۰- زار: ئنجا با ته‌ماشای زار (فم) بكه‌ین: هه‌میشه‌ له‌ نى‌و زاردا ته‌راپیه‌كى هه‌ست پى‌كراو هه‌یه‌، به‌لام ئەو ته‌راپیه‌ كه‌ مه‌به‌ست پى‌ى لى‌كه‌، له‌ كاتى پى‌ویستدا وه‌ده‌رده‌كه‌وى، ئە‌گه‌ر هه‌میشه‌ ئەو لى‌كه‌ له‌ ده‌مدا هاتبايه‌، زار پر ده‌بوو له‌ لى‌ك و ده‌بووايه‌ مروّف هه‌میشه‌ تف فرى‌ بدات، به‌لام نا، له‌ كاتى‌كدا كه‌ مروّف پى‌ویستى پى‌ بى‌، ئەو لى‌كه‌ دى، ده‌گوترى: ئاوى له‌ ده‌م دى، به‌ تايبه‌ت له‌ كاتى خواردندا، یان بى‌ركردنه‌وه‌ له‌ هه‌ندى‌ك خواردن، ئەوه‌ش واده‌كات یه‌كه‌مین پرۆسه‌ى هه‌رس‌كردنى خواردن له‌ زاردا ئە‌نجام بدرى، به‌ هوى ئەو لى‌كه‌وه‌، پارووه‌كه‌ش نه‌رم و خو‌ش ده‌كات، به‌ كه‌لكى قوتدان دى، ئەوه‌ى له‌گه‌ل پاروودا قوتده‌درى، ئەوه‌ى دى‌كه‌ش كه‌ ده‌مى‌تته‌وه‌، بو ته‌رو باش‌كردنى نى‌و ده‌مه‌و، هه‌روه‌ها بو ئەوه‌ى مه‌لاشو و قورگ نه‌رم بى‌ت، تاكو ئینسان بتوانى قسه‌ بكات، له‌ كاتى‌ك دا مروّف قورگى وشك ده‌ه‌بى و لى‌كى له‌ ده‌مدا نامى‌نى، قسه‌ى بو ناكرى، یه‌ك به‌ یه‌ك ده‌لى: ئاوى له‌ ده‌مدا وشك بووه‌، واته‌: قسه‌ى بو ناكرى.

۱۱- گوئى و بیستن: ئنجا با ته‌ماشای گوئى و هی‌زى بیستن، بكه‌ین: ئەو ئاوه‌ى كه‌ له‌نى‌و گوئیدايه‌، ته‌راپیه‌كه‌ نى‌و گوئى ده‌رى ده‌كات و زور كه‌س پى‌ قه‌لسه‌، پى‌ ده‌گوترى: چلكى گوئى، به‌لام ئەوه‌ زور زور پى‌ویسته‌، تاكو له‌ هه‌ر زینده‌وه‌رى‌كى زیانبه‌خش بى‌پاړى‌زى، چونكه‌ تاله‌و ده‌يكوژى.

ئىنجا سەيوانى گويى، كە لە ماددەيەكى كرۆژ كرۆژەيە، نە گوشتەو نە ئيسقە، بۆ ئەوێ دەنگ كۆ بكاتەو، دوایی بىخاتە نيو گويى، هەروەها لە نيو گويىدا مووھەكان هەن، كە ئەوانيش تۆزو غوبارو شتيك كە زيانبەخش بى دەيگيرنەو، هەلبەتە پيوستى بە باسيكى سەربەخۆ دەكات كە باسى دەزگای بيستن (جهاز السمع) بكەين، كە چۆن لە چەكوش و سندان و تەپل و نيوە كەوانەو كەوانە تەواوھەكان و ... هتد پيىك دي، كە ئيمە لە مەوسووعەي: (درەوشاوەي ئيمان و پووجەلي ئيلحاد)، لە باسى جەستەي مروڤدا، باسيكى دريژمان لەو بارەو كەردو.

۱۲- قورقوراكە: ئىنجا با تەماشاي قورقوراكە بكەين: قور قوراكە جگە لەوێ خوا ﷻ ئامادەي كەردو، دەنگي ليوە بێتەدەر، زمانيش مەيلەو بازنەيە، تاكو بتواني ئەو هەواو دەنگە بكات كە لە قورقوراكەو دي، هاوكاريى بكات و پیتەكان و وشەكان لە زاردا دروست بكات، ئىنجا لە نيو قورقوراكەدا چەند شيوەيەكى تەسك و فراوان و زبرو لووس و ... هتد، هەن، بۆ ئەوێ بە پيى ئەو مەروڤ هەر كات بيهوي دەنگ هەليني، يان دەنگ نزم بكاتەو، يان بە چەقە قسە بكات، ياخود بە پيى مەروڤەكان، دەنگي ئافرەت جوړيكة، هەي مندال جوړيكة، هەي پياوي بە تەمەن جوړيكة، شيوەي دروستكراني قورقوراكە، ئەوانەي هەموويان تيدا رەچاو كراون و، جياوازي دەنگەكان لە جياوازي قورقوراكەو سندوقي دەنگەكانەو، ئيمە وەك چۆن دەتوانين دوو ويئەي دوو مەروڤان لە يەك جيا بكەينهو، دەتوانين دوو دەنگي دوو مەروڤانيش لە يەك جيا بكەينهو.

۱۳- دەستەكان: ئىنجا با تەماشاي دەستەكان بكەين: دەست لە چەند بەشيىك پيىك هاتو: لە لەپى دەست و باسك و، قوڵ و، شان پيىكەتو، لەپى دەستيش لە پيىنج پەنجە پيىك هاتو، هەر كام لە پەنجەكان لە چەند بەشيىك پيىك هاتو، پەنجەي گەورە بە دەورەي هەر چوارياندا دەسوورتي، دەستی مەروڤ بۆ خوي يەكيكە لە شتە زۆر سەرسوورەيەكان، مەروڤ دەتواني بە دەستی خوي چەندان قورەكار ئەنجام بدات،

بۆ وینە: ئەگەر پانی بکات، دەگونجی شتی لەسەر دابنێ، ئەگەر کۆی بکاتەو، دەگونجی شتی تی بکات، لە جیاتی کەوچک، ئەگەر خەری بکاتەو، دەتوانی وەک ئامرازیک بۆ لێدان بەکاری بێتی و، دەتوانی پەنجەکانی لیک جیا بکاتەو و وەک شەنە بەکاری بێتی.

(۱۴) - نینۆکەکان: ئنجا با تەماشای نینۆکەکان بکەین کە لە کۆتایی پەنجەکان دان: هەم جوانیین بۆ دەست و پەنجەکان، هەم ئەگەر ئینسان بیهێنیتە بەرچاوی خۆی، ئەو پەنجانە کۆتاییەکانیان نینۆک نەبووانایە، دەزانن چەند ناخۆش دەبوو! جاری وا هەیه ئینسان نینۆکیکی دەکەوی، بەو پەنجەیهی شتی پێ ناگیرێ، شتی پێ ناخوری و، ئینسان ئەگەر بیهوی شتیک هەلگریتەو، بە هۆی نینۆکەکانیەو کە بە پەنجەکانەو دەتوانی شت هەلگریتەو، هەرۆهە ئینسان ئەگەر بیهوی ئەندامیکی شوینیکی خۆی بخوریت، بە هۆی نینۆکەو دەتوانی و، لە راستیدا بە هۆی نینۆکەو هیه ئینسان دەتوانی بزانی داخۆ کوێی خۆی بخوریت؟ وەک عەرەب دەلێن: (ما حَكَّ ظَهْرَكَ مِثْلَ ظَفَرِكَ)، هیچ شتیک وەک نینۆکی خۆت پشتی نەخوراندووی، ئنجا نینۆکەکان وان کە درێژو کورت بین و، مڕۆف بتوانی دەستکاریان بکات، کورتیان بکات، درێژیان بکات.

(۱۵) - دروستکرانی لە سێ تاریکیان دا: خوا ﷻ دەفەرموی: **يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِّنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ**، ئینسان ئەگەر بیهێنیتە بەرچاوی خۆی لە سێ تاریکییدا، خوا ﷻ ئەم هەموو وردەکارییهی کە ئێمە هەروا شتیکی سادەمان لێ باسکرد، شتیکی سەرکێل و پڕووکەشمان لێ باسکرد، لە نێو سێ تاریکیییدا، خوا ﷻ بۆ هەر کام لە مڕۆفەکان ئەو هەموو وردەکارییانە دەخولقینێ، ئنجا هەر کامیک لە مڕۆفەکان بە شیوهیهکی تایبەت دەخولقینێ، کە لە هەموو شتیکی دا جیا بێ لە ئەوانی دیکە، بۆ ئەوێ هیچ مڕۆفیک نوسخهیهکی دیکە دووهمی نەبێ لە گەردووندا، لە ئادەمەو تا دوا مڕۆف، کە لەسەر زەوی دەژی، هەر مڕۆفیک بۆ خۆی نوسخهیهکی سەر بەخۆیه.

مەسەلەى سێهەم:

خوایى پێنیازە لە بێپروایى و سێلەى مرۆفەکان، بەلام بێپروایى و سێلەییانى پێ ناپەسندە، لە حائیکدا کە سوپاسگوزارییان و، بەندایەتییان بۆ خۆى پێ شتیکى پەسند و چاکەو، هیچ گوناھاریکیش گوناھى کەسى دیکە ھەلناگرێ و، گەرانەو ھەش تەنھا بۆ لای خواى پەرورەدگارە، خوا ھەوالیان پێ دەدات بە کردەو ھەکانیان، چونکە بە نەینى نیو سێنەکانیان زانیە:

خوایى دەفەرموێ: ﴿إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝۷﴾

شیکردنەو ھى ئەم ئایەتە، لە ھەوت بڕگەدا:

١- ﴿إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ﴾، ئەگەر ئێو ھەبێروابن، بە دنیایى خوا لێتان بێنیازە، پرووی دواندن لە ھاوبەش بۆ خوادانەرەکان و لە بێپروایەکانە، یاخود لێرەدا: ﴿تَكْفُرُوا﴾، بە مانای سێلەى و ناسوپاسییە، کوفرانى نەعمەت، واتە: ئەگەر ئێو سێلەى و ناسوپاسى بکەن، بە دنیایى خوا دەولەمەندەو، بێنیازە لە ئێو، واتە: پێوستى بە ئێو نەو، ھەوچێتان نەو، نە ھەوچێ پڕاھێنانتانەو نە ھەوچێ سوپاسگوزاریتانە، چونکە ئەو ئێو ھەو پێوستیتان بەو ھەو ھەو بەندایەتیی بۆ خوا بکەن و، ئێو ھەو پێوستیتان بەو ھەو ھەو بپروا بە خوا بێن و، خوا بە تەنیا بپەرستن، ئێو ھەو ھەو ھەو ھەو بەندایەتیتان بۆ خوا، بە پێچەوانەو زیانبار دەبن لە بەندایەتیی نەکردنتان بۆ خوا، سێلەى و ناسوپاسیتان بەرانبەر بە خوا.

٢- ﴿وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ﴾، بەلام خوا ﷻ بۆ بەندەکانى کوفریان بۆ پەسند ناکات، کوفرى بۆ ئەوان پێ باش نە، (کفر) یش یان بە مانای بێپروایى دى، یان بە مانای

سپله‌یی (کفران)، واته: ناسوپاسیی و سپله‌یی بۆ به‌نده‌کانی به په‌سند نازانی، وشه‌ی (لِعِبَادِهِ) لیره‌دا به دوو واتا دی:

أ- ده‌گونجی بلین: خوا کوفری بۆ به‌نده بروداره‌کانی، یان کوفرانی بۆ به‌نده بروداره‌کانی پی په‌سند نیه، هه‌زی لی ناکات.

ب- (لِعِبَادِهِ) واته: تیکرای مروّقه‌کان به برودارو بی‌پرواوه، ئه‌وه‌ش په‌یه‌ه‌ندی به‌وه‌وه هه‌یه: ئایا مه‌به‌ست له (رَضَى) ویست و خواستی خوی په‌روه‌دگاره، یان مه‌به‌ست پی هه‌ز لیکردن و خوشویستی و په‌سندکردنی خوی به‌شتیک، به‌لام زیاتر واییده‌چی مه‌به‌ست له (رضی) په‌سندکردن و خوشویستن بی، که دوایی زیاتر تیشکی ده‌خه‌ینه سه‌ر، گرنگ ئه‌وه‌یه ئه‌م پرسته قورئانییه، هه‌ردوو واتایه‌کان هه‌لده‌گرێ، ده‌گونجی (عِبَاد) مه‌به‌ست پی تیکرای مروّقه‌کان بی و، ده‌شگونجی مه‌به‌ست پی به‌نده بروداره‌کان بی، وشه‌ی: ﴿وَلَا يَرْضَى﴾، که دواییش ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ﴾، ئه‌گه‌ر سوپاسگوزاری بکه‌ن بۆتانی په‌سند ده‌کات و، پی خۆشه‌بۆتان، (الرَّضَى): حَالَهُ نَفْسَانِيَّةً تَعْقِبُ حُصُولَ مُلَائِمٍ مَعَ ابْتِهَاجٍ بِهِ، وَهُوَ غَيْرُ مَعْنَى الْإِرَادَةِ، وَعَكْسُ الرِّضَى السَّخَطُ، وَعَكْسُ الْإِرَادَةِ الْإِكْرَاهُ، وَالرَّضَى آتِلٌ إِلَى الْمَحَبَّةِ، ئه‌وه‌ رای یه‌کیک له پروونکراوه‌کانی قورئانه‌و، منیش پیم په‌سنده.

ده‌لی: (رَضَى) حاله‌تیک ده‌روونییه که له ئه‌نجامی گونجانی شتیک له‌گه‌ل مروّقا په‌یدا ده‌بی، له‌گه‌ل پی شادمان بوونیداو، (رَضَى) جیایه له ویست، چونکه پیچه‌وانه‌ی (رَضَى) بریتیه له تووره‌یی، لی پازیه، پیچه‌وانه‌که‌ی لی تووره‌یه، لی په‌سته، به‌لام پیچه‌وانه‌ی ویست، ئه‌وه‌ی ویست، یاخود ئه‌وه‌ی نه‌ویست، به‌و واتایه که به ویستی خوی کردی، یان به‌ناچاری (إِكْرَاهٍ) پی کرا، ئنجا (رَضَى) له‌گه‌ل خوشویستن و هه‌زلیکردندا، زۆر تیکه‌لکیش و لیک نیکه، که‌واته: که ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَا يَرْضَى لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ﴾، مانای راستری به‌بۆچوونی من ئه‌وه‌یه، که خوا ﷻ کوفری بۆ به‌نده‌کانی پی په‌سند نیه، واته: بۆ تیکرای

بەندەکان، ھەز ناكات پروو لە کوفرو بپروایی، یان لە سەپلەیی و ناسوپاسیی بکەن.

۳- ﴿وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ﴾ (ئەو مەرووفەکان!) ئەگەر ئێوە سوپاسگوزاری بکەن (بۆ خوا ﷻ)، ئەوێ بۆ ئێوە ھەز لێھەو پێی پەسندەو، پێی خوێش، کەواتە: دەبێ (رِضی) لە ویست جیا بێت، چونکە ھەر شتێک خوا نەبەوێ، نایەتە دی، ئنجا کە لێرەدا دەفەرموێ: ﴿وَلَا يَرْضَى لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ﴾، ئەگەر مەبەست: (لَا يُرِيدُ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ) بووایە، واتە: کوفری بۆ بەندەکانی ناوێ، بێگومان بەبێ ویستی خوا کوفر پەیدا نابێ، کەواتە: دەبووایە ھەرگیز کوفر لە بەندەکاندا پەیدا نەبێ!! بۆیە ھەندیکیان گوتووایە: (عباد) لێرەدا مەبەست پێی بەندە پرۆادارەکان، واتە: خوا نەبویستووە بەندە پرۆادارەکانی کوفریان تێدا پەیدابێ، یان کوفرانیان تێدا پەیدابێ، بەلام وەک باسمانکرد (رِضی) غەیری ویستن (إرادة)و، ویستنیش دوو جۆرە:

أ- ویستی ھێنانە دی. ب- ویستی بەرنامەیی.

بۆ وێنە کە دەفەرموێ: ﴿يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ﴾ (البقرة، ۱۸۵) ئەم ئیرادەییە ئیرادەی تەشریعییە، چونکە دواي باسی مۆلەت ھەبوون بۆ بابای پۆژووگر لە پەمەزاند، کە ئەگەر بە سەفەرچوو، یان نەخوێش بوو، بۆی ھەییە بەرپۆژوو نەبێ، لەو سیاقەدا دەفەرموێ: ﴿يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ﴾ (البقرة، ۱۸۵) خوا ﷻ ئاسانی بۆتان دەوێ و، زەحمەت و قورسی بۆتان ناوێ.

ئنجا لێرەدا ئەگەر مەبەست پێی ئیرادەی کەونی و قەدەری بووایە، دەبووایە مەرووفەکان ھەمیشە لە خوێشی و ئاسانی دابوونایەو، ھەرگیز تووشی زەحمەتی نەبوونایە، بەلام نا، مەبەست لە ویستن (إرادة) لێرەدا ئیرادەی شەریعی، واتە: خوا لە شەری خویداو لە بەرنامەیی خویدا، قورسی و زەحمەتی لەسەر ئێوە دانەناو، بەلکو ئاسانی بۆ داناو، شتێک کە لە تواناتاندا ھەییە، بۆیە

مانای راستر ئهوهیه که لیره دا (رَضَى) غهیری ئیرادهیه، واته: پئی خوش بوون و
 ههزلیکردن و پهسندکردن، که دهفهرموئ: (لِعِبَادِهِ) واته: بۆ تیکرای مروڤهکان،
 به لکو تیکرای مروڤ و جند، چونکه دهفهرموئ: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (٥٦) الذاریات، واته: خوا بۆ ههموو بهندهکانی به مروڤ و جندهوه
 رازی نیهو، ههز ناکات ملی کوفر بگرن، چ به مانای بیروایی بئ، چ به مانای
 سپلهیی، ﴿وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ﴾، به لام ته گهر سوپاسگوزاری بکهن، خوا
 بۆتان پهسند دهکات و ئهوهی بۆ ئیوه ههز لیهو، بۆ ئیوهی ههلهههز بۆی.

(٤)- ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى﴾، هیچ گوناوه هه لگرتیک، گوناوه قورسای که سیکی
 دیکه هه لنگرتی، واته: هیچ نه فسیکی گوناوهکار، گوناوهی نه فسیکی دیکه هه لنگرتی، (أَي: لَا تَحْمِلُ نَفْسٌ إِثْمَ نَفْسٍ أُخْرَى).

(٥)- ﴿ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ﴾، دوایی بۆ لای پهروهردگارتانه گیرانهوهتان و
 گهراوههتان، ده لئ: (ثُمَّ: لِلرَّتَيْبِ الرَّثِي، وَالتَّارِخِي) وشه (ثُمَّ) لیره دا ههم بۆ ریزبهندی
 پله پلهیه، ههم بۆ ریزبهندی به دوا داهاتنه، ئاوی لیدتهوه: (أَي: وَأَعْظَمَ مِنْ كَوْنِ اللَّهِ
 غَنِيًّا عَنْكُمْ، أَنَّهُ أَعَدَّ لَكُمْ الْجَزَاءَ عَلَىٰ كُفْرِكُمْ وَاسْتَرْجَعُونَ إِلَيْهِ)، واته: مهزنتر لهوهی خوا له
 ئیوه بئ نیازه، سزاشی داناوه بۆتان له بهرانبهر کوفره که تاندواو، له مه و دواش ده گه پینهوه
 بۆ لای.

(٦)- ﴿فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، هه و ئالتان پیده دات بهوهی ده تان کردو ته نجامتان
 ده دا، که دهفهرموئ: هه و ئالتان پیده دا، که ته مه له قورپاندا زۆر هاتوه، ئنجا ته گهر خوا
 بفهرموئ: ئهوه گوناوه که ته، مانای وایه ئهوهش سزایه که یه تی، که واته: که دهفهرموئ:
 ﴿فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، هه و ئالتان پیده دا بهوهی ده تان کرد، ههر خودی هه و ئالتان
 پیدرانه که بۆ خوئی، سزایه کی دهروونییه که له پۆزی دوایدا، خوا مروڤ رابگری له
 بهردهم دادگای خویدا، بفهرموئ: ئهوه کوفر و بیروایی و سپلهیی و گوناوه تاوانهکانی
 تۆن!! ههر ئهوه بۆ خوئی سزایه کی دهروونییه، ئنجا دواایش به ته ئکید مادام کردهوهکان
 خراب بن، سزاشیان له بهرانبهردا ههیه.

نه گه رنا: ﴿فَيَنْتَعِمُ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، مانایه که ی نه گهر ته ماشای سیاقه که نه که یین، واته: هه والتان پیده دا (ئه ی مروّقه کان!) به هه مووتان به وه ی ده تانکرد، ئنجا ئه وه ی چاکه ی کرد بئ، هه والی چاکه و، ئه وه ی خراپه ی کردوه، هه والی خراپه، به لام به سه رنجدانی سیاقه که ده زانین که مه به ست پی پی بیروایان و خراپه کاران و لادرانه و سزادرانیشیانه.

(۷) - ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾، به دلتیایی ئه و (خوا) زانایه به خاوه نی سینه کان، لیږده دا مه به ست له (خاوه نی سینه کان) جاری دیکه ش باسما نکرده، به لام زیاتر پروونی ده که یینه وه: وشه ی (ذات): (مؤنث ی) (ذو)یه، (ذو): (صاحب) هاوه ل، (ذات): (صاحبه) ه، ئنجا که ده فه رموی: ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾، ئه م (ذات) ه، صیفه ته بو وه سفکراویکی قرتیزاو، که به م شیوه یه: (إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ أَيُّ: بِالْأَعْمَالِ صَاحِبَةُ الصُّدُورِ، أَيُّ الْمُسْتَقِرَّةِ فِي النَّوَايَا، فَعَبَّرَ بِالصُّدُورِ عَمَّا يَحِلُّ بِهَا، وَالصُّدُورُ مُرَادٌ بِهَا الْقُلُوبُ الْمُعَبَّرُ بِهَا عَنِ الْعَزْمِ وَالْإِرَادَةِ)، (ذات الصُّدُور): (ذات) واته: هاوه ل، (صُّدُور) واته: سینه کان، ئنجا (ذات) لیږده دا سیفه ته بو وه سفکراویکی قرتیزاو، واته: (الأعمال ذات الصُّدُور) ئه و کرده وانه ی که هاوه لی سینه کانن، واته: ئه و نیازو مه به ستانه ی که له سینه کانداندا سه قامگیربوون و نیشته جئ بوون، به شیوه یه ک وه ک بووبنه هاوه لی ئه و دل و سینانه، (صُّدُور) یش که کو ی (صدر) ه، واته: سینه و سینگ، مه به ست پی پی ئه و دلانه ن که له نیو سینه کاندان، که شوینی بریاردان و جوولانی مروّفن به ره و خیر، یان به ره و شهر.

وشه ی (رَضَى) چاوه و کرداره که ی به (رَضَى، يَرْضَى) دی، ده گوتری: (رَضَى عَنْهُ) واته: لی پی رازیوو، (رَضَى به) واته: په سندی کرد، (رَضَى لَهُ) واته: بو ی په سند کرد، (رَضِيتُ بِحُكْمِ فُلَانٍ، أَيُّ: أَحَبُّتُهُ) واته: ئه و حوکمی فلانکه سم پی چاک بوو، ده توانین بلین: ویستن و په سند کردن (الإرادة وَالرَّضَى) گشتی و تایبه تی (عام و خاص) ن، ویستن (إرادة) گشتیه، به لام په سند کردن (رَضَى) تایبه تییه، خوا ﷻ به گشتی شته کانی ویستوون، هه موو ئه وانه ی که ویستوو یه تی په یدابن، به لام له نیو ئه و شتانه دا که ویستوونی په یدابن، له هه ندیکیان رازییه، ئه ویش

ئەوانەن کە بە پێی شەریعەتی خۆی پەرورەدگاران، هەر بۆیە ناگونجی بلی: (رَضَى) لەگەڵ (إرادة) یەکن، زانایان لەو بارەووە مشتومڕیکی زۆریان بوو، کە بە بۆچوونی من هەندێ لە مشت و مری زانایان خوا پاداشتیان بداتەو، لەووەو بوو کە باش چەمک و واتای وشەکانیان دیاریی نەکردو، ئەگەرنا خوا ﷻ وشە ئیرادەشی بەکارهێناو، هەم ئیرادەیی کەونی و هەم ئیرادەیی شەریعی، هەرۆهەا وشە (رَضَى) شی بەکارهێناو، بۆ وینە: بە هاوێلان دەفەرموی: ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾ (۱۰۰) التوبة، ئنجا (رَضَى): چەمک و واتایەکی جیای هەیه لە (إرادة)، هەمیشە خوا ﷻ (رَضَى)ی خۆی بەستۆتەو بەو شتانەو کە موافیقی هەق و بەرژەوێندی و چاکەن و بە پێی شەریعەتە کەینی، بۆ وینە: ﴿وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ (۳) المائدة، واتە: ئیسلامم بە بەرنامە بۆ پەسند کردوون، یان لە بارە هاوێلان بەرێزو دڵسۆزی پیغەمبەری ﷺ خاتەمەو خوا لییان پازی بێ، دەفەرموی: ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾ (۱۰۰) التوبة، خواش لەوان پازییەو ئەوانیش لەو پازیین.

ئنجا لێرە کە دەفەرموی: ﴿إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَى لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ﴾، ئنجا ئەگەر (رَضَى) بە مانای ئیرادەبێ، واتە: (وَلَا يُرِيدُ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ)، ئنجا ئەگەر خوا نە یویستبایە بەندەکان بێروابن، کەس بێروا نەدەبوو، بە لێ ئەگەر بگوتری: (رَضَى) مەبەست پێی ئیرادەیی شەریعی، واتە: خوا لە شەرە کەیدا ویستی وانەبوو کە بەندەکانی کافربن، ئەووە راستە، بە لām ئەگەر وابوایە ئەو کاتە خوا ﷻ لە جیاتی (رَضَى) وشە (إرادة)ی بەکاردهێنا، وەک لە سوورەتی (البقرة) دا دەفەرموی: ﴿يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ﴾ (۱۸۵)

مەسەلەى چوارەم:

بەراوردىك لە نىوان مروڤىكى بى بار، كە لە كاتى زيان و نارهەتتيدا، پەنا بە خوا دەبات و لىي دەپاڤتەو، هەر كاتىك خوا چاكە و نىعمەتتىكى پىدا، هى پىشى لە بىردەچى و، هاوتايان بۆ خوا دادەنى و، سەرەنجام خەلكى لە رپى خوا لادەدات، لە بەرانبەرىشدا مروڤىكى هەمىشە بۆ خوا ملكەچى نوڤزكەرى دل پى ترس و ئومىد، ئايا باباى زاناو نەزان وەك يەكن؟ زانايەك كە خوا پەرستەو، بۆ خوا ملكەچە، نەزانىك كە تەنيا لە تەنگاناندا خواى بەبىردىتەو؟ نەخىر، بەلام جگە لە خاوەن عەقلان پەند وەرناگرن:

خو ﷻ دەفرموى: ﴿وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِّنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ مِن قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِّيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ ۝۸ أَمَّنْ هُوَ قَنِتٌ ءَانَاءَ الْإِيلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ ۝۹﴾

شىكردنەوئى ئەم ئايەتانە، لە دوازدە برگەدا:

۱- ﴿وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ﴾ هەر كاتىك مروڤ زيان و نارهەتتیهكى تووش بوو، بە گەرانهو، بۆ لای پەرورەدگارى لە ناخیهو، لىي دەپاڤتەو.

(الضُّرُّ: سُوءُ الْحَالِ)، (ضُرٌّ) يانى: حَال خراپى، ئنجا ئەو حَال خراپیه جارى وا هەیه نەخۆشیهو، جارى وا هەیه زيانى مالىیهو، جارى وا هەیه گرفتىك لە دەوروبەرىدا، جارى وا هەیه شتىكى مەعنەوییه، خەم و خەفەتە، جارى وا هەیه شتىكى ماددىی و بەرھەستە، هەمووی دەگریتەو.

وشەى (الْإِنْسَان) لە: ﴿وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ﴾ (ال) ى سەر (الْإِنْسَان) بۆ ناساندنى تیکرا (جنس) یە، بەلام لیڤرەدا مەبەست لە تیکراییه کە، تیکراییه کی باوو عورفییهو، مەبەست پێی کۆمەلێک لە خەلکە، ئەوانیش ھاوبەش بۆ خوادانەرانی، بۆچی؟ چونکە هەموو مەروڤه‌کان لە کاتیکدا کە زیانیان تووش دەبێ، پەنا بۆ پەرورەدگاریان نابەن و دواییش پشەتی تێیکەن، بەلکو تەنیا بێپروا ھاوبەش بۆ خوادانەرەکان وان.

۲- ﴿ثُمَّ إِذَا خَوْلَهُ نِعْمَةً مِّنْهُ﴾، دوایی هەر کاتیک (خوا) لە لایەن خۆیه‌وه چاکەیه‌کی پێ بەخشی، بۆچی نەیفەرمووه: (أَعْطَاهُ)، بەلکو (خَوْلَهُ) ى فەرمووه؟ (خَوْلَهُ: أَعْطَاهُ مِنْ غَيْرِ عَوَضٍ، وَمَلَكَهُ إِيَّاهُ مِنْ غَيْرِ مُقَابِلٍ)، (خَوْلَهُ): واتە: پێی بەخشی بەبێ قەرەبوو، بە بێ ئەوه‌ی شتێکی لە بەرانبەردا هەبێ، چونکە نێعمەتانی خوا ﷻ کە بە مەروڤه‌کانی بەخشیون، لە بەرانبەردا خوا ﷻ هێچیان لێ وەرناگرێ، چونکە خوا بێ نیازە لە مەروڤه‌کان، کە دەشفەرموێ: نێعمەتەکانی من لە چاکەدا بەکاربینن، یان: سوپاسگوزارییم بۆ بکەن، ئەویش هەر بۆ بەکارهێنانی نێعمەتەکانی خوا لە پەزنامەندیی خواداو، لە چاکەدا، سوپاسگوزاریی کردن بۆ خواش لە بەرانبەر نێعمەتەکانیدا، هەر مەروڤه‌کان خۆیان لێی بەهەرەمەندن.

۳- ﴿نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ﴾، (ئەو مەروڤه‌ کاتێ خوا ﷻ چاکەیه‌کی لە لایەن خۆی پێدەبەخشی)، ئەوه‌ی کە پێشتر بۆی پاراوتەوه لە بیرى دەچێ، (عُدِّي يَدْعُو ب «إِلَى» لِيَتَضَمَّنْهُ مَعْنَى الْإِبْتِهَالِ وَالْتَضَرُّعِ)، ﴿نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ﴾، دەیتوانی بفەرموێ: (يَدْعُوهُ مِنْ قَبْلُ)، یان (يَدْعُو لَهُ)، بەلام کە دەفەرموێ: ﴿يَدْعُو إِلَيْهِ﴾، (يَدْعُو) کە بە (إِلَى) بەرکاری خواستوه، مانای لێپارانه‌وه‌و کەرووزانه‌وه‌ی خراوتە نێو، مانای پارانه‌وه‌کە هەر هەیه‌و، کەرووزانه‌وه‌و لالانه‌وه‌شی خراوتە نێو.

وشەى (مَا) لە پرستەى: ﴿مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ﴾ دا، زانیان سێ واتایان بۆ لیکداونه‌وه:

(۱)- ئەو زیان و ناپەڕەییەکی پێشتر بۆی لە خوا دەپارایەوه، که له کۆلی بکاتهوه، ئەوهی له بیرچۆوه.

(۲)- ئەو پارانەوهیهی که پێشتر پێی دەپارایەوه له خوا، ئەوهی له بیرچوو.

(۳)- خوای له بیر چوو.

کهواته: یان زیانەکی له بیر چوو، یان پارانەوهکی خۆی له بیر چوو، یاخود ئەو خوایهی که لێی دەپارایەوه له بیر چوو، هەر سێ واتاکان گونجاون.

بەلام زیاتر وایپدەچی مەبەست پێی ئەوه بێ، ئەو زیان و ناپەڕەییەکی که پێشتر بۆی دەپارایەوه له بیر چوو، دواي ئەوهی کهوتە فەرحانیی، کاتی تەنگانەو ناپەڕەییەکی فەرامۆش کرد.

(۴)- ﴿وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا﴾، ئنجا هەر بە ئەوهندەش وازی نەهێنا که ئەوهی پێشێی له بیر بچێ، بەلکو: هاوتای بۆ خوا دانان.

(أَنْدَاد) کۆی (نَدَ)، بە مانای (کُفء)ه واتە: هاوتا، شتانیک که بهێترینه ئاستی خواو ریزی خواو، وهک خوا ﷻ مامەلەیان له گەڵدا بکری، ئنجا بۆچی وایکرد؟

(۵)- ﴿لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ﴾، تاكو له رێی خوا لابدات، خۆتێراوێشه تەوه: (لِيُضِلَّ)، بۆ ئەوهی خۆی له رێی خوا لابدات، ئەم (ل)ه، چ (لِيُضِلَّ)بێ، یان (لِيُضِلَّ) بێ، واتە: خەڵک لابدات، یان خۆی لابدات، پێی دەگوێری: (لَا تَغْلِيلَ الْمَجَازِي)، لامی هوکار دۆزییه، بەلام بە مەجاز، چونکه له راستیدا مەبەست پێی سەرەنجامه، (لِإِنَّ الْإِضْلَالَ لَمَّا كَانَ نَتِيجَةَ الْجَعْلِ، جَازَ تَغْلِيلُ الْجَعْلِ بِهِ، كَأَنَّهُ هُوَ الْعِلَّةُ الْجَاعِلُ)، له بهر ئەوهی گومراکردنه دەرەنجامی ئەو هاوتا بۆ خوادانانە بووهو، له ئەنجامی ئەوهدا هاوتای بۆ خوا داناون، که گومرا بووه، یانی: هەر له بناغهدا ویستووێتی گومرا بێ، یان خەڵک گومرا بکات، بۆیه هاوتای بۆ خوا

داناون، بہ لَامَ لہ راستییدا تھو مہ بہستی تھو نہ بووہ، بہ لَکُو سہرہ نجامہ کہی وابووہ بُوَیہ پِی دہ گوتری: (لَامَ الْعَاقِبَةِ)، واتہ: بہ روالہت (لَامَ الْعِلَّةِ) یہ، بہ لَامَ لہ راستییدا دہ بیٹہ لامی سہرہ نجام، ہہر وہک لہ سوورہتی (القصص) دا، خوا ﷺ لہ بارہی (آل فرعون)، دہ فہرموی: ﴿فَالنَّقْطَةُ أَلْ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا﴾ (۸) القصص، واتہ: بنہ مالہی فیرعہون مووسای مہ لوتکہ یان (لہ صندوقہ کہ دا) ہہ لگرتہ وہ، تاکو سہرہ نجام بُوَیان بیٹہ دوژمن و مایہی خہ فہت و نارہ چہ تی.

بہ تہ نکید تھوان بُو تھوہ یان ہہ لَنہ گرتبُووہ، بہ لَامَ یانی: سہرہ نجام وای لَی بی.

(۶) ﴿قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا﴾، خوا ﷺ بہ پیغہ مہبری خاتہم ﷺ دہ فہرموی: یان بہ ہہر کہ سیک کہ بابایہ کی وا بینی، دہ فہرموی: تُو بَلٰی: ماوہ یہ کی کہم بہ ہرہ مہ ندبہ بہ کوفرہ کہت، (التَّمَتُّعُ: الْإِثْتِفَاعُ الْمُؤَقَّتُ)، (تمتع) بہ ہرہ مہ ند بوونیکی کاتیہ، ئنجا ئایا تھو بہ ہرہ مہ ند بوونہ لہ کوفر، چُونہ؟ لہ تہ نجامی کوفر و بیروایی دا، مروؤ پِی گوناہی بُو تہخت و ئاچووخ دہ بی و، ہہندی بہ ہرہی دنیایی وہردہ گری.

یاخود: (تَمَتَّعَ بِالسَّلَامَةِ زَمَنَ كُفْرِكَ)، واتہ: خوا ﷺ مَوَلَّهت دہ دات، تھو ماوہ ژیانہی کہ دہیگوزہ ریئی بہ کوفرہ وہ، خوا مَوَلَّهت دہ دا، مَوَلَّهت دانہ کہی خوا کہ دہ تہیلٰی، تھوہ بہ ہرہ وہر گرتنیکہ، یاخود: بہ ہوئی کوفرہ کہ تھوہ بہ ہرہ وہر بگرہ لہ وہی کہ تام و چیژنیکی جہستہی، یاخود مہ عنہ ویی چہ پام، وہردہ گری لہ کوفرہ کہ تدا، بہ لَامَ بزائہ کہ تھوہ شتیکی کہ مہ.

(۷) ﴿إِنَّكَ مِنَ أَصْحَابِ النَّارِ﴾، بہ دنیایی (دوایی) تُو لہ ہاوہ لانی ناگری، پیتی (مِنْ) لہ رستہی: ﴿إِنَّكَ مِنَ أَصْحَابِ النَّارِ﴾ دا، تُو لہ ہاوہ لانی ناگری، بُو بہ شیکہ، چونکہ ہاوہ ہش بُو خوا دانہ رکان، بہ شیکن لہ خاوہ نان و ہاوہ لانی ناگر، نہک ہہموو ہاوہ لانی ناگر ہہر تھوان بن.

ئنجا خوا ﷺ بہ راوردیک دہ کات و دہ فہرموی:

(۸) ﴿أَمَّنْ هُوَ قَنِتٌ ءَانَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا﴾، یان ئایا کەسیک کە ھەمیشە
ملکەچە لە کاتەکانی شەوگارد، بە کڕنووش بردووی و بە پێوە دەستوایی.

(۹) ﴿يَحْذَرُ الْآخِرَةَ﴾، مەترسی ھەبە لە پوژی دوایی.

(۱۰) ﴿وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ﴾، بە ھیوای بەزەیی پەرورەدگاریشیەتی.

لێرەدا زانیان دەلێن: دەبی لێرەدا شتیک قرتێزایی، واتە: ئایا کەسیک کە
پیشتر باسکرا، کە تەنیا لە تەنگاناندا خوای بە بیر دێتەو، لە خوشیاندا
خوای لە بیر دەچیتەو، دوایی سەرەنجامەکە ی خۆی یان خەڵک لە پێی خوا
لادەدات، ئایا ئەو بەشتەر، یاخود کەسیک لە کاتەکانی شەوگارد بە کڕنووش
بردوویی و دەستوایی بە ملکەچی لە خزمەتی خوادا دەمیشتەو، مەترسی
پوژی دوایی ھەبەو، بە ھیوای بەزەیی پەرورەدگاریشیەتی، کامیان بەشتەر؟

وہ لامەکە ی دیارەو، وشە (أَمَّنْ) خوێنراویشەتەو: (أَمَّنْ) واتە: ھەمزە
ئیسٹیفھام لەسەر (مَنْ)، ئەو ی دیکەیان (أَمْ مَنْ)، بەلام تێیدا دەغم کراوەو
بۆتە (أَمَّنْ)، لە ھەردوو خوێندنەوکاندا پرسیارکردنە کە پرسیارکردنێکی
نکووئیلییکەرانە، واتە: بە تەئکید ئەو ی پیشی لەگەڵ دوای ئەو، وەک یەک
نین.

وشە (آَنَاءَ) کوو (آَنِي)، وەک (أَمْعَاءَ) کوو (مَعِي)، (أَفْقَاءَ) کوو (قَفِي)،
(آَنِي) بە مانای کات دی و (آَنَاءَ) کوو کەبەتە واتە: کاتەکان، وشە (قَانِتٌ) ھەم بە
مانای خواپەرست دی و، ھەم بە مانای ملکەچ دی و، ھەم بە مانای فەرمانبەر
دی بۆ خوا.

کە دەفەرموو: ﴿يَحْذَرُ الْآخِرَةَ﴾، (الْحَذَرُ: الْإِحْتِرَازُ مِنْ مُخِيفٍ)، (حَذَر):
بریتە لە وریابوون لە شتێکی مەترسیلیکراو، یاخود (خَوْفٌ مَعَ احْتِرَازٍ) ترسە
لەگەڵ لە خو وریابوون و خو پاراستندا.

ئىنا له كۆتاييدا خوا ﷻ دەفەرموئى:

(۱۱) - ﴿قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ بلى: ئايا ئەوانەى دەزانن و ئەوانەى نازانن، وەك يەكن؟ ئەمەش ديسان مەبەست پىي پىسيار كىردى نكووليليكە رانەيه.

(۱۲) - ﴿إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُوا الْأَلْبَابِ﴾ بە دۇنيايى تەنيا خاوەن عەقلان پەند وەر دەگرن، بىردەكە نەووە، هەق دەدۆز نەووە.

ليرەدا دەپرسين: بۆچى خوا ﷻ ئەو شىوازەى بە كارنە هيناوە كە بفەرموئى: ﴿هَلْ يَسْتَوِي هَذَا وَذَلِكَ﴾؟

دەگوتىي: بۆ ئەووەى هاو كات لەگەڵ ئەووەى كە خوا عزوجل پىسيار دەكات، ستاييشى كۆمەلى دواى ئەووە بكات و، زەم و سەرزە نشتى ئەوانى پيشيش بكات.

قوله باسیک له باره ی ترس و ئومیددهوه

لهو بارهوه که خوا ﷺ باسی ئه و مروّقه دهکات، که هه م ترسی ههیه، هه م ئومیدی ههیه، هه م وریایی ههیه بهرانبه ر به پوژی دوا یی و مهترسیی ههیه، هه م ئومیدو هیواشی به بهزه یی خوا ههیه، سه رهتا لهو بارهوه ئه و فره میشته ی پیغه مبه ر ﷺ دینین: {عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ دَخَلَ عَلَى رَجُلٍ وَهُوَ فِي الْمَوْتِ، فَقَالَ: «كَيْفَ تَجِدُكَ؟» قَالَ: أَرْجُو اللَّهَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَإِنِّي أَخَافُ ذُنُوبِي، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا يَجْتَمِعَانِ فِي قَلْبٍ عَبْدٌ فِي مِثْلِ هَذَا الْمَوْطِنِ إِلَّا أَعْطَاهُ اللَّهُ مَا يَرْجُو وَآمَنَهُ مِمَّا يَخَافُ»} (أخرجه عبد بن حميد: ۱۳۷۰، والترمذي: ۹۸۳، قَالَ: حَسَنٌ غَرِيبٌ، والنسائي في الكبرى: ۱۰۹۰۱، وابن ماجه: ۴۲۶۱).

واته: ئه نه سی کوری مالیک ﷺ، ده لئ: پیغه مبه ر ﷺ له پیاویک وه ژوورکه وت که له حاله تی مه رگدا بوو، (حالته گیانه لا)، پئی فره موو: چو ئی؟ ئه ویش گوئی: ئومیدده وارم به خوا و له گونا هه کانی شم ده ترسیم، پیغه مبه ری خوا ﷺ فره مووی: ئه و دوو، (واته: ئه و ئومیدو ترسه) له حالیکه وه ک ئه وه دا، له دلی هیه به نده یه کدا کونا بنه وه، مه گه ر خوا ﷺ ئه وه ی که ئومیدی دهکات، پئی ده به خشی و، ئه وه ش که لئی ده ترسی دلیای دهکاته وه.

له باره ی ترس و ئومیدده وه که پیوسته ئینسانی ئیماندار هه ردووکیانی هه بن و وه ک زانیانی ته زکیه ی نه فس و، پسپوړانی بواری په وش و ئاکاره کان گو توویانه: ترس و ئومید ده بی بو مروّقی به ره و خوا چوو، وه ک دوو بال و ابن، وه ک چو ن مه ل به دوو بالان ده فری، ده بی ئینسانی خوا په رستیش، هه م ترس و وریایی هه بی، هه م ئومیدو چاوه پروانی شی هه بی و، لهو باره وه هه وت خالان ده خه ی نه پروو:

(١)- ترس و ئومید بە زاراوەی پەسپۆرانی بواری تەزکیە، لە مەقامەکانی بەرەو خواچوووان، (مِنْ مَقَامَاتِ السَّالِكِينَ)، لە زاراوەی ئەهلی تەزکیەو تەسەوووفدا، (حال) هەیهو (مقام) هەیه، حال ئەوهیه که دێ و دەروات، بەلام مەقام ئەوهیه که دەمیئیتەوه، بۆ وێنە: (قَبْضُ وَبَسْطُ) واتە: دڵ وێکها تنهوهو دڵکرانهوه حاله، بەلام ترس و ئومید هەردووکیان مەقامن، چونکه بەردهوامن.

(٢)- ئومید، هیوا (رَجَاء): بریتیه له چاوه‌پوانیی کردنی شتییک که نيعمه‌تییکی تێدايه‌و، گونجاوه له‌گه‌ڵ نه‌فسدا، به‌لام ترس (خَوْف) بریتیه له چاوه‌پوانیی شتییک که نه‌فس پێی ناخۆشه‌و پێچه‌وانه‌ی (رَجَاء)ه، (ئومید) حاله‌تی ئەرێئیی هەیهو (ترس) حاله‌تی نه‌رێئیی.

(٣)- ئومید (رَجَاء) بۆ ئەوه پێویسته، که مەرۆف هانبدات بەرەو تاعه‌ت و فەرمانبه‌رییه‌ک که مایه‌ی په‌زنامه‌ندیی خوايه‌و، ترس (خوف) باشییه‌که‌ی له‌وه‌دایه که مەرۆف ده‌گێرێته‌وه‌و ده‌سله‌میئیته‌وه‌و ده‌پرینگێئیته‌وه له شتییک که زیان و خراپیی تێدايه‌و، جیگای تووهریی خوای کارزانه، که‌واته: هەردووکیان پێویستن، مەرۆف پێویستی به هانده‌ریک هەیه بەرەو تاعه‌تییک که جیگای په‌زنامه‌ندیی خوايه‌و، هه‌روه‌ها پێویستیشی به گێره‌وه‌یه‌ک هەیه، له‌و گونا‌ه و تاوانانه‌ی که مایه‌ی تووهر بوونی خوای دادگه‌رن.

(٤)- ترس و ئومید بۆ بابای (سالك)، واته: که‌سییک که پێی خوای گرتوه‌و به‌رەو خوا ده‌چێ، وه‌ک دوو بآلی بالنده‌یه‌ک وان، که پێیان به‌رەو خوا ده‌روات، هەردووکیان پێویستن، ئنجا هی وایه حاله‌تی ئومیدی به‌سه‌ردا زآل ده‌بێ و، هی وایه حاله‌تی ترس، به‌لام هەردووکیان هه‌ر پێویستن که‌م و زۆر.

(٥)- ده‌بێ بزانی که ئومید واته: ئومید به به‌زه‌یی خواو، پاداشتی خوا، به‌لام ترس واته: ترس له سزای خوا، ئە‌گه‌رنا ترسه‌که‌مان له زاتی خوا نیه ﷻ، به‌لکو ترسمان هەیه له سزای خوا، سزای خواش له ئە‌نجامی کرده‌وه خراپه‌کانی خۆماندا، ئە‌وه زۆر گرنگه که ئیمه بزاین، خوا ﷻ له زاتی خۆیدا مه‌ترسیلیکراو نیه‌و، ترسناک نیه، به‌لکو ئە‌وه‌ی جیی مه‌ترسییه بۆ ئیمه، سزای خوايه که به هوێ کرده‌وه خراپه‌کانی ئیمه‌وه په‌یدا

دەبى، بەلام ئومىدو خوشويستنى بەندە بو خواو بو زاتى خوايهو، بو سيفه تەكانيه قى، ئەگەر پاداشتیشى نەداباينەو خەوای پەرورەدگارمان دەبووايه هەر خوشويستبايهو، هەر ریزمان لیگرتبايهو، هەر بە گەرەمان گرتبايه، بەلام ئەگەر لەبەر گوناھو خراپەکانى خۆمان نەباو، لەبەر سزاو تۆلەى خوا نەبايه، زاتى خوا هیچ جیگای مەترسى نیه.

(۶) - کەسێک کە دەلى: من ئومىدەوارم و هیوام هەیه بە بەزەیی خوا، بەلام لەسەر گوناھیش بەردەوامە، ئەو لە راستیدا پێى ناگوترى: ئومىدەوار (راجى)، بەلکو پێى دەگوترى: خۆزگەخواز (متمنى)، لەو بارەووەش ئەو لە حەسەنى بەصرایى (پەحمەتى خواى لى بى) گیردراوە تەو، قسەیهکی جوانە، دەلى: (لَيْسَ الْإِيمَانُ بِالْتَّمَنِّي وَلَا بِالْتَّحَلِّي، وَلَكِنْ هُوَ مَا وَقَرَّ فِي الْقَلْبِ، وَصَدَقَهُ الْعَمَلُ) واتە: ئیمان بە خۆزگە خواستن و قسەى شیرین کردن نیه، بەلکو ئیمان ئەوێه کە لە دلدا دەچەسپى و، کردەوکان بەراستی دەزانن و، بەراستی دەگیرن.

بەلگەشمان لەسەر ئەو کە کەسێک لەسەر گوناھان بڕوا، بوى نیه بلى: من ئومىدەوارم، بەلکو دەتوانى بلى: من خۆزگە خوازم، ئەوێه خوا لە سوورەتى (البقرة) دا دەفەرموى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ واتە: بە دلتیاى ئەوانەى بڕویان هیناوەو، ئەوانەى کۆچیان کردووەو تیکۆشاوون لە رێى خوادا، ئا ئەوانە بە هیواى بەزەیی خوان و، خوا لیبوردەى بە بەزەییە.

(۷) - هەبوونى ترس و سام بەرانبەر بە خوا ﷻ، واتە: سزای خواو، هەبوونى ئومىدو هیوا بە چاکەو نیعمەتى خوا، کە لە بەهەشتدا بەرجەستەیه، هەرۆک چۆن سزایەکەشى لە دۆزەخدا بەرجەستەیه، ئەمە عادەتى عەوامان نیه، وەک هەندیک لە (أهل التصوف) گوتووین: کە ئەو خەلکی عەوامە بە تەمای بەهەشتى خوايهو، بەهەشت لە خوا ﷻ داوا دەکات و، لە دۆزەخەکەى دەترسێ! بەلام ئەمە راست نیه، چونکە بەهەشتى خوا بەرجەستەکەرى پەزنامەندى خوايهو، دۆزەخیش بەرجەستەکەرى توورەى و

پهستی خوی پەروەردگار، کەواتە: ئەو قسە یە راست نیە، پیغمبەرش ﷺ لە زۆر
لە پارانەوه کانی، داوی بەهەشتی لە خوا کردووە، پەنای بە خوا گرتووە لە دۆزەخ.

وەک لەم دەقهووە دیارە: جارێک یەکیک لە هاوڵەکان گوئی: ئەی پیغمبەری
خوا! ﷺ من ئەو گرمە گرمە ی توو موعاز نازانم، (ئەو پارانەوه زۆرانەتان)،
من بەس دەلیم: خوایه! داوی بەهەشتت لی دەکەم و، لە دۆزەخ ھەریزە،
پیغمبەرش ﷺ فەرمووی: {حَوْلَهَا نَذْنِدُنْ} ^(۱)، واتە: ئەو گرمە گرمە ی من و
موعازیش ھەر لەو بارەوہیە، ھەر داوی بەهەشت دەکەین و، داوی پارێزران
لە دۆزەخ لە خوی پەروەردگار دەکەین.

(۱) عَنْ بَعْضِ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: لِرَجُلٍ كَيْفَ تَقُولُ فِي الصَّلَاةِ؟ قَالَ: أَتَشْهَدُ
لَمْ أَقُولُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ، أَمَا إِنِّي لَا أَحْسِنُ دَنْدَتَكَ وَلَا دَنْدَتَهُ مُعَاذَ
فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ حَوْلَهُمَا نَذْنِدُنْ! أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۱۵۹۳۹، تعليق شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح
على شرط الشيخين.

کورتە باسیک له باره‌ی

زانباریی و زانیان و پله‌و پیگه‌یانه‌وه

ئەم کورتە باسە لە سێ برگە پیک دی:

(ا) - پیناسە:

(أ) - زانباریی: (الْعِلْمُ: هُوَ إِدْرَاكَ الشَّيْءِ عَلَى مَا هُوَ عَلَيْهِ، وَعَكْسُهُ أَوْ وَضْعُهُ الْجَهْلُ)، واتە: (علم): بریتیه له زانیی شتیەک وەک ئەو شتە لە واقعدا خۆی چۆنە ئاوا، پێچەوانە‌که‌ی یان دژی زانباریی، بریتیه له نه‌زانیی، (واتە: بێ ئاگایی و نا‌ئاشنایی به شتیەک وەک له خودی خۆیدا هه‌یه).

(ب) - زانیان: (الْعُلَمَاءُ: هُمُ الَّذِينَ لَهُمْ عِلْمٌ فَهُمْ يُدْرِكُونَ حَقَائِقَ الْأَشْيَاءِ عَلَى مَا هِيَ عَلَيْهِ، وَتَجْرِي أَعْمَالُهُمْ عَلَى حَسَبِ عِلْمِهِمْ، وَعَكْسُهُمْ لَا يُدْرِكُونَ الْأَشْيَاءَ عَلَى مَا هِيَ عَلَيْهِ، بَلْ تَخْتَلِطُ عَلَيْهِمُ الْحَقَائِقُ وَتَجْرِي أَعْمَالُهُمْ عَلَى غَيْرِ انْتِظَامٍ، كَحَالِ الَّذِينَ تَوَهَّمُوا الْحِجَارَةَ وَغَيْرَهَا آلِهَةً)، (زانیان): ئەوانەن که تیگه‌یشتنیکیان هه‌یه، راستیی شتەکان و چیه‌تی شتەکان، وەک خۆیان که له واقعدا له‌سه‌رنی ده‌یزانن و، کرده‌وه‌کانیشیان به پێی زانباریه‌که‌یان ئەنجام ده‌ده‌ن، پێچەوانه‌ی زانیان نه‌زانن، ئەوانه‌ن که چیه‌تی شتەکان نازانن، به‌لکو راستیه‌کانیان لێ تێک‌ه‌ڵ ده‌بن و، کرده‌وه‌کانیشیان به‌پێی زانباریی نین، وەک ئەوانه‌ی که به‌وه‌م و گومان پێیان وابوو به‌ردو په‌یکه‌رو، شتەکانی دیکه‌ په‌رستاون (و هیناویاننه ئاستی خوا).

له راستییدا چه‌مکی زانباریی (علم) زۆر فراوانه، به‌لام ده‌توانین ب‌لێن: زانباریه‌کان به‌گشتی ده‌بنه‌وه به‌دوو به‌ش:

(أ) - (الْعُلُومُ الدِّينِيَّةُ):

(ب) - (والْعُلُومُ الدُّنْيَوِيَّةُ):

که ده توانین بهو شیوهیهش تهعبیران بکهین: (الْعُلُومُ النَّفْسِيَّةُ وَالْعُلُومُ الْعَقْلِيَّةُ)، دهشتوانین بلیین: (عِلْمُ الْوَحْيِ الشَّرْعِي، وَعِلْمُ الْعَقْلِ التَّجْرِبِي).
واته:

أ- زانیاریه ثانییه کان و، زانیاریه دنیاویه کان.

ب- زانیاریه گوازاوه کان و، زانیاریه ژیرییه کان.

ج- زانیاریه ک که له وه حی خواوه سهراوه دهگری و، زانیاریه ک که له عقل و نه زموونهوه سهراوه دهگری.

ئجا زانیاری به گشتی بهو دوو چه مکه به رانبه رهی که به سی تهعبیر هیناومان و، به هه موو چه مکه کانی دیکه ی، زانیاری، هه مووی شتیکی په سندو خوازاوه و داواکراوه، ئجا که خوا ﷺ له سووره ی (طه) دا به پیغمبه رهی خاتهم ﷺ ده فهرموئ: ﴿وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾، واته: بلئ: په روه رگارم! زانیاریم بو زیاد بکه، دیاره هه موو جوړه کانی زانیاری گرتوته وه، هه موو نهو زانیاریانه ی مروف پیوستی پین، بو دیندارییه کی ریک و راست.

(طنطاوي جوهري) له ته فسیره که ی خویدا^(۱) قسه یه کی جوان دینئ، به پیوystem زانی که له باره ی زانیاری و زانیانه وه، بیهینم، ده لئ:

(وَعَلَىٰ هَٰذَا التَّفْسِيرِ يَكُونُ الْمُسْلِمُونَ الْيَوْمَ قَدْ تَرَكُوا مَوَاهِبَهُمْ وَعَطَلُواهَا وَأَنَامُوهَا، وَهَٰذَا نُزُولٌ مِنَ الْمُقْصَرِّينَ عَنْهُمْ عَنْ بَعْضِ خَصَائِصِ الْإِنْسَانِيَّةِ، لِإِنَّ الْحَيَوَانَ لَا قُدْرَةَ لَهُ عَلَى الصَّنَاعَاتِ، وَلَا الْعُلُومِ، وَقَدْ سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ الرِّزْقَ وَلَمْ يُجَشِّمُهُ الْمَشَاقَّ، فَوْقَ

طَاقَتَهُ، أَمَّا الْإِنْسَانُ فَإِنَّهُ جَعَلَ رِزْقَهُ غَيْرَ مَيَسُورٍ كَرِزْقِ الْحَيَّوَانِ، وَبَسَطَ لَهُ الْمَوَاهِبَ لِيَسْتَعْمِلَهَا، فَإِذَا قَصَرَ فِيهَا فَقَدْ تَنَزَّلَ إِلَى الْحَيَّوَانِيَّةِ)،

شایانی باسیشه: (طنطاوی) تەفسیرەکە ی لە سییه کی یەکه می سه ده ی بیستدا نووسیوه و، ئەو قسانە ی لە سالانی بیسته کاندای نووسیون و گووون، دەلی: مسولمانان ئەمڕۆ ئەو وزەو توانایانە ی خوا پپی بەخشیون و وازیان لی هیان و په کیان خستوون و، خەواندووین، ئەو هەش بە نەسبەت ئەوانەو ه که که مەترخەمن، دابەزینیانە لە هەندیک لە تاییه مەندییه مروقاییه تیه کانیان بو ئاستی ئاژەل، چونکه ئاژەل ناتوانی پیشه و پیشه سازی و کارو کردەوه و زانیاریه کان، وه دەست بین، بۆیه خوا بژیوی بو ئاژەل ئاسان کردوه، زەحمەتی نەخستوه ته سەر زیاد لە توانای خو، هەروەها بە زاری خو دیله وەپری و هەر شتیک بی دهیخوات، بەلام مروق خوا بژیوه که ی بو ئاسان نەکردوه وه ک بژیوی ئاژەل (گیا بی، هەرچی بی داییتی و بیخوات)، بەلکو کۆمه لیک توانای پیداون که ئەو توانایانە ی خو به کاریبئی (بو په یادکردنی بژیوی خو)، ئنجا کاتیک که مەترخەمی ده کات لە به کارهێنای تواناکانی خویدا، مانای وایه خو بردۆته وه ئاستی ئاژەل.

منیش دەلیم: به راستی قسه که ی جوانه، هەر بۆیه کاتیک که مسولمانانیش له ئەنجامی به کارنه هیانی تواناکانی خوینانەوه، له به هره وەرگرتن له نیعمه ته کانی خواوه، له سەر زهوی دوا ده کهون، دینه وه ئاستی ئاژەل، ئەو ته زله یزانی و ه ک ئاژەل مامه له یان له گەلدا ده کهن، ئاژەل چۆنی مامه له ی له گەل دا ده کری؟ لیان ده خورن، سه ریان ده برن، به کاریان دین، باریان لی ده نین، ئیستا مسولمانان به داخه وه له ئاستی به پرسانیاندا به تاییهت، گوئیان به دهستی ئەمریکا و جووله که و پروسیا و چین و شەرق و غه ربه وه یه، خیر و بیران له خزمه تی ئەواندایه، خوشیان له خزمه تی ئەواندان و بۆیان بوونه باره به ر.

ههروهها ئهوهشی دهخه مه سهرو دهلیم: ئه گهر ته ماشای واقعی ئیستای مسولمانان بکهین، زۆر جوان ئهوه بهرجهسته دهبی که له ئه نجامی ئهوه دا، مسولمانان ئهوه تواناو وزانهی خوا پێیداو، پهکیان خستوون و به کاریان نههێناون، له بههره وهرگرتن له نیعمهت و چاکه کانی خوا، دهیانبینین بو غهیری خۆیان، وهک ئاژه ل مامه لهیان له گه لدا ده کری و ته ماشایان ده کری و به کاریش دههێنن بو بهرژهوهندی ئهوه که سانهی خۆیان لی کردوونه خاوهن.

۲- پلهو ئیمتیازهکانی زانا به سهر نهزندا:

بو بابای زانا ده (۱۰) پلهو ئیمتیاز هه ن به سهر بابای نهزندا:

مه به ستمان زانایه به گشتی، چ له دیندا زانا بی، چ له ژین دا، چ به وه حیی و په یامی خوا زانا بی، چ به گهردوون و سروشت و دهو روبهرو بوونه وهر زانا بی، واته: چ زانیاریه کی هه بی که له پێ وه حییه وه ده ستگیری بووبی، چ له پێ عه قل و ئه زموونه وه ده ستگیری بووبی:

۱- زانا به ئاسانی په ی به وه ده سه ته پنی شتان ده بات، به لام نهزان، یان په بیان پێ نابات، یا خود دوا ی زه حمه تیکی زۆرو، به ره مه میکی که میشی ده بی، جاری واش هه یه له جیاتی ئه وه ی ئه وه ده ده ست بێنی، پێچه وانیه ی ئه وه شته ی ده ستگیر ده بی، به هو ی نه زانییه که یه وه.

۲- زانا له خلیسکان و هه له پارێزراوه، به لام نهزان ده یه وێ سه لامهت بی، که چی ده که وێ، پێشینانی خو مان ده لێن: «به ردیک نهزان به هاو یته گو می، به سه د زانا نایه ته وه ده ری».

۳- زانا به هو ی ئا شکرابوونی خێرو شه رانه وه، هو گری راستیان ده بی و دلی پێیان خوش ده بی، به لام نهزان به هو ی نه زانییه که یه وه، دژی راستیه کان ده بی، جاری وایه له گه ئیشیاندا به شه ر دی، دژیشیان ده وه ستی.

(۴)- زانا بە ھۆی زانیارییەکیەو، زۆر جارێک بێنیاز دەبێ، لە پرووی دین و دنیاو، بە ئەندازەی ئەوێکە زانیاری و شارەزایی ھەیە، بەلام بابای نەزان چەندە نەزانییەکی خەستەر بێ، ھێندە زیاتر ئاتاج و نەداری ئەوانی دیکە.

(۵)- زانا چێژ لە زانستەکی وەرەگری، لە ھەموو شتێکی دیکە زیاتر، ئەو چێژەکی ھەیە ئینسانی زانا لە زانیارییەکی خۆی وەری دەگری، کاتێک کە راستییەکی بۆ دەرەدەکو، کاتی پەڕ بە حەقیقەتێک دەبات، ئەو چێژە مەعنەوییە، ھێچ چێژیکی جەستەیی نایگاتی.

(۶)- زانا ھەمیشە زیكری خێری دەکری لە دنیاو دواوژدا، بەھۆی شوێنەوارە باشەکانیەو، بابای نەزانییەکی ئەوێکە ھەر ناوی دەسپێتەو، یان ئەوێکە گەر باسی بکری، بە شەپو خراپە باسی دەکری.

(۷)- زانا لە کتیی دابەزێراوی خوا بەھرمەند دەبێ، بۆ خۆی و بۆ کۆمەڵگاکە، بەلام بابای نەزان لە کتیی دابەزێراوی خوا، لە پرووناکی و بەرەکەت و ھیدایەتی خوا بێ بەشە، چونکە بەھۆی زانیارییەو، ئینسان دەتوانێ لە قورئان بەھرمەند بێ، ئنجا چ زانیاری زمان کە پێی تێگەیی، چ زانیاری دیکە تاكو تۆ قەدری ئەو فەرماشتەیی خوا بزانی، بۆیە خوا ﷻ لە سوورەتی (سبا) دا دەفرموی: ﴿وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ۝٦﴾ واتە: ئەوانە زانیارییان پێدراو، دەزانن کە ئەوێکە بۆ تۆ دابەزێراو، ھەقەو، خەڵک رێنمایی دەکات بەرەو راستە شەقامی خوا زالی ستایشکراو.

(۸)- زانا لە کتیی گەردوون بەھرمەند دەبێ، یاساکی دەدۆزێتەو، بەلام نەزان زۆرجار بەھۆی گەردوون و دیاردە سروشتییەکانەو زەرەرمەند دەبێت، چونکە ئاشنا نیە بە یاساکی خوا، تاكو بە شیوەیەکی مامەڵە لەگەڵ گەردووندا بکات، کە لە نێعمەتەکانی خوا بەھرمەند بێ، زۆرجار باجی نەزانییەکی خۆی دەدات، وەک چۆن کە سێک ژەھر بخوات، بە تەئکید دوايی باجەکی دەدات، زۆرجار نەزان بە ھۆی نەزانییەکی خۆی مامەڵەیکە ھەڵ گەڵ گەردوون و سروشت و نێعمەتەکانی خوادا دەکات.

(۹)- زانا هیڙو توانایه کانی چهند به رانبهر ده بنه وه به هوئی زانسته که یه وه، به هوئی زانسته وه هیڙو توانای مروؤف چهند به رانبهر ده بیته وه وه، نه زانیش به پیچه وانه وه، نه هیڙو توانایه ش که هه یه تی زه ربی سفر ده بیته وه وه له سهری قهر زدار ده بیته وه.

(۱۰)- زانایه ک چندان نه زان ده خاته ژیر رکیفی خو یه وه، نه گهر ته ماشای واقعی ئیستای مسولمانان بکه ی، به هوئی نه زانی و دواکه و توو یانه وه، نه ک ههر له ئاستی خه لک و جه ماوهر، به لکو له ئاستی بهر پرسانیان، زله یزان به کاریان دین و خیر و بیریان به تالان ده بن و، ته راتین له ولاتیاندا ده کهن، له نه نجامی نه وه دا که نه وان هه ندیک زانیاریان هه یه وه، زانیاری گهر دوونی و، زانیاری به یاسا کانی خواو، که مسولمانان نه و زانیاریه یان نیه، له حالیکدا که کتیه که یان له میژه له سهری فهرز کردوون، که ده بی هه ولبدن ته ماشای گهر دوون بکه ن و، ته ماشای ده ور به ریان بکه ن و، ته ماشای خو یان، ته ماشای خواردن بکه ن، ته ماشای هه موو دیارده سروشتیه کان بکه ن و، به هره یان لیوه ربگرن.

(۳)- که سیک زانا نه بی له عه قلّه که ی به هره مه ند نه بووه:

خوا ﷺ ده فهرموئ: ﴿قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (الزمر، واته: بلئ: ئایا نه وانه ی ده زانن و نه وانه ی نازانن، وه ک یه کن، یان یه کسانن؟ ته نیا خاوه ن عه قلان پهنده وهرده گرن.

که واته: ته نیا خاوه ن عه قلان ده توانن زانیاری وه ده ست بینن، به واتایه کی دیکه: که سیک زانیاری وه ده ست نه هی نابئ، له عه قلّه که ی خوئ، له بیرو هو شه که ی خوئ، له توانا زاتییه کانی که خوا پییداون، به هره مه ند نه بووه.

وشه ی (تذکر) یش له قورئاندا، ده گونجئ به پهنده وهرگرتن لیک بدریته وه، ده گونجئ به ده رککردنی راستیه کان، (تذکر الحقائق) لیک بدریته وه، ده گونجئ به بیرکرنه وه لیک بدریته وه، خاوه ن عه قلان بیرده که نه وه، ده گونجئ به پابه ندی به فره مانه کانه وه دووری گرتن له قه ده غه کراوه کان، لیک بدریته وه.

خوا به لوتف و کهرهمی خوئی، تیمه له و کهسانه بگیچی که بهو شیویه مه دحی کردوون، که خاوهنی زانیاریین و، عه قلی خویان بههره لی وهرگرتوهو، خوا ئه و سیفه تانه مان تیدا بینه دی، که له زانیانیکیدا هه، له لای خوا په سندن، ئه و زانیانه ی پیش هه موو شتیک ئه و راستیه یان بو دهرکه وتوه، که ئه م گهر دوونه خاوه نیکی هه یه و، مرو فیش جینشینی خاوه نی گهر دوونه و، ئه مانه نی پیسپیر دراوه و، خراوه ته نیو تاقیکردنه وه و، که به دنیایی هه ر که سیک ئه و راستیه دهرک نه کات، له راستیه کانی دیکه بههره مند نابیت، خوا ئه و راستیه مان زیاتر له عه قل و دلدا قوول بکاته وه، پهروه ردگاری خو مان چاکتر بناسین و زیاتر پیی ئاشنابین و، به ندایه تیه کی ساغتر و چاکتری بو ئه نجام بدهین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

پێناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان دوازدە (۱۲) ئایەت دەگرێتە خۆی، ئایەتەکانی: (۱۰ - ۲۱)، لە پینچ ئایەتی: (۱۰ و ۱۱ و ۱۳ و ۱۴ و ۱۵)دا، پینچ جارەن وشەى (قُل) دووبارە بۆتەو، واتە: خوا ﷻ فەرمان بە پیغەمبەر دەکات ﷺ بفرموو، تەوهرى سەرەکی ئەو دوازدە (۱۲) ئایەتەش باسی خوا بە یە کگرتنەو، باسی شیرکە، هەر وەها باسی سەرەنجامى خوا بە یە کگرتن و هاوبەش بوو خوا دانانەو، هەندیک لە خەسلەتە بنەرەتییەکانى تەنیا خواپەرستانى پارێزکاریش خراونە روو.

لە کۆتاییشدا باسی دیمەنێکی سەرەنچراکێشی گەردوون کراوە، کە هاوکات بەلگەى تەنیاى خوا، راستى زیندوو کرانەو، مردووانیشە، ئەویش دابەزێرانى ئاوو، ئەنبارکرانى لە کانى و سەرچاوەکانى زەویداو، پاشان پێ روێنرانى پرووەک و دوایى پێگەیشتن و، سەرەنجام وشک بوون و، کۆتایى پێ هاتنى پرووەک و شینا وردەکان.

﴿ قُلْ يٰعِبَادِ الْاٰلِهَيْنَ ءَامِنُوْا اَنْتُمْ رَبَّكُمْ لِلَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا فِىْ هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَّاَرْضُ اللّٰهِ وَاسِعَةٌ اِنَّمَا يُوَفَّى الصّٰبِرُوْنَ اَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝۱۰ قُلْ اِنِّىْ اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ اللّٰهَ مُخْلِصًا لّٰهُ الدِّيْنَ ۝۱۱ وَاُمِرْتُ لِاَنْ اَكُوْنَ اَوَّلَ الْمُسْلِمِيْنَ ۝۱۲ قُلْ اِنِّىْ اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبِّىْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ۝۱۳ قُلْ اللّٰهُ اَعْبُدْ مُخْلِصًا لّٰهُ دِيْنِىْ ۝۱۴ فَاَعْبُدُوْا مَا شِئْتُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ قُلْ اِنَّ الْخٰسِرِيْنَ الَّذِيْنَ خَسِرُوْا اَنْفُسَهُمْ وَاَهْلِيْهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِلَّا ذٰلِكَ هُوَ الْخٰسِرَانُ الْمُمِيْنُ ۝۱۵ لَهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِّنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ذٰلِكَ يُخَوِّفُ اللّٰهَ بِهٖ عِبَادُهٗ يٰعِبَادِ فَاَنْتُمْ فَاَنْتُمْ ۝۱۶ وَالَّذِيْنَ اٰجْتَنَبُوا الطّٰغُوْتَ اَنْ يَّعْبُدُوْهَا وَاَنَابُوْا اِلَى اللّٰهِ لَهُمُ الْبُشْرٰى فَبَشِّرْ عِبَادِ ۝۱۷ الَّذِيْنَ يَسْتَمِعُوْنَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُوْنَ اَحْسَنَهٗ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ هَدٰىهُمُ اللّٰهُ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْوٰلِدُ ۝۱۸

الْأَلْبَبِ ۝۱۸۝ أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ تُنْقِذُ مَنْ فِي النَّارِ ۝۱۹۝ لَكِنَّ الَّذِينَ
 أَنْفَقُوا مِنْهُمْ هُمْ عُرِفُوا مِنْ فَوْقِهَا عُرْفٌ مَبْنِيَّةٌ تَجْرِي مِنَ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعَدَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ
 الْمِعَادَ ۝۲۰۝ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنْبِيعٌ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ
 بِهِ زَرْعًا مُخْتَلِفًا أَلْوَنُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطْلًا إِنَّ فِي ذَلِكَ
 لَذِكْرًا لِأُولِي الْأَلْبَبِ ۝۲۱۝

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{(ئەى موخەممەد ﷺ) بۆى: ئەى ئەو بەندانەم كە بپرواتان هێناو! پارێز لە
 پەرورەدگار تان بکەن بۆ ئەوانەتان كە لەم (ژیانی) دنیادا چاکەیان کردووە، چاکەیهك
 (ی مەزن و ناوازه) ههیه (لە دنیاو دواڕۆژدا) سەرزه مینی خواش فراوانه (ئەگەر
 پێى چاکە کاریتان لێگیرا، کۆچ بکەن) بە دنیایی خۆراگران بەبێ ژماردن (بەبێ
 سنوور) پاداشتیان دەدرێتەو، (بۆیه لەسەر ناره حەتییه کانی کۆچکردن خۆراگرین)
 ۝۱۰۝ بۆى: بێگومان من فەرمانم پیکراوه: کە بە ساغکەرەو هێى و گەردنکە چیهو
 خوا بپەرستم ۝۱۱۝ هەرۆهە فەرمانم پیکراوه کە یەكە مینی ملکه چان بم (بۆ
 خوا) ۝۱۲۝ بۆى: مسۆگەر من ئەگەر سەرپێچیی لە پەرورەدگارم بکەم، لە نازاری
 پۆژیکى مەزن دەترسم ۝۱۳۝ بۆى: تەنیا خوا دەپەرستم و دینداریی خۆمم بۆ
 ساغکردۆتەو (و خلتەى شیرک و لادانم پێوه نەهێشتو) ۝۱۴۝ دەجا تێو هەش
 جگە لەو هەرچیه کتان دەوێ، بپەرستن، بۆى: بە دنیایی زیانباران (ی راستەقینه)
 ئەوانەن کە لە پۆژی قیامەتدا خۆیان و کەس و کاریان دەدۆرێنن، ئەها (ئاگادار
 بن!) ئا ئەو زیانباریی ئاشکرایه ۝۱۵۝ لە سەرۆیان ئاگرە لەسەر یەك کە ئەکە
 بووه کان (ی سییه رو ههور ئاسا) هەن و، لە ژیریشیانەو (بە هەمان شیوه)
 ئاگرە کە ئەکە بووه کان هەن، ئەو هەش خوا بەندە کانی پێ دەترسێن، دەجا

بەندە کانم! پارێزم لێ بکەن ﴿١٦﴾ ئەوانەش کە لە پەرستنی تاغووت دوورە
 پەرێزبوون و، لە ناخەوێ بەرەو لای خوا گەراونەو: موژدەو دڵخۆشیی (ەکی
 شایستە) یان بۆ ھەیه، بۆیە موژدە بەدە بە بەندە کانم ﴿١٧﴾ ئەوانە ی گۆی بۆ
 ھەموو قسە یەک ھەڵدەخەن، (سەرەنجام) شوێن باشترینی دەکەون، ئا ئەوانە
 کە سائیکن خوا راستە پێی کردوون و، ئا ئەوانەن عاقلمە ندان ﴿١٨﴾ ئایا کە سیک
 کە وشە (پریاری) سزا (دران) ی بە سەردا چەسپاوە (و شایستە ی چوونە ئێو
 ئاگرە) ئایا تۆ دەربازکەری کە سیک لێ ئاگر دای؟ ﴿١٩﴾ بەلام ئەوانە ی پارێزیان
 لە (سزاو جەزەرە ی دادگەرانی) پەرورە دگاریان کردو، ئەوانە (لە بەھەشتدا)
 کۆشک و بەلەخانە کانیان ھەن، لە سەر وویانەو بەلەخانە بیناکراوە کان ھەن،
 پرووبارە کانیان بە ژێردا دەپۆن، ئەو بەلێنی خوا یە، (یگومان) خواش بەلێنی
 خۆی ناشکێنێ ﴿٢٠﴾ ئایا سەرنج ت نەداوە کە خوا لە سەر پێو ئاوی دابەزاندو،
 یە کسەر خستوو یە تە ئێو کانی ی و سەر چاوە کانی زەمینەو، دوا یی کشتوکال و
 شیناوردیکی پەنگ جۆراو جۆری پێ (لە زەوی) دەردیئێ، پاشان ئەو کشتوکالە
 ھەراش دەبێ (پێدەگات) و دەیی نی زەرد ھەلگەراو، دوا ییش دەیکاتە پووش
 و پەلێشی تیکشکاو، یگومان لەویدا بیرخەرەو و پەندیک (ی گەرە) ھەیه بۆ
 خاوەن عەقلان ﴿٢١﴾.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(يُوفَى): (الْوَافِي: الَّذِي بَلَغَ التَّمَامَ)، وهرده گریته وه به تهواوی، (وَافِي) شتیکه که تیرو تهواو بووبی و، گهییته ئەندازهی تهواو بوون، (وَفَى بِعَهْدِهِ، وَأَوْفَى: تَمَّ بِعَهْدِهِ وَلَمْ يَنْقُضْ حِفْظَهُ)، (وَفَى بِعَهْدِهِ، وَأَوْفَى بِعَهْدِهِ) واته: په یمانه که ی خو ی تهواو کردوه و پاراستنه که ی هه لئه وه شاندوه.

(ظَلَّلَ): (جَمْعُ الظَّلَّةِ: سَحَابَةٌ تُظِلُّ كَقَطْعِ السَّحَابِ)، (ظَلَّلَ) کو ی (ظَلَّة) یه، به هه ور یک ده گوتری که سییه ر بکات، واته: ئەو دوو که له که له که بووه ی سه ر دۆزه خ، یان ئەو ئاگره که له که بووانه ی نیو دۆزه خ، وه ک پارچه هه ور وان.

(الطَّاعُوتَ): (عِبَارَةٌ عَنْ كُلِّ مُتَعَبِّدٍ، وَكُلِّ مَعْبُودٍ سِوَى اللَّهِ، وَيُسْتَعْمَلُ فِي الْوَاحِدِ وَالْجَمْعِ)، وشه ی (طَاعُوتَ): هه ر شتیکه به په رستراو گیرایی و، هه ر په رستراویکه جگه له خوا، وشه ی (طَاعُوتَ) بو تاک و بو کوش به کاردی.

(عُرِفَ): (جَمْعُ عُرْفَةٍ: الْعُلْيَةُ مِنَ الْبِنَاءِ، وَسُمِّيَ مَنَازِلُ الْجَنَّةِ: عُرْفًا)، (عُرِفَ) کو ی (عُرْفَةً) یه، واته: باله خانه و کوشک، که قات له سه ر قاته، مه نزلگا کانی به هه شت به (عُرِفَ) ناوبراون، له بهر ئەوه ی باله خانه ن، چه ند قاتن.

(فَسَلَكَهُ): (السُّلُوكُ: النَّفَادُ فِي الطَّرِيقِ)، (سُلُوكَ): بریتیه له وه ی ئینسان بچیته نیو ریگاوه، خوا ﷺ ئەو ئاوه ی که دایبه زانده له شیوه ی باران و به فرو ته رزه دا، خستوو یه ته نیو کانیی و سه رچاوه کانه وه.

(يَنْبِيعَ): (النَّبْعُ: خُرُوجُ الْمَاءِ مِنَ الْعَيْنِ، وَالْيَنْبُوعُ: الْعَيْنُ الَّتِي يَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ)، (نَبْعَ): واته: ده رچوونی ئاو له سه رچاوه و کانیی، (يَنْبُوعَ) یش، واته: ئەو کانیی و سه رچاوه یه ی ئاوی لئ دیته ده ری.

(يَهِيْجُ): واته: پيښه گات، هه راش ده بئ، (هَاجَ الْبَقْلُ يَهِيْجُ: اصْفَرَّ وَطَاب)،
واته: زهردبوو، پيگه شت، (بَقْلٌ): هه ر شتيک که له شيوهی فاصولیاو، که لوو،
ماشه سپی و، ماشه رهش و نهوانه دابئ.

(مُصْفَرًّا): (ذُو اللَّوْنِ الْأَصْفَرِ)، (مُصْفَرًّا): زهرد هه لگه پراو، واته: خاوه ن پهنگی
زهرد.

(حُطَمًا): (الْحَطْمُ: كَسْرُ الشَّيْءِ، مِثْلُ الْهَشْمِ وَنَحْوِهِ)، (هَشْمٌ): واته: شکاندن،
(حَطْمٌ): واته: تیکشکندن، مانایان لیک نزیکه، به لام (هَشْمٌ) زیاتر بو تیسقان
به کاردی، (وَالْحُطَامُ: مَا يُتَكَسَّرُ مِنَ الْيَبْسِ)، (حُطَامٌ): نهوهیه که شتيک تیک
شکینرابئ و وشک هه لگه پرابئ، نجا تیکشکاوه که پیی ده گوترئ: (حُطَامٌ)، وهک
(فُتَاتٌ) واته: نهو پارچانهی له شتيک به جئ ده مینن و جیاده بنهوه.

مانای گشتی نایه تهمکان

وهک پیشتیش باسمان کرد له پینج نایه تی: (۱۰ و ۱۱ و ۱۳ و ۱۴ و ۱۵) دا، جگه له
نایه تی ژماره (۱۲)، خوا ﷺ پینج جاران به پیغه مبه ر ﷺ ده فهرموئ: بَلَّی: سه ره تا
ده فهرموئ: ﴿قُلْ يٰعِبَادِ الَّذِيْنَ ءَامَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ﴾، بَلَّی: نهی نهو به ندانه م که
پرواتان هیناوه! پاریز له پهروه ردگارتان بکه ن.

دوای نهوهی له نایه تهمکانی پیش دا، خوا ﷺ به راوردی نیوان مروقی بیروا و
مروقی پرواداری کرد، که مروقی بیروا نه زانهو، دوور له خوایهو، به هه لپهیهو،
خوړانه گره، به لام مروقی پروادار سه قامگیره و، دامه زراوه و، پراوه ستاوه و، زانایه و،
به رچاو پروونه، دوای نهوه خوا ﷺ ده فهرموئ: ﴿قُلْ يٰعِبَادِ الَّذِيْنَ ءَامَنُوا اتَّقُوا
رَبَّكُمْ﴾، بَلَّی: نهی نهو به ندانه م که پرواتان هیناوه! پاریز له پهروه ردگارتان
بکه ن، واته: خوټان بهاریزن له هه ر شتيک که پهروه ردگارتان پیی ناخو ش بئ،

هه لێ به ته لیڕه دا خوا ﷻ به ئاشکرا نه یفه رموو، کۆچ بکهن، به لام که ده فه رموئ: زهوی خوا فراوانه، واته: به زهوی خوا دا برۆن، وهک له سووره تی (النساء) دا ده فه رموئ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْتُمُ الْمَلَائِكَةَ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ

قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَسِعَةً فَهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٩٧﴾، واتە: ئەوانەى كە فریشتەكان گىانیان دەكىشن لە كاتىكدا كە سته‌میان لە خۆیان كردووە، دە‌لێن: ئێوھ لە چ حالێكدا بوون؟ دە‌لێن: ئێمە چەوسێتراوھ بووین لە زەوى داو، بئى دەسەلات بووین، (بۆیە ملكە چى ئەھلى كوفر بووین، بەلام فریشتەكان ئەو پاساوەیان لى قبوول ناكەن، پێیان دە‌لێن: ئایا سەر زەمینی خوا فراوان نەبوو، كۆچى تیدا بكەن؟! ئنجا دواى ئەوھى ئاماژە دەكات بە كۆچكردن، یەكسەر دەفەرموئ: ﴿إِنَّمَا يُوفَى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾، بە دلتیایى خۆراگران پاداشتیان دەدرێتەوھ بەبى ژماردن، واتە: بۆیان ناژمێردرئ، پاداشتەكە هیئە زۆرە، پاداشتیكى بئى ئەژمارو بئى سنووریان دەدرێتەوھ.

كەواتە: دەرەبەست مەبن، كە تووشى ناپەهەتیان بوون و خۆراگربن، چونكە پاداشتی بئى ئەژمارتان لە بەرانبەر خۆراگریتاندا هەیه.

ئنجا بۆ جارى دووھم دەفەرموئ: ﴿قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾، خوا ﷻ فەرمان بە پیغەمبەر ﷺ دەكات، كە بفەرموئ: من فەرمانم پێكراوە كە خوا پەرستم و، ملكە چى خۆمى بۆ ساغ بكەمەوھ، ﴿مُخْلِصًا﴾، واتە: ساغكەرەوھەم بۆ وى، ﴿الدِّينَ﴾، ملكە چى، (دین) لێرەدا بە مانای ملكە چى، واتە: فەرمانبەرى خۆم بۆ خوا ساغ بكەمەوھ، خلتەى شیرك و بە قسە كردنى غەیری خوا، بە ملكە چى كەمەوھ نەهێلم.

﴿وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ﴾، فەرمانیشم پێكراوە كە من یەكەمینى مسوڵمانان بم، واتە: یەكەمینى مسوڵمانان لە پرووى كاتەوھ نا، لە پرووى كاتەوھ دیارە، پیغەمبەر ﷺ یەكەمینى مسوڵمانانى ئۆممەتى خۆى بوو، لە ئەسڵ دا ئیسلام بۆ وى ھاتو، ئەوھ شتیكى ئاشكرا، بەلام نا، یەكەمینى مسوڵمانان واتە: لە ھەموو كەس زیاتر بۆ خوا ملكە چى بم و، پابەندیم بە شەریعت و بەرنامەى خواى پەروەردگارەوھ.

﴿قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾، ئنجا بۆ جاری سېيەم خوا ﷻ فەرمانی پى دەکات که بلى: من دەترسىم ئەگەر سەرپىچى لى پەرورەدگارم بکەم، لى ئازارى پۆزىكى مەزن، وەک گوتم: ترسى مەوڤەکان بەرانبەر بە خوا ﷻ، ترسانيانە لى سزاو ئازارى خوا، که ئەويش بەهوى کردەوہ خراپەکانى مەوڤەکانەوہ دیتە دى.

ئنجا بۆ جاری چوارەم خوا دەفەرموى: ﴿قُلِ اللَّهُ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي﴾، بلى: بەس خوا ﷻ دەپەرستم و، ملکەچى خۆمى بۆ ساغ و يەکلایى دەکەمەوہ، ساف و ساغى دەکەم و ساغى دەکەم، خلتەى پىوہ ناھىلەم.

﴿فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ﴾، ئىوہش جگە لەو، چى دەپەرستن، بىپەرستن، واتە: لىتان بى منەتم، وەنەبى خوا ﷻ پەكى لەسەر پەرستنى ئىوہ کەوتبى، ئىوہ خۆتان پىوستىتان بەوہ ھەيە کہ خوا بپەرستن، بۆيە ئەگەر خوا ﷻ ناپەرستن، ئەوہ چى دەپەرستن بپەرستن، بىمنەت بن، ھەم خواى پەرورەدگار پىوستى بە پەرستنى ئىوہ نيە، ھەم منىش لە خۆتان و پەرستراوہ کانتان بىاک و بى منەتم.

ئنجا بۆ جاری پىنجەم خوا دەفەرموى: ﴿قُلْ إِنَّ الْخَيْرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾، بلى: زيانباران ئەوانەن کہ لە پۆزى ھەلسانەوہدا، خۆيان و کەس و کاريان لە دەستداوہو، دۆراندوہ، ﴿أَلَا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ﴾، ئاگاداربىن! ئەھا ئا ئەوہيە زيانبارى پوون و ئاشکراو، بى پىچ و پەنا.

کہ مەوڤ ھەم خۆى لە دەست بدات و، ھەم کەس و کارو نزيکانىشى، ئەگەر ھاوسەرپەت، ئەگەر باب و دايکەت، ئەگەر کوپو کچپەت، ئەگەر خزمى نيزيکەت، ئەگەر دۆست و پەفپەت، کانتیک کہ ئەو مەوڤە دەچپە دۆزەخ، ئەوانى دیکە چ لە دۆزەخ دابن، چ ئەوان بچنە بەھەشت، مانای وايە لىک دادەپرىن.

﴿لَهُمْ مِنْ قَوْفِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ﴾، ئنجا باسى ئەو زيانباريە پوون و ئاشکرايە دەکات کہ چيە؟ دەفەرموى: بۆ ئەوان ھەيە لەسەر وويانەوہ

واته: هوښداريان پيښه دات، که څه و تان له پي ډا ههيه، څا څه و چاوه پروا نيستان ده کات، څه گهر بيټ و بي وه فاو سپله بن به ران بهر به خوا، څه گهر بيټ و بدو پرين، څه گهر بيټ و له ژيان دنياندا څه و حېکمه ته ي که خوا بو ي خو لقاندوون، نه يه پښته دي، که به نډايه تيه بو خوا، ﴿يَعْبَادُ فَاتَّقُونِ﴾ څه ي به نډه کانم! پاريزم لي بکه ن، واته: پاريز له سزاو نازاره که م بکه ن، که به هو ي خراپه کاني خو تانه وه و، به هو ي کوفرو لادان و تاواني خو تانه وه، څه و سزاو نازاره تان بو دښته پيش.

ئىنجا لە دوای ئەوان، باسی ئيماندارانىك ده كات كه خاوهن عه قَل و تىگه يشتوون، هوشيارو بيدارن، ده فهرموى: ﴿وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ اَنْ يَعْبُدُوهَا﴾، ئەوانه‌ى خۆيان له تاغووت به دوورگرتوه كه بيه‌رستن، كه ليره‌دا (طاغوت) به ماناي كۆيه‌كه‌ى به‌كارهاتوه، چونكه ده‌فه‌رموئى: ﴿اَنْ يَعْبُدُوهَا﴾^(١)، تاغووتيش هه‌ر كه‌س يكه كه له ياخيبيوون و سه‌ره‌پچيي كردن له خوا‌دا سنوورى به‌زاندبى، ئەوانه‌ى خۆيان دوور ده‌گرن له تاغووت كه بيه‌رستن، ﴿وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ﴾، گه‌راويش‌نه‌وه بو لای خوا، له ناخه‌وه، ﴿لَهُمُ الْبُشْرَى﴾، ئا ئەوانه شادمانى و دلخۆشى و موژده‌يان بو هه‌يه، چ جوړه موژده‌يه‌ك؟! ﴿لَهُمُ الْبُشْرَى﴾، (أل)ى ناساندنى له‌سه‌ره، واته: تىكرا (جنس)ى موژده‌و، هه‌رچى ماناي ته‌واوى موژده‌ى تىدايىت و، دلخۆشى تىدايىت بو ئەوانه، ﴿فَبَشِّرْ عِبَادِ﴾، تۆش موژده‌ بده به به‌نده‌كانم.

(۱) چونکه وشه‌ی (طاغوت) له زماندا ئیرینه (مذکر)ی مه‌جازییه، بۆیه که ږاناوی مینه (مؤنث)ی یو به‌کارهاتوه (أَن یَعْدُوها)، که‌واته: (طاغوت) لږه‌دا کوو (جمع) به‌نه‌ک تا‌ک.

﴿الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ﴾، ئەوانەى گوى بۆ ھەموو قسەيەك ھەلەدەخەن، بەلام شوین باشتىنى دەكەون، واتە: چاۋ ورد دەكەنەو، گوى ھەلەدەخەن و، سەرنج دەدەن، ئەو ھەيەكە ھەقلى خويان بکەنە سەبەتەيەك، ھەر شتەك تىي بکرى، ھەريگرن، بەلكو ھەقلىيان کردۆتە بېژىنگىك و شت لە بېژىنگ دەدەن، ھەلەدەسەنگىن لە مەھەكى دەدەن و كامەى چاکتر بى، ئەو ھەتەبەنىي دەكەن و شوینی دەكەون، ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَىٰ اللَّهُ﴾، ئا ئەوانە ئەو كەسانەن كە خوا ﷻ خستوونى سەر راستە پرى (نەك پىنمايى کردوون)، چونكە خوا ﷻ ھەمووى ھەر پىنمايى کردوون، بەلام ئەو مەوقانەى خوا پىنمايىيان دەكات، بەشەكەيان پىنمايەكەى خوا ھەردەگرن و تەبەنىي دەكەن، لە ئەنجامى ئەو ھەدا راستە پرى دەبن، بە ئامانج دەگەن و، بە مراد دەگەن، ھەك خوا ﷻ ھەموويەتى: ﴿وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ فَأَخَذَتْهُمْ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الَّتِي لَمْ كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (۱۷) فصلت، واتە: ئیمە گەلى سەموودمان پىنمايى کرد بوو، بەلام كویریيان ھەلبەزارد بەسەر بەر پىي خو دیتن و، بە ئامانج گەشتن دا، بە نەبەت ئیماندارانىشەو لە سوورەتى (محمد) دا دەفەر موی: ﴿وَالَّذِينَ أَهْدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَءَانَّهُمْ وَقَوْهُمْ﴾ (۱۷) واتە: ئەوانەى پىنمايى خويان ھەرگرتبوو، خوا ﷻ بەرچاوى پروونى بۆ زیاد کردن، پارىزكارىي كە بۆ ئەوان شایستەيە، پىي بەخشین.

ئەنجا دەفەر موی: ئەوانەى كە ئاوان، گوى بۆ ھەموو قسەيەك دەگرن، بەلام شوین باشتىنى دەكەون، ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَىٰ اللَّهُ وَأُولَئِكَ هُمُ الْأُولَىٰ﴾، ئا ئەوانە ئەو كەسانەن كە خوا ﷻ خستوونى سەر راستە پرى و، ئا ئەوانەن خاوەن ھەقلان.

﴿أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ تُنْقِذُ مَنْ فِي النَّارِ﴾، ئایا كەسەك كە وشەى سزاو ئازارى لەسەر چەسپى بى، ئایا تو كەسەك كە لە نىو ئاگردايە، دەتوانى دەربازى بکەى؟! واتە: ئەوانەى كە ھیدايەتى خوا، پىنمايى خوا پەفز

ده کهن، له ټه نجامی په فزکردنیاں بو هیدایهت و پښمایي خواوه، بریاری خویان له سهر ده چه سپی، بریاری خواش بریتیه له وهی که سیک پښمایي خوا قبول نه کات و پشت له خوا بکات، ده بی سزا بدری، مه به ست ټه وهیه، وشه ی سزایان له سهر چه سپیوه، واته: بریاری خوا به سزادرانیان له سهر ټه وان چه سپیوه، له ټه نجامی ټه وه دا که خویان پښی راستیان نه گرتوه، بویه ده فهرموئ: ﴿أَفَأَنْتَ تُنْقِذُ مَنْ فِي النَّارِ﴾، واته: ټایا تو که سیک که له نیو ټاگردایه، ده توانی دهر بازی بکه ی؟ ټه وانه به پښی خویان و، به ویستی خویان ټه و پښه یان گرتوه، که ده یانگه یه نی به دوزه خ، چونیان دهر دینی و چونیان دهر باز ده که ی؟!

﴿لَكِنَّ الَّذِينَ أَنْفَقُوا رَهْمَ﴾، به لام ټه وانه یان که پاریزیان له پهروه ردگاریان کردوه، ﴿لَهُمْ عَرْفٌ مِّنْ فَوْقِهَا عَرْفٌ مَّيْنَةً﴾، ټه وانه چه ند کوشک و باله خانه یان ههن، له سه روویانه وه کوشک و باله خانه ی دیکه ههن، بیا کراون، دروستکراون، ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾، پروباریان به ژیردا دهر پون، ﴿مَّيْنَةً﴾، واته: دروستکراون، به لام بوچی خوا ﷻ ټه و وشه یه ی لیره دا به کاره یناوه؟ زانایان زور قسه یان له سهر کردوه، که دوا یی قسه کانیاں دینین، ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾، واته: ټه و کوشک و باله خانه، پروباریان به ژیردا دهر پون، ﴿وَعَدَ اللَّهُ﴾، ټه وه به لینی خویه، ﴿لَا يُخْلِفُ اللَّهُ الْمِيعَادَ﴾، خوا به لینی خو ی دوا ناخات، به لینی خو ی ناشکینی، ﴿الْمِيعَادَ﴾، (میعاد و موعید و وعد) هر سیکیان به مانای به لین و په یمان دین.

له کوټایی دا خوا ﷻ ده فهرموئ: ﴿الْمَ تَر﴾، ټایا نابینی! واته: به چاوی سهر، ده شگونجی مه به ست پی چاوی عه قل و دل بی، چونکه ټه گهر باران و به فرو ته رزه که ده بینین که دټه خوار، به لام دوا یی خانه نیو کانی و سه رچاوه ی ټه و ټاوه که داده به زی، پاشان پی روینرانی شیناوردو کشتوکال، نابینن، بویه لیره دا: ﴿الْمَ تَر﴾، ده گونجی به مانای: ټایا نابینی بی، بو هندی که له و دیمه نانه ده بیړین، ده شگونجی مه به ست پی زانین بی، واته:

ئایا بە چاوی عەقل و دڵ نابینی و نازانی، چی نابینی و نازانی؟ ﴿أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾، که خوا لە سەرپوێ ئاوی دابەزاندووە؟ زۆرجاران گوتوو مانە: لە قورئاندا بە زۆری خوا ﷻ باسی ئاو دەکات، بۆچی؟ چونکە لە هەندێ لە ولاتان تەنیا باران هەیە، لە هەندێکیان تەنیا بەفر هەیە، وەک بەستەلەکی باکوورو باشوور، لەوێ هەر بەفر هەیە، لە هەندێ شوێنان پەنگە بەس تەرزە هەبێ، بەلام خوا ﷻ ئەو ئاوەی لە ئاسمانی دەنییشتە خواری، بە هەر سی حالەتی باران و بەفرو تەرزە هەیە، که هەر سیکیان ئاون، بۆیە دەفەرموی: ئاوی دابەزاندووە، ﴿فَسَلَكَهُ يَنْبِيعَ فِي الْأَرْضِ﴾، (فَسَلَكَهُ) واتە: (فَأَذْخَلَهُ) خستوو یەتە نیو کانێ و سەرچاوەکانی زەوییهو، عەمباری کردو، دوایی بەشیوەی کانێ و سەرچاوە، ئەو ئاوە عەمبار کراو و پەزمەندە کراو، دێتەو دەرێ، ﴿ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُخْتَلِفًا أَلْوَنُهُ﴾، دوایی بەو ئاوە عەمبار کراو و پەزمەندە کراوێ نیو زەوی، که لە پێی کانێ و سەرچاوەکان و کاریزو بیرەکانو دێتە دەرێ، کشتوکالێکی پێ دەپوینێ، پێ دەردینێ پەنگی جوړاو جوړە، ﴿ثُمَّ يَهِيْجُ﴾، دوایی پێدەگات، دەورووژێ و گەشە دەکات و هەراش دەبێ، ﴿فَتَرْبُهُ مُصْفَرًّا﴾، ئنجا دەبینی زەرد هەلگەراو، کاتیک که ئینسان سەرنجی پەلە گەمێک دەدات، پەلە جوێەک، پەلە نیسکیک، نوکیک، ماشیک، هەرزیک، بەلکو پەلە مەرەزەیک تەماشای دەکات لە کاتی گەشتیدا، زەرد هەلگەپێ، پێشی سەوزە که جاری نەگەشتو، دوایی وردە وردە فەریکەو، دوایی وردە وردە زەرد هەلگەپێ و پێدەگات، ﴿ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطْمًا﴾، ئنجا پاش ئەوێ پێگەشت و زەرد هەلگەرا، وشک دەبێ، خوا ﷻ دەیکاتە پووش و پەلشیکی تیکشکاو، ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرٍ لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾، بە دلتیایی لەویدا بیرخەرەو هەیە بۆ خاوەن عەقلان، بۆچی خوا ﷻ لێرەدا ئەمە فەرموو؟ ئایەتەکانی دیکە هەموویان پێکەو پەیوەست بوونیان دیارە، ئەمەیان لێرەدا زانیان دوو ئەگەریان بۆ داناون:

(۱)- خوا ﷻ هەر لەسەر باسی خستە پرووی بەلگەکانی تەنیا بە دیهێنەرایەتی و پەروردارێتی خۆی بەردەوامە، که: تەماشای بکەن، ئەوێش یەکیکە لە بەلگەکان.

له خواى پهروه دگار داواكارين به لوتف و كه پرمى خوئى، يارمه تيمان بدات، باشر له فهرمايشته كه ي تيبگه ين و، دهرس و پهندي لئوهر بگرين و، لهو خاوه ن عاقلانه بين كه باشرين به هرهو سوود له فهرمايشته به پيزو بئ وينه و ناوازه كه ي خوا ﷺ وهرده گرن، به شيوه كه كه هم ژيانى خوئمانى پئ پاك و چاك بكه ين، هم له دنيا دا به هوئ به هره مه ند بوون له قورئان، ژيانكي پراست و دروست دوور له گونا هباريى و عه بيداريى، به سهر به ين، ژيانى تاكييمان، خيزانييمان، كوئمه لايه تيمان، هم له دواړو ژيشدا پئ سهر فرازين و سهر به رزيين و شايسته ي ئه وه بين كه خوا ﷺ له خزمه ت پيغه مبه ره كه ي ﷺ خوئ و، هاوه لاني به پيزيدا خوا لئيان پازيبي و، پياوچاكانى دواى ئه واند، همانخاته به هه شته كاني خوئ به وه.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یەكەم:

فەرمانکردنی خوا ﷻ بە پیغەمبەرەکی موحەممەد ﷺ، کە بانگی بەندەکانی بکات بۆ پارێز لە خوا کردن و، موژدە پاداشتی هەرە چاک پێدانیان لە دنیاو لە دواڕۆژدا لە بەرانبەر چاکەکاریی داو، ئاماژەکردنیش بە کوچکردن بە زەوی فراوانی خواداو، لە کاتی ناچارکراندا، موژدە پاداشتی بۆ ئەژماردان بە خۆراگران لە پیناوی خوادا، بە تاییەت ئەوانە لە کاتی ئاوارەیی و کوچ و کوچباردا خۆراگردهبن:

خوا ﷻ دەفرموی: ﴿قُلْ يٰعِبَادِ الْذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ لِلَّذِينَ اَحْسَنُوا فِي هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَّاَرْضُ اللّٰهِ وَّاسِعَةٌ اِنَّمَا يُوَفَّى الصّٰبِرُوْنَ اَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ (۱۰)

شیکردنەوهی ئەم ئایەتە، لە پینچ برگەدا:

۱- ﴿قُلْ يٰعِبَادِ الْذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ﴾، بۆ: ئەو ئەو بەندانەم کە بپرواتان هیناوه! پارێز لە پەرورەدگارتان بکەن.

ئەم دواندە تاییەتە بە پڕوادارانەوه، دیارە پڕوی دواندن لە پیغەمبەری خاتەم موحەممەد ﷺ، خوا ﷻ دەفرموی: ئەو موحەممەد ﷺ! بۆ: ئەو بەندانەم (واتە: ئەو بەندانە ی خوا) کە بپروایان هیناوه، واتە: بپروایان هیناوه بە هەموو ئەو شتانە ی پێویستە بپروایان پێ بهینێ.

﴿اتَّقُوا رَبَّكُمْ﴾، پارێز لە پەرورەدگارتان بکەن، واتە: بەردەوام بن لەسەر پارێز لە خوا کردن، یاخود هەولبەدن بە پلەکانی پارێزکردندا بەرزتر ببنەوهو

زیاتر ھەلکشی، چونکە ھەک چۆن ئیمان پلە پلە، تەقوایش بە ھەمان شیوہ پلە پلە.

(۲) ﴿لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ﴾، بۆ ئەوانە ی کە لەم ژیا نی دنیا یە دا چاکە یان کردو، چاکە ھە یە، ئەمە بە دوو شیوہ لیکدراو تەو:

یە کەم: ئەو یە کە ئەوانە ی لەو ژیا نی دنیا یە دا چاکە یان کردو، چاکە یان ھە یە، واتە: خوا بە چاکە پاداشتیان دە دا تەو، لە دنیا و دواړژدا.

دوو ەم: ئەوانە ی چاکە یان کردو لەم ژیا نی دنیا یە دا، خوا چاکە یان دە دا تەو، لە دنیا دا.

بە پێ ی واتی یە کە میان ئەوانە ی لەم ژیا نی دنیا یە دا چاکە یان کردو، خوا پاداشتی چاکیان دە دا تەو، واتە: ھەم لە دنیا دا ھەم لە دواړژدا، بە لام بە پێ ی واتی دوو ە میان بۆ ئەوانە ی چاکە یان کردو، لەم ژیا نی دنیا یە دا، چاکە ھە یە، واتە: لەم ژیا نی دنیا یە دا خوا لە بە ران بەر چاکە ی چاکە کاراندا، شتی باشیان بۆ دەرە خسێ ن، ھە ک لە شسا غی، ناو بانگی چاک، دووری لە عە یبداری، بژیوی حە لال، بە ختە و ەری و، ھە موو ئە و شتانە ی دە کە ونە چوار چیو ی چاکە و باشە و، رستە ی: ﴿لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ﴾، تەوینی سەر (حَسَنَةً)، بۆ مە زکردنە واتە: چاکە یە کی زۆر مە زن و ناوا زە و پە سە ند ھە یە.

(۳) ﴿وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ﴾، سەر زە مینی خواش فراوانە، ئەمە ئاما زە یە بە کوچکردن، واتە: ئە گەر پێ ی چاکە کاری، یان پێ ی دینداری چاکتان لێ بە سترا، ئەو چا و چر دامە گرن لە سەر ئە و شوینە ی کە تێیدان، لە سەر خانوو بە رە یە ک و، لە سەر ھە ندیک بە رژە وە ندی و، لە سەر ھە ندیک خە لک و خزم و کە س، کە لە گە لتاندا ھا و ئاوا زو ھاودە نگ نین بۆ بە ندایە تی و بۆ خوا پە رستی، بە لکو پێ گرو پە رچ و لە مپە رن، چا و لە سەر ئە و شوینە چر دامە گرن، زەوی خوا فراوانە و تێیدا کوچ بکەن و ئە و شوینە بە جێبھێلن، کە بە ئاسوودە ی و ئارامی ناتوانن بە ندایە تی بۆ خوا تێدا، ئە نجام بە دن.

(۵) - ﴿بَغِيرِ حِسَابٍ﴾ به بی ژماردن، واته: پاداشتی که له ژمیره نایه، هه لّه ته ئه مه کینایه بۆ زۆری، چونکه شتی زۆر، عادهت وایه ناژمێردری، که سیک به که سیک ده لێ: کتیبم بۆ ههناوی، ده لێ: چه ند؟ ده لێ: زۆر، واته: ناژمێردرین تا کو بلی: (۱۰) یان (۱۵)

یان (۲۰) یان (۳۰) شتی زۆر عادهت وایه ناژمێدری، ﴿بَغَيْرِ حِسَابٍ﴾، (كِتَابُهُ عَنِ الْوَفْرِ، وَالْتَعْظِيمِ لِأَنَّ الشَّيْءَ الْكَثِيرَ لَا يُتَصَدَّى لِعَدِّهِ)، (بَغَيْرِ حِسَابٍ): کینایهیه بۆ زۆری و مهزنی، چونکه شتی زۆر پوو له ژماردنی ناکرێ.

وهک گوتمان: ئەم ئایهته موبارەکه: ﴿وَأَرْضُ اللَّهِ وَسِعَةً﴾، ئاماژهیه به کوچکردن، که لهو سهروحهدهشدا که سالی پینجهمی پیغه مبهرایهتییهو، وهک گوتمان ئەم سووپهته لهو سالددا دابه زیوه، مسولمانان بۆ جاری یه کهم کوچیان کرد بۆ حه بهشه، وهک له (السيرة النبوية لابن هشام) دا هاتوه، که پیغه مبهر ﷺ پوژیک به هاوه لانی به پیزی فهرموو: {لَوْ خَرَجْتُمْ إِلَى أَرْضِ الْحَبَشَةِ، فَإِنَّ بِهَا مَلِكًا لَا يُظْلَمُ عِنْدَهُ أَحَدٌ، وَهِيَ أَرْضُ صَدَقٍ، حَتَّى يَجْعَلَ اللَّهُ لَكُمْ فَرَجًا مِمَّا أَنْتُمْ فِيهِ، فَخَرَجَ ثَلَاثَةٌ وَمِائَتُونَ رَجُلًا وَتِسْعَ عَشْرَةَ امْرَأَةً سِوَى أَبْنَائِهِمُ الَّذِينَ خَرَجُوا بِهِمْ صِغَارًا^(۱).

واته: پیغه مبهر ﷺ پوژێ به هاوه لانی به پیزی فهرموو: [کاتیک ته ماشای کرد زۆر بیزار ده کرین و تازار ده درین و، ناره حهت ده کرین و، هه ندیکیان له ژیر ئەشکه نه ده شه هید کران، وهک (ياسرو سومه ییهی هاوسه ری خوا لیان پازی بێ، دایک و بابی عه مار)، ئەگه ره ده ربچن بۆ سه ره زمینی حه به شه هوکمرانیکی لییه، که هیه کس له لای وی سته می لی ناکرێ، (بیستوو یه تی که دادگه ره)، تاکو خوا له وهی که تیدان ده رووی خیرتان لیده کاته وه، (واته: بتوانن له ولاتی خۆتاندا بژین)، ئیدی ئەوه بوو هه شتاو سی پیاو له گه ل نۆزده ئافرهت دا، جگه له مندا له کانیان کوچیان کرد.

دیاره ئەوه هه شتاو سی پیاوه، که نۆزده ئافره تیان له گه لدا بوون ئەوه ئافره تانه هاوسه ری هه ندیک له وه هه شتاو سی پیاوه بوون، ماوه ی هه شتاو سی پیاوه که که ده میننه وه، زگورتیی بوون، ئنجا به و پییه بێ، نۆزده یان هاوسه رداربوون له پیاوه کان، یاخود هه ندیکیان له ئافره ته کان کچی گه و ره بوون؟! دیار نه کراوه.

(۱) السيرة النبوية لابن هشام، ج ۱ ص ۱۶۲-۱۶۸.

مه سه له ی دووه م:

فهرمانکردنی خوا به پیغه مبهەر ﷺ که به ندایه تی ساغی خوئی بو خوا رابگه یه نی، و پرای ترس و بیمی له سزای مه زنی دواپوژو، بی منه تکردنی کافره کان له په رستنی ههر شتیک جگه له خوا، خسته پرووی سزای سه ختی خوا بو زیانبارانییک، که خویان و نیزیکیان ده دپوینن له پوژی دوایدا:

خوا ﷺ ده فهرموئ: ﴿قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۚ وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ۚ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۚ قُلْ اللَّهُ أَعْبُدْ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي ۚ فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ ۗ قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۗ أَلَا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ۚ لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ۚ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ عِبَادُهُ ۚ يَعْبُدُونِ ۚ فَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له دوازه برگه دا:

(۱) - ﴿قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ﴾، بلی: من فهرمانم پیکردوه که خوا به رستم، خوا ﷺ - وهک پیشتیش گوتوو مانه: له مانای گشتی دا - له ئایه ته کانی: (۱۰ و ۱۱ و ۱۳ و ۱۴ و ۱۵) لهو پینج ئایه ته دا، پینج جارن پروو له پیغه مبهری خاتهم ده کات ﷺ پپی ده فهرموئ: بلی (قُل)، که له ئایه تی ژماره (۱۰) دا یه کیکیان تیپه ری: ﴿قُلْ يَعْبَادِ الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ﴾، بلی: ئەه ئه وه به ندانه م! که بهرواتان هیناوه، پاریز له پهروه ردگارتان بکه ن، ﴿لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ﴾، بو ئەوانه ی له م ژیا نی دنیا به دا چاکه یان کردوه، چاکه یان بو هه یه، چاکه ی دنیا و چاکه ی دواپوژ، یاخود بو ئەوانه ی چاکه یان کردوه، که بریتیه له ئیمان هینان و، بو خوا صولحان، له م ژیا نه دنیا به دا، چاکه یان بو هه یه، به لام مانای یه که میان گشتگیرترو له راستیه وه نزیکتره، واته: ئەوانه ی که له م ژیا نی دنیا به دا، چاکه یان کردوه، پاداشتی چاکیان هه یه، هه م له دنیا شداو، هه م له دواپوژیشدا، ئنجا دوا ی ئەوه خوا ﷺ به پیغه مبهری خاتهم ﷺ ده فهرموئ: که ئەمه

جاری دووهمه خوا فرمان به پیغمبەر دەکات ﷺ بفهرمو: (قل): ﴿قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ﴾ بلی: من فرمانم پیکراوه بهوه که خوا بهرستم.

(۲)- ﴿مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾ له حالیکدا ملکهچی بۆ ساغ بکهمهوه، به جوړیک بۆی ملکهچیم و، جوړیک بیهرستم و، به جوړیک فرمانبهییبم، خلتە ی بۆ فرمانی به خۆمهوه نههیللم، ملکهچییهکه م ساغ و بۆ خلتە بیت.

(۳)- ﴿وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ﴾ ههروهه فرمانم پیکراوه که یهکهمی مسولمانان بم، (الطَّبْرِي) له تهفسیرهکهی خووی دا^(۱)، ئایهتهکهی پیشی و ئەم ئایهتهش بهمجوره تهفسیر دهکات: (قُلْ يَا مُحَمَّدٌ ﷺ لِمُشْرِكِي قَوْمِكَ إِنَّ اللَّهَ أَمَرَنِي أَنْ أَعْبُدَهُ مُفْرَدًا لَهُ الطَّاعَةَ، وَأَمَرَنِي رَبِّي جَلَّ ثَنَاؤُهُ بِذَلِكَ، لِأَنْ أَكُونَ بِفِعْلِ ذَلِكَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ مِنْكُمْ، فَخَضَعَ لَهُ بِالتَّوْحِيدِ، وَأَخْلَصَ لَهُ الْعِبَادَةَ، وَبَرِيءٌ مِنْ كُلِّ مَا دُونَهُ مِنْ آلِهَةٍ).

واته: ئەهی موحهممه! ﷺ به هاوبهش بۆ خوادانه رانی گهلهکهت بفهرموو: بیگومان خوا فرمانی پیکردووم که بیهرستم و ملکهچی خۆمی بۆ تاک بکهمهوه، پهروهردگاریشم (جَلَّ ثَنَاؤُهُ) بۆیه بهوه فرمانی پیکردووم، تاکو بیمه یهکهمین کەس له ئیوه که ملکهچ دهیم بۆ خواو، بۆی فرمانبه دهیم به خوا به یهگرتنهوهو، ساغکردنهوهی بهندایهتییهوهو، یهکهمین کەس دهیم که دوور دهی له ههموو ئەو پهستراوانه ی جگه لهو دهپهرستین.

ئنجا خوا ﷻ بۆ جاری سییهم فرمانی پیدهکات:

(۴)- ﴿قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ بفهرموو (ئەهی موحهممه! ﷻ) به دنیایی تهگەر سهپنچی پهروهردگارم بکهیم، له نازاری پوژیکی مهزن دهترسیم، مهترسیم لێ ههیه.

﴿عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ (آي: يَوْمٌ يَعْظُمُ هَوْلُهُ)، رۆژێک که ناره‌حه‌تییه‌که‌ی زۆر بێ‌ره‌زایه، هه‌لبه‌ته‌که‌ ده‌فه‌رموێ: ﴿وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ﴾، به‌پێی لێکدانه‌وه‌ی (الطبري) واته: من یه‌که‌مین که‌سیک ده‌بم له‌ ئێوه، له‌ رووی کاتییه‌وه، که‌ بۆ خوا ملکه‌چ ده‌بم، به‌ندایه‌تی خۆمی بۆ ساغ ده‌که‌مه‌وه. به‌لام مانایه‌کی دیکه‌شی هه‌یه‌ که‌ هه‌ندیک له‌ توێژه‌ره‌وان ئه‌ویان هه‌لبێژاردوه، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه‌ که: ﴿أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ﴾، (آي: أَقْوَى الْمُسْلِمِينَ إِمَانًا)، واته: من یه‌که‌مین ملکه‌چان ده‌بم بۆ خوا، واته: له‌و رووه‌وه‌ که‌ له‌ هه‌موو که‌س زیاتر بۆ خوا ملکه‌چ ده‌بم.

منیش ئه‌و مانایه‌م زیاتر به‌ دله، چونکه‌ هی یه‌که‌میان شتیکی ئاشکرایه، که‌ پێغه‌مبه‌ری خاته‌م موحه‌ممهد ﷺ و هه‌ر پێغه‌مبه‌ریک به‌ نسه‌ت گه‌ل و کۆمه‌لگایه‌که‌ی خۆی، یه‌که‌مین مسوڵمان و یه‌که‌مین ملکه‌چ بووه‌ بۆ خوا، چونکه‌ ئه‌و ئیسلامی هێناوه، که‌واته: ئه‌وه‌ شتیکی ئاشکرایه، به‌لام مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه‌ که‌ فه‌رمانم پیکراوه‌ که‌ به‌هێزترین و چاکترین ملکه‌چ بم بۆ خوا، پێموایه‌ ئه‌و مانایه‌ به‌هێزتره، هه‌روه‌ک پێغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ ئه‌وه‌ی ئۆمه‌ته‌که‌ی حاڵی بکات، فه‌رمووێتی: {أَمَّا وَاللَّهِ إِنِّي لَأَتَّقَاكُمْ لِلَّهِ، وَأَخْشَاكُمْ لَهُ} (أخرجه مسلم: ۲۶۴۴ و غیره).

ئنجاله‌م ده‌رسه‌ماندا بۆ جاری سییه‌م، ئه‌گه‌رنا له‌ ریزه‌ندی ئه‌و پێنج جاره‌دا بۆ جاری چواره‌م، خوا فه‌رمان به‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌کات:

(۵)- ﴿قُلِ اللَّهُ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي﴾، بلی: به‌س خوا ده‌په‌رستم، ملکه‌چی خۆمی بۆ ساغ ده‌که‌مه‌وه.

(۶)- ﴿فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ﴾، ئێوه‌ش هه‌رچی جگه‌ له‌و ده‌په‌رستن، بپه‌رستن، که‌ ده‌فه‌رموێ: ﴿قُلِ اللَّهُ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي﴾، بلی: من خوا ده‌په‌رستم، دیاره‌ به‌رکار (مفعول به) پێشخراوه، بۆ ئه‌وه‌ی کورت هه‌له‌هێنان (حصر) بگه‌یه‌نێ، ﴿قُلِ اللَّهُ أَعْبُدُ﴾، ئه‌مه‌ش وه‌ک: ﴿إِيَّاكَ عِبُدُ﴾ الفاتحه، وایه، به‌ ته‌نیا خوا ده‌په‌رستم، ﴿مُخْلِصًا

لَهُ دِينِي ﴿﴾، ملکه چیی خوۆشمی بو ساغ ده که مه وهو، ده ربازی ده که م و خلتهی پیوه ناهیلَم، ﴿فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِّنْ دُونِهِ﴾، ئیوه ش جگه لهو چی ده په رستن و کئ ده په رستن، بیپه رستن.

ئهمه ش واتای ئه وه یه له مه ودوا سه ره نجامی ئه و په رستنه هه له یه ی خوۆتان، که بو غه یری خوا ئه نجامی ده دهن، سه ره نجامه که ی ده زانن، که واته: (الْأَمْرُ هُنَا بِمَعْنَى التَّخْلِيَةِ وَالتَّسْوِيَةِ، وَهِيَ كِنَايَةٌ عَنْ قِلَّةِ الْإِكْتِرَافِ)، فه رمانکردن لی ره دا که ده فه رموی: ﴿فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِّنْ دُونِهِ﴾، مه به ست لیگه ران و بی منه تکردنه، واته: ئهمه کینایه ی گرنگی و بایه خ پی نه دانه، که چی ده په رستن بیپه رستن.

ئنجا بو جاری چواره م له م ده رسه مانداو، بو جاری پینجه م له کو ی ئه و پینج جاره ی له م پینج ئایه ته دا که باسمانکردن هاتوه، ده فه رموی:

(۷) - ﴿قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾، بلی: به دنیایی زیانباران ئه وانن که خو یان و که س و کاریان له ده ستداوه له رۆژی قیامه تدا، خو یان و که س و کاریان ده دۆرینن، ئهمه: (مَثِيلٌ لِّحَالِهِمْ بِحَالِ التَّاجِرِ الَّذِي عَرَّضَ مَالَهُ لِلنِّمَاءِ وَالرُّبْحِ، فَأَصِيبَ بِالتَّلَفِ)، لی ره دا حاله قی ئه و بی پروایانه چوینراوه به حال ی باز رگانیکه وه که مال و سامانه که ی خستۆته دۆخیکه وه گه شه ی پی بدات و زۆری بکات، که چی نه ک هه ر قازانجی نه کردوه، به لکو ده ستمایه که شی له ده ستداوه.

بو یه خوا ﷺ ده فه رموی: بلی: زیانبارانی راسته قینه، که پیناسه ی زیانباران به ته وایی ده یانگریته وه - چونکه (أل) ی سه ر (الْخَاسِرِينَ) بو ناساندنه، به لَم لی ره دا مه به ست پی تیگرا زیانبارانه - که سانیگ که به ته وایی مانای زیانباریان تیدا هاتۆته دی، ئه وانن که له رۆژی قیامه تدا، خو یان و که س و کاریان و مال و خیزانیان له ده ست ده دهن و ده دۆرینن.

(۸) ﴿أَلَا ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ﴾، ئاگاداربىن! ئا ئەو زىانبارىيەكى پوون و ئاشكرايە، چونكە هيچيان بۆ نەماوئەتەو نە خوڧيان و، نە ئەوئەي كە هەيانبوو، لە كەس و كارو هەرچى كە بە دەوريانەو بوو، ئنجا خوا ﷻ ديمەنيك لەو شيۆ سزاو ئازارو ئەشكەنجەيەي كە بۆيان ئامادە كراو لە دواروژدا، دەيخاتە پوو، كە ديمەنيكى زۆر سامناكە، دەفەرموئ:

(۹) ﴿لَهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِّنَ النَّارِ﴾، بۆ ئەوان لە ئاگرى دۆزەخدا چەند سيّەر هەن، لە سەروويانەو.

(۱۰) ﴿وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ﴾، هەروەها لە ژيړيشيانەو چەند سيّەر هەن.

(۱۱) ﴿ذَٰلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهُ بِهِ عِبَادَهُ﴾، ئەوئەش ئەوئەي كە خوا ﷻ بەندەكانى خوئ پئ دەترسيئ.

(۱۲) ﴿يَعْبَادِ فَاتَّقُونِ﴾، ئنجا ئەي بەندەكانم! پاريزم لئ بكن.

وشەي (ظُلّة)، كە بە (ظُلّل) كو دەكرئتەو، پيشتريش گوتوو مانە: (ظُلّة)، هەر شتيكە بەرزبئتەو لە بينا، كەپر، هەور، هەر شتيك كە سيّەرت لئ بكات، كاتييك كەسيك دادەنيشئ شتيك لەسەر سەري بئ، پيئ دەگوتري: (ظُلّة)، سەقفى خانوو بئ، سابات و كەپر بئ، هەور بئ، هەرچى بئ، ئنجا خوا ﷻ دەفەرموئ: لە سەروويانەو چەند سيّەريكى ئاوا هەن، لە ژيړيشيانەو هەر سيّەرەكان هەن، دۆزەخيش چين چينە، هەم لەسەروويانەو پەلەي ئاگرو دوو كەل هەيە، هەم لە ژيړيانەو هەيە.

ئەمە وەك ئەو ئايەتەي سوورەتي (الأعراف)ە، كە دەفەرموئ: ﴿لَهُمْ مِّنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ﴾، واتە: لە دۆزەخدا بۆ ئەوان رايەخ هەيەو لە سەرووشيانەو پۆشەرەكان، واتە: هەم ئاگر دايان دەپوشئ و هەم لەسەر ئاگريش رادەكشيئ.

ههروهها له سوورەتی (العنكبوت) دا، خوا ﷻ هەر لەو بارهوه دهفهرموێ: ﴿يَوْمَ يَعْشَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ﴾ واته: ئەو ڕۆژه که ئازار دایان دەپۆشی لەسەر وویانهوهو له ژێر پێهکانیشیانوه، واته: ئاگر دەوریان دەدات.

ههروهها له سوورەتی (الواقعة) ش دا، خوا ﷻ ئەم شیوه سزادارانهیان زیاتر ڕوون دهکاتهوهو دهفهرموێ: ﴿وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ﴾ (۴۱) ﴿فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ﴾ (۴۲) ﴿وَضِلٍّ مِّنْ يَّحْمُومٍ﴾ (۴۳) ﴿لَّا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ﴾ (۴۴) واته: هاوهلانی دهسته چهپ، دهزانی هاوهلانی دهسته چهپ کین و چۆن؟ گرهبای گهرم و سووتینهرو ئاوی کولوو داغ و له سێبهریک دان سێبهریکی رهش! (واته: ئاگرهکه دووکه لێکی رهشی بهرزبوهوی ههیه)، نه فینکایهتی و، نه ڕیز و حورمهتی تێدایه.

دیاره قورئانیش ههندیکی، ههندیکی ڕوون دهکاتهوه، بۆیه واباشه وهک زۆرجاران گوتوو مانه: له هەر شوێنیک باسی مه بهستیک کرا، ئینسان بگهڕێ ئەو ئایه تانهی دیکه که باسی ئەو مه بهسته دهکهن، بیانیهی، ئەو کاته له ههموو ڕووهکانهوه ئەو مه بهسته تیشکی دهخریته سهر.

که دهفهرموێ: ﴿ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ عِبَادَهُ﴾ (ذَلِكَ)، (إِشَارَةً إِلَى مَا ذُكِرَ بِتَأْوِيلِ الْمَذْكَورِ)، واته: (ذَلِكَ الْمَذْكَورِ) ئەو باسکراوه ئهوهیه که خوا بهندهکانی خۆی پێ دهترسێن، بیهیان دهداته بهرێ، تاکو بسله منهوه له کوفرو شیرک و، له گوناھو تاوان و لادان، که ههم له دنیا دا مایه نه گبهتی و عهیداری و، دهردهداری و نارهحه تیانه، ههم بۆ دواڕۆژیان، مایه شهرمه زاری و سزاو جهززه بهی دادگهرانهی خوایه، ﴿يَعْبَادِ فَاتَّقُونِ﴾، ئنجا ئهی بهندهکانم! پارێزم لێ بکهن، سه رنج بدهن! خوا چهند به میهره بانیی و لوتفهوه بانگمان دهکات!.

ههلبهته لێره دا خوا ﷻ بانگی ههموو بهندهکان دهکات، ئهی بهندهکانم! واته: ههموو ئهوانهی ملکه چن بۆ من، لهو بهشهی ژیا نندا که به دهست خۆتان

نیه، مَرُوفْ به شیکی ژیا نی به دهست خویهتی و دهتوانی بو خوا ملکه چ بی و، دهتوانی ملکه چ نه بی، له به شه ئیختارییه کهیدا، به لام له به شه ئیجباریه کهدا، ئیمه هه موومان خوا ﷻ دروستی کردوین، بی ئه وهی ویستی ئازادمان له ئارادا هه بی، خوا هه ر که سیک به جوړیکی خو لقاندوه، نیوه یان په گه زیان نیره و، نیوه یان مین به گشتی، هه روه ها هه ر که سه له نه ته وهیه که، هه ر که سه له پارچه یه کی سه ر زه وی و نیشتمانیک دایه و، هه ر که سه به بیجم و شیوه یه که، ئنجا له هه موو ئه وانه داو، به و پیکهاته جهسته یی و دهروونی و عه قلییه وه که هه ی، هه ر که سه خوا ﷻ به شیوه یه ک خو لقاندوویه تی، که تیدا سه رپشک و ئازاد نیه، که واته: هه موو مَرُوفْ کهان له و پرووه ملکه چی خوان و بهنده ی خوان، به لام له پروه ئیختارییه که یانه وه، خوا فه رمانیان پیده کات که ئه هلی ته قوا بن و، پاریزی لی بکه ن و، به ندایه تی بو خوا بکه ن، بویه هه ندیک له زانیان گو توویانه: (تَنْبِيهِ مُشْفِقٍ مِّنَ اللَّهِ لِلنَّاسِ الَّذِينَ هُمْ عِبَادُهُ اخْتِيَارًا أَوْ إِجْبَارًا)، ئمه ئاگادار که ره وهیه کی زور به په رۆشانه یه له خوا وه بو خه لک، ئه و خه لکه ی که هه ر بهنده ی ئه ون، چ به ویستی خو یان به ندایه تی بو خوا بکه ن، چ به ویستی خو یان به ندایه تی بو خوا نه که ن، به نا چاری هه موویان هه ر بهنده ی خوان.

جی سه رنجه که لیره دا ده فه رموی: ﴿يَعْبَادُ فَاتَّقُونِ﴾، به لام له سووره تی (البقرة) دا، خوا ﷻ ده فه رموی: ﴿وَاتَّقُونِ يٰۤأُولِيَ الْأَلْبَابِ﴾، واته: ئه ی خاوه ن عه قلان! پاریزم لی بکه ن، هو ی ئه و جیاوازیه چییه؟ ده لین: له سووره تی (البقرة) دا، شوینه که باسی ته واو کردنی کرده وه کانی جه ج و عومره یه و، تویشوو هه لگرتنه بو رۆژی دوا یی، به لام لیره دا شوینه که شوینی ترساندن و بیم پیدانه، بویه به (ی) بانگ کردن پرسته که هاتوه، له سووره تی (البقرة) دا، له نیواخنی باسی جه ج و عومره دا خوا ﷻ باس ده کات، ده فه رموی: ﴿الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَةٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا

تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَتَكْرَدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ وَاتَّقُونِ يٰأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿١٩٧﴾ واته: هه ج چهند مانگیکی دیارییکراوه، هه ره که سی هه جی تیدا له سه ره خوی پیویست کرد (برپاریدا هه ج بکات) با قسه ی ناریک و، لادان نه کات و مشتومر نه کات له کاتی هه جداو، هه ره شتیک له چاکه پیش بخه ن، خوا ده یزانی و، تویشوو هه لبرگن، بیگومان باشتین تویشوو پاریزکارییه و، ئه ی خاوه ن عه قلان! پاریزم لی بکه ن.

ئجا له وی بویه به و شیویه هاتوه، چونکه په یوه ست بووه به ته واو کردنی خوا په رستییه کانی هه ج و عومپه وه، بویه خوا ﷺ به خاوه ن عه قلان دواندوونی، واته: عه قلان هه بی و له کاتیکدا که خه ریکی جیه جیکردنی خوا په رستییه کانی هه جن، شتیک مه که ن که دژی خوا په رستییه کانی هه ج بی، دژی پاریزکاری بی، وه ک قسه ی بی جی و، لادان و مشتومر و شه ره قسه، به لام لی ره دا باسه که باسی ترساندن خه لکه و مه ترسی خستنه به ریانه به گشتی، بویه خوا ﷺ به: ﴿يَعْبَادُ﴾ دواندوونی، ئه ی به نده کانم: ﴿فَاتَّقُونِ﴾ پاریزم لی بکه ن.

مه سه له ی سینه م:

که سانیکی که دووره په ژیږیان له په رستنی تاغووت کردوهو، بۆ لای خوا، له ناخه وه گه راونه وه، موژده و دلخوشتیان بۆ هه یه، که سانیکیش که گوئ بۆ ههر قسه یه ک هه لده خه ن و، دوا یی شوین باشت رینی ده که ون، نه وانه که سانیکی پئی راستگرتوون و، خاوه ن عه قلن و به نده ی موژده پیدراوی خوا ﷻ:

خوا ﷻ ده فه رموی: ﴿وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فَبَشِّرْ عِبَادَ ﴿١٧﴾ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ هُمْ أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴿١٨﴾﴾

شیگردنه وه ی ئەم ئایه تانه، له پینچ برگه دا:

١- ﴿وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ﴾، نه وانه ی که خو یان دوور گرتوه له تاغووت که بیه رستن و له ناخه وه بۆ لای خوا گه راونه وه، دلخوشتیان بۆ هه یه.

وشه ی (طاغوت) چاوگه، یا خود ناوی چاوگه و، له (طغی) وه هاتوه، (طغی) واته: له سنوور ده رچوو، یاخی بوو، ئنجا تاغووت له سه ر کیشی (فعلوت) ه، وه ک (رحموت، ملکوت، ره بوت)، که ئەمه زیده پو یی له مانا که یدا ده گه یه نی، که واته: (الطاغوت: هُوَ الْقَوِيُّ فِي الْكُفْرِ، أَوِ الظُّلْمِ)، (طاغوت): بریتیه له که سیکی که له کوفرو سته م دا زۆر پۆچوو بی، زۆر به هیز بی، کوفرو سته میکی خه ست و خو لی هه بی، لی ره دا که ده فه رموی: ﴿وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا﴾، نه وانه ی خو یان دوور گرتوه له (طاغوت) که بیه رستن، لی ره دا (طاغوت) به مانای کو هاتوه و، کو ی می (جمع مؤنث) ه، بۆ غه یری عاقلان، بۆیه خوا ﷻ ده فه رموی: ﴿اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا﴾، بۆیه ش ده لیین: کو یه چونکه به

(البقرة) دا، دیسان لهویش به مانای کو به کارهاتوه، که ده فیرموئی: **وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولَئِكَ أَهْمُ الظَّالِمُونَ يُخْرِجُونَهُمْ مِنَ الثُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ** واته:

(تاغووت) یش پیشتریش گوتوومانه هەر په‌رستراویکە جگە لە خوا، زانیان گوتوویانە: پەیکەر بێ، شەیتان بێ، هەواو ئارەزوو بێ، ژيانداربێ، بێ ژيان بێ.

به لام من زیاتر وای تیده گهم: مه به ست (طَاغُوت) ئه و په رستراوانه بئ که جگه له خوا ده په رستریڼ و خاوه نی ئیراده و شعور ورن، به لام لیږده دا که خوا ﷺ وه ک کوو میینه ی غه یری عاقلان به کاری هیڼاوه، له بهر ئه وه یه که ئه وانه ی جگه له خوا ده په رستریڼ، ههم خوږیان له ته رازووی حه قیقه تدا، به بئ عه قل و بئ شعور داده نریڼ، ههم ئه وانه ش که ده یانیه رستن.

به لام له سوورده (البقرة) دا، به كوؤ عاقلان ته عبير كراون، چونكه ده فهرموئى: ﴿يُخْرِجُوهُمْ مِنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ﴾ ﴿٢٥٧﴾، ئهمه ش به ئيعتبارى ئه وه كه طاغووته كان له ئه سلدا خاوهن ههست و ويست (شعور و ارادة) ن، ياخود: چونكه ئه وان هى ده يان په رستن، پييان عاقل و خاوهن شعور و، خواى زانا به پيى عه قلى ئه وان، له ويدا به راناوى كوؤ عاقلان كوؤ كردوونه وه.

خوا دهفه رموی: ئەوانەى خۆيان لە (طَاغُوت) دوور دەگرن کە بیانپەرستى و لە ناخەوه بۆ لای خوا دەگەرێنەوه، چونکە (إِنَابَة): بریتىە لە گەرانهوه دواى گەرانهوه، یاخود گەرانهوه لە ناخەوه، ئەوانە موژدەى تەواویان بۆ هەیه، (البشرى: البشارة وهى الإخبار بحصول نفع، وفي تقديم المسند إفاضة الحصر)، واتە: (بشرى وبشارة) هەوالدانە بە پەیدا بوونی سوودىک و کە پالۆه لادراو ﴿هَمْ﴾ (البشرى) ﴿مُسْنَدٌ إِلَيْهِ﴾ هەکه پێش خراوه، ئەمە کورت هەلێنان دەگەیهنێ، واتە: هەر ئەوانە موژدەو دلخۆشییان بۆ هەیه، چونکە (بشارة، بشرى): بریتىە لە هەوالدان بە پەیدا بوونی سوودو قازانجىک، کە ببێتە هۆى ئەوهى مرووف پێستى دەم و چاوى پێى بگەشیتهوه.

۲- ﴿فَبَشِّرْ عِبَادَ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ﴾، تۆ موژدە بدە، بەو بەندانەم کە گوێ بۆ هەموو قسەیهک هەلدهخەن و، گوێگرن و کراوەن، دەلێ: (التَّعْرِيفُ فِي الْقَوْلِ لِلْجِنْسِ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ)، (القول): (أل)ى ناساندنی لەسەرە، واتە: گوێ بۆ هەموو قسەیهک دەگرن و هەر لە پێوه قەناعەت هێنای پێش بێرکردنەوهیان نیه، هەر لە پێوه بپاریان نەداوه کە فلانکەس هەر گوێى بۆ ناگرم، بەلکو گوێ بۆ هەموو قسەیهک دەگرن، نەک هەر گوێش دەگرن، بەلکو گوێ هەلدهخەن، چونکە (سَمِعَ) واتە: گوێى گرت، بەلام (اسْتَمَعَ) واتە: بە گرنگی پێدانەوه گوێى گرت، بە کوردی دەلێین: گوێى بۆ هەلخست.

۳- ﴿فَيَسْتَمِعُونَ أَحْسَنَهُ﴾، دواى ئەوهى گوێیان بۆ هەموو قسەیهک هەلدهخەن، هەلیدەسەنگێن و دواى شوێن باشتینى دەکهون، (أَحْسَنَهُ: إِسْمُ التَّفْضِيلِ لَيْسَ مُسْتَعْمَلًا فِي تَفَاوُتِ الْمُؤْصَفِ بِهِ فِي الْفَضْلِ عَلَى غَيْرِهِ، بَلْ لِلدَّلَالَةِ عَلَى قُوَّةِ الْوَصْفِ)، زۆرجار پێژگەى ناوی هەلبژاردن (إِسْمُ التَّفْضِيلِ) بە کاردی لە قورئاندا، بەلام مەبەست ئەوه نیه، بەسەر شتیکی دیکەدا هەلبیژێری، بۆ وێنە کە دەفه رموی: ﴿فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾ (۱۴) ﴿المؤمنون﴾، بەرزو بە پێزە باشتین بەدیھێنەر، مانای وا نیه کە بەدیھێنەری دیکەش هەن، بەلکو یانی: بەدیھێنەرێک کە لە خودی خۆیدا باشتینە، یاخود ئەوپەری سیفەتى بەدیھێنانی هەیه.

لیره شدا که ده فهرموئ: ﴿فَيَسْتَعِوْنَ أَحْسَنَهُ﴾ دواى باشتريں قسه ده که ون،
واته: دواى قسه ی ههره باش ده که ون، ئه وپه ری باش، چ قسه یه ک زور په سندو
باش و به که لکه، ئه وه یان ته به ننیى ده که ون و دواى ده که ون، به لام له سه ره تاوه
گوئی بو هه مووی ده گرن.

(۴)- ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ﴾، ئا ئه وان ه که سانیکن که خوا ﷺ راسته ری کردوون،
لیره دا وشه ی: (هَدَاهُمْ) به مانا تاییه تییه که ی هیدایه ته، نه ک به مانای گشتیه که ی،
مانای گشتی (هَدَاهُمْ) واته: رینمایى کردوون، ئنجا خوا ﷺ هه موو که سی رینمایى
کردوه، به لام که ده فهرموئ: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ﴾، ئا ئه وان ه که سیکن، خوا
ﷺ خستوونیه سه ر راسته ری، راسته ری کردوون.

(۵)- ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ أُولُوا الْأَلْبَابِ﴾، ئا ئه وان ه شن که خاوه ن عه قلن، ئه مه ش دیسان
مانای کورت هه له یان ده که یه نئ، چونکه هه موو که سیکن که عه قلئ هه بئ، خاوه ن
عه قلئ، به لام لیره دا واته: ئه وان ه خاوه ن عه قلئ تیر و ته واون، ئه گه رنا هه ر که سیکن که
مروقه و خوا عه قلئ پیداوه، هه ر به خاوه ن عه قلئ له قه له م ده درئ، که واته: که ده فهرموئ:
﴿وَأُولَئِكَ هُمُ﴾ به پاناوی فه صل: ﴿أُولُوا الْأَلْبَابِ﴾ واته: به س ئه وان ه ن خاوه ن
عه قلئ تیر و ته واون، عه قلئ راسته قینه ن.

له و باره وه که خوا ﷺ ده فهرموئ: ﴿لَهُمُ الْبُشْرَى﴾، دلخو شیی بو وان هه یه،
موژده بو وان هه یه، ئه م فه رمایشته دینن که فه رمووده یه کی قودسییه، واته:
پیغه مبه ر ﷺ له خوا وه گیراویه ته وه، پیغه مبه ری خوا ﷺ ده فهرموئ:

{قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: أَعَدَدْتُ لِعِبَادِي الصَّالِحِينَ: مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ، وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ، وَلَا
خَطَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ} (أخرجه البخاري: ۳۲۴۴، ومسلم: ۲۸۲۴، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ).

واته: خوا ی به رز ده فهرموئ: بو به نده چاکه کانم ئاماده م کردوه شتیک: که هیه
چاوئیک نه یدیوه و، هیه گوئی هه ک نه ییستوه و، به سه ر دلئ هیه مروقیکا نه هاتوه!

ئەمەش ئەو دەگەینى: ئەوێ خوا ﷻ بۆمان باس دەكات لە بارەى بەهەشتەو، كەمترە لەوێ لە بەهەشت دا هەيە، چونكە خوا ﷻ بە زمانى ئیمە، ئیمەى دواندو، ئیمەش هەر ئەو وشانەمان هەن، بەلام ئەوێ خوا ﷻ دایناو لە بەهەشتدا، لە قابلى ئەو وشەو تەعبیرانەدا جى ناییتەو، ئیمەش بەس لەوێندە حالىی دەیین، كە وشەو تەعبیرەكانمان هاوکارمان دەبن.

ئەمەش زۆر بە پروونى ئەو دەگەینى، ئەوێ خوا ﷻ باسى كردو لە بارەى بەهەشتەو، بە ئەندازەى عەقڵ و تیگەیشتنى ئیمە باسى كردو، ئەگەرنا ئەوێ لە بەهەشتدا هەيە، گەرەتەر و زیاترە لەوێ خوا ﷻ باسى كردو، پیغمبەر ﷺ باسى كردو، بەلام ئیمە بەس ئىستیعانى ئەوێندە دەكەین، زمانەكەى ئیمە تەنیا ئەوێندەى جى تیدا بێتەو.

نۆ (۹) راستیی گەورەو گرنگ لە ئایەتەکانی:

(۱۷، ۱۸)ی سوورەتی (الزمر)دا

(۱)- بناغە ی سەرفرازی مەرۆف، پەرستنی خواو دووری لە تاغوتە:

تاغوت، یان بە مانای ھەر پەرستراویکە جگە لە خوا، یان بە مانای ھەموو ئەوانەیە کە لە کەوڵی خۆیان دەرچوون و، خۆیان لە خەڵک کردۆتە پەرستراو، پەروەردگار، چ جند بن، چ مەرۆف بن، چ تاک بن، چ کو بن، ئەمەش سێ بەلگە لەو بارەو:

(أ)- لە سوورەتی (البقرة)دا، خوا ﷻ ئەو راستییە پادەگەییەتی دەفەرموێ: ﴿فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمَسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ (۲۵۶) واتە: ھەر کەسێک بێپروای بە تاغوت و، پروا بە خوا بێت، ئەو دەستی بە قۆلفیکی ھەرەمە حکەمەووە گرتووە، کە پچرانی بۆ نیەو، خواش بیسەری زانیە.

(ب)- لە سوورەتی (النحل)یشدا بە ھەمان شێوە، خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ (۳۶) واتە: لە نێو ھەر کۆمەڵگایە کدا پیڤخەمبەرێکمان پەوان کردووە، کە بە خەڵک رابگەییەتی بە ندایەتی بۆ خوا بکەن و، خۆتان لە تاغوت دوور بگرن.

(ج)- ھەر وەھا لە سوورەتی (الزمر)یشدا، خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فَبَشِّرْ عِبَادِ﴾ (۱۷) واتە: ئەوانە ی خۆیان لە تاغوت دوورگرتووە کە بیانپەرستن و، گەراونەووە بۆ لای خوا، ئەوانە موژدەو دلخۆشییان بۆ ھەیە.

(۲)- دلخۆشییە ک کە بۆ خو دوورگران لە تاغوتە، پیش قیامەت لە دنیا دایە:

ھەرچەندە پروونکەرەوان تەنیا باسی ھی قیامەتیان کردووە، من لە تەفسیرەکاندا نەمینیووە ئاماژە بەو بکەن و لە تەفسیری: ﴿لَهُمُ الْبُشْرَىٰ﴾ (۱۷) دا، ھەر گوتووینە: بە

نسبەت پوژی دواییەو، بە تەئکید دلخۆشیی و موژدە ی گەورە لە بەهەشتدا لە پوژی دوایی دا دیتە دی و، دنیا لەو بەچووکتەر، جیگای پاداشتی خوای ﷻ بۆ پڕوادران تیدا بپیتهو، پاداشتی خوا لە کەوڵی دنیا دا جیگای نابیتەو، بەلام ئەو دلخۆشییە کە بۆ خۆ دوورگران لە تاغووت هەیە، بۆ خوا پەرستان هەیە، پیش قیامت هەر لە دنیا دا هەیە، بابای خوا پەرست بەرچاو پرونە، دنیایە، سەر بەرزە، پاکە، پیک و راستە، ساغە لە گەڵ خواو خەڵکدا، عەیبە ی نایەتەو سەر، لە گوناھباری دوورە، لە عەبیداری دوورە، لە دلی خویدا هەست بە ئوخرن و ئارامی دەکات.

(۳)- ئەو بەندانە ی خوا، کە گراوێن بە پووی هەر جوړە قسە و بیرو پرایە ک داو، داخراو نین، لە لای خوا پەسندن و موژدە پیدراون:

چونکە خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿فَبَشِّرْ عِبَادِ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ ۚ﴾ الزمر، واتە: موژدە بدە بەو بەندانەم کە گوێ بۆ هەموو قسە یە کە هەڵدەخەن، (بە گەرنگی پیدانەو)، دوایی شوین باشتەری دەکەون.

واتە بپیژینگ ئاسا ئەو قسانە ی وەریان دەگرن لە بیژینگیان دەدەن، وە ک پیشینانی خۆمان دەلین: «قسە داپیژەو بیچیژە، ئنجا بیپیژە»، ئەوانەش کاتیک گوێ هەڵدەخەن بۆ قسان هەر لە پێو نەتیان نەهیناوه، گوێ بۆ کەسانیک ی دیاریکراو نەگرن، بەلکو وە ک خوا ﷻ لە نایەتە کە دا دەفەرموی: گوێ بۆ هەموو قسە یە ک دەگرن، چونکە (أل) ی سەر (القول) وە ک پیشتەر گوتمان: (أل) ی ناساندنە بۆ جینس، یانی: گوێ بۆ هەموو قسە یە ک دەگرن، بەلام دوایی کام قسە ی هەرە باش و پەسندو چاکە، ئەو دەگرن و تەبەننی دەکەن، واتە: وە ک سەبەتە نین، هەر شتیکی تیان بکری، وەری بگرن، بەلکو وە ک بیژینگن، ئەو قسانە ی کە بە کەلکن و سوود بەخش و باشن، لە هەر کەسیکەو بن وەریان دەگرن، وە ک عەرەب دەلین: (أَنْظُرْ إِلَى مَا قِيلَ، وَلَا تَنْظُرْ إِلَى مَنْ قَالَ)، تەماشای بکە! چ گوتراوه، تەماشای مە کە ک گوتوو یە تی.

۴- مروؤف به بئی به کارهینانی عهقلی بو هه ئسه نگاندنی قسه و بیروپا جوړاو جوړه کان، هه ق و راستیی بو دهرناکهوئی و، به پئی بنه مای (لِلْوَسَائِلِ حُكْمِ الْمَقَاصِدِ) یش، ئه وه فه رزه:

واته: ئامرازه کان هه مان حوکمی ئامانجه کانیان هه یه، ئینسان تا کو گوئی هه ئه خات بو قسان و ورد نه بیته وه و سه رنج نه دات، هه ق و راستیی بو دهرناکهوئی، ئنجا فه رزیشه له سه ر مروؤف که هه ق و راستیی بناسی و بوئی دهر بکهوئی، ههروه ها چه وتیی و لاریی بناسی، بویه گو یگرتن و کرانه وه به پرووی خه لکدا، به پرووی قسه و بیروپایه کانی خه لکی جوړاو جوړدا، فه رزه، چونکه به بئی ئه وه هه قی بو دهرناکهوئی و، بوئی له نا هه ق جیا نا بیته وه.

۵- پامان و ورد بوونه وه له قسه و بیروپایه کان فه رزه:

ئنجا یان فه رزی عه یه، ئه گه ر په یوه ندیی به ئیمان و عه قیده وه هه بئی، یان په یوه ندیی به و شتانه وه بئی، که له سه ر مروؤف فه رزی عه ینن، وه ک پینج فه رزه ی نو یژ، پوژوو، زه کات له کاتی خویدا، هه ج و عومره له کاتی خو یاندا، ههروه ها ئه رکه کانی دیکه ی فه رز، وه ک په یوه ندیی خزمایه تیی، هه قی باب و دایک، هه قی مال و مندال، هتد... یا خود فه رزی کیفایه ن، ئه گه ر په یوه ست بئی به بواری هه ل سوکه وته گشتیه کانه وه و، که سانی دیکه ش هه بن له و بو اره دا، که واته: گو یگرتن بو قسه و بو بیروپایه کان هه ر چو ن بئی، فه رزه، یان فه رزی عه یه، فه رزیکی خودیه، فه رزیکی تایبه تیه، یا خود فه رزیکی گشتیه، ئه گه ر په یوه ست بئی به و شتانه وه که له سه ر مروؤف به تایبه ت فه رز نین و، له سه ر کو مه لگا به گشتیی فه رزن.

۶- رسته ی: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ﴾، ئا ئه وانه که سانیکن خوا ﷻ راسته ری کردوون، یانی: ئه وه ی رابرد، گه یه نه ری ئه و راستیه یه، که راسته ری کراون:

واته: ئه وانه ی خوا هیدایه تی دا و و خستوونیه سه ر راسته ری، که سانیکن عه قلیکی کرا وه و ئازاد و لیکو له ره وه یان هه یه و، عه ودالی هه ق و راستیی و حیکمه تن، به بئی

سەرنجدانی سەرچاوەکە، یانی: ئەو کەسە قسەکە کردووە، یان ئەو لایەنە قسەکە لێوە هاتووە، وەک گوتراوە: (انْظُرْ إِلَى مَا قِيلَ، وَلَا تَنْظُرْ إِلَى مَنْ قَالَ).

(۷) - پستە: ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْأَلْبَابُ﴾، هەر ئەوانەش خاوەن عەقلان، گەیهنەری ئەو راستییە، کە ئەوەی وانبێ، عەقلەکە لە لای خوا پەسند نیه:

ئەو کەسە داخراو بێ و گوێ بۆ قسە خەڵک نەگرێ و، هەستیاڕی هەبێ بەرانبەر بە هەندیک کەس، جاری وا هەیە هەر لە نێو بازنە ئیسلامیشدا، خاوەن مەشرەبیکی دیاریکراوە، ناوی لە خۆی ناوە سەلهفی، یان ناوی لە خۆی ناوە صوفیی، یان ناوی لە خۆی ناوە فلان لایەنی ئیسلامیی، یان فلان پێکخراو و دەزگا، ئنجا ئەوەی لە مەشرەبەکە خۆیدا، لە پێچکەو مەزەبەکە خۆیدا هەیە، بەس گوێ بۆ ئەوە دەگرێ و بەرانبەر بەوانی دیکە، داخراوە، هەر لە نێو بازنە ئیسلامیشدا، بەلام ئایەتەکە دەفەرموێ: دەبێ لە دەرەوەی بازنە ئیسلامیش، گوێ بۆ خەڵکی دیکەش بگری، وەک پێغەمبەر (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) گوێیان گرتووە بۆ قەومەکانی خۆیان، دیالوگیان لەگەڵدا کردوون و، وتووێژیان لەگەڵدا کردوون، بە شیوەیەکی کراوەو زۆر بە ئینسافانە.

(۸) - لە کۆی پستەو بەلگەکانی ئەم دوو ئایەتە وەرده‌گیری، کە لە ئەنجامی بەکارهێنانی عەقلدا، مەرووف دەبێتە خواپەرستیکی دوور لە تاغووت:

چونکە ئەو خاویە عەقلی دروستکردووە، یاسای واهی لە عەقلی مەرووفدا داناون، کە خاوەنەکیان بگەیهنە ناسینی خواو پەرستنی خوا، هەر وەک ئیمە لە مەوسووعە: (دره‌وشاوه‌یی ئیمان و پووجه‌لی ئیلحاد، لەبەر پۆشنایی زگماک و عەقل و زانست و وه‌حیی دا) ئەوەمان سەلماندووەو زۆر بە تەفصیل لەو بارەو قسەمان کردووە.

(۹) - ئەو مۆژدەو دلخۆشیەش، چەمکەکە زۆر فراوانە، کە بۆ خوا پەرستانی خۆ دوورگر لە تاغووت هەیە:

دەتوانین بڵێین لە زۆر شتدا خۆی دەبینێتەو، بۆ ئەوانە ئەم دە (۱۰)یە:

- (۱)- لهوه‌دا که ههستی پێ ده‌که‌ن له ئاسووده‌یی دڵ و ده‌روون.
 - (۲)- لهوه‌دا که له پرووی جه‌سته‌یه‌وه، دوور ده‌بن لهو نه‌خۆشیی و ده‌ردانه‌ی، که به هۆی خواردنی چه‌رام و کرده‌وه چه‌رامه‌کانه‌وه په‌یدا‌ده‌بن.
 - (۳)- لهوه‌دا که وه‌ده‌ستی دێنن له په‌وشته به‌رزه‌کان و ئه‌ده‌به جوانه‌کان و به‌ها به‌رزه‌کان، که خۆیان‌یان پێ ده‌رازێنه‌وه‌و، سه‌ر به‌رز ده‌بن له نێو کۆمه‌لگا‌دا.
 - (۴)- به‌وه که ناوو ناوبانگی باشیان ده‌ییت، له‌سه‌ر ئه‌و کرده‌وه چا‌کانه‌ی ده‌یان‌که‌ن: راست‌گۆن، ئه‌مین، پا‌کن، چا‌کن، داد‌گه‌رن، به‌په‌حمن، خه‌ل‌کیش خاوه‌نی ئه‌و سیفه‌تانه‌یان خۆش ده‌وین.
 - (۵)- که ده‌چنه قۆنا‌غی به‌رزه‌خه‌وه‌ش، ئنجا ئه‌گه‌ر گۆریان به‌نسیب بێ، که داده‌هێل‌رێنه‌ گۆره‌وه، یا‌خود ئه‌گه‌ر گۆریان به‌نسیب نه‌بێ، ده‌چنه قۆنا‌غی به‌رزه‌خه‌وه، له‌ویش ئه‌وه بو‌یان ده‌ییته‌ مایه‌ی د‌ل‌خۆشیی.
 - (۶)- هه‌روه‌ها له کاتیک دا له گۆر ده‌هێن‌رێنه‌ ده‌ری، له کاتی زیندوو کرانه‌وه‌دا، له قیامه‌ت‌دا، دیسان ئه‌وانه موژده‌و د‌ل‌خۆشییان بو‌هه‌یه.
 - (۷)- له کاتیک‌دا که را‌ده‌گیرین بو‌ لێ‌پرسینه‌وه‌و سزاو پا‌داشت، (عند الوقوف للحساب) له‌ویش‌دا دیسانه‌وه د‌ل‌خۆشیی و موژده‌یان بو‌هه‌یه.
 - (۸)- له کاتیک‌دا به‌سه‌ر پر‌دی سه‌رپشتی دۆزه‌خ‌دا په‌ت ده‌بن، (عند جواز الصراط)، له‌ویش‌دا ئه‌و د‌ل‌خۆشیی و شادمانییه‌یان بو‌هه‌یه.
 - (۹)- له کاتیک‌دا که ده‌چنه نێو به‌هه‌شت، له‌و کاته‌ش‌دا ئه‌و د‌ل‌خۆشییه‌یان بو‌هه‌یه.
 - (۱۰)- له کاتیک‌دا که له به‌هه‌شت‌دا سه‌قام‌گیرو نیشه‌جێ ده‌بن، دیسان د‌ل‌خۆشیی و موژده‌یان بو‌هه‌یه.
- که‌واته: که ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فَبَشِّرْ عِبَادِ﴾، هه‌موو ئه‌وانه ده‌گرێته‌وه، نه‌ک به‌س شتیک و دوو شتان ب‌گرێته‌وه.

مه سه له ی چواره م:

به اورديک له نيوان که سانيکدا که سزای خويان به سهردا چه سپيوه و،
که سانيک که به هو ی پاريزکارييه وه، له کوشک و باله خانه کانی به هه شتدا
نيشته جين:

خو ﷻ ده فره مو ی: ﴿أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتُ تُنْقِذُ مَنْ فِي النَّارِ
﴿١٩﴾ لَكِنَّ الَّذِينَ أَنْقَرُوا رَبَّهُمْ هُمْ عُرِفُوا مِنْ فَوْقَهَا عُرْفٌ مَبْنِيَةٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعَدَ
اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ الْمِيعَادَ ﴿٢٠﴾﴾

شيكر دنه وه ی ئه م دوو ئايه ته، له هه شت برگه دا:

(١)- ﴿أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتُ تُنْقِذُ مَنْ فِي النَّارِ﴾ ئايا که سيک که
وشه ی نازاری به سهردا چه سپيوه، ئايا تو که سيک که له ناگردايه دهر بازي ده که ی؟!
دياره هه ر له سوور په تی (الزمر) دا، له ئايه تی ژماره: (٧١) دا، هاتوه: ﴿حَقَّتْ كَلِمَةُ
الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ له و ی به (مؤنث) هاتوه، به لام ليړه دا: ﴿أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ
كَلِمَةُ الْعَذَابِ﴾ هوکاره که شی ئه وه یه که له پرووی رژماني عه پره بيه وه، کاتيک شتيک
که وته نيوان کرداره که و، ئه و شته ی وه سفکراوه، ئه و کاته ده گونجي چ به (مذکر)
به يتر ی، چ به (مؤنث) به يتر ی، (حَقَّتْ) واته: (وَجَبَتْ)، که وشه که به ته ئکيد مه به ست
پي بریاری خويه، له بهر ئه وه ی ئيمه عاده تمان وايه، بریاره کا تمان ده خه ينه دوو تو ی
وشه و ته عبیره کانه وه، خوي پر وه ردگاريش به پي عه قلی ئيمه، ده ماندو يني، واته:
بریاری نازاردان له لايه ن خويان له سهر چه سپيوه.

یه کيک بو ی هه یه بل ی: بوچی خو ﷻ ئه و بریاره ی بو دا و ن؟

ده ليین: ليړه دا خو ﷻ باسی ياساکانی خو ی ده کات، واته: به پي ی ياساکانی خو،
که سيک پرو له کوفر بکات، که سيک لادان و تاوان و خراپه کاريی بکات، خو ﷻ
سزای ده دات، ئه وانه ش وایان کردوه، بو یه بریاری خويان به سهردا چه سپيوه.

بەلەم خوا ﷻ ئەو ھەموو وردەکارییە ھەموو جاری بۆس ناکاتەو، ھەر دیارە خوا کۆ سزا دەدات؟ خوا ﷻ ئەوانە سزا دەدات کە پوو لە کوفر و زۆلم دەکەن، پوو لە خراپە دەکەن، لادان و تاوان دەکەن، خوا ئەوانە سزا دەدات، بەپێی یاساکانی خۆی کە دایناون.

﴿أَفَأَنْتَ تُنْقِذُ مَنْ فِي النَّارِ﴾، ئایا تۆ کەسیک دەرباز دەکەیت کە لە ئاگریدا! دوا ئەو ئەوانە سزای خویان لەسەر چەسپیوە، بە پێی یاسای خوا، ئەوانە تازە ئەهلی دۆزەخ، ئنجا کەسیک چوو بێتە ئێو دۆزەخ، چۆنی رزگار دەکەیت؟

۲- ﴿لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْهُمْ هُتَمٌ مِّنْ فَوْقِهَا عُتَمٌ مَّبْنِيَّةٌ﴾، بەلەم ئەوانە پارێزێان لە پەرورەدگاریان کردو، ژووری بەرزێان ھەن، لە سەر وویانەو ژووری بەرز ھەن، دروستکراون.

وشە: (لَكِنَّ) بە عەرەبی بۆ (إِسْتِدْرَاكِ) و لە کوردیدا دەبێتە بەلەم، لێرەدا تەنیا بۆ ھەست پێکردنی ئەو یە کە ئەو دوو ھالەتە، دژی یەکن، کە ئەوانە بپاری سزاداران لەسەر چەسپاوە، دژو پێچەوانە ئەوانە کە پارێزێان لە پەرورەدگاریان کردو، ئەوانە چۆن؟

﴿هُنَّ عُرْفٌ مِّنْ فَوْقِهَا عُتَمٌ مَّبْنِيَّةٌ﴾، ئەوانە ژووری بەرزێان ھەن، لە سەر وویانەو ژووری بەرز ھەن، دروستکراون، کە بە کوردی پێی دەگوێرێ: بەلەخانە و کۆشک، (عُرْف) کۆی (عُرْفَة) یە، (الْعُرْفَة: هِيَ الْبَيْتُ الْمُرْتَكِزُ عَلَى بَيْتٍ آخَرَ، وَتُسَمَّى عُلْيَا)، (عُرْف) کە بە (عُرْفَة) کۆدەکرێتەو خانوویە کە لەسەر پستی خانوویەکی دیکە چەسپا بێت، لەسەر خانوویەکی دیکە بنیاتنرا بێ، بە عەرەبی (عُلْيَا) ی پێی دەگوێرێ، بە کوردی پێی دەڵێن: بەلەخانە و کۆشک.

﴿مَبْنِيَّةٌ﴾، (الْمَبْنِيَّةُ: الْمَسْمُوكَةُ الْجُذْرَانِ بِحَجَرٍ أَوْ جَصٍّ أَوْ غَيْرِهِمَا)، (مَبْنِيَّة) واتە: دیوارەکانی دروستکراون لە بەرد، یان لە گەج، یان لەو کەرەستەو ماددانە کە خانوویان لێ دروست دەکری، بە نەسبەت تێگەشتنی ئێمەو (مَبْنِيَّة) بەو

دەگوتری، ئەگەرنا بیگومان کۆشک و خانوووەکانی بەهەشت کەرستەکیان جیاپە لە هی دنیا، کە لەوێشدا پیغەمبەر ﷺ بە پێی عەقڵی ئیمە دەفەرموی: خشتیک لە زیپەو، خشتیک لە زیو، یان دەفەرموی: یاقووت و گەوهرەو لەو ماددە گرانەهایانەن.

(۳) - ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾، کۆشکەکان پرووباریان بە ژێردا دەپۆن، یانی: پرووبار بە ژێر کۆشک و درەختەکانی کە لە دەوری کۆشک و بەلەخانەکاندان، دەپۆن.

(۴) - ﴿وَعَدَ اللَّهُ﴾، بەلێنی خواپە، (مَفْعُولٌ مُطْلَقٌ مُؤَكَّدٌ لِنَفْسِهِ، وَهُوَ مَصْدَرٌ مَنْصُوبٌ أَصْلًا: وَعَدَ اللَّهُ وَعْدًا)، ئەمە بەرکارێکی پەهایە کە جەختکەرەوێی خۆپەتی، لە ئەسڵدا وەعد چاوگەو، مەنصوبە لەسەر چاوگەو.

(۵) - ﴿لَا يَخْلِفُ اللَّهُ الْمِيعَادَ﴾، خوا بەلێنی خۆی زایە ناکات، یاخود: لە بەلێنی خۆی پاشگەز نابێتەو، یان: بەلێنی خۆی ناشکێت.

وشە (مَبْنِيَّة) زانایان بە چەند جوړیک مانایان کردو، (مَبْنِيَّة) واتە: بیناکراو، دروستکراو، بەلام بۆچی خوا ﷻ دەفەرموی: دروستکراو، دیارە کۆشک و بەلەخانە هەر دەبێ دروست بکری؟!

(۱) - هەندیک گوتووایان: (لِيَعْلَمَ أَنَّهَا عَرْفٌ حَقِيقَةٌ، لَا أَشْيَاءَ مُشَابِهَةً لِلْعَرْفِ)، بۆ ئەوێ بزانری کە ئەوانە کۆشک و بەلەخانە پاستەقینەن، ئەک شتانیک بن لە شیوێ کۆشک و بەلەخانەدا.

(۲) - هەندیک گوتووایان: (مِثْلُ الْمَنَازِلِ الْأَصِصَةِ لِلْأَرْضِ لِجَرَْيَانِ الْأَنْهَارِ مِنْ تَحْتِهَا)، ئەو بەلەخانە بەرزانە هەروەک ئەو خانووانەن کە بە زەوییهو چەسپاون، پرووباریان بە ژێردا دەپۆن.

- (۳)- (أَيُّ: مَبْنِيَّةٌ بِنَاءٍ بِالِغَا الْغَايَةِ فِي نَوْعِهِ، كَقَوْلِهِمْ: لَيْلٌ أَلِيلٌ، وَظِلٌّ ظَلِيلٌ)، بۆیه ده فہرموی: (مَبْنِيَّةٌ) واته: بینایه ک که گه یشتوتہ ته وپه ږی له چاکیداو، له بیناکراویدا، وهک ده گوتړی: (لَيْلٌ أَلِيلٌ) شه ویکي شهو، (ظِلٌّ ظَلِيلٌ) سیبه ریکی زور خه ست.
- (۴)- هه نديکی دیکه گوتوویانه: (مَبْنِيَّةٌ) واته: ټیستا ټاماده یه (مُهَيَّأً الْآنَ)، به هه ر کام له و واتیانه ش لیک بدریته وه، هه ر گونجاوه.

مه سه له ی پینجه م و کو تای:

سه رنجرا کیشانی خوا بو مروقان، که له سه ریوه ئاوی دابه زاندوهو، خستوو یه ته نیو زهوییه وهو، له شیوهی کانیی و سه رچاواندا، هه لیقولاندوهو، کشت و کالی رهنگ جوړاوجوری پی رواندوه، که پاش پیگه یشتن و زهرده لگه پانی، کردوو یه ته پووش و په لاشیکی وردو خاش، له وه شدا بیرخه ره وه یه کی گرنگ و گه وره بو عاقلمه ندان هه یه:

خو ﷺ ده فهرمو: ﴿الَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنْبِيعٌ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُخْتَلِفًا أَلْوَنُهُ ثُمَّ يَهْدِيهِ فَرَنَهُ مَصْفَرًّا ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطْلًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ (۱۱)

شیکردنه وهی ئەم ئایه ته، له هه شت برگه دا:

۱- ﴿الَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾، ئایا نابینی که خوا ﷺ له سه ریوه، له ئاسمانه وه ئاوی دابه زاندوه! ﴿الَمْ تَرَ﴾ (الِاسْتِفْهَامُ لِلتَّعْرِيرِ) پرسیارکردن بو چه سپاندنه، واته: وا ده بینی، نه ک بو پرسیارکردنیکی نکو و لیلیکیه رانه ب، به لکو بو چه سپاندنه، واته: ئەوه ده بینی، ئنجا (تَرَ) ده بینی، ئایا مه به ست پیی چاوی سه ره؟ که به ته ئکید به چاوی سه ریش ده یبین، یاخود مه به ست پیی چاوی عه قل و دلّه؟ ئیمه به چاوی عه قل و دلّ ده زانین، خوا ئەو ئاوهی له سه ریوه دایده به زینتی، هه ره ئەو ئاوه یه ده چیتته نیو ناخی زهوییه وهو، دواپی به شیوهی کانیی و سه رچاوه دیتته ده رو، کشتوکال و شیناوردی پی ده رو پیزی، که ده فهرمو: ﴿مَاءً﴾ ئاو یک، نه زانراو کردن (تنکیر) هکه ی بو مه زنکردن (تَعْظِيمٌ) ه، یانی: ئاو یکی زور به ره که تدارو به پیز، ئەو ئاوه ش ده بیتته وه به سی جوړ: باران و، به فرو، ته رزه.

۲- ﴿فَسَلَكَهُ يَنْبِيعٌ فِي الْأَرْضِ﴾، ئنجا خستوو یه ته نیو سه رچاوه کانی زهوییه وه، (يَنْبِيعٌ جَمْعٌ يَنْبُوعٌ وَهُوَ الْعَيْنُ مِنَ الْمَاءِ)، (يَنْبِيعٌ) کو (يَنْبُوعٌ) ه، که به سه رچاوه و کانیی ده گو تر، (سَلَكَهُ: أَذْخَلَهُ، أَيْ جَعَلَهُ سَالِكًا، أَيْ دَاخِلًا)، واته: ئاوه که ی خستوته نیو زهوی،

بەلام كە دەفەر مۆی: ﴿فَسَلِّكُهُ يَنْبِيعَ﴾، واتە: خستووێهە ئێو زەوی و لە ئێو زەویدا
عەمباری کردووە، دوایی لە پێی کانێی و سەرچاوەکان و بیرەکانووە، چ بیرى ئاسایی، چ
بیری ئیرتیوازی، جارێکی دیکە هەڵدەقوێت و دیتەوێدەر.

۳- ﴿ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا﴾، دوایی کشتوکالێکی پێ دەردینێ، (زَرْع) چاوگە، مەبەست
پێی بەرکار (مَفْعُول بِهِ)، واتە: (مَزْرُوع)، (الزَّرْع: مَصْدَرٌ وَيُقْصَدُ بِهِ الْمَرْزُوع)، واتە: ئەوێ
دەچێنێ و دەپوێنێ.

۴- ﴿مُخْلِفًا لَّوْنَهُ﴾، پەنگەکانی جوړاو جوړن، (الْوَان) کۆی (لَوْن)، واتە: پەنگ حالەتیکە
کە لەسەر پوڵەتی جەستەکان و تەنە ماددییەکان، لەبەر پۆشناییدا دەردەهەوێ.

۵- ﴿ثُمَّ يَهِيْجُ﴾، دوایی گەشە دەکات و هەراش دەبێ، (أَي: يَغْلُظُ وَيَرْتَفِعُ) واتە:
قەبە دەبێ و بەرز دەبێتەو، (وَحَقِيقَةُ الْهَيْجِ: ثَوْرَةُ الْإِنْسَانِ أَوِ الْحَيَوَانِ، وَيُسْتَعَارُ الْهَيْجُ
لِشِدَّةِ الشَّيْءِ مِنْ غَيْرِ الْحَيَوَانِ يُقَالُ: هَاجَتْ رِيحٌ، وَمِنْهُ هَيْجُ الزَّرْعِ فِي الْآيَةِ، لِأَنَّ الزَّرْعَ تَطُولُ
سَوْفُهُ وَسَبَابِلُهُ)، واتە: (هَيْج) بۆ مرووف و ئازەل بە کاردی، لە کاتێکدا کە مرووف پادەپەری
و توورە دەبێ، یان ئازەل بەلەسەو پەست دەبێ، بەلام دوایی (هَيْج) خوازراوەتەو بۆ
هەر شتێکی دیکە، کە لە غەیری حەیانیشدا بێتە دی، دەگوترێ: (هَاجَتْ رِيحٌ) بایەک
هەلیکردو، هەروەها دەگوترێ: (هَاجَ الزَّرْعُ)، یانی: کشت و کالە کە گەشە کرد، ئەویش
ئەوێهە کە قەدەکە بەرز دەبێتەو، گۆلەکانی گەشە دەکەن و هەراش دەبێ.

۶- ﴿فَتَرْتَهُ مُصْفَرًّا﴾، تۆ دەبینی زەرد هەلگەراو، (المُصْفَرُّ: ذُو اللَّوْنِ الْأَصْفَرِ) واتە:
خاوەن پەنگی زەرد، کە وایندەچی زیاتر مەبەست پێی حالەتی گەشتن بێ، واتە: گەنم و،
جو و، نێسک و، نوک و، ماش و، مەرەزەو، هەرز و، گەنمەشامی، هەموو ئەوانە کاتیک
پێ دەگەن، زەرد دەبن و، ئەو نیشانە پێگەشتیانەو، ئەوێش حیکمەتی گەورە خوا
تێدایە، چونکە ئەوانە تێکرا کە دەگەن، زەرد دەبن، بۆ ئەوێ بزانێ ئەو شتە گەشتو.

۷- ﴿ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطَامًا﴾، دوایی (خَوَاتِمًا) دەیکاتە پووش و پەلشێکی تێکشکاو،
(الْحُطَامُ: الْمَحْطُومُ، أَيْ الْمَكْسُورُ الْمُفْتُوتُ)، (حُطَامٌ): بریتیه لە تێکشکێنراو، وردو خاش

کراو، دواى ئهوهى ده‌بێته پووش و په‌لاش و ده‌بێته په‌رێز، دياره وشک ده‌بێت و وردو خاش ده‌بێت.

۸- ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرَیْ لِأُولِی الْأَلْبَابِ﴾، به راستی له‌وه‌دا بیرخه‌ره‌وه هه‌یه، په‌ند هه‌یه بۆ خاوه‌ن عه‌قلان.

چۆنیه‌تی په‌یوه‌ست بوونه‌وه‌ی ئه‌م ئایه‌ته‌ موباره‌که به‌ ئایه‌ته‌کانی پێشه‌وه، به‌دلتیایی ئایه‌ته‌کانی قورئان هه‌موویان وه‌ک ئالقه‌کانی زنجیرێک به‌ ئاشکرا دياره که هه‌موویان پیکه‌وه په‌یوه‌ستن، به‌لام هه‌ندی‌ک له‌ ئایه‌ته‌کانی قورئان، ده‌بێ وردتر سه‌رنج بدری، ئنجا چۆنیه‌تی پیکه‌وه په‌یوه‌ست بوونیان روون ده‌بێته‌وه، بۆ چۆنیه‌تی په‌یوه‌ست بوونه‌وه‌ی ئه‌م ئایه‌ته‌ش به‌ ئایه‌ته‌کانی پێشووه‌وه:

یه‌که‌م: هه‌ندی‌ک له‌ زانایان گوتووین: ئه‌مه سه‌رنج ڕاکێشانه بۆ پێگه‌ی به‌رزى قورئان و، ئه‌و هیدایه‌ت و ڕێنماییه‌ی که گرتووێه‌ته‌ ئیو خۆی و، هیدایه‌تێک که له‌ قورئاندا هه‌یه، ته‌شبهه‌کراوه به‌ حاڵی دابه‌زێترانی ئاو له‌سه‌ریوه‌و، ڕووه‌ک پێ ڕووانی، ئه‌و هیدایه‌ته‌ش که له‌ قورئاندا هه‌یه، هیدایه‌تی خوايه دابه‌زێتراوه‌و، ده‌گونجێ نه‌مامی که‌سانی ڕوواداری پارێزکاری پێ ڕوویی له‌سه‌ر زه‌وی.

دووهم: ئه‌مه گه‌رانه‌وه‌یه بۆ دووباره به‌لگه‌ هێنانه‌وه له‌سه‌ر یه‌کتایی خوا، ته‌نیا په‌رستراوێتی خوا، که به‌س ئه‌و په‌رستری، به‌ به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی دروستکراوه‌کانی خوا، خه‌لک به‌رده‌وام ده‌یانبینن، بۆ وێنه: ئه‌م دیمه‌نی ئاو دابه‌زێتران له‌سه‌ریوه‌و پێ ڕووترانی کشتوکال و شیناوردو ڕووه‌ک به‌ گشتی، که ته‌نیا خوا ئه‌وه‌ی پێده‌کری، بۆیه ده‌بێ به‌س خواش په‌رستری ﷻ.

سییه‌م: وشک هه‌لگه‌پانی ڕووه‌ک و کشتوکال و رامالینی به‌هۆی بایه‌کانه‌وه، وه‌ک دیمه‌نی ئاخیر زه‌مان و کو‌تایی پێهاتنی ژیا‌نی دینایه، که‌واته: خه‌لکینه! خۆتان بۆ ئه‌و ڕۆژه ساز بکه‌ن و تیشوو بۆ ئه‌و سه‌فه‌ره‌تان ئاماده بکه‌ن و بپێچنه‌وه!

دهوت (۷) راستی که لهم نایه ته دا به رجهسته کراون:

(۱) - دابه زیتانی ئاو له سه ریوه، به شیوه ی باران و به فرو ته رزه.

(۲) - ئه و ئاو ه خراوه ته نیو زه وی، چونکه ده گونجا ئاو بیته خوار، به لام زه وی وا نه بی وه خو ی بگری، ئیستا له بهر ئه وه ی باران و به فرو ته رزه ده باری و ده چیته نیو ناخی زه وی و، له ویدا عه مبار ده کری، پیمان شتیکی ساده و ئاساییه، به لام بیهینه به رچاوی خو ت: تو یخی زه وی به و شیوه یه نه بووایه که ئیستا هه یه و، هه مووی به رد بووایه، یان ماده ی کلسی بووایه، که ئاو له خویدا کو ناکاته وه، چی لیده هات؟ ئه و ئاو هه مووی هه ر ده رویی، یان هه مووی له سه ری کو ده بووه، به لام ئیستا خوا ﷺ ئه و زه وییه ی وا دروست کرده، ئه و ئاو له نیو خویدا کو بکاته وه و عه مباری بکات.

(۳) - ده گونجا ئه و ئاو له نیو زه ویدا کو بیته وه، به لام نه یه ته ده ر، به لام خوا ﷺ وای لیکرد وه و ئاو ه که له نیو زه وی دا، دوا یی فشاریکی لی بکری و ده ربقولی، وه ک سه رچاوه ی زه لم، سه رچاوه کان ئاو ه که یان ئه وه نده به هیژ دیته ده ر، ئاو ه که سپیه، چونکه زور به زه خت و فشار هاتو ته ده ری، چونکه عه مبار کرانی ئاو ه که له نیو هه ندیک شوینی زه ویدا، ده بیته گو میکی زور گه وره، ئنجا هه ندیکی ئاستی زور به رزه و فشاریکی زور ده کات تا کو ئه و ئاو ه ده ربقولی، که ده گونجا به و شیوه یه نه بیت، به لام خوا ی پهروه ردار شیوه یه کی وای بو زه وی هه لخته وه که ئه و ئاو له خویدا کو بکاته وه و، دوا ییش ده ربقولی، ئه گه رنا کی ده یته و نه ده ر؟ ده بووایه هه موو جار یک بیر لی بدری، تا کو بیته ده ری.

(۴) - ههروه ها ده ره یزان و پرو یترانی کشتو کال، که وشه ی (زَرع) ده گونجی هه ر مه به ست پیی ئه و کشتو کاله بی که مرو ف ده یكات، ده شگونجی مه به ست پیی کو ی ئه و پرو ه که بی که له سه ر زه وی ده روی، ئنجا به شیوه ی دارو دره خته، به شیوه ی دانه ویله یه،

به شیوهی سهوزیه، به شیوهی تهره کاره (زرع)، هه موو ئهو شتانه ن که دهروین، چ دهستی مروقیان تیدابن، چ دهستی مروقیان تیدانه بن.

۵- ئهو کشتوکال و شیناوردو پرووه کهش، پهنگی جیا جیا به، به هوئی پهنگ جیا به ده زانی که ئه وه گه نه، ئه وه جو به، ئه وه نیسکه، ئه وه نوکه، ههروه ها له دارو دره ختان دا، ئه وه فلان میوه به و ئه وه فلان میوه به.

۶- زهرده لگه پانی ئهو کشتوکال هه، چ مروف کرد بن، وهک جو ره کانی دانه و یله، جو ره کانی دارو دره خت و تهره کارو میوه، یا خود خوا کرد بن، که هه مووشی هه ر هی خوا به، به لام هه ندیکی مروف دهستی تیده خات، هه ندیکی خوا ﷺ راسته وخو دروستی ده کات، هه مووی حاله تی پیگه یشتنه که ی دیاره، به هوئی پهنگه که به وه که زهرده بن.

۷- راستیی هه وته م که لی ره دا خوا ﷺ با سیکردوه، بریتیه له وشک هه لگه پان و دوایی تیکشکانی ئه وه ی که تا کو دوینن سهوز بووه، دیمه نیکی دیکه ی بووه، دوایی وشک ده بن و، زهرده لگه پری و ده بیته پووش و په لاش و با رایده مالن.

ئنجنا ئه مهش جو ریکی دیکه ی په یوه سترکردنی ئه م ئایه ته موباره که به، به ئه وانه ی پیشه وه، که ئیوه بزانه ئه ی مروقه کان! سه ره نجامی ژیا نی دنیا ی ئیوهش هه ر ئا وایه، که واته: بزانه پوژیک هه به، تیدا به دیداری خوا ده گه نه وه، ئه و ژیا نی دنیا به هه مووی ده پیچریته وه و کو تایی پی دی و ده چنه وه به ردهستی خوا.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی سییەم

پیناسە ی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە نۆژدە (۱۹) ئایەت پیک دی، ئایەتەکانی: (۲۲ - ۴۰)، تەوهری سەرەکیان باسی قورئانەو، باسی خوا بەیە کگرتن و، هاوبەش بو خوادانانەو، پشت ئەستوور بوونی ئیمان و خوا بە یە کگرتنە، بە بە لگە ی زگماک و عەقڵ و وەحیی و، پووچەللی و بێ بنەمای کوفرو شیرکە، ئەمانە تەوهرە سەرەکیەکانی ئەو نۆژدە ئایەتەن.

بەلام وێرای ئەو تەوهرە سەرەکیانە، چەندان مەسەلە ی دیکە ی گەورە و گرنگیش نێواخن کراون، لە گەڵ ئەو تەوهرە سەرەکیانەدا، کە ئەم دە (۱۰) یە گرنگترینیان:

- (۱)- سینه گوشادی و دلپەقیی لە بەرانبەر یادی خوادا.
- (۲)- پیناسە ی قورئان بە چاکترین فەرماشت.
- (۳)- حال خرابیی بێپروایانی ستەمکار لە قیامەتێ دا.
- (۴)- وەسفی قورئان بەو کە لە هەموو وێنە یەکی تێدا باسکراو، بو تێگە یاندنی مرۆفە کان لە راستییە مەعنەواییەکان.
- (۵)- وێنە هێنانەو بەو بابای هاوبەش دانەر، بابای خوا بە یە کگرو تەنیا خواپەرست.
- (۶)- ڕاگە یاندنی ئەو راستییە کە موحەممەد ﷺ، نە یارانێ هەموویان هەر دەمرن و، لە قیامەتیش مشت و مریان دەبێ لە خزمەت خۆی پەرەردگاریاندا.
- (۷)- بەراوردی نێوان بێپروایان و پرواداران.
- (۸)- بەس (کافی) بوونی خوا بو پاراستنی بەندە ی خۆی.
- (۹)- تەسلیم بوونی هاوبەش دانەرەکان بەو راستییە، کە جگە لە خوا هیچ بە دیهێنەرێک نیە.

۱۰- بیا کی ده ربړنی پیغه مبه ری خوا ﷺ له نه یارانی.

﴿أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِنْ رَبِّهِ ۚ فَوَيْلٌ لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبِهِمْ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ ۖ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ (۲۲) اللَّهُ نَزَلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُتَشَابِهًا مَثَانٍ نَقْشَعَرُّ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ يَهْدِي بِهِ ۚ مَنْ يَشَاءُ ۖ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿۲۳﴾ أَفَمَنْ يَنْقَىٰ بَوَاجِهِ سُوءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۖ وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿۲۴﴾ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَاَنْتَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿۲۵﴾ فَآذَاهُمْ اللَّهُ الْخِزْيَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلِلْعَذَابِ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿۲۶﴾ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿۲۷﴾ قُرْآنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿۲۸﴾ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَكِّسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۲۹﴾ إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ ﴿۳۰﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخَصُمُونَ ﴿۳۱﴾ * فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَّبَ بِالصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ ۚ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ﴿۳۲﴾ وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿۳۳﴾ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ ذَٰلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿۳۴﴾ لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۳۵﴾ أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ ۚ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ ۚ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿۳۶﴾ وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ ۚ أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ ﴿۳۷﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ ۚ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۚ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَتُ ضُرِّيَّهٗ أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هِيَ مُمْسِكَةٌ رَحْمَتِي ۚ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿۳۸﴾ قُلْ

يَقَوْمِ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَمِلْتُ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾ مَن يَأْتِيهِ
عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٤٠﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تهکان

{ئایا که سیکی که خوا سینهی گوشاد کردوه بو ئیسلام، ئنجا که وتۆته سهر رووناکییهک له پهروه ردگاریه وه (وهک که سیکه که دلی داخراوه و که وتۆته تاریکیان؟)، سزای سهخت بو دلره قان له ئاست یادی خوادا، ئەوانه له گومپاییه کی ئاشکرادان ﴿٢٢﴾ خوا باشتین فەرمایشتی دابه زاندوه، کتیییک (که له پرووی بهش و بابه ته کانیه وه) ویکچوو یه و دووپا تکراره یه، ئەوانه ی به مه زنگرتن و سامیان بو پهروه ردگاریان هه یه، به هویه وه (مچور که یان پیدادی و) پیسته کانیان گرژ ده بن، دوا یی پیسته کانیان و دلّه کانیان به ره و لای یادی خوا نه رم ده بن، ئەوه رینمایی خوا یه، ههر که سیکی بو یی به هویه وه راسته ریی ده کات و، ههر که سیکیش خوا گومپای بکات، هیچ راسته ریکه ریکی نیه ﴿٢٣﴾ ئایا که سیکی که له پوژی قیامه تدا، به پرووی، خو یی له ئازاری سهخت و خراب ده پاریزی (وهک که سیکه که سه لامهت و بی مزه ره ته؟) به سته مکارانیش گوترا: بیچیژن (سزای ئەوه ی وه ده ستان ده هینا (له کاری به دو په فتاری قیزه ون) ﴿٢٤﴾ ئەوانه ی له پیش وانیشه وه بوون (له گه لانی بی پروا)، (په یامی خویان په تکرده وه) به درویان دانا، ئنجا ئازارو سزا (ی خوا) یان له لایه که وه (و به شیوه یهک) بو هات که به بیران دا نه ده هات ﴿٢٥﴾ سه ره نجام خوا سزای ریسوایی له ژبانی دنیادا پی چیژتن و، ئەگه ر بشزانن ئازارو سزای (قوناغی) کو تایی گه وره تریشه ﴿٢٦﴾ به دلنایی له م قورئانه شدا له هه موو وینه یه کمان بو خه لکی هینا وه ته وه، به لکو بیر بکه نه وه وه پهنده وهر بگرن ﴿٢٧﴾ (ئهم کتییه) قورئانیکی عه ره بییه، خاوه نی

هیچ جوړه لاری و ناپړتیکیه ک نیه (دامانبه زانده)، به لکو (مروقه کان) پاریز بکهن ﴿۲۸﴾ خوا پیاوړکی به وینه هیناوه ته وه: چەند خاوه نیکی پیکه وه ناکو و ناتەبا تیتدا هاوبه شن و، پیاوړکیش که ساغ و یه کلابوته وه بو پیاوړیک، ئایا حالیان یه کسانه؟ ستایش بو خوا (له سەر دەر خستنی هەق و راستی)، به لکو زوربه یان نازانن، (بو یه جیاوازی ئه و دوو که سه ناکه ن) ﴿۲۹﴾ به دنیایی (ئهی موحه ممه ده! کاتیک دی): توش مردووی و ئهوانیش مردوون ﴿۳۰﴾ دواپی مسوگر ئیه له پوژی قیامه تدا له لای پهروه ردگارتان مشت و مرو دهمه قالی ده که ن ﴿۳۱﴾ ئنجا ئایا کی له و که سه سته مکارتره، که دروی به خواوه کردوه (هاوبه شی بو هه لبه ستوه) و، ئه و راستیه ی بو هاتوه به دروی داناوه! ئایا له دۆزه خدا جی بو بی پروایان نیه؟ ﴿۳۲﴾ ئه و که سه ش که راستی هیناوه و به راستیشی داناوه، ئا ئه وانه ن پاریزکاران ﴿۳۳﴾ هه رچی بیانه وی (له نازو نیعمه ت) له لای پهروه ردگاریان (له پوژی دوا پیدا) هه یانه، ئه وه ش پاداشتی چاکه کارانه ﴿۳۴﴾ (خوا به ئینی هه ره چاکي پیداون)، تا کو خراپترین کرده وه که کردوویانه، لییان بسپرته وه، به پیی باشتین کرده وه شیان پاداشتیان بداته وه ﴿۳۵﴾ ئایا خوا بو (پاراستن و سه رخستنی) بنده که ی به س نیه! که چی ئه وان به و (په رستراوانه ی جگه له و ی (ده یان په رستن) ده ترسینن! هه ر که سیکیش خوا سه رگه ردانی بکات، هیچ راسته ری که ریکی چنگ ناکه وی ﴿۳۶﴾ هه روه ها هه ر که سیکیش خوا راسته ری بکات، هیچ گومرا که ریکی ناب، ئایا خوا زالی خاوه ن توله ستانندن نیه؟! ﴿۳۷﴾ ئه گه ر لیشیان بپرسی: کی ئاسمانه کان و زه و ی دروست کردوون؟ به جه ختکردنه وه ده ئین: خوا، بل، ئایا ئه وانه تان دیون که له جیاتی خوا لییان ده پارینه وه، ئایا ئه گه ر خوا زیانیکی بوم بو، ئه وان لابه ری زیانه کهینی؟ یان ئه گه ر به زه بیه کی بوم بو، ئایا ئه وان گیره وه و ریگری به زه بیه کهینی؟ بل، خوا م به سه، پشت به ستووان ته نیا پشت به و ده به ستن (و منیش پشتم به و قایمه) ﴿۳۸﴾ بل، ئه ی گه له که م! هه رچی پیتان ده کری (له دژم) بیکه ن، منیش

بکەرم (بۆ ئەرکی خۆم)، بێگومان لەمەودوا دەزانن ﴿۳۹﴾ کێ ئازاریکی بۆ دێ، پێسوو زەبوونی دەکات و، ئازارو سزایەکی بەردەوام و نەپراوەی بەسەردا دەچەسپێ ﴿۴۰﴾.

شیکردنەوهی هەندیک لە وشەکان

(شَرَحَ): (أَصْلُ الشَّرْحِ: بَسَطَ اللَّحْمَ وَنَحَوَهُ، وَشَرَحَ الصَّدْرَ: بَسَطَهُ بِنُورٍ إِلَهِيٍّ وَسَكِينَةٍ)، وشەى (شَرَحَ): بریتىە لە پان راخستنى گوشت، یاخود یەکلەکردنەوهی، هەروەها شیوەى گوشت، (وَشَرَحَ الصَّدْرَ) یش مەبەست پێی فراوانکردنى سینهى مروڤه، بە هوێ پرووناکییەکی خوایی و، بە هوێ ئارامیی و هیمنییەک کە لە خواوه دێتە دى.

(لِلْقَسِيَةِ): (الْقَسْوَةُ: غِلْظُ الْقَلْبِ، وَأَصْلُهُ مِنَ الْحَجَرِ الْقَاسِي)، وشەى (قَسْوَةُ): بە پتەویی و پەقی دڵ دەگوترێ، لە ریشه شدا وشەى (قَسْوَةُ): لە (الْحَجَرِ الْقَاسِي) هوه هاتوه، واتە: بەردى پەق، (قَاسِيَةً) ش کۆى (قَاسِي) یه، (حَجَرٌ قَاسِي، وَأَحْجَارٌ قَاسِيَةٌ)، بەردى پەق و بەردە پەقەکان.

(مَثَانِي): (لَأَنَّهَا تُثْنَى أَي: تُكَرَّرُ عَلَى مُرُورِ الْأَوْقَاتِ، وَالثَّنَى مَا يُعَادُ مَرَّتَيْنِ، وَيَصِحُّ أَنْ يَكُونَ مِنَ الثَّنَاءِ)، (مَثَانِي) کۆى (مُثْنَى) یه، چونکە ئایەتەکان دووبارە دەبنەوه بەپێی دووبارە بوونەوهی کاتەکان، (الثَّنَى) هەر شتیکی کە دووبارە بێتەوه، دەشگونجێ (مَثَانِي) لە (ثَنَاء) هوه هاتبێ، لەبەر ئەوهی ستایشی خویان پێدەکرێ.

(نَقَشَرُ): (تَعْلُوها قَشْعِرِيَّة)، (قَشْعِرِيَّة): بە مانای تەزوو، مچوورکە دێ، کە پێست رێک دێ لە کاتی سەرما، یان لە کاتییک دا ئینسان ترسیکی بۆ دێ، یاخود حالەتیکی عاتیفی بەهێز پرووی تێدەکات، مچوورکەى پێ دادێ، تەزوو پێ دادێ، ئەوه پێی دەگوترێ: (قَشْعِرِيَّة).

(الْزُّجُرِ): (خَزِي الرَّجُلُ: لِحَقِّهِ انْكِسَارُ إِمَّا مِنْ نَفْسِهِ، أَوْ إِمَّا مِنْ غَيْرِهِ)، (خَزِي الرَّجُلُ) واتە: بە خۆدا شکانەوهی تووشبوو، یان لە زاتی خۆیدا، یان بە هۆی کەسیکی دیکەوه تەریق کرابێتەوه.

(ذِي عَوْجٍ): خاوەن لاری، (العَوْجُ: العَطْفُ عَلَى حَالِ الْإِنْتِصَابِ)، (عَوْجُ): بریتیە لە شتێک کە پێشێ راست بێت، دواى بنووشیتتەوه، (عَوْجُ: يُدْرِكُ بِالْبَصَرِ، وَعَوْجُ: يُدْرِكُ بِالْبَصِيرَةِ)، وشەى (عَوْج) لارییە کە بە چاوی بێنێ، دەگونجێ بلی: (هَذَا الْعَوْدُ بِهِ عَوْجُ)، ئەم دەرە لاری تێدا، بەلام (عَوْج) ئەوهیە کە بە عەقل و دڵ دەرک بکری، بۆیە دەفەرموێ: ﴿غَيْرَ ذِي عَوْجٍ﴾، لە پرووی مەعنەوییەوه لە پرووی واتایەوه قورئان لاری و ناروونی تێدانیە.

(مُتَشَاكِسُونَ): (الشَّكْسُ: السَّيِّءُ الْخُلُقِ، وَمُتَشَاكِسُونَ أَي: مُتَشَاكِرُونَ لِشَكَاةِ خُلُقِهِمْ)، (شَكْسٌ) واتە: پەوشت دزیو، پەوشت خراپ، شپۆ دەر، (مُتَشَاكِسُونَ: مُتَشَاكِرُونَ)، بە دەمەقالە هاتوو، لەبەر ئەوهی پەوشتیان پێکەوه ناریکە، هەمیشە پێکەوه خەریکی دەمەقالی و مشت و مپرو دەمبەدمەن.

(سَلَامًا): (السَّلَامُ وَالسَّلَامَةُ: التَّعَرِّي مِنَ الْأَقَاتِ الظَّاهِرَةِ وَالْبَاطِنَةِ)، وشەى (سَلَامٌ وَسَلَامَةٌ): بریتیە لە دارنران لە دەرە پوالتی و پەنانهکان، واتە: بێ بەلایی و سەلامەتی.

(بِكَافٍ): (الْكَفَايَةُ: مَا فِيهِ سَدُّ الْخَلَّةِ وَبُلُوغُ الْمُرَادِ فِي الْأَمْرِ)، (كَفَايَةُ): بریتیە لە شتێک کە بێتە هۆی کەلێن پێکردنەوه، گەشتن بە ئامانج لە کاریکدا.

کەواتە: (أليس الله بِكَافٍ عَبْدَه)، ئایا خوا ﷻ بۆ بەندهکەى بەس نیە، تەواو نیە؟ یانی: خوا بۆ تۆ بەسە، بۆ پاراستنت، بۆ سەرخستنت، بۆ پێنمایی کردنت، بۆ خستنت سەر پێگای راست.

(ذِي أَنْقَامٍ): خاوەن تۆلەستاندن، (نَقَمْتُ الشَّيْءَ، وَنَقِمْتُهُ، إِذَا أَنْكَرْتَهُ إِمَّا بِاللِّسَانِ، وَإِمَّا بِالْعُقُوبَةِ)، (نَقَمَ وَنَقِمَ): بە مانای (عَابَ) ه، (نَقَمْتُ الشَّيْءَ وَنَقِمْتُهُ) ئەو شتە پەخنەم لێگرت، نکوولیم لێکرد، چ بە زمان، چ بە سزادان.

(مَكَانَتِكُمْ): (مَكْنَتُهُ فَتَمَكَّنَ) واتە: توانام پێداو، بوو بە خاوەن توانا، یاخود جێگیرم کرد، نیشتە جێم کرد، (مَكَانَتِكُمْ) واتە: چى له تواناتاندا ههیه بیکهه.

(وَيَحِلُّ عَلَيْهِ): سزایه کی بهردهوام دێته سهههه، (حَلَلْتُ: نَزَلْتُ، أَصْلُهُ مِنْ حَلِّ الْأَحْمَالِ عِنْدَ النُّزُولِ)، (حَلَّ عَلَيْهِ ضَيْقًا) واتە: دابه زیه لای، (حَلَّ: نَزَلَ)، (حَلَلْتُ) دابه زیم، له چیه وه هاتوه؟ له وه هاتوه کاتی خۆی بارو سواریان هه بووه، و لآخیان پئ بووه، ئنجا که دابه زیون، و لآخه کانیان پاگرتوون و باره کانیان کردوونه وه، ئه وه پئی گوتراوه: (حَلَّ الْأَحْمَالِ) واتە: باره کانیان کردوونه وه، باره کانیان داگرتوون، دواپی بوون به میوان و له لای خانه خوویه که دابه زیون.

مانای گشتیی ئایەتەکان

خوایى ﷺ لەو ئایەتەدا کە ئیمە کردوویمان بە دەرسی سێهەم، لەو نۆزده ئایەتەدا، سەرەتا باس و بەراوردی دوو جوړە کەس دەکات: کەسێک کە دڵ و سینەى ئاوەلاو گوشاد بوو بۆ پروناکیی هیدایەتی خوا، جوړە کەسێکی دیکەش کە دلیان ڕەقە لە ئاست یادی خوا، دوایی خوایى ﷺ باسی قورئان دەکات کە بەباشترین فەرمووده ﴿أَحْسَنَ الْحَدِيثِ﴾، پێناسەى دەکات و چەند سیفەت و چەند شوێنەوارێکی قورئان باس دەکات.

دوایی خوایى ﷺ باسی ئاکام و سەرەنجامی شووم و خراپی بیپروایانی ستهمکار دەکات، دواتر دیتە سەر باسی وێنە هێنانەوه لە قورئاندا، پاشان جارێکی دیکە وەسفی قورئان دەکات، بەوه کە هیچ لاریی و ناریکییەکی تیدا نیە، دوایی خوایى ﷺ وێنە دینیتەوه بۆ کەسێک کە وێرای خوایى ﷺ، یاخود جگە لە خوا، پەرستراوانێکی دیکە دەپەرستى، کەسێکیش کە خوێ ساغ و یەکلاردۆتەوه بۆ خوا، بەو شیوەیه خوایى ﷺ کۆمەڵیک بابەت لەم نۆزده ئایەتەدا دەخاتەڕوو، کە کاتی خوێ لە پێناسەى ئەم دەرسەدا، ئیمە لە دە (۱۰) بابەتدا خستمانەڕوو.

ئەجا ئەگەر تەماشای قورئان بکەین، وەک پیشتریش گوتوویمان: هەندێکی بە پروونی چۆنەتی پیکەوه پەيوەست بوونی ئایەتەکانی دیارە، هەر کامێکیان وەک ئالقەکانی زنجیرێک ئەوی دیکە دەگرێ، بەلام هەندێک جار پێویستی بە لیۆردبوونەوهی زیاتر دەکات، هەلبەتە تاكو مەرۆف زیاتر لە قورئان وردبیتەوه، نەینیی زیاتری بۆ دەردەکەون و، راستیی زیاتری دەستگیر دەبن، لێرەدا خوایى ﷺ ئاوا دەست پێدەکات:

﴿أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ، لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِّن رَّبِّهِ﴾، ئایا کەسێک کە خوا سینەى گوشاد کردوه بۆ ئیسلام، بۆ ملکه چیی، چونکە ئیسلام لە ئەسڵدا

بە مانای ملکه چیی و گەردنکه چیی بۆ خوا ﷻ، دئی، دواایش وهک شتیکی باو و عورفی بۆته ناو، بۆ دوایین په یامی خوا، ئایا که سێک که خوا سینهی گوشاد کردوه بۆ ئیسلام و بۆ په یامی خو، ﴿فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِّن رَّبِّهِ﴾، له ئەنجامی ئەوه دا که وۆتۆته سەر پووناکییهک له پهروهردگاریهوه، چاوه پرسی ده کری که بگوتری: ئایا وهک که سێک وایه که دڵ و سینهی داخراوه به رانبهر به هیدایهت و په یامی خوا؟ به لام خوا ﷻ به تهعبیریکی دیکه ده یهینن، ده فهرموئ: ﴿فَوَيْلٌ لِّلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُم مِّن ذِكْرِ اللَّهِ﴾، سزای سهخت، یاخود هاوار بۆ ئەوانه ی دلیان رهقه له به رانبهر یادی خوا دا، واته: که سائیک که دلی خو یان ئاوه لا کردۆته وه، ده روزه ی دڵ و سینه ی خو یان کردۆته وه بۆ هیدایهت و په یامی خوا، پێشوازیان لی کردوه، زۆر جیان له که سێک که دلی رهق و سهخته، له به رانبهر یادی خوا دا، شتی سهخت و رهقیش، شتی دیکه ی ناچێته ئیو، ﴿أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾، ئا ئەوانه له گومراییه کی پوون و ئاشکرادان.

ئنجا خوا ﷻ ئەو هیدایهت و پۆشناییه کی کهسانی بروادار، دڵ و سینه ی خو یانی بۆ ده که نه وهو، به دڵ په سندی ده کهن، ده روزه کانی دلی خو یانی بۆ ده که نه وه، پێناسه ده کات و ده فهرموئ: ﴿اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ﴾، خوا باشتترین فهرمایشتی دابه زاندوهو، پله پلهش دایه زاندوه، چونکه وشه ی (نَزَّلَ)، که چاوه که ی (تَنْزِيلَ)، (نَزْلَ، يُنْزَلُ، تَنْزِيلاً)، بریتیه له دابه زاندنی شتیکی که پله پله و بهش بهش، به پێچهوانه ی (إِنْزَالِ)، (أَنْزَلَ، يُنْزَلُ، إِنْزَالاً)، (إِنْزَالِ) بریتیه له دابه زاندنی یه کسه ر، قورئان له ماوه ی (۲۳) سالد بۆ سەر دڵ و سینه ی موباره کی پێغمبه ری خاته م ﷺ دابه زیوهو، ئەویش هه ولیداوه له عه قل و دلی برواداراندا نیشته جیی بکات.

ئنجا دوا ی ئەوه ی خوا قورئان به باشتترین فهرمایشت پێناسه ده کات، ده فهرموئ: ﴿كُتِبَ مُتَشَبِهًا مَّثَانِ﴾، کتیبیکه، واته: نووسراوه یه که، ﴿مُتَشَبِهًا﴾، ویکچوویه، به شه کانی و ئایه ته کانی ویک ده چن، ﴿مَّثَانِ﴾، کو ی (مُتَنِّیَ)، واته: دووباره

کراوه یه، بابه ته کان له قورئاندا دووباره ده بڼه وه، به لام نه ک دووباره بوونه وهی پروت، به لکو بو جه ختکردنه وه، هه ر جاري ک هه ر بابه تیک له قورئاندا له جاري ک زیاتر، دوو سئ تا کو چه ند جار دووباره بیت ه وه، جگه له چه ند شویتیکي هه لاویر دراو، که به ده ق دووباره ده بڼه وه، وه ک خو یان، نه گه رنا نه وی دیکه هه مووی جیا یه، هه ر جاري ک که دئ، به شیوه یه کی دیکه دئ، به تام و چیژیکي دیکه وه، بو که سانیک که ورد سه رنجی قورئان بده ن و لئی ورد بڼه وه، بو یان ده رده که وی بابه تیک هه ر جاري ک که دئ، نه پنییه کی دیکه ی هه لگرت وه، یا خود گو شه یه کی دیکه له و بابه ته که ده ویستری باس بکری، له و جاری دوو هم و سییه م و چواره مدا، که هات وه، گو شه یه کی دیکه خراوه ته پروو، ﴿مَثَانِي﴾ هه م ده گونجی کو ی (مثنی) بئ، واته: دووان، دووباره، هه م ده شگونجی کو ی (مثنی) بئ، له (ثناء) وهه شتیک که سه نا و ستایشی خوی پی بکری، ﴿نَقْشَعْرُ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ﴾ پیستی نه وانه ری ک دئ و مچور که ی پیدا دئ، که ترس و بیمیان له به رانه ر په روه ردگار یاندا هه یه، سام و هه بیه تیان هه یه، چونکه وشه ی (خَشْيَةِ) له گه ل (خَوْف) جیاوازییه که یان نه وه یه (خَوْف) واته: ترسان، به لام (خَشْيَةِ) بریتیه له لیترسان و سام لی کردن به مه زنگرتنه وه، نه وانه ی سام و هه بیه تیان به رانه ر به په روه ردگار یان هه یه، پیستیان ته زووی پی دادی، مچور که ی پی دادی، چونکه ﴿نَقْشَعْرُ﴾ واته: (تَأْخُذُهَا الْقَشْعَرِیرَةُ)، واته: مچور که ی ده یگری.

﴿ثُمَّ تَلَيْنَ جُلُودَهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ﴾ له سه ره تاوه مچور که به پیستیاندا دئ، ته زووی پی دادی، پیستیان ری ک دئ، به لام دوا یی پیسته کانیان و دله کانیان به ره و یادی خوا نه رم ده بن، له سه ره تاوه گرژ ده بن، دوا یی ورده ورده دل و پیستیشیان نه رم ده بی بو نه و هی دایه ته ی خوا، ﴿ذَلِكَ هُدًى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ﴾ ئا نه و حاله که باسکرا، پرینمایي خوییه و هه ر که سی ک خوا بیه وی پی راسته ری ده کات، ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾

هەر که سیکیش خوا گومپرای بکات، هیچ راسته ریکه ریکی نابی، ﴿يَهْدِي﴾
 به، واته: پئی راسته رپی دهکات، وشه ی (هدایه) له: ﴿يَهْدِي﴾ دا، جیا به
 له واتیه که ی له: ﴿هُدًى﴾ دا، که له رسته ی پێشی دا هاتوه: ﴿ذَلِكَ هُدًى﴾
 الله، ئا ئه وه رینمایى خوا به، به لām: ﴿يَهْدِي بِهِ﴾، به مانای رینمایى
 دهکات، نیه، به لکو یانی: راسته رپی دهکات، ئه گه رنا خوا هیدایه تی خو ی بو
 هه مووان ناردوه و هه مووی رینمایى کردوون، به لām ئه وانیه یان راسته رپی دهکات،
 که هیدایه ته که ی خوا ﴿قَبُولٌ﴾ دهکهن و وه ری ده گرن، به لām هه ر که سیک
 خوا گومپرای بکات، له بهر ئه وه ی هیدایه تی خوا ی قبوول نه کردوه، هیچ راسته
 رپی که ریک بو ی چنگ ناکه و ی.

ئنجا خوا ﴿قَبُولٌ﴾ باسی سه ره نجامی شووم و خراپی ئه وانیه دهکات، که پشت له
 هیدایه تی خوا دهکهن، ده فهرمو ی: ﴿أَفَمَنْ يَتَّبِعْ بَوَجهِهِ سَوْءَ الْعَذَابِ يَوْمَ﴾
 الْقِيَمَةِ، ئایا که سیک که به هو ی پرویه وه، خو ی له سزاو ئازاری خراپی پوژی
 قیامهت ده پارێزی، واته: پرو (وجه) ی ده کاته پارێزه ری خو ی، واته: ئایا که سیک که
 ئاوا به، - به رانه به که ی دیسان باس نه کراوه - وه ک که سیک وایه که دلنیاو سه لامهت
 و، بئ مزه په ته؟ ﴿وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ دُفِعُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ﴾، به سته مکارانیش گوترا:
 بیچیژن ئه وه ی وه ده ستان ده هینا، واته: سزای ئه وه ی وه ده ستان ده هینا، که
 ده فهرمو ی: به پرو ی خو ی خو ی ده پارێزی، مروف سروشتی وایه ده م و چاوو پرو ی،
 له هه موو شوینیکی دیکه ی له لا گرنگتره، ئه گه ر زه بریکی بو بئ، ده ست به ده م
 و چاویه وه ده گری، به لām ئه وانیه مه گه ر به پرو یان و به ده م و چاویان خو یان له
 ناگر بپاریزن، ئه گه رنا هیچ هوکارو ئامرازیکی دیکه یان نیه، خو یانی پی له سزای
 خراپ و سه ختی پوژی دوایی و پوژی قیامهت بپاریزن.

هه ندیک له زانایانیش گوتوو یانه: بو یه وا ده فهرمو ی: چونکه ئه وانیه ده ستیان
 که له پچه کراوه له پشته وه، یان له پیشه وه، مه جالیان نیه که ده ست هه لنین
 و به ده م و چاوی خو یانه وه بیگرن.

﴿كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾، ئەوانەى پېش وانىش بە درۆيان دانا، چيان بە درۆيان دانا؟ پېغمبەرانىان بە درۆ دانان و پەيامەکانى خويان بە درۆ دانان، ﴿فَأَنَّهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ﴾، ئنجا ئازارو سزايان بۆ هات لەلايه كهوه، بە شیوهیهك كه ههستیان پى نه ده كرد.

﴿فَإِذَا قَهُمُ اللَّهُ الْحَزَنَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾، ئیدی خوا (سزای) سه رشوړی و زه بوونی پى چيژتن له ژيانى دنيادا، يانی: هەر له ژيانى دنيادا بهووى پشتكردنه هيدايه تی خواو، بە درۆ دانانى پەيامى خواو پېغمبەرانى خواوه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، خوا زه بوونی و سه رشوړی بۆ كردن بە سزايهك و، پى چيژتن له ژيانى دنيادا، ﴿وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾، ئازارو سزای پوژى دوايى و مه نزلگای كوٹايى، گه وره تريشه ته گهر بزنان، واته: ته گهر بزنان بويان ده رده كهوئى كه سزای پوژى دوايى، زور گه وره تره له وهى دنيا، كه له ته نجامى بې پروايى دا دوو چارى ده بن.

﴿وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَنْذَكُرُونَ﴾، به دلنایى بۆ خه لك لهم قورئانه دا له هه موو ويته يه كمان هيتاوه ته وه، به لكو په ند وه ربگرن، بيريان بكه ويته وه، تيبگهن، چونكه وشه ي (تَذَكَّرُ): به هه موو ته و واتايانه دى، به مانای: بىركه وتنه وه دى، به مانای په ند وه رگرتن دى، به مانای تيبگه يشتن دى، به مانای خو راست كردنه وه دى، كه ده فهرموئى: له هه موو ويته يه كمان هيتاوه ته وه، واته: له هه موو ويته يه ك كه بۆ ته وان پيوست بى، تاكو راستيه كانيان بۆ ده ربكه ون، له قالب و بوته يه كى وادا، كه بتوانن به چاوى خه يال ته ماشايان بكهن، چونكه بابته مه عنه وييه كان وه ختيك كه ده خريته نيو دوو تووى ويته هيتانه وه وه، ته و كاته مروف باشتر لىيان تى ده گات، چونكه ته و كاته به چاوى خه ياليش ده گونجى سه رنجيان بدات، وه ك دوايى خوا ﷻ ويته يه ك ديئيه وه.

﴿قُرْءَانًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾، ئەم قورئانە قورئانیکی عەرەبییە،
واتە: رۆشنە، ﴿غَيْرَ ذِي عِوَجٍ﴾، لە پرووی بیژەکیەووە لە پرووی پاراوییەووە
رۆشنە، لە پرووی ماناکەشیەووە هیچ نارێکی و لارییەکی تێدانیە، ﴿لَّعَلَّهُمْ
يَتَّقُونَ﴾، خوا ﷻ دایبەزاندووە بەلکو پارێز بکەن.

ئنجای کە خوا ﷻ دەفەرموێ: لە هەموو وێنەیه کەمان بۆ خەلک هێناووەتەووە،
بەلکو پەند وەر بگرن، یەکیەک لە وێنەکان دەفەرموێ: ﴿ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَّجُلًا
فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَكِّسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِّرَجُلٍ﴾، خوا ﷻ وێنەی هێناووەتەووە بە
پیاویەک کە چەند هاوبەشیکی پێکەووە ناکۆک و ناتەبا خواوەنینی و، وێنەیه کیشی
هێناووەتەووە بە پیاویەک کە تاییبەتە بە پیاویکەووە، واتە: عایدی یەک کەسە، یەک
کەس فەرمانی پێدەکات، ئنجای چ مەبەست پێی ئەووەبێ: ئەوێ دیکە چەند
خواوەنێکی هەن، واتە: کۆیلەیه، یاخود مەبەست ئەووەبێ: کارمەندیکەو لە
چەند بەرپۆوەبەرێکەووە فەرمانی بۆ دەچێ، بەلام ئەوێ دیکە، بەس یەک کەس
فەرمانی پێ دەکات، یەک مەرۆف ئاراستە ی دەکات، ﴿هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا﴾، ئایا
حالیان یاخود، سیفەتیان وەک یەکە؟! ئەو پرسیارکردنی نکوو لیلیکەرانیە، یانی:
وێک یەک نین، ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾، ستایش بۆ خوا، ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾،
(وێک یەک نین)، بەلام زۆربەیان نازانن، واتە: لەبەر ئەوێ زانیارییان نیە،
بۆیه جیاوازیی لە نێوان تەنیا خواپەرستی و هاوبەش پەرستیدا ناکەن، کە
بابای هاوبەش پەرست، وێک کەسێکە کۆمەلێک خواوەنی هەبن، ئەزانی بە قسە ی
کامەیان بکات، کۆمەلە خواوەنە کەش پێکەووە ناکۆک و ناتەبا بن، یەکیان بلێ: بەو
لاوێ برۆ، یەکیان بلێ: بەملاوێ برۆ، یەکیان بلێ: وابکە، یەکیان بلێ: نەخێر
وابکە، کابرا سەری لێ دەشیوێ، بەلام بابای خواپەرست وێک کەسێکە کە یەک
کەس، یەک پیاو، یەک خواوەنیەتی، یان یەک بەرپۆوەبەر فەرمانی پێدەکات و
دەلێ: فلان کارە ئەنجام بدە! ئەویش دەزانی چی بکات و چۆن بکات!

دوایی خوا ﷺ روو ده کاته پیغه مبهری خاتهم ﷺ ده فهرموئ: ﴿إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ﴾ به دنیایی تو مردووی و، ئەوانیش مردوون، هه ندی له زانایان گوتوو یانه: (مَیِّت) ئەگەر به گیره (شِدَّة) بئ، واته: که سیک که له داهاتوودا ده مری، به لام ئەگەر (مَیِّت) بئ، واته: مردوو و لئ بوته وه، هه ندیکیش گوتوو یانه: (مَیِّت) و (مَیِّت) هه ر یه ک واتایان هه یه، به لام به دنیایی ئەو کاته ی خوا ﷺ ئەم ئایه تانه ی بو پیغه مبهری خاتهم ﷺ دابه زاندوون، زیندوو بووه، که واته: یانی: تو له داهاتوودا ده مری، به لام چونکه له داهاتوودا به مسوگه ریی ده مری، وه ک ئیستا مرد بئ وایه، ﴿وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ﴾ ئەوانیش به دنیایی هه ر ده مرن.

ئجنا وه ک توێژه ره وانی قورئان گوتوو یانه: ئەمه وه لامی بیروایه کانه که خوا له باره یانه وه فهرموویه تی: ﴿أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّبَرِئُصْ بِهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ﴾ الطور، واته: یان ده ئین: شاعیریکه چاوه ری ده که یین، داخو که ی مردنی ده گاتی، مه رگی به سه ر دادی (و قوتار ده بین له ده ستی)، خوا ﷺ ده فهرموئ: تو ش ده مری و ئەوانیش ده مرن.

﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخَصُمُونَ﴾ دوایی به دنیایی ئیوه له رۆژی قیامه تدا له لای پهروه ردگار تان، ده که ونه ده مه قالیی و مشت و مرو نا کوکییه وه، واته: خوا دادوه ریبتان له نیواندا ده کات، که تو بانگت کردوون بو په یامی خوا، بو به ندایه تی بو خوا، که مایه ی سه ره به رزی دنیا و دوا رۆژه و، مایه ی کوک بوون و ته بابوونی مروقه له گه ل خویدا، له گه ل ده ورو به ریدا، و پرای ئەوه ی له گه ل خوای پهروه ردگاریشی دا، بانگت ده کردن که خویان له هاوبه ش بو خوا دانه ران بپاریزن، که هاوبه ش بو خوا دانان ده بیته هو ی ئەوه ی مروقه له گه ل خویشی دا به شه ر بئ، له گه ل ده ورو به ریشی دا تیک بگیری و، خوای پهروه ردگاریشی لئ ناپازی بئ و، له دنیا و دوا رۆژدا مایه ی شه رمه زاری بئ.

دوایی خوا ﷺ هر لهو سیاقه دا ده فهرموئ: ﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَّبَ بِالْصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ﴾، ئایا کئ سته مکارتره له که سئک که درؤ بو خوا هه لده به ستئ؟ درؤ له سهر خوا ده کات؟ واته: که ده لئ: خوا هاوبه شی هه به و رؤلله ی هه یه، نه وه درؤ کردنه له سهر خوا، کئ لهو که سه سته مکارتره؟ ﴿وَكَذَّبَ بِالْصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ﴾، هه روه ها کئ سته مکارتره لهو که سه ی بیروا ده بی به راستی، دوا ی نه وه ی بو ی هاتوه، خوا ﷺ قورئان و په یامی خو ی ناو ناوه: (صدق)، چونکه راستی گرتوته نیو خو ی، به مانای ته وای وشه ی راستی، ﴿فَمَنْ أَظْلَمُ﴾، پرسیار کردنه که پرسیار ی نکو و لیلی که رانه یه، واته: هیچ که سئک سته مکارتر نیه لهو که سه ی که درؤ بو خوا هه لده به ستئ و راستییه کیش که بو ی دئ، له خوا وه به درؤی داده نئ، بو یه ده فهرموئ: ﴿الَّذِينَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ﴾، ئایا له دۆزه خدا شوینی حه وانه وه نیه بو بیروایان؟ به ته ئکید با.

﴿وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾، نهو که سه ش که که راستی هئنا وه به راستی شی دانا وه، واته: نهو راستییه ی به راست دانا وه، په سندی کردوه، ئا نه وانه ن پارێزکاران.

﴿لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾، هه رچی بیان وه ی له خزمهت په روه ردگار یاندا هه یانه، هه موو شتیکیان هه یه، ﴿ذَٰلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ﴾، نه وه ش پاداشتی چاکه کارانه، که هه رچی دلیان بیخوازی و داوای بکه ن له خزمهت په روه ردگار یاندا و، له رۆژی دوا ییدا، هه یانه، وه ک خوا ﷺ له سووره ی (ق) دا ده فهرموئ: ﴿لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ﴾، واته: هه رچی بیان وه ی له ویدا بو یان هه یه و، زیاده شمان له لایه.

﴿لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، تا کو سه ره نجام خوا ﷺ خراپترینی نه وه ی کردو یانه، لئیان

﴿ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ ﴾، ئەگەر پرسایاریان لى بکهى: كى ئاسمانەكان و زەوى دروستكردوون؟ زۆر بە جەختكردنەوه دەلێن: خوا ﷻ، ﴿ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ ﴾، بلى: ئايا بينیوتانن (بە چاوى عەقل و دڵ، یاخود بە چاوى سەر)، ئەوانەى كە لە جیاتی خوا دەیانپەرستن و لێیان دەپارینەوه، ﴿ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ ﴾، ئەگەر خوا ﷻ زیانیكى بۆم بوى، ﴿ هَلْ هُنَّ كَشَفَتْ ضَرَّوهُ ﴾، ئايا ئەو پەرستراوانەى ئێوه لایەرى ئەو زیانە

دەبن، که خوا بو منی دەوی؟ ﴿أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ﴾، یان ئەگەر (خوا ﷺ) بەزەییەکی بو من بو، چاکەو خێریکی بو من بو، ﴿هَلْ هُنَّ مُمَسِّكَتٌ رَّحْمَتِهِ﴾، ئایا ئەو پەرستراوانە، گێرەرەووی بەزەیی خوا دەبن، بەرپەرچدەرەووی دەبن، دەتوانن بەزەیی خوا بگرن و نەهێلن بۆم بێ؟ ﴿قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ﴾، بلی: خوام بەسە، ﴿عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ﴾، پشت بەستوان هەر پشت بە دەبەستن، واتە: پشت بەستوانێک که عاقلمەندن، تێگەشتوون، تەنیا پشت بە خوا دەبەستن، بە تەمای لوتف و مەرحەمەتی جگە لەو نین، تەنیا چاویان لە بەزەیی و لوتف و کەرەمی ئەوە.

﴿قُلْ يَتَقَوَّمُوا عَلَىٰ مَكَانِكُمْ﴾، بلی: ئەی خەڵکەکم! ئەی گەلەکم! ئەوەی لە تواناندا هەیە بیکەن، یان لە شوێنی خۆتانەووە چیتان پێدەکری بیکەن، ﴿إِنِّي عَمِلٌ﴾، منیش ئەنجامدەرم، واتە: ئەنجامدەرم بو ئەوەی فەرمانم پێکراوە، ئەرکی خۆم جێبەجێ دەکم، ئێوە ئەوەی پێتان چاکە بیکەن، منیش ئەوەی فەرمانم پێکراوە، ئەنجامی دەدەم، ﴿فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾، لەمەودوا دەزانن (ئێوە سەرەنجامتان چۆن دەبێ، منیش سەرەنجامم چۆن دەبێ، لە مەودوا دەزانن که کارەکهی ئێوە چی لێ هەڵدەوهری، چ بەرهمەیکی دەبێ، کارو ئەرکه کهی بە منیش سپێردراوە، چ بەرهمەیکی دەبێ؟)، ئێستا ئێمە زۆر چاک دەزانین چۆن بوو، ئەوانە دژو نەیارێ پێغمەبەری خوا ﷺ بوون، فریدرانە نیو زبەلدانی میژوووە، نە ناویان ماوە، نە رێبازیان ماوە، نە شوێنەواریان ماوە، هیچ شتیکیان نەماوە، مەگەر وەک پەندو عیبرەت باس بکری، (أبو جهل، نضر بن الحارث، أمية بن خلف و ... هتد)، پێغمەبەریش ﷺ ئەوە دیارە ناوو ناوبانگی و، خێرو بەرەکهتی پەيامە کهی بە دنیا دا بڵاوبۆتەو.

ئەنجا بۆیە دەفەرموی: لە مەودوا دەزانن، ﴿مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ﴾، کێ ئازارو سزایەکی بو دی، زەبوون و سەرشوێری دەکات، ﴿وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ﴾، ئازاریکی نیشتهجێ، یەخە دەگری، ئازاریکی نەبڕاوە و نەپساو دەیتە

تہمیش ہر پڑشہ کی گہورہ و گرنہ، بہ لآم باسی تہوہی نہ کردوہ، کہ تہو
(محمد) سہرہ نجامی چوَن دہ بی؟ چونکہ پیشتر باسکراوہ۔

مەسەلە گەنگەکان

مەسەلە یەكەم:

كەسێك خوا ﷻ سینهی ئاوەلا كەردبێ بۆ ئیسلام، بۆ ملكەچیی بۆ خوا،
وەرگرتنی پەيامی خوا، جیاوازهو، پێچهوانەي كەسێكە كە دڵی لە ئاست یادی
خوادا، سەخت و رەق و داخراوه:

خو ﷻ دەفەرموێ: ﴿أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِّن رَّبِّهِٖ
فَوَيْلٌ لِلْفُتَيَّةِ قُلُوبُهُم مِّنْ ذِكْرِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ (۳۲)

شیکردنەوهی ئەم ئایەتە، لە چوار بڕگەدا:

(۱)- ﴿أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ﴾، ئایا كەسێك كە خوا ﷻ سینهی ئاوەلا
كەردۆتەوه بۆ ئیسلام، (الشَّرْحُ: شَقُّ اللَّحْمِ): (شرح) بریتیه لە لەتکردن و ئاوەلا كەردنی
گوشت، كە دەفەرموێ: ﴿أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ﴾، (صَدْر): یانی: سینه، بەلام بە
تەئکید مەبەست پێی دڵیکە لەنێو سینهدا هەیهو، ئەویش دیسان مەبەست پێی دڵی
مەعنەویی و نابەرەهەستە، نەك دڵی گوشتین، ئاوەلا كەردنیش مەبەست پێی ئەوەیه كە
دڵی وا لێكردوه ملكەچیی بۆ خوا، بۆ پەيامی خوا، ئیسلامی بچێتە نێو، كە دەفەرموێ:
﴿أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ﴾، ئەم (ل) ی (لِلْإِسْلَام)، یانی: (لِأَجْلِ الْإِسْلَام)، لەبەر
خاتری ئیسلام و ملكەچیی بۆ خوا، دڵی یەكالاو یەكلا كەردۆتەوه.

(۲)- ﴿فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِّن رَّبِّهِٖ﴾، سەرەنجام ئەو كەسە كەوتۆتە سەر پرووناکیهك لە
پەرورەدگاریهوه، وشەي (عَلَى) كە دەفەرموێ: ﴿فَهُوَ عَلَى﴾، (عَلَى: لِلتَّمَكُّنِ مِنَ النُّورِ)،
بۆ ئەوەیه كە ئەو كەسە، چاك دەستی لە پرووناکیي پەرورەدگاری گیر بووه، (النُّور: مُسْتَعَارٌ

لِلْهُدَىٰ وَوُضُوحِ الْحَقِّ، لَإِنَّ النُّورَ تَنْجَلِي بِهِ الْأَشْيَاءَ)، (نور): خوازراوه تهوه بو رینمایی خواو، بو روونی ئەو ههقه، که له خواوه هاتوه، چونکه به هوی پرووناکییه وه شته کان دهرده کهون.

۳- ﴿فَوَيْلٌ لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِّنْ ذِكْرِ اللَّهِ﴾، وهک له مانای گشتیه که ی دا، گوتمان: لیره دا خوا ﷺ که به پرسیارکردنی نکوولییلکه رانه ده پرسى (أَقَمْنَ؟) چونکه هه مزه که بو پرسیارى نکوولییلکردنه، ئایا که سیک که خوا ﷺ سینه ی گوشار کردوه بو ئیسلام، سه ره نجام که وتوته سه ر پرووناکییه ک له پهروه ردگاریه وه، وا چاوه رپی ده کرا بفرموئ: وهک که سیک وایه که دل و سینه ی داخواوه، به رانبهر به هیدایه تی خواو، که وتوته نیو تاریکایی؟! به لام له جیاتی ئەوه ده فرموئ: ﴿فَوَيْلٌ لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِّنْ ذِكْرِ اللَّهِ﴾، واته: که سیک که خوا سینه ی گوشار کردوه بو ئیسلام و که وتوته سه ر پرووناکییه له پهروه ردگاریه وه، وهک که سیک نیه که دلی رهق و سه خته له به رانبهر هیدایه تی خوادا، ئنجا سزای سهخت بو دلپهقان له به رانبهر یادی خواو به رنامه ی خوادا، یانی: خوا ﷺ به به راوردکردنی ئاسایی به راوردی نه کردوه و وپرای باسکردنی به رانبهره که، که بابایه کی دل داخواو و سینه تهنگه به رانبهر به هیدایه تی خوا، باسی سزایه که شی بکات، ﴿فَوَيْلٌ لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِّنْ ذِكْرِ اللَّهِ﴾، سزای سهخت بو دلپهقان له به رانبهر یادی خوادا، وشه ی: (الْقَاسِي: الْمُتَّصِفُ بِالْقَسَاوَةِ فِي الْحَالِ، وَحَقِيقَةُ الْقَسَاوَةِ: الْغِلْظُ وَالصَّلَابَةُ فِي الْأَجْسَامِ)، وشه ی (قَاسِي): که سیکه که ئیستا دلی سهخت و رهق بی، چیه تی (قَسَاوَة) یش بریتیه له زبری و، سهختی و، رهقی له جیسمه کاندای (لهو شتانه دا که ماددیین)، به لام لیره دا خوازراوه تهوه بو دلپهقی و، دلداخواوی له به رانبهر هیدایهت و یادی خوادا.

۴- ﴿أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾، ئا ئهوانه له گومپایه کی ئاشکرادان، (الْمُبِينُ: الشَّيْءُ الْبَيِّنُ، الَّذِي لَا يَخْفَى لِشِدَّتِهِ)، له گومپایه ک دان که هینده پروونه، هیچ په نهان نیه، واته: ههر که سیک ته ماشای بکات، ده زانی که ئەوه زور گومپایه.

(الطبري) له تەفسیرە کە ی خۆیدا^(۱) دەڵێ: (وَجَوَابُ الْإِسْتِفْهَامِ اجْتِزَاءٌ مَعْرِفَةِ السَّامِعِينَ الْمُرَادِ مِنَ الْكَلَامِ، إِذْ ذُكِرَ أَحَدُ الصَّنَفَيْنِ، وَجَعَلَ مَكَانَ ذِكْرِ الصَّنَفِ الْآخَرِ الْخَبَرَ عَنْهُ بِقَوْلِهِ: ﴿فَوَيْلٌ لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِّنْ ذِكْرِ اللَّهِ﴾).

واتە: وه لامي پرسیار کردنه که دهفه رموی: ﴿أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ﴾ - که وه ک گوتمان: پرسیار کردنی نکو و لیلی که رانه یه - به وه ئیکتیفا کراوه که بیسه ره کان ده زانن مه به ست لهو قسه یه چیه؟ چونکه یه کیک له دوو شتان باس کراوه، له شوینی شتی دووه مدا هه والی له باره وه داوه به وه که دهفه رموی: ﴿فَوَيْلٌ لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِّنْ ذِكْرِ اللَّهِ﴾، سزای سهخت بو دله قان له ئاست یادی خوا دا.

که دهفه رموی: ﴿مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ﴾، ئهمه دوو واتای هه یه:

(۱) - یان (مِنْ) به مانای (عَنْ) ه، واتە: (عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ)، نهویش به وه که وشه ی (قَاسِيَةً) مانای (الْمُعْرِضَةِ وَالنَّافِرَةِ) واتە: پشت هه لکردوو و سلهمیوه وه ی خراوه ته ئیو، واتە: سزای سهخت بو ئه وانه ی که له ئاست یادی خوا دا دلاین ره قهو، پشتیان له یادی خوا کردوه، لای سلهمیونه وه و لای دوور که وتووننه وه.

(۲) - یاخود: ﴿مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ﴾، (مِنْ) به مانای: (مِنْ أَجْلِ ذِكْرِ اللَّهِ، أَيْ: حَصَلَتْ قَسَاوَةٌ قُلُوبِهِمْ مِنْ أَجْلِ أَنْ يُذَكَّرَ اللَّهُ)، ره قی و زبری له دله کانیاندا پهیدا بووه به وه یادی خواوه، که به ته ئکید مه به ست له: ﴿مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ﴾، قورئانه، که زیکی تایبه ته، یاخود به گشتی به مانای یادی خوا، خوا له بیر بوون و، په یامی خوا، ئایین و به رنامه ی خوایه.

له سووره تی (التوبة) دا خوا ﷻ بهو شیوه یه ته عبیر له وه ده کات که لی ره دا هاتوه، دهفه رموی: ﴿وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَّن يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٢٤﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ فِي

قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَى رِجْسِهِمْ وَمَا تَوْأَمَهُمْ كَفِرُونَ

۱۲۵. واتە: کاتیکی سوورەتیک دادەبەزێ، هەیانە دەلی: (واتە لە دڵ نەخۆش و دەغەلەکان) کامەتان ئەم سوورەتە برۆای بۆ زیادکردن؟ (خوا ﷺ دەفەرموێ: بەلام ئەوانە ی پرۆایان هێناو، ئەو سوورەتە ئیمانی بۆ زیادکردن و ئەوان دڵخۆشن (بەوێ کە سوورەتیک دیکەش بەشیوەی دیکە، لە فەرماشتی خوادا دابەزیو). بەلام ئەوانە کە دلیان نەخۆشی تێدا، (نەخۆشی گومان و دوو دلی و نیفاق)، ئەو سوورەتە پیسی بۆ گەڵ پیسیه کە لە دلیاندا هەیه زیادی دەکات و بە بیرواییش دەمرن.

ئەمەش پێک وەک ئەو وایە کە بارانێک یان بەفرو تەرزیەک داباریتە سەر دوو شوین، شوینیکیان پارچە زەوییه کی بە پیتی بەرە کەتداری، کە لە ئەنجامی ئەو ئاوەدا کە دەبارێ، بە شیوەی باران و بەفرو تەرزی، دانەوێڵە دەپوێ، جوو، گەنم و، نێسک و، هەرزن و، یان درەختی میو، یان سەوزەو، تەرەکار دەپوێ، واتە: شتیکی لێ دەپوێ کە خەلک لێ بەهرەمەندن، زەوییه کی دیکەش، هەر هەمان ئاو دابەزیو تە سەری، بەلام هەمووی زیخ و بەردە، یان هیچ سەوز ناکات، یاخود درک و دال سەوز دەکات، هەر یەک جوۆرە ئاوە، بەلام بەپی سڕوشت و جیاوازی زەوییه کان، بەرهەمیان و ئەوێ کە لێیان پەیدا دەبێ، زۆر جیاوازه، دژو پێچەوانە یە کدییه، قورئانیش هەر یەک قورئانەو، بۆ ئیمانداران دەبێتە هۆی زیادبوونی ئیمانیان و دڵخۆش بوونیان، بەلام بۆ دڵ نەخۆشان دەبێتە هۆی زیاتر دڵنەخۆش بوونیان، چونکە پێشی بیروابوون بە بەشیکی لە فەرماشتی خوا، ئنجا کە بەشیکی دیکە لە فەرماشتی خوا دادەبەزێ، بەوێش هەر بیروا دەبن، کەواتە: بیرواییه کە یان توختر دەبێتە وەو نەخۆشییه کە یان زیاتر دەبێ، یان کۆمەلێک راستی دیکە دادەبەزن، ئەوانیش نکوولیان لە راستییه کانی پێشی کردو، ئنجا لەوانەش هەر نکوولی دەکەن، ئەوێش دەبێتە هۆی ئەو کە کوفرو نەخۆشی دڵ و دەروونیان سەختترو خەستتر بێتەو.

لەو بارەووە ئەو فەرماشتە ی پێغەمبەر ﷺ ئەم دەقە ی سوننەت دینین، هەرچەندە هەندیک لە زانیان لە بارە ی سەنەدە کە یەو، مشت و مریان هە یە، چەند دە قیکیش لەو بارەووە هەن و، من ئەووە یانم هینا کە لە پوو ی سەنەدەو، ئەگەر راستیش نە بێ، لە چاکیەووە نزیکتر بێ و، بێگومان مانایە کە شی راستە:

إِمْنٌ حَدِيثِ ابْنِ عُمَرَ: أَنَّ رَجُلًا قَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ: أَيُّ الْمُؤْمِنِينَ أَكْبَسُ؟ قَالَ: «أَكْثَرُهُمْ لِلْمَوْتِ ذِكْرًا، وَأَحْسَنُهُمْ لَهُ اسْتِعْدَادًا، وَإِذَا دَخَلَ النُّورُ فِي الْقَلْبِ انْفَسَحَ وَاسْتَوْسَعَ، قَالُوا: فَمَا آيَةُ ذَلِكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ؟ قَالَ: الْإِنَابَةُ إِلَى دَارِ الْخُلُودِ، وَالتَّجَانُّبُ عَنِ دَارِ الْغُرُورِ، وَالِاسْتِعْدَادُ لِلْمَوْتِ قَبْلَ نُزُولِ الْمَوْتِ»^(۱).

واتە: عەبدوللای کوری عومەر (خوا لە خو ی و بابی پازی بێ)، دە لێ: پیاویک گو ی: ئە ی پێغەمبەری خوا! ﷺ کام لە بر واداران عاقل تر و بە هۆش ترە؟ فەر مو ی: ئەو یان کە زیاتر یادی مردن دە کات و، ئەو یان کە باشتەر خو ی بۆ ئامادە دە کات، کاتی کە پووناکی (هیدایەتی خوا) چوو نێو دلی، ئەو دلە فراوان دە بێ و لێک دە کشی تەو، گو یان: ئە ی پێغەمبەری خوا! ﷺ نیشانە ی ئەووە چییە؟ (سێ شتی هە لدان وە ک نیشانە بۆ نیشتە جێ بوون و سە قامگیر بوونی ئەو پووناکیە ی هیدایەتی خوا لە دلدا) فەر مو ی: گەر انەووە بۆ مە نزلگای نە بر او، (واتە: یاد کردنی پۆژی دوایی و، هەمیشە لە بەر چاو بوونی پۆژی دوایی)، دوورە پەر یزی لە مە نزلگای فریودەر (دوورە پەر یزی بە و واتایە نا کە هیچی تیدا نە کات، بە لکو بە و واتایە کە باوەشی پێدانە کات)، خو ئامادە کردن بۆ مردن، پێش دا بە زینی مردن.

ئەو سێ نیشانە ی، نیشانە ی ئەووە کە ئەو دلە هیدایەتی خوایی و پووناکی ییمانی تیدا نیشتە جێ بوو.

(۱) أخرجه الحکیم الترمذی فی نوادر الأصول ص ۱۲۵، وغیره، وضعفه الألبانی فی «الضعیفه»: ۹۶۵.

مه سه له ی دووهم:

پیناسه ی قورئان به ده (۱۰) له سیفەت و شوینه واره کانی و، هوکاری پی
راسته پی بوونی و، سه رگەردان و بی مراد بوونی لی لاده رانی:

خو ﷺ ده فەرموی: ﴿اللَّهُ نَزَلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُتَشَبِهًا مَثَانِي نَقْشَعْرُ
مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ ذَلِكَ
هُدًى لِلَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ (۲۳)﴾.

شیکردنه وهی ئەم ئایه ته، له چهوت برگەدا:

(۱)- ﴿اللَّهُ نَزَلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ﴾، خو ﷺ باشتین فەرماشتی دابه زاندوه، وشە ی
(نَزَلَ) ئەوه ده گەیه نئ که قورئان پله پله دابه زیوه، وهک زانایانی شارەزاو پەسپورانی
قورئان ده لئین: (نَزَلَ مُنْجَمًا)، واتە: به ش به ش و پله پله دابه زیوه، که ئەوه راسته و قورئان
له ماوه ی (۲۳) سالددا دابه زیوه ته سه ر دلی موباره کی پیغه مبه ر ﷺ.

﴿أَحْسَنَ الْحَدِيثِ﴾، دیاره (أل) ی سه ر (الْحَدِيثِ) بو ناساندنه و، مه به ست
له ناساندنه که لیره دا بو تیکرا (جنس) یه، واتە: باشتین فەرماشته به ره های،
چونکه ئەم قورئانه باشتین هه واله کانی پیغه مبه رانه و، باشتین ماناو مه به سته
سوود به خشه کان و، کوکه ره وه ترین ماناو مه به سته کانی گرتونه خو ی.

(۲)- ﴿كِتَابًا مُتَشَبِهًا﴾، کتیبیکه ویکچوو یه، (الطَّبْرِي) ده لی: (يُشَبِّهُ بَعْضُهُ بَعْضًا، لَا
اخْتِلَافَ فِيهِ، وَلَا تَضَادَّ)، هه ندیک ی به هه ندیک ی ده چی و، هه یچ نا کوکی و دژایه تی تیدانیه.

(۳)- ﴿مَثَانِي﴾، دووپاتکراوه کانه، یان کو ی (مَثْنِي) یه، یانی: دووان، یاخود کو ی (مَثْنِي)
یه، که (مَثْنِي) اش دیسان ناوه بو ئەوه که شتیکی ژمیردراو بکریته جووت، وهک: (مَثْنِي
وثلث ورباع)، که واتە: ئەگەر کو ی (مَثْنِي) بی، یان کو ی (مَثْنِي) بی، واتە: مه به سته کان
تیددا دووباره ده کرینه وه.

یاخود (مثانی) کوئی (مثنی) یه به مانای (ثناء) یانی: پیهه لاگوتن، مه به ست نهو یه که ئەم قورئانه مه دح و ستایش و سه نای خوای پئی ده کری.

۴- ﴿نَقْشَعْرُ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ﴾، نهوانه ی سام و هه یه تیان به رانه ر به پهروه ردگاریان هه یه، پیستیان به هویه وه ریگ دی، پیستیان مچوو رکه و، ته زووی پئی دادی، (افشعر الجلد، إِذَا تَقَبَّضَ تَقَبُّضًا شَدِيدًا كَالَّذِي يَحْصُلُ عِنْدَ شِدَّةِ بَرْدِ الْجَسَدِ وَرِعْدَتِهِ)، (افشعر الجلد) واته: پیست هاته وه یه ک، ریگ هات، گرژ بوو، وه ک نهوه ی که له حاله تی سه رمایه کی زوردا، مروف پیستی ریگ دی، پیست کونه کانی خوئی داده خات، تاکو نهو گه رمایه ی له نیو جهسته دا هه یه نه چیتته دهر، به پیچه وانه ی کاتی گه رما بوونه وه یه، که پیست کونه کانی خوئی ده کاته وه به فه رمانی میشک، خوای کار به جی وایداناه که گه رمای نیو جهسته به چیتته دهری، له رپی ئاره قه کردنه وه.

۵- ﴿ثُمَّ تَلَيْنُ جُلُودَهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ﴾، دوایی پیسته کانیشیان و، دله کانیشیان، به ره و یادی خوا نهرم دهن، (وَاللَّيْنُ: مُسْتَعَارٌ لِلْقَبُولِ، وَالسُّرُورِ، وَهُوَ ضِدٌّ لِلْقَسَاوَةِ)، وشه ی: (لین) خوازراوه ته وه بو په سند کردن و دلخووشی و (لین) پیچه وانه ی سه ختی و په قییه.

۶- ﴿ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ﴾، ئا نهوه رینمایی خوایه، راسته ری ده کات به هوئی (نهو رینمایی) هوه، ههر که سیک که بیهوئی.

۷- ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾، ههر که سیک خوا گومرای بکات هه یچ رینمایی کاریک، یاخود هه یچ راسته ریکه ریکی ده ست ناکه وئی، له شوینی دیکه ده فه رموئی: ﴿قُلْ إِنْ هَدَى اللَّهُ هُوَ الْهُدَى﴾ (البقرة، ۱۲۰) بلی: رینمایی ته نیا رینمایی خوایه، ته نیا خوا ﷺ ده زانی رینمایی راست چونه و، به کوئی دایه و، خه لکی بو رینمایی ده کات؟

کورته باسیک له باره ی

ده (۱۰) له سیفه ته کانی قورئان و خوینه ره کانیوه

له بهر رۆشنایی ئایه تی (۲۳) سووره تی (الزمر) دا:

که ئه مه ده قه که یه تی: ﴿اللَّهُ نَزَلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانِيَ تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾، له م ئایه ته به رزو به پێزه دا، خوای به رزی مه زن به ده (۱۰) سیفه تان پێناسه ی قورئان و کاریگه ریه کانی قورئانی کردوه، له سه ر که سانی ک که ده یخویننه وه، ئه مه ش هه له ینجانی خۆمه، به لێ ته فسیره کان زۆر شتیان باس کردوه، به لام نه مبینیه به م شیویه، له م ئایه ته موباره که دا، ئه و خه سه له ته بۆ قورئان و، خوینه رانی قورئان و، کاریگه ریه کانی قورئان خرابنه روو:

(۱) - (اللَّهُ) خوا ﷻ سه رچاوه ی قورئانه، چونکه ده فه رموی: ﴿اللَّهُ نَزَلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ﴾، که واته: (اللَّهُ) خوا ﷻ سه رچاوه ی قورئانه و، خواش ﷻ خاوه نی سه رجه م ناو و سیفه ته به رزه کانه، چونکه خوا (اللَّهُ)، خاوه نی سه رجه م ناو و سیفه ته کانه و، ناوی (اللَّهُ) کۆکه ره وه ی هه مو و سیفه ته کانه له نیویشیاندا پهروه ردا گاریتی و، به دیه ی نه رایه تی و، خاوه نداریتی و، حکوم پرائیتی، ... هتد، ئنجا که خوا ﷻ سه رچاوه ی قورئانه، مانای وایه ئه و قورئانه خوا ﷻ سیفه ته کانی خۆی تیدا دره وشاندوونه وه، بۆیه یه کی ک له خواناسان ده لێ: (لَقَدْ تَجَلَّى اللَّهُ فِي كِتَابِهِ لِلنَّاسِ)، به دلنایی خوا له کتیی خۆیدا دره وشاوه ته وه بۆ خه لک، هه لبه ته بۆ که سانی ک، که باش سه رنجی بده ن و، له گه لێ ئاوێته بن و، قه دری بزانه.

(۲) - (نَزَّلَ): كهواته: قورئان به پله پلهو له ماوهی (۲۳) سالاندا دابه زیوه، كه ههر ئهوه بو خۆی - كه قورئان له ماوهی (۲۳) سالاندا دابه زیوه - موعجیزه یه کی سهر به خۆیه، چونكه ئیمه ده بینین مرۆقه كان ئه مپرو قسه یه ك ده كه ن سبه ینى هه لیده وه شیننه وه، به لام ئه م قورئانه مه زنه فه رمایشتی خواجه، له ماوهی (۲۳) سالان دا، ئنجا قسه یه ك كه له سه ره تای (۲۳) ساله كه دا کردوو یه تی، له گه ل ئه وه دا كه له كو تایی (۲۳) ساله كه دا کردوو یه تی، هه مووی وه ك ئالقه كانی زنجیر یه كدی ده به ستنه وه، بیجگه له خواش ﷺ هیچ كه سیکی دیکه توانای ئه وه ی نیه، به و شیوه یه فه رمایشت بفه رموی.

(۳) - ﴿أَحْسَنَ الْحَدِيثِ﴾: خوا قورئانی به: ﴿أَحْسَنَ الْحَدِيثِ﴾، باشتین فه رمووده وه سفکردوه، (حدیث) به مانای هه والهو به مانای قسه یه، (الْحَدِيثُ: الْخَبْرُ، الْكَلَامُ)، ئنجا ئایا قورئان له چ روویه كه وه باشتین فه رمایشته؟ ده لئین: هه م له رووی واتاو نیوه پۆکیه وه، هه م له رووی بیژه کانیه وه، هه م له رووی پیکهاته ی پیت و وشه و برگه کانیه وه، واته: قورئان باشتین فه رمایشته: أ- له رووی پاراوی و روونییه وه، ب- له رووی په وان بیژییه وه، ج- له رووی ماناو نیوه پۆکیشیه وه.

(۴) - ﴿كُتِبَ﴾: قورئان وپرای ئه وه ی كه فه رمایشته و ده بیستری و ده خوینریته وه، ده گوتری، کتیبیشه (کتاب) واته: نووسراوه، هه م به شیوه ی خوینراوه (مقروء) قورئان له بهر ده ستی ئیمه دا هه یه، كه له رپی قورئان خویننه کانه وه به ته واتور به ئیمه گه یشتوه، هه م به نووسراویش له بهر ده ستی ئیمه دا هه یه، واته: ئه و باشتین فه رمایشته ی خوا، هه م قورئانه و، هه م کتیه، هه م خوینراویه و هه م نووسراوه، هه م خوینراویه و ده بیستری، هه م نووسراوه و ده خوینریته وه.

(۵) - ﴿مُتَشَبِّهًا﴾: قورئان، ویکچوو، هه ندیکی به هه ندیکی ده چی، (أَي: مَعَانِيهِ مُتَشَابِهَةً فِي صَحَّتِهَا وَأَحْكَامِهَا وَابْتِنَائِهَا عَلَى الْحَقِّ وَالصُّدْقِ، وَالْفَاطَةُ مُتَمَاثِلَةٌ فِي الشَّرَفِ وَالْفَصَاحَةِ وَالْإِصَابَةِ لِلْأَعْرَاضِ مِنَ الْمَعَانِي)، هه ندیک له روونكه ره وانی قورئان ئاویان وشه ی (مُتَشَابِهًا) شیکردو ته وه.

واته: واتاکانی ویکده چن له پرووی راستیه وهو، یاساکانی لهو پرووه وه که له سه ره هه ق بنیاتراون، بیژه کانی ویکده چن له پرووی شه ره ف و پروونی و پاراوییه وهو، لهو پرووه وه که مانایه کان ده پیکن، بویه خوا ﷺ له سووره قی (النساء) دا ده فهرموئ: ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ أَلُفْرَأَنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا﴾ ۸۲، واته: ئایا له قورئانه وه پانامینن، ئه گهر له لای جگه له خواوه بووایه، ناریکی و ناکوکی زوریان تیدا ده بینن.

به لام لیرده دا ده بئ وریابین، (مُتَشَابِهَات) که لیرده دا هاتوه، مانایه که ی جیا به له وشه ی (مُتَشَابِهَات) که له سووره قی (آل عمران) دا هاتوه، که ده فهرموئ: ﴿عَايَتٌ مُّحْكَمَةٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأَخْرُ مُتَشَابِهَاتٌ﴾ ۷، واته: له قورئان ئایه تانیکی موحه کم هه ن و هه ندیکشیان (مُتَشَابِهَات) ن، زوره ی زانیان مانای (مُحْكَمَات) یان ئاوا لیکداوه ته وه: (وَاضِحَاتٍ الْمَعْنَى) مانایه که یان روشنه، به لام (مُتَشَابِهَات) یان به وه لیکداوه ته وه، که زیاتر له واتایه ک هه لده گرن، یاخود واتای ویکچوو یان هه ن.

لیرده دا که ده فهرموئ: ﴿مُتَشَابِهَاتٍ﴾ مه به ست پی ئی ئه وه یه که قورئان، هه م واتایه کانی، هه م بیژه کانی پیکده چن، هه ندیککی به هه ندیککی ده چئ له پرووی راستی و تهواوی و، له پرووی له ئامانجدان و، له پرووی رهوان بیژییه وه.

به لام له سووره قی (آل عمران) دا، خوا عزوجل به شیوه یه کی دیکه باسی قورئان ده کات، ده فهرموئ: ﴿عَايَتٌ مُّحْكَمَةٌ﴾ ۷، آل عمران، (مُحْكَمَات) کو ی (محکم) ه، واته: قاییم و پته و، بئ درزو که لێن، یانی: ئایه تانیکی مانا روشنن، به لام هه ندیکیان له ئایه ته کان (مُتَشَابِهَات) ن، واته: مانای ویکچوو یان هه ن، یاخود زیاتر له واتایه ک هه لده گرن.

(۶) - ﴿مَثَانِي﴾: وه ک پیشتر باسمان کرد، یان کو ی (مُتَنِي) یه، یاخود کو ی (مُتَنِي) یه، (مُتَنِي) واته: دووان، (مُتَنِي) واته: (إِثْنَيْنِ إِثْنَيْنِ) دووان دووان، وه ک خوا ﷺ ده فهرموئ:

﴿مَثْنَىٰ وَثُلُثَ وَرُبْعَ﴾ النساء، واتە: دوو دوو و سێ سێ و چوار چوار، کەواتە: (مَثْنَى) چ کۆی (مَثْنَى) بێت، واتە: دووان، چ کۆی (مَثْنَى) بێت، واتە: دوو دوو، هەردووکیان مەبەست پێیان پێ دووبارە بوونەوهیە، واتە: ئایەتەکانی قورئان دووبارە دەبنەوه، واتاو مەبەستەکانیان تێدا دووبارە دەبنەوه، بەلام هەر جارە بە تام و چێژیک، وەک لە سوورەتی (الحجر)دا، خوا ﷻ دەفەر موی: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِ وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ﴾ ۸۷، واتە: بە دُنیاوی بە تۆمان داوه حەوت (مَثْنَى)، (حەوت) لەو ئایەتەکانی کە دووبارە دەبنەوه، قورئانی مەزنیسمان بە تۆ داوه.

(مَثْنَى) وێرای ئەوه کە دەگونجی کۆی (مَثْنَى) بێت، یان کۆی (مَثْنَى) بێت، بە مانای: دوو دوو، دەشگونجی مەبەست پێی دوو دوو نەبێ، بەلکو مەبەست پێی (ثناء) بێ، یانی: سەناو مەدح و ستایشی خوا ﷻ لە میانی قورئاندا هەیه. ئنجا ئایا بوچی خوا ﷻ قورئانی وا دابەزاندوه، کە مەبەستەکانی تێدا دووبارە ببنەوه؟

چونکە دووبارە بوونەوه زۆر جار مانایە کە زیاتر پۆدەچوینی و زیاتری دادەمەزرینی لە دَل و عەقڵی مرۆفدا، هەروەک دایکمان عایشە (خوا لیتی پازی بێ) لە وه سفی قسەکردنی پێغەمبەردا ﷺ گوتووێتی: پێغەمبەری خوا ﷻ کە قسەیهکی دەکرد، سێ جار دووبارە دەکردهوه.

هەلبەتە هەموو قسەیهکی سێ جار دووبارە نەکردۆتەوه، بەلام هەندیک جار کە مەبەستی بوو بێ، سێ جار قسەیهکی دووبارە کردۆتەوه، بۆ ئەوهی چاک لیتی تیبگەن، لە چەند فەرموودهیه کیشدا هاتوه دەلێ: پێغەمبەر ﷺ سێ جار وایفەر موو.

(۷- ﴿نَقْشَعْرُ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ﴾ ئەوانە ی سام و هەبەتیان بەرانبەر بە پەرورەدگار یان هەیه، یاخود لە پەرورەدگاریان دەترسێن بە مەزن گرتنەوه، پێستیان مچوورکە ی پێدای بە هوێ قورئانەوه، تەزووی پێدای، (نَقْشَعْرُ: أَي تَأْخُذُهَا الْقَشْعِرِيَّةُ)،

(قَشْعِرِيْرَة) به کوردیی به مانای مچووپرکهو تهزوویه، یانی: رِیک هاتن و گرژ بوون، ئەمەش ئەو دەگەیه نئی که مروّف هەتا زیاتر خوا ﷻ بناسی، زیاتر له فهرمایشته کهی تیدەگات و زیاتر قەدری فهرمایشته کهی دەزانئ، چونکه دەفەرموی: ﴿نَقْشَعْرُ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ﴾، ئەوانە ی ترس و سام و هەبیه تیان بەرانبەر بە پەرورەدگاریان هەیه، بە هۆی قورئانەوه، پیستیان رِیک دئی و مچووپرکهی پیدادی.

۸- ﴿ثُمَّ تَلِيْنُ جُلُودَهُمْ وَقُلُوْبُهُمْ اِلَى ذِكْرِ اللّٰهِ﴾، دوایی پیسته کانیشیان و دلە کانیشیان بەرهو یادی خوا نەرم دەبن.

۹- ﴿اِلَى ذِكْرِ اللّٰهِ﴾، ئەمەش سیفەتییکی دیکەیه، که خوا ناوی له قورئان ناوه: ﴿ذِكْرِ اللّٰهِ﴾، یادی خوا، باسی خوا، لیڕەدا دەگونجی بلیین: له کاتیکیدا ئەوانە ی قورئان دەخوینن، باسی سزای خوا دەکری، باسی دادگەریی خوا دەکری، باسی مەزنیی و بەرزیی خوا دەکری، ئەوانە مچووپرکهیان پیدادی و، پیستیان رِیک دئی و گرژ دەبی، بەلام کاتی باسی بەزەیی خوا، پاداشتی خوا، میهرەبانیی خوا، دەکری، دلّیان نەرم دەبی و پیستیشیان نەرم دەبی.

(فخر الدین الرازی) قسەیه کی جوانی لەو بارەوه هەیه له تهفسیره کهیدا^(۱)، دەلی: (قَالَ الْمُحَقِّقُونَ مِنَ الْعَارِفِينَ قَالُوا: السَّائِرُونَ فِي مَبْدَأِ إِجْلَالِ اللَّهِ، إِنَّ نَظْرُوا إِلَى عَالَمِ الْجَلَالِ طَاشُوا، وَإِنْ لَاحَ لَهُمْ أَثَرٌ مِنْ عَالَمِ الْجَمَالِ عَاشُوا).

واته: لیکۆلەرەوان له خواناسان گوتووینانه: ئەوانە ی که بەرهو خوا دەچن، له سەرەتای بە مەزنگرتنی خواوه، کاتییک که تەماشای جەلال و هەبیه تی خوا دەکەن، هۆشیان سەرسام دەبی، بەلام کاتییک که شوینەواریک له جوانیی و میهرەبانیی خویان بوۆ دەرەدە کهوئ، بەوه زیندوو دەبنەوهو دەژیینەوه.

۱۰- ﴿ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ﴾، ئەمە رینمایی خوایه، (قورئان رینمایی خوایه)، خوا بە هۆی ئەو رینماییهوه، هەر کەس ی بیهوئ، راستە پئی دەکات

واته: به ئامانجی ده گه یه نئی و به مرادی ده گه یه نئی، دواپی ده فهرموئ: ﴿وَمَنْ يُضِلِلْ
 اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾ ههر که سئی خوا گومرای بکات به پئی ئه و یاسایانه ی که له
 ژیاپی مروؤفا دایناون، ئه وانه ی که به ره و هیدایه تی خوا دین، هیدایه تی خوا قبول
 ده که ن، خوا هیدایه تیان بۆ زیاد ده کات و راسته پریان ده کات: ﴿وَالَّذِينَ أَهْتَدُوا زَادَهُمْ
 هُدًى وَآثَنَهُمْ تَقْوَاهُمْ﴾ (۱۷) محمد، واته: ئه وانه ی پئی راستیان گرتوه، پریان بۆ
 زیاد ده کات، یا خود راسته پریان ده کات، هیدایه تیان بۆ زیاد ده کات، ئه و هیدایه ته ش
 که زیاد ده کړی، بریتیه له بهر چاو پروونکردنه وه یان و دل دامه زرانان له سهر هیدایه تی
 خوا، راسته پئی بوونیان، ههروه ها پاریزکاریشیان پیده به خشی، به لام ههر به پئی
 یاسای خوا: ئه وانه ی پشت له یادی خوا ده که ن، گومرا ده بن، خوا ﴿وَمَنْ يُضِلِلْ
 اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾ (۱۷) فصلت، واته: گه لی سه موودمان پریان کردن، به لام ئه وان
 کوپریان به سهر پریان (خوا) دا هه لبارد.

تستاش ههوت ده قان دینن که تیشکی زیاترمان بۆ ده خه نه سهر هه ندیک
 له برگه و وشه کانی ئه م ئایه ته موباره که، که وهک گومان: ده (۱۰) خه سلته و
 سیفه تی قورئان و هه لگرنی قورئان و، خوینه رانی قورئان ده خاته پروو، شوینه واره کانی
 قورئان له که سانی کدا که ده یخوینن و له گه لیدا کارلیک ده که ن:

(۱) - خوا ﴿وَمَنْ يُضِلِلْ﴾ له سووره تی (الحشر) دا، ئاوا قورئانمان بۆ وینا ده کات ده فهرموئ: ﴿لَوْ أَنزَلْنَا
 هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَّرَأَيْنَهُ خَشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ
 نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ (۲۱) واته: ئه گهر ئه و قورئانه مان دابه زانده یه
 سهر چیا یه ک، کیویک، ئه و کیوهت ده بین: به ترس و لهرز ده بوو و پارچه پارچه ده بوو،
 لیک ده بووه، له سام و هه یبه تی خوا، ئه و وینانه بۆ خه لکی دینینه وه، به لکو بیر بکه نه وه.
 بیر بکه نه وه که ئه م قورئانه فهرمایشتی خویه و، ئه و فهرمایشتی خویه،
 ئه گهر خوا دایه زانده یه سهر چیا یه کی سه خت ده ترساو، پارچه پارچه ده بوو!

(۲) - هەر له باره‌ی کاریگه‌ری قورئانه‌وه ئه‌م ده‌قه‌ش دینین: {عَنْ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ عَنْ أَبِيهِ ﷺ، قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقْرَأُ فِي الْمَغْرِبِ بِالطُّورِ، فَلَمَّا بَلَغَ هَذِهِ الْآيَةَ: ﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ الْخَالِقُونَ﴾ (أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ، أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمْ الْمُسْتَطِرُونَ)، قَالَ: كَادَ قَلْبِي أَنْ يَطِيرَ، وَذَلِكَ أَوَّلُ مَا وَقَرَ الْإِسْلَامَ فِي قَلْبِي، (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۴۵۷۳، وَابْنُ مَاجَهَ: ۸۳۲ وَغَيْرُهُمَا).

واته: جوبه‌یری کورێ موعیم له بابی ده‌گیرێته‌وه گوتووێه‌تی: گویم له پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بوو له نوێژی شیواندا سووره‌تی (الطور) ی ده‌خویند: ﴿وَالطُّورِ ۱﴾ وَكُنْتَ مَسْطُورٍ ۲﴾ فِي رَقٍ مَّشُورٍ ۳﴾ وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ۴﴾ وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ۵﴾ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ... ۶﴾، تاكو ده‌گاته ئه‌و شوینه‌ی كه ده‌فه‌رموی: ﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ الْخَالِقُونَ ۳۵﴾، واته: ئایا ئه‌وانه به بێ شت دروستكراون، به‌بێ به‌ده‌یه‌نه‌ر په‌یدا كراون، یاخود خویان به‌ده‌یه‌نه‌ری خویانن؟ (كه هه‌ردووکیان مه‌حالن، مه‌حاله شتێك په‌یدا بكړی و په‌یداكه‌ری نه‌بێ، مه‌حالیشه شتێك خوی خوی په‌یدا كرد بێ، كه‌واته: ئه‌گه‌ریكی دیکه هه‌یه كه ئه‌ویش خوا به‌ده‌یه‌نه‌ره)، هه‌تا ده‌گاته (مُسْتَطِرُونَ)، ده‌لێ: خه‌ریك بوو دلم بفری (ئه‌وه‌نده کاریگه‌ر بوو ئه‌و قورئانه‌خویندنه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ)، ئه‌وه یه‌كه‌مجار بوو كه ئیسلام چووه ئیو دلمه‌وه‌و خوا هیدایه‌تی دام.

(۳) - یه‌كێك له زانایان قسه‌یه‌کی جوان ده‌كات ده‌لێ: {لَقَدْ تَجَلَّى اللَّهُ فِي كِتَابِهِ لِلنَّاسِ، به‌دنیایی خوا له كتیبی خویدا بۆ خه‌لك دره‌وشاوه‌ته‌وه، چونكه قسه‌ی هه‌ر كه‌سیك ده‌رخه‌ری چیه‌تی ئه‌و كه‌سه‌یه، فه‌رمایشتی خواش سیفه‌ته‌كانی خوای تێدان، زانیاریی خوا، حیکمه‌تی خوا، به‌زه‌یی خوا، میهره‌بانیی خوا، مه‌زینی خوا، به‌رزیی خوا، سیفه‌ته‌كانی خوا، له فه‌رمایشتی خوادا دره‌وشاونه‌وه.

(۴) - هه‌ر له‌و باره‌وه ده‌قیکی دیکه دینین كه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووێه‌تی: {إِذَا اقْسَعَرَّ جِلْدُ الْعَبْدِ مِنْ مَخَافَةِ اللَّهِ، تَحَاثَّتْ عَنْهُ خَطَايَاهُ كَمَا يَتَحَاثُّ عَنِ الشَّجَرَةِ الْبَالِيَةِ وَرَقُهَا}

(ذکره الحکیم: (۳۹۵/۱)، والبزّار: (۱۳۲۲)، قال الهیثمی (۳۱۰/۱۰): فیہ أم کلثوم بنت العباس، ولم أعرفها، وبقیة رجاله ثقات، وأورده الألبانی فی السلسلة الضعیفة (۲۳۴۲/۵)).

واته: کاتیک مروّقی بروادار له ترس و سام و هه‌یه‌تی خوا، پیستی ریک دی، ته‌زووی پیدادی، گونا‌هه‌کانی لی هه‌لده‌وه‌رن، وه‌ک چۆن دره‌ختیکی شربوو، (واته: دره‌ختیک که که‌وتوته گه‌لایزان) گه‌لایه‌کانی لی ده‌که‌ونه خوار.

۵- ئەمەش دەقیکی دیکه‌یه: (عَنْ ثَابِتِ الْبُنَاتِيِّ قَالَ: قَالَ فَلَانٌ: إِنِّي لَأَعْلَمُ مَتَى يُسْتَجَابُ لِي! قَالُوا: وَمِنْ أَيْنَ تَعْلَمُ ذَلِكَ؟ قَالَ: إِذَا أَفْشَعَرَّ جِلْدِي، وَوَجَلَ قَلْبِي، وَفَاضَتْ عَيْنَايَ، فَذَلِكَ حِينَ يُسْتَجَابُ لِي)^(۱).

واته: سابیتی بونایی گوتوویه‌تی: فلانکەس گوتوویه‌تی: (واته: له زانایه‌که‌وه له خوا ناسیکه‌وه هیناویه‌تی)، من ده‌زانم که‌ی وه‌لامم ده‌دریته‌وه؟ (کاتی دوعا ده‌که‌م، که‌ی دوعاکه‌م گیرا ده‌بی!) گوتیان: چۆن ده‌زانی؟ گوتی: هه‌ر کاتیک پیستم مچوو‌رکه‌و ته‌زووی پیداهات و، دلم جوولاو له‌رزی و، چاوه‌کانم فرمیسکیان پیداهات، ئەوه ئەو کاته‌یه که ده‌زانم وه‌لام ده‌دریمه‌وه.

ئەوه‌ی ئەو گوتوویه‌تی: به‌لای منیشه‌وه شتیکی ئەزمونکراو و جه‌ریئراوه‌و، به‌نده‌ش ئەو حاله‌ته‌م بو ده‌رکه‌وتوه، ئەو کاتانه‌ی ده‌زانی پارانه‌وه‌که‌ت قبوول ده‌بی‌ت، هه‌ست به‌ ئارامیی و ئوخزنی‌ک و دل فه‌راحیه‌ک و شادمانیه‌ک ده‌که‌ی که وه‌سف نا‌کری.

۶- (فخرالدین الرازي) له ته‌فسیره‌که‌ی خویدا^(۲) ئەم ده‌قه‌ی هیناوه: (قَالَ: قَتَادَةُ: الْقُرْآنُ دَلٌّ عَلَى أَنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ مَوْصُوفُونَ بِأَنَّهُمْ عِنْدَ الْمَكَاشِفَاتِ وَالْمُشَاهَدَاتِ، تَارَةً تَفْشَعِرُ جُلُودَهُمْ، وَأُخْرَى تَلِينُ جُلُودَهُمْ وَقُلُوبَهُمْ إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ، وَلَيْسَ فِيهِ أَنَّ عَقُولَهُمْ تَزُولُ، وَأَنَّ أَعْضَاءَهُمْ تَضْطَرِبُ، فَذَلَّ هَذَا عَلَى أَنَّ تِلْكَ الْأَحْوَالَ لَوْ حَصَلَتْ لَكَانَتْ مِنَ الشَّيْطَانِ).

(۱) جامع البيان: ج ۲۳، ص ۱۹۹.

(۲) مفاتيح الغيب ج ۲۶، ص ۲۵۰.

(فخر الدين الرازي) وهك قسه كردن له سهر ئه وه قسه يه (الغزالي) دا ده لئ: (إِنِّي خُلِفْتُ مَحْرُومًا عَنْ هَذَا الْمَعْنَى، فَإِنِّي كُلَّمَا تَأَمَّلْتُ فِي أَسْرَارِ الْقُرْآنِ، أَفْشَعَرَّ جِلْدِي، وَقَفَّ شَعْرِي، وَحَصَلَتْ فِي قَلْبِي دَهْشَةٌ وَرَوْعَةٌ، وَكُلَّمَا سَمِعْتُ تِلْكَ الْأَشْعَارَ، غَلَبَ الْهَزْلُ عَلَيَّ، وَمَا وَجَدْتُ الْبَيِّنَةَ فِي نَفْسِي مِنْهَا أَثَرًا)، واته: من بيه شم لهو

حاله ته، لهو واتایه، بهلام هەر کاتیک که له نهینیه کانی قورئان ورد دههوه، پیستم ریک دی، (واته: ته زووی پیدادی)، مووه کانم دهووستن و، سه سامی و خوشحالییه که له دلما پیداده بی، بهلام هەر کاتیک تهو شیعرانه ده بیستم، حاله تیکی گالته پیکردن له مندا پیداده بی، به هیچ شیویه که تهو شوینه واره ی که به هو ی قورئان خویندنه وه له دلما پیداده بی، به هو ی بیستنی تهو شیعرانه وه لیم پیدانابی.

منیش به گشتی قسه که ی (فخر الدین الرازی) پشتگیر ده که م و پشت راستی ده که مه وه، قسه که ی راسته، بهلام ده بی تهو ههش بزانی که هه موو که سیش وه ک (فخر الدین الرازی) له قورئان تیناگات، تا کو ئاوا پی کارتی کراو بی، بویه له وانه یه هه بی له شیعره که با شتر تیناگات و حاله تیکی روو حی بو پیدابی که به هو ی بیستنی قورئانه وه، بو ی پیدانه بی، له بهر تهو هی له قورئانه که تیناگات.

بهلام به گشتی راسته، تهو هی ده بی مرو ف پی کارتی کراو بی، ده بی فه رمایشتی خوا بی، بهو ته ندازه یه به فه رمایشتی خوا کارتی کراو ده بی و، به هه ره مه ند ده بی، نابی به هیچ شتیکی دیکه ئاوا به هه ره مه ند بی، ته گهر حاله تیکی ته ندروستی هه بی، بویه جار جار به ته نکید شه ی تان لهو ریانه وه زه فه ری به هه ندیک له ته هلی ته صه ووف بر دوه، نالیم ته وانه یان که دامه زرا و نه له خشا و بهر چا و روون بوون، ته وانه بو خویان ته هلی قورئان و سوننهت بوون، به لکو هه ندیک له وانه ی که جاری وا هه یه چوونه ته نیو تهو ریازانه وه، به لام تهو شایسته یه یان نه بووه، هه شبووه وه ک بو خوشیان ده لین: صوفی نه بووه و مو ته صه وویف بووه و، ته هلی حه قیقه ت نه بووه، به لکو ته هلی ئیددیع او لاف لیدان بووه.

مه سه له ی سینه م:

باسی سه ره نجامی شوومی بیروایانی سته مکاری به درۆ دانه ری په یامی خوا، که به دهم و چاویان ئازاری ئاگر له خویان وه دوور ده خه ن و، سه رباری زه بوونی ژیا نی دنیا، ئازاری گه وره و بیره زاتری پۆژی دوا ییش چاوه پریان ه:

خوا ﷺ ده فهرمو ی: ﴿أَفَمَنْ يَتَّقِ بِوَجْهِهِ سُوءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ﴾ (۲۴) كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَأَنْتَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿۲۵﴾ فَأَذَاقَهُمُ اللَّهُ الْخِزْيَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿۲۶﴾

شیکردنه وه ی ئه م ئایه تانه، له شه ش برگه دا:

(۱)- ﴿أَفَمَنْ يَتَّقِ بِوَجْهِهِ سُوءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾، پرسیارکر نه که پرسیارکردنی نکوو ئیلیلکه رانه یه، ئایا که سییک که به پرووی، خو ی ده پاریزی له ئازاری خراپی پۆژی قیامت، واته: ئایا که سییک که ئاوا یه، وه ک که سییک که له خوشیی و شادمانیی و سه لامه تی و دنیایی دایه؟ به لām خوا ﷺ به رانه ره که ی نه خستۆته پروو، چونکه به رانه ره که ی دیاره، به سیاق و سه لیه ده زانری، ئه گه ر من گوتم: ئایا که سییک که درۆزنه و، دوا یی عه ییدارو شه رمه زار ده بی، دوا یی بی ده نگ بووم، به عه قل و سه لیه ده زانری، واته: ئایا وه ک که سییک که راستگو یه و، هه می شه سه ر به رزو بی باک و بی منه ته، له نیو خه لکدا؟ واته: جار ی وایه باسی شتییک ده کری، به رانه ره که شی لی ده فامر یته وه، وه ک زۆرجار گو تو ومانه: یه کییک له پروه هه ره گرنگه کانی په وان بیژی له قور ئاندا بریتیه له کورتیی (یجاز)، کورت و پوخت، قسه کردنیش ئه وه یه شتییک که به عه قل و سه لیه ده زانری، باس نه کری، بو یه ش خوا له سووره تی (النحل) دا ده فهرمو ی: ﴿سَرَّيْلَ تَقِيكُمْ الْحَرَّ وَسَرَّيْلَ تَقِيكُمْ بِأَسْكُمْ﴾ (۸۱)، واته: (خوا) پۆشاکینکی بو په خساندوون که له گه رما ده تان پاریزی، پۆشاکینکی که له کاتی جه نگدا ده تان پاریزی.

یانی: له گه رما ده تانپاریزی، ههروهه ها له سه رماش، به لام سه رمایه که ی باس نه کردوه، دیسان له جهنگدا ده تانپاریزی، ههروهه ها له حاله قی ناشتیشدا عیب و عه وره تان ده پوشتی، واته: نه وهی که به عقل و سه لیه ده زانری، خوی کار به جی زورجار باسی ناکات.

(۲) - ﴿وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ﴾ به سته مکارانیش گوترا: بیچیژن نه وهی وه ده دهستان ده هیئا، واته: بیچیژن سزای نه وهی که ده تانکردو وه ده دهستان ده هیئا، نه مه له شوینی نهو به رانبه ریه که خوا ﷺ باسی نه کردوه، که ئایا که سیک به دهم و چاوی، خوی ده پاریزی له سزای خرابی پوژی قیامهت و، به وانه که سته مکارن گوترا: بیچیژن سزای نه وهی که وه ده دهستان ده هیئا، که دیاره نه مه هه ر باسی نه وانه، به لام به رانبه ریه که یان باس نه کراوه، له بهر نه وهی به سیاق و سه لیه ده زانری.

به رانبه ریه که ی نه وهیه، ده گونجی بگوتری: (كَمَنْ أَمِنَ الْعَذَابَ؟)، یان (كَمَنْ هُوَ فِي النَّعِيمِ؟)، ئایا که سیک که هیچ ئامرازیکی دیکه ی نه خوی پی له سزای خرابی پوژی قیامهت بپاریزی، جگه له دهم و چاوی، که مروقی به هه موو نه دنامه کانی به رگری له پرووی ده کات و، پیشگیری ده کات له وه که دهم و چاوی سه لامهت بی، که چی نهو به پرووی، خوی له سزای خوا ﷺ ده پاریزی، ئایا وه که که سیک وایه که دنیایه له سزاو ئازار، یاخود: که سیک که له نازو نیعمهت دایه؟ ههروهه که پیشتر گوتمان: ﴿أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ﴾، واته: (كَمَنْ قَسَىٰ قَلْبُهُ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ)، وه که که سیکه دلی له ئاست یادی خوا دا رهقه؟ ههروهه ها هه ر له سووره ته دا هاتوه: ﴿أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ﴾، واته: ئایا که سیک که وشه و بریاری سزای به سه ردا چه سپیوه، به رانبه ریه که ی باس نه کراوه، یانی: وه که که سیکه که بریاری خوشبه ختی بو دراوه؟ به ته ئکید نه خیر.

که ده فه رموی: ﴿وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ﴾، ده گونجا خوا ﷺ فه رمووبای: (وَقِيلَ لَهُمْ)، چونکه نه وهی که به دهم و چاوی، خوی له سزای خرابی پوژی دوی ده پاریزی، بی پروایه کانن و قسه هه ر له باره ی نه وانه وهیه،

بۆیه ده‌گونجا فه‌رمووبای: (وَقِيلَ لَهُمْ)، ئنجا ئه‌وه پێی ده‌گوتری: (إِظْهَارَ بَدَلِ الإِضْمَارِ)، ده‌رخستنه له جیاتی په‌نهانکردن، تاكو بهم سیفه‌تی سته‌مکارییه‌ش مۆریان به‌نیو چاوانه‌وه بنی، كه ئه‌وانه به‌س ئه‌وه نه‌بووه بێ‌پروابن، به‌لكو سته‌مکاریش بوون.

لێره‌دا كه ده‌فه‌رموی: ﴿أَفَمَنْ يَتَّقِ بِوَجْهِهِ سُوءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ واته: ئایا كه‌سیك كه به‌دهم و چاوی، خۆی ده‌پاریزی له‌سزای خراپی پۆزی قیامه‌ت! ئه‌مه‌ كینایه‌یه‌ له‌خۆ نه‌پاراستن، به‌لام به‌شیوه‌یه‌كی گالته‌پێ‌كردن، یاخود به‌شیوه‌یه‌كی ئاماژه، وه‌ك گوترا بێ: كه‌سیك كه ده‌یه‌وی پ‌رووی خۆی بپاریزی له‌ئاگر، به‌لام هه‌یچ شتێكی ده‌ست ناكه‌وی پ‌رووی خۆی پێ‌ بپاریزی، جگه‌ له‌پ‌رووی خۆی.

۳- ﴿كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾، ئه‌وانه‌ی پێش وانی‌ش به‌درۆیان دانا، ئایا چ‌ییان به‌درۆ دانا؟ (مَفْعُولٌ كَذَّبَ مَحْذُوفٌ، أي: كَذَّبُوا الرُّسُلَ، كَذَّبُوا الْكُتُبَ وَكَذَّبُوا الشَّرَائِعَ)، ئه‌وانه‌ی پێش وانی‌ش پێغه‌مبه‌رانیان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) به‌درۆ دانان، كتیبه‌کانی خواو به‌رنامه‌کانی خویان به‌درۆ دانان.

۴- ﴿فَأَنَّهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ﴾، به‌لام ئازارو سزایان بۆ هات به‌شیوه‌یه‌ك كه هه‌ستیان پێ نه‌ده‌کرد، وشه‌ی (حَيْثُ) جاری وایه بۆ شوێنه (ظَرْفُ مَكَانٍ) و جاری وایه بۆ كاته‌و، جاری وایه بۆ حاله‌ته: (أي: جَاءَ الْعَذَابُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ مَكَانٍ أَوْ زَمَانٍ أَوْ حَالٍ لَا يَشْعُرُونَ به)، واته: ئه‌وانه‌ی پێش‌ووان سزاو ئازاریان بۆ هات له‌شوێنێكه‌وه كه هه‌ستیان پێ نه‌ده‌کرد، یان له‌كاتێك دا یان به‌شیوه‌یه‌ك كه هه‌ستیان پێ نه‌ده‌کرد، چونكه وشه‌ی (حَيْثُ) جاری وایه ناوی شوێنه‌و، جاری وایه بۆ كاته‌و، جاری وایه بۆ حاله‌ته، وه‌ك: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌ئە‌بوو زه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: {اتَّقِ اللَّهَ حَيْثُمَا كُنْتَ} (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۲۱۳۹۲، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۱۹۸۷، وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالدَّارِمِيُّ: ۲۷۹۱، وَالحَاكِمُ: ۱۷۸، وَقَالَ: صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ، وَوَفَّقَهُ الذَّهَبِيُّ)، واته: له‌هه‌ر حاڵێك و

کاتیک و شوینیک دای، پارێز له خوا بکه، وشە (حیث) زەرفیکە مانایەکی نادیارە، دواپەڕەکی دەریدەخات.

۵- ﴿فَإِذَا قَهُمُ اللَّهُ الْحَزَرَ فِي الْحَيَوةِ الدُّنْيَا﴾، خوا ﷺ سزای زەبوونی پێ چێژن له ژیانی دنیا، واتە: خوا ﷺ خودی زەبوونی وەک سزایەکی پێ چێژن له ژیانی دنیا.

۶- ﴿وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾، سزاو ئازاری مەزلگای کۆتایی گەورەتریشە، ئەگەر بزانی، ئەوانە پێش وان واتە: کۆمەلگای پێغەمبەر (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، بۆ وێنە: لە سوورەتی (الأحقاف) دا خوا ﷺ له بارە گەلی (عاد) هەرموویەتی: ﴿وَأَذْكُرْ أَخَا عَادٍ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَّتِ الْبُحْرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمَنْ خَلْفَهُ إِلَّا تَعَبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ ۲۱، دواپەڕە لە درێژە ئایەتەکاندا دەفرموی: ﴿فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُطَرِّئٌ بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ۚ تَدْمِرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَى إِلَّا مَسَكِنُهُمْ كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ﴾ ۲۵، (الأحقاف، دەفرموی: گەلی عاد کاتیک بێنیان هەوریک پرووی لە دۆل و شیوەکانیان کرد بوو، (ئەو دۆل و شیوانە کە چادرو خێوەتەکانیان، یاخود خانووبەرەکانیان تێدابوون، کە ماوەیەکی بوو بارانیان بۆ نەباریبوو)، ﴿قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُطَرِّئٌ﴾، گوتمان: ئەمە هەوریکە بارانمان بۆ دەبارین، خواش ﷺ دەفرموی: ﴿بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ﴾، بەلکو ئەوە ئەو سزایە کە پەلەتان لێدەکرد، ﴿ريحٌ فيها عذابٌ أليمٌ﴾، بایە کە ئازاریکی بە ئیشی تێدا: ﴿تدمر كل شيءٍ بأمر ربها﴾، بە فرمانی پەروەردگاری هەرشتیکی بیگاتی وێرانی دەکات و تەختی دەکات، ﴿فأصبحوا لا يرى إلا مساكنهم﴾، ئنجا وایان لێهات تەنیا خانووبەرەکانیان دەبینان، جی و پێهەکانیان دەبینان، ﴿كذلك نجزي القوم المجرمين﴾، ئاوا کۆمەڵی تاوانباران سزا دەدەین.

کە دەفرموی: ﴿وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ﴾، سزای مەزلگای کۆتایی گەورەترە، گەورەتر مەبەست پێ سەخترو خراپترو بێ پەزاتەر، بەلام وشە گەورەتر

خوازاوه تهوه بو توندترو سهخترو پیره زاتر، وهک له شوینی دیکهش دا دهفه رموی: ﴿وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَى دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ (۲۱) السجدة، له سزای که متریان پیده چیژن، پیش سزای گه وره تر، به لکو بگه پینه وه، سزای گه وره تر له پوژی دواپی دایه، ﴿وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ﴾، سزای مه نزلگای کو تای گه وره تره، واته: بی په زاترو سهخترو توندتره.

﴿لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾، نه گهر بزانی، چی بزانی؟ ده لی: (مَفْعُولٌ «يَعْلَمُونَ» دَلٌّ عَلَيْهِ الْكَلَامِ الْمُتَقَدِّمُ: أَنَّ اللَّهَ أَذَاقَ الْآخِرِينَ الْخِزْيَ بِسَبَبِ تَكْذِيبِهِمُ لِلرُّسُولِ وَجَوَابُ «لَوْ» مَحْذُوفٌ تَقْدِيرُهُ: لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ أَنَّ مَا حَلَّ بِهِمْ سَبَبُهُ تَكْذِيبِهِمْ رُسُلَهُمْ، لَمَّا كَذَّبَ هَؤُلَاءِ مُحَمَّدًا ﷺ)، که دهفه رموی: ﴿لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾، دیاره به رکار (مَفْعُولٌ به) هکه ی باس نه کراوه، چونکه نهو قسه یه ی له پیش دا هاتوه، ده یگه یه نی، نهویش نهو یه که خوا ﷺ به نهوانی پیشتر سزای زه بوونی پی چیژتوون، به هو ی به درو دانانی پیغه مبه رانه وه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، ههروه ها به هو ی درو دانانی په یامه کانی خواو کتیه کانی خواوه.

(لَوْ) وه لاهمه که ی قرتیزاوه، واته: نه گهر زانیایان که نهوانی پیش وان به هو ی به درو دانانی پیغه مبه رانیانه وه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و، به هو ی به درو دانانی کتیه کانی خواوه، وایان به سه رهاتوه، نه م خه لک و کو مه لگایه موحه ممه دیان ﷺ به درو دانه دهنه.

مەسەلە ی چوارەم:

خوای میهرەبان بە مەبەستی بیرهاتنەووە پارێزکردنی خەڵکی، لە هەر جوۆرە وێنە یەکی لە قورئاندا هێناوەتەووە، قورئانیش زۆر پۆشنەو، هیچ جوۆرە نارێکییەکی تێدانیە، لە پرووی بێژەکانیەووە پۆشنەو، لە پرووی زمانپاراوی و لە پرووی پەوانبێژییەووە لە پرووی واتاکانیشیەووە هیچ نارێکییەکی تێدانیە:

خوای ﷻ دەفەرموێ: ﴿وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ (۲۷) ﴿قُرْآنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ (۲۸)

شیکردنەوێ ئەم دوو ئایەتە لە پێنج بڕگەدا:

(۱)- ﴿وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾، بە دنیایی بۆ خەڵک لەم قورئانەدا لە هەموو وێنە یە کەمان هێناوەتەووە، کە دەفەرموێ: ﴿لِلنَّاسِ﴾، وشە ی (النَّاس) (آل) ی ناساندنی لەسەرە، واتە: بۆ تێکرای خەڵک، مانای (جنس) دەگە یەنێ، واتە: بۆ هەموویان، بەبێ هەلاوردن.

﴿مِنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾، تەنوینی سەر (مَثَلٍ) بۆ مەزنی و گەرە ییە، یانی: لە هەموو وێنە یەکی زۆر مەزن و گەرەو ناوازەمان هێناوەتەووە، کە دەفەرموێ: ﴿مِنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾، واتە: لە هەر وێنە یە کە خەڵک پێویستیانە بۆ تێگە یشتنی راستییەکان، کە تەنیا لەمیان وێنە هێنانەووەکاندا لێیان حالی دەبن، یاخود چاکتر لێیان تێدەگەن، ئەمە وەک ئەو ئایەتە ی ژمارە (۸۹) یە، لە سوورەتی (النحل) دا، کە دەفەرموێ: ﴿تَبَيَّنَا لِكُلِّ شَيْءٍ﴾ (۸۹)، واتە: پوونکەرەو یە بۆ هەموو شتێک، واتە: بۆ هەموو شتێک کە مەوۆقەکان پەکیان لەسەری کەوتەو، کە لە پێی وەحییەووە بۆیان پوون بێتەووە، چونکە لە پرووی عەقل و ئەزموونی خۆیانەووە پێی ناگەن، نەک هەموو شتێک بە پەهایێ.

(۲)- ﴿لَعَلَّهُمْ يَنْذَكُرُونَ﴾ به لکو بیران بیته وهو، رامین و، تیگه، (تَذَكُّرٍ) بریتیه له رامان و بیرکردنه وه، تاكو ئه وهی ئه وان لئی بیتاگان، بۆیان ده ركهوئ، ئنجا چ زانییان و له بیران چوو بیته وه، چ جارئ هه ر فیری نه بووین و بۆ ئه وهی فیری بن، هه لبه ته كه ده فهرموئ: ﴿وَلَقَدْ ضَرَبْنَا﴾ كه خوا ﷺ به (ل)ی سویند خواردن و به (قد) ی ساغکردنه وه (تحقیق) ئه وه جه خت ده کاته وه، ئه وه حالئ دوئراوه کان له بهر چاو گیراوه، حالئ ئه وانیه بیروابوون.

ئنجا خوا ﷺ پیناسه ی قورئان ده کات و ده فهرموئ:

(۳)- ﴿قُرْآنًا عَرَبِيًّا﴾، قورئانیکی عه ره بییه، له حالئیدا كه قورئانیکی عه ره بییه، عه ره بییه به مانای پۆشن دئ، واته: بیژه کانی پۆشن، چونکه زۆر کهس واده زانی عه ره بییه، واته: زمانی گه لئیکه دیارییکراو، كه به ته ئکید ئه و واتایه ی هه یه، به لام بۆچی به و زمانه گوتراوه عه ره بییه؟

له بهر ئه وهی نه ته وهو گه لی عه ره ب، ئه و زمانه ی خویان زۆر پئ پۆشن بووه و، بیژه کانی پۆشن بوون، لییان تیگه یشتوون، له عه ره بییدا ده لئ: (أَعْرَبَ عَنْ رَأْيِهِ) واته: رای خوی پروون کرده وه، هه روه ها (إِعْرَاب) واته: پۆشن کردنه وهی ئه و پرسته یه، کامی بکه ره و کامی به رکاره و، کامی پیته و، کامی کرداره و، کامی ناوه؟ که واته: ئه م قورئانه پۆشنه، له پرووی بیژه کانیه وه.

(۴)- ﴿غَيْرِ ذِي عِوَجٍ﴾، خاوه نی لاری نیه، له پرووی واتا کانیه وه، (الْعَوَجُ: وَالْعَوَجُ: الإختلال)، هه ندیک له زانایانی زمانی عه ره بییه ده لئین: (عَوَجٌ وَعَوَجٌ) هه ردووکیان به مانای نارئیکه دین، به لام هه ندیک گوتوو یانه: (عَوَجٌ) بۆ شتیکی به ره هه سته، ده گوتری: (هَذَا الْعُودُ عَوَجٌ، أَوْ بِهِ عَوَجٌ)، ئه م داره لاری تیدایه، چونکه دار به ره هه سته، به لام (عَوَجٌ) بۆ شتی مه عنه ویه، ﴿غَيْرِ ذِي عِوَجٍ﴾، واته: نارئیکه تیدایه له پرووی واتا کانیه وه، که واته: ئه م قورئانه له پرووی بیژه کانیه وه و پۆشنه و، له پرووی مانا کانی شه وه ریکه، هه یچ نارئیکه کی تیدایه.

۵- ﴿لَعَلَّهُمْ يَنْقُون﴾ (بۆیە خوا ﷻ دایبەزاندووە) بەلکو پارێز بکەن، پارێزکردنیش ئەنجامی بیرکەوتنەووە و پامان و تیفکرینە.

ئنجای بۆچی خوا ﷻ لە جیاتی ئەوەی بفهرمووی: ﴿قُرْآنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ﴾ نەیفهرموو: (قُرْآنًا عَرَبِيًّا مُسْتَقِيمًا؟)، (محمد الطاهر) گوتووێت: (وَوَجْهُ الْعُذُولِ عَنْ وَصْفِهِ بِالْإِسْتِقَامَةِ إِلَى وَصْفِهِ بِإِنْتِفَاءِ الْعِوَجِ عَنْهُ، التَّوَسُّلُ إِلَى إِنْقَاعِ «عِوَجٍ» وَهُوَ نَكْرَةُ فِي سِيَاقٍ مَا هُوَ مَعْنَى النَّفْيِ، وَهُوَ كَلِمَةُ «غَيْرَ» فَيُفِيدُ انْتِفَاءَ جِنْسِ الْعِوَجِ عَلَى وَجْهِ عُمُومِ النَّفْيِ، أَي: لَيْسَ فِيهِ عِوَجٌ قَطُّ، وَلِأَنَّ لَفْظَ «عِوَجٍ» مُخْتَصٌّ بِاخْتِلَالِ الْمَعَانِي، فَيَكُونُ الْكَلَامُ نَصًّا فِي اسْتِقَامَةِ مَعَانِي الْقُرْآنِ، لِأَنَّ الدَّلَالََةَ عَلَى اسْتِقَامَةِ أَلْفَاظِهِ وَنَظْمِهِ، قَدْ اسْتَفِيدَتْ مِنْ وَصْفِهِ بِكَوْنِهِ عَرَبِيًّا^(۱)، قسەكەى زۆر جوانە، هەرچەندە زیاتر ئەوانەى شارەزای زمانى عەرەبى و رێزمانى عەرەبىین تى دەگەن.

دەل: لە جیاتی ئەوەی خوا بفهرمووی: ئەم قورئانە رێک و راست (مستقیم)ە، بەووە وەسفى کردووە کە لاریى ﴿عِوَجٍ﴾ ی تێدا نیە، ئەوەش بۆ ئەوەیە وشەى (عِوَج) کە وشەیهکی نەناسراو (نکرة)ە، بچیتە پەوتیکەووە کە بە مانای لابردن (نفی)ە، بەهۆى وشەى: ﴿غَيْرَ﴾ ەو، ﴿غَيْرَ ذِي عِوَجٍ﴾، ئەو کاتەش ئەووە دەگەینى کە هەرچی لارییە لە قورئاندا نیە، وشەى: ﴿عِوَجٍ﴾ یش تاییبەتە بە نارێکیى لە واتاکاندا، بۆیە کە دەفهرمووی: ﴿غَيْرَ ذِي عِوَجٍ﴾، واتە: ماناکانى قورئان هیچ نارێکییەکیان تێدانیه، راستی و رێکیى قورئانیش لە رووی بێژەکانیهووە، لە رووی پسته‌سازیهووە، پێشتر زانراووە لە سۆنگەى ئەووە کە قورئان بە عەرەبى وەسفکراو.

واتە: کە دەفهرمووی: ﴿قُرْآنًا عَرَبِيًّا﴾ یانی: لە رووی بێژە و دارشتنیهووە، رێک و راستە، کە دەشفهرمووی: ﴿غَيْرَ ذِي عِوَجٍ﴾، واتە: هیچ جوړە نارێکییەک لە رووی واتاکانیووە لە قورئاندا نیە.

خوا به لوتف و کهرمی خوئی یارمه تیمان بدات، زیاتر له قورئان تیگهین و لیبی ورد بینه وهو لیبی بههرمه ند بین، به ته ئکیدیش ئه وانه زیاتر له قورئان بههرمه ند ده بن، که زیاتر تیپرا ده مینن و لیبی ورد ده بنه وه، مروؤفیش تا کو دواى شاره زایی له زمانی عه ره بیی، زیاتر خاوه نی قورئان و بیئهری قورئان بناسی، که خوا به ^{عزله} به دلناییی زیاتر له فه رمایشته که شی تیده گات، خوا له و که سانه مان بگپیی که زیاتر به خوا ئاشنا ده بن و، زیاتر له فه رمایشته که ی تیده گهن و، زیاتر لیبی بههرمه ند ده بن.

مەسەلە ی پىنجەم:

وینە ھىنانەو ە بە بابايە کى بەردەستى خاوەنانى پىکەو ە ناتەباو ناكوک و،
بابايە کى يە کلابوو ەو ە بو يە ک خاوەن، گە پىگومان يە کسان نين:

خو ﷺ دەفەر موى: ﴿ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَكِّسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (۲۹)

شىكر دنەو ەي ئەم ئايەتە، لە پىنج برگەدا:

(۱)- ﴿ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَكِّسُونَ﴾، خو ﷺ وینە يە کى ھىناو ەتەو ە:
پياو يک، (ياخود: پياو يکى بە وینە ھىناو ەتەو ە)، ھى ھاو بە شانى ناتەباو ناكوکە.

لە رووى رېزمانى عەرەبىيەو ە (مَثَلًا) دەگونجى بەرکار (مَفْعُول بِهِ) يە کەم بى و ﴿رَجُلًا﴾، دەبىتە بەرکارى دوو ەم (مَفْعُول بِهِ الثَّانِي)، ياخود بە پىچەوانەو ە، ﴿ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا﴾، (رَجُلًا) بەرکارى يە کەمەو دواکەوتەو ە، (مَثَلًا) بەرکارى دوو ەمەو پىشکەوتەو ە، واتايە کە شيان ئاوايە: خو ﷺ وینە يە کى ھىناو ەتەو ە بە پياو يک، ياخود: خو پياو يکى بە وینە ھىناو ەتەو ە، ئەو وینە يە چۆنە؟ ﴿فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَكِّسُونَ﴾، چەند ھاو بە شىکى ھەن، پىکەو ە ناكوک، (التَّشَاكُّسُ: التَّخَالُفُ، وَالتَّعَاوُرُ، وَالشَّكْسُ: السَّيِّئُ الْخُلُقُ)، (تَشَاكُّسٌ) بە ماناي پىکەو ە ناكوک، يان پىکەو ە دژ، کە ھەلسوکەوتيان پىکەو ە نەگونجاو بى، چونکە وشەي (شَكْسٌ) واتە: مروڤيک ھەلسوکەوت و رەوشتى نارپک بى، واتە: پياو يک کە چەند خاوەن يکى ھەن، لەبەر دەستى چەند کە سىک دايە فەرمانى پىدە کەن، ئەو چەند کە سە لە گەل يە کدا ناكوک و ناتەبان، ديارە ھەر کاميکيان دەيەو ي بە دلى وى بجوو لييتەو ە، ھەر کاميکيان دەيەو ي فەرمانى ئەو جيبە جى بکات، ئەو يش لەو نىوانەدا سەراسيمەو سەرگەردان دەبى.

(۲) ﴿وَرَجُلًا سَلَمًا لِّرَجُلٍ﴾ واتە: ھەروەھا خوا ﷺ وێنە یەکی ھێناوێتەو ھە بھ پیاویک، یان: پیاویکی بھ وێنە ھێناوێتەو، یە کلابۆتەو ھەو ساغ بۆتەو ھە بۆ پیاویک، واتە: پیاویک کە لەبەر دەستی یەک پیاودایە، یەک خواوێنی ھە یە، یاخود یەک فەرمانکەری ھە یە.

یەکیک بۆی ھە یە پیرسی: بۆچی خوا ﷺ دە فەرموی: ﴿ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَّجُلًا﴾ بۆ وێنە یە کەم، وێنە ی دوو ھە میشی دە فەرموی: ﴿وَرَجُلًا سَلَمًا لِّرَجُلٍ﴾ ھەر باسی پیاو دە کات؟

گوتراو: (ذُكِرَ الرَّجُلَ لِأَنَّ الرَّجُلَ هُوَ الَّذِي يَسْبِقُ إِلَى أَذْهَانِ النَّاسِ فِي الْمَخَاطَبَاتِ وَالْحِكَايَاتِ، وَلَئِنْ مَا يُرَادُ مِنَ الْأَعْمَالِ أَكْثَرُ مِمَّا يُرَادُ مِنَ الْمَرْأَةِ وَالطِّفْلِ)، واتە: بۆیە باسی پیاو کراو، چونکە لە کاتی قسانداو، لەبەر و مە جلیساندا، ئەو ھە ی کە زۆر تر دێتە زەینەو، پیاو، ھەروەھا پیاو لە ژن و منداڵ پتر بە ئامانج دە گیرێ، بۆ ئیش و کار پێ سپاردن.

(۳) ﴿هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا﴾ ئایا سیفەت و حالیان وە ک یە کە؟! (مَثَلٌ) لێرە دا بە مانای سیفەت دی، یان بە مانای حال دی، ئایا حال و بارودۆخیان وە ک یە کە، ئەو دوو کە سە؟! یە کێکیان چە ند خواوێکی پێکەو ھە نا کوک و ناتە بای ھەن، ئەو ھە ی دیکە ش یە ک خواوێنی ھە یە بۆ یە کلابۆتەو، ئایا حال و سیفە تیان وە ک یە کە؟ ئەم پرسیار کردنە پرسیار کردنی نکو و لێ لێکەرانیە واتە: بە تە ئکید وە ک یە ک نین و یە کسان نین.

(۴) ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ ستایش بۆ خوا، خوا ستایشی خوێ دە کات لە سەر ئەو ھە کە ئەو راستییانە بەو شێو ھە پوون دە کاتەو، یاخود: (إِيذَانٌ لِّلْمُوحِّدِينَ بِأَنَّهُمْ بِتَوْحِيدِهِمْ فِي نِعْمَةٍ عَظِيمَةٍ تَسْتَحِقُّ الْحَمْدَ لِلَّهِ تَعَالَى، أَوْ هُوَ جَوَابٌ لِّلِاسْتِفْهَامِ التَّقْرِيرِيِّ)، یان ئاگادار کردنەو ھە بۆ یە کتا پەرستان کە بە ھوێ خوا بە یە کگرتن و تە نیا خوا پەرستیانەو، لە چاکەو خێرو خوشییەکی مە زندان، کە شایستە ی ئەو ھە یە ستایشی خوا ی بە رزی لە سەر بکری، یاخود: کە دە فەرموی: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ ئەمە وە لامە بۆ پرسیار کردنە کە ی

پیشی، که نهو پرسیارکردنه ی پیشی ده گونجی پرسیارکردنی چه سپاندن (تقریر) بی، نه ک پرسیارکردنی نکوولیلکردن، ﴿هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا﴾، واته: نه ی دوینراو! نایا وه ک یه کن؟ ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾، ستاییش بو خوا، که وه ک یه ک نین.

ه- ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾، به لکو زۆربه یان نازانن، واته: (لَا يَعْلَمُونَ عَدَمَ اسْتِوَاءِ الْحَالَتَيْنِ، وَلَوْ عِلْمُوا لاختاروا لأنفسهم الحسنى)، نازانن که حال ی نهو دوو که سانه یه کسان نیه، نه گهر زانیبایان نهوه ی باشته نهوه یان هه لده بژارد.

که ده فهرموئ: ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ﴾، نافهرموئ: (كُلُّهُمْ)، له زۆر شوینی قورئاندا، خوا ﷺ وشه ی زۆربه (كثير، أَكْثَر) به کارده هیئتی، بوچی؟ (أَكْثَرُهُمْ: وَهُمْ الْأَتْبَاعُ الْمُخْذَعُونَ لِكِنِ الرُّسَاءُ الْأَقْلِيَّةُ كَانُوا يَعْلَمُونَ)، واته: شوینکه وتوووه، کلاو له سه رنراوو، هه لحه له تینراوه کان، نه یان زانیوه که ته وحیدو، شیرک، وه ک یه ک نین، به لام سه رکرده زۆر زانا کان که که مینه بوونه، نهوان زانیویانه، بویه خوا ﷺ ده فهرموئ: زۆربه یان نازانن، واته: زۆربه ی نه هلی شیرک و نه هلی کوفر نهو راستیه نازانن و که میکیان ده یزانن، به لام به رژه وه ندییان له کوفرو شیرکدایه، بو نهوه ی بازاری خو یان بهو خه لکه نه زان و نه فامه قه له بالغ بکه ن و، به کاریان بینن بو مه دار سازکردنی ناشه رعییانه ی خو یان، که خه لکه که نه گهر بیت و هو شیار بن و، چاویان بکریته وه، چیدیکه ئاماده نابن باری نهو خو سه پین و سته مکارانه یان له سه ر پشتی بی.

لیره دا نه م فهرمایشته ی پیغه مبه ری خوا ﷺ دینین، که ده فهرموئ: {مَنْ كَانَتْ الدُّنْيَا هَمَّهُ، فَرَّقَ اللَّهُ عَلَيْهِ أَمْرَهُ، وَجَعَلَ فَقْرَهُ بَيْنَ عَيْنَيْهِ، وَلَمْ يَأْتِهِ مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا مَا كُتِبَ لَهُ، وَمَنْ كَانَتْ الْآخِرَةُ نِيَّتَهُ، جَمَعَ اللَّهُ لَهُ أَمْرَهُ، وَجَعَلَ غِنَاهُ فِي قَلْبِهِ، وَأَتَتْهُ الدُّنْيَا وَهِيَ رَاغِمَةٌ} (أخرجه الترمذي: ۲۴۶۵، وابن ماجه: ۴۱۰۵، قال الألباني: صحيح).

واته: ههر که سیک مه به ستی دنیا بی (نهوه ی که زۆر لپی ده خه فتی ژیبانی دنیا بی)، خوا کاروباره که ی لی بلاو ده کات و هه ژاری ده خاته نیو چاوانی و

(واته: هه می شه خوئی به هه ژار ده یینی و ده زانی)، ته نیا ئه وه نده شی له دنیا بو دئی، که بوئی نووسراوه، به لام هه ر که سیک پوژی دوایی و مه نزلگای کو تایی مه به ست و ئامانجی بی، خوا ﷺ کاروباره که ی بو کو ده کاته وه سه ریه ک (په رش و بلاو نابی) و ده وله مه ندیی و بی نیازی ده خاته ئیو دلی و، دنیا ش دیته به رده ستی به ملکه چیی.

مەسەلەى شەشەم:

پاگەياندى ئەو راستىيە كە ھەر كام لە پىغەمبەر موحەممەد ﷺ،
بىپروايەكانىش سەرەنجام دەمرن و، لە قىامەتەش لە خزمەت خوادا، مشت
و مرو دەمەقالىيان دەبى، لە كاتى دادگايى كرانيان و دادوهرى كەردنى خواى
دادگەر لە ئىوانىندا:

خو ﷻ دەفەرموى: ﴿إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ ۝۳۰﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عِنْدَ
رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ ﴿۳۱﴾

شىكردنەهەى ئەم دوو ئايەتە: لە سى برگەدا:

(۱)- ﴿إِنَّكَ مَيِّتٌ﴾، بە دۇنيایى تۆ (ئەى موحەممەد ﷺ) مردووى، ﴿إِنَّكَ مَيِّتٌ﴾،
خوئىراوئىشەتەو: (إِنَّكَ مَائِتٌ)، (مَيِّتٌ) لەگەڵ (مَائِتٌ) ھەردووکیان بە مانای مردوون،
ھەلبەتە ئەو کاتە كە خوا ﷻ ئەو ئايەتەى بۆ پىغەمبەرى خاتەم ﷺ ناردو، زىندوو
بوو، بەلام واتە: تۆ بە مسوگەرى دواى دەمرى، نەك ئىستا مردووى.

(۲)- ﴿وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ﴾، بە دۇنيایى ئەوانىش ھەر مردوون، ھەروەھا ئاواش خوئىراوئەتەو:
(وَإِنَّهُمْ مَائِتُونَ)، ھەندىك لە شارەزايانى زمانى عەرەبى گوتووئانە: (مَيِّتٌ: مَنْ لَمْ يَمُتْ،
وَمَيِّتٌ: مَنْ مَاتَ، وَالصَّحِيحُ، أَنَّهُ لَا فَرْقَ بَيْنَهُمَا)، ھەندىك گوتووئانە: (مَيِّتٌ) واتە: كەسىك
كە جارى نەمردو، بەلام (مَيِّتٌ) بەبى گىرە (شدة)، واتە: كەسىك كە مردو، بەلام پاي
راست ئەوھەى كە جياواز نىن و، لە قورئانىشدا بە ھەردوو خوئىندنەوھەكان ھاتوون،
بۆيە يەك واتايان ھەيە، بەلام كە دەفەرموى: ﴿إِنَّكَ مَيِّتٌ﴾، واتە: لە داھاتوودا تۆ
دەمرى، ﴿وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ﴾، يان (مَائِتُونَ) و بە دۇنيایى ئەوانىش لە داھاتوودا دەمرن.

ئەمە بەرپەرچدانەھەى ھاوبەش بۆ خوا دانەرەكانە، كە دەيانگوت: ﴿أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّرٰى بِهٖ رَبَّ الْمُنُونِ ۝۳۰﴾ الطور، يان دەلین: شاعیرە بەلایى مردنى

بۆ چاوه‌ری ده‌که‌ین، به‌لایه‌کانی ژیان و گوزهرانی بۆ بێن، ھەری و له‌ کۆلمان بێته‌وه، ئنجا لی‌ره‌دا خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: تۆش ده‌مری به‌ دنیایی و ئه‌وانیش ده‌مرن.

۳- ﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْصِمُونَ﴾، دوا‌یی به‌ دنیایی ئیوه له‌ پوژی هه‌لسانه‌وه‌دا (و له‌و پوژه‌دا که‌ خه‌لک زیندوو ده‌کرێته‌وه‌و، هه‌لده‌سێترێته‌وه‌و بۆ سزاو پاداشت)، له‌ لای په‌روه‌ردگارتان و له‌ خزمه‌ت په‌روه‌ردگارتاندا ده‌که‌ونه ده‌مه‌قالیه‌وه‌.

که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْصِمُونَ﴾، له‌ خزمه‌ت په‌روه‌ردگارتاندا، ده‌که‌ونه ده‌مه‌قالیوه، له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که‌ په‌روه‌ردگار دادوه‌رییان له‌ نێواندا ده‌کات و دادگایان ده‌کات، به‌و شیوه‌یه که‌ به‌س خوا ﷻ بۆ خۆی ده‌زانێ چۆنه‌؟

ئهمه به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی هاوبه‌ش بۆ خوادانه‌ره‌کانیشه، له‌وه‌دا که‌ نکوولییان ده‌کرد له‌ زیندوو کرانه‌وه‌و لی‌پرسینه‌وه‌و سزاو پاداشت، خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: ئه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ! تۆش ده‌مری و، ئه‌وانیش به‌ دنیایی ده‌مرن، دوا‌یی ئیوه له‌ پوژی هه‌لسانه‌وه‌دا له‌ خزمه‌ت په‌روه‌ردگارتاندا، ده‌که‌ونه ده‌مه‌قالی و ناکوکی و مشتومپه‌وه‌، واته‌: زیندووش ده‌کرێته‌وه‌و لی‌شتان ده‌پرسیته‌وه‌و دادگایش ده‌کرین.

له‌و باره‌وه ئهم ده‌قه دی‌نین:

عَنِ الزُّبَيْرِ بْنِ الْعَوَّامِ، قَالَ: «لَمَّا نَزَلَتْ: ﴿إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ﴾ ٣٠ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْصِمُونَ ٣١﴾، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيْكَرُّ عَلَيْنَا مَا يَكُونُ بَيْنَنَا فِي الدُّنْيَا مَعَ خَوَاصِّ الذُّنُوبِ؟ قَالَ: نَعَمْ، لَيَكْرُرَنَّ عَلَيْكُمْ، ذَلِكَ حَتَّى يُؤَدَّى إِلَى كُلِّ ذِي حَقٍّ حَقُّهُ. قَالَ الزُّبَيْرُ: فَوَاللَّهِ إِنَّ الْأَمْرَ لَشَدِيدٌ (أَخْرَجَهُ الْحَاكِمُ: ٢٩٨١، وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحُ الْإِسْنَادِ، وَلَمْ يُخْرِجَاهُ، تَعْلِيقُ الذَّهَبِيِّ فِي التَّلْخِصِ: صَحِيحٌ).

واتە: زوبەیری کۆری عەووام ﷺ دەلی: کاتیک ئەم دوو ئایەتە موبارەکە هاتنە خواری: ﴿إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ﴾ (٢٠) ﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخَصُّمُونَ﴾ (٣١) گوتم: ئەی پیغەمبەری خوا! ﷺ ئایا گوناھە تایبەتیەکان کە لە نێوانماندا دەبن، پێمان دەگوێنێت و دەوایان دووبارە دەکێنێت و؟ فەرمووی: بەلی، ئەو گوناھانەتان دەخێنێت و بەرچاو، هەتا هەر خاوەن مافیک مافی خۆی پێ دەدرێ، زوبەیر گوێ: بە خوا کارەکە زۆر سەختە.

واتە: ئەگەر ئەوێ لە نێوان مسوڵمانان خۆشیاندا دەبێ، ئەوێش بخرێت و بەرچاویان، کارەکە سەختە، یانی: باسی یەکدی کردنە، تۆمەت بۆ یەکدی هەڵبەستنە، دلی یەکدی ئێشاندنە، گومانی خراپ بە یەکدی بردنە ... هتد، ئەوانەش دێنێت و پێ، دیارە لە حالیکدا کە لە دنیادا مەرووف تەوێبەکی ساغ و پاستی لێ نەکردن و، مافی خاوەن مافانی نەگیرا بێت و.

مەسەلەى حەوتەم:

بەروردی نیوان بە درۆ دانەرانی پەيامی راست و دروستی خوا، کە سەرەنجامیان دۆزەخ و، بە راستدانەرانی پەيامی راستی خوا، سەرەنجامی دلپەسندانەیان و پاککرانەوہیان لہ خراپەکانیان:

خو ﷻ دەفەرموی: ﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَبَ بِالْصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ۚ﴾ (۳۲) وَالَّذِي جَاءَ بِالْصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ ۖ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿۳۳﴾ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِندَ رَبِّهِمْ ۚ ذَٰلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿۳۴﴾ لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۳۵﴾

شیکردنەوہی ئەم ئایەتانە، لە نو برگەدا:

(۱)- ﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ﴾، ئایا کێ ستەمکارتەر لە کەسیک کە درۆ بۆ خوا هەڵدەبەستێ! پیتی (ف) لە (فَمَنْ) دا، (فَاءُ التَّفْرِيعِ عَلَى مَا قَبْلَهَا وَهُوَ الْإِخْتِصَامُ)، ئەم (ف) یە پەيوەست دەبێتەوہ بە مەسەلەى پێشپوہ، کە دەفەرموی: لە خزمەت پەرورەدگارتاندا دەکەونە مشت و مپەوہ، ئنجا دەفەرموی: کێ ستەمکارتەر لە کەسیک کە درۆ بۆ خوا هەڵدەبەستێ، مەبەست لە درۆ بۆ خوا هەڵبەستن، ئەوہیە کە گوتووایانە: خو ﷻ ھاوبەشی ھەيە، خو پۆلەى ھەيە...ھتد، ئەو بپرۆکە ئەفسانەیی و پووچ و بۆشانە، وشەى (مَنْ) یش بۆ پرسیارکردنە، ئەویش یان پرسیارکردنی چەسپاندن و دان پێداھێنانە، یاخود بۆ نکوولییکردنە، بۆ ھەردووکیان دەشێ، واتە: (لَا أَحَدٌ أَظْلَمُ مِنْ هَٰذَا الْمُفْتَرِي الْمَكْذِبِ)، ھیچ کەسیک لہو درۆ ھەڵبەستەرە بە ناوی خواوہو، بە درۆ دانەرە بۆ راستیی پەيامی خوا ستەمکارتەر نیە، ﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ﴾، کێ ستەمکارتەر لە کەسیک کە درۆ بە ناوی خواوہ دەکات و درۆی بۆ ھەڵدەبەستێ!

(٢)- ﴿وَكَذَّبَ بِالْصَّدَقِ إِذْ جَاءَهُ﴾، ههروهها ئەو راستییەکی که بۆی هاتوه، به درۆی دادهنئ، هیچ کهسێک له کهسێک که درۆ بۆ خوا ﷻ ههڵدهبهستئ و، راستییەک که له خواوه هاتبئ به درۆی دادهنئ ستهمکارتر نیه، مه بهست له (صَدَق) لێره دا: (الْقُرْآنَ الَّذِي هُوَ مَجْسَمُ الصُّدْقِ مِنْ كُلِّ الْجَوَانِبِ)، مه بهست له: (صَدَق) راستی، ئەو قورئانهیه که له راستیدا له ههموو پروویه کهوه راستی و ههقی تێدا بهرجهسته بووه.

(٣)- ﴿أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ﴾، ئایا له دۆزه خدا جێگه و رێگه ی ههوانهوه بۆ بێپروایان نیه! ئەم پرسیارکردنه، پرسیارکردنی نکوولییێکه رانهیه، واته: به دنیایی له دۆزه خدا جێی ههوانهوه، تێدا نیشته جئ بوون بۆ بێپروایان ههیه، چونکه (المَثْوَى: إِسْمٌ مَّكَانِ الثَّوَاءِ، وَهُوَ الْقَرَارُ، فَالْمَثْوَى: الْمَقَرُّ)، (مَثْوًى): ناوی شوینە له وشە (ثَوَاء) هوه هاتوه، (ثَوَاء) بریتیه له نیشته جئ بوون، کهواته: (مَثْوًى) یانی: شوینی نیشته جئ بوون، له پسته ی پیشی که دهفه رموی: ﴿وَكَذَّبَ بِالْصَّدَقِ إِذْ جَاءَهُ﴾، ئەو په یامه راسته ی بۆی هاتوه یه کسه ر به درۆی داناوه، بئ ئەوه ی بیری لئ بکاتهوه، و، تێوه ی رابمێنئ، ئەوانه خوا ﷻ دهفه رموی: ئایا بۆ بێپروایان جێگه و رێگه له دۆزه خدا نیه! واته: به ته ئکید ئەوانه بێپروان و، جێگه و رێگه شیان له دۆزه خدایه.

(٤)- ﴿وَالَّذِي جَاءَ بِالْصَّدَقِ وَصَدَّقَ بِهِ أَوَلَّيْنَاكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾، به لām کهسێک که راستی هیناوه، به راستیشی داناوه، ئا ئەوانه ن پارێزکاران.

﴿وَصَدَّقَ بِهِ﴾: هه ر خوۆشی دلتیا بووه و به راستدانه ری خوۆ و په یامه که ی بووه، یاخود ئەوانه ش که به راستیان داناوه که هاوه لانی، خوا لییان رازی بئ، که دهفه رموی: ﴿وَصَدَّقَ بِهِ﴾، (هـ) ی سه ر (بهـ) یان ده گه رپێته وه بۆ (الصدق)، (صَدَّقَ بِالْصَّدَقِ)، واته: ئەو په یامه راسته ی که بۆی هاتوه، به راستی دادهنئ، یاخود ده گه رپێته وه بۆ (الَّذِي) واته: ئەو که سه ی په یامه راسته که ی هیناوه، به راستی ده زانی که موحه ممه ده ﷺ، واته: قورئان به راست ده زانی، یان موحه ممه د ﷺ که هینه ری قورئانه له خواوه، به راستی دادهنئ.

که دەفه رموی: ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾، ئا ئەوانەن پارێزکاران، ئەمە شیوازیکی کورتەهێنانە، واتە: پارێزکاران ئەگەر هەبن تەنیا ئەوانەن، بێگومان لێرەدا مەبەست لەوانەش هاوێلانێ بەرپرسی پێغەمبەر ﷺ بە پلە یە کەم، چونکە کاتێک موحەممەد ﷺ ئەو پەيامە راستەى خواى هێنا، یە کەمین کەسانێک کە برۆیان پێ هێنان، هاوێلانێ بەرپرسی بوون، خوا لێیان رازی بێ، لە پێش هەمووشیانەوه، ئەوانەى کە لە پێشەوه بوون بە تاییهتی (أبو بکر الصديق)، ئنجا دوایی ئەوانی دیکەش خوا لە هەموویان رازی بێ.

بێگومان ئەوهش بەرزى پێگەو پایەى هاوێلانێ بەرپرسی پێغەمبەر ﷺ دەگەیهنێ، چونکە خوا ﷻ بە کۆمەلێک سیفەتی گەوره ستایشیان دەکات و دواییش پاداشتێکیان بۆ رادهگەیهنێ کە هەر شایستەى ئەوانە، خوا هاوکار بێ دوایی لە تەفسیری سوورەتی (الفتح) دا، کە لە چەند شوێنێکدا مەدح و ستایشی زۆری هاوێلانێ بەرپرسی پێغەمبەر ﷺ تیدا کراوه، خوا پشتیوان بێ باسی پێگەو پایەى بەرزى هاوێلانێ بەرپرسی پێغەمبەر ﷺ دەکەین، هەروەک لە کتیی حەوتەمى مەوسووعەى: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) کە لە ژێر ناوونیشانى: (خاتم النبیین محمد ﷺ): موجز سیرتە، وبراھین نبوتە، ومقامه الرفیع، وواجبنا اتجاهه)، لەویدا باسی پێگەو پلەى بەرزو ناوازی هاوێلانێ بەرپرسی پێغەمبەر ﷺ، پۆلین کردنیان بۆ چەند بەشێکمان، کردوه.

هۆکاری چیه؟ کە دەفه رموی: ﴿وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾، ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾، بە کۆ (جمع) دەیهێنێ، هەر ئەوانەن پارێزکاران، لە هالێکدا کە (الَّذِي) بۆ تاکە: ﴿وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ﴾، هەروەها: ﴿وَصَدَّقَ بِهِ﴾، ئەویش هەر بۆ تاکە؟

دەلێن: ئەوه لەبەر رەچاو کردنی وشەى (الَّذِي) بووه، کە دوایی دەفه رموی: ﴿وَصَدَّقَ بِهِ﴾، ئەگەرنا لە راستییدا مەبەست پێی کۆیه، چونکە دوایی

هه‌موو راناوه‌کان به کوو دینن: ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾ (۲۳) لَّهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿۲۴﴾ لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۲۵﴾، که زیاتر له ده (۱۰) ئاماژە‌ی کوو هاتوون، که‌واته: که ده‌فه‌رمووی: ﴿وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ﴾، به دڵنیایی مه‌به‌ست پێی موحه‌مه‌ده ﷺ، ئهو که‌سه‌ی راستی هێناوه، په‌یامی راستی هێناوه، به‌لام ئه‌وی دیکه: ﴿وَصَدَقَ بِهِ﴾، هه‌روه‌ها ئهو که‌سه‌ی که ئهو په‌یامه‌ راسته‌ی، یاخود ئهو هێنهری په‌یامه‌ راسته‌ی به‌راست داناوه، واته: قورئانی به‌راست داناوه، که په‌یامه‌ راسته‌که‌یه، یان هێنهره‌که‌ی ئهو په‌یامه‌ که موحه‌مه‌ده ﷺ به‌راست داناوه، ﴿وَصَدَقَ بِهِ﴾، هه‌رچه‌نده به‌ تاک هاتوه، به‌لام مه‌به‌ست پێی کوویه، چونکه دوایی ده‌فه‌رمووی: هه‌ر ئه‌وانه‌ن پارێزکاران.

(۶) - ﴿لَّهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾، هه‌رچی بیانه‌وی له لای په‌روه‌ردگاریان هه‌یانه، (آی: لَهُمْ كُلُّ مَا يَتَمَنُّونَهُ وَيُعْطُونَ)، هه‌رچی که به‌ خوژگه‌ی ده‌خوازن بۆیان هه‌یه‌و پێیان ده‌به‌خشری.

(۷) - ﴿ذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ﴾، ئا ئه‌وه‌ش پاداشتی چاکه‌کارانه، که‌واته: خوا ﷻ هه‌م به‌ پارێزکاران پێناسه‌ی کردوون، هه‌م به‌ چاکه‌کاران، ده‌شیتوانی به‌فه‌رمووی: (ذَلِكَ جَزَاؤُهُمْ)، به‌لام که ده‌فه‌رمووی: ﴿ذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ﴾، ئه‌مه: (إِظْهَارٌ فِي مَقَامِ الْإِضْمَارِ، لِإِفَادَةِ الثَّنَاءِ عَلَيْهِمْ بِأَنَّهُمْ مُحْسِنُونَ)، ئه‌مه ده‌رخستنه له شوینی شاردنه‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی ستایشان بکات، به‌وه‌ی که وێرای ئه‌وه‌ی پارێزکارن، چاکه‌کاریشن.

(۸) - ﴿لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا﴾، تاكو خوا ﷻ لێیان ب‌سپ‌رێته‌وه، خراپ‌ترین شتیك که کردوویانه، خراپ‌ترین کرده‌وه‌کانیان ب‌سپ‌رێته‌وه.

(ل) ی سه‌ر (لِيُكَفِّرَ)، (ل) ی هوکاره: (الْأَمُّ لِلتَّغْلِيلِ وَهِيَ تَتَعَلَّقُ بِفِعْلِ مَحْذُوفٍ دَلَّ عَلَيْهِ قَوْلُهُ: ﴿لَّهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾، وَالتَّقْدِيرُ: وَعَدَهُمُ اللَّهُ بِذَلِكَ، وَالتَّرَمُّ لَهُمْ ذَلِكَ، لِيُكَفِّرَ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا)، واته: (ل) بۆ هوکار دو‌زییه‌و په‌یوه‌سته

بە کرداریکی قرتینزاووه، که (لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ) دهیگهیه نئی و ئاوا مه زه ننه ده کری: بۆیه خوا ﷻ ئەو به ئینهی پیداون، که هه رچی بیانیه وی هه یانه، تا کو خراپترینی کرده وه کانیا ن که ئەنجامیانداون، لییان بسپرتیه وه و پاکیان بکاته وه.

۹- ﴿وَيَجْزِيهِمْ أَجْرُهُمْ بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، پاداشته که شیان بداته وه، به پپی باشتترینی کرده وه کانیا ن که ئەنجامیانداون.

پرسیار له پیغه مبه ری خوا ﷻ کراوه: چ گونا هیک گه وره تره؟ فه رموویه تی: {أَنْ تَدْعُوَ لِلَّهِ نِدَاءً وَهُوَ خَلْقَكَ} (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ٤١٣١، وَابْخَارِي: ٤٢٠٧، وَمُسْلِمٌ: ٨٦، وَأَبُو دَاوُدَ: ٢٣١٠، وَالتِّرْمِذِيُّ: ٣١٨٢، وَالنَّسَائِيُّ: ٤٠١٣) واته: (گه وره ترین گوناح ئەوه یه) که تو هاوتایه ک بو خوا بانگ بکه ی، له حالیکدا ئەو (خوا) به دیه پنه ری تو یه.

که ده فه رمو ی: ﴿لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا﴾، وشه ی (أَسْوَأَ) یانی: خراپترین، به لام (الْأَسْوَأُ مَسْلُوبُ الْمُقَاْضَلَةِ، أَيِ: الْعَمَلِ الشَّدِيدِ السُّوْءِ)، لی ره دا مه به ست پپی خراپترین کرده وه یان له فلان کرده وه یان، نیه، چونکه به رانه ره که ی قرتینزاووه، له بهر چا و ناگیر ی، به لکو مه به ست پپی هه ر کرده وه یه کی زور خراپه له خودی خویدا، هه روه ها ئەوی دیکه شیان که ده فه رمو ی: ﴿بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، به هه مان شیوه، واته: ئەو کرده وه زور باشه ی که کردوویانه، ئەوه ده کری ته پیوانه بو پاداشته وه یان، سه ره نجام مانایه که ی ده بیته ئەم دووه:

۱- (يَجْزِيهِمْ مَحَاسِنِ أَعْمَالِهِمْ دُونَ مَسَاوِيهَا)، خوا پاداشتی کرده وه باشه کانیا ن ده داته وه، به لام خراپه کانیا ن لی ده سپرتیه وه و له سه ریا ن سزایان نادات.

۲- (يَجْعَلُ مَحَاسِنَ أَعْمَالِهِمْ مِثْلَ أَحْسَنِهَا فِي الْأَجْرِ)، سه رجه م کرده وه باشه کانیا ن، وه ک کرده وه هه ره باشه کانیا ن داده ن ی له پاداشته درانه وه دا، واته: کرده وه هه ره باشه کانیا ن

دەكرینه پتوهر و تەرازوو بۆ پاداشت دانەوہیان و، بە پتی باشتەین كردهوہیان پاداشتیان دەدریتەوہ.

بۆ وینە: كەسێك كە نوێژكەرە، ھەندێك لە نوێژەكانی زۆر بە رێك و پێكیی دەكات، چ لە پرووی ئێوہرۆکیانەوہو، چ لە پرووی پرووالەتیانەوہ، ئنجا خوا ﷻ ئەو نوێژە ھەرە باشانە، دەكاتە پتوہر بۆ پاداشت دانەوہی لەسەر سەرچەم نوێژەكان، ھەرۆھە پۆژوو گرتەكەو، ھەرۆھە خێرو چاكەكان، ھەرۆھە ھەموو كردهوہەكانی دیکەش ھەر بەو شیوہیەو، دیارە بەخشش و كەرەمی خواش ﷻ سنووری نیە.

مه سه له ی هه شته م و کو تایی:

بېروایه کان پیغه مبهریان ﷺ به په رستراوه کانیان ده ترساند، به لام خوا ﷺ به سه بو به ندهی خوئی که بیاریزی و پستی بگری و سه ری بخت، نه گومراکراوی خواش راسته پیکه ری هیه و، نه راسته پیکراویشی گومراکهری هیه و، له حالیکشدا که بېروایه کان دان به به دپینه رایه تی خوا ﷺ و، هیچ له ده ست نه هاتووی په رستراوه کانیان له به رانبر خوا دا دین، هیچ لوژیک نیه بیانپه رستن، بویه خوا ﷺ فرمان به پیغه مبهر ﷺ ده کات که بی منه تیان بکات و، دلنیا شیان بکات که زه بوون و تیشکاو ده بن:

خوا ﷺ ده فهرموئ: ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ۝۳۶ وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ ۝۳۷ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّيهِ أَوْ أَرَادَنِيَ بِرَحْمَةٍ هَلْ هِيَ مُمْسِكَةٌ رَحْمَتَهُ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ۝۳۸ قُلْ يَتَّقُوا اللَّهَ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَمِلْتُ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝۳۹ مَنْ يَأْتِهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُقِيمٌ ۝۴۰﴾

شیکردنه وی ئه م ئایه تانه، له چوارده برگه دا:

۱- ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ﴾، ئایا خوا ﷺ به س نیه، بو به ندهی خوئی! به وانه ی جگه له و (خوا) یش ده ترسینن! (عبده) خوینراویشه ته وه: (عباده)، (أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ) واته: ئایا خوا ﷺ بو به نده کانی خوئی به س نیه! ئه مه له ته سلدا به و شیوه یه بووه: (وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِ اللَّهِ، وَاللَّهُ كَافٍ)، ته وان به جگه له خوا ده ترسینن، به و په رستراوانه ی که له جیاتی خوا یان له ویرای خوا ده یانپه رستن، تو ده ترسینن و ده لین: زیانت پی ده گه یه نن، به لام خوا ﷺ بو

تۆ بەسە، بەلام بۆیە خوا ﷻ تەعبیرەکە ی ئاوا داړشتو: ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ﴾^(١) **وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ** ﴿﴾، تاكو ئەوێ كافرەكان پێیان ناخۆشەو ئەوێش كە مایە دڵخۆشی پێغەمبەرە ﷺ پێش بخړی، كە بریتیه له: ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ﴾ ﴿﴾، ئەمە جێ دڵخۆشیە بۆ پێغەمبەر ﷺ، كە ئایا خوا ﷻ بەس نیە بۆ بەندە ی خۆی؟ هەر وەها ئەمە جێ دڵنارەحەتی و ناخۆشیە بۆ بێروایەكان، مادام خوا بەس بێ بۆ بەندە ی خۆی.

كەواتە: ترسێرانی ئەو بەندە یە ی خوا، یان بەندەكانی خوا، ئەگەر بە (عبادە) بخوێنرێتەو، بت و صەنەمەكان و پەرستراوە ساختەو پووچەكان، شتیکی بێ جێیە. ﴿وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ﴾ ﴿﴾، ئەمە ئاوردانەوێە له شیوە ی نادیارەو بۆ شیوە ی ئامادە (إِلْتِفَاتٌ مِنَ الْغَائِبِ إِلَى الْحَاضِرِ)، تاكو نێوەرۆکی ئەم رستە یە تاییەت بكری بە پێغەمبەرەو ﷺ و بۆ ئەو ساغ و یەكلاكرێتەو، ئەوان تۆ دەترسێن بەو شتانە ی كە له خوار خواوەن و له جیاتی خواوە دەیانپەرستن، بە بت و صەنەمەكانیان، دەیانگوت: ئە ی موخەممەد! ﷺ قسە بە بتەكانمان، مەلێ، - بێگومان پێغەمبەریش ﷺ تەعبیر و وشە ی ناشایستە ی بەكارنەهێنان، بەس دەیفەرموو: ئەوانە هیچ نی، ئەو پەیکەر و بت و صەنەمانە ی كە دەیانپەرستن، هیچ له دەست نەهاتوون، هیچیان پێ ناکرێ، ئایەتەكانی خوا هەر ئەو جوړە تەعبیرانە یان تێدایە، ئەوان ئەوێان بە قسە پێ گوتن و جێو دادەنا - دەیانگوت: قسە بە پەرستراوەكانمان مەلێ، زیانت پێ دەگە یەن، بۆیە خوا ﷻ دەفەرموێ: ئایا خوا بۆ بەندە ی خۆی بەس نیە؟، یان بۆ بەندەكانی

(١) هەر جارێك ئەم ئایەتە بە پێزە دەخوێنمەو، ئەو رۆژەم دێتەو یاد، كە دوا ی ماوێەك ئازار و ئەشكەنجە له زیندانی ئەمریکا دا له (كروویەر) چەند رۆژێك بێ هەوال بوون و، رۆژێك له خوێندنی قورئاندا له نوێژەكاندا، رێك گەیشتبوو مە ئەو ئایەتە: ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ﴾ ﴿﴾... له دەرگیاندا بۆ لێكۆلینەو و دادگایی (تحقیق و محاکمە) و، خوێندنی ئایەتەكە له و كاتەدا، هۆكاری هیمنی و ئارامیم بوو! ئەو رۆژەش دەوری: ٢٠٠٣/٧/٣٠ ز بوو، چونكە (٢٠) رۆژ دوا ی دەستگیركرانم بوو.

خۆی، بەس نیه، بیانپاریزی و سەریان بخات؟ ئەوانیش تۆ دەترسێن بەو شتانه
که لە خوار خواوەن و لە جیاتی خوا دەیانپەرستن!

٢- ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾، که سێکیش خوا پێی لێ تێک بدات، یان
لە پێ و بکات، هیچ راستە پێکەرێکی بۆ نیه، نەک پێنماییکار، چونکە خوا پێنمایی
هەموو کەسێکی کردووە، بەلام ئەوانە ی که خوا پێنمایان دەکات، هەیه پێنمایی خوا قبوڵ
دەکات و، خواش راستە پێی دەکات، هەشە پێنمایی خوا پەرز دەکات و، خواش سەری لێ
دەشیوێتی و سەرگەردان دەبێ، بەهۆی ئەوەوە کە پێنمایی خوا پەتکردۆتەو.

٣- ﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ﴾، هەروەها هەر کە سێکیش خوا راستە پێی
بکات، هیچ گومراکەرێک و هیچ سەرلێشیوێنەرێکی بۆ پەیدا نابێ.

ئەمە لە لایە کەوێ دڵخۆشییە بۆ پێخەمبەر ﷺ و بۆ برۆاداران، کە مادام
خوا ﷻ راستە پێی کردوون، هیچ کەس ناتوانێ پێیان لێ تێک بدات و
پێیان لێ بشیوێتی، لە لایەکی دیکەشەوێ نائۆمیدکردنە بۆ هاوبەش بۆ خوا
دانەرە گومراکەرەکان، کە مادام بەپێی بریاری خوا، بە پێی یاسای خوا، ئێوە
گومرا بوون، لە ئەنجامی ئەوەدا کە پێنمایی خواتان قبوڵ نەکردووە، تازە پێ
نابیننەوێ، هەرگیزیش راستە پێی نابن.

٤- ﴿الَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ﴾، ئایا خوا زāl و بالā دەستی خواوەن تۆلە
نیه؟ (الْإِسْتِفْهَامُ تَقْرِيرِيٌّ، لِأَنَّ الْعِلْمَ بِعِزَّةِ اللَّهِ مُتَقَرَّرٌ فِي النُّفُوسِ)، لێرەدا ئەم پرسیارکردنە
پرسیارکردنی چەسپاندنە، چونکە زانیاری هەبوون بە عیززەت و بالā دەستی خوا،
چەسپاوێ لە هەموو عەقڵ و دڵەکان دا.

کە دەفەرموێ: ﴿الَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ﴾، (الْعَزِيزُ: صِفَةٌ مُشَبَّهَةٌ مُشْتَقَّةٌ
مِّنَ الْعِزِّ، أَي: الْمُنْعَةِ)، واتە: (عَزِيزُ): ئاوەلناوی چوێناوێ (بە کردار) - لە پرووی
پێزمانییەو - لە وشە (عَزَّ) هەوێ هاتو، (عَزَّ) یش ئەوەیە کە سێک حالەتێکی
هەبێ کە بەرانبەرەکانی پێی نەویژن و زەفەرە پێی نەبەن.

که دەفه رموی: ﴿ذِي أَنْتِقَامٍ﴾، خاوەن تۆلەستاندن، (الْإِنْتِقَامُ: الْمُكَافَأَةُ عَلَى الشَّرِّ بِشَرٍّ، وَهُوَ مُشْتَقٌّ مِنَ النَّقْمِ وَهُوَ الْعُصْبُ)، (إِنْتِقَام) له (نَقْم) هوه هاتوه، واتە: توورەیی، ئنجا: ﴿ذِي أَنْتِقَامٍ﴾، واتە: خاوەن تۆلە، چونکە (إِنْتِقَام) بریتیە له سزادانهوی خراپە بە خراپە، واتە: خوا هەم بەلا دەستەو هەم خاوەنی تۆلەستاندنیشتە بو کەسانیک کە شایستەیی ئەوەن، خوا سزایان بدات و تۆلەیان لێ بستینی.

که دەفه رموی: ﴿وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُّضِلٍّ﴾، له سوورەتی (الأعراف) دا، خوا ﷻ دەفه رموی: ﴿مَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ هَادٍ﴾، ویدرهم فی طغیئهم یعمهون ﴿١٨٦﴾، (الأعراف، واتە: هەر کەسیک خوا گومرای بکات، راستە پێ کەری بو نابێ و، لیان دەگەرێ لەسەر کیشیی خۆیان دا سەراسیمەو سەرگەردان بین، بەلام لێرەدا دەفه رموی: ﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُّضِلٍّ﴾، یان: ﴿وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾، (مِنْ) ی بو زیاد کراوه: ﴿وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾، ئنجا (مِنْ)، بۆیە لێرەدا زیاد کراوه، تاکو دەق بێ لەسەر ئەوهی کە جینسی پێنماییکارو راستەپێکەر یان نابێت، بەلام له سوورەتی (الأعراف) دا، کە دەفه رموی: ﴿فَكَلَا هَادِيَ لَهُ﴾، لەبەر ئەوهی (لا) کە له پێشەوهیەتی پێی دەگوتری: (لَا النَّافِيَةُ لِلْجِنْسِ)، واتە: جینسی راستە پێکەری نابێ، کەواتە: ئەمە هونەر نواندنه له دەرپێندا، ئەگەرنا ماناکەیان هەریه کە، چونکە هی سوورەتی (الزمر)، (مِنْ) خراوێتە سەر: ﴿فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾، واتە: کەسیک خوا گومرای بکات، هەرچی راستە پێکەرە نابێ، له سەرەتاوه تاکو کووتایی، له سوورەتی (الأعراف) یشتا: ﴿فَكَلَا هَادِيَ لَهُ﴾، بە (لا) ی لابه‌ری تیکرا (جنس) یانی: جینسی راستە پێکەری نابێ.

٥- ﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ﴾، ئەگەر لێشیان پرسی: کێ ئاسمانەکان و زهوی هێناوه دی؟ زۆر بە جەختکردنه‌وه‌وه ده‌ڵین: خوا ﷻ.

ئەمە زەمىنە خوشکردنە بۆ ئەوھى لە دوایى دا دى:

٦- ﴿قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ بلى: ئايا ئەوانەتان دىونە كە لە جىياتى خوا لىيان دەپارێنەوھ!

يانى: مادام بەس خوا بەدیهێنەرە، دەبى ھەر ئەویش داواىكراو و پەرستراو بى، واتە: شتىك كە جىگای مشت و مپ نى، كە بەدیهێنەرەرايەتیی و خواوەندارىتیی و پەرورەدگاريتیی خوايە بۆ گەردوون و، بۆ بوون بەسەر و خوارىو، ئاسمانەكان و زەوى، ئەوھ كە ھىچ مشت و مپكى تىدانى، ئەوھى كردوھ بە زەمىنە خوشكردن و بناغە) تاكو دوایى پابەندیان بكات بەوھ كە دەبى تەنیا خواش بپەرستن و تەنیا داوا لەو بكەن، كە دەفەرموى: ﴿أَفَرَأَيْتُمْ﴾ دەگونجى دىتن، بىنىنى چاوى بى، چونكە ئەوانە پەرستوویان، بە چاوى سەریان بىنىویان، دەشگونجى مەبەست بىنىنى عەقلى بى، واتە: ئايا عەقل و ھۆشتان نى ئەو شتانەى كە لە جىياتى خوا لىيان دەپارێنەوھ، ھىچ نىن و شایستەى ئەوھ نىن؟ ھەمەزەكەش بۆ پرسیارکردنە و پرسیارکردنى نكوولییلىكەرانەى، ﴿قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ بلى: ئايا ئەوانە دەبىن (بە چاوى عەقل و دل، يان بە چاوى سەر) كە لە جىياتى خوا لىيان دەپارێنەوھ!

٧- ﴿إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّيَّ﴾ ئەگەر خوا ﷻ زیانىكى بۆ من بوى، ئايا ئەوان لایەرى زیانەكەینى؟ (الضر: ما يسوء الإنسان في نفسه وماله وما حوله)، (ضر) ھەر شتىكە كە مروف پى ناخوش بى لە جەستەیداو لە مال و سامانىداو لە دەوروربەرىدا، ﴿هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّيَّ﴾ ئەوانەى ئیوھ لە جىياتى خوا لىيان دەپارێنەوھ و دەیانپەرستن، ئايا زیانەكەى لادەدەن؟ ئايا لایەرى ئەو زیانەن؟ وشەى (كاشفات) بە پالندراو (مُصَاف) بۆ لای (ضر) خوێنراو تەوھ: ﴿هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّيَّ﴾ ئايا ئەوان لایەرى زیانەكەینى؟! ئەو زیانەى كە خوا ﷻ بۆ منى بوى، ھەر وھە بە تەنوىنى (كاشفات) یش خوێنراویشە تەوھ: (كاشفات ضره)، ئايا ئەوان لایەرن بۆ ئەو

زیانە ی که خوا ﷻ بۆ منی دەوی؟ (وَالْكَاشِفَاتُ: الْمُزِيلَاتُ) لابەرەکان، (فَالْكَشْفُ مُسْتَعَارٌ لِلْإِزَالَةِ بِتَشْبِيهِ الْمَعْقُولِ وَهُوَ الضَّرُّ بِشَيْءٍ مُسْتَتِرٍ، وَتَشْبِيهُ إِزَالَتِهِ بِكَشْفِ الشَّيْءِ الْمَسْتُورِ، أَي: إِخْرَاجِهِ)، لێرەدا که دەفەرموێ: (كَاشِفَاتُ ضُرِّهِ) یان (كَاشِفَاتُ ضُرِّهِ) هەردوو شیوەی خۆپندنەووە که هاتوون، واتە: ئایا ئەو پەرستراوانە ی ئیو، لابەری ئەو زیانەن، که خوا ﷻ بۆ منی دەوی؟! وشە ی (كَشَفَ) خوازاووەتەووە بۆ لابردن، چونکە زیانە که چوێتراو بە شتیکی پەنھانەووە، لابردنە که شی چوێتراو بە دەر خستنی ئەو شتە پەنھانەو پەردە لەسەر لادانیووە.

٨- ﴿أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمَسِكَاتُ رَحْمَتِهِ﴾، یان ئەگەر خوا ﷻ بەزەبیەکی بۆ من بوێ، خێرو خوشییەکی بۆ من بوێ، ئایا ئەوان گێرەرەووە ی ئەو بەزەبیە ی وین؟ (مُمَسِكَاتُ رَحْمَتِهِ)، خوێتراویشەتەووە: (مُمَسِكَاتُ رَحْمَتِهِ)، ئایا ئەوان گێرەرەووە ی ئەو بەزەبیە ی خوان که خوا بۆ منی بوێ.

٩- ﴿قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ﴾، بلی: خوام بەسە، هەموو پرسیارکردنەکان پرسیارکردنی نکو و ئییلێکەرەن، واتە: ئەگەر خوا ﷻ بیهوێ زیانیکم لێ بدات، ناتوانن زیانەکم لێ دوور بخەنەووە، ئەگەر خوا ﷻ بیهوێ خێرو خوشییەکم تووش بکات و بەزەبیەکم لەگەڵ بنوێنێ، ناتوانن ئەو بەزەبیە بگێرنەووە، کەواتە: ئەو پەرستراوانە ی ئیو هیچ کارە نین، ﴿قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ﴾، بلی: خوام بەسە، واتە: خوام بەسە، بۆ هەموو شتیکی و لە هەموو حالاندا، خوا بۆ من بەسە، کە پشتی پێ ببەستم و مشوورم لێ بخوات و سەرم بخات.

١٠- ﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْ أَلْتَوَكَّلُونَ﴾، پشت بەستووان تەنیا پشت بەو دەبەستن، واتە: پشت بەستووانێک کە عەقڵ و ھۆشیان ھەبێ، تەنیا پشت بە خوا دەبەستن، تەنیا ئەو دەکەنە کارپێ سپێردراوی خۆیان.

لێرەدا کە دەفەرموێ: ﴿إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ﴾، یان: ﴿أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ﴾ (عُدِلَ عَنْ عِبَارَةٍ: إِنْ أَرَادَ ضُرِّي، أَوْ أَرَادَ رَحْمَتِي، إِلَى مَا نَرَاهُ، لِقَصْدِ الْإِهْتِمَامِ بِالْمُرَادِ

بِهِ لَا يَصَالِ الْمُرَادِ إِلَيْهِ، حَتَّى كَأَنَّ ذَاتَهُ هِيَ الْمُرَادُ لِمَنْ يُرِيدُ إِيصَالَ شَيْءٍ إِلَيْهِ، وَهَذَا مِنْ تَغْلِيْقِ الْأَحْكَامِ بِالذَّوَاتِ، وَالْمُرَادُ أَحْوَالِ الذَّوَاتِ مِثْلُ: ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ﴾ (المائدة: ٣)، أَيْ أَكْلُهَا).

جار جار له پرووی پهوانبیزی و پړزمانییه وه ئاماژه ده که ین به هه ندی شتی ورد.

که ده فهرموئ: ﴿إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ﴾، یان: ﴿أَوْ أَرَادَنِيَ بِرَحْمَةٍ﴾، بۆچی خوا ﷺ نه یفه رمووه: ئە گەر خوا ﷻ بیهوئ زیانم لئ بدات، یان بیهوئ به زه ییم له گه ل بنوئنی؟ بویه ئەو ته عبیره بهو شیویه گوراوه، تا کو بایه خ پیدان ده ربخرئ بۆ ئەوهی دهو یستری، ویستراوه که ی پئ بگه یه نرئ، (که بریتیه له زیانه که، یان له ره حمه ته که)، وه ک خودی ئەو که سه (که پێغه مبه ره ﷺ) ویستراوه که بئ، که بابای ویستهر ده یه وئ شته که ی پئ بگه یه نئ (ئهو زیانه ی بۆی دهو یستری و، ئەو به زه ییه ی بۆی دهو یستری)، ئنجا ئەمه له پرووی پهوانبیزییه وه پئی ده گوئری: (تَغْلِيْقِ الْأَحْكَامِ بِالذَّوَاتِ) واته: په یوه سترکردنی حوکمه کان به خوده کانه وه، که مه به ست پئی حالی ئەو خودانه یه، وه ک خوا ﷻ ده فهرموئ: ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ﴾ (المائدة)، واته: مردارتان لئ قه ده غه کراوه، واته: خواردنی مردار، ئە گه رنا مردار له چ پروویه که وه قه ده غه یه؟ که لئی بخوین.

(١١)- ﴿قُلْ يَتَقَوَّمُوا عَلَىٰ مَكَانِكُمْ إِنِّي عَمِلْتُ﴾، بلی: ئە ی گه له که م! ئیوه له شوئنی خو تانه وه کاری خو تان بکه ن، منیش کاری خو م ده که م، واته: منیش نه نجامده ری ئەو ئه رکهم که پیم سپێردراوه.

(١٢)- ﴿فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾، له مه و دوا ده زانن، چی ده زانن؟!

(١٣)- ﴿مَنْ يَأْتِهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ﴾، کئ ئازاریکی بۆ دی، زه بوون و پرسیوای ده کات.

(١٤)- ﴿وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ﴾، ئازاریکی به رده و امیشی دێته سه ری، واته: ده زانن کئ له دنیا دا خوا سزایه کی بۆ ده نیئری، زه بوون و شه رمه زاری بکات و، له دوا پوژیشدا سزایه کی به رده و ام داده به زێته سه ری و ملی ده گری.

که ده‌فه‌رموی: ﴿قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ﴾، واتە: بَلَى: خوا‌م به‌سه، پشت به‌ستووان به‌س پشت به‌و ده‌به‌ستن، ئەمه مه‌به‌ست پێی ئەوه‌یه که من قه‌ناعه‌ت و بروام وایه، هه‌روه‌ها مه‌به‌ست پێی ئەوه‌یه که من ئەوه‌م له‌ یاده که ده‌بی پشت ته‌نیا به‌ خوا به‌ستری، دیسان را‌گه‌یان‌دی ئەو راستیه بو ئەوه‌یه که مسو‌لمانان و خه‌لک به‌گشتی فیر بن که ده‌بی ته‌نیا پشت به‌ خوا ﷻ به‌ستری.

که ده‌فه‌رموی: ﴿قُلْ يَتَقَوْمِ اَعْمَلُوا عَلَى مَكَانِكُمْ﴾، بَلَى: ئەه‌ی که‌له‌که‌م! ئەمه جو‌ری‌که له‌ دل نه‌رم‌کردنی دو‌ینراوه‌کان بو ئەوه‌ی باش گو‌یی بو بگرن، واتە: منیش یه‌کی‌کم له‌ خو‌تان، ﴿قُلْ يَتَقَوْمِ اَعْمَلُوا عَلَى مَكَانِكُمْ﴾، ده‌لن: (الْمَكَانَةُ: الْمَكَانُ، وَتَأْنِيَّتُهُ رُوعِي فِيهِ مَعْنَى الْبُقْعَةِ، وَاسْتَعْبِرَ لِلْحَالَةِ الْمُحِيطَةِ بِصَاحِبِهَا إِحَاطَةً الْمَكَانِ بِالْكَائِنِ فِيهِ)، (مَكَانَةٌ) به‌ مانای شو‌ینه، به‌لام بو‌چی کراوه به‌ مێنه، مێنه‌ی مه‌جازی؟ له‌به‌ر ئەوه‌ی مانای پارچه زه‌وی (بُقْعَةٍ) ی تیدا ره‌چاو کراوه، (بُقْعَةُ) ه‌ش مێنه‌ی مه‌جازیه، وشه‌ی (مَكَانَةٌ) یش خوا‌زاروه‌ته‌وه بو ئەو حا‌له‌ته‌ی که ده‌وری مرو‌ف ده‌دات، وه‌ک چو‌ن ئەو شو‌ینه‌ی که که‌سیک لێه‌تی، یان شتیک لێه‌تی، ده‌وری ئەو که‌س و ئەو شته‌ ده‌دات، وشه‌ی (مَكَانَتِكُمْ) به‌ کو (جمع) خو‌ینراوه‌ته‌وه‌ش: (مَكَانَاتِكُمْ).

که ده‌فه‌رموی: ﴿إِنِّي عَمِلٌ﴾، منیش ئەنجام‌ده‌ری ئەوه‌م که فه‌رمانم پێکراوه، یانی: من ئەرکی خو‌م ئەنجام ده‌ده‌م و، ئێوه‌ش چیتان پێ چاکه‌و له‌ توانا‌تدا هه‌یه، بیکه‌ن، که بێگومان ئەمه بی منه‌ت‌کردن و، بی باکی ده‌برینه له‌ هاوبه‌ش بو خوا‌دانه‌ره‌کان، چونکه ئەوان خو‌یان به‌ په‌رستراوه‌کانی خو‌یان هه‌ل‌ده‌دایه‌وه‌و، گه‌فیان له‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌کرد، ئنجا بو ئەوه‌ی بو‌یان ده‌ربخات: ئەو خوا به‌ یه‌ک‌گرتنه‌ی له‌ دلی مو‌حه‌مه‌د دایه ﷺ هێنده‌ پو‌چوو‌یه‌و، ئەو هێنده‌ پشتی به‌ په‌روه‌ردگار و په‌رستراوی راسته‌قینه‌ی خو‌ی قایمه‌و، بی منه‌ته له‌و شپ‌رو شالا‌ته‌ی ئەوان ده‌په‌رستن و هه‌ره‌شه‌ی پێ له‌و ده‌که‌ن.

که ده فهرموئ: ﴿فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾، ئەمە بۆ جه ختکردنه وه به له سه ره
 ئەوه که به ته ئکید له مه وودوا ده زانن، به دلنیا ییه وه ش: ته نیا خوا ﷻ ده توانی
 شتیکی وا بفهرموئ، بفهرموئ: مسوگەر له مه وودوا ده زانن و بۆتان ده رده که وئ،
 ههروه ها به س خوا ده توانی بفهرموئ: ﴿مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ﴾، واته:
 ده زانن کئ ئازاریکی بۆ دئ، زه بوون و سه رشووری بکات له دنیا داو، ﴿وَيَحِلُّ
 عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ﴾، سزایه کی به رده و امیشی بیته سه ری، که مه به ست پیی
 سزای پوژی دوایه، یاخود ئەمانه هه ر دووک مه به ست پییان پوژی دوایه، واته:
 سزایه کی بۆ دئ، زه بوون و سه رشووری ده کات له پوژی دوایی داو، سزایه کی بۆ
 دئ که به رده و ام بی و له کوئی نه بیته وه.

وشه ی (يَحِلُّ)، پیشتیش با سمان کرد که کاتی خوئی که سییک چووه بۆ سه ردانی
 که سییک، بۆ لای خانه خوئییه ک، ولاخی پی بووه و باری پی بووه، ئیدی باره که ی
 خستوه و له وه را هاتوه.

هه لبه ته ئەوه ته عبیره ش ئی عجازی کی میژوو یی تیدایه، هه رچه نده نه مبینیوه
 له ته فسیره کاندایا مازهی بۆ کرابی، چونکه که سییک ده توانی بلی: به دلنیا یی
 له مه وودوا ده زانن کئ زه بوون ده بی و، کئ له دنیا داو زه بوون و سه رشوور ده بی
 و، له دوا پوژی شدا ئازارو سزایه کی به رده و امی به مل دادی، که سییک ده توانی به
 په های ی ئەوه بلی، که خاوه نی گه ر دوون و خاوه نی دنیا و قیامه ت بی!

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی چوارەم

پێناسە ی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان دوازدە (١٢) ئایەت دەگرێتە خۆی، ئایەتەکانی: (٤١ - ٥٢)، لەو دوازدە (١٢) ئایەتەدا، خوا ﷻ چەند بابەتییکی جوړاو جوړ دەخاتە ڕوو، کە سەرچەم هەشت بابەتی سەرەکیین:

١- دابەزێرانی کتیب بۆ لای (محمد ﷺ) بە هەق، بۆ پێنمایی کردن و پاستە ڕی کردنی خەلکی.

٢- گیان کێشانی خوا بۆ مرووفان، لە حالەتی مردن و خەوتندا.

٣- بە هەلەداچوونی هاوبەش بۆ خوادانەران لە بواری شەفاعەتدا، کە پێیان وابوو پەرستراوەکانیان، تەواو پەرجایان لە لای خوا ﷻ بۆ دەکەن.

٤- دڵ تێکچوونی کافران و، دڵ بێزار بوونیان بە یادی خوا، دڵ خوشبوونیان بە بانی پەرستراوەکانیان.

٥- فەرمانکردنی خوا بە پیغەمبەرە کە ی موحەممەد ﷺ بە لی پارانەوێهەکی کورتی ناوازه.

٦- حال خراپی بێ پروایان لە قیامەتدا، بە شیوەیە ک کە چاوەروانییان نە دەکرد.

٧- لە خۆبایی بوونی مرووفی خوانەناس، لە کاتی هات و لە کاتی خێرو خوشیی داو، خستنه ڕووی خوا ی کارزان بۆ ئەو راستییە ک پێشووانیشیان هەروا بوون، کاتیک خوشییەکیان بۆ دەهات لە کەوڵی خۆیان دەردەچوون و زۆر شادمان دەبوون، هەتاکو سزای خویان بۆ هاتووە، سزایان چێژتووە.

٨- راگەیانندی ئەو راستییە ک بژیو بە دەست خاویەو، فراوان و تەسکی دەکات، واتە: زۆرو کەمی دەکات، بۆ هەر کەسێک ک بیهوێ، هەلبەتە نە ک لە گۆترە بەلکو بە پێی حیکمەتی بی سنووری خۆی و، بە پێی ئەو یاسایانە ی لە ژیا ی مرووفدا دایان.

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ اهْتَكَىٰ فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ ضَلَّٰ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهِ ۖ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ۝٤١﴾ اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝٤٢

﴿أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ قُلْ أُولَٰئِكَ كَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ ۝٤٣ قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا ۖ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝٤٤ وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ ۖ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ۝٤٥ قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۝٤٦ وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۖ وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ۝٤٧ وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ۝٤٨ فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَاهُ نِعْمَةً مِنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ ۖ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝٤٩ قَدْ قَالُوا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝٥٠ فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا ۖ وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَٰؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ۝٥١ أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝٥٢﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تهکان

{به دَلنیا یی ئیمه (ئهی موحه ممه د!) به ههق کتیبمان دابه زاندۆته سهر تو، بۆ خه لک، ئنجا ههر کهس پێی راستی گرت، به سوودی خۆیهتی و، ههر که سیش گومرا بوو، ته نیا به زیانی خۆی گومرا ده بێ و، تو چاودێرو پارێزه رنی به سه ریا نه وه (که نه هی لێ گومرا بێن) ﴿٤١﴾ خوا له کاتی مردندا گیانه کان وهرده گری (ده کیشی) و، ئه وانه ی نه شمرد بێن له (کاتی) خه وتنیاندا، گیانه کانیا ن وهرده گری، ئنجا ئه وه ی مردنی بۆ پریاردابن (له لای خۆی) ده یانه ی لێ ته وه و، ئه وانه ی دیکه ش تا کو کاتیکی ناوبراو ده نێرێ ته وه (نیو جه سه ته کانیا ن)، بێگومان له وه دا نیشه نه هه ن بۆ کۆمه لێک بیر بکه نه وه و رامین ﴿٤٢﴾ (ئایا ئه وانه له سزای خوا بیا کن!) یان جگه له خوا تکارا نیکیان گرتوون (که له قیامه تدا تکیان له لای خوا بۆ بکه ن)؟ بَلْی: ئایا ئه گه ر ئه وانه هیچ شتیکیان به ده ست نه بێ و نه شفامن (چۆن تکانان بۆ ده که ن)؟! ﴿٤٣﴾ بَلْی: تکانردن تیکرای ته نیا هی خوا یه (و به ده ست ویه)، حوکمرانیی ئاسمانه کان و زه وی هی ویه و، دوا ییش ههر بۆ لای وی ده گیرد رینه وه ﴿٤٤﴾ کاتیکیش خوا به ته نیا باس بکری، ئه وانه ی پروایان به (مه نزلگای) کۆتایی نیه، دله کانیا ن ده سلّه منه وه (و ده گوو شری ن)، که چی که باسی ئه وانه ی جگه له وی (په رسترا وه کان) بکری، یه که سه ر ئه وان دلخۆش و شادمان ده بن ﴿٤٥﴾ بَلْی: ئه ی خوا یه! داهینه ری ئاسمانه کان و زه وی، زانای په نهان و ئاشکرا، ته نیا تو دادوه ری له نیوان به نده کانتدا ده که ی، له وه دا که تیدا که وت بوونه راجیا یی و مشت و مپه وه (له ژیا نی دنیا دا) ﴿٤٦﴾ ئه گه ر هاتبا و (له پوژی دوا یی دا) ئه وانه ی سته میان کردوه (تووشی کوفرو شیرک بوون) هه رچی له زه ویدا یه و، وینه ی خۆیشی له گه لیدا هه یان بووا یه، ده یان کرده به لا گیره وه (و قه ره بوویان بۆ قوتار بوون) له ئازاری سه خت و بپه زای پوژی قیامه ت و، ئه وه ی

که چاوه پريان نه ده کرد له لايه ن خواوه بويان ده رکهوت ﴿۴۷﴾ ههروهه ها نه و
 (کرده وه) خراپانه ش که (له دنيا دا) وه ده ستیان هینابوون، بويان ده رکهوتن و
 (سزای) نه وه ی گالته یان پیده کرد گهماروی دان ﴿۴۸﴾ (جیی سه رسوپمانه) کاتیک
 مروڤ (ی بیپروا) زیانیکی تووش ده بی، بانگمان ده کات (لیمان ده پارێته وه که
 لپی لابه رین)، دواپی کاتیک له لايه ن خومان وه چاکه یه کی پیده به خشین، ده لئ:
 ته نیا به هو ی زانیارییه وه پیمدراوه (و وه ده ستم هیناوه) راست نیه، به لکو نه وه
 تاقیکردنه وه یه، به لام زوربه یان نازانن ﴿۴۹﴾ نه وانه ی پیش وایش نه و قسه یان
 گوت: که چی نه وه ی وه ده ستیان هینابوو (له سامان و مال) هیچ دادی نه دان
 (و سوودی پی نه گه یاندن) ﴿۵۰﴾ سه ره نجام (به هو ی نه وه لویسته یانه وه) سزای
 (کرده وه) خراپه کانیان که وه ده ستیان هینابوون، تووشیان بوو، ههروهه ها نه وانه ش
 که ستمیان کردوه له مانه سزای نه وه (کرده وه) خراپانه ی وه ده ستیان هیناون،
 له مه وودا تووشیان دئ و، ده سته وسانکه ریش نین (له سزای خوا قوتارین) ﴿۵۱﴾
 ئایا نازانن که خوا ﴿۵۲﴾ هه ر که س ییه وئ، بژیوی بو فراوان ده کات، ههروهه ها
 وه ته نگي دینئ (و که می ده کات)! به دلنایبی له وه دا نیشانه هه ن بو کومه لیک
 پروایینن ﴿۵۳﴾.

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندی‌ک له وشه‌کان

(بَوَكِيلٌ): (الْوَكِيلُ: فَعِيلٌ مِمَّا مَعْنَى الْمَفْعُولِ (وَكَفَى بِاللَّهِ وَكَيْلًا) أَي: اكْتَفَى بِهِ أَنْ يَتَوَلَّى اللَّهُ أَمْرَكَ: ﴿وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ﴾، أَي مَوْكَلٍ عَلَيْهِمْ وَخَافِظٍ لَهُمْ، (وَكَيْلٌ): له‌سه‌ر کیشی (فَعِيلٌ) ه، به‌لام به مانای (مفعول) ه، واته: (مَوْكُولٌ إِلَيْهِ) کار پێ سپێردراو، که ده‌فه‌رموی: ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ وَكَيْلًا﴾ النساء، واته: تۆ ئیکتیفا بکه به‌وه خوا سه‌ره‌پرشتیاریی کاروبارت بکات و کاری خۆت به‌و بسپێری، ﴿وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ﴾، تۆ کار پێ سپێردراو نی بۆ ئه‌وان، پارێزه‌ر نی به‌سه‌ر وانه‌وه.

(تَوَفَّى): وه‌رده‌گری، ده‌مرینی، (عُبِّرَ عَنِ الْمَوْتِ وَالنُّوْمِ بِالتَّوَفَّى) واته: هه‌ر کام له‌مردن و خه‌وتن به‌ وشه‌ی (تَوَفَّى) ته‌عبیریان لێ‌کراوه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌ کاتی مردندا، ڕووحی مړۆف له‌ جه‌سته‌ی وه‌رده‌گیری به‌ ته‌واویی، به‌لام له‌ کاتی خه‌وتندا، به‌شی‌وه‌یه‌کی ئاته‌واو ڕووحه‌که وه‌رده‌گیری نه‌ک به‌ ته‌واویی، ئه‌گه‌ر به‌ ته‌واویی وه‌رگیری و لێی جیا‌یته‌وه، مردن ڕووده‌دات.

(الْأَنْفُسُ): کۆی (نَفْس) ه، (نفس) یش به‌ مانای ڕووحه، هه‌تا له‌ جه‌سته‌ دایه (نه‌فس) و، له‌ ده‌ره‌وه‌ی جه‌سته‌ش (ڕووح) ی پێده‌گوتری.

(أَشْمَازَتْ): (أَي: نَفَرَتْ وَأَنْقَبَضَتْ)، سله‌میه‌وه‌و گووشرا، دلێان گووشراو، ته‌نگ بوو، (إِشْمِئْزَاز) واته: (انْقِبَاض) وه‌ته‌نگ هاتن و ناره‌حه‌ت بوون و بێزاربوون.

(يَحْتَسِبُونَ): (يَتَوَقَّعُونَ) به‌ شی‌وه‌یه‌ک که چاوه‌ڕوانییان نه‌ده‌کرد: ﴿مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ﴾ الطلاق، واته: له‌لایه‌که‌وه به‌ شی‌وه‌یه‌ک که چاوه‌ڕوانییان نه‌ده‌کردو حیساییان بۆ نه‌کرد بوو.

(وَحَاقَ بِهِمْ): (نَزَلَ بِهِمْ، أَصَابَهُمْ)، واتە: دابەزییە سەریان و، تووشیان بوو.

(فِتْنَةٌ): بە مانای تاقیکردنەوێ و جەرباندن دێ، لەم سیاقەدا: ﴿بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ﴾، ئەمە تاقیکردنەوێیە، ئێو مَال و سامانە کە پێتان دراوە، ئەگەرنا (فتنة) بە پێی سیاقە جوړاو جوړەکان، مانایەکی دەگوێرێ.

(يَبْسُطُ الرِّزْقَ): (يَبْسُطُ) پانی دەکات و، درێژی دەکات، (رِزْقٌ) بژیو: ﴿يَبْسُطُ الرِّزْقَ﴾، (يُوسِّعُ) فراوانی دەکات، مەبەستی پێ (يُكْثِرُ) زۆری دەکات.

(وَيَقْدِرُ): (أَيُّ يُضَيِّقُ) وەتەنگی دێنێ، (يُضَيِّقُ) بە مانای (يُقَلِّلُ) بژیو کەم و تەنگ دەکاتەوێ.

مانای گشتیی ئایەتەکان

خوایێكمان لەم رەوتەدا ڕوو لە پیغەمبەری خاتەم ﷺ دەکات، کە وەک لە پێناسەی ئێم دەرسەدا گوتمان: هەشت بابەتی گەورەو گرنگ لەم دوازدە (۱۲) ئایەتەدا خراوە ڕوو، بە لکو دەگونجێ بگوترێ: زیاتریشن، یاخود ئێو هەشت بابەتەش هەندیکیان بچنە ئێو هەندیکیان، بەلام من بۆ زیاتر ڕوون بوونەوێ چەمک و واتای ئایەتەکان لە پێناسەی دەرسەکەدا، کردوومن بە هەشت بابەت.

ئنجایەکیک لەو بابەتانە باسی قورئانە، دەفەرموێ: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ﴾، بە دڵنیایی ئێمە کتیبمان بە هەق دابەزاندۆتە سەر تۆ بۆ خەلکی، دوینراو (مُخَاطَب) موخەممەد ﷺ، کە خوایێكمان قورئانی دابەزاندۆتە سەر دلی پاک و موبارەکی، وشەی (إِنَّا)ش بۆ جەختکردنەوێ: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ﴾، ئەمەش بەرپەرچدانەوێ قسەو پروپاگەندەی بێڕواو هاوبەش بۆ خوادانەرەکانە کە دەیانگوت:

أ- موحەممەد ﷺ شەیتانیك فیری دە کات.

ب- بۆ خۆی هەڵیبهستوه.

ج- له كهسیكى دیکه فیری بووه، ئەو تۆمەتانه هەموویان گوتراون، خوا ﷻ بۆ بەرپەرچدانەوهی ئەو قسانە هەموویان دەفەرموی: بە دنیایی ئیمە قورئانمان بە هەق دابەزاندۆتە سەر تۆ بۆ خەلک، که دەفەرموی: ﴿بِالْحَقِّ﴾، واتە:

۱- ئیمە هەق بووین که قورئانمان بۆ تۆ ناردوه.

۲- یاخود بە شیوازیکی هەق بۆ تۆمان دابەزاندوه.

۳- یاخود قورئانمان دابەزاندوهو هەقی له نیو خۆیهوه گرتوه.

﴿فَمِنْ أَهْتَكَدَ فَلْنَفْسِهِ﴾، ئنجا هەر كهسیك پێی راستی گرت، ئەوه سوودەكهی بۆ خۆیهتی، ﴿وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا﴾، هەر كهسیكیش گومرا بوو له پێی لاداو، له پێی ون بوو، گومرا بوونەكهی بە زیانی خۆیهتی، خۆی له گومرا بوونەكهی زەرەرمەنده، هەروەك تەنیا خۆی له پێی راستگرتنەكهی بەهرەمەنده، ﴿وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ﴾، تۆ بەسەر ئەوانەوه كار پێ سپێردراوو سەرپەرشتیاری، چاودیرو پارێزەر نی، نەهێلی لابەدن، ئەمە بابەتی یەكەم.

ئنجا خوا ﷻ دێتە سەر بابەتیکی دیکه، که یەکیك لەو هەقانهی ئەم قورئانه گرتووێهه خۆی، بریتییه لهوهی پووچهکان هەموویان بەدەست خوان و بیگومان له کاتی مردندا، ئەو پووچانه وەردهگرێ و بەو شیویه خوا ﷻ مردنیان بەسەردا دینێ، ئەوهی نەشمردبێ، له کاتی خەوتندا، واتە: هەم له کاتی خەوتندا، هەم له کاتی مردندا، پووچهکان لەبەر دەستی خوان و خوا دەیانباتهوه لای خۆی، ئەوهی که بە مراندنیش پووچی وەرنهگرێتهوه، له کاتی خەوتندا پووچهكهی وەردهگرێتهوه.

﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا﴾، خوا ﷻ نه فسه کان وهرده گری به تهواوی له کاتی مردنیاندا، ﴿وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا﴾، ئەوانهش که نه مرد بن، له کاتی خهوتنیاندا نه فسه کان وهرده گری، دواوی باس ده کهین بوچی خوا ﷻ وشه ی نه فسه کان ﴿الْأَنْفُسَ﴾ ی به کارهیناوه، که کو ی نه فسهو، وشه ی پروحه کان (أَرْوَاح) ی به کارهیناوه، دواتر لهو بارهوه باسیکی تایهت ده کهین، ﴿فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ﴾، ئنجا خوا ﷻ ئەوهی که مردنی بو بریار دابی، لهو نه فسانه ی وهریگرتوون له کاتی خهوتنیاندا، له لای خو ی دهیهلتهوه لهو شوینه ی که بهس خو ی ده زانی، ئایا له مه نزلگای بهه شتدایه، یان له مه نزلگای دوزه خدا، ئەوانه ده هیلتهوه؟! یان له شوینیکی دیکه ی وهک بهه شت و دوزهخ، ﴿وَيُرْسِلُ الْآخَرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾، ئەوانی دیکهش ده نیرتیهوه، تاکو کاتی ناوبراو، واته: ههر کامیان لهو پروحانه ده نیرتیهوه بو نیو جهسته، تاکو ئەوهنده ماوه ژیانه ی ماویهتی له دنیادا، تهواوی دهکات، ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾، به راستی لهوهدا نیشانه ههن بو کومه لیک بیر بکه نهوه، راهمینن و تیفکرن.

که دواوی ئیمه توژیک تیده فکرین و راده مینین له دیارده ی خهوتن و چۆنیهتی جیا بووه نهوهو دوور کهوتنه وهیه که ی نه فس له جهسته، که له حالهتی خهوتندا پرووده دات.

ئنجا خوا ﷻ دیته سهر بابه تیکی دیکه، ههر لهو چوارچیوهیه ی ههمه کاره بوونی خوا ﷻ له دنیاو دواپوژدا، که ئەوه تا کتیبی به ههق بو تو دابه زاندوهو، بو ئەوهی خه لک ری راست بگری، ئەگەر ری راست بگرن، قازانجی خو یانهو، ئەگەر ری چهوت بگرن و لابدهن، به زیانی خو یان تهواو ده بی، تو شمان نه ناردوه که نه هیلی لابدهن، تو ته نیا په یامی خو یانی پیده گهیه نی.

ئەوه تا خوا ﷻ چ له کاتی مردنداو، چ له کاتی خهوتندا، پروحه کان وهرده گریتهوه، ئنجا ئەوانه یان که له کاتی خهوتندا پروحه کان یان وهرده گری، ئەگەر مردنی بو

بەریار دابن یە کجاریی ئەو پوووحە ی وەر یگرتووە، نایگێڕێتەووە نێو جەستە، ئەو کەسە خەوتوووەو بە خەبەر نایەت و لە قیامەتێ لە عالەمی بەرزەخدا بە خەبەر دی، ئەوی دیکەش دەنێڕێتەووە تاکو کاتی دیارییکراو.

بابەتی سییەمیش ئەو یە کە هاوبەش بۆ خوا دانەرەکان بە تەمابوون بت و سەنەمە پەرستراوەکانیان شەفاعەت و تکیان لە لای خوا بۆ بکەن، هەر وەک بەداخەووە هەندێک لە ئۆممەتی موحەممەدیش ﷺ، کە تووشی شیرک بوون بە ھۆی هەندێک لەوانەو، کە بە پیاو چاکیان داناون، ئنجا لە زیندووان، یان لە مردووان، ئەوانیش تووشی جوۆریک لە شیرک بوون، پیغەمبەر ﷺ زۆر بە پوونی و، بە توخی ھۆشداریی داو بە ئۆممەتی کە تووشی شیرک نەبن، بۆ وینە: لە یەکیک لە فەرماشتەکانی دا دەفەرموی: {لَا تُطْرُونِي كَمَا أَطَرَتِ النَّصَارَى ابْنَ مَرْيَمَ، فَإِنَّمَا أَنَا عَبْدُهُ، فَقُولُوا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ} (أخرجه أحمد: ١٥٤، والدارمي: ٢٧٨٤، والبخاري: ٣٢٦١)، واتە: بە من ھەلامەلێن و تیمەپەڕینن لە مەدح کردندا، وەک چۆن نەصرانیەکان لە عیسای کۆری مەریەمدا تێیان پەراندا (و کردیان بە کۆری خواو کردیان بە بەشێک لە خوا)، من بەس بەندە ییم، ئنجا بلێن: بەندە ی خواو پەوانەکراوەکە ی.

ھەر وەھا زۆر شتی دیکە ی لەو بارەووە فەرموووە کە ئیمە لە باسیکی سەر بەخۆ لە کوۆتایی سوورەتی (یوسف) دا، لە ژێر پۆشنایی ئەم ئایەتە دا کە دەفەرموی: ﴿وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ﴾ (١٠٦) یوسف، باسیکی خەست و خوێمان لەو بارەووە کردووە.

بەلێ یەکیک لە عەقیدەو عەدەتەکانی هاوبەش بۆ خوادانەرەکان، بریتی بوو لەو ی بەتەما بوون پەرستراوەکانیان تکاو پرجایان بۆ بکەن، کە لە نێو شیعە دا بەگشتی و هەندێک لە ئەھلی تەصەووف و خەلکی عەوامدا، ئەو حالەتی چاوەڕێکردنی کار بۆ کرانە بە شیوہی ناشەرعییانە، لەلایەن هەندێک لەوانەو کە پێیان بروادارن لە شیخ و پیاو چاک و مەزارگەکانیان ئەو حالەتە ھەیە، لە شیعیکی دا ھاتووە دەلێ:

بۆیە لە دنیا دەستم گرت وەتۆ ... تاكو له قیامەت نەبم پەنجەرۆ

یانی: لە دنیادا بۆیە دەستم پێگرتی، تاكو له قیامەتدا پەنجەرۆ نەبم و تۆ شەفاعەتم بۆ بکە! هەلبەتە ئیمە باسێکی سەر بە خۆمان لە بارەى شەفاعەت و تکاوه کردوه، له تەفسیری سوورەتی (یونس)دا، جارێکی دیکە باسی ناکهین، بەلام گرنگ ئەوهیه ئەم مەسەلەى تکا بۆ کران و تکا بۆ کردنه، یه کیکه لهو هۆکارانهى که خەلکیک به هۆیهوه تووشی شیرک بووه.

لێره دا خوا ﷻ ده فەرموی: ﴿أَمْ أَخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ﴾، بێگومان ئەمه دەبێ پەيوهست بێتهوه به رسته يه کهوه که له پيش ویدا بووه، بەلام به عه قل و سه ليقه ده زانری، واته: ئایا ئەوان له سزای خوا بێ باکن! یاخود جگه له خوا تکا کارانیکیان بۆ خۆیان گرتوه، تکیان بۆ بکهن؟ ﴿قُلْ أُولَئِكَ لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ﴾، بلی: ئایا ئەگەر ئەوانه هیچیان به دهست نه بێ و نه شفامن (ئهو په رستراوانه)، ئایا ده توانن تکا بکهن؟!

﴿قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا﴾، بلی: تکا کردن هه مووی تیکرا هی خوايهو، که سی دیکه خاوهنی تکا کردن نیه، ده بێ ئەو مؤلّهت بداو، بۆ که سیکیش که لێی رازیه، وهک ده فەرموی: ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ (البقرة، ۲۵۵) واته: کێ له لای وی تکا ده کات، مه گەر به مؤلّهتی ئەو، ههروهها ده بێ تکا بۆ کراویش خوا رازیه بێ تکای بۆ بکری، وهک ده فەرموی: ﴿وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِّنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ﴾ (الأنبياء، ۲۸) واته: فریشته کان تکا ناکهن، مه گەر بۆ که سیک خوا لێی رازی بێ، تکای بۆ بکری، ئەوانیش له سام و هه یبه تی بۆ خۆیان به په رو شن.

﴿لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾، مۆلکی ئاسمانه کان و زهوی، هوکمرانیی له ئاسمانه کان و زه ویدا هی ویه، ﴿ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾، دوا ییش بۆ لای وی ده گیردرینه وه.

ئىنجا باسى بابەتتىكى دىكەي چوارەم دەكات:

﴿وَإِذَا ذَكَرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾

ئەمە باسى بابەتتىكى دىكەيە كە بىرىتە لە ھەلۆيىستى نەفامانەو نەزانانەي ھاوبەش بۆ خوادانەرەكان لە بەرانبەر خوادا، كە كاتىك باسى خوا ﷻ دەكرا، دلىان رىك دەھات و دەگووشر، بەلام كە باسى بت و سەنەمەكانيان كرابايە، دلىان خوۆش دەبوو، كەيفيان دەھات، لە ھالىكدا زانيويشيانەو گوتووشيانەو دانىشيان پىداھيتانەو، كە بەديھيتان ھەمووى ھى خوايە، پەرورەدگاريتى ھەر ھى خوايە، خواھنداريتى تەنيا ھى خوايە، كە چى دلىان بەبت و سەنەمەكانيان خوۆشتر بووہ!

﴿وَإِذَا ذَكَرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ لە

كاتىكدا تەنيا باسى خوا ﷻ بىكرى، ئەوانەي پرويان بە مەنزلگاي كوتايى نيە، دلىان رىك دى و دەگووشرى، ﴿وَإِذَا ذَكَرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ﴾ بەلام كاتىك ئەوانى دىكەي جگە لەو، واتە: ئەو پەرستراوہ ساختانەي كە وىپراي خوا، يان لە جياي خوا دەپەرسترين، باس بىكرين: ﴿إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾ كەت و پەر دلىان خوۆش دەبى، كەيف و شادمانيان بۆ دى، كە ئەمەش ديسان ئەو دلخوۆشبوونە بە جگە لە خوا، زياتر لە خوا، دلخوۆش بوون بە بەرنامەي جگە لە خوا، زياتر لە ھى خوا، بە پاداشتي جگە لە خوا، زياتر لە پاداشتي خوا، ترسان لە سزاي جگە لە خوا، زياتر لە سزاي خوا، ئەمەش كەم و زۆر لە نىو مسولمانانتيكى لادەرو رى لى تىكچوودا ھەيە، كە ئەوہش بىگومان چەند جوړيكن لە شىرك، چونكە مروۆقى تەنيا خوا پەرست و خوا بە يەكگر، ئەو كەسەيە كە ئەوپەري دلخوۆشى و شادمانىي، تەنيا بە خوا پاداشتي خوا بە بەزەيى خوا بى و، ئەوپەري سام و ترسيشى، تەنيا لە بەرانبەر سزاي خوا ھەرەشەي خوا بى، چونكە خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ﴾ يونس، واتە: بلى: بە بەخششي خوا بە بەزەيى، با بەس

بهوه زۆر دَل خۆش بن، چونکه وشه‌ی (فرح) واته: ئه‌وپه‌ری دَلخۆشیی، (أَشَدُّ السُّرُور)، هه‌روه‌ها به‌نسبه‌ت ترسیشه‌وه، ده‌فه‌رمووی: ﴿إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَآءَهُ، فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ (۱۷۵) آل عمران، واته: ئه‌وه شه‌یتانه له‌دۆستانی خۆی ده‌تانترسینی، له‌وان مه‌ترسینی و له‌من بترسینی، ئه‌گه‌ر بپروادارن، واته: ئه‌و ترسه‌ی به‌رانبه‌ر به‌سزای من هه‌تانه، به‌رانبه‌ر به‌هیچ شتیکی دیکه‌ نه‌تانی.

ئنجادیته‌ سه‌ر بابه‌تیکی دیکه‌ی پینجه‌م: خوا ﷻ فه‌رمان به‌ پیغه‌مبه‌ری خاته‌م ﷺ ده‌کات، ده‌فه‌رمووی: ﴿قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، بلی: ئه‌ی خوایه! داهینه‌رو په‌یداکه‌ری ئاسمانه‌کان و زه‌وی، ﴿عَلِيمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾، زانای په‌نه‌ان و ئاشکرا، ﴿أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾، به‌س تۆ دادوه‌ری ده‌که‌ی له‌نیوان به‌نده‌کانتدا، له‌وه‌دا که‌تتیدا که‌وتوونه راجیایی و مشت و مپه‌وه، یانی: به‌س تۆ دادوه‌ری ده‌که‌ی له‌پوژی دواایدا.

شایانی باسه: ئه‌و بابه‌تانه‌ش هه‌موویان وه‌ک ئالقه‌کانی زنجیریکی به‌کدی ده‌به‌ستنه‌وه، ئه‌وه‌ی پیشی فه‌رمووی: ئه‌وانه‌ی پروایان به‌مه‌نزله‌گی کۆتایی نیه، ئه‌گه‌ر به‌ته‌نیا باسی خوا بکری، دلیان راده‌گووشری، دلیان تیکده‌چی، به‌لام ئه‌گه‌ر باسی په‌رستراوه‌کانی دیکه‌ی جگه‌ له‌و بکری، دلیان خۆش ده‌بی، خواش ﷻ فه‌رمووی: ﴿قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، (ئه‌ی موحه‌مه‌د! ﷺ) بلی: ئه‌ی خوایه! په‌یداکه‌رو داهینه‌ری ئاسمانه‌کان و زه‌وی، زانای په‌نه‌ان و ئاشکرا، هه‌ر تۆ دادوه‌ری ده‌که‌ی له‌نیوان به‌نده‌کانتدا، له‌وه‌دا که‌تتیدا که‌وتوونه راجیاییه‌وه، که‌خوا به‌یه‌کگران ته‌نیا دلیان به‌خوا خۆشه‌و، په‌رستراوه‌کانی دیکه، نه‌ک هه‌ر دلیان پێیان خۆش نیه، بگه‌ر دلیان پێیان ناره‌حه‌ته، که‌چی هاوبه‌ش بو‌خوادانه‌ره‌کان، دلیان به‌په‌رستراوه‌کانیان خۆشه‌و، دلیان به‌یادی خوا ده‌گووشری، له‌حالیکی ته‌نیا باسی خوا بکری، هه‌روه‌ها ئه‌وانه‌ی خوا په‌رستن و به‌پێی به‌رنامه‌ی خوادا ده‌پۆن، دلیان به‌به‌رنامه‌ی خوا خۆشه، به‌لام دله‌ده‌و

دَلْ نَارِہِ حەتَن، بە پِچکەو کوڤرە پِیہەکان، کەچی ئەوانە ی کوڤرە پِی و پِچکەکان دەگرن، دَلْیان بە کوڤرە پِیہەکانی خۆیان خۆشە، بەلام دَلْ نَارِہِ حەتَن و بَیزارن لە راستە شەقامی خوا، ئنجا ئەمە ھەمووی راجیایی و ناکوکییەو، تەنیا خوا لە تێوان بەندەکانیدا لە پوژی دوایدا، دادوھری لە بارەوہ دەکات و، ئەو ھەق و ناھەقیان بۆ لێک جیادەکاتەوہ.

ئنجا دیتە سەر بابەتی شەشەم و بای سەرەنجامی بپیروایان و ھاوبەش بۆ خوادانەرەکان دەکات و دەفەرموی: ﴿وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ﴾، ئەگەر ئەوانە ی ستەمیان کردوہ -مەبەستی پِی ھاوبەش بۆ خوادانەرەکان و بپیروایەکانن، بەلام بۆیە بە وشە ی (ظَلَمُوا) دەیھێنێ، واتە: ویپرای ئەوہ ی کە ئەھلی کوفرو شیرکن، ئەھلی زولمیشن، یاخود کوفرو شیرکەکیان لە خۆیدا ستەم و لادانە- ﴿مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ﴾، لە پوژی دوایدا ھەرچی لە زەویدایەو، وینە ی خۆشی لەگەڵیدا ھەیانبێ: ﴿لَا فَنَدُوا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾، دەیکەنە بە لاگیر ی خۆیان و قەرەبوویان، لە سزای خراپی پوژی ھەڵسانەوہ، ﴿وَبَدَأَ لَهُمْ مِنْ اللَّهِ مَالٌ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ﴾، لە لایەن خواوہش شتیکیان بۆ دەرکەوت کە چاوہروانیان نەدەکرد، یانی: پێیان وانەبوو خوا ﷻ بەو جوړە مامەلەیان لەگەڵدا بکات، وەک دوایی لە مەسەلە گرنگەکاندا باس دەکەین، من پێم وایە ئەوہ دەگەریتەوہ بۆ ئەو خەیاڵ پلاوانە ی ھەموو ئەوانە ی بەشیوہیەکی ھەلە، خوا دەپەرستن، ئنجا چ خواناسن و، ھاوبەشی بۆ پەیدا دەکەن، چ بە حیساب ھاوبەشی بۆ پەیدا ناکەن، بەلام بە دوای ھەندێ ئەفسانەو قسە ی پڕوپووچ کەوتین، کە فلانکەس شەفاعەتیان بۆ دەکات و، فلانکەس لەوانە یە دەر بازیان بکات، یان پەنگە بەھۆی فلانکەسەوہ دەر باز بن، یان لەبەر ئەوہ ی کە کوپی فلانکەسە، یان بە شەجەرەو پەچەلەک دەچنەوہ سەر پیڤەمبەر ﷺ، یاخود لەبەر ئەوہ ی کە مەلازادەن، یان شیخ زادەن و، سەید زادەن، یان بەگزادەن، یان چی زادەن، دەر بازیان بێ، ئەوانە

﴿وَبَدَأَ لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا﴾، ههروههها بۆیان ده‌رکهوت خراپه‌ی
ئه‌وه‌ی کردبوویان واته: سزای ئه‌و کرده‌وه خراپانه‌ی ئه‌نجامیان دابوون، بۆیان
ده‌رکهوت، ﴿وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ﴾، سزای ئه‌وه‌ش که گالته‌یان
پێ ده‌کرد ده‌وری دان، ئابلوو‌قه‌و گه‌مارۆی دان.

﴿فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا﴾، مرؤف، مرؤفی بیروا، یان مرؤفیک که
 گیرۆدهی هاوبهش بۆ خوادانان بووه، کاتیکی زیانیکی تووش دئی، ﴿دَعَانَا﴾،
 لیمان ده پارێتیهوه، له کاتی نه هاتدا پروومان تیده کات و لیمان ده پارێتیهوه، په نامان
 پیدیئی، ﴿ثُمَّ إِذَا حَوْلَتْهُ نِعْمَةٌ مِّنَّا﴾، به لام ههر کاتیکی ئیمه له لایه
 خۆمانهوه، چاکهیه کمان پێداو، پێ به خشیی به بێ به رانبهر، به بێ چاوه روانیی

و قەرەبوو، ﴿قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ﴾، دەلی: من ئەو خێرو خوشیی و چاکەیهەم بە ھۆی زانیارییەو پێدراو، واتە: خوا ﷻ زانیویەتی شایستەم، یاخود: بەھۆی ئەووەو کە من شارەزایی و زانیارییم ھەیە، پێمدراو، یاخود: من دەزانم کە شایستەیی ئەووەم و لە قیامەتیشدا ھەمان پشک و بەشی چاکەم ھەیە، خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ﴾، بەلکو ئەو تاقیکردنەوێ، ئەو نێعمەتە، ئەو خێرو خوشیی و چاکەیه کە پێدراو، تاقیکردنەوێ، ﴿وَلَٰكِنَّا أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾، بەلام زۆربەیان نازانن، بە ھۆی نەزانییانەو، ئەو خێرو خوشیی و چاکەیه کە دێتە دەستیان، دەگێرێنەو بەو شان و شەوکی خۆیان، بو ھەول و پەنج و زانیاری خۆیان، لە تەنگاندا پەنا بو خوا دەبەن و، لە خوشیانیشدا خویان لە بیر دەچن.

﴿قَدْ قَالُوا الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾، ئەو قسەیه، ئەوانی پێش وانیش ھەر گوتیان، یانی: کە خێرو خوشییان تووش دەکردن، دەیانگوت: بو خۆمان ئەووەمان وەدەست ھێناو و دەستەبەر کردو.

﴿فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾، بەلام ئەووی وەدەستیان دەھێنا لە مأل و سامان، ھیچ سوودی پێ نەگەیاندن، (ما) دەگونجی (ما)ی لابەرە (ما) النَّافِيَةِ) بێ، واتە: ھیچ سوودی پێ نەگەیاندن، دەشگونجی (ما)ی پرسیارکردن (ما) الإِسْتِفْهَامِيَةِ) بێ، (فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ؟)، چ سوودیکی پێ گەیاندن ئەووی وەدەستیان دەھێنا؟ لە کاتیک دا کە بەلای خوا ﷻ ملی گرتن و، مأل و سامان و سەروەتیان کە وەدەستیان ھێناو، چ سوودیکی پێ گەیاندن؟! ھیچ.

﴿فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا﴾، خراپەیی ئەووی وەدەستیان ھێناو، تووشیان بو، واتە: سزای ئەو کردووە خراپانەیی کە بەدەستیان دەھێنان، ئەو گەلانی تووشیان بو، ملی گرتن، ﴿وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِن هَٰؤُلَاءِ﴾، ئەوانەش کە ستەمیان کردووە لەوانە، لەوانەیی رۆژگاری تو (ئەو موحەممەد ﷺ!) یاخود:

لهوانه‌ی ئۆممەتی تۆ، چ له پۆژگاری خۆتداو، چ له پۆژگارەکانی دیکەدا، تاكو دنیا به کۆتا دی، چونکه هه‌موویان له‌سه‌ر میلاکی موحەممەدن ﷺ، ئەوانه‌ی سته‌میشان کردوه، له‌وانه‌ی تۆ بۆ لایان په‌وانه‌ی کراوی، ﴿سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا﴾، به‌ دُنیا‌یی خراپه‌ی ئه‌وه‌ی وه‌ده‌ستیان هێناوه، تووشیان دی، واته‌: سزای خراپی کرده‌وه خراپه‌کانیان، تووشیان دی و یه‌خه‌یان ده‌گری، ﴿وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾، ئەوانیش ده‌سته‌وستانکه‌ر نین، واته‌: ناتوانن خوا ﷻ بێ توانا بکه‌ن و پابه‌کن له‌ ده‌سه‌لاقی خواو، ده‌رباز بن له‌ سزای خوا.

له‌ کۆتاییدا خوا بابەتی هه‌شته‌م و کۆتایی له‌م دوا‌ده‌ ئایه‌ته‌ موباره‌که‌دا ده‌خاته‌ روو، که‌ له‌ چه‌ند شوێنی دیکه‌ی قورئانی‌شدا ئه‌و پراستییه‌ هاته‌وه، ده‌فه‌رموی: ﴿أُولَٰئِكَ يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾، ئایا نه‌یانزانیه‌وه که‌ خوا ﷻ بژیو بۆ هه‌ر که‌سێک بیه‌وێ فراوان ده‌کات، ﴿وَيَقْدِرُ﴾، هه‌روه‌ها وه‌ته‌نگیش دینێ، ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾، به‌پراستی له‌وه‌دا نیشانه‌ هه‌ن بۆ کۆمه‌لیک پروایینن، که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿أُولَٰئِكَ يَعْلَمُونَ﴾، ئایا نه‌یانزانیه‌وه که‌ خوا ﷻ بژیو فراوان ده‌کات بۆ هه‌ر که‌سێک بیه‌وێ و وه‌ته‌نگ دینێ، واته‌: بۆ هه‌ندیکیان فراوان ده‌کات و بۆ هه‌ندیکیان وه‌ته‌نگ دینێ، یاخود بۆ هه‌ر کامێکیان هه‌ندیک جاران بژیوی بۆ فراوان و زۆر ده‌کات و، هه‌ندیک جاریش لێی وه‌ته‌نگ دینێ و لێی که‌م ده‌کات، بۆچی؟ تاكو تاقیبیان بکاته‌وه: ئایا که‌ خوا ﷻ بژیوو سه‌روه‌ت و سامانی بۆ زۆر ده‌کات، شوکرانه‌ بژیرو به‌ نیعمه‌تی خوا‌ی ده‌زانێ؟ هه‌روه‌ها کاتیک خوا به‌ نه‌داریی و هه‌ژاریی تاقی ده‌کاته‌وه، خۆپاگه‌ره‌و ده‌زانێ تاقیکردنه‌وه‌ی خوایه‌؟ یان ده‌ست ده‌کات به‌ ناشوکرایی و نا‌په‌زایی ده‌برین؟ ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾، به‌پراستی له‌وه‌دا نیشانه‌ هه‌ن بۆ که‌سانیک پروا بپنن، ئینسان که‌ ئیمانی هه‌بوو، ده‌ستی خوا ده‌بینێ له‌ کاره‌کانداو، کاتیک که‌ بژیوی بۆ فراوان ده‌کری، ده‌ستی خوا‌ی تیدا ده‌بینێ و، کاتیک بژیوی لێی وه‌ته‌نگ دی، خوا به‌ نه‌داریی و هه‌ژاریی و

ته نگ دهستی تاقیی ده کاته وه، دیسان دهستی خوای بهرزو کار به جئ ده یینئ،
له کاتیکدا هاتی ده بی، سوپاسگوزار ده بی، به لام که نه هاتی ده بی، خوراکر
ده بی.

خوا له و که سانه مان بگی پئی به لوتف و که پهمی خوئی، که چاکه و نیعمه ته کانی
خوا به سوپاسگوزاری و شوکرانه بژی ری پیشوازی بکه یین و، نار به حه تی و
گرفتاریه کانیش له و پرووه که له لای خوای په روه ردگار وهن، به خوراکری و به
پشوو دریژی، پیشوازی لئ بکه یین، له هه ردوو حالاندا ته نیا به ندهی خوابین
و، به و شیوه به بن که په زامه ندیی خوا وه ده ست یینن.

مەسەلە گەرنەکان

مەسەلە یە کەم:

پاگەیانندی ئەو راستییە کە خوا کتییی خۆی بە ھەق بۆ خەڵک دابەزاندۆتە سەر موخەممەد ﷺ، ھەر کەسێک راستە پێ بێ بە ھۆی قورئانەووەو لێی بەھەرەمەند بێ، ئەو بە سوودی خۆی راستە پێ بوووە، ھەر کەسێکیش لابداو گومرا بێ، بێگومان بە زیانی خۆی تەواو دەبێ:

خوای ﷻ دەفەرموێ: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ﴾ (٤١)

شیکردنەوێ ئەم ئایەتە، لە شەش بڕگەدا:

(١)- ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ﴾، ئێمە کتییمان دابەزاندۆتە سەر تۆ، لێرەدا خوای ﷻ بە پاناوی: خو بەمەزنگەر (مُعْظَمٌ لِنَفْسِهِ) کەسێک کە خۆی بە مەزن دەگرێ، کە بێگومان مەزنی و گەورەیی پەھا، تەنیا ھی خوا یە ﷻ، دەفەرموێ: ئێمە دامان بەزاندۆتە سەر تۆ کتییەکە، چونکە (الْكِتَاب) (آل)ی ناساندنی لەسەرەو لێرەدا ناساندنە کە بۆ (عەھد)ە، لە پرووی پێزمانی عەرەبییەو، (عَھد)یش واتە: ئەو شتە زانراو (معهود)ە، وەک جاری دیکەش باسما کردو (آل)ی (عەھد) لە زمانی کوردیدا دەبیتهو بە (کە)، ئەگەر گوتم: کتیی بۆ بێنە، نازانی کام کتییە؟ بەلام کە گوتم: کتییەکە، دیارە چ کتییەکە! لێرەدا خوای ﷻ دەفەرموێ: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ﴾، واتە: کتییەکەمان دابەزاندۆتە سەر تۆ، ئەو کتییە کە دەزانی، کە قورئانی بەرزو بەپێزە، ئنجا ئەو کتییە بۆ کێ دابەزیتراو؟

(۲) - ﴿لِلنَّاسِ﴾، ئەو کتیبە بۆ خەلک دابەزینراوه، (ل) سەر (لِلنَّاسِ)، لامی ھۆکار (لَامِ الْعِلَّةِ) ی پێ دەلێن، واتە: (لِأَجْلِ النَّاسِ)، لە پێناوی خەلکدا، بۆ خاتری خەلک دامانبەزاندووە، ئنجا خوا ﷻ روونی نەکردۆتەو، بۆچی لە پێناوی خەلک دایەو، بۆچی بۆ خەلکە؟ واتە: بۆ راستە پێکردنی خەلک، بۆ بەھرەمەندکردنی خەلک، بۆ ئەوێ عەقڵ و دلیان پروون بێتەو، بۆ ئەوێ ژیاڵی تاکیاڵ بەو شیوەیە بگوزەرێنن کە شایستەیی مەروڤە، ھەرۆھە شایستەیی ژیاڵی خێزانیان و، ژیاڵی کۆمەلایەتیاڵ و، ژیاڵی سیاسیاڵ، ھەمووی دەگریتەو.

(۳) - ﴿بِالْحَقِّ﴾، بە ھەقیش داماڵ بەزاندووە، واتە:

أ- (مُتَلَبِّسًا بِالْحَقِّ)، قورئاماڵ دابەزاندووە، ھەقی تێدایەو ھەقی گرتۆتەو نیو خۆی، قورئاڵ خۆی لەگەڵ ھەقدا ئاویتەو، ھەقی گرتۆتەو نیو خۆی.

ب- (مُتَلَبِّسِينَ بِالْحَقِّ) ئیمە لە کاتیکدا قورئااماڵ دابەزاندووە، ھەق بووین، واتە: شتیکی ھەق و راست و چاکماڵ کردووە، کە قورئااماڵ دابەزاندووە.

ج- بە شیوازیکی ھەق و لە کات و شوینی خۆیشی دا، ھەر ئایەتەو ھەر سوورەتەماڵ دابەزاندووە، کەواتە: ۱- ھەم قورئاڵ ھەق، ۲- ھەقی گرتۆتەو نیو خۆی، ۳- ھەم بە شیوازیکی ھەق دابەزیووە، ۴- ھەم ئیمەش ھەق بووین، شتیکی ھەق و راست و چاکماڵ کردووە کە قورئااماڵ دابەزاندووە.

(۴) - ﴿فَمَنْ أَهْتَدَىٰ فَلِنَفْسِهِ﴾، ھەر کەسیک پێی راست بگری، سوودەکە بۆ خۆیەتی.

(فَمَنْ) لێرەدا، («مَنْ» شَرْطِيَّةٌ، أَي: مَنْ حَصَلَ مِنْهُ الْإِهْتِدَاءُ فِي الْمُسْتَقْبَلِ: فَإِنَّ اهْتِدَاءَهُ لِفَائِدَةِ نَفْسِهِ فَحَسْبُ)، (مَنْ) بۆ مەرچە، ھەر کەسیک لە داھاتوودا، پێی راست گرتنی بۆ پەیدا بێ، سوودەکە تەنیا بۆ خۆیەتی.

(۵) - ﴿وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا﴾، ھەر کەسیکیش ون بوو، گومرا بوو، بێگومان بە زیاڵی خۆی گومرا دەبێ، (كَذَلِكَ الضَّالُّ وَبَالُهُ عَلَى صَاحِبِهِ الضَّالِّ فَقَطْ)، واتە: گومراییش خراپیەکە تەنیا بۆ خاوەنە گومرایەکە یەتی.

٦- ﴿وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ﴾، توش به سهریانه وه کار پئی سپیډدراو نی، (آی: لَسْتُ مَأْمُورًا بِإِزْغَامِهِمْ عَلَى الْإِهْتِدَاءِ)، (نه وه یه کیکه له واکاکی): تو فەرمانت پینه کراوه ناچاریان بکهی پئی راست بگرن، یاخود تو پاریزهر نی به سهریانه وه، نه هیلی گومراپن، یاخود: راسته ریگردنی نه وان به تو نه سپیډدراوه، چونکه وه ک له چهند شوینی دیکه دا خوا ﷺ فهرموویه تی: تو بهس گه یاندنی په یامی خوی په روه ردگارت له سهره، ﴿إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلْغُ﴾ الشوری - ٤٨ -.

شایانی باسه: شیوهی ئەم ته عیبره له سووره تی (یونس) یشدا هاتوهو، له سووره تی (النمل) یشدا هاتوه:

١- له سووره تی (یونس) دا خوا ﷺ ده فهرموئی: ﴿قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ﴾ (١٠٨)، واته: بلئی: ئەهی خه لکینه! هه قتان له په روه ردگارتانه وه بو هاتوه، ئنجا ههر که سیکی پئی راست بگری، به سوودی خوی پئی راست ده گری و، ههر که سیکی گومرا بی، به زیانی خوی گومرا ده بی و، من به سهرتانه وه پاریزه رو کاری سپیډدراو نیم.

٢- له سووره تی (النمل) دا، خوا ﷺ ده فهرموئی: ﴿وَأَنْ أَتْلُوا الْقُرْآنَ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنذِرِينَ﴾ (١٢)، واته: هه روه ها فەرمانم پیکراوه که قورئان بخوینمه وه، ئنجا ههر که سیکی پئی راستی گرت، به سوودی خوی پئی راستی گرتوهو، ههر که سیکی گومرا بی، نه وه بلئی: من ته نیا له ترسینه ران و وریا که ره وانم. بو حکمه تی نهو جیاوازییهی نیوان ئایه تی (٤١) ی سووره تی (الزمر) و، له گه ل ئایه تی (١٠٨) سووره تی (یونس) و، ئایه تی (٩٢) ی سووره تی (النمل) دا: (محمد الطاهر بن عاشور) له ته فسیره کهی خویدا^(١) ده لی:

(جاءَ قَصْرُ الْإِهْتِدَاءِ عَلَى نَفْسِ الْمُهْتَدِي فِي تَبَيُّنِ الْآيَتَيْنِ، وَتَرْكِ ذَلِكَ فِي هَذِهِ السُّورَةِ، وَوَجْهُ ذَلِكَ أَنَّ تَبَيُّنَ الْآيَتَيْنِ وَارِدَتَانِ بِالْأَمْرِ مُخَاطَبَةِ الْمُشْرِكِينَ، فَكَانَ الْمَقَامُ

فِيهِمَا مَنَاسِبًا لِّفَادَةِ أَنَّ فَايِدَةَ اهْتِدَائِهِمْ لَا تَعُودُ إِلَّا لِأَنفُسِهِمْ، خِلَافًا لِهَذِهِ الْآيَةِ فَإِنَّهَا خِطَابٌ مُّوجَّهٌ مِنَ اللَّهِ إِلَى رَسُولِهِ ﷺ، لَكِنْ اتَّحَدَّتِ الْآيَاتُ الثَّلَاثُ فِي قَصْرِ ضَلَالِهِمْ عَلَيْهِمْ).

واتە: حیکمەتی ئەو جیاوازییە کە لەو دوو ئایەتە ی سوورەتی (یونس) و سوورەتی (النمل) دا، پێی راستگرتن کورت هەڵبێنراوە لەسەر بابای پێی راستگرتوو، بەلام لەم سوورەتە دا، ئەو نەهێنراوە، حیکمەتە کە ی ئەو یە کە لە سوورەتی (یونس) و لە سوورەتی (النمل) دا، پرووی دواندن لە ھاوبەش بوو خوادانەرانه، بۆیە مەقامە کە وایخواستووە کە سوودی ئەو پێی راستگرتن، بخریتە پروو کە تەنیا بوو خۆیانەو بوو غەیری خۆیان ناچن، بەلام ئەم ئایەتە ی سوورەتی (الزمر): ﴿فَمِنْ أَهْتَكِدْ فَلْنَفْسِهِ﴾، لێرە دا دواندن لە خوای پەرورەدگارەو پرووی کردۆتە پیغەمبەرە کە ی ﷺ، بۆیە پێویستی بە کورت هەڵبێنانی سوودی پێی راستگرتن، لەسەر دوینراو (مخاطب) نەبوو، چونکە دیارە پیغەمبەری خوا ﷺ خوا حالیی کردووە و لەوسەری ھاوتۆتەو، بەلام لە هەر سێکیاندا (واتە: هەم لە سوورەتی (الزمر) دا کە دەفەرموێ: ﴿وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا﴾ ٤١، هەرەو ها لە سوورەتی (یونس) دا: ﴿وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا﴾ ١٠٨، هەرەو ها لە سوورەتی (النمل) دا: ﴿وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنْذِرِينَ﴾ ٩٢، کە هەمان واتای دوو ئایەتە کە ی پێشێی هەیه، لە هەر سێ ئایەتە کە دا، زیانی گومرایی بە کورت هەڵبێنانهو پرووی پێکراوەتە بابای دوینراو.

نهیینیەکانی قورئان بێ سنوورن و، زانیان چ لە پرووی پەوانیژییەو، چ لە پرووی رێزمانییەو، چ لە پرووی زانستە گەردوونییەکانەو، چ لە پرووی زانستی کۆمەڵناسییەو، چ لە پرووی دەروونناسییەو، لە هەر پروویە کەو کە لە قورئان ورد دەبنەو، هەر کەسێ لە بواری پسپۆری و شارەزایی خۆیدا، کۆمەڵیک نهیینی دەست دەکەون، کە پەنگە زانیانی دیکە ئەو نهیینیانە یان نەکەوتبە بەرچاو، لەبەر ئەو ی لەو بواردە، ئەو شارەزاییە یان نەبوو.

مه سه له ی دووه م:

باسی وه رگرتنی خوا بۆ پرووچه کان، له کاتی مردن و خهوتن داو، گیرانه وهی نهوانه ی مردنی بۆ بریار نه داوون بۆ نیو جهسته کانیان، تاکو کاتی دیاری بیکراو:

خوا ﷺ ده فهرموئ: ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فِيمِمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه ته، له پینچ برکه دا:

(۱)- ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا﴾، خوا ﷺ نه فسه کان وهرده گری له کاتی مردنیاندا، (تَوَفَّى: الْإِمَاتَةُ وَالَّذِي يُمِيتُهُ اللَّهُ، فَقَدْ تَوَفَّاهُ أَجَلُهُ فَاللَّهُ الْمُتَوَفَّى، وَالْمَيِّتُ: الْمُتَوَفَّى)، که ده فهرموئ: خوا ﷺ نه فسه کان له کاتی مردنیاندا وهرده گری، وشه ی (تَوَفَّى) به مانای مراندن دی، که سیک که خوا ﷺ ده یمرینئ، یانی خوا ﷺ وه فاتی پی کردوه، کاته که ی تهواو کردوه (کاتی ژیا نه که ی تهواو کردوه)، بۆیه خوا تهواوکار (مُتَوَفَّى) و، بابای مردووش تهواوکار (مُتَوَفَّى) یه، یاخود: خوا ﷺ وه رگه بۆ پرووچه کان و، بابای مردووش وه رگیراوه، پرووچه که ی لئ وه رگیراوه.

دوایی له کورته باسیکدا زیاتر تیشک ده خهینه سه ری، که پرووچ و نه فس ههردووکیان دوو بیژن، بۆیه ک حه قیقه ت به ئیعتیباری جیا.

دوایی ده فهرموئ:

(۲)- ﴿وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا﴾، نهوانه ش که نه مردوون له کاتی خهوتنیان دا (وه ریا نه گری).

واته: (وَيَتَوَقَّى الْأَنْفُسَ الَّتِي لَمْ تَهْتَفِ فِي مَمَامِهَا)، ئەو ڕووحانەش کە نەمردوون لە کاتی خەوتنیان دا، خوا ﷻ وەریان دەگرێ، هەلبەتە لە کاتی خەوتندا بە شیوەیەکی دیکە جگە لە مراندن، ئەو ڕووحانە وەردەگرێ.

۳- ﴿فَمِمَّا سَأَلْتَنِی عَنْهَا الْمَوْتُ﴾، ئنجا ئەوانەی مردنی بۆ ڕیار دابن، ڕووحەکان دەگرێ لە لای خۆی، یانی: خۆی بەرز دواي ئەوەی وەریگرتوون، لە لای خۆی گلیان دەداتەو، ئنجا کە نەشچوونەووە نیو جەستەکانیان، مانای وایە تەواو بوون. (وَالْإِمْسَاكُ: الشَّدُّ بِالْيَدِ)، (إِمْسَاك) توند گرتنە بە دەست.

۴- ﴿وَيُرْسِلُ الْآخِرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾، ئەوانی دیکەش (ئەو ڕووح و نەفسانەی دیکەش)، دەنیریتەو، (دەیان نیریتەووە بەرھەڵدایان دەکات، بۆ نیو جەستەکانیان بچنەو)، هەتاکو کاتی دیاریکراو.

(وَالْإِرْسَالُ: الْإِطْلَاقُ وَالتَّمَكِينُ مِنْ مُبَارَحَةِ الْمَكَانِ لِلرُّجُوعِ إِلَىٰ مَا كَانَ)، (إِرْسَال) بریتێ لە بەرھەڵداکردن و توانا پێدان، بەوەی ئەو شوینە بە جی بهیڵی و بگەریتەو شوینی پیشووی.

پستەي: ﴿قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتُ﴾، بە جوړیکی دیکەش خۆتێراوەتەو: (قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتُ)، مردنی لەسەر ڕیادراو.

۵- ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾، بە دلنایای لەویدا نیشانە هەن، بۆ کۆمەڵیک بیر بکەنەو.

کە دەفەرموئ: ﴿إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾، بۆ کاتیکی ناوبراو، واتە: کاتیکی دیاریکراو.

کە دەفەرموئ: ﴿لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾، (تَفَكَّر) لەسەر کیشی (تَفَعَّلَ)، (التَّفَكُّرُ: تَكَلُّفُ الْفِكْرَةِ)، (تَفَكَّر) ئەوەیە مەرووف بیر بخاتە مێشکی خۆیەو، عەقڵی خۆی بجووڵێن بە ئاراستەي بیر لێکردنەو، شتێک و، تێوەرمانی.

ئەو راستیە کە خوا ﷻ لە کاتی خەوتندا نەفسەکان وەردەگرێ، لە سوورەتی (الأنعام) یشدا لە ئایەتی ژمارە (۶۰) دا هاتووە، تەنیا لەویشدا هاتووە، پێم شک نایەت لە هەموو قورئاندا، جگە لەم ئایەتی (۴۲) سوورەتی (الزمر) و ئایەتی ژمارە (۶۰) ی (الأنعام) دا، لە هیچ شوێنێکی دیکەدا هەبێ، لە سوورەتی (الأنعام) دا دەفەرموێ: ﴿وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ واتە: خوا ئەو زاتەیە کە بە شەوگار وەفاتان پێدەکات، (پرووحە کانتان وەردەگرێ)، دەشزانێ بە پۆژێ چی دەکەن، دوایی لە پۆژگاردان بیدارتان دەکاتەو، (زیندوووتان دەکاتەو) تاكو کاتی ناوبراو، (تەمەنتان کە دیاریکراو) تەواو بێ، دوایی گەرانهووتان بۆ لای وی، دوایی هەواڵتان پێدەدات بەوێ کە ئەنجامتان دەداو دەتانکرد.

شایانی باسە: زانایان و پروونکەرەوانی قورئان زۆر قسەیان کردووە لە بارە ی چۆنیەتی پەیوەست بوونی ئەم ئایەتە موبارەکە، بە ئایەتەکانی پێش خۆیەووە دەگونجێ بە زۆر شیوە قسە ی لێ بکری، بەلام پێمواوە چۆنیەتی پێکەووە پەیوەست بوونیان ئەوێە کە: ئەمە هەر گەرانهوێە بۆ دووبارە خستە پرووی بەلگەکان لەسەر ئەوێ تەنیا خوا ﷻ هەمەکارە ی گەردوون و زەوی و ژیان و مرووفە، کەواتە: مادام هەر خوا ﷻ هەمەکارە بێ، تەنانت لە کاتی خەوتیشدا خوا ﷻ پرووحەکان وەردەگرێ و، ئەگەر کەسیک خوا ﷻ بیهوێ ژیان بەردەوام بکات، پرووحەکە ی دەنێرێتەووە نیو جەستە ی و، ئەگەر بیهوێ تەواوی بکات، پرووحەکە ی نائێرێتەووە لە لای خۆی لەو شوێنە ی کە بۆ خۆی دەیزانی، گلی دەداتەووە، مانای وایە مردنی بەسەر دادی، کەواتە: خویەک ﷻ بە شەوو پۆژ، لە کاتی خەوتن و، لە کاتی بیدارییدا، بەس ئەو تەصەرپروف بکات لە ژیاڵتانداو، هەموو شتیکتان بە دەست ئەو بێ، عەقل و لوژیک وادەخوازن کە تەنیا ئەویش بپەرستێ و بەندایەتی بۆ بکری.

کورتە باسیک له باره‌ی

(نووستن) و وه‌گرتنی ڤووحه‌کانه‌وه له کاتی خه‌وتندا

ئهم کورتە باسه له چوار ته‌وه‌ردا ده‌خه‌ینه ڤوو:

(١)- پیناسه‌ی خه‌وتن:

ئایا خه‌وتن چیه؟ به‌پیی ئایه‌ته‌که، نووستن مردنیک‌ی بیه‌یزه‌و، مردن خه‌ولیکه‌وتنیک‌ی به‌هیزه، هه‌ر بۆیش له فه‌رمایشی پێغه‌مبه‌ردا ﷺ هاتووه: {النَّوْمُ أَخُو الْمَوْتِ} (أَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ فِي شُعْبِ الْإِيمَانِ: ٤٧٤٥، والديلمی: ٦٩٠٧، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي صَحِيحِ الْجَامِعِ: ٦٨٠٨)، واته: نووستن برای مردنه، چونکه پرسپاری لیکراوه: ئایا له به‌هه‌شتدا خه‌وتن هه‌یه؟ فه‌رموویه‌تی: نه‌خیر، چونکه نووستن برای مردنه، یانی: زۆری لیوه‌ نیزیکه، به‌پیی ئایه‌ته‌که‌ش خه‌وتن و مردن لیک نیزیکن، یه‌ک جیاوازیان هه‌یه، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه له کاتی مردندا ڤووح به‌ ته‌واویی له جه‌سته‌دا دوور ده‌که‌وێته‌وه‌و، وه‌رده‌گیرئ، به‌لام له کاتی خه‌وتندا به‌ ته‌واویی وه‌رناگیرئ، دوا‌یش ده‌خریته‌وه‌ نیو جه‌سته، هه‌لبه‌ته‌ زانیانی ده‌روونزان، هه‌روه‌ها زانیانی توپکاریی که له جه‌سته‌ی مرو‌ف ده‌کۆلنه‌وه‌و، فه‌یله‌سووفه‌کان، زۆر قسه‌یان له‌و باره‌وه‌ کردوه که هو‌کاری خه‌وتن چیه؟

(١)- بۆ وێنه هه‌ندیکیان ده‌لێن: هو‌کاری خه‌وتن هو‌کاری فیزیکیه، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که خوێن به‌ ئه‌ندازه‌ی پێویست ناچئ بۆ می‌شک و، که می‌شک کاری نه‌کرد ته‌علیمات نا‌ئیرئ بۆ هه‌ندیک له‌ کۆنه‌ندامه‌کان، ئه‌و ئه‌ندامانه‌ی که به‌ شیوه‌ی ویستی (إرادیه) کار ده‌که‌ن، نه‌ک نه‌ویستی (لا‌إرادیه)، بۆیه‌ حاله‌تی خه‌وتن ڤووده‌دات.

(ب)- ھەندىكىيان گوتوويانە: نەخىر ھۆكارى خەوتن، ھۆكاريكى كىمىيائە كە لە ئەنجامى ماندوو بووندا، چەند ماددەيەكى ژەھرىي پەيدادەبن و، فشار لەسەر كۆئەندامى دەمار دەكەن، واى لىدەكەن شل بىي و ماندوو بىي و بە ناچارىي مرۆڧ خەوى بەسەر دادى.

(ج)- ھەندىكى دىكە گوتوويانە: بەلكو ھۆكارى خەوليكەوتن، دەمارىي (عصبى)يە، كە لە ئەنجامى ماندوو بوونى كۆئەندامى مېشك و دەماردا، حالەتى پشوودان و ئىسپراحتە كردن بە خوى دەدات.

بەلام ۋەك گۆمان: بەپىي ئايەتەكە، ھۆكارى سەرەكىي خەو پەيوەندىي نىوان جەستەو پرووحەو، لە كاتى خەوتندا پەيوەندىيەكە سست و بېھىز دەبى.

با زانىارىي پتر لىي بكوئىتەو، ھەمىشە سەرەتاي ۋەحىي كۆتايى زانستە، زانست با پروا لىي بكوئىتەو، دوايى ھەر دىتەو سەر ئەوھى ۋەحىي خوا ﷻ فەرموويەتى، ھىچ گومانى تىدانىيە، چونكە لە ئەنجامى ئەوھدا كە پرووح بە شىوہىكى بەشىي (جزئي) لە جەستە دوور دەكەوتتەو، خەوتن پروودەدات و، ئەوانەي دىكە ھەموويان دەرھاويشتەن، حالەتى فيزىكى كە خوئىن كەم دەچى، يان حالەتى كىمىيىي، يان حالەتى دەمارىي، ئەوانە ھەموويان دەرھاويشتەن و دەگونجى شتى دىكەش باس بكرىن، بەلام ئەسلەكەي ئەوہىيە كە خوا ﷻ فەرموويەتى: پرووح ئەو پەيوەندىيە توندو تۆلەي كە لە حالەتى بىدارىيدا لەگەل جەستەدا ھەيەتى، ئەو پەيوەندىيە توندو تۆلەي نامىنى، پەيوەندىيەكە سست و بېھىز دەبى و، حالەتى خەو بەسەر مرۆڧدا دى.

شايانى باسە: كە ئەمە دەبى پىسپۆپان و شارەزايانى بوارى توپكارىي و دەرۋونزايىي زياتر قسەي لىي بكەن، بەلام بە ھەر حال بۆ ئىمەي مسولمان ئەوہىيە كە خوا ﷻ دىفەرموى و لە ھەر پروويەكەو، خوا ﷻ شتىك بىفەرموى: ئىمە سەدا سەد لىي دلىيان، زانىارىي با ئىستا جارى لىشى تىنەگەيىي، يان بۆشى دەرئەكەوتبى، بەلام دواي ئەوہى زۆر بەرەو پىشەو دەچى - چونكە ھەمىشە

سەرەتای وه حیی کۆتایی زانسته - زانست له کۆتایی دا ده گاته ئه وهی وه حیی له سه ره تاوه فهرموویهتی، چونکه وه حیی زانیاری خوایه، خواش ﷺ بۆ خووی پرووح و جهسته و گهردوون و، په نهان و، ئاشکراو، هه موو شتیکی دروستکردوه، خووی ده زانی هۆکاری خهوتن چییه؟ ته نیا خوا ﷺ وهک پێویست ده زانی، دیاره توانای ده رککردنیشی به مروّقه کان داوه بۆ هه ندیک له راستیه کان، نهک بۆ هه موویان، چونکه مروّقه کان پێویستیان به وه نیه هه موو راستیه کان بزانی، خوا ﷺ به س ئه وه نده توانایه ی داوه به مروّقان، ئه وه نده راستیه ی پێ بزانی، که ژیا نی دنیا یان پێویستی پێیهتی، خوشیان له توانایان دا هه یه.

٢- (رووح و نفس یهك شتن:

له و باره وه زانیان زۆریان قسه کردوه، که ئایا پرووح چییه و، نفس چییه؟ هه لبه ته خوا ﷺ له قورئاندا به زۆریی باسی نه فسی کردوه، به لام باسی پرووحیشی کردوه، ته نیا له یهک ئایه تی قورئان، له سوورەتی (الإسراء) دا، خوا ﷺ باسی پرووح ده کات، پرووح وهک پرووحی مروّق، ئه گه رنا وهک جیبریل که ناوی لێناوه (روح)، ههروه ها وهک وه حیی خووی که به (روح) ی ناو بردوه، له چه ند شوئینیک دا هاتوه، بۆ هه موونه:

١- ﴿نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ﴾ الشعراء.

٢- ﴿نَزَّلَ الْمَلَكُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرِ﴾ القدر.

٣- ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا﴾ الشورى.

٤- ﴿يُنَزِّلُ الْمَلَكُ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ﴾ النحل.

به لām پرووح که بگونجی مه به ست پیی پرووحی به شهر بی، ته نیا ئه و
 ئایه تهی سووره تی (الإسراء) ه، که ده فهرموئ: ﴿وَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ
 مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (۸۵)، واته: له باره ی پرووحه وه
 لیت ده پرسن، بلی: پرووح له کاری په روه ردگارمه و، ئه ندازه یه کی که میش نه بی
 زانیاریتان پی نه دراوه.

به و ئه ندازه که مه زانیاریه ش ناتوانن چیه تی پرووح ده رک بکه ن، وه ک له
 مه و سوووعه ی: (دره وشاوه یی ئیمان و پووجه لئی ئیلحاد، له بهر تیشکی زگماک و
 عه قل و زانست و وه حی) دا، له و باره وه ورده کاری زورمان باسکرده و.

ئجا ئه وه ی که ئایه ته کان و فهرماشته کانی پیغه مبه ر ﴿وَلَا يَخْلُقُهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ ده یگه یه نن، ئه وه یه
 که پرووح و نه فس یه ک شتن، هه رچه نده هه ندیک له زانیان گوتوو یانه: نه خیر
 دوو شتن، به لām رایه که یان راست نیه و، هیچ به لگه یه کیان له و باره وه نیه و پرووح
 و نه فس یه ک شتن و، به دوو ئیعتیباری جیاواز ئه و دوو ناوه ی بو به کاره ی تراون
 که دوا یی باسیان ده که ین.

سه ره تا با سه رنجی ئه م ده قه بده ین:

سه عیدی کوپی جوبه یر په حمه تی خوا ی لی بی ده لی: (إِنَّ اللَّهَ يَقْبِضُ
 أَرْوَاحَ الْأَمْوَاتِ إِذَا مَاتُوا، وَأَرْوَاحَ الْأَحْيَاءِ إِذَا نَامُوا، فَتَتَعَارَفُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَتَعَارَفَ):
 ﴿فِيْمَسِئَتِ الْقِيَامَةِ عَلَىٰ أَلْسِنَةٍ أَوْ نَسَمَةٍ أَوْ نَسَمَةٍ أَوْ نَسَمَةٍ﴾ (آی: ۸۵)
 يُعِيدُهَا إِلَىٰ أَجْسَادِهَا) (۱).

سه عیدی کوپی جوبه یر دیا ره هه ر له بهر روشنایی ئایه ته که دا ده لی: خوا
 ﴿وَلَا يَخْلُقُهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ پرووحی مردوو هه کان و هه رده گری، کاتیک ده مرن و، پرووحی زیندوو هه کان
 و هه رده گری و کاتیک ده خه ون، ئجا ئه و پرووحانه هی مردوو و و هی زیندوو و،
 (هی مردوو و که و هه گراون و، هی زیندوو و که له کاتی خه وتن دا، و هه گراون)،

یە کدی دەناسن و پێک ئاشنا دەبن، ئەوەندە ی خۆی بیهوێ، دوایی خۆی ﷺ ئەوەی کە مردنی بۆ بریار دابێ، دەیهێڵێتەو، ئەوێ دیکەش بەرھەڵدادهکات، واتە: دەیگێڕێتەو بۆ نێو جەستە، (بۆ ئەوەی ئەو مەرۆقە بێدار بێتەو و جاریکی دیکە دەست بە ژیان بکاتەو).

بەلێ پرووح و نەفس یەک شت و، لەو بارەو دەتوانین زۆر بەلگان بێنێتەو، چونکە لە هەندێ دەقاندا هاتووە کە پالدرانە لای عەبدوللای کورێ عەبباس و هەندێکی دیکە لە هاوێلان و زانایانی تابعین، کە گوتووین: مەرۆق لە کاتی خەوتن دا نەفسە کە دەمی، بەس پرووحە کە دەنێرێ، یان پرووحە کە دەمی، بەلام نەفسە کە دەچێتە دەرەوێ جەستە، بەلام ئەو رایەم پێ راست نیە، پێشم وانێ عەبدوللای کورێ عەبباس (خۆ لە خۆ و بابێ رازی بێ)، وای گوتبێ، بەلکو لە راستیدا پرووح و نەفس هەر یەک شت و، تەعبیر دەکەن لە یەک حەقیقەت.

(إمام فخرالدين الرازي) لە تەفسیرە کە خۆیدا (مفاتيح الغيب) کە بە (التفسير الكبير) یش ناودارە،^(۱) چۆنیەتی پەيوەندی نەفس و پرووح لەگەڵ جەستەدا، پرووح دەکاتەو و پروونکردنەو کەیم پێ جوانە، دەلێ:

(تَعْلُقُ جَوْهَرِ النَّفْسِ بِالْبَدَنِ عَلَى ثَلَاثَةِ أَوْجُهٍ:

أَحَدُهَا: أَنْ يَقَعَ ضَوْءُ النَّفْسِ عَلَى جَمِيعِ أَجْزَاءِ الْبَدَنِ ظَاهِرِهِ وَبَاطِنِهِ، وَذَلِكَ الْيَقْظَةُ.

وَأُخْرَاهَا: أَنْ يَرْتَفَعَ ضَوْءُ النَّفْسِ عَنِ ظَاهِرِ الْبَدَنِ مِنْ بَعْضِ الْوُجُوهِ دُونَ بَاطِنِهِ، وَذَلِكَ هُوَ النَّوْمُ.

وَأُخْرَاهَا: أَنْ يَرْتَفَعَ ضَوْءُ النَّفْسِ عَنِ الْبَدَنِ بِالْكُلِّيَّةِ وَهُوَ الْمَوْتُ، فَتَبَيَّنَ أَنَّ الْمَوْتَ وَالنَّوْمَ يَشْتَرِكَانِ فِي كَوْنِ كُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا تَوْفِيقًا لِلنَّفْسِ).

بە راستیی (فخرالدین الرّازی) وەک جار جار لێی دەخوازینەو، هەندیک تیگەیشتنی وردی هەن بۆ هەندیک ئایەتان، لێرەشدا دەلێ:

پەیوەست بوونی جەوهەری نەفس (واتە: رووح) بە جەستەو بە سێ شیوەیە:

یەكەمیان: ئەوێە بە پۆشنایی نەفس (واتە: پۆشنایی رووح) بکەوێتە سەر هەموو بەشەکانی جەستە، ئاشکرای جەستەو، پەنھانی جەستە، ئەوێش حالەتی بێدارییە.

دووهمیان: ئەوێە بە پۆشنایی نەفس، (یان کاریگەری نەفس)، لەسەر پۆلەتی جەستە لایچێ لە هەندیک روووە، بەلام لەسەر دیوی نیووەو پەنھانی جەستە بێت، (واتە: لەسەر پۆلەتەکی لادەچێ، بەلام لەسەر دیوی پەنھانی دەمێت)، کە ئەوێش خەو.

(دەلێم: دەتوانین بڵین: ئەو بەشە کە پەیوەستە بە هۆشی مەوۆق و ویستی مەوۆقەو، لە کاتی خەوتن دا، رووح ئەو بەشە رادەگرێ، مەوۆق قسە ناکات، ناخوات، ناخواتەو، ناپرات، دەست ناچوولێت، بێرناکاتەو، نابینێ، نابیسێ، ئەوانە نامێن، چونکە ئەوانە هەموویان پەیوەستن بە ویستی مەوۆقەو، بەلام ئەو کارانە پەیوەست نین بە ویستی مەوۆقەو ناویستین، وەک لێدانی دڵ و، کارکردنی کۆئەندامی هەناسەو، کارکردنی گورچیلەکان و، کارکردنی جگەر و پەنکریاس و، گەدەو پێخۆلەکان، ئەوانە ئەگەر لە کار بکەون، مانای وایە مەوۆق دەمرێ، رووح ئەوانە هەر دەهێلێتەو، بەلام کردەو ویستەنییەکان (الأعمال الإرادية) رادەگرێ^(۱).

سێیەمیان: تیشکی نەفس بە تەواویی لەسەر جەستە لادەچێ، کە بریتیە لە مردن، کەواتە: چەسپا کە مردن و نووستن، هەردووکیان هاوبەشن لەوەدا کە بریتین لە وەرگرتنی نەفس.

لە مردندا بە شیوەی یەكجارەکی نەفسە کە پەیوەندی دەپچرێت لەگەڵ جەستەدا، بەلام لە حالەتی نووستن دا، پەیوەندی لەگەڵ پۆلەتی جەستەدا دەپچرێ، بەلام پەیوەندی لەگەڵ دیوی نیووەو پەنھانی جەستەدا هەر دەمێت.

(۱) نێوان کەوانەکان زیادەیی خۆمە.

تیمه ئەگەر تەماشای چەند دەقیك بکەین - من پێنج دەقم هێناون - بۆمان دەردەکهوێت کە رووح و نەفس یەک شت، بۆیەش تۆزیک گرنگییم بەو خالە داوه، چونکە زانیان زۆر مشتومریان کردوه، هەلبەتە نەک هەر ئیستاش وابلیم، بەلکو لە کتیی: (پێگای صالح بوون و بەرهو خوا چوون)، و (لە کتیی ژبانی گیان، یان گیانی ژبان) و لە مەوسووعە: (بیرکردنەوهی ئیسلامی لە نێوان وەحیی و واقعدا)، و لە مەوسووعە: (ئیمان و عەقیدە ئیسلامی)، و (پروونکردنەوهی عەقیدە طە حاوی) دا باسەم کردوه، کە رووح و نەفس دوو ناوێ بۆ یەک شت، ئنجا با تەماشای ئەو دەقانه بکەین:

(١) - {عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَى أَبِي سَلَمَةَ وَقَدْ شَقَّ بَصَرُهُ فَأَغْمَضَهُ، ثُمَّ قَالَ: إِنَّ الرُّوحَ إِذَا قُبِضَ تَبِعَهُ الْبَصَرُ} (أخرجه مسلم: ٩٢٠، وأبو داود: ٣١١٨، والنسائي: ٨٢٨٥، وابن ماجه: ١٤٥٤).

واتە: ئوممو سەلەمە دایکی برواداران ﷺ، دەگیرێتەوه: دەلی: پێغەمبەری خوا ﷺ لە ئەبوو سەلەمە وەرژوورکەوت، لە حالیکدا کە چاوی ئەبڵەق بوو بوون، (واتە: گیانی دابوو)، پێغەمبەر ﷺ چاوه‌کانی نووقاندن، (پێلۆه چاوه‌کانی خستنه سەریه‌ک)، دوايی فەرمووی: رووح کە وەرگیراو کیشرا، چاو شوینی دەکهوێ، (بۆیە چاوی ئەبڵەق بوون)، دیاره چاو تەماشای رووحه‌کە ده‌کات، تاكو له حوکمی چاودایه‌و هه‌تا توانای هه‌یه.

لێره‌دا تەماشای ده‌کەین پێغەمبەری خوا ﷺ به رووح ناوی ئەو نەفسه‌ی هێناوه، کە ده‌کیشری، خوا ﷺ ده‌فه‌رموی: ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا﴾

(٢) - هه‌روه‌ها پێغەمبەری خوا ﷺ ده‌فه‌رموی: {أَلَمْ تَرَوْا الْإِنْسَانَ إِذَا مَاتَ شَخَصَ بَصَرُهُ! قَالُوا بَلَى، قَالَ: فَذَلِكَ حِينَ يَتَّبِعُ بَصَرُهُ نَفْسَهُ} (أخرجه مسلم: ٢١٧١)، واتە: ئایا تەماشای مرووف ناکەن کاتیک چاوی ئەبڵەق دەبی! گوتیان: بێ، فەرموی: ئەوه به‌هۆی ئەوه‌وه‌یه کە چاوی ده‌خاته شوین نەفسه‌که‌ی.

له دهقی پيشی دا فهرمووی: (روح)، به لام لیږه دا ده فهرمووی: (نفس)، که واته: نه فس و پرووح هه ریه کن.

۳- {إِذَا خَرَجْتَ رُوحَ الْمُؤْمِنِ، تَلَقَّاهَا مَلَكَانِ يُصْعِدَانِهَا} (أخرجه مسلم: ۲۸۷۲) واته: کاتیک پرووحی پروادار ده رده چی، دوو فریشته وه ریده گرن و، پیشوازیی لیده کهن و، به رزی ده که نه وه.

لیږه شدا به پرووح ناوی هیڼاوه.

۴- له فهرمایشتیکی دیکه دا پیڅه مبه ر ﷺ ده فهرمووی: {الْمَيِّتُ تَحْضُرُهُ الْمَلَائِكَةُ فَإِذَا كَانَ الرَّجُلُ صَالِحًا قَالُوا: اخْرِجِي أَيْتَهَا النَّفْسُ الطَّيِّبَةُ! كَانَتْ فِي الْجَسَدِ الطَّيِّبِ، اخْرِجِي حَمِيدَةً وَأَبْشِرِي بِرُوحٍ وَرِيحَانٍ وَرَبِّ غَيْرِ غَضْبَانَ، فَلَا يَزَالُ يَقَالُ لَهَا ذَلِكَ، حَتَّى تَخْرُجَ ثُمَّ يُعْرَجُ بِهَا إِلَى السَّمَاءِ فَيُفْتَحُ لَهَا} (أخرجه النسائي في الكبرى: ۱۱۴۴۲، وابن ماجه: ۴۲۶۲، وأحمد: ۲۵۱۳۳، تعليق شعيب الأرناؤوط: إسناده صحيح على شرط الشيخين).

نهم ده قهش هه ر به شی که لهو فهرمووده یه که پیشتریش هیڼامان و فهرمووده یه کی دریږه.

پیڅه مبه ر ﷺ ده فهرمووی: فریشته کان ناماده ده بن، نه گهر نهو پیاوه صالح بی، (دیاره بونه که کوچکردنی پیاویک بووه، نه گهرنا بوو ثافره تیش هه روایه)، فریشته کان پیی ده لین: نهی نه فسی پاک و چاک! وه ره ده ری، که له جهسته یه کی پاک دا بووی، ده ربچو به ستایش کراوی و، موژدهت لی بی به ره ووح و په یحان، (په ووح: ده گونجی به مانای ده روو لی کرانه وه، یان به مانای په حمهت و به زهی خوا، بی، په یحان: واته: بژیویکی چاک، یاخود: بوئی خوش بی)^(۱)، موژدهت لی بی: په روه ردگارت لیت رازییه و لیت تووړه نیه، به رده وام نهو قسه یه یه له گه لدا ده کری، هه تا له جهسته ده چپته ده ر، دواپی به رز ده کریته وه بوو ئاسمان.

(۱) یتوان که وانه کان زیاده ی خو مه.

واته: له کاتی گیان کێشاندا، فریشتهکان ئاوا موژدهی پێ ددهدن و دلی خوش دهکهن.

ئنجاهەر له دهقی هه مان فهرمایشتدا هاتوه، که به پێچهوانهوه: ئینسانی بپرواو خراپه کار، فریشتهکان تێوهی دهخوړن و، دهلێن: ئه ی پرووحی پیس! له جهستهیهکی پیس داو، هه پره شهت لیبی که تووشی حالیکه خراپ دهبی، هه ئه وهی پێ دهگوتری: تا کو پرووحه که ی بهرز ده کرێته وه بۆ ئه و شوینه ی خوا ﷻ دیارییکردوه.

۵- له فهرمایشتیکه دیکه دا که ئه ویش به سه رهاتیکه له سه رهو، من ته نیا جیی مه به ستم هیناوه، پوخته که ی ئه وه یه که پێغه مبه ر ﷺ له گه ل هاوه لانی دا جاریک له سه فره یک دا خهویان لی ده که وێ، بۆ نوێژی به یانی خه بهریان نابێته وهو، مه گه ر دوا ی خوړه لات، که یه کیک له هاوه لانی داناوه خه بهریان بکاته وه، ئنجا که پرووی تیده کات ده فره موێ: قه رار نه بوو بیدارمان بکه یه وه؟ ده لی: ئه ی پێغه مبه ری خوا! ﷺ ئه وه ی که پرووحه که ی منی وه رگرتبوو و نه ینارد وه بۆ جه سته م، که بیدار ببه وه، هه ر ئه وه بوو که پرووحی تووشی وه رگرتبوو، واته: منیش هه مان خه وم به مل داها ت، ئنجا من شوینی مه به ستم هیناوه که پێغه مبه ر ده فره موێ ﷺ: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ اللَّهَ قَبْضُ أَرْوَاحَنَا، وَلَوْ شَاءَ لَرَدَّهَا إِلَيْنَا فِي حِينٍ غَيْرِ هَذَا^(۱)). واته: ئه ی خه لکینه! خوا پرووحه کانی ئیمه ی وه رگرتبوون و، ئه گه ر ویستبای پرووحه کانی بۆ ده گیراینه وه له جگه له م کاته دا.

واته: نه ک دوا ی خوړه لاتن، به لکو پێشتر پرووحه که ی بۆ ده گیراینه وه نوێژی به یانییمان ده کرد، به لام دیاره خوا ی په روه ردگار ئیستا پرووحه که ی گیراوه ته ئیو جه سته مان، یانی: گیرانه وه ی ته واو که ببێته هو ی حاله تی بیداریی.

ئنجاهه ندیك له و کتێبانه دا که ئاماژه م پێدان، به تایبه ت: (پریگای صالح بوون و به ره و خوا چوون) دا، با سم کردوه که پرووح و نه فس یه ک شتن،

(۱) أخرجه مالك في الموطأ (۲۵) فذكره، وقال الزرقاني في شرح الموطأ (۵۴/۱) مرسلًا باتفاق رواة الموطأ، وجاء معناه متصلًا من وجوه صحاح، قاله أبو عمر.

بەلām پرووح بە ئىعتىبارى ھەقىقەتە پرووتەكەى خوۋى، بە ئىعتىبارى ئەوھى كە مروؤف بە پرووحەوھ مروؤفە، پىي دەگوترى: پرووح، بەلām بە ئىعتىبارى تىكەل بوونى لەگەل جەستەداو، ھەلسانى بە چالاككەكان و جىبەجىكردنى داخوازىيە جەستەيەكان، وەك تىركردنى غەريزەكان و ھەتا دوایى، پىي دەگوترى: نەفس، بەلگەم چىيە لەسەر ئەوھ؟

بەلگەم لەسەر ئەمە ئەوھىيە: كە خوا ﷻ كاتىك باسى پىكھاتەى ئادەم دەكات، ھەروھەا ھەوواش سەلامى خويان لى بى، ھەروھەا باسى پىكھاتەى وەچەكەيان دەكات، ھى مروؤفەكان، تەنيا باسى دوو شتان دەكات: جەستەيەكى خاكىي، لەگەل پرووحيكى خويى، واتە: تەنيا پرووحيك كە خوا ﷻ دەزانى چىيە؟ يان پرووحيك كە لەسەر ووى ئاستى ماددەوھىيە، بو وینە: با تەماشای سوورەتى (السجدة) بكەين كە چوون خوا ﷻ زور بە پروونى بو ھەردووكان (ئادەم و وەچەكەى)، تەنيا ئەو دوو پىكھاتەى باس دەكات دەفەرموى:

﴿الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ، وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ﴾ (۷) السجدة، واتە: خوا ئەو زاتەيە كە ھەموو شتىكى چاك دروستكردوھو، دەستپىكى دروستكردنى مروؤفەشى لە قورپوھ ھىناوھ، (يانى: جەستەكەى)، ﴿ثُمَّ جَعَلْ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ﴾ (۸) السجدة، واتە: وەچەكەشى گىپراوھ لە پوختەيەك لە ئاوپكى قىزەون (كە مەبەست پىي تۆوھ، تۆوى پياو و ئافرەت كە تىكەل دەبى، وەچەكەشى لەوھ پەيدا كردوھ).

ئىنجا دوایى دىتەوھ سەر باسى دروستكردنى ئادەم، ھەروھك دەشگونجى باسى تەواوكردنى دروستكرانى وەچەى ئادەم بى: ﴿ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِهِ﴾ (۹) السجدة، واتە: دوایى (خوا ﷻ جەستەى ئادەمى كە لە قورپى دروست كرد بوو، يان ھى وەچەكەى كە لە پوختەى قورپى بوو)، رىكىخست و لە پرووحى خوۋى فووى بە بەردا كرد.

کهواته: وهک چوَن جهستهی ئادهم راستهوخو له قور دروستکراوه، به هه مان شیوه وهچهی ئادهمیش ئهوانیش جهستهکانیان له پوختهیهک له ئاوێکی قیزهون دروست بووه، پیکهاتهی دووه میشیان ئهوهیه که خوا ﷻ له ږووحی خوئی، واته: ږووحیک که دروستکراوێکی تایبهتی خوێهتی، فووی به بهردا کردوه.

کهواته: ږووح بهو ئیعتیارهی که دروستکراوێکی تایبهته بهر لهوهی بچینه نیو جهستهو، دواي ئهوهی له جهسته دیتهدهری، پێی دهگوتری: ږووح، بهلام ههتا له نیو جهسته دایه، پێی دهگوتری: نهفس، بۆیهش خوا ﷻ له یهک شوییش له قورئاندا مه دح و زه می ږووحی نه کردوه، بهلام نهفس له قورئان دا هه م زه مکراره، هه م ستایشکراوه، زه مکراره ئه گهر بپروای و، خراپه کار بی و، ستایشکراوه و مه دحکراوه، ئه گهر بروادارو چاکه کار بی، با ته ماشا بکهین:

١- خواي پهروهردگار ده فهرموئ: ﴿وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ۖ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ۗ قَدْ أَفْلَحَ مَن زَكَّاهَا ۚ ۝١ وَقَدْ خَابَ مَن دَسَّاهَا ۚ ۝١٠﴾ الشمس، کهواته: نهفس دهگونجی پاک و چاک بکری و، دهشگونجی پیس و پوخل بکری، ئه گهر پاک و چاک بکری، سهرفرازه، ئه گهر پیس و پوخل بکری، بهدبهخت و پهشیمن و بییهش و سهربهههشه.

٢- ههروهها خوا ﷻ ده فهرموئ: ﴿لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَمَةِ ۖ ۝١ وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ۖ ۝٢﴾ القيامة، خوا ﷻ سویند دهخوات به نهفسیک که پهخنه گره، واته: پهخنه له خاوه نه کهی دهگری، که بوچی وام پیده کهی و، ئه و کردهوه خراپانه م پێ ده کهی؟

٣- دیسان خوا ﷻ ده فهرموئ: ﴿وَمَا أُبَرِّئُ نَفْسِي ۖ إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ ۖ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي ۚ إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۖ ۝٥٣﴾ یوسف، کهواته: به دلنیاپی نهفس زور فرمان دهکات به خراپه، نهفس ئه گهر لێ بگهړی و پاک و چاکي نه کهی و، دهستکاری نه کهی، بو خوئی زور ههز به خراپه دهکات، بهلام ئایا هه ر وا ده بی؟ نا، ئه گهر کاری له سه ر بکهی له سه ر خهتی راست ده وهستی و ئارام ده گری: ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ

﴿٢٧﴾ أَرْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ﴿٢٨﴾ فَأَدْخُلْ فِي عِبْدِي ﴿٢٩﴾ وَأَدْخُلْ جَنَّتِي ﴿٣٠﴾ ﴿الفجر، واته: ئه‌ی نه‌فسی هه‌یمن و داسه‌کناو ئوقره‌ گرتوو! بۆ لای په‌روه‌ردگارت بگه‌رئوه، تۆش رازی و په‌روه‌ردگاریشت لیت رازییه، که‌واته: نه‌فس ده‌گونجی حاله‌تی: زۆر فه‌رمانکه‌ر به‌ خراپه (أَمَارَةٌ بِالسَّوءِ) ی هه‌بی و، هه‌ر خه‌ریکی فه‌رمان کردن بئ به‌ خراپه‌و، ده‌گونجی حاله‌تی: خو سه‌رکونه کردن (لَوَامَةٌ) ی هه‌بی واته: بیدار بپته‌وه‌و، لۆمه‌و سه‌رکونه‌ی خو‌ی بکات له‌سه‌ر خراپه‌و، ده‌شگونجی حاله‌تی ئارامگرتن (إِطْمِئْنَانٌ) ی هه‌بی و ئوقره‌ گرتوو و دامه‌زراو بئ له‌سه‌ر چاکه‌کاری.

(٣)- رووح، یان نه‌فس دروستکراویکی نا مادیدی مه‌عنه‌ویه:

مادده‌ ئه‌وه‌یه که ئیمه به پینج هه‌سته‌کان مامه‌له‌ی له‌گه‌لدا ده‌که‌ین، ده‌یینین، یان بۆنی ده‌که‌ین، یان تامی ده‌که‌ین، یان ده‌ستی لی ده‌کوئین، یان ده‌نگی ده‌بیستین، به‌لام رووح به‌ هیچ کام له‌م پینج هه‌ستانه، مامه‌له‌ی له‌گه‌لدا ناکرئ، له‌و رووه‌وه ده‌لئین: دروستکراویکی نامادیدی مه‌عنه‌ویه.

(القرطبي) ده‌باره‌ی رووح ده‌لئ:

(وَالصَّحِيحُ فِيهِ أَنَّهُ جِسْمٌ لَطِيفٌ مُّشَابِكٌ لِلْأَجْسَامِ الْمَحْسُوسَةِ، يُجَذَّبُ وَيُخْرَجُ، وَفِي أَكْفَانِهِ يَلْفٌ وَيُذَرَجُ، وَبِهِ إِلَى السَّمَاءِ يُعْرَجُ، لَا يَمُوتُ وَلَا يَفْنَى، وَهُوَ مِمَّا لَهُ أَوَّلٌ وَلَيْسَ لَهُ آخِرٌ، وَهُوَ بَعَيْنَيْنِ وَيَدَيْنِ، وَأَنَّهُ ذُو رِيحٍ طَيِّبَةٍ وَخَبِيْثَةٍ، كَمَا فِي حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ^(١)).

ده‌لئ: رای راست له‌ باره‌ی رووحه‌وه (یان له‌ باره‌ی نه‌فسه‌وه) ئه‌وه‌یه که جیسمیکی (ئه‌وان مه‌به‌ستیان له‌ جیسم ئه‌وه بووه که شتیکی هه‌بوویه، به‌لام به‌ پینج هه‌سته‌کان هه‌ستی پی ناکرئ)، په‌نه‌ان (لطیف) ی تیکه‌له، له‌گه‌ل ئه‌و جه‌سته به‌ره‌هه‌ستانه‌داو، راده‌کیشری و ده‌رده‌چی و، له‌ کفه‌وه ده‌پیچری و، به‌رز ده‌کرته‌وه بۆ ئاسمان، نامری و له‌ به‌ین ناچی، سه‌ره‌تای هه‌یه به‌لام کو‌تایی

(١) الجامع لأحكام القرآن ج ١٥، ص ٢٠٨.

نیە، ڕووح دوو چاوی هەن و دوو دەستی هەن، بۆنی خوۆشی هەیە، یاخود بۆنی ناخوۆشی هەیە، (بە پێی کردەوه کانی) وەک لەو فەرموودەیەدا هاتووە کە ئەبوو هورەیرە خوا ﷻ هیناویەتی.

کە پیشتر ئاماژەیە کمان پێداو لە ڕوونکردنەوهی (عهقیدهی ته حاوی)دا، فەرموودە کەم بە تەفسیل هیناوه، هەر وهه ها لە مهسووعه ی: (ئیمان و عهقیده ی ئیسلامی)دا لهویش له بهرگی پێنج دا، هیناومانه.

باشترین بەلگەی نه قلییش له سهر ئه وه که ڕووح دروستکراویکی نابهرههستی خاوهن شوینه واری جوړاو جوړه، ئه م ئایه تانهن له سووره تی (الواقعة) دا، که ده فهرمو ی: ﴿ فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ ^(٨٣) وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ نَنْظُرُونَ ^(٨٤) وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا بُصْرُورَ ^(٨٥) فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ^(٨٦) تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ^(٨٧) ۞

واته: ده بووايه کاتيک ده گاته گه روو، [چی ده گاته گه روو؟ به سياق ده زانری که مه به ست پپی ڕووحه و، پاناوی میننه شی بو به کارهیناوه و، چ بگوتری نه فس و، چ بگوتری ڕووح، هه ردووکیان به میننه ی مه جازی (المؤنث المجازی) دانراون، ئیوه له و کاته دا ته ماشا ده کهن و ئیمه له ئیوه لی نزیکترین، به لام ئیوه نابینن، (فریشته کا هان لیوه ی نزیکترن)، ئنجا ئه گه ر ئیوه ملکه چ نین بو خوا و له بهر دهستی خوا دا نین، بوچی نایگپرنه وه ئه گه ر راست ده کهن!

واته: ئه و ڕووحه که له نووکی پی تا کو ده گاته گه روو ده کیشری، ئه گه ر راست ده کهن، مه هیلن له گه روو ده ربچی و جهسته به جی بهیلى و، بیگپرنه وه بو ئیو جهسته، که بیگومان لی ره دا به ڕوونی دیاره و به راشکاوی پراگه یه نراوه که ڕووح له ئیو جهسته دایه و، ده رده چی و ئه و حاله تانه ی هه ن که (القرطبي) باسی کردوون و له فهرمايشته کانیش وه ریگرتوون.

كۆتا قسه لهم تەوهرى سىيەمدا، ئەو قسه يەى (القرطبي) ^(۱) دىنين له تەفسيره كەى دا، دەلى: گويم له (الأصمعي) بووه، گوتوو يەى: گويم له (معتمر) بووه كه ئەویش يەككە له زانايان، گوتوو يەى: (رُوحُ الْإِنْسَانِ مِثْلُ كَبَّةِ الْغَزْلِ، فَتُرْسَلُ الرُّوحُ، فَيَمْضِي، ثُمَّ تَمْضِي، ثُمَّ تُطَوَّى فَتَجِيءُ فَتَدْخُلُ، فَمَعْنَى الْآيَةِ أَنَّهُ يُرْسَلُ مِنَ الرُّوحِ شَيْءٌ فِي حَالِ النَّوْمِ وَمُعْظَمُهَا فِي الْبَدَنِ مُتَّصِلٌ بِمَا يَخْرُجُ مِنْهَا اتِّصَالًا خَفِيًّا، فَإِذَا اسْتَيْقَظَ الْمَرْءُ جَذَبَ مُعْظَمَ رُوحِهِ مَا انْبَسَطَ مِنْهَا فَعَادَ).

ئاوا بۆمان وینا دەکات، دەلى: پرووحى مرووف وهك گلوله يه كى چنراو وایه، كه پرووح هه ندىكى ده نىرى، ده پروا ده روا دواى دىته وه نىو جهسته، ماناى ئايه ته كه ئەو يه كه به شىك له پرووح ده نىردرى له كاتى خهوتن دا، به لام زۆربهى هه ر له جهسته دا ماوه، ئەوهش كه ده نىردرى ده چىته ده ر، به وه وه كه له نىو جهسته دا ماوه، به شىوه يه كى په نهان پىكه وه په يوه ستن و، كاتىك مرووف بىدار ده بىته وه، ئەوهى كه ناردوو يه تى وهك گلوله يه ك، جارىكى دىكه رايده كى شىته وه بۆ نىو جهسته.

ئەو ئاوا بۆمان وینا دەکات، ئەگەر نا پرووح حاله تىكى جهسته يى نیهو ماددى نیه، به لام مه به ستى ئەوه يه كه له كاتى خهوتن دا، پرووح په يوه ندىه كى په نهانى له گه ل جهسته دا هه رده مینى، به لام ئەو په يوه ندىه نیه كه بىته هوى بىدارى.

(E) - چەند ئەدەبىكى خەوتن و لە خەو هەلسان:

خەو (نووستن)، له ئىسلامدا گرنگى پىداروه، كه مرووف چۆن بخهوى و، چۆن بچىته سهر جىگاو، پاشان كه بىدار ده بىته وه، چى بلى و چۆن بكات؟ چەند ئەدەبىكى بۆ دانراون، ههول دهدهم به پوختى بيانهيئم، ئەویش له بهر رۆشناى سى دهقى سوننه تا:

١- {عَنْ حُذَيْفَةَ رضي الله عنه، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا أَخَذَ مَضْجَعَهُ مِنَ اللَّيْلِ، وَضَعَ يَدَهُ تَحْتَ خَدِّهِ، ثُمَّ يَقُولُ: (اللَّهُمَّ بِاسْمِكَ أَمُوتُ وَأَحْيَا) وَإِذَا اسْتَيْقَظَ قَالَ: (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ)} (أخرجه البخاري: ٦٣١٢، وأبو داود: ٥٠٤٩، والترمذي: ٣٤١٧، وابن حبان: ٥٥٣٢، وغيرهم).

واته: حوزە یفە رضي الله عنه، دەڵێ: پێغەمبەری خوا ﷺ عەدەتی وابوو کە بە شەوێ دەچوووە سەر جێگای بۆ خەوتن، دەستی دەخستە ژێر پوومەتی، (دەستی راستی دەخستە ژێر پوومەتی راستی)، دوایی دەیفەرموو: ئەو خۆیە! بە ناوی تۆ دەمرم و دەژیم، کاتی بیداریش دەبوویەو دەیفەرموو: ستایش بۆ ئەو خۆیە دوای ئەوەی مراندبوونی، زیندووی کردینەو، هەر بۆ لای ویش دەگەرێنەو.

٢- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِذَا أَوَى أَحَدُكُمْ إِلَى فِرَاشِهِ، فَلْيَأْخُذْ دَاخِلَةَ إِزَارِهِ فَلْيَنْقُضْ بِهَا فِرَاشَهُ، وَلْيَسْمِ اللَّهَ، فَإِنَّهُ لَا يَعْلَمُ مَا خَلْفَهُ بَعْدَ عَلَى فِرَاشِهِ، فَإِذَا أَرَادَ أَنْ يَضْطَجِعَ، فَلْيَضْطَجِعْ عَلَى شِقِّهِ الْأَيْمَنِ، وَلْيَقُلْ: سُبْحَانَكَ رَبِّي، وَضَعْتُ جَنْبِي، وَبِكَ أَرْفَعُهُ، إِنْ أَمْسَكَتْ نَفْسِي فَاعْفِرْ لَهَا. وَقَالَ الْبُخَارِيُّ وَابْنُ مَاجَةَ وَالتِّرْمِذِيُّ: (فَارْحَمَهَا) بَدَل (فَاعْفِرْ لَهَا) وَإِنْ أَرْسَلَتْهَا فَاحْفَظْهَا مِمَّا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادُكَ الصَّالِحِينَ زَادَ التِّرْمِذِيُّ (وَإِذَا اسْتَيْقَظَ فَلْيَقُلْ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَافَانِي فِي جَسَدِي، وَرَدَّ عَلَيَّ رُوحِي، وَادَّنِي لِي بِذِكْرِهِ)} (أخرجه ابن أبي شيبة: ٢٦٥٢٥، والبخاري: ٥٩٦١، ومسلم: ٢٧١٤، وأبو داود: ٥٠٥٠).

واته: ئەبوو ھورەیرە رضي الله عنه، دەڵێ: پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: هەر کات یەکیک لە ئێوە بە لای جێگاکیەو چوو، پەنای برد بۆ جێگاکی بۆ ئەوەی بخەوێ، با ئێوی پۆشاکەکی بگری و، بە سەر جێگەکیدای بێنی (جێگاکی خۆی پێ بسپرتەو)، با ناوی خوا بێنی، چونکە نازانی لە دوای خۆی کە شوێنەکی جێھێشتو، چ شتێک چۆتە شوێنی، (پەنگە دوو پشکێک، ماریک چوو بێتە شوێنەکی)، هەر کاتێک ویستی پاکشی، با لەسەر لای راستی رابکشی و بلی: پاکیی بۆ تۆ پەرورەدگارم، تەنیشتی خۆم دانا لەسەر جێگاوە هەر بە ھۆی تۆوە

تەنیشتی خۆم بەرز دەکەمەوه (و بیدار دەبم)، ئەگەر پروو حەكەت وەرگرتم، لێی بیوورە، (یاخود: بەزەیت پێی دابن) و ئەگەر ناردیشتەوه بۆ نێو جەستەكەم، بیپاریزە بەوێ بەنده چاکەکانی خۆی پێ دەپاریزی (واتە: لە گوناھو تاوان و لادان)، (الترمذی) لە (سنن)ی خۆیدا ئەوێشی زیاد کردو، کاتێک کە بیداریش بۆوه با بلی: ستایش بۆ ئەو خواپەیی کە لە جەستەمدا سەلامەتی کردووم و، پروو حەكەیی بۆ گیراومەوه، مۆلەتی داوم کە یادی بکەم.

۳- پیغەمبەر ﷺ دەفەر مۆی: هەر کامێک لە تێو کە دەچیتە سەر جێیەكەیی با ئەو وشانە بلی، ئەگەر مەری لەسەر زگماکی پاک و چاک و بەندایەتی بۆ خوا دەمری، ئەویش ئەوێیە کە بلی: {اللَّهُمَّ أَسْلَمْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ، وَوَجَّهْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ، وَقَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ، وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ، رَغْبَةً وَرَهْبَةً إِلَيْكَ، لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنَاجِيَ مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ، آمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ، وَبِنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ} (أخرجه أحمد: ۱۸۵۸۴، والبخاري: ۲۴۴، ومسلم: ۲۷۱۰، وأبو داود: ۵۰۴۶، والترمذی: ۳۳۹۴).

واتە: ئەو خواپە! نەفسی خۆم بە تۆ سپاردو، پرووی خۆم لە تۆ کردو، پشتی خۆم بە تۆ بەست و، کاری خۆم عایدی تۆ کردو، لە پرووی ئارەزوو، لە پرووی سام لێکردنەوه پرووم لە تۆ کرد، هیچ پەنا نیەو هیچ شوینی دەر باز بوون نیە، لە سزای تۆ، مەگەر بۆ لای تۆ بێنەوه، پروام بەو کتیبەت هیناوه کە داتەزانندو، پرواشم بەو پیغەمبەرەت ﷺ کردو کە پەوانەت کردو (کە موخەممەد ﷺ).

پیغەمبەر ﷺ کە وایفەر موووە لەبەر ئەوێیە کە ئینسان دەخەوی، جوړیک لە مردن و بێ ئاگایی و بێ هۆشیی بەسەر دادی و، نازانی چی بەسەردی لەو خەویدا، خەلکی واش هەبوو کە خەوتوو، بیدار نەبۆتەوه و کە چاوی هەلھیناون، ئەوێ عالەمی بەرزەخە!، واتە: لە کاتی خەوتندا گیانی کیشراوه.

مەسەلەى سێهەم:

بەرپەرچدانەوهو پووچەڵکردنەوهى بیرۆکەى بە تەکاكار دانانى پەرستراوه
ساختەکان، کە هیچ کارەو بى شعوورىشن! لە حالىکدا کە هەمەکارەى
ئاسمانەکان و زەوى و خاوەنى تەکا، تەنیا خوايە ﷻ:

خوای ﷻ دەفەرموى: ﴿أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ قُلْ أُولَئِكَ كَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٣﴾ قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا لَهُ، مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٤٤﴾﴾

شیکردنەوهى ئەم دوو ئایەتە، لە پێنج بەرگەدا:

(١)- ﴿أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ﴾، یان ئایا جگە لە خوا ﷻ تەکا کارانیکیان
گرتوون، وەک لە مانای گشتییە کەشدا باسمان کرد، ئەمە وادیتە بەرچاو و بە سیاق و
سەلیقە دەزانری، کە قسەیهکی دیکە، پیش ئەم پستەیه هەبوو و قرتێراوه، واتە: ئایا
لە سزای خوا بى باکن؟ ئایا لە خوا ﷻ بێمنەتن کە ناپەرستن؟ یاخود جگە لە خوا تەکا
کارانیکیان بۆ خۆیان پەیدا کردوون، تەکیان بۆ لە لای خوا بکەن؟ (أَمْ: لِلْإِضْرَابِ الْإِنْتِقَالِ
اِنْتِقَالًا مِنْ تَشْنِيعِ إِشْرَاكِهِمْ إِلَى إِبْطَالِ مَعَاذِرِهِمْ فِي شِرْكِهِمْ)^(١)، لێرەدا (أَمْ) بۆ گواستنەوهیه
لە بە ناشیرین دانانی هاوبەش بۆ خوادانانیان، بۆ پووچەڵکردنەوهى بیانووێکە
هاوبەش بۆ خوادانانیان، ﴿أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ﴾، واتە: ئایا جگە لە خوا
کەسانیکیان کردوون بە تەکا کارى خۆیان؟.

(٢)- ﴿قُلْ أُولَئِكَ كَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ﴾، بلى: ئایا ئەگەر
هیچیان بەدەست نەبى و نەشفامن، ئەو پەرستراوانەى کە ئێوە بەتەمان تەکاتان بۆ
بکەن لە لای خوا؟

(١) (أَمْ) بریتیه: لە (بل أ)، کە پرسیارکردنە کەش بۆ نکوولییکردن و سەرزنەشتە.

(۳) ﴿قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا﴾، بَلَى: تکا کردن همه مووی هی خواجه.

(۵) - ﴿ثُمَّ إِلَيْهِ تَرْجَعُونَ﴾، دوايي ههر بۆ لای ویش ده گپ درینه وه.

چوار کورتە سەرئەنج

١- که دەفەرموی: ﴿أَمْ أَخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ﴾، ئایا جگە لە خوا تەکارانیکیان پەیدا کردوون؟ ئێمە لە سەرەتای تەفسیری سوورەتی (یونس) دا، باسیکی سەر بە خۆمان کرد، لە بارە ی شەفاعەتەوه، بۆیە لێرە دا ناچینه ئێو وردە کارییه کانی و ئەوهەندە دەلێن: بە دلنایی، تەکاردن (شفاعة) هەیه لە لای خوا، بۆ پیغەمبەران، بۆ فریشتەکان، بۆ زانیان، بۆ شەهیدان، دەقەکانی قورئان و سوننەت ئەوه دەگەیهنن، بەلام دیارە شەفاعەت کردن و شەفاعەت بۆ کران چەند مەرجیکی هەن:

یەكەم: دەبێ بە مۆلەتی خوا بێ، وەك خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ (٢٥٥) البقرة، کێیه تەکا لە لای خوا بکات، مەگەر بە مۆلەتی خوا ﷻ، کەواتە: بەبێ مۆلەتی خوا، تەکا ناکرێ بۆ کەس.

دووهم: تەکارندیش چ هە فریشتەکان و، چ هە پیغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و، چ شەهیدان و زانیان، تەنیا تەکا بۆ کەسیک دەکرێ، خوا لێی پازی بێ: ﴿وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَى وَهُمْ مِنْ خَشِيَتِهِ مُشْفِقُونَ﴾ (٢٨) الانبياء، واته: تەکا ناکەن مەگەر بۆ کەسیک (خوا) پەسندی بێت، (پازی بێت شەفاعەت و تەکا بۆ بکری) و فریشتەکان لە سام و هەیهەتی وی (خوا) دل پر ترس و لەرزو پەرۆشن.

سێهەم: لە سوورەتی (النجم) یش لە سیاقیکدا کە باسی فریشتەکان دەکرێ، خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَرِضًى﴾ (٢١) النجم، واته: زۆر فریشتە هەن، لە ئاسمانان تەکا کردنەکیان هیچ سوود ناگەیهنێ، مەگەر دوا ی ئەوهی خوا مۆلەت دەدات بۆ کەسیک کە بیهوێ و، بۆ کەسیکیش کە لێی پازی بێ، واته: دەبێ خوا ﷻ بیهوێ ئەو کەسە تەکا بکات و، ئەو کەسەش کە تەکا بۆ دەکرێ پەسند کراو بێ.

بهو سى مه رجه وه تكا كردن ده بى: يه كه م: به مؤله قى خوا، دووهم: كه سىك كه خوا بيه وى تكا بكات، سىيه م: كه سىكيش كه خوا پازى بىت تكاى بو بكرى.

۲- كه ده فهرموى: ﴿قُلْ أُولَئِكَ كَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ﴾، ئه وه زياتر بو ئه وه پي كه رو صه نه مانه يه كه په رستوو يانن، به نسبت رسته ي: ﴿لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا﴾، هيچ شتيكيان به ده ست نيه، به ته ئكيد جگه له بت و صه نه مه كانيش، تاغووته كانيش و هه موو په رستراوه كانى ديكه ش، هيچيان به ده ست نيه، هه رو هه رسته ي: ﴿وَلَا يَعْقِلُونَ﴾، ئه گهر مه به ست پى ئه وه بى، هيچ نافامن و نازانن، دياره مه به ست پى پي كه ره كانه، به لام ئه گهر مه به ست ئه وه بى كه هه موو نه ينييه كانى ئاسمان و زهوى تيناگه ن و نازانن و، ده بى خوا ئاگاداريان بكا ته وه، ديسان ئه وه ش هه موو په رستراوه كان ده گريته وه.

۳- كه ده فهرموى: ﴿قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا﴾، ليره دا: (تَقْدِيمُ الْخَيْرِ الْمَجْرُورِ عَلَى الْمُبْتَدَأِ لِإِفَادَةِ الْحَصْرِ)، پيشخستنى گوزاره ي ژردار كراو (الخبر المجرور) له سهر نيهاد (مبتداً) ماناى كورته ه لىنان ده گه يه نى (چونكه رسته كه له ئه سل دا ئاوايه: (الشفاعه لله جميعاً))، واته: تكا كردن تىكراى هه مووى به س هى خوايه، وشه ي (جَمِيعًا: حَالَةٌ مِنَ الشَّفَاعَةِ)، (جميعاً) حالى (شفاعة) ه، يانى: هيچ به شىك له به شه كانى شه فاعه ت هه لئاوژدرى، له وه شه فاعه ته ي كه هى خوايه وه، هه مووى له ده ستى خواى په روهر دگاردا كورت هه لئاوته.

۴- كه ده فهرموى: ﴿لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، حوكمرانى و ده سه لات له ئاسمانه كان و زهويدا هه ر هى ئه وه، ئه م گشتانده كه خوا ﷻ ته نيا خوئى هه مه كار هى گه ردوونه، بو ئه وه يه كه تكا كردن ته نيا به ده ست ئه وه، چونكه خوا هنى گه ردوون به س خوئيه قى، بوئيه هه ر چاوه پروانييه كتان هه بى له جگه له ئه وه، به هه لئاوچوون.

﴿ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾، (ثُمَّ: لِلتَّرْتِيبِ الرَّتْبِيِّ)، (ثم) بو ريزبه ندى پله پله ييه، واته: ئىستا حوكمرانى و ده سه لات هه مووى هى ئه وه، دوايش هه ر بو لاي ئه وىش ده گيردريته وه، كه مه به ست پى پوژى دوايه.

مه سه له ی چواره م:

ببپروایان به پوژی دوایی، هه ر کات ناوی خوا بهیترێ، دَل و دهروونیان ده گووشری، که چی باسکرانی په رستراوانی جگه له خوا، مایه ی شادمانییانه:

خوَا ۞ دَه فِه رَمَوِی: ﴿وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾ (٤٥)

شیگردنه وهی ئەم ئایه ته، له چوار برگه دا:

(١)- ﴿وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ﴾ هه ر کاتی که به ته نیا باسی خوا ۞ کرا، واته: به بی ئه وهی په رستراوه کانی دیکه ی له گه لدا باس بکری، له و په رستراوانه ی هاوبه ش بو خوادانه ران لاف لیده ده ن: ئه وانیش هاوبه شی خوان له په رستراندا، هه ر کاتی ته نیا باسی خوا کرا.

(٢)- ﴿اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾، ئه وانه ی پڕوایان به پوژی دوایی نیه، دلایان ده گووشری، (الإِشْمِئَازُ: شِدَّةُ الْكَرَاهِيَةِ وَالنُّفُورُ)، (إِشْمِئَازُ) زۆر رِق لیبونه وه و زۆر لی سله مینه وه یه، (الإِشْمِئَازُ: أَنْ يَمْتَلِئَ قَلْبُهُ غَمًّا حَتَّى يَظْهَرَ الْإِنْقِبَاضُ فِي أَدِيمِ وَجْهِهِ) (إِشْمِئَازُ) ئه وه یه که مروف دلی پر بی له خه م، هه تا کو پیستی ده م و چاوی که ریک دی و گرژ ده بن، پیوه ی دیار بی.

(٣)- ﴿وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ﴾، به لام کاتی که ئه وانه ی دیکه ی جگه له و باس بکری، واته: په رستراوه کان که له خوار خواوه ن، جگه له خوا.

(٤)- ﴿إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾، یه کسه ر ئه وان دلخو ش و شادمان ده بن، (الِإِسْتِبْشَارُ: شِدَّةُ الْفَرَحِ حَتَّى يَظْهَرَ أَثَرُ ذَلِكَ عَلَى بَشَرَةِ الْوَجْهِ)، (اسْتِبْشَارُ): بریتیه له زۆر دل خو ش بوون، هه تا شوینه واری ئه وه له سه ر پیستی ده م و چاوی ده رده که وێ.

که ده فەرموئ: ﴿إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾، یه کسه ر ئه وان ده بینى دلخووش ده بن، به کرداری به رده وام (فَعَلَ الْمُضَارِع) هیناویه تی، چونکه دلخووشیه که یان جار بو جار تازه ده بیته وه.

لیره دا وه ک ده بینن: سى جار ان وشه ی (إِذَا) به کارهاتوه: ﴿وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾، پسپورانی زمان گوتوو یانه: (إِذَا) یه که م، ههروه ها (إِذَا) ی دووهم، دوو (ظرف) ن، که مانای مه رجیان تیخراوه، یانی: به مه رجیک خوا ﷺ به ته نیا باس بکری، ئه وان ه ی پروایان به پوژی دوایى نیه، دلیان پی ده گووشری و، به مه رجیک ئه وان ه ی جگه له خوا، باس بکری، ئه وان شادمان و دلخووش ده بن، به لام (إِذَا) ی سییه م: ﴿إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾، ئه م (إِذَا) یه بو (مُفَاجَأَةً) کت و پره، یانی: کاتیک که جگه له خوا باس ده کری، باسی بت و صه نه مه کانیان ده کری، یه کسه رو به په له و کت و پر دلخووشی پرویان تیده کات.

هه لوه سته یه کی پتویست:

لیره دا ده بی ئاگاداری ئه وه بین، که ژماره یه کی زو ریش له وان ه ی له سه ر ئیسلام حیساب ده کری، به لام شوین ریچکه و کویره رییه کان ده که ون، هه مان حاله تی که ئه و هاوبه ش بو خوا دانه رانه کاتی خو ی هه یانبوو، هه یانه، ئه گه ر باسی ئیسلام بکه ی، دلیان ده گووشری، یان دیارده یه کی دینداری و ئیسلامه تی بینن، دلیان پی ده گووشری، ئافره تیک به سه ریوشه وه بینن، گه نجیک به ریشه وه بینن، یان گوئیان له بانگ بی، یان که سییک که باسی خوا ﷺ بکات، دلیان ده گووشری، به لام کاتیک باسی ریچکه و کویره رییه کان خویان بکری، دلیان فه ره حنایی بو دی، یان باسی به رپرسیکی جگه له حیزبه که ی خویان بکری، دلیان ده گووشری، به تایبه تی ئه گه ر ئه هلی ئیسلام و ئیمان بی، هه یه هه ر چاوی هه لئایه ت ته ماشا بکات، هه یه هه ر ته حه ممول ناکات گوئ له قسه ی بگری،

بەلام کاتیک که باسی بەرپرسەکانی خۆیان، یان سەرکردهکانی خۆیان دەکری،
 با هیچ پەيوەندییەکیان بە خواو پیغەمبەرەوێش ﷺ نەبی، شادمان و دلخۆش
 دەبن، کهچی خۆشیان بە مسوڵمان دەزانن! که بە تەئکید هەر کهسیک بە
 خوا دلخۆش نەبی، بە ئەهلی خوا دلخۆش نەبی، بەوانە ی بەندایەتی بو
 خوا دەکەن و، بە دوا ی رێبازی پیغەمبەری خوا ﷺ دەکەون و، کتییی خویان
 بە دەستەووەیو لە باوەش گرتووە، لەسەر سەری خۆیان دادەنێن، دەیانەوی
 شەریعەتی خوا پیادە بکری لە ژيان تايه‌تی و، خیزانی و، کۆمەیه‌لاتی و،
 سیاسی دا، هەر کهسیک دلی بەوانەوێ خوش نەبی، کهیفی بەوانە نیەت،
 مانای وایە هەر هەمان عاده‌تی موشریکه‌کانی هەیه، چونکه که دلی بەوانە
 خوش نابێ، بە پیچەوانەوێ دلی بە بەرپرسیکی خۆی خوش دەبی، که پەنگە
 وەک کورده‌واری دەلێن: (نیو تەنە که شەراب لە گەدەیدابی)، ئەهلی قوماڕ بی
 و، داوین پیس بی، ئەهلی قەتل بی، هەپامخور بی، کهچی دلی بەو خوشە،
 بەلام دلی بە مسوڵمانیکی پاک و چاک و راست و ساغ و دادگەرو بە پەحم
 خوش نیە، لەبەر ئەوێ لە حیزبەکه‌ی خۆی نیە، ئنجا ئایا ئەو فەرقی چیه
 لەگەڵ عاده‌تی هەمان ئەو هاوبەش بو خوادانەرانی، که لەسەر دەمی نەفامیدا
 بوون و، دژایەتی پیغەمبەری خواو ﷺ ئایین و پەيامەکه‌یان کردو، که زانیوانە
 ئەگەر ئەو پەيامە خوایه، بچەسپن و، ئەو پیغەمبەرە ﷺ ئەگەر رێبازەکه‌ی
 ببێتە بەرنامە ی ژيان و، پەيامی قورئان بچەسپن، ئەو زله‌ زله‌ خۆسەپێنانەو، ئەو
 قورخارانەو، ئەو گەندەلکارانە بازارەکه‌یان لی تیکدەچی؟!.

مەسەلە ی پێنجەم:

فەرمانکردنی خوا ﷻ بە پێغەمبەرەکە ی موحمەد ﷺ کە بە ناوی داھینەری ئاسمانەکان و زەوی، زانای پەنھان و ئاشکرا یادی بکات و، داوا ی لێبکات: دادوەری بکات لە نێوان بەندەکانیدا، بۆ ئە کلا یکردنەوێ ئە و شتانە ی تییاندا کە وتوونەتە پراجیای و مشت و مەرھو:

خوا ﷻ دەفەر موی: ﴿قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ (٤٦)

شیکردنەوێ ئەم ئایەتە، لە سێ برگەدا:

(١)- ﴿قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، بۆ: ئە ی خوا یە! داھینەرو پەیدا کەری ئاسمانەکان و زەوی.

(٢)- ﴿عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾، زانای پەنھان و ئاشکرا.

(٣)- ﴿أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾، ھەر تۆ دادوەری دەکە ی لە نێوان بەندەکاندا، لەویدا کە تیییدا کە وتوونەتە پراجیای و مشت و مەرھو.

لە بارە ی ئەم ئایەتە موبارە کەو، ئەم دەقە ی سوننەت دینین:

{عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا قَامَ مِنَ اللَّيْلِ يَفْتَتِحُ صَلَاتَهُ: «اللَّهُمَّ رَبِّ جِبْرِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ، فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ، اهْدِنِي لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ، إِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ» (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٦٧٠، وَمُسْلِمٌ: ٧٦٧، وَالتِّرْمِذِيُّ: ٣٠٤٢٠، وَابْنُ مَاجَهَ: ١٣٥٧).

واته: دایکمان عایشه خوا لێی پازی بێ، ده‌لێ: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ کاتیک به‌ شه‌وی هه‌لده‌ستا، (واته: بۆ شه‌و نوێژ)، نوێژی ده‌ست پێ ده‌کرد، (پیش ته‌وه‌ی نوێژه‌که‌ی ده‌ست پێکات، یاخود له‌ نوێژه‌که‌یدا له‌ جیاتی دو‌عا‌ی ئیستیفتاح) ده‌یفه‌رموو: ئه‌ی خوايه‌! په‌روه‌ردگاری جیبریل و میکائیل و ئیسرافیل، په‌یدا‌که‌رو داهینه‌ری ئاسمانه‌کان و زه‌وی، زانای په‌نه‌ان و ئاشکرا، هه‌ر تۆ دادوه‌ری ده‌که‌ی له‌ ئیوان به‌نده‌کاندا، له‌وه‌دا که‌ تێیدا که‌وتوونه‌ته‌ مشتوم‌رو پ‌راجیایه‌وه‌، پ‌رێنماییم بکه‌ بۆ ئه‌و هه‌قه‌ی که‌ ئه‌وان تێیدا که‌وتوونه‌ پ‌راجیای، به‌ د‌ل‌ن‌یا‌ی‌ هه‌ر تۆ هه‌ر که‌سێ به‌وه‌ی پ‌رێنمای‌ ده‌که‌ی بۆ پ‌ر‌ی‌ پ‌است.

سَبَّ كُورْتَه سَهَرَنْج

١- که ده فەرموی: ﴿قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، وشەى (فَاطِر) پێشتریش باسماں کردووە بە تاییهتی لە سەرەتای سوورەتی (فَاطِر) دا، که (فَاطِر) لە (فَطُر) هاتووە بە مانای لە تکرەنە، (فَاطِر) واتە: داھێنەر، پەیدا کەر لە نوێ، کەسێک شتێک دروست بکات که پێشینهی نەبووبێ.

٢- که ده فەرموی: ﴿عَلِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾، (الْغَيْبِ: مَا خَفِيَ وَعَابَ عَنْ عِلْمِ النَّاسِ)، (غَيْب): ئەوێهێ که پەنانه، واتە: شێردراوێهێ لە زانیی خەلک، (الشَّهَادَةُ: مَا يَعْلَمُهُ النَّاسُ مِمَّا يَدْخُلُ تَحْتَ الْإِحْسَاسِ)، (شَّهَادَةُ) واتە: بیناو، ئەوێهێ که خەلک دەبینی و، بە پێنج هەستەکانیان پەى پێ دەبەن.

٣- که ده فەرموی: ﴿أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾، ئەمە هەواییکە لە سەرەتای پارانەوێهێ، ﴿أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ﴾، هەرتۆ دادوهریی دەکەى لە نێوان بەندەکاندا، ئنجا که وشەى (أَنْتَ) پالۆه لادراو (مُسْتَدِلِيهِ) پێشخراوە، (لِإِفَادَةِ الْإِخْتِصَاصِ)، بۆ ئەوێهێ که تاییهتەندى بگهیهنێ، یانی: تەنیا تۆ دادوهریی دەکەى لە نێوان بەندەکاندا، ﴿فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾، (مَا: مَوْصُولَةٌ وَكَوْنُ خَبَرٍ كَانٍ) مُضَارِعاً لِإِفَادَةِ تَجَدُّدِ الْإِخْتِلَافِ، (ما) بە مانای (الذي) یه، واتە: (فِي الَّذِي كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ)، لهویدا که تێیدا راجیا بوونه، بۆیهش گوزارەى (كان) بە کرداری بەردەوام (فعل المضارع) هاتو، چونکه ئەو راجیایی و کهوتنه مشتومپرەى خەلک، تازە دەبێتەووە بەردەوامه.

مەسەلە ی شەشەم:

بێپروایانی ستمکار ئەگەر گریمان لە پوژی دوایدا، پری زهوی و هیندەدی دیکەش سامان و مالیان هەبێ، دەیکەنە بە لاگیرهوهو قەرەبوویان لە سزای خراب و سەخت و، شتانیکیان لە لایەن خواوە بۆ دەردەرکەون، کە بە خەیاڵاندا نەهاتوون، سزای کردەوه خراپەکانیان بۆ ئاشکرا دەبێ، سزای ئەوهی گالتهیان پێدەکرد، گەمارۆ و ئابلوو قەیان دەدات:

خوایە (ﷻ) دەفەرموێ: ﴿وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ﴿٤٧﴾ وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٤٨﴾﴾

شیکردنەوهی ئەم دوو ئایەتە، لە شەش برگەدا:

(١)- ﴿وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ﴾، ئەگەر ئەوانەدی ستمیان کردووە هەیانبووایە، هەرچی لە زهویدا هەمووی تێکراو، وێنە ی خۆیشی لەگەڵیدا، واتە: ئەوهی لە زهویدا هەیه، لە سەرۆت و سامان و هیندەدی دیکەشی خرابایە گەڵ لە پوژی قیامەت دا، دەیانکردە قەرەبوویان، (آی: لَوْ أَنَّ ذَلِكَ مُلْكُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، لَافْتَدَوْا بِهِ يَوْمَئِذٍ).

(٢)- ﴿لَافْتَدَوْا بِهِ﴾، دەیانکردە قەرەبوویان و بە لاگیرهوهیان، (الْإِفْتِدَاءُ بِالشَّيْءِ: جَعَلَ فِدْيَةً)، (إِفْتِدَاء) یانی: کردنە بە لاگیرهوهو قەرەبوو، یانی: شتێک ببەخشی تاکو ئەو شتە لە کۆڵ بێتەوه کە جیگای مەترسییتە، یانی: ئەگەر ئەوانە لە پوژی قیامەتدا، گریمان پری هەموو دنیا سەرۆت و سامانیان هەبێ و هیندەدی دیکەشی لەگەڵدا، لە پوژی قیامەتدا هەمووی دەکەنە بە لاگیرهوهو قەرەبووی خۆیان، بەس دەربازیان بێ لە سزای خوا.

۳- ﴿مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له ئازاری خراپ له پوژی قیامەت دا، (مِنْ) دهگونجی به دوو واتایان بـ:

أ- یان بۆ (بَدَل) ه، (أَي: بَدَلًا عَنْ سُوءِ الْعَذَابِ)، واتە: (مِنْ) به مانای جێدار دی، یانی: بێتە جیگرهوهی سزای خراپ له پوژی قیامەت دا.

ب- یاخود (مِنْ) لێره دا به مانای (ل) ی (مِنْ أَجْلِ) ه: (لَأَفْتَدُوا بِهِ لِأَجْلِ الْعَذَابِ السَّيِّءِ الَّذِي شَاهَدُوهُ)، یانی: دهیانکرده به لاگیرێ خۆیان له پیتاوی دوورخستنهوهی ئهو ئازاره خراپه دا که بینویانه.

۴- ﴿وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ﴾ له لایه ن خواوه شتیکیان بۆ دهركهوت، که به خه یالیان دا نه دههات.

(مَا) (موصولة) یهو، مانای شتی نه زانراو (مبهم) دهگهیه نـ، واتە: شتیکیان بۆ دهركهوت که حیسابیان بۆ نه کردو چاوه پوانییان نه ده کرد، وشه ی (بَدَا)، یانی: دهركهوت (ظَهَرَ)، (وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ ابْتِدَائِيَّةٍ أَيْ: مِنْ جِهَةِ اللَّهِ)، له لایه ن خواوه بۆیان دهركهوت.

﴿مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ﴾ شتیکه که به خه یالیان دا نه دههات و چاوه پوانییان نه ده کرد، (الإِخْتِسَابُ: مُبَالِغَةٌ فِي الْحِسَابِ مَعْنَى الظَّن)، (إِحتساب) زێده پوویی به حیساب کردن یانی: گومان دا، واتە: پێیان وانه بوو ئه وه یان بۆ بێت، که ئیستا بۆیان دهركهوتوه.

۵- ﴿وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا﴾ خراپه ی ئه وه ی وه دهستیان هینا بوو، بۆیان دهركهوت، هه لبه ته لێره دا شتیك قرتینراوه، واتە: (بَدَا لَهُمْ عِقَابُ سَيِّئَاتِ مَا كَسَبُوا)، واتە: سزای کرده وه خراپه کانی که وه دهستیان هینان، بۆیان دهركهوت، (سَيِّئَات) کو ی (سَيِّئَة) یه، (وَهُوَ وَصَفٌ أُضِيفَ إِلَى مَوْصُوفِهِ، وَهُوَ الْمَوْصُولُ، مَا كَسَبُوا، أَيْ: بَدَا لَهُمْ مَكْسُوبَاتُهُمْ السَّيِّئَاتِ)، وه دهسته یینراوه خراپه کانیان بۆیان دهركهوتن، یاخود: سزای وه دهسته یینراوه

خرابه‌کانیان، بویان دهرکه‌وت، چونکه ﴿سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا﴾، وه‌سفیکه پالدراره‌ته لای وه‌سفکراوه‌که‌ی که (ما)یه، واته: (مَكْسُوبَاتُهُمُ السَّيِّئَاتُ)، هه‌لبه‌ته که ده‌فه‌رموی: ﴿وَبَدَأَ لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا﴾، (بَدَأَ لَهُمْ جَزَاءُ مَكْسُوبَاتِهِمُ السَّيِّئَاتِ) واته: سزای تۆله‌ی وه‌ده‌سته‌ی‌نراوه خرابه‌کانیان، بۆ دهرکه‌وت.

۶- ﴿وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ﴾، ئه‌وه‌ی گالته‌شیان پی‌ده‌کرد دابه‌زیه سه‌ریان و ده‌وری دان.

(حَاقَ: أَي نَزَلَ، ثَبَّتَ، أَحَاطَ)، واته: دابه‌زی، چه‌سپا، گه‌مارۆیدا، واته: سزای ئه‌وه‌ی گالته‌یان پی‌ده‌کرد، ده‌وری دان، ئه‌گه‌رنا خودی گالته‌پیکراوه‌که‌ ده‌وری نه‌داون، به‌لکو یانی: سزایه‌که‌یان بۆ دهرکه‌وت، یاخود مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه: ئه‌وان گالته‌یان به‌ ئازارو سزای خوا کرده، ئنجا ئه‌و ئازارو سزایه‌ش ده‌وری داون، (أَي: عَذَابُ اللَّهِ الْمُسْتَهْزِءُ بِهِ مِنْ قَبْلِهِمْ)، سزاو ئازاری خوی که له لایه‌ن وانه‌وه گالته پیکراو بوو، ئه‌وه ده‌وری دان.

(سفیان الثوري) ره‌حمه‌تی خوی لئ بئ، که یه‌کیکه له زانیانی تابیعین، واته: شوینکه‌وته‌ی هاوه‌لان که به‌ دوا‌ی ئه‌واندا هاتوون، له باره‌ی ئه‌م ئایه‌ته‌وه گوتوو‌یه‌تی: (وَيُلِّ لِلْأَهْلِ الرِّيَاءِ، وَيُلِّ لِلْأَهْلِ الرِّيَاءِ، هَذِهِ آيَتُهُمْ وَقِصَّتُهُمْ^(۱))، واته: سزای سه‌خت بۆ ریا بازان، سزای سه‌خت بۆ ریا بازان، ئه‌مه ئایه‌ته‌که‌یانه‌و، ئه‌مه‌ش به‌سه‌ره‌هاته‌که‌یانه، که ده‌فه‌رموی: ﴿وَبَدَأَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ﴾، چونکه به‌ حیسابی خویان: نو‌یژیان کرده‌و، پۆژوو‌یان گرتوه‌و مزگه‌وتیان دروست کرده، چیی و چیان کرده، وتاریان داوه، زانیاریان بلا‌کردو‌ته‌وه، به‌لام ئه‌وه‌ی پالی پیوه‌ناون ئه‌و شتانه‌ بکه‌ن، ئه‌وه نه‌بووه که خوا ﷻ له خویان پازیی بکه‌ن، به‌لکو بریتی بووه له سه‌رنج‌راکیشانی خه‌لک به‌لای خویاندا، بۆیه له‌و‌ی ده‌بنه سه‌پانی پووشی، وه‌ک خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: ﴿وَقَدِمْنَا إِلَى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ

فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا ﴿٤٣﴾ الفرقان، واتە: رووما نکرده ئەوێ ئە نجامیان دابوو، کردمان بە تۆزو خۆل و گەردیکی بڵاوبوووە.

خوا بە لوتف و کەپەمی خۆی ھەمپاریزی، لەو پۆژەدا کە نەینییەکان ئاشکرا دەبن و، خوا ﷻ یارمەتییمان بدات، کاری وابکەین کە ھەر نەینیی باھمان ئاشکرا بن، وەک لە سوورەتی (الطارق) دا، خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿يَوْمَ بُكَى السَّارِرُ﴾ (٩) طارق، واتە: ئەو پۆژە کە نەینییەکان ئاشکرا دەبن، ھەروەھا لە سوورەتی (الحاقة) دا، دەفەرموی: ﴿يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافَةٌ﴾ (١٨) لەو پۆژەدا پادەنوێنرین، ھێچ شتێک لە ئێو پەنھان نابێ، ھێچ شتێکی ئێو پەنھان نابێ لە خوای پەرورەدگارو لە فریشتەکان.

مەسەلەى حەوتەم:

لە خوا پارانەوێ بابای بێپروا لە کاتی گرفتارییداو، یاخی و بوغرابوونی لە کاتی هاتداو، بێ ئاگابوون لەوێ پێی تاقی دەکێتەو، هەروەها بێ خەبەر بوونی لە مێژووی رابردوو کە بێپروایان هەروایان گوتو، بەلام بێ ئەوێ هێچیان لە دەست بێ، سزای خراپەکانیان چێژتو، دەبوایە بشزانن کە ئەوێ خوا بە ژێو زیادو کەم دەکات و، لەوێشدا نیشانەى ژۆر هەن بۆ پرواداران:

خوایە ئەوێ دەفەر موی: ﴿فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَاهُ نِعْمَةً مِّنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَٰكِن أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٩﴾ قَدْ قَالُوا الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٥٠﴾ فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِن هَتُولَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥١﴾ أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە یازدە برگەدا:

(١)- ﴿فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا﴾، هەر کات مەرووف زیانی تووش بوو، ئازاریکی تووش بوو، لیمان دەپاریتەو، (الإنسان: تعریف للجنس، والمراد جماعة من الناس، وهم أهل الشرك فهو للإستغراق العرفي)، کە دەفەر موی: (إنسان) ناساندنە کەى بۆ جینسە، واتە: کۆى مەرووف، لێرەدا مەبەست کۆمەلە مەرووفێکی تاییەتن، کە لە هاوبەش بۆ خوادانەرانی، مانای وایە ئەو (أل) ی بۆ جینسەو مانای (استغراق) گشتگرتن دەگەیهێ، گشتگرتنێکی عورفییە، نەک تێکرای مەرووفان، چونکە مەرووفە پروادارەکان وانی.

(٢)- ﴿ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَاهُ نِعْمَةً مِّنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ﴾، دوایی هەر کات لەلایەن خۆمانەوێ چاکەمان پێ بەخشی، دەلی: تەنیا بەهۆی زانیارییەوێ پێم دراو، ئەو چاکەو نێعمەتە.

۵- ﴿قَدْ قَالَمَا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾، ئەم قەسە ھە ئەوانی پێشووشیان کردیان، راناوی (ھا) لە (قَالَهَا) دا، (أَي: تِلْكَ الْكَلِمَةُ) راناو ھە بوو ئەو قەسە ھە دە چێتەو: ﴿قَدْ قَالَ تِلْكَ الْكَلِمَةَ﴾، ئەو قەسە ھە گوت و کرد، ﴿الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾، ئەوانە ھە ھە لە پێش وانیشەو ھە بوون،

له بێ پروایان ئەوانیش خۆیان هەڵدەکێشا بە مأل و سامانەوهو دەیانگوت: بە شان و شەوکهتی خۆمان وەدەستمان هێناوه.

(٦) ﴿فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾، بەلام هیچ سوودی پێنەگەیاندن ئەوهی وەدەستیان هێنا، ئەگەر (مَا) لایەرە (نافیة) بێ، ﴿فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ﴾، ئەوهی وەدەستیان دەهێنا، سوودی پێ نەگەیاندن، لە کاتێکدا خوا ﷻ ویستی سزایان بدات، یاخود: (ما) بۆ پرسیارکردن (إِسْتَفْهَامِيَّة) ه، ﴿فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾، ئنجا ئایا ئەوهی وەدەستیان هێنا، چ سوودیکی پێ گەیاندن؟ ئەمە پرسیارکردنی نکو و ئییلێکە رانەیه.

(٧) ﴿فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا﴾، کردەوه خراپەکان که وەدەستیان هێنا بوون، تووشیان بوون، واتە: سزایە کهیان، (أَي: عِقَاب مَكْسُوبَاتِهِمُ السَّيِّئَاتِ)، سزای وەدەستەتراوه خراپەکانیان بەسەر هات، تووش بوو.

(٨) ﴿وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِن هَٰؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا﴾، ئەوانەش که ستمیان کردووە لەوانە، خراپەیی ئەوهی کردوویانە، تووشیان دەبێ، واتە: سزایە کهی.

یانی: لەوانەیی پۆژگاری تو ئەی پێخەمبەری خاتم! ﷺ، تاكو خەلکی دنیا بە کۆتا دی، چونکە هەم ئەهلی مەککەو عەرەبەکانی ئەو کاتە دەگریتهوه، کۆمەلگای پێخەمبەر ﷺ هەم ئەوانی دیکەش هەموویان ئۆممەتی پێخەمبەرن و ﷺ بۆ لای هەموویان نێردراوه.

کهواتە: ئەو یاسایە گشتگیرە بۆ هەموو لایەک.

(٩) ﴿وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾، ئەوان دەستە وسانکەریش نین، یانی: دەستەوسانکەری ئیمە نین، بەلام بەرکاری ناوی بکەر (مَفْعُول بِهِ إِسْمُ فَاعِل) ه که قرتی تراوه، چونکە پەوتە که دەیگەیهنێ، واتە: (وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ)، یاخود: (وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ لَنَا) دەستەوسانکەری ئیمە نین، ئەگەر مانەووێ سزایان بدەین لە دەستمان دەر بازین.

(۱۰) ﴿أُولَٰئِكَ يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾، ئایا نه یان زانیوه که خوا ﷺ بژیو بو هەر که سیک بیهوی فراوان ده کات و، وه تهنگ دین، واته: زور ده کات و کهم ده کات، ئەم پرسیارکردنهش پرسیارکردنی نکو و لیلی که رانهیه، که بوچی نازان؟ نکو و لیلی کردنه کهش له نه زانینه که یان نه، به لکو له وهیه که کاریکیان کردوه نه زان، به هوئی بئ ئیمانییه وه، ئەگەر ئیمانیان هیئابایه، ده یان زانی، ئەگەر ئینسان په یوه ندیی له گه ل خوادا هه بئ، له کاره کانی خوا تیده گات و دهستی خوا ده بینئ له شته کاند، یاسا کانی خوا ده بینئ، نه ئینییه کانی حوکمرانیی خوا ده بینئ، به لام که خوی نه ناسیی، ده یگێر پته وه بو شتی دیکه، بو شانس و بهخت و، ریکهوت و سروشت و، ئەو شته ئەفسانه ییانه.

(۱۱) ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾، به دنیایی له وه دا نیشانه هه، بو کومه لیک پروا بین.

واته: نیشانه هه که ده ستوه ردان و ده ستکاری کردن له گه ردووندا به گشتیی و له ژیا نی به شهردا به تاییه تی، ته نیا هی خوی به رزه، بویه پیویسته هه ره ئه ویش به رستن، له و نیشانه هه ته وهیه که خوا ﷺ به هیزه، هه ره که سیکیشی بوئ، به هیزی ده کات و، هه ره که سیکیش بیهوی، بی هیزی ده کات، هه روه ها خوا ﷺ هه ره خوئی چاکه ده کات و چاکه که ی په کی له سه ره تکا کردن و په جای که س نه که وتوه، ئەگەر ئیمه ئیستا له خوا ده پارینه وه، خوی! فلان شتم دهوئ و، فلان شته له زیان لا بهو، فلان سوودم بو بین، به لام خوا ﷺ ئیمه ی هه موومان له مندالدانی دایکمان دا دروست کردوه، هه موو نه ندامه کانی پیداوین، هه موو پیداو یستییه کانی بو داین کردوین، به ره له وه ی هیچ داوامان له خوا کرد بئ! پاشان خوا ﷺ به زاتی خوئی نه نجامد هری هه ره شتی که که بیهوی بیکات، ئەنجامدانی کاره کانی، په کی له سه ره هیچ هوکاریک نه که وتوه، خوا هه ره شتی که بیهوی ئەنجامی ده دات، به لام به دنیایی خوا ﷺ یاسای وایه کاره کانی خوئی له میانی هوکاره کاند، له میانی یاسا کاند جیه جئ ده کات.

خوا به لوتف و کهرمی خوئی یارمه تیمان بدات، زیاتر له فه رمایشتی خوا
 تیگه یین و، زیاتر پیوهی پابه ندبین و، ئەو راستییانهی قورئان ده یانفه رموی،
 زیاتر له عقل و دلماندا بیانچه سیپین، بۆ ئەوهی ههم ژیا ئی دنیا مان ژیا ئیکی
 به خته وه رانه و سه ره رزانه و، ههم له دوا پوژیشدا سه ره رزو سه رفرا زبین و
 شایستهی ئەوه بین بلیین: خوایه! بهندهی تو بووین و، شوینکه وتوو ی په یامبه ری
 تو بووین ﷺ

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی پېنجه

پښتانهی نهم دهرسه

نهم دهرسه مان پازده (١٥) نایهت ده گریته خوۍ، نایهته کانی: (٥٣ - ٦٧)،
تهوهری سهره کیان باسی گه پانه وهی بنده لاده رو لاره کانه به ره و لای خوا ښو،
هاندانیانه له لایه ن خوی میهره بانه وهو، باسی چوښه تی گه پانه وه یانه.

ههروه ها خسته پرووی ناکامی شووم و پر شهرمه زاری نهو مرو قانه یه، که
به ره و لای خوی به خشنده ناگه ریته وه، دوی تاوان و لادان.

پاشان باسی ته نیا به دیهینه رایه تی و سهره رشتیاریتی خویه، بو گه ردوون و
ژیان و مرو ق.

دوایی باسی یه کتایی خویه له په رستراندا، وهک نه نجامی کی سروشتی ته نیا
به دیهینه رو سهره رشتیاریتی خوا.

له کو تایی شدا نما ژه یه کی گه وره و مه زن، به پایه ی به رزو بی وینه ی خوا
ښو کراوه، که گه ردوون به سهره و خویه وه، له ژیر رکیف و ده سته لاتی نه و دایه.

﴿قُلْ يٰعِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ
الدُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ٥٣﴾ وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلُمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ
أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ٥٤﴾ وَأَتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُم مِّنْ
رَّبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ٥٥﴾ أَنْ
تَقُولَ نَفْسٌ بِحَسْرَتٍ عَلَىٰ مَا فَرَطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ وَإِنْ كُنْتُ لَمِنَ السَّخِرِينَ ٥٦﴾ أَوْ
تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ٥٧﴾ أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ
لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ٥٨﴾ بَلَىٰ قَدْ جَاءَ تَكَ ءَايَتِي فَكَذَّبْتَ

بِهَا وَاسْتَكْبَرَتْ وَكُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٥٩﴾ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا
عَلَى اللَّهِ وَجُوهُهُمْ مُسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٦٠﴾ وَيُنَجِّي اللَّهُ
الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦١﴾ اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ
شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿٦٢﴾ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
بِعَايَةِ اللَّهِ أُوتِيَكَ هُمُ الْخَسِرُونَ ﴿٦٣﴾ قُلْ أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَأْمُرُونَنِي أَعْبُدُ أَيُّهَا
الْجَاهِلُونَ ﴿٦٤﴾ وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ
وَلَتَكُونَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٥﴾ بَلِ اللَّهُ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٦﴾ وَمَا قَدَرُوا
اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ
بِيمِينِهِ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٧﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تهکان

{بَلَى: ئەو بەداندانەم! کە دژی خۆیان زی دەپۆشیان کردووە (خۆیان
گوناھبار کردووە!) لە بەزەیی خوا نا ئومێد مەبن، بە دنیایی خوا وێکرا لە
تیکرای گوناھان دەبووری، چونکە بیگومان تەنیا ئەو لیبوردە ی بە بەزەییە ﴿٥٣﴾
هەروەها لە ناخەووە بۆ لای پەرورەدگارتان بگەرێنەووە بۆی ملکەچ بن، بەر
لەووەی (سزاو) ئازار (ی خوا) تان بۆ بێ، ئنجا پشتیوانییشتان لێ نەکری ﴿٥٤﴾
هەروەها شوێن باشتینی ئەو (پەیام) ه، بکەون کە لە پەرورەدگارتانەووە بۆ
لاتان دابەزی نراوە، بەر لەووەی (سزاو) ئازاری کت و پر (لە ناکاو) (ی دادگەرانی
خوا) تان بۆ بێ، لە حالیکدا کە ئێوە هەست ناکەن ﴿٥٥﴾ (بگەرێنەووە بۆ لای
خوا) نەوێک کە سێک بَلَى: ئەو خەفەت و پەشیمانیی بۆ من، لەسەر ئەووە
ئەو کەمتەر خەمییم کرد لە بەران بەر خوادا، هەروەها من لە گالته کەرانیش
بووم ﴿٥٦﴾ یان بَلَى: ئەگەر خوا پێنمایی کردبام، مسۆگەر لە پارێزکاران دەبووم

٥٧ ﴿يَا كَاتِيكَ (سزاو) ئازار(ى خوا) دەبينى، بلى: ئەگەر گەرانهوويەكم (بۆ
 دنيا) ھەبى (بگەرپمەوھ بۆ لای خواو سەرەنجام) لە چاكەكاران بم (بە ئامانج
 دەگەم) ٥٨ ﴿با (راست نىھ كە پىنمايى خوات بۆ نەھاتبى) بە دلىيى
 ئايەتەكەمەت بۆ ھاتن، كەچى بە درۆت دانان و خۆت بەزگرت و لە بىپروايان
 بووى ٥٩ ﴿پۆزى قيامەتیش ئەوانەى درۆيان بە خواوھەلبەستوھ (گوایە
 ھاوبەشى ھەن، يان پۆلەى ھەن)، دەيانبينى پرووھكانيان پەشەلگەپاون، ئايا لە
 دۆزەخدا جيگا بۆ خو بەزگران نىھ؟! ٦٠ ﴿ئەوانەش كە پاريزيان كرده، خوا
 بە ھوى سەرفرازيانوھەرزگاريان دەكات، نەخراپەيان تووش دى و، نە پەژارەيان
 دەبى ٦١ ﴿خوا بەدەھيتەرى ھەموو شتيكەو، پاريزەرو سەرپەرشتيارە بەسەر
 ھەموو شتيكەوھ ٦٢ ﴿كەلەكانى ئاسمانەكان و زەوى ھى وين و، ئەوانەش كە
 بىپروابوون بە ئايەتەكانى خوا، ھەر ئەوان زيانبارن ٦٣ ﴿ئەى موحەممەد! ﷺ
 بلى: ئەى نەفامينە! ئايا فەرمانم پىدەكەن كە جگە لە خوا بپەرستم؟ ٦٤ ﴿
 بە دلىيائيش سەرووشت بۆ لا كراوھو، بۆ لای ئەو (پىغەمبەر)انەى پيش توش
 (كە) ئەگەر ھاوبەش (بۆ خوا) دابىيى، مسوگەر كردهوھەكەت ھەلدەوھەشيتەوھو،
 بىگومان لە زيانبارانیش دەبى ٦٥ ﴿ھاوبەش بۆ خوا دامەنى) بەلكو تەنيا
 خوا بپەرستەو، لە سوپاسگوزارانیش بە ٦٦ ﴿بىپروايان وەك شايستەى پاىە(ى
 بىوينە)ى خوايە، ريزيان نەگرت، لە ھالتيكدا كە لە پۆزى قيامەتدا زەوى بە
 چەنگيەوھەو، ئاسمانەكانیش بە پىچراوھى بە (دەستى) راستيەوھن! (خوا)
 پاكەو بەرزە لەوھى دەيكەنە ھاوبەشى ٦٧ ﴿!

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له وشه‌کان

(أَسْرَفُوا): (السَّرَفُ: تَجَاوَزُ الْحَدِّ فِي كُلِّ فِعْلٍ يَفْعَلُهُ الْإِنْسَانُ، وَإِنْ كَانَ ذَلِكَ فِي الْإِنْفَاقِ أَشْهُرَ، الْمُسْرِفُونَ، الْمُتَجَاوِزُونَ الْحَدَّ فِي أُمُورِهِمْ)، وشه‌ی (سَرَفُ): بریتیه له سنووربه‌زاندن له هه‌ر کرده‌وه‌یه‌کدا که مرووف ده‌یکات، هه‌رچه‌نده له مال خه‌رجکردندا باوتره، (مُسْرِفُونَ) واته: ئه‌وانه‌ی سنوور ده‌به‌زینن له کاروباری خۆیاندا.

(لَا تَقْنَطُوا): واته: ناویمید مه‌بن، بئ هیوا مه‌بن، (القُنُوطُ: الْيَأْسُ مِنَ الْخَيْرِ)، (قُنُوطُ): ناویمیدبوونه له چاکه.

(وَأَنْبِئُوا): (النُّوبُ: رُجُوعُ الشَّيْءِ مَرَّةً بَعْدَ أُخْرَى، الْإِنَابَةُ إِلَى اللَّهِ، الرُّجُوعُ إِلَى اللَّهِ بِالتَّوْبَةِ وَإِخْلَاصِ الْعَمَلِ)، وشه‌ی (أَنْبِئُوا) له (نوب)هوه هاتوه، (نُوبُ): بریتیه له گه‌رانه‌وه له شتیک، جار له دوا‌ی جار، (الْإِنَابَةُ إِلَى اللَّهِ) گه‌رانه‌وه‌یه بو لای خوا به کرده‌وهو به ساغکردنه‌وه‌ی کرده‌وه‌کانه‌وه بو خوا ﷻ، که خلتیه شیرک و ریا‌یان پیوه نه‌مین.

(بَغْتَةً): واته: کت و پر، له ناکاو، (الْبَغْتُ: مُفَاجَأَةُ الشَّيْءِ مِنْ حَيْثُ لَا يُحْتَسَبُ)، (بَغْتَةً): بریتیه له‌وه‌ی شتیک کتوپر بئ، به شیوه‌یه‌ک که چاوه‌روان نه‌کراوبئ.

(بِحَسْرَةٍ): واته: هه‌ی داخ و خه‌فه‌ت بو من، (الْحَسْرَةُ: الْغَمُّ عَلَى مَا فَاتَهُ وَالنَّدَمُ عَلَيْهِ)، (حَسْرَةً): بریتیه له خه‌فه‌ت خواردن له شتیک که له ده‌ست چوووه، بو په‌شیمان بوونه‌وه‌ی.

(فَرَطْتُ): (مَا فَرَطْتُ فِي كَذَا: مَا قَصَرْتُ)، (الْإِفْرَاطُ: الْإِسْرَافُ فِي التَّقَدُّمِ، وَالتَّفْرِيطُ: التَّقْصِيرُ فِي الْفَرَطِ)، (مَا فَرَطْتُ فِي كَذَا) واته: که‌مته‌رخه‌مییم نه‌کردوه، (إِفْرَاطُ):

بریتیە لە تێپەراندن لە پێشکەوتنەوهدا، بەلام (تَفْرِیْط)، کورتەپێنانە لەوهویدا که مرووف لە پێشەوه بێ، واتە: دواکەوتن و کەمتەرخەمی و بە زیەدان.

(جَنْبُ): (أَصْلُ الْجَنْبِ: الْجَارِحَةُ، ثُمَّ يُسْتَعَارُ لِلنَّاحِيَةِ وَالْجِهَةِ الَّتِي تَلِيهَا)، وشە ی (جَنْب) لە ئەسڵدا بە ئەندامی لاتەنیشە دەگووترێ، بەلام دوا یی خوازاوێتەوه بو ئەو لایە ی که لەولا تەنیشەتەوه یە، کەواتە: (فِي جَنْبِ اللَّهِ) واتە: لە بەرانبەر خواداو، لە ئاست خواداو.

(لِمَنْ السَّخِرِينَ): لە گالته پێکەران، (سَخِرْتُ مِنْهُ: وَاسْتَسَرْتُ، هَزَأْتُ وَاسْتَهْزَأْتُ)، گالته م پێکرد، هەم بە (سَخِرْتُ) دی، هەم بە (اسْتَسَخَرْتُ) که ئەوه زیدەرۆییە، وهک (هَزَأْتُ وَاسْتَهْزَأْتُ) هەردووکیان بە مانای گالته پێکردن و گەمە پێکردن بە شتێک.

(كَرَّةً): (الْكُرُّ: الْعَطْفُ عَلَى الشَّيْءِ بِالذَّاتِ، أَوْ بِالْفِعْلِ، وَالْكُرَّةُ: الرَّجْعَةُ)، (كَرَّ): بریتیە لە بادانەوه بو لای شتێک بە خودی خو، یان بە کردەوه، (كُرَّةً): جاریکە لە (كَرَّ)، وهک (مُرُور) واتە: ڕویشتن، بەلام (مَرَّةً) واتە: یە کجار ڕویشتن.

(مُسَوَّدَةً): ڕەشە لگه راوان، دەگووترێ: (إِسْوَدَّ وَجْهُهُ) ڕووی ڕەشە لگه را.

(بِمَقَازَتِهِمْ): (الْفَوْزُ: الظَّفَرُ بِالْخَيْرِ مَعَ حُصُولِ السَّلَامَةِ)، (فَوْزٌ): بریتیە لە وه دەستەپێنانی خێرو چاکه، وێرای سهلامهتی و بێ مزه په تی.

(لِيَحْبَطَ): (الْحَبْطُ مِنَ الْحَبَطِ: هُوَ أَنْ تُكْثِرَ الدَّابَّةُ أَكْلًا حَتَّى يَنْتَفِخَ بَطْنُهَا، وَالْحَبْطُ: الْبُطْلَانُ)، وشە ی (حَبَطُ) لە (حَبَطُ) وه هاتوه، (حَبَطُ) یش ئەوه یە که ئاژەلیک زۆر له وه ڕ بخوات، ههتا ورگی ده ئاوسێ و، ته ندروستی تی کده چێ، نجا (حَبَطُ): بریتیە لە هه لوه شانه وه و به تال بوونه وه.

(وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ): واتە: وهک بو خواش شایسته یه به مه زنیان نه گرت، (الْقَدَرُ وَالتَّقْدِيرُ: تَبْيِينُ كَمِّيَةِ الشَّيْءِ)، (قَدَرُ تَقْدِير): بریتیە لە ڕوونکردنه وه ی ئەندازه ی شتێک.

(قَبْضَتُهُ): (الْقَبْضُ: تَنَاوُلُ الشَّيْءِ بِجَمِيعِ الْكَفِّ)، (قَبْضُ): ئەوێه شتیک بە کۆی دەست و پەنجەکان بگێرێ (قَبْضَةً) واتە: چەنگ، (وَالْأَرْضُ جَمِيعاً قَبْضَتُهُ)، خوا ﷻ هەموو زەوی لە چەنگ دەگرێ، وەک بۆ خوا ﷻ شایستەیه، (أَي: فِي حَوْزِهِ مِنْ حَيْثُ لَا مَمْلُوكَ لِأَحَدٍ)، لێرەدا مەبەست ئەوێه کە هەموو زەوی لە ژێر کۆنترۆڵی خوادایەو، هیچ کەسێ دیکە بەشی پێوه نایێت.

(مَطْوِيَّتٌ): پێچراو، (طَوَيْتُ الشَّيْءَ طَيًّا، وَالطَّيُّ: رَدُّ وَلَفُّ بَعْضِ شَقِّ الثَّوْبِ، أَوِ الْوَرَقِ عَلَى بَعْضٍ، بَعْدَ أَنْ كَانَتْ مَبْسُوطَةً مُنْتَشِرَةً)، (طَيَّ): بریتیه لە پێچرانەوێه و هێنانەوێه هەندیک لە پۆشاک بەسەر هەندیکێ دیکەدا، پۆشاک یان کاغەز کە دەپێچرێتەوێه و رێک دەنووشترێ، دواى ئەوێه بۆلاو کراوێه و راخراوێه.

هۆی هاتنەخوارەوێ ئایەتەکان

هۆی هاتنە خوارەوێ ئەم ئایەتە موبارەکانە، کە دەفەرموێ: ﴿قُلْ يَعْبادِي الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعاً إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾، تاكو چەند ئایەتێک، لەو بارەوێ چەند شتێک باسکراون، کە تێمە دووانیان دێنین، کە لە رووی سەنەدەوێ راسترن، یاخود لە راستییەوێ نیزیکن:

(أ)- {عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: لَمَّا اجْتَمَعْنَا لِلْهَجْرَةِ اتَّعَدْتُ أَنَا وَعِيَّاشُ بْنُ أَبِي رِبِيعَةَ وَهَيْشَامُ بْنُ الْعَاصِ بْنِ وَائِلٍ، وَقُلْنَا: الْمِيعَادُ بَيْنَنَا التَّنَاضُبُ مِنْ أَصَاةِ بَنِي غِفَارٍ، فَمَنْ أَصْبَحَ مِنْكُمْ لَمْ يَأْتِهَا فَقَدْ حُسِبَ فَلْيَمُضْ صَاحِبَاهُ، فَأَصْبَحْتُ عِنْدَهُ أَنَا وَعِيَّاشُ بْنُ أَبِي رِبِيعَةَ، وَحُسِبَ عَنَّا هَيْشَامٌ وَفُتِنَ فَافْتَنَ، فَكُنَّا نَقُولُ بِالْمَدِينَةِ: مَا اللَّهُ بِقَابِلٍ مِنْ هَؤُلَاءِ تَوْبَةٍ، قَوْمٌ عَرَفُوا اللَّهَ وَآمَنُوا بِهِ، وَصَدَّقُوا رَسُولَهُ، ثُمَّ رَجَعُوا عَنْ ذَلِكَ لِبَلَاءٍ أَصَابَهُمْ مِنَ الدُّنْيَا، وَكَانُوا يَقُولُونَ لِأَنْفُسِهِمْ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فِيهِمْ: ﴿قُلْ يَعْبادِي الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ﴾

﴿٥٣﴾ الزمر، إِلَى قَوْلِهِ: ﴿مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ﴾ ﴿٦٠﴾ الزمر، قَالَ عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: فَكَتَبْتُهَا بِيَدِي كِتَابًا، ثُمَّ بَعَثْتُ بِهَا إِلَى هِشَامٍ، فَقَالَ هِشَامُ بْنُ الْعَاصِ: فَلَمَّا قَدِمْتُ عَلَى، خَرَجْتُ بِهَا إِلَى ذِي طَوًى، فَجَعَلْتُ أَصْعَدُ بِهَا وَأَصَوَّبُ لِأَقْهَمَهَا، فَقُلْتُ: أَلَلَّهُمْ فَهَمْنِيهَا، وَعَلِمْتُ إِمَّا أَنْزِلْتُ فِيْنَا، لِمَا كُنَّا نَقُولُ فِي أَنْفُسِنَا، وَيُقَالُ فِيْنَا، فَجَعَلْتُ فَجَلَسْتُ عَلَى بَعِيرِي فَلَحِقْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ^(١).

واته: عومەری کوری خەتتاب ﷺ، دەلی: کاتییک که بریارماندا کوچ بکهین،
 (واته: له مه ککهوه بو مه دینه)، من و عه ییاشی کوری ئەبی پەبیعه و هیشامی
 کوری ئەلعاصی کوری وائیلی سه همیی، ریککه وتین و گوتمان: ژوانگه مان
 (التَّضَابُ مِنْ أَضَاةِ بَنِي غِفَارٍ) بئ (که شویتیکه)، له نیوان خو ماندا گوتمان: هه
 کامیکمان نه هات، ئەوه دیاره پئی لیگیراوه، با هاوه له کهی پروات، دەلی: من
 و عه ییاشی کوری ئەبوو پەبیعه به یانییمان کرده وه، به لام هیشام پئی لیگیراوه،
 ئازاردراوه له لگه پرایه وه، (یاخود ئەو وای لی حالیی بووه که هه لگه پراوه ته وه)،
 تیمه له مه دینه دا ده مانگوت: ئەوانه خویان ناسیوه و پروایان به پیغه مبه رکهی
 ﷺ هیناوه، دوایش به هوئی ناره حه تییه که وه که تووشیان بووه، هه لگه پراونه وه،
 پیمان وانیه که په شیمان بوونه و هیان بو هه بی، هه روه ها بو خوشیان له دلی
 خویاندا هه روایان ده گوت، به لام خوا ﷺ ده باره یان ئەو ئایه تانه ی دابه زاندن:
 ﴿قُلْ يٰعِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَّحْمَةِ اللَّهِ﴾ ﴿٥٣﴾ الزمر،
 تاكو ده گاته: ﴿مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ﴾ ﴿٦٠﴾ الزمر، عومەر ﷺ، دەلی: به دهستی
 خۆم نووسیم و بو هیشام نارد، هیشامیش دەلی: کاتییک ئەو نامیه م بو
 هات، ئەو ئایه تانه ی تیدا بوون، له گه ل خۆم بردن بو (ذی طوی) (که شویتیکه)
 چۆل بووه، بو ئەوه ی له و ی بیان خوینیه وه و تیانه وه رامینتی، ئیدی ته ماشام
 کردن و تیانه وه رامام، گوتم: ئەه خوايه! تيمبگه يه نه مه به ست له م ئايه تانه

(١) أخرجه البيهقي في الكبرى: ١٧٧٥٦، والهيثمى في المجمع (ج٦، ص٦١) وقال: رواه البزار، ورجاله ثقات.

چیە؟ دوایی بۆم دەرکەوت کە ئەو ئایەتەنە لە بارە ی ئیمەو دابەزیون، کە خوشمان لە بارە ی خویمانەو دەرمانگوت و لە بارە شمانەو دەرگوترا (خوا لیمان نابووێ)، ئیدی گەرمانەو، سواری حوشترەکم بووم و بە پیغەمبەری خواوە ﷺ پەیوەست بووم (واتە: چووم بۆ مەدینە).

ئەم بەسەرھاتە هاتو، بەلام ئیشکالی تێدایە، مەگەر بگوتری: ئەم ئایەتە پیشتر لە سالی پینجی پیغەمبەراییە تیدا دابەزیووە ﷺ، بەلام عومەر ﷺ ئەو کاتە ئایەتە کە ی بۆ ناردو، ئەگەرنا پیشتر دابەزیو.

ژمارەیک لە هۆی هاتنە خوارەو کانیشت بەو شیوەین، وەک جاری دیکەش باسمانکردو، ئایەتیک پیشتر دابەزیو، بەلام دوایی پرووداوێک پرووداو، یەکیک لە هاوێلان ئەو ئایەتە ی کە پیشتر دابەزیو، چەسپاندووێتی بەسەر ئەو پرووداوێدا کە دواتر پرووداو، ئەگەرنا مەرج نیە ئەو ئایەتە، ئەو کاتە دابەزیی، چونکە ئەگەر ئەو ئایەتە ئەو کاتە دابەزیی، دەبی ئایەتیک مەدینە ی بی، وەک هەندیک لە زانیان لەبەر ئەو وایانگوتو، بەلام لە راستییدا ئایەتەکان هەموویان پیکەو دابەزیون، لە سالی پینجەمی پیغەمبەراییە تی دا، بەلام دوایی بەسەر پرووداوێکدا کە لە کاتی کوچکردنی مسوڵمانان لە مەککەو بۆ مەدینە هاتو، پیش، بەسەر ئەو پرووداوێدا چەسپاندووێانە.

(ب-) {عَنْ سَعِيدِ بْنِ جَبْرِ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: كَانَ قَوْمٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتَلُوا فَأَكْثَرُوا، وَزَنَوْا فَأَكْثَرُوا، فَقَالُوا لِلنَّبِيِّ ﷺ أَوْ بَعَثُوا إِلَيْهِ: إِنَّ مَا تَدْعُو إِلَيْهِ لِحَسَنٌ لَوْ تَخْبَرُنَا أَنَّ لَنَا تَوْبَةً؟ فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ هَذِهِ الْآيَةَ: ﴿قُلْ يَعْبادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ﴾ { (ذَكَرَهُ الْبُخَارِيُّ مَعْنَاهُ).

واتە: سەعیدی کوپی جوبەیر لە عەبدوللای کوپی عەباسەو (خوا لە خوێ و بابی پازی بی) گێڕاویەتەو، کە گوتووێتی: کۆمەلیک لە هاوێش بۆ خوا دانەرەکان زۆریان خەلک کوشتبوو و، زۆریان زینا کرد بوو، بە پیغەمبەریان ﷺ

گوت، یا خود که سیکیان ناردہ لای: ئه وهی تو بانگه وازی بو ده که ی باشه، به لام
ئه گهر هه والمان پی بدهی، ئایا ده توانین بگه پینه وهو په شیمان بینه وه؟ خوا
ﷺ له گونا هه کامان خوش ده بی؟ ئیدی خوا ﷺ ئه و ئایه تانه ی دابه زانندن.

که ئه مه له گه ل سیاقی ئایه ته کاندایا گونجاوتره له پرووی کاته وه، ده گونجی
ههر ئه و کاته هاوبه ش بو خوادانه ره کانی مه ککه، هه ندیکیان ئه و گونا هه
تاوانانه ی کردوو یانن، بوو بیته به ره به ستیک له بهرده میاندا، ئیدی که خوا ﷺ
ئه و ئایه تانه ی دابه زاندوون، ئه و به ره به ستیان له بهرده مدا لاچوو که ده لین:
خوا ﷺ له هه موو گونا هیک ده بووری و، با گونا هکردنی پیشوو و لادان و تاوان
نه بیته به ره به رچ و ریگر له بهرده م مسولمان بووندا، چونکه مسولمانه تی پیش
خوی ده سرپیته وهو، تهوبه پیش خوی ده سرپیته وه، وهک له فره مایشتی پیغه مبهردا
هاتوو ﷺ: {الْإِسْلَامُ يَجِبُ مَا قَبْلَهُ} ^(١)، واته: ئیسلام پیش خوی ده سرپیته وه،
واته: گونا هه کانی پیش خوی، گه رانه وهش بو لای خوا پیش خوی ده سرپیته وهو
گونا هه کان له سه ر بابای بو لای خوا گه راوه، لاده بات و پاکی ده کاته وه لیان.

(١) {عَنْ عمرو بن العاص رضي الله عنهما، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «الْإِسْلَامُ يَجِبُ مَا قَبْلَهُ»} رواه
أحمد والطبراني والبيهقي، جزء من قصة طويلة أحمد (٤/١٩٨، ٢٠٤، ٢٠٥)، البيهقي (٩/١٢٣)،
وهو لمسلم (١/١١٢) من حديثه بلفظ: «أما علمت أن الإسلام يهدم ما كان قبله، وأن الهجرة
تهدم ما كان قبلها، وأن الحج يهدم ما كان قبله».

مانای گشتیی نایه تەکان

خوایا (ﷺ) لێره دا پروو ده کاته پێغه مبهری خاتهم (ﷺ) دواي ئه و راستییانه ی پابردن له (۵۲) نایه تی پابردوودا، که ئیمه له چوار ده رسدا خستمانه پروو.

ئنجای ئیستا زه مینه خو ش بووه، بۆ ههر که سیک بیهوی بۆ لای خوا بگه رێته وه، ههر چه نده ئه هلی شیرک بێ، ئه هلی کوفر بێ، ههر چه نده گونا هو تاوان و لادانی زۆر بێ، بۆیه ده فهرمو ی: ﴿قُلْ﴾ ئه ی موحه ممه د (ﷺ) بلی: ﴿يَعْبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ﴾، ئه ی ئه و به ندانه م! که به رانه ر به خو یان زی ده پرو ییان کردوه، واته: ئه ی ئه و به ندانه ی خوا، به لام خوا ی پهروه ردگار پێغه مبهری خوا (ﷺ) راده سپێری که ههر به ناوی خو یه وه بانگیان بکات، ئه ی ئه و به ندانه م، خوا (ﷺ) ده فهرمو ی: ئه ی ئه و به ندانه م! که به رانه ر به خو یان زی ده پرو ییان کردوه، به زیانی خو یان گونا هو تاوان و لادانیان کردوه، ﴿لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ﴾، له به زه یی خوا نا ئومید مه بن، پێتان وانه بێ، به زه یی خوا به شی ئیوه ناکات، به شی دا پۆشین و لابر دنی گونا هو تاوانه کانتان ناکات، ﴿إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا﴾، ئه مه به لگه ی ئه وه ی پێشه وه یه، یا خود هو کاری ئه و قسه ی پێشه وه یه: بۆیه نا ئومید مه بن، چونکه به دنیای یی خوا له تیکرای گونا هان و وێکرا ده بووری، ﴿يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا﴾، واته: له تیکرای گونا هان ده بووری، ﴿جَمِيعًا﴾، وێکرا، واته: پێکه وه هه موویان، ﴿إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾، ئه مه ش به لگه ی ئه وه یه که له پابردوودا باسکرا، بۆچی خوا (ﷺ) له تیکرای گونا هان و وێکرا له هه موویان ده بووری و ده یانپۆشی؟ چونکه به دنیای یی ههر ئه و زۆر لێورده ی زۆر به به زه یی و میهره بانه.

﴿وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلُمُوا لَهُ﴾، له ناخه وه ش بگه رێنه وه بۆ لای پهروه ردگار تان، بۆی ملکه چ بن، بۆی ته سلیم بن، ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ﴾

ئەم لا تُصْرُوت ﴿١﴾، بەر لەوێ سزاو ئازارتان بۆ بێ و، دوايش پشتیوانتان نەبێ و سەر نەخرێن، ﴿٢﴾ وَأَتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ ﴿٣﴾، دواي ئەوێ خوا ﷻ هانی دان کە بگەرێنەوێ بۆ لای خوا، گوناھو تاوان و لادان و زیدەپۆیی کردنیان کە زیانی بۆ خۆیان بوو، نەبێتە پێگرو پەرچ لە بەردەمیاندا، کە نەتوانن بگەرێنەوێ بۆ لای خوا، دواي ئەوێ هانی دان: چ پەرورددگارو خواھنیکێ زۆر میھرەبان و بە بەزەیی و لیبوردەیان ھەیە، ئەو جار چۆنێتی گەرانیوەکەیان پێگوتن کە بریتێ لەوێ: لە ناخەوێ بگەرێنەوێ، لە دەروونەوێ بگەرێنەوێ بۆ لای خوا، بە پراوەتیش ملکە چ بن، بەر لەوێ ئازارو سزایەکتان بۆ بێ، دوايش پشتیوانیتان لێ نەکری.

ئەجا رێبازی گەرانیوەکیان پێ دەلێ: ﴿٤﴾ وَأَتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ ﴿٥﴾، بکەوێ شوێن باشترین شتێک کە لە پەرورددگارتانە بۆتان دا بەزێناوێ، کە بریتێ لە قورئان، بریتێ لە پیام و بەرنامەي خوا، دوا پەيامی خوا کە بە پێغەمبەری کۆتایی خۆی موحەممەد دا ﷺ پەوانی کردوێ، دەفەرموێ: ﴿٦﴾ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمْ الْعَذَابُ بَغْتَةً وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٧﴾، بەر لەوێ ئازارو سزاتان لە ناکاو و کتوپر بۆ بێ، بێ ئەوێ ھەستی پێ بکەن، لە ھالێکدا کە ھەستی پێ ناکەن، لە لایەکەوێ بە شیوەیەک کە ئێوێ ھیسابتان بۆ نەکردوێ، ئەگەرتان بۆ دانەناوێ، ئەجا ئەوێ بە پرووداو دەچێ، بە تاییەتی لەم پۆزگاری ئیستاماندا خەلکێکی بە پروودای ھاتووچۆ دەچێ، ئەوێ بە نەخۆشییە کتوپرەکانی وەک جەلتەو سەکتە، دەچێ، ئەوێ بە نەخۆشییەکانی دیکە وەک شیرپەنجەو نەخۆشییەکانی دیکە دەچێ، بەبێ ئەوێ ھیسابی بۆ کردبێ و لەبەرچاوی گرتبێ.

﴿٨﴾ أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ بِحَسْرَتٍ عَلَى مَا فَرَّطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ ﴿٩﴾، نەبادا کەسێک لە ئەنجامی ئەوێدا کە مردنی کتوپری دەگات، بێ: ھەي داخ و خەفەت بۆ من، بە ھۆی ئەوێ کە لە خزمەت خواداو، لە ئاستی خوادا کەمتەرخەمییم کرد،

﴿وَإِنْ كُنْتَ لِمَنِ السَّخِرِينَ﴾، ھەروەھا داخ و خەفەت و پەشیمانیی بو من، ھە گەلە پێکەران بووم، گەلەم بە ئایین و پەيامی خوا دەکرد، یاخود بە شیوەیە ک مامەلەم لە گەلە دەکرد، وە ک گەلە پێکردن بوو، وە ک من لە کتیی: (خواناسی، ئایین، ئیمان) دا - ھە لە چاپی سییەمیدا ناوە کە مان گۆریو ھە بو (دەرەوشاوی ئیسلام و پووجەللی پێچکان) - باسکردو ھە جاری وا ھە یە ئایین بازراگانی پێو ھە کری و، جاری وا ھە یە گەلە ی پێدە کری و دە کری تە مەسخەرە، ھە ک ھە لە لایەن کەسانیکو ھە کە دژو نە یارینی، بە لکو جاری وا ھە یە لە لایەن ھە ندی لە شوێنکە و تەوانی ھە، بە شیوەیە ک مامەلە ی لە گەل ئایینی خوا دا دە کری، وە ک گەلە پێکردن وایە، بو وینە: کەسیک کە باسی ئیسلام دە کات، بە لام کردو ھە کانی، شیوە ی ژیا نی، ھە لۆیستە کانی، پێچەوانە ی ئیسلامن، لە راستییدا ئەو ھە جوړیکە لە گەلە کردن بە ئایین و بەرنامە ی خوا.

﴿أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾، ھەروەھا نەو ھە یە کیک، بلی: ئە گەر خوا ﷻ منی پێنمایی کردبایە، من لە پارێزکاران دە بووم، واتە: بگەرێنەو ھە، نەو ھە کەسیک دوایی لە سەرە مەرگ دا، یاخود لە پوژی قیامەتدا، ئاوا بلی.

﴿أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ﴾، ھەروەھا نەو ھە کەسیک لە کاتیکدا سزاو ئازاری خوا دە بینێ، بلی: ﴿لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ﴾، ئە گەر یە کجار گەرانی ھەم بو ھە بوایە، لە قیامەتەو ھە گەرانی ھەم دەو ھە، جارێکی دی کە تاقیکرا بە ھەم، ﴿فَأَكُونَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ﴾، ئنجا لە چاکە کاران دە بووم، ئە گەر وابوایە ئەو کاتە من بە ئامانج دە گەیشتم و زور خو شحال دە بووم، ئنجا بو ئەو ھە ی ئەو قسانە نە کات و، ئەو خەیا ل پلاوانە نە کات، ئیستا با بگەرێتەو ھە، ئنجا لە وە لامی ئەو ھە دا کە دە لی: ﴿لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي﴾، ئە گەر خوا ﷻ منی پێنمایی کردبایە، ﴿لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾، ئەو ھە من لە پارێزکاران دە بووم، خوا ﷻ دە فەرمو ی: ﴿بَلَىٰ قَدْ جَاءَ تَكَ ءَايَتِي﴾، پاست نا کە ی کە

خوایا ڤێنمایێ نه کردوه، با ڤێنمایێ کردی، ئایه ته کانی منت بۆ هاتن، ﴿فَكَذَّبْتَ بِهَا﴾، تۆش به درۆت دانان، ﴿وَاسْتَكْبَرْتَ﴾، خوشت به زلگرت له به رانبه ريانداو، له به رانبه ر ئه و که سه دا که ئایه ته کانی بۆ خویندیه وه، که پیغه مبه ری خاته مه ﷺ، یا خود جیگران و جینشینانی پیغه مبه ری خاته من ﷺ له زانایان و پیشه وایان، ﴿وَكُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾، تۆ له بیروایان بووی، یا خود تۆ له سپله و نا سوپاسان بووی، کافر ده گونجی له (کفر)، بیرواییه وه هاتبی، ده شگونجی له (کفران) به واتای سپله یی و ناسوپاسیه وه هاتبی.

﴿وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُم مُّسْوَدَّةٌ﴾، له پۆزی هه لسانه وه شدا، ئه وانه ی درۆیان بۆ خوا ﷻ هه لبه ستوه، گوتووایانه: هاوبه شی هه یه، پۆله ی هه یه، ئه و بیرۆکه ئه فسانه ییانه یان هه لگرتوون، که ده چنه چوارچیوه ی درۆ بۆ خوا هه لبه ستن، ده یانبینی، ﴿وُجُوهُهُم مُّسْوَدَّةٌ﴾، پرویان ره شه لگه راوه، ﴿الْأَنسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ﴾، ئایا له دۆزه خدا جیگه ی هه وانه وه بۆ خو به زلگران نیه! واته: دۆزه خ شوینی هه وانه وه تیدا پشوودانی خو به زلگرانه، ته گهر شوینیک هه بی ئه وان تیدا پشوو بدن، دۆزه خه.

﴿وَنَجِّىَ اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ﴾، خوا ﷻ ئه وانه ی پارێزیان کردوه به هو ی سه رفرازیانه وه ده ربازیان ده کات، ﴿لَا يَمَسُّهُمْ الشُّوْءُ﴾، زیان و ناره حه تییان تووش نابی، ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾، خه فته و په ژاره ش داناگرن.

ئنجا ئه و خوایه ی ﷻ که ده فهرمو ی: بگه ڤێنه وه، بۆ لای په شیمان ببنه وه له گه لی ئاشت ببنه وه، بۆمان پێناسه ده کات و ده فهرمو ی: ﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾، خوا به دیه پێنه ری هه موو شتیکه، هه ر شتی که به دیهاتبی، خوا ﷻ هیناویه ته دی و، هه ر شتی که به دیبی، خوا ده یخو لقی نی و په یدای ده کات، ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾، ئه و (خوا ﷻ) یش به سه ر هه موو شتیکه وه سه ر په رشتیاره، مشوورخۆر و پارێزه ره، ﴿لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾،

(مقالید) کوئی (مقلاد) یان (اقلید)ه، به مانای کلیل، کلله کانی ئاسمانه کان و زهوی هی ئهون، ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِعَايَةِ اللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَسِرُونَ﴾، ئهوانهش که بیپروابوون به ئایه ته کانی خوا، ههر ئهوانه زیانباران، دهسخرپو زیانبارو دۆراوی راسته قینه ههر ئهوانه.

ئنجا به پیغمبه ری خاتمه ﷺ ده فهرموئی: ﴿قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ تَأْمُرُونِي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ﴾، بلی: ئایا فه رمانم پیده کهن، جگه له خوا بپهرستم، ئهی نه فامه کان! (جاهلون) کوئی (جاهل)ه، که سیکه شتیک نه زانی، واته: ئهی ئهو که سانهی خوا ناسن! یان: ئهو که سانهی که شاره زای په یامی خوانین، واته: لیره دا ئهم وشه و تهعبیره به پی عورف و باوی زمانی عه پرایی، ئهو کاته، به جنیوو قسهی سووک له قه له م نادرئ، چونکه هه موو قورئان وشه به کی ناشیرینی تیدانیه، خوا ﷺ به پیغمبه ری یک ﷺ به فهرموئی: ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾ (۴) القلم، فه رمانی پی ناکات تهعبیره وشه یه ک به کاری پی، ده لالهت له سه ر جنیوو مانای ناشیرین بکات، چونکه خوا بو خوی له سووره تی (الأنعام) دا، فه رموویه تی: ﴿وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذَلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلَهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِم مَّرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (۱۰۸) واته: ئهوانه ی له جیاتی خوا ﷺ ده یان په رستن، جنیویان پیمه لین، که سه ره نجام ئهوانیش قسه به خوا ﷺ بلین و بی ئه ده بیی به رانه ر به خوا بکه ن، که واته: لیره دا که خوا ﷺ ده فهرموئی: ﴿قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ تَأْمُرُونِي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ﴾، به پرسیارکردنی نکو و لیلی که رانه بلی: ئایا فه رمانم پیده کهن، که جگه له خوا بپهرستم، ئهی نه فامه کان! یانی: ئهی نه زانه کان و بی ئاگیه کان له به رنامه ی خوا.

﴿وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكَ﴾، به دنیایی سرووشکراوه بو لای تو، بو لای ئهوانه ی که له پیش تو ش دابوون، واته: بو پیغمبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، چی سرووشکراوه و چیان پیراگیه نه راوه؟ ﴿لَئِنْ أَشْرَكَتَ لَيَحْطَبَنَّ عَمَلُكَ﴾، ئه گهر هاوبه ش دانی پی کرده وه که ت هه لده وه شیته وه، ﴿وَلَتَكُونَنَّ

﴿مِنَ الْخَسِرِينَ﴾ به مسوگه ریش له زیانباران ده بی، کرده وه که تاته: هه م
 ئیمان و عه قیده که ت، هه م په رسته کانت، هه م تاعه ت و فه رمان به ریت، هه مو و
 کرده وه چاکه کانت هه لده وه شینه وه و، به دنیای تۆ له زیانباران ده بی.

﴿بَلِ اللّٰهُ فَاَعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشّٰكِرِيْنَ﴾ (هاوبه ش بۆ خوا ده مه نئ)، به لکو
 به س خوا ﷻ په رسته و، له سوپاسگوزاران به بۆ خوا.

له کۆتایی دا خوا ﷻ ده فه رموئ: ﴿وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَتّٰی قَدَرُوْهُ﴾، وه ک بۆ خوا
 ﷻ پئویست و شایسته یه، قه دری خویان نه زانی، پینگه و پایه ی به رزی خویان
 نه زانی، تاته: به و شیویه مامه له یان له گه لّ خوادا نه کرد، که بۆ خوا شایسته یه،
 مه به ست پئی ئه وه یه، قه دری خویان نه گرت، یانی: به و شیویه مامه له یان
 له گه لّ خوادا نه کرد، که بۆ خوا ﷻ شایسته یه و، بۆ مه قامی به رزو بئ وینه ی
 پئویسته.

ئنجا دوو دیمه ئمان ده خاته به رچاو، وه ک به لگه له سه ر پایه ی به رزو، ناوازه و،
 بئ وینه ی خوا ﷻ ده فه رموئ: ﴿وَالْاَرْضُ جَمِیْعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾،
 ئه م (و)ه، بۆ حاله، یانی: له حالیکدا که زه وئ له پوژئ قیامه تدا هه مووی له
 چنگی خوادایه، (قَبْض) ئه وه یه که ئینسان شتیک به ده ستی و به په نجه کانی
 بگرئ، ئنجا وه ک دوایی باسی ده که ین - له مه سه له گرنگه کاند- خوا لیره دا
 ده یه وئ ئه وه مان بۆ وینا بکات، که ئه م زه وویه ی ئیمه ی له سه ری ده ژین و،
 ئه م دنیا به تیکرای له به رانه ر خوا و ده سه لاتی خوادا، وینه ی ئه وه یه که ئیمه
 شتیک له چنگ بگرین و به ده ستمانه وه بئ، ئاواش ئه م زه وویه به ده ست خوی
 په روه ردگار وه یه و، له ژیر پکیف و هه یمه نه و ویستی و ده سه لات و، توانای بئ
 سنووری خوادایه ﷻ، ئه گه رنا مه به ست ئه وه نیه چنگ و ده ست و په نجه بۆ
 خوی په روه ردگار دابنئ، هه رچه نده هه ر وشه یه ک خوا ﷻ بۆ خوی به کاری
 هینابی، ئه گه ر بزانین مه به ست پئی سیفه تیکه بۆ خوا ﷻ، ئیمه له سه ر

سەری دادەنن، وەك زانایانی پیشین گوتوووانە: (أَمْرُهَا كَمَا جَاءَتْ)، بیروۆنن وەك هاتو، بەلام دەلین: بە شیوەیهك كه بو خوا شایستهیه، به دنیایی هەموو ئەو مانایانەى دینە بیرو زەینى ئیمهوه، له کاتیکدا وشەکانى وەك: (ید، عین، وجە، قبضە)، بەکار دین، دەبى بلین: وەك بو خوا ﷺ شایستهیه، نەك بەو چەمک و واتایانەى دینە زەینى ئیمهوه، چونکە زەینى ئیمه تەنیا دەتوانى وینەى دیاردە ماددیەکان بەجمینى و لە خویدا کوپکاتهوه، بەلام خوا ﷺ له دەرەهەى جیهانی ماددەیهو، جیاپە لە دروستکراوهکانى لە هەموو پرووێههوه، وەك دەفەرموى: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۝۱۱﴾ الشورى، واتە: هیچ شتیک وەك خوا ﷺ نیە، ئەو بیسەری بینەرە، نە لە زاتی داو، نە لە سیفەتیداو، نە لە کردەوهکانیدا، هیچ شتیک وەك وی نیە، کەواتە: کە لێردا دەفەرموى: ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ﴾، ئەمە هەمووی پیکهوه پەيوهسته، وەك بو خوا ﷺ شایستهیه، قەدرى خویان نەگرت، کە هاوبەشیان بو داناو گوتیان: رۆلەى هەیهو، بە دروستکراوهکانیان چوواندوهو، دروستکراوهکانیان هێنانه ریزی وی، وەك پێویست قەدرى خویان نەگرت: ﴿وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ﴾، لە حالیکدا کە لە رۆژی قیامەتدا زەوی هەمووی بە چنگی خواوێه، ﷺ بە دەستی خواوێه، ﴿وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ﴾، ئاسمانەکانیش پێچراوێن بە دەستی راستیهوه، ﴿سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾، پاکیی و بەرزیی بووی، لەوهی ئەوان دەیکەنە هاوبەشی، واتە: خوا زۆر پاک و بەرزە، لەو بیروکه پووچ و ئەفسانەبیانەى کە عەقل و دلی هاوبەش بو خوا دانەرەکان هەیانگرتوون، کە هەندیک لە دروستکراوهکان دینە ریزی خواو، دەیانکەنە هاوبەشی خوا، چ لە بەدییهنەرایەتیییدا، چ لە پەرورەدگارێتیی و خواوەندارێتیییدا، چ لە هەندیک لە ناوو سیفەتەکانیدا، چ لە پەرستراوێتیییدا، خوا پاک و بەرزە لەوهی ئەوان دەیکەنە هاوبەشی.

کهواته: مه بهستی خوای بێ وینه لهم ئایه ته موباره کهدا، ئهوهیه که رهخه دهگری له هاوبهش بۆ خوادانه رهکان، که وهک بۆ خوا شایستهیه مهقامی بهرزى خویان نه زانیوه، وهک بۆ خوا شیاوه، مامه لهیان له گهڵ خوادا نه کردوه، که پۆلهو هاوبهشی بۆ پهیدا دهکهن، له حالیکدا له پۆژی دوایی دا، خوا ﷻ ئهم زهوییه به بهرگه ههوایهوهو به بهرگه ئاوییهوه، وهک ئیستا ههیه، ئهم خرۆکهی زهوییه ههمووی به دهستییهوه دهگری، وهک چۆن ئیمه قه له میک، یان شتیکی بچووک له چنگ دهگرین، زهوییش له بهرانبهر دهسه لاتی خواو ههیمه نهو رکیفی خوادا، بهو شیویه، خوا ﷻ له عهقلی ئیمه ی نزیك دهخاتهوه، که وهک چۆن ئیوه شتیک له چنگ دهگرن، خوای زاناو تواناش خرۆکهی زهوی و دنیا له بهرانبهر دهسه لاتیدا، بهو شیویه، ﴿وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ﴾، ئاسمانه کانیش (واته: گهر دوون ههمووی)، ههموویان پێچراوهن به دهستی راستیهوه، بۆیه دهفه رموی: ﴿سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾، پاکیی و بهرزى بۆی، له وهی دهیکه نه هاوبهشی، ئه گهر وهک پێویست خوا بناسن، هاوبهشی بۆ پهیدا ناکهن، بۆیه من مهو سووعه ی: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله)^(۱)، کتیی یه که میم هه مووی ته رخانه کردوه بۆ (بووناسیی)، که پێی دهگوتری: {تَوَنَتُ لَوْجِي - ontology - (علم الوجود)}^(۲)، بۆچی؟ چونکه له راستیدا هه موو ئهوانه ی تووشی شیرک و لادان بوون، له بهر ئهوهیه که خویان وهک پێویست نه ناسیوه، ههر بۆیهش که ته ماشای قورئانی مه ککه یی دهکهن، پانتاییه کی زۆر له قورئانی مه ککه یی ته رخانه راوه بۆ ناساندنی خواو، باسکردنی ناوو سیفه ته کانی خوا، بهرزى و مه زنیی خوا، کرده وه کانی خوا، بۆ ئه وهی خه لک وهک پێویست خوا بناسی، ئنجا که چاکیان ناسی، ئه و کات به شیویه کی راست و دروستیش مامه له ی له گه لدا دهکهن، ههروه ها له مهو سووعه ی: (بیرکردنه وهی ئیسلامی له نیوان

(۱) که له چاپی دووه می دا دوا زده کتییه.

(۲) به ناوونیشانی: (الإسلام: معرفة صحيحة بالخالق والخلق)

وہ حی و واقیعدا)، لہ کتیبی چوارہمدا^(۱) بہ شیکی سہر بہ خوّمان تہر خانکردوہ بوّ بابہ قی بوونناسی، کہ بہ داخوہ لہ کتیبہ کانی عہ قیدہ ی ئیسلامییدا، ئەو کتیبانہ ی کہ لہ بہر دەستمان، کہ متر وابووہ گرنگی بہو بابہ تہ بدری، ھەموو کتیبہ کانی ئیمان و عہ قیدہ، پیک بہ پروا بہ خوابوون، ئنجا پروا بوون بہ فریشتہ کانی خواو، بہ کتیبہ کانی خوا، دوا یی بہ پیغەمبەران و بہ وہ حی خوا، پاشان بہ پوژی دوا یی و بہ قەدەر، دەستیان پی کردوہ، لہ حالیکدا کہ ئەگەر وہک پلہ پلہ یی ژیریژی (التدرّج المنطقي) بی و، ئەگەر لہ پروی قورئانی شەوہ، تەماشای بکەین، قورئان بہر لہ وہی باسی پایہ کانی ئیمان بکات، باسی خواناسی کردوہ، باسی بوونناسی کردوہ، ئەم گەردوونہ چییہ؟ کئی خاوەنیہ قی؟ کئی ھیناویہ تە دی؟ مروّف چییہ؟ شوینی لہ ئیعرابی بووندا چییہ؟ مروّف دەبی چی بکات و چوّن بکات؟ ژیا نی دنیا چییہ؟ ژیا نی پوژی دوا یی چییہ؟ تا کوّتایی، کہ ئەو بابەتانە موفەر دە کانی بوونناسی پیک دین، شایانی باسی شە: وپرای کتیبی یە کەمی مەوسوو عە: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله)، کہ ھەموویم بوّ ئەو بابە تە تەرخانکردوہ، ھەروہا بہ شیکی لہ کتیبی چوارەمی: مەوسوو عە: (بیرکردنە وہی ئیسلامی لہ نیوان وہ حی و واقیعدا)، لہ کتیبی: (تەوژمی ئیسلامی و عەلمانی) ی ش دا، ھەروہا لہ مەوسوو عە: (درەوشاوی ئیمان و پوچەلی ئیلحاد لہ بہر پوژنای زگماک و عەقل و زانست و وہ حی دا)، دیسان باسی ئەو بابە تە گەورە و گرنگەم کردوہ.

(۱) بە ناوونیشانی: (پایە کانی بوونناسی).

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یەكەم:

فەرمانکردنی خوا ﷻ بە پیغەمبەرە گەیی موحەممەد ﷺ کە ئەو بەندانەیی، ئەو مەرووفانەیی بەرانبەر بە خوا، تووشی گوناھو لادان بوون، بانگ بکات بۆ گەرانەو بە بۆ لای خوا، مۆژدەیان پێدات کە لە تیکرای گوناھانیان دەبووری، ئنجا روونکردنەوێ چۆنیەتی گەرانەو بە بۆ لای خوا، پاشان خستەرووی مەترسی نەگەرانەو، ئەو پەشیمانیی و ئاکام خراپییە، چاوەڕیی کەسانی مەکوڕ لەسەر گوناھو کوفرو خو بەزەلگری دەکات:

خو ﷻ دەفەرموێ: ﴿قُلْ يٰعِبَادِيَ الَّذِيْنَ اَسْرَفُوْا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ يَغْفِرُ الذُّنُوْبَ جَمِيْعًا اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ﴿٥٣﴾ وَاَنِيبُوْا اِلٰى رَبِّكُمْ وَاَسْلِمُوْا لَهُ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَّاتِيَكُمْ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنْصَرُوْنَ ﴿٥٤﴾ وَاتَّبِعُوْا اَحْسَنَ مَا اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَّاتِيَكُمْ الْعَذَابُ بِغَتَّةٍ وَّاَنْتُمْ لَا تَشْعُرُوْنَ ﴿٥٥﴾ اَنْ تَقُوْلَ نَفْسٌ بِحَسْرَتٍ عَلٰٓى مَا فَرَطْتُ فِيْ جَنْبِ اللّٰهِ وَاِنْ كُنْتُ لَمِنَ السَّخِرِيْنَ ﴿٥٦﴾ اَوْ تَقُوْلَ لَوْ اَنَّ اللّٰهَ هَدٰىنِيْ لَكُنْتُ مِنَ الْمُنْقِيْنَ ﴿٥٧﴾ اَوْ تَقُوْلَ حِيْنَ تَرٰى الْعَذَابَ لَوْ اَنَّ لِىْ كَرَّةً فَاَكُوْنَ مِنَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٥٨﴾ بَلٰٓى قَدْ جَآءَتْكَ ءَايٰتِيْ فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاَسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ مِنَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٥٩﴾﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە پازدە بڕگەدا:

(١)- ﴿قُلْ يٰعِبَادِيَ الَّذِيْنَ اَسْرَفُوْا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ﴾ بۆ: ئەو بەندانەم کە بەرانبەر بە خوێان زیندەڕۆییان کردو! (يٰٓا عِبَادِي) خوێنراویشەتەو: (قُلْ يٰٓا عِبَادِ الَّذِيْنَ)، بە بۆ

(ی)، به دلتیاییش ئەو بەندانهی بهرانبه به خۆیان زیده پۆیان کردوهو، له دژی خۆیان تێپهراندنیان کردوون، مه بهست پێیان ئەهلی شیرک و کوفره، به بهلگهی ئەو ئایه تانهی دوایی دین، که خوا ﷻ ده فهرموئ: ﴿وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلُمُوا لَهُ، مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنْصَرُونَ ٥٤﴾ وَأَتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَعَثَةً وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ٥٥﴾، تا کۆتایی، ئەوه دیاره هه مووی حال و بالی مروۆی بپرواو خوا نه ناسه، هه لبه ته ئیمه دوایی کورته باسیک له باره ی ئایه تی ژماره (۵۳) وه ده کهین، بۆیه ئیستا تۆزیک به خیرایی به سهر برکه کانیدا ده پۆین.

(۲) - ﴿لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ﴾، (بلی: ئەهی ئەو بەندانه م که بهرانبه به خۆیان زیده پۆیان کردوه!) له بهزهیی خوا نا ئومید مه بن، (القنوط: الیأس من الخير)، (قنوط) و (یأس) جیاوازیان ئەوهیه که (یأس) بریتیه له نا ئومیدی به ره های، به لام (قنوط): بریتیه له نا ئومیدی له چاکه، به لام (یأس) جاری وا ههیه بریتیه له نا ئومیدی له ده رباز بوون، له خراپهیه که پرووی تیده کات، ههروه ها بۆ نا ئومیدی له چاکهش به کاردی و چه مکه که ی فراوان و گشتیه.

(۳) - ﴿إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا﴾، (ئهمه وه که بهلگهی رسته ی پیشی وایه، که ده فهرموئ: نا ئومید مه بن له بهزهیی خوا، له بهرچی؟) چونکه به دلتیای خوا له تیکرای گونا هان و ویکرا ده بووری، وشه ی (الذنوب) (أل) ی ناساندنی له سه ره که مانای جینس ده گه یه نی، واته: تیکرای گونا هان، (جمیعاً) واته: ویکرا، له تیکرای گونا هان ده بووری ویکرا، نه که ئەمڕۆ له گونا هیک ببووری و سبهینی له یه کی دیکه، به لکو ویکرا و پیکه وه له هه موو گونا هه کان ده بووری.

(۴) - ﴿إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾، به دلتیایی ئەو بهس خۆی لیورده ی به بهزه ییه، وه که چون رسته ی پیشی که ده فهرموئ: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا﴾، هۆکارو پاساو هینانه وه بوو، بۆ ئەوه که نابێ له بهزهیی خوا نا ئومید بن، ئەمهش: ﴿إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾، به دلتیایی هه ر خوا زۆر لیورده ی میهره بانه، ئەمهش به لگه هینانه وهیه بۆ

رسته‌ی پێشی که ده‌فه‌رموی: له‌ هه‌موو گوناهان وێکراو تێکرا ده‌بووری، چونکه هه‌ر ئه‌و زۆر لێبۆرده‌ی به‌ به‌زه‌یه‌، ئنجا له‌ ئایه‌تی دواتردا، واته‌: ئایه‌تی (۵۴)دا، چۆنیه‌تی گه‌رانه‌وه‌ بۆ لای خوا باس ده‌کات:

۵- ﴿وَأَنِيبُوا إِلَى رَبِّكُمْ﴾، له‌ ناخه‌وه‌ش بگه‌ڕێنه‌وه‌ لای په‌روه‌ردگارتان، (إِنَابَةً) واته‌: گه‌رانه‌وه‌ی دوا‌ی گه‌رانه‌وه‌، (التَّوْبَةُ إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً بَعْدَ تَوْبَةٍ)، ئه‌وه‌ واتایه‌کی، واتایه‌کی دیکه‌ی: گه‌رانه‌وه‌ بۆ لای خوا له‌ ناخه‌وه‌، که من ئه‌م مانایه‌م پێ راسته‌، واته‌: له‌ ناخه‌وه‌و له‌ دله‌وه‌ بۆ لای په‌روه‌ردگارتان بگه‌ڕێنه‌وه‌.

۶- ﴿وَأَسْلُمُوا لَهُ﴾، بۆیشی ملکه‌چ بن، یانی: به‌ پڕواله‌تیش بۆی ته‌سلیم و ملکه‌چ بن، له‌ ده‌روونه‌وه‌ واز له‌ کوفرو شیرک بێنن، بگه‌ڕێنه‌وه‌ بۆ لای خواو ته‌نیا خوا به‌ خاوه‌ن و به‌دییه‌نه‌رو په‌روه‌ردگاری خۆتان بزائن، بۆیه‌ به‌س ئه‌ویش بپه‌رستن، هه‌روه‌ها وه‌ک پڕواله‌ت و به‌رچاویش بۆی ملکه‌چ بن، پابه‌ندبن به‌ به‌رنامه‌و شه‌ریعه‌ته‌که‌یه‌وه‌.

۷- ﴿مَنْ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنْصَرُونَ﴾، به‌ر له‌وه‌ی سزاو ئازارتان بۆ بێ و دوا‌ی ئیوه‌ سه‌رنه‌خرێن و پشتیوانییتان نه‌کری، وشه‌ی (الْعَذَاب) که (أل)ی ناساندنی له‌سه‌ره‌، دیسان بۆ جینسه‌، واته‌: به‌ر له‌وه‌ی سزاو ئازاریکتان بۆ بێ، به‌ مانای ئازارو سزاو پێ به‌ پێستی ئه‌و پێناسه‌یه‌، یاخود (أل) بۆ (عه‌د)ه‌، یانی: به‌رله‌وه‌ی سزاو ئازاره‌که‌تان بۆی، واته‌: ئه‌و سزاو ئازاره‌ی که پێشتر باسکراوه‌و ده‌زانن چیه‌و چۆنه‌؟.

﴿ثُمَّ لَا تُنْصَرُونَ﴾، دوا‌ی ئیوه‌ سه‌رنه‌خرێن و، پشتیوانییتان لێ نه‌کری، (النَّصْرُ: الْإِعَانَةُ عَلَى الْعَلَبَةِ)، (نصر) یارمه‌تییدانه‌ بۆ زالبوون، ئنجا له‌ ئایه‌تی ژماره‌ (۵۵)دا، به‌رنامه‌و پێبازی گه‌رانه‌وه‌ بۆ لای خوا پڕونکراوه‌ته‌وه‌.

۸- ﴿وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ﴾، هه‌روه‌ها بکه‌ونه‌ شوێن باشت‌ترین شتیک که له‌ په‌روه‌ردگارتانه‌وه‌ بۆتان دابه‌زیوه‌، لێره‌دا: (أَحْسَنَ: إِسْمٌ تَفْضِيلٌ مُسْتَعْمَلٌ فِي مَعْنَى (كَامِلِ الْحُسْنِ)، به‌ دوا‌ی باشت‌ترین شتیک بکه‌ون، که له‌ په‌روه‌ردگارتانه‌وه‌ بۆتان دابه‌زیوه‌، لێره‌دا (أَحْسَنَ) ناوی باشت‌ ناوی هه‌لبژاردن (إِسْمٌ تَفْضِيلٌ)ه‌، به‌کاره‌یه‌نراوه‌

بۆ مانای ئهوهی ئهوپه پری چاکهیه، نهک چاکتره له فلان شت، واته: بهراوردی پێ نهکراوه له گهڵ شتیکی دیکه دا، وهک خوا ﷻ ده فهرموێ: ﴿فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾ (۱۴) المؤمنون، یان: ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ﴾ (۸) التین، له هه موو ئهو حاله تانه دا، ئهو وشهیه که بهروالهت بۆ هه لباردن (مُقَاصَلَة) یه، به لام له حهقیقه تدا مه بهست پێی مانای تهواوی ئهو وشهیه که بهکارهاتوه.

(۹) - ﴿مَنْ قَبْلَ أَنْ يَأْنِيَكُمْ الْعَذَابُ بَعْتَهُ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ﴾، بهر لهوهی کتوپر ئازارو سزاتان بۆ بێ، له حالیک دا که ههستی پێناکهن.

که ده فهرموێ: ﴿مَنْ قَبْلَ أَنْ يَأْنِيَكُمْ الْعَذَابُ﴾ (أل) ی سهر (العذاب) وهک ئهوهی پێشی:

أ- ده گونجی بۆ عه هه بێ: سزاو ئازاره که تان بۆ بێ، ئهوهی که پێشتر باسکراوه.

ب- یاخود: سزاو ئازاریکتان بۆ بێ، که مانای تهواوی سزاو ئازار ههر لهودا هاتۆته دی، ئنجا ئهویش دیسان ده گونجی مه بهست پێی ئازارو سزای دنیا بێ، یاخود سزاو ئازاری پوژی دواپی بێ، یان ههردووکیان بێ، سزاو ئازاری دنیا، ئهو به لاو موسیبه تانه بن، که به سهر ئینساندا دین، یاخود حاله قی مهرگ و گیانه لا، یاخود دهردو نه خوشیی، ههروهها تیشکان و ئازارو گرفتاری، به نسهت ئهوانه وه که له سهر کوفرو شیرک بهردهوام بوون به دهستی ئههلی ئیسلام له کاتی جهنگ دا، سزای دواپوژیش له قوناغی بهرزه خه وه دهست پێده کات و تاکو له قیامه تیش بهردهوام ده بێت.

﴿وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ﴾، ئهم (و) ه، بۆ حاله، له حالیکدا که ئیوه ههست پێ ناکهن، (مَنْ غَيْرَ أَنْ تَحْسَبُوا بِهِ)، به بی ئهوهی ههستی پێ بکهن و بزانه له کوپوه بۆتان دی، تاکو بتوانن خۆتانی لی بپاریزن.

(۱۰) - ﴿أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ بِحَسْرَتِي عَلَى مَا فَرَّطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ﴾، نه بادا که سیک بلی: هه ی داخ و خه فته که کم (وه ره ئیستا کاتیه قی) له سهر ئهوهی که مته رخه مییم کرد له ته نیشته خوادا، له بهرانه بهر خوادا.

وشه‌ی (أَنْ) زانایان به دوو واتایان لیکیان داوه‌ته‌وه:

أ- (لَأَنْ لَا تَقُولَ نَفْسٌ)، بۆ ئه‌وه‌ی نه‌فسیک، که‌سیک نه‌لئ: ئه‌ی داخ و خه‌فته بۆ من، له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی له‌ ئاست خواداو له‌ به‌رانبه‌ر خوادا، که‌مته‌رخه‌مییم کرد.

ب- یاخود: ﴿أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ﴾، (كَرَاهَةً أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ)، نه‌بادا که‌سیک بلئ، بۆ ئه‌وه‌ی که‌سیک نه‌لئ: ئه‌ی داخ و خه‌فته بۆ من، ﴿بِحَسْرَةٍ﴾، مانایه‌که‌ی ئاوايه: (أَيَّتْهَا الْحَسْرَةُ! هَذَا أَوْلُكَ فَأَحْضِرِي)، ئه‌ی داخ و خه‌فته! ئیستا کاته‌که‌ی خوته‌ وه‌ره، ئه‌ی داخ و خه‌فته بۆ من وه‌ره، ئیستا کاتیه‌تی، (حسرة) یش واته: خه‌فته و دلته‌نگیی و په‌شیمانیی له‌سه‌ر شتیک که‌ له‌ ده‌ست چوووه‌ ناگه‌ریته‌وه.

﴿عَلَى مَا فَرَطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ﴾، له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌مته‌رخه‌مییم کرد له‌ ته‌نیش خوادا، (الْجَنْبُ وَالْجَانِبُ: النَّاحِيَّةُ وَالْجِهَةُ، وَيُسْتَعَارُ الْجَنْبُ لِلْحَقِّ وَالشَّانِ، (جنب و جانب) یانی: لایه‌ن و لا، ده‌شخوازیته‌وه بۆ ماف و پیگه، واته: مافی خوام به‌ زایه‌دا، یان: له‌ به‌رانبه‌ر پیگه‌ی به‌رزی خوادا که‌مته‌رخه‌مییم کرد، له‌ ئاست خوادا که‌مته‌رخه‌م و به‌زایه‌ ده‌ربووم.

﴿عَلَى مَا فَرَطْتُ﴾، (مَا: مَصْدَرِيَّةٌ)، مانایه‌که‌ی ئاواي لئ دیته‌وه: (عَلَى تَضْيِيعِي وَتَفْرِيطِي فِي جَنْبِ اللَّهِ)، به‌ هوئی به‌زایه‌دانم و که‌مته‌رخه‌مییمه‌وه له‌ ئاستی خوادا ﷻ.

(١١)- ﴿وَإِنْ كُنْتُ لِمِنَ السَّخِرِينَ﴾، (إِنْ: مُخَفَّفَةٌ مِنَ الْمُثْقَلَةِ)، واته: به‌ دلنیایی من له‌ گالته‌که‌رانیس بووم، جیاوازیی ئەم (إِنْ) ه‌و، (إِنْ النَّافِيَّةُ) چۆن ده‌زانی ئەم (إِنْ) ه‌، سووک‌کراوه (مُخَفَّفَةٌ) یه‌ له‌ قورسکراو (مُثْقَلَةٌ) و، بۆ ته‌ئکید کردنه‌وه‌یه نه‌ک بۆ لاه‌ردن؟ به‌هوئی ئەو (ل) وه‌، ﴿وَإِنْ كُنْتُ لِمِنَ السَّخِرِينَ﴾، ئەو (ل) ه‌ که‌ ده‌چیته‌ سه‌ر وشه‌ی دوايي، به‌وه‌ ده‌زانين که‌ (إِنْ) ه‌ که‌ش بۆ ته‌ئکیده‌و (ل) ه‌مه‌که‌ش بۆ ته‌ئکیده‌، ئنجا ئەمه‌ مانایه‌که‌ی ئاواي لئ دیته‌وه: (أَي: فَرَطْتُ تَفْرِيطُ السَّخِرِ لَا تَفْرِيطُ الْغَافِلِ) واته: من که‌مته‌رخه‌م بووم و به‌زایه‌ده‌ربووم، به‌زایه‌ده‌رو که‌مته‌رخه‌می گالته‌پیگه‌ر، نه‌ک بی ئاگاو نه‌شاره‌زا.

(۱۲) ﴿أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾ يان بلى: نه گهر خوا راسته پرى كردبام بېگومان له پاريزكاران ده بووم، نه مهش باده دري ته وه، سهر نه وهى پيشه وه، واته: (كراهه اَنْ تَقُولَ)، يان: (لَا تَقُولَ)، تاكو نه بادا بلى، ياخود: بو نه وهى نه لى: ﴿لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي﴾، نه گهر خوا ﷺ رېنمايى كردبامايه، به دنيايى من له پاريزكاران ده بووم، نجا نه هم رسته يه: ﴿لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي﴾، نه گهر خوا ﷺ هيدا يه قى دابام، دوو واتايان هه لده گرى:

۱- (أَنْزَلَ لِي الْهِدَايَةَ)، نه گهر خوا ﷺ رېنمايى بو دابه زان د بام.

۲- نه گهر خوا ﷺ منى راسته پرى كردبا يه، يانى: خوا هيدا يه ته كه ي دابه زان د بوو، به لام نه گهر خوا ﷺ منى رسته پرى كردبا يه، به دنيايى من له پاريزكاران ده بووم.

(التَّقْوَى هُنَا هُوَ الْمُتَمَتَّى)، خو زگه پى خواسترا وه كه ته قوا يه، واته: بو نه وهى نه فسيك نه لى، ياخود نه بادا كه سيك بلى: نه گهر خوا ﷺ منى راسته پرى كردبا يه، من له پاريزكاران ده بووم، وه لامى (لو) يش قرتي ترا وه، واته: نه وه كاته به ئامانج و ئاكام ده گه يشتم و، به خته وه ر ده بووم، بو نه وهى كه سيك وانه لى، با ئيستا بگه رپ ته وه، نه وهك له پوژى دوا ييدا نه وه خو زگه و بريايانه بلى، كه دره ختى خو زگه و بر يا بو كه س به رى نه گرتوه و به ريش نا گرى.

(۱۳) ﴿أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ﴾ هه روه ها بو نه وهى كه سيك كا تيك كه سزاو ئازار ده بينى، نه لى: نه گهر جاري كم ببوا يه (جاريك گه رانه وه بو دنيا) نجا له چا كه كاران بووما يه (ئاواتم ده هاته دى).

(أَل) سهر (العذاب) بو (عهد)، واته: كه سيك كا تيك سزاو ئازاره كه ده بينى، كه پيشتر با سكراره و سزاو ئازارى دوزه خه، ﴿لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً﴾، نه گهر من جاري كم بو ببوا يه، واته: جاريك گه رانه وه م ببوا يه بو دنيا، (كِرَّةً: أَي رَجْعَةً)، ﴿فَأَكُونَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ﴾، نجا له چا كه كاران بووما يه، واته: زياد له پاريز كردن، له چا كه كارانيش بووما يه، ياخود چا كه م كردبا يه له جيا قى خراپه، نه وه كاته ئاوا قى من ده هاته دى، كه دياره وه لامه كه قرتي ترا وه، له بهر نه وهى به سياق و سه ليقه دياره، خوا ﷺ ده فهرمو ي:

(۱۴)- ﴿بَلَىٰ قَدْ جَاءَ تَكَ ءَايَتِي﴾، با بە دُنیاوی ئایەتە کاھت بۆ ھاتن، (بَلَىٰ) یانی: بە، بەداخووە ھەندیک لەوانە ی تەفسیری قورئانیان کردووە بە کوردیی (بَلَىٰ) یان لە گەڵ (نَعَمْ) دا لێ تێکەڵ بوو، (نَعَمْ) بە کوردیی (بەلێ) یە، بەلام (بَلَىٰ) لە کوردیی (با) یە، ئە گەر یەکیک بە تۆ بَلَىٰ: ئایا فلان پۆژە نە ھاتم بۆ لات؟ ئە گەر ھاتبێت دەلێی: با ئە گەر بَلِی: بەلێ، واتە: نە ھاتووی، بەلام کە گووت: با، واتە: پشتگیری دەکە ی واتە: ھاتووی، (بَلَىٰ: حَرْفٌ لِإِبْطَالِ مَنَفِيٍّ، أَوْ مَا فِيهِ رَائِحَةُ النَّفْيِ لِقَصْدِ إِثْبَاتِ مَا نُفِي قَبْلَهُ)، (بَلَىٰ): پیتی کە بۆ ھەلۆھاندنە وە ی شتیکی لابراو، یاخود شتیکی کە بۆی لابردنی تیدا بێ، بە مەبەستی چەسپاندنی ئەو شتە ی کە پیشتر لابراو، واتە: ئەو مرووفە تاوانبارە، دەلێ: ئە گەر خوا ﷻ پێنمای کردبام، یان خوا ﷻ راستە پێ کردبام، بە دُنیاوی لە پارێزکاران دەبووم، یان دوا ی ئەو ی سزا دەبینی دەلێ: ئە گەر گەرانیوە یە کەم بۆ ھەبوایە، بێگومان لە چاکە کاران دەبووم، خوا ﷻ وەلامی قسە ی پیشی دەداتە وەو دەفەرموی: ﴿بَلَىٰ قَدْ جَاءَ تَكَ ءَايَتِي﴾، با، ئایەتە کا ی منت بۆ ھاتن، ئەمە ھەلۆھاندنە وە ی ئەو قسە یە قی کە دەلێ: ﴿لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي﴾، ئە گەر خوا منی پێنمای کردبایە، واتە: راست ناکە ی کە خۆزگە دەخوازی، پێنمای خوات بۆ ھاتبایە لە دنیا دا، با! ئایەتە کا ی منت بۆ ھاتن، بەلام:

(۱۵)- ﴿فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾، بە درۆت دانان و خۆت بە زلگرت و لە بێ پروایان بووی، یانی: بە ھۆی بە درۆ دانان و خۆ بە زلگرتنە وە، شایستە ی ئەو نەبووی خوا ﷻ راستە پێت بکات، ئە گەر نا ھیدایەت و پێنمایە کە لە بەر دەستدا بوو، بەلام خوا راستە پێی نە کردی، کەواتە: ئەو ەت راست نیە، کە ھیدایەتت بۆ نە ھاتبی، پێنماییت بۆ ھاتو، ئەو ەش کە خوا ﷻ راستە پێی نە کردووی راستە، بەلام لە بەر ئەو راستە پێی نە کردووی، چونکە تۆ ئایەتە کا نت بە درۆ دانان و خۆت لە ئاستیاندا بە زلگرت، کەواتە: خەتای خۆت بوو پێی راستگرتنت لە خۆت گرت، بۆ خۆت پەرچ و لەمپەرت لە بەردەم پێی راست گرتنتی خۆتدا دانا.

﴿وَكُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾، لە بێ پروایانیش بووی، یاخود لە سێلەو ناسپاسان بووی.

کورتە باسیک له باره‌ی ئایه‌تی (۵۳) هوه

که ئومید به‌خستین ئایه‌ته

سه‌ره‌تا ده‌لێن:

له‌ ته‌فسیری سوورەتی (النساء) دا، له‌ کاتی ته‌فسیر کردنی ئایه‌ته‌کانی: (۱۷ و ۱۸) دا، باسیکی تارا‌دده‌یه‌ک تیروته‌سه‌لمان له‌ باره‌ی (توبه‌) وه‌ کردوه‌، هه‌روه‌ها له‌ کتییی: (گه‌رانه‌وه‌ بۆ لای خوا) دا، که‌ تاكو ئیستا شه‌ش جاران چاپ کراوه‌، به‌ درێژی له‌ باره‌ی گه‌رانه‌وه‌ بۆ لای خوا، له‌ باره‌ی ئەم ئایه‌تی ژماره‌ (۵۳) وه‌و هه‌وت هه‌شت ئایه‌ته‌کانی دوا‌ییشی، باسیکی تیرو ته‌سه‌لمان کردوه‌، چونکه‌ ئەو ئایه‌تانه‌ هه‌موویان پیکه‌وه‌ په‌یوه‌ستن، بۆیه‌ که‌سێ بیه‌وێ له‌ باره‌ی گه‌رانه‌وه‌ بۆ لای خواوه‌، زیاتر به‌رچاو پوون بێ، ده‌توانی بگه‌رپه‌ته‌وه‌ بۆ ئەو سه‌رچاوانه‌ی باس‌مان کردن، هه‌روه‌ها له‌ هه‌ر کام له‌ کتییی: (پێگای صالح بوون و به‌ره‌و خوا چوون)^(۱) و، له‌ کتییی (گیانی ژیان) یشدا له‌ باره‌ی گه‌رانه‌وه‌ بۆ لای خواوه‌، قسه‌مان کردوه‌.

له‌ دوو ته‌وه‌ریش دا له‌ باره‌ی ئەم ئایه‌ته‌ موباره‌که‌وه‌، ده‌دوین:

ته‌وه‌ری یه‌که‌م: ئومید به‌خستین ئایه‌ت له‌ قورئان دا:

ئایه‌تی ژماره‌ (۵۳) که‌ ده‌قه‌که‌ی ئەمه‌یه‌: ﴿قُلْ يٰعِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ الزمر، ئەم ئایه‌ته‌ له‌ لای زۆربه‌ی هه‌ره‌ زۆری زانیان، به‌ ئومید به‌خستین ئایه‌ت له‌ قورئاندا (أَرْجَى آيَةٍ فِي الْقُرْآن) دانراوه‌، له‌و باره‌وه‌ش زانیان زۆر

قسه یان کردوه، هه‌لبه‌ته‌ ئایه‌تی ئومید به‌خش بو‌ تاوانبارن و لاده‌ران و گونا‌ه‌باران زۆرن، به‌لام ئه‌م ئایه‌ته‌ زۆربه‌ی زانیان به‌ ئومید به‌خستین و د‌ل‌خ‌و‌ش‌ک‌ه‌رت‌رین فره‌مایشتی خ‌و‌ایان د‌ان‌اوه‌ له‌ ق‌و‌ر‌ئ‌ان‌دا، بو‌ گونا‌ه‌باران و تاوان‌باران و، که‌سانیک که‌ ده‌یان‌ه‌و‌ی بو‌ لای خوا ب‌گ‌ه‌پ‌ن‌ه‌وه‌، له‌و باره‌وه‌ گ‌ی‌ر‌د‌راوه‌ (روایه‌)یه‌ک هه‌یه‌، هه‌رچه‌نده‌ سه‌نه‌ده‌که‌ی به‌ه‌یز نیه‌، به‌لام تیشک ده‌خاته‌ سه‌ر چه‌مک و واتای ئه‌م ئایه‌ته‌و، زۆربه‌ی ته‌فسیره‌کانیش ه‌ین‌اویانه‌، منیش به‌ باشم زانی بیه‌ینم:

که‌ ئه‌مه‌ ده‌قه‌که‌یه‌تی: {أَتَى وَحْشِي إِلَى النَّبِيِّ ﷺ، فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ! أَتَيْتُكَ مُسْتَجِيرًا، فَأَجِرْنِي حَتَّى أَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «قَدْ كُنْتُ أَحِبُّ أَنْ أَرَكَ عَلَى غَيْرِ جَوَارٍ، فَأَمَّا إِذْ أَتَيْتَنِي مُسْتَجِيرًا فَأَنْتَ فِي جَوَارِي، حَتَّى تَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ» قَالَ: فَإِنِّي أَشْرَكْتُ بِاللَّهِ، وَقَتَلْتُ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ وَزَيَّنْتُ، هَلْ يَقْبَلُ اللَّهُ مِنِّي تَوْبَةً؟ فَصَمَّتْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ حَتَّى نَزَلَتْ: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا﴾ (٦٨) الفرقان، إِلَى آخِرِ آيَةِ، فَتَلَاهَا عَلَيْهِ، فَقَالَ: أَرَى شَرَطًا فَلَعَلِّي لَا أَعْمَلُ صَالِحًا، أَنَا فِي جَوَارِكَ حَتَّى أَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ. فَتَزَلَّتْ: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ (٤٨) النساء، فَدَعَا بِهِ فَتَلَا عَلَيْهِ، قَالَ: فَلَعَلِّي مِمَّنْ لَا يَشَاءُ، أَنَا فِي جَوَارِكَ حَتَّى أَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ، فَتَزَلَّتْ: ﴿يَعْبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ﴾ (٥٣) فقال: نَعَمْ الْآنَ لَا أَرَى شَرَطًا فَأَسْلَمْتُ { (أَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ: ٧١٤٠، وَذَكَرَهُ الْهَيْثَمِيُّ فِي الْمَجْمَعِ: ج٧، ص ١٠٠ و ١٠١، وَقَالَ: رَوَاهُ الطَّبْرَانِيُّ فِي الْأَوْسَطِ وَفِيهِ (أَبِينُ بْنُ سَفِينٍ) ضَعْفُهُ الذَّهَبِيُّ).

واته: وه‌حش‌ی هات بو‌ لای پی‌غه‌م‌به‌ر ﷺ گو‌تی: ئه‌ی مو‌حه‌مه‌د! هاتووم په‌نام پی‌ بردووی، {هاتوومه‌ په‌ناته‌وه‌، له‌ نیو عه‌ره‌بان‌دا عاده‌تیک هه‌بووه‌ پی‌ی گوتراوه‌: {ج‌و‌ار} په‌نام به‌ تو ه‌ین‌اوه‌و په‌نام ب‌ده‌، بو‌ ئه‌وه‌ی گویم له‌ فره‌مایشتی خوا ب‌ی، {له‌ سوورەتی (التوبة‌)دا، خوا ﷺ ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَإِنْ أَحَدٌ

مَنْ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجْرُهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ اتْلُغَهُ مَا مَنَّهُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾ واتە: ئەگەر یەکیەک لە ھاوبەش بوو خوادانەران، داوای پەناى لى کردى، پەناى بدە، تاكو گويیستی فەرمايشتى خوا دەبى، دواىى بىگىرەووە بوو شوینى، جى دىناىى خو، ئەویش بەھووى ئەووەوە کە نایزانن، کە لە تەفسیری سوورەتی (التوبة) دا، لەو بارەووە بە تەفسیل قسەمان کردووە، پیغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووی: من حەزم دەکرد کە بەبى پەنادان خواستن تۆ بىنم، بەلام ئیستا کە وەك پەنا بەر ھاتووی، تۆ لە پەناى منداى، (لە سىبەرى ئیمەداى)، ھەتاكو گوتت لە فەرمايشتى خوا دەبى.

وہ حشیى گوتى: من ھاوبەشم بوو خوا داناوو، ئەو نەفسەى خوا قەدەغەى کردو، کوشتوو، (بە تايەت بکوژى حەمزەى مامى پیغەمبەر بوو ﷺ)، ھەر وەھا زیناشم کردو، ئایا خوا ﷻ گەر پەناوێم لى وەرەگرى؟ پیغەمبەرى خوا ﷺ بى دەنگ بوو، ھەتا ئەم ئایەتە دا بەزى لە سوورەتی (الفرقان) دا کە خوا ﷻ دەفەرمو: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ﴿٦٨﴾﴾ تا کو تايى، پیغەمبەر ﷺ بە سەرىدا خویندو، وە حشیى گوتى: مەر جىک دەبىنم، پەنگە نەگونجى کردووەى باش بکەم، (چونکە دواى ئەو دەفەرمو: ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٠﴾﴾ (الفرقان)، بۆیە گوتى: من ھەر لە پەناى تۆدامە، ھەتا گویم لە فەرمايشتى خوا دەبىت، (واتە: تاكو ئایەتێك دەبىستم کە قەناعەتم پى بى کە بگەر پیمەو).

تنجا ئەو ئایەتەى ژمارە (٤٨) ی سوورەتی (النساء) دا بەزى، کە دەفەرمو: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا ﴿٤٨﴾﴾ {بىگومان خوا ﷻ لەو نەبوورى ھاوبەشى بوو دابىزى، بەلام جگە لەو لە ھەر کە سىک دەبوورى، کە بىھو، ھەر کە سىکیش ھاوبەش

بۆ خوا دابئی، ئەو دەرویه کی مەزنی بۆ خوا هەلبەستو، پێغه مبه ریش بانگی کردو ئایە ته که ی به سەردا خوینده وه، وه حشیی گوئی: پەنگه من ئەو که سه بم، که خوا ﷻ نایه وی له من خوش بێ، بۆیه من هەر له پەنای تو دام، هەتا گویم له فرمايشتی خوا دەبێ.

ئەنجا ئەم ئایە ته دابه زی: ﴿قُلْ يٰعِبَادِيَ الَّذِيْنَ اَسْرَفُوْا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ يَغْفِرُ الذُّنُوْبَ جَمِيْعًا اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ﴾ (الزمر، ئیدی وه حشیی گوئی: بەلێ ئیستا هیچ مەرچیەک نابینم و مسوڵمان بوو.

وهک گوتم: ئەم گیردراوه یه تیشکی زیاتر ده خاته سەر چه مک و واتای ئەم ئایە ته موبارە کهو، زیاتر ده بیته به لگه، که ئەم ئایە ته موبارە که ئومید به خشتین ئایە ته له قورئاندا، بۆ که سانیک که بگه پێ نه وه بۆ لای خوا ﷻ هه مووشمان پێو ستييمان به گه پانه وه بۆ لای خوا هه یه، وهک له کتیی: (گه پانه وه بۆ لای خوا) دا، باسم کردوه، که گه پانه وه بۆ لای خوا ﷻ به گشتی سیف ته پڕوادارانه، به لکو پێغه مبه ران له هه موو که س زیاتر گه پاون هه وه بۆ لای خوا، گه پانه وه ش بۆ لای خوا، ته نیا ئەو نه که له گونا هه وه بۆ فرمان به ریی بگه پێ نه وه، به لکو گه پانه وه بۆ لای خوا، جاری وایه له کوفر و شیرکه وه یه بۆ ئیمان و خوا به یه کگرتن و، جاری وایه له نیفاقه وه یه، نیفاق و موخه نه تی بۆ مسوڵمانه تی ساغ و راست و، جاری وایه له ئیلحاده وه هه یه بۆ خواناسی و، جاری واش هه یه له گونا هه تاوان هه یه بۆ فرمان به ریی و، جاری واش هه یه له فرمان به ریی که مه وه یه بۆ فرمان به ریی که باشترو، جاری واش هه یه، له فرمان به ریی که زۆر باشی شه وه یه، به لام گه پانه وه بۆ لای خوا یه، که بلێی: خوا یه! ئەو تاعه ت و فرمان به ریی هه من ئەنجامی ده ده م، ئەگەر زۆر زۆر باشی بێ، به لام شایانی تو نیه، شایسته ی مه قامی به رزی تو نیه، که پێغه مبه ران به و جوړه گه پانه وه یه بۆ لای خوا گه پاون هه.

تەوهری دووهم: ده (۱) بەلگە لەسەر ئومید بەخشتین بوونی ئەم ئایەتە:

(۲) - (فخر الدین الرازی) پەحمەتی خۆی لێ بێ لە تەفسیرەکە ی خۆیدا: (مفاتیح الغیب)^(۱)، کە بە (التفسیر الکبیر) یش ناسراوە، بە دە (۱۰) بەلگە ئەم ئایەتە شیی دەکاتەو، کە ئومید بەخشتین ئایەتە لە قورئاندا، تێمەش بە تەعبیرو دارشتنەوێ خۆمان و کەم و زیاد کردنەوێ لێی دەخوایینەو:

۱- دەلێ: (سَمَى الْمُذْنِبَ بِالْعَبْدِ)، ﴿قُلْ يَعْبادِی﴾، گوناھباری بە بەندە ی خۆی پێناسە ی کردو، ئنجا مادام بەندە ی خۆی بێ، ئەو مەدحە، یاخود بە لای کەمەو ئومید پێ بەخشینی تێدا ی، کە تۆ ھەر بەندە ی خۆی، ئەگەر گوناھبار یش بێ و، بگرە بێ ئیمان یش بێ، ھەر بەندە ی خۆی.

۲- (أَصَافُهُمْ إِلَى نَفْسِهِ)، ﴿يَعْبادِی الَّذِينَ﴾، پالیداو نە لای خۆی: بەندەکانی من، ئەو ەش بەلگە یەکی دیکە یە کە ئەو ئایەتە جێی دلخۆشی ی و ئومیدە.

۳- کە فەرموویەتی: ﴿أَسْرَفُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ﴾، (فَسَمَى الذَّنْبَ إِسْرَافًا)، گوناھەکە ی ناو ناو ە زێدەرپۆیی، ئنجا فەرمووشیەتی: (عَلَى أَنْفُسِهِمْ) واتە: زێدەرپۆییان کردو ە دژی خۆتان، واتە: گوناھو تاوانەکە بە زیا نی خۆتان، ئەگەر نا ھیچ زیانیکی بە خوا نەگیا ندو ە.

۴- کە فەرموویەتی: ﴿لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ﴾، کەواتە: بە ھیوای بەزە یی خواین، چونکە فەرموویەتی: لە بەزە یی خوا نا ئومید مەبن، کەواتە: ئومیدە واربن بە بەزە یی خوا.

۵- کە فەرموویەتی: ﴿مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ﴾، نە یفەرموو ە: (مِنْ رَحْمَتِي) بەلکو فەرموویەتی: (مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ)، ئنجا پەحمەتیک پالبدریتە لای خوا، کە خوا ﷻ خوا ەنی ھەموو ئەو سیفەت و خەسلەتە بەرزو پەسندا نە ی، کە ھیچیان سنووریان نی، نە بەزە یی خوا ﷻ سنووری ھە ی، نە لێ خۆشبوونەکە ی، نە کەرەم و بەخشینی، نە ھیچکام لەو سیفەتانی ە خوا ﷻ سنووریان نی ە.

۶- که دەفه رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ﴾، بە دُنیاپی خوا دەپۆشی، دەبووری، نهیغه رموو: ﴿إِنَّهُ يَغْفِرُ﴾، ﴿إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ﴾، که باسی خوا ﷻ دهکات، ناوی خوا (الله) دههیتی، مانای وایه خوا ﷻ به هه موو سیفه ته کانیه وه باسی ده کری.

۷- که دەفه رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا﴾، واته: له تیکرای گوناهان دەبووری، ویکرا، واته: پیکه وه له هه موو گوناهاکان دەبووری، ته گهر ته وه به یه کی راست و چاک بکری.

۸- که دەفه رموی: ﴿إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ﴾، بە دُنیاپی ههر تهو زۆر لیبوردیه، وه سفی خۆی کردوه به لیبوردن و لیبوردنیشی له خۆیدا کورت هه لیناوه، ﴿إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ﴾، به دُنیاپی ههر تهو زۆر لیبوردیه.

۹- ههروه ها خوا عزوجل به به زه ییش خۆی پیناسه کردوه: ﴿إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾، واته: له گوناهاکانیش دەبووری و به زه ییش ده نوینی.

۱۰- به شیوازی کورته لێنان خۆی به لیبوردوه به به زه یی پیناسه کردوه: ﴿إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾، به هۆی راناوی جیا کردنه وه (صَمِيرُ الْفُضْل) هوه، جارێ به هۆی (إِنَّ) ه، که ئامرازی جه ختکر نه وه یه وه، پاشان (هُوَ) که پێی ده گوتری: راناوی جیا کردنه وه (صَمِيرُ الْفُضْل) واته: بهس تهو زۆر لیبوردیه وه، زۆریش میهره بان و به به زه ییه.

له کۆتایی ئەم کورتە باسەدا، ئەم فەرمايشتهی پیغه مبه ریش ﷺ دینین:

إِعْنُ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: خَرَجَ النَّبِيُّ ﷺ عَلَى رَهْطٍ مِنْ أَصْحَابِهِ يَضْحَكُونَ وَيَتَحَدَّثُونَ، فَقَالَ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَوْ تَعْلَمُونَ مَا أَعْلَمَ لَضَحِكْتُمْ قَلِيلًا، وَلَبَكَيْتُمْ كَثِيرًا، ثُمَّ انْصَرَفَ وَأَبَى الْقَوْمُ، وَأَوْحَى إِلَيْهِ: يَا مُحَمَّدُ، لِمَ تَقْنُطُ عِبَادِي؟ فَرَجَعَ النَّبِيُّ ﷺ فَقَالَ: أَبْشُرُوا، وَسَدُّوا، وَقَارِبُوا (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ فِي الْأَدَبِ الْمَفْرَدِ: ۲۵۴، وإسناده حسن).

واتە: ئەبوو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەگێڕێتەو، دەلی: پۆژێک پیغمبەر ﷺ چوو
لای کۆمەڵێک لە ھاوہلانی، لەو کاتەدا قسەیان دەکردو پێدەکەنین، ئەویش
فەرمووی: سویند بەو زاتە ی گیان منی بە دەستە، ئەگەر ئەو ی من دەزانم،
ئێو زانیاتان، کەم پێدەکەنین و زۆر دەگریان، دوایی پۆشت، خەلکە کە ی
گریاند، خوا ﷻ سرووشی بو کرد، ئە ی موخەممەد! بوچی بەندەکان من ناوێد
دەکە ی؟ ئیدی پیغمبەر گەرایەو بو لایان و فەرمووی: موژدەتان لی بی و
هەولێدەن ری ئێو راست بگرن، خۆتان نزیک بخەنەو.

واتە: ئەگەر نە تانتوانی ریک بە ریدا برۆن، خۆتان نزیک بخەنەو، ئەو نە ی
بۆتان دەگونجی لە خەتی ئێو راست و لە پیکانی ئامانج، بخەفتین.

مەسەلە ی دووهم:

لە پۆژی قیامەتدا، ئەوانە ی درۆیان بۆ خوا ﷻ هەلبەستو (گوتوو) یانە: هاوبەشی هەن، یان پۆلە ی هەن)، پرویان پەش هەلەدەگەرێ و دۆزەخیش جیگایانە، ئەوانەش کە پارێزیان کردو، خوا ﷻ بەهۆی سەرفرازییانەو، دەربازیان دەکات و، هیچ زیان و دلتەنگیان تووش نابێ:

خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُمْ مُسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ﴾ (٦٠) وَيُحِى اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦١﴾

شیکردنەوێ ئەم دوو ئایەتە، لە پێنج بەرگەدا:

١- ﴿وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُمْ مُسْوَدَّةٌ﴾، هەروەها لە پۆژی هەلسانەو، (بێگومان) (و) هەکە بۆ بادانەو و گیرانەو، ئەم پستە یە دە یگیرێتەو بۆ یەکیک لە پستە پێشووەکان، ئەوانە ی درۆیان بۆ خوا ﷻ هەلبەستو، دەیان بینی پرویان پەشەلگەراو، (كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ: نَسَبُوا إِلَيْهِ مَا هُوَ مُنْزَعٌ عَنْهُ)، درۆیان بە ناوی خواو هەلبەستو، واتە: شتێکیان پالدا تەو لای خوا ﷻ، کە خوا لەو پاک و دوورە، کە دەفەرموێ: ﴿وُجُوهُهُمْ مُسْوَدَّةٌ﴾، ئەمە وەک ئەو ئایەتە ی سوورەتی (آل عمران) ه، کە دەفەرموێ: ﴿يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ﴾ (١٠٦)، واتە: ئەو پۆزە ی کە هەندێک پروو سپیی و درەوشاو دەبن و، هەندێک پروو پەش و تلخ دەبن، کە بە تەئکید پروو ئەهلی ئیمان سپیی و گەش و درەوشاو دەبن، پروو ئەهلی کوفرو تاوان، پەش و تلخ دەبن، ئنجا خوا ﷻ دەفەرموێ:

٢- ﴿أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ﴾، ئایا لە دۆزەخدا جیگای حەوانەو بۆ خو بەز لگران نیه؟! ئەوانە خو بەز لگربوون لە بەرانبەر پە یامی خوا، لە بەرانبەر

پێغه‌مبەری خوادا ﷺ، بۆیە جێگەی حەوانەوێیان، ئەگەر هەبێ، شوێنێک کە تێیدا پشوو بدەن، بریتییە لە دۆزەخ، چونکە (مَثْوًی) ناوی شوێنە، (ثَوَاء) بە مانای پشوو دان و ئیسپراحت کردنە، کە ئەمە بە توانجەوێ خوا ﷻ دەیفەرموێ، ئەگەرنا بۆ ئەهلی دۆزەخ، پشوو دان و ئیسپراحت و سەرەوتن نیە.

لە بارە ی خۆ بە زلگرییەوێ کە سیفەتێکی زۆر خراپە، خوا ﷻ لە چەند شوێندا لە قورئاندا بێ پروایانی ناحەزی خۆی بەو سیفەتە دزیوێ پێناسە کردووە، لەو بارەوێش ئەو فەرمايشتە ی پێغه‌مبەر ﷺ دێنین، کە دەفەرموێ:

{يُحْشَرُ الْمُتَكَبِّرُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، أَمْثَالَ الذَّرِّ، فِي صُورِ النَّاسِ، يَعْلُوهُمْ كُلُّ شَيْءٍ مِنَ الصَّغَارِ، حَتَّى يَدْخُلُوا سِجْنًا فِي جَهَنَّمَ} (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ٦٦٧٧، تَعْلِيقُ شُعَيْبِ الْأَرْنَؤُوطِ: إِسْنَادُهُ حَسَنٌ).

واتە: خۆ بە زلگەرەکان لە پۆزی قیامەتدا، وەک میرووی گچکە کۆدە کرێنەوێ، لە شیوێ مروّفدا، زەبوونی و گچکەیی پێیانەوێ پەیوێست دەبێ، تا کو دەخرێنە نیو زیندانێک لە دۆزەخدا.

خوا پەنامان بدات، ئنجا ئەگەر ئەوێ حالی کەسانێکە کە درۆیان بۆ خوا هەڵبەستوێ، لە بەرانبەر پەیمانی خوا ﷻ و پێغه‌مبەری خوادا ﷻ خۆیان بە گەورە گرتوێ، با بزانی ئەهلی ئیمان چۆن؟

۳- ﴿وَنَجِيَّ اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ﴾، خوا ﷻ ئەوانە ی پارێزیان کردوێ، بەهۆی سەرفرازیانەوێ، قوتاریان دەکات، (مَفَازَة) خۆیندراویشەتەوێ: (مَفَازَات)، (لِمَفَازَاتِهِمْ)، (المَفَازَةُ: مَصْدَرٌ مِمَّا لِلْفَوْزِ، أَوْ إِسْمٌ لِلْفَلَاةِ لِأَنَّهَا مَكَانُ الْفَوْزِ)، (مَفَازَة) یان چاوگیکی میمیە لە وشە ی (فَوْز)، (فَوْز) یش یانی: سەرفرازی و پزگاربوون، دەرباز بوون، یاخود (مَفَازَة) ناوێ بۆ دەشت، لەبەر ئەوێ مروّف ئەگەر بکەوێتە دەشت، مانای وایە دەربازی بووێ، لە دەریا دەربازی بووێ، لە چیا ییە ک کە لێی عاسی بووێ، ئەگەر بێتە خواری، دەربازی بووێ، خوا ﷻ ئەوانە ی کە پارێزیان کردوێ، بەهۆی سەرفرازیانەوێ،

ئەو سەرفرازییەى كە ئەنجامى تەقواو كردهوہى باشیانە، دەربازو قوتاریان دەكات لە سزای دۆزەخ.

۴- ﴿لَا يَمْسُهُمُ السُّوءُ﴾، زیانیان تووش نابێ، ناپەهەتیان تووش نابێ.

۵- ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾، خەفەتیش دانان، واتە: نە لە پرووی جەستەییەوہ زیان و ناپەهەتیان تووش دێ، نە لە پرووی دەروونیەوہ، خەم و پەژارە دادەگرن.

ئەنجا: ﴿لَا يَمْسُهُمُ السُّوءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾، ئەمە پروونكەرەوہى پستەى پیشیە، كە دەفەرموێ: ﴿وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمِثَالِ تِهْمَتِهِمْ﴾، خوا ﷻ ئەوانەى پارێزبان كرده بە ھۆى سەرفرازییانەوہ، دەربازیان دەكات، ئەنجا پروونی دەكاتەوہ دەربازكردنەكەى خوا ﷻ بۆ ئەوان چىيە؟ ئەوہیە كە ناپەهەتی و زیانیان تووش نابێ، لە پرووی جەستەییەوہ، ھەرەھا لە پرووی دەروونیەوہ خەم و پەژارە دانان.

پسپۆرانی زمان گوتووایانە: (جَاءَ نَفِي السُّوءِ بِالْجُمْلَةِ الْفِعْلِيَّةِ، إِذْ أَهْلُ النَّارِ فِي حَالَةٍ مَسِّ سَوْءٍ مُّتَجَدِّدٍ، وَجَاءَ نَفِي الْحُزْنِ بِالْجُمْلَةِ الْإِسْمِيَّةِ): ﴿لَا يَمْسُهُمُ السُّوءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾، واتە: لابردنی خراپەو زیان بە پستەى کرداریی ھاتوہ، ﴿لَا يَمْسُهُمُ السُّوءُ﴾، بۆیەش بە پستەى کردارییە، چونكە خەلكى نیو ئاگر ھەمیشە لە ھالەتى تازە بوونەوہى زیان و ئازارو ئەشكەنجەدان، بەلام لابردنی خەم و خەفەت بە پستەى ناوی ھاتوہ، ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾، ھەرەھا ئەوان پەژارە دانان، (وَذَلِكَ لِإِنَّ شَأْنَ الْأَسْوَءِ الْجَسَدِيَّةِ تَجَدُّدُ آلَمِهَا، وَشَأْنُ الْأَكْثَرِ الْقَلْبِيَّةِ دَوَامُ الْإِحْسَاسِ بِهَا)، بەراستی شیکردنەوہیەكى جوانە.

واتە: لەبەر ئەوہى ئازارە جەستەییەكان ھالەتیان وایە، كە دووبارە دەبنەوہ، بەلام ھالەتە دەروونیەكان، بەردەوام مرووف ھەستیان پێ دەكات، بۆیە پێویستی نەكردوہ باسی تازە بوونەوہیان بكری.

مه سه له ی سیه م:

پاگه یاندنی نه و راستیه که خوا ﷺ به دیهینه ری هه موو شتیکه و
سه ره رشتیاریه تی و، کلیله کانی ئاسمانه کان و زه ویش ته نیا به ده ست وین، نه وانه ی
بیرواشن به نایه ته کانی خوا، نه وانه زینباران و په نجه پړویانی راسته قینه ن:

خوا ﷺ ده فهرموئ: ﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾ (۶۲) لَهُ مَقَالِيدُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿۶۳﴾

شیکردنه وهی ئەم دوو نایه ته، له پینج برگه دا:

(۱)- ﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾، خوا به دیهینه ری هه موو شتیکه، واته: هه ر شتیک
که دروستکراو و وه دیهینه دراو بئ، خوا ﷺ به دیهینه رو په یدا که ریه تی، به لام نه و
شتانه ی سیفه تی مه خلوقیان به سه ردا ناچه سپئ، په کیان له سه ر به دیهینه ر (خالق)
نه که وتوه، به لام هه ر شتیک که مه خلوق بئ و به دیهاتبئ و به دیهیتربئ، به ته نکید
به دیهینه ره که ی و په یدا که ره که ی خوایه ﷺ چونکه هیچ په یدا بوویه ک به بئ په یدا که ر
نابئ، ته نیا خواش ﷺ توانای وه دیهینه نانی شته کانی هه یه له نه بوونه وه.

(۲)- ﴿وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾، نه و (خوا ﷺ) یش به سه ر هه موو شتیکه وه
سه ره رشتیاره، (وکیل) له نه صلدا (فَعِيلٌ مِّمَّعْنَى مَفْعُولٍ) ه، واته: (مَوْكُولٌ إِلَيْهِ) کار پئ
سپێردراو، خوا ﷺ به سه ر هه موو شتیکه وه کار پئ سپێردراوه، واته: چاره نووس و
کاروباری هه ر شتیک به ده ست خوایه ﷺ، (الْوَكِيلُ: الْمُتَصَرِّفُ فِي شَيْءٍ بِدُونِ تَعْقِيبٍ)،
(وکیل): بریتیه له که سیک ده ستوه ردان له شتیکدا ده کات و ده ستکاری ده کات، بئ
نه وهی که س به دوایدا بچئ، یان که سیک بتوانئ بلئ: بوچی واتکردو بو واتنه کرد؟!

(۳)- ﴿لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، کلیله کانی ئاسمانه کان و زه وی هی وین،
به ده ست وین، (مَقَالِيدُ) کوئ (اَقْلِيدُ) ه، هه ندیک گوتوو یانه: (اَقْلِيدُ) یش له فارسییه وه

به عه‌په‌ببی کراوه، له (کَلَيْد)ی فارسییه‌وه‌یه که به کوردیش ده‌لێن: کلێل، زۆریش پێده‌چێ وای، چونکه دوا‌یی که ده‌گه‌رێن بۆ ریشه‌ی (مَقَالِيد) له زمانی عه‌په‌بییدا، نایینینه‌وه، که‌واته: وه‌ک چۆن (سُنْدُس، اِسْتَبْرَق، زَرَّاي، سَجِيل)، ئه‌وانه له ئه‌سله‌که‌یان رۆمیین، یان فارسیین، ئه‌وانیش له‌وانه‌یه‌ بگه‌رێنه‌وه بۆ کوردیی، بۆ وێنه: (زَرَّاي) که‌کۆی (زری)یه، له ئه‌سلدا له (ژیر پێ)وه‌هاتوه، (سَجِيل) که (سج جَل)ه، له سه‌نگی گله‌وه‌یه، واته: به‌ردی قور، ئه‌وانه ئه‌سله‌که‌یان فارسییه‌و فارسییش له‌گه‌ڵ کوردیی دا ریشه‌که‌یان یه‌که، هه‌روه‌ها له‌گه‌ڵ زمانه‌کانی دیکه‌ی (ئوردو هیندی)و هه‌موویان پیشه‌یان یه‌که، که‌ زمانه (هیندو ئورووپیه‌کان)یان پێ ده‌لێن، ئنجا (مَقَالِيد) کۆی (اِقْلِيد)ه، (اِقْلِيد) وایده‌چێ له‌ کلیدی فارسییه‌وه‌هاتبێ، واته: کلێل، که‌ به (مَقَالِيد) کۆ ده‌کرێته‌وه، خوا ﷻ که‌ ده‌فهرمو‌ی: کلێله‌کانی ئاسمانه‌کان و زه‌وی به‌ ده‌ست وین، واته: کلیلی خه‌زینه‌کان و کلیلی ده‌روازه‌ی نه‌ینیه‌کان، ته‌نیا به‌ده‌ست خ‌وای په‌روه‌ردگاره‌وه‌ن، هه‌لبه‌ته‌ رایه‌کی دیکه‌ش هه‌یه‌ که‌ وشه‌ی (مَقَالِيد) کۆی (اِقْلِيد)بێ، که‌ له (اِقْلِيدِس)وه‌هاتوه‌و وشه‌یه‌کی رۆمیه‌، ئه‌ویش به‌ مانای کلێله‌.

ئنجا د‌وای ئه‌وه‌ی خوا ﷻ خ‌و‌ی به‌و س‌ی وه‌سف‌ه سه‌ره‌کیه‌ پ‌یناسه‌ کرد، به‌دییه‌نه‌ری هه‌موو ش‌تیکه‌، سه‌په‌رشتیارو کارپ‌ی سپ‌ردراو و پار‌یزه‌ری هه‌موو ش‌تیکه‌، کل‌یلی ئاسمانه‌کان و زه‌وی به‌ده‌سته، ئنجا ده‌فهرمو‌ی:

٤- ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِعَاثَةِ اللَّهِ﴾، ئه‌وانه‌ش ب‌یپروان به‌ ئایه‌ته‌کانی خوا.

٥- ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ﴾، ئا ئه‌وانه‌ن زیانبارانی راسته‌قینه‌.

که‌واته: ئه‌و س‌ی پ‌سته‌یه‌ی پ‌یش‌ی، که‌ خوا ﷻ ف‌هرمو‌ی: ﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾ ٦٢ ل‌ه، مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ٦٣ ﴿، ئه‌م س‌ییه‌، هه‌موویان ر‌یخ‌ۆش‌که‌رن ب‌ۆ ئه‌وه‌ی د‌وای‌ی د‌ی، که‌ بریتیه‌ له‌وه‌ی ده‌فهرمو‌ی: ئه‌وانه‌ی ب‌یپروان هه‌ر ئه‌وانه‌ن زیانبار: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِعَاثَةِ اللَّهِ﴾، ئه‌وانه‌ی ب‌یپروان به‌ ئایه‌ته‌کانی خوا، ئنجا ئایه‌ته‌کانی خ‌واش ده‌گونج‌ی

مەبەست پێیان ئایەتە خوێنراوەکان بن، کە فەرمايشتی خوان، دەشگونجی ئایەتە بێنراوەکان بن، دیاردە سرووشتییەکان، کە خوا ﷻ دوو کتیی خستوونە بەر دەستی بەشەر: کتییەک کە دەخوێژێتەووە، ئەو کتییە ی کە دەبێژی، ئەو کتییە ی کە دەخوێژی قورئانەو، ئەو کتییە ی دەبێندری گەردوونەو، خوا بڕگەکانی هەر کام لەو دوو کتییە ی ناوان ئایەت، هەم پستەکانی قورئانی ناوان ئایەت، هەم دیاردە سرووشتییەکانیشی ناوان ئایەت، چونکە هەر کامیان نیشانەن و، ئێمە هەم بە پستەکانی قورئان دەزانین، کە ئەو فەرمايشتی خوا، هەم ئەگەر تەماشای گەردوونیش بکەین، دەزانین دروستکراوی خوا، قورئان بێژراوی خوا، گەردوونیش دروستکراوی خوا، ئنجا ئێمە هەم لە پێی و تە بێژراوەکانەو، هەم لە پێی دروستکراوەکانەو، خۆی پەرەدگار دەناسین، کە دەفەرموی: ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾، پاناوی (هَم): کە پێی دەگوتری: پاناوی جیاکردنەو (ضَمِيرُ الْفَصْلِ)، کورتەلێنان دەگەین، واتە: هەر ئەوانەن زیانباران و رەنجەرپۆیانی راستەقینە، ئنجا ئەو سێ پستە ی پیشی: ﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾ ٦٢ ﴿لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ٦٣ ﴿زەمینە خوێشکەر بوون بۆ ئەوێ کە دوایی دی، کە دەفەرموی: ئەوانە ی بێ پروان بە ئایەتەکانی خوا، ئەوانە رەنجەرپۆ و زیانبارانی راستەقینە، دیسان ئەوێش هەمووی دەبێتەو بە رێخوێشکردن، بۆ ئەوێ کە دوایی دی، کە لە مەسەلە ی چوارەمدا باسی دەکەین و، بریتیە لە تەنیا پەرستنی خواو هاوبەش بۆ دانەنانی.

مەسەلە ی چوارەم:

فەرمانکردنی خوا ﷻ بە پیغەمبەرەکی موحەممەد ﷺ کە پرسیری سەرزنشتکەرانی لە ھاوبەش بوو خوا دانەرەکان بکات: ئایا ئەی نەفامینە! فەرمانم پێدەکەن، جگە لە خوا بپەرستم؟! دوایی پێراگەیانندی ئەو راستییە کە سەرجم پیغەمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، سرووشیان بوو کراوە، کە ئەگەر ھاوبەش بوو خوا دابنێن، کردەووەکیان هەڵدەووەشیتهووە لە زیانباران دەبن، بۆیە پێویستە موحەممەدیش تەنیا خوا بپەرستی و لە سوپاسگوزارانی بێ، وەک تیکرای پیغەمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام):

خوا ﷻ دەفرموێ: ﴿قُلْ أَغْفِرَ اللَّهُ تَأْمُرُونِي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ ۖ وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۖ بَلِ اللَّهُ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾ (٦٦)

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە چوار برگەدا:

١- ﴿قُلْ أَغْفِرَ اللَّهُ تَأْمُرُونِي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ﴾، بۆ: ئایا فەرمانم پێدەکەن، جگە لە خوا بپەرستم، ئەی نەفامینە! ﴿تَأْمُرُونِي﴾، هەم بەو شیوەیە خۆیتراوێتەووە کە درێژ کردنەوهی قورسکراو (المُدُّ الْمُثْقَل) ی پێ دەلێن، پێنج شەش جوولە (حركة) درێژ دەکێتەووە، هەم خۆیتراوێشەتەووە: (تَأْمُرُونِي)، هەردوو خۆیندنەووەکانیش هەر یەک واتایان هەیە، ئایا فەرمانم پێدەکەن کە جگە لە خوا بپەرستم! ئەمە پرسیارکردنی نکوولییەیکەرانی سەرزنشتکارانیە، ئنجا کە خوا ﷻ دەفرموێ: (قُل) بۆ: ئایا فەرمانم پێدەکەن جگە لە خوا بپەرستم؟ ئەمە بوو ئەوێە کە قسەکانی پیشی شیوەی نادیار (غائب) بوون، خوا ﷻ ویستووێتی ئەمجارە بیکات بە شیوەی دواندن (خِطَاب) و بەو (قُل) ه، ئەو شیوە قسەکردنە ی پیشی، لە حالەتی نادیارەووە گۆرا بوو حالەتی ڕووبەر و دواندن.

﴿أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ﴾، ئەي ئەفامینە! وشەي (جَاهِلُونَ) كۆي (جَاهِل)ە، كە لە (جَهْل)ەووە هاتووە، (جَهْل) پێچەوانەي زانیارییە (ضِدُّ الْعِلْمِ)، واتە: ئەي ئەو كەسانەي نازانن، كەواتە: وشەي (جَاهِلُونَ)، لێرەدا لەم ڕەوتەدا بە مانای جێئێ و قسەي پێ گوتن نیه، بەلكو بە مانای بەیانی حالە، واتە: ئەي ئەوانەي كە نازانن، قەدری خوا ﷻ نازانن، پێگەو پایەي بەرزو بێ وێنەي خوا نازانن، بۆیە پێم دەڵێن: جگە لە خوا بپەرستم!

۲- ﴿وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ﴾، بە دنیایی سرووش بۆ لای تۆ و بۆ لای ئەوانەي پێش تۆش كراو، ئەگەر هاوبەش دابنێی (بۆ خوا) كردهووەكەت هەڵدەووەشیتەووە.

(الْوَحْيُ: الإِعْلَامُ مِنَ اللَّهِ بِوَاسِطَةِ مَلَكٍ)، واتە: وەحیی ئاگادارکردنەووەیە لە خواوە بە هۆی فریشتەیهكەو، بەلام لە ئەسلی زماندا (الْوَحْيُ: الْكَلَامُ الْخَفِيُّ أَوْ الإِعْلَامُ الْخَفِيُّ)، وەحیی قسەیهك یاخود ئاگادارکردنەووەیەکی پەنھانە، بەلام مانای زاراوویی وەحیی: {بریتیە لە ناردنی خوا ﷻ پەیامێکی خۆی بە فریشتەیهك دا بۆ یەكێك لە پیغەمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)}، خوا ﷻ دەفەرموێ: بە دنیایی سرووش بۆ لای تۆ و، بۆ لای ئەوانەي پێش تۆش كراو: ئەگەر هاوبەش دابنێی، كردهووەكەت هەڵدەووەشیتەووە، ئەگەر هاوبەش دابنێی بۆ خوا ﷻ، كە دەفەرموێ: ﴿لَئِنْ أَشْرَكَتَ﴾، ئەم (تَاءِ الْخِطَابِ)ی دواندن بۆ هەر كەسێكە كە وەحیی بۆ نێردراو، نێوڕۆکی ئەو پەیامە نێردراویش ئەو بوو: ئەگەر هاوبەش بۆ خوا دابنێی، كردهووەكەت هەڵدەووەشیتەووە.

(ل)ی سەر وشەي: ﴿لَئِنْ﴾، پەسپۆران گوتووین: (الْأَمُّ: فِي لَئِنْ) مُوْطَّئَةً لِلْقَسَمِ الْمَحْذُوفِ الدَّالَةِ عَلَيْهِ، لام زەمینە خوێشكەرە بۆ سویندێك كە قرتێزاو، بەلام لامەكە دەلالەتی لەسەر دەكات و دەیگەیهنێ، واتە: (وَاللَّهِ لَئِنْ أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ)، بە خوا ئەگەر هاوبەش دابنێی، كردهووەكەت هەڵدەووەشیتەووە.

ههروهها که دهفهرموئ: ﴿لِيَحْبُطَنَّ عَمَلُكَ﴾ (ل) ی سهر (لِيَحْبُطَنَّ)، (لَمْ جَوَابِ الْقَسَمِ، وَالْحَبْطُ: الْبُطْلَانُ وَالِدَحْضُ)، ئەو (ل) ش، لامیکه بۆ وهلامی سوئند، حَبْط) یش به مانای زایهبوون و ههلوهشانهوهو له بهین چوونه.

۳- ﴿وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾، به دلنیا ی له زیانبارانیش دهی، ئەو لام و نوون (ل، ن) ی سهر (لَتَكُونَنَّ) ش دیسان بۆ تۆخکردنهوهو بههیزکردنی واتایهکهن، واته: ههم (ل)، ههم (ن) ههردووکیان جهختکه رهوه (مَوَّكَّدَةً) ن، یانی: به دلنیا ی بیگومان تۆ له زیانباران دهی، ئەگەر هاوبهش بۆ خوا دابنئی.

۴- ﴿بَلِ اللَّهِ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾، بهلکو بهس خوا بپهرستهو له سوپاسگوزاران به، ﴿بَلِ اللَّهِ فَاعْبُدْ﴾، (تَقْدِيمِ الْمَفْعُولِ لِإِفَادَةِ الْحَصْرِ)، له جیاتی بفهرموئ: (بَلِ فَاعْبُدِ اللَّهَ)، فهرموویهتی: ﴿بَلِ اللَّهِ فَاعْبُدْ﴾، وهک (إِيَّاكَ نَعْبُدُ)، ههر کاتییک بهرکار (مَفْعُول به) پێش کارو بکهه (فعل وفاعل) ی بکهوئ، له زمانی عهپهیبیدا ههروهک له کوردییشدا وایه، کورت ههلینان دهگهیهنئ، له کوردییدا بلی: تۆ دهپهرستین، جیا به لهوهی بلی: بهس تۆ دهپهرستین، ئەو شیوازه کورت ههلینان دهگهیهنئ واته: بیجگه له تۆ ناپهرستین، بهلام پرستهی: (تۆ دهپهرستین)، دهگونجی شتی دیکهشی بدهیه پال، تۆ دهپهرستین و فلان شتیش، بهلام ئەگەر گووت: ههر تۆ دهپهرستین، بهس تۆ دهپهرستین، تازه بوار نیه شتی دیکه ی بخریته پال.

که دهفهرموئ: ﴿بَلِ اللَّهِ فَاعْبُدْ﴾، (بَلِ: لِإِبْطَالِ مَضْمُونِ جُمْلَةٍ: ﴿لَيْنَ أَشْرَكَ﴾، أَي: بَلْ لَا تُشْرِكْ، أَوْ لِإِبْطَالِ مَضْمُونِ جُمْلَةٍ: ﴿أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَأْمُرُونِي أَعْبُدُ﴾)، واته: ئەو پرستهیه بۆ ههلوهشاندنهوهی نیهوپۆکی پرستهی: ﴿لَيْنَ أَشْرَكَ﴾ یه، که دهفهرموئ: ﴿بَلِ اللَّهِ فَاعْبُدْ﴾، واته: (بَلْ لَا تُشْرِكْ) بهلکو هاوبهشی بۆ دامهنئ، یاخود بۆ ههلوهشاندنهوهی نیهوپۆکی پرستهی: ﴿أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَأْمُرُونِي أَعْبُدُ﴾، ئایا فهرمانم پێدهکهن که جگه له خوا بپهرستم؟ خوا ﷻ دهفهرموئ: ﴿بَلِ اللَّهِ فَاعْبُدْ﴾، بهلکو بهس خواپهرستهو هاوبهشی بۆ دامهنئ.

﴿وَكُن مِّنَ الشَّاكِرِينَ﴾، له سوپاسگوزارانیښ به، جاری دیکهش باسمان کردوه، ئەم جوړه دەرپرینه که دەرهمووی: ﴿وَكُن مِّنَ الشَّاكِرِينَ﴾، له جیاتی بفرهمووی: (وَأَشْكُرْ) یان بفرهمووی: (وَكُنْ شَاكِرًا)، مانایه که ی به هیژتره، واته: هیڼده سوپاسگوزاربه، که بچیە ئیو قوولایی سوپاسگوزارانهوه بۆ خوا.

ئەمە ی لای وەرده گیرئ: هەر که سیک هاو بهش بۆ خوا دابنئ، به ران بهر به خوا سپله و ناسوپاس و بئ ئەمە گه، ههروه ها به ندایه تی بۆ خوا، مایه ی سوپاسگوزاریه بۆ خوا، هەر بۆیهش پێغه مبهری خاتەم موحەممەد ﷺ دایکمان عایشه خوا لای پازی بئ، لای دەرگێرتهوه: شهوانه هه لده ستا ئەوه نده شهو نوێژی ده کرد، تا کو پاژنه پێی ده قه لشین، ده لئ: منیش گوتم: ئەه ی پێغه مبهری خوا! ﷺ زۆر خۆت ئەزیه ت ده ده ی، خوا ﷻ له هه موو شتیکت خۆش بووه، فەرهمووی: {أَفَلَا أَكُونُ عَبْدًا شَكُورًا} ^(۱)، واته: ئەدی به نده یه کی سوپاسگوزار نه بم بۆ خوا، که واته: خوا په رستی و به ندایه تی بۆ خوا، کاکلی سوپاسگوزاریه بۆ خوا.

(۱) عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا صَلَّى قَامَ حَتَّى تَقْطُرَ رِجْلَاهُ، قَالَتْ: عَائِشَةُ يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَتَصْنَعُ هَذَا، وَقَدْ عُفِرَ لَكَ مَا تَقْدَمُ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأْخُرُ؟ فَقَالَ: «يَا عَائِشَةُ! أَفَلَا أَكُونُ عَبْدًا شَكُورًا» متفق عليه، البخاري: ۱۱۳۷، مسلم: ۷۷۵.

مەسەلە ی پێنجەم و کۆتایی:

پەخەنگرتن لەوانە ی جگە لە خوا دەپەرستن و، ھاوبەشی بۆ دادەنێن، کە
وێک بۆ خوا شایستەییە و لێی دەوێشێتەو، بەرزیی و ڕێزو مەزنیان بۆ خوا
دانەناو، لە حالیکدا لە ڕۆژی قیامەتدا زەمین چەنگیکەتی و، ئاسمانەکانیش بە
دەستی راستیەو پێچراوە و ڕێک نووشتراو دەبن:

خوایە **﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّتٌ يَمِينِهِ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾** (٦٧)

شیکردنەوی ئەم ئایەتە، لە پێنج بەرگەدا:

١- **﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾**، وێک بۆ مەزنیی خوا شایستەیی، ئاوا خویان بە
مەزن نەگرت.

شارەزاییی زمانی عەرەبیی دەلێن: (هَذَا مِنْ إِصَافَةِ الصِّفَةِ إِلَى الْمَوْصُوفِ)، ئەمە
(لە جیاتی وەسفکراو پالبدیریته لای سێفەت)، لێرەدا سێفەت پالداوەتە لای
وەسفکراو، کە دەفەرموێ: **﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾**، واتە: (مَا قَدَرُوا اللَّهَ
قَدْرَهُ الْحَقُّ)، بەو ئەندازەیە کە بۆ خوا پێویست و شایستەیی، ڕێزی خویان
نەگرت و خویان بە مەزن نەگرت.

٢- **﴿وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾**، لە حالیک دا لە ڕۆژی قیامەتدا
تیکرای زەوی چەنگیکەتی.

کە دەفەرموێ: وێک پێویست ڕێزی خویان نەگرت و مەزنیی خویان
دەرک نەکرد، وێک بۆ پێگە ی بۆ وێنە ی خوا شایستەیی، ئاوا هەلسوکهوت و
مامەلەیان نەکرد، مەبەست پێی ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکانە، ئەوانە ی ھاوبەشی

بۆ دادەنن، ئەگەر خویان وەك پێویست ناسیایە، هاوبەشیان بۆ دانە دەنا، ئاخر دروستکراو چییە بەیتریتە ریزی خوا؟ کە لە چرکە یە کدا، لە قەدەر تەمەنی گەردوون، ئەو دروستکراوە دەژی، بەلام لە قەدەر ئەزەل و ئەبەد هەر هیچ حیساییکی بۆ ناکرێ، ئنجا لە پرووی قەبارەوێش هەر کام لە دروستکراوەکان لە چاو فراوانیی گەردوون، چ جایی لە چاو بەرزیی و مەزنیی بۆ سنووری خوا، لە چاو فراوانیی و زەبەلاحیی گەردوون، کە سنوورداریشە، شتیکی زۆر بچووکی، لە پرووی تەمەنەوێ، لە پرووی قەبارەشەوێ، هەر کامێک لە دروستکراوان تەماشایان بکە ی زۆر بچووکن، کەواتە: چۆن دەبێ بەیترینە ریزی خوا ﷻ، ئەو مامەلەییە کە لە گەڵ خوادا دەکرێ، لە گەڵ ئەواندا بکری، کە پیشکەشکردنی دروشمەکانە بۆیان و، وەرگرنتی بەرنامەکانە لییان و، وەرگرنتی بووناسیی و تێپرامان و بۆچوونەکانە لییان! نەخێر ئەوانە دەبێ تاییەت بن بە خوای پەروەردگەرەوێ.

﴿وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾، ئەم (و)ە، (واو الحالیة) ی پێ دەلین، واتە: وەك شایستەییە بۆ خوا، مەزنیان دەرەنەبریو، لە حالیکدا هەموو زەوی چەنگێکیەتی لە رۆژی قیامەتدا، (الْقَبْضَةُ فِي اللُّغَةِ: مَا قَبْضَتْ عَلَيْهِ بِجَمِيعِ كَقُلْ)، (قَبْضَةُ) لە زمانی عەرەبییدا ئەوەیە کە تۆ بە چەنگت دەگیری، یانی: لەپە دەست و پینچ پەنجەکانت دەگیری.

۳- ﴿وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ﴾، هەرەها ئاسمانەکانیش لە رۆژی قیامەتدا بە دەستی راستییەوێ پێچراوێ، رێک نووشتراوێ.

(طَيَّ): بریتییە لە پێچانەوێ شتێک، رێکنووستنی شتێک دوای ئەوەی بۆلاوێتەو، کۆی بکە یەوێ سەرێک و رێکینووستی، ئەو پێی دەگوترێ: (طَيَّ)، کە دەفەرموێ: (بِيَمِينِهِ: ذِكْرُ الْيَمِينِ لِلْمُبَالَغَةِ فِي كَمَالِ الْقُدْرَةِ كَمَا يَطْوِي الْوَاحِدُ مِمَّا الشَّيْءُ الْمَقْدُورُ لَهُ، طَيَّهْ بِيَمِينِهِ)، واتە: باسی (دەستە راست) بۆ خستە پرووی زێدەپۆییە لە تەواویی هیزو دەستەلات دا، وەك چۆن یەکیک لە ئێمە شتێک کە لەبەر دەستی بۆ،

دەپپچیتەو بە ئاسانی، وەک خوا ﷻ دەفەر موی: ﴿لَا خُذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ﴾ ٤٥ ﴿لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ﴾ ٤٦ الحاقە، ﴿لَا خُذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ﴾ (آی: بِالْقُوَّة)، بەهیز، یاخود (یَمِین) بە (یَمِین) ی وی -ئەو کەسە ی دەگیری-، مانا دەکری، کە دەستە راستیەتی، ئنجا کە سێک دەستی راستی بگیرێ، دەستەو کەری بۆ ناکری.

٤- ﴿سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾، پاکیی و بەرزیی بۆ وی لەوێ دەیکەنە هاوبەش، واتە: دەیکەنە هاوبەشی خوا ﷻ.

چەند سەرنجێک لەبارەی لەچەنگ گرتنی خوا بۆ زەوی و، پێچرانەوێ ئاسمانەکان بە راستی

کە دەفەر موی: ﴿وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾، هەروەها: ﴿وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ﴾، هەردوو (و) هەکانی (وَالْأَرْضُ) و (وَالسَّمَوَاتُ)، (فِي مَحَلِّ النَّصْبِ عَلَى الْحَال)، یانی: لە حالێکدا کە زەوی چەنگێکی خواوە لە پۆژی قیامەتدا، ئاسمانەکانیش بە دەستی راستیەو پێچراوە، پاکیی و بەرزیی بۆ وی، لەوێ دەیکەن بە هاوبەشی، لێرەدا زانایان زۆر مشت و مریان بوو لە بارە ی ئەو دوو تەعبیرەو، کە خوا دەفەر موی:

زەوی پری چەنگی خواوە، ئاسمانەکانیش بە دەستی راستیەو پێچراوەن،
رێکنووشتراون:

بەک: هەندێک لە زانایان گوتووینە: خوا ﷻ چۆنی فەر موی، دەبی و بلیین، بەلام لەگەڵ ئەوەشدا کە دەلێن خوا ﷻ، چەنگ (قَبْضَةُ) ی هەیه و راستە (یَمِین) ی هەیه، زەوی بە چنگی خۆی دەگری و، ئاسمانەکانیش بە دەستی راستی دەپپچیتەو و رێکیان دەنووشتی، دەلێن: وەک بۆ خوا شایستەیه.

دوو: به لام زۆربهی ئەوانەى لێکۆلەرەوهو ساغکەرەوهو، دەچنە بنج و بناوانى وشەکانەوهو، چاو چر داناگرن لەسەر پڕوالەتى وشەکان و، نێوەپۆک و جەوهەر و چیه تیان تەماشای دەکەن، گوتووینانە: لێرەدا خوا ﷻ مەبەستى ئەوه نیه، باسى ئەوه بکات، کە سیفەتیکى هەیه بە ناوی چنگ (قَبْضَة) و، ئاسمانەکانیش بە دەستى راستیەوهو، و، رێکیان دەنووستى و دەیانپێچیتەوه، وەک چۆن کەسێک شتێک دەنووستینتەوهو، لە بن قوڵى راستى دەنێ، بەلکو مەبەست پێشاندانى بەرزى و مەزنى خوايە ﷻ، ئەگەرنا مەبەست ئەوه نیه خوا ﷻ بیهوێ باسى چنگ (قَبْضَة) ی خۆى بکات و، باسى راستە (يَمِين) ی خۆى بکات، بەلکو ئەوەش هەرەک ئەو ئایەتانەى دیکەیه، بۆ وێنە:

أ- خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ ۝۱۰﴾، لێرەدا خوا ﷻ مەبەستى ئەوه نیه، باسى دەست (يَد) ی خۆى بکات، بەلکو واتە: چاکەى خوا بەسەرچاکەى ئەوانەوهیه، یاخود: دەسەلاقى خوا بەسەر دەسەلاقى ئەوانەوهیه.

ب- خوا دەفەرموى: ﴿فَأَنزَلَ بِأَعْيُنِنَا ۝۴۸﴾ الطور، مەبەستى ئەوه نیه باسى چاوه کانی خۆى بکات، بەلکو واتە: تۆ لە ژێر چاودێرى ئێمە دای، چونکە خوا ﷻ بە تاک (مفرد) باسى (عَيْن) دەکات: ﴿وَلْنَضَع عَلَى عَيْنِي ۝۳۹﴾ طه.

هەرەها باسى چاوه کانی (أَعْيُن) یش دەکات، هەرەها بە تاک (مفرد) باسى دەست (يَد) دەکات: ﴿يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ ۝ الفتح: ۱۰﴾، هەرەها بە دووان (مثنى) ش: ﴿قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِي ۝۷۵﴾ ص.

دیسان بەکو (جمع) ش باسى دەستەکان (أَيْدِي) دەکات: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَمًا فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ ۝۷۱﴾ یس، (لهوهی دەستەکانمان کردووینانە)، بەلێ هیچ کام لەو ئایەتانە مەبەست لێیان باسکردنى سیفەتەکانى خوا نیه، بەلکو هەق ئەوهیه کە خوا ﷻ بەپێى عەقلمان ئێمە دەدوینى، ئێمە بە چاو دەبینین و، بە دەست کارەکانمان دەکەین و، شتێک زۆر بەسەریدا زāl بین دەلێین: بە چنگیهوه دەگرم، بە دوو پیتکان دهیگرم، لەبەر ئەوهی ئەو

تەعبیرانە ئیمە بە کاریان دینین و، ئیمە لەوێ هەوێ دەبین، خۆی پەرورەدگاریش
وێستووێتی لە میانێ ئێو تەعبیرانەدا کە ئیمە بە کاریان دینین، ئیمە هەوێ
بکات، ئەگەر نا پێویستی خۆی خۆی زۆر لەوێ بەرزترە، کە ئەوانە باسی
سێفەتەکانی خۆی بەرزو مەزن و بێ وێنە بن.

ئنجما هەرچۆن بێ، چ ئەوانە ی کە وەک بنچینه یەک دایانناو: (أَمْرُهَا كَمَا
جَاءَتْ) بیانپۆشێن، وەک هاتوون، دەڵێن و، چ ئەوانە ی دیکە کە لە چوار چێوێ
زمانی عەرەبی دا مانایەکی گونجاویان بۆ داوە نین، هەموو لایەکی لەسەر بە
پاکگرێتی خۆی بۆ چەسپاندنی ناو سێفەتەکانی یە کەدەنگن، بەلام بە داخەو
هەندێک لەوانە ی سەر بە قوتابخانە ی (حَتَابِلَة) ن، کە زۆر جەختیان کردۆتەو
لە سەر سێفەتە خەبەرپێکان، ئەویش لە کاردانەوێ ئەوانەدا کە خۆیان
لە سێفەتەکانی خۆی پەکی خستو، هەندێکجار (حَتَابِلَة) سەریان کێشاو بۆ
جەستاندن و وێچواندن (تَجْسِيمٌ وَتَشْبِيهٌ)، وەک من لە مەوسووعە ی: (بیرکردنەوێ
ئێسلامی لە نێوان وەحیی و واقعیدا)، لە کتیی سێفەتەکانی قوتابخانە
فکریەکانی مێژووی مسوولمان کردو، لەویدا باسمان کردو، هەر بە ئیعتیرافی
هەندێک لە زانیانی (حَتَابِلَة)، خۆیان وەک (ابن الجوزي وابن عقيل)، کە (حَتَابِلَة)
زۆر تێیان پەراندو، ئەوێ و شەو تەعبیرانە ی دەلالەت دەکەن لەسەر
بەرزایی و مەزنی خۆی ﷺ، ئەوان هەلساون، ئەوانە شیان کردوونە سێفەتی خۆ
ﷺ، ئنجما هەیانبوو زۆریش قوول نەبوو ئەوێ لە بە پاکگرێتی خۆدا، بەلکو هەر
بە پروکەشی و اتاکاتی بۆ داناون، هەیانبوو لە بەغداد چۆتە سەر مینبەر و
دانیشتو، گوتووێتی: وەک چۆن من ئێستا لەسەر ئەم مینبەرە دانیشتووم،
خۆش ﷺ ئاوا لەسەر عەرشی خۆی دانیشتو! کە ئەوێ جەستاندنی خۆ
بوو، وێچواندنی خۆی بوو بە دروستکاروێکانی، لە حەلێکدا خۆی ﷺ دەفەرموێ:
(لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ) الشوری، هەرورەها دەفەرموێ: ﴿وَلَا يُحِيطُونَ
بِهِ عِلْمًا﴾ طه، زانیاری ئەوان دەوری خۆی ﷺ نادات.

لێره دا با ئەم فەرموودەیه بێنین:

{عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَ: يَا أَبَا الْقَاسِمِ! إِنَّ اللَّهَ يُمَسِّكُ السَّمَاوَاتِ عَلَى إِصْبَعٍ، وَالْأَرْضِينَ عَلَى إِصْبَعٍ، وَالشَّجَرَ وَالْثَّرَى عَلَى إِصْبَعٍ، وَالْخَلَائِقَ عَلَى إِصْبَعٍ، ثُمَّ يَقُولُ: أَنَا الْمَلِكُ، أَنَا الْمَلِكُ، قَالَ: قَرَأَيْتَ النَّبِيَّ ﷺ ضَحِكَ حَتَّى بَدَتْ نَوَاجِذُهُ، ثُمَّ قَرَأَ: ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾ (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۷۴۱۵، ومسلم: ۲۷۸۶، والترمذي: ۳۲۴۸، والنسائي في الكبرى: ۱۱۰۴۵۲، وابن حبان: ۷۳۲۶).

واته: عەبدوللای کوری مەسعوود ﷺ، دەلی: پیاویک لە خاوەن کتێبان هاته لای پێغه مبه‌ری خوا ﷺ، گوئی: ئەه‌ی بابی قاسم! بێگومان خوا ئاسمانه‌کان له‌سه‌ر یه‌ک په‌نجه‌ی داده‌نی و، زه‌وییه‌کان له‌سه‌ر یه‌ک په‌نجه‌ی داده‌نی و، دره‌خته‌کان و خۆله‌کان له‌سه‌ر په‌نجه‌کی دیکه‌ی داده‌نی و، هه‌موو دروستکراوه‌کانی دیکه‌ی له‌سه‌ر یه‌ک په‌نجه‌ی داده‌نی، دوا‌یی ده‌فه‌رموی: به‌س من حوکمرانم، هه‌ر من بال‌ا ده‌ستم، گوئی: بێنیم پێغه‌مبه‌ریش ﷺ پێکه‌نیی، تا‌کو که‌له‌کانی ده‌رکه‌وتن، (نه‌ک ددانی پێشیی، ئەوانی دیکه‌شی ده‌رکه‌وتن)، دوا‌یی ئەم ئایه‌ته‌ی خوێنده‌وه‌: ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾، وه‌ک بو‌ خوا ﷺ شایسته‌یه، مه‌زینی خوا‌یان ده‌رک نه‌کرد، پێزی خوا‌یان نه‌گرت.

زانایانی که‌ فه‌رمایشته‌کانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ روون ده‌که‌نه‌وه، دوو هه‌لۆیستیان هه‌ن له به‌رانبه‌ر ئەو ته‌عبیره‌ی پێغه‌مبه‌ردا، هه‌ندیکیان گوتوو‌یان: پشتگیری جووله‌که‌که‌ی کردوه، که‌ خوا ﷺ ئەوه‌نده به‌ ده‌سه‌لاته، هه‌موو ئاسمانه‌کان ده‌توانی له‌سه‌ر یه‌ک په‌نجه‌و، دروستکراوه‌کانی دیکه‌ش له‌سه‌ر یه‌ک په‌نجه‌ی دابنی.

هه‌ندیکیش گوتوو‌یان: پێغه‌مبه‌ر ﷺ بو‌یه پێکه‌نیوه، پێکه‌نینیکی به‌ توانجه‌وه بووه، یاخود پێکه‌نیوه به‌ واتایه‌ پێی سه‌یر بووه که‌ جووله‌که‌کان، ئاوا خوا ﷺ وینا (تصوّر) بکه‌ن، که‌ خوا ﷺ په‌نجه‌ی هه‌یه‌و، ئاسمانه‌کان له‌سه‌ر په‌نجه‌یه‌ک

و، دروستکراوه کان لەسەر یەک پەنجە ی دادەنێ، بۆیە فەرمووشیەتی: ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَتَّى قَدَرَهُ﴾، وەک بۆ خوا شایستەیه پێزیان نەگرت، کە ئاوا خویان ئە شێوەی مەزۆفیکدا کە پەنجە ی هەن، وێنا کردووە.

ئنجبا با قسە یەکی (محمد الطاهر بن عاشور) بێنین لە تەفسیرە کە ی خۆیدا^(۱):

دەلی: (وَالْمَقْصُودُ مِنْ هَاتَيْنِ الْجُمْلَتَيْنِ، تَمْثِيلُ عَظَمَةِ اللَّهِ تَعَالَى بِحَالٍ مَنْ أَخَذَ الْأَرْضَ فِي قَبْضَتِهِ، وَمَنْ كَانَتْ السَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّةً، أَفْلَاكُهَا وَأَفَاقُهَا بِيَدِهِ، تَشْبِيهُ الْمَعْقُولِ بِالْمُتَحَيِّلِ، وَهِيَ تَمْثِيلِيَّةٌ تَنْحَلُّ أَجْزَاؤُهَا إِلَى اسْتِعَارَتَيْنِ، وَفِيهَا دَلَالَةٌ عَلَى أَنَّ الْأَرْضَ وَالسَّمَاوَاتِ بَاقِيَةٌ غَيْرُ مُضْمَحِلَّةٍ، وَلَكِنَّ نِظَامَهَا الْمَعْهُودَ اعْتَرَاهُ تَعْطِيلٌ).

واتە: ئەمە نواندنی مەزنی خوی بەرزە بە حالی کەسیکەو، کە زەوی بە چنگەو دەگری، و، ئاسمانە کانیش بە سوورگە کانیاو دەو بە ئاسۆیە کانیاو دەو بە دەستەو دەگری، ئەمەش ویچواندنی شتیکی مەعقوول بە شتیکی خەیاڵکراو، کە ئەو دەو و یکچواندنی کە دەگونجی پیکهاتە کانی بگێردرێنەو بۆ دوو ئیستیعارە، {(استعاره) خواستنەو شتیکی بۆ مانایە کە لە ئەسڵدا، ئەو وشە ی ئەو مانایە ی نیە}، ئەمە ئەو دەو دەگە یەنێ کە ئاسمانە کان و زەوی لە پۆژی دوایدا لە بەین ناچن، بەلام سیستمی ئیستایان پەک دەخری، و، بە جوړیکی دیکە دروست دەکرێنەو.

منیش دەلیم: خوا ﷻ لە سوورەتی (إبراهيم) دا دەفرموی: ﴿يَوْمَ يُبَدِّلُ الْأَرْضَ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾، واتە: ئەو پۆژی کە زەوی وەک ئیستا نامینێ، و، ئاسمانە کانیش وەک ئیستا نامینن و، هەموویان بۆ خوی تاکێ ملیکە چکەر دینە گوێی.

کەواتە: بەلگە هێنانەو کە ی (ابن عاشور) لەسەر تیکنە چوونی ئاسمانە کان و زەوی، لە جێی خۆیدا نیەو، پێچەوانە ی دەقی قورئانە.

(سید قطب) یش پەحمەتی خۆای لی بی له (فی ظلال) هکە ی خۆیدا، هەر وه ها گە لێکی دیکە ش له زانیان، ئەوانە ی لێکۆلەر وه بوون، هەر ئاویان گوتوه و گوتوو یانە: لێرە دا هەمووی مەبەست دەر خستنی مەزنی خۆای پەر وه ردگارە، نە ک بای ئە وه که خوا زهوی له چنگ دەر گری و، ئاسمانە کانیش له بن قۆلی راستی دا دە پێچێته وه!!

مەسە له که هەر ئە وه یه که له عەقڵی ئیمە ی وه نیزی که بخات، وه ک چۆن ئیمە ئە گەر شتی که به دەست وه بگرین و، شتی که دیکە له بن هەنگلی راستمان بنین، مانای وایه زۆر به سەریدا زāl و بالادەستین، دەسە لاتی خۆای پەر وه ردگاریش بو خستنه ژیر رکێفی خۆیه وه بو گەردوون به و شیوه یه.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی شەشەم

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان هەشت (۸) ئایەتی کۆتایی سوورەتی (الزمر)، ئایەتەکانی: (۷۵ - ۷۸)، کە تیایاندا باسی پوژی دوایی کراوە، بە هەردوو کۆناگی ئاخیر زەمان و زیندوو کرانەو (السَّاعَةُ، وَالْقِيَامَةُ) وە، کە لە ئەنجامی فوو پێداکردنی یەكەم و دووهم بە کەرەنا (صور) دا، لە لایەن ئیسرافیلەو، دێنەدی.

هەرۆهە باسی لێرسینەو و دادوەریی لە نێواندا کران و، هەر کەسە بەپێی کردەوێ خۆی، سزا یان پاداشت درانەوێان، کراوە.

پاشان باسی بە پێکراوە هەر کام لە: بێپروایانی خو بەزەلگر، پۆل پۆل بەرەو دۆزەخ و، پارێزکارانی پاک و چاک، پۆل پۆل بەرەو بەهشت، کراوە، کە سەرەنجام بێپروایانی خو بەزەلگر سەر زەنشت دەکرێن لە لایەنی فریشتەکانەو، ئەوانیش پەشیمانیی دەکێشن، بەلام پارێزکارانی بە مراد گەشتوو، سوپاس و ستایشی خوای پەرۆردگار دەکەن و لە لایەن فریشتە پاک و چاکەکانەو هەشتایش دەکرێن، خوشیان دوایی زۆر سوپاس و ستایشی خوا دەکەن، کە بەو مەقام و مەزلگایە گەیاندوون، دوایش لە لایەن هەر کام لە فریشتەکان و، بەهەشتییەکان و، هەر دروستکراویکی دیکە ی خواوە ﷻ کە بەس خۆی دەزانێ چی و چیین! سوپاس و ستایشی خوای پەرۆردگاری جیهانیان دەکری، چونکە کە دەفەرموێ: ﴿وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، گوترا: ستایش بۆ خوای پەرۆردگاری جیهانیان، ئێمە دەزانین ئەهلی بەهەشت و فریشتەکان، ئەهلی بەهەشتیش دیارە بە مرووف و جندەو، بەلام هەر خوا ﷻ دەزانێ چ دروستکراویکی دیکەش هەیە، کە هەموویان پێکەو سوپاس و ستایشی خوای پەرۆردگار دەکەن.

﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ ﴿٦٨﴾ وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجِئَءَ بِالنَّبِيِّنَ وَالشُّهَدَاءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٩﴾ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٧٠﴾ وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا فَتَحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧١﴾ قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فِئَسَ مَنُورِ الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٢﴾ وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلِّمٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ ﴿٧٣﴾ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ ۖ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٧٤﴾ وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِقِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ ۖ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٥﴾﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{ههروهها فوو به که په نادا کرا (له ئه نجامدا) یه کسه ر هه ر که س که له ئاسمانه کان و، هه ر که س که له زه ویدا یه بیهوش بوون (مردن)، جگه لهو که سانه ی خوا بیهوئ (میتن)، دوا یی فوو یکی دیکه ی پیداکرا، یه کسه ر ئه وان (که له ئاسمانه کان و له زه ویدان) هه لساوه بوون ده یانپروانی ﴿٦٨﴾ سه ر زه مینیش به پرووناکیی په روه ردگاری پۆشن بووه و نووسراو (لیستی کرده وان) یش دانران و، پیغه مبه ران و شایه ده کانیش هی تران و، به هه ق و (دادگه ری) دادوه ری یان له نیواندا کرا، له حالیکدا ئه وان هیچ سته میان لی ناکرئ ﴿٦٩﴾ هه ر که سه ش

چی کردوه (به گویره ی ئه وه) سزاو پاداشتی پر به پیستی درایه وهو، ئه ویش (واته: خوا) زاناتره به وه ی ده یانکرد ﴿۷۰﴾ ئه وانه ی بیرواش بوون، کۆمه ل کۆمه ل به ره و دۆزه خێ به رێکران (پال ئه ستۆ دران)، هه تا کاتیک هاتنه لای، ده رگایه کانی کرانه وهو، پاسه وانه کانی دۆزه خ پێیان گوتن: ئه ی بیروایه کان! ئایا له خۆتان نێردراوانی کتان نه هاتنه لا، ئایه ته کانی پهروه ردگار تانیهان به سه ردا ده خویندنه وهو، له م دیداره ی ئه مپوۆتان ده یانترساندن و وریایان ده کردنه وه؟ گوتیان: با، به لام وشه (بریار) ی ئازاردان به سه ر بیروایاندا چه سپیوه ﴿۷۱﴾ گوترا: بچنه ده رگا کانی دۆزه خه وه به هه میشه یی تێیدا ده بن، (دۆزه خ) خراپترین جیگای خۆ به زلگرانه ﴿۷۲﴾ ههروه ها ئه وانه ی پارێزیشیان له پهروه ردگاریان کرد بوو، کۆمه ل کۆمه ل به رپۆزو حورمه ته وه به ره و به هه شتی به رپۆ کران، هه تا کاتیک هاتنه لای و ده رگایه کانی کرابوونه وهو، ده رگاوانه کانی به هه شت پێیان گوتن: سه لامتان له سه ر بێ (ئیه) چاک و پاک بوونه وه، به هه میشه یی بچنه نیوی (بچنه نیو به هه شته وه) ﴿۷۳﴾ ئه وانیش گوتیان: ستایش بو ئه و خواجه ی که به لێنی خۆی له گه لدا راست بردینه سه رو، زه وی (به هه شتی) کرده میرا ئه مان، هه ر شوینیکی به هه شتمان بوو، تێیدا نیشته جێ ده بین (ئهمه ش پاداشتی که سانیکه بو خوا کاریان کردوه به هه شت) باشترین پاداشتی کارکه رانه (بو خوا) ﴿۷۴﴾ فریشته کانیش ده بینی به ده وری عه رشه وه بازنه یان به ستوه، به ستایش کردنه وه پهروه ردگاریان به پاک ده گرن و، به هه ق دادوه رییان له نیواندا کراو، له لایه ن هه موو لایه که وه گوترا: ستایش بو خوا پهروه ردگاری جیهانیان ﴿۷۵﴾.

شیکردنهوهی هه‌ندیک له وشه‌کان

(الْصُّور): (الصُّور: قِيلَ هُوَ مِثْلُ قَرْنٍ يُنْفَخُ فِيهِ، فَيَجْعَلُ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى ذَلِكَ سَبَبًا لِعَوْدِ الصُّورِ وَالْأَرْوَاحِ إِلَى أَجْسَادِهَا)، (صُور) گوتراوه: وهك قوچ و شاخی ئازەل وایه، فووی پێدا ده‌کری، خوای به‌رز ئه‌وه ده‌کاته هوکاری گه‌رانه‌وه پرووچه‌کان بو ئیو لاشه‌کان، (صُور) ده‌گونجی به‌ که‌رنا - وهك من وام هی‌ناوه - هه‌روه‌ها به‌ شه‌پیوور (بوقی) ئه‌وه‌ی که فووی پێدا ده‌کری، بو کوک‌ردنه‌وه‌ی خه‌لک، مانا بکری.

(فَصَعِقَ): واته: بیهوش بوو، یان مرد، ده‌لی: (الصَّاعِقَةُ: عَلَى ثَلَاثَةِ أَوْجِهٍ: ۱- الْمَوْتُ، ۲- وَالْعَذَابُ، ۳- وَالنَّار) وشه‌ی (صَاعِقَةُ): به‌ سێ جو‌ر مانا کراوه، مردن و ئازاردان و ئاگر، (وَالصَّاعِقَةُ: هِيَ الصَّوْتُ الشَّدِيدُ مِنَ الْجَوِّ، ثُمَّ يَكُونُ مِنْهَا نَارٌ أَوْ عَذَابٌ، أَوْ صَوْتُ، وَهِيَ فِي ذَاتِهَا شَيْءٌ وَاحِدٌ وَهَذِهِ الْأَشْيَاءُ تَأْثِيرَاتٌ لَهَا)، (صَاعِقَةُ): له ئه‌صلدا بریتیه له‌وه‌نگه‌ به‌هێزه‌ی له ئاسمانه‌وه‌ ده‌بی، ئنجا دوایی جاری وا هه‌یه‌ بلیسه‌ی ئاگری له‌گه‌ل ده‌بی، ئازاری له‌گه‌ل ده‌بی، یاخود ده‌نگیکی به‌هێز، که له‌خودی خۆیدا یه‌ک شته، به‌لام ئه‌و شتانه‌ی دیکه‌ ده‌رهاویشه‌و شوینه‌واره‌کانی.

(وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ): واته: زه‌وی پروو‌نبو‌وه، ده‌گوتری: (شَرَقَتِ الشَّمْسُ، أَي: طَلَعَتْ، وَأَشْرَقَتْ، أَي: أَضَاءَتْ)، (شَرَقَتِ الشَّمْسُ) واته: خۆره‌که‌ هه‌لات، به‌لام (أَشْرَقَتِ الْأَرْضُ) واته: پروون بو‌وه، که‌واته: خۆر هه‌ل‌دی، به‌لام زه‌وی دوای ئه‌وه‌ی خۆر هه‌له‌اتوه‌و پۆشن بو‌ته‌وه، پرووناک ده‌بیته‌وه.

(وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ): هه‌ر که‌سه‌ به‌ ته‌واویی پاداشت، یان سزای درایه‌وه، ده‌لی: (تَوْفِيَةُ الشَّيْءِ: بَذْلُهُ وَافِيًا وَاسْتِيفَاؤُهُ: تَنَاوُلُهُ وَافِيًا)، (تَوْفِيَةُ) به‌ مانای

ئەوھ یە شتیک بە تەواوی بدری، بەلام (إِسْتِيفَاء) واتە: بە تەواوی وەرگیری، کەواتە: (وُوفِيَتْ كُلُّ نَفْسٍ): واتە: ھەر کەسێک بە تەواوی سزا، یان پاداشتی کردەوھەکانی خۆی درایەوھ.

(وَسِيقَ): واتە: پۆینرا، پالپۆھنرا، بە پیکرا، (سَوْقُ الْإِثْلِ: جَلْبُهَا وَطَرْدُهَا)، ئەوھ یە کە حوشرەکان بھێترین و دەرگیری بەرھە شویتیک، (سِيقَ: ذُھَبَ بِهِ)، واتە: بردرا بۆ ئەو شوینە، دیارە سەوقی بیروایان لە قەدەر خۆیانەو، سەوقی بەھەشتیانیش لە قەدەر خۆیانە، وەک دواوی باسی دەکەین.

(زُمَرًا): (الزُّمَرُ: جَمْعُ زُمْرَةٍ: الْجَمَاعَةُ الْقَلِيلَةُ)، (زُمَرٍ) کۆی (زُمْرَة) یەو بە مانای کۆمەڵیکی کەم دی، دەلیم: مەرج نیە کۆمەڵی کەم بێ، بەلام ھەندیک لە سەرچاوەکان وادەلین، دەنا (زُمْرَة) واتە: کۆمەڵیک، کەم بن یان زۆر بن.

(خَزَنَتُهَا): (الْخَزَنَةُ: جَمْعُ خَازِنٍ، أَي: حَافِظٌ، وَبَوَّابٌ، وَحَارِسٌ)، (خَزَنَة) کۆی (خَازِن) ە واتە: خڕکەرەوھو کۆکەرەوھ، کە بە مانای پارێزەر دی، بە مانای دەرگاوان دی، بە مانای پاسەوانیش دی.

(طَبَّئًا): واتە: پاک و چاکوون، (طَابَ الشَّيْءُ يَطِيبُ فَهُوَ طَيِّبٌ، وَأَصْلُ الطَّيِّبِ مَا تَسْتَلْذُهُ الْحَوَاسُ وَالنَّفْسُ)، واتە: شتەکە پاک و چاکوو، پاک و چاک دەبێ، چاک و چاکە، وشە (طَيِّب) لە بنەرەتدا شتیکە کە ھەستەوھەرەکان چێژی لێ ببینن و، نەفسی مرووفیش چێژی لێ ببینێ.

(نَتَبَّوْا): نیشتهجێ دەبین، دەلێ: (بَوَّاتٌ لَهُ مَكَانًا: سَوَّيْتُ لَهُ)، شوینەکەم بۆ تەخت کرد، بۆم خوشرکرد، (بَوَّاتُ الرَّمْحِ: هَيَّأتُ لَهُ مَكَانًا)، کەسێک کە پرم داوی، ئەگەر نیشانەکە بۆ دیاری بکاو لێی راست بکات، دەلێ: (بَوَّاتُ الرَّمْحِ) واتە: شوینم بۆ دیاریکرد، ئەو ئامانجە ی تێی دەگرم.

(حَيْثُ): (حَيْثُ: عِبَارَةٌ عَنْ مَكَانٍ مُبْهَمٍ، يُشْرَحُ بِالْجُمْلَةِ الَّتِي بَعْدَهُ)، (حَيْثُ): شویتیکی نادیارە، بەو رستە ی کە لە دواوە دی پروون دەبێتەو، مەبەست پێی

چييه، وهك: {اتَّقِ اللَّهَ حَيْثُمَا كُنْتَ} ^(١)، واته: پاريز له خوا بکه له ههر شوینیک بووی.

(حَافِيَر): (مُطِيفِينَ بِحَقَائِقِهِ، أَي: جَانِبِيهِ، «إِنَّ طَالِبَ الْعِلْمِ لَتَحْقُقَهُ الْمَلَائِكَةُ بِأَجْنِحَتِهَا» ^(٢))، كهواته: (حَافِيَن) واته: دهورهیان داوهو بازنهیان بهستوه له ههر دوو لایه وه، له راستیدا واته: له چواردهوری بازنهیان بهستوه، دهگوتری: {إِنَّ طَالِبَ الْعِلْمِ لَتَحْقُقَهُ الْمَلَائِكَةُ بِأَجْنِحَتِهَا} وهك له فهرمایشتی پیغمبهردا ﷺ هاتوه: بابای به دواي زانستدا رویشتوو، فریشتهکان به بالهکانی دهوری دهدهن، واته: ریزی لی دهگرن و به دهوریدا دین و دهچن، وهك چۆن پهپووله به دهوری چرادا دین و دهچن، هه زیان له پرووناکییه کهیه تی، کهسیکیش به دواي زانستدا بگهړی، فریشتهکان هه ز به دیداری دهکن و، به دهوریدا دین و دهچن.

(١) أخرجه أحمد: ٢١٣٩٢، والترمذي: ١٩٨٧، وقال: حسن صحيح، والدارمي: ٢٧٩١، والحاكم: ١٧٨، وقال: صحيح على شرط الشيخين، ووافقه الذهبي.

(٢) أخرجه الطبراني: ٧٣٤٧، قال الهيثمي: رجاله رجال الصحيح، وحسنه الألباني.

مانای گشتیی ئایەتەکان

خوایا ئە کۆتایی ئەم سوورەتە موبارەکەدا، باسی پۆژی دوایی دەکات، بە هەردوو قونای ئاخیر زەمان و هەڵسانەووە، واتە: کۆتایی پێهاتنی ژیانی مرووف لەسەر زەوی و، پێچرانەوێ بارگەو بنەیی ئەم گەردوونە، قونای یەکەم، قونای دوووەمیش: زیندوو کرانەوێ مرووفەکان و، هێترانە پێشی لێرسینەووە سزاو پاداشت بۆ مرف و بۆ جند، خوایا ئە دەفەرموێ: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ﴾، فوو بە کەرەنادا کرا، (صور) واتە: کەرەنا کە لەلایەن ئیسرافیلەو (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) وەک لە هەندیک دەقی سوننەتدا هاتو، دوو جاران فووی پێدا دەکات: جاری یەکەمیان دەرھاویشتەو ئەنجامەکەیی ئەوێ: هەر کەس لە ئاسمانەکان و زەویدا هەیه، دەمرن: ﴿فَصَعَقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾، هەر کەسیک کە لە ئاسماندا هەیهو، هەر کەسیک کە لە زەویدا هەیه، بیهۆش بوو، ئنجا ئەو بیهۆش بوونە بەس بە مانای بیهۆش بوونە، یان بە مانای مردنە؟ هەردوو واتایە کە گونجاون، ﴿إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ﴾، مەگەر کەسیک خوایا بیهوێ نەمری، یان بیهۆش نەبی، ﴿ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَى﴾، دوایی فوویەکی دیکەیی پێداکرا بۆ جاری دوووەم، لەلایەن ئیسرافیلەو، ﴿فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ﴾، یەکسەر کتوپر ئەوان هەڵسابوونە پێ، دەیانپروانی، واتە: مرووفەکان و جندەکان هەموویان زیندوو کرانەووەو هەڵسێترانەو، بۆیەش ئەو قونای پێی دەگوترێ: (قیامة) هەڵسانەو.

﴿وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا﴾، زەویش بە پرووناکیی پەرورەدگاری پروون بوو، پۆشن بوو، پرووناکیی خوایا کە سیفەتیی خوایه، وەک هەموو سیفەتەکانی و نازانین چۆنە، نەک ئەو پرووناکییە کە دەیینین، یاخود پرووناکییە کە خوا لە پۆژی دواییدا دەیخولقێنی و پەیدای دەکات، کەواتە: ﴿بِنُورِ رَبِّهَا﴾، سیفەتیی تایبەتی خوایه و نازانین چۆنە؟ یاخود دروستکراویکی تایبەتی خوایهو،

جۆریکە لە پرووناکیی بو ئه و پۆژه دروستی ده کات، ههردوووک واتیه که گونجاون، ﴿وَوُضِعَ الْكِتَابُ﴾، کتیییش دانرا، واته: نووسراوه کان دانران، که مه به ست لیستی کرده وهی مروقه کانن، که واته: (الکتاب)، که (أل)ی ناساندنی له سه ره، مانای جینس ده گه یه نئ، واته: جینسی نووسراوه کان، که کرده وهی مروقه کانیا ن تیدا لیست کراون و نووسراونه وه و تۆمار کراون، داندرا ن، ﴿وَجَاءَ بِالنَّبِيِّ وَالشُّهَدَاءِ﴾، پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و شایه ده کانیش، ئه وانه ی شایه دیی ده ده ن، له فریشتان و له غه یری فریشتان، هه موویان هی نران، ﴿وَقَضَىٰ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ﴾، دادوه یریان له نیوان دا کرا به دادگه یری و به هه ق، ﴿وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾، له حالیکدا که ئه وان سته میان لئ ناکرئ.

﴿وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ﴾، هه ر که سه به پیی ئه وهی کردوو یه قئ، سزا یان پاداشتی درایه وه، ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ﴾، خواش ﷻ زاناتره به وهی ده یانکرد، بگه ره له خویشیا ن پییا ن زاناتره، ئنجا دوا ی ئه وهی دادگایی کران و دادوه یریان به دادگه رانه له نیواندا کرا، ده بنه دوو به شی سه ره کیی: به شیکیان به ره و دۆزه خ به پئ ده کرئن، خوا په نامان بدات، به شیکیشیان به ره و به هه شت به پئ ده کرئن، پیشتی باسی ئه وانه یه که به ره و دۆزه خ به پئ ده کرئن، که بیروایه کانن.

﴿وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا﴾، ئه وانه ی بیروان کۆمه ل کۆمه ل، تا قم تا قم به ره و دۆزه خ به پئ کران، به لام به پئ کرا نیک که شایسته ی خو یانه، واته: پاله ستۆ دران و به شیوه یه کی بی پزانه به پئ کران، ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا فَتَحَتْ أَبْوَابُهَا﴾، هه تا کاتیک گه یشتنه لای و هاتنه لای، کتوپر ده روزه کانی دۆزه خیا ن لئ کرانه وه، ﴿وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا﴾، ده رگا وانه کانی (دۆزه خه وانه کان له فریشته کان) پییا ن گوتن: ﴿أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ﴾، ئایا له خو تان په وانه کرا وانیکتان بو نه هاتن! ئه م پرسیا رکردنه پرسیا رکردنی سه رزه نشتکارانه ی

نکوو لیلییکه رانه یه، ﴿يَتَلَوْنَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ﴾، ئایه ته کانی
 پهروه ردگار تانیان به سهر دا ده خویندنه وه؟ ﴿وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا﴾،
 دهشیان ترساندن و وریاشیان ده کردنه وه لهم دیداره ی ئه مپوستان؟ ﴿قَالُوا
 بَلَىٰ﴾، گو تیان: بای، ﴿وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾، به لام وشه ی
 سزا له سهر بیروایان پیویست بوو بوو، واته: ئیمه بویه هاتینه ئیره له بهر
 ئه وه ی بریاری خوامان له سهر پیویست بوو، که له میانی وشه کانیدا بریاره کان
 دهرده چن، وهک چو ن کاتی بریار دهرده چن بو بابایه کی تاوانبار، که سزا بدری،
 به نووسین بو ی دهرده کری، لیره دا مه به ست پتی ئه وه یه، بریاریان له لایه ن
 خواوه بو دهرچوو، چونکه بیروا (کافر) بوون، (کافر) له سهر کیشی (فاعل)ه،
 واته: هه قیک که بویان هاتبوو، شاردبوویانه وه و ره فزیان کرد بوو.

﴿قِيلَ ادْخُلُوا ابْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا﴾، پیمان گوترا: بچنه نیو دهر وازه کانی
 دۆزه خه وه به هه میشه یی تیدا ده میننه وه، ﴿فَبَسَّ مَوَى الْمُتَكَبِّرِينَ﴾،
 خراپترین جیگاش بو تیدا هه واننه وه دۆزه خه، بو خو به زلگران، واته: ئیوه خو
 به زلگربوون له به رانه بر کتیه کانی خواو پیغه مبه رانی خوا دا ﷺ، بویه پوژتان ئه م
 پوژه یه و به م مه رده ده چوون.

ئنجا دیته سهر باسی کۆمه لی دووهم:

﴿وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا﴾، ههروه ها ئه واننه ی پارێزبان
 له پهروه ردگاریان کرد بوو، به ره و به هه شتی کۆمه ل کۆمه ل به ری کران،
 ئه وانیش به به ری کردنیک که شایسته ی خویانه، به ریزو حورمه ته وه، وهک
 له سووره تی (مریم) دا، خوا ﷺ ده فهرمو ی: ﴿يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا﴾
 ﴿٨٥﴾ ﴿وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وَرِثًا﴾ ﴿٨٦﴾، مریم، واته: ئه و پوژه که تاوانباران
 به ره و دۆزه خ لی ده خوړین به تینوویه تی (وهک چو ن ئاژه لی تینو بو سهر
 ئاویان ده به ی، ره پیچه کیان ده ده ی و لیان ده خوړی)، به لام پارێزکاران به

شیوهی شاندو نوینەر (که پیشوازیی ده کرین) ئاوا به رهو خوای خاوهن به زهیی به پریان ده کهین، ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا﴾، ههتا کاتیک گه یشتنه لای به ههشت و، پیشتر ده روزه کانی کرابوونهوه، به نسبت دۆزه خیه کان ده فهرموئ: ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا فَتِحَتْ أَبْوَابُهَا﴾، تاکو گه یشتنه لای دۆزه خ، ئنجا ده رگاگان کتوپر کرانهوه، به لام لیڕه دا به نسبت پارێزکاران، ده فهرموئ: ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا﴾، ههتا کاتیک گه یشتنه لای به ههشت، پیشتریش ده روزه کان کرابوونهوه، چونکه به ههشتیه کان که ده چنه به ههشت، ئه گهر پیشتر ده روزه کانیان بۆ بکرینهوه، هه ر له دوور را، بۆن و به رامه ی به ههشتیان بۆ دۆ و، دیمه نه جوانه کانی به ههشت ده بینن و دلخۆش ده بن، به لام به نسبت تاوانبارانهوه، و سامی زیاتره، که کتوپر ده روزه کانیان بۆ بکرینهوه و له ناکاو به سه ریدا بکهون، نه ک له دوور را بیبینن و ترسیان لێ بشکێ، چونکه کاتیک ئینسان به شوینی کدا ده روات، ئه گهر ماریک، درنده یه کی لێ ده رپه ری کتوپر، زۆر سامی زیاتره، وه ک له وه ی له دوور را بیبینی و به چاوی بنگیوئ، ورده ورده بۆی ده چۆ و دوور بینیی خۆی وه رده گری، ﴿وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ﴾، ده رگاوانه کان به ههشته وانه کان، فریشته کان، که پاسه وانه کانی به ههشتن، پریان گوتن: ئاشتیتان له سه ر بێ، سه لامتان لێ بێ، ﴿طِبُّمُ﴾، ئیوه پاک و چاک بوون، ﴿فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ﴾، ده جا بچنه ئیو به ههشته وه به هه میشه یی، واته: له ئه نجامی ئه وه دا که پاک و چاکن، شایسته ی چوونه به ههشتن.

﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقْنَا وَعَدَهُ﴾، ئه وانیش گوتیان: ستایش بۆ ئه و خواجه ی که به ئینی له گه ل بردینه سه ر، ﴿وَأَوْرَثْنَا الْأَرْضَ﴾، سه ر زه مینشی کرده میراثمان واته: سه ر زه مینی به ههشتی دا به ئیمه، به ئیمه ی به خشی، وه ک چۆن میراتی که به ئینسان ده گات، به بێ زه حمهت، ئه و سه ر زه مینه شی کرده خه لاتی ئیمه، چونکه ئه و به ههشته به لێ ئیمانداران زه حمه تیان کیشاوه له دنیا دا، به لام کرده وه چاکه کانیان و زه حمهت کیشانه که یان بایی به ههشته که نه،

بویہ دہ فہرموی: بههشتی کرده میراثمان، ﴿نَبَوَّا مِنْ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ﴾،
 ئیمه له بههشتدا، له هر شوئیک بمانهوی، مه نزل داده ئین، نیشته جی
 ده بین، بههشتیکی فراوانه، ﴿فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَمَلِینَ﴾، باشتین پاداشت پاداشتی
 کارکه رانه، ئیشکه رانه، ئهوانه ی ئیشیان بو خوا کردوه.

﴿وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِیْنَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ﴾، فریشته کانش ده بینی (له رۆژی
 دوا پیدا)، بازنه یان بهستوه به دهوری عه پش و باره گای خواوه، وه ک له سوورەتی
 (الحاقه) دا، دہ فہرموی: ﴿وَالْمَلِکُ عَلٰی اَرْجَائِهَا وَیَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّکَ فَوْقَهُمْ یَوْمَئِذٍ ثَمْنِیَّةٌ﴾
 (۱۷) الحاقه، فریشته کان به دهوری ئاسمانه کانه وهن، (ئهو گه ردوونه که خوا
 ﷺ دووباره دروستی ده کاته وه لهو رۆژده دا)، ههشت عه پشی خوا هه لده گرن،
 ههشت له فریشتان و له کومه له فریشته کان، لیره شدا دہ فہرموی: فریشته کان
 ده بینی بازنه یان بهستوه، به دهوری عه پشه وه، ﴿یُسَبِّحُوْنَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ﴾، به
 ستایش کردنه وه پهروه ردگاریان به پاک ده گرن، واته: ههم ستایشی ده کهن و
 ههم به پاکي ده گرن، ههم به سیفته به رزه کانی وه سفی ده کهن، ههم هه رچی
 کهم و کورپی و په لهو له که یه، لئی دوور ده خه نه وه، چونکه خوا ﷺ وایه، خوا
 ﷺ رازاوه یه به هه رچی سیفته به رزو په سندهو، دووریشه له هه رچی له کهو
 کهم و کورپی، ﴿وَقُضِيَ بَیْنَهُم بِالْحَقِّ﴾، به هه ق و دادگه رانه ش دادوه رییان له
 نیوان دا کرا، واته: له نیوان مروقه کان و له نیوان جنددا، ﴿وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ
 رَبِّ الْعَالَمِینَ﴾، گوتراش: ستایش بو خوی پهروه ردگاری جیهانیان، له لایه ن کئ
 وه گوترا؟ له لایه ن هه مووانه وه گوترا، خوا ﷺ بیژره که ی دیاری نه کردوه، بو
 ئه وه ی بو هه مووان بچیته وه وه موویان بگریته وه.

مەسەلە گەنگەکان

مەسەلە یەكەم:

دوای فووی یەكەم بە كەپەنادا، هەموو ئەوانە ی لە ئاسمانەكان و لە زەویدان، بیهۆش دەبن و دەمرن، جگە لەوێ خوا بیهۆی نەمری، دوای فووی دووهمیش هەموویان هەلەستەووە تەماشە دەكەن، زەمینیش بە پروناکی خوا پۆشن دەبیتەووە، نامەكانی كەردەوانیش دادەنرین، پیغەمبەرەكان و شایەدەكانیش دەهینرین، بە دادگەری دادوهری دەكری لە ئیوانیاندا، هەر كەس سزاو پاداشتی تەواو و پەر بە پیستی خۆی پێدەدری:

خوا ﷻ دەفەر موی: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ ٦٨﴾ وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجِئَ بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ٦٩﴾ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ ٧٠﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە دوازدە بەرگەدا:

(١)- ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ﴾، فوو بە كەپەنادا كرا، پێشتر باسمان كرد (صور) شتیکی گەورە یە لە شیوەی قوچ (شاخ) ی ئازەل دا، لەلایەن ئیسرافیلەووە فووی پێداده كری، دەنگی زۆر بێرەزاو هارپۆنیکی زۆر گەورە یە، دەبیتە هوێ ئەوێ گەردوون تێك بجی، دوای فووی یەكەم، بۆیە دەفەر موی:

(٢)- ﴿فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾، هەر كەسیك كە لە ئاسمانەكاندا هەیهو، هەر كەسیك كە لە زەویدا هەیه، هەموویان بیهۆش كەوتن، یاخود هەموویان

مردن، له سوورەتی (النمل)دا، لهو بارهوه دهفه رموی: ﴿وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَكُلُّ أَتَوُهُ دَخِرِينَ﴾، واتە: ئەو پوژە که فوو به سووردا دهکری، هەرچی له ئاسمانەکان و هەرچی له زویدا ههیه، ههموویان ترسیان پێ دهنیشتی و رادهچلهکن، دادهچلهکن، مهگەر ئەوهی خوا بیهوی (دانهچلهکێ)و، ههموویان به ملکهچی دین بو لای (خوا ﷻ) بو ئەو شوینەیی خوا ﷻ بوی دیاریبکاردوون).

(فَصَعِقَ)، (صَعِقَ) دهگونجی به مانای داچلهکین و له هۆش خو چوون بێ و، دهشگونجی به مانای مردن بێ.

٣- ﴿إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ﴾، مهگەر کهسیک خوا بیهوی، هەر کهسیک خوا بیهوی نهمری، لهو پوژەدا، یان دانهچلهکێ، یاخود بیهۆش نهبی، ههندیک گوتوویانه: زۆر له زانیان گوتوویانه: چوار له فریشتهکانن، که خوا ﷻ ههلیبواردوون له مردن، ئەوانیش: (جیبریل و میکائیل و ئیسرافیل و فریشتهی مهگ (ملك الموت))، (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) ئەمه له (قتادة)وه هاتوه^(١).

٤- ﴿ثُمَّ نُفَخَ فِيهِ أُخْرَى﴾، دوايي فووێکی دیکه ی پێداکرا، بو جاری دووهم، فووی پێداکرا، که دهفه رموی: ﴿ثُمَّ نُفَخَ فِيهِ أُخْرَى﴾، (أُخْرَى: صِفَةُ مَوْصُوفٍ مَحْذُوفٍ، أَي: نُفَخَ فِيهِ نَفْخَةٌ أُخْرَى)، (أُخْرَى): سیفهتی وهسفرکراویکی قرتیزاوه، یانی: فووێکی دیکه ی پێداکرا، فووی دووهم.

٥- ﴿فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ﴾، یه کسه ر ئەوان ههلساو بوون، تهماشایان دهکرد.

(إِذَا) بو کت و پرسی (مفاجأة)یه، یانی: که فووی دووهمی پێداکرا، کت و پرسی ههلسان، (يَنْظُرُونَ) تهماشایان دهکرد، ئنجا (يَنْظُرُونَ) دوو واتای ههه، یان به مانای (يُبْصِرُونَ) تهماشایان دهکرد، یان به مانای (يَنْتَظِرُونَ) چاوه پێیان دهکرد، که خوا ﷻ چ بریارێکیان بو دهوات.

(١) زاد المسير في علم التفسير، لابن الجوزي، ص ١٠٥٥.

ئایا (هم) له (فَإِذَا هُمْ) دا، راناوه که بو کۆ ده چیتتهوه؟ هه موویان هه لسا بوون ته ماشایان ده کرد، یان چاوه پریان ده کرد، روونکه رهوانی قورئان گوتوو یانه: (الْخَلْقُ كُلُّهُمْ قِيَامٌ عَلَى أَرْجُلِهِمْ يَنْتَظِرُونَ مَاذَا يَقَالُ لَهُمْ؟)، خه لک هه مووی مرووف و جند به پتوه راوه ستاون و چاوه ری ده کهن، یا خود ده روانن: چیان پی ده گوتری و چیان بو بریار ده دری؟!.

٦- ﴿وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا﴾، سهر زه ویش به رووناکیی پهروه ردگاری روشن بووه، (إِشْرَاقٌ) به مانای روونبوونهوه دی، (شَرَقَتِ الشَّمْسُ) واته: خۆره که هه لات، به لام (أَشْرَقَتِ الْأَرْضُ)، واته: زه ویه که رووناک بووه، ئنجا ئایا رووناکیی پهروه ردگار، مه به ست پتی چیه؟ که زهوی روشن ده بیتتهوه به رووناکیی پهروه ردگاری، وه که له مانای گشتیه کهیدا باسما کرد:

أ- ده گونجی مه به ست پتی رووناکیی خوا ﷺ بی، که رووناکیی خوا ﷺ سیفه تیکی خوایه، وه که زانیاری خوا، ده سه لاتی خوا، حیکمه تی خوا، رووناکیی خواش سیفه تیکه له سیفه ته کان، که به ته نکید مه به ست پتی رووناکیی ماددی نیه، که به ره سه ته و چاو ده بیینی، به لکو وه که هه موو سیفه ته کانی دیکه ی خوا ﷺ، ته ویش سیفه تیکی خوایه.

ب- ده شگونجی رووناکیی خوا ﷺ، مه به ست پتی رووناکیه کی تایهت بی، که له و روژهدا به تایهت خوا ﷺ دروستی ده کات، بو ته وه ی سهر زهوی پی روشن بکاته وه.

ج- هه ندیک له زانیانیش گوتوو یانه: ﴿وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا﴾، (نور) لیردا مه به ست پتی دادگهریه، چونکه له فه رمایشتی پیغه مبه ردا هاتوه: {اتَّقُوا الظُّلْمَ، فَإِنَّ الظُّلْمَ ظُلُمَاتٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ} (أَخْرَجَهُ الْبَخَارِيُّ: ٢٤٤٧، ومسلم: ٢٥٧٩)، واته: خۆتان له سته م پاریزن، چونکه سته م تاریکیه کانی روژی قیامه ته.

ئنجا ته گهر سته م تاریکی بی، مانای وایه دادگهریی رووناکیه، که واته: به دادگهریی خوا، سهر زهوی روشن ده بیتتهوه، له و روژهدا که روژی دادگایی و دادوهریی کرانه، له نیوان مرووف و جنداو، که س تو زقالتیک زولمی لی نا کری، دادگهریی خوا هه موو سهر زهوی و مهیدانی کو کردنه وه ی لی پرسینه وه، روشن ده کاته وه.

(۷)- ﴿وَوُضِعَ الْكِتَابُ﴾ کتیبیش دانرا، (أل) ی سەر (الْكِتَاب) بۆ ناساندنه، ناساندنه کەش، لێره دا مەبەست پێی:

أ- (عهد) ه، کتیبە کە دانرا، کە دەگونجی مەبەست پێی:

- ۱- (لوح محفوظ) ب، ئەو هی کە خوا ﷻ هەموو زانیارییه کانی تیدا تۆمار کردوون.
- ۲- مەبەست پێی کتیبە کانی پیغەمبەرە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بن، کە بەرنامە کانی پیغەمبەرانیان تیدان، تا کو بە پێی ئەو کتیبانە لێرسینه وە لە گەڵ هەموو ئۆممە تاندا بکری.
- ۳- مەبەست پێی نامە کانی کردە وە کان ب.

ب- (الْكِتَاب) (ال) کە ی بۆ تیکرا (جنس) یه:

- ۱- جینسی لیست و نووسراوی کردە وە کانی مروّفە کان، دادە نری.
- ۲- نووسراوی تایبەت بە لێرسینه وە سزاو پاداشت، دادە نری.

(۸)- ﴿وَجَاءَ بِالْنَبِئَتَيْنِ وَالشَّهَادَةِ﴾ پیغەمبەرانی و شایە دەکانیش هێنران، پیغەمبەرە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ئەو دە دیارن و، شایە دەکانیش ئەو فریشتانەن کە کردە وە کانی مروّفە کانیان پاراستوون، وە ک خوا ﷻ دە فەرموی: ﴿وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ﴾ ق، واتە: هەر کە سیک هات لێخوڕیک و شایە دیکی لە گەڵ دایە، دوو فریشتە ی لە گەڵ دانە، یەکیان پێش خۆی دەدات و، ئەو ی دیکە شیان شایە دیی لە سەر دەدات.

(۹)- ﴿وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ﴾ بە هەق دادوەریان لە نێواندا کرا، پێشتریش گوتوو مانە: وشە ی هەق بە پێی ئەو سیاقانە کە تییاندا دی، مانایە کە ی دە گوێری، لێره دا: ﴿وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ﴾ واتە: بە دادگەرانه دادوەریان لە نێواندا کرا، جاری وایە وشە ی هەق بە مانای حیکمەتە، جاری وایە بە مانای قسە ی راستە، وە ک: (قُلْتُ الْحَقُّ) تۆ راستییت گوت.

(۱۰)- ﴿وَهُمْ لَا يظْلَمُونَ﴾ ئەوان سته میان لێ ناکری، (و) کە بۆ حاله، واتە: لە حالیکدا کە هیچ کام لەوانە تۆز قالیک سته می لێ ناکری، وە ک خوا ﷻ لە شوینی دیکە دا دە فەرموی:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ ۴۴ یونس، واتە: خوا ﷻ هیچ تۆزیک سته‌م له کەس ناکات، بەلام خە‌لک خۆیان سته‌م له خۆیان دەکەن. (۱۱) - ﴿وُوفِيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ﴾، هەر کەسە چی کرد بوو بە‌پێی ئەوه، پاداشت و سزای درایه‌وه.

(۱۲) - ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ﴾، ئەو (خوا ﷻ) یش زاناترە بە‌وه‌ی دەیانکرد، (وُوفِيَتْ: التَّوْفِيقُ: إِعْطَاءُ الشَّيْءِ وَافِيًا لَا نَقْصَ فِيهِ)، (تَوْفِيقٌ): بریتیه له‌وه‌ی شتێک بە ته‌واویی بدری، کەم و کورتیی تێدا نه‌بی، کە دە‌فه‌رموی: ﴿وُوفِيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ﴾، واتە: (جَزَاءَ مَّا عَمِلَتْ)، هەر کەسە سزاو پاداشتی ئەوه‌ی کرد بووی، بە ته‌واویی درایه‌وه.

﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ﴾، ئەو (خوا ﷻ) یش زاناترە بە‌وه‌ی دەیانکرد، خۆیان ئە‌گەر له بیریشیان چوو بی، خوا ﷻ هه‌مووی تۆمار کردوه له‌ ریی فریشتە‌کانه‌وه‌و، خۆشی به‌ زانیاریی بی سنووری، هه‌موو شتێک ده‌زانئ، کەواتە: (مَا عَمِلَتْ: أَي جَزَاءَ مَّا عَمِلَتْ، لِأَنَّ الْإِنْسَانَ يُوقَى الْجَزَاءَ لَا الْعَمَلَ)، چونکە مرو‌ف پاداشت و سزایه‌که‌ی ده‌درێته‌وه‌، نه‌ک خودی کرده‌وه‌کان، کە دە‌فه‌رموی: ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ﴾، لی‌ره‌داو له‌ زۆر شوێنی دیکه‌ش کە (صِغَةُ التَّفْضِيلِ) دی، خوا ﷻ زاناترە، واتە: ته‌واوی زانیاریی له‌ لایه‌، لی‌ره‌دا مه‌به‌ست ئەوه‌ نیه‌ کە به‌رانبه‌ر به‌ زانیاریی خوا، زانیارییه‌کی دیکه‌ هه‌یه‌، تا‌کو بگوتری هی خوا زیاترە، به‌‌لکو یانی: خوا زانیاریی هه‌ره‌ ته‌واوی له‌ لایه‌، له‌ باره‌ی ئەوه‌وه‌ کە ئە‌نجامیان ده‌دا.

له‌ باره‌ی ئەو پرسته‌یه‌وه‌ کە دە‌فه‌رموی: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ﴾.

ئە‌م دوو ده‌قه‌ دینین:

(۱) - {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَجُلٌ مِنَ الْيَهُودِ بِسُوقِ الْمَدِينَةِ، وَالَّذِي اصْطَفَى مُوسَى عَلَى الْبَشَرِ، فَرَفَعَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ يَدَهُ فَلَطَمَهُ، فَقَالَ: أَتَقُولُ هَذَا وَفِينَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ؟ فَذَكَرَ ذَلِكَ

لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: قَالَ اللَّهُ: وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ، إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ، فَأَكُونُ أَوَّلَ مَنْ يَرْفَعُ رَأْسَهُ، فَإِذَا أَنَا مُوسَى أَخِذْ بِقَائِمَةٍ مِنْ قَوَائِمِ الْعَرْشِ، فَلَا أَدْرِي أَرْفَعُ رَأْسَهُ قَبْلِي، أَوْ كَانَ مِمَّنْ اسْتَتْنَى اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ} (أخرجه البخاري: ۴۸۲۰، ومسلم: ۲۱۴۸).

واته: ئەبوو ھورەیرە خوا ﷺ، دەلی: پیاویک لە جوولە کەکان لە بازارێ مەدینە، گوئی: سویند بەو کەسە ی مووسای بەسەر ھەموو مروڤاندا ھەلبژاردو، پیاویک لە پشتیوانەکان دەستی بەرز کردووەو چەپەوانە یەکی لە دەم و چاویدا، گوئی: چۆن شتی وا دەلیی لە حالیکدا کە پیڤخەمبەری خوا (محمد) ﷺ لە نیو ئیمەدا ھەیە؟ ئەو ھەو بو پیڤخەمبەری خوا ﷺ گیرداریەو، ئەویش فەرمووی: خوا ﷺ دەفەرمووی: (ئایەتە کە ی خویندەو) کە فوو بە کەرەنادا کرا، ھەر کەسیک کە لە ئاسمانەکان و زەویدا ھەیە، لە ھۆش خۆی چوو، مەگەر ئەو ھەو خوا ﷺ بیهوئی نەمری، ئنجا من یە کەم کەس دەبم سەر بەرز دەکەمەو، کە تەماشای دەکەم، ئەو ھەو مووسا علیہ السلام یەکیک لە پیچکەکانی عەرشێ گرتو، نازانم ئایا لە پیش مندا سەری بەرز کردۆتەو، یاخود لەوانە یە کە خوا ﷺ ھەلیواردووەو نەیمراندو، (لە جیاتی ئەو ھەو کاتی خۆی داوایکرد خوا ی پەرودەرگار ببینی، ئەو برووسکە (صاعقة) یە ی ئەو کاتە بو ی وەبری ھەو ئیستای کەوتو).

(۲) - لە نیوان دوو فوو بە کەرەنادا کردنەکاندا، چەندە ماو ھەیە؟ لەو بارەو ھەش ئەم دەقە دینین:

إِعْنُ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا بَيْنَ النَّفْخَتَيْنِ أَرْبَعُونَ»، قَالُوا: يَا أَبَا هُرَيْرَةَ أَرْبَعُونَ يَوْمًا؟ قَالَ: أَتَيْتُ. قَالُوا: أَرْبَعُونَ شَهْرًا؟ قَالَ: أَتَيْتُ. قَالُوا: أَرْبَعُونَ سَنَةً، قَالَ: أَتَيْتُ، «ثُمَّ يُنْزَلُ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءٌ فَيَنْبُتُونَ كَمَا يَنْبُتُ الْبَقْلُ»، قَالَ: «وَلَيْسَ مِنَ الْإِنْسَانِ شَيْءٌ إِلَّا يَبْلَى إِلَّا عَظْمًا وَاحِدًا، وَهُوَ عَجْبُ الذَّنْبِ، وَمِنْهُ يُرْكَبُ الْخَلْقُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ»} (أخرجه البخاري: ۴۸۱۴، ومسلم: ۲۹۵۵)

واته: ئەبوو ھورەپرە ﷺ، دەلی: پیغمبەری خوا ﷺ فەرمووی: ئیوان دوو
 فوو پێداکردنەکان چلە، (ئەو ھەر ئەوەندە فەرموو، ئنجا ئەبوو ھورەپرە
 کە فەرموودە کە ی گێراوە تەو، ھاوێلان لێیان پرسی: ئەو ئەبوو ھورەپرە!
 مەبەستی چل پۆژ بوو؟ گوئی: نالیم: ئەو یە، گوئی: چل مانگ؟ گوئی: ئەو ش
 نالیم، گوئی: چل سالی؟ گوئی: ئەو ش نالیم، (واته: من نازانم، مەبەستی لێ
 قسە ی پیغمبەر ﷺ کە فەرموویەتی: چل، چییە؟)، دوایی خوا لێ سەرپۆش ئاوێک
 دادەبەزینی مرقەکان وەک چۆن پووێک و دانەوێلە دەپۆش، ئاوا دەپۆشەو،
 مرقە ھەموو شتیکی لێ دەپۆش، جگە لێ یەک ئیسقان کە پێی دەگوێری:
 (عَجَبُ الذَّنْبِ) واته: ئیسکی کلێنجە، کە مرقەکان لێ پۆژی قیامەتدا لێوێو
 دروست دەکێنەو، (وێک دەنکە تۆیە کە).

مه سه له ی دووهم:

پۆل پۆل به ڕی کرانی بیروایان به رهو دۆزه خ و، پرسیارکردنی سه رزه نشتکارانه ی فریشته دۆزه خه وانه کان، که ئایا پیغه مبه رانتان بۆ نه هاتن له خۆتان و ئایه ته کانی خویان به سه ردا نه خویندنه وه و، له م دیداره تان نه یانترساندن و هۆشدارییان پی نه دان؟ وه لامدانه وه ی وانیش به: با، به لام بریاری ئازاردان له سه ر بیروایان چه سپاوه!:

خو الله ده فهرموئ: ﴿وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا ۚ إِذَا جَاءُوهَا فَتَحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧١﴾ قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٢﴾﴾

شیکردنه وه ی ئه م ئایه تانه، له ده (۱۰) برگه دا:

۱- ﴿وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا﴾، ئه وانه ی بیروابوون به رهو دۆزه خ پۆل پۆل به ڕی کران، (زُمَرًا، أي: جَمَاعَاتٍ)، کۆمه ل کۆمه ل به ڕی کران، که ده فهرموئ: ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، واته: ئه وانه ی هه قیان داپۆشیوه و ره فز کردوه.

که ده فهرموئ: ﴿وَسِيقَ﴾ به ڕی کران، ده لئ: (السَّوْقُ: جَعَلَ الْمَاشِيَ مَاشِيًا آخَرَ يَسِيرُ أَمَامَهُ، وَضَدَهُ: الْقَوْدَن، (سَوْقٌ) ئه وه یه که شتیک ناچار بکه ی له پیشته وه بروات، دژی (سوق) یش (قود) ه، (سَوْقٌ) ئه وه یه وه پیش خۆی بده ی و تۆ له پشتیه وه برۆی، (قود) یش ئه وه یه که تۆ پیشبکه و ی و ئه ویش له دوا ی خۆته وه راکیشی^(۱).

به رپی کردنی بیپروایان به رهو دۆزه خ کۆمه ل کۆمه ل، دیاره چۆنه، وه ک له سوورپه تی (مریم) دا ده فهرموئ: ﴿وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَرِثًا﴾ (۸۶)، ئه و رۆژه که تاونباران به رهو دۆزه خ به تینوویه تی (وه ک چۆن ئاژه لیک ئاو ده ده ی بۆ سه ر ئاو ده بیه ی)، به رپیان ده که یین، به حالیکه ی شپرزو ناخۆش!

۲- ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا فَتَحَتْ أَبْوَابَهَا﴾، هه تا کاتیک چوون بۆ لای، (چوون بۆ لای دۆزه خ)، کتوپر ده رواز ه کانی کرانه وه.

ئه گهر مروؤف کتوپر شتیکی سامناک بیینی، دایده چله کینی و ترس و بیمی ده خاته دل، که ده فهرموئ: ﴿فَتَحَتْ﴾ خویندراویشه ته وه: ﴿فَتَحَتْ﴾، (فَتَحَتْ) واته: کرانه وه، به لام (فَتَحَتْ) واته: زۆر چاک ده رگا کان کرانه وه، مانایه که ی به هیتر ده کات، ئنجا ئایا کاتیک به رهو دۆزه خ ده چن، دۆزه خ چۆنه؟ خوا ﷻ له سوورپه تی (الحجر)، له ئایه ته کانی: (۴۳ و ۴۴) دا، به یانی کردوه که دۆزه خ هه وت ده روازه ی هه ن: ﴿وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ (۱۳) ﴿لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِّكُلِّ بَابٍ مِّنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُومٌ﴾ (۴۴)، به دلنایی به لینگه ی هه موویان دۆزه خه، (ئه وانه ی که شوینی ئیبلیس ده که ون، تیکراییان، به لینگه که یان و ژوانگه که یان دۆزه خه)، هه وت ده رگای هه ن، بۆ هه ر ده رگایه ک به شیکی دیارییکراویان هه یه، (له شوینکه وتووایی ئیبلیس که لیوه ی بچه ژوور).

۳- ﴿وَقَالَ لَهُمْ خُزْنُهَا﴾، کۆکه ره وه کانی وی (دۆزه خ) پییان گوتن.

(خَزْنَة) کۆی (خَازِن) ه، وه ک (سَدَنَة) کۆی (سَادِن) ه، (خَزْنَة) تاکه که ی (خَازِن) ه، واته: کۆکه ره وه، وه ک (سَدَنَة) تاکه که ی (سَادِن) ه، واته: بته وان، یاخود: مه زارگه وان، (خَزْنَة) کۆکه ره وه کانی دۆزه خ، واته: ئه وانه ی خه لک له دۆزه خدا کۆ ده که نه وه، پییان گوتن:

۴- ﴿أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ هَذَا﴾، ئایا له خو تان په وانه کراوانیکتان بۆ نه ها تبوون؟!

۵- ﴿يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُم﴾، که ئایه ته کانی په روهر دگارتانیان به سه ردا ده خویندنه وه.

(۶) ﴿وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ﴾ له دیداری ئەمڕۆشتان دەیانترساندن و وریایان دەکردنەوه؟.

(۷) ﴿قَالُوا بَلَىٰ﴾ گوئیان: بە، (بۆمان هاتن، دانیان پێدا هێنا).

(۸) ﴿وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ بەلام وشەى سزاو ئازار پێویست بوو لەسەر بێپروایان، واتە: بەلام ئێمە خۆمان بەزلگرت و عینادییمان کرد، بۆیە بریاری سزا بەسەر ئێمەى بێپروادا چەسپی، (گافیرین) ئەوانەى هەق دادەپۆشن و رەفزی دەکەن و قبوولی ناکەن.

(۹) ﴿قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا﴾ گوێرا: بچنە ئێو دەروازەکانی دۆزەخەوه، بە هەمیشەیی لە دۆزەخدا میننەوه.

(۱۰) ﴿فَبَسَّ مَوَى الْمُتَكَبِّرِينَ﴾ خراپترین نشینگە نشینگەى خۆبەزلگرانە (کە دۆزەخە)، (المئوى: مەکان ئۆء، وَهُوَ الْإِقَامَةُ، وَالْمَخْصُوصُ بِالْذَمِّ مَحْذُوفٌ: فَبَسَّ مَوَى الْمُتَكَبِّرِينَ جَهَنَّمَ)، (مئوى) بە مانای شوینی (ئۆء)ە، ئه‌ویش بە مانای نیشتەجی بوونە، ئنجا لێرەدا ئەوهی کە تاییه‌تکراوه بە زەم، قرتیندراوه‌و ئاواى لى دیتەوه: (فَبَسَّ مَوَى الْمُتَكَبِّرِينَ جَهَنَّمَ) خراپترین جیگەى تیدا نیشتەجی بوونی خۆبەزلگران، دۆزەخە.

بە پیکرانی بێپروایان بە هەموو جوړەکانیانەوه، هاوبەش بۆ خوادانەران، مولحیدەکان، هەلگەراوه‌کان، خاوەن کتییەکان، هەموو ئەوانەى بێپروابوون کۆمەڵ کۆمەڵ، لە زۆر شوینی قورئاندا باسکراوه:

(۱) بۆ وێنە: لە سوورەتی (الملک)دا بە وشەى: (فوج) هاتوه، وهک دەفهرموى: ﴿كُلَّمَا أَلْقَىٰ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ﴾ هەر کاتى کۆمەلێک فڕێدارانە ئێو دۆزەخەوه، دۆزەخەوانەکان لێیان پرسین: ئایا وریاکەرەوه‌تان بۆ نه‌هاتبوو؟.

(۲) لە سوورەتی (الأعراف)دا، بە وشەى (أُمم) هاتوه: ﴿قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ فِي النَّارِ﴾ واتە: خوا فەرمووی: بچنە ئێو کۆمەلانیکیه‌وه که لە پێش ئێوه‌دا تێپەریون لە جندو مروّف.

(۳) - ههروهه ها له سووره تی (فصلت) دا، دیسان به وشه ی: (أَمَم) هاتوه: ﴿وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أَمْرِ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَسِرِينَ﴾ ۲۵، واته: فهرمایشتیان له سهه ر پئویست بوو، بریاریان له سهه ر پئویست بوو، (که سزابدرین) له نیو کومه لانی کدا که له پیش واندا تپه پری بوون له جندو مروؤف، به راستیی هه ر نه وان زیانبار بوون.

(۴) - ههروهه ها له سووره تی (ص) دا به وشه ی: (فوج) هاتوه: ﴿هَذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَعَكُمْ﴾ ۵۹، ص، نهوانه کومه لیکن له گه ل ئیوه دا خو تپه ستیون بو نیو دوزه خ، خوایی تی ده تریجینن.

که ده فه رموی: ﴿يَتَلَوْنَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ﴾، به دنیایی مه به ست پئی فه رمایشتی خواجه که له کتبه کانیدایه، دیاره نهوانیش دان پیدادینن، نه وهش که هه ندیک له توئژه ره وان گوتوو یانه یانی: با ئیمه پیغه مبه رانمان بو هاتن و ئایه ته کانیمان به سه ردا خویندینه وهو له م رۆژه یان ترساندین، به لام خوا ﷺ بریاری بو دابووین.

نه وه وانیه و نه و مانایه هه له یه، خوا ﷺ بریاری بو نه داون، که بریاری خواو قه ده ری خوا ملیان پی بسوورینن به ره و کوفرو دوایی تووشی دوزه خ بن! یان: له بهر نه وه ی خوا بریاری دوزه خ ی بو داون، وابکه ن، نا! به لکو له بهر نه وه ی بیروابوون، خوا ﷺ بریاری دوزه خ ی بو داون، نه ک له بهر نه وه ی خوا بریاری بو داون، بیروابوون، به لکو چونکه بیروابوون و خوا ﷺ زانیویه تی بیروا ده بن، به ویستی ئازادی خویمان، بویه بریاری دوزه خ ی بو داون، نه وه تا بو خوشیان ده لین: ﴿وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾، (کافرین) کوی (کافر) ه، نه ویش ناوی بکه ر (إِسْمُ قَاعِل) ه، واته: داپۆشه ر، ره فزکه ر، ئنجا فریشته کانیش پییان ده لین: ﴿فِي سَمَوِی الْمُتَكَبِّرِينَ﴾، (متکبرین) یش دیسان ناوی بکه ر (إِسْمُ قَاعِل) ه، واته: نهوانه ی خویمان به زلگرتوه، که واته: له سۆنگه ی نه وه وه که به ویستی ئازادی خویمان بیروا و خو به زلگر بوون، به و مه ره ده چوون.

مەسەلەى سێهەم و کۆتایی:

بە ڕێ کرانی پارێزکاران کۆمەڵ کۆمەڵ بەرەو بەهەشت، دواى گەشتیان بە نزیکى، کرانەوهى دەروازەکانى و، سلاویکردنى فریشتەکان و ستایشکردنیان و فەرموویکردنیان بۆ چوونە بەهەشت و ستایشکردنیان بۆ خوا، کە بەهەشتی پێبەخشیون، سەرەنجام بازە بەستنى فریشتان لە دەوری عەرش و، ستایشکردن و بە پاکگرتنى خواو، دادوەریی لە ئیواندا کرانیان بە هەق و، گوترانی: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ لە لایەن هەموو لایەکەوه:

خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ ۝٧٣﴾ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقْنَا وَعَدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ۝٧٤﴾ وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِيزِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝٧٥﴾

شیکردنەوهى ئەم ئایەتانە، لە دوازدە بڕگەدا:

(١)- ﴿وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا﴾، ئەوانەى پارێزبان لە پەرورەدگاربان کرد بوو، کۆمەڵ کۆمەڵ بەرەو بەهەشتى بە ڕێ کران، ئەمە وەک زانایان دەلێن: بەشیوەى (مشاکلة) بۆ ئەوانیش گوتراوه: (سِيقَ)، ئەگەرنا لە سوورەتى (مەرىم) دا هاتوه: ﴿يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا ۝٨٥﴾ وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَرْدًا ۝٨٦﴾، ئەو پۆژە کە تالانباران بەرەو دۆزەخى بە تینووێهتیی لێدەخوێن، بەلام پارێزکاران وەک شاندو نوێنەر بە حورمەت و پێژەوه بەرەو بەهەشت دەبەین.

(٢)- ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا﴾، هەتا کاتیک کە چوونە لای بەهەشت.

(۳) - ﴿وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا﴾، دەروازەکانی کرابوونەو، خویندر اویشەتەو: (فُتِحَتْ)، دەروازەکانی زۆر کرابوونەو، واتە: پێش ئەوێ بگەنە لای، دەروازەکانی کرابوونەو، بە پێچەوانەیی دۆزەخییەکانەو، کە دەگەنە بەردەمی دۆزەخ، دەروازەکانی دەکرێنەو، تاكو دابچلەکین و بترسین، بەلام بەهەشتییەکان هەر لە دوور را دەروازەکانیان بۆ خراونە سەر پەشت، بە دلتیاییش زیاتر پێزو حورمەت لێگرتن، لەوێ دایە کە میوانێک دەچێ بۆ شوینێک، پێشی دەرگاکی بۆ بکریتهو، نەک بە کوتە کوت و تەقە تەق لە دەرگا بد، یان چەند جارێک جەرەس لێ بدات، ئنجا بە دیرو ژووانەو، خانە خوێ دی، یان نایەت! ئەوێ جووێکە لە پێز لێنەگرتن، پێز لێگرتن ئەوێ کە لە دوورەو دەرگاکی ناوێ بکریتهو، بۆیە لە سوورەتی (ص) دا، خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿جَنَّتِ عَدْنٍ مُّفْتَحَةً﴾ **لَهُمُ الْأَبْوَابُ ٥٠**، واتە: بەهەشتانیکی جێی تێدا مانەوێ هەمیشەیی، دەرگاکیان هەمیشە ناوێ لۆ کراوون.

کەواتە: لێردا کە دەفەرموێ: ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا﴾، واتە: (حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَأَبْوَابُهَا مُفْتَحَةً)، هەتا کاتی کە چوونە لای بەهەشت، دەرگاکیانی کرابوونەو و ناوێ لۆ کرابوون.

(۴) - ﴿وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ﴾، بەهەشتەوانەکان، پاسەوانەکانی بەهەشت پێیان گوێن: سەلامتان لێ بێ، ناشتی لەسەر ئێو بێ و سەلامەتی بۆ ئێو.

(۵) - ﴿طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ﴾، ئێو پاک و چاک بوون، (لە دنیا دا خۆتان پاک و چاک کردو، بە هۆی شوینکەوتنی شەریعەتی خواو، خۆتان بزار کردو لە سیفەتە خراپەکان و، خۆتان پازاندوئەو بە سیفەتە باشەکان)، ئیستاش بە هەمیشەیی بچنە نێو بەهەشتەو، وەک زانیان دەلێن: (طَابَ قَلْبُكُمْ بِالْإِيمَانِ وَالْتَّوْحِيدِ، وَلِسَانُكُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ، وَجَوَارِحُكُمْ بِالطَّاعَةِ)، دلتان بە هۆی ئیمان و خوا بە یە کگرتنەو پاک بوو، زمانتان بە هۆی یادی خواو پاک بوو، ئەندامەکانیشتان بە هۆی فەرمانبەری بۆ خواو، پاک بوون.

(۶) ﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ﴾، گوتیان: ستایش بۆ ئه و خواہی به ئینه که ی له گه لمان دا راستکردو، زه مینی کرده میراتی ئیمه، (واته: سهر زه مینی به هه شت، یاخود (أَرْض) به مانای شوینی تیدا نیشته جی بوونه، واته: شوینیکی کرده میرات و به ئیمه ی به خشی که تیدا نیشته جی بین).

﴿وَأَوْرَثْنَا الْأَرْضَ﴾، سهر زه مینیشی کرده میراتمان، (أَوْرَثْنَا: أَعْطَانَا كَمَا نَأْخُذُ الْمِيرَاثَ الَّذِي لَا يَطْلُبُ بِهِ أَحَدٌ، أَوْ كَمَا يَأْتِي الْمِيرَاثُ أَحَدًا بِدُونِ تَعَبٍ)، به هه شتی دا به ئیمه وه ک چۆن که سیک میرات وهرده گری، دواپی که سی دیکه داوای ئه و به شه ناکات، له بهر ئه وه ی هه قی خۆیه تی، یاخود بۆیه وشه ی (أَوْرَثْنَا) ی به کاره ی ناوه، وه ک چۆن که سی میرات ده گری، بی ئه وه ی پۆه ی ماندوو بی، ئاوا له قه دهر ئه و به هه شته ش کرده وه باشه کانی ئیمه له دنیا دا هیه نه بوون، ماندوو بوونیان تیدا نه بووه.

(۷) ﴿نَبَوُّا مِنْ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ﴾، ئیمه له ههر شوینی که مانه وی له به هه شتا نیشته جی ده بین، (النَّبَوُّ: السُّكْنَى وَالْخُلُوعُ، وَالْمَعْنَى: يَنْتَقِلُونَ فِي الْغُرَفِ وَالْبَسَاتِينِ تَفَنُّنًا فِي النَّعْمِ)، (تَبَوُّا) به مانای نیشته جی بوون و دامه زران و سه قامگیر بوونه، به لام لیره دا مه به ست ئه وه یه که له کۆشک و باله خانه و باغ و بیستانه کانی به هه شتا، بۆ ئه ملاولا ده چن، شوینیکی دیاریکراویان نیه، به لکو به که یفی خویان دین و ده چن، ههر جاره له شوینی که نیشته جی ده بن، به مه به ستی رابواردنی جوړاو جوړ.

(۸) ﴿فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَمَلِينَ﴾، باشتین پاداشت پاداشتی کارکه رانه، واته: ئه وانه ی به گویره ی به رنامه ی خوا کاریان کردوه بۆ وه ده سه ی تانی په زامه ندیی خوا.

(۹) ﴿وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِيزَاتٍ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ﴾، فریشته کانیش ده بین له ده وری عه رش بازنه یان به ستوه، ده وری عه رشیان داوه.

(۱۰) ﴿يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ﴾، به ستایشکردنه وه په روه ردگاریان به پاک ده گرن، واته: ده لێن: (الْحَمْدُ لِلَّهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ) یان (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ) ههم به پاک ده گرن و ههم ستایشی ده کهن.

(۱۱) - ﴿وَقَضَىٰ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ﴾، بە ھەق و دادگەرانهش دادوهریی کرا لە نێوان ھەموو لایەکیاندا.

(۱۲) - ﴿وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، گوتراش: ستایش بۆ خوای پەرورەدگاری جیهانیان، واتە: لەلایەن ھەموو لایەکەوێ گوترا، لەلایەن فریشتەکانەو، لەلایەن پیغمبەرەکانەو (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، بە تاییەت لەلایەن ئەھلی بەھەشتەو بە گشتیی، بە مەرووف و جندەکانەو.

(الزَّمَخْشَرِي) قسە یەکی جوان دەکات لەو بارەو، کە خوای کاربەجێ بۆ ھەر کام لە بەھەشتییەکان و دۆزەخییەکان، وشە (سَيِّق) ی بە کارھێناو، ھەر و ھا خاوەنی: (إعراب القرآن)، (محي الدين درويش)^(۱)، لە تەفسیرەکی خۆیدا، ھەم قسەکی ئەو دینێ، ھەم خووشی پوو نکردنەوێ لە سەر دەدات، دەڵێ:

وشە (سَيِّق)، کە بۆ بەھەشتییان و دۆزەخییان بە کارھێناو، ئەو کە یەک بێژە بە کاربەجێ بۆ دوو حاڵەتی دژ بە یەک و لێک جیا، جوړیکە لە پەوانبێژی، بەلام بۆ ھەر کامیان، بەو شیوەیە لێ دەوشتەو، چونکە بێگومان بێپروا دۆزەخییەکان ئەو شیوەیە شایستەیان، بریتییە لەوێ بە بێ پێژی و توندوتیژی وەک چۆن ئەوانە ی کە یاخی دەبن لە ھۆکمران، پالەستۆ دەدرێن، ئاوا بە پێ دەکرێن، بەلام ئەھلی بەھەشت: بە سواری و بە پێزو حورمەتەو، بەرەو ئەو شوێنە ی کە جێگای پەزامەندی خوای پەرورەدگار دەبرێن، ھەر وەک چۆن ئاوا مامەلە دەکری لە گەڵ میوانیکدا، کە بابای خانە خوێ بیەوێ پێژی لێ بگری، ھەلبەتە خوا ﷻ، فریشتەکانی خواش، بەو شیوە مامەلە دەکەن لە گەڵ میوانەکانی خوادا ﷻ بەھەشتییەکانیش میوانی خان، بەلام ئەھلی دۆزەخ ئەوانەن کە لە خوا یاخیبوون، بۆیە وەک دیل و کەسانیک یاخی کە دەگیرنەو دەھێژن بۆ سزادان، ئاوا پالەستۆ دەدرێن و پەلکێش دەکرێن.

چوار فہرمودہ لہ بارہی بہہشت و بہہشتیہکانہوہ

(۱) - پیغمبر ﷺ دہ فہرموی: { فِي الْجَنَّةِ ثَمَانِيَةُ أَبْوَابٍ، مِنْهَا بَابٌ يُسَمَّى الرِّيَّانَ، لَا يَدْخُلُهُ إِلَّا الصَّائِمُونَ } (أَخْرَجَهُ الْبَخَارِيُّ: ۳۵۵۸، مُسْلِمٌ: ۱۱۵۲، عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ).

واتہ: بہہشت ہشت دہروزہی ہن، دہرگاہہ کیان پیی دہگوتری: (الرَّيَّان) تہنیا ٹہوانہی پوژوو گربوون (واتہ: پوژووی سونہتیاں گرتوون) لہو دہرگاہہوہ دہچنہ ژوور.

(۲) - پیغمبر ﷺ دہ فہرموی: { «مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَتَوَضَّأُ فَيُحْسِنُ وُضوءَهُ، ثُمَّ يَقُولُ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ، إِلَّا فُتِحَتْ لَهُ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ الثَّمَانِيَةِ يَدْخُلُ مِنْ أَيِّهَا شَاءَ» } (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۲۳۴، وَابُو دَاوُدَ: ۱۶۹، ۱۷۰، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۵۵، وَابْنُ مَاجَهَ: ۴۷۰).

واتہ: ہیچ کام لہ ئیوہ نیہ، دہستنوئژ بگری، دہستنوئژہکھی بہ تہواوی بگری، دواپی لہ کوٹایی دہستنوئژہکھی دا بلی: (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ)، واتہ: شایہدی دہدہم کہ جگہ لہ خوا ہیچ پەرستراویک نیہو، موحممہد ﷺ بہندہی خواو پہوانہکراوی خواہی، ہەر کہسی وابتات، ہہشت دہرگاہی بہہشت بوئی دہکریئہوہو، لہ ہەر کامیکیانہوہ بیہوئی دہچیتہ ژوور، (مادام خواہنی دہستنوئژ بی، دیارہ ٹہہلی نوئژو تاعہتیشہ).

(۳) - ہہروہا پیغمبر ﷺ لہ فہرمایشی دیکہدا دہ فہرموی: { إِنَّ أَوَّلَ زُمْرَةٍ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ عَلَى صُورَةِ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ عَلَى أَشَدِّ كَوْكَبٍ دُرِّيٍّ فِي السَّمَاءِ إِضَاءَةً } (أَخْرَجَهُ الْبَخَارِيُّ: ۳۱۴۹، وَمُسْلِمٌ: ۲۳۳۴، وَاللَّفْظُ لِلْبَخَارِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ)، واتہ: یہکہمین کوئمہلیک کہ دہچنہ بہہشت، لہسہر شیوہی مانگن لہ شہوی بہدردا، (شہوی چواردہو پازدہ کہ زور بہ شوقة)، ئنجا ٹہوانہی دواپی وان، لہسہر شیوہی ٹہستیرہیہکی

گەوهەرین (زۆر بە شووقە بە نەسبەت یتیمەوه)، پر رووناکییە لە ئاسماندا، (بەو شیوەیە دەچنە نێو بەهەشتەوه).

(۴)- هەر وهەها پیغەمبەری خوا ﷺ دەفەر موی: {يُخَلِّصُ الْمُؤْمِنُونَ مِنَ النَّارِ، فَيُحِبُّونَ عَلَى قَنْطَرَةٍ بَيْنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ، فَيَقْتَصُّ لِبَعُضٍ مِنْ بَعْضٍ مَظَالِمَ كَانَتْ بَيْنَهُمْ فِي الدُّنْيَا، حَتَّى إِذَا هُذِّبُوا وَنُقُوا، أُذِنَ لَهُمْ فِي دُخُولِ الْجَنَّةِ، فَوَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ، لَأَحْدَهُمْ أَهْدَى مِمَّنْزِلِهِ فِي الْجَنَّةِ مِنْهُ مِمَّنْزِلِهِ كَانَ فِي الدُّنْيَا} (أَخْرَجَهُ البخاري: ۲۴۴۰، وابن حبان: ۷۴۳۴، والحاكم: ۳۳۴۹، ۸۷۶۰، وأبو يعلى: ۱۱۸۶).

واتە: برواداران لە ئاگر دەرباز دەکرین، (بەسەر پردی سەر پەشتی دۆزەخدا دەپەرێنەوهو دەرباز دەبن) لە شوینیکی پادەگیرییە لە نێوان بەهەشت و دۆزەخدا، هەتا هەندیک سەتەم و ماف کە لە دنیا دا نێوانیاندا هەبوون، تۆلە لە هەندیکیان بۆ هەندیکیان وەر دەگیریتهوه، هەتا کاتیکی کە پاککرانەوهو خاوینکرانەوه، ئنجا مۆلەت دەدری بچنە بەهەشتەوه، (دەفەر موی): سویند بەو کەسە ی گەیا نێو موحەممەدی بە دەستە، یەکیکیان شارەزاترە بە جیگا و ریگای خۆی لە بەهەشتدا، لە شارەزایی بە مائی خۆی لە دنیا دا.

واتە: چۆن وەک بە مائی خۆی دەزانیتەوه لە دنیا دا، باشتەر لەوه لە بەهەشتدا بە شوین و مائی خۆی دەزانن، پیغەمبەریش ﷺ بۆیە و دەفەر موی، چونکە بەهەشت جیهانیکی زۆر گەورە و فراوانە.

خوا بە لوتف و کەرەمی خۆی یتیمە لەو کەسانە بگیری، کە بە پاکیی و چاکیی فریشتەکان پیشوازییان لێ دەکەن و، سەلامیان لێ دەکەن و، لەو کەسانە مان بگیری کە دەچنە بەهەشتەکانی خوای پەرورەدگارەوهو، خوای پەرورەدگار لێیان پازیی دەبن و، لە خزمەت پیغەمبەرای خوا ﷺ بەندە پاک و چاکەکانی خوا دا دەبن.

لێرەشدا کۆتایی بە تەفسیری سوورەتی (الزمر) دینن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تہ فسیری سوورہ تی

خافری

دەستپیک

بەرپـزان!

خوا پشتیوان بـی، ئەمـرۆ (۸/ ربيع الثاني / ۱۴۴۱) کۆچیی، بەرانبەر (۵/ ۱۲ / ۲۰۱۹) ی زایینی، دەست دەکەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی (غافر).

پێناسەی سوورەتی (غافر) و بابەتەکانی

یەكەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە زیاتر ناوی سوورەتی (غافر)ی، بۆ بەکارهاتووە، بەلام وێرای (غافر) سوورەتی (المؤمنین)یشی، بۆ بەکارهاتووە، دیسان (حم المؤمن)، هەروەها هەندیکیش سوورەتی (الطول)یان بۆ بەکارهێناوە، بەلام کەمتر، لەو بارەووە کە ناوی (حم المؤمن) یەکیکە لە ناوەکانی ئەم سوورەتە، ئەم دەقە هاتووە:

{ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ قَرَأَ حَمَّ الْمُؤْمِنِ إِلَى: ﴿إِلَيْهِ الْمَصِيرُ﴾ ٢ غافر، وَآيَةَ الْكُرْسِيِّ حِينَ يُصْبِحُ، حَفِظَ بِهِمَا حَتَّى يُمْسِيَ، وَمَنْ قَرَأَهُمَا حِينَ يُمْسِي حَفِظَ بِهِمَا حَتَّى يُصْبِحَ } (أخرجه الترمذي: ۲۸۷۹، والبيهقي في شعب الإيمان: ۲۴۷۳، وَضَعَفَهُ الترمذي بقوله: هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، والحديث قد صَحَّ فِي آيَةِ الْكُرْسِيِّ وَحدها من وجوه).

واتە: ئەبوو ھورەیرە (خوا لێی پازیبی) دەلێ: پیغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: ھەر کە سێک (حم المؤمن) ﴿حَم﴾ تاكو ﴿إِلَيْهِ الْمَصِيرُ﴾ ٢ غافر،

(۱) ﴿حَم﴾ ١ تَزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ٢ غافر الدُّبِّ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ ٣ غافر.

بخوینى، ههروهها (آيَةُ الْكُرْسِيِّ) بخوینى، ئەگەر کاتیک پۆژ دەکاتەوه ئەو دووانە بخوینى، بە ھۆیانەوه پارێزراو دەبى تاکو ئیوارەو، ئەگەر کاتیک ئیوارەى لى دادى، بیانخوینى، بە ھۆیانەوه پارێزراو دەبى تاکو بەیانى دەکاتەوه.

بەلام هەندیک لە زانیان لە بارەى سەنەدى ئەم دەقەوه مشتومڕیکیان ھەیه بۆ وینە: (الترمذی) بە (غریب)ى داناو، کە ئەو ھەش زاراوەیەکی فەرموودەناسانە، بەلام بە نسبەت (آيَةُ الْكُرْسِيِّ)یەو، لە چەند رێیەکەو چەسپاو کە راستەو فەرماشتی پیغەمبەر ﷺ.

دووهم: شوینى دابەزینی:

ئەم سوورپەتە مەککەییە، بە یەکدەنگی ھەموو زانیان، ئەم سوورپەتە وێرای شەش سوورپەتی دیکە، کە ھەموویان بە (حم) دەست پێدەکەن، ھەموویان مەککەیین کە بریتین: لە (غافر، فصلت، الشوری، الزخرف، الدخان، الجاثیة، الأحقاف)، کە زانیان وشەى (الحوامیم) و (أل حم)یان بۆ ئەم سوورپەتانە بەکارھێناو، واتە: ھەم (الحوامیم)، ھەم (أل حم)یان بۆ ئەم ھەوت سوورپەتە بەکارھێناو، لەو بارەو ھەش چەند دەقیک ھاتوون، یەکیکیان ئەو یە کە پالداو ھەتە لای پیغەمبەر ﷺ و فەرموویەتی:

۱- {لِكُلِّ شَيْءٍ ثَمَرَةٌ، وَإِنَّ ثَمَرَةَ الْقُرْآنِ ذَوَاتُ حَمٍ، هُنَّ رَوْضَاتٌ حَسَنَاتٌ مُحَصَّنَاتٌ مُتَجَاوِرَاتٌ، فَمَنْ أَحَبَّ أَنْ يَرْتَعَ فِي رِيَاضِ الْجَنَّةِ، فَلْيَقْرَأِ الْحَوَامِيمَ}، (أَخْرَجَهُ ابْنُ الضَّرِيرِ عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ كَمَا فِي «الدَّر المنثور» ج ۷، ص ۲۶۹ - ۲۷۰).

واتە: ھەموو شتیک میوەو بەرھەمی ھەیه، میوەو بەرھەمی قورئانیش ئەو سوورپەتانەن کە بە (حم) دەست پێدەکەن، ئەو ھەوت سوورپەتە چەند باغ و گولزارێکی جوانن، زۆر بەرھەتدارن، دراوسێی یەکن، (بەسەر یەکەو ھەن) ھەر کەسیک ھەز دەکات کە لە باخچەو گولزارەکانی بەھەشتدا بێت و بچى و پیاسە

بکات (یان چیژ وەر بگری) با (حَوَامِیم) بخوینتی، واتە: ئەو حەوت سوورەتە موبارەکە.

هەر وەها لەو بارەووە ئەو دوو دەقەش هاتوون:

۲- {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: أُنْزِلَتْ الْحَوَامِیمُ السَّبْعُ مَكَّةَ} (أَخْرَجَهُ: ابْنُ الضَّرِيْسِ، وَالنَّحَّاسُ، وَالْبَيْهَقِيُّ فِي الدَّلَائِلِ، فَتَحَ الْقَدِير: ج ۴، ص ۵۷۷)،

واتە: ئێبنو عەبباس (خوا لێیان پازیبی) دەلی: حەوت (حَامِیم) هەکان لە مەککە دابەزیان.

۳- {عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدَبٍ قَالَ: نَزَلَتْ الْحَوَامِیمُ جَمِيعًا مَكَّةَ} (وَأَخْرَجَهُ: ابْنُ مَرْدَوَيْهِ، وَالذَّيْلَمِيُّ، فَتَحَ الْقَدِير: ج ۴، ص ۵۷۷)، واتە: سەموورە کوری جوندوب (ئەویش هەمان قسەکە ی عەبدوڵلای کوری عەبباس دەکات)، دەلی: حەوت (حَامِیم) هەکان تێکرا لە مەککە دابەزیون.

سێیهەم: ریزبەندیی لە موصحف و لە دابەزینی دا:

ریزبەندیی ئەم سوورەتە لە (مصحف) دا ژمارە (۴۰)، واتە: (۳۹) سوورەت لە پێش (غافر) هەن، ئەگەر لە (الفاتحة) هە دەست پێکەین، لە لای راستەو، بەلام لە ریزبەندیی دابەزیندا، ژمارە (۶۰)، لە دوا (الزمر) هاتووە، پێش (فصلت)، ئنجا سوورەتی (غافر) یان (المؤمن) یەکەمین سوورەتی حەوت سوورەتەکانە کە بە (حم) دەست پێدەکات واتە: یەکەمی (حوامیم) ه.

چوارەم: ژمارە ی ئایەتەکانی:

سوورەتی (غافر)، یان سوورەتی (حم المؤمن)، هەشتاو پینج (۸۵) ئایەتە، بەلام هەندیکیش بە: (۸۲، ۸۳، ۸۴) یان داناو، بەلام زۆربەیان لە سەر ئەو رێککەوتوون

که (۸۵) ئایەتەن، چەند جاری دیکەش باسما نکر دوه، بەلام هەر بۆ جەخت کردنەوه دەلیین: تا کو کەسیک کە ئەم قسەیهی گوئی لێدەبێ، یان ئەوهی دەکەوێتە بەرچاو، کە فلان سوورەتە، هەندیکیان گوتوو یانە: (۸۵) ئایەتەو، هەندیکیان گوتوو یانە: (۸۲) ئایەتە، ئیشکالێکی بۆ دروست نەبێ، کەواتە: ئەوانە ی دەلیین: (۸۲) یە، مانای وایە سێ ئایەت، یان سێ رستەیان لەم سوورەتەدا بە قورئان دانەناون!! تا کو وانەزانێ بۆیه دووبارە دەکەینەوه کە: مەبەست لە ژمارە ی ئایەتەکان کە کەمیی و زۆرییان بۆ کردوون، دەگەرێتەوه بۆ درێژی و کورتیی رستەکان، جاری وایە هەیه هەندیکیان رستەیهکیان کردووە بە دوو ئایەت و، هەندیکیان کردوو یانە بە ئایەتێک، ئنجا لێرەوه ژماردەکانی ئایەتەکانی قورئان جیاوازییان تیکەوتووە.

پێنجەم: نێوه پۆکی:

نێوه پۆکی ئەم سوورەتە هەمان نێوه پۆکی سوورەتە مەککەییەکانە، بەلام بە پلە ی یە کەم لەم سوورەتەدا باسی خوا بە یە کگرتن (توحید الله) و، باسی پۆژی دوا یی کراوە، چەند ئاماژە یە کیش بەلام بە کورتیی بە پیغەمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، وەحیی خوای بەرزی مەزن کە بۆ پیغەمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ناردووە، کراوە.

شەشەم: تاییە تمەندیەکانی:

تاییە تمەندی یە کەم: ئەم سوورەتە یە کە مینی (حوامیم) ه، واتە: یە کە مین سوورەتە لە حەوت سوورەتەکان کە بە (حم) دەست پێدەکەن.

تاییە تمەندی دووهم: تەنیا لەم سوورەتەدا باسی ئەوه کراوە کە هەلگەرنی عەرشی خواو ئەوانە ی بە دەوری عەرشەوهن، داوای لێبوردن بۆ پرواداران دەکەن، ئەمە لە ئایەتەکانی: (۷ و ۸ و ۹) دا هاتووە.

تایبەتەندی سێیه: تەنیا لەم سوورەتەدا باسی ئەو کراوە لەسەر زمانی کافران کە گوتووین: **خَوَاهِ! تَيْمَهَت دَوو جَارَان مَرَاندَوو، دَوو جَارَانِش ژِیانت پِداوین:** ﴿قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا أَثْنَيْنِ وَأُحْيَيْنَا أَثْنَيْنِ فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِّن سَبِيلٍ﴾ (۱۱) غافر، لە هەموو قورئاندا ئەم تەعبیرە تەنیا لێرەدا هاتووە.

تایبەتەندی چوارەم: تەنیا لەم سوورەتەدا خوا خۆی بە (رَفِيعُ الدَّرَجَات) واتە: پلەکانی بەرز، وەسف کردووە، لە ئایەتی ژمارە (۱۵)دا.

تایبەتەندی پێنجەم: بەرگریکردنی پیاویکی بروادار لە دارو دەستە یەرەو، لە مووسا (عَلَيْهِ السَّلَام) لە هەموو قورئاندا تەنیا لێرەدا هاتووە، یەک لەسەر چواری ئەم سوورەتە یۆ تەرخانکراوە، کە نۆژدە (۱۹) ئایەتن: ئایەتەکانی: (۲۸ - ۴۶).

تایبەتەندی شەشەم: تەنیا لەم سوورەتەدا ئەم تەعبیرە هاتووە: ﴿لَخَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (۵۷) غافر، واتە: دروستکردنی ئاسمانەکان و زەوی گەورەترە لە دروستکردنی خەڵک واتە: قورسترو گەورەترو مەزنتەر، بە پێودانگی مروڤەکان، ئەگەرنا بۆ خوا قورس و ئاسان نیەو هەمووی وەک یەکە.

تایبەتەندی هەوتەم: تەنیا لەم سوورەتەدا باسی لە خۆبایی بوونی هەندیک لە گەلانی پێشوو کراوە، بە زانیارییەکیان و گوێ نەدانیان بە پێغەمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، ئەو وەحیی و پەيامە ی لە خواوە بۆیان هاتووە، بوغرابوون بەو تۆزە زانیارییە ی لە لایەن بوو.

تایبەتەندی هەشتەم: چەند وشەیک لەم سوورەتەدا هاتوون، تایبەتن بەم سوورەتەو:

- ۱- وشەى: (ذی الطول) که لە ئایەتی ژمارە (۳) دا هاتووە واتە: خاوەنی بەخششی فراوان.
- ۲- وشەى: (یوم التلاق) واتە: پۆژی دیدار، یان پۆژی پێکگەشتن، لە ئایەتی ژمارە (۱۵) دا هاتووە.
- ۳- وشەى: (یوم الآزفة) واتە: ئەو پۆژەى که نیزیکه، لە ئایەتی ژمارە (۱۸) دا هاتووە.
- ۴- وشەى: (خَائِنَةُ الْأَعین) واتە: ناپاکیی چاوەکان یان: چاوە ناپاکەکان، لە ئایەتی ژمارە (۱۹) دا هاتووە.
- ۵- وشەى: (ذرونی) لیمگەرین، وازم لیبین، ئەویش قسەى فیرعهونە: ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ...﴾ غافر، واتە: فیرعهونیش گوئی: لیمگەرین، دەستم مەگرن، با مووسا بکوژم و، با ئەویش لە پەرورەدگاری بپاریتەو.
- ۶- وشەى: (یوم التناد) واتە: پۆژی یەکدی بانگکردن، که لە ئایەتی ژمارە (۳۲) دا هاتووە.
- ۷- تەعبیری: (وَأَفُوضْ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ) کارى خۆم بە خوا دەسپێم، لە ئایەتی ژمارە (۴۴) دا هاتووە.
- ۸- وشەى: (مَرحون) واتە: شانازی دەکەن، یان بە فیزو کەشخە بە ڕیدا دەپۆن، (مرح) یش ئەنجامی (فرح)ە، واتە: زۆر دلخۆش بوون و شادمان بوون، وا لە مەرووف دەکات کە بە فیزو کەشخە بە ڕیدا بپروات، که لە ئایەتی ژمارە (۷۵) دا هاتووە.

هەوتەم: دابەشکردنی بۆ چەند دەرسیک:

ئەم سوورەتەمان دابەش کردووە بۆ شەش دەرس، بەم شیوەیەى خوارى:
سەرەتا دەلێن:

پیشتریش گوتوویمانە: هەمیشە دابەشکردنی ئایەتەکانى سوورەتەکان، هەر سوورەتێک بۆ چەند دەرسیک، بە ئیجتیهادو بۆچوونی خۆمە، زۆر سەرنجی

ئايەتەكان دەدەم، كام كۆمەلە ئايەت پىكەو پەيوەستن؟ چونكە ناگونجى سوورەتتىكى درىژ ھەمووى بەيەكەو تەفسىر بگەين، من وام پى باشە ئايەتەكان كۆمەل كۆمەل بگەين، ھەر لە سەرەتاي ئەم تەفسىرە موبارەكەو وامان ھىناو، ئىجا بە بۆچوونى خۆم، ئەم سوورەتە موبارەكەم دابەش كردو بۆ شەش كۆمەلە ئايەت، كە زياتر پىكەو پەيوەستن واتە: كىرەوومە بە شەش دەرس:

دەرسى يەكەم: نو (۹) ئايەتى سەرەتا دەگرىتە خۆى، ئايەتەكانى: (۱ - ۹)، كە ھەك پىشەكىي وان بۆ كۆى سوورەتى (غافر)، ئەو نو ئايەتە موبارەكە ھەرسىك تەوھرى ئيمان و عەقىدەى ئىسلامىيان گىرتوونە خۆيان واتە: باسى خوا بەيەكگرتن و، پۆژى دوايى و، پىغەمبەرايەتى و، ھەيى و پەيامىك، كە خوا بۆ پىغەمبەرانى (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ناردوھ.

دەرسى دووھەم: ئايەتەكانى: (۱۰ - ۲۰) دەگرىتەو، واتە: يازدە (۱۱) ئايەتە، كە لەو يازدە ئايەتەدا خوا باسى سەرەنجامى شوومى كافران و تاوانباران دەكات و، كۆمەلىك راستىي دىكەى گەورەو مەزنىشى نىواخن كىردوون، لە بارەى ناساندنى خواو، سىفەت و كىردەو بەرزو ناوازەكانى بە تايەت.

دەرسى سىيەم: ئايەتەكانى: (۲۱ - ۴۶) واتە (۲۶) ئايەت دەگرىتە خۆى، كە درىژترىن دەرسە لە تەفسىرى ئەم سوورەتەدا و، سەرەتا لە دوو ئايەتى: (۲۱) و (۲۲) دا ئاماژەيەك بە مېژووى گەلان كراو، ئەوانەى پىغەمبەرانى خوايان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بە درۆ داناوھو دزايەتتيان كىردوون و پرويان پى نەھىنان، كە چۆن خوا سزاي داون و، سەرەنجامىكى شووميان ھەبوو، دوايى (۲۴) ئايەتەكەى دىكە، ھەمووى بەسەرھاتى مووسايە، لە بەرانبەرىدا فىرعەن و قاروون و ھامان، ئەو بە گشتىي و بە تايەت باسى بەرگىيەكردنى پىلويكى برودار لە دارو دەستەكەى فىرعەون، كە ئيمانەكەى خۆى شاردۆتەو، لە مووسا (عَلَيْهِ السَّلَام) كە يەك لەسەر چوارى ئەم سوورەتە زياتر دەگرىتە خۆى.

دەرسی چوارەم: ئایەتەکانی: (۴۷ - ۶۰) دەگرێتە خۆی، واتە: چواردە (۱۴) ئایەت، کە تییان دا باسی قیامەت و، خواناسیی و، چەند راستییەکی گەورەو، چەند رێنماییەکی بۆ پیغمبەری خاتەم (محمد ﷺ)، کراوە.

دەرسی پێنجەم: ئایەتەکانی: (۶۱ - ۷۶) دەگرێتە خۆی، واتە: شازدە (۱۶) ئایەت، کە باسی خواناسیی و، خوا بەیەکگرتن و، پاشان قیامەت و، پڕۆژی دوایی و، سەرەنجامی شوومی بێپروایان و، ئەو سزا سەختەیی خوا، کە پێوەی گرفتار دەبن.

دەرسی شەشەم: ئایەتەکانی: (۷۷ - ۸۵) دەگرێتە خۆی، واتە: نۆ (۹) ئایەتی کۆتایی ئەم سوورەتە، لەو نۆ ئایەتەدا خوا فەرمان بە پیغمبەر دەکات ﷺ بۆ جاری دووەم لەم سوورەتەدا، کە خۆپراگرو پشوو درێژ بێ، پاشان ئاماژەیەکی دەکات بە پیغمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) کە بەسەرھاتی هەندیکیان بۆ پیغمبەر ﷺ گێراوەتەو، بەلام هێ هەندیکیان نەگێراوەتەو، پاشان باسی میژووی رابردوو، ئنجا باسی سەرەنجامی شوومی بێپروایان کراوە.

دەرسی یەكەم

پیناسهی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان نو (۹) ئایەتی سەرەتای (غافر) دەگرێتە خۆی، ئایەتەکانی: (۱ - ۹)، لەو نو ئایەتەدا خوا باسی کۆمەڵیک بابەتی کردووە، بەلام هەموو ئەو بابەتانە لە سوورگە: ناساندنی خوا، بە یە کگرتنی خوا، بەندایەتیی بۆ کران و پەرستراویداو، سەرەنجامی شوومی بپروایان، ئەوانە ی کە ملیان نەداوہ بۆ یە کگرتنی خوا، تەنیا خوا پەرستن، ئەو سەرەنجامە شوومە لە دنیاو دواڕۆژداو، سەرەنجامی پەر خێرو خۆشیی پرواداران لە ڕۆژی دوایداو، پارانەوہی فریشتەکانی هەلگری عەرشێ خوا بۆیاندا، دەخولێنەوہ.

ئەوانە ئەو بابەتانەن، کە لەم نو (۹) ئایەتە موبارەکەدا، خراونە ڕوو.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿حَمْدٌ ۱﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿۲﴾ غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهُ الْمَصِيرِ ﴿۳﴾ مَا يُجَدِّلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْرُرُكَ تَقْلُبُهُمْ فِي الْبِلَدِ ﴿۴﴾ كَذَبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَدَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿۵﴾ وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ﴿۶﴾ الَّذِينَ يَمْجَلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿۷﴾ رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ ءَابَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ

أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٨﴾ وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تهکان

{به ناوی خواى به بهزه‌ی به‌خشنده. ﴿١﴾ دابه‌زاندنی ئەم کتییە له لایەن خواى زالى زاناوه‌یه ﴿٢﴾ لی‌بورده‌ی گونا‌هو وه‌رگری تۆبه، تۆله توند، خاوه‌ن به‌خشش، جگه له‌و هیچ په‌رستراویک نیه، گه‌رانه‌وه ته‌نیا بو لای ویه ﴿٣﴾ ته‌نیا ئەوانه‌ی بی‌پروان مشتومر له دژی ئایه‌ته‌کانی خوا ده‌که‌ن، ئنجا با هاتن و چوون (و خو بادان) ی ئەوانه‌ی بی‌پروان له ولاتان دا، فریوت نه‌دات (پیت وابی همه‌کاره‌و همه‌وو شت له ده‌ست هاتوون!) ﴿٤﴾ له پیش واندا گه‌لی نووح و کۆمه‌له (بی‌پروایه) کانی دواى وان (په‌یامی خوايان) به درۆ داناو، هه‌ر کۆمه‌لیک ویستی پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی بگری و، مشتومری به ناهه‌قیشیان کرد تا‌کو هه‌قی پى لابه‌رن (پووچه‌ل بی‌خه‌نه به‌رچاو)، منیش گرتم، ئایا تۆله‌که‌م چۆن بوو! ﴿٥﴾ هه‌ر به‌و شی‌وه‌یه‌ش وشه (پریاره) کانی په‌روه‌ردگارت له‌سه‌ر ئەوانه چه‌سپان که بی‌روابوون، که ئەوانه هاوه‌لی ئاگرن ﴿٦﴾ ئەو (فریشت) انه‌ی عه‌رشیان هه‌لگرتوه‌و، ئەوانه‌ی به ده‌وریشیه‌وه‌ن، به ستایش‌کردنه‌وه په‌روه‌ردگاریان به پاک ده‌گرن و، بروای پیدینن و، داواى لی‌بوردنیش بو ئەوانه ده‌که‌ن که بروایان هیناوه (ده‌لین: په‌روه‌ردگارمان! به‌زه‌ی و زانیاریت همه‌وو شتیکی گرتۆته‌وه، ده‌جا له‌وانه بی‌ووره که بروایان هیناوه‌و شوین ریبازه‌که‌ت که‌وتوون و، له ئازاری کلپه (ی ئاگر) بیانپاریزه ﴿٧﴾ (هه‌روه‌ها) په‌روه‌ردگارمان! بیانخه ئەو به‌هه‌شته هه‌میشه‌بیانه‌وه که گفت پیداون، هه‌روه‌ها هه‌موو ئەوانه‌ی شایسته‌ن له باب و دایکیان و هاوسه‌رانیان و وه‌چه‌کانیان، له‌گه‌لیان بیانخه به‌هه‌شته‌وه، به دلنیا‌یی هه‌ر تو‌ی زالى کارزان ﴿٨﴾ (په‌روه‌ردگارمان!)

له (سزا) خراپه کانیس بیانپاریزهو، هەر که سیش لهو پۆژهدا له (سزا) خراپه کانی پاریزی، به دنیایی بهزهیت پێیدا هاتوهو، ئا ئهوهش بردنهوهو سهرفرازی مهزنه ﴿٩﴾.

شیکردنهوی هه ندیک له وشه کان

(ذِي الطَّوْلِ): (الطَّوْلُ: خُصَّ بِهِ الْفَضْلُ وَالْمَنْ)، وشه ی (طَوْلُ): تایبه تکراره به بهخشش و چاکه ی خواوه، که له گه ل بهنده کانیدا ده ی کات، که واته: (ذِي الطَّوْلِ) واته: (صَاحِبُ الْفَضْلِ) خواوهن بهخشش و چاکه ی فراوان.

(وَهَمَّتْ): (الْهَمُّ: مَا هَمَمْتَ بِهِ فِي نَفْسِكَ، أَهْمَنِي كَذَا: حَمَلَنِي عَلَى أَنْ أَهَمَّ بِهِ)، (هَمَّ): بریتیه له وهی له دلی خۆتدا بریاری ده دهی، ده گوتری: (أَهْمَنِي كَذَا) واته: ئه و شته وای لیکردم گرنگی پێدهم و خه می لی بخۆم، که واته: ﴿وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ﴾، هەر کۆمه له یه ک له کۆمه له کافره کان، به دلی داهات و ویستی که پێغه مبه ره که ی خۆی بگری، بۆ سزادان، یا خود بۆ کوشتن.

(لِيُدْحِضُوا): بۆ ئه وهی هه قی پێ لابدهن، یان هه قی پێ پووچه ل به خه نه بهرچاو، وشه ی (دَاحِضَةٌ: أَي: بَاطِلَةٌ، زَائِلَةٌ) که ده فه رموی: ﴿مُجْتَنِمٌ دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ الشوری، واته: به لکه که یان پووچه له له لایه ن پهروه ردگاریان، (وَأَصْلُهُ مِنْ دَخَضِ الرَّجُلِ) وشه ی (إِدْحَاضُ): له بنچینه دا له (دَخَضَتِ الْقَدَمُ) ه واته: پێیه که خلیسکا، (دَخَضَ الرَّجُلُ) لاق که بخلیسکی، وای پێده گوتری، ئنجا (إِدْحَاضُ) واته: خلیسکاندن و لابردن و، پووچه لکردنی ئه و شته ی ده ویستری، پووچه ل بکری.

(الْعَرْشُ): تهخت، بارهگا، واته: شوینی حوکمرانیی، (الْعَرْشُ فِي الْأَصْلِ: شَيْءٌ مَسْقُوفٌ، وَمِنْهُ قِيلَ: عَرْشُ الْكَرَمِ، وَعَرْشَتُهُ، إِذَا جَعَلَتْ لَهُ كَهَيْئَةِ السَّقْفِ)، (عَرْشُ):

لە بنچینەدا شتیکە سەقف و سەربانیکی ھەبێ، کە بە (عُرُوش) کۆدەکرێتەو، دەگووترێ: (عَرَشْتُ الْكُرْمَ وَعَرَشْتُهُ) واتە: کە پرم بۆ میوە کە کرد، ئەگەر کەپریکی بۆ بکە ی وەک سەقفیک میوە کە بەسەریدا بڵاو بێتەو، وشە ی (عَرَش) یش بۆ خوا ی بەرز بەکارھاتو، (عَرَشُ الرَّحْمَنِ) وەک دوای ی باسیدەکەین، کە مەبەست پێی کورسی ی و تەختە، دیارە بە پێی عەقڵی ئیمە ئەوانە ی حکومرانیان کردو، عەرش ئەو شوینە یە کە لەسەری دانیشتوون، کە دیارە کورسی بەس شوینی تاکیکە، بەلام عەرش کە حوکمرانان لەسەری دانیشتوون، ھەم بەرزتر بوو لە کورسی و پێچکە ی ھەبوون، پایە ی ھەبوون، ھەم فراوانتر یش بوو لە کورسی ئەو بە نەسبەت ئەووە کە بۆ ئیمە زانراو، بەلام کە بۆ خوا ی پەرورەدگار بەکار دەھێنرێ، زۆربە ی زانیان دەڵێن: عەرش مەخلووقیکە دەوری ھەموو گەردوونی داو و گەورەترین دروستکراوی خوا ی بێ وینە یە.

بەلام ھەندیک گوتوو یانە: (عرش) پەمزی حوکمرانی ی و دەستەلاتی خوا یە کە ئەو مانایە بە لەبەرچا و گرتنی کۆی ئایەتەکان، بێھێزە و دوای یش باسی دەکەین.

(عَدَن): (الْعَدْنُ: الْإِسْتِقْرَارُ وَالثَّبَاتُ)، (عَدَن) بە مانای نیشتەجێبوون و چەسپان دی، دەگووترێ: (عَدَنَ بِالْمَكَانِ: اسْتَقَرَّ) لە شوینە کە چەسپا، قەراری گرت.

(السَّيِّئَاتِ): کۆی (السَّيِّئَةُ) یە، (السُّوءُ كُلُّ مَا يَغْمُ الْإِنْسَانُ مِنَ الْأُمُورِ الدُّنْيَوِيَّةِ وَالْآخِرَوِيَّةِ، وَمِنَ الْأَحْوَالِ النَّفْسِيَّةِ وَالْبَدَنِيَّةِ وَالْخَارِجِيَّةِ، وَالسَّيِّئَةُ: الْفِعْلَةُ الْقَبِيحَةُ)، (سوء): ھەر شتیکە کە مرووف خەفەتبار بکات لە کاروباری دنیایی، یان دواپۆژی و، لە حالەتە دەروونی یەکان و حالەتە جەستەییەکان و حالەتە دەرەکی یەکان، (سَيِّئَةُ) ش بریتیە لە کردەوێکی ناوۆلا، بەلام بە پێی سیاق دەبێ سەرنجی چەمک و واتای ئەو وشە یە بدرێ، کە دەفەرموێ: ﴿وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ﴾، واتە: ھەر کەسێک تۆ بیپاریزی لە خراپەکان واتە: لە سزا خراپەکان، یاخود لە سزای خراپەکان.

مانای گشتیی ئایەتەکان

وەک پیشتر باسکرد: ئەم نۆ (۹) ئایەتە وەک پیشەکی و دەستپیک وان، بۆ کۆی بابەتەکانی کە لەم (۸۵) ئایەتە ی ئەم سوورەتەدا هاتوون، سەرەتا خوا ﷻ دەفەر موی:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بە ناوی خوای بە بەزەیی بەخشنده.

واتە:

دەستپیکردنم بە ناوی خوایە، کە ئەوەش مەبەستی ئەوەیە:

- ۱- ئەم کارە تەنها بۆ خوا دەکەم.
- ۲- بە پێی شەری خوا دەیکەم.
- ۳- بە توانا یارمەتی خوای پەرورەدگار دەیکەم، نەک بە شان و شەوکت و توانای خۆم.
- ۴- بۆ هێنانەدی پەزنامەندی خوا ئەنجامی دەدەم.

بێگومان ئەم سوورەتە، یەکیکە لەو حەوت سوورەتە تانەی هەموویان بە (حَوَامِيم) یان (أَل حَم) ناسراون، ئەم سوورەتەش یەکەمین سوورەتە لە (حَوَامِيم) لە حامیمەکان.

﴿حَم﴾، ئەمانە دوو پیتن، بەلام لەبەر ئەوەی ئیمە لە سەرەتای سوورەتی (یونس)دا، باسیکی دوورو درێژمان لە بارە ی ئەو پیتە پچر پچرانەووە کردووە، هەروەها لە سەرەتای هەندێ لە سوورەتانی دیکەش، هەندێ شتی دیکە ی وردو تایبەتمان باسکردووە، بۆیە لێرە ناگەرێنەووە سەری، تەنیا ئەوەندە دەلیین: پیتە پچر پچرەکان (الحروف المقطعة) لە پیش بیست و نۆ (۲۹) سوورەتی قورئاندا

هاتوون، وایدەچی لە هاتیان ئەو مەبەست بێ: خەڵکینە! ئەو قورئانە ی لەبەر دەستتانە! سوورەت و ئایەتەکانی هەر لەو پیتانە پیکهاتوون، کە ئیوە پێیان دەنووسن، ئەو پیت و دەنگانە ی ئیوە قسەیان پێدەکەن، کە لەبەر دەستی ئیوەشدا هەن، ئنجا کە نەتانتوانی نەک قورئانیک ی وەک ئەم قورئانە و ئینە ی ئەم قورئانە، بەلکو نەتانتوانی وینە ی دە (۱۰) سوورەتیشی بێنن، بەلکو نەتانتوانی وینە ی سوورەتیکیشی بێنن، لە حالیکدا ئەو پیت و دەنگانە ی قورئانیان لێپیکهاتووە، لەبەر دەستی ئیوەشدا وەک کەرەستە ی خاوە، کەواتە: بزائن: ئەو زاتە ی لەو کەرەستە خاوە ی لەبەر دەستی ئیوەشدا هەیە، ئەم قورئانە ی پیکهیناوە، ئەو خاوە ی بەرزە، هەر وەک چوون ماددە لەبەر دەستی ئیوەشدا هەیە، بەلام خوا ژياندارانی لێ دروست دەکات، گۆل و گیای لێ دروست دەکات، پەرەورو بالندە ی لێ دروست دەکات، ئازەل و زیندەوهرانی لێ دروست دەکات، ئیوەش مەگەر خشت و کەلوپەلی بێ ژیان و تەکنۆلۆژیای بێ ژيانی لێ دروست بکەن! کەواتە: بزائن کە ئەو قورئانە لە لایەن خواوە ﷻ هاتووە.

﴿ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴾، دابەزاندنی کتیب لە لایەن خوا ی زالی زاناوێ، وشە ی (الکتاب) کە (أل) ی ناساندنی لەسەرە، دەگونجی مەبەست پێی جینسی کتیبان بێ واتە: دابەزاندنی کتیبەکان، هەموو کتیبەکان لە لایەن خوا ی کارزانەوێ، دەشگونجی ئەم (أل) ی ناساندنە بو (عهد) بێ واتە: دابەزاندنی کتیبە کە ئەو کتیبە ی دەزانن و لەبەر دەستتان دایە، لە لایەن خوا ی زالی زاناوێ، ئنجا خوا ﷻ خۆی لێردا بە چەند سیفەتیک پێناسە دەکات: یەکەمیان (الله) خوا، لە لایەن خواوە ﷻ ئەو خواوەش ﷻ (العزيز) واتە: بالادەست و زالە، (العليم) واتە: هەموو شتیک دەزانێ.

ئنجا دوا ی خوا بە چەند سیفەتیک دیکەش خۆی پێناسە دەکات، وەک سەرچاوە ی قورئان و دابەزێنەری قورئان و دەفەرموێ: ﴿ غَافِرِ الذَّنْبِ ﴾، لێبوردە لە گوناح، ئەوێش سیفەتیک دیکەیت، کە لە گوناھان دەبووری، (الذنب)

یش دیسان (أل)ی ناساندنی له سهره و لیره دا بۆ جینسه، یانی: تیکرای گوناخان ده بووری و ده به خشی، ههر که سیك لیان بگه پیته وهو، ده سته رداریان بی و توبه یان لیكات، ﴿وَقَابِلِ التَّوْبِ﴾ ههروه ها وه رگری گه رانه وه شه، که سیك بگه پیته وه بۆ لای خوا، خوا گه رانه وه، پۆزشه که ی لیه رده گری، ﴿شَدِيدِ الْعِقَابِ﴾ تۆله تونده، که سیك شایسته ی سزادان بی، خوا سزای ده دات، سزای خواش زۆر سه خته، ﴿ذِي الطَّوْلِ﴾ ههروه ها خوا خاوه ن به خشی فراوانه.

ئجنا سیفه تیکی دیکه ی: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ جگه له و هیچ په رستراویک نیه واته: هیچ په رستراویک نیه که شایسته ی په رستران بی، ته گه رنا په رستراوی ساخته و پووچ زۆرن، به لام په رستراویک که شایسته ی په رستران بی و، ئه و په رستشه ی بۆی ته نجام ده دری، جیی خو ی بگری، ته نیا یه کیکه که خوایه، ﴿إِلَيْهِ الْمَصِيرُ﴾ سه ره نجام و گه رانه وه ش ته نیا بۆ لای ئه وه.

که واته: کو ی ئه و سیفه تانه که لیره دا خوا ﷻ وه ک دابه زینه ری ئه م کتیه، خو ییان پی پیناسه ده کات نۆن: (ألله، العزیز، العلیم، غافر الذنب، قابل التوب، شدید العقاب، ذي الطول، لا إله إلا هو، إلیه المصیر) به نۆ سیفه ت خوا ﷻ خو ی پیناسه ده کات.

﴿مَا يُجَدِّلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ له دژی ئایه ته کانی خوا هیچ که س شه ره قسه و مشتومر ناکات، مه گه ر ئه وانیه ی بیروان، ئه وان له دژی ئایه ته کانی خوا ده مبه دمه و، شه ره قسه و، مشتومر ده کهن، ﴿فَلَا يَغْرُرُكَ تَقَلُّبُهُمْ فِي الْبَلَدِ﴾ ئجنا با هاتن و چوونی ئه وان، پۆششتیان و گه ران و سوورانیان له ولاتاندا، تۆ فریو نه دات، واته: ئه ی موحه ممه د! ﷺ، یاخود: ههر که سیك که قوربان ده خوینی! به هاتن و چوون و خو بادان و خو رانی بیروایان له ولاتاندا، که دین و ده چن، فریو مه خو، هه لمه خه له تی، وا بزانی هه موو شتیکیان له ده ست دی و، هه رچی بیانه و ی پینان ده کری! وه ک ئیستا^(۱) زله یانی پۆژه لات و پۆژئاوا،

(۱) ئیستا: ۵ ره مه زانی ۱۴۴۲ک، به رانه ره: ۲۰۲۱/۴/۱۷ ز یه.

خۆیان بادەدەن و خۆیان رادەنن، نەخێر زۆر شتیان دەوی، بۆیان ناکرێ و زۆر شتیان ناوی، بەسەریان دی، وەک (یەکیستی سۆفیەتی) پێشوومان بینی، هەلۆهشا، هەرۆهها هەموو ئەو دەولەت و ئیمپراتۆرانەی کە لە میژووی بەشەردا بوو و ن، وەک ئەو هەموو حوکمرانە خۆسەپێن و خۆبادەرۆ بە فیزو کەشخە جوولاولانەی کە بوو و ن، بە درێژایی میژوو، هەموویان چوونە بن خاک، خوای پەرۆردگار هەر کەسە لە کاتی خۆیدا، هەر ولاتە لە کاتی دیارییکراوی خۆیدا، لە بەینی بردوون.

﴿كَذَبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ﴾، لە پێش واندا واتە: لە پێش بیروایەکانی پۆژگاری تۆدا، ئەو موخەممەدا! ﷺ گەلی نووحیش بیروابوون، هەرۆهها کۆمەلەکانی کە لە دواشیان بوون، بیروابوون، (أَحْزَاب) کۆی (حزب)ە، (حزب) کۆمەلە خەلکیکن کە لە شتیکدا وەک یەک بن، لە پرووی نەتەویدیەوه، لە پرووی کارو پیشەییەکەوه، لە پرووی دینیکیەوه، لە پرووی عادیەتیکەوه، لە پرووی خوین و گوشتیکەوه و لەسەر شتیک کۆ ببەوه، پێیان دەگوترێ: (حِزْب)، ئنجا خوا دەفرموی: هەم گەلی نووح، هەم ئەو کۆمەلانەی کە لە دوایان بوون، بە درۆیان دانان، چیان بە درۆ دانان؟ پەيامەکانی خواو پیغەمبەرانێ خاویان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بە درۆ دانان، بەلکو هەر بەوێندەش ئیکتیفایان نەکرد، کە پەيامەکانی خواو پیغەمبەرانێان بە درۆ دانان، ﴿وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ﴾، هەر کامێک لەو کۆمەلانە، ویستی پیغەمبەرەکە ی بگری، واتە: ویستیان پیغەمبەرەکیان بگرن بۆ کوشتن، بۆ سزادان و لە کۆڵ خو کردنەوه، ﴿وَجَدَلُوا بِالْبَاطِلِ﴾، بە ناهەقیش شەرەقسەیان کرد، دمیەدمە ی ناهەق و ناراستیان کرد، وتووێژیان کرد بە ناهەق، ﴿لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ﴾، بۆ ئەوێ هەقی پێ لابەرن، هەقی پێ بخلیسکێتن و دووری بخەنەوه، پووچەل بیخەنە بەرچاو، ئەوان بەو شیوەیان کرد، ﴿فَأَخَذْتَهُمْ﴾، منیش گرتم، ﴿فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ﴾، (کَيف) لە ئەسڵ دا یانی: چۆن و بۆ پرسیارکردنە، بەلام لێردەدا

مه به ست پئی سه رسو پرماندنه (الْإِسْتِفْهَامُ لِلتَّعْجِيبِ) پرسیارکردن بۆ سه رسو پرماندنه، سزاو تۆله کهم چۆن بوو! ﴿فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ﴾، وشه ی (عقاب) به ژیر (کسرة) هاتوه، به لام ته صلی خو ی (عقابی) یه، له بهر له سه ر زمان سووک بوون (ی) لاچوووه، که سه ره له شوینی دانیشته، سزادانه که ی من بۆ ته وان چۆن بوو! واته: جیی ته وه بووه که خه لک زۆری تیرامینی و په ندی لیوه ربگری.

﴿وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، واته: هه ر به و شیوه یه ش که گه لی نووح و، ته و حیزب و پیپانه ی کافره کانی سزادا، هه ر به و شیوه یه فه رمایشتی په روه ردگارت، بریاری په روه ردگارت که له فه رمایشتیدا به رجه سته بووه، چه سپا له سه ر ته وانیه که بیپروان، که بریتی بوو له چی؟ ﴿أَتَنْتَهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ﴾، که ته وانیه هاوه لی ناگری دۆزه خن: واته: وا ده چه نیو ناگروه که ده بنه هاوه لی و لی جیا نابنه وه.

ئنجا خوا ﷺ دوا ی ته و راستییانه ی خستنیه روو، باسی بابه تیکی دیکه ده کات، که بریتی به له هه لویستی ته و فریشته پاک و بۆ خوا صولحاوانه ی، عه رشی خوایان هه لگرتوه، هه روه ها ته وانیه ش که به ده وری عه رشه وهن، که خوا ﷺ له سووره ی (النساء) دا باسی (الملائكة المقربون) (فریشته زۆر نیزیکی خراوه کان) ده کات و، وا دیاره ته و فریشتانه ن که خوا هه لگرتنی عه رشی پی سپاردوون، ته وانیه ش که به ده وری عه رشه وهن، که به س خوا ژماره یان ده زانی، ته وه ندیه هه یه بۆ رۆژی قیامه ت خوا ده فه رموی: ﴿وَالْمَلِكُ عَلَى أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمْنِيَّةٌ﴾ (۱۷) الحاقه، واته: له و رۆژه دا عه رشی په روه ردگارت (ته ختی په روه ردگارت) هه شت هه لی ده گرن، ئنجا ئایا هه شت کومه له فریشته ن، یان هه شت فریشته ن؟ هه روه ها ئایا ئیستا چه ند هه لیانگرتوه، چه ند فریشته به ده وری عه رشی خواوه ن؟ به س خوا ده یزانی، گرنگ ته وه یه خوا ده فه رموی: ﴿الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ﴾، ته وانیه ی عه رشیان هه لگرتوه، ته وانیه ش که به ده وری عه رشه وهن، مانای وایه: ته و فریشتانه، زۆر له خواوه نیزیکن و، زۆر

له لای خوا موخته بهرن، زیاتر فریشته ئاساییه کان، ئنجا ئایا ئەوانه چی ده کهن؟ ﴿يَسْتَحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ﴾ به ستایشکردنه وه بو پهرهردگاریان به پاکی ده گرن، ﴿وَيُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ ههروهها برواشی پیدینن، ئنجا وهک توێژه رهوانی قورئان ده لێن: شتیکی زانراوه که فریشته کان خوا به پاک ده گرن و ستایشی ده کهن، له پیش ئەوه شدا شتیکی زانراوه، که برپا به خوا دینن، به لام بوچی لێره خوا ﷻ باسی ئیمانی فریشته کان ده کات؟! واته: ئەهی مڕۆقه کان! ئیوه بزائن که به هۆی ئیمان هینانه وهو، به هۆی به پاکگرتن و ستایشکردنه وه بو خوا ﷻ، ئیوه ش ده چنه ریزی ئەو فریشتانه وهی عه رشی خویان هه لگرتوهو، ده وری عه رشی خویان گرتوهو به ده وریه وهن! ههروهها هه لگرنی عه رشی خواو ده وریه ده رانی عه رشی خوا له فریشته کان، و پرای به پاکگرتن و ستایشکردن و برپا هینان به خوا، ﴿وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ داوای لیبوردنیش بو ئەوانه ده کهن که برپایان هیناوه، واته: برپایان هیناوه به هه موو ئەو شتانهی پێویسته برپایان پێبه یێری، داوای لیبوردنیاں بو ده کهن، ئنجا ئایا داوای لیبوردنه که چۆنه؟

ده لێن: ﴿رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا﴾ پهرهردگارمان! به زه یی توو، زانیاری توو، هه موو شتیکی گرتۆته وه، واته: توو به زه ییه که ت گشتگیره بو هه موو شتیک و، هه موو شتیکیش ده زانی، به لێ زانیاری و به زه یی خوا هه موو شتیکیان گرتۆته وه، چونکه هه ر شتیک که په یدا بووه و هه یه و، به رپۆه ده چی، دیاره به هۆی زانیاری و به زه یی خواوه به رپۆه ده چی، ﴿فَاعْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ﴾ ده جا له وانه ببووره، که گه پاونه وهو، شوین رپبازه که ت که وتوون، ﴿وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ﴾ ههروهها چه پاله یان بدهو، بیانپاریزه له نازاری کلپه، کلپه ی ئاگری دۆزه خ.

ئنجا ئەو فریشتانهی هه لگرنی عه رشی خواو، ده وریه ده رانی عه رشی خوا، هه ر به رده وام ده بن له سه ر پارانه وه یان بو برپا داران و ده لێن: ﴿رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ﴾ پهرهردگارمان! ههروهها بیانخه ئیو باغه هه میشه ییه کانی

که به لَئنت پَیداو، گفتت پَیداو، ﴿وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ﴾، ههروهه ها ئهوانه ی که شایسته ن و چاکن له باب و باپیرانیان واته: بابیان و دایکیان، باپیریان و نهکیان و بهو شیوهیه، ﴿وَأَزْوَاجِهِمْ﴾، ههروهه ها هاوسه رانیان، ﴿وَذُرِّيَّتِهِمْ﴾، دیسان وهچه کانیان، له کوپان و کچان و نهوه کانیان، هه ر که سَیک که شایسته یه، له گه لَیان بیخه ئه و بههه شته هه میسه بیانه وه، که به لَئنت پَیداو، ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، به دلنیا یی هه ر تۆی زالی کارزان.

﴿وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ﴾، له خراپه کانیش بیانپاریزه، که به ته ئکید سزای خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ خراپه له پۆژی دوایدا بۆ بیپروایان و تاوانباران، یاخود: ﴿وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ﴾، واته: ﴿وَقِهِمُ عِقَابَ السَّيِّئَاتِ﴾ بیانپاریزه له سزای ئه و خراپانه ی کردوو یانن، واته: به هو ی خراپه کانیانه وه که له دنیا دا کردوو یانن، سزایان مه ده، له سزای ئه و خراپانه بیانپاریزه و چه پال له یان بده، یاخود: له و حاله خراپانه ی که له پۆژی دوایدا هه ن و بۆ تاوانباران خراپن، له و حاله خراپانه بیانپاریزه و چه پال له یان بده، ﴿وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ﴾، هه ر که سَیکش تۆ له و پۆژه دا چه پال له ی بده ی له خراپه کان، واته: له سزا خراپه کان، یاخود: له و مهینه تی و خراپانه ی که هه ن، یان: له سزای کرده وه خراپه کان، ﴿فَقَدْ رَحِمْتَهُ﴾، ئه وه به دلنیا یی تۆ به زه ییت پَیدا هاتۆته وه و ره حمه قی تۆ گرتوو یه ته وه، ﴿وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾، ته نیا ئا ئه وه ش بردنه وه ی مه زنه و، ئه وه ش سه رفرازی مه زنه، که هه ر که سَیک له و پۆژه دا چه پال له بدری له سزای خوا، مانای وایه خوای پهروه ردگار به زه یی پَیدا هاتۆته وه، چونکه هه ر که سَیک له و پۆژه دا نه چَته دۆزه خ که واته: چۆته بههه شت، ته نیا دوو شوینی هه ن خوای بهرز، به لَئ ته عرافیش هه یه له ئیوان بههه شت و دۆزه خ دا، به لَئ -- وه ک زۆربه ی زانیان گوتوو یانه و ئیمه ش له تەفسیری سوورەتی (الأعراف) دا به تەفصیل باسمان کردوه -- سه ره نجم ئه هلی ئه عرافیش وا پَیده چی زیاتر به ره و بههه شت

بچن، کهواته: هەر کهسێک له پۆژی دوایدا له سزای خوا چهپاله بدری و
پاریزری و، له مهینهتییهکانی پۆژی دوايي پاریزری، مانای وایه نهچۆته دۆزهخ،
کهواته: به دنیایی چۆته بهههشت و سهرفرازو به مراد گهشتوووه.

مەسەلە گەرنەکان

مەسەلە یە کەم:

قورئان دابەزینانی خۆی زالی زانی تۆبە وەرگری، تۆلە توندی، خاوەن چاکە ی فراوانی، پەرستراوی راستەقینە ی، تاکە سەرەنجام بە دەستە:

خو دە فەرموئ: ﴿حَمَّ ۝۱ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ۝۲ غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهُ الْمَصِيرِ ۝۳﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە هەشت بەرگەدا:

(۱)- ﴿حَمَّ﴾، حا، میم، ئەوانە دوو پیتن، پیتی (ح) لە گەڵ پیتی (م) کە لە پرووی تەجەویدەوێ دەبێ (ح) یە کە هەر وەک خۆی (حا) بە دوو جوولە (حرکە) بێ، بەلام (م) دەبێ شەش (۶) جوولە (حرکە) درێژ بکریتهوێ: (حا)، (میسییم)، پیشتەر گوتمان: کە لە سەرەتای بیست و نۆ لە سوورەتەکانی قورئاندا، خوا ﷻ ئەو پیتانە ی هێنان، کە پێیان دەگوترێ: پیتە لیکداپراوەکان، یان پیتە پچرپچرەکان، (الحروف المقطعة) واتە: نابێ بە سەریە کەوێ بخوێنێنەوێ، لیڕەدا ناگوترێ: (حم) حەم، یان بۆ (ألم) ناگوترێ: ئەلەم، بەلام دەبێ جیا جیا بخوێنێنەوێ، باشتەین ماناش کە تاكو ئیستا ئیمە قەناعەمان پیتی هەبێ، ئەوێه: کە خوا ﷻ لە رپی ئەو پەيامەوێ، دەیهوێ بە مروڤەکان بلی: ئەو قورئانە کە لەبەر دەستی ئیوێدایەو، ئیوێ لە بەرانبەریدا دەستەوسانن، هەر لەو پیتانە کە لەبەر دەستی خۆتانان، وەک کەرستە یەکی خاوو قسەیان پێدەکەن، لەو پیت و دەنگانە پیکهاتوێ، بەلام خوا یەک لەو پیت و دەنگانە ی کە لەبەر دەستی ئیوێشدا هەن، ئەو فەرمايشتە ی پیکهاتناوێ فەرموو، کەواتە: بزائن ئەو زاتە خۆی پەرورەدگار، ئەگەرنا مروڤەکان دەتوانن لاسایی یە کدی بکەنەوێ، بەلام کەس ناتوانی فەرمايشتیک کە خوا فەرموویەتی، وەک ئەو قسە بکات.

(۲) - ﴿ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴾، دابه‌زێترانی کتێبه‌که له لایه‌ن خواى زالى زاناوه‌یه، وشه‌ی: ﴿ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ ﴾، ده‌گونجی: بڵیین: ﴿ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ ﴾، نیهاد (مَبْتَدَأ) هه‌، ﴿ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴾، گوزاره (خَبَر) یه، ده‌شگونجی به‌ پێچه‌وانه‌وه‌ بگوتری: ﴿ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ ﴾، گوزاره (خَبَر) یه: (هَذَا تَنْزِيلُ الْكِتَابِ)، ئەمه‌ دابه‌زاندنی کتێبه‌که‌یه له لایه‌ن خواى زالى زاناوه‌، وشه‌ی (الْكِتَابِ) یش مادام (أَل) ی ناساندنی له‌سه‌ره‌، یان (أَل) بۆ تیکرا (جنس) یه‌وه‌، مه‌به‌ست هه‌موو کتێبه‌كانه‌، واته‌: هه‌رچی کتێبی‌ک که‌ دابه‌زێتره‌وه‌ له‌ ئاسمانه‌وه‌، هه‌مووی له‌ لایه‌ن خواى زالى زاناوه‌یه‌، یاخود (أَل) ی (عه‌د) هه‌، مه‌به‌ست پێی ئه‌وه‌یه‌: دابه‌زاندنی کتێبه‌که‌، ئه‌وه‌ کتێبه‌ی که‌ مه‌عه‌هوده‌وه‌ زاندره‌وه‌ ناساره‌وه‌، له‌ لاتان که‌ قورئانه‌، له‌ لایه‌ن خواى زالى زاناوه‌یه‌.

که‌واته‌: ئەم قورئانه‌ سیفه‌ته‌کانی خواى ﷻ له‌ خۆیدا دره‌وشاندوونه‌وه‌، ئەم قورئانه‌ هه‌م عه‌زیزه‌، وه‌ک خوا ﷻ خۆی وا وه‌سفکردوه‌، هه‌م کتێبی‌کی عه‌لیمه‌، هه‌روه‌ها کتێبی‌کی هه‌کیمه‌وه‌ کتێبی‌کی که‌ریمه‌، چونکه‌ سیفه‌ته‌کانی خوا له‌ قورئاندا ده‌دره‌وشینه‌وه‌، ئنجا خوا ﷻ له‌سه‌ر پێناسه‌کردنی خۆی زیاتر به‌رده‌وام ده‌بی، تاكو بزانی ئه‌وه‌ قورئانه‌ له‌ لایه‌ن کیوه‌ هاتوه‌؟

(۳) - ﴿ غَافِرِ الذَّنْبِ ﴾، لی‌بۆرده‌ی گوناخ، ئەمه‌ ته‌ماع وه‌به‌رنامه‌ بۆ بی‌پروایه‌کان، بی‌پروا سه‌رپێچیکه‌ره‌کان، که‌ ئه‌گه‌ر بگه‌ڕێنه‌وه‌ بۆ لای خوا ﷻ له‌ گوناختان ده‌بوو‌ری.

(۴) - ﴿ وَقَابِلِ التَّوْبِ ﴾، هه‌روه‌ها تۆبه‌ وه‌رگه‌، گه‌رانه‌وه‌ قبوڵ ده‌کات و وه‌رده‌گرێ، (التَّوْبُ: مَصْدَرُ تَابَ، أَوْ جَمْعُ تَوْبَةٍ مِثْلُ دَوْمَةٍ: جَمْعُ دَوْمٍ، عَزْمَةٌ: جَمْعُ عَزْمٍ)، واته‌: (عَزْمٌ، عَزْمَةٌ)، (دَوْمٌ، دَوْمَةٌ)، (تَوْبٌ، تَوْبَةٌ)، که‌واته‌: ﴿ وَقَابِلِ التَّوْبِ ﴾، (التَّوْبُ) یان چاوه‌گه‌، واته‌: خوا وه‌رگه‌ری گه‌رانه‌وه‌یه‌، یان: (التَّوْبُ) کو‌ی (توبه‌) یه‌، یانی: خوا وه‌رگه‌ری گه‌رانه‌وه‌كانه‌، خوا هه‌ر که‌سێ بۆ لای بگه‌ڕێته‌وه‌وه‌، گه‌رانه‌وه‌که‌ی لی‌توه‌رده‌گرێ و قبو‌لی ده‌کات.

(۵) - ﴿ شَدِيدِ الْعِقَابِ ﴾، تۆله‌و سزایه‌که‌ی تونده‌، (الشَّدِيدُ: صِفَةٌ مُشَبَّهَةٌ بِالْفِعْلِ مُضَافَةٌ إِلَى فَاعِلِهَا)، (شَدِيدٌ: سیفه‌تی چوێتره‌وه‌ به‌ کرداره‌وه‌وه‌، پال‌دراوه‌ته‌ لای بکه‌ره‌که‌ی، که‌ وشه‌ی (عقاب) هه‌، ﴿ شَدِيدِ الْعِقَابِ ﴾، تۆله‌ تونده‌.

(۶) ﴿ذِي الطَّوْلِ﴾، خاوهن به خششی فراوانه، یان: خاوهن تواناو دهسته لاتی فراوانه.

(ذی) واته: (صاحب)، (الطَّوْلُ: سَعَةُ الْفَضْلِ، وَسَعَةُ الْمَالِ، وَيُطْلَقُ عَلَى الْقُدْرَةِ، أَي: ذِي الْمَنْ)، ﴿ذِي الطَّوْلِ﴾، (طَوْل) هه م به فراوانیی له به خششداو، فراوانیی له مال و سامان داو، فراوانیی له دهسته لاتدا، ده گوتری: لیږده دا: ﴿ذِي الطَّوْلِ﴾، زیاتر وا پیږده چی یانی: خاوهن به خششی فراوانه، یان: خاوهن دهسته لاتی فراوانه.

(۷) ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾، بیجگه لهو هیچ په رستراویک نیه.

(۸) ﴿إِلَيْهِ الْمَصِيرُ﴾، سهره نجام ته نیا بو لای ته وه، ته صلی خوئی ناوایه: (الْمَصِيرُ إِلَيْهِ)، گه رانه وه بو لای ویه، به لَم: ﴿إِلَيْهِ الْمَصِيرُ﴾، ته مه که (الْجَارُ وَالْمَجْرور) پیښخراون، بو گرنگی پیږدانه واته: گه رانه وه ته نیا بو لای ته وه.

له باره ی ته م ټایه ته موباره کانه وه (أَبُو نُعَيْم)^(۱)، به سهره ټایک ده گپړیته وه:

عومه ری کوری خه تتاب (خوا لئی پازیبی) براده ریکی هه بووه خه لکی شام بووه، پیاوکی ټازاو جه ربه زه بووه، وه ختیکی هه والیکی پیږده گات که ملی داوه ته مه خوړی، (مرؤفیش که ملی دایه مه خوړی، مانای وایه پرووی له گوناوه تاوان کردوه، پشتی له تاعهت و خواپه رستی کردوه)، عومه ر (خوا لئی پازیبی) که ته و کاته خه لیفه ی مسولمانان ده بی، نامه یه کی بو ده نیږی ده لی: له بنده ی خواوه عومه ری کوری خه تتاب بو فلانکه س! یه کسه ر ته م ټایه تانه ی بو ده نووسی: ﴿حَمْدٌ ۱ تَزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ۲ غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ ۳﴾، بو ی ده خاته نامه یه که وه بو ده نیږی.

عومه ر خوا لئی پازیبی ته و که سه ی که نامه که ی پیږدا ده نیږی ده لی: کاتیک زانیت سه رخویشی به ریداووه له سهر حاله، ته و کاته نامه که ی وپیږده، نه ک له

کاتی سەرخۆشیی دا بێ، کابرا (ئەو کابرایە دوایی گێراویەتەو)، گوتووێت: کە نامەکە ی عومەرم پێگەیشە (خوا لێی پازی بێ) تێنەگەیشە، هەر تەماشام دەکردو لێی حالێی نەدەبووم، دوایی چوومە دەشتیک هەر تەماشام کردو لێی وردبوومەو لێی وردبوومەو، هەتا خوا ﷻ دلمی بوی پشکواند [چونکە ئێنسان وەختیک بە گوناھو تاواندا دەچێتە خوار، عەقل و دلێشی باش کار ناکات و پەردە ی گوناھان عەقل و دلی دادەپۆشی، بۆیە گوتووێت: چوومە دەشتیک، دەبی لە خوا پارابێتەو: خوايە! لێم حالیکە داخو ئەم ئایەتانە -- زانیویەتی ئایەتەکانی خوای پەرورەدگارن -- مەبەست لێیان چییە؟] ئەوجار تێیان گەیشە و وازم لە شەراب خۆری هێنا، عومەر (خوا لێی پازی بێ) یش هەوالەکە ی پێدەگاتەو، دوایی عومەری کۆری خەتتاب دەلی: {هَكَذَا فَاصْنَعُوا، إِذَا رَأَيْتُمْ أَخَاكُمْ زَلَّ زَلَّةً، فَسَدُّوهُ وَوَقُّوهُ، وَادْعُوا اللَّهَ لَهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِ، وَلَا تَكُونُوا أَعْوَانًا لِلشَّيْطَانِ عَلَيْهِ}.

واتە: هەر کاتیک برابەرەکتان بینی خلیسکاوه، ئاوا بکەن، راستی بکەنەو، بۆی لە خوا بپارێنەو، کە خوا لێی خۆش بێ و هاوکارانی شەیتان نەبن لە دژی برابەرەکتان، (کە زەم و سەرزنەشتی بکەن و، پشتگوێی بخەن و وازی لێبن، شەیتان زیاتر زەفەری پێهری).

کورتە باسیک

نۆ له هۆیه کانی لیخوشبوونی خوا له مروّف

لێره دا به پێویستی ده زانم لهم کورتە باسه دا ئاماژه بکه م، به نۆ له هۆیه کانی لیخوشبوونی خوا له مروّف، که خوا ده فەرموێ: ﴿غَافِرِ الذَّنْبِ﴾، لێبوردە ی گوناح، (غافر) له سەر کیشی (فاعل) ه و ناوی بکه ر (إسم فاعل) ه، واته: لێبوردە، (الذنب) یش (أل) ی (ناساندن) ی له سەر ه واته: هەر جوړه گوناحیک، که واته: خوا ﷻ له هه موو جوړه گوناھیک ده بووری، به لام ئایا هەر له گو تره و له خوړا، یا خود به پێی به رنامه و سیستم (نظام) یک که دایناوه؟

له راستییدا ده بێ هۆکاره کانی لێبوردنی گوناح، ئینسان له خۆیدا بیانیه ئیتیه دی، ئه و جار شایسته ی ئه وه ده بێ که خوا له گوناھی ببووری، ئنجا من نۆ هۆکارم که وتوو نه به رچاو، له و شتانه ی ده بنه مایه ی ئه وه که خوا له گوناھی مروّف ببووری:

(۱) - **تهوبه کردن:** خوا له سوورەتی (التحریم) دا ده فەرموێ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُم سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ ۖ﴾ واته: ئه ی ئه وانه ی پرواتان هیناوه! به گه رانه وه یه کی ساغ بگه رینه وه بۆ لای خوا، نیزیکه خراپه کانتان لێ بسپرتیه وه و بتانخاته به هه شته کانه وه، له و پوژده دا که خوا پیغه مبه رو ﷻ ئه و (ئیماندار) انه ی له گه لیدان، زه بوونیان ناکات.

که واته: یه که مین هۆکار بۆ ئه وه ی خوا له گوناحی مروّف ببووری بریتیه: له گه رانه وه، به لام گه رانه وه یه کی ساغ، (نَّصُوحًا) واته: تهوبه یه ک که ساغ و پاک و بێ خلته و راسته قینه بێ.

(۲) - ئیمان و کردهوهی چاک: خوا له سوورپهتی (محمد) دا دهفهرموی: ﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَءَامَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ﴾ واته: ئهوانه ی پروایان هیئاوه و کردهوه باشه کانیان کردوون، پروایان بهوه هیئاوه که دابه زینراوه ته سهر موحه ممه د ﷺ که ههق و راسته و له پهروه ردگار یانه وهیه، (خوا) خراپه کانیان لی دهسپړته وهو، حال و بالیشیان باش دهکات.

(۳) - پاریزکاری: خوا له سوورپهتی (الأنفال) دا دهفهرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَقُومُوا لِلَّهِ لَجَعَلْ لَكُم مِّنْكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرَ عَنْكُم سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرَ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ واته: ئه ی ئهوانه ی پرواتان هیئاوه! ته گهر پاریز له خوا بکه، خوا جیا که ره وه تان پی ده به خشی، (جیا که ره وه له نیوان ههق و ناههق، هه لال و هه پام، چاک و خراپ، راست و چه وتدا) و خراپه کانتان لی دهسپړته وهو، لیشتان ده بووری، خوا خاوه نی به خشی مه زنه.

(۴) - کوچکردن له پیناوی خواو، جه ننگردن له پیناوی خواو: وهک خوا له سوورپهتی (آل عمران) دا دهفهرموی: ﴿قَالَ الَّذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُوذُوا فِي سَبِيلِي وَقَاتِلُوا وَقَاتِلُوا لَا تُكْفِرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ﴾ واته: ئهوانه ی که کوچیان کردوه له پیناوی منداو، له مال و حالی خویان وه ده رنران و نازاردراون و، جه نگیان کردوهو، کوژراون، ئهوانه به دلنیایی من خراپه کانیان لی دهسپړمه وه.

(۵) - مال به خشین به شیوهی په نهان: وهک له سوورپهتی (البقرة) دا خوا ی به خشنده، دهفهرموی: ﴿إِنْ بُدُّوا أَلْصَقْتِ فَنِعْمًا هِيَ وَإِنْ تُخَفُّوْهَا وَتُؤْتُوْهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنْكُم مِّن سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ واته: ته گهر مال به خشینه کانتان ئاشکرا بکه، ئه وه باشتین

شته، (بەلām لە شوین و کاتی خویدا، لە کاتیکدا که ئەو مāl بەخشینه واجبه، بۆ ئەوهی بزانی تۆ ئەو واجبه جیبه جی دهکە، یاخود لە کاتیکدا بەو مāl بەخشینه بیه سەر مه شق بۆ خەلکیکی دیکه، تاكو ته ماشات بکهن، وا باشه ده ریخه ی لهو کاته دا)، بەلām ئەگەر پەنھانی بکهن و، بیدەن بە هەژاران، ئەوه بۆ ئیوه باشترو، خوا خراپه کانیشتان لی دەسپێتەوهو، خوا بەوهی دهیکه ن شاره زایه.

کهواته: مه سه له ی به خشین مāl، ئایا به پەنھانی بی، یان به ئاشکرا؟ به پیی حاله کان ده گۆرێ، نهک هەر یهک حاله تی هه بی، بۆیه خوای پەروەردگار هه ردوو حاله کانی وا باسکردوون که هه ردووکیان زۆر باشن، بەلām هەر کامیکیان بۆ شوینی خوێ، که ئیمه له سوورەتی (البقرة) دا به ته فصیل لهو باره وه باسمانکردوه، دوایی له نامیله که یه کیشدا (چۆنیه تی مāl به خشین) چاپکراوه.

(۶) - قه رزی چاک، واته: مāl پیدان به که سیک به بی به رانبه ر: وهک خوا ده فەرموێ: ﴿إِنْ تَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضْعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ﴾ (التغابن، واته: ئەگەر قه رزی باش له گه لّ خوا دا بکهن، (واته: هاوکاریی خه لک بکهن، به بی به رانبه ر، ئنجا چ دوایی وه ریگر نه وه، دوای ئەوهی هاوکارییتان کرد به قه رز پیدان، لیی وه ریگر نه وه، به لām به بی زیاده، یاخود هەر پیی به خشن، ئەوه قه رزیکه وه له گه لّ خوا دا کردووته)، به دلنایی خوا پاداشته که تان بۆ چه ند قات ده کاته وه و لیشتان ده بووری.

(۷) - خو دوورگرتن له گونا هه گه و ره کان: وهک له سوورەتی (النساء) دا خوا ده فەرموێ: ﴿إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُدْخَلًا كَرِيمًا﴾ (واته: ئەگەر خو تان لهو گونا هه گه و رانه ی که لی تان قه ده غه کراون، بپاریزن، خراپه کانتان لی دەسپێنه وه، (گونا هه کانی دیکه، که له گونا هه گه و ره کان نین، راسته وخو لی تان دەسپێنه وه، ئەگەر خو تان له گونا هه گه و ره کان بپاریزن) و ده شتانه ی نه نشینگه یه کی هه ره باشه وه.

(۸) - داواى لیبوردنکردن له خوا: وهک خوا له سوورەتی (النساء) دا دهفهرموئ:

﴿وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾^(۱۱۰)، واتە: هەر که سێک خراپه که یهک بکات، یا خود ستهم له خۆی بکات، خراپه یهک بکات له گهڵ خهڵکدا، یان ستهم له خۆی بکات، له نێوان خۆی و خوادا، دواى داواى لیبوردن له خوا بکات، دهبینى خوا لیبوردهى به بهزهیه.

(۹) - داواى لیبوردن کردنى پیغه مبه ر ﷺ بۆ برواداران: وهک خوا ﷻ له

سوورەتی (النساء) دا دهفهرموئ: ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَأَسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا﴾^(۱۱۱)، واتە: ئەوانه کاتیک که سته میان له خۆیان دهکرد، ئەگەر هاتیان بۆ لات، (بۆ لای پیغه مبه ر ﷻ) و داواى لیبوردن یان له خوا کردبایه، پیغه مبه ر ﷻ داواى لیبوردنى بۆ کردبان، خویان دهبینى: زۆر تۆبه وهرگهرو، زۆریش میهره بان و به بهزهیه.

ئنجای ئیستا پیغه مبه ر ﷻ له ژیان دا نه ماوه، بچینه خزمهتی، به لām با له خزمهت رێبازه که ی دابین، مانای وایه له خزمهت ئەو داین و، به دلنایى به ئەندازه ی ئەوه که بۆ خوا سولحاو ده بین و له خزمهت پیغه مبه ردا ﷻ ده بین، به ئەندازه ی ئەوه که پابه ندی رێبازه که ی ده بین و له خزمهتیدا ده بین، شایسته ی ئەوه ش ده بین که پیغه مبه ر ی خوا ﷻ داواى لیبوردنمان بۆ له خوا بکات.

ئەمه نو هۆکار که ده گونجی هی دیکه ش با سبک رین، به لām من ئەو نۆیه م که وتوو نه به رچاو، له هۆکاره کانی ئەوه، که خوا چۆن له مرۆف ده بووری و، چۆن گونا هه کانی لى ده س ریت ه وه؟

ئنجای با جار یکی دیکه ش ته ماشای ئەم دوو ئایه ته موباره که بکهینه وه:

﴿حَم ۱﴾ نَزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿۲﴾ غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهُ الْمَصِيرِ ﴿۳﴾:

وہک دەبینین: دابەزینەری قورئان ﷻ بە نوۆ سیفەت پیناسە کراوە، ھەلبەتە لێرەو، لە زۆر جیگای دیکە ی قورئاندا، کاتیکی خوا باسی دابەزاندنی قورئان دەکات، باسی خووی دەکات بە کۆمەڵیک لەو سیفەتە بەرزو بێ وێنانە ی ھەینی، تاکو بزاین: ئەو قورئانە لە کوێو ھاتووە، سەرچاوەکە ی کییەو، خواوەنی چ سیفەتیکە، ئەو پەرورەدگارە ی ئەو فەرماشتە ی فەرموو، کە بە تەئکید ھەر بێژەرێک سیفەتەکانی لە بێژراوەکەیدا پەنگ دەدەنەو، سیفەتەکانی خواش لە قورئاندا پەنگیان داوەتەو، بۆیە ھەندیک لە زانیانی پیشیان گوتویانە: (لَقَدْ تَجَلَّى اللَّهُ لِلنَّاسِ فِي كِتَابِهِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ)، واتە: خوا لە کتیبەکەیدا بوۆ خەڵک درەوشاوەتەو، ئەگەر بزائن، ئەو نوۆ سیفەتەش کە خوا ﷻ وەک دابەزینەری قورئان لێرەدا خوێیان پێ دەناسی، ئەمانەن:

۱- ﴿اللَّهُ﴾: واتە: خوا، کە دابەزینەری کتیبەکە یە.

۲- ﴿الْعَزِيزِ﴾: واتە: زال.

۳- ﴿الْعَلِيمِ﴾: واتە: زانا.

۴- ﴿غَافِرِ الذَّنْبِ﴾: واتە: لێبوردە لە گوناح.

۵- ﴿وَقَابِلِ التَّوْبِ﴾: واتە: تۆبە وەرگر.

۶- ﴿شَدِيدِ الْعِقَابِ﴾: واتە: تۆلە توند.

۷- ﴿ذِي الطَّوْلِ﴾: واتە: خواوەن بەخششی فراوان.

۸- ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾: واتە: بێجگە لەو، ھیچ پەرستراویک نیەو تاکە پەرستراوە.

۹- ﴿إِلَهُ الْمَصِيرِ﴾: واتە: سەرەنجام گەرانەو بوۆ لای وێ.

مه سه له ی دووم:

جگه له بیپروایان هیچ کهس شه په قسه دژی نایه ته کانی خوا ناکات، به لام نابی به خو بادانیان فریو بخون، نه ی پروادارینه! چونکه له پیش وانشدا گه لی نووح و، گه له کافره کانی دواي وانش، په یامی خویان و پیغه مبه رانی خویان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) به درو دانان و، ویستیان په لاماری پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بدهن و، هه ولی پووچه ل خستنه بهرچاوی هه قیاند، به لام سه ره نجام خوا سزای سه ختی دان و، بریاری سزادانی خواش له سه ره هه موو بیپروایان چه سپاوه، که ده بی هاوه لی ناگرین، واته: بچنه نیو ناگری دوزه خه وهو، بینه هاوودم و هاووازی و لی نه یه نه ده رو لی جیانه بنه وه:

خوا ده فهرمو: ﴿مَا يُجِدِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْرُرُكَ تَقْلُبُهُمْ فِي الْأَلْبَدِ ۝ كَذَبَتْ قُلُوبُهُمْ قَوْمٌ نُوحٍ وَالْأَحْزَابِ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَدَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ۝ وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ۝﴾

شیکردنه وهی ئەم نایه تانه، له یازده برگه دا:

(۱)- ﴿مَا يُجِدِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، جگه له وانه ی بیپروا بوون، هیچ کهس مشتومرو شه په قسه ناکات له دژی نایه ته کانی خوا.

زانایان ئاویان لیکداوه ته وه: (مَا يُخَاصِمُ فِي حُجَجِ اللَّهِ وَأَدَّتِهِ عَلَى وَحْدَانِيَّتِهِ بِالْإِنْكَارِ لَهَا، إِلَّا الَّذِينَ جَحَدُوا تَوْحِيدَهُ)، واته: مشتومرو، شه په قسه و، دمه دمه، له دژی نایه ته کانی خوا ناکات، له دژی به لگه کانی یه کتایی خوا، به وه که نکوولیان لیبات و قبوولیان نه کات، بیجگه له وانه ی نکوولی ده کهن له به یه کگرتی.

وشه ی (آیة) له قورئاندا به چنه دواتیه ک هاتوه و، پیشتیش چنه د جاریک باسمانکردوه:

(آیات):

أ- ھەم بە مانای رستەکانی فەرماشتی خوا دین.

ب- ھەم بە مانای موعجیزەکانی پیغەمبەرەکان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دین.

ج- ھەم بە مانای دیاردە سروشتییەکان دین، دیاردەو دیمەنەکانی گەردوون و دەورووبەر.

د- ھەم بە مانای ئەو بەلەو مەینەتیانەی کە خوا بەسەر گەلە کافرەکانی ھێناون، ھەموویان بە (ءَايَاتٍ) ناوبراون، بەلام بە پێی سیاق دیاریی دەکری مەبەست لە (ءَايَاتٍ) چییە؟ لێرەدا بێگومان مەبەست پێی رستەکانی فەرماشتی خواوە.

﴿إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، جگە لەوانە ی بێپروان، واتە: بێپروان بە خوا ﷻ، کەسێک کە برۆی بە خوا نیە، ئنجا ئایەتەکانی پەرز دەکات و گوێیان بۆ ناگری.

٢- ﴿فَلَا يَغْرُوكَ تَقْلُبُهُمْ فِي الْبِلَادِ﴾، ﴿فَلَا يَغْرُوكَ﴾ خۆتێراویشتەو: (فَلَا يَغْرُوكَ)، با فریوت نەداو ھەلتنەخەلەتێتی ھاتن و چوونی وان لە ولاتاندا، واتە: (فَلَا يَخْذَعُكَ يَا مُحَمَّدُ تَصْرُفُهُمْ فِي الْبِلَادِ وَبَقَاؤُهُمْ وَمَكْنَتُهُمْ فِيهَا، فَتَحَسَّبَ أَنَّهُمْ أُمَهِلُوا فَأَمَّا أَمَهِلْنَاهُمْ، لِيَبْلُغَ الْكِتَابَ أَجَلَهُ)، واتە: ئەو موخەممەد! ﷺ ھەلمەخەلەتێ و فریو مەخۆ، بەو کە بێپروایان دەستێرۆیشتوون لە ولاتاندا ماونەو و تێیدا بەردەوامن، پێت وابێ کە ئەو مۆلەت دراو و وازیان لێھێنراو، نەخێر، بەلام بۆیە مۆلەتمان داو تا کو بپار دەگاتە کاتی خۆی.

واتە: تا کو بە پێی ئەو سیستەمی خوا دایناو ﷻ، ھەر کەسە بگاتە ئەو مەودایە کە بۆی دیاریکراو، ئەگەر نا ئەو نیە کە خوا ﷻ وازی لێھێنابن و پشتگوێی خستبن.

ئنجا خوا ﷻ وەک بەلگە ھێناو و سەلماندنی ئەو راستییە بایسکرد، کە دەفەر موی: ﴿فَلَا يَغْرُوكَ تَقْلُبُهُمْ فِي الْبِلَادِ﴾، [با ھاتن و چوونی ئەوان بە ولاتاندا (بە دەقەرەکان دا) فریوت نەدا، وەک بەلگە لەسەر ئیسپاتی ئەو راستییە کە خوا لێیان نەگەراو و وازی لێنەھێناون، دەفەر موی:

(٣)- ﴿كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ﴾ له پيش واندان گه لی نووح به درویان دانا، واته: (كَذَّبَتْ كِتَابَ اللَّهِ)، یان (كَذَّبَتْ رَسُولَ اللَّهِ نُوحًا)، گه لی نووح کتیبی خویان به درو دانا، یان پیغمبه ری خویان به درو دانا.

(٤)- ﴿وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ ههروه ها کومه له کان له دواي گه لی نووحیش، تهوانیش به هه مان شیوه پیغمبه رانی خویان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و، په یامه کانی خویان به درو دانان، (الْأَحْزَابُ: الْأُمَمُ الْمُتَحَرِّبَةُ ضِدَّ الْأَنْبِيَاءِ) واته: تهو کومه لانه ی که یه کیان گرتبوو له دژی پیغمبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، وشه ی (حِزْبٌ: وَهُوَ اسْمٌ لِلْجَمَاعَةِ الَّذِينَ هُمْ سَوَاءٌ فِي شَأْنٍ: مِنْ اعْتِقَادٍ أَوْ عَمَلٍ أَوْ عَادَةٍ)، (حِزْبٌ): بریتیه له کومه له خه لکیک که یه کن، یه کسانن له شتی کدا، بو وینه له عه قیده دا، له بیرو بوچووندا، له کرده وه یه کدا، له پیشه یه کدا، له کاری کدا، تهوانه پییان ده گوتری: (حِزْبٌ) واته: کومه له خه لکیکی یه کگرتوو له سه ر شتی ک.

(٥)- ﴿وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ﴾ هه ر کومه لیک لهو (کومه له کافر) انه نیازیان بوو له دژی پیغمبه ره که یان که بیگرن، واته: بیگرن تا کو بیکوژن، یان سزای بدهن، (الْهَمُّ: الْعَزْمُ)، (هَمٌّ) بریتیه: له عه زم جه زمکردن بو بریاردان له دلدا، که دیاره ته م (هَمٌّ) ه، نازانری چییه؟ به لام به ته عبیری دواي ده زانری: ﴿وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ﴾ که واته: ته وه ی به دلپاندا هاتوه، ته وه بووه که بیگرن، گرتنه که ش بو ته وه بووه سجنی بکه ن، یاخود ته شکه نه جه ی بدهن، یاخود بیکوژن.

(٦)- ﴿وَجَدَلُوا بِالْبَاطِلِ﴾ ههروه ها به ناهه قی موناقه شهو مشتومریان کرد.

(٧)- ﴿لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ﴾ بو ته وه ی هه قی پی پووچه ل بکه نه وه، هه قی پی بیووچینه وه، هه ندیک له زانایان ئاویان لیکدا وه ته وه (أَنَّهُمْ زُورُوا الْبَاطِلَ فِي صُورَةِ الْحَقِّ، وَرَوَّجُوهُ بِالْإِسْفَاطَةِ فِي صُورَةِ الْحَقِّ)، واته: تهو بیرو که ناهه قه ی له لایان بووه، له شیوه ی هه قدا رایان نواندوه و رازاندوویانه ته وه به سه فسه تهو قسه ی بوش له شیوه ی به لگه دا، تا کو هه قی پی بیووچینه وه، (إِدْحَاضٌ) واته: لابر دن و به مانای دوورخستنه وه ش دی و، له ته سلدا له (دَحْضٌ) وه هاتوه، واته: خلیسکان.

(٨)- ﴿فَأَخَذْتَهُمْ﴾، بەلام سەرەنجام گرتن، (الْأَخْذُ: يُسْتَعْمَلُ مَجَازاً فِي التَّصَرُّفِ فِي الشَّيْءِ بِالْقَتْلِ وَالْعَذِيبِ)، وشەى (أَخَذَ) بەکارهێنراوە لێرەدا بۆ تەسەرپروف کردن لە شتێکدا بە کوشتن و ئەشکەنجەدان و ئازاردان.

(٩)- ﴿فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ﴾، ئنجا ئایا سزای من چۆن بوو؟ (كَيْفَ) بۆ پرسیارکردنە، بەلام: (الْإِسْتِفْهَامُ مُسْتَعْمَلٌ فِي التَّعْجِيبِ)، پرسیار کردن بۆ سەرسوڕماندە، واتە: سزادانەکەى من چۆن بوو! زۆر جێى سەرسوڕمان بوو!

(عقاب) لە ئەسڵدا (عقابي) یەو (ي) کە قرتیتراوە.

(١٠)- ﴿وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، هەر بەو شیوەیە فەرموودەى پەرورەدگارت چەسپاوە لەسەر ئەوانەى بێپروان، واتە: وەک چۆن بێپروایانى پێشوو بەو شیوەیە سزاداران، بە شیوەیەکی زۆر سەرسوڕهێنەر، بە هەمان شیوەش هەموو ئەوانەى بێپروان لە سەر دەمی تۆدا، ئەى موحەممەد ﷺ! لە دواى تۆش دیسان بپاری خوا بۆ ئەوانیش هەر لە بۆسەدایەو، بەسەر وانیشدا دەچەسپێ.

کە دەفەرموی: ﴿وَكَذَلِكَ﴾، واتە: (أَيُّ: مِثْلُ ذَلِكَ الْحَقُّ حَقَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ)، واتە: بەو شیوە چەسپانە، سەرسوڕهێنەرە، فەرماشتی پەرورەدگارت، یانی: بپاری پەرورەدگارت چەسپا.

وشەى: ﴿كَلِمَتُ رَبِّكَ﴾، خوێنراویشتهو: (كَلِمَاتُ رَبِّكَ)، وشەکانى پەرورەدگارت.

(١١)- ﴿أَنْتُمْ أَصْحَابُ النَّارِ﴾، کە ئەوانە دەبنە هاوێلى ئاگر.

کە دەفەرموی: ﴿أَنْتُمْ أَصْحَابُ النَّارِ﴾، ئەمە دوو واتای هەن:

أ- بۆیە بپاری پەرورەدگارتیان لەسەر چەسپى، چونکە خواوەنى یاخود هاوێلى ئاگر.

ب- بپاری پەرورەدگارتیان لەسەر چەسپى، وشەى پەرورەدگارتیان لەسەر چەسپى، تاكو ببە هاوێلى ئاگر.

ئەگەر یەكەمیان بێ، واتە: بەھۆی بێپروایەكیانەو بەپروایەكیانەو پەروەردگارتیان لەسەر چەسپی، ئەگەر مانای دووہمیان بێ، واتە: بەپروایەكیانەو پەروەردگارتیان لەسەر چەسپی، تاكو بێنەھاوہلی ئاگر، پەفیق دۆزەخ، بەلام بێگومان بەھۆی بێپروایەكیانەوہ.

وشە: ﴿وَجَدَلُوا﴾ (جدال) كە لەم سوورەتە موبارەكەدا پێنج جارەن دووبارە بۆتەوہ، بە بزاین وشە (جدال) مانای چییە؟ (الْجِدَالُ: الْمُقَاوَصَةُ عَلَى سَبِيلِ الْمُنَازَعَةِ وَالْمُغَالَبَةِ، وَأَصْلُهُ مِنْ جَدَلْتُ الْحَبْلَ، إِذَا أَحْكَمْتُ فَتْلَهُ، فَكَأَنَّ الْمُتَجَادِلِينَ يَفْتِلُ كُلُّ وَاحِدٍ الْآخَرَ عَلَى رَأْيِهِ، وَقِيلَ: الْأَصْلُ فِي الْجِدَالِ الصَّرَاعُ وَإِسْقَاطُ الْإِنْسَانِ صَاحِبَهُ عَلَى الْجِدَالَةِ، وَهِيَ الْأَرْضُ الصُّلْبَةُ).

(راغب الأصفهاني) لە كتیبە ناودارەكەى خوێ^(١) دا دەلێ: وشە (الْجِدَالُ) بریتى: لە قسە لەگەڵ یەكدی دا كردن بە شێوەى ناكۆكى و مشتومرو دەمەقالێ، ئەصلەكەش لە (جَدَلْتُ الْحَبْلَ) وە ھاوہ، واتە: پەتەكەم ھۆنیەوہ، وەك ئەوہى ھەردوو لایەنى كە پێكەوہ شەرە قسە دەكەن، ھەر كامێكیان بىھوێ ئەو دىكە لە پای خوێ بادات و بۆ لای خوێ بىھینێ، ھەندیکیش گوتووینانە: (جِدَال) واتە: (صِرَاع) زۆران گرتن، كە ھەر كامێك لە دوو كەسەكان بىھوێ ھاوہلەكەى خوێ بخاتە سەر زەوێ و، ئەویش (الْجِدَالَةُ) ی پێ دەلێن، (الْجِدَالَةُ) زەوێ سەخت و چر.

وەك گۆمان: وشە (جدال) لەم سوورەتە موبارەكەدا پێنج جارەن ھاوہ، لە ئایەتەكانى: (٤ و ٥ و ٣٥ و ٥٦ و ٦٩) دا ھاوہ، شایانى باسە: سێ وشە لە قورئاندا ھاوون، مانایان لێك نىزىكە: (جدال، مرء، مخاصمة):

١- (جدال) واتە: شەرە قسەو مشت و مړ.

٢- (مرء) كە بە: (ھارون ویمترون) ھاوہ، لەگەڵ (جدال) دا جیاوازیەكیان ئەوہى كە (مرء)، ئەوہى: كەسێك شەرە قسە لە بارەى شتێكەوہ بكات كە لێى دوولە.

٣- (مُخَاصِمَةٌ) ش به (خِصَامٌ وَخِصْمٌ) هاتوه: ﴿هَٰذَا خِصْمَانِ اتَّخَصَّمُوا فِي رَيْبٍ مِّنْهُ﴾ (مُخَاصِمَةٌ) ش ئهوه یه که دوو لا، دوو کهس ههه که سه یه خه ی ئه ویدی که بگری، (خِصْمٌ) واته: یه خه.

وشه ی (جِدَال) له قورئاندا کهم وایه بۆ چاکه هاتبێ، به زۆری بۆ حاله تیک هاتوه که که سیک ههق پهرت بکاته وهو، به ناههق قسه بکات و بیهوێ ههقی پێ ببوو چینیته وه، بۆیه به زۆری (جِدَال) له قورئاندا زهم کراوه و، بۆیه ش خوا فەرمانی کردوه که کاتی (جِدَال) مان کرد، به باشتین شیوه بیکهین: ﴿وَجَدِلْهُمْ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ هِيَ اَحْسَنُ ۝١٦٥﴾ النحل، واته: به باشتین شیوه شه په قسه یان له گه ل بکه، ﴿وَلَا تُجَدِلُوْا اَهْلَ الْکِتٰبِ اِلَّا بِاَيِّ هٰی اَحْسَنُ اِلَّا الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مِنْهُمْ﴾ العنکبوت، واته: شه په قسه له گه ل خاوه ن کتیه کان دا مه که ن، مه گه ر به باشتین شیوه، جگه له وانه یان که سته میان کردوه.

مه سه له ی سییه م و کو تای:

فریشته هه لگره کانی عه رش و ده وره ده ره کانی شی به پاک گرتنه وه ستایشی ده که ن و، بروای پی دینن و داوای لیبوردن له خوا ده که ن بو برواداران ی پیا زی خوا گرتوو و، داوای لیده که ن که خو یان و باب و دایک و هاوسه رو وه چه شایسته کانیان بخاته به هه شته وه و، له مهینه تییه کانی پوژی دوایی چه پالهیان بدات:

خوا ده فه رموی: ﴿الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ۖ رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ ءَابَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝۸ وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝۹﴾

شیکردنه وه ی ئەم ئایه تانه له دوازه بر گه دا:

(۱) - ﴿الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ﴾، ئەوانه ی که عه رش هه لده گرن و ئەوانه ش که به ده وره وه ن، به ستایش کړنه وه په روه رد گاریان به پاک ده گرن.

وه ک له سووره ی (الحاقة) دا خوا ده فه رموی: ﴿وَالْمَلِكُ عَلَىٰ أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَنِيَّةٌ﴾ الحاقة، واته: فریشته کان به ده وری ئاسمانه کانه وه ن، له و پوژه شدا عه رشی په روه رد گارت هه شت هه لیده گرن.

(۲) - ﴿وَيُؤْمِنُونَ بِهِ﴾، هه روه ها برواشی پی دینن، که ده فه رموی: ﴿وَيُؤْمِنُونَ بِهِ﴾، ئەمه -- وه ک پیشتیش ئا مازه م پیکرد -- بو هه لنان و هاندانی مروقه کانه که ئیمان شتیکی

زۆر گەورەیه، ئەوەتا ئەو فریشتە زۆر لەو نیزیکانەى که عەرشی خویان هەلگرتووە، ئەوانەى که بە دەوری عەرشهوەن، دەوری عەرشیان داوە، ئەوانەش ئەهلی ئیمان، بەلام لێرەدا بە پێویستم زانی ئاماژە بکەم بەو (فخر الدین الرازی) له تهفسیره‌که‌ی خۆیدا^(۱)، قسه‌یه‌ک له زهمه‌خشهری خاوه‌نی تهفسیری (الکشاف) هوه دینێ و پشتگیری ده‌کات و پێی سه‌رسام (مُعْجَبٌ) ه، ئەویش ئەوه‌یه که لێرە خوا ده‌فه‌رموێ: ﴿وَيُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ فریشته‌کان بپروا به‌ خوا دین، ئەمه به‌لگه‌یه له‌سه‌رئوه‌ی که خوا له‌سه‌ر عەرش نیه، ئەگه‌رنا ئەگه‌ر خوا له‌سه‌ر عەرش باو، فریشته‌کان بینیاان، نازایه‌تی نه‌بوو ئیمانی پێنین!!

بەلام له‌ راستییدا ئەو قسه‌یه‌ی (فخر الدین الرازی) که پشتگیری پایه‌که‌ی زهمه‌خشهری ده‌کات، نه‌پایه‌که‌ی زهمه‌خشهری راسته‌و، نه‌ پشتگیریه‌که‌ی (فخر الدین الرازی)یش، بۆچی؟

چونکه ئیمان به‌س ئەوه نیه که ئایا شتیک ده‌بینی، یان نابینی؟ به‌لکو ئیمان بریتیه: له‌ به‌ راست دانان (تصدیق) به‌لام وپرای ئەوه‌ش: دانپێده‌ستانی به‌ زمان و، به‌ دڵ و ده‌روون په‌سندکردن و، جێ به‌جێکردن و به‌ قسه‌کردن، هه‌موو ئەوانه ده‌گریته‌ نێو خۆی، که‌واته: ئیمان هێنای فریشته‌کان به‌ خوا ﷻ، به‌س ئەوه نیه ئیمان به‌ بوونه‌که‌ی بێن، وه‌ک به‌ده‌یه‌نهر، به‌لکو بۆی ته‌سلیم و، خوشیان ده‌وی و ئەوپه‌ری خوشیستیان بۆی هه‌یه‌و، ملکه‌چیان بۆی هه‌یه‌، فه‌رمانبه‌رینی، ئیمان هه‌موو ئەوانه ده‌گریته‌ نێو خۆی، ئنجا ئەوه نابێته به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئەوه که له‌به‌ر ئەوه‌ی خوا فه‌رموویه‌تی: ئیمان به‌ خوا دین، که‌واته: خوا له‌سه‌ر عەرش نیه! خوا له‌سه‌ر عەرشه، به‌لام به‌و شیوه‌یه‌ی بۆ خوا شایسته‌یه، نه‌ک به‌و شیوه‌یه که ئیمه‌ لێی حالین و، ئیمان هێنای فریشتانیش به‌ خوا ﷻ مانای وانیه که نابین، به‌لکو فریشته‌کان خواش ده‌بین، به‌و شیوه‌یه که بۆ خوا شایسته‌یه، وایده‌چی فریشته‌کان خوا بین و،

ئەهلی بەهەشتیش لە بەهەشتدا خواى پەرورەدگار دەبینن و، ھاوکاتیش بینی خوا ﷻ لە گەڵ برۆپەیتانیدا دژ ناوەستى.

٣- ﴿وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، فریشتەکانى هەلگری عەرپش و، دەورەدەرانى عەرپش داواى لیبوردن (لە خوا) دەکەن بۆ برۆاداران، وەک لە سوورەتى (محمەد) دا، خوا بە پیغەمبەرى خاتەم ﷺ دەفرموى: ﴿وَاسْتَغْفِرْ لِّذُنْكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۝١٩﴾، واتە: داواى لیبوردن بۆ گوناھى خۆت و بۆ برۆادارانى پیاوو ئافرەت بکە، لیرەش ئەو فریشتانە داواى لیبوردن بۆ ئەوانە دەکەن کە برۆایان هێناوە، دەلێن: چى؟

٤- ﴿رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا﴾، پەرورەدگارمان! بەزەبى و زانیارى تۆ هەموو شتیکی گرتۆتەو، واتە: هەر شتیکی کە هەیه بە ھۆى بەزەبى تۆو هەیهو، هەر شتیکی کە هەیه زانیارى تۆ دەورى داو.

٥- ﴿فَاعْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ﴾، ئنجا لەوانە ببوورە کە گەراونەووە شوین پێبازەکەت کەوتوون، گەراونەووە، یانى: گەراونەووە بۆ لای خوا، شوین پێبازەکەت کەوتوون یانى: فەرمانبەر و ملکەچن، بۆ ئاین و بەرنامەى تۆ.

٦- ﴿وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ﴾، هەرۆهە لە سزاو ئازارى کلپەى دۆزەخ بیانپاریزە، (الْجَحِيمُ: شِدَّةُ النَّارِ الْمُتَأَجَّجَةِ)، ئاگر کە بلیسە دەداو بلیسە سەوزەکەى و کلپەکەى پێى دەگوترى: (الْجَحِيمُ) لە ئازارى کلپەى دۆزەخ بیانپاریزە.

٧- ﴿رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ﴾، پەرورەدگارمان! هەرۆهە بیانخە نێو ئەو بەهەشتە هەمیشەییانەو، کە بەلێنت پێداون.

٨- ﴿وَمَنْ صُلِحَ مِنْ ءَابَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ﴾، هەرۆهە هەر کەسیک کە شایستەیه لە باب و باپیرانیان (واتە: دایک و نەنکیشیان) و لە ھاوسەرانیان و لە وەچەکانیشیان.

ئەمە لە سوورەتەکانی: (الطور) و (الرعد)یش دا هاتو:ە

أ- لە سوورەتی (الطور) دا دەفەرموی: ﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُم بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ﴾ (٦١) واتە: ئەوانەى بپروایان هێناو و وەچەكەشیان بە ئیمانەو شۆینیان كەوتوون، وەچەكانیان بەوان دەگەیهنین و، هیچ لە كردهو كەشیان كەم ناكەینهو (كە بێخەینە سەر هى وەچەكەیان، تاكو وەچەكانیان بگەنە ئاستى ئەوانە، ئەگەر ئاستى ئەوان لە بەهەشتدا بەرزتر بێ، جارى واش هەیه ئاستى ئەو وەچەو پۆلەیه بەرزترە لە هى باب و دایکیان و، ئەمان دەبرێن بۆ لای ئەوان)، هەر مەروڤە بارمتهى كردهوى خۆیهتی.

ب- لە سوورەتی (الرعد) دا دەفەرموی: ﴿جَنَّتْ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ ءَابَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ﴾ (٢٣) سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ (٢٤) واتە: چەند بەهەشتىكى هەمیشەیی دەیانچنەتی، هەر كەسێك كە شایسته بێ لە باب و باپیرانیان (باب و دایك و باپیرو نەنك و هتد) و لە هاوسەرانیان و، لە پۆلەكانیان.

كەواتە: لە سێ شۆینی قورئاندا هاتو، كە خوا ﷻ ئەهلى ئیمان بنەچەكەكان (أصول) و لقەكان (فروع) یان پێكهو كۆ دەكاتو، بەلام هەر كەسە بە شیوهى خۆى و، گەنگ ئەوهیه لێك نێزىك دەبن و، بە دەم یەكهو دەبن.

٩- ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ بە دنیایی پەروەردگارمان! هەر تۆی زالى كارزان.

١٠- ﴿وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ﴾ هەروەها لە خراپەكان بیانپاریزە، واتە:

أ- بیانپاریزە لە دنیادا لە هەر شتێك كە بۆوان خراپە.

ب- یاخود بیانپاریزە لە مەینهتیهكانى پۆژى دواى، كە خراپن.

ج- یاخود بیانیاریزه له سزای خراپه کان که له دنیا دا کردوو یان.

(أَي: قِهِمْ مَا يَسُوؤُهُمْ) هه ر شتیک بو وان خراپه، چه پالهیان بده، ئه وهی بو وانیش خراپه، ئه وهیه که سزای خراپه کانیا ن بدری، یاخود ئه وه مهینه تییه خراپانه ی له پوژی دوا ییدا هه ن، پێانه وه گرفتار بن، خوایه! له وه بیانیاریزه.

(١١)- ﴿وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ﴾ هه ر که سیکیش له و پوژه دا تو له خراپه کان بییاریزی و، چه پالهی بدهی، به دنیایی بهزه بیت پیداهاتوه و، بهزه بیت له گه ل نواندوه، واته: هه ر که سیک له سزای خراپه کان، یاخود: له مهینه تییه خراپه کانی ئه و پوژه بییاریزی، یاخود هه ر که سیک له گونا و خراپه و تاوانه کانی دنیا بییاریزی، بو ئه وهی له پوژی دوا ییدا دوو چاری سزا نه بی، ئه وه تو بهزه بیت پیداهاتوه.

(١٢)- ﴿وَذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ ته نیا ئا ئه وهش سه رکه وتن و بردنه وهی مه زنه، واته: ئه و پارێزرانه له گونا هو تاوانه کانی دنیا دا، یاخود: له سزای گونا هو تاوانه کان له پوژی دوا ییدا، یاخود: له مهینه تییه و نا په حه تییه کانی پوژی دوا یی، ئا ئه و پارێزرانه، سه رکه وتنی مه زنه.

خوا به لوتف و که په می بی سنووری، ئیمهش له ریزی ئه و پارێزراوه به مرادو ئاکام گه شتوانه دا حیساب بکات.

کورتە باسیک لە بارە (عرش) دەو

لە بارە عەرش خاوە ﷻ زانایان بە گشتی دوو رایان هەن:

پای یەكەم: كە پای زۆربەى زانایانەو بەهێزترە، بەندەش هەر ئەو پایەى پى پەسندە، ئەوەیە: عەرش دروستکراویکی مەزنی خوايە، لە سەر ووی دروستکراوە کانیەووە.

پای دووهم: هی هەندیک لە زانایانە دەئین: (عەرش) وشەیکە خوا بە کاری هیناوە، وەك رەمزو هیما بو حکومرانیی و دەستەلات و بالادەستی خۆی، بە سەر بوون و گەردووندا.

بەلام ئەو پایەى گۆتمان پای زۆرینەى زانایانە، دەتوانین بە کۆمەلیک بەلگەى بەهێز پشگیری بکەین و، بیسەملینین كە هەر ئەو پایە راستە:

بەلگەى یەكەم: خوا ﷻ لە حەوت سوورەت لە قورئاندا واتە: لە حەوت ئایەتەکاندا كە هەر کام لەو ئایەتەکانە لە سوورەتێکدا، لە قورئاندا، باسی چوونە سەر عەرشى خۆی کردووە: ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾، كە شوینەکان بە پى ریزبەندی سوورەتەکانی قورئان كە لە (مصحف) دا هاتوون، بەو شیوەیەن:

١- دەفەرموی: ﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾ ﴿٥٤﴾ الاعراف.

٢- دەفەرموی: ﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾ ﴿٣﴾ یونس.

٣- دەفەرموی: ﴿اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾ ﴿٢﴾ الرعد.

٤- دەفه رموی: ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ ٥ طه.

٥- دەفه رموی: ﴿الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ﴾ ٥٩ الفرقان.

٦- دەفه رموی: ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ﴾ ٤ السجدة.

٧- دەفه رموی: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ﴾ ٤ الحديد.

هه‌ل‌به‌ته راستیه‌ک له یه‌ک ئایه‌تیشدا هاتبێ، له یه‌ک سوورەتی قورئانیشتدا، به‌ل‌کو له یه‌ک پرسته‌شیدا، به‌سه‌که ئه‌و راستیه به‌ملێنێ، به‌لام ئه‌وه که خوا ﷻ عه‌رشێکی هه‌یه‌و، ئیستیوا‌ی کردوه بۆ سه‌ر ئه‌و عه‌رشه، به‌و شیوه‌یه که بۆ خوا شایسته‌یه، له چه‌وت شوێنی قورئاندا هاتوه.

به‌ل‌گه‌ی دووه‌م: خوا ﷻ له سوورەتی (هود)دا باسی ئه‌وه ده‌کات، که به‌ر له‌وه‌ی خوا ئاسمانه‌کان و زه‌وی بخولقی‌نێ، عه‌رشێ خوا له‌سه‌ر ئاو بووه، ده‌فه رموی: ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾ ٧.

که‌واته: وه‌ک چۆن ئاو دروستکراوی‌کی خوایه، عه‌رشیش دروستکراوی‌کی خوایه‌و، به‌رله‌وه‌ی خوا ئاسمانه‌کان و زه‌وی بخولقی‌نێ، عه‌رشێ خوا له‌سه‌ر ئاو بووه.

به‌ل‌گه‌ی سێه‌م: خوا ﷻ له سوورەتی (الحاقة)دا باسی ئه‌وه ده‌کات، له پۆژی دواییدا هه‌شت له دروستکراوانی خوا عه‌رشێ خوا هه‌ل‌ده‌گرن، واته: هه‌شت فریشته، وه‌ک ده‌فه رموی: ﴿وَالْمَلَكُ عَلَى أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَنِيَّةٌ﴾ ١٧، واته: فریشته‌کان به‌قه‌راغی ئاسمانه‌کانه‌وه‌ن، (قه‌راغی گه‌ردوونه‌وه‌و)،

لهو پوژدهدا عه‌پشی په‌روه‌ردگارت هه‌شت (واته: هه‌شت فریشته) هه‌لیده‌گرن، ههر له‌م سووره‌تی (غافر)دا، که ئیستا خهریکی ته‌فسیر کردنی، خوا ده‌فه‌رموی: ﴿الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ (۷) واته: ئه‌وانه‌ی عه‌پشیان هه‌لگرتوه‌و، ئه‌وانه‌ش که به‌ده‌وری عه‌پشه‌وه‌ن، په‌روه‌ردگاریان به‌پاک ده‌گرن و، ستایشی ده‌کهن و، بروای پیدینن و، داوای لیتوردن بو‌برواداران ده‌کهن.

به‌لگه‌ی چواره‌م: خوا ﷺ له‌کو‌تایی سووره‌تی (الزمر)دا، که پیشتر ته‌فسیرمان کردوه، ده‌فه‌رموی: ﴿وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِئِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (۷۵) (دیاره‌باس باسی پوژی دوا‌ییه) واته: فریشته‌کانیش ده‌بینی ده‌وری عه‌پشیان داوه، (له‌ده‌وری عه‌پش ده‌سوورین) په‌روه‌ردگاریان به‌ستایش‌کردنه‌وه به‌پاک ده‌گرن.

ئنجا ئه‌مانه هه‌موویان به‌لگهن له‌سه‌ر ئه‌وه که عه‌پش دروستکراو‌یکه‌و، فریشته‌کان هه‌لیده‌گرن و، فریشته‌کان به‌ده‌وریه‌وه‌ن و، پیش ئه‌وه‌ی خوا گه‌ردوون بخولقی‌نن، عه‌پش له‌سه‌ر ئاو بووه، ئه‌وانه هه‌موویان به‌لگهن له‌سه‌ر ئه‌وه که عه‌پش مه‌خلووق‌یکه‌و، ئه‌وه نیه که په‌مزو هیما بئ بو‌ده‌سته‌لات و هه‌یمه‌نه‌ی خوا ﷺ به‌سه‌ر دروستکراوه‌کانی دا.

به‌لگه‌ی پینجه‌م: پی‌خه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموی: {إِذَا سَأَلْتُمُ اللَّهَ، فَاسْأَلُوهُ الْفِرْدَوْسَ، فَإِنَّهُ أَوْسَطُ الْجَنَّةِ، وَأَعْلَى الْجَنَّةِ، وَفَوْقَهُ عَرْشُ الرَّحْمَنِ، وَمِنْهُ تُفَجَّرُ أَنْهَارُ الْجَنَّةِ} (۱)، واته: ئه‌گه‌ر داواتان له‌خوا کرد، فیرده‌وسی لی داوا بکه‌ن، چونکه‌نیوه‌پاستی به‌هه‌شته‌و، به‌رزترین شوینی به‌هه‌شته‌و، له‌سه‌رووی فیرده‌ه‌وسه‌وه:

(۱) حدیث ابی هریره: أخرجه أحمد: ۸۴۰۰، والبخاری: ۶۹۸۷، مطوّلًا، ومن حدیث معاذ: أخرجه ابن ماجه: ۴۳۳۱، ومن حدیث عبادة بن الصامت: أخرجه الحاكم برقم ۳۶۹، وأخرجه أيضًا: الترمذي: ۲۵۳۱.

عه‌پشی خوای خاوه‌ن به‌زه‌یی‌ه‌و، له‌ فیرده‌وسه‌وه‌ پ‌ووباره‌کانی به‌هه‌شت هه‌لده‌قولن و دینه‌ خوار.

که‌واته: وه‌ک چ‌و‌ن به‌هه‌شت شو‌ین‌یک‌ه‌و دروستکراو‌یک‌ه‌، عه‌پشیش که‌ له‌سه‌رووی به‌هه‌شته‌وه‌، به‌ تایه‌ت له‌سه‌رووی فیرده‌وسه‌وه‌یه‌، که‌ به‌رزترین شو‌ینی به‌هه‌شته‌، ئه‌ویش به‌ هه‌مان ش‌ی‌وه‌ دروستکراو‌یک‌ی مه‌زنی خوايه‌ ﷺ. **به‌لگه‌ی شه‌شه‌م:** فه‌رمایش‌تی پ‌ی‌غه‌مبه‌ر ﷺ که‌ ده‌فه‌رمو‌ی: {أَذِنَ لِي أَنْ أُحَدِّثَ، عَنْ مَلِكٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مِنْ حَمَلَةِ الْعَرْشِ، مَا بَيْنَ شَحْمَةِ أُذُنِهِ إِلَى عَاتِقِهِ، مَسِيرَةَ سَبْعِمِائَةِ عَامٍ} ^(۱).

پ‌ی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: م‌و‌له‌تم دراوه‌ له‌ باره‌ی فریشه‌یه‌ک له‌ فریشه‌کانی خواوه‌، که‌ هه‌لگری عه‌پشن، بدو‌یم، که‌ له‌ نیوان نه‌رمه‌ی گو‌ی‌یدا تاکو‌ ملی، هه‌وتسه‌د (۷۰۰) س‌ال پ‌ی‌یه‌.

واته‌ یه‌کجار ز‌و‌ر زه‌به‌لاح و گه‌وره‌یه‌، ئه‌و فریشه‌یه‌ی که‌ یه‌کیکه‌ له‌ فریشه‌کانی هه‌لگرانی عه‌پشی خوای په‌روه‌ردگار.

وشه‌ی (ع‌رش) پ‌ی‌ش‌تریش باس‌مان‌کرد، (الع‌رش: س‌ر‌یر الم‌ل‌ک) ته‌ختی هوک‌م‌پ‌رانه‌، کاتی خو‌ی عاده‌ت وابووه‌و، وه‌ک ئ‌ی‌ستا نه‌بووه‌ که‌ هه‌موویان له‌سه‌ر کورسیی وه‌ک یه‌ک داب‌ن‌یشن، به‌ل‌کو هوک‌م‌پ‌ران له‌سه‌ر ته‌خت‌یک دان‌یشه‌وه‌و ئه‌و ته‌خته‌ چ‌وار پایه‌ی هه‌بوون، یان زی‌ات‌ر، چ‌وار لاق‌ی هه‌بوون یاخود زی‌ات‌رو به‌رز‌تر بووه‌ له‌ ئاستی مه‌ج‌لیس، ئه‌و که‌سه‌ی که‌ هوک‌م‌پ‌ران بووه‌ له‌سه‌ر ئه‌و ته‌خته‌ دان‌یشه‌وه‌، فه‌رق‌ی به‌ینی عه‌پش، یاخود ته‌ختی هوک‌م‌پ‌ران و کورسیی ئه‌وه‌یه‌، که‌

(۱) أخرجه أبو داود: ۴۷۲۷، وأخرجه أيضاً: ابنُ أبي حاتم كما في تفسير ابن كثير ج ۴، ص ۴۱۵، قال ابن كثير: هذا إسناد جيد رجاله كلهم ثقات، وأبو الشيخ: ۴۷۶، قال الحافظ في الفتح ج ۸، ص ۶۶۵: إسناده على شرط الصحيح، وَصَحَّحَهُ الألباني في «الصحيحة»: ۱۵۱.

کورسی ته نیا شوینی که سیکه، به لام ته خت (عرش) شوینی زیاتر له که سیک ده بی و، شوینی پاکشانیش ده بی و، بهر زتریشه له ئاستی کوڤ (مجلس) ه که.

کاتی خوئی عه پشی مروقه کان که حوکمران بوون، بهو شیوهیه بووه، خواش ﷺ نهو وشهیه ی به کارهیناوه، ئایا خوا چوون ئیمه حالیی بکات؟ دیاره ده بی ههر بهو ته عبیرو وشانه ی که ئیمه به کاریان دینین ئیمه بدوینی، به لام وه ختیک سیفه ته کانی خواو کرده وه کانی خوا باس ده کرین، با بخرینه نیو دووتویی نهو وشهو ته عبیرانه شهوه که ئیمه تییان ده گهین، به لام نیوه پوک و مانایه که یان، بیگومان بهو شیوهیه که بو خوا شایستهیه، ههر بویه زانیان هه موویان له سه ره نهو ریکه که وتوون، که وه ختیک وشهیه ک بو خوا به کاردی له قورئاندا، بو تیگه یان دنی ئیمه، نابی واتایه که ی بهو شیوهیه لیکبدری ته وه که ئیمه لئی تیده گهین، بو وینه: که ده فه رموی: ﴿وَيَقْفِي وَجْهَ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾ (۲۷) الرحمن، یان، ﴿يَذُكُّهُ اللَّهُ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ﴾ (۱۰) الفتح، یان هه موو نهو وشانه، بو وینه: که باسی زانیاری خوا ده کهن، زانیاری خوا وه ک هی ئیمه نیه، زانیاری ئیمه له نه نجامی به کارهینانی پینج هه سته کان و، بیرکردنه وهو لیکدان و کوکردنه وهوه، بومان دروست ده بی و له میشکماندا خه زن ده بی، به لام زانیاری خوا، جوړیکی دیکه یه، ههروه ها دیتنی خواو، بیستنی خواو، هه موو سیفه ته کانی خوا بهو شیوهیه ن، که بو خوا شایستهیه، به هیچ جوړیک نابی ئیمه قیاسی سیفه ته کانی خوا بکهین ﷺ بو سه ر خومان، نه گهر نا تووشی ویکچواندن (تشبیه) ده بین، ههروه ک نابی به به لگه ی، یان به بیانووی نهوه ی سیفه ته کانی خوا، وه ک هی ئیمه نین، سیفه ته کان له خوا دا برنین، نه گهر نا تووشی په کخستن (تعطیل) ده بین، بویه زانیانی پیشین گو توویانه: (إِثْبَاتٌ مَعَ تَنْزِيهِهِ، وَتَنْزِيهِهُ بِلَا تَعْطِيلٍ)، چه سپاندنی سیفه ته کان بو خوا، له گه ل به پاکگرتنی خوا، (که وه ک دروستکراوانی بچن) و، به پاکگرتنی خوا له گه ل چه سپاندنی سیفه ته کانی دا، به بی په کخستن خوا، له سیفه ته کانی.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی دووهم

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان ئایەتەکانی: (١٠ - ٢٠) واتە: یازدە (١١) ئایەت دەگرێتە خۆی، کە تەوهری سەرەکیان باسی بێپروایانەو، سەرچەنگ دان و سەرزنشتکرانیانەو، پەشیمانیی کێشان و دان بە تاوانی خۆداهیئان و، پۆزش هێنانەوهی بێ سوودیانهو، راگەیانندی خوای دادگەرە بۆ ئەو راستییە، کە ئەو چۆرمەهی بێپروایان تووشی بوون و، ئەو دەردەهی پێوهی گرفتار بوون، کردەهی دەستی خۆیانەو، تازەش کاتی تاقیکرانەوه تێپەرپوهو، ئیست قوناغیکێ دیکە هاتۆتە پێش و، خوای کاربەجی بریاری داوهو براوهتەوه.

بەلام وێرای ئەوه، چەند سیفەت و کردەوهیهکی دیکە خوای بەرزى بێ وێنەش خراونه‌پوو، هەروەها ئاماژەیه‌کیش بۆ پۆژی دوایی و، شپرزەیی بێپروایان لەو پۆژەدا، کراوه.

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادُونَ لِمَقْتُ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ﴾ (١٠) قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا أَتْنَيْنِ وَأُحْيَيْنَا أَتْنَيْنِ فَأَعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ (١١) ذَلِكَ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ وَإِنْ يُشْرَكَ بِهِ تُؤْمِنُوا فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ (١٢) هُوَ الَّذِي يُرِيكُم آيَاتِهِ وَيُنَزِّل لَكُم مِّنَ السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ (١٣) فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ (١٤) رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ (١٥) يَوْمَ هُمْ بَدْرُوزُونَ لَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لِّمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ (١٦) الْيَوْمَ تُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ (١٧) وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ

الْأَرْفَةَ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَظْمِينَ مَآ لِلظَّالِمِينَ مِنْ حِمِيمٍ وَلَا شَفِيعٌ يُطَاعُ
 (۱۸) يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ (۱۹) وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ
 يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ (۲۰) ﴿۲۰﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{به دَلنایى (له پوژى دواىى دا) ئەوانەى بێپروان بانگ دەکریـ: بێگومان توورەیی و بێزاریى خوا له توورەبیتان له خۆتان و بێزارییتان له خۆتان گەورەتر بوو، له کاتیک دا بانگهێشتى پرواهیتان دەکران، که چى بێپروا دەبوون (و نکوولیتان دەکرد) (۱۰) (بێپروایەکان) گوتیان: پەرورەدگارمان! دوو جارمان مراندتین و دوو کەرەتانیشت ژياندتین، (ئێستاش) داهمان بە گوناھە کاهمان داهیتا، ئنجا ئایا هیچ پێى دەرچوویمان هەیه (له ئاگرى دۆزەخ)؟! (۱۱) (پێیان دەگوتری: نەخێر هیچ پێى دەربازبوونتان نیه) ئەو (سزایە) هشتان بە ھۆى ئەووەوھیه که (له دنیا) ئەگەر بە تەنیا بانگى خوا کرابایە، بێپروا دەبوون، بەلام ئەگەر ھاوبەشى بۆ دانرابایە، پرواتان (پى) دەهیتا، ئێستاش بریار تەنیا ھى خواى بەرزى گەورەیه (۱۲) (خوا) ئەو کەسەیه که نیشانەکانیتان پێشان دەدات و له ئاسمانەوہ بژیوتان بۆ دادەبەزینى و، تەنیا کەسێکیش که (له ناخەوہ بۆ لای خوا) دەگەرێتەوہ، پەند وەرەگرتى و بێردەکاتەوہ (۱۳) دەجا بە ملکہ چى ساغکردنەوہوہ له خوا بپارێنەوہ، ھەرچەندە بێپروایانیش پێیان ناخۆش بى (۱۴) (خوا) پلەکانى بلندن، خاوەنى عەرشە، پرووح (وہ حى) له فەرمانى خۆیەوہ دەنێرێتە سەر ھەر کام له بەندەکانى کە بىھوئى، تاکو (خەلک) له پوژى دیدار بترسین (۱۵) ئەو پوژە کە (مرۆڤەکان) دینە گوێ، ھىچ شتیکیان له خوا پەنھان نابى (دەگوتری: ئەمڕۆ حوکم و دەستەلات ھى کێیە؟ ھى خواى

تاکى ملیپکه چکه ره ﴿١٦﴾ ئەمڕۆ هەر کەسە بەپێی ئەوەی وەدەستیھێناوە، سزاو پاداشت دەدرێتەو، ئەمڕۆ هیچ جوړە ستمیک نیە، بە دلنایای خوا لێپرسینەوێ خیرایە ﴿١٧﴾ ھەر وەھا لە پۆژی (پرووداوی) نیزیکیکەوتوو بیا نترسینە لە کاتیکدا کە دلەکان دەگەنە گەرووان، قوتدەرەوێ (بۆ توورەیی و خەفەتیک کە دەروونی داگرتوون) ستمکاران هیچ دۆست و نزیکی و تەکاڕیکی بە قسەکراو قسە لێوەرگیراویانیان نیە ﴿١٨﴾ (خوا) ناپاکیی (پروانینی) چاوەکان و ئەوەی سینەکانیان دەیشارنەو، دەیزانی ﴿١٩﴾ بەس خواش بە ھەق دادوھری دەکات و، ئەوانەى جگە لەوێ لێیان دەپارێنەو، هیچ بریاریان بە دەست نیە، بێگومان خوا بەس خۆی بێسەری بێنەرە ﴿٢٠﴾.

شیکردنەوێ ھەندیک لە وشەکان

(لَمَقَّتْ اللَّهُ): واتە: بە دلنایای توورەیی خوا، بێزاری خوا، (الْمَقْتُ: الْبُغْضُ الشَّدِيدُ لِمَنْ تَرَاهُ تَعَاطَى الْقَبِيحَ)، (مَقْتُ): بریتىە لە رق لێوونەوێ زۆر بۆ کەسیک کە دەبیینى کارىکی ناوۆلا دەکات، یان قسە یەکی ناوۆلا دەکات، (مَقِيْتُ، مَمْقُوت) کەسیکە کە بوغزێنراو، رق و بێزاری زۆری بەرانبەرە کەى ئاراستە کراو.

(يُنِيبُ): (الْإِنَابَةُ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى: الرُّجُوعُ إِلَيْهِ بِالتَّوْبَةِ وَالْإِخْلَاصِ)، (إِنَابَةُ): بۆ لای خواى بەرز گەرانەوێه بۆ لای، بە پەشیمان بوونەو و بادانەو بە دلسۆزی.

(التَّلَاقُ): پۆژی دیدار، یان پۆژی پیکگەیشن، یەکیکیشە لە ناوێکانی پۆژی دوایی، بۆیەش ئەو ناوێ لێنراو: (يَوْمَ التَّلَاقِ: وَتَخْصِيصُهُ بِذَلِكَ لِاتِّقَاءِ مَنْ تَقَدَّمَ، وَمَنْ تَأَخَّرَ، وَاتِّقَاءِ أَهْلِ السَّمَاءِ، وَالْأَرْضِ، وَمَلَاقَةِ كُلِّ أَحَدٍ بِعَمَلِهِ)، (يَوْمَ التَّلَاقِ): یان پۆژی دیدار، پۆژی پیکگەیشن، بۆیە تاییە تکرارە بۆی، چونکە ئەوانەى پێشێ کە

پاڤردوون و ټیپه‌ریون، له‌گه‌ڵ ئەوانه‌ی دوایی هاتوون، هه‌موویان پیکده‌گه‌نه‌وه، هه‌روه‌ها خه‌لکی ئاسمان و زه‌وی پیکده‌گه‌ن، هه‌روه‌ها هه‌ر که‌سه‌و به‌ کرده‌وه‌که‌ی خۆی ده‌گات.

(بَرْزُوقَ): واته: ئاشکران، هاتوونه‌گۆڕی، (وَاضِحَةً ظَوَاهِرُهُمْ وَبَوَاطِنُهُمْ) هه‌م پو‌الله‌ته‌کانیان، هه‌م ده‌روونه‌کانیان ئاشکراو به‌رچاون.

(الْأَرْزَقَةِ): ئەویش یه‌کیکه‌ له‌ ناوه‌کانی پو‌ژی دوایی، (أَرْزَقَ) واته: نزیك، (أَرْزَقَ الْأَمْرُ: أَي قَرَّبَ)، نزیك که‌وته‌وه، (الْأَرْزَقَةُ: اسْمٌ فَاعِلٍ مُشْتَقٌّ مِنْ فِعْلِ أَرْزَقَ الْأَمْرُ، إِذَا قَرَّبَ، فَالْأَرْزَقَةُ صِفَةٌ لِمَوْصُوفٍ مَحْذُوفٍ تَقْدِيرُهُ: السَّاعَةُ الْأَرْزَقَةُ، أَوِ الْقِيَامَةُ الْأَرْزَقَةُ)، وشه‌ی (أَرْزَقَ): ناوی بکه‌ره داتاشراوه له‌ کرداری (أَرْزَقَ الْأَمْرُ إِذَا قَرَّبَ) کاره‌که‌ نزیك که‌وته‌وه، (أَرْزَقَ) سیفه‌ته بو‌ ناوه‌لناویکی قرتینراو، وه‌ک: (السَّاعَةُ الْأَرْزَقَةُ) واته: ئاخیر زه‌مانی نزیك بو‌هوه، یاخود (الْقِيَامَةُ الْأَرْزَقَةُ) پو‌ژی دوایی، یان هه‌لسانه‌وه‌ی نزیك بو‌وه.

(الْحَنَاجِرِ): (جَمْعُ حُنْجَرَةٍ: الْحُلُقُومِ)، (حَنَاجِر) کو‌ی (حُنْجَرَةٍ)یه، ئەویش به‌ (حُلُقُوم) گه‌روو، قو‌رپو‌راگه‌ ده‌گوتری.

(كَظَمِينَ): (الكَاطِمُ: اسْمٌ فَاعِلٍ، مِنْ كَظَمَ كُظُومًا، إِذَا حَبَسَ نَفْسَهُ، وَكَظَمَ شَيْئًا: سَدَّ مَجْرَاهُ أَيْ: كَاطِمِينَ حَنَاجِرَهُمْ إِشْفَاقًا مِنْ أَنْ تَخْرُجَ مِنْهَا قُلُوبُهُمْ مِنْ شِدَّةِ الْإِضْطِرَابِ)، (كَظَمَ): به‌ مانای هه‌پسکردن و پا‌گرتن و کپکردنه‌وه دی، (وَالْكَاطِمِينَ الْغَيْظَ) ئەوانه‌ی تو‌وره‌یی و په‌ستی خویان قووتده‌ده‌نه‌وه‌و ناھی‌لن بێته‌ ده‌ری، (وَكَظَمَ شَيْئًا) واته: پ‌ی لی‌گرت که‌ بێته‌ ده‌ری، بو‌ نموونه: ئەگه‌ر که‌سیک سه‌ری مه‌شکه‌یه‌ک کونده‌یه‌ک به‌ست‌ی بو‌ ئەوه‌ی ناوه‌که‌ی لی نه‌پ‌ژی، یان شیره‌که، یان دۆیه‌که، هه‌رچی تیی‌دایه، که‌واته: لی‌رده‌دا که‌ ده‌فه‌رموی: (كَاطِمِينَ: أَيْ كَاطِمِينَ حَنَاجِرَهُمْ) ئەوانه‌ قو‌رگی خویان توند‌گرتوه، نه‌وه‌ک د‌لیان له‌به‌ر زو‌ر لی‌دان به‌ قو‌رگیاندا بێته‌ ده‌ری.

هەلبەتە دَل جِئی نابیتەو هە قورگدا بیتەدەر، بەلام مەبەست ئەو هیە که دَلیان ئەو ەندە دِیت و دەچی، دەبی ئاگیان لە خویان بی ئەبادا دَلیان بەرەو لای قورگیان بیت.

(حَايِنَةُ الْأَعْيُنِ): واتە: چاوە ناپاکەکان، یاخود ناپاکیی چاوەکان، هەردوو مانای هاتوون، (وَحَقِيقَةُ الْخِيَانَةِ: عَمَلٌ مِّنْ أَوْثَمِنَ عَلَى شَيْءٍ بِضِدِّ مَا أَوْثَمِنَ لِأَجْلِهِ، بِدُونِ عِلْمٍ صَاحِبِ الْأَمَانَةِ)، واتە: چییەتی خیانت ئەو هیە: که کهسیک سپاردەیه کی پی سپێردراو، بە پیچەوانەو دژی ئەو هی پی سپێردراو پەفتار دەکات، بەبی زانیاریی خاوەن سپاردە، واتە: دەستکاری ئەو ئەمانەتە بکات و زیاهی بکات و نەپاریزی، ئەو پی دەگوتری: خیانت، لێرەدا که دەفەرموی: (حَايِنَةُ الْأَعْيُنِ)، دوو واتیان بو لیکداوێه: (أَي: خِيَانَةُ النَّظَرِ)، یان (الأعين الخائنة)، یان بە مانای خیانتی چاوەکان، ناپاکیی چاوەکان، یاخود بە مانای چاوە ناپاکەکان.

مانای گشتیی ئایەتەکان

خَوَّاهُ لَهَم یازدە ئایەتەدا، بە زۆریی باسی بیروایان دەکات: پەشیمانیان و، مەینەتیان و، ئەو سزایە کی له پۆژی دوایدا چاوەرێیان دەکات، که چەند ناپەخت دەبن، لەمیانی ئەو شدا خَوَّاهُ چەند سیفەت و چەند کردەو هی کی بەرزی بی وینە کی خۆی دەخاتەرۆ، تاکیو بیروایی بیروایەکان ناوۆلاتر دەربکەوی، که ئەوانە بیروابوون بەرانبەر بە خوایه کی خاوەن ئەو سیفەتانەو، خاوەنی ئەو کردەوانەو، خاوەنی ئەو پایە بڵندو بەرزانه ﷺ، که هەر شایستە کی خۆنی، دەفەرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادُونَ﴾، بە دنیایی ئەوانە کی بیروابوون واتە: بیروابوون بە خواو بە فریشتەکانی و بە پۆژی دواکی و بە کتیبەکانی و بە پیچەمبەرانی، بە هەموو ئەو شتانە کی پیویست بوو بروایان پیین،

بېروابوون، ئەوانەى بېروابوون بانگ دەکرین، بە دلنایى لێره دا مەبەست پێى
 پۆژى دوايه، که له پۆژى دواى دا بانگ دەکرین، له لایەن فریشتەکانیهوه
 بانگ دەکرین، ئەگەرنا شایستەى ئەوهیان نیه خوا بانگیان بکات و بیانووینى،
 وهک له چەند شویناندا خوا دەفەرموى: ﴿لَا يَكْلَمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ﴾ (١٤٨) ﴿الْأَعْرَافِ،
 واتە: خوا نه دەیانووینى و نه پاک و چاکیان دەکات، بەلکو فریشتەکان بانگیان
 دەکەن، بانگکردنى فریشتەکانیش ئاشکرایە سلاو دەکەن له ئەهلى ئیمان، بە
 نەرمى و پێزو بە پرووى خوۆش و بە وشەو تەعبیری جوان، بەلام که بانگى
 بېروایان دەکەن، بە شیۆهیهک بانگیان دەکەن، شایستەى ئەوانە، بانگیان
 دەکەن دەلێن: ﴿لَمَقْتُ اللَّهَ أَكْبَرُ مِنْ مَقَّتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ﴾، توورەى و
 بێزارى خوا گەورەتر بوو له توورەى خوۆتان، له خوۆتان، واتە: ئیستا که له
 خوۆتان توورەن و له خوۆتان بێزارن، کاتى خوۆی که له دنیا دا بېروا دەبوون،
 ئەو کاتە توورەى خوا، لەو توورەى ئیستاتان له خوۆتان، گەورەتر بوو، ﴿إِذْ
 نَدَعَوْكَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ﴾، یاد بکەنەوه کاتیک که بانگدەکران بو
 ئیمان و برواهێنان، که چى ئیوه بېروا دەبوون.

دەشگونجى ئەمە مانایەکهى ئاوابى: توورەى و بێزارى خوا ئیستا له
 بەرانبەر ئیوه دا، گەورەتره له توورەى خوۆتان له خوۆتان، یاد بکەنەوه کاتیک که
 بانگدەکران بو ئیمان، بەلام ئیوه بېروا دەبوون، کهواتە: ئەم (إِذْ) دەگونجى
 بو یادکردنەوه بى، دەشگونجى مەبەست ئەوه بى ئەو کاتە توورەى خوا له
 توورەى ئیوه زیاتر بوو، که بانگدەکران بو ئیمان، بەلام ئیوه بېروا دەبوون،
 ﴿قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا أَتَيْنَا وَأَحْيَيْنَا أَتَيْنَا﴾، گوێیان: پەرورەدگارمان! دوو جارمان
 مراندتین و دوو جارانیشت زیندەتین، ﴿فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا﴾، ئیستا ئیمە دامان بە
 گوناھەکانى خوۆمان دا هینا، ﴿فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ﴾، ئایا بو دەرچوون
 هیچ پى هەن؟ بو دەرچوون له سزای تو، لەو ئاگرى دۆزەخه؟

لەو بارەووە کە گوتوویمانە: دووجاران مراندتین و دوو جارێان ژياندیتین، هەرچەندە دوایی وردتر قسە ی لێدەکەین، بەلام ئەو مانایە زیاتر پەسندەو وێدەچێ، کە مەبەست لە مراندنی یەکەم، ئەووە بوووە کە ژيانیان نەبوووە خوا ژيانێ پێ بەخشیو، مراندنی دوووەمیش ئەووەبوو، کە دوای ئەووەی ژيانیان هەبوو، ژيانێ لێوەرگرتوونەووە پووچی کیشاون، ئەووەش دوووەم مردن، کەواتە: پیشی مردووبوون و خوا زیندووی کردوون و ژيانێ پێداون، ئنجا دوای ئەووەی خواوەن ژيانبوون، مراندوونی، ئەووەش دوووەم مردن.

بە نەسبەت دوو ژيانەکانیشەو: جاری یەکەم: مردووبوون و خوا ژيانێ پێداون، ئەووە جاری یەکەم، جاری دوووەم: کە مردوون دوای ئەووەی خواوەن ژيان بوون، جاریکی دیکە خوا زیندووی کردوونەووە لە پۆژی دوایی دا، ئەووەش دوو ژيان، ﴿ذَلِكُمْ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ﴾، پێیان دەگوترێ: ئەووەتان بە هۆی ئەووەوەیە کە کاتێک بە تەنیا بانگی خوا دەکرا، بە تەنیا پارانەووە دەکرا لە خوا، تێو بێپروا دەبوون، ﴿وَإِنْ يُشْرَكَ بِهِ تُؤْمِنُوا﴾، بەلام ئەگەر هاوبەشی بۆ دانرابایە، پرواتان دەهیتا، ﴿فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ﴾، بپیارو دادوهریی هی خوای بەرزێ گەورەیه، واتە: کەسی دیکە لە پۆژی دواییدا، خواوەن بپیارو حوکم نیه، وەک دنیا نیه خوا ﷻ بۆ تاقیکردنەووە دەستی مروّقه‌کانی ئاوەلا کردبێ، داخۆ چی دەکەن و چۆن دەکەن؟ لەووی حوکم و بپیار تەنیا هی خوایه.

﴿هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ﴾، (خوا) ئەو کەسەیه کە نیشانەکانی خۆیتان پێشان دەدات، کە دەفەرموێ: نیشانەکانی خۆیتان پێشان دەدات، کەواتە: ئەو نیشانان (آیات)ە، لێرەدا مەبەست پێیان پستەکانی قورئان نیه، پستەکانی قورئان بەسەر دا دەخوێترێنەووە دەبیسیتێرن، بەلام ئەو نیشانانە ی کە خوا پێشانی تێمە ی داوون و وایکردووە تێمە بیانبینین، مەبەست پێیان موعجیزەکانی پیغمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، یاخود دیاردەو دیمەنەکانی گەردوون،

﴿وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا﴾، لەسەر ئێوەش بژێوتان بۆ دادەبەزێنێ، ئەو بژێوەش کە لە سەر ئێوە دادەبەزێ، وەک زۆرجاری دیکە باسمانکردووە: دەگونجێ پێش ھەموو شتێ مەبەست پێی تیشکی خۆرو، تیشکەکانی دیکە ی ئەستێرەکان بێ و، پرووناکیی مانگ بێ لە شەوگارد، ھەر وەھا دەگونجێ مەبەست پێی ئەو ئاوەبێ کە لەسەر وە دادەبەزێ، بە شیوەی باران و بەفرو تەرزەو ئاووونگ و شەونم، ئەو وەک بژێوی ماددی.

دەشگونجێ مەبەست لە بژێوی مەعنەوی ئەو وەحیی و پەیامە ی خوا بێ کە دادەبەزێ، ﴿وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مِنْ يُنِيبٍ﴾، تەنیا کەسێک کە بگەرێتەو لە ناخەو بۆ لای خوا، پەند وەر دەگرێ و بیر دەکاتەو.

﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾، دەجا ئێوە لە خوا بپارێنەو، ملکه چیی خۆتان بۆ ساغ و بێ خەوش بکەن، واتە: کاتیک کە لە خوا دەپارێنەو، با ھیچ شتی دیکە لە زەینتان دا نەبێ و، بە تەمای ھیچ شتی ھیچ کەسی دیکە مەبن، ملکه چیی خۆتان و بەندایەتی خۆتان بۆ خوا ساغ بکەنەو، ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾، ھەرچەندە ئەوانەش کە بیروان پێی قەڵس و توورە بن، گوێ مەدەنە قەڵسی و توورەیی ئەوان، پارانەو ی خۆتان بۆ خوا ساغ بکەنەو و پارانەو ش بریتیه لە گەورەترین و گرتگرتینی بەشی پەرستن و بەندایەتی، وەک پیغمبەر ﷺ فەرموویەتی: {الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ} (أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ: ١٤٧٩، وَالتِّرْمِذِيُّ: ٣٢٤٧، وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، عَنِ النُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، واتە: پارانەو بریتیه لە پەرستن.

ئنجای خوا ﷻ بە چەند وەسفیکێ دیکە خۆی دەناسێنێ و دەفەرموێ: ﴿رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ﴾، (خوا) پلەکانی بەرز، پایەکانی بلندو بالان، ﴿ذُو الْعَرْشِ﴾، خواوەنی عەرش و تەختی حکومرانییە، بە شیوەیەک کە بۆ خوا شایستە یە، ﴿يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾، رووح فرێدەدا لە فەرمانی خۆیەو بۆ

سەر ھەر کەس بىھوئى لە بەندکانى، بە دۇنيایى مەبەست لە ڕووح وەحى و پەيامى پىغەمبەرایەتییە، ﴿لِنَذِرَ يَوْمَ النَّالِقِ﴾، تاكو خەلك بترسىنى و وریا بکاتەو لە ڕۆژى دیدار، لە ڕۆژى پىکگەیشتنەکان، کە ئەھلى ئاسمان و زەوى پىک دەگەن، مەرووف بە کردەووەکانى خووى دەگات، مەرووف بە خوای پەرەزدار دەگات، بە فریشتەکان دەگات، ھەرۆھە ڕووح و جەستە پىک دەگەنەو، ئەو ڕۆژە ڕۆژى پىکگەیشتنەکانە، ﴿يَوْمَ هُمْ بَرْزُونِ﴾، ئەو ڕۆژە ھەموویان ھاتوونە گوڤى، بەرچاوان و دیارن، واتە: نەک ھەر ڕوألەتیا بەلکو دەروونیشیان دیارەو ھاتۆتە گوڤى، ﴿لَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ﴾، ھىچ شتیکیان لە خوا شىردراو و پەنھان نیە، وەک لە شوئى دیکە دەفەرموى: ﴿يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ﴾ (۱) الطارق، ئەو ڕۆژە کە نەینىبەکان دەردەکەون، ئەوانەى لە سینەکاندا شىردراونەو، یان دەفەرموى: ﴿يَوْمَ يُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافَةٌ﴾ (۱۸) الحاقە، ئەو ڕۆژە رادەنوئىرن، ھىچ شتیکتان پەنھان نابى، ھىچ شتیک لە ئیو پەنھان نابى، کە نەیینن، ھەرۆھە ھىچ شتیکى ئیو پەنھان نابى لە خوا و لە فریشتەکان، کە نەیینى، ئنجا دەفەرموى: ﴿لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ﴾، ئەمڕۆ حکومرانیى و دەسلەلات ھى کىیە؟ ﴿لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾، ھى خوای تاکی ملپیکەچکەرە، لەو ڕۆژەدا حوکم و دەسلەلات بەس ھى خوايە ﷻ.

﴿الْيَوْمَ تُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ﴾، خوا دەفەرموى: ئەمڕۆ ھەر کەسە بە پى ئەوێ کردوویەتی، سزاو پاداشت دەدریتەو، ﴿لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ﴾، ئەمڕۆ ھىچ جوړە ستەمیک نیە، ﴿إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾، بە دۇنيایى خوا لپرسینەوێ خیرایە، ئەم تەعبیرە لە قورئان دا زۆر ھاتووە بەر ئەوێ مەرووف ئەگەر بیهیئتە بەرچاوی خووى، ھەشت ملیار بەشەر ئیستا لەسەر زەوى ھەن، پىشتەر چەند ملیار ڕۆیشتوون، چەند ملیاری دیکەش بەدوایاندا دین، ھەموو ئەوانە کوودەبنەو بە تەئکید لپرسینەوێان کاتی دەوئى، بۆیە ھەمیشە خوا دەفەرموى: لپرسینەوێ خوا خیرایە، لپرسینەوێ خوا لە جوړى ئەو حیساب و

وردە کاریانە نیه که به کۆمپیوتەرەکانی ئیستا دەکرێن، بە زەبەلاحترین کۆمپیوتەر که هەیه، که له چرکهیه کدا هەزاران هاوکیشە مامەتاییکی لیکدەداتەوه، نا، لێرسینەوهی خوا خێرایه، شایستەیی خوایه، مەرۆق بتوانی کۆمپیوتەریکی وا دروست بکات، که له چرکهیه کدا چەندان حیساب و کیتاب بکات، دەبی خوا ﷻ چۆنی بکات!

﴿وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْأَزْفَةِ﴾ هەر وهەا بیانترسینە لەو ڕۆژە نیزیکیە (الْأَزْفَةِ) سیفەتی وهەسفراوێکی قرتینراوه، واتە: (وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الْأَزْفَةِ)، له قیامەتی نیزیکیکەوتوو بیانترسینە، یان (السَّاعَةِ الْأَزْفَةِ)، ئاخیر زەمانی نیزیکیکەوتوو، (الْأَزْفَةِ) واتە: نیزیکی کەوتوو، له (أَزْفَ) وهەاتوه واتە: (قَرُبَ)، ﴿إِذْ أَلْقَلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ﴾، کاتیکی کە دلەکان له لای گەرووانن، ئینسان کاتیکی ترس و حەژمەت و سام و هەیهەتییکی زۆری لێبینیشی، دلی زۆر جوولە جوول دەکات، ئەوانەش دلیان هێندە دیت و دەچی، خەریکی دەگاتە گەروو، ﴿كُظْمِينَ﴾، ئەوانە توورەیی و ترس و خەفەت و مەینەتی خویان کپکردۆتەوه، یاخود: دلەکانی خویان کپ دەکەنەوه، وهک چۆن سەری توورەکیەک، مەشکەیهک، کوندەیهک به بەن و دەزوو توند دەکرێ، بۆ ئەوهی ئەو شلەمەنبیەتی تیاندایه، نەپرژێ، ئەوانەش گەرووی خویان کپکردوهو گرتوه، تاكو دلیان نەیهتە دەری، ﴿مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حِمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ﴾، ستهمکاران هیچ دۆستییکی نیزیکیان نیه، هەر وهەا هیچ تەکارێکی که به قسەیی بکری و فەرمانبەریی بکری، چنگیان ناکهوی، ﴿يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ﴾، خوا ناپاکیی چاوهکان دەزانێ، یاخود چاوه ناپاکیکان دەزانێ، ﴿وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ﴾، هەر وهەا ئەوهش که سینەکان پەنهایان دەکەن، ئەوهش دەزانێ.

له کۆتاییدا خوا دهفەرموی: ﴿وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ﴾، خوا به هەق دادوهریی دەکات، ﴿وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ شَيْءٌ﴾، بەلام ئەوانەیی له جیاتی خوا لێیان دەپارێتەوه، یان جگە له خوا لێیان دەپارێتەوه، هیچ بریار نادەن

و ھېچ شتېكىيان بە دەست نىيە، ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾، بە دۇنيانى
 ھەر خوا خۇي بېسەرى بېنەرە، بۇ خۇي ھەموو شتېك دەبېستى و ھەموو
 شتېكىش دەبېنى، بېرىش تەنيا بېرى خاويە، كەواتە: خۇتان بۇ ئەو پۇژە
 باش ئامادە بکەن كە خوا قازى و دادوەرە، ھەموو شتېكىشى بېستوہو، ھەموو
 شتېكىشى بېنيوہو، ئاگاي لە ھەموو شتېكە: ئەوہى سېنەكان دەيشارنەوہو،
 ئەوہى چاوەكان بە سېلەي چاوە ئەنجاميانداوہ، لە موخەننەتیی و ناپاکیي،
 ھەمووی دەزانى، خۇتان بۇ ئەو پۇژە باش ئامادە بکەن.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یەكەم:

بانگێرانی کافران کە تووڤەیی و بێزاریی خوا لە بەرانبەرتاندا، لە هی خۆتان زیاتر بوو، کاتیک کە بۆ ئیمان بانگێدەر کران، ئێوەش نکووییەتان دەکردو، دان بە تاوانی خۆیاندا هێنانیان و، ڤوونکردنەوێ خوا ﷻ بۆ هۆکاری ئەو حالە خراپەیان، کە ئەهلی شیرک و کوفر بوون و، بەهۆی ئەوێوە تووشی ئەو ئازارو مەینەتیە بوون:

خو! دەفەمەرموێ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادُونَ لَمَقْتُ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مَّقْتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ﴾ (١٠) قَالُوا رَبَّنَا أَمَتْنَا أَشْنَيْنِ وَأَحْيَيْتَنَا أَثْنَتَيْنِ فَأَعْرَفْنَا بِدُنُوبِنَا فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ ﴿١١﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ وَإِنْ يُشْرَكَ بِهِ تَوَمَّنُوا فَاْلْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ ﴿١٢﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە هەشت بەرگەدا:

(١)- ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادُونَ لَمَقْتُ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مَّقْتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ﴾
بە دنیایی ئەوانە ییڤروابوون، بانگ دەکریڤ تووڤەیی خوا (بەرانبەرتان) لە تووڤەیی خۆتان بەرانبەر بە خۆتان گەورەترە، وەک چۆن (أَمَنُوا) بەرکار (مَفْعُولٌ بِهِ) کە هی هەمیشە قرتێراوە لە قورئاندا، بە هەمان شیوە (كَفَرُوا) ش دیسان بە زۆری وایە کە بەرکارە کە هی دەقرتێری، واتە: (كَفَرُوا بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ ...) واتە: ییڤروابوون بە هەموو ئەو شتانە ی کە پێویست بوو ڤروایان پێینن، ئەوانە ی ییڤروابوون،

وشەى (كُفَرُوا) ش لە (كُفَر) ەو ەاتو، (كُفَر) واتە: (سَر)، (كافر) واتە: داپۆشەر، ئەو كەسەى ەەقى پێدەگاو دايدەپۆشۛ، وەك جارى ديكەش گوتوو مانە، كە واتە: كەسێك پەيامى خواى بە راستى پێنەگەيى و پەزى نە كردبى، بە كافر لە قەلەم نادرى، بۆيە وشەى نا مسولمانان كافرىش دەگرێتەو، كافرەكان بە ەەموو جۆرەكانیانەو، ئەوانەى ەەقيان پێگەيشتو و پەتيان كردۆتەو، ەەرەها غەيرى كافرىش دەگرێتەو، كەسێك كە پەيامى خواى پێنەگەيشتو، كە دەگونجى وشەى (فَتْرِي)ى بۆ بەكاربەيترى، واتە: ئەوانەى لە كات و شوێنێكدا ژيان، پەيام و بانگەوازى خواو پێغەمبەرانى خوايان پێنەگەيشتو، بەلێ پێغەمبەرى كۆتايى ﷺ ەاتو و پەيامەكەى پەيامێكى جىهانىيە، بەلام بۆ كەسێك كە پێى نەگەيشتبى، وەك پێغەمبەر ﷺ ى بۆ نەهاتبى وايە، خواى بەرزىش دەفەرموى: ﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا﴾ (۱۵)، واتە: ئيمە سزادەرين تاكو پێغەمبەر نەنيرين، نە لە دنيدا خوا گەلەكان سزا دەدات و، نە لە پۆژى دوايشدا سزاى دەدات، لە دنيدا سزاى نادات، لەسەر ئەو ى بڕوايان بە پێغەمبەرێك نەهيئاو كە نايناسن و پەيامەكەيان پێنەگەشتو، لە دواپۆژيشدا سزاى نادات، لەسەر شتيك كە نەيانزانو، لەسەر شوين نەكەوتنى پەيام و بەرنامەيەك كە پتيان نەگەيشتو و لێى حاڵى نەبوون، ياخود پتيان گەيشتو، بەلام بە ەەلگيردراو ى و بە سەرەوبنى پتيان گەيشتو، ياخود بە شيوينراوى پتيان گەيشتو، ﴿إِنَّ الَّذِي كَفَرُوا﴾، ئەوانەى بېروابوون واتە: ەەقيان پێگەيشتو و بېروابوون و پەزىان كردو.

﴿يُنَادُونَ لَمَقْتُ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ﴾، بانگدەكرين: بە دنيايى توورەى خوا، لە رقليبوونەو ى خۆتان لیتان گەرەترە.

(الْمَقْتُ: أَشَدُّ الْبُغْضِ) واتە: رق لى ەەلسانيكى زۆر، رق لیبوونەو ى كى زۆر، واتە: رق لیبوونەو ى خوا ﷻ بۆ تيوە گەرەترە لە رق لیبوونەو ى خۆتان لە خۆتان، ئنجا ئايا ئەوان چۆن رقيان لە خويان دەبێتەو؟:

یەكەم: لە پوژی دوایدا كە تەماشای دەكەن تووشی ئەو چارەنووسە تال و ناخۆشە دێن، رقیان لە خۆیان هەڵدەستێ، بۆچی وایانکرد؟

دووهم: (لَا تَهُمُ فَعَلُوا لَانْفُسِهِمْ مَا يُشْبِهُ الْمَقْتِ، إِذْ حَرَمُوهَا مِنَ الْإِيمَانِ)، چونكە ئەوان كارێكیان بە خۆیان كردووە، وەك زۆر رقیان لە خۆیان بوویتەووە، كە خۆیان بێبەش كردووە لە ئیمان و هیدایەت، واتە: كارێكیان بە خۆتان كردووە، شیوەی ئەووە بوووە كە رقیان لە خۆیان هەڵسێ.

رقلیبوونەووەی خوا لە ئێوە، گەورەترە لە رق بوونەووەی خۆتان لە خۆتان، بۆچی؟

(۲) ﴿إِذْ نَدَعُونَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ﴾، كاتیك كە بانگ دەكران بۆ ئیمان بەلام بێپروادەبوون، (إِذْ ظَرَفٌ لِلزَّمانِ الْمَاضِي)، (إِذْ): دیارە زەرەفە بۆ كاتی تێپەریو، كاتیك كە بانگەكران لە لایەن كێوە؟ لە لایەن پیغەمبەرەووە ﷺ بۆ ئیمان بانگەكران، ئەمەش دوو واتای هەن:

أ- یاد بكەنەووە كە ئەمڕۆتان بەرھەمی ئەو كاتەتانە.

ب- تووڕەیی خوا لەو كاتەدا كە بانگەكران بۆ ئیمان و بێپروا دەبوون، گەورەتر بوو لە تووڕەیی خۆتان و بێزاریی خۆتان لە ئیستاتاندا لە خۆتان.

(الطبري) لە تەفسیرەكەیدا^(۱) دەڵێ: (لَمَقْتُ اللَّهَ إِيَّاكُمْ أَيُّهَا الْقَوْمُ فِي الدُّنْيَا، إِذْ نَدَعُونَ فِيهَا لِلْإِيمَانِ بِاللَّهِ، فَتَكْفُرُونَ، أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ الْيَوْمَ أَنْفُسَكُمْ لِمَا حَلَّ بِكُمْ مِنْ سَخَطِ اللَّهِ عَلَيْكُمْ)، واتە: تووڕەیی خوا ئەو خەڵكینە! لە دنیادا بەرانبەر بە ئێوە، لە كاتیكدا كە بانگەكران بۆ ئیمان بە خوا، ئێوەش بێپروا دەبوون، گەورەتر بوو لە تووڕەیی خۆتان ئەمڕۆ لە خۆتان، بە ھۆی ئەووەوە كە تووڕەیی خواتان دابەزیووەتە سەر.

که ده فەرموێ: ﴿يُنَادُونَ﴾ واتە: ئەوانەى بێروابوون، خوا ڕقى لێیان هەڵدەستى، بانگدەکرین: تووڕەیی خوا بەرانبەرەتان، گەرەترە لە تووڕەیی خۆتان بەرانبەر بە خۆتان.

۳- ﴿قَالُوا رَبَّنَا أَمَتْنَا اثْنَيْنِ وَأَحْيَيْنَا اثْنَتَيْنِ﴾ گوتیان: پەرورەدگارمان! دوو جارمان مراندتین و دوو جارانیشتان دیتین، ئەمە زانايان زۆریان قسە لێکردووە، بەلام ڕای راست ئەوەیە که مردنی یەكەم پێش ئەوەی دروستبکری و، مردنی دووهم بریتیه لەو مردنەى لە ژیاى دنیاى بەسەریان دى و، ڕووحیان لە جەستەیان جیا دەبێتووە.

هەرۆهە ژیاى یەكەم، بریتیه لەوەى دواى ئەوەى دروستدەکری، ڕووح دەخرێتە بەر جەستەیان و، ژیاى دووهمیش ڕۆژی دوايه که زیندوو دەکری، ئەو ئەو پرایەكە، هیچ گری و گۆلى تێدا نیە.

بەلام هەندیک لە سەر لێشیواوان ئەوانیان کردۆتە بەلگە لەسەر دۆنە دۆن (تناسخ الأرواح) که ئەو قسەو بیرۆکەیهکی ئەفسانەیه، لە هیندستان و لە ڕۆژەلاتی ئاسیا هەیه، بەلام هیچ بنەمایەکی نیە، لە راستیدا هەموو مەروفتیک ڕووحیکى تاییەتی خۆی هەیه، خوا بە بەر جەستەکیدە دەکات، دواى لە جەستەکەى دەری دینى و، دەبێتە هۆى مردنی و، لە ڕۆژی دوایدا خوا ئەو ڕووحە لەگەڵ ئەو جەستەیه پێکەووە جووت دەکاتووە، بەو شێوەیهی که بەس خوا خۆی دەزانى چۆنە؟

که ده فەرموێ: ﴿رَبَّنَا أَمَتْنَا اثْنَيْنِ وَأَحْيَيْنَا اثْنَتَيْنِ﴾ هەر کام لە (اثْنَيْنِ): (صِفَةُ لِمَفْعُولٍ مَحْذُوفٍ) واتە: (رَبَّنَا أَمَتْنَا مَوْتَتَيْنِ اثْنَتَيْنِ، وَأَحْيَيْنَا حَيَاتَيْنِ اثْنَتَيْنِ)، واتە: خوايه دوو مردن مراندتین و دوو ژیاى ژياندتین.

بەلگەش لەسەر ئەو که مەبەست لە مردن ئەو حالەتە بوو، که ژیايان نەبوو، ئەوەیه که خوا لە سورەتی (البقرة) دا فەرموویهتی: ﴿كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ﴾ واتە: چۆن

ببیروا دەبن بە خوا لە حالیکدا کە ئێوە مردوو بوون، ژیاڵی پێدان، (ژیانتان نەبوو ژیاڵی پێدان)، دوایی دەتاغریئێ، دوایش جاریکی دیکە ژیاڵتان پێدەدات و زیندووتان دەکاتەوێ لە پۆژی دواییدا، چەمک و واتای ئایەتەکە ی سوورەتی (البقرة)، لەگەڵ چەمک و واتای ئەم ئایەتە ی سوورەتی (غافر) دا یەکن، جا ببیروایان دەلێن:

٤- ﴿فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا﴾، ئێستا داهمان بە گوناخەکانی خۆمان دا هێنا، بۆمان دەرکەوت کە هەڵەبووین، پێی لێدەنێین.

٥- ﴿فَهَلْ إِلَىٰ خُرُوجٍ مِّن سَبِيلٍ﴾، ئنجا ئایا هیچ رێگەیەک هەیە بۆ دەرچوون و دەرەزبوون؟ (الْإِسْتِفْهَامُ مُسْتَعْمَلٌ فِي الْإِسْتِعْطَافِ) لێرەدا پرسیارکردنە کە بۆ پەرۆش و بەزەیی جوولاندنی لایەنی بەرانبەرە، واتە: ئایا ناگونجی پەرۆردگارمان بەزەییان لەگەڵدا بنوێتی و لەم حالە دەرەز بین، هیچ رێگەیەک نیه؟ وشە (سَبِيلٍ) : واتە: رێگا، بەلام لێرەدا خاواراوەتەوێ بۆ ئەو نامرازە ی کە شتێک کە ئارەزوو دەکری و ئارەزوو کراو، پێی وە دەستبەیتری.

٦- ﴿ذَالِكُمْ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ﴾، (پێیان دەگوێری): ئا ئەم حالەتان بەهۆی ئەووەیە کە کاتێک خوا بە تەنیا بانگکراوێ، پارانەوێ لێکراوێ، ئێوە ببیروا دەبوون، ئەگەر خوا بە تەنیا پەرستراوێ بەبێ هاوبەش بۆ دانان، ئێوە ببیروا دەبوون.

٧- ﴿وَإِنْ يُشْرَكَ بِهِ تُؤْمِنُوا﴾، بەلام ئەگەر هاوبەشی بۆ دانراوێ، ئێوە پرواتان دەهێنا.

٨- ﴿فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ﴾، ئێستاش بریار هی خۆی بەرزی گەورەیه.

لێرەدا کە ئەوان پرسیار دەکەن، خوا ﷻ وەلامیان ناداوەوێ، لە جیاڵی وەلام، ئەو حالەتە ی تووشی بوون، هۆکارەکە ی دەخاتە پوو، هۆکاری ئەو، کە چوونە نیو ئەو سزایە چیه؟ ئەو بوو کە سەریان بۆ کوفرو شیرک دەخوړاو، کەیفیان بە ئیمان و خوا بەیە کگرتن نەدەهات.

که دهفه رموی: ﴿فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ﴾، لیره دا مه به ست کورت هه لهینانی بریارو حوکمپانییه له خوا ی به رزدا، واته: حوکم ته نیا هی ئه وه، کاتی خوئی (خوارچ) یه کیک له و ئایه تانه ی که به لگه یان پیهیناونه وه، له سه رته وه که ده بیت بریار راسته وخو خوا بیدات و، مروؤف بوئی نیه بریار بیدات له به رانه ر (علي بن أبي طالب) دا (خوا لئی رازی بی) ئه م ئایه ته بووه، بوئه عه لی (خوا لئی رازی بی) له وه لامیاندا گوئی: (كَلِمَةً حَقٌّ يُرَادُ بِهَا بَاطِلٌ)، واته: ئه مه قسه یه کی هه قه (که حوکم ته نیا هی خوا ی به رزی گه وره یه)، به لام مه به ستیکی ناهه قی له پشته وه یه، ئه وان مه به ستیان ئه وه بووه، که عه لی (خوا لئی رازی بی) وه ک حوکمپاتییک بوئی نیه هیچ بریاریک ده ربکات، مه گه ر ده قنکی ئایه تی به ده سه ته وه بی، عه لی (خوا لئی رازی بی) گوئی: به لئی حوکم حوکمی خواجه، به لام حوکمی خوا ده بی به ده ست مروؤفه کانه وه بی، کات و شوین و، ژینگه ی گونجاوی بو بره خسین و تیدا جیه جیی بکه ن.

مه سه له ی دووهم:

خستنه پرووی چهند کرده وهو سیفه تیکی بئ وینهی خواو، فه رمانکردن به
پهرستنی به ساغیی و، باسیکی پوژی قیامت که لهو پوژهدا، ههر که سه سزاو
پاداشتی پر به پیست وهرده گریته وهو، هیچ کهس هیچ ئەندازه یهک سته می
لیناکری:

خوا ده فه رموی: ﴿هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ﴾ (١٣) ﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾ (١٤) ﴿رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِنُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ﴾ (١٥) ﴿يَوْمَ هُمْ بَرْزُورٌ لَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ (١٦) ﴿الْيَوْمَ تُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ (١٧)

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له یازده برگهدا:

(١)- ﴿هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ﴾، ئەو (خوا) که سیکه نیشانه کانی خویتان پیشانده دات،
بۆیه به کرداری ئیستا (مُضَارِع) هیتاویه تی، چونکه خوا بهردهوام نیشانه کانی خوئی پیشانی
ئیمه ده دا، به دنیایی مه به ست له (آيَاتِهِ)، یان موعجیزه کانی پیغه مبه رانه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ
وَالسَّلَام)، یاخود دیاره دهو دیمه نه سه رنجراکیشه کانی دهو روبه رو بوونه وهرن.

(٢)- ﴿وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا﴾، له سه ریو ههش بژیوتان بۆ داده به زینتی،
﴿لَكُمْ﴾، پیشخراوه بۆ ئەوهی چاکه کردنی خوا له گه ل مروقه کاند، زیاتر ده ربخری
﴿وَيُنَزِّلُ لَكُمْ﴾، داده به زینتی بۆ تیهو ﴿رِزْقًا﴾، بژیو، که به زانراو (نکرة) هاتوه،
واته: بژیویکی گه و رهو گرنه، ئەو بژیو ههش زۆر شت ده گریته وه، ئەوهی تا کو ئیستا بۆ
ئیمه ده رکه وتوه:

۱- تیشکی خۆره.

۲- پرووناکی مانگه.

۳- تیشکه کانی دیکهن.

۴- دابه زینرانی ئاوه به شیوهی به فرو باران و تهرزهو شهونم و ئاوونگ.

بهس خواش ﷺ خۆی ده زانی چیدیکه مان بو داده به زینتی و، چیدیکه ی دابه زاندوه و بۆته هۆی به پێوه چوونی ژیا نی ئیمه له سه ر زهوی، که هه تا زانیاری پتر به ره و پێشه وه بچن، نيعمه ته کانی خوا زیاتر ده رده که ون و په رده یان له سه ر لاده چن.

۳- ﴿وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ﴾ مه گهر که سیك له ناخه وه به ره و خوا بگه رپێته وه، ئه گه رنا بیرنا کاته وه و په ند وه رنا گری، (التذکر): یانی: بیرهاته وه یه، په ند وه رگرتن، زانین و تیگه یشتن، هه موو ئه و واتیانه ده گریته وه، که سیك له ناخه وه بو لای خوا نه گه رپێته وه، کاتیک سه رنجی نيعمه ته کانی خوا ده دات، سه رنجی دیارده و ديمه نه کانی گه ردوون ده دات، ده ستی خوايان له پشته وه نابینن، وه ک چۆن که سیك ئه گه ر به چاوی پرووت، ته ماشای دلۆپه ئاوێک بکات، بهس دلۆپێک ئاو ده بینن، به لام ئه گه ر به میکرو سکوپیک ته ماشای بکات، دنیا به ک له دورستکراوانی خوا له و دلۆپه ئاوه دا ده بینن، هه روه ها خانه یه کی جهسته ی مروؤف، که به چاوی ته نیا ته ماشای ده که ی، هه ر نابینرێ، به لام کاتیک به میکرو سکوپ ته ماشای ده که ی، هه ر کام له خانه کانی جهسته ی مروؤف جیهانیکی سه ربه خۆیه، ئنجا به هه مان شیوه ش ئه گه ر ئینسان به چاوی ئیمان ته ماشای خۆی و، ته ماشای ده ور به ره و بوونه وه ر بکات، به جورێکی دیکه خۆی و، بوونه وه رو ده ور به ری دێته به رچاو، کاتیک که نيعمه ته کانی خوا به چاوی ئیمان وه ته ماشا بکری، به جورێکی دیکه مروؤف ده یان بینن.

۴- ﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ ده جا له خوا بپارێته وه، به گه رده نکه چیی بو ساغکه ره وانه وه.

(الَّذِينَ) لَیْرەدا بە مانای تاعەت و فەرمانبەرییە، واتە: کاتێک لە خوا دەپارێنەو، گەردنکەچی خۆشتان بۆ خوا ساغ بکەنەو، چاوەڕوانییتان لە هیچ شتێکی دیکەو، لە هیچ کەسێکی دیکە نەبێت.

٥- ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾ هەرچەندە بێپروایەکانیش پێیان ناخۆشێ، لەبەر ئەوەی ئەوان (بێپروایان) دەسەڵاتداربوون ئەو کاتە، واتە: بە ئەوانیش پێیان ناخۆش بێ و پێی ناپەسەند، بەلام ئێوە کە لە خوا دەپارێنەو، پارێزەرێ خۆتان و بەندایەتی و ملکەچی خۆتان، بۆ خوا ساغ بکەنەو، خەڵتە شێرکی تێکەڵ مەکن.

ئەنجا خوا ﷻ بەردەوام دەبێ لەسەر خستەرەووی چەند سیفەتێکی دیکە و، چەند کردەوێکی دیکە:

٦- ﴿رَفِيعَ الدَّرَجَاتِ﴾ پلەکانی بەرز، پایەکانی (خوا ﷻ) بلند، وشە (الدَّرَجَاتِ): کە (ال)ی ناساندنی لەسەر (عَوَّضَ عَنِ الْمُضَافِ إِلَيْهِ: أَي رَفِيعَةً دَرَجَاتِهِ)، (ال) قەرەبوو پالۆەلادراو، یانی: پلەکانی خوا بەرز.

وشە (رَفِيعَ): (صِفَةُ مُشَبَّهَةٍ بِالْفِعْلِ)، سیفەتێکە دەشوبهێتە کردارەو کاری کردار دەکات، یاخود: (رَفِيعَ الدَّرَجَاتِ: أَي كَثِيرَ رَفْعِ الدَّرَجَاتِ لِمَنْ يَشَاءُ)، خوا زۆر پلان بەرز دەکاتەو بۆ هەر کەسێک بیهوێ.

٧- ﴿ذُو الْعَرْشِ﴾ خاوەنی عەرشە، یانی: خاوەنی تەختی حوکمرانییە، وەک پێشتریش باسمانکرد: عەرش مەخلووقێکی خواوە لەسەرەووی هەموو دروستکراوەکانەو، دەوری هەموو دروستکراوەکانی داو، ئەوپەری پەسەند و ئەوپەری مەزنە، وەک خۆی دەفەرموێ: ﴿رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ﴾ (١٣٣) المؤمنون، ﴿رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ (١٣٩) التوبة.

٨- ﴿يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ ڕووح فرێدەدا (دەنێری) بۆ سەر هەر کام لە بەندەکانی کە بیهوێ، وشە (الرُّوحَ): هەم لێرە، هەم لە زۆر شوێنی دیکەش بە مانای وەحیی هاتو، بۆ وێنە: لە سوورەتی (الشوری) دا خوا دەفەرموێ:

﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا﴾ الشوری، ھەر بەو شیوہیە پرووھیکمان لە کاری خۆمانەوہ بۆ تۆ نارد، بێگومان مەبەست لە پرووھ پەيامی خواو وەحیی خواہ، کە بۆ پیغەمبەرائی ناردوہ (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام).

کە دەفەرموی: ﴿يُلْقِي الرُّوحُ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ وشە (مِنْ) دەگونجی بۆ دەستییک بى (مِنْ) ئىتدائیة، یاخود بۆ بەشییک بى (أَوِ اللَّتَّبَعِيضِ)، کەواتە: ﴿يُلْقِي الرُّوحُ مِنْ أَمْرِهِ﴾ واتە: لە دەستییکەوہ بە فەرمانی خوێ، خوا پرووھە کە دەنێری، یاخود: ئەوہی بە فەرمانی خوێ دەنێری، کە پەيامیکە خوا بۆ ھەر کام لە پیغەمبەرائی ناردوہ، ئەوہ بەشییک بووہ لە ئایینەکە، ئنجا بۆچی دەنێری؟

۹- ﴿لِنُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ﴾، تاكو خەلک بترسین و وریا بکاتەوہ لە پۆژی پیکگەیشتنەکان، ئەو پۆژە تییدا: پرووھەکان بە جەستەکان دەگەنەوہ، مروۆف بە کردەوہی خوێ دەگاتەوہ، ئەھلی ئاسمان بە ئەھلی زەوی دەگەن، مروۆف و فریشتەکان پیکدەگەن، بەندەکان بە دیداری خوا دەگەن، پۆژی پیکگەیشتنە، بە مانای فراوانی پیکگەیشتن، وشە (يُلْقِي): یانی: فریدەدات (الإِلْقَاءُ: رَمَى الشَّيْءِ مِنَ الْيَدِ إِلَى الْأَرْضِ)، (إِلْقَاءُ): بریتىە لەوہی شتییک کە بە دەستتەوہیە، فریدەدە سەر زەوی، بەلام خوازاراوہتەوہ بۆ بەخشین و پێدان.

۱۰- ﴿يَوْمَ هُمْ بَرْزُورُونَ لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ﴾، ئەمە پێناسە (يَوْمَ التَّلَاقِ)ە، پۆژی پیکگەیشتنەکان ئەو پۆژە کە ئەوان ئاشکران و ھاتوونە گۆرێ، ھیچ شتیکیان لە خوا پەنھان و شیردراوہ نیە.

ئەم رستەییەش تەفسیر و پرووھکردنەوہی وشە (بَرْزُورُونَ)ە، واتە: دینە گۆرێ، بە جۆریک کە ھیچ شتیکیان لە خوا پەنھان و شیردراوہ نیە، نە لە پروو جەستەییەوہ، نە پروو کردەوہکانەوہ، کە بە ئەندامەکانی جەستە کردووینان و تەعبیرەکانی زمانیان، نە لە پروو نیازو مەبەستەکانیانەوہ، کە لە دڵ و دەروونیاندا پەنھانیان کردوون.

(۱۱)- ﴿لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ﴾، ئەمڕۆ ھۆكمرانیی، دەستەلات ھی كێیە؟ ئەمە: (مَقُولٌ لِّقَوْلٍ مَّحْذُوفٍ) گوتراوی قسەییەكە، قرتێتراوە واتە: (يُقَالُ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ)، دەگوتری: ئەمڕۆ ھۆكمرانیی ھی كێیە؟ (الْيَوْمَ) لە ﴿لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ﴾ دا، (أَل)كە ی كە بۆ ناساندنە، مەبەست پێی ئەمڕۆژەییە كە ئێستا ئامادەییە.

(۱۲)- ﴿لِلَّهِ الْوَحْدُ الْقَهَّارِ﴾، (وہ لَام دەدرێتەوہ كە ئەمڕۆ ھۆكمرانیی) تەنیا ھی خوا ی تاکی ملیكە چكەرە.

(۱۳)- ﴿الْيَوْمَ تُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ﴾، ئەمڕۆ ھەر كەسە بە پێی ئەو ی کردوویەتی، سزاو پاداشت دەدرێتەوہ، وشە ی (جَزَاء) لە زمانی عەرەبییدا ھەم بۆ سزا (عِقَاب) بە کاردی، ھەم بۆ پاداشت (ثَوَاب)، لە زمانی کوردییدا تاكو ئێستا وشەییەكم پێ شک نایەت پێ بە پێستی مانای (جَزَاء) بێ، ئەگەر (ثَوَاب) بێ دەلێن: پاداشت و ئەگەر (عِقَاب) بێ دەلێن: سزا، بە لَام وشەییە کمان نیە وەك (جَزَاء)، مانایەکی گشتگیری ھەبێ بۆ سزاو پاداشت.

ئەمڕۆ ھەر كەسە بە پێی ئەو ی کردوویەتی، بە رانبەرەكە ی دەدرێتەوہ، سزایە یان پاداشتی، واتە: سزایەك، یان پاداشتیکی پێ بە پێستی کردەوہكە ی خۆی دەدرێتەوہ.

(۱۴)- ﴿لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ﴾، ئەمڕۆ ھیچ جوړە ستەمێك نیە، (لَا) لێرەدا كە (ظَلَمَ) ی پێ (منصوب) كراوە، بۆ لا بردنی تێكرا (نفي الجنس) یە، یانی: ھیچ جوړە ستەمێك ئەمڕۆ لە ئارادا نیە، نە كەم، نە زۆر، وەك لە سوورەتی (النساء) دا دەفەرموێ: ﴿لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ﴾، واتە: بە قەدەر گرانیی گەردێك ستەم لە كەس ناكات.

(۱۵)- ﴿إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾، بە دنیایی خوا لێرسینەوہ ی خیرایە، پێشتریش باسمکرد، كە ئەم تەعبیرە لە قورئان دا زۆر ھاتوہ، لە سوورەتی (النور) دا ھاتوہ و لە ژمارەییەك لە سوورەتەكان دا، ئەم تەعبیرە ھاتوہ، نەمبیینوہ توێژەرەوانی قورئان ھەلوہستەیان لە بە رانبەر ئەم تەعبیرەدا كەردبێ، بە لَام من وایتێدەگەم: خوا ڤە

بۆيە زۆرى بەکارهیناوه: (خوا لپرسینه‌وه‌ی خیرایه) بۆ لابرډنی ئیشکالیک و، وه‌لامی پرسیاریک که: ئایا خوا ﷺ چۆن له‌ پڕۆژى دوايیدا، ئەو هه‌موو ملیار ملیار مڕۆڤانه هه‌روه‌ها جندیش، لپرسینه‌وه‌یان له‌گه‌ڵدا ده‌کات، ئەوه‌ی که شایسته‌ی سزایی سزا ده‌دری و ئەوه‌ی شایسته‌ی پاداشت بی، پاداشتی ده‌دریته‌وه، ده‌بی چه‌ندی پی بچی؟

ئنجا بۆ وه‌لامی ئەو پرسیارو لابرډنی ئەو ئیشکاله، خوا ﷺ ئەم ته‌عبیره‌ی بەکارهیناوه: ﴿إِنَّ اللَّهَ مَرِيعُ الْحِسَابِ﴾، به‌ دلنایایی خوا لپرسینه‌وه‌ی خیرایه، ئیستا به‌شهر توانیویه‌تی کۆمپیوتەر دروست بکات و ئامیری وا دروست بکات، بۆ وینه: که‌سیک به‌ سه‌فه‌ر ده‌چێ بۆ ولاتیکی، ئەگه‌ر بیانیه‌وی له‌ ولاته‌ کونییه‌ی ئەو که‌سه‌ ده‌ربێنن، چه‌ند سه‌فه‌ری کردوون؟ بۆ کوئی و کوئی؟ چی کردوه‌و چۆنی کردوه‌؟ ده‌گونجی هه‌مووی به‌ یه‌ک دوگمه‌ بێته‌ به‌رچاو: تۆ فلانکه‌سی و ئەوه‌نده سه‌فه‌رت کردوون، ئاوات کردوه‌و ئاوا چووی و ئاوابووی، ئنجا ئەگه‌ر مڕۆڤی بتوانی به‌ چه‌ند چرکه‌یه‌ک ده‌ست به‌ دوگمه‌یه‌ک داينی، هه‌موو نه‌ینییه‌کان و هه‌لسوکه‌وته‌کانی مڕۆڤیک بخاته‌پروو، ده‌بی خوا ﷺ چه‌ند به‌ خیرایی ئەو پڕۆسه‌ی لپرسینه‌وه‌و سزاو پاداشت دانه‌وه‌یه ئەنجام بدات! واته: ئەه‌ی مڕۆڤه‌کان! خوا ﷺ لپرسینه‌وه‌ی وه‌ک ه‌ی ئیوه‌ نیه، چونکه‌ ئەگه‌ر وابی، ملیۆنان سالی پیده‌چیت، هه‌تا لپرسینه‌وه‌ی ئەو هه‌موو خه‌لکه‌ ته‌واو ده‌بی.

مه سه له ی سیه م و کو تایی:

ترساندن به نده کان به تابهت بیرویان له پوژی قیامت، که زور نیزیکه و، کاتیک دی بیرویان له ترسان دلیان دیته لای گهرویان، خواش ﷺ خیانهتی چاوان و نهینی دلان ده زانی و، بریاری دادوه ریش ته نیا هی خوییه، نه وانی دیکهش هیچیان له دهست نایهت:

خوا دهفه رموی: ﴿وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْأَزْفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَظْمِينَ مَاءٍ لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٌ يُطَاعُ﴾ (١٨) ﴿يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ﴾ (١٩) ﴿وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ (٢٠).

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له نو برگه دا:

(١)- ﴿وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْأَزْفَةِ﴾، بیانترسینه و، وریایان بکهوه، به رانه به پوژی نزیکه، (يَوْم) واته: پوژ، (الْأَزْفَةِ) واته: وه نزیکه کهوتوو، (الْأَزْفَةِ) له (أَزَف) وه هاتوه، واته: (قَرَب) نزیکه کهوتوته وه، (الْأَزْفَةِ) واته: شتیک که نزیکه، که (الْأَزْفَةِ) سیفه تی وه سفکراویکی قرتیتره وه، واته: (وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ السَّاعَةِ الْأَزْفَةِ)، یان (الْقِيَامَةِ الْأَزْفَةِ)، ئاخیر زه مانی نزیکه، یاخود قیامت و هه لسانه وهی وه نزیکه کهوتوو، (وَأَنْذِرْهُمْ): الإنذار: إِعْلَامٌ مَعَ تَحْذِيرٍ وَتَخْوِيفٍ واته: (إنذار) ئاگادار کردنه وهی له گه ل ترساندن و هوشاری پیداندا، (أَزْفَة) ش ناوی بکه ر (إِسْم فاعل) هو، به مبین هاتوه، داتاشاره له کرداری (أَزَفَ الأمر، أي قَرَب)، یانی: کاره که نزیکه بووه.

(٢)- ﴿إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ﴾، کاتیک که دله کان له لای گهرووه کانن، (إِذْ): بَدَلٌ مِنْ يَوْمٍ: إِسْمُ زَمَانٍ، وَمَنْصُوبٌ عَلَى الْمَفْعُولِ بِهِ، مُضَافٌ إِلَى جُمْلَةٍ: ﴿إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ﴾، واته: (إِذْ) له جیی (يَوْم) دانیشته وه ده بیته زه رف بو کات، (منصوب) ه له سه ر حاله تی به رکار (مَفْعُول بِهِ) که پالدره وه لای وشه ی: ﴿لَدَى الْحَنَاجِرِ﴾، له لای گهرووه کان.

٣- ﴿كَظِيمٍ﴾ كېكەرەو، ئەمە حالەو كۆی (كَظِيمٌ) ه، واتە: كېكەرەو، واتە: ئەوانە گەروویان توند گرتو، كێیان كردۆتەو، تاكو دڵیان كە لە حالەتی لێدانێکی زۆر بە قووت دایە، لە پێی گەروویانەو نەبەتە دەری، واتە: (كَظِيمٍ لِحَنَاجِرِهِمْ) یان (كَظِيمِنَهَا) واتە: ئەوان گەروویانێان كێكدو، گرتوویانە، تاكو دڵیان لێوێ نەبەتە دەری.

٤- ﴿مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حِمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ﴾ ستهمكاران هیچ دۆست و نزیكێکیان نەو، هیچ تەكاریكێش كە بە قسە ی بکری، نیانە، (شَفِيعٍ)، واتە: تەكاری، (يُطَاعُ)، واتە: بە قسە کراو، (حِمٍ) یش واتە: دۆست و نزیك.

٥- ﴿يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ﴾ (خوا) ناپاکی چاوه‌كان دەزانێ، ئەوێ سینه‌كانیش پەنهانیان كردو، هەر دەیزانی، خیانەتی چاوه‌كان یانی: كەسێك لە دنیادا بە تیلە چاویك، بە سیله چاویك، بە برۆ هەلته‌كاندنیك، ئاماژە یەکی خراپی كردو، یاخود پروانینیکی حەرامی كردو، یان بە چاوی سیخوویی كرد بێ، یان هەپەشە ی كردبێ، یان بە جوړیکی خراپ سەرنجی كەسێکی دابی، خوا ی پەرەردگار خیانەت و ناپاکی ئەو چاوه‌كان، (وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ)، نەك هەر هی چاوه‌كان، بەلكو ئەوێش كە سینه‌كانیش پەنهانیان كردو، ئەوێش دەزانێ.

وشە ی (خائنة) لە: ﴿خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ﴾، دوو حالەتی هەن:

أ- بە مانای خیانەتەو، چاوه‌كو پالداوێتە لای بکەرەكێ، وەك (العافية) كە بۆ (مُعَاوَاة) بەكاردی و (الكاذبة) بۆ (الكذب) بەكاردی، كەواتە: ﴿خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ﴾، واتە: ناپاکی چاوه‌كان (خيانة الأعين).

ب- یاخود: ﴿خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ﴾، ناوی بکەر (إسم فاعل) هەو سێفەتی وەسفکراویکی قرتینراو، كە وشە ی (الأعين): دەلالەتی لەسەر دەكات (أي: نَظَرُ الْأَعْيُنِ الخائنة)، واتە: پروانینی چاوه‌ناپاكه‌كان.

لێرەدا ئەم دەقە بێتین باشە، كە چەمك و واتای ناپاکی چاوه‌كان، یان چاوه‌ناپاكه‌كانمان زیاتر بۆ پروون دەكاتەو:

عَنْ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ لَمَّا كَانَ يَوْمُ فَتْحِ مَكَّةَ، اخْتَبَأَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَعْدٍ
 بْنُ أَبِي سَرْحٍ عِنْدَ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ، فَجَاءَ بِهِ حَتَّى أَوْقَفَهُ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: يَا
 رَسُولَ اللَّهِ! بَايَعُ عَبْدُ اللَّهِ، فَرَفَعَ رَأْسَهُ فَنَظَرَ إِلَيْهِ ثَلَاثًا كُلَّ ذَلِكَ يَأْتِي، فَبَايَعَهُ بَعْدَ
 ثَلَاثٍ، ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَى أَصْحَابِهِ فَقَالَ: «أَمَّا كَانَ فِيكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ يَقُومُ إِلَى هَذَا، حَيْثُ
 رَأَيْتُ كَفَفْتُ يَدِي عَنْ بَيْعَتِهِ، فَيَقُولُ: «فَقَالُوا: مَا نَدْرِي يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا فِي نَفْسِكَ،
 أَلَا أَوْمَأْتَ إِلَيْنَا بِعَيْنِكَ، قَالَ: «إِنَّهُ لَا يَنْبَغِي لِنَبِيِّ أَنْ تَكُونَ لَهُ خَائِنَةُ الْأَعْيُنِ» { (أخرجه
 أبو داود: ٢٦٨٣، والنسائي في الكبرى: ٣٥٣٠، وأبو يعلى: ٧٥٧، وصححه الألباني).

واته: سهعد (خوا لئی رازی) دهلی: عهبدولای کوری سهعد کوری تهی سهرح
 له کاتی ئازادکردنی مهککه دا خووی له لای عوسمان (خوا لئی رازی بن) په نهان کردبوو،
 تهویش هیئای بو لای پیغهمبهه ﷺ له بهردهمیدا وهستاندی، (که په نای بدات
 هیئای بو خزمهت پیغهمبهه ﷺ)، گوئی: تهی پیغهمبهه ری خوا! په یمانی لیوه ربگره،
 (پیغهمبهه) سهه ری بهرز کردهوه سی جارن ته ماشای کردو، ئاماده نه بوو په یمانی
 لیوه ربگری، پاش تهو سی جاره، په یمانی لیوه ربگرت، دواپی پیغهمبهه ری خوا ﷺ پرووی
 له هاوه لانی کردو فهرمووی: ئایا پیاوکی ئازاو سهه راستتان تیدا نه بوو، هه لسی بو
 ته مه، دوا تهوهی منی بینی دهستم گرتوهه (لهوهی په یمانی لیوه ربگرم)، بیکوشتابه!
 گوئیان: نه مانزانی تهی پیغهمبهه ری خوا! چ له ناخدا ههیه، ههه ئاماژه یه کت بو
 کردباین به چاوت، (پیغهمبهه ری خوا ﷺ) فهرمووی: بیگومان ناگونجی و شایسته
 نیه بو هیچ پیغهمبهه ری، ناپاکی چاوی هه بی (نابیت نیگایه کی هه بی ناپاکی
 تیدابی، با به رانه به به که سیکی شایسته ش بی).

(٦) ﴿وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ﴾، خواش ﷻ به ههق دادوهی دهکات، دادگه رانه
 دادوهی دهکات.

(٧) ﴿وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ شَيْءٌ﴾، تهوانهش که جگه لهو لیان
 دهپارینهوه، هیچ بریاریک نادهن.

خوێنراویشەتەو: (تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ)، بە شیوەی دوێزان (خطاب) و، (يَدْعُونَ) ش بە شیوەی نادیار (غیاب)، کە ئێوە لە جیاتی خوا لێیان دەپارینەو.

﴿لَا يَقْضُونَ شَيْءً﴾، هیچ بپاریک نادەن، هیچ شتیکیان لە بپار بە دەست نیه، واتە: لەو پۆژەدا بپار تەنیا بپاری خوایه، حوکم تەنیا حوکمی خوایهو تەنیا خوا دادوەرو بپاردەرە.

٨- ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾، بە دنیایی هەر ئەویش بیسەری بینەرە.

ئەمە هیچ گومانی تێدانیه، بۆ ئەوێه کە مەرفەهەکان خۆیان ئامادە بکەن، بزانی دەچنەو بەردەم کۆ و، وریا بن ئەم ژیانی دنیا به چۆنی دەگوزەرین! با سەرنجێکی وشەیی ﴿كَظِمِينَ﴾، بەدینهو:

وشەیی: ﴿كَظِمِينَ﴾، کۆی (کاظم) ه، ئەویش لە (كَظْم) هوه هاتوه، (الكَظْم: سَدُّ مَجْرَى شَيْءٍ)، (كَظْم): بریتیه لە گرتنی دەرگای شتیک، پێگای شتیک بگیری کە لێوهی نه جوولێ، یان دەرنهچێ، لێره کە دەفەرموێ: ﴿كَظِمِينَ﴾، (كَظْم) یان بە حالهتی (لازم) هاتوه، یان بە (مُتَعَدٍّ)، ئەگەر بە (لازم) بێ، ئەو کاته پێویستی بە بهرکار نابێ: ﴿كَظِمِينَ﴾، واتە: کپکەرەو، ئەگەر بە تێپەرکەر (مُتَعَدٍّ) بێ و بهرکار (مفعول به) بخوازی، (أَي كَظِمِينَ حَتَّى جَرَّهُمْ إِشْفَاقًا مِنْ أَنْ تَخْرُجَ مِنْهَا قُلُوبُهُمْ)، ئەو کاته: ﴿كَظِمِينَ﴾، یانی: (كَاطِمِينَهَا)، کپکەرەو، بۆیان، واتە: قورقوراکه کانی خۆیان، گرتوون، لە ترسی ئەو کە دلیان لێوهیان دەرچێ.

لە خواي پەرودرگار دەپارینەو کە بە لوتف و کەرەمی خوێ یارمەتیمان بدات، بە شیوەیهک ئەم ژیانی دنیا به مان بگوزەرین، کە شایستهی پایه و مهقامی بهرزو بێ وێهێ خواي بێ، کە خاوهنی ئەو ههموو سیفەته بهرزو ئەو ههموو کردەوانهیهو، خاوهنی ئەو ههموو چاکه و نعمة تانهیه له ژیا نمانداو

به ديهينه رو پهروه دگارو مشوورخوړو ههمه کاره ی کهون و کائیناته، خوا یارمه تیمان بدات که ژيانه کهمان ژيانیکی پاک و چاک بئ، به شیوه یه ک بئ که له پوژي قیامه تدا ده هیترینه گوړی، هیچ شتیکمان نه بئ پی عه ییدار بین، خوا بمانپاریزی له وهی نه تیکمان هه بئ، قسه یه کمان هه بئ، هه لسوکه و تیکمان هه بئ، که له پوژي قیامه تدا تابروومان پیوه ی بچئ.

خوا به لوتف و کهړه می خوئی دهروونیشمان جوان بکات، ده ریشمان جوان بکات، وهک پیغه مېهر ﷺ هر جاریک ته ماشای ناوینه ی ده کرد، ده یفه رموو: {اللَّهُمَّ كَمَا أَحْسَنْتَ خَلْقِي، فَحَسِّنْ خُلُقِي} (أخرجه أحمد: ۲۴۴۳۷، عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ رضي الله عنه، تعليق شعيب الأرناؤوط: إسناده حسن).

واته: خوايه! وهک چوڼ جهسته ت جوان کردووم، په وشتیشم جوان بکه، ئیمه ش له خوا ده پارینه وه: خوايه! یارمه تیمان بده، ههم کرده وه پواله تییه کاغمان چاک و جوان و په سندو شهرعی بن، ههم کرده وه په نهانه کانیشمان، که گرنگ ترن له کرده وه پواله ت و بهرچاوه کان، نیازه کانی نیو دلّمان، خولیا یه کانی نیو می شکمان، نهو کرده وانه که به په نهانی ده یانکه یین، نهو نیازو مه به ستانه که له دلّماندا ههن، خوايه نه وانه مان پاک و جوان و چاک بن، بو نه وهی له پوژي دوا یی دا پوژیک که نه یینییه کان ناشکرا ده بن و، ده هیترینه گوړی، عه ییدارو شهرمه زار نه بین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى سۆيەم

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان بیست و شەش (٢٦) ئایەت دەگرێتە خۆی، کە بریتین لە ئایەتەکانی: (٢١ - ٤٦)، لە بیست و شەش ئایەتەدا، خوا ﷻ سەرەتا ئاماژەیەکی بە میژووی گەلانی لە خوا یاخی و مله‌پور دەکات، کە لە پێش ئۆممەتی پیغمبەری کۆتایی موحەممەددا ﷺ رابردوون و، زۆریش خواوەن تواناوی هێز بوون، بەلام کاتێک کە بەلای خواو سزای خویان بۆ هاتو، بەهۆی مله‌پوری و یاخیبوونیانەوه، ئەو تواناوی هێزەیان دادی نەداون.

دوایی پێنج ئایەت ئایەتەکانی: (٢٣ - ٢٧) بۆ بەسەرھاتی مووسا علیہ السلام، لە بەرانبەریشیدا فیرعەون و ھامان و قاروون، تەرخانکراون.

دواییش نۆزدە (١٩) ئایەتەکەی کە دەمیننەوه، ئایەتەکانی: (٢٨ - ٤٦) ھەموویان بۆ بەسەرھاتی پیاویکی برپاداری ئیمانی خو پەنھانکەر لە دارو دەستە فیرعەون، تەرخانکراون: ﴿وَقَالَ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَنَهُ﴾!

کە ئەو پیاو لە کاتێکی زۆر ناسک و دژواردا رادەپەرێ و بەرگرییەکی جوامیرانە سەخت لە مووسا علیہ السلام دەکات، لە بەرانبەر فیرعەون و دارو دەستەکەی و ھەرەشە و گۆرەشەکانیانداو، لە ھەموو قورئاندا، ئێرە تاکە شوینە کە ئەو بەسەرھاتە تیدا هاتو، شایانی باسە: ئەو پیاو برپادارەش لە بەرگرییکردنەکیدایا گەلیک ئامۆزگاریی گەورە و گرنگ و راستی مەزن دەخاتەپروو، دوو جاریش فیرعەون دیتە قسە لە مەیدانی بەرگرییکردنەکەیداو، فیرعەون وەک قسە برین قسە پێ دەبێ، بەلام سەرەنجام خوا ﷻ ئەو پیاو لە ئازارو ھەرەشە و گۆرەشە فیرعەون و دارودەستەکەیداو چەپالە دەدات و دەپاریزی، ئەو ئەرکی سەرشاری خو جیبەجی دەکات، خوای میھرەبانیش ئەو لە بەلاو سزای ئەوان دەپاریزی.

﴿٢١﴾ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَءَانَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ يُذَوِّبُهُمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ﴿٢٢﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ إِلَى فِرْعَوْنَ وَهَمَّانَ وَقَدَرُونَ فَقَالُوا سِحْرٌ كَذَابٌ ﴿٢٤﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿٢٥﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ﴿٢٦﴾ وَقَالَ مُوسَى إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٢٧﴾ وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ كَذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَابٌ ﴿٢٨﴾ يَقَوْمُ لَكُمْ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٢٩﴾ وَالَّذِي ءَامَنَ يَقَوْمُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ ﴿٣٠﴾ مِثْلَ دَابِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ ﴿٣١﴾ وَيَقَوْمُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ﴿٣٢﴾ يَوْمَ تَوَلَّوْنَ مُدْبِرِينَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلِ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّى إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٌ ﴿٣٤﴾ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي ءَايَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَتْهُمْ كَبْرٌ مَقَامًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ﴿٣٥﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَنْهَمُنُ ابْنُ لِي صَرَحًا لَعَلِّي أَتْلُجُ الْأَسْبَابَ ﴿٣٦﴾

أَسْبَبَ السَّمَوَاتِ فَاطْلَعَ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لَأُظَنُّهُ كَذِبًا وَكَذَلِكَ زَيْنٌ
لِفِرْعَوْنَ سُوءُ عَمَلِهِ وَصُدَّ عَنِ السَّبِيلِ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي سَبَابِ ﴿٣٧﴾
وَقَالَ الَّذِي ءَامَنَ يَنْقُومُ اتَّبِعُونِ أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٣٨﴾ يَنْقُومُ إِنَّمَا
هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَّعُ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ﴿٣٩﴾ مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً
فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنفَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤٠﴾ وَيَنْقُومُ مَا لِيَ أَدْعُوَكُمْ
إِلَى النَّجْوَىٰ وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ ﴿٤١﴾ تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا
لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوَكُمْ إِلَى الْغُرُزِ الْفَقْرِ ﴿٤٢﴾ لَا جَرَمَ أَنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ
لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَنْ مَّرَدُّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ
أَصْحَابُ النَّارِ ﴿٤٣﴾ فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأَفْوضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ
اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٤٤﴾ فَوَقَّعَهُ اللَّهُ سَيِّئَاتٍ مَا مَكَرُوا وَحَاقَ بِغَالِ فِرْعَوْنَ
سُوءُ الْعَذَابِ ﴿٤٥﴾ النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا
آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿٤٦﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تهکان

ئایا به زهویدا نه پۆشتوون سه رنج بدهن! سه رهنجامی ئه وانه چۆن بوو، که له پیش ئه وانه بوون، له حالیکدا که هیزو توانایان له وان سه خترو شوینه واره کانیان (له هی ئه وان) دیارترن، که چی خوا به هۆی گونا هه کانیانه وه گرتی (و سزای دان) و، هیچ پارێزه ریکیشیان له (سزای) خوا نه بوو ﴿٢١﴾ ئه وهش له سۆنگه ی ئه وه وه، که پیغه مبه رانیان به لگه پۆشنه کانیان بو هینان، به لام ئه وان بیروابوون (پیان)، ئیدی خواش گرتی (و سزای دان)، به دنیایی ئه وه به هیزه و تۆله ی سه خت و تونده ﴿٢٢﴾ بیگومان مووساشمان به نیشانه کا مانه وه، ههروه ها به به لگه یه کی پرونه وه په وانکرد ﴿٢٣﴾ بو لای فیرعه ون و هاما ن و قاروون که چی گو تیان: جادووگه ریکی درۆزنه! ﴿٢٤﴾ ئنجا کاتیک (مووسا) له لایه ن ئیمه وه هه قی بو بردن، گو تیان: ئه وانه ی پروایان له گه لی هینا وه، کو په کانیان بکوژن و، ئافره ته کانیشیان زیندوو به یلنه وه! پیلان و نه خسه ی بیروایانیش هه ر له ونبوون (و سه ر به فه تاره ت چوون) دایه ﴿٢٥﴾ فیرعه ونیش گو تی: لیم گه رین با مووسا بکوژم و با ئه ویش له پهروه ردگاری وه پارێ، چونکه من ده ترسم ئاین و به رنامه که تان بگوژی، یان خراپه و ئاشووب له زهوی (میسر) دا په یدابکات ﴿٢٦﴾ مووساش گو تی: من په نا ده گرم به پهروه ردگاری خۆم و، پهروه ردگاری ئیوهش له هه ر خۆبه زلگریک که بروای به پۆژی لپرسینه وه نه ﴿٢٧﴾ پیاویکی پرواداریش له شوینکه وتووان (و دهسته و داره) ی فیرعه ون که بروایه که ی خۆی دهشارده وه گو تی: ئایا پیاویک ده کوژن (ته نیا) له بهر ئه وه ی ده لی: پهروه ردگارم خوایه و، به دنیایی له پهروه ردگاریشیه وه به لگه پۆشنه کانی بو هینان؟! ئنجا (گریمان) ئه گه ر درۆش بکات، درۆیه که ی زیانی بو خۆیه قی و، ئه گه ر راستیش بکات (لانی که م) هه ندیک له وه ی به لیتان پیده دا (هه ره شه تان پی لیتان ده کات) به سه رتان

دئی! بېگومان خوا ھەر كەسكى زېدەپروڤييكاريى درۆزن، راستە رى ناكات ﴿۲۸﴾ ئەى خەلكەكەم! ئەمپرو ھوكمپرانىى و بالادەستىيتان لە زەويدا ھەيە (پىى لە خۆتان بايى مەبن) ئايا كى (لە بەرانبەر) سزاو تۆلەى خوادا، پشتمان دەگرى و دەربازمان دەكات، ئەگەر بۆمان ھات؟! فیرعەون گوئى: تەنیا ئەوەتان پىشان دەدەم كە خۆم دەيزانم (راست و دروستە) و بۆ جگە لەسەر راستىيش رىنمايتان ناكەم ﴿۲۹﴾ ئەو كەسەش كە بپرواى ھىنابوو گوئى: ئەى خەلكەكەم! من مەترسىم لىتان ھەيە (پروژىكتان بەسەرى) ﴿۳۰﴾ وینەى پروژى (تیدا فەوتىنران) ى كۆمەل و تاقمە (كافرە) كان وینەى عادەتى (خوا لە فەوتاندنى) خەلكى نووح و (گەلى) عادو (گەلى) سەموودو، ئەوانەى دواى وانىش، خواش نایەوى سەم لە بەندەكانى بكات ﴿۳۱﴾ ھەروەھا ئەى خەلكەكەم! من لە پروژى يەكدى بانگکردن (لە قیامەتدا) ترسم لىتان ھەيە ﴿۳۲﴾ پروژىك كە بە پشتىكردنەو ھەلدین، ھىچ پارىزەرىكتان لە (سزای) خوا نابى و، ھەر كەسكىش خوا گومپراى بكات، ھىچ كەس راستەپرىكارى نابى ﴿۳۳﴾ بېگومان پىشتريش يوسووف بەلگە پروشنەكانى بۆ ھىنان، كەچى ھەر لە دوو دلىى دابوون، لە بارەى ئەو (پەيام) ھەو كە بۆى ھىنابوون، ھەتا كاتىك مرد، گوتیان: خوا لە دواى ى ھىچ پەوانەكراوىك نانیرى، بەو جورە خوا ھەر كەسكى زېدەپروڤييكاريى دوودل بى، گومپراى دەكات ﴿۳۴﴾ ئەوانەى بەبى بەلگەيەك كە (لە لایەن خواو) بۆیان ھاتبى، شەرقسە لە دژى ئایەتەكانى خوا دەكەن، ئەو ەمايەى توورەيى و بىزارىيە لە لای خوا، لە لای ئەوانەى پروایان ھىناو، بەو شیوہە خوا ھەر دلىكى خۆبەزلگری خۆسەپىن مۆر دەكات ﴿۳۵﴾ فیرعەونىش گوئى: ئەى ھامان! خانووئىكى بەرزم بۆ دروست بكە، بەلكو (بەھۆیەو) بگەمە پىيەكان ﴿۳۶﴾ پىيەكانى ئاسمانەكان و، تەماشای پەرسراوى مووسا بكەم، ھەرچەندە پىشم وایە درۆكارە! (پەرسراو كەى بوونى نىە) بەو شیوہەش فیرعەون كەردەو ھەراپەكەى خۆى بۆ رازىتراپووەو، لە رى (ى راستى خوا) لادرابوو، قىل و پىلانى فیرعەونىش ھەر لە نابوودى

دابوو ﴿٣٧﴾ ئەو کەسەش کە برۆای هێنابوو گوتی: ئەهێ خەڵکە کەم! شوینم بکەون بەرەو ڕۆی سەر راستی ڕێنماییتان دەکەم ﴿٣٨﴾ ئەهێ خەڵکە کەم! ئەم ژیاڵی دنیا تەنیا ڕابواردنێکی کاتییهو، (ژیانی) کۆتایی مەزلگای سەقامگیری و نێشتەجێ بوونه ﴿٣٩﴾ هەر کەسێکیش خراپەیهک بکات، بە جگە لە وێنە خۆی سزانداری و، هەر کەسێکیش برۆاداری لە تێر یان مێ و کردەوهی چاک بکات، ئەوانە دەچنە بەهەشتەوهو بەبێ ئەژمار تێیدا بژیویان دەدریتێ ﴿٤٠﴾ هەر وههێ ئەهێ خەڵکە کەم! ئەوه چیمە من بانگتان دەکەم بۆ ڕزگاری و، ئێوهش بەرەو ئاگر (ی دۆزەخ) بانگهێشتم دەکەن؟! ﴿٤١﴾ بانگهێشتم دەکەن کە بێروا بێم بە خوا، شتێک بکەمە هاوبەشی خوا کە زانیاریم پێی نیه (بوونی نیه)، لە حالیکدا منیش بەرەو لای (خوا) زالی لێبۆردە بانگتان دەکەم!! ﴿٤٢﴾ مسۆگەر ئەوهی ئێوه منی بۆ لا بانگ دەکەن لە دنیاو دواڕۆژدا، هێچ پارانهوهیهکی نیه (کە وهلامی بداتهوه) و، بە دڵنیاییش گهپارانهوهمان تەنیا بۆ لای خۆیهو، بێگومانیش زێدەرپۆییکاران هاوهلانی ئاگر (ی دۆزەخ) ن ﴿٤٣﴾ لەمهوودا ئەوهی پێتان دەلێم یادی دهکەنهوهو، منیش کاری خۆم ههوالهێ خوا دهکەم، بێگومان خوا بینهری (حال و باڵی) بهندهکانه ﴿٤٤﴾ ئیدی خوا له پیلانه خراپهکانیان پاراستی و، ئازاری ههره خراپیش دهوری فیرعهون و شوینکهوتوانیدا ﴿٤٥﴾ (ئهو سزا سهختهش وێرایی خنکێزان له دهريادا بریتیه له) ئاگر، بهیانان و ئیواران لهسهری رادهنوێرن و، ئەو پۆژەش کە کاتی قیامت دێ (دەگوتری) فیرعهون و دارودهستهکە ی بخرنە (نیو) توندترین سزاو ئازارهوه ﴿٤٦﴾.

شیکردنهوهی هه‌ندیک له وشه‌کان

(ضَلَّلَ): (أَي: ضَيَاعٌ، ضَلَّ: فُقِدَ وَضَاعٌ)، زایه بوو، یانی: فِیْل و پیلانی بی‌پروایان فه‌وتاووه و بی‌تاکامه، چونکه (ضَلَّ)، واته: نه‌ما، ون بوو، بزر بوو.

(ذَرُوفٍ): (أَي: دَعْوِي) واته: لێمگه‌پێن، وازم لێبێن، وه‌ک خوا ﷻ له سووره‌تی (الذاریات) دا ده‌فه‌رموو: ﴿ مَا نَذِرُ مِنْ شَيْءٍ أَنْتَ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلْتَهُ كَالرَّمِيمِ ﴾ (٤٢) (مَا نَذِرُ) (أَي: مَا تَدْعُ)، واته: هه‌یچ شتیکی به‌جێ نه‌ده‌هێشت که نه‌یکاته خۆله‌میش.

(مُسْرِفٌ): واته: زیده‌پوویکار، تێپه‌رینه‌ر، (السَّرفُ: تَجَاوَزَ الْحَدَّ فِي كُلِّ فِعْلٍ يَفْعَلُهُ الْإِنْسَانُ، وَإِنْ كَانَ فِي الْإِنْفَاقِ أَشْهَرَ)، (سَرْف): بریتیه له سنوور به‌زاندن له هه‌ر کارێکدا که مرووف ده‌یکات، هه‌رچه‌نده ئه‌وه له مال خه‌رجکردندا باوتره.

(الرَّشَادِ): (الرَّشْدُ وَالرُّشْدُ: خِلَافُ الْغَيِّ)، (رَشَدُو، رُشَدُو، رَشَاد) پێچه‌وانه‌ی (غَيٍّ) ین، واته: بێمرادیی که به‌رهه‌می گومراییه، هه‌روه‌ک (رُشْدُو، رَشَد) سه‌ر راستیی، به‌رهه‌می پێی راستگرتنه، به‌رهه‌می هیدایه‌ته.

(النَّادِ): (التَّنَادِي: الْيَوْمُ الَّذِي يَتَنَادَى فِيهِ النَّاسُ)، واته: ئه‌و پوژهی که تێیدا خه‌لک بانگی یه‌کدی ده‌که‌ن.

(عَاصِمٍ): (أَي: الْمَانِعُ وَالْحَافِظُ)، واته: پارێزه‌رو به‌رگریکه‌ر.

(مُرْتَابٌ): له (رَيْب) هوه هاتوه، (أَي: شَدِيدُ الرَّيْبِ وَالشَّكِّ)، واته: زۆر به‌خه‌ستی که‌سیک دوو دَل بێ له باره‌ی شتیکه‌وه.

(صَرَحًا): (الصَّرْحُ: بَيَّنَّ عَالٍ مُزَوَّقٌ، سُمِّيَ بِذَلِكَ اعْتِبَارًا لِكُونِهِ صَرَحًا مِنَ الشُّوبِ، أَيْ: خَالِصًا)، واته: (صَرَح)، خانووێکی به‌رزه که پازێنابێته‌وه، یان سواغ کرابی،

بۆیهش بهو شیوهیه ناوئراوه به ئیعتیباری ئەوه که دیواره کانی سواغ کراون و هیچ خلتهی پێوه نیه، گه چکارییه، له بغه هه رچی ههیه.

(الْأَسْبَبُ): (جَمْعُ سَبَبٍ: الْحَبْلُ الَّذِي يُصْعَدُ بِهِ النَّحْلُ)، (أَسْبَابُ) کۆی (سَبَب)ه، که له ئەصدا ئەو پهته بووه پێی سه رکه و توون بۆ دارخورما، بۆ ئەوهی متوربهی بکهن، یاخود بۆ ئەوهی بیچنن، به لام دوا یی خوا زراوه ته وه بۆ هه ر هۆکارێک که پێی ده گه ی به شتێک، پاشان خوا زرا ویشه وه بۆ رێگا، رێگایه ک که ئینسان پێی به ئامانجی ده گات.

(فَاطِلَعُ): ته ماشا بکه م، (طَلَعَ عَلَيْنَا فُلَانٌ، وَاطْلَعَ: شَاهَدَ وَنَظَرَ)، فلانکهس ته ماشای کردو پروانی، له زمانی عه ره بیدا ده لێ: (طَلَعَ وَاطْلَعَ) هه ردووکیان به مانای: ته ماشای کردو پروانی، دین.

(تَبَابُ): (التَّبَابُ: الْخُسْرَانُ وَالْهَلَاكُ، قَالَ تَعَالَى: ﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ﴾ (المسد)، (تَبَاب): بریتیه له زیانباریی و فه وتان، وه ک خوا ﷻ له سووره تی (المسد) دا ده فهرمو ی: ﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ﴾ (المسد)، هه ردوو ک دهستی (أبو لهب) له به ی ن بچن و له به ینیش چوون.

(لَا جَرَمَ): یان وشه یه کی لێکدراوه له (لَا) و (جَرَمَ)، (لَا) واته: نه خێر، (جَرَمَ) واته: به مانای برین (قَطْع) دی، یاخود هه مووی یه ک وشه یه، به مانای بیگومان، به دلناییی، یاخود (لَا) بۆ به ره رچدان هه ی قسه یه که که پێشتر کراوه واته: وانیه وه ک ئیوه ده لێن، (جَرَمَ) واته: به دلناییی و به هه لبرینه وه.

(مَرَدْنَا): واته: (مُتَقَلَّبْنَا وَمَرَجَعْنَا)، واته: شوین و کاتی بۆ لا گه رانه وه مان، ئەو کات و شوینه ی بۆی ده چینه وه.

(فَسَتَذْكُرُونَ): واته: وه بیرتان دێته وه، (مُشْتَقٌ مِنَ الذُّكْرِ وَهُوَ ضِدُّ النِّسْيَانِ)، له وشه ی (ذُكْر) هوه داتا شراوه، واته: له بیربوون که دژی له بیر چوونه وه یه،

نەك له (ذِكْر) هوه داتاشاربى، بەلكو له (ذِكْر) هوهيه، (ذِكْر) واتە: له بیربوونی شتیک، بەلام (ذِكْر) واتە: باسکردنی شتیک و (ذِكْر) پێچهوانەى (نَسْيَان) ه، واتە: له بیرچوونەوه، که دەفەرموی: ﴿فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ﴾ واتە: ئەوهی پێتان دەلێم، کاتیک دى بیرتان دێتەوه.

(وَأُفَوِّضُ): (أَي: أَسْلَمَ)، کارى خۆم دەسپێرم: ﴿وَأُفَوِّضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ﴾، دەلێ: کارى خۆم بە خوا دەسپێرم و ههواله ی وی ده کهم.

(يُعْرَضُونَ): رادهنوێترین، (العَرْض: إظهار شيء لمن يراه لِتَرْغِيب أو تَحْذِير)، (عَرْض): بریتیه له دهرخستنی شتیک بۆ کهسیک که ببینی، چ بۆ ئارهزوومه‌ند کردنی، چ بۆ لیترساندنی، (مَعْرَض): پێشانگا، ئەو شوێنەیه که شتی لى راده‌نوێترى.

مانای گشتیی ئایه‌ته‌کان

وهك له پێناسه‌ی ده‌سه‌که‌شدا باسمانکرد: سه‌ره‌تا خوا ﷻ به‌ گشتی سه‌رنجی مرۆقه‌کان راده‌کێشی بۆ مێژوو، مێژووی گهلانی له‌ خوا یاخی، مێژووی گهلانی سه‌ر به‌ فه‌تاره‌ت چوو، به‌ هو‌ی یاخی بوون و، مله‌و‌ریانه‌وه‌ به‌ رانه‌ر به‌ خوا. ده‌فەرموی: ﴿أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾، هه‌مزه (أَوَلَمْ)، بۆ پرسیارکردنه‌، پرسیارکردنی نکوولیی‌کردنه‌، ئایا به‌ زه‌ویدا نه‌رۆشتوون؟ واته‌: ده‌بوو رۆشتبانه‌یه‌، ﴿فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ﴾، سه‌رنج بده‌ن سه‌ره‌نجامی ئەوانه‌ی پێش ئەوان چۆن بوو، ئایا به‌ زه‌ویدا نه‌رۆشتوون و مێژوویان نه‌پشکێوه‌؟ ئەو رۆشتنه‌ش ده‌گونجی مه‌به‌ست پێی رۆشتنی جه‌سته‌یی (السَّير الجسدي) بێ، واته‌، برۆن به‌ شوێنه‌واره‌کاندا بگه‌ڕێن، گه‌شت و گه‌ران بکه‌ن، شوێنه‌واره‌کان سه‌رنج بده‌ن، ده‌شگونجی مه‌به‌ست رۆشتنی مه‌عنه‌وی (السَّير المعنوي) بێ، واته‌: به‌ بیرلێکردنه‌وه‌و مو‌تالا‌کردن و، به‌ هێنانه‌ به‌ر ئاوێنه‌ی خه‌یالی مێژووی

گەلانی رابردوو، کە سەرەنجامیان چۆن بوو؟ ﴿كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً﴾، شۆینەوارەکانیشیان کە ئەوان لەوان بەهێزتر بوون، ﴿وَأَثَارًا فِي الْأَرْضِ﴾، هەروەها رۆژگاری دواى تۆش، سەختەر بوون و، بەرچاوتر بوون، لە زەویدا، ئەوان لەوان، واتە: رابردوووەکان لەو بێروایانەى رۆژگاری تۆ ئەى پێغەمبەر! ﷺ، هەروەها رۆژگاری دواى تۆش، لە زۆریکیان بەهێزتر بوون لە پروی هیزی ماددی و هیزی بەشەرییەوه، ﴿وَأَثَارًا فِي الْأَرْضِ﴾، هەروەهاش شۆینەوارەکانیشیان بەرچاوترن و زیاترن، ئیستاش لەگەڵ دابى هەرمەکانى فیرەونەکان، خانووبەرەکانى شوینی عادو سەموود، هەروەها هەیکەلەکانى (بوودا) کە کاتى خوێ لە رۆژەلەلای ئاسیادا هەبوون و، ئیستاش هەر هەن و گەلیک لە شۆینەوارەکانى دیکەش، وەک دواى باس دەکەین، گەلە پێشووەکان شۆینەوارى وایان بەجێهێشتوون، مەژگەلەکانى ئیستا ناتوانن وەک ئەو شۆینەوارانە دروست بکەن، ﴿فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ﴾، خوا بەهۆى گوناھەکانیانەوه گرتى، سزای دان، ﴿وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ﴾، هیچ پارێزەریکیشیان نەبوو لە سزای خوا، واتە: هیچ کەسێک نەبوو بیاپاریزی لە سزای خوا، کاتیک بۆیان هات بە هۆى تاوان و خراپەکانیانەوه، بەلام ئایا خوا ﷻ بۆچی گرتى؟ هەلبەتە پێشیش ئاماژەى پێکردووە، بەلام لێرەدا زیاتر پرووی دەکاتەوه، ئەگەرنا پێشیش دەفەرموی: ﴿فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ﴾، خوا بەهۆى گوناھەکانیانەوه گرتوونی، خوا لە گۆترە کەس سزا نادات و ئەوپەرى دادگەری و میهرەبانى هەیه، سیفەتە بەرزەکانى هەموویان لەو پەردان.

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ﴾، ئەوەش بە هۆى ئەوەوه بوو کە پێغەمبەرەکانیان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بەلگە رۆشنەکانیان بۆ دەهێنان، بەلگە رۆشن و پروون و بى چەندو چوونەکانیان بۆ دەهێنان، بۆ ئیسپات و سەلماندنى ئەوه، کە لە لایەن خواوە رەوانکراون و ئەو پەيامەى پێیانە، پەيامى خوايەو قسەى گیرفانى خۆیان نیە، ﴿فَكْفَرُوا﴾، کەچی ئەوان بێروابوون، بێروابوون بە پێغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، هەروەها بەو پەيامەش کە

پیغمبران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) له خواوه پیاښا نیردراوه، پی پیروابوون و دایانپووشی و په تیانکردهوه، ﴿فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ﴾، خواش گرتی، سزای دان، ﴿إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾، به دلتیایی خوا به هیزهو، تولهو سزاشی تونده، (الْعِقَابِ)، واته: سزادان، سزا هر سزای خوایه، وهک له سوورپه تی (الفجر) دا خوا ده فهرموئ: ﴿فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدٌ ۚ ﴿٢٥﴾ وَلَا يُوثِقُ وَثَاقُهُ أَحَدٌ ۚ ﴿٢٦﴾﴾ الفجر، واته: لهو روژدها هیچ کهس وهک خوا سزا نادات و، هیچ کهسیش وهک خوا که له پچه ناکات، ده ست و پی و گهردی تاوانباران ناخاته زنجیرو کوټ و پیوه نندهوه.

نمه هه مووی زه مینه خو شکردن و پی خو شکردن بوو، بو به سهرهاتی مووسا، که لیره دا ته نیا باسی مووسا کراوه، باسی هاروونی برای (عَلَيْهَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) نه کراوه، نه گهرنا هر به یه که وه چوون، که مووسا داوای له خوا کرده، هاروونیش بکاته وه زیر له گه لیدا، خوای په روه ردگار له سوورپه تی (مریم) دا ده فهرموئ: ﴿وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ مُوسَى إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ۚ ﴿٥١﴾ وَنَذِيرَةً مِّنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبَنَّهُ نَجِيًّا ۚ ﴿٥٢﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَّحْمِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ۚ ﴿٥٣﴾﴾، که واته: هاروون له سهر داوا و ته کلیفی مووسا، خوا ﷺ کردوویه تی به پیغمبر، مووسا زور پایه بهرز بووه، وهک له سوورپه تی (الأحزاب) دا ده فهرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ ءَاذَوْا مُوسَى فَبَرَّاهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِندَ اللَّهِ وَجِيهاً ۚ ﴿٦١﴾﴾ (الأحزاب، (وجیه) واته: خاوهن پیگه و خاوهن روو، به لی مووسا پایه کی بهرزی هه بووه صهلات و سهلامی خوا له سهر تهویش و له سهر پیغمبره ری خاته میس و ﷺ له سهر هه موو پیغمبره رانیش بی.

لیره دا ته نیا باسی مووسا کراوه له گه لی شوینی دیکه شدا، هه رچهنده هاروونیشی له گه لدا بووه، به لام خوا ﷺ بو کور تکر دنه وه، تهوهی که له شوینه کانی دیکه باسی کرده، جاری واهیه که له شویتیک دهیپتی، باسی ناکاته وه، ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ﴾، به دلتیایی

مووسامان بە نیشانه کانهوهو، بە بەلگهیهکی روون و ئاشکراوه، نارد، یاخود، ﴿بِآيَاتِنَا﴾ (آیات) جاری واهیه مه بهست پێیان فرمایشتی خوایه، بهلام لێره دا مه بهست پێیان موعجیزه کانی مووسا ﷺ، جاری واشه (آیات) مه بهست پێیان دیاردهو دیمه نه کانی دهو روبه رو بوونه وهرن، ئه و شتانه ی خوا خولقاندوونی، ئه وه ش به پێی سیاق دیاریی ده کری، کامیان مه بهسته؟ لێره دا ده گونجی هم مه بهست پێیان فرمایشتی خوا بی، ئایه ته خوێنراوه کان، ده شگونجی مه بهست پێیان موعجیزه کان بن که به مووسا ﷺ دراون، وه ک خوا ده فهرموێ: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ آيَاتٍ﴾ (١٠١) الإسراء، واته: نو نیشانه ی رۆشنمان به مووسا دابوون، نو موعجیزه، ﴿وَسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ﴾، ده گونجی مه بهست ئه و شیوه و تروویژه لوژیکی و به هیزه ی مووسا ﷺ بی، که فیرعه و نی پتی دواندوهو بوړیداوه و بیدهنگی کردوه، خوا ﷻ مووسای به نیشانه کان و به بهلگهیهکی روون و ئاشکراوه بو کوئی نارد؟

﴿إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَمَّانَ وَقُرُونُ فَقَالُوا سِحْرٌ كَذَابٌ﴾، ناردمان بو لای فیرعه ون و هامان و قاروون (ئهو سی کوچکه شوومه)، هه ر یه کسه ر گوئیان: ئه وه جادووگه ریکی درۆزنه، ئه صله که فیرعه ون بووه، هامان وه زیری بووه و قاروونیش بابایه کی سه رمایه داربووه، له په نای فیرعه ون دا پێگه یشتوه، جاری وایه خوا ﷻ هه رسیکیان پیکه وه دینی، وه ک ئیره و جاری واهیه دووانیان دینی، بو وینه باسی: فیرعه ون و قاروون ده کات، یان هه ر باسی فیرعه ون و هامان ده کات، وه ک له سووره تی (القصص) دا ده فهرموێ: ﴿إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَمَّانَ وَخُثُودَهُمَا كَانُوا خٰطِئِيْنَ﴾ (٨) القصص، چونکه ئه صله که فیرعه ون بووه و هامانیش وه زیری بووه، قاروونیش که له ئه صله دا له گه لی مووسا بووه: ﴿إِنَّ قُرُونُ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ فَبَغَىٰ عَلَيْهِمْ﴾ (٧٦) القصص، واته: قاروون له گه لی مووسا بووه، لێیان هه لگه رایه وه، به هوێ ئه و ته ماع و سه روته و سامانه وه که چاوی تیپریبووه و وه دهستی ده هیئا له په نای حوكمی فیرعه ون دا، له خه لکه که ی خوێ

هه‌لکه‌ رابۆوه، ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا﴾، کاتیک مووسا هه‌قی له لایه‌ن ئیمه‌وه بو‌ بردن، ﴿قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ﴾، (فیرعه‌ون و هامان و قاروون) گو‌تیان: کو‌ره‌کانی ئه‌وانه‌ی ب‌روایان له‌گه‌لیدا هه‌ناوه‌، بیانکوژن، ﴿وَأَسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ﴾، ئافره‌ته‌کانیشیان به‌ زیندوو‌یی به‌یلنه‌وه‌، ﴿وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ﴾، پیلان و فیللی بی‌بروایانیش هه‌ر له‌ گو‌م‌پایی و بی‌ ئاکامییاده‌.

﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى﴾، فیرعه‌ونیش گو‌ی: لیم‌گه‌رین با مووسا بکوژم.

وه‌ک خه‌لک ده‌ستی گرتی، به‌لام له‌ راستییدا نه‌و‌پراوه‌ ده‌ستی بو‌ به‌ری، که‌چی وای خو‌ پیشانداوه‌و خو‌ی راپسکاندوه‌، که‌ ده‌توانی مووسا بکوژی، ئه‌و هه‌لو‌یسته‌شی بو‌ خو‌ ئازا پیشاندان و فیرودانی خه‌لکه‌که‌ بووه‌، تا‌کو خه‌لک وا نه‌زان: فیرعه‌ون له‌ به‌رانبه‌ر مووسادا عليه السلام بی‌ ده‌سته‌لاته‌!

دوایی ده‌لی: ﴿وَلِيدْعُ رَبِّهِ﴾، لیم‌گه‌رین با مووسا بکوژم، ئنجا با ئه‌و‌یش له‌ په‌روه‌ردگاری ب‌پا‌پ‌ته‌وه‌، بزائم ئه‌و په‌روه‌ردگاره‌ی ئه‌و پ‌پی ده‌خو‌ری و ده‌لی: من نو‌ینه‌ری ئه‌وم، چی بو‌ ده‌کات؟ ﴿إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ﴾، فیرعه‌ون دوو پاساوان دینیته‌وه‌ بو‌ کوشتنی مووسا، ئه‌و هه‌ره‌شه‌یه‌ی که‌ له‌ مووسای ده‌کات: من ده‌ترسیم ئایینه‌که‌تان ب‌گو‌ری، یاخود خراپه‌کاری و ئاشووب له‌ زه‌ویدا بل‌او بکاته‌وه‌: واته‌: ده‌ترسیم دینتان تیکب‌دات، یان ژینتان تیکب‌دات، ئنجا هه‌ر فیرعه‌ونی‌ک ئیستاش که‌ هه‌ره‌شه‌ ده‌کات، له‌وانه‌ی که‌ وه‌ک مووسا په‌یامی هه‌ق ده‌گه‌یه‌نن، نالی فلانکه‌س ئینسان‌یکی باشه‌و ده‌یکوژم، هه‌ر ده‌لی: ده‌ترسیم دینتان تیکب‌دات، یان ژینتان تیکب‌دات، هه‌مه‌ن ده‌بی تۆمه‌تیکی خراپی بو‌ بکات، بو‌ چه‌واشه‌کردنی خه‌لکه‌که‌.

﴿وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِّنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ
الْحِسَابِ﴾، واتە: مووساش عليه السلام (لە بەرانبەر ئەو ھەرەشەییەى فیرعەوندا)
گوئی: من پەنادەگرم بە پەرورەدگاری خۆم و پەرورەدگاری ئێوەش، لە ھەر
خۆ بەزلگریک کە برۆای بە پۆژی لێپرسینەوہ نیە، کەواتە: ئەو فیرعەونە
پەرورەدگارو خواوەنتان نیە، مشوورخۆرتان نیە، بەلکو پەرورەدگاریک ھەییە، ھى
منیشەو ھى ئێوەشە، فیرعەونیش ھیچ نیە، من پەنا بەو دەگرم، لە خراپەى
ھەر خۆبەزلگریک کە برۆای بە پۆژی دوایی نیە، کە مەبەست پێی فیرعەونە.

ئنجە دەست دەکات بە باسکردنی بەرگریکردنی ئەو پیاوہ برۆادارەى دارو
دەستەى فیرعەون، شوێنکەوتەى فیرعەون، کە تاكو ئیستا ئیمانەکەى خۆى
شاردۆتەوہو ھەستیان پێ نەکردوہ، وا پێدەچێ زۆر نزیك بووبێ لە فیرعەون،
ئەگەرنا چۆن لە کوڕو مەجلیسى فیرعەوندا دەبییت، چۆن فیرعەون پێی دەدا
ئەو ھەموو قسانە بکات! ئنجە ئیمە لێرە بە خێرایى بەسەریدا دەپۆین، چونکە
دوایی لە مەسەلە گرنگەکان دا، توێژینەوہى زۆر لەسەر برگەکانى دەکەین.

﴿وَقَالَ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ﴾، پیاویکی برۆادار
لە دارو دەستەى فیرعەون، کە برۆایەکەى خۆى دەشاردەوہ، گوئی: ﴿أَنْقَتُلُونَ
رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ﴾، ئایا پیاویک ھەر لەسەر ئەوہ دەکوژن کە بلێ
پەرورەدگارم خوايە! ﴿وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ﴾، لە حالیکدا کە
بەلگە پۆشنەکانیشی لە پەرورەدگاریەوہ بو ھێناون، ﴿وَإِنْ يَكُ كَذِبًا فَعَلَيْهِ
كَذِبُهُ﴾، ئنجە ئەگەر (گریمان) درۆش بکات، درۆیەکەى زیانی بو ھوئى ھەییە،
﴿وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ﴾، ئەگەر راستگوئش بێ، بە
لای کەمەوہ ھەندیک لەوہى کە گفتان پێدەدا و ھەرەشەتان پێ لێدەکات،
تووشتان دەبێ، ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَابٌ﴾، بە دلنایى خوا
کەسیک زێدەپۆییکاریکی زۆر درۆزن بێ، راستە پێى ناکات.

که ئەمە دەبەرپراهاویشتنە و پلاریکە لە فیرعهونی دەگری، چونکە هەموو کەس دەزانێ: مووسا عَلَيْهِ السَّلَام نە زێدەرۆیکارەو نە درۆزنیشە، بەلام جاری لەو سەرەتایەو بە پروونی نایلی، تاكو فیرعهون ئیستیفزاز نەکات و، نەپورووژینێ و، سەرەنجام قسە ی پێ نەبڕی، ﴿يَقَوْمَ لَكُمْ الْمَلِكُ الْيَوْمَ ظَهَرِينَ فِي الْأَرْضِ﴾، ئە ی خەلکەکەم! ئەمڕۆ ئێوە هوکمرانییتان بە دەستەووەیە، دەسەلاتتان هەیه لە زەویدا، بە ئاشکرا، یاخود: دیارە که ئێوە زالن لە زەویداو هوکمرانییتان بە دەستەووەیە، ﴿فَمَنْ يَصُرْنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا﴾، ئنجا ئایا کێ لە سزای خوا دەمانپاریزی، ئەگەر بۆمان هات؟ واتە: بەلێ: هوکمرانن و دەسەلاتتان هەیهو بالا دەستن، بەلام ئەگەر خوا سزای داین، کێ لەو سزایە ی خوا دەمانپاریزی؟ ﴿قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى﴾، فیرعهون (قسە ی پێ بڕی) گوێ: هەر ئەوەتان پێ دەئیم که بۆ خووم دەیینم، ﴿وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ﴾، ئەوە ی منیش ئێوە ی بۆ پێنمایێ دەکەم هەر پێی راستە، پێی سەر راستی و بە ئامانج گەیشتنە.

﴿وَقَالَ الَّذِي ءَامَنَ يَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ﴾، ئەو کەسە ی بپروای هینابوو گوێ: ئە ی خەلکەکەم! من مەترسیی وینە ی پۆژی حیزبەکانم لیتان هەیه، (ئەو کۆمەلانە ی که یاخیبیوون لە پیغەمبەرانی خوا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و خوا سزای دان)، ئنجا نموونە دینیتەو، ﴿مِثْلَ دَابِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ﴾، وەک عادهتی گەلی نووح، هەروەها عادو سەموود، گەلی نووح نووحيان بە پیغەمبەر عَلَيْهِ السَّلَام بۆ پەوانە کرابوو، عادیش هوود عَلَيْهِ السَّلَام سەموودیش صالح عَلَيْهِ السَّلَام، ﴿وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ﴾، هەروەها ئەوانە ی دوای وانیش، ﴿وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ﴾، خواش ستهمی ناوی بۆ بەندهکانی، که ئەوانە ی لە بەین بردوون بۆ خویمان، سته میان لە خویمان کردو، دژی پیغەمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، دژی پەيامهکانی خوابوون.

﴿وَيَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ النَّارِ﴾، هەروەها ئەو خەڵکە کەم! من لە
 رۆژی یە کدی بانگکردنی مەترسیمی لێتان هەیە، واتە: رۆژی قیامت کە خەڵک
 یە کدی بانگ دەکات، باب بانگی رۆڵە دەکات، رۆڵە بانگی باب و دایکی
 دەکات، ئەو بانگی وی دەکات، یاخود فریشتەکان بانگ دەکەن، ﴿يَوْمَ تُولَوْنَ
 مُدْبِرِينَ مِمَّا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِرٍ﴾، ئەو رۆژە کە بە پشتتێکردنەوە پادەکەن،
 لە لایەن خواوەش هیچ پارێزەرێکتان نیە، واتە: هیچ کەسیکتان نیە لە سزای
 خوا بۆتانیاریزی، ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾، هەر کەسێک خواش رێی لێ
 تێکبدات، (چونکە شایستە ی ئەوێ،) هیچ رێنماییکاریکی نابێ.

ئەجا وەبیریان دینیتەووە کە پیشتریش یوسف عليه السلام وەک پیڤخەمبەرێک بۆ
 لایان چوو، ﴿وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ﴾، پیشتریش یوسف
 بە لگە رۆشنەکانی بۆ هیئان، ﴿فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ﴾، بەلام ئێوە
 بەردەوام هەر لە دوو دڵیی دابوون، لە بارە ی ئەو (پەیام)ووە کە بۆی هیئابوون،
 ﴿حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَن يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا﴾، هەتا کاتی کە
 مرد، گووتان: لە دوا ی خوا هیچ پەوانە کراویک نایتری، واتە: ئەگەر گریمان
 یوسفیش پەوانە کراوی خوابووبی، لە مەودوا ئەو کۆتایی هات، دەشگونجی
 ئەو تەوانج بووبی واتە: لە مەودوا کەسی دیکە نایەت بلی: من پیڤخەمبەرم،
 ﴿كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٌ﴾، هەر بەو شیوەیە خوا هەر
 کەسێک زێدەرۆوییاری دوو دڵ بی، گومرای دەکات و، سەری لێ تێکدەدات،
 لەبەر ئەوێ لە هەق ناخەفتی و بۆی ناگەرێ و سۆراغی ناکات.

﴿الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ﴾، ئەوانە ی شەپە قسە
 دەکەن لە بارە ی ئایەتەکانی خواوە، بەبی ئەوێ بە لگە یەکیان لە خواوە بۆ
 هاتی، بەبی ئەوێ بە لگە یەکی رۆشنیان بە دەستەووە بی، ئەوانە: ﴿كَبُرَ
 مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، شەپە قسە کردنە لە دژی ئایەتەکانی خوا،
 گەورەترین هۆکاری بوغزێنراویە لە لای خوا، لە لای ئەوانەش کە پروایان

هیناوه، ﴿كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ قَلْبٍ مُّتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ﴾، ئاوا بهو شیوهیه، خوا مؤر به سهر ههر دلیکی خو به زلگری خه لک تیشکین و خو سه پینه وه ده نی، دلی مؤر ده کات.

دووباره فیرعه ون دیته وه قسه: ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَنْهَمْنُ ابْنِي لِی صَرَحًا لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ﴾، فیرعه ون گوئی: ئه ی هامان! کو شکیکم بو دروست بکه، بینایه کی به رزم بو دروست بکه، به لکو بچه سهری و له ویوه بگه مه رییه کان، ﴿أَسْبَابَ السَّمَوَاتِ فَاطْلِعْ إِلَى اللَّهِ مُوسَى﴾، رییه کانی ئاسمانه کان، له ویوه ته ماشای په رستراوی مووسا بکه م، ﴿وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَذِبًا﴾، پیشم وایه دروکه ره، واته: ئه وه په رستراوه ی مووسا ده لی هه یه وه ئه وه ناردوویه تی، راست نیه و بوونی نیه.

﴿وَكَذَلِكَ زُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءُ عَمَلِهِ﴾، بهو شیوهیه کرده وه خراپه که ی فیرعه ون، بوی رازیترا بووه، ﴿وَصَدَّ عَنِ السَّبِيلِ﴾، له ری پاستیش لادرا بوو، ویستی ئازادی خو ی له ده ست دابوو، ریشمه ی که وتبووه ده ستی شه یتان، ﴿وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ﴾، پیلان و نه خشه ی فیرعه ونیش، ته نیا له فهوتان و سهر به فهتاره ت چوون دابوو.

که واته: ئه وه قسه یه ی کردوویه تی، فیلیک بووه بو چه واشه کردنی خه لک، نه ک به راستی مه به ستی بووبی کو شکیکم بو دروست بکه ن، ئه ویش بچیته سهری و له ویوه ته ماشا بکات: داخو خوا ﷻ له کوپیه؟ به لکو بو چه واشه کاری خه لک بووه، بویه خوا ناوی لیتاوه (کید) پیلان و فیل، وه ک دوا یی زیاتر باسی ده که ی ن.

دووباره برواداره که دیته وه قسه: ﴿وَقَالَ الَّذِي ءَامَنَ يَقَوْمِ اتَّبِعُونِ أَهْدِيكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ﴾، ئه وه که سه ی پروای هینا بوو گوئی: ئه ی خه لکه که م! شوینم بکه ون به ره و راسته ری، به ره و سهر راستی، رینماییتان ده که م، ﴿يَقَوْمِ إِنَّمَا هَٰذِهِ الدُّنْيَا مَتَّعٌ﴾، ئه ی خه لکه که م! ئه م ژیا نی دنیا یه رابواردنیکی که مه، ﴿وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ﴾، بیگومان مه نزلگای کو تایی شوینی

تیدا نیشته جیوون و سه قامگیربوونه، ﴿مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا﴾ هەر که سیک خراپه بکات، ته نیا به ئەندازهی خۆی سزای دەدری، ﴿وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ هەر که سیکیش چاکه بکات، له نیر یان مئ و پرواداریش بئ، ﴿فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ ئا ئەوانه ده چنه بههشت، به بئ ئەژمار بژیویان ده دریتئ، واته: بویان ناژمیردرئ هینده زۆره، ﴿وَيَقَوْمٌ مَا لِيَ أَدْعُوكُمْ إِلَى التَّجْوَةِ وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ﴾ ههروهه ها ئه ی خه لکه کهم! ئه وه چیمه من ئیوه به ره و پرزگاریی بانگ ده کهم، که چی ئیوه من به ره و ئاگر بانگ ده کهن؟ ﴿تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ﴾ بانگم ده کهن که بی پروابم به خوا، ﴿وَأَشْرِكُ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ﴾ ههروهه ها شتیک بکه مه هاوبه شی که زانیارییم پئی نیه، واته: بوونی نیه، بۆیه زانیارییم پئی نیه، ﴿وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ﴾ له حالیکدا که منیش بانگتان ده کهم به ره و لای خوا ی زالی زۆر لیورده.

﴿لَا جَرَمَ أَنْتُمْ تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ﴾ به دنیایی بیگومان ئه وه ی ئیوه منی بو لا بانگ ده کهن، هیچ بانگهیشتیکی نیه، نه له دنیاو نه له دواپۆژدا (که وه لایم بداته وه)، واته: هه رچه نده خه لک بانگیان بکات، ئه و په رستراوه ساختانه وه لایم بانگکراوه کان ناده نه وه و له فریایان نایه ن، ﴿وَأَنْ مَّرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ﴾ بیگومان گه رانه وه شمان ته نیا بو لای خوایه، ﴿وَأَنْتَ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ مسوگه ر زیده پڕۆیکارانیش (ئه وانه ی تیده په رینن) هاوه لانی ئاگری دۆزه خن، ﴿فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ﴾ به دنیایی وه بیرتان دیته وه، ئه وه ی ئیستا پیتان ده لیم، کاتیک دی بیرتان دیته وه، به لام دادتان نادات، ﴿وَأَفْوُضْ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ﴾ کاری خو شم حه واله ی خوا ده کهم (چونکه هه ره شه یان لیکردوه)، ﴿إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ﴾ به دنیایی خوا بینه ری به نده کانیه تی، ده زانی حال و بالی من چۆنه و من بئ ده سته لاتم، کاری خو م حه واله ی خوا ده کهم.

﴿فَوَقَّعَهُ اللَّهُ سَعِغَاتٍ مَّامَكُرُوا﴾ خواش پاراستی لە خراپەیی ئەو پیلانەیی دەیانگیرا، لە سزادانی ئەوان و لە خراپەیی نەخەشەو پیلانەکانیان پاراستی، ﴿وَحَاقَ بِعَالِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ﴾ سزایەکی خراپیش دەوری دارو دەستەیی فیرعەونیدا، کە بریتی بوو لەوەی لە دەریای سووردا خنکان، ئەو لە دنیادا، ﴿النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا﴾ لە جیهان و قوئاغی بەرزەخیشدا: ئاگرێک کە بەیانیان و ئیواران لەسەری پادەنوێترین، ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ﴾ قوئاغی سێهەمیش کە کاتە (ساعة) دی (پوژی دوایی)، لەوێش سزایان هەیهو دەگوتری: ﴿أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ﴾ دارو دەستەیی فیرعەون بخەنە ئێو سەختترین سزاو، کەواتە سێ سزان:

أ- خنکێزان لە دەریای سووردا.

ب- لە جیهانی بەرزەخدا بەیانیان و ئیواران دەسووتێن.

ج- لە پوژی دواییشدا سەختترین سزا چاوەڕێیان دەکات.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە ی یە کەم:

سەرنجراکێشانی خوا ﷻ بۆ مۆڤه کان بەرهو میژوو و تێوه پامانی سەرهنجامی شوومی گەلانی سەرکێشی رابردوو، کە خوای دادگەر بەهۆی گوناھەکانیانەو سزای داو، هەرچەندە زۆریش بەهێزتر بوون و، پاشماو و شوینە واره کانیان دیارترن، بەلام بەهۆی ئەووە کە برۆیان بە پیڤه مبه ره کانیان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) نەهیناوه، پەيامی خویان کە پێیندا پەوانە کراوه، قبوولیان نەکردوه، هەرچەندە پیڤه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بەلگه و موعجیزه ی رۆشنیشان بۆ ئیسپاتی داوای خۆیان پێ بوون، خوا سزای داو:

خوا دەفه رموی: ﴿أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَءَاثَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۖ﴾

شیکردنه وە ی ئەم دوو ئایه ته، له ههشت برگه دا:

۱- ﴿أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾، ئایا به زه ویدا نه رۆشتوون؟ ئەم پرسیاره ده گونجی پرسیارکردنی نکوولیلێکردن بێ، واته: بۆچی به زه ویدا نه رۆشتوون؟ ده بوو به زه ویدا برۆن، ده شگونجی پرسیارکردنی چه سپاندن بێ، واته: به زه ویدا برۆن و سهرنج بدهن، ئنجا به زه وپی دا رۆشته که ش، دوو واتای هه ن:

أ- پۆیشتنی کردەیی بە جەستە، کە مەرووف سەفەر بکات و بڕواو، بێ و بچێ و، تەماشای شوینەوارەکان بکات.

ب- پۆیشتنی مەعنەویی، واتە: کتیب بخویننەو، بپرسن، سەرنج بدەن، پامینن، میژوو بینن بەر ئاوینە خەیاڵی خۆتان، بە زەویدا بپۆن، چ پۆیشتنی جەستەیی، چ پۆیشتنی فیکری.

٢- ﴿فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ تەماشای بکەن! سەرەنجامی ئەوانە لە پێش واندابوون، چۆن بوو؟ (مِنْ قَبْلِهِمْ) خوینراویشتەو: (مِنْ قَبْلِكُمْ) بە شیوەی دواندن (خِطَاب)، ئەوی دیکەش بە شیوەی نادیار (غائب)، هەردووکیان یەك واتایان هەیە.

٣- ﴿كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَءَانَارًا فِي الْأَرْضِ﴾ ئەوان هێزێکی زیاتر بوو و، شوینەواریشیان بەهێزتربوو لە زەویدا، وشە (آثار: جَمْعُ أَثَرٍ، وَهُوَ سَكَلٌ يَرْسُمُهُ فِعْلٌ شَيْءٍ آخِرٍ)، (آثار) کۆی (أَثَر) هە بریتیه لە وینەیه کە کردەوێ شتیکی دیکە بەجێدەهێلێ، بۆ وینە: کەسیک بە پێهەدا دەپروا شوین پێهەکان (آثارُ الْأَقْدَامِ) ی دەردەچن، هەروەها کەسیک پردیکی دروستکردو، کەسیک مزگەوتیکی دروستکردو، کەسیک قەلایەکی دروستکردو، لە دواي خۆی دەمیشتەو، بە کوردیی دەلێن: شوینەوار، ئیستا زانستیکی تایبەت هەیە بە ناوی (عِلْمُ الْأَثَارِ) شوینەوارناسی (ئارکیۆلۆژی)، لە شوینەوارە کۆنەکان دەکۆلێتەو، کە گەلانی پابردوو بە جێیان هێشتوون، کە دەفەرموی: ﴿كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَءَانَارًا فِي الْأَرْضِ﴾، پاناوی (هُمْ)، (ضَمِيرُ الْفَصْلِ، وَهُوَ هَذَا لِمَجَرَّدِ التَّأْكِيدِ)، پاناوی جیاکردنەوێهەو تەنیا بۆ جەختکردنەوێهە، دەشگونجێ بۆ کورت هەلپێنان بێ، جاری وایه پاناوی (فَصْلٍ) (هُمْ، هُوَ) بۆ کورتەلێنان، بەلام لێرەدا مەبەست کورتەلێنان نیە، چونکە مەبەست ئەو نیە کە بەهێزییه کە ی ئەوان، لەواندا کورتەلێنێ، واتە: هەر ئەوان لە هەموو کەس بەهێزتر بووبن، بەلکو مەبەست، تەنیا جەختکردنەوێهە کە ئەوانە بەهێزبوون، نەک تەنیا ئەوان بەهێزبووبن و، تەنیا ئەوانیش شوینەواریان بووبن،

خەلکی دیکەش شوینە واریان بوو، بەلام ئەوان هیزیشیان زۆربوو، شوینە واره کانیسیان لە هی کافرانی پۆژگاری پیغمبەر ﷺ زیاتر بوون.

٤- ﴿فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ﴾، خوا بە هۆی گوناھەکانیەو گرتنی و سزای دان، ﴿كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَءَاثَارًا فِي الْأَرْضِ﴾، وشە (الأرض)، کە (أل)ی ناساندنی لەسەر، ناساندنە کە بۆ (عهد)، واتە: سەر زەمینە کە ی خۆیان، سەر زەمینە خەلکە کە ی خۆیان، سەر زەمینە ناسراوە کە.

٥- ﴿وَمَا كَانَ لَهُمْ مِّنَ اللَّهِ مِن وَّاقٍ﴾، لە لایەن خواوەش هیچ پارێزەرێکیان نەبوو. ﴿وَمَا كَانَ لَهُمْ مِّنَ اللَّهِ﴾ (مِن) ی یە کەم بۆ دەستپێکردنە (مِنِ ابْتِدَائِيَّة) یە، واتە: لە لایەن خواوە، ﴿مِن وَّاقٍ﴾، ئەم (مِن) ی دوو، بۆ جەختکردنەو یە، هیچ جوړە پارێزەرێکیان نەبوون، نە کەم نە زۆر، واتە: لە بەرابەر سزای خوادا، هیچ شتێک نەپاراستن، هیچ پارێزەرێک نەیتوانی چە پالەیان بدات، لە بن بانی خۆیان بگرێ و بیانپاریزی، ئنجا دووبارە خوا ﷻ هۆکاری ئەو کە بۆچی فەوتاندوونی؟ ڕوون دەکاتەو، هەرچەندە پیشتریش هەر ئاماژە ی فەرموو کە دەفەرموی: ﴿بِذُنُوبِهِمْ﴾، دەفەرموی:

٦- ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا﴾، ئەو ش بە هۆی ئەو، کە پیغمبەرەکانیان بەلگە ڕۆشنەکانیان بۆ هێنان، ئەوانیش بێڕەو بوون.

ئەمە ڕوونکەرەو ی گوناھەکانیانە کە پیشی دەفەرموی: ﴿فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ﴾، بە هۆی گوناھەکانیانەو گرتنی، بەلام نازانین گوناھەکانیان چی بوون؟ بەلام لە ئایەتی دواتردا ڕوونی دەکاتەو: ﴿ذَٰلِكَ﴾ واتە: ئەو سزادانە ی خواو ئەو گرتە ی خوا بە هۆی ئەو بوو: ﴿بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ﴾، کە ئەوان پیغمبەرەکانیان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بەلگە ڕوون و ئاشکراکانیان بۆ دەهێنان، بۆ سەلماندنی راستی خۆیان.

﴿فَكْفَرُوا﴾، بە لām ئەوان بێپر و ابوون، بە چى بێپر و ابوون؟ هەم بە پیغەمبەرەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بێپر و ابوون، هەم بە بەلگە ڕۆشنەکان کە هێنایان، هەم بە پەيامى خوا کە خوا پێیدا ناردبوون.

٧- ﴿فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ﴾، خواش گرتى، کەواتە: سزادانى بۆیان لە گۆترە نەبووهو بى ھۆکار نەبووه، ئەو گوناھانەش کە خوا بە ھۆیانەو سزای داو، لەو ھەدا بەرجەستە بوون، کە بێپر و ابوون بە بەلگە ڕۆشنەکانی پیغەمبەرەران و، بە پیغەمبەرەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) خۆیان، کە خۆشیان لە زاتی خۆیاندا بەلگەى ڕۆشن بوون و، بەو پەيامەش کە خوا پێیدا ناردوون و، بەو خوايەش کە ناردوونی ﷺ کە خواش (جَلَّ شَانُهُ) تێکرای گەردوون و ھەموو شتێک بەلگەو شاھیدى ئەو، وەک گوتراو:

(وَفِي كُلِّ شَيْءٍ لَهُ آيَةٌ ... تَذُلُّ عَلَى أَنَّهُ وَاحِدٌ)

کە چى ئەوان ھەموو ئەو بەلگە ڕۆشنانەیان ڕەفز کردوون، گوێیان نە بو بانیگەردنى زگماک و ناخى خۆیان گرتو، نە بو ھەقڵ، نە بو نەقلیش کە پیغەمبەرەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) لە خواو پەيامیان بو ھێناون، بۆیە خوا سزای داو.

٨- ﴿إِنَّهُمْ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾، بە دڵنیایی خوا بەھێزەو، سزاشى توندە.

سەرئەنداز لە چەند شوێنەواریکی گەلە پێشووەکان

کە دەفەرموێ: ﴿كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَءَاثَارًا فِي الْأَرْضِ﴾، دەتوانین وەک هه‌وونه: باسی هه‌ندیکی له‌و شوێنه‌وارانه بکه‌ین، که ئیستاش هه‌ن:

۱- هه‌ره‌مه‌کان (أَهْرَام)، هه‌ندیکیش به (الْأَهْرَامَات) یان کۆ ده‌که‌نه‌وه:

أ/ هه‌ره‌مه‌کانی میسر که ئیستاش هه‌ن، له‌ شوێنیکی بیابان دروستکراون، که هه‌مووی له‌و هیچ به‌ردو شاخ و چیا ی لێ نیه، که‌چی هه‌ر به‌ردیکی له‌و به‌ردانه‌ی که‌ ئه‌و هه‌ره‌مانه‌یان لێ دروستکراون، نیزیکه‌ی پینج ته‌نه، واته: پینج هه‌زار کیلۆ قورسه، وه‌ک بلۆک که‌ چل (۴۰) چل کیلۆ قورسه، یان که‌متر، ئیستا بلۆکی بۆش که‌متریش قورسه، ئنجا ئه‌وان هه‌لساون له‌و به‌رده‌ گه‌ورانه‌ ئه‌و هه‌ره‌مه‌یان دروستکردوه، که‌ هه‌ر کام له‌و به‌ردانه‌ پینج ته‌ن قورسه، نه‌ک چل کیلۆ، به‌لکو (۵۰۰۰) پینج هه‌زار کیلۆ! ئایا چۆن ئه‌و به‌ردانه‌ خراونه‌ سه‌ریه‌ک و، به‌ چ شتیکی بردوو یان نه‌ سه‌ریه‌ک و، ئاوا دایانناون به‌ ریز؟!

ب/ هه‌وای نیوان به‌رده‌کان به‌تالکراوه، به‌جۆریکی که‌ به‌رده‌کان پیکه‌وه نووساون و پیکه‌وه لکان، وه‌ک هه‌ر له‌ ئه‌سلدا پیکه‌وه بووبن، هه‌ردوو شتیکی که‌ له‌ په‌نای یه‌ک داده‌نرێن، ئه‌گه‌ر بۆشایی نیوانیان نه‌هێلدری، پیکه‌وه چه‌سپ ده‌بن.

ج/ له‌ هه‌موو پۆژه‌کانی سالد، ته‌نیا له‌ یه‌ک پۆژدا، تیشکی خۆر ده‌چێته‌ نیو ئه‌و هه‌ره‌مه، ئه‌ویش ئه‌و پۆژه‌یه‌ که‌ ئه‌و فیرعه‌ونه، ئه‌و هه‌ره‌مه‌ی بۆ کراوه‌ ته‌ گۆرو تێیدا نێژراوه، واته: له‌ نیو هه‌موو پۆژه‌کانی سالد، تیشکی خۆر له‌ پۆژیکدا، به‌ جۆریکی ده‌سوورێ که‌ بێته‌ نیو هه‌ره‌مه‌کان، ئه‌ویش ئه‌و پۆژه‌یه‌ که‌ ئه‌و فیرعه‌ونه تێیدا مردوه، ئه‌وه‌ ورده‌کارییه! که‌ پیموایه‌ به‌ زه‌حمه‌ت مرو‌ف ده‌توانی ئیستا شتیکی وا دروست بکات.

۲- مۆمیاکردن (التَّحْنِيطُ): که هه‌ندیک له فیرعه‌ونه‌کان چوار هه‌زار (۴۰۰۰) سأل، پینج هه‌زار (۵۰۰۰) سأل له‌مه‌و پيش، به‌لکو په‌نگه هه‌يانبى زياتریش، مۆمیا کراون، جارى‌وا بووه خواردنه‌کانیشیان و که‌لوپه‌له‌کانیشیان هه‌ر مۆمیا‌کردوون و، ته‌وانیش ماون وه‌ک خۆيان، که ئیستا له مۆزه‌خانه‌کاندا هه‌ن و پيشان ده‌درين، مۆمیا‌کردنیش ته‌وه‌یه که جه‌سته‌ی مرقۆتیک به‌ جوړیک لیبکه‌ی و مادده‌یه‌کی تیبکه‌ی، مینیته‌وه‌و نه‌گوړی.

۳- شوینه‌وارى (الأنباط): که له ولاتی ئوردنه‌و، شارێکیان به‌ ته‌واوی له چادا داتاشیوه، شارێکی شه‌ش پالوویه، به‌ شیوه‌یه‌کی ئه‌ندازه‌ی زۆر ورد، ئیستاش خه‌لک ده‌چیت ته‌ماشای ده‌کات.

۴- شوینه‌وارى دیکه له (بَعْلَبَك) هه‌یه، شه‌ش به‌ردیان له‌سه‌ریه‌ک داناون، هه‌ر کام له‌و به‌ردانه کیشه‌که‌ی دوو سه‌د (۲۰۰) ته‌نه، واته: دوو سه‌د هه‌زار (۲۰۰۰۰) کیلو، که پیم وانیه ئیستا به‌شه‌ر هه‌چ بلدۆزه‌ر و رافیه‌یه‌کی وای هه‌بى، بتوانى دوو سه‌د ته‌نی پى به‌رزبکاته‌وه^(۱).

۵- خوشم له شاری (أصفهان) چه‌ند شوینه‌وارى کم دیون، یه‌کیان باس ده‌که‌م، هه‌لبه‌ته له زۆر له شاره‌کانی دنیادا شوینه‌وارى سه‌رسوړه‌ینه‌ر هه‌ن، به‌لام له شاری ته‌سفه‌هانی ئیران مزگه‌وتیکی لیه، له حه‌وشه‌ی مزگه‌وته‌که‌دا شوینیکی بازنه‌ی هه‌یه، به‌قه‌ده‌ر بیژینگیکه، ته‌گه‌ر له‌وئ بوه‌ستی و قسه‌ بکه‌ی، له هه‌موو مزگه‌وته‌که‌دا ده‌نگ ده‌داته‌وه، وه‌ک ده‌نگ گه‌وره‌که‌ر (مکبرة) ه، به‌لام له‌وئ لاپچۆ و یه‌ک پى له‌وئ دوور بکه‌وه‌وه، ده‌نگه‌که ئاساییه، که‌چی له‌وئ بوه‌سته، وه‌ک (مکبرة) ده‌نگ ده‌داته‌وه که ته‌وه‌ش شتیکی زۆر سه‌رسوړه‌ینه‌ره.

لیره‌وه ده‌مه‌وئ بگه‌م به‌ ته‌نجامیک، که‌واته: هه‌شته‌وه‌ی شوینه‌واره‌کان له ئامانجه‌کانی شه‌ریعه‌ته، بۆیه‌ش وا ده‌لیم: چونکه کاتی خوئ تالییان له ئه‌فغانستان په‌یکه‌ره‌کانی (بووذا)یان فه‌وتاندن، که ته‌وه‌ جگه له خراپه‌کردن

له گه‌ل ده‌وری دوو ملیار به‌شهر، که (بووذا) به شیوه‌یه‌ک له شیوه‌کان به
 پیروژ ده‌زانن، هیچ سوودیکی نه‌بوو، خوای به‌رزیش ده‌فهرموئی: ﴿وَلَا
 تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ (١٠٨) ﴿الأنعام،
 ئەو شتانە‌ی له جیاتی خوا ده‌یانپه‌رستن، قسه‌یان پئ مه‌لێن، نه‌بادا ئەوانیش
 سنوور شکێتانه به‌ بئ زانیاری قسه به‌ خوا بلێن، ئنجا ئە‌گەر قسه پئ گوتن
 قه‌ده‌غه پئ، تیکشکاندن و تیکدان به‌ ته‌ئکید قه‌ده‌غه‌تره، هه‌روه‌ها (داعش)
 یش زۆر دژی شوینه‌واران بوون، شوینه‌واره‌کانیش وه‌ نه‌بئ فه‌وتاند‌بایان ئە‌وه‌ی
 زانی‌بایان پاره‌ ده‌کات، ده‌یانفرۆشت و بازرگانیان ده‌کرد!! هه‌ندی خه‌لکی ئاوا
 ته‌بیعت و شک و ناحالیی هه‌یه، پئی وایه له‌به‌ر ئە‌وه‌ی بۆ وینه: هه‌ره‌مه‌کان
 هی فیرعه‌ونه‌کان بوون، یان فلان شوین، هی گه‌لی عادو سه‌موود بووه، که
 کافر بوون، یان فلان شوین ده‌ریاچه‌ی مردوو هی گه‌لی لوط بووه، نابئ
 مینن، نه‌خیر! خوای په‌روه‌ردگار بۆ خۆی فه‌رموویه‌تی و فه‌رمانان پیده‌کات:
 ﴿أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا
 هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَءَانَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ يُذَوِّبُهُمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ
 مِنْ وَاقٍ﴾ (١٠٩) ئنجا چۆن بزاین شوینه‌واریان زیاتر بوون، ئە‌گەر شوینه‌واره‌کان
 نه‌مینن؟ که‌واته: هیشته‌وه‌ی شوینه‌واری پیشیان و پارێزگاریی لیکردیان، له
 ئامانجه‌کانی شه‌ریعه‌ته‌و، ته‌ماشاکردنی شوینه‌واره‌کانیش جیه‌جیکردنی فه‌رمانی
 خوای په‌روه‌ردگار که ده‌فهرموئی: به‌ زه‌ویدا بپۆن و شوینه‌واره‌کان ببینن.

مه سه له ی دووهم:

په وانه کرانی مووسا علیه السلام به نیشانه کان و به به لگه وه، بۆ لای فیرعه ون و هامان و قاروون، له کاردانه وه دا بریار دانی فیرعه ون و داروده سته که ی بۆ کوشتنی نیره وه زه کانی به نوو ئیسرا ئیل و، هیشتنه وه ی ئافره ته کان و، هه پره شه کردنی فیرعه ون به کوشتنی مووسا علیه السلام به بیانووی تیکدانی ئایین و ئاشووب نانه وه له ولات داو، په ناگرتنی مووسا علیه السلام به پهروه ردگاری له هه ر خۆ به زلگریکی بیپروا به پوژی لیپرسینه وه:

خو ده فه رموی: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ۖ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَمَجْنَ وَقُرُونُ فَقَالُوا سَحَرٌ كَذَابٌ ۚ﴾ ﴿٢٤﴾ ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ۚ﴾ ﴿٢٥﴾ ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَىٰ وَلْيَدْعُ رَبَّهُ ۚ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ۚ﴾ ﴿٢٦﴾ ﴿وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ۚ﴾ ﴿٢٧﴾

شیکردنه وه ی ئەم ئایه تانه، له سیژده بر گه دا:

١- ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ﴾ به دلنایای تیمه مووسا مان په وانکرد به نیشانه کا مانه وه و، به به لگه یه کی روون و ئاشکرا شه وه، که ده فه رموی: ئایه ته کا ممان به مووسا دا ناردن، (آیات) کو ی (آیه) یه، واته: نیشانه (علامه)، زۆر جار گوتوو مانه به پپی سیاق مانایه که ی دیارییده کری، ئە گه رنا له ئە سڵدا به مانای نیشانه (علامه) دی و ده توانین بلیین:

(آیات) له به کاره یێانی قورئان دا، به چوار واتایان هاتوون:

یه ک: دیارده گه ردوونیه کان: ﴿وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتَيْنِ﴾ ﴿١٢﴾ ﴿الإسراء﴾ خو رو مان گمان کردوون به دوو ئایه ت، دوو نیشانه.

دوو: رسته کانی فه رمایشتی خوا: ﴿إِذَا نُتِلَىٰ عَلَيْهِمُ آيَاتُ ﴿٥٨﴾﴾ مريم.

سی: موعجیزه کانی پیغه مبه ران: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ ﴿١٠١﴾﴾ الإسراء.

چوار: ههروه ها ئه و به لایانه ش که خوا گه له یاخییه پیشوو هه کانی پئ فه وتاندوون، هه ندی جار ئه وانیش به ئایهت ناوبراون، به لام به پئی سیاق ده زانری کامیان مه به سته.

لیره دا که ده فهرموئ: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿١٠١﴾﴾
 ئایهت هه م ده گونجئ مه به ست پئی ئه و فه رمایشتانه بی که خوا ناردوونی بو
 مووسا، بوئ وه حیی کردوون، هه م ده شگونجئ مه به ست پئی نو موعجیزه که ی
 بن، وه که له سووره تی (الإسراء) دا ده فهرموئ: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ ﴿١٠١﴾﴾
 فَسَلَّ بَنِي إِسْرَءِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَىٰ مَسْحُورًا ﴿١٠١﴾

به لام: (سُلْطَانٍ مُّبِينٍ) ده گونجئ مه به ست ئه و شیوه وتوئژو قسه کردنه ی
 مووسا عليه السلام بی له گه ل فیرعه وندا، که زور روون و ئاشکرا بووه، ده شگونجئ
 مه به ست پئی کوئ نو ئایه ته که و حال و بالی مووسا بی، که خوئ له خویدا
 نیشانه و به لگه یه کی روون و ئاشکرا بووه، له سه ر راستیی مووسا عليه السلام.

هه ندیکیش گو توویانه: (سُلْطَانٍ مُّبِينٍ)، مه به ست پئی گو چانه که یه تی، به لام
 وا پنده چئ مه به ست زیاتر ئه و شیوه وتوئژو ئاخوته بی که مووسا له گه ل
 فیرعه وندا، کردوویه تی و به لگه کانی زور روون و ئاشکرا بوون، بو وینه: ﴿قَالَ ﴿٤٩﴾﴾
 فَمَنْ رَبُّكُمَا يَمُوسَى ﴿٤٩﴾ قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَىٰ ﴿٥٠﴾﴾ طه،
 (فیرعه ون) گوئ: ئه ی مووسا! پهروه ردگارتان کییه (هی توو هاروون)؟ گوئ:
 پهروه ردگارمان ئه و زاته یه که بوونی به هه ر شتیکداوه، دوایی رینماییشی کردوه،
 که ئه وه به لگه یه کی زور زور به هیزه له سه ر به دیهینه رایه تی و پهروه ردگاریتی خوا،
 چونکه هه موو شتیک بوونی پیدراوه، دوایش ریکخراوه و رینماییشی کراوه، که ئه وه
 ئامازه یه به هه ردوو یاسای عه قلی: هوکاری و، ریک و پیکیی (السَّبِيَّةِ وَالنَّطَام).

خوا عليه السلام مووسای نارد به نیشانه کانه وه و، به به لگه یه کی روون و ئاشکراوه:

(٢)- ﴿إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَمَانَ وَفِرْعَوْنَ﴾، بۆلای فیرعهون و هامان و قاروون، پیشتیش باسمانکرد، ئەسلە که فیرعهون بووه، بەلام هامان وەزیری بووه، یان پراویژکاری بووه، قاروونیش بابایەکی هەلگەپراوه بووه لە گەلی بەنوو ئیسرائیل: ﴿إِنَّ قَرُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ فَبَغَىٰ عَلَيْهِمْ﴾ (٧٦) القصص، بەهۆی ئەو سەرۆت و سامانەوه که بە حەرەمیی بەسەرێکەوهی ناوه، وەک چۆن ئیستا هەندیک لەو دەولەمەندە مشەخۆرانە که لە پەنای دەستەڵاتدارە حیساب بۆ خواو خەلک نەکەرەکاندا، دەولەمەند دەبن و دەبنە ملیاردێر، ئیستاش هەر وایه، کاتی خۆی قاروونیش لە پەنای فیرعهوندا بۆتە سەرۆهەمەندو، ساماندار، ئەگەرنا قاروون لە ئەسلدا لە قیبتییەکان نەبووه.

ئەو سێ کوچکە شوومەش: فیرعهون و هامان و قاروون، لە قورئاندا زۆر باسکراون، لەبەرئەوهی فیرعهون، پەمزو هیماي خو سەپاندنی سیاسییە، هامان پەمزو هیماي هەلخەلەتاندن و چەواشەکاریی پراگەیانندنە، قاروونیش پەمزی چەوساندنەوهی ئابوورییە، کەواتە: فیرعهون بەرجەستەکەر و پەمزی زولمی سیاسییە، قاروون بەرجەستەکەر و پەمزی چەوساندنەوهی ئابورییە، هامانیش پەمزی چەواشەکاریی پراگەیانندنە.

(٣)- ﴿فَقَالُوا سَحَرٌ كَذَّابٌ﴾، (یەكسەر که مووسا چوو بۆ لایان) گوتیان: ئەوه جادووگەرێکی درۆزنە.

(٤)- ﴿فَلَمَّا جَاءَهُم بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا﴾، کاتیک هەقی لە لایەن ئیمەوه بۆ بردن.

(٥)- ﴿قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ﴾، گوتیان: کوپانی ئەوانە که بپروایان لەگەڵدا هیناوه، بیانکوژن.

(٦)- ﴿وَأَسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ﴾، ئافرەتەکانیشیان بهیڵنەوه لە ژياندا.

(٧)- ﴿وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ﴾، بەلام فیلی بیپروایان هەر فەوتاو و ونبوویه، بێ بەرهمە، واتە: فیڵەکیان ئامانجەکی نەپیکاه، که بریتی بوو: لەوهی

مووسا عليه السلام لە بەین بەرن و پەيامە کە ی خەفە بکەن، ئنجا مادام ئامانجە کە یان نەها تۆتە دی، بە ئی خە لکیان ئەزیه تداووە، توانیان نیرینه کانی بەنوو ئیسرا ئیل سەر بپرن و ئافره ته کان بهی لئنه وه، به لām مه به ستیان ئەوه بوو که مووسا عليه السلام ئامانجە کە ی نە پیکێ و، نە توانی گە لە کە ی دەر باز بکات لە ژێر چنگی فیرعه ون، کە چی ئەو فی ل و پیلانە یان بی ئاکام بوو و، مووساش ئامانجە کە ی خۆ ی هێتایه دی.

تیمه به سه ره قاتی مووسا و فیرعه و غمان له سوور قی (الأعراف) و، له سوور قی (القصص) دا به درێژی باس کردوه، ههروه ها له هه ر کام له سوور قی ته کانی (یونس) و (طه) و (الشعراء) و (النمل) ی شدا تارا دده یه ک قسه مان له باره وه کردوه، بۆیه لی ره هه روا به خیرایی به سه ریدا ده رۆین و ناچینه ئیو ورده کاری به کانه وه.

٨- ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذُرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى﴾ فیرعه ون گوئی: لیمگه پین با مووسا بکوژم، (ذُرُونِي) واته: (خَلُونِي) یان (دَعُونِي) یان (أَتْرُكُونِي) لیمگه پین، ئەمەش ئەوه ی لیوهرده گیرئ که خە لکیک دەستیان گرتبی و نە بهی لئ، مووسا بکوژی، بیگومان کە س دەستی فیرعه ونی نە گرتوه و، کە سیش دەستی فیرعه ونی بۆ نە گیراوه، به لām وه ک چۆن کە سیک له به رانه ر کە سیکدا هه ره شه ده کات و، خۆ ی را ده پسی کینئ و ده لئ: مه مگرن، هه رچه نده هی چی پی له گه ل ناکرئ و، ده یه وی به رانه ره کە ی بتر سینئ، یان خە لک وا چه واشه بکات که له به رانه ریدا ده سته پا چه و، بی ده سته لات نیه، ئەگه ر بی ت و نه یگرن، واده کات که وابجئ!.

٩- ﴿وَلْيَدْعُ رَبَّهُ﴾ با ئەویش له پهروه ردگاری وه پارئ، ئەم (ل) ه ی (وَلْيَدْعُ) (لَمْ الْأُمْر) ه، بۆ فه رمان کردنه، که لی ره دا به کاره ی ترا وه له یه کسان کردن و گرنگی پیننه دان دا، واته: لیمگه پین با بیکوژم، ئنجا با ئەویش یه کسه ر له پهروه ردگاری بپارێته وه، تا کو خوا ئەو پهروه ردگاره ی مووسا ده ی په رستئ و، ده یه وی تیمه ش هه ر ئەو به په رستین و، من نا په رستئ وه ک پهروه ردگاری ئیو، بزانی ن داخو چی بۆ ده کات؟ ئنجا دوا یی فیرعه ون پاساوی هه لۆ یسته کە ی خۆ ی ده داته وه، که بۆ چی ده یه وی مووسا بکوژی؟ بۆ چی ده یه وی ده سته به خوینی مووسا سوور بی؟

(١٠)- ﴿إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ﴾، من دەترسێم تائین و بەرنامە کە تان بگۆڕێ.

(١١)- ﴿أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ﴾، یان: لە زەویدا (واتە: سەر زەوی میسردا) ئاشووب و ئاژاوە دەربخات و بەرپا بکات، (أل) ی (الْأَرْضِ) بۆ ناساندن (تعریف) هەو ناساندنە کەش بۆ (عهد) هە واتە: دەترسێم کە لە سەر زەمینە کەدا کە سەر زەمینە میسپەرە، ئاشووب و ئاژاوە بەرپا بکات، کە دەلی: ﴿إِنِّي أَخَافُ﴾، (الْخَوْفُ هُنَا: الْإِشْفَاق) واتە: من مەترسێم هەیه و پەرۆشی ئیوەمە کە دینە کە تان لی تیکبدات، ئەگەرنا ترس (خوف) لێرەدا بە مانای ترسێ پاستەقینە نیە، واتە: من پەرۆشی ئیوەمە کە تائینە کە تان لی تیکبدات، یاخود ژینتان تیکبدات، (تَبْدِيلُ) یش کە دەفەرموی: ﴿أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ﴾، (تَعْوِضُ الشَّيْءِ بِغَيْرِهِ) ئەوێه کە شتێک لابەری و شتێکی دیکە لە جێی دابنێ، قەرەبوویەکی دیکە لە جێ دابنێ.

وشە: ﴿أَوْ أَنْ يُظْهِرَ﴾، خۆنراوێشە تەو: (أَوْ أَنْ يُظْهِرَ) کە ئەو کاتە دەبی ئاوابی، (أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ)، یاخود خراپە و ئاشووب لە زەویدا دەربکەوێ، بەهۆی ئەو تائینەو کە مووسا عليه السلام هیناویەتی، کەواتە: فیرەوون دوو پاساو دینتەو بۆ کوشتنی مووسا:

یە کەم: کە پەرۆشی خەلکە کە یەتی دینە کە یان لی تیکبچێ و، بە دینیکی دیکە بگۆڕێ، دینە کە شیان بریتی بوو لە فیرەوون پەرستی!

دوو هەم: یاخود ژینە کە یان تیکبدات و ئاشووب و ئاژاوە خراپە ی تیدا پەیدا بکات، لە سەر زەوی، ژینە کە شیان بریتی بوو لە کوێلایەتی.

ئنجە هەموو فیرەوونە کانی سەر زەوی لە رابردوودا ئیستاو لە داها تووشدا، کاتیک دەیانەوێ سزای ئەوانە بدەن و پەلاماری ئەوانە بدەن، کە بانگی هەق لە خواوە بە گوێی خەلکدا دەدەن، هەر پەشە کە ی خۆیان و زەبر و زەنگە کە ی خۆیان هەر بەو پاساو دەدەنەو کە خەلکینە! ئیمە پەرۆشی دینی ئیوەمانە و پەرۆشی ژینی ئیوەمانە! کە لە راستیدا ئەو خەلکە ی لە بن دەستی فیرەوونە کان دایە، نە دینی

ههیهو، نه ژینی ههیه، ئاینیان نیه به مانا باوو عورفیه که ی که خوا بهرستن، چونکه ده بئ فیرعهون بهرستن، نه ژینیشیان ههیه، چونکه ژینیان کۆیلایه تیه، دینیشیان بت بهرستی و فیرعهون بهرستی و شت بهرستی، به لام فیرعهون نالی: من مووسا ده کوژم له بهر ئه وهی په یامی هه قی بو هیناون و، هاتوه ئیوه پرگارو دهرباز بکات له ژیر چه کمه و پۆستالی من! ناچئ ئاوا بلئ، هه ده لئ: بویه مووسا ده کوژم، چونکه ئه گهر بانگه وازه که ی ئه و سه ر بگری، دینه که شتان تیکده چئ و ژینه که شتان تیکده چئ، بو ئه وهی خه لکی له دژ بورووژینئ!

ئنجا ئه وه عاده تی هه موو فیرعه ونه کانه، ئیستاش ته ماشا بکه، به لئ جار جار خه لکیکی مسولمان، ئه وانیه ی کار بو ئیسلام ده کهن، تیده په رینن و کورق دینن و، هه له و په له یان هه یه، به لام له راستیدا هه موو ئه وانیه ی ده یانه وئ خه لک بیننه وه بو باوه شی ئیسلام، هیچ کامیان نایه وئ دینی خه لک تیکبدهات و، ژینی خه لک تیکبدهات، به لکو ئه وانیه ی دین و ژینی خه لکیان تیکداوه، ئه و هوکمرانه خۆسه پینانه ن که خه لک به کۆیله ی خۆیان ده زانن، به لام ئه و که سه ی ده لئ: وهرن خه لکینه! با هه موومان به نده ی خوا بین و پیکه وه براو ته با بین، ئایا ژین بوچی به وه تیکده چئ! ههروه ها ئه وه دینی راسته قینه یه که هه موومان خوا په رست بین و، هه موومان به نده ی خوا بین، پیکه وه براو ته با بین.

(۱۲) - ﴿وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ﴾، مووساش گوئی: من په ناده گرم به پهروه ردگاری خۆم و پهروه رگاری ئیوه ش، له هه ر خۆ به زلگریک.

(۱۳) - ﴿لَا يُؤْمِنُ يَوْمَ الْحِسَابِ﴾، که پروای به پۆژی لیپرسینه وه نیه، که واته: خۆ به زلگریه که ی هه لقولای بی ئیمانیه که یه تی، له بهر ئه وه ی پروای به پۆژی لیپرسینه وه نیه، پروای به و پۆژه نیه، که بجیته وه خزمهت خواو خوا لئ بپرسیته وه، ئنجا یان پروای به خواش هه ر نیه، یان به س پروای به پۆژی دوا یی و، لیپرسینه وه و سزاو پاداشت نیه، بویه خۆ به زلگرن.

مەسەلە ی سێهەم:

بەرگریکردنێکی جوامێرانە و مەردانە ی پیاویکی برۆاداری ئیمانی خۆشێرەو،
 لە مووسا، (بەرگریکردنی لە مووسا عليه السلام)، کە چۆن پیاویک دەکوژن هەر
 لەبەرئەوێ خوا بە پەرورەدگاری خۆی دەزانێ! بەلگە پۆشنەکانیشی بۆ
 هیناون؟ هەرۆهە ئامۆژگاریی کردنی خەلکە کە، کە بە بالادەستیان بوغرا
 نەبن و، لە کەوڵی خۆیان دەرنەچن، بەلام قسە پێبڕینی فیرعەون، فیرعەون
 قسە ی پێدەبڕی و دەشلی: جگە لە قسە ی خۆی بواری هیچ کەسی دیکە
 نادات و، هەرچی ئەویش دەیلی، هەمووی هەر سەر راستییەو، هەمووی هەر
 مایە ی بە مراد گەیشتن و بە ئامانج گەیشتنە:

خو دەفەرموێ: ﴿وَقَالَ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكُفُّ إِيمَنَهُ
 أَنْقَتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ
 كَذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ
 لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَابٌ ﴿٢٨﴾ يَقُومُ لَكُمْ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ
 فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنَ بَاسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى وَمَا أَهْدِيكُمْ
 إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٢٩﴾﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە نو برگەدا:

(١)- ﴿وَقَالَ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكُفُّ إِيمَنَهُ﴾، پیاویکی برۆادار لە
 شوێنکەوتووێ فیرعەون، دەستەو دایەرە ی فیرعەون، کە برۆایە کە ی خۆی دەشاردەو
 واتە: تەقییە ی دەکرد، کە ئەمە یەکیکە لە بەلگەکانی تەقییە، لە شوێنی خۆیدا.

ئەنجا ئایا ئەو پیاو برۆادارە ی لە دەست و دایەرە ی فیرعەون، کە ئیمانە کە ی
 خۆی دەشاردەو، کێ بوو؟ هەندیک گوتووایانە: ناوی (حزقیل) بوو، هەندیک

گوتوو یانه: ناوی (حَیْب) بووه، به لَام له راستیدا هیچ به لَگه یه کی دَلیا که ر له و باره وه نیه، شایانی باسه: که ئه م به سه رهاته له (په یمانی کۆن) دا نه هاته.

لێره خوا ﷻ به چوار سیفه تان، ئه و پیاوه پێناسه ده کات:

﴿رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكُفِّرُ بِيَمِينِهِ﴾

١- پیاو بووه و ئافرهت نه بووه.

٢- پروادار بووه.

٣- له دهسته و دایه ره ی فیرعه ون و شوێنکه وتووانی فیرعه ون بووه.

٤- ئیمانیه که ی خۆشی په نهان کردوه و، تا کو ئه و کاته نه یان زانیوه، پرواداره، به لَام وه ک گوتراوه: «تیغی ره سه ن خۆی له کالاندا راناگرێ»، له کاتیکدا ئه وان خه ریکن مووسا بکوژن، ئه گهر ئیستا ئیمانیه که ی خۆی ئاشکرا نه کات و، کارێکی خێری که له ده ست دیت به رگرییه ک که ده ی توائن له مووسای نه کات، ئه دی که ی ئیمانیه که ی خۆی ئاشکرا ده کات؟ دوا ی کوشتنی مووسا ﷺ گریمان، ئه گهر هه ره شه که ی فیرعه ون سه ری گرتباهه، چی ده کری؟ تۆممه ت ئه گهر ئیمامی نه ما، وه ک جه سته یه که سه ری نامینێ و هیچی پێناکری! بۆیه دیته قسه ده لێ:

٢- ﴿أَنْقُتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ﴾، ئایا پیاویک ده کوژن هه ر له بهر ئه وه ی ده لێ: پهروه ردگارم خواجه! ﴿أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ﴾، واته: (لَأَنْ يَقُولَ) به هۆی ئه وه وه که ده لێ: پهروه ردگارم خواجه، هه ر له سه ر ئه وه ده ی کوژن! واته: ته نیا خوا پهروه ردگاره، ئایا له سه ر ئه و قسه هه قه ده ی کوژن؟ کاره که تان زۆر کارێکی بێ جیه، چونکه پرسیار کردنه که ی که ده لێ: ﴿أَنْقُتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ﴾، پرسیار کردنی نکو و ئیسیلێکه رانه یه، واته: شتیکی زۆر بێ جێ ده که ن، په خه یان لێ ده گری.

٣- ﴿وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ﴾، به لَگه رۆشنه کانیشی له پهروه ردگاریه وه بۆ هێناون، (البَيِّنَات) کۆی (بَيِّنَة) یه، واته: به لَگه یه کی پروو و ئاشکرا، که مه به ست پێی

نۆ موەجیزەکانن: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ﴾ (الإسراء، دەشگونجی مەبەست پێی ئەو ئاخوتن و وتوێژە بێ، کە مووسا عليه السلام زۆر بە بەلگە ی بەهێزەو لەگەڵ فیرەوئەدا قسە ی کردووە.

٤- ﴿وَإِنْ يَكُ كَذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ﴾، ئەگەر (گریمان) درۆکاریش بێ، زیانی درۆیەکە ی بۆ خۆیەتی.

ئەو پیاووە برۆادارە دێنی بۆیان شیدەکاتەووە دەلی: ئەگەر مووسا عليه السلام هەر لەبەر ئەوە ی دەلی: پەرۆردگارم خوا یە، بیکوژن، لە حالێک کە بەلگە پۆشنەکانیشی بۆ هیئان، حالی لە دوو ئەگەر بەدەر نیە:

أ- ئەگەر درۆ بکات، ئەووە درۆیەکە ی بە زیانی خۆی تەواو دەبێ، واتە: ئەگەر درۆ بکات دوا یی درۆیەکە ی لی کەشف دەبێ، مەیدانی درۆ کورتە، لی گەرین و مۆلەتی بدەن، بزانی داخو چی دەلی؟

٥- ﴿وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ﴾

ب- ئەگەر راستگۆش بێ (درۆکەر نەبێ، بەلکو راست بێ و راست بکات)، بەلای کەمەووە هەندیک لەوە ی کە گفتان پێدەداو، هەرەشەتان پێی لێدەکات، تووشتان دی، ئەگەر هەمووشتان تووش نەیت، هەندیکتان تووش دی، واتە: لە سەرەتاوە هەندیک ی دەبینن، ئەگەر هەمووشی نەبینن، یانی: ئەگەر درۆ بکات، ئەووە هیچ زیانیکتان پێ ناگات و هەر بۆ خۆی زیانبار دەبێ، ئەگەر راستیش بکات، ئێوە زیانیکی زۆر گەورە دەکەن، ئەگەر راست بکات، پێغەمبەری خوا بێ، کە دەلی: ئەگەر برۆا نەهێن، خوا تووشی بەلاتان دەکات، ئەگەر بەلایە کە هەرەشەتان پێ لێدەکات، هەمووشی نەبینن، بەلای کەمەووە سەرەتایە کە ی دەبینن بۆیەش دەفەرموی: هەندیک ی (بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ) لەبەر ئەووە نیە لە گوماندا بێ لە مووسا عليه السلام بەلام ئەو هەرەشە یە کە مووسا کردوویەتی لە فیرەوئە و دارو دەستەکە ی، هەموو هەرەشەکیان نەبینووە، بەلکو سەرەتایەکیان بینیوە، کە خنکانە لە دەریای سووردا، دوا ییش لە جیهانی بەرزەخدا سزا دەدرین و، دوا یی لە قیامەتیش هەر سزا دەدرین، بۆیە فەرموویەتی: هەندیک ی.

هەلبەتە بۆیەش هەردوو ئەگەرەکی هێنان، (درۆ بکات، یان راست بکات) تاكو گومانی ئەوەی پێ نەبەن کە برۆای هێناوە، چونکە جاری نایەوێ بە برۆادار دەر بکەوێ، جاری دەیهوێ بلی: منیش هەر لە خۆتانم، چونکە ئیمانەکی شار دۆتەو، منیش هەر لە خۆتانم، بەلام وەرن با بە ئیصافەو تەماشای بکەین، ئەو کابرایە دەلی: من نوێنەری خوا، ئنجا ئایا بەس لەبەر ئەوەی دەلی: پەرورەدگارم خایە، دەیکوژن؟ واتە: لەسەر ئازادی بیروپا دەیکوژن؟ پاشان چەندان بەلگەشی بۆ هێنان، دوایش حالی لە دوو ئەگەرەن بەدەر نیە، یان راست دەکات، یان درۆ دەکات، ئەگەر درۆ بکات، خۆی زیانبارەو، ئەگەر راستیش بکات، زۆر خەتەرە، ئەگەر قسەکانی راست بن، ئیوە زەرەریکی گەرە دەکەن کەواتە: مەیکوژن و لێی گەڕین، مەبەستی ئەوە بوو.

٦- ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ﴾، بە دنیایی خوا پێنمایی کەسیک ناکات، یاخود کەسیک راستە پێ ناکات، کە زێدەپۆییکاری زۆر درۆزن بێت، ئەم قسەیهش دوو پرۆوی هەن، واتە: ئەگەر مووسا بلی: نوێنەرو پێغمەبەری خوا و ئەویش نەبێ، مانای وایە زۆر درۆزنەو، زۆری تێپەراندووە، خواش راستە پێ ناکات، قسەکی ئەو پرۆوی هەیه، هەرورەها ئەو پرۆویشی هەیه کە: ئەی فیرعەون! تۆ کە هەر لە خۆرا خەلکی بکوژی، لەسەر ئەوەی دەلی: پەرورەدگارم خایە، ئنجا بە درۆی دابنێی، مانای وایە: زۆر زێدەپۆییکاری و زۆریش درۆزنی، خواش راستە پێ ناکات، قسەکی هەردوو پرۆوی هەن.

٧- ﴿يَقَوْمِ لَكُمْ أَلْمَلِكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ﴾، ئەی خەلکە کەم! ئەمپرو ئیوە حوکمرانییتان هەیهو دەستپۆشیشتوون لە زەویداو بالا دەستن، بەلام بەو بوغرا مەبن و لە خۆتان بایی مەبن.

٨- ﴿فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا﴾، ئایا کێ لە سزای خوا دەر بازمان دەکات، ئەگەر سزای خوامان بۆ هات؟ کە دەفەرموی: ﴿يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ﴾، (يَنْصُرُنَا)

مانای (يُنْقِذُنَا)، (دهربازمان دهکات، قوتارمان دهکات) ی خراوه ته نیو، چونکه به پیتی (مِنْ) بهرکاری خواستوه، ئایا کئی دهربازمان دهکات له سزای خوا، له تۆله ی خوا؟.

٩- ﴿قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ﴾، فیرعهون (قسه ی پیپری) گوئی: ههر ئهوه تان پی ده لیم: که خۆم به راستی ده زانم، ههرچی که منیش ئیوه ی بۆ پینمایی ده کهم ههر سهر راستیه و به ئاکام و مراد گه یشتنه، ﴿مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ﴾، (مَا أَجْعَلْكُمْ رَأْيَيْنِ إِلَّا مَا آرَاهُ لِنَفْسِي، أَيُّ: مَا أَشِيرُ عَلَيْكُمْ بِأَنْ تَعْتَقِدُوا إِلَّا مَا أَعْتَقِدُهُ)، واته: واتان لیناکه م بینن، جگه له وه ی که خۆم بۆ خۆمی ده بینم، واته: هیچ شتیکتان پی نالیم که پروای پیینن، جگه له وه ی که من پروام پییه تی.

ئا ئه وه لۆژیکی فیرعه و نانه یه! که ده بی ته نیا وه ک من بیر بکه نه وه، ئه وه ی من به چاکی ده زانم، ئیوه ش ئه وه به چاک بزانی، من چی ده بینم، ئیوه ش ههر ئه وه بینن، ههرچیش ده یلیم، هه مووی راسته، نه یگوتوه: ده گونجی راست بی، ده گونجی بیپیکم یان نه یپیکم، نا، ههرچی من ده یلیم: هه مووی راسته و هه مووی ئه و په ری سهر راستی تیدایه!!

که دیاره ئه مه قسه پیپرینی فیرعه ونه به و پیاوه پرواداره، به به لگه ی ئه وه که به (و) ی بادانه وه (عطف) بانه دراوه ته وه یه کسه ر: ﴿قَالَ فِرْعَوْنُ﴾، به لام ئه گه ر فیرعه ون له نۆره ی خۆیدا قسه ی کردبایه، خوا ده یفه رموو: (وَقَالَ فِرْعَوْنُ)، به لام لی ره دا ده لئ: ﴿قَالَ فِرْعَوْنُ﴾، واته: له نیو قسه کانی ئه و دا، قسه که ی کردوه.

له کۆتایی ئه م مه سه له یه دا، با ئه و ده قه بینن:

{عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ، قَالَ: قِيلَ لِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ أَخْبَرَنَا بِأَشَدِّ شَيْءٍ صَنَعَهُ الْمُشْرِكُونَ بِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: بَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُصَلِّي بِفِنَاءِ الْكَعْبَةِ، إِذْ أَقْبَلَ عَقْبَهُ بْنُ أَبِي مُعَيْطٍ، فَأَخَذَ مِنْكَبِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَلَوَى تَوْبَهُ فِي عُنُقِهِ فَخَنَقَهُ خَنْقًا شَدِيدًا، فَأَقْبَلَ أَبُو بَكْرٍ فَأَخَذَ مِنْكَبَيْهِ، وَدَفَعَهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ، ثُمَّ قَالَ: ﴿أَنْقَتُلُونِ﴾

رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ ﴿٤٨﴾ (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٤٨١٥).

واتە: عورپوھێ کورپی زوبەیر دەلێ: بە عەبدوللای کورپی عەمری کورپی عاص (خوا لە ھەموویان پازیبی) گوترا: ھەوالمان پێدە بە سەختترین شت کە ھاوبەش بوو خوا دانەرەکان بە پیغەمبەری خۆیان کردبێ ﷺ لە مەککە، قورستین شت چی بوو؟ گوئی: پۆژیک پیغەمبەری خوا ﷺ لە ھەوشە ی کەعبەدا (لە پەنای کەعبەدا) نوێژی دەکرد، عوقبە ی کورپی موعەیط ھات شانی پیغەمبەری گرت ﷺ و عەبایەکە ی کە لەسەری بوو، زۆر لە ملی توند کردو بە توندیی پشووی پێ تەنگ کرد، ئەبوو بەکریش لەوێ بوو (خوا لێی پازی بێ) ھات ھەردوو شانی عوقبە ی گرتن و پالی پێوہناو لە پیغەمبەری دوور خستەوہ ﷺ، ئنجا گوئی: ﴿أَنْقَتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ﴾، ئایا پیاویک دەکوژن ھەر لەبەر ئەوہی دەلێ: پەرورەدگارم خواپە؟

بۆیە لە ھەندیک شوێنەواراندا ھاتوہ، گوتراوہ: ئەبووبەکر (خوا لێی پازی بێ) لە چەندان پیاوی وەک ئەو پیاوہ برپوادارە، کە ئیمانەکە ی خۆی شاردۆتەوہ، پلەکە ی گەورەترە، ئەو ئیمانەکە ی خۆی شاردۆتەوہ و بەس قسە ی کردوہ، بەلام ئەبوو بەکر بە کردوہ چووہ کابرای پال پێوہناوہ و ئیمانەکە ی خوێشی نەشاردۆتەوہ، ھەموو کەس دەزانێ، کە ئەبوو بەکر ی صیدیق ھاوہلێک و برپواداریکی زۆر دلسۆز بووہ لە خزمەت پیغەمبەری خوادا ﷺ.

مەسەلە ی چوارەم:

هۆشداریی دانی پیاوھ برۆادارە کە بە گەلە کە ی، بەو کە مەترسیی هەمان چارەنووسی شوومی گەلە کانی نووح و گەلی عادو گەلی سەموودو .. هتد، هەر وەها مەترسیی پوژی یە کدی بانگکردنی مروۆقە کانی، لێیان هەیه کە پوژی قیامەتە:

خو دەفەرموی: ﴿وَقَالَ الَّذِي ءَامَنَ يَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ ﴿٢٠﴾ مِثْلَ دَابِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ ﴿٢١﴾ وَيَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ النَّادِ ﴿٢٢﴾ يَوْمَ تُؤْلَوْنَ مُدْبِرِينَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ ﴿٢٣﴾ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٢٤﴾﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە دە برگەدا:

(١)- ﴿وَقَالَ الَّذِي ءَامَنَ﴾، ئەو کەسە ی برۆای هێنابوو گوێ: هەر لەسەر بەرگریکردنە کە ی لە مووسا ﷺ بەردەوام دەبێ و، کە فیرعە و نیش قسە ی پێ دەپێ: ﴿قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ﴾، وە ک پێشی باسمانکرد، ئەو پیاوھ برۆادارە ئاوپ لە قسە کە ی فیرعە و ن ناداتەو، گوێ پێنادات، قسە ی لەسەر بکات، بە لکو وە ک ئەو قسە یە هەر نە کرابێ، لەسەر قسە ی خوێ بەردەوام دەبێ و دەلێ:

(٢)- ﴿يَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ﴾، ئە ی گەلە کەم! ئە ی خە لکە کەم! من مەترسیی وێنە ی پوژی کوۆمە لکانم لێتان هەیه، واتە: پوژی ک کە پێرو تاقمە کافرە کان تێیدا فەوتاون، وێنە ی پوژی ک ئاوا بو ئیو پێشبینی دە کەم، مەترسیم هەیه هەمان بە لا کە تووشی گەلە پێشووە کان و گەلە فەوتاوە سەر بە فەتارەت چوووە کان بوو، گەلە یاخیی و هە لگە پراووە کان لە خوا ﷻ، لە پێغەمبە رانی خوا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)

و په یامه کانی خوا، ده ترسیم هه مان به لاتان به سهر بئ، له بهر ته وهی هه مان هه لویستی
تهوان ده نوینن.

(يَوْمَ الْأَحْزَابِ: جِنْسُ الْيَوْمِ الَّذِي هَلَكَ فِيهِ الْفِتْنَةُ الْكَاثِرَةُ)، واته: (يَوْمَ الْأَحْزَابِ)
مه به ست پئی کوئی تهو پوژانه یه که کومه له کانی کافران تییاندا فهوتاون، دواپی
چهند وینه یه که دینیت هوه، لهو گه له فهوتاونه.

(٣)- ﴿مِثْلَ دَابِّ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ﴾، وهک عاده تی گهلی نووح و، عادو، سه موود،
(الدَّابُّ: الْعَادَةُ وَالْعَمَلُ الَّذِي يَدَّابُّ عَلَيْهِ عَامِلُهُ)، (دَاب) نه ریټیک و کرده وه یه که،
بکه ره که ی له سهری به رده وام ده بیټ، واته: وهک نه ریټی گهلی نووح که بیروابوون به
نوووح عليه السلام، گهلی عاد، که بیروابوون به هوود عليه السلام، گهلی سه موود، که بیروابوون
به صالح عليه السلام.

(٤)- ﴿وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ﴾، ههروه ها گه لانی دیکه دوا ی تهوان، که بیروابوون به
پیغه مبه ره کانیان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، عاده ت و نه ریټی تهوان چوون بوو؟ تهوه بوو که
سهر کهش و ملهور و یاخیبوون، سهره نجام تووشی سزادران بوون، من مه ترسی تهوه م
هه یه، تیوه ش له سهر هه مان ریچکه و نه ریټی تهوان برؤن و، هه مان سزاو به لاشتان به
ملدابی، که به ملی تهواندا هاتوه.

(٥)- ﴿وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ﴾، به دلنیایی خواش هیچ جوړه سته میکی بو به بنده کانی
ناوئ، به لکو به دادگه ری بئ سنووری خوئی عليه السلام، مامه له یان له گه لدا ده کات، که واته:
تهوانه ی بهو شیوه یه سزادران و سهریان به فه تاره ت چووه، خوئیان سته میان له خوئیان
کرده، وهک ده فه رموی: ﴿فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ
يَظْلِمُونَ﴾ (٧٠) التوبة، واته: خوا سته می لینده کردن، به لکو خوئیان سته میان له
خوئیان کرد.

که ده فه رموی: ﴿وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ﴾، (قُصِرَ فِي إِرَادَةِ الظُّلْمِ عَلَى اللَّهِ)،
(خوا عليه السلام هیچ جوړه سته میکی له بنده کانی ناکات)، لیړه دا لابر دنی ویستی

ستەم لە خوادا کورت ھەڵبازاوە، واتە: بەس خواپە ئە ھیچ جوړە ستەمیکی
بۆ بەندەکانی ناوی، ئنجا ئەگەر نەپه‌وی، دیارە ناشیکات.

ئنجا دووبارە ی دەکاتەو:

(۶) - دووبارە ی دەکاتەو: ﴿وَيَقَوْمِ إِنَّكُمْ عَلَيْكُمْ يَوْمَ النَّارِ﴾، ھەرۆھە ئە ی
خەڵکە کەم! من مەترسیی پوژی یە کدی بانگکردنم لێتان ھە یە، (يَوْمَ النَّارِ)، خوێنراویشە تەو:
(يَوْمَ النَّارِ)، بە (ی) ش خوێنراوە تەو بە ژێر (کسرة) یش خوێنراوە تەو، جێی سەرئە
ئەو یە کە لێرەدا ئەو پیاو ھەرودارە چەند جارێک (وَيَقَوْمِ) ی دووبارە دەکاتەو، ئە ی
گە لە کەم، ئە ی خەڵکە کەم، ئە ی کۆمەڵە کەم، واتە، منیش یە کێکم لە خۆتان، بەرژەو ھەندێ
ئێو ھە ی منیش، زیان و خراپە ی ئێو ھە ی منیش، کە دەفەر موی: من مەترسیی پوژی
یە کدی بانگکردنم لێتان ھە یە، یە کێک لە ناوھەکانی پوژی دوا ی: (يَوْمَ النَّارِ)، یان (يَوْمَ
النَّارِ) یە، پوژی یە کدی بانگکردن، لەبەر ئەو ی تێیدا خەڵک بانگی یە کدی دەکات و
فریشتەکان بانگی مەروڤەکان دەکەن، ئنجا ئەھە ی بەھەشت بانگی ئەھە ی دۆزەخ دەکەن،
ئەھە ی دۆزەخ بانگی ئەھە ی بەھەشت دەکەن، ئەھە ی ئەعراف قسە لە گەڵ ھەردوو ک
لایاندا دەکەن، پوژی کە زۆر یە کدی بانگکردنی تێدا ھە یە، بۆیە ش یە کێکە لە ناوھەکانی، ئنجا
کە لێرە دەفەر موی: من لە پوژی یە کدی بانگکردن مەترسییم لێتان ھە یە کە واتە: ئێو ئێستا
و ھەلامی بانگکردنی من بەدەنەو، نەو ک پوژی یە کدی بانگکردن پەشیمان ببەنەو.

(۷) - ﴿يَوْمَ تُولَوْنَ مُدْبِرِينَ﴾، ئەو پوژە ی بە پشتتیکردنەو ھە پادە کەن، (تُولَوْنَ) پادە کەن،
(مُدْبِرِينَ) پشتتیکردنەو، پشت ھەڵکردنەو، یان: ھەردووکیان یە ک واتان، بۆیە گوتراوە:
(مُدْبِرِينَ: حَالٌ مُّوَكَّدَةٌ لِّعَامِلِهَا)، ﴿يَوْمَ تُولَوْنَ مُدْبِرِينَ﴾، پادە کەن، پوو ھەردە گێرن لە
حالی کدا کە پشتتان کردۆتە ئەو ی لێی پادە کەن، واتە: لێی پادە کەن بە پشتتیکردنەو،
یاخود: (أَي: تُعْرِضُونَ وَتَهْرَبُونَ مِنْ دُونِ التَّيَاتِ بَلْ قَهْقَرِيًّا)، ئەو ھە ش واتایە کی دیکە یە:
کاتی ک مەترسییە کی گەورە ت پووبە پوو دەبێ، کە تۆ بەرەو پووی دەچی و ئەو مەترسییە
بەرەو پووت دێ، ئەگەر زۆر بە پە لە پابکە ی ئاوپ نادە یەو، پشت بکە یە مەترسییە کە

ئىنجا رابكەى، بەلكو ھەر پاشەو پاش دەكشێهەو، ئەو پى دەگوترى: (الرُّجُوعُ فَهَقْرِيًّا) واتە: كاتىك پاشەو پاش بكشێتەو، نەك روو وەرسوو پى، پشت بكاتە مەترسىيەكە، ئىنجا رابكات، بەلكو ھەر رىك دەكشێتەو لە شوێنى خۆيەو پاشەو پاش.

٨- ﴿مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ﴾، لەو رۆژەدا لە لایەن خواوە، ھىچ پارێزەرێكتان نى، ياخود ھىچ پارێزەرێكتان نى لە سزای خوا، ﴿مَنْ اللَّهِ﴾، واتە: (مَنْ عِقَابِ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ)، (العَاصِمِ: الْمَانِعُ وَالْحَافِظُ)، ديارە: ﴿مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ﴾، (مَنْ) يەكەم پى دەگوترى: (مَنْ) دەستپىك، (مَنْ الْإِيتِدَائِيَّةُ)، واتە: لە بەرانبەر سزای خوادا نىتانه: ﴿مَنْ عَاصِمٍ﴾، ھىچ جوړە پارێزەرێك (مَنْ) دووھم زىادكراو بۆ جەخت كردنەوھى لابردن (مَزِيدَةٌ تَأْكِيدُ النَّفْيِ) واتە: ھىچ جوړە پارێزەرێك نەكەم نە زۆر چنگتان ناكەو، كە سزاو جەزەبەى خواى پەروەردگارتان لى دوربخاتەوھو بتانپارێزى.

٩- ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾، ھەر كەسێكىش خوا سەرگەردان و گومراى بكات، ھىچ جوړە رێنمايىكارىكى نى.

﴿فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾، ﴿مِنْ هَادٍ﴾، ديسان ئەم (مَنْ) ە، زىاد كراو بۆ جەختكردنەو، ئەگەرنا دەيتوانى بفرموى: (مَا لَهُ هَادٍ)، بەلام ﴿فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾، واتە: ھىچ جوړە رێنمايىكارىكى نى، ھەر لە سەرەتای رێنمايىكارىيەو تاكو كۆتایى.

لێرە ديارە چەند قسەيەك كە بە سياق و سەلىقە دەزانين، قرتيناون، كە دەفرموى: ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾، (أَي: هَذَا إِرْشَادٌ لَكُمْ، فَإِنَّ هَذَاكَمُ اللَّهُ، عَمِلْتُمْ بِهِ، وَإِنْ أَعْرَضْتُمْ عَنْهُ، فَذَلِكَ لِأَنَّ اللَّهَ أَضَلَّكُمْ، وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ)، واتە: ئەمە رێنمايى خوايە، ئىنجا ئەگەر خوا راستە پى كردن بۆ رێنمايى خۆى و، خستى سەر ئەو راستە پى كە پىشانتان دەدات، ئىوھش كارتان پى كرد، (ئەو خۆشەختن)، بەلام ئەگەر پشتتان تىكرد، ئەو بە ھوى ئەوھەيە خوا گومراى كردوون، كەسێكىش خوا گومراى بكات، كەس ناتوانى رێنمايى بكات.

هه لئه ته وهك جاري ديكهش گوتوو مانه: خوا ﷺ نه له گوتره كهس گومرا دهكات، نه له گوترهش كهس دهخاته سهر راسته پړي، بيگومان خوا پړنمايي مروقهكان ههمووان دهكات، بهلام نهوانه پړنمايي خوا وهرناگرن، خويان دهبنه هوو سهرگهردانيان، بهلام بويه خوا ﷺ پالیده داته لای خو، چونكه به پي سيستميك كه خوا ديناوه، نهو پرؤسهيه ديته دي.

پاشان كه سيكيش كه پړنمايي خوا قبول دهكات و وهريده گري، نهوه ماناي وايه راسته پړي دهبي، دياره نهویش ههر به ويستی په های خوايه، بهلام نهو مروقه خوو ماناو پړنمايي خواي هه لېژاردوه، ههر بويه خوا ﷺ دهفهرموو: ﴿وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ﴾ (۲۷) ابراهيم، واته: خوا سته مكاران گومرا دهكات، نهدي كي هيدايت دهكات؟ له شويني ديكه دهفهرموو: ﴿وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أَنَابَ﴾ (۲۷) الرعد، كه سيك كه له ناخهوه بو لای خوا دهگه پړتهوه، خوا نهوانه راسته پړي دهكات، نهگه رنا وهك پړنمايي گشتي، خوا پړنمايي ههمووياني كردوه، وهك دهفهرموو: ﴿وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ﴾ (۱۷) فصلت، واته: تيمه پړنمايي گه لي سه موودمان كرد بوو: ﴿فَاسْتَجَبُوا أَعْمَى عَلَى الْهَدْيِ﴾ (۱۷) فصلت، بهلام كوړييان به سهر پړنماييدا هه لېژارد، ماناي وايه خوا پړنمايه كه ي بو ههمووان خستوته روو، بهلام راسته پړي كردنه كه، تاييه ته بهوانهوه كه پړنمايه كه ي خوا وهريده گرن، نهوه ي پړنمايي خوا وهريده گري و قبولي نهكات و، په تي بكاتهوه، دياره سهرگهردان و گومرا دهبي، به پي سيستميك كه خوا ديناوه، له ژياني به شهردا.

مه سه له ی پینجه م:

بیرخستنه وه یان له لایه ن پیاوه برواداره که وه، که پیشتریش یوسف
 علیه السلام یان وهک پیغه مبه ر بو لا هاتوه، به لام هه ر له باره یه وه دوو دل بوون،
 دوا ی مردنیشی پیان وابووه هیچ پیغه مبه ری دیکه نایه ن و، سه رزه نشکر دنی
 که سانی شه ره قسه که ر دژی نایه ته کانی خوا، که خوا دلیان مؤر ده کات و، لیان
 تووره و په سته:

خوا ده فه رموی: ﴿وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي
 شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّى إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا
 كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٌ ﴿٣٤﴾ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ
 اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ
 عَلَى كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ﴿٣٥﴾﴾

شیکردنه وه ی ئەم دوو نایه ته له ده برگه دا:

١- ﴿وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ﴾، به دلیایی یوسفیش پیشتر
 به لگه رۆشنه کانی بو هیتان، راسته مانایه که ی ئاوايه: یوسف به به لگه رۆشنه کانه وه
 هاته لاتان، به لام مه به ست ئەوه یه یوسف به لگه رۆشنه کانی بو هیتان.

بوچی ده فه رموی: ﴿وَلَقَدْ﴾؟ دیاره (و) که بو بادانه وه و گیرانه وه ی ئەم قسه یه
 بو سه ر قسه کانی پیشی، به لام (لَقَدْ) بو جه ختکردنه وه یه، چونکه هه م (ل) که
 (ل) می سویند پی خواردنه و، هه م (قَدْ) یش بو ساغکردنه وه و دلیا کردنه وه یه،
 له به ر ئەوه ی ئەوان مه زنده ی به درودانیان لیکراوه و، وا پیده چی پروایان
 به یوسف علیه السلام نه بوو بی، به لی: له پرووی کاروباری دنیایه وه له توانا کانی
 زور به هره مه ندبوون، به تایه ت له پرووی ئابووریه وه، به لام وا پیده چی وهک

پېغەمبەرى خوا پروايان پى نه بووبى، بۆيە دەفەرموى: ﴿وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ﴾، پېشتەر يوسف عليه السلام به لگه رۆشنه كانى بۆ هېناون.

٢- ﴿فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ﴾، كه چى ئيوه هەر له دوو دليدابوون به رانبەر بهوى بۆي هېنا بوون، ئەمە ئەوهى ليوه رده گيرى، كه يوسفیان وهك پېغەمبەرى خوا قبوول نه كردوه، مه گەر كه ميكيان.

دياره يوسف عليه السلام، وهك هه موو پېغەمبەرانى خوا به لگه رۆشنه كانى هېناون، به رنامه و رېيازىكى رۆشن و گەش و سپى پيووه، وهك لهو بارهوه ئەم فەرموودهيه هاتوه: {عَنِ الْعِرْبَاصِ بْنِ سَارِيَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ قَدْ تَرَكْتُكُمْ عَلَى الْبَيْضَاءِ لَيْلَهَا كُنْهَارُهَا لَا يَزِيغُ عَنْهَا بَعْدِي إِلَّا هَالِكٌ، وَمَنْ يَعِشْ مِنْكُمْ فَسَيَرَى اخْتِلَافًا كَثِيرًا، فَعَلَيْكُمْ بِمَا عَرَفْتُمْ مِنْ سُنتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمُهَدِّينَ} (أخرجه أحمد: ١٧١٨٢، وابن ماجه: ٤٣، والحاكم: ٣٣١).

واته: عيرباضى كورى سارييه (خوا لى را زيى) ده لى: پېغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووى: من ئيوه له سەر ريه كى سپى و پروون به جيھىشتوه، شه وه كيشى وهك رۆژه كهى وايه، له دواى من مه گەر كه سيك فەوتاو بى، ئەگەر نا لى لانادات، هەر كه سيك له ئيوه بژى (تەمەنى هەبى له دواى من) راجيايى و كيشه و مشت و مرى زۆر ده بينى، به لام ئيوه ئەو رېيازى من كه ناسيوتانه بيگرن و، رېيازى جيئشینه سەر راسته هيدايه تداراوه كانم بگرن.

هه لبه ته مه به ست له رېياز (سنة) ليرەدا وهك زۆرجارى ديكه گوتوومانه: واته: به رنامه و رېيازى پېغەمبەر ﷺ، نهك بهو چه مك و واتايه كه سوننه ت يانى: ئەو شتانه ئەگەر مرووف بيانكات، خيى ده گات و پاداشتى ههيه و ئەگەر نه يانكات، خيىكى له ده ست چوو! ليرەدا رېياز، ههروهه له هه موو قورئانيشدا كه خوا باسى (سنة) و (سنن) ده كات هەر به ماناي ياساكانى خوا، رېيازى خوا،

هەروەها پێغەمبەریش ﷺ وشە (سنة)ی بە مانای پێبازی خووی بە کارهێناوه،
 که هەناوو هەوین و جەوھەری پێبازی پێغەمبەریش ﷺ کتییی خوایه.

(٣) ﴿حَقَّ إِذَا هَلَكَ﴾ هەتا کاتیک که یوسف مرد، کوچی دوایی کرد.

(٤) ﴿قُلْتُمْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا﴾ گوتتان: لە دوای وی خوا هیچ
 پەوانە کراویک نانێری، هیچ پێغەمبەرێک نانێری، ئەمە دوو واتای هەن:

أ- یان مەبەستیان ئەو بوو که تازە لە دوای یوسف، خوا هیچ پێغەمبەرێک نانێری.

ب- یان مەبەستیان ئەو بوو که یوسفیش هەر پێغەمبەر نەبوو، واتە: بە توانجەو
 گوتووین: لەمەودوا کەسی دیکە نایەت بڵێت پێغەمبەرم، ئەگەرنا پڕوایان نەبوو که
 یوسف پێغەمبەرەو خوا ناردوویەتی، بەلکو مەبەستیان ئەو بوو که هیچ پێی تێناچی
 لە داها توودا پێغەمبەرێک بێ، ئەمەش ئەو ناگەیەنێ که ئەویان بە پێغەمبەر دانابێ،
 واتە: نە ئەویش پێغەمبەرەو نە کەسیکی دیکەش دی، بە ناوونیشانی پێغەمبەر خووی بە
 ئێمە بناسین.

(٥) ﴿كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٌ﴾ هەر بەو شیوە خوا هەر
 کەسیک زێدەرۆییکاری، دڵ پر لە گومان بێ، گومرای دەکات.

خوا ئەوانە گومرا دەکات، که زێدەرۆییکار بن و دڵ پر لە گومان بن بەرانبەر
 بە پەیامی خواو بەرانبەر بە خوا ﷻ، ئەوانە شەیتان زەفەریان پێدەبات، لە
 پێی گوناھو تاوان و لادانەکانی مرۆڤەو، شەیتان زەفەر بە مرۆڤ دەبات، دڵ و
 دەروونی داگیر دەکات و، پێی دەکات لە گومان و دوو دڵی.

که لێرەدا دەفرموی: ﴿كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٌ﴾
 بەو شیوەیە خوا کەسیک که زێدەرۆییکاری دڵ پر لە گومان و دوو دڵ بێ،
 گومرای دەکات، لەگەڵ ئەوێ دوایی دی، تا کوتایی ئەم ئایەتانە، دەگونجی
 هەمووی قسەی پیاو پڕوادرە که بێ، دەشگونجی فرمایشتی خۆی بەرز بێ،

نیواخنی کردو، له گەڵ قسهی ئەو پیاوه بروادارەدا، چونکە دوایی بەردەوام دەبێ دەفەرموێ:

(٦)- ﴿الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ﴾، ئەوانەى مشتومڕ و شەرە قسە دەکەن، له دژی ئایەتەکانى خوا.

(٧)- ﴿بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ﴾، بەبێ بەلگەیهکی بەهێز که بۆیان هاتبێ، واتە: بەبێ بەلگەیهکی نه‌قلی، بەبێ بەلگەیهک که له خواوه هاتبێ، له دژی ئایەتەکانى خوا قسە دەکەن، ئەوانەى به‌و شیوه‌یه‌ن:

(٨)- ﴿كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، ئەو زۆر بوغزێنراوه له‌لای خوا و له‌لای ئەوانەى پڕوایان هێناوه (کَبُرَ: مِثْلُ سَاءٍ وَبُئْسَ، مَقْتًا قَمِيئًا، أَي: كَبُرَ مَقْتٌ جَدِّهِمْ)، (کَبُرَ) وه‌ک (سَاء) و (بُئْسَ) وایه‌و (مَقْتًا) ته‌میزه، یانی: بوغزێنراوی شەرە قسەکه‌یان زۆر زله.

واته: شەرە قسە کردنه‌که‌یان زۆر بوغزێنراوه له‌لایه‌ن خوا، له‌لایه‌ن ئەوانه‌ى که پڕوایان هێناوه، واته: بوغزێنراوییه‌که‌ى زۆر گه‌وره‌یه‌و خوا زۆر پ‌قى لێ هه‌ڵده‌ستێ، له‌و شەرە قسه‌و دم به‌ دمه‌یان له‌ دژی ئایەتەکانى خوا، بەبێ ئەوه‌ى شەرە قسەکه‌یان پشت ئەستووربێ به‌ بەلگەیه‌ک که له‌ خواوه بۆیان هاتبێ، (الْمَقْتُ: أَشَدُّ الْغَضَبِ، وَهُوَ كِنَايَةٌ عَنْ شِدَّةِ الْعِقَابِ)، (مَقْتُ) واته: زۆر توورە بوون، زۆر پ‌ق لێ هه‌ڵسان، که لێره‌دا کینایه‌یه‌ له‌ سزای سه‌خت، که ده‌فەرموێ: ﴿كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، واته: ئەو شەرە قسەیان له‌ دژی ئایەتەکانى خوا، هوکارى سزایه‌کی زۆر سه‌خته له‌لایه‌ن خواوه ﷻ، هه‌روه‌ک هوکارى پ‌ق لێبوونه‌وه‌یه‌کی زۆر گه‌وره‌یه‌ له‌لایه‌ن بروادارانه‌وه.

(٩)- ﴿كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ﴾، به‌و شیوه‌یه‌ خوا مۆر به‌سه‌ر هه‌ر دلێکی خو به‌زلگری خو سه‌پێنى خه‌ڵک تێکشکینه‌ره‌وه‌ ده‌نێ.

﴿عَلَى كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ﴾، خوێنراویشه‌ته‌وه: (عَلَى كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ)، به‌سه‌ر هه‌ر دلێک که خو به‌زلگره‌و، تێکشکینه‌ره‌.

چونکه دڵكه خو به زلگريه كه ی تێدایه، دڵكه نیه قی تێکشکاندن و خو سه پاندنه كه ی تێدایه، به لām له خو به زلگرتنه كه دا له سه ر جهسته ده رده كه وێ و، تێکشکاندنێ خه لک و خو سه پاندن به سه ریانیشدا، دیسان له سه ر جهسته ده رده كه وێ، به لām سه رچاوه كه ی دڵه، بۆیه خوا ﷻ ئاوا هه ر دڵکی به و شیوه یه بێ و خو به زلگری و خو سه پێنی تێدابێ، مۆری پێوه ده نێ كه هیدایه قی نه چێته نیو.

ده لێ: (الْجَبَّارُ: مُبَالِغَةٌ فِي الْجَبْرِ، وَهُوَ الْإِكْرَاهُ فَالْجَبَّارُ: الْمَكْرَهُ النَّاسَ عَلَى عَمَلٍ مَا لَا يُحِبُّونَهُ)، (جَبَّار) زیده پۆییه له (جَبَر)، ته ویش بریتیه له زۆر لێکردن و سه پاندن، كه واته: (جَبَّار) ته وه یه خه لک ناچار بکات له سه ر کرده وه یه ک كه هه زی لێناکه ن و پێیان ناخۆشه.

له و باره وه ته م فه رمایشته هه یه:

{عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ مِنْ كِبَرٍ»، قَالَ رَجُلٌ: إِنَّ الرَّجُلَ يُحِبُّ أَنْ يَكُونَ تُوبُهُ حَسَنًا وَتَعْلُهُ حَسَنًا؟ قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ جَمِيلٌ يُحِبُّ الْجَمَالَ، الْكِبَرُ بَطَرُ الْحَقِّ وَغَمَطُ النَّاسِ» { (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ٩١، وَالتِّرْمِذِيُّ: ١٩٩٩).

واته: عه بدوللای کوری مه سه وود (خوا لێی رازی بێ) ده لێ: پێغه مبه ر ﷺ فه رمووی: كه سێک گرانی ی گه ردێک خو به زلگری له دڵدا هه بێ، ناچێته به هه شت، پیاویک گوێ: پیاو هه یه پێی خو شه پۆشاکه كه ی جوان بێ و پێلاوه كه ی جوان بێ؟ (پێغه مبه ر ﷺ) فه رمووی: خوا جوانه و جوانی شی خو ش ده وێ، خو به زلگری بریتیه له په تکردنه وه ی هه ق و، به كه م ته ماشا کردنی خه لک.

مه سه له ی شه شه م:

فه رمانکردنی فیرعهون به هامان که بینایه کی به رزی بو دروست بکات، تاگو لیه وه بگاته رییه کانی ئاسمان و، له ویه ته ماشای په رستراوی مووسا علیه السلام بکات، سه ره تاش گومانی خستوته سه ر بوونی په رستراوی مووسا علیه السلام که نه وه ش پازیترانه وهی کرده وهی خراپی فیرعهون بووه بو و، پیلانه که یشی بی ئاکام بووه:

خوا ده فره موئ: ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَنْهَمْنُ ابْنِي صَرَخًا لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ﴾
 ﴿٣٦﴾ أَسْبَابَ السَّمَوَاتِ فَأَطَّلِعَ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَذِبًا وَكَذَلِكَ زَيْنٌ لِّفِرْعَوْنَ سُوءَ عَمَلِهِ وَصَدَّ عَنِ السَّبِيلِ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ
 ﴿٣٧﴾

شیکردنه وهی ئەم دوو ئایه ته له ههشت برگه دا:

(١)- ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَنْهَمْنُ ابْنِي صَرَخًا﴾ فیرعهون گوئ: ئە ی هامان! کۆشکیکی به رزم بو دروست بکه، هامان که وه ک لیرو، له شوینه کانی دیکه شدا ده رده که وئ، وا پیده چی وه زیریک بووبی له بهر دهستی فیرعهونداو، که سیک بووبی کاره کانی فیرعهونی راپه راندبن و، سه رپه رشتیی کاره کانی بو کرد بی، ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَنْهَمْنُ﴾ فیرعهون نازناوی پادشایه تیی میسره له سه رده میکا، ئنجا ئایا ئەم فیرعهونه ناوی که سیی خۆی چی بووه؟ هه ندیک ده ئین: ناوی (خوؤف) بووه، هه ندیک گوتویانه: ناوی (په ره مه سیس) بووه، گرنه گ ته وه یه فیرعهون نازناوی پادشایه تیی بووه، هه روه ها هامانیش ئایا ناوی شه خسی که سه که بووه، ناوی تاییه تیی خۆی بووه، یاخود ناوی پۆسته که ی بووه؟ وه ک سه روک وه زیران، یان وه زیر؟ دیار نیه، گرنه گ ته وه یه فیرعهون فه رمان به هامان ده کات و ده ئن:

﴿أَبْنِ لِي صَرْحًا﴾، کۆشکیکی بەرزەم بۆ دروست بکە، (الصَّرحُ: القَصْرُ العَالی المَشِید)، (صَّرح) بریتیه لە کۆشکیکی بەرزە سواغدرای، یاخود گەچکاریی کراو و لووس.

٢- ﴿لَعَلِّي أَبْلُغَ الْأَسْبَابِ﴾، بە لکو بگەمە هۆکارەکان، یان بگەمە پێیهکان، یان بگەمە دەروازەکان، کام دەروازانە؟ لە ئایەتی دوایدا باس دەکات.

٣- ﴿أَسْبَابَ السَّمَوَاتِ﴾، بگەمە دەروازەکانی ئاسمانەکان، یان پێیهکانی ئاسمانەکان، بۆچی بگاتە ئەوی؟

٤- ﴿فَأَطْلِعْ إِلَىٰ آلِهِ مُوسَىٰ﴾، ئنجا لە وێو تەماشای پەرستراوی مووسا بکەم، ﴿فَأَطْلِعْ﴾، خوێنراویشە تەو: ﴿فَأَطْلِعْ﴾ بە سەر (فتحة) یان بە بۆر (ضمة) هەردووکیان هاتوون، واتە: کۆشکیکی بەرزەم بۆ دروست بکە، کە بیچمە سەرێو، لە وێو بگەمە دەروازەکانی ئاسمانەکان، یاخود پێگەکانی ئاسمانەکان، ئنجا لە وێو تەماشای پەرستراوی مووسا ﷺ بکەم، بزانی لە کوێیە؟

٥- ﴿وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ كَذِبًا﴾، من بە درۆکاریشی دەزانم، واتە: پێموایە مووسا راست ناکات و درۆ دەکات، کە دەڵێ: پەرستراویکم هەیه لە سەرەوهی تێکرای دروستکراوە کانیەتی.

ئنجا کە فیرەهون دەڵێ: (کە خوا لە سەر زمانی وی کە گیراویە تەو)، ﴿وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ كَذِبًا﴾، (الظَّنُّ: يَمَعْنَى الْيَقِينِ أَوْ الظَّنُّ)، لێرەدا وشە (ظَن) دەگونجێ بە مانای دلناییی بێ واتە: من دلنایام درۆ دەکات، یاخود: بە مانای گومان بێ واتە: گومانم هەیه لە قسە کەیدا، چونکە وشە (ظَن) وەک پیشتریش گوتوو مانە: بە پێی ئەو سیاقانە کە تێیاندا دی، مانایە کە دیارییدە کرێ، جاری وایە بە مانای زانیارییەو، جاری وایە بە مانای دلنایییەو، جاری وایە بە مانای گومانێکی زالە، خوا دەفهەرموێ:

(٦) ﴿وَكَذَلِكَ زَيْنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءَ عَمَلِهِ﴾، ئاوا بهو شيويه، كردهوه خراپهكهى فيرعهون بو فيرعهون رازيترابووه، بو دژايه تييكردنى موسا عليه السلام، كه دهست بو ههموو پچكان بهرى و، ههموو پيلان و فيلييك ره چاو بكات.

(٧) ﴿وَصَدَّ عَنِ السَّبِيلِ﴾، بهو شيويهش له پرى لادرا، (صَدَّ) خويئراويشه ته وه: (وَصَدَّ عَنِ السَّبِيلِ)، نه گهر (صَدَّ) بى، يانى: لادرا له پرى، به لام نه گهر (صَدَّ) بى يانى: خه لكى له پرى لادا، يا خود خو لادربوو له پرى، چونكه وشه (صَدَّ) ههم ماناى (لازم) ي هاتوه، كه بهركار (مفعول به) نه خوازي، (صَدَّ عَنِ السَّبِيلِ، أَي انْحَرَفَ عَنِ السَّبِيلِ)، واته: خو لادرا له پرى لايدا، ههم ماناى (متعدى) يش هاتوه، كه بهركار بخوازي (صَدَّ عَنِ السَّبِيلِ: أَي صَدَّ غَيْرَهُ عَنِ السَّبِيلِ)، وشه (السَّبِيلِ) يش كه (ال) ي ناساندنى له سهره، بو (عهد) ه واته: خه لكى يان خو، له راسته شه قامى خوا عليه السلام، نهو رييه كه زانراوه، لادا.

(٨) ﴿وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ﴾، پيلان و نه خشه فىرعهونيش ته نيا له زايه بوون و سهر به فه تارهت چوون دابوو، (تَبَاب: أَي هَلَكَ) له بهين چوون، وهك له سوورپهتى (هود) دا خوا دهفه رموى: ﴿وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْنِيْبٍ﴾ (١٠١)، واته: ههر سهر به فه تارهت چوونيان بو زياد كردن، يان له سوورپهتى (المسد) دا دهفه رموى: ﴿تَبَّتْ يُدَا أَي لَهَبٍ وَتَبَّ﴾ (١)، واته: ههر دوو دهستى نه بوو له هه ب له بهين بچن و، له بهينيش چوو.

ليره بهو شيويه خوا عليه السلام، نهو به سهرهاته ده گيرپهته وهو، له سوورپهتى (القصص) دا ههمان به سهرهات هاتوه، به لام به ته عييريكي ديكه، خوا دهفه رموى: ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَأْتِيَهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَهْمَنُ عَلَى الطِّينِ فَاجْعَلْ لِي صَرْحًا لَّعَلِّي أَطَّلِعُ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ (٣٨)، واته: فيرعهون گوئى: ئه ي پياو ماقوولان! (ئه ي كورو مه جليسى راويژكاران، يان بريار به دهستان!)، جگه له خو م په رستراويكي ديكه م بو ئيوه پى شك نايهت، (واته: بهس خو م په رستراوتانم)، ئنجا ئه ي

ھامان! ئاگرم بۇ بدە بەر قورپى، (خشتى سوورم بۇ دروست بکە)، دەیتوانى
 بلى: (إِصْنَعْ لِي اللَّبَنَ) واتە: خشتى سوورم بۇ دروست بکە، بەلام بۆچى خوا
 لەسەر زمانى فىرەھون، دەفەرەمۆ: ﴿فَأَوْقِدْ لِي يَهْمَنُنْ عَلَى الطِّينِ فَأَجْعَلَ لِي
 صَرْحًا﴾؟ ئاگرم بۇ بدە بەر قورپو، کۆشکىکم بۇ دروست بکە؟ تاكو بزائرى
 کە خشتى سوور وا دروست دەبى کە لە کوورەدا بسووتىنرى، ئنجا ئەو خشتە
 سوور دەبىتەوھو دوایى ئاو کارى تىناکات، واتە: چۆنیەتى دروستکردنى خشت،
 لەم ئایەتە موبارەکەدا ھەيە.

ئەوھش بۆچى؟ ﴿لَعَلِّي أَطْلُعُ إِلَى إِلَهٍ مُّوسَى وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾
 بەلکو لە سەر ئەو کۆشکەوھ پرواھە پەرستراوى مووسا، پيشم وایە لە درۆزانە،
 واتە: پیموانیە راست بکات، پەرستراوى مووسا لەسەرەوھى دروستکراوانیشەوھ
 ھەبى.

ئەم ئایەتە ئەوھى کە لىرەدا لە سوورەتى (غافر)دا ھاتوھو، ئەوھى لە
 سوورەتى (القصص)یشدا ھاتوھ، لىیان وەرەگیرى کە فىرەھون مولحید بووبى
 و پروای بە خواى پەرەردگار نەبووبى، ئنجا گوتوویەتى: خوا لەسەر زەوى دیار
 نیە، کەواتە: با تەماشای ئاسمانى بکەم، ھامان! کۆشکىکم بۇ دروست بکە، با
 تەماشای بکەم، پيشم وایە لەویش ھەر نیەو مووسا درۆ دەکات، حاشای مووسا
 ﷺ.

پرسیاریک و وهلامهکهی

لێره دا پرسیاړیک ده که یین: ئایا فیرعه ون به جیددی فەرمانی کردوه که نهو
 کۆشکه ی بۆ دروست بکړی؟ یا خود هەر سه فسه تهو چاو بهسته کیی کردوه؟
 پاشان نه گهر به جیددیشی بووبی، ئایا بینایه که ی بۆ دروستکراوه، یان
 نه خیر؟

له وهلام دا ده لێین:

هه موو نه گهره کان هه ن، ده گونجی به جیددی بووبی، بۆ چه واشه کردنی
 خه لک، کۆشکیشی بۆ دروستکرا، ده شگونجی نه خیر هەر سه فسه تهو چاو
 بهسته کیه ک بووبی له خه لک، که نه گهر بی ت و کۆشکیشم بۆ دروستکه ن و
 بچمه سه ریشی و، ته ماشاش بکه م، هیچ له ئارادا نیه.

به لام من وای تیده گهم، که نه وه هه مووی چه واشه کاریی بووه و، نه
 فیرعه ون به جیددی بووه که هامان کۆشکی بۆ دروست بکات و، نه
 کۆشکه که شی بۆ دروستکراوه و، نه چۆته سه ریشی و ته ماشاشی کردوه، به به لگه ی
 چی؟ به به لگه ی نه وه که خوا دوا یی ده فهرمو ی: ﴿وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ
 إِلَّا فِي تَبَابٍ ۝٣٧﴾ غافر، واته: پیلانی فیرعه ون هەر له زایه بوون و له سه ر
 به فه تاره ت چوون و له دۆراندابوو، که واته: نه وه هه مووی چه واشه کاریی
 بووه، پیلانیک بووه بۆ کلاو له سه رنانی خه لک، که دوا یی بلین: فیرعه ون چی
 بکات تا کو نه و په ره ردگارو په رستراوه ی که مووسا ده لی: نه و ناروو می به
 په یامه وه، بر وای پینینی، فیرعه ون چی بکات بیدۆزیته وه؟ نه وه تا به ته ما بوو
 کۆشکیش دروستبکات و بچیته سه ر کۆشکه که ش، به لام نه گهر چووایه سه ریشی
 و هه لیشکشیایه، خوا ی هەر نه ده بین، که واته: دیاره نه و په رستراوه ی مووسا

الْعَلِيَّةُ وَهُوَ پەروەردگاری مووسا ئیددیکا دەکات ناردووێتی و پەيامی پێدا ناردوه، بوونی نیه! پیموایه ئەو رستەیهی دواي، ئەوه پشت راست دەکاتهوهو ئەوه دەسەلمێت، که هه‌موو هه‌وله‌که‌ی فیرعه‌ون و قسه‌کانی هه‌موویان چه‌واشه‌کاری بووه‌و، مه‌به‌ستی ئەوه بووه بـلـی: ئەو پەروەردگارو پەرستراوی مووسا عَلَيْهِ السَّلَام له‌سه‌ر زه‌وی نیه، ئەوه‌تا وه‌رن بگه‌ڕێن داخۆ ده‌بینن؟ نه‌خێر، که‌واته: ده‌بی له‌ ئاسمان بـی، ئنجا ئەگه‌ر کۆشکی‌کیشم بۆ دروست بکه‌ن و بچمه‌ سه‌ریشی و له‌ویش ته‌ماشای بکه‌م، هه‌ر دیار نیه، که‌واته: بوونی نیه.

به‌لام (الطبري) له‌ ته‌فسیره‌که‌یدا^(١) ئەو مانایه‌ په‌سند ده‌کات، که کۆشکی‌کیان بۆ دروستکردوه، ئنجا هه‌ندێک گوتوویناوه: چۆته‌ سه‌ر کۆشکه‌که‌ش و له‌وێه ته‌ماشای کردوه، ده‌لـی: (لَآئِنَّهُ ذَهَبَتْ نَفَقَتُهُ الَّتِي أَنْفَقَهَا عَلَى الصَّرْحِ بَاطِلًا)، که‌ خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ﴾، پیلانی فیرعه‌ون هه‌ر له‌ زیانباریی و له‌ فه‌وتاندا‌بوو، ته‌به‌ری ده‌لـی: چونکه‌ ئەو مه‌سه‌ره‌فه‌ی که‌ کردبووی له‌ دروستکردنی کۆشکه‌که‌دا، مه‌سه‌ره‌فه‌که‌ی چۆ خۆپایی و هه‌یچی ده‌ستگیر نه‌بوو.

به‌لام ئەو مانایه‌ی ئیمه‌ هه‌لمان بژارد به‌هه‌ی‌زتره‌، چونکه‌ به‌پیی لێکدانه‌وه‌ی (الطبري) مه‌به‌ست له‌: ﴿وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ﴾، ئەوه‌یه‌ که‌ مه‌سه‌ره‌فه‌که‌ی چۆوه‌ هه‌یچی و زه‌ره‌ری مـال خه‌رجکردنه‌که‌ی لێکه‌وت! به‌لام ئەو مانایه‌ به‌هه‌ی‌ز نیه‌و وا باشته‌ر بگوتری: کۆی قسه‌کانی فیرعه‌ون خوای پەروەردگار به‌ پیلانی داناوه‌و، کۆی پیلانه‌که‌شی بـی ئاکام و بـی ئەنجام بووه‌، چونکه‌ ئەو ویستی به‌ خه‌لک به‌سه‌لمێت، له‌به‌ر ئەوه‌ی خوا به‌ره‌سه‌ست نیه، که‌واته: بوونی نیه، به‌لام بوونی خوا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ له‌ زگماک (فطرة)ی مرۆقه‌کانداو له‌ عه‌ق‌لیان دایه‌و، ئیمان به‌ بوونی خوا، شتیکی ریشه‌دارو پۆچووێه، بۆیه‌ ئەوه‌ وای نه‌کرد، که‌ خه‌لک ئەوه‌ به‌ به‌لگه‌ له‌ فیرعه‌ون به‌سه‌لمێت، گوايه‌ خوای پەروەردگار بوونی نیه، له‌به‌ر ئەوه‌ی به‌ره‌سه‌ست نیه.

(محمد الطاهر بن عاشور) یش له تهفسیره که ی خۆیدا^(١) ده‌لی: (أَرَادُ بِهِ إِهْلَامُ قَوْمِهِ كَذِبَ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ)، واته: بهو قسانه فیرعه‌ون ویستی خه‌لکه که ی وا حالیی بکات، وایان ئیخفال بکات: که مووسا علی‌ه‌الس‌لام راست ناکات، بۆیه ئه‌و قسانه ی کردوون، ئه‌گه‌رنا نه ئه‌وه بووه کۆشک دروست بکری و، نه ئه‌وه‌ش بووه فیرعه‌ون بچیته سه‌ری و، له‌وێوه ته‌ماشا بکات.

مەسەلە ی حەوتەم:

دووبارە قسەکردنەوهی پیاوه بروادارە که لە گەڵ خەڵکە کەیدا، که شوینی بکەون بە پێی راستداو، ژیاانی دنیا گوزەرانیکی زوو تێپەرەو، دواپۆژ مەنزلگای سەقامگیر بوونەو، پوونکردنەوهی سەرەنجامی خراپەکاران و چاکەکاران:

خوای دەفەرموێ: ﴿وَقَالَ الَّذِي ءَامَنَ يَقَوْمِ اتَّبِعُونِ أَهْدِيكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ ۝٣٨﴾ يَقَوْمِ إِنَّمَا هَٰذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَّعُ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ۝٣٩﴿ مَن عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا وَمَن عَمِلَ صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أَنْتَبَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝٤٠﴾

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە هەشت بەرگەدا:

(١)- ﴿وَقَالَ الَّذِي ءَامَنَ يَقَوْمِ اتَّبِعُونِ﴾، ئەو کەسە ی برۆای هیئابوو (ئەو پیاوه برۆای هیئابوو)، گوێ: ئەو خەڵکە کەم! شوینم بکەون.

هەموو جارێ کە دەفەرموێ: (ئەو پیاوه ی برۆای هیئابوو گوێ: واتە: بە بزانیی کە زەقترین سیفەت لەو پیاوەدا ئیمانە کە ی بوو، لە راستیدا برۆایە کە ی بوو کە ئەو هەموو گیرەت و ئازایەتی و بویریە ی پێداو، کە پووبەرۆوی فیرەهون و دەستەو دایەرە کە ی و سوپاو هیژە کە ی بێتەو، بێمنەتانه ئەو بەرگریە بکات، لە مووسا عليه السلام و لەو پەيامە ی کە خوا بە مووسادا ناردوویەتی،

﴿يَقَوْمِ اتَّبِعُونِ﴾، ئەو خەڵکە کەم، ئەو گەلە کەم! شوینم بکەون پەرەویم لێکەن، لێرەدا بە یە کجاریی ئەو پیاوه بروادارە فووی پێدا دەکات و بە ئاشکرا جار دەدات، پایدەگە یەنێ کە ئەو مووسا بە راست دەزانی و، برۆای پێتەتی، بانگی خەڵکە کەش دەکات دەلی: شوینم بکەون بە هەموومان بە دوا ی مووسا و پەيامە کە ی بکەوین.

(۲) ﴿أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ﴾ (شوینم بکهون) پرنماییتان ده کهم به رهو ری سهر راستی، (سَبِيل) واته: ری، (الرَّشَاد) واته: سهر راستی و به مراد گه یشتن.

(۳) ﴿يَقَوْمِ إِنَّمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَّعْ﴾ ئه ی خه لکه کهم! به دنیایی ئه م ژیا نی دنیا یه رابواردنیکی کهم، (مَتَّع: أَيْ: مَتَّعَ قَلِيلًا، مَا يُنْتَفَعُ بِهِ انْتِفَاعًا مُّؤَقَّتًا)، (مَتَّع): واته: گوزه رانیکی کهم، رابواردنیکی کهم، شتیک که ماوه یه کی کهم به هره ی لی وهرده گیری، که ده فهرموئ: ﴿إِنَّمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَّعْ﴾، ئه مه بو کورت هه لئانه واته: ئه م ژیا نه دنیا یه ته نیا رابواردنیکی و گوزه رانیکی کهم.

(۴) ﴿وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ﴾، مه نزلگای کو تایش ههر ئه وئی مه نزلگای تیدا نیشته جیبوون، مه نزلگای کو تایی که له کو تایی دا دی، له کو تایی ئه م ژیا نه دنیا یه وه دی، ههر ئه وئی مه نزلگای تیدا نیشته جیبوون، (هِيَ: صَمِيرُ الْفَصْلِ)، واته: (هِيَ) پاناوی لیک جیا کردنه وه یه بو کورت هه لئنان، یانی: ههر ئه وئی مه نزلگای تیدا نیشته جیبوون، (الْقَرَار: الدَّوَامُ فِي الْمَكَانِ)، (قَرَار): واته: به رده وام بوون له شوینیک، واته: ههر ئه وئی ئه و نشینگه یه که خه لک تیدا سه قامگیر ده بی و ناجوو لی، به لام ئیره ژیا نیکی کاتی و زوو تیپه رهو به سهر ده چی.

(۵) ﴿مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا﴾، ههر که سییک خراپه یه ک بکات، ته نیا به ئه ندازه ی خراپه که سزای ده دریته وه.

﴿فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا﴾، ئه مه دوو واتای ههن:

أ- که سییک خراپه بکات، ههروهک خراپه سزای ده دری و، له به رانه به خراپه کردنه کهیدا پاداشتی نادریته وه، وهک چاکه مامه له له خراپه کهیدا ناکری.

ب- یاخود: ﴿مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا﴾، ههر که سییک خراپه بکات، ته نیا به ئه ندازه ی خراپه که ی سزا ده دری، زیاد له خراپه که ی خو ی سزا نادری، ﴿إِلَّا مِثْلَهَا﴾، واته: ته نیا به ئه ندازه ی خراپه که ی سزا ده دری، یاخود: ﴿إِلَّا مِثْلَهَا﴾، واته:

وهك خراپه مامه لهی له گه ل داده كړی و سزا ده درئ، نهك له به رانبه ر خراپه كه یدا، پاداشت بدریته وه!

(۶) ﴿وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنفَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ هه ر كه سیكیش كرده وهی باش بكات له نئرو می و پرواداریش بی.

(۷) ﴿فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ﴾ ئا نه وانه ده چنه به هه شته وه، (يَدْخُلُونَ) خوئراویشه ته وه: (يَدْخُلُونَ)، واته: ده خرینه به هه شته وه.

(۸) ﴿يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ له ویدا بژیویان ده دریتتی به بی نه ژمار، واته: بویان ناژمیردرئ هینده زوره، ﴿فَأُولَٰئِكَ﴾، بو کویه، به لام (مَنْ) له: ﴿وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا﴾ دا، هه م بو تاک، هه م بو دووان، هه م بو کوش به کاردی، بویه پیشی وهك تاک باس ده كړی، به لام دواپی كردوویه تی به كو.

لهو باره وه كه ژیا نی دنیا رابواردنیکی كه مه، ئه م فه رمایشته ی پیغه مبه ر ﷺ دینین: {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِنَّمَا الدُّنْيَا مَتَاعٌ، وَلَيْسَ مِنْ مَتَاعِ الدُّنْيَا شَيْءٌ أَفْضَلَ مِنَ الْمَرْأَةِ الصَّالِحَةِ} (أَخْرَجَهُ ابْنُ مَاجَه: ۱۸۵۵، وصححه الألباني).

واته: عه بدوللای كوری عه مر (خوا لیان پازی بی) ده لی: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: ژیا نی دنیا رابواردنیکی كه مه و، هیچ شتیك له رابواردنه كه ی ژیا نی دنیا، باشتر نیه له ئافره تی چاك.

مەسەلەى ھەشتەم:

زیاتر خستنه رووی بهرنامەى خوا لە لایەن پیاوھ برۆادارە کەو، کە مایەى
 رزگاریەو، کوفرو شیرکیش ھۆکاری چوونە دۆزەخن و، باسی ئەو کە جگە
 لە خوا لە دنیاو قیامەتدا، ھیچ کارەىو سەرەنجام تەنیا بۆ لای خواىەو، لە
 داھاتووشدا راستییەکانى وەحیی کە ئەو پیاوھ برۆادارە پێیان ڕادەگەینى،
 دەردەکەون:

خوا دەفەرمۆی: ﴿وَيَقَوْمِ مَا لِيَ أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجْوَةِ وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ
 ٤١ تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى
 الْعَزِيزِ الْغَفْرِ ٤٢ لَا جَرَمَ أَنَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ
 وَأَنْ مَرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ٤٣ فَسَتَذْكُرُونَ مَا
 أَقُولَ لَكُمْ وَأَفِئُضْ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ٤٤﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە دە برگەدا:

١- ﴿وَيَقَوْمِ مَا لِيَ أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجْوَةِ وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ﴾ (جارێکی
 دیکە بانگیان دەکاتەو، ئەو خەڵکە کەم، ئەو گەلە کەم! ئەو چیمە! بانگتان دەکەم
 بۆ رزگاری و ئێوەش بەرەو ئاگر (ی دۆزەخ) بانگم دەکەن!! (مَا لِيَ)، ئەو من چیمە!
 (مَا: اسْمُ اسْتِفْهَامٍ مُبْتَدَأٌ وَلِي: خَبَرٌ، وَالْإِسْتِفْهَامُ تَعْجِيْبِيٌّ، وَهَذَا التَّزَكُّيْبُ كَتَرَكِيْبٍ: هَلْ لَكَ،
 ﴿مَا لِيَ﴾، ئەو چیمە؟ (مَا) ناوی پرسیارکردنەو نیهاد (مُبْتَدَأٌ هـ، (لِي): دەبێتە گوزارە
 (خَبَرٌ)، پرسیارکردنە کە پرسیارکردنی سەر سوپماندنە، (ئەو چیمە! بۆچی و چۆن دەبێ
 وابێ؟!، ئەم پێکھاتە یەش وەک پێکھاتەى (هل لك) یە، ئایا ئامادەى؟

﴿أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجْوَةِ﴾، من ئێوە بانگ دەکەم بۆ سەرفرازی، بۆ
 رزگاری، بۆ دەر بازبوون، لە دنیادا لە کۆیلا یەتیی بۆ مەرفەهەکان، لە دڵەراوەو

دوو دلی، له بیروایی، له سەرگەردانی و هەڵوێدایی، له بێ ئاکامیی، له دواڕۆژیشدا له توورەیی و سزای خوا، له دۆزەخی خوا، بانگتان دەکەم بۆ ڕزگاری، بە مانای وشە له دنیاو دواڕۆژدا.

﴿وَتَدْعُونِي إِلَى النَّارِ﴾، کەچی ئێوە بانگم دەکەن بەرەو ئاگری دۆزەخ، بە لکو هەر له دنیا دا کە بە ئاگری ستهمکاران بسووتیم و بکەنه خۆلەمیش و قەرەبرووتیک بوونم نەبێ، کەسایەتیی وردو خاش بکەن، بێمه سووتەمەنی بۆ ئەوان، له دواڕۆژیشدا بە ئاگری توورەیی و تۆلە دادگەرانهی خوا بسووتیم، وشە (إلى) هەردووکیان له هەردوو کێشە: ﴿أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجْوَى﴾ و ﴿وَتَدْعُونِي إِلَى النَّارِ﴾ دا، (إلى: حَرْفٌ لِلإِنتِهَاءِ إِلَى غَايَةٍ)، (إلى): پێتیکە بۆ گەشتن بە ئامانجیک بە کار دەهێنێ، دەگوترێ: (سَافَرْتُ مِنَ السُّلَيْمَانِيَةِ إِلَى أَرْبِيلَ أَوْ إِلَى دَهُوكَ)، کەواتە: له سولهیمانییهوه سەفەرە کە چوووه، کووتایی ئامانجە کە له هەولێر یان له دهۆک بووه.

٢- ﴿تَدْعُونِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ﴾، بانگم دەکەن کە بە خوا بیپروابم، سەرەتا دەفەرموێ: ﴿وَتَدْعُونِي إِلَى النَّارِ﴾، دوا یی شیده کاتهوه و پرووی دهکاتهوه و دهلی: ئێوە بانگم دەکەن تا کو من بیپروابم بە خوا، (ل) ی ﴿لِأَكْفُرَ﴾، (لَمْ لِلتَّغْلِيلِ)، ﴿تَدْعُونِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ﴾، بانگم دەکەن بۆچی؟ بۆ ئەوهی بە خوا بیپروابم.

٣- ﴿وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ﴾، هەروەها شتیک بکەم بە هاوبەشی کە من زانیارییم له بارهیهوه نیه، واتە: بوونی نیه، (أَي: هُوَ مَنْفِيّ الْوُجُودِ فَلَا يَتَعَلَّقُ بِهِ عِلْمٌ)، له قورئان دا ئەم تەعبیرە زۆر هاتوه، ﴿مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ﴾، واتە: زانیارییم له بارهیهوه نیه، یانی: نیه، چونکه شتیک هەبێ، دەبێ زانراوبێ و بزانی، زانیاری پێوهی پەيوهست بێ.

٤- ﴿وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَرِ﴾، منیش ئێوە بانگ دەکەم بۆ لای زالی لیۆر دە، (کە خوا یه ﷻ)، لیۆرەدا چوار جار وشە (إلى) هاتوه، یه کجاریش (ل) هاتوه:

ا- ﴿أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجْوَى﴾

ب- ﴿وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ﴾ ﴿تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ﴾، نه وه (ل)یه لیږه هاتوه.

ج- ﴿وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَرِ﴾

د- ﴿لَا جَرَمَ أَنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ﴾

ه- ﴿لَا جَرَمَ أَنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ﴾، واته: به دنیایي نه وهی ټیوه منی بو لا بانگ ده کهن، (لَا جَرَمَ: أَي قَطْعًا، لَابُدَّ، لَا شَكَّ)، واته: به دنیایي، بیگومان، که هه ندیک له زانایان ناوایان لیکداوه ته وه: (لَا): (لِلنَّفِي لِشَيْءٍ سَابِقٍ)، (لَا) بو لا بر دنی شتیکی پیښوویه، واته: وانیه وه ک ټیوه ده ټین، (جَرَمَ): (قَطْعًا وَثَابِتًا) واته: به هه لپړاوی و به چه سپاوی، ده شگونجن (لَا جَرَمَ) هه مووی یه ک وشه بی، نه ک بگوتری: (لَا) بو واتایه که و (جرم) یش بو واتایه که، به لکو (لَا جَرَمَ) هه مووی یه ک وشه یه، واته: به دنیایي، بیگومان، نه وهی که ټیوه منی بو لا بانگ ده کهن.

٦- ﴿لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ﴾، هیچ بانگه وازیکی نیه نه له دنیا داو، نه له دواړو ژدا، بانگه وازیکی نیه، دوو مانای هه ن:

أ- واته: (لَا تَدْعُو أَحَدًا عِبَادَةً نَفْسَهَا) یانی: نه و شتانهی ټیوه منیان بو لا بانگ ده کهن، هیچ بانگه وازیان نیه، واته: کهس بانگ ناکهن بو په رستنی خوایان، صه نه م و په یکه ره کان، کوا کئ بانگ ده کهن! مانگ و خوړو نه ستیره کان و، نه و شتانهی جگه له خوا ده په رسترن له بیژیانه کان، کوا کئ بانگ ده کهن!؟

ب- واته: (لَا اسْتِجَابَةَ لَهُ بِاسْتِعْمَالِ أَحَدِ الْمُتَصَافِينَ بَدَلِ الْآخِرِ)، یانی: هیچ وه لاندانه وه کیان نیه، بو نه وانهی لیان ده پارینه وه، نه له دنیاو، نه له دواړو ژدا، (دَعْوَةً) به مانای بانگه پشته، به لام لیږده دا دوو شت که پالده درینه لای یه کدی (الاسْتِجَابَةَ، الدَّعْوَةُ)، یه کیان له جیاتی نه وی دیکه به کارهاتوه، لیږده دا (دعوة) له جیاتی (اسْتِجَابَةَ) به کارهاتوه، ئنجا نه گهر وایی، نه و کاته: ﴿لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ﴾، (لَيْسَ لَهُ اسْتِجَابَةٌ إِلَى دَعْوَةٍ)، هه ر بانگ کرانیک که بانگده کرین،

هیچ وەلامدانەووەکی نیه، ئنجا ئەو کاتە بە مەرج ناگیرێ کە ئەو پەرستراوانە، مەبەست پێیان ئەو شتانە بن کە لە ماددەیی بێ ژیان دروست دەکری، بەلکو ئەگەر مەرقیش بن و شەیتانیش بن و جندیش بن و، هەر شتێک بن، وەلامی پەرستراوەکانی خۆیان نادەنەو، نە لە دنیا، نە لە دواڕۆژدا، داواکارییەکانی ئەوانیان پێ جێبەجێ ناکری، ئەو چاوەروانییەکی کە لێیان هەیە، چاوەروانییەکی کە لە شوێنی خۆیدا نیه.

(۷) ﴿وَأَن مَّردَنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ﴾، بە دنیایش گیرانەووەمان بۆ لای خواوە، زێدەرۆییکارانیش هاوێڵانی ناگرن.

(مَرَدَ) دەگونجێ بە مانای (مرجع و مصیر) شوێنی بۆ لا گەرانەووە بێ، ﴿وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ﴾، زێدەرۆییکارانیش هاوێڵانی ناگرن، واتە: ئەوانەیی تێیان پەڕاندووە لە کوفرو سەتەم و خراپە و تواندا، لە کۆتایی دا ئەو پیاو بەروادارە، پێیان دەڵێ:

(۸) ﴿فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ﴾، لەمەودوا ئەوێ تێستا پێتان دەڵێم، وە بیرتان دێتەو، (سَتَذْكُرُونَ: مُشْتَقٌّ مِنْ «الذِّكْر» وَهُوَ ضِدُّ النِّسْيَانِ)، (ذُكِرَ) پێچەوانەی (نِسْيَانِ) ه، (ذُكِرَ) واتە: لە بیربوون، (نِسْيَانِ) واتە: لە بیرچوون، بەلام (ذُكِرَ) واتە: باسکردن، پێچەوانەی باسکردنیش بریتیه لە باسنەکردن و پشتگوێ خستن، لێرەدا (ذُكِرَ): (سَتَذْكُرُونَ)ی، لێ داتاشارە.

(۹) ﴿وَأَفْوَضْ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ﴾، کاری خۆیشم بە خوا دەسپێرم، (أَفْوَضْ: أَرَدْتُ وَأَحْيَلْتُ) کاری خۆم هەوێڵی خوا دەکەم، کاری خۆم واتە: سەرەنجامی ئەو بەرگریکردنە، یاخود کاری خۆم واتە: حال و بالی خۆم سەرەنجامم چیم لێدی؟ بە خوا دەسپێرم.

(۱۰) ﴿إِنَّ اللَّهَ بِصِيرٍ بِالْعِبَادِ﴾، بە دنیایی خوا بینەری بەندەکانی، واتە: بەردەوام دەیانبینێ و، ئاگای لێیانەو، لە ژێر چاودێری ئەودان.

ئنجا پێش ئەوێ بینە سەر مەسەلەی نوێەم و کۆتایی، دەڵێن: لە کۆی ئەو ئایەتانەدا دەرەکهوێ، کە دەبێ ئەو پیاو بەروادارە، پیاویکی دەستپوێشتوو

و قسە پۆشتوو و خاوهن پىڭگەو پايلهى گىرگ بووبى، له دارو دەستەى فيرعهون، ئىچا ئايا كوپى بووه، براى بووه، خىمىكى نىزىكى بووه، كه سىكى زۆر جىى ئىعتىمادو پىشت پى بهستنى بووه؟ گىرگ ئه وهيه كه سىك بووه توانيويه ئى قسهى خۆى بكات، زۆر دلپرانهو، كه سىك بووه و به ئاسانى زه فەرى پىنه بردرى و، كه سىك بووه فيرعهون نه توانى نه يهئلى قسه بكات و قسهى^(۱) پىبېرى، يا خود ئه وانەى ده ور بهرى فيرعهون پىن يە خەى پىگىر.

(۱) قسە پىبېرىنى يە كچارىنى، كه نه يهئلى قسه كانى ته واو بكات

مه سه له ی نۆیه م و کۆتایی:

پاراستنی خوا بۆ ئه و پیاوه بروداره له پیلانی فیرعه ون و دهسته و داره که ی و، گه مارۆدانی سزا بۆ فیرعه ونیه کان، له قۆناغی به رزه خیشدا پانویترانیان له سه ر ئاگر به یانیان و ئیواران و، له قیامه تیشدا خستنیانه ئیو سه خترین سزاوه:

خوا ده فه رموی: ﴿فَوَقَّهٗ اللّٰهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكْرُوْا وَحَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ﴿٤٥﴾ النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿٤٦﴾﴾

شیکردنه وه ی ئه م دوو ئایه ته، له پینچ برگه دا:

(١)- ﴿فَوَقَّهٗ اللّٰهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكْرُوْا﴾، خواش له خراپه کانی ئه و پیلانه ی گێرایان پاراستی.

دوا ی ئه وه ی گوئی: کاری خۆم هه واله ی خوا ده که م و خۆم به خوا ده سپێرم، به راستی هه ر که سێک خۆی به خوا بسپێری، خوا زایه ی ناکات، ئاگای لێی ده بێ و مشووری لێی ده خواو سه ره په رشتی ده کات، یه که سه ر به دوا ی ئه وه دا ده فه رموی: ﴿فَوَقَّهٗ اللّٰهُ﴾، ئه م (ف) یه که له سه ر: ﴿فَوَقَّهٗ﴾ یه، وا پێده چێ (فَاءُ التَّعْقِيبِ) بێ، واته: یه که سه ر دوا ی ئه وه خوا پاراستی له خراپه کانی پیلانی وان، ئه و پیلانه ی ده یانگێرا.

(٢)- ﴿وَحَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ﴾، شوینکه وتوانی فیرعه ون، ده سه ودا یه ره ی فیرعه ونیش، سزایه کی خراپ ده وری دان، گه مارۆی دان.

که ده فه رموی: ﴿فَوَقَّهٗ اللّٰهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكْرُوْا﴾، (مَا: مَصْدَرِيَّة) (مَا: بۆ چاوگه، واته: (سَيِّئَاتٌ مَّكْرِهِمْ، وَالْإِضَافَةُ بَيَانِيَّةٌ وَهِيَ هُنَا فِي قُوَّةٍ إِضَافَةُ الصِّفَةِ إِلَى الْمَوْصُوفِ)، که ده فه رموی: ﴿سَيِّئَاتِ مَا مَكْرُوْا﴾، واته: (سَيِّئَاتِ

مَكْرِهْمُ)، ئىنجا لىرەدا ئەم پالدانەى (سَيِّئَاتٍ) بۆ لای (مَامَكْرُوا) پالدانە بۆ پوونکردنەو، كە لىرەدا لە ھىزى ئەو ەدايە، سىفەتەىك پالبدىتە لای ەو سەفكراوێك.

﴿وَحَاقَ يَنَالٍ فِرْعَوْنَ﴾، (حَاقٌ: أَي نَزَلَ أَوْ أَحَاطَ)، (حَاقٌ): ھەم بە مانای دەورەدان و گەمارۆدان دى، ھەم بە مانای ھاتنە سەرو دابەزىن، دى، واتە: دابەزى ە سەردارو دەستەى فىرەوون خراپترین سزا، ياخود خراپترین سزا دەورى دان.

(الطبري) لە تەفسىرى ئەم ئايەتە موبارەكەدا دەلى: (فَدَفَعَ اللَّهُ عَنْ هَذَا الْمُؤْمِنِينَ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ، بِإِيمَانِهِ وَتَصَدِيقِ رَسُولِهِ مُوسَى، مَكْرُوهُ مَا كَانَ فِرْعَوْنُ يَنَالُ بِهِ أَهْلَ الْخِلَافِ عَلَيْهِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْبَلَاءِ، فَتَجَاءُ مِنْهُ) (۱).

واتە: خوا ﷻ لەو برپادارەى نىو دارودەستەى فىرەوونى دوور خستەو، بە ھوى ئىمانەكەى و بەراستدانانى پىغەمبەرەكەيەو، كە مووسايە، زيان و خراپەى ئەو كە فىرەوون ھەر كەسىك لە دژى جوولابايەو ەو سەرىپچى لىكردبايە، سزای دەدا، خوا ئەوى لەو ئازارو ئەشكەنجەيە دەرباز كرد.

چونكە ھەندىك لە زانايان گوتوويانە: دوایى فىرەوون بە شىوہەكى زۆر خراپ، ئەو پىاو ە برپادارەى كوشتو، ئىنجا ئەگەر وابى كە خوا دەفەرموى: خوا پاراستى لە خراپەى پىلانى ئەوان، مەبەست ئەوہە كە دەربازى كردو ەو پاراستوويەتى لەوہى ھەلىگىرپنەو، يان تەنازوليان بۆ بكات و دەستبەردارى ئايىن و بەرنامەكەى بى.

بەلام ەك (الطبري) گوتوويەتى و پوولەتى ئايەتەكانىش دەيگەيەنى، خوا ﷻ ەك چۆن ئىمانەكەى پاراستو ەو پووحەكەى پاراستو، جەستەكەشى پاراستى و زەفەريان پى نەبردبى، ھەلبەتە ئەگەر جەستەكەى چەند پوژىكى دىكەش ژيا

بئی، ماوهیه کی دیکهش ژیا بئی، بهلام خوا ﷺ ئیمانە که ی سهلامهت کردبئی، مانای وایه هەر پارێزراو بووه، ههروهها ئه گهر ئه و چهند رۆژه، یان ئه و چهند ساله ی دیکهش نه ژیا بئی و، له بهینیان بردبئی و سزایان دابئی، دیسان هەر پارێزراو بووه، مادام دهسته بهرداری ئایین و عه قیده که ی نه بووه و، پاشه کشه ی نه کردوه.

ئنجاکه خوا ده فهرموئی: ﴿وَحَاقَ بِكَالٍ فِرْعَوْنُ سَوْءُ الْعَذَابِ﴾، ئه مه دوو واتای لیوه رده گیرین:

أ- ده گونجی مه به ست پیی خنکیترانی، فیرعه ون و سوپایه که ی بئی له ده ریای سووردا.

ب- ده شگونجی مه به ست سزادرانیان و سووتیتزانیان بئی له جیهانی به رزه خ دا.

۳- ﴿النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا﴾، ئاگر، به یانیان و ئیواران له سه ری راده نویتزین، واته: دوا ی خنکیترانیان، له جیهانی به رزه خیشدا، به سووتیتزان به ئاگر سزا ده درین، له بهر ئه وه ی سزای به رزه خ یه کسه ر دوا ی مردن ده ست پیده کات، بۆیه یه کسه ر دوا وه به بئی عه تفکردنه وه و بادانه وه باسی سزای به رزه خ ده کات، ههروهک له سووره تی (نوح) یشدا خوا ﷺ شیوه ی ئه وه بۆ گه لی نووح باس ده کات، که ده فهرموئی: ﴿مِمَّا خَطَبْتِهِمْ أَعْرِفُوا فَأَدْخَلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا﴾، واته: به هۆی خراپه کانیانه وه خنکیتران، نغروکران له تۆفان دا، یه کسه ر به دوا ی ئه وه شدا خرا نه نیو ئاگره وه و، جگه له خواش هیچ پشتیوان و هاوکارانیکیان ده ست نه که وتن، ئه مه له سووره تی (نوح) دا هاتوه، که واته: له ویشدا یه کسه ر خرا نه نیو ئاگره که یان، دوا ی خنکیترانیان، به (فَاءِ التَّعْقِيبِ) هاتوه، واته: یه کسه ر به دوا ی خنکیترانیاندا، خرا نه نیو ئاگریشه وه، که به دلنیا یی مه به ست پیی ئه و ئاگره یه، که له قوناغی به رزه خدا پیی سزا ده درین، چونکه دوا یی لیره ش ده فهرموئی:

۴- ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ﴾، ئه و رۆژه ش که ئاخیر زه مان (السَّاعَةُ) دی، (فه رمان ده کری): دارو دهسته ی ففیرعه ون بخه نه سه خترین ئازارو ئه شکه نه جوه.

(السَّاعَةُ) له قورئاندا به زۆریی به مانای ئاخیر زەمان دى، ئەو کاتەى که ئەم ژيانە دنیایەى تیدا کۆتا دى، بەلام له هەندىک شوێندا (السَّاعَةُ) به مانای پوژى دواى دى، یاخود به مانای (قیامە) دى، ئنجا لێره به دنیایى به مانای (قیامە)ه، چونکه دەفەرموێ: ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ﴾، ئەو پوژەش که (السَّاعَةُ) راست دەبێتەوه، واتە: قوئانغى دووهمى پوژى دواى دى، که بریتیه له زیندووکرانهوهو لپرسرانهوه.

﴿أَدْخُلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ﴾، فەرمان دەکری که فیرعهون و شوینکهوتووای بخەنە نێو سەختترین سزاوه، خوێنراویشتهوه: (أَدْخُلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ)، واتە: ئەى شیوینکهوتووای فیرعهون، نیزیکانی فیرعهون! بچنە نێو سەختترین سزاوه، که دەفەرموێ: ﴿وَحَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ﴾، دواى دەفەرموێ: ﴿النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا﴾، دواى دەفەرموێ: ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخُلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ﴾، یهکیک له زانیان ئاوا مانای کردوون: دەلێ: (هُوَ إِعْرَاقُهُمْ فِي الْبَحْرِ، الْأَحْمَرُ ثُمَّ عَذَابُ الْبَرْزَخِ رَأْسًا، ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)، واتە: سى جوړه سزا بو فیرعهون و شوینکهوتووای هەن: خنکێترانیان له دەریای سووردا، ئنجا یهکسەر سووتێترانیان له قوئانغى بهرزەخدا به ئاگرو، دواى ئەوهى قوئانغى بهرزەخیش بهسەردهچى، یهکسەر چوونه نێو سەختترین سزاوه، له قیامەتدا.

کهواتە: ئەوهى له قوئانغى بهرزەخدایه، له چاو ئەوهى له قیامەتدایه، سووکه، چونکه دەفەرموێ: ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ﴾، ئەو پوژەى که قیامەت دى، بیانخەنە نێو سەختترین سزاوه، کهواتە: له قوئانغى بهرزەخدا سزایهکیان ههیهو، هەر دەسووتێترین و، تهنیا بهیانیان و ئیوارانه، بەلام له پوژى دواى دا بهس بهیانیان و ئیواران نیه، بهلکو سزایهکیان بهردهوامه و نهپساوهیه.

(الطبري) له تەفسیره کە ی خۆیدا^(۱) ئەم دەقە ی هیناوه: (عَنِ السُّدِّيِّ، قَالَ: «بَلَّغْنِي أَنَّ أَرْوَاحَ قَوْمٍ فِرْعَوْنَ فِي أَجَوَافِ طَيْرٍ سَوْدٍ تُعَرِّضُ عَلَى النَّارِ غُدُّوًا وَعَشِيًّا، حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ»).

له سوددی گێردراوه تەوه، گوتهوویه تی: پیمگە یشتوه که پروحه کانی گەلی فیرعهون له نێو کهلهشی بالندانی رهش دان، به یانیان و ئیواران راده نوێترین له سه ر ناگر، تا کو ئاخیر زه مان دی، یاخود تا کو قیامه ت دی.

که گوتمان: ﴿أَدْخُلُوا﴾، خوێنراوه تەوه ش: (أَدْخُلُوا):

(أ) - ئنجا ئە گەر (أَدْخُلُوا) بئ: (أَدْخُلُوا أَيُّهَا الْمَلَائِكَةُ! آل فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ)، واتە: ئە ی فیرشته کان! فیرعهون و دارو دهسته که ی بخه نه نێو سه ختترین سزاوه.

(ب) - به لām ئە گەر (أَدْخُلُوا) بئ: (أَدْخُلُوا يَا آل فِرْعَوْنَ! أَشَدَّ الْعَذَابِ) واتە: ئە ی فیرعهون و دارو دهسته که ی! بچنه نێو سه ختترین سزاوه.

شایانی باسه: ئیمه له تەفسیری سووره تی (المؤمنون) دا له تەفسیری ئەو ئایه ته موباره که دا که ده فهرموئ: ﴿وَمَنْ وَرَّاهُمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾، له پشتیانوه په رده یه ک هه یه تا کو ئەو رۆژه ی که تێیدا زیندوو ده کری نه وه، لهوئ باسی کمان کرد له باره ی قوناغی به رزه خه وه، باسی کی مه یله و تیرو ته سه ل له قه ده ر قه باره ی ئەم تەفسیره و، لیره دا دوو باره ی نا که ی نه وه، به لām ئەم فهرمووده یه دینین، که لهوئش هیناومانه:

إِنَّ أَحَدَكُمْ، إِذَا مَاتَ، عُرِضَ عَلَيْهِ مَقْعَدُهُ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ، إِنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ، فَمِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ، وَإِنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ فَمِنْ أَهْلِ النَّارِ، فَيَقَالُ: هَذَا مَقْعَدُكَ حَتَّى يَبْعَثَكَ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ { أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۱۳۷۹، وَمُسْلِمٌ: ۲۸۶۶، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۱۰۷۲، وَالنَّسَائِيُّ فِي الْكِبَرِيِّ: ۱۱۴۶۳، وَابْنُ مَاجَه: ۴۲۷۰ عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا }.

پېغەمبەر ﷺ دەفەرموی: یەکیک لە ئیوه که مرد، شوینی نشینگە کهی (ئەو شوینە ی تیدا نیشته جی دەبی) بەیانیان و ئیواران پیشانی دەدری، ئەگەر لە ئەهلی بەهەشت بی، ئەو شوینی ئەهلی بەهەشتی پیشان دەدری، ئەگەر لە خاوەنانی ئاگریش بی، شوینی خاوەنانی ئاگری پیشان دەدری و، پی دەگوترێ: ئەمە شوینە که تە تا کو خوا رۆژی قیامت زیندووت دەکاتەو.

ئەجا که دەفەرموی: پیشانی دەدری، دەگونجی مەبەست ئەو بی که بەس پیشانی بدری، دەشگونجی مەبەست چوونە دۆزەخ بی، بەلام زیاتر بەیانیان و ئیواران هەست بە سزایە که بکات، یاخود هەست بە نەعمەت و خوشیە که بکات، بەلام لە قیامتدا بەردەوامە، بەیانیان و ئیواران و لە هەموو کاتەکاندا، ئەو سزایە بو دۆزەخیە کان هەیهو، ئەو نەعمەت و خوشیەش بو بەهەشتیە کان هەیه.

خوا بە لوتف و کەرەمی خوێ ئیمە لەو کەسانە بگێرێ که لە دنیا دا لە بەهەشتی ئیماندا بین و، لە قوناغی بەرزەخدا لە ئیو نازو نەعمەتی خوا دا بین و، لە رۆژی دوايشدا هەر لە بەهەشتەکانی خوا دا بین، لە خزمەت پېغەمبەری خاتەمدا ﷺ چونکە کەسێک لە دنیا دا نەچوو بیتە بەهەشتی ئیمان و بو خوا صولحانەو، بە دلناییی لە بەرزەخیشدا، چاوی بەو بەهەشتە ناکەوێ و، لە رۆژی دوايشدا چاوی پیناکەوێ.

بەرێـزان!

ژیان لە سایە ئیماندا ژيانیکی پر چێژو لەزەتە، هەرچەندە مرووف لە زینداندای، پاكردوو و هەلاتوو بی، هەژار و نەدار و قەرزدار بی، نەخوش و دەردەدار بی، بەلام بە هوێ ئیمانەکیەو، هەست بە ئوخژن و ئارامیی و دلناییی دەکات، بەلام کە ئیمانی نەبوو، ئەگەر لە کۆشکێکدا بی خشتیکی زیرو خشتیکی زیو بی، کە شتی وا هەرگیز لە دنیا دا نەبوو، یان وەک کوردەواریی

دەلێن: (سەری لە پلاوو گوشت بگیری)، بایی فلسیکە مادام لە دەروونەو
خۆشحال نەبێ، ئیمانە کە پرووحی ئینسان شاد دەکات، دلی ئینسان خۆش
دەکات، پەيوەندیی لە گەڵ خوايە، کە مەرووف شادمان و بەختەوەر دەکات، وەک
خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿الَّذِينَ ءَامَنُوا وَنَطَمَنُ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ
تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ (الرعد، واتە: ئەوانە ی پروایان هیناوەو دلیان بە یادی
خوا ئارام دەگرن، ئەها (ئاگاداربەن!) هەر بە یادی خوا دلان ئارام دەگرن.

خوا بە لوتف و کەرەمی خۆی لەو کەسانەمان بگیری، کە دلیان بە یادی خوا،
بە هۆی ئیمان و بەهۆی پەيوەندییەو لە گەڵ خواداو، بە هۆی بەندایەتیەو
بۆ خوا ئارامگرتوو، داسەکناو و ئۆخژن بۆ هاتووە.

کورتە باسیک

لیزانی و حکمه تی پیاوه بروداره بهرگریکاره که له موسا

ئهو پیاوه بروداره که ئیمانه کهی خووی شاردۆتهوه، به پپی ئایه ته که که ده فهرموئ: ﴿وَقَالَ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَنَهُ﴾ (۲۸) پیاویکی برودار له ئالی فیرعهون {آل} واته: دارو دهسته، نیزیکان و شوینکه وتووایی فیرعهون، که ئیمانه کهی خووی شاردۆتهوه، گوئی، به پپی ئهم رسته قورئانییهی ئهم ئایه ته موباره که، ئهو پیاوه پیاویکی ده سترۆیشتوو بووه له نیو دهسته و دایه ره ی فیرعهوندا، ئه گه رنا کابرایه کی دیکه ی غهواره، یاخود که ئهو پیگه و پله یه ی نه بی، نه ده توانی بیته کوړو مه جلیسی فیرعهون و، نه ده شتوانی بهو شیوه یه قسه بکات، ئنجا با سه رنج بدهین، ئهو پیاوه چه ند حه کیم و لیزان بووه:

(۱)- یه ک له حکمهت و لیزانییه کانی ئه وه یه، که ده لی: ﴿أَنْقَتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ﴾ (۲۸) به پرسیار کردنی نکو و لیلیکه رانه: ئایا هه ر له بهر ئه وه پیاویک ده کوژن، که ده لی: پهروه ردگارم خوایه؟! واته: پهروه ردگار بوونی خوا ﷻ شتیکی زۆر پروون و ئاشکرایه، هی ئه وه نیه خه لکی له سه ر بکوژری، چونکه ئه وه داخوازی عه قله، داخوازی زگماکه، داخوازی زانسته، داخوازی واقیعه، که واته: نه ده بوو له سه ر ئه وه قسه هه قه، ئهو پیاوه بکوژن، لیته دا جار ی ئهو پیاوه بروداره زۆر خووی ده رناخت، بهس ئه وه نده ده لی: ناب ی مروؤف له سه ر ئه وه بکوژری، که دان به پهروه ردگاریتی خوا دا دینی بو خو ی.

(۲)- ده لی: ﴿جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ له پهروه ردگارتانه وه به لگه رۆشنه کانی بو هیئان، واته: ئه وه مووسایه ﷺ شایسته ی کوشتی نیه چونکه: یه که م: که ده لی: پهروه ردگارم خوایه، ئه وه شتیکی به لگه نه ویست و ئاشکرایه، دووهم: له بهر ئه وه ی به لگه شی له پهروه ردگاره وه بو هیئان، به لگه رۆشنه کانی بو هیئان و به بی به لگه قسه ناکات.

(۳)- دەلّی: ﴿وَإِنْ يَكُ كَذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ، وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ﴾، واتە: مووسا حاڵی لە دوو ئەگەر بەدەر نیە:

أ- یان ئەوەتا درۆ دەکات، ئەو کاتە زیانی درۆیەکی بۆ خۆی دەگەرێتەووەو مەیدانی درۆیە کورتە.

ب- یاخود راستگۆیە، ئەو کاتە ئەگەر هەمووشی نەبێ، هەندیک لەوەی هەره‌شە ی‌پێتان لێ دەکات، تووشتان دێ، چونکە هەندیکی بەسەر جیلی یەکه‌میان دێ و جیلەکانی دیکە ی‌دوایی ئەو نایینن، ئەگەر تەنیا مەبەست سزای دنیایی بێ، یاخود: ئەوەی مووسا هەره‌شەتان پێ لێدەکات، هەم سزای دنیاییە، هەم سزای پ‌وژێ دواپیە، سزای دنیاییتان هەر لە دنیا دا دەیبینن و پ‌پێتان دەگات، ئەوەی پ‌وژێ دواپیش دواپی پ‌پێتان دەگات، بۆیە دەلّی: هەندیک لەوەی کە بەل‌پێتان پ‌دەدات واتە: هەره‌شەتان پ‌ لێدەکات، تووشتان دێ.

(۴)- دەلّی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَابٌ﴾، بەد‌ل‌نیایی خوا پ‌ت‌نمایی کەسێک کە زێدەپ‌و‌ییکاری زۆر درۆزن بێ، پ‌ت‌نمایی ناکات.

ئەم قسە یە وەک تیغێکی دوو دەم وایە، واتە: ئەگەر گریمان مووسا پ‌یغەمبەر نەبێ و ب‌لّی: پ‌یغەمبەرم، ئەو زۆر زێدەپ‌و‌ییکارەو، ئەگەر نوێنەری خوا نەبێ، ب‌لّی: نوێنەری خوا و خوا ناردوومی، مانای وایە زۆر درۆزنە، چونکە گەورەترین درۆ ئەو یە ئینسان بە ناوی خواوە بیکات، بەلام ئەو زیاتر مەبەستی پ‌ ئەو بوو: کەسێک ب‌پ‌وا بە پ‌یغەمبەری نەه‌یتێ لە کاتیکدا کە بەل‌گە گەلی لە خواوە ه‌یناون، بەل‌گە پ‌ۆشەکان، مانای وایە زێدەپ‌و‌ییکارەو، کەسێک ب‌پ‌وا بە پ‌یغەمبەری خوا نەه‌یتێ و پ‌ه‌تی بکاتەووەو هەره‌شە کوشتنی ل‌یکات، مانای وایە زۆریش درۆزنە، کە مەبەستی پ‌ فیرەوونە، واتە: قسەکی بە هەردوو دیواندا دەگونجێ تەفسیر بکری، چونکە نایەوێ هەر لەو سەرەتاوە ناسنامە ی‌خۆی کەشف بکات، بۆ ئەوەی پ‌ی قسەکانی و پ‌ی بەرگریکردنەکی لێ نەگیری.

(۵)- چەند جارێک بە: ﴿يَقَوْمُ﴾ دەیانداوێتی، ئەو گەلە کەم! واتە: منیش یەکیکم لە خۆتان و، پیاویکی غەوارەو بێگانه نیم پێتان، بەرژەووەندیی من بەرژەووەندیی تێوەشەو، زیانی تێوە زیانی منیشە.

(۶)- واقعی ئیستایان بەراورد دەکات، لەگەڵ هاتنی بەلای خوادا: ﴿يَقَوْمُ لَكُمْ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَهَرْنَ فِي الْأَرْضِ﴾، ئەو گەلە کەم! ئەمڕۆ تێوە حوکمرانیستایان هەیهو بالادەستن لە زەویدا: ﴿فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا﴾، بەلام کێ لە سزای خوا دەر بازمان دەکات ئەگەر بۆمان هات؟ واتە: بەوێندە دەستەلات و توانایەیی هەتانه، بوغرا مەبن و لە خۆبایی مەبن، چونکە ئەگەر سزای خوامان بۆ هات، هیچ کەس ناتوانی سەرمان بخات، خۆشی لەگەڵ واندا حیساب دەکات.

(۷)- دواي ئەوێ فیرەهون قسە ی پێدەبڕی، چونکە: ﴿قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ﴾، لە زمانی عەرەبیدا: رستە ئەگەر بە (ف) یان (و) یان (ثم) بانه درێتەوه، مانای وایە هەر یەک قسەیه، کەواتە: قسە کە ی فیرەهون بۆتە نێواخی قسە ی ئەو و قسە ی پێریوه، ﴿قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ﴾، فیرەهون گوێ: هەر ئەوێتان پێ دەلێم کە خۆم دەبینم و هەرچی من دەلێم راستەو، تەنیا بەرەو راستە پێ رێنماییتان دەکەم.

ئنجای حیکمەتی ئەو پیاو بەرپادارەش ئەوێه کە هیچ تەعلیق لەسەر قسە کە ی فیرەهون نادات، وەک ئەو قسە یە هەر نە کرابی، چونکە قسە یە کێ پووچ و بۆشەو خۆی بەسەرەوه نابات، خۆی پێیهوه سەرقال ناکات، یە کسەر ئەو قسە ی دیکە ی بەدوادا دێتی:

(۸)- ﴿وَقَالَ الَّذِي ءَامَنَ يَقَوْمُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ﴾، ئەوێ برپای هێناوو گوێ: ئەو گەلە کەم! من مەترسیی رۆژی حیزبەکانم لێتان هەیه، واتە: مەترسیی رۆژانێک کە کۆمەلە کافرەکان تێیان دا فەوتیتراون، ئنجای چەند نموونە یەکیان دەخاتە بەرچاو: ﴿مِثْلَ دَابِّ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظَلَمًا

لِّلْعِبَادِ ﴿۹﴾، وهك عادهتی گهلی نووح و، (گهلی) عادو، (گهلی) سهموودو، ئەوانه‌ی دواى وانیش، خواش سته‌می بۆ به‌نده‌كان ناوئى، لیره‌دا ئەو پیاوه پرواداره سه‌رنجیان راده‌كیشی بۆ میژوو، كه ئیوه تاكه گه‌لیك نین و تاكه كوومه‌لگایه‌ك نین، پیغه‌مبه‌ریكتان له‌ خواوه بۆ هاتبی، به‌لكو گه‌لی نووحیش خوا نووحی بۆ ناردن و، گه‌لی عادیش خوا هوودی بۆ ناردن، گه‌لی سه‌موودیش خوا صالحی بۆ ناردن و، ئەوانه‌ی دواى وانیش، به‌لام ته‌ماشای بکه‌ن سه‌ره‌نجامیان چۆن بوو، بۆ هه‌ر کامیك له‌وانه‌ پۆژیک و کاتیك هه‌بوو تییدا سزای بدرین، له‌به‌ر ئەوه‌ی به‌ ده‌م بانگه‌وازی خواوه نه‌چوون، كه‌واته: ئیوه‌ش هه‌ولبده‌ن به‌ مه‌رده‌ی ئەوان نه‌چن و په‌ند له‌وان وه‌ربرگن، ﴿وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعِبَادِ﴾ ﴿۹﴾، به‌ دلتیایی خوا سته‌می ناوئى بۆ به‌نده‌كانی، نایه‌وئى سته‌میان لی بکات.

۹- ئنجا له‌ دنیاوه ده‌یانبات بۆ قیامه‌ت: ﴿وَيَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ النَّارِ﴾ ئە‌ی گه‌له‌که‌م! من مه‌ترسیی پۆژی یه‌کدی بانگکردنم لیتان هه‌یه، ئەو پۆژه‌ی خه‌لک ده‌یکاته بانگه‌ بانگ، (التنادي) یانی: یه‌کدی بانگکردن، فریشته‌ مرو‌فان بانگ ده‌که‌ن، مرو‌فه‌كان هیندیکیان هیندیکیان بانگ ده‌که‌ن، مرو‌فه‌كان له‌ فریشته‌كان ده‌پارێنه‌وه كه داوایان بۆ له‌ خوا بکه‌ن، ده‌بیته پۆژی یه‌کدی بانگکردن به‌ گشتی، ﴿يَوْمَ تُولَوْنَ مُدْبِرِينَ مَا لَكُمْ مِّنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ﴾ ﴿۹﴾، ئنجا سروشتی ئەو پۆژه‌یان بۆ پوون ده‌کاته‌وه: ئەو پۆژه‌ی پشت هه‌لده‌که‌ن، راده‌که‌ن (له‌ سزای خوا)، به‌لام هه‌یج پارێزه‌ریکتان نیه‌ له‌ سزای خوا، ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾ ﴿۹﴾، هه‌ر كه‌سیكیش خوا گومرای بکات، هه‌یج رینماییکاریکی نیه‌.

۱۰- ئنجا نموونه‌یه‌کیان هه‌ر له‌ ژبانی خویندا بۆ دینیتته‌وه، كه ره‌وانه‌کرانی یوسوفه **يُوسُفُ** ﴿۱۰﴾ بۆ لایان: ﴿وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِّمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَن يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُّرْتَابٌ﴾ ﴿۱۰﴾، به‌ دلتیایی پیشتیش یوسوف به‌لگه‌ رۆشنه‌کانی بۆ هینان، كه‌چی ئیوه له‌ باره‌ی ئەوه‌وه كه‌ هینابووی له‌ خواوه، هه‌ر له‌ دوو دلییدابوون، هه‌تا کاتیك كه‌ مرد، گووتان: له‌ دواى وی خوا هه‌یج پیغه‌مبه‌ریك ره‌وان ناکات، (واته:

کهسی دیکه نایهت بلّی: من پیغمبهرو رهوانهکراوی خوام، مانای وانیه که بروایان بهوه بووه که یوسوف پیغمبهری خوایه واته: کهسی دیکه نایی ئهو ئیددیعیاه بکات)، ﴿كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُّرْتَابٌ﴾، خوا ئاوا بهو شیویه ههر کهسیک زیدهرؤییکاری دل پر له گومان بی، گومرای دهکات.

ئنجا ئهمه یان فهرمایشتی خوای پهروهردگاره، یان ههر قسهی خوویهتی، که پیناسهی ئهوانه دهکات: ﴿الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ﴾، ئهوانهی شهپه قسه دهکهن له دژی ئایهتهکانی خوا، بی ئهوهی بهلگهیهکیان بو هاتبی، ﴿كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، ئهو موناقهشهو شهپه قسهیه بهبی بهلگه له خواوه، مایهی گهورهترین رق و بوغزه له لایهن خواوهو له لایهن پروادارنهوه، ﴿كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ﴾، ههر بهو شیویه خوا موور بهسهر ههر دلّیکی خو بهزلگری خو سهپینی خه لک تیکشکینهروهوه دهئی.

دووباره فیرعهون دّیهوه قسهوه: ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَنْهَكُنْ ابْنِ لِي صِرَاحًا لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ﴾، فیرعهونیش گوئی: ئهی هامان! کوشکیکم بو دروست بکه (بینایه کی بهرز)، بهلکو لهوئوه بگهمه ریپازهکان، ﴿أَسْبَابَ السَّمَوَاتِ فَأَطَّلِعَ إِلَى إِلَهِ مُوسَى﴾، دهروازهو ریپازهکانی ئاسمان تاکو لهوئوه تهماشای پهراستراوی مووسا بکه، ﴿وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَاذِبًا﴾، من پیشم وایه مووسا درؤ دهکات، واته: راست ناکات پهراستراوی وی له ئاسمانیش نیه، ﴿وَكَذَلِكَ زُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءُ عَمَلِهِ وَصُدَّ عَنِ السَّبِيلِ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ﴾، بهو شیویه کردهوه خراپهکهی فیرعهون بو فیرعهون رازینرابووهو له ری لادراو، پیلان و نهخشهی فیرعهونیش تهنیا لهسهر به فهتارهت چوونداوو، کهواته: ئهم قسهیهی فیرعهون که به هامان دهلی: کوشکیکم بو دروست بکه، ههر فیلیک بووه له خه لکهکهی کردوه، فیلهکesh ئهوه بووه که فیرعهون به زمانی حال به خه لکهکهی گوتوه: ئهو کهسهی مووسا دهلی: پهروهردگارمهو منی ناردوه،

هەر دەبى له شویتىك هەبى، باشه ئەوه لەسەر زهوى ديار نیه، دەبا ئاسمانى
بۆ بېشککین داخۆ لهوئى هەیه؟ ناستوانین ئاسمان بېشککین، کهواته: ههچ
به لگهیهک نیه لهسەر ئەوهى په رستراوه کهى مووسا، پهروه رداره کهى مووسا،
بوونی هەبى؟! وىستوو یه تی ئاوا بهو شیوه یه خه لکه که چه واشه بکات.

(۱۱) - دیسان ئەو پیاوه بروداره خوئى بهسەر ئەو قسهى فیرعه ونیشه وه نابات، چونکه
دهزانى قسه یه کى چه واشه کارانه یه، به لکو لهسەر قسهى خوئى به رده وام ده بى:
﴿وَقَالَ الَّذِي ءَامَنَ يَقَوْمِ اتَّبِعُونِ اِهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ﴾، ئەمجاره
ئەم پیاوه بروداره، زیاتر په رده لهسەر که سایه تى راسته قینه ی خوئى لاده دات و زیاتر
خوئى ده ناسیتى: ئەوهى برۆای هیناوه گوئى: ئەى خه لکه کهم! شوینم بکهون به رهو
راسته رى، به رهو سه ر راستى رینماییتان ده کهم.

(۱۲) - ﴿يَقَوْمِ اِنَّمَا هَذِهِ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا مَتَّعْ وَاِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ﴾
که ده زانى ئەو خه لکه به هوئى ژيانى دنياوه، فیرعه ونه کان باریان لیدهنن و هه لیان
ده خه له تینن، فیرعه ونه کان ده سته موئیان ده کهن، بۆیه ده یه وئى ژيانى دنیا یان وه ک خوئى پى
بناسیتى، ده لئى: ئەى گه له کهم! ئەم ژيانه دنیا یه ته نیا رابواردنیکى کاتیه و مه نزلگای کوئای
شوئى تیدا نیشه جیوون و مانه وه یه، کهواته: بهو تۆزه دنیا یه که به ده سته فیرعه ونه وه یه،
خوئان بیهش مه کهن لهو مه نزلگای کوئایه، ئەم ژيانى دنیا یه هه رچوون بى ده بریته وه.

(۱۳) - ئنجا هانیانده دات بۆ ئەوهى خوئان له کرده وهى خراپ بپاریزن و، کرده وهى
چاک بکهن: ﴿مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى اِلَّا مِثْلَهَا﴾، هه ر که سیک کرده وه یه کى
خراپ بکات، ته نیا به ئەندازه ی خراپه کهى سزای ده دریته وه، ﴿وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا
مِّنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾، به لام هه ر که سیک کرده وهى باش بکات،
له ئیر یان له مئ و، بروداریش بى، ﴿فَاُولٰٓئِكَ يَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ يَرْزُقُوْنَ فِيْهَا بِغَيْرِ
حِسَابٍ﴾، ئا ئەوانه ده چنه به هه شته وه، به بى ئەژمار بژیویان ده دریتى، واته: بۆیان
ناژمیردرى هینده زۆره.

(۱۴) - ئىنا شىۋەى دواندەكەى توندتر دەكات لە خەلكەكە، واتە: لە قىتئەكان، گەلى فیرەهون: ﴿وَيَقَوْمٍ مَا لِيَ أَدْعُوكُمْ إِلَى التَّجْوَةِ وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ﴾، ئەى گەلەكەم! ئەو چیمە (زۆر جێى سەرسویمانە) كە من بانگتان دەكەم بۆ سەرفرازیى و دەربازبوون و، ئیوێش من بانگ دەكەن بۆ ئاگر، واتە: من بانگتان دەكەم بۆ ئیمان هێنان بە مووسا و پەيامەكەى وى، كە پێى دەربازبوونە، ئیوێش من بانگ دەكەن بۆ كۆیلايەتیی بۆ فیرەهون، كە ئەو پێى چوونە نێو ئاگرە.

(۱۵) - ئىنا زیاتر پەردە لەسەر پەيامەكەى خۆى لادەدات: ﴿تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَرِ﴾، ئیوێش من بانگ دەكەن كە بێپروابم بە خوا، شتێكى بكەمە هاوبەش، كە زانیارییم لە بارەىوێش نیه، هاوبەشى خوا بێ، (كە بریتیه: لە فیرەهون)، منیش بانگتان دەكەم بۆ لای خواى بالا دەستى لێبوردە.

یانى: بالا دەست بەسەر فیرەهونیشداو، لێبوردەى بۆ ئیوێش ئەگەر بگەرێنەوێش.

(۱۶) - دواى دەلى: ﴿لَا جَرَمَ أَنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَنْ مَرَدْنَا إِلَى اللَّهِ وَآبُ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ﴾، هیچ گومانى تێدانیه ئەوێش ئیوێش منى بۆ لای بانگ دەكەن، نە لە دنیاو نە لە دواڕۆژدا، هیچ بانگکردنى نیه، واتە: بانگى بەندەكان و مرووفەكان ناكات، بێپرستى، چونكە شایستەى پەرستەران نیه، یاخود: هیچ وەلامێكى نیه بۆ هیچ پارانەوێشك، هەرچەندە پەرستەرەكان لێیان بپارێنەوێش، بەلام هیچ وەلامیان نیه نە لە دنیاو، نە لە دواڕۆژیشداو لە فریایان نایەن، ﴿وَأَنْ مَرَدْنَا إِلَى اللَّهِ وَآبُ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ﴾، بە دنیایی گێرانەوێشمان، شوێنى گەرانەوێشمان تەنیا بۆ لای خوايه، ﴿وَأَبُ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ﴾، زێدەپۆشكارەكانیش هاوێشمان ئاگرە.

(۱۷) - لە كۆتایی دا دەلى: ﴿فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولَ لَكُمْ﴾، لەمەودوا دیتەوێش بیرتان، ئەوێشمان بەبیردیتەوێش كە من ئێستا پێتان دەڵێم، واتە: پۆشك دى ئەو قسانەى

من دیننه وه بیر خوٚتان و په شیٚمان ده بنه وه له سهر ئه وه ی به قسه ی منتان نه کردوه،
﴿وَأَفْوِضْ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ﴾ کاری خوٚشم به خوا ده سپیرم، ﴿إِنَّكَ اللَّهُ بَصِيرٌ﴾
﴿بِالْعِبَادِ﴾ به دلنیا یی خوا بینهری بهنده کانیه تی، مسوگهریش خوا ﴿وَلِلَّهِ﴾ ده ربازی
کردوه له فیرعه ن و دارو دهسته که ی وهک فهرموویه تی: ﴿فَوَقَّهٗ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا
مَكَرُوا وَحَاقَ بِغَالِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ﴾

ئهمه کورته باسٚیک بوو، له باره ی ئه وه حکمه ت و لیزانییه ی ئه وه پیاوه
برواداره به کاری هیناوه له حاله تی بهرگریکردنی له مووسادا ﴿الْعَالَمِينَ﴾.

خوا به لوتف و کهږه می خوٚی حکمه ت و لیزانی به هه موو لایه کمان
به خشی له کاتی قسه کردماندا، به تایه ت له کاتی خه لک بانگ کردماندا بو لای
خوا ﴿وَلِلَّهِ﴾.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی چوارەم

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان چواردە (۱۴) ئايەت دەگرېتە خۇى، ئايەتەکانى: (۴۷ - ۶۰)،
تەوھرى سەرەكىي ئەم چواردە ئايەتە، باسى (پوژى دوايى) يە.

ئىنجا باسى خواناسىي و بەلگەکانى خواناسىي، لە ميانى پېشاندانى نىعمەت و
چاکەکانى خوا لە ژيانى مروّقد.

دوايى باسى ئيمان بە خوا ﷻ، باسى پېغەمبەرەيەتیی و وەحیی.

لە نىواخنى ئەوەشدا، چەند راستىيەكى گەورەو گرنگى جوړاو جوړ، ئاویتەى
ئەو تەوھرانە کراون، وپراي چەند پېنمایيەكى گرنگ بو پېغەمبەرى خوا ﷻ،
بو پروادارانى شوینکەوتوو.

﴿وَإِذْ يَتَحَاوَرُونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا
كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنتُمْ مُّعْتَدُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِّنَ النَّارِ ﴿٤٧﴾ قَالَ الَّذِينَ
اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّكَ اللَّهُ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ﴿٤٨﴾ وَقَالَ الَّذِينَ
فِي النَّارِ لِحِزْنِهِ جَهَنَّمَ أَدْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ ﴿٤٩﴾ قَالُوا
أَوَلَمْ تَكُنْ تَأْتِيكُم رُّسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَىٰ قَالُوا فَادْعُوا وَمَا دُعَاؤُ
الْكَاذِبِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿٥٠﴾ إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ ﴿٥١﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذَرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ
الدَّارِ ﴿٥٢﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدَىٰ وَأَوْرَثْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ ﴿٥٣﴾ هُدَىٰ
وَذِكْرَىٰ لِأُولَى الْأَلْبَابِ ﴿٥٤﴾ فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنبِكَ
وَسَيِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعِشِيِّ وَالْإِبْكَرِ ﴿٥٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي

ءَايَتِ اللّٰهِ يَغَيِّرُ سُلْطٰنِ اٰتٰهُمْ اِنْ فِيْ صُدُوْرِهِمْ اِلَّا كِبَرٌ مَّا هُمْ بِبٰلِغِيْهِ
فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيْرُ ﴿٥٦﴾ لَخَلْقُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
اَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٥٧﴾ وَمَا يَسْتَوِى
الْاَعْمٰى وَالْبَصِيْرُ وَالَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَلَا الْمُسِيْءُ قَلِيْلًا مَّا
تَذَكَّرُوْنَ ﴿٥٨﴾ اِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيْهَا وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا
يُؤْمِنُوْنَ ﴿٥٩﴾ وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُوْنِىْ اَسْتَجِبْ لَكُمْ اِنَّ الَّذِيْنَ يَسْتَكْبِرُوْنَ عَنِ
عِبَادَتِىْ سَيَدْخُلُوْنَ جَهَنَّمَ دَاخِرِيْنَ ﴿٦٠﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{ههروه‌ها یاد بکەوه (ئەى موحه‌مه‌د! ﷺ) کاتی‌ک (بیب‌روایه‌کان) له نیو
ئاگر (ی دۆزه‌خ) دا مشتوم‌رو دمبه‌دمه ده‌که‌ن، ئنجا بیهی‌زه‌کان به‌وانه‌ی خۆیان
به‌زل‌گرتوه ده‌لێن: ئیمه (له دنیا‌دا) شوێنکه‌تووتان بووین، ئایا (ئێستا) تێوه
به‌شی‌ک له ئاگرمان له کوڵ ده‌که‌نه‌وه (لێ دوور ده‌خه‌نه‌وه)? ﴿٤٧﴾ ئەوانه‌ی
خۆیان به‌زل‌گرتوه گوتیان: ئیمه هه‌موومان تێیداین، بیگومان خوا دادوه‌ری
له نیوان به‌نده‌کاندا کرد (پریاری له باره‌وه‌دان) ﴿٤٨﴾ هه‌روه‌ها ئەوانه‌ی له
ئاگر (ی دۆزه‌خ) دان به دۆزه‌خه‌وانه‌کان (ئهو فریشتانه‌ی سه‌ره‌رشتی دۆزه‌خ
ده‌که‌ن) یان گوت: (بۆمان) له په‌روه‌ردگارتان وه‌پاری‌ن یه‌ک پۆژ ئازارمان
له‌سه‌ر سووک بکات! ﴿٤٩﴾ (دۆزه‌خه‌وانه‌کان) گوتیان: ئایا پی‌غه‌مبه‌رانتان به‌ل‌گه
رۆشه‌کانیان بو‌ نه‌هێنان؟ گوتیان: ب‌ا، فریشته‌کان گوتیان: ده‌جا (خۆتان)
بپاری‌نه‌وه‌و پارانه‌وه‌ی بی‌پروایانیش به‌س زایه‌ بوویه (و هی‌چ نه‌جامی‌کی نه‌)
﴿٥٠﴾ به‌ دل‌نایی ئیمه پی‌غه‌مبه‌را‌مان و ئەوانه‌ی بروایان هێناوه، سه‌رده‌خه‌ین له
ژیانی دنیا‌داو له دوا‌پۆژیشدا، که شایه‌ده‌کان هه‌ل‌ده‌ستن (بو‌ شایه‌دی‌دان) ﴿٥١﴾

ئەو پوژە كە ستمكاران پوژشە كەيان سووديان پېناگەيەنئى و نەفرينيان لېيەو، خراپترين مەزلگايان جېيە ﴿٥٢﴾ بېگومان پېنماييمان بە مووسا داو، كتيبە كە (تەورات) يشمان كرده ميرائى گەلى بەنى ئيسرائيل ﴿٥٣﴾ پېنمايى و بيرخەرەو بوو بۆ خواوەن عەقلان ﴿٥٤﴾ دەجا (ئەي موخەممەد!) خۆت پابگرە بېگومان بەلېنگەي خوا هەق (و راست)ەو، داواي لېيوردن لە خوا بکە بۆ گوناھت و، بە ستاييش كردهو لە ئىواران و بەياناندا پەرورە دگارت بە پاك بگرە ﴿٥٥﴾ بېگومان ئەوانەي بئى ئەوەي بەلگەيە كيان لە (خواوە) بۆ بئى، مشتومر (و شەرە قسە) لە بارەي ئايەتە كاني خواوە دەكەن، تەنيا (بەھۆي ئەووەو يە) خۆ بەزلگرييەك كە پيى ناگەن، لە سينە كانيان دايە، دەجا پەنا بە خوا بگرە، مسوگەر ئەو بيسەري بينەرە ﴿٥٦﴾ بە دلنپايى دروست كردنى ئاسمانەكان و زەوى لە دروست كرنى خەلك گەورە ترە، بەلام زۆربەي خەلك نازان ﴿٥٧﴾ كوئىرو بينەريش يەكسان نين، هەرورەها ئەوانەي پرايان هېناو و كردهو چاكەكان دەكەن و، خراپە كاريش وەك يەك نين، بە كەمىي بېردەكەنەو (و پەند وەرەگرن) ﴿٥٨﴾ بېگومان كاتەكە (ي هاتى پوژى دوايى) هەردى، بەلام زۆربەي خەلك پراواناھينن ﴿٥٩﴾ پەرورە دگاريشتان فەرمووي: لېم وەپاړين (مسوگەر) وەلامتان دەدەمەو، بە دلنپايى ئەوانەي لە بەرانبەر پەرستندا خويان بە زلەگرن، بە زەبوونىي دەچنە ئيو دۆزەخەو ﴿٦٠﴾.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(يَحَاجُّونَ فِي النَّارِ): له نيو ئاگری دۆزخدا مشتومر ده کهن، شه پره قسه ده کهن (الْمَحَاجَّةُ: أَنْ يَطْلُبَ كُلُّ وَاحِدٍ أَنْ يَرُدَّ الْأَخَرَ عَنْ حُجَّتِهِ وَمَحَجَّتِهِ)، (مَحَاجَّة) ته وهیه که دوو لایه نی دژ به یهک، پینچه وانه ی یهک، هه ر کامپکیان بیه وئی به رانه ره که ی له به لکه که ی لابدا، یا خود له پښه که ی لابدا.

(مُغْنُونَ عَنَّا): ده گوتږی: (أَغْنَى عَنْهُ كَذَا: إِذَا كَفَّاهُ وَأَغْنَانِي كَذَا: كَفَّانِي، وَغْنِي فِي مَكَانٍ كَذَا: إِذَا طَالَ فِيهِ مَقَامُهُ مُسْتَعِينًا بِهِ عَنْ غَيْرِهِ)، (مُغْنُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِّنَ النَّارِ) ئایا به شیک پشکیک له ئاگرمان لی له کول ده که نه وه، لی دوور ده خه نه وه؟ ده گوتږی: (أَغْنَى عَنْهُ كَذَا) واته: تهو شته ی له کول کرده وه، (أَغْنَانِي كَذَا) واته: تهو شته به سم بوو، بی نیازی کردم، (غْنِي فِي مَكَانٍ كَذَا) واته: زور له ویدا مایه وه، که به هو ی تهو شوینه وه بیتیا زبوو له شوینیکی دیکه.

(مَعْذِرَتُهُمْ): (الْعُذْرُ: تَحَرُّي الْإِنْسَانِ مَا يَخْصُو بِهِ ذُنُوبُهُ)، (عُذْر): بریتیه له خه فتانی مرووف له شتیک که گوناخه که خو ی پی بسپږته وه.

(دَاخِرِينَ): (جَمْعُ دَاخِرٍ وَهُوَ الذَّلِيلُ)، (دَاخِرِينَ) کو ی (دَاخِر) هه به مانای زه بوون، ملکه چ، پيسوا، سه رشوړ دي، که واته: (دَاخِرِينَ) به سه رشوړ پی و زه بوونیی، به ملکه چیی.

مانای گشتیی نایه تەکان

خوای به رزی مه زن ﷻ له م چوارده نایه تەدا، سه ره تا بۆمان باسی سه ره نجام و ئاکامی شوومی بیروایان ده کات، به هه ردوو جوۆری: خو به زلگران که سه رکرده یان بوون و، بیه یزه کان که شوینکه وتوو لاساییکه ره وهی ئه وان بوون، ده فهرموۆ: ﴿وَإِذْ يَتَحَاوَتُونَ فِي النَّارِ﴾، یاد بکه وه ئه ی موحه ممه د ﷻ! و ئه ی هه ر که سی که قورئان ده خوینئ! چی یاد بکاته وه؟ ﴿وَإِذْ يَتَحَاوَتُونَ فِي النَّارِ﴾، ئه و کاته که له نیو ئاگردا شه ره قسه ده که ن، دم به دمه و مشتومر ده که ن، هه ر کامیکیان به لگه ی خوۆ دینته وه، ﴿فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾، بیه یزه کان به وانه ی که خو یان به زلگرتوه ده لین: ﴿إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا﴾، تیمه پیشتەر شوینکه وتوو ی ئیوه بووین، به دوا ی ئیوه دا هاتین، ﴿فَهَلْ أَنْتُمْ مُعْنُونَ عَنَّا نَضِيبًا مِنَ النَّارِ﴾، ئنجا ئایا ئیوه به شی که له ئاگرمان له کوۆ ده که نه وه، لیمان دوور ده خه نه وه؟ ده گونجی به جیددیان بووبی، له دنیا دا هینده خو یان پی هیچ و پووچ و شوینکه وته ی داماو و زه لیل بووه و، هه ر چاوه پروانیان له و خو به زلگرانه هه بووه، وایانزانیوه له روژی دوا ییش دا، شتیکیان به ده سته، بۆیه ئه و داوایه یان لی کردوون، ده شگونجی ئه وه به توانج و به ته وه وه بی، واته: ئیوه که تیمه تان به و ده رده برد، ئایا ئیستا هیچتان پیده کری بۆ تیمه؟

﴿قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا﴾، ئه وانه ی خو به زلگر بوون گو تیان: تیمه هه موومان لی ره داین، هه موومان تییداین له ئاگری دۆزه خداین، ﴿إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ﴾، به دلنیایی خوا دادوه ریی کردوه له نیوان به نده کاندای، بریاری داوه، واته: خوا ﷻ ئیوه ش و تیمه شی هی ناوه ته ئیره، که واته: ئیستا ئیوه گله یی له تیمه مه که ن، چونکه بریاری خوا، حوکمی خوا

دادگەرانهیه، کهواته: گلهیی له ئیمه مه کهن، که له دنیا دا شوینکه وتوو مان بوون، ئیستا شتیکتان بۆ بکهین، ههچمان پیناکری، به لام ئیوهش ستهمتان لینه کراوه، چونکه به بریاری خوا لیره، کهواته: ئیوهش سزای کردهوهی خۆتان ده چێژن، ئەوه نابێته بیانوو پاساو، که له دنیا دا ئیمه هه لمان خه له تاندوون و شوی ئی ئیمه کهوتوون!

﴿وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ﴾، ئەوانهش که له نیو ئاگردان به دۆزه خهوانه کانیان گوت: (خَزَنَة) کۆی (خازن)ه، واته: کۆکه رهوه، ئەوانه ی خه لک له دۆزه خدا کۆ ده که نه وه، کهواته: دۆزه خهوان، ئەو فریشتانه ی سه ره پهرشتی دۆزه خ ده کهن، ئنجا که ده فهرمو ی: ﴿الَّذِينَ فِي النَّارِ﴾، ئەوانه ی له ئاگردان، واته: هه م خۆ به زلگره کان و هه م شوینکه وتوو ه کانیان، هه م به یه یزو ده ست و پێوه نده کان و، هه م ئەوانه ی شوینیان کهوتوون، هه موویان و ی کرا به دۆزه خهوانه کان ده لین: ﴿ادْعُوا رَبَّكُمْ يَخْفَفْ عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ﴾، له پهروه ردگارتان بپارێنه وه، یه ک پۆژ له سزای ئاگری دۆزه خمان له سه ره سووک بکات، هه ره یه ک پۆژ سزیمان له سه ره هه لگر ی.

﴿قَالُوا أَوَلَمْ نَكُ تَأْتِيكُمُ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾، فریشته کان، دۆزه خهوانه کان پێیان ده لین: ئایا پێغه مبه رانتان به لگه ئاشکرایه کانیان بۆ نه هیئان؟ ﴿قَالُوا بَلَى﴾، گوتیان: بآ، به لگه ئاشکرایه کانیان بۆ هیئان له سه ره راستیه تی به دیه ی نه رایه تی و، پهروه ردگار ی تی و، خاوه ندار ی تی و، په رستراو ی تی خواو، له سه ره راستیه تی پێغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و راستیه تی ئاین و به رنامه یه ک که خوا به پێغه مبه راندا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) ناردوو یه تی، دانی پێدا دین، ﴿قَالُوا فَادْعُوا﴾، فریشته کان پێیان گوتن: کهواته: خۆتان بپارێنه وه و داوا بکهن، ئیمه داوای بۆ جی ناکهین، فریشته کان داوایه ک ناکه ن جیگا نه گر ی، وه ک گوتراوه: (قسه بکه جی بگر ی، ربه بپێوه سه ره بگر ی)، فریشته کان له وه عاقل ترن و له وه بۆ خوا صولحاوترن، داوایه ک له خوا بکهن، بزائن وه ر ناگری،

﴿وَمَا دُعُوا الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ﴾، هەر له سه ره تاوهش پێیان ده لێن: پارانه وهی بێ پروایان هەر له ونبوون و زایه بوون دایه، واته: هه رچه ند بپارێنه وه، جی ناگرێ و بێ سووده.

ئنجای خوا ﷻ وهک راستیهکی گه وهرو گرنه له ژیا نی به شه ردا، به جه ختکردنه وه وه پرایده گه یه نی و ده فه رموی: ﴿إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهُدُ﴾، به دلنیا یی ئیمه پێغه مبه را مان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ئه وانه ش که پروایان هی ناوه، سه رده خه ی و پشتیان ده گرین له ژیا نی دنیا دو، له و پۆژه شدا که شایه ده کان راست ده بنه وه، شایه ده کان راست ده بنه وه بۆ شایه دیی دان، کین شایه ده کان؟ فریشته کان، پێغه مبه رانن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، شه هیدان، زانایان، بۆ خوا صو لحوانن، هەر که سه به پێی خوی، ئه وانه هه لده ستی شایه دیی ده دن له سه ر خه لک، که سی ک ئایینی خوای په روه ردگاری به خه لکی ک پا گه یان دبێ، ده بێ ته شایه د به سه ریا نه وه، پێغه مبه ران شایه دن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، فریشته کان شایه دن که ده لێن: ئیمه ئا گه دارین خوا پێغه مبه رانی بۆ ناردن، هه روه ها زانایان و پێشه وایان، هه روه ها شه هیدان، هەر که سه له قه ده ر خوی ده بێ ته شایه د، ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذَرَتُهُمْ﴾، ئه و پۆژه که سه ته مکاران پۆژه شه که یان، داوای لیبور دنه که یان سوو دیان پێ نا گه یه نی، ﴿وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ﴾، نه فرین بۆ ئه وان هه یه و خرا پترین مه نزلگاش بۆ ئه وان هه یه، که دۆزه خه.

ئنجای دێ ته سه ر با سیکی دی: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدَى وَأَوْرَثْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ﴾، به دلنیا یی ئیمه رێنمایمان به موو سادا و، کتیب کمان کرده میراتی وه چه ی به نوو ئیسرائیل (نه ته وه ی جووله که، که گه لی موو سا بوون ﷺ)، ﴿هُدًى وَذِكْرَى لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾، رێنمای و بیر خه ره وه بوو بۆ خا وه ن عه قلان، هه لبه ته ئه م ئایه تانه هه موویان پێ که وه په یوه ستن، واته: موحه ممه دیش ﷺ که به هیدا یه تی خوا وه و، به کتیبی خوا وه بۆ تان ها توه،

بیدعەت و داھێتراویک نیه، بێ پیشینە بووبی، بەلکو ئەوەتا موسا عَلَيْهِ السَّلَام که زۆر ناودارەو گەلی جوولەکه که زۆر ناودارن و لەگەڵتان هەن، بە تایبەت لە نێو دورگە ی عەرەبیی دا، کتێبەکەشی که تەوراتە، زۆر ناودارە، خوا لە گەلانی پیشیشدا پیڤەمبەرانی هەر ناردوون، بۆ وێنە موسا عَلَيْهِ السَّلَام که زۆر زەقەو، بۆ گەلی جوولەکه نێردراوەو خوا تەوراتی پێداوە.

ئنجای بە پیڤەمبەر ﷺ دەفەرموی: ﴿فَاصْبِرْ اِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾، خۆراگرە، بە دنیایی بەلێنی خوا راستە، دیتە دی و چەسپاوە:

أ- بەلێنی خوا که دەفەرموی: سەرت دەخەم.

ب- بەلێنی خوا که دەفەرموی: پڕۆژی دواپی دی، لێپرسینەووە سزاو پاداشت دی، ئەو بەلێنە راستە.

﴿وَاسْتَغْفِرْ لِدُنْيَاكَ وَسِبْحِ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَرِ﴾، داوای لێبوردنیش بۆ گوناھەکەت بکە، داوای لێبوردن لە خوا بکە لە شتیک، که بۆ تۆ بە گوناح لە قەلەم دەدری، ئەویش ئەوەیە پیڤەمبەر ﷺ لە بۆچوونیکیدا نەپێکابێ، کۆششیکی کردبێ و هەقی تیدا نەپێکابێ، یان پیش ئەوەی وەحیی لە بارە ی پرسیکەووە بۆی، رایەکی بوو بێ، رایەکە ی راست دەرنەچوو بێ، که ئەو بە گوناح لە قەلەم نادری بۆ ئیمەو مانان، بەلام بۆ پیڤەمبەر ﷺ بە کەم و کورپی لە قەلەم دراوە، بۆیە خوا دەفەرموی: داوای لێبوردن بۆ گوناھەکەت بکە، وریابە! گوناھ ی پیڤەمبەری کووتایی ﷺ و پیڤەمبەران بە گشتی، بەو واتایە نیه که شتیک زانییان گوناھەو کردبێتیا، پیڤەمبەران لەو پاریزراو بوون، بەلام جاری وا هەیه شتیک وایانزانیووە و باشەو کردوویانە، یان گوتووینانە، دوایش خوای پەرەردگار بۆی راستکردوونەووە که نەخیر و باش نیه و نەتانیپکاوه، ﴿وَسِبْحِ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَرِ﴾، هەرۆهەا بە ستایشکردنی پەرەردگار تەووە بە پاک ی بگرە، واتە: هەم خوا بە پاک بگرە، هەم

ستايشى بکه، هەم بَلَى: (سُبْحَانَ اللَّهِ) هەم بَلَى: (الْحَمْدُ لِلَّهِ)، خوا بە پاک بگره له هەر له کهو کهم و کورپیه ک و، ستایشی بکه بە هەموو سیفەتێکی بەرزو جوان و بە هەموو خەسلەتێکی ئەوپەڕی بەرزو پەسەند، که بەس شایستەى خوان، ﴿بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ﴾، له ئیواران و بەیاناندا، که دوو کاتی زۆر دڵ بزوینن، ئیواره پەمزی کۆتایی هاتنی ژیاى دنیاىەو، بەیانان پەمزی دەستپێکردنی ژیاى دنیاىەو، دوو کاتی زۆر دڵ بزوینن، بۆیە له قورئاندا زۆر باسیان کراوه.

ئنجای دێتە سەر مەسەلەیه کی دیکه که هەر پەیوەستە بە پەوتی ئەو ئایەتانهوه: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ﴾، بە دنیایی ئەوانەى مشت و مپرو شەرە قسە دەکەن له دژی ئایەتەکانی خوا، بئ ئەوهی بەلگەیه کیان بۆ هاتبێ، واتە: بئ ئەوهی موناقلەشەو وتوێژەکیان پشت ئەستور بئ بە بەلگەیه کی له خواوه هاتوو، بەلگەیه کی نهقلی، ﴿إِنْ فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ﴾، واتە: (مَا فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا الْكِبَرُ) له سینەکانیاندا تەنیا خو بەزلگری هەیه، ﴿مَّا هُمْ بِبَلِغِيهِ﴾، ناشگەن بەو خو بەزلگریه، واتە: ئەوانە بۆیە ملکه چ ناکەن بۆ پیغەمبەری خاتەم ﷺ و بۆ پەيامه کهی، له بەر ئەوهی چاویان له بالا دەستیهو، چاویان له خو سەپاندن و خوړانانە بەسەر خەلکدا، ئەوهیه وایان لێدەکات که ملکه چیی نهکەن بۆ ئایەتەکانی خوا، شەرەقسە بکەن له دژی ئایەتەکانی خوا، پابەندی پەيامی خواو بەرنامەى خوا نهبن، چونکه بەزم و بازارێک که سازیان کردوو، خو بەزلگری و خو سەپاندنێک که چاویان لێهەتی، ئەوهیان لئ تێکده چئ، که ئەوهش هەر پئی ناگەن واتە: با چەند پۆژێکی دنیاش بگوزەرتن، بەلام سەرەنجام بئ ئاکام دەبن، بۆیە دەفەرموئ: ﴿مَّا هُمْ بِبَلِغِيهِ﴾.

﴿فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ﴾، ئنجای تو پەنا بە خوا بگره، ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾، بە دنیایی خوا زۆر بیسەرە، زۆریش بینەرە، هەموو دەنگ و هەست و خوستیک دەبیستئ و، هەموو جموجوڵ و شتیکیش دەبینئ.

﴿لَخَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ﴾، بە دُنیاوی دروستکرانی ئاسمانەکان و زەوی، گەورەترە لە دروستکرانی خەڵک، واتە: ئەووە که خوا گەردوونی هێناوەتە دی، بە لای ئێوەوە قورسترە لەوەی مەوۆفیک بەیئیتە دی، یاخود: ئەووە که خوا گەردوونی هێناوەتە دی، گەورەترە لەوەی مەوۆفیک دواي ئەوەی دەمری، زیندووی بکاتەووە دروستی بکاتەووە، واتە: دروستکردنی گەردوون لە دروستکرانی مەوۆقان گەورەترە، قورسترو سەختترە، بە پێوانەو کێشانی ئێوە، ئەگەرنا بۆ خۆی پەرورەدگار قورس و سووک نیە، هەمووی وەک یەکە، یاخود دروستکرانی گەردوون و ئاسمانەکان و زەوی، بەسەر و خواری ئەو بەدیپێزانەووە قورسترو گەورەترە لە زیندووکەندەووەی خەڵک، ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾، بەلام زۆربەي خەڵکی نازانن، زۆربەي خەڵکی نازانن سیفەتەکانی خوا سنووریکیان نیە پەهان، خوا هەموو شتیک دەزانن، هەموو شتیک دەتوانن، خوا ﷻ هیچ شتیک لەبەر عاسی نابن، وەک دەفەرموی: ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ، كُنْ فَيَكُونُ﴾ ٨٢ یس، واتە: فەرمانی خوا ئەگەر ویستی شتیک بێئیتە دی، بەس پێی بفرموی: ببه، یەکسەر دەبن، ﴿وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسِيءُ﴾، کوێرو بینەر وەک یەک نین، یەکسان نین، هەروەها ئەوانەي پڕوایان هێناوەو کردەووە باشەکانیان ئەنجام داوون، خراپەکار یەکسان نین، ﴿فَلَيْلًا مَا تَذَكَّرُونَ﴾، بە کەمی بیر دەکەنەووە پەند وەرەگرن، ﴿إِنَّ السَّاعَةَ لَأَيُّهُ لَارِيبَ فِيهَا﴾، (ساعة) واتە: کاتی کۆتایی هاتنی ئەم ژيانە دنیاییە، یاخود کاتی زیندووکەنەووە هەڵسێزانەووەی مەوۆقەکان و جندیش، بە مسوگەریی هێچ دوو دلی تیدا نیە، واتە: دوو دلی هەلناگرئ، ئەگەر بە چاوی عەقل تییفکرن، ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ﴾، بەلام زۆربەي خەڵک پڕواناھێنن، بەلام بۆچی خەڵک بپروایە؟ لەبەر ئەوەي نایانەووی پڕوایینن، ئەگەرنا پەکیان نەکەوتووە لەسەر بەلگە، لەسەر هاتنی پۆژی دواي، بە هەردوو قوناغی ئاخیر زەمان و زیندووکەنەووە هەڵسێزانەووە.

له كۆتاييدا ده فەرموئ: ﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾، پەرۋەردگار تان
 فەرمووی: ئیڤم بپارێنەو، وەلامتان دەدەمەو، بە دەنگتانەو دێم، ﴿إِنَّ الَّذِينَ
 يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي﴾، بە دنیایی ئەوانە ی لە بەرانبەر بەندایەتیی کردندا
 بۆ من، خۆیان بەزلدەگرن، ﴿سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾، بە سەر شوڤیی
 و زەبوونی دە چنە دۆزەخەو، ئەوانە ی لە دنیا دا لە بەرانبەر خوا دا خۆیان
 بەزلدەگرن، خوا لە پۆژی دوا ییدا زەبوون و سەر شوڤو زەلیلان دە کات، چونکە
 لە دنیا خوا تۆی هێناو تە دی و دەتژیەنئ و، ئەو هەموو نازو نێعمە تانە ی
 بۆ پەخساندووی، کە چی لە بەرانبەر خواو بە دیهێنەرو خواوە نی خۆت دا، خۆت
 بەزلبگری، شایستە ی ئەو ی کە سزا بدری، ئەو کە سەش کە لە بەرانبەر خوا دا
 خۆی بەزلدەگری، تەماشای دە کە ی ن لە بەرانبەر مەخلووقیکدا خۆی بە کە م
 دەگری، ئەو خوا یە ﷻ بەرزو مەزن و میهرەبان و کارزانە، لە بەرانبەریدا خۆی
 بەزلدەگری، کە چی لە بەرانبەر دروستکراو ی کدا، یان لە بەرانبەر تەماع ی کدا و
 ترسی کدا و ئارەزوویە ک دا، خۆی بچووک دەنوینئ، مروقی ئاوا، شایستە ی ئەو یە
 خوا بە زەبوونی و سەر شوڤیی و داماو یی، بیخاتە دۆزەخەو.

خوا پەنامان بدات لەو ی لە دنیا دا خۆمان بە زلبگری ن لە بەرانبەر بەندایەتیی
 کردن بۆ خوا داو، سەرەنجام لە دوا پۆژدا بە زەبوونی و داماو یی، بچینە نیو
 دۆزەخەو، خوا بە لوتف و کەرەمی خۆی لە دنیا دا بەهۆی بەندایەتییەو بۆ
 خۆی، عیززەت و بەرزیمان بۆ پەرەخسینئ، تا کو لە پۆژی دوا ییشدا سەر بەرزانە
 بچینە بەهەشتە کانی خواو.

مەسەلە گىرنگەکان

مەسەلە یەكەم:

شەپەقسە و دەمەقالەى بېپروایان لە دۆزەخداو، داواکردنى بېهێزەکان لە خۆبەزلىگرو خۆسەپىنەکان، کە بەشیک لە سزای ئاگرىيان لە کۆل بکەنەو، لایان دووربخەنەو، وەلامدانەو، ئەوانیش بەو کە: پىرارى خوا دراو، کۆتایى بە ھەموو شتیک ھاتو:

خو دەفەر موی: ﴿وَإِذْ يَتَحَاوُونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِّنَ النَّارِ ۖ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ۖ﴾ (٤٧)

﴿٤٨﴾

شیکردنەو، ئەم دوو ئایەتە، لە شەش بڕگەدا:

(١)- ﴿وَإِذْ يَتَحَاوُونَ فِي النَّارِ﴾، یاد بکەو! ئەو کاتەى لە نێو ئاگردا مشت و مرو شەپەقسە دەکەن، واتە: ئەوانەى بېپروان، کە شایستەى ئەو بچنە نێو ئاگرى دۆزەخەو، لەویدا شەپەقسەو مشتومر دەکەن. (التَّحَاوُ: الإِحتِجَاجُ مِنْ جَانِبَيْنِ فَأَكْثَرُ)، (تەحاج): بىرتیە لە بەلگە ھێنانەو، لە لایەن دوو لاو، یاخود زیاتر، بۆ یەكدى، ھەر لایەك بەلگە بۆ وى دیکە بەھێنیتەو، بۆ سەلماندنى راستى قسەى خۆى و، بە ھەلەداچوونى لایەنى بەرانبەرى، لێرەش وەك زۆربەى شوینەکانى دیکەى قورئان، وشەى (إِذْ) کە دەفەر موی: ﴿وَإِذْ يَتَحَاوُونَ﴾، (إِذْ: مَعْمُولٌ «لَاذْكَر» مَحْذُوفٌ عَطْفًا عَلَى جُمْلَةٍ: وَأَنْذَرَهُمْ يَوْمَ الْأَزِفَةِ)، ئەو ڕای یەكێك لە توێژەرەوانى قورئانە، کە (إِذْ) بەرکارى

(أَذْكُرْ) ھو بادراوہ تہو ھ سەر ڀستہی (وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْأَزْفَةِ)، دہ شگونجی یه کی دیکه بلّی: نہ خیر به لکو بادراوہ تہو ھ سەر ڀستہی کی دیکه، نهک هیئندہ دوور ږویشتبیتہو ھو ھو سەرہ تا.

که دہ فہ رموی: (وَإِذْ) واتہ: (وَأَذْكُرْ إِذْ يَتَجَافَوْنَ فِي النَّارِ) یاد بکوه! کاتیک که له نیو ناگردا، شہرہ قسہو مشتومر دہ کهن.

۲- ﴿فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾، بیہیزہ کان بهوانہی خوین به زلگرتوہ دہ لّین، ثایا بیہیزہ کان مہ بہ ست پیان کئیہو، ئەوانہی خوین به زلگرتوہ، مہ بہ ست پیان کئیہو؟ (الضُّعَفَاءُ: عَامَّةُ النَّاسِ الَّذِينَ لَا تَصْرِفُ لَهُمْ فِي أُمُورِ الْأُمَّةِ). باشر وایہ بگوتری: (لَا تَصْرِفُ لَهُمْ فِي أُمُورِهِمْ)، (ضُّعَفَاءُ) خەلک به گشتی ئەوانەن که دہ ستہو ھو ھو ھو دہ ستہو لاتیان نیہ به سەر کاروباری کوئمہ لگادا، یان به سەر کاروباری خویندانو کاریان به دہ ست خەلکی دیکه ھو ھو، (الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا)، ئەوانہی خوین به زلگرتوہ، ئەوانەن که خوئسہ پیئن و به ناھق خوین کردوہ به حوکمرانی خەلک، ئەگەرنا کوئمہ لگا دہ بی حوکمران و مشوورخوری ھەر ھەبن، به لām ئەگەر به ناھق بی و به ناشایستہی بی، یان به شیوازی ناشەرعیانہ بی، وەک حوکمی میراتی و بنەمالہی، یان حوکمی خوئسہ پاندن، یان به تہ زویرو فرت و فیل، ئەوہ بیگومان ئەو کاتہ حالہ تی (إِسْتِكْبَارٍ) ږوودەدات، واتہ: خو به زلگری و خوئسہ پاندن، خو له خەلک به گہورہ گرتن، ئەوانہی که بیہیزن بهوانہی خوین به زلگرتوہ، دہ لّین:

۳- ﴿إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا﴾، تیمہ پیشتەر شوئیکه ھو تہی نیوہ بووین، (التَّبَعُ: إِسْمٌ لِمَنْ يَتَّبِعُ غَيْرَهُ، وَيُسْتَوِي فِيهِ الْوَاحِدُ وَالْجَمْعُ)، (تَبَعَ): ناوہ بو ھەر که سیک به دواي جگہ له خوئی بکھوی، تاک و کو تیتیدا یه کسانن، دہ گوتری: (هَذَا رَجُلٌ تَبَعَ لِفُلَانٍ) ھەر ھوہا دہ گوتری: (هَؤُلَاءِ تَبَعَ لِفُلَانٍ) به لām ئەگەر بویستری ھەر به تاک بزانی، دہ گوتری: (هَذَا تَابِعٌ لِفُلَانٍ).

۴- ﴿فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنْ نَصِيبٍ مِنَ النَّارِ﴾، ثایا نیوہ ږشکیک، به شیک له ناگرمان لی دوورده خەنہوہ، له کوئل دہ کەنہوہ؟ ﴿فَهَلْ أَنْتُمْ﴾، (هَلْ) بو ږسپارکردنہ،

(وَالِاسْتِفْهَامُ مُسْتَعْمَلٌ فِي الْحَثِّ وَاللَّوْمِ عَلَى خِذْلَانِهِمْ وَتَرْكِ الْإِهْتِمَامِ بِهِمْ)، پرسیارکردن لیره‌دا به کاره‌یتراره بۆ هاندان و سه‌رزەنشتکردن، له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی پشتیان به‌رداون و پشتگوێیان خستوون.

کو‌ی ئه‌و پرسته‌یه‌ش: ﴿فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِنَ النَّارِ﴾، ئه‌مه‌ هه‌مووی دوو واتایان هه‌ل‌ده‌گری:

(أ)- که به‌راستی داوایان کردبێ له‌ خو‌ به‌زلگرو خو‌سه‌پینه‌کان، واته‌: بیهێزو شوێنکه‌وتوو‌ه‌کان، پێیان وابوو‌ی، که وه‌ک چو‌ن له‌ دنیا‌دا ئه‌وانه‌ ده‌ست‌پو‌یش‌توو و شت له‌ ده‌ستهاتوو بوون، له‌و‌یش هه‌روا بن! ده‌ش‌گونجی خه‌لکی هێنده‌ سیف‌ه‌ت کو‌یله‌و، سیف‌ه‌ت نزم و خو‌ پێ هه‌یج هه‌بێ، له‌ قیامه‌ت‌یش ئه‌و قه‌ناعه‌ته‌ پو‌وچه‌ی که له‌ دنیا‌دا هه‌یه‌تی، له‌ به‌ران‌به‌ر هوکمرانه‌ خو‌سه‌پینه‌کان‌دا، له‌ قیامه‌ت‌یش‌دا له‌ کو‌لی نه‌یه‌ت‌ه‌وه‌و له‌و‌یش هه‌ر پێی وابێ: ئه‌و هوکمرانه‌ خو‌سه‌پین و خو‌ به‌زلگرانه‌ ده‌ستیان ده‌پوات!

(ب)- ئه‌و پ‌ۆژه‌ پ‌ۆژی ده‌رکه‌وتنی راستیه‌یه‌کانه‌و، هه‌موو که‌س له‌ هه‌موو شت‌یک حا‌لیی ده‌بێ، به‌لام ئه‌وه‌ گ‌الته‌ پ‌یکردنی بیهێزه‌کانه‌، به‌ خو‌سه‌پینه‌کان و خو‌ به‌زلگره‌کان، که ئیوه‌ هه‌یچ‌تان به‌ ده‌ست نه‌یه‌، ئایا ده‌توانن تو‌زیک له‌ سزامن لێ دووربخه‌نه‌وه‌و تو‌زیک له‌ ناگرو ئازارمان له‌ کو‌ل بکه‌نه‌وه‌؟! واته‌: هه‌یچ‌تان له‌ ده‌ست نایه‌ت، که‌واته‌: له‌ دنیا‌ش‌دا به‌ نا‌هه‌ق خو‌تان به‌سه‌ر ئیمه‌دا سه‌پاند بوو، فه‌رز کردبوو، وشه‌ی: (مُغْنُونَ: إِسْمٌ فَاعِلٍ مِنْ أَغْنَى غَنَاءٍ: أَيُ فَائِدَةٍ وَإِجْزَاءٍ)، (مُغْنُونَ): ناوی بکه‌ره‌ له‌ (أَغْنَى) وه‌ هاتوه‌، (أَغْنَى غَنَاءً) واته‌: سوودی گه‌یان‌د، یاخود که‌ل‌پ‌ی‌کی گرت، یان شت‌یکی له‌ کو‌ل که‌س‌یک کرده‌وه‌، ﴿فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا﴾، وشه‌ی: (أَغْنَاءُ) واته‌: بێ نیازیکرد، به‌لام که‌ لیره‌دا به‌رکاری خواستوه‌ که (نصیباً) ه، (فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا نَصِيبًا)، له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ که‌ مانای (دَافِعُونَ وَرَادُّونَ)ی خراوه‌ته‌ نیو، واته‌: ئایا ئیوه‌ له‌ کو‌لمان ده‌که‌نه‌وه‌، لێمان به‌رپه‌رچه‌ده‌نه‌وه‌ به‌ش‌یک له‌ سزای ناگرو؟

۵- ﴿ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا ﴾، ئەوانەى خۆيان بەزىلگرتبوو، گوتيان: ئىمە ھەموومان لىرەداين، ئىمە ھەموومان تىيدايىن، واتە: لە نىو ئاگرداين، ئاگرى دۆزەخ.

۶- ﴿ إِنَّا كَلَّمْنَاكَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ﴾، بە دلىيى خوا دادوھرى كرده لە نىوان بەندەكاندا، بىريارى كۆتايى بۆ ھەر كامىكيان داوھ، ئەمەش دوو واتايان ھەلەدەگرى:

أ/ لە وەلامى سەرزەنشتكردى بىھىزەكاندا، ئەو خۆ بەزىلگرانە دان بە ھەلەو لادان و تاوانى خۆيان دا دىنن، كە راست دەكەن، سەرزەنشتەكەتان لە جىي خۆيەقى، ئىستا ھەموومان لە نىو ئاگرداين، ئەوھى كە لە دنيا دا پىمان دەگوتن: قىامەت نىھو، سزاو پاداشت نىھو پىغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) راست ناكەن، ئىمە درۆمان لەگەل ئىوھەدا كەردبوو و بە ھەلەدا چوو بووين، درۆ لەگەلدا كەردنەكەشيان، يان ھەر بە راستى قەناعەتيان وابووھە كە پۆژى سزاو پاداشت نىھ، ھىندە گومانيان بەرانبەر بە خوا خراپ بووھ، ياخود بۆ چەواشەكردى خەلكەكە بووھ، بۆ ئەوھى خەلكەكە بارى زولمى ئەوان ھەر لەسەر پشتيان بى، بۆيە ئىخفالىان كەردوون، كە قىامەت نىھو سزاو پاداشت نىھ، ژيان ھەر ژيانى دنيايە، بۆ ئەوھى ملكەچ بكەن، گوتوويانە: ژيانىكى دىكەتان لى ھەلناكەوى.

ب/ وەلامى داواكارىيەكەيانە، ئەويش ئەوھىيە: كە ئىوھ داوامان لىدەكەن ئىمە پشك و بەشىك لە ئاگرتان لە كۆل بكەينەوھ، ئەوھ خۆتان دەبينن ئىمەش وەك ئىوھ لە نىو ئاگرداين، كەواتە: چۆن ئومىدى ئەوھەتان ھەيە و تەماعى ئەوھەتان ھەيە، سوودىكتان پىبگەيەنين؟ ئىمەش وەك ئىوھ لىرەداين و ھىچمان بۆ ئىوھ پىناكرى.

كە دەلىن: ﴿ إِنَّا كُلٌّ فِيهَا ﴾، دەلى: (كُلٌّ: مُبْتَدَأٌ مَرْفُوعٌ، وَفِيهَا خَبَرٌ، وَالْجُمْلَةُ كُلُّهَا خَبَرٌ لـ «إِنَّا»، وَتَوَيْنُ «كُلٌّ» عِوَضَ عَنِ الْمُضَافِ إِلَيْهِ: إِنَّا كُلُّنَا فِي النَّارِ، (كُلٌّ) دەبىتە نىھاد (مُبْتَدَأٌ) كە مەرفووعە، (فِيهَا) دەبىتە گوزارە (خَبَرٌ) و لە شوينى (رفع) دايەو، رستەكە ھەمووى واتە: ﴿ كُلٌّ فِيهَا ﴾، دەبىتە گوزارە بۆ (إِنَّا)، (إِنَّا) ش دەبىتە نىھاد (مُبْتَدَأٌ) و ﴿ كُلٌّ فِيهَا ﴾، ھەمووى دەبىتە گوزارە (خَبَرٌ) بۆ

(إِنَّا)، تەنۆینی سەر (كُلُّ) ﴿إِنَّا كُلُّ فِيهَا﴾، قەرەبووی پالۆه لا دراو (مُضَافٍ إِلَيْهِ) یه، واتە: (إِنَّا كُلُّنَا فِيهَا) ئیمە ھەر کامیکمان لە ئیو ئەو ئاگرەداین.

شایانی باسە: ئیمە لە سوورەتی (الأعراف) ئایەتەکانی: (۳۸ و ۳۹)دا، باسیکی تایبەتەمان لەو بارەووە کردووە، لە بارە ی مشتومری نیوان شوینکەوتوو، یاخود بیھێزەکان، ھەلخەلەتینراو پێشمە ی خو بە دەست ستەمکار دەرەووەکان و، ستەمکارە خو سەپینەکان، ھەرەو ھا لە سوورەتی (سبا)یشدا ئایەتەکانی: (۳۱، ۳۲، ۳۳)دا لەویش دووبارە باسیکمان لەو بارەووە کردووە، چونکە بەراستی ئەو بابەتە دەھێنێ ھەلۆستە ی زۆری لە بەرانبەردا بکری، چونکە ھەموو ئەوانە ی شایستە ی چوونە دۆزەخ دەبن، دەبنەو بە دوو بەش:

أ- کەمینە یەکی خو سەپینی بە زەبرو زۆر.

ب- زۆرینە یەکی ھەلخەلەتینراوی چاولیکەری لاساییکەرەو، کە بەداخەو زۆرە ی ھەرە زۆری خەلک وا دەزانن ئەو ھەر ستەمکاران، سزا دەدرین و بە ئاگری دۆزەخ دەسووتین، بەلام ستەملیکراوان و چەوسینراوان و بیھێزەکان، کە دەکەونە شوین ستەمکارەکان و دەبنە سووتەمەنی بویان، پێیان وایە وەک بەرزەکی بانان بو ی دەرەدەچن، بەلام خوا ﷻ ھەم لێرەو، ھەم لە ئایەتی (۳۸ و ۳۹) ی سوورەتی (الأعراف) داو، ھەم لە ئایەتەکانی سوورەتی (سبا)دا، کە قسەمان لە بارەووە کردوون، لە باسیکی تایبەتدا، زۆر بە روونی نوختە دەخاتە سەر پیت، کە وەک چۆن حوکمرانە، خو بەزلگرو، دەسترویشتوو خو سەپینەکان، شایستە ی سزاداران، بە ھەمان شیو شوینکەوتوو لاساییکەرەو کەنیش شایستە ی سزاداران و، سزایان لە ھی ئەوان کەمتر نیە لەو روووە کە ھەموویان دژی پە یامی پێغەمبەرە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بوون، یەکیکیان لە پێشەووە بوو و ئەو دیکە لە دواو بوو، ئەگەر ئەو دواو نەبووایە، ئەو ی پێشەووەش کاری بو نەدەکرا، وەک گوتراو: (سەگ بە قووەتی کلکی ئیسک دەکرۆژی)، ئەو سەرکردەو حوکمرانە خو سەپینانەش، ئەگەر خەلک نەبیتە دەست و پێوەندیان و

خەلک بۆیان نەبێتە کەری باربردن و بارە کە خۆیان نەبخەنە سەر پشتیان، بێگومان
 حوکمپرانییە کەیان بۆ ناکرێ، بۆیە لە سوورەتی (الأعراف) دا دوای ئەوەی شوێنکەوتوو
 هەلخەلەتێراوە کان داوا دەکەن و دەلێن: ﴿رَبَّنَا هَاتُوا لَنَا ذُرِّيَّتًا نَّصْلَحَ بِهَا وَنَكْفُرْ بِأَسْأَارِنَا﴾ (سورەت الأعراف، ۳۸) ئەوانە گومپریان کردین، با سزای وان چەند
 بەرانبەر لە ئاگر، خوا وەلام دەداتەو: ﴿قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٌ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ (خوا)
 فەرمووی: هە هەر کامیکتان چەند قاتە، بەلام نازانن، هە ستمکارو خۆسەپێنەکان
 لەبەر ئەوەی خۆشیان بەرپێ چەوتدا پۆیشتوون و خەلکیشیان دوای خۆیان داو،
 هە هەلخەلەتێراوە شوێنکەوتوو کانیشت، لەبەر ئەوەی خۆشیان لاینداو، بوونە
 داردەستی حوکمپرانە خۆسەپێنەکانیش.

مەسەلە ی دووهم:

داواکردنی دۆزەخییەکان لە فریشتە دۆزەخەوانەکان، کە بۆیان لە خوا بپاړێنەو، ئەگەر بۆ ماوەیەکی کەمیش بێ، ئازاریان لەسەر سووک بکات، وەلامدانەوێ فریشتە دۆزەخەوانەکانیش بە شیوەیەکی سەرزەنشکارانە کە پیغەمبەرائیان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بەلگە ڕۆشنەکانیان بۆ هێناون، بۆیە ئەوان ئامادە نین داوا بکەن و با خۆیان بپاړێنەو، هەرچەند پارانەوێ کەشیان بێ سوودەو کەلک ناگرێ:

خو دەفه رموی: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ ۖ﴾ (٤٩) ﴿قَالُوا أَوْلَمْ تَأْتِكُمْ رُسُلُكُم بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَىٰ قَالُوا فَادْعُوا وَمَا دُعَاؤُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ﴾ (٥٠).

شیکردنەوێ ئەم دوو ئایەتە، لە پێنج برکەدا:

١- ﴿وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ﴾، ئەوانە ی لە نێو ئاگردان بە دۆزەخەوانەکانیان گوت: لە پەرورەدگارتان وەپاړێن، یەک ڕۆژ ئازارمان لەسەر سووک بکات.

ئەوانە ی لە نێو ئاگردان، واتە: هەم بپهێژەکان، هەم خۆبەزەلگرەکان، هەم سەرکردەو دەمراستەکان و، هەم شوێنکەوتوو لاساییکراوەکانیان، هەموویان، داوایان کرد لە دۆزەخەوانەکان، (خَازِن) کەسیکە شتیک لە شوێنیکدا کۆ دەکاتەو و خپ دەکاتەو، (وَالْخَزَنَةُ: جَمْعُ خَازِنٍ، وَهُوَ الْحَافِظُ لِمَا فِي الْمَكَانِ مِنْ مَالٍ أَوْ عُرْضٍ)، (خَزَنَةُ) کۆی (خَازِن) ئەویش بریتیه: لە پارێزەری ئەو مال و سامانە ی، یاخود ئەو کەل و پەلە ی کە لە شوێنیک دانراو، هەرچەندە (راغب) دەلێ: پارێزەر، بەلام من پێموایە (خَازِن) یانی: کۆکەرەو، (خَازِن) کەسیکە شتیک کۆ دەکاتەو لە شوێنیک و دەشیپاڕێژی.

دوای ئه وه بیتهزه کان نا ئومید بوون له وهی خو به زلگهره کان سزای ئاگریان له سهر سووک بکهن، ئنجا له فریشته کان، له دۆزه خهوانه کان ده پارینه وه، که داویان بو له پهروه دگاریان بکهن، ههر توژی که ته گهر ماوهیه کی که میش بی، سزایان له سهر سووک بکات.

﴿ادْعُوا رَبَّكُمْ﴾ له پهروه دگارتان بپارینه وه.

﴿يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ﴾ یه ک پوژ له ئازارمان له سهر سووک بکات، دیاره یه ک پوژ مه به ست پئی کاتیکی که مه، واته: ته گهر ماوهیه کی که میش بی، با سزا و ئازارمان له سهر سووک بکات، که گوتهویانه: ﴿ادْعُوا رَبَّكُمْ﴾ پالدانی وشه ی (رَب) بو لای راناوی (کُم): ﴿رَبَّكُمْ﴾، ته مه هاندانه بو پارانه وه، واته: له بهر ئه وهی ئیه له پهروه دگارتانه وه نیزیکن و بو خوا صولحاو بوون، داوی ئیه له لای خوا ده گیرته وه، داوامان له پهروه دگارتان بو بکهن، ماوهیه کی که میش بی له ئازار له سهرمان سووک بکات، که گوتهویانه: ﴿يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ﴾، ﴿يُخَفِّفْ: مَجْزُومٌ بِتَقْدِيرِ «ل» أَي: لِيُخَفِّفْ﴾، (يُخَفِّفْ) مه جزوومه، زه نه داره به نه دازه گیریی کردنی (ل) یانی: (لِيُخَفِّفْ) با له سهرمان سووک بکات.

۲- ﴿قَالُوا أَوَلَمْ تَكُ تَأْتِيكُمُ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾ دۆزه خهوانه کان (ئهو فریشتانه ی سهر په رشتیی دۆزه خ ده کهن) پیاپان گوتهن: ئایا پیشت (له دنیا دا) پیغه مبه رانتان، به لکه روژنه کانیان بو نه هینان؟! (الْبَيِّنَاتُ: الْحُجُجُ الْوَاضِحَةُ وَالِدَعَوَاتُ الصَّرِيحَةُ إِلَى اتِّبَاعِ الْهُدَى)، ئایا پیغه مبه رانتان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) که له لایه ن خوا وه بو تان په وان کرابوون، به لکه روژنه کانیان بو نه هینان! په یامی روژن و پروونیان بو نه هینان تا کو به ری پاستدا برۆن، تووشی ئیره نه یه ن، به لکو بچه به هه شت؟!.

۳- ﴿قَالُوا بَلَى﴾ گوتهیان: با، (بَلَى: إِيْجَابٌ فِي جَوَابِ النَّفْيِ)، ته گهر لیته دا بگوته ری: به ئی (نَعَمْ) یانی: بو مان نه هاته وه، به لأم که ده لئین: (بَلَى) له کوردیدا ده بیته با، که له هه ندیک له ته فسیره کوردیه کاندایه بینومه له مانای (بَلَى) دا نووسیویانه: به ئی، که ئه وه هه له یه و (به ئی) مانای (نَعَمْ) ه، به لأم (بَلَى) ده بی به (با) ته فسیر بکری، چونکه ته وان که ده لئین: ئایا

پێغه مبه رانتان به لگه رۆشنه كانيان بۆ نه هینان؟ ئەگەر بگوتری: (نَعَمْ) واتە: نه يان نه یێنان! كهواته: ئەگەر بویستری بگوتری: هیناویانن، دەبی بگوتری: (بَلَى)، (بَلَى: إِيْجَابٌ فِيْ جَوَابِ النَّفْيِ)، (بَلَى) وه لاميکی ئەرینییه بۆ شتیک که پیشتر لایراوه، واتە: بێ، بۆیه ش باسم کرد، چونکه له هه ندی له ته فسیره کوردییه کاندایاوازیان نه خستوو ته نیوان (نَعَمْ) و (بَلَى)، ئنجا به راستی ته فسیرکردنی قورئان زۆری دهوی، به تایبەت که له عەرەبییه وه بیکه ی به کوردی، یان به هەر زمانیکی دیکه، دەبی له هه ردوو ک زمانه کاندایاوازی.

٤- ﴿قَالُوا فَاَدْعُوا﴾ (فریشته کان) پێیان گوتن: ده جا بپارێنه وه، واتە: ئیمه ناپارێنه وه، مادام پێغه مبه رانتان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) به لگه رۆشنه كانيان بۆ هینان و، به لگه یان له سه ر ته واو کردوون و هه موو شتیان پێ راگه یاندوون، ئیوه ش به قسه تان نه کردوون، ئیمه داوایه ک ناکه ین جینه گری، وه ک گوتراوه: (قسه بکه جیگری، ربه بپوه سه ر بگری)، فریشته کان له وه عاقلترن و له وه پاکترن، داوایه ک له خوا بکه ن، بزائن وه لام نادریته وه و جی ناگری.

٥- ﴿وَمَا دَعَوْا اِلَّا الْكَافِرِينَ اِلَّا فِي ضَلَالٍ﴾ پارانه وه ی بیروایانیش هه ر له فهوتان و له بزربوون دایه، واتە: وه ک چۆن ئیوه کاتی خوێ، خۆتان پشتتان له پێغه مبه ران کرد، وه ک چۆن خۆتان ته و ته رکه تان به ته ستوو گرت، که چۆن مامه له له گه ل پێغه مبه راندا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بکه ن و له گه ل په یامه کانی خوادا بکه ن، ته مپۆش هه ر خۆتان مشووری خۆتان بخۆن، که له ژیا نی دنیا دا به شیوه ی چه وت له گه ل په یامه کانی خوا و له گه ل پێغه مبه راندا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) مامه له تان کردوه، ته مپۆش هه ر خۆتان، خۆتان له ده ره نجامی ته و هه ل سوکه وت و هه لویسته چه وته ده رباز بکه ن، خۆتان ته وه تان به سه ر خۆتان هینا وه، وه ک په ندیکی عه ره بی ده لی: (يَدَاكَ اَوْ كَتَا وَفُوكَ نَفْحٌ)^(١)، به ده ستی خۆت گریته دا وه به زاری خۆت فووت تی کردوه، ئیستاش چۆن خۆت ده رباز ده که ی بیکه!

(١) مانای ده قاو ده ق: دوو ده سه ته کانت گرییان دا وه و زارت فووی کردوه.

ئه م په ندەش له به سه ره اتیکه وه گوتراوه، کورته که ی ته وه یه:

کابرایه ک که ویستویه تی له پروباریک بپه رپته وه و ئاماده نه بووه کریی په رپنه وه که بداته به له میك و مه له شی نه زانیوه، خوێ هه لدا وه ته سه ر کونده یه کی فوودراو، ئنجا له نیوه راستی رووباردا کونده که ی کون بووه یان زاره که ی بۆته وه و، کاتیك هاواری کردوه ده ربازی بکه ن. ئاویان پێگوتوه!

مەسەلە ی سێهەم:

پراگەیانندی خوا بۆ ئەو راستییە کە پێغەمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و
 برۆاداران لە دنیاو دواپۆژدا سەر دەخات و پشتیان دەگرێ، لەو پۆژەشدا پاساو
 پۆزش هێنانەوێ سەتەمکاران دادیان نادات، نموونەیهکی زۆر زەقی سەرخستنی
 خواش بۆ پێغەمبەرانی و برۆاداران، مووسا و عیسی (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) گەلەکە (بەنوو ئیسپرائیل)ن،
 بۆیە هەر لەو پەوتەدا باسی ئەوانیش دەکات:

خوا دەفەر مۆی: ﴿إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ
 يَقُومُ الْأَشْهَادُ ۝٥١ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ
 الدَّارِ ۝٥٢ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْهُدَى وَأَوْرَثْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ ۝٥٣ هُدًى
 وَذِكْرًا لِأُولَى الْأَلْبَابِ ۝٥٤﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە شەش بڕگەدا:

١- ﴿إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ﴾
 خوا دەفەر مۆی: بە دنیایی ئێمە پێغەمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و ئەوانە برۆیان
 هێناوە (برۆیان هێناوە لە خزمەت پێغەمبەرانی و شوێنکەوتووین بوون) لە ژیانی دنیا
 سەریان دەخەین و هەروەها لەو پۆژەشدا کە شایەدەکان هەڵدەستن، (الْأَشْهَادُ: جَمْعُ شَهِيدٍ،
 قِيَام) بریتیه لە وەستان لە مەیدانی کدا، ئێمە پێغەمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و برۆاداران،
 هەم لە ژیانی دنیا سەردەخەین، هەم لەو پۆژەشدا کە شایەدەکان هەڵدەستن بۆ شایەدیی دان.
 (النُّصْرُ وَالنُّصْرَةُ: الْعَوْنُ، وَالتَّنَاصُرُ: التَّعَاوُنُ) (نَصْرٌ وَنُصْرَةٌ) بە مانای یارمەتییدانە،
 (تَنَاصُرٌ) یارمەتی یەکێکی یەکێکی کردنە.

ئەجا خوا ﷻ روونی دەکاتەو، ئەو پۆژە کە شایەدەکان تێیدا راست دەبنەو
 هەڵدەستن بۆ شایەدیی دان، چ پۆژیکەو چی تێدا دەگوزەری؟ دەفەر مۆی:

(۲) - ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذَرُهُمْ﴾، ئەو پۆژە که پۆزش هێنانەوهی ستهمکاران به کهڵکیان نایەت و دادیان نادات، سوودیان پێناگیەنی.

وشە (لَا يَنْفَعُ) خۆتراویشەتەوه: (لَا تَنْفَعُ)، چونکه هەردووک حالەتی نێرینە (مذکر) و مێینە (مؤنث)ی تێدا دروستن.

(المَعَذَرَةُ: إِسْمٌ مَصْدَرٌ اعْتَذَرَ)، (مَعَذَرَةٌ) ناوی چاوگە بۆ (اعْتَذَرَ)ه.

(۳) - ﴿وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ﴾، هەروەها نەفرینیان لێهە و خراپترین مەنزڵگایان جێهە، (لَعْنَةُ) دوور خستنهوهیه له بهزهیی خوا، ئەوانە دوورخستنهوهیان بۆ هەیه له بهزهیی خوا، مەنزڵگایەکی خراپیشیان هەیه، (اللَّعْنَةُ: الطَّرْدُ وَالْإِبْعَادُ)، (سُوءُ الدَّارِ: أَسْوَأُ مَنْزِلٍ)، (لَعْنَةُ): بریتیه له دەرکردن و دوورخستنهوه، (سُوءُ الدَّارِ) واتە: خراپترین جێگا و رێگا و شوێنی تێدا نیشتەجێبوون.

ئنجە خوا ﷻ وەک بەلگەیهک، لەسەر ئەوه که پشتگیری پێغەمبەرای خۆی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دەکات و، بروادارانێک که لهگەڵیاندا، باسی مووسا ﷺ و گەلی بەنووی ئیسرائیل دەکات، که بروایان به مووسا هێنا:

(۴) - ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدَى﴾، به دڵنایی ئێمه رێنماییان به مووسادا.

(۵) - ﴿وَأَوْرَثْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ﴾، کتیبیشمان کردە میراتی بەنووی ئیسرائیل، که گەلی مووسا بوون و بروایان پێی هێنابوو.

(۶) - ﴿هُدًى وَذِكْرَى لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾، ئەو کتیبە رێنمایی و بیرخەرەوه بوو بۆ خاوەن عەقڵان، کهواتە: ميسداقی سەرخستنی خوا بۆ پێغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و بۆ بروادارانێک که لهگەڵ پێغەمبەراندا، هەم له دنیاو، هەم له دوا پۆژیشدا، مووسا ﷺ رێنمایی پێدراو و، بەنووی ئیسرائیلی کتیبی خوا به میراتگرتوون.

بێگومان رێنماییەکی خواش هەر له دوو تووی کتیبەکه دا بوو، بەلام خوا ﷻ جگە له کتیبەکه (تەورات)یش بێگومان شتی دیکەشی به مووسادا بوو، وەک

رێنمایی، بەلام هەمووی تایبەت بوو بە مووساوە عليه السلام بۆ وێنە: خوا فەرماشتی لە گەڵدا کردووە و هیندیک شتی تایبەتی پێگوتووە، کە چۆن متمانە بکات و لەگەڵ بەنووی ئیسپرائیلدا چی بکات و چۆن بکات؟ مەرج نیە ئەو سەروش (وحی)ی خوا بۆ مووسای ناردووە، هەمووی لە دوو توپی تەوڕات دابوو، بەلام بەنووی ئیسپرائیل ئەو کتێبەیان کرا بە میرات و پێیان درا، وەک چۆن میرات دەگاتە دەستی کەسێک بەبێ پێوە ماندوو بوون، ئەوانەش ئەو کتێب و بەرنامەیە خوایان پێگەیشیت، تەوڕاتیش بە مانای شەریعەت دی.

کە دەفەرموی: ﴿وَأَوْزَمْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ﴾ (الکتاب) کە (ال) ی ناساندنی لەسەرە، ناساندنە کە بۆ (عەهد) واتە: کتێبە کەمان بە بەنووی ئیسپرائیل دا، ئەو کتێبە دیارە و زانراوە، کە بریتییە لە تەوڕات.

کورتە باسیک دەربارەیی سەرخستنی خوا بۆ پیغمبەر و برواداران

لێردەدا لەسێ برگەدا کورتە باسیکی ئاماژە ئاسا دەکەین لە بارەیی ئەو
 ئایەتە موبارەکەووە کە خوا دەفەرموێ: ﴿إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي
 الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهُدُ﴾، واتە: بە دُنیاوی ئیمە پیغمبەرەراغان (عَلَيْهِمُ
 الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و ئەوانەیی پروایان هێناو لە ژیانی دنیا شدا سەردەخەین و، لە
 دواڕۆژیشدا کە شایەدەکان هەڵدەستن و راست دەبنەووە بۆ شایەدیی دان.

۱- یەکیک بۆی هەیه بپرسی: هەندیک لە پیغمبەرەرا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)
 کوژراون و هەندیکیان دەرکراون و هەندیکیان گیراون، ئنجا کوا خوا ﷻ چۆنی
 سەرخستوون؟ هەروەها هەندیک لە برواداران لە بەین براون و کوژراون؟!

لەو بارەووە (الطبري) لە تەفسیرەکەیی خۆیدا^(۱)، هەندێ قسە دەکات، پێم
 خوش بوو وەک وەلام و پوونکردنەووی ئەو پرسیارو ئیشکالە، قسانەکانی بێنم، بە
 تۆزیک شیکردنەووە و پوونکردنەووی خوشمەووە:

(الطبري) گوتووێتی: (كَيْفَ قَالَ تَعَالَى: ﴿إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا
 فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ غافر، وَقَدْ عَلِمْنَا أَنَّ مِنْهُمْ مَنْ قَتَلَهُ أَعْدَاؤُهُ، وَمَثَّلُوا بِهِ،
 كَشُعْبَاءَ وَيَحْيَى بْنِ زَكَرِيَّا وَأَشْبَاهِهِمَا، وَمِنْهُمْ مَنْ هَمَّ بِقَتْلِهِ قَوْمُهُ، كِإِبْرَاهِيمَ
 وَعِيسَى؟!

الجواب:

أ- إظهارُ الله إياهم ظاهراً مثل دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَمُحَمَّدَ (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام).

ب- إِنْتِقَامُ الله مِنْ حَادِّهِمْ وَشَاقِّهِمْ وَإِنْجَاءُ الرُّسُلِ وَأَتْبَاعِهِمْ.

ج- اِنْتِقَامَ اللّٰهِ مِنْهُمْ بَعْدَ وَفَاةِ الرُّسُلِ كَمَا فَعَلَ بِقَتْلِهِ اِشْعِيَاءَ وَيَحْيٰى (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ).

د- الْاِخْبَارُ عَنِ الْجَمِيعِ وَالْمَقْصُودُ بِهِ بَعْضُهُمْ وَهُوَ مُحَمَّدٌ ﷺ).

واته: چوَن خَواى بهرز فەرمووێهتی: ئێمه پێغه‌مبەرانیمان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و ئەوانەى پڕوایان هێناوه لە ژیاى دنیادا سەر دەخەین و لەو پۆژەشدا کە شایەدەکان هەڵدەستن، دەشزانین کە هەیانبووه لە پێغه‌مبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) دوژمنەکانى کوشتووینان، جەستەشیان شیواندوه، وەک شووعیاء (لە پەیمانى کۆندا نووسراوه ئیشعیاء)، هەروەها یەحیای کورێ زەکەریا و هاو وێنەکانیان، هەشیانبووه کە گەلەکەى ویستووینان بیکوژن، وەک: ئیبراهیم و عیسا (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)!

(پێشەوا (طبري) ئاوا چوار وەلامان دەداتەوه):

أ- مەبەست لەسەر خستنى خوا بۆ پێغه‌مبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و بۆ پڕواداران، ئەوەیە کە خوا بە پڕوالت سەرى خستوون بەسەر دوژمنانیاندا، هەروەک چوَن داوودو سولەیمان (عليهما السلام) کە حوکمرانیش بوون و پێغه‌مبەریش بوون، هەروەها موحمەد ﷺ کە خوا پێی چەسپاند لە زەویداو دەستپڕۆشتووێ کرد، ئنجا مەبەست پێی ئەوانە.

ب- خوا ﷻ تۆلەى لەوانە ستاندۆتەوه کە دژایەتییان کردوون، پێغه‌مبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) دەرباز کردوون، ئەوەنەبووه کە سەریان بخت، بەو واتایە کە بەسەر دوژمنەکاندا سەركەون، بەلکە خوا پێغه‌مبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) دەربازکردوون و گەلە کافرەکانیشی فەوتاندوون، کە بە زۆری ئێمە حالەتە پڕویداوه، ئەمە هەم بۆ گەلى هوود، کە خوا هوودو ئەوانەى لە گەلى بوون، دەربازى کردن و گەلى عادى فەوتاند، هەروەها صالح و ئەوانەى لە گەلى بوون دەربازى کردن و، گەلى سەموودى فەوتاند، هەروەها لوط و ئەوانەى لە گەلى بوون دەربازى کردن و گەلەکەى فەوتاند، هەروەها شوعیب و ئەوانەى لە گەلى بوون و پڕوایان پێهێناوو، دەربازى کردن و گەلى

مەدیه‌ن و (أَصْحَابُ الْآيَةِ) ی فهوتاندن، هه‌روه‌ها مووسای ده‌رباز کرد له‌گه‌ل گه‌له‌که‌ی و فیرعه‌ون و سوپایه‌که‌ی فهوتاند.

ج- حاله‌تی سییه‌م ئه‌وه‌یه که خوا له دوا‌ی کوچی پی‌غه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) تو‌له‌ی ستاندو‌ته‌وه له دو‌ژمنه‌کانیان، وه‌ک بکو‌ژه‌کانی (إِشْعِيَاءَ وَ يَحْيَى) ی سزادا.

د- ئه‌وانه خوا به گشتی هه‌والی له باره‌یانه‌وه داوه، به‌لام مه‌به‌ست پیتی یه‌کیکیانه که موحه‌مه‌ده ﷺ.

به‌لام له راستیدا واباشه، هه‌ر چوار وه‌لامه‌کان به یه‌که‌وه بێن، ئنجا دابه‌ش ده‌بن به‌سه‌ر حاله‌ته‌ جو‌راو‌جو‌ره‌کانی پشت‌گرتن و، یارمه‌تییدان و، سه‌رخستنی خوا بو پی‌غه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) که هه‌ر کامی‌کیانی به شی‌وه‌یه‌ک له شی‌وه‌کان که (الطبري) با‌سی‌کردوه، سه‌رخستوون.

٢- له‌وباره‌وه ئه‌م دوو فه‌رموده‌یه‌ش دێنین:

١- پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: {مَنْ رَدَّ عَنْ عَرَضِ أَخِيهِ الْمُسْلِمِ كَانَ حَقًّا عَلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ أَنْ يَرُدَّ عَنْهُ نَارَ جَهَنَّمَ} ثُمَّ تَلَا: ﴿إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ٢٧٥٨٣، وَالتِّرْمِذِيُّ: ١٩٣١، وَابْنُ أَبِي الدُّنْيَا فِي الصِّمْتِ: ٢٥٠، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ)

واته: هه‌ر که‌سی‌ک به‌رگری بکات له که‌رامه‌ت و سومعه‌ی برای مسو‌لمانی (دیاره خوشکی مسو‌لمانی‌شی هه‌ر به هه‌مان شی‌وه‌یه) خوی زالی پایه‌دار له‌سه‌ر خوی پی‌ویسته‌کردوه، ئاگری دۆزه‌خی لی دوور بخاته‌وه، (له‌ پو‌ژی دوا‌یدا)، دوا‌یی ئه‌و ئایه‌ته‌ی خو‌ینده‌وه: ﴿إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾.

٢- پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: {مَنْ حَمَى مُؤْمِنًا مِنْ مُنَافِقٍ يَغْتَابُهُ بَعَثَ اللَّهُ مَلَكًا يَحْمِي لَحْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ نَارِ جَهَنَّمَ، وَمَنْ قَفَى مُسْلِمًا بِشَيْءٍ يُرِيدُ شَيْنَهُ بِهِ، حَبَسَهُ اللَّهُ عَلَى جِسْرِ جَهَنَّمَ حَتَّى يَخْرُجَ مِمَّا قَالَ} (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ١٥٦٨٧، وَأَبُو دَاوُدَ: ٤٨٨٣، وَابْنُ أَبِي الدُّنْيَا: ٢٤٨، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي الْكَبِيرِ: ٤٣٣، وَحَسَنَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي صَحِيحِ سَنَنِ أَبِي دَاوُدَ).

واتە: ھەر کەسێک بڕوادارێک لە موناڤیقێک بپاریزێ کە غەیبەتی دەکات، خوا پڕۆژی دوایی فریشتەیک دەنیرێ کە لە ئاگر بپاریزێ و، ھەر کەسێک باسی مسوڵمانێک بکات بە شیوەیک کە بیەوی ناشرینی بکات، خوا لەسەر پشتی دۆزەخ پرایدەگرێ، ھەتا لەوێ گوتووێتی: خوێ دەرباز دەکات.

واتە: داخو چ بەلگەیک بە دەستەووە بوو، یان ھەروا بوو شکاندنی بوو، بە ھەواو ئارەزووی نەفسی بوو؟ ئەو کاتەش تووشی سزای دەبێت.

۳- کە خوا دەفەرموێ: ﴿وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ﴾، وەک گوتمان: (أَشْهَاد) کوێ (شَاهد)ە، واتە: شایەدیدەر، گەواھییدەر، ئنجا ئایا ئەو شایەدانە کین کە شایەدیی دەدەن؟

زانایان گوتووینە:

۱- پێش ھەموو کەس فریشتەکانن کە شایەدیی دەدەن.

۲- دوایی پێغەمبەرانی شایەدیی لەسەر ئۆممەتەکانیان دەدەن.

۳- دوایی بڕوادارانن لە ئۆممەتی موحەممەد ﷺ کە شایەدیی دەدەن لەسەر ئۆممەتەکانی دیکە و دەبنە شایەدو بەلگە ی پێغەمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) کە پێغەمبەرانی پەيامی خویان پێگەیان دوون، بەو گەل و نەتەوانە، کاتیکی نکوویی دەکەن، ئنجا کاتیکی خوا لە ئۆممەتی موحەممەد دەپرسی: بەلگەتان چییە؟ دەڵین: بەلگەمان قورئانە، خوا لە دوا کتیی خۆیدا، ئیمە ی ئاگادارکردۆتەو کە پێغەمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بە پروونی پەيامی خویان گەیاندووە بە کۆمەلگاکانیان.

۴- لەوانە ی کە شایەدیی دەدەن ئەندامەکانی جەستەن، وەک خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ النور، واتە: ئەو پڕۆژە کە زمانیان و دەستیان و لاقیان شایەدییان لەسەر دەدەن، بوو ئەوێ دەیانکرد.

۵- زانایانی پەسەن و شەھیدان و بڕواداران ی بوو خوا صولحاون.

مه سه له ی چواره م:

فه رمانکردنی خوا به پیغه مبه ر ﷺ که خۆراگر بى و دلیا بى، به لینی خوا
راسته و سه رگه رمی یادی خوا بى و بشزانى که نه وانه ی به بى به لگه مشتومرو
شه ره قسه له دژى ئایه ته کانی خوا ده کهن، خو به زلگریه ک له سینه یان دا
هه یه، پى ناگهن و بيمراد ده بن:

خوا ده فه رموى: ﴿فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَسْتَغْفِرُ لِدُنْيِكَ وَسَيَحْ
مَحْمَدُ رَبِّكَ بِالْعِشْيِ وَالْإِبْكَرِ ۝۵۵﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ
يَغَيِّرُ سُلْطَانًا أَنَّهُمْ إِن فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ مَّا هُمْ بِيَلْبِغِيهِ فَاسْتَعِذْ
بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۝۵۶﴾

شیکردنه و هی ئه م دوو ئایه ته، له شه ش برگه دا:

۱- ﴿فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾، ئنجا خوۆت رابگره به دلیایی به لینی خوا راسته.

دویندراو (مُخَاطَب)، پیغه مبه ری خاته مه ﷺ: خوۆت رابگره به دلیایی به لینی
خوا راسته، واته: چه سپاوو دیته دی، که ده فه رموى: ﴿فَاصْبِرْ﴾، واته: خوۆت
رابگره، دلیابه که ئیمه سه رخه ری توین و سه رخه ری پروادارانیکشین که له
خزمهت توۆدان، بویه توۆ له سه ره ئه وه ی تووشت دى، خۆراگره، چونکه مسوگه ر
سه رکه وتن هی توۆ هی پروادارانیکى شوینکه وتووته.

۲- ﴿وَأَسْتَغْفِرُ لِدُنْيِكَ﴾، بو گوناھیش دواى لیوردن (له خوا) بکه، پیشتریش
باسمانکردوه که مه به ست له گوناھى پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، ئه و چه مک
و واتایه ی نیه که ئیمه بو گوناخ به کاری دینین: گوناخ ئه وه یه شتیک بزانی خوا پى
ناخوشه و بیکه ی، پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ئه وه نده پابه ندبوون به ئیمانی
خویانه وه، ئه وه نده ئیمان له دلیاندا چه سپاو بووه، هه رگیز شتیک زانییان خوا پى

ناخوښه، نه یانکردوهو توخنی نه که وتوون، به لکو گوناوی پیڅه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) مه به ست پی ته وهیه که ئیجتهادو بوچوونیکیان نه یییکایی، یان شتیک وایانزانیی بهرزه وهندی تیدایه، به لام بهرزه وهندی تیدا نه بووی، یان خوا ﷺ شتیک پی چاک بوو بی و، ته وان شتیک دیکه یان هه لباردبی، وایانزانیی باشه، واته: له بوچوون و کوښکردنه که یاندا نه یانپیکایی، یان بریاریکیان دابی، پیش ته وهی خوا ﷺ سروشیان بو بکات و بریاره که پیویستی به راستکردنه وه بووی.

۳- ﴿وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ﴾، به ستاییشکردنی په روره دگارت هوه به پاکي بگره، ئیواران و به یانیا، (العشي: آخر النهار إلى ابتداء ظلمة الليل)، (عشي) کوټایی پوژگار ه تا کو سهره تاي تاریکایی شهو، (والإبكار: اسم لبكرة النهار كالإصباح اسم للصباح)، (إبكار) یش ناوه بو سهره تاي پوژ، ههروهک چوون وشه (إصباح) ناوه بو (صباح)، به یانی، به ره به یان.

۴- ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ يَغْيِرُ سُلْطَانِ اتَّهُمْ﴾، به دلنایی ته وانهی مشتومرو شه ره قسه ده کهن له دژي ټایه ته کانی خوا، تهو مشتومرو شه ره قسه شیان پشت ته ستوور نیه به به لگه یه کی پروون، که بویان هاتبی، واته: له خواوه بویان هاتبی، واته: موناقه شه ده کهن، شه ره قسه ده کهن به بی به لگه یه کی نه قلی، به بی به لگه یه کی وه حی، که له خواوه هه یان بی له سهر تهو قسه یه یه ده یکهن، نا ته وانه:

۵- ﴿إِنْ فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ مَّا هُمْ بِبَلِغِيهِ﴾، (إِنْ) لیره دا (إِنْ النَّافِيَةِ) یه، واته: (مَا فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ)، ته نیا خو به زلگری له سینه کانیاندا هه یه، که پی ناگه ن، بهو خو به زلگریه ناگه ن، (الْكِبَرُ هُوَ: إدراك الإنسان خَوَاطِرَ تَشْعُرُهُ بِأَنَّهُ أَعْظَمُ مِنْ غَيْرِهِ، فَلَا يَرْضَى مَسَاوَاتِهِ بَلَّةً مُتَابِعَتِهِ!)، (کبر): بریتیه له وه که مروف هینده خولای هه بن خولایه کانی وای بخه نه دل که گه ورترو مه زتره له غیری خو، بویه پازی نه بی له گه لیشیدا یه کسان بی، چ جای شوینکه وتووی بی.

ته وانه ی دژي پیڅه مبه ری خاته م موحه ممه د ﷺ بوون، خو به زلگریه کیان له سینه دا هه بوو، پی لیده گرتن شوین پیڅه مبه ری خاته م ﷺ بکه ون، شوین تهو

پەيامە بکەون که خوا بەودا ناردوو یەتی، وەک لە سوورەتی (ص) دا گوتوو یانە:
﴿أُنزِلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا ۚ﴾! واتە: ئایا لە نێو ئیمەدا بیرخەرەووە بۆ سەر
ئەو دابەزێنراوە! ھەرۆھە: گوتیان: ﴿وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ مِّنَ
الْقُرْبَتَيْنِ عَظِيمٍ﴾ ۳۱ الزخرف، دەبووایە ئەم قورئانە دابەزیایە سەر یەکیک
لە دوو پیاووە مەزنەکە ی دوو شارەکە، واتە: مەککە، یان تائیف، دیارە مەزنی
(عظمة) لە لای ئەوان، ئەو بوو کە مەزنی لە لای خوا ﷻ جوړیکی
ھەبێ، قەرەباڵغی بە دەورەووە بێ، بەلام مەزنی لە لای خوا ﷻ جوړیکی
دیکە، ئەو یە کە ئەو مەزنی عەقڵیکی چاک، سروشتیکی پاک، مەعدەنیکی
ساغ، پەشتیکی بەرز، جەوھەر و ماھییەتیکی باشی ھەبێ، چونکە زۆر کەس
دەتوانێ بە شیوازی ناشەرعی سەرۆت و سامان و دەسەلات پەیدا بکات، بەلام
جەوھەر یکی پاک و، پووحتیکی چاک و، پەشتیکی بەرزو، عەقڵیکی تەواو و، دڵ
و دەروونیکی پازاو، بە پەشتە بەھا بەرزەکان، بۆ ھەموو کەس دەستەبەر و
مسوگەر نابێ.

کە دەفەرموێ: ﴿مَا هُمْ بِبَالِغِهِ﴾ (أی: مآ هُم بِبَالِغِي مُقْتَضَى تَكْبَرِهِمْ)،
واتە: ناگەن بەو ی کە خۆبەزەگەرییە کە یان دەخوای، خۆ بەزەگەرییە کە یان
وایدە خواست، ئەو پەيامە ی خوا ھی ئەوانبێ، یاخود خەڵک بە دوای وان بکەوێ،
لەو ڕێیە ناھەقەووە کە پێیدا دەڕۆن.

ھەندیکیش گوتوو یانە: (کِبَر) لێرەدا بە مانای ئیرەیی (حَسَد) ه، بەلام (کِبَر)
وا راسترە ھەر لە سەر مانای پۆلەتی خۆی بێ، کە بریتیە لە: (التَّطَلُّعُ لِلجَاهِ
وَالرَّئَاسَةِ بِغَيْرِ الْحَقِّ)، ھەبوونی کەلکە لەی سەرۆکایەتی و ھوکمرانیی لە کەللەدا،
بە ناھەق و بەبێ شایستەیی.

۱- ﴿فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ دەجا تۆ پەنا بە خوا بگرە،
بێگومان ھەر ئەو بێسەری بینەرە، کە دەفەرموێ: ﴿فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ﴾ (حَذَفَ

مَتَّعَلِّقٌ اسْتَعِذُّ، لِقَصْدِ تَعْمِيمِ الْإِسْتِعَاذَةِ مِنْ كُلِّ مَا يُخَافُ، ئەوەی (استعذ) پێوەی پەيوەستە
 قرتێراوە، (نەیفەرموو: (فِاسْتَعِذُّ بِاللَّهِ) پەنا بە خوا بگرە لە چی؟) تاكو مانایەكەى گشتیی
 بێ و، پەنا بە خوا گرتنەكە هەرشتيك بگرێتەووە كە جیگای مەترسیی بێت، واتە: پەنا بە
 خوا بگرە لە هەر شتيك كە جیگای مەترسییتە، هەر شتيك كە پێت وایە زیانیك لەو
 شتەووە بە تۆ دەگات، پەناى لى بە خوا بگرە.

مه سه له ی پینجه م:

خوایا رایدەگەیه نی که دروستکردنی گەردوون له دروستکردنی خەلک گەورتر و قورستەر، بر وادارانێ کردار چاکی بینەر، بیروایانی کوێر و کوتری خراپە کار یە کسان نین و، بە سزاو پاداشتی پر بە پێست گەیشتنی هەموو لایەک، گومانی تێدانیه و، پەرەردگاریش فەرمانی کردووە که مەروڤه کان لێی وەپارێن و بە مسوگەری وەلامیشیان دەداتەو، خۆبەزەلگەرانیش له بەرانبەر پەرستنی خوادا، بە زەبوونی دەچنە دۆزەخەو:

خوایا دەفەرموی: ﴿لَخَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ٥٧﴾ وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسِيءُ ۚ قَلِيلًا مَّا تَتَذَكَّرُونَ ٥٨ إِنَّ السَّاعَةَ لَأَيُّمٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ٥٩ وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ٦٠﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، له نو برگەدا:

١- ﴿لَخَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ﴾، بە دنیایی دروستکردنی ئاسمانەکان و زەوی (گەردوون بەسەر و خواریهو) له دروستکردنی خەلکی گەورەترە.

ئەمە بە دوو واتایان دی:

یەكەم: (إِبْدَاعُ اللَّهِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَعْظَمُ مِنْ إِبْدَاعِ النَّاسِ مِنْ لَا شَيْءٍ)، پەیداکردن و داهێنانی خوا بۆ ئاسمانەکان و زەوی، له پەیداکردن و داهێنانی خەلک له هیچ، گەورەترە، واتە: دروستکردنی گەردوون گەورەترە له دروستکردنی مەروڤان.

دووهم: (خَلَقَ اللَّهُ الْكَوْنُ أَعْظَمَ مِنْ إِعَادَةِ خَلْقِ النَّاسِ أَحْيَاءً)، دروستکردنی خوا بۆ گەردوون مەزنترە لە دووبارە دروستکردنەوهی خەلک و زیندووکردنەوهیان دواى ئەوهی دەمرن.

۲- ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾، بەلام زۆربەى خەلکی نازانن، واتە: ئەو راستییە نازانن کە ئەو گەردوونەى خوا، ئەو مولکەى خوا چەند فراوانە، چەند زەبەلاحە، ئەگەر زانیایان خوا چى خولقاندو، شارەزاییان بە مولکی فراوانی خواو زانیاری و دەستەلاتی بۆ سنووری خوا، قەناعەتی پێدەهێنان کە دەتوانی دواى مردنیان زیندووێان بکاتەوه.

۳- ﴿وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ﴾، کوێرو بینەر یەكسان نین، مەبەست لە کوێر بێپروایەو، مەبەست لە بینەر پروادارە.

۴- ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمَسِيءَ﴾، هەروەها ئەوانەى پروایان هێناو و کردەوه باشەکانیان کردوون و، خراپەکاریش.

واتە: چاکەکار لەگەڵ خراپەکاردا یەكسان نین و وەك یەك نین، کەواتە: دەبێ پۆژی دواى هەبێ، دەبێ پۆژی گەشتن بە سزاو پاداشتی مەوۆقەکان هەبێ.

۵- ﴿قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ﴾، بەکەمیی بێردەکەنەوه و پەند وەرەدەگرن، خۆپێراوێشەتەوه: (تَذَكَّرُونَ)، بەکەمیی پەند وەرەدەگرن، یان: بەکەمیی راستییەکان دێننەوه بێرخۆتان.

کە دەفەرموێ: دروستکرانی ئاسمانەکان و زەوی لە دروستکردنی خەلک گەورەترە، چ مەبەست پێی هێنانەدییان بێ، چ مەبەست دووبارە کردنەوهیان و زیندووکردنەوهیان بێ، (بەلام زۆربەى خەلکی نازانن)، هەروەها کە دەفەرموێ: کوێرو بینەر وەك یەك نین و، ئەوانەى پروایان هێناو و کردەوه باشەکان دەکەن، لەگەڵ خراپەکاردا وەك یەك نین، ئەمە هەمووی بەلگە هێنانەوهیە لەسەر هەبوونی سزاو پاداشت و، هەبوونی پۆژی دواى، بۆیە دواى یەكسەر دەفەرموێ:

۶- ﴿إِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا﴾، کاتی دیارییکراو (ی ئاخیر زه مان یان قیامت) هاتوویه هیچ دوو دلیی تیدا نیه.

(السَّاعَةُ)، ئەو کاتهی که ئەم گەردوونە ی تیدا بە کۆتا دی، ئاخیر زه مان، یاخود: (السَّاعَةُ)، مەبەست پێی کاتی زیندووکرانەوێ مەروڤه کانه، قیامت و هەڵسانەوێ یان زیندووکرانەوێ یان، دی، هیچ دوو دلیی تیدانیه، که دەفه رموی: هیچ دوو دلیی تیدانیه یانی: شایسته نیه که کەس تیدا دوو دلی بێ و تیدا له گوماندا بێ، ئەگەرنا خەلک ههیه برۆای پێی نیه، بەلام واتە: شایسته ی دوو دلیی نیه، ئەگەر ئینسان بە عەقل تەماشای بکاو، تەماشای گەردوون بکات و، تەماشای خۆی بکات و، تەماشای پەیمانه کانی خوا بکات، دلنایایی بۆ دروست دەبێت، که ناگونجی هیچ دوو دلییه ک له باره ی هاتنی پۆژی دوایه وه هه بێ.

۷- ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ﴾، بەلام زۆربه ی خەلکی برۆانا هینن، ئەم بەلامه [بەلام له عەرهبیدا (لكن) ی (إِسْتِذْكَ) ه] بۆ پوونکردنەوێ ئەوێه که بۆچی زۆربه ی خەلکی برۆا نا هینن؟ له بهر ئەوێ نایانه وێ برۆا بهینن، ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ﴾، زۆربه ی خەلک نایانه وێ برۆا بهینن، ئەگەرنا په کیان له سەر به لگه و دهلیل نه که وتوه، که واتە: لێره دا خوا ﷻ سی به لگه ی هیناونه وه، له سەر هه بوونی پۆژی دوا یی و، هاتنی پۆژی سزاو پاداشت:

۱- دروستکرانی ئاسمانه کان و زهوی له دروستکرانی خەلک گه وره تره.

۲- برۆادارو بیپروا وه ک یه ک نین، وه ک چۆن بینهر و کویر وه ک یه ک نین.

۳- ئەوانه ی برۆایان هیناوه و کرده وه باشه کان ده کهن، له گه ل کەسیک که بیپروایه و خراپه کاره، وه ک یه ک نین.

که واتە: پێویسته گەردوون و ژیا نی مەروڤ، ئامانجدار بێ و حیکمه تی له پشته وه بێ و، به بێ هه بوونی پۆژی دوا یی و سزاو پاداشتیش، ئەو حیکمه ت و ئامانجه نایه ته دی.

(۸) - ﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ﴾، پەرۋەدگارتان فەرموویەتی: لایم ۋە پارین، داوام لی بکەن، ۋە لامتان دەدەمەۋە.

لەو بارەۋە ئەم لە فەرماشتە ھەبە: {عَنِ النُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِنَّ الدُّعَاءَ هُوَ الْعِبَادَةُ ثُمَّ قَرَأَ: ﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾ (غافر) (أخرجه أحمد: ۱۸۳۷۸، تعليق شعيب الأرناؤوط: إسناده صحيح، والترمذي: ۳۳۷۲، وأبو داود: ۱۴۷۹، وابن ماجه: ۳۸۲۸، والبخاري في الأدب المفرد: ۷۱۴، واللفظ لأحمد).

واتە: نوعمانی کوپی بە شیر (خوا لیان پازی بی)، دەلی: پیغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: پارانەۋە بریتیە لە خواپەرستی، پاشان ئەم ئایەتە ی خویندەۋە: ﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾ (غافر).

(۹) - ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي لَكُمْ سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾، بە دنیایی ئەوانە ی لە بەرانبەر پەرستنی مندا خویان بە زل دەگرن، بیگومان بەزەبوونی و دامایی دەچنە نێو دۆزەخەۋە. (سَيَدْخُلُونَ) دەچن، خوینراویشەتەۋە: (سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ) دەخړنە دۆزەخەۋە بەزەبوونی و سەر شوپی، (دَاخِرِينَ) کۆی (داخەر)، واتە: داماوو زەبوون و تیکشکاو، ئنجا کۆی ئەۋە ی پابرد یانی: مادام پوژی دوایی دی، ھیچ جیی دوو دلی نیە کەواتە: خوا بەیەکبگرن و تەنیا خوا بپەرستن ﷻ، تەنیا لەو بپارینەۋە، ھەرۋەھا تەنیا بەندایەتی بو وی بکەن، شایانی باسە: ئیمە لە تەفسیری سوورەتی (الأعراف) ئایەتەکانی: (۵۵ و ۵۶)دا، باسیکی تاییەتمان لە بارە ی پارانەۋە کردو، لەوی وردەکاری زۆرمان باسکردو، و، لیڕە بە پیویستی نازانین دووبارە ی بکەینەۋە.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی پینجەم

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان شازدە (۱۶) ئايەت دەگرېتە خو، ئايەتەکانى: (۶۱ - ۷۶)،
تەوہرى سەرەکیان باسى خواناسییه، بە تیکهه لکیش له گەل باسى قیامەت و
پۆژى دواىى و، سەرەنجامى شوومى بېپروایان لەو پۆژەدا، لە بواری خواناسییش
دا، باسى ژمارەیهکی بەرچاو لە چاکەو نىعمەتەکانى خوا لە ژيانى بەشەردا کراوە،
وہک:

دیاردەى شەوگارو پۆژگار، کردنى زەوى بە نشینگەیهکی ئارام و گێپرانى
ئاسمان بەسەربان و، چاک وینەکیشانى مروۆقان و، پیدانیان لە بژیوہ خوۆش و بە
سوودەکان..

هەرۆهەا دروستکردنى مروۆقان - وەک جەستەکەیان و سەرەتا جەستەى بايان
ئادەم - لە خاک و، دواتر هینانە دى وەچەى ئادەم بە چەندان قوۆاغى يەک
لە دواى يەک: نوتفە، خوینپارە، مندال، گەنج، پیر...

وێپراى روونکردنەوہى هۆکارى ئەو سەرەنجامە شوومەیان، کە بېپروایى و خو
بەزلگریى و فیزو کەشخەکردن بووہ لە زەوى داو، خوۆرانان و خوۆسەپاندن بو
بەسەر بەندەکانى خوادا.

﴿اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ
لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦١﴾ ذَٰلِكُمْ
اللَّهُ رَبُّكُمْ خَلِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاَن تَوَفَّاكَ ﴿٦٢﴾ كَذَٰلِكَ يُؤَفِّكُ
الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ يَحْمَدُونَ ﴿٦٣﴾ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا

وَالسَّمَاءِ بِنَاءً وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ذَلِكَمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٤﴾ هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٥﴾ قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِي الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ أُسَلِّمَ لِربِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٦﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا شُيُوخًا وَمِنْكُمْ مَنْ يُنَوِّقُ مِنْ قَبْلُ وَلِتَبْلُغُوا أَجَلًا مُّسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ فَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٦٨﴾ أَلَمْ تَر إِلَى الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ أَنِّي يُصْرِفُونَ ﴿٦٩﴾ الَّذِينَ كَذَبُوا بِالْكِتَابِ وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٧٠﴾ إِذِ الْأَغْلُلُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلَاسِلُ يُسْحَبُونَ ﴿٧١﴾ فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ﴿٧٢﴾ ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَتَنْكَرُونَ ﴿٧٣﴾ مَنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ نَكُنْ نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَيْئًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾ ذَلِكَمُ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ ﴿٧٥﴾ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبَلِّسْ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٦﴾

مانای دهقاو دهقی ئایه تەکان

{خو! که سیکه شهوگاری بۆ والیکردوون که پشووی تیدا بدن و پۆژگاریشی (بۆ پرووناک کردوون و) گپراوه به بینەر، به دنیایی خوا خاوهن چاکهیه به سەر خه لکه وه، به لام زۆربهی خه لکی سوپاسگوزاریی (بۆ خوا) ناکهن ﴿٦١﴾ ئا ئه و خوایه تان پهروهردگارتانه به دیهینهری هه موو شتیکه، جگه له و هیچ په رستراویک (ی راست) نیه، که واته: به ره و کوئ لاده درین! ﴿٦٢﴾ ئه وانه ی نکوویی له ئایه تەکانی خوا ده کهن، به و شیوه یه لاده درین! (که زۆر سه رسوپهینهره!) ﴿٦٣﴾ خو! که سیکه، زهوی بۆ گپراون به نشینگه و، ئاسمانیش به سهربان و، وینه ی کیشاون و وینه کانتانی باش کیشاون و، له بژیوه خو ش و چاکه کانی بۆ په ر خساندوون، ئا ئه و خوایه تان پهروهردگارتانه و به رزو به پیزه، خوای پهروهردگاری جیهانییان ﴿٦٤﴾ ئه و (خوا) زیندوویه، جگه له و هیچ په رستراویک نیه، ده جا به ملکه چیی ساغکردنه وه و لئی وه پارین، ستایش بۆ خوای پهروهردگاری جیهانییان ﴿٦٥﴾ بلئ: من قه دهغه کراوم، دوا ی ئه وه به لگه پۆشنه کانم له پهروهردگارمه وه بۆ هاتوون، ئه وانه به رستم که جگه له خوا لییان ده پارینه وه، ههروه ها فه رمانم پیکراوه که بۆ پهروهردگاری جیهانییان ملکه چ بکه م ﴿٦٦﴾ (خوا) ئه و که سه یه که (سه رته) له گل دروستی کردوون، دوا یی له نوتفه، دوا یی له خوینپاره، دوا یی به مندا ل (له سکی دایکتان) ده رتان دینئ، (دوا یی گه شه تان پیده دات) تا کو بتانگه یه نیته ئه و په ری هیزو پیزتان، دوا یی (ده تانژینئ) تا کو ده بنه به سال داچوو، هه شتانه پیزتر ده مرینئ و (ده تانژینئ) تا کو ده گنه کاتی ناوبراو (ئه وه مان بۆ پروونکردنه وه) به لکو تییگهن ﴿٦٧﴾ ئه و (خوا) که سیکه ده ژیه نئ و ده مرینئ، ئنجا هه ر کات بریاری کاریکی دا، ته نیا پپی ده فهرموئ: بیه، یه کسه ر ده بئ ﴿٦٨﴾ ئایا ئه وانه ت نه دیون که له باره ی ئایه تەکانه وه مشتومر ده کهن،

بەرەو کوۆی لادەدرێن! ﴿۷۶﴾ ئەوانەى کتیب (ی خوا) بە درۆ دادەنێن، ھەرۆھە
ئەوھى پێغەمبەرانى خۆمانمان پێ پەوانە کردووە، لەمەودوا دەزانن (چ سەرەنجامێکی
شوومیان ھەیە!) ﴿۷۷﴾ کاتیک کوۆ و زنجیرەکان لە گەردنەکانیاندا دەبن و
پادە کیشرێن ﴿۷۸﴾ (بە نێو) ئاوی گەرم و داغدا، دواى لە ئاگردا دادەگیرسێنێن
﴿۷۹﴾ دواى پێیان گوترا: کوا ئەوھى دەتانکردە ھاوبەش ﴿۸۰﴾ (ئەوھى) جگە
لە خوا (دەتانیە رست)؟! گوتیان: لیمان ونبوون، بەلکو پێشتر لە ھیچ شتیک
نەدەپاراینەو، بەو شیوەیە خوا بپروایان گومرا دەکات ﴿۸۱﴾ ئەم (سزاو
سەرەنجامە شووم) ەتان (ئەى بپروایەکان!) بە ھۆى ئەووەیە کە لەسەر زەوى
بە ناھەق شادمان دەبوون و، بە ھۆى ئەووەیە کە فیزو کەشخەتان دەکرد
﴿۸۲﴾ بچنە دەروازەکانى دۆزەخەو بە ھەمیشەى تێیاندا دەبن (دۆزەخیش)
خراپترین پشووگای خۆبەزلگرانە ﴿۸۳﴾ دەجا (ئەى موحەممەد!) خۆت رابگرە،
بێگومان بەلێنى خوا راست و چەسپاو، ئنجا ئەگەر ھەندیک لەوھى گفتیان
پێدەدەین، پێشانت بەدەین، یان بتمرێنین، تەنیا بۆ لای ئیمە دەگیردرێنەو.

شىكردنه وهى هەندىك لە وشەكان

(تُؤَفِّكُونَ): (أَي: تُمْرُقُونَ) لادەدرين، (الإفك: كُل مَصْرُوفٍ عَنْ وَجْهِهِ الَّذِي يَحِقُّ أَنْ يَكُونَ عَلَيْهِ)، (إفك): بریتیه لە هەرشىك كه لەو ڕووه راست و هەقهى كه دەبوو لەسەرى بى، لادراى، ڕووى پىكراىته شىكى دىكه، ياخود بە جورىكى دىكهى لىكراى كه ناهەقه.

(يَجْحَدُونَ): نكوولبىدەكەن، (الْجَحْدُ: نَفِي مَا فِي الْقَلْبِ إِنْبَاءً، وَإِثْبَاتٌ مَا فِي الْقَلْبِ نَفِيهِ)، (جَحْد): بریتیه لە وهى شىك لە دڵدا چەسپاوه، تۆ لاىبهرى، ياخود شىك لە دڵدا لا براوه، تۆ بىچه سپىنى، واتە: وا پىشان بەدى كه ېروات پىيه تى و ېروات پى نه بى، يان وا پىشاندهى كه ېروات پى نيه، ېرواشت پى هەبى.

(قَرَارًا): (قَرَّ فِي مَكَانِهِ، يَقَرُّ قَرَارًا: أَي ثَبَتَ ثُبُوتًا جَامِدًا وَأَصْلُهُ مِنَ الْقَرِّ وَهُوَ الْبَرْدُ)، (قَرَّ فِي مَكَانِهِ) واتە: لە شوينى خوێ چەسپا، (يَقَرُّ قَرَارًا) واتە: دەچەسپى، چەسپان، (أَي: ثَبَتَ ثُبُوتًا جَامِدًا) شىك كه لە شوينىك بچەسپى و نه جوولى، لە ريشەشدا لە (قَرَّ) هه هاتوه، يانى: ساردى، لەبەر ئەوهى سەرماو ساردى و بەستن، هوکارى نه جوولانهو، گەرمىى هوکارى جوولانه.

(يُنْكَأُ): (الْبِنَاءُ: إِسْمٌ لِمَا يُبْنَى بِنَاءً)، (بِنَاء) ناوه بو هەر شىك كه دروست بکرى، دەشگونجى بە مانای سەربانىش بى.

(فَتَبَارَكَ): واتە: بەرزو بە پىزه، (الْبَرَكَةُ: ثُبُوتُ الْخَيْرِ الْإِلَهِيِّ فِي الشَّيْءِ، وَالْمُبَارَكَةُ مَا فِيهِ ذَلِكَ الْخَيْرُ، وَتَبَارَكَ: كَثُرَ خَيْرُهُ)، (بَرَكَةُ): بریتیه لە چەسپانى پىزى خواىى لە شىكدە، (مُبَارَكَةُ) ئەو شتەيه كه ئەو خىرو هیزو پىزى تىدایى، (وَتَبَارَكَ) واتە: خىرى زۆرهو بە پىزه.

(أَشَدُّكُمْ): (أَشَدُّ) یان کۆی (شِدَّة)هیه، یاخود هەر ناوه، (أَشَدُّ) به مانای ئەوپەری تواناو تاقەت و ھێزو پێزە.

(الْأَعْلَى): کۆی (عُلَّ)ه، (الْعُلُّ: مُخْتَصَّ لِمَا يُقَيَّدُ بِهِ فَتَجْعَلُ الْأَعْضَاءَ فِي وَسْطِهِ، (عُلَّ): شتیکە کە ئەندامێک دەخرێتە نیو قەدی، بە کوردیی کۆتی پێ دەلێن، کە زیاتر لە گەردن دەکری، ھەندێک زاناش (عُلَّ)یان بو کە لەپچەیی دەست و پێش بەکارھێناون.

(وَالسَّلْسِلُ): (تَسْلَسَلَ الشَّيْءُ: اضْطَرَبَ)، (سَلَسِلَ) کۆی (سِلْسِلَة)یە واتە: زنجیر، (تَسْلَسَلَ) واتە: ئەو شتە جوولاً، یاخود بە دوا یە کداهات.

(يُسْحَبُونَ): واتە: رادەکێشێن، (السَّحْبُ: الْجَرُّ كَسَحَبِ الذَّيْلِ)، (سَحَبَ) بریتێە لە راکێشان وەک چۆن شتیک کلکی رادەکێشی.

(يُسْجَرُونَ): واتە: دادەگیرسێنێن، (السَّجَرُ: تَهْيِيجُ النَّارِ، سَجَرْتُ النَّوْرَ)، (سَجَرُ): بریتێە لە داگیرساندنی ئاگر، خوێشکردنی ئاگر، دەگوتری: تەندووورە کەم گەردا، دامگیرساند.

(الْحَمِيمِ): (أَي: الْمَاءُ الشَّدِيدُ الْحَرَارَةِ)، (حَمِيمٌ): ئاوێکە زۆر گەرم بێ، واتە: ئاوێکی گەرم و داغ و کۆلیو.

(تَفْرَحُونَ): (الْفَرَحُ: انْشِرَاحُ الصَّدْرِ بِلَذَّةٍ عَاجِلَةٍ، وَأَكْثَرُ مَا يَكُونُ ذَلِكَ فِي اللَّذَاتِ الْبَدَنِيَّةِ وَالْدُّنْيَوِيَّةِ)، (فَرَحَ): بریتێە لە سینە گوێشادبوون بە چێژێکی بەپەلە، کە بە زۆری لە بارەیی چێژە جەستەییەکان و چێژە دنیاوییەکانەو، ئەم وشە بەکار دێ.

بەلام وەک پێشتریش گوتووومە: (فَرَحَ) بریتێە لە ئەوپەری دلخۆشی، ھەربۆیە خوا ﷻ (فَرَحَ)ی لە ھەموو شوێنەکاندا سەركۆنەو زەمکردو، مەگەر لە شتێکدا کە بەیانی و، شایستەیی بێ، وەک دەفەرموی: ﴿قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ﴾ یونس، واتە: بلی با بە بەخششی خواو

بە بەزەیی خوا، ھەر بەو ھە زۆر دڵخۆش بن، واتە: بە شتی دیکە زۆر دڵخۆش نەبن.

ھەر ھە ھا لە بارە ی سەرکەوتنی مسوڵمانانە ھە دەفەر موی: ﴿وَيَوْمَئِذٍ يَقَرُّ الْمُؤْمِنُونَ﴾ ٤ ﴿بِنَصْرِ اللَّهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ ٥ ﴿الرُّومُ، واتە: ئەو پۆژە پر واداران زۆر دڵخۆش دەبن بە سەرخستنی خوا و یارمەتییەکی خوا بۆیان، کەواتە: (فَرَح) واتە: (أَشَدُّ السُّرُورِ) زۆر دڵخۆش بوون.

(تَمَرُّحُونَ): (الْمَرَحُ: شِدَّةُ الْفَرَحِ وَالتَّوَسُّعُ فِيهِ: ﴿وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا﴾ ١٨ ﴿وَمَرَحَى: كَلِمَةُ التَّعَجُّبِ)، (مَرَح): بریتییە لە زۆر دڵخۆش بوون و فراوانیی کردن لە دڵخۆشییدا، کە دەفەر موی: ﴿وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا﴾ ١٨ ﴿لَقَمَان، واتە: زۆر بە دڵخۆشیی بە زەویدا مەرۆ، (مَرَحَى): وشە یە کە بۆ سەرسوڕمان.

بە لām وە ک دوایی لە مەسە لە گەنگە کاندایاسی دەکەین، لە راستیییدا (تَمَرُّحُونَ) واتە: دەرکەوتنی ئەو شادمانییە و خۆشحالییە زۆرە بە شتی دنیایی، لە جەستە ی مروۆفدا، لە ھەلسووکەوتەکانیدا، فیزو کەشخەکردن، خۆ بادان و، خۆرانیان، (مَرَح) ئەو یە.

(مَثْوَى): (ثَوَى بِالْمَكَانِ: أَقَامَ وَاسْتَقَرَّ، وَالْمَثْوَى: الْمُسْتَقَرُّ)، (ثَوَى بِالْمَكَانِ) واتە: لە شوێنە کە جیگیر بوو، نیشتە جئ بوو، (مَثْوَى) واتە: نشینگە، ئەو شوێنە ی مروۆف تیییدا نیشتە جئ دەبئ و قەرار دەگرئ.

مانای گشتیی ئایەتەکان

خوایسته له شازده (۱۶) ئایەتەدا، جاریکی دیکه کۆمهڵی له چاکه و نیعمەتەکانی خووی دەخاتەرۆو، هەرۆهە لەمیانی خستنه‌پرووی ئەو چاکه و نیعمەتانهی خویدا، زیاتر په‌روه‌ردگاریتی خووی و په‌رستراویتی خووی بۆ ئیمه‌ ده‌خاتەرۆو، که هەر ئەو شایسته‌ی ئەوه‌یه به‌ په‌روه‌دگارو په‌رستراو بگیری و به‌ندایه‌تی بۆ بکری.

ده‌فه‌رموی: ﴿اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ﴾، خوا ئەو کەسەیه‌ شه‌وگاری بۆ والیکردوون که تیتدا پشوو بدەن، ئارام بگرن و بخه‌ون، ﴿وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا﴾، پۆژگاریشی بۆ کردوون به‌ بینەر، دیاره‌ پۆژگار خووی نابینی، مروّقه‌کان تیتدا ده‌بینن، به‌لام بۆ زیدەپۆییکردن له‌وه‌دا که پۆژگار زۆر پرووناکه، وه‌ک خووی ببینی، ﴿إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ﴾، به‌ دنیایی خوا خاوه‌ن به‌خششه، خاوه‌ن چاکه‌یه به‌سه‌ر خه‌لکه‌وه، به‌لام زۆربه‌ی خه‌لکی سوپاسگوزاری ناکه‌ن.

﴿ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآئِنِّي تُؤْفَكُونَ﴾، ئا ئەو خوايه‌تان په‌روه‌ردگارتانه، به‌دییه‌نەری هه‌موو شتی که، جگه‌ له‌و هیچ په‌رستراویک نیه، به‌ره‌و کوێ لاده‌درین؟ واته: بۆچی جگه‌ له‌و ده‌په‌رستن، له‌ حالیکدا هەر ئەو خوايه‌تان په‌روه‌ردگارو خاوه‌ن و ژیی‌نەرو مرینەرو به‌خیوکه‌رتانه‌و، هەر ئەو به‌دییه‌نەرو په‌یدا که‌رو داهینەرتانه‌و، هەر ئەویش په‌رستراوه‌ به‌هه‌ق و، جگه‌ له‌و هیچ په‌رستراویکی دی نیه، که‌واته: بۆچی لاده‌درین و به‌و لاو لادا ده‌پۆن؟ ﴿كَذَٰلِكَ يُؤْفِكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ يُحْجَدُونَ﴾، هەر به‌و شیوه‌ لادانه‌ی ئیوه‌ لاده‌دن ئەی بیروایه‌کان! ئەوانه‌ش که له‌ پابردوودا نکوولیان له‌ ئایه‌ته‌کانی خوا ده‌کرد، هەر ئاوا لاده‌دران.

ئىنجا جارىكى دىكەش خوا ﷻ ھەندىك لە چاكەو نىعمەتەكانى دىكەى خوئى دەخاتەرۇو: ﴿ **اللّٰهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا** ﴾، خوا ئەو كەسەيە زەوى بۆ كىردوون بە نشىنگە، واتە: واى بۆ لىكردوون كە سەقامگىرى بۆ و جوولە جوول نەكات، ھەرچەندە زەوى ھەم بە دەورى خویدا دەخولیتەو، ھەم بە دەورى خۇردا دەخولیتەو، ھەم لەگەل كۆمەلەى خۇردا جوولەى دىكەى ھەيە، ھەم لەگەل كەھكەشاندا جوولەى دىكەى ھەيە، بەلام ئىمە ھەستى پىناكەين، خوا ئەو كەسەيە زەوى بۆ سەقامگىر كىردوون، بۆى والىكردوون وا ھەست بكنە كە ناجوولئ، ﴿ **وَالسَّمَاءَ بِنَاءً** ﴾، ئاسمانىشى بۆ كىردوون بە خانوويەك، يان: بۆى بەرزكردوونەو، ياخود: بۆى كىردوون بەسەربان، ﴿ **وَصَوَّرَكُمُ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ** ﴾، ھەرۇھەا خوا وینەى ئىوہى كىشاوہ وینەكانتانىشى جوان كىشاو، ئەگەر ئىنسان تەماشای دەم و چاوى مروؤف بكات و تەماشای جەستەو پىكھاتەكەى بكات، ئەوہى خوا دروستى كردو، لەوہ باشتر وینا (تصور) ناكى و، مەزەندە ناكى، ﴿ **وَرَزَقَكُمُ مِنَ الطَّيِّبَاتِ** ﴾، ھەرۇھەا خوا لە بۆیوہ پاك و چاكەكان بەشى ئىوہى داوہ.

زانايان گوتوويانە: (**الطَّيِّبَاتِ**) مەرج نىە تەنيا بۆ خواردن و خواردنەوہ بۆ، بەرگ و پۆشاك دەگریتەو، بۆن دەگریتەو، كەلوپەلەكان دەگریتەو، ھەموو ئەو شتانەى بۆ مروؤف پەخسىتاون و مروؤف لىيان بەھرەمەند دەبۆ لە ژيانى دنيايدا، ھەموويان دەگریتەو، ﴿ **ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ** ﴾، ئا ئەو خوايەتان پەرورەدگارتانە، ﴿ **فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ** ﴾، بەرزو بەپىزە خواى پەرورەدگارى جىھانيان.

﴿ **هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ** ﴾، ئەو زىندوويە (خاوەنى ژيانى راستەقىنەيە)، جگە لەو ھىچ پەرستراوئىك نىە، ﴿ **فَاَدْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ** ﴾، ئىنجا بەس لەو بپارپنەوہ، گەردنكەچىى خوتانى بۆ ساغ بكەنەوہ، ﴿ **الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ** ﴾، ستايىش بۆ خواى پەرورەدگارى جىھانيان.

﴿قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ [دوینزاو (مخاطب) پیغمبهری خاتمه]، ئه‌ی موحه‌مه‌د! بفرموو: من قه‌ده‌غه کراوم، ئه‌وانه به‌رستم که ئیوه له جیاتی خوا لیان ده‌پارێنه‌وه، یان: جگه له خوا لیان ده‌پارێنه‌وه، ﴿لَمَّا جَاءَنِي الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي﴾، دواى ئه‌وه‌ی به‌لگه‌ پۆشنه‌کانم له په‌روه‌ردگارمه‌وه بو‌ هاتن، ﴿وَأَمَرْتُ أَنْ أَسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، فره‌مانیشم پیکراوه‌ ملکه‌چ بکه‌م بو‌ په‌روه‌ردگاری جیهانیان.

ملکه‌چکردنه‌که‌ش له شوینکه‌وتنی کتییی خوا‌داو په‌یام و به‌رنامه‌ی خوا‌دا، به‌رجه‌سته ده‌بن.

ئنجای جاریکی دیکه‌ خوا ﷺ باسی هه‌ندیکی دیکه‌ له نیعمه‌ته‌کانی خو‌ی و چاکه‌کانی خو‌ی له ژیا‌نی به‌شه‌ردا ده‌کات:

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ﴾، (خوا) ئه‌و که‌سه‌یه ئیوه‌ی له گل دروست‌کردوه، واته‌: سه‌ره‌تای دروستبو‌وتان له گله‌وه‌یه، ئنجای ئه‌گه‌ر مه‌به‌ست پێی ئاده‌م بێ، ئه‌وه‌ دیاره‌ جه‌سته‌ی ئاده‌م راسته‌وخۆ له خاک دروست بو‌وه‌و، ئه‌گه‌ر مه‌به‌ست پێی ئیمه‌ش بێ، ئیمه‌ش هه‌رچه‌نده‌ له نو‌تفه‌ دروست ده‌بین، به‌لام ئه‌و نو‌تفه‌یه له خو‌ین و، خو‌ینیش له خو‌اردنی هه‌رسکراو و، خو‌اردنی هه‌رسکراویش له‌و خو‌اردن و خو‌راکانه‌ که له زه‌وی په‌یداده‌بن، بۆیه ئه‌صلی ئیمه‌ش هه‌ر ده‌گه‌رێته‌وه بو‌ زه‌وی، ﴿ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ﴾، دوا‌یی له نو‌تفه‌ (تو‌ویلکه)، که بریتیه له زینده‌وه‌ریکی بچووک، که له ئه‌نجامی یه‌کگرتنی هه‌یمه‌نیک‌ی پیاو و هه‌لکۆله‌ی ئافره‌تدا دروست ده‌بن، وه‌ک له سه‌ره‌تای ته‌فسیری سو‌وره‌ی (المؤمنون) دا، باسیکی تیرو ته‌سه‌لمان له‌و باره‌وه‌ کردوه، ﴿ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ﴾، دوا‌یی له خو‌ینپاره‌یه‌ک، واته‌: له زینده‌وه‌ریکی بچووک که خو‌ی به‌ دیواری مندا‌لداندا هه‌لده‌واسی، وه‌ک زه‌روویه‌ک، ﴿ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلاً﴾، دوا‌یی ده‌بنه‌ مندا‌ل و له سکی دایکتان ده‌رتان دین، ﴿ثُمَّ لَتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ﴾، دوا‌یی

(خو! دەتائزیه نئی) تاكو ده گه نه ئهوپه پری تواناتان، قوئاغی گه نجیتی و تین و تاقت، ﴿ثُمَّ لَتَكُونُوا شُيُوخًا﴾، دواپی ته مهنتان پیده دات تاكو پیر ده بن و، ده كه ونه وه ته مه نه وه و به سألدا ده چن، ﴿وَمِنْكُمْ مَّنْ يُنَوِّیْ مِنْ قَبْلُ﴾، هه شتانه پیش ئه وه ده مری نری، واته: ناگاته ته مه نی پیری و به گه نجیی، یان به مندایی ده مری، ﴿وَلَنَبْلُوَنَّ أَجَلًا مُّسَمًّى﴾، (ههروه ها خو! ته مهنتان پیده دا) تاكو ده گه نه كاتی دیارییكراو، كاتی ناوبراو، كه كاتی مردنتانه، ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾، (ئه وه شی بو روونكر دنه وه) به لكو بفامن و، تیبگه ن كه ئیوه له كوئوه هاتوون و به س خوایه ﷻ سه ره پهرشتیارو پهروه ردگارتان.

﴿هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾، (خو!) ئه و كه سه یه كه ده ژیه نی و ده مری نی، واته: ژیان ده به خشی و ژیانیش وه رده گریته وه و ده مری نی، ﴿فَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾، هه ركاتی فه رمانیكیدا، بریار یكی ده ركرد، به س پیی ده فه رموی: بیه، یه كه سه ر ده بی، ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَحْدِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ﴾، سه رنجی ئه وانه ناده ی كه شه ره قسه ده كه ن له باره ی ئایه ته كانی خوا وه و، ده ژایه تی ئایه ته كانی خوا ده كه ن، ﴿أَنِّي يُصْرَفُونَ﴾، بو كوئ لاده دری و پرویان پیوه رده گیردری، ﴿الَّذِينَ كَذَبُوا بِالْكِتَابِ﴾، ئه وانه ی پرویان به كتیپ نه كرده، كتیپیان به درو داناه، واته: هه موو كتیپه كانی خوا، یاخود كتیپه كه، ئه گه ر (أل) كه بو (عهد) بی واته: كتیپه زانراو و ناسراوه كه، كه قورئانه، به درو یان داناه، ﴿وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا﴾، ههروه ها ئه ویه یان به درو داناه كه پیغه مبه رانی خوئمان پی ره وانه كرده وون، ئه و په یام و وه حییه، ﴿فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾، له مه وودا ده زانن، واته: ده زانن چییان به سه ردی، له ئه نجامی ئه و به درو دانانه ی په یامی خوا دا.

﴿إِذَا الْأَعْلَىٰ فِي أَعْتَقِهِمْ﴾، ئه و كاته ی كوئه كان ده خرینه گه ردنیانه وه، ﴿وَالسَّلْسِلُ﴾، ههروه ها زنجیره كانییش ده خرینه ده ست و پیانه وه، یاخود به زنجیریش راده كیشرین، ﴿يُسْحَبُونَ فِي الْحَمِيمِ﴾، به نیو ئاوی داغ و كولاودا

پاده کیشریڻ، ﴿ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ﴾، دوايى له ئیو ئاگردا، ئاگریان ده درېته به رو ده سووتیڻږ.

﴿ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَنْتُمْ تَشْرِكُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾، دوايى پیاښه گوترا: کوا ئه وهی له جیاتی خوا ده تانکرده هاوبه ش؟ واته: ده تانکرده هاوبه شی خوا له په سراندا، ﴿قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا﴾، گوتیان: لیمان ونیوون، ﴿بَلْ لَمْ تَكُنْ تَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَيْئًا﴾، به لکو پیشتړ ئیمه له هیچ شتیک نه پاراوینه وه، نکوولی ده که نه غه یری خویان په رستې، یاخود ئه وهی که په رستوومانه هیچ نه بوو، ﴿كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ﴾، ئاواش خوا بیروایان گومرا ده کاو سه ر لی ده شیویتی، له نه نجامی ئه وه دا که هیدایه تی خوا ره فز ده که نه، خوا ﷻ وایان لیده کات، به ری نه زانن.

﴿ذَلِكَ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾، ئه وه سه ره نجامه شوومه تان به هوئى ئه وه وهیه، که ئیوه به ناهه ق زور دلخوښ ده بوون له زه ویدا، ﴿وَبِمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ﴾، به هوئى ئه وه شه وهیه که فیزو که شخه تان ده کردو، خو تان پاده نا، به ناهه ق، ﴿أَدْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا﴾، ئیستا بچنه ئیو ده روزه کانی دۆزه خه وه، به هه میشه یی تیدا ده میننه وه، ﴿فَبِئْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ﴾، خراپترین سه ره نجام سه ره نجامی خو به زلگرانه، خراپترین نشینگه نشینگه ی خو به زلگرانه که دۆزه خه، خوا په نامان بدات له و سیفته خراپانه ی تووشی دۆزه خمان ده که نه.

مەسەلە گىرەنگەکان

مەسەلە یەكەم:

ناساندنی خوا ﷻ لە میانى پەخساندى شەوگارى پۆژگارى، بۆ پشوو تىدا دان و، جموجۆل و كارو كاسىي و، بەدیهینه رايەتیی خوا ﷻ و تەنیا پەرستراویتی، بەلام لادران و نكووئىکردنى بىپروايان لە راستە شەقامى: تەنیا خوا بە بەدیهینهرو پەرورەدگارو پەرستراو، دانان:

خو دەفەرموى: ﴿اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۚ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَر النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦١﴾ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ إِلَّا إِلَهًا ۚ لَا هُوَ فَاَنى تُؤْفَكُونَ ﴿٦٢﴾ كَذَٰلِكَ يُؤَفِّكُ الَّذِينَ كَانُوا يَٰٓأَيُّهَا اللَّهُ يَجْحَدُونَ ﴿٦٣﴾﴾

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە نو بڕگەدا:

(١)- ﴿اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ﴾، خو ئەو كەسەیه، ئەو زاتەیه كە شەوگارى بۆ وا لىكردوون پشوو تىدا بدەن، ياخود بۆ گىراون بە كاتى پشوو تىدادان و ئىسپراحت تىدا كردن.

(٢)- ﴿وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا﴾، پۆژگاریشى بۆ بىنەر كردوون، بۆ كردوون بە بىنەر، (لِتَسْكُنُوا فِيهِ: سَكَنُ فِيهِ: عَكْسُ تَحَرُّكٍ)، (سكن) پىچەوانەى (جوولا)یە، ئۆقرەى تىدا بگرن، ئارامى تىدا بگرن، تىدا پشوو بدەن و لە جموجۆل بكەون، ﴿وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا﴾، (جَعَلَ النَّهَارَ مُبْصِرًا: أَسَدَ الْإِبْصَارِ إِلَى ذَاتِ النَّهَارِ عَلَى طَرِيقَةِ الْمَجَازِ الْعَقْلِيِّ، وَإِنَّمَا الْمُبْصِرُونَ النَّاسُ فِي النَّهَارِ)، وشەى (إِبْصَارٍ: بىنن، پالدراوەتە لای پۆژگار (نهار) لەسەر

رېښاي مه جازي عه قلی، ته گهرنا له راستييدا نه وانه ی له پوژيډا ده بینن، خه لکن، نه ک پوژه که خو ی ببینی، به لام واته: پوژه که نه وونده پروونا که، وه ک له زاتی خویدا بینه ربی وایه، خوا ﷺ له زور شوینی قورنندا باسی شه وگارو پوژگاری کردوهو، هه میسه له قورنندا شه وگار بو ئیسراحت و خهوتن و پشوو تیدان و، پوژگار بو جموجول و کارو کاسبی، باسکرون، بیگومان شه وگارو پوژگاریش ههر بهو شیوه یه ن.

هه لبه ته که سی واش هه یه وه ک هه لاواردن لهو بنچینه گشتیه، له شه ویدا کار ده کات و جموجول ده کات وه ک کاروانچییه کان، یان هه ندی ئیش و کار هه ن، که به شه وی ده کرین و به پوژي خه لکه که پشووده دا، به لام به زوری وایه، هه موو خه لکی دنیاو، به دریځای میژوو، پوژگار که پروونا که به کارهی تراوه بو کارو که سابه ت و جموجول و، شه وگاریش که تاریکه، به کارهی تراوه به هره ی لیوه رگیراوه بو ئیسراحت و خهوتن و پشوو تیدادان.

۳- ﴿إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ﴾، به دنیایي خوا خاوه ن به خششه به سه ر خه لکه وه، ﴿لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ﴾، واته: (لَهُ الْفَضْلُ)، چونکه (ذو) به مانای (صاحب) ه، خوا خاوه ن چاکه یه، خاوه ن به خششه به سه ر خه لکه وه، بویه ش خوا ﷺ لیوه دا وشه ی: ﴿لَذُو فَضْلٍ﴾ ی به کارهی تراوه، چونکه وشه ی (ذو) ده لاله ت له سه ر ریژو پیگه ی نهو شته ده کات، که پالیده دریته لا.

۴- ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ﴾، به لام زوره ی خه لکی سوپاسگوزاریي ناکه ن، که واته: که میکیان سوپاسگوزارن، وه ک له سووړی (سبا) دا، خوا ﷺ ده فهرمو ی: ﴿وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ﴾ ۱۳، واته: که میک له به نده کانم سوپاسگوزارن، پیشتريش چه ند جاريک باسی نه وده مان کردوه، که سوپاسکردنی خوا ﷺ و سوپاسگوزاریي نه نجام دان، په یوه ندی به عه قل و دل و ده روونی مروقه وه هه یه، هه روه ها به زمانی و به نه دامه کانیشیه وه، مروف ده بی:

أ- به عه قل و دل و ده روون، نهو چاکه و نیعمه ته له خوا بزانی.

ب- به زمان دانی پیداینتی.

ج- به ئەندامەکانیش ئەو نەعمەت و چاکەییە خۆ لە پەرزەمەندیی خۆدا بەکاربێنتی، بە شیوەیەک بەکاری بێنتی کە مایە پازیبیکردنی خۆ بێ، لە پەردوودا زۆرجار باسی ئەوەمان کردووە، بۆیە لێرهەدا هەر بەو ئاماژە کورتە لێ دەگەرین.

دوایی خۆ ﷻ دەفەرموی:

(۵)- ﴿ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ﴾، ئا ئەو خواپەتان ﷻ پەروەردگارتانە.

(۶)- ﴿خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾، بەدیھێنەری ھەموو شتیکە.

(۷)- ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾، بێجگە لەو ھیچ پەرستراویک نیە.

(۸)- ﴿فَأَن تَوَفَّكُونَ﴾، کەواتە: بەرەو کوێ لادەدرێن؟ وشە (أَن): اسْمُ اسْتِفْهَامٍ عَنِ الْكَيْفِيَّةِ، وَأَصْلُهُ اسْتِفْهَامٌ عَنِ الْمَكَانِ، واتە: (أَن): لە ئەسڵدا ناوی پرسیارکردنە بۆ چۆنیەتی، ﴿فَأَن تَوَفَّكُونَ﴾، واتە: چۆن لادەدرێن؟ ئنجا لێرهەدا پرسیارکردنە کە لە بارە چۆنیەتیەو، واتە: چۆن لادەدرێن، بە چ بەلگەیک و بە چ پاساوو بیانووێک؟ مادام خۆ ﷻ پەروەردگارو بەدیھێنەرو تاکە پەرستراوی شایستە بێ، ئەدی بۆچی لادەدرێن و شتەکانی دیکە دەکەن بە ھاوبەشی خۆ، لەگەڵ خۆدا دەیانپەرسن؟

کەواتە: لێرهەدا خۆی بەرزێ مەزن کە دەفەرموی: ﴿ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ﴾، خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، بە چوار شتان، لە بارە ئەو ناوی ئاماژە (ذَلِكُمْ) وە، ھەوڵ دەدات:

۱- خۆ (اللَّهُ) ﷻ وشە (اللَّهُ) ناوی تاییبەتی (عَلَم)ی خۆی پەروەردگارە، واتە: ئا ئەوەتان خواپە.

۲- پەروەردگارتانە.

۳- بەدیھێنەری ھەموو شتیکە.

۴- جگە لەویش هیچ پەرستراویک نیه، شایستەیی پەرستراوان بێ، ئایا چۆن لەو خوا پەرورەدگارەتان کە تاکە بەدیھێنەر و تاکە پەرستراوە، لا دەدرێن، کە جگە لەوی بکەنە پەرستراوی خۆتان، یان لە پەرستنی خوادا بەشداری بکەن، یان لە یەکتی لە سیفەتەکانی خوادا بەشداری بکەن، شتیک لە بەدیھێنانی پالەنەلا، یان شتیک لە بژیو پێدانی پالەنەلا، یاخود شتیک لە پەرورەدگاریتی پالەنەلا، یان یەکتیک لە ناو و سیفەتەکانی خوای پەرورەدگاری پالەنەلا؟! ئەو هەمووی شیرکە، وەک چۆن ئەگەر جگە لەو بپەرستن لە بەشتیک لە بەشەکانی پەرستن و، لە شتیک لە شتەکانی پەرستندا، شیرکە، بە هەمان شیوەش ئەگەر بەشتیک لە: بەدیھێنەرایی، پەرورەدگاریتی، خواوەنداریتی، ناو و سیفەتەکانی خواش پالەنە لای غەیری خوا، ئەویش هەر شیرکە.

۹- ﴿كَذَلِكَ يُؤْفَكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ﴾ هەر بەو شیوەیە ئەوانە نیکوولییان لە ئایەتەکانی خوا دەکرد، لادەدران، (كَذَلِكَ يُؤْفَكُ الَّذِينَ كَانُوا..)، أَيِّ مِثْلٍ إِفْكَكُمْ يُؤْفَكُونَ، وَيَكُونُ التَّشْبِيهُ مُبَالَغَةً فِي أَنَّ إِفْكَهُمْ بَلَغَ فِي كُنْهِ الْإِفْكِ النَّهْيَةِ، بِحَيْثُ لَوْ أَرَادَ الْمُقَرَّبُ أَنْ يُقَرَّبَ لِلْسَّامِعِينَ بِشَبِيهِ لَهُ، لَمْ يَجِدْ شَبِيهَا لَهُ أَوْضَحَ مِنْهُ!، لە چەند شویئیکی قورئاندا ئەم تەعبیرە هاتووە کە دەفەرموێ: ﴿كَذَلِكَ يُؤْفَكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ﴾، هەر بەو شیوە لادرانە، ئەوانە نیکوولیی لە ئایەتەکانی خوا دەکەن، لا دەدرێن، واتە: وەک لادرازی ئیوە لا دەدرێن، ئەمەش ویچواندەو زیدەرپۆییکردنە لەوەدا کە لادرانەکیان لە جەوهەر و چیبەتی خۆیدا، گەشتۆتە ئەوپەری، بە شیوەیەک ئەگەر کەسیک بیهوێ وینە ئەو بۆ بیسەران بێنیتەو لە خوێ باشتەر، (واتە: لە خودی ئەو شتە باشتەر) چنگی ناکهوێ بیکاتە ویچوێتراو.

یانی: لێرەدا لادرازی ئەوان، کراوەتە چوینراو (مُشَبَّه) بەلادانەکیان، چونکە شتیکێ دیکە لەو لادانە پوونتر نیه، تاکو ئەو لادانەیی پێی بچوینرێ.

وشە (جُحُود): ئەو بە ئینسان نیکوولیی بکات لە شتیک کە هەیە، هەندیک لە زانایان گوتووینە: (جُحُود) بریتیه: لەوێ نیکوولیی بکە لە شتیک کە هەیە

لە دلتدا، بلیتی نیه، یاخود شتیک که نه بی، بلیتی ههیه، نکوولییکردن و دان به هه قدا نههینان، ئنجا دان به هه قدا نههینان، چ بهو شیوهیه بی که شته که هه بیست و بلیتی نیه، یاخود نه بیست و بلیتی ههیه، ئهمه وا له مروتی دهکات له راستی تینه گات، ئهو راستیهی نکوولیی لیدهکات، به باری ئهرینی، یان نه رینییدا، وای لیدهکات، لیی نامۆ بی و لیی تینه گات.

مه سه له ی دووهم:

ناساندنی خوا ﷺ له میانی گیرانی زه ویدا به نشینگه، ئاسمان به خانوو (یاخود: سه ربان) و جوان وینه کیشانی مروّقان و، په خساندن بژیوه پاک و چاکه کان و، جه ختکردنه وهی زیندوو یه تی و ته نیا په رستراویتی خوا ﷺ، پاشان فه رمانکردن به ته نیا په رستنی خوا به ساغی و به بی خلتو، ستایشکردنی و، راگه یاندنی ئەو راستیه که پیغه مبه ری خوا ﷺ دوا ی هاتنی به لگه روّشنه کانی په روه ردگاری، په رستنی جگه له خوی لی قه ده غه کراوه:

خوا ده فه رموی: ﴿اللّٰهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ذَلِكَُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ (٦٤) هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٥﴾ قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ لَمَّا جَاءَنِي الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ أُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٦﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له سیژده برگه دا:

١- ﴿اللّٰهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا﴾، خوا ئەو زاته یه که سه رزه وی بو گیراون به نشینگه، وشه ی (القرار: أي مُسْتَقَرًّا وَمَكَانَ اسْتِقْرَارٍ)، واته: نشینگه، شوینی تیدا نیشته جی بوون و سه قامگیربوون، {(أو قراراً) أي (قَارَةً)}، واته: زه وی بو والیکردوون که چه سپاو بی و بهم لاو لادا نه چی و نه جوولی، زور جارانش باسمانکردوه، که زه وی چهند جوّره جوو له یه کی هه ن، به لام ئیمه هه ستیان پیناکه ین ئەگه رنا:

- ١- زه وی به ده وری خویدا ده خولیتته وه، به خیرایی سی (٣٠) کیلومه تر له خوله کیکدا.
- ٢- به ده وری خویدا ده خولیتته وه، به خیرایی سی (٣٠) کیلومه تر له چرکه یه کدا، واته: شه ست (٦٠) هینده ی خولانه وهی ده وری خو ی خیراتر.

۳- ھەرۈھە لەگەڵ خۆرو کۆمەلەي خۆریشدا جاريکی دیکە بە دەوری دالی ٲاوەستاودا دەخولیتەوہ.

۴- لەگەڵ دالی ٲاوەستاویشدا بە نۆ چەقی کەھکەشانددا دەخولیتەوہ.

۵- لەگەڵ کەھکەشانیش دا بە شوینییکی دیکەدا دەخولیتەوہ، بە لای کەمەوہ زەوی ٲینچ جۆرە سوورپانەوہی ھەن، بەلام ئیمە ھەستیان ٲیناکەین، خوای کارزان وای ھەلخستوہ ئیمە ھەست بە جوولەکانی نەکەین، ئنجا زەوی لە ٲاستیدا ھەم نشینگەيە شوینی تیدا سەقامگیر بوون و نیشتەجیوونەو، ھەم چەسپاوہ، بە نسبەت ئیمەوہ چەسپاوو نەجوولایویشە.

(۲)- ﴿وَالسَّمَاءِ بِنَاءً﴾ { دیسان خوا ئەو زاتەيە کە } ئاسمانی بو کردوون بە خانوو، (بِنَاءً) بە دوو مانا ھاتوہ:

أ- (مَا يُرْفَعُ سُمْكُهُ فِي الْأَرْضِ) ئەوہيە کە ئەستووریەکەي بەرز دەکریتەوہ لەسەر زەوی، واتە: خانوو، بینا.

ب- ھەرۈھە بە سەربانیش دەگوتری.

(۳)- ﴿وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ﴾ ھەرۈھە خوا ئەو کەسەيە کە ئیوہی وینەکیشاوہو باش وینەکانی کیشاو، (أَيُّ: أَوْجَدَ صُورَةَ الْإِنْسَانِ فَجَاءَتْ حَسَنَةً)، وینەي مرۆفی کیشاوہو وینەکەشي جوان کیشاوہ، مرۆف ئەگەر تەماشای خوئی بکات خوئی بەراورد بکات لەگەڵ ژياندارانی دیکەداو، لەگەڵ دروستکراوہکانی دیکەدا، بوئی دەردەکەوئی، ئەوہی خوا فەرموویەتی سەدا سەد وایە، ھەرۈھە خوا لە سوورەتی (التین) دا دەفەرموئی: ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ﴾، واتە: مرۆفمان لە باشترین شیوہو دیمەن و ٲیکھاتەي دەروونی و ٲوالەتیدا دروستکردوہ.

(۴)- ﴿وَرَزَقْكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ﴾ لە ٲۆزییە ٲاک و چاکەکان بەشی داو، زۆر لە زانایان گوتووینانە: (الطَّيِّبَاتِ)، خواردن و خواردنەوہ خویش و بە تامەکان، بەلام بیگومان وشەي

(الطَّيِّبَاتِ) وهك چۆن خواردن و خواردنه وهكان ده گريته وه، بهرگ و پۆشاکه كانيش ده گريته وه، هه موو ئه و كه ل و پهل و شتانه ده گريته وه كه مروّف له ژياني دنيا دا به كاريان ديئي، ئه و شتانه ي سوود به خشن و ژياني مروفيان پي بهرپوه ده چي، ئنجا خواردن و خواردنه وه، بهرگ و پۆشاکه، قاپ و قاچاغه، ئازله كه كاتي خو ي سواريان بوون و بارو سواريان پيكر دوون، ههروه ها هو كاره كاني ديكه ي گواستنه وه، له هه واو له ده ريو له وشكاني داو، هه موو ئه و شتانه ي ديكه، كه مروّف پيوستتي پيانه بو ژياني دنيا، هه موويان ده گريته وه.

(۵) - ﴿ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ﴾، ئا ئه و خوايه تان پهروه ردگار تانه.

(۶) - ﴿فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾، بهرزو به پيژه بهرده وام و خاوهن بهر كه ته خوا ي پهروه ردگاري جيهانيان، وشه ي (تَبَارَكَ: مُشَقُّ مِنَ الْبَرَكَةِ، وَالْبَرَكَةُ: اسْمٌ يَدُلُّ عَلَى تَزَايُدِ الْخَيْرِ)، وشه ي (تَبَارَكَ) له سه ر كيشي (تَفَاعُلٌ) ده، له وشه ي (بَرَكَةٌ) ده و داتاشراوه، (بَرَكَةٌ) ش بريته: له ناويك كه خيرو پيت و پي زي زور ده گه يه ني، واته: بهرزو به پي زو خاوهن چا كه و بهر كه ته خوا ي پهروه ردگاري جيهانيان.

(۷) - ﴿هُوَ الْحَيُّ﴾، ئه و زيندوويه، دياره خاوهن ژيان بووني خوا ﷻ و، زيندو بووني خوا ﷻ، چه مك و واتايه كه ي تاييه ته وهك سه رجهم سيفه ته كاني ديكه ي خوا، زانا يان ده لي ن: (الْحَيَاةُ: هِيَ صِفَةٌ وَجُودِيَّةٌ تُصَحِّحُ لِمَنْ قَامَتْ بِهِ الْإِدْرَاكُ وَالْإِرَادَةُ وَالْفِعْلُ)، واته: (حَيَاة) سيفه تيكي بوونييه هه ر كه سيك تي داي، زانين و، ويستن و، كار كردي بو ده ره خسي ني، واته: خوا ﷻ كه خو ي به (الْحَيُّ)، خاوهن ژيان وه سف ده كات، به ته ئكيد وهك چۆن سيفه ته كاني خوا ﷻ هه موويان به و شيوه يه ن كه بو خوا شايسته ن، نهك پيوانه (قياس) بكرين بو سه ر سيفه تي دروستكراوه كان، به هه مان شيوه سيفه تي ژياني شي هه روايه.

(۸) - ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾، جگه له و هيچ په رستراويك نيه، ئه مه ئه نجام گيرييه كه له وه ي پيشه وه ده كر ي، واته: مادام خوا ﷻ ئه و هه موو چا كه و نيعمه تانه ي بو ئيوه

پەخساندوون، چ ئەوانەى پيشى باسمانکردن: شەوگارى پوژگار، چ ئەوانەى ئىستا باسمانکردن: زەوى بۆ کردوون بە نشینگەىەكى چەسپاوو، ئاسمانى بۆ کردوون بە خانوو و سەربان و، بە باشتىن شىو و ئىنەى ئىو و كيشاو و، لە هەموو ئەو شتانەى پاك و چاكن و ژيانتان پىويستى پىيانە، بەشى داو، كەواتە: جگە لەو هېچ پەرسراوىك نىە، ئەمە ئەنجامگىرىيە كە لە هەموو ئەوانەى پيشەو دەكرى.

۹- ﴿فَادْعُوْهُ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ﴾ دەجا لى پاپرئەو، ملكە چى خوتانى بۆ ساغ بكەنەو، پيشترىش هىنامان كە پىغەمبەر ﷺ فەرموويەتى: {الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ} (أُخْرَجَ أَبُو دَاوُدَ: ١٤٧٩، وَالتِّرْمِذِيُّ: ٣٢٤٧، وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، عَنِ النَّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، وَاتَّه: پارانەو برىتە لە پەرسى. كە دەفەرموى: {مُخْلِصِيْنَ}، (الإِخْلَاصُ: الْإِفْرَادُ وَتَصْفِيَةُ الشَّيْءِ مِمَّا يُتَافَاهِ أَوْ يُفْسِدُهُ)، (إِخْلَاصٌ) برىتە لە تاككردنەو و ساككردنەو و شتىك لەو شتانەى كە كەوتوونەتتى و لەگەلدا دژن، ياخود تىكى دەدەن.

۱۰- ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ستايش بۆ خوى پەروەردگارى جىهانىيان، ئەم: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ رستەىەكى دەستپكردنە {جُمْلَةُ إِسْتِنَافِيَةٍ} بۆ ستايشكردن و مەدحكردنى خوا ﷻ، ياخود مەبەست پى ئەوئە كە پىغەمبەر ﷺ وايفەرموو، واتە: لەسەر زمانى پىغەمبەرى خاتم ﷺ خوا فەرموويەتى، ياخود چاوگىكە هيندراو لە جىاتى كردارەكەى، چونكە {الْحَمْدُ} چاوگ {مَصْدَرٌ}، مانايەكەى ئاواى لىدئەو: {أَيُّ: إِحْمَدُوا اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ} ستايشى خوى پەروەردگارى جىهانىيان بكەن.

۱۱- ﴿قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الذِّينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ {خوا فەرمان بە پىغەمبەر ﷺ دەكات: {بفەرموو: من لىم قەدەغە كراو، ئەو شتانەى ئىو لە جىاتى خوا لىيان دەپارئەو، بىانپەرستم و بەندايەتلىيان بۆ بكەم، {تَدْعُونَ} (يَانِي: {تَسْأَلُونَ} داوايان لىدەكەن لە جگە لە خوا، ياخود يانى: {تَعْبُدُونَ} دەپەرستن، چونكە {دُعَاءٌ} هەم بە ماناى عىبادەت دى، هەم بە ماناى داواكردن دى، واتە: ئەو شتانەى ئىو لە جىاتى خوايان شتىات لى داوا دەكەن و لىيان دەپارئەو، من لىم قەدەغە كراو، ئەوانە بپەرستم، ياخود ئەو شتانەى ئىو لە جىاتى خوا دەيانپەرستن، من لىم قەدەغە كراو بىانپەرستم.

(۱۲)- ﴿لَمَّا جَاءَ فِي الْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّي﴾، دواى نهوہی به لگه پښنه کانم له پوره ردگارمه وه
 بو هاتوون، پیتی (من) له (من رَبِّي) دا بو ده ستيپکردنه (اِبْتِدَائِيَّةً) يانی: له دواى نهوہی
 به لگه پښنه کان له لايه ن پوره ردگارمه وه بوم هاتوون، نهوهم لي قه ده غه کراوه،
 نه مهش نهو ده گه يه ني، که پيش هاتنی وه حیی و په يامی خوا، مروقه کان مولزهم
 نين به نه نجامدانی نهو شتانه ی له ري وه حيه وه نه بي نازاندرين، به لگو هه نديک له
 زانايان ده لين: مروق مولزهم نيه به هيچ شتيکه وه، له نه مرو نه هی و هه رام و هه لال،
 به لام په نکه رای راستر نهو ه بى، که مروق مولزهم نيه به نه نجامدانی نهو کارانه وه، که
 له ري وه حيه وه نه بي نازاندرين، نهک به گشتي مولزهم و نه رکدار (مکلف) نه بي به
 هيچ شتيکه وه، هه رچه نده عه قلی ساغ و زگماکی پاکيش بيگه يه نن، به لام بيگومان سزاو
 پاداشتی قيامهت، په يوه ستن به هاتنی وه حيه وه.

(۱۳)- ﴿وَأَمَرْتُ أَنْ أُسَلِّمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، هه روه ها فره مانم پيکراوه ملکه چ بم بو
 پوره رگاری جيهانيان، (الْإِسْلَامُ: الْإِنْقِيَادُ بِالْقَوْلِ وَالْعَمَلِ، وَفِعْلُهُ مُتَعَدٌّ، فَنَزَلَ مَنْزِلَةَ الْإِلَازِمِ،
 فَأَصْلُهُ: أَسْلَمَ نَفْسَهُ أَوْ ذَاتَهُ أَوْ وَجْهَهُ لِلَّهِ)، وشه ی (إِسْلَام) واته: ملکه چي به قسه و به
 کرده وه، ثنا وشه ی (أَسْلَمَ) که کرداری ئيسلامه و ئيسلام بو خوی چاوگه، له نه صلدا
 به رکارخواز (متعدي) ه، به لام له بهر نهوہی به رکاره که ی زور به کاره يتراوه، بويه (أَسْلَمَ)
 وهک کرداريکی (لازم) مامه له ی له گه لدا کراوه، (أَسْلَمَ) واته: ملکه چ بوو، يانی: خوی
 ته سلیمی خوا کرد، ياخود زاتی خوی ته سلیمی خوا کرد، ياخود پرووی خوی ته سلیمی خوا
 کرد، به لام له بهر نهوہی زور به کاره يتراوه، ئيستا زور کهس زه ينی به لای به رکار (مفعول
 به) هکه يدا هه ر ناچي و، وهک کرداريکی (لازم) مامه له ی له گه لدا کراوه، وهک له باره ی
 ئيپراهيم عليه السلام له سووره تي (البقرة) دا خوا ده فره موي: ﴿إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمُ قَالَ
 أَسَلَّمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (۱۳) واته: کاتيک پوره ردگاری پي فره موو: ملکه چ به،
 نهویش گوئی: ملکه چ بووم بو خوی پوره ردگاری جيهانيان، به لام نه سلی واته يه که ی
 يانی: سپاردم به خوی پوره ردگاری جيهانيان، واته: ژيانی خوی ملکه چکردو ته سلیمی
 شه ريعة تي خوی پوره ردگاری کرد.

مەسەلەى سىيەم:

ناساندنى خوا لەمىيانى دروستكرنى مەرفاندا، لە ھەوت قۇناغى سەرھەكيدا،
لە ميانى ژياندن و مراندندا، پوونكرندنەھەى ئەو پاستىيە كە خوا ھەرچى
بوئى، يەكسەر دەيكات:

خوا دەفەر مەوى: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلاً ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ ثُمَّ لَتَكُونُوا نُشُوحًا وَمِنْكُمْ مَنْ يُنَوِّقُ مِنْ قَبْلُ وَلَتَبْلُغُوا أَجْلاً مُّسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ فَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٦٨﴾﴾

شىكرندنەھەى ئەم دوو ئايەتە، لە دوازدە بەرگەدا:

(١)- ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ﴾، ئەو (خوا) ئەو زاتە، كە ئىپەى لە گل
ھىناوھەتە دى، پىشتريش گوتمان: ئەمە دوو مانايان ھەلەدەگرى:

أ- يان مەبەست ئادەم و ھەووان (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) كە راستەوخۆ لە خاكى زەوى
دروستبوون.

ب- ياخود مەبەست ئەوھە ئەو نوتفەھەى كە وەچەى ئادەم و ھەوواى لى دروست
دەبى، نىرو مەھەكانى كە لە ئادەم و ھەوواھە ھاتوون و لىيان وەپاشكەوتوون، ئەو
نوتفەھە لە خوئەھە دى، خوئيش خواردنى ھەرسكراوھە، خواردنە ھەرسكراوھەكەش، ئەو
خواردن و خواردنەھە كە لە زەوى پەيدادەبى كەواتە: نوتفە و تۆوھەكەش كە مەرفى
لى دروست دەبى، دەرگەرئەھە بۆ زەوى، بەلام بە چەند قۇناغىك.

(٢)- ﴿ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ﴾، دواى لە تۆويك، ئەگەر ئەوھە پىشيان مەبەست پى ئادەم
بى واتە: خوا ئادەمى راستەوخۆ لە خاك دروستكردوھە، دوايش وەچەكەى لە نوتفە،
بەلام ئەگەر ئەوھە پىشيان مەبەست پى وەچەى ئادەم بى، واتە: سەرھەتايەكەتان

له خاكو دوایی دهبن به نوتفه، كه بریتیه: لهو زیندهوههری له ئه نجامی پێكگه یشتنی زیندهوههری تۆو پیاو (حیمن) و، هیلکۆله (بویضة) ی ئافرهت، ئهو دوو زیندهوههره یهك دهگرن، كه ههر دووکیان ژيانیان تێدايه، یهكدهگرن و زیندهوههریکی سییهم پێك دینن، كه پێی دهگوتری: نوتفه.

(۳)- ﴿ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ﴾، دوایی له خوینپارهیهك، واته: دوایی ئهو تۆویلکه بچووکه، گهشه دهکات له نێو مندالدانی ئافرهتداو، دهبیته خوینپارهیهك و وهك زهروویهك خۆی به دیواری مندالدان ههڵدهواسی.

(۴)- ﴿ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلاً﴾، دوایی به شیوهی مندال دهرتاندینی، لێره دا خوا ﷻ قوناغهکانی دیکه ی باس نه کردوون، قوناغی زارجوو (مُضْغَةً) و، دوایی بوون به ئیسقان، دوایی ئیسقانهکان به گوشت دادهپۆشرین، وهك له سه رهتای سوورهتی (المؤمنون) دا خوا ﷻ قوناغهکانی وردتر باسکردوون و، له سوورهتی (الحج) دا قوناغهکانی وردتر باسکردوون، بهلام لێره یهكسه ر دوای نوتفه، باسی (عَلَقَةٍ) دهکا، دوایی دهفه رموی: ﴿ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلاً﴾، دوایی به شیوهی مندال دهرتان دینن، وشه ی (طفل) بۆ یهك و دووان و بۆ کو (جمع) و بۆ مبینهو نیرینهش، به کاردی، ﴿ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلاً﴾، دوایی ئیوه له شیوهی مندالدا دهردینن، له سکی دایکتان، له مندالدانی دایکتان.

(۵)- ﴿ثُمَّ لَتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ﴾، دوایی ده تانژییه نێ تاکو دهگه نه قوناغی ئهوپه ری تواناو هیژتان، (أَشَدَّ) کو ی (شِدَّة) یه، یاخود ههر (أَشَدَّ) بۆ خۆی واته: قوناغی تین و تاقهت، دهلی: (أَشَدَّ جَمْعُ شِدَّةٍ، أَوْ اسْمٌ لِلْحَالَةِ الَّتِي يَبْلُغُ فِيهَا الْإِنْسَانُ أَوْجَ قُوَّتِهِ)، (أَشَدَّ) کو ی (شِدَّة) یه، یاخود (أَشَدَّ) کو نیه بۆ (شِدَّة)، به لکو ناوه بۆ ئهو حاله ته ی مروؤف تێیدا دهگاته لووتکه ی تین و تاقهتی، كه زۆربه ی زانایان دهلین: له نێوان ههژده سال تاکو سی (۱۸ - ۳۰) ساله، بهلام له وانه یه بۆ کچان که متریش بێ و پهنگه له دواژه، سیژده سال، تاکو بیست و ئهوهنده ساله بێ، کچ زووتر پێدهگهن، دوایش زووتر له پرووی وهچه خستنهوهوه، لی دهکهون.

(۶) ﴿ثُمَّ لَتَكُونُوا شُيُوخًا﴾، دواپی خوا تەمەندارتان دەکات، تاكو دەبنە بە سالداجوو، پیر دەبن، (شُيُوخ: جَمْعُ شَيْخ)، (شیوخ) کۆی (شیخ)ە، ئەویش زۆربەى زانیان دەلێن: لە پەنجا (۵۰) سالیى تاكو هەشتا (۸۰) سالیى، بەلکو تاكو سەدو زیاتریش دەخایەنن.

(۷) ﴿وَمِنْكُمْ مَّنْ يُنَوِّقُ مِنْ قَبْلِ﴾، هەشتانە پێش ئەوه، {پێش ئەوهی بگاتە تەمەنى پیریهتی، یان کامل بوون} دەمرێت، واتە: پێش ئەو قوناغانەى باسکراون، دەمری و گیانی دەکیشری.

(۸) ﴿وَلْيَبْلُغُوا أَجَلَ مُسَمًّى﴾، هەروەها بۆ ئەوهی بگەنە کاتیکی دیارییکراو، ناوبراو، ئەو کاتەى خوا ﷻ بۆی دیارییکردوون، تەمەن بکەن.

(۹) ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾، {خوا ئەوهی بۆ ڕوونکردوونەوه}، تاكو بفامن، (أَي: مِنْ جُمْلَةٍ مَا أَرَادَهُ اللَّهُ مِنْ خَلْقِ الْإِنْسَانِ عَلَى الْحَالَةِ الْمُبَيَّنَةِ، أَنْ تَكُونَ فِي تِلْكَ الْخَلْقَةِ دَلَالَةً لِإِحَادِهِ عَلَى وُجُودِ هَذَا الْخَالِقِ)، بۆیه خوا ﷻ تێوهی مروڤی بهو شیوهیه که باسکرا، هیناوه تەدی به چەند قوناغیک، تاكو ئەو شیوهیه تاکەکانی مروڤان بیکەنە بەلگە لەسەر ئەوه که بەدییهێنەرێک ئەوانی بەدییهێناوه، لە کوپرا بۆ کوپى هیناوان؟ لە نوتفەیهکی نەبیراوهوه بۆ مروڤیکی تیرو تەواو! ئنجا ئەو کەسەى بهو قوناغانەدا تییەپەراندوه، پەروەردگارێک و خاوهنێکە، قوناغ بە قوناغ سیستمی بۆ داناوه، دواپی دەفەرموى:

(۱۰) ﴿هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾، ئەو (خوا) ئەو کەسەیه دەژیهنی و دەمرێنی، (يُحْيِي: يُوجِدُ الْمَخْلُوقَ حَيًّا)، (یحی) لێرەدا بە مانای زیندووکردنەوه نیه، واتە: ئەو دروستکراوه به زیندوووهیتی و به ژيانهوه پهیدا دهکات، (وَيُمِيتُ) لێرەدا یانی: ژيانى لى وەردهگرێتهوه، (يُعِدُّ الْحَيَاةَ عَنِ الَّذِي كَانَ حَيًّا)، ئەوهی ژياندارو زیندوو بووه، ژيانى لى وەردهگرێتهوهوه دەیمرێنی.

(۱۱) ﴿فَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا﴾، هەر کاتیک فرمانێکیدا، بریارێکیدا، یان: کاریکی ویست.

(۱۲) - ﴿فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾، تەنیا پێی دەفەرموێ: بێه، یەكسەر دەبێ، وشەى (فَيَكُونُ) بە دوو جوړ خوێنراوە تەو:

أ- ﴿فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾، پێی دەفەرموێ: بێه، یەكسەر دەبێ.

ب- (كُنْ فَيَكُونُ) پێی دەفەرموێ: بێه یەكسەر پەیدا دەبێ.

ئەم تەعبیرە لە زۆر شوێنی قورئاندا هاتو: لە کۆتایی سوورەتی (یس)دا هاتو، لێره دا هاتو، لە سوورەتی (النحل)دا هاتو، لە چەند شوێنێکدا هاتو: ﴿كُنْ فَيَكُونُ﴾، ئنجا ئایا ئەم تەعبیرە چی دەگەیهنێ؟

(محمد الطاهر بن عاشور) لە (التحرير والتنوير)^(۱) دا، دەلێ: (كُنْ تَمْثِيلٌ لِّتَعْلُقِ الْقُدْرَةَ بِالْمَقْدُورِ بِلَا تَأْخِيرٍ وَلَا عُدَّةٍ، وَلَا مُعَانَاةٍ، وَعِلَاجٍ، بِحَالٍ مَنْ يَرِيدُ إِذَنْ غَيْرِهِ بِعَمَلٍ، فَلَا يَزِيدُ عَلَى أَنْ يُوجَّهَ إِلَيْهِ أَمْرًا، فَإِنَّ صُدُورَ الْقَوْلِ عَنِ الْقَائِلِ أَسْرَعُ أَعْمَالِ الْإِنْسَانِ وَأَيْسَرُ).

ئەمە روونکردنەوەیەکی جوانە بۆ چەمک و واتای ئەو پرستە موبارەكە: ﴿كُنْ فَيَكُونُ﴾

واتە: وشەى (كُنْ) وێناکردنی پەيوەستنی دەستەڵاتی خوايە، بەو شتەو كە دەويستری بھێنرێتە دی، بێ دواكەوتن و، بێ ئەوێ پێويستی بە كەل و پەل بێ و، بێ ئەوێ پێوێ ماندوو بێ و هېچ ئەركى پێوێ بكێشێ، ئەو حالەتە وێناكراوەو چوێنراوە بە حالى كەسێكەو، كە تەنیا مۆلەتى كەسێكى دەوێ بۆ ئەنجامدانى كارێك، ئەويش تەنیا ئەوێه فەرمانى پێدەكات، چونكە دەرچووونى قسە لە بێژەر، لە هەموو كردهوێكانى مرووف خیراترو ئاسانتريشە.

بۆ وێنە: تۆ دەتەوێ كەسێ بنێرى بۆ شوێنێك پێی دەلێ: بڕۆ، لەبەر ئەوێ ئەو بۆ ئێمە، كە ئێمە لێى حالى دەبين، ئاسانترين كارە، بۆيە خوا

وېستوويە ئى بو ئىمەى وئنا بکات، کە وەک چۆن ئىمە بە ئاسانترىن شىو،
دەتوانىن بە قسە فەرمانىک بکەىن، پەرورەدگارىش بە ئاسانترىن شىو و بە
جۆرىک کە لە عەقل و خەيالى ئىمەدا، وەک پىويست ناحەجمى و جى
ناپتەو، هەر شىكى بوئى، ئەنجامى دەدات.

مه سه له ی چواره م:

خستنه پرووی چەند دیمه نیککی سامناک له چۆنیه تی سزادارانی، مشتومر
که رانی به درۆ دانهری په یام و کتبه کانی خوا ﷺ، که کوټ و زنجیر ده کریڼ و
به نیو ئاوی کولودا په لکیش ده کریڼ و گر^(۱) ده درین:

خوا ده فهرموئ: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَجْعَلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ أَنْ يُضَرُّوا ۖ
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٧٠﴾ إِذَا الْأَغْصَلُ
فِي أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلْسِلُ يُسْحَبُونَ ﴿٧١﴾ فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ﴿٧٢﴾ ثُمَّ قِيلَ
لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٧٣﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ نَكُنْ نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ
شَيْئًا كَذَلِكَ يَضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾ ذَلِكَ بِمَا كُنتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ
وَمَا كُنتُمْ تَمْرَحُونَ ﴿٧٥﴾ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فِئْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ
﴿٧٦﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له شازده برگه دا:

(۱) - ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَجْعَلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ﴾، ئایا سهرنجی ئەوانه ت نه داوه که
له دژی ئایه ته کانی خوا شه ره قسه و مشتومر ده که ن! (أَلَمْ تَرَ) ئەمه پرسیارکردنه بو
چه سپاندن (الاستفهام للتقرير) یانی: سهرنج بده! ئەوانه ی شه ره قسه و ده مه قالی ده که ن
له دژی ئایه ته کانی خوا.

(۲) - ﴿أَنْ يُضَرُّوا﴾، چۆن لاده درین؟ یا خود: به ره و کوئ لاده درین؟ که به دلنایی
ئەمه بو سهر سو پماندنه، واته: سهرت لییان سو پمینی که له دژی ئایه ته کانی خوا شه ره
قسه ده که ن، ئایه ته کانی خواش هینده روشنن، هه موو خاوه ن عه قل و ویزدانیککی ساغ
و سه لیم ده یانبینی، که چی ئەوانه نکۆلییان لیده که ن و شه ره قسه یان له دژ ده که ن!

(۱) گر ده درین: داده گیر سین، ئاگریان تبه رده درئ: ده سو و تینرین.

ئایا کین ئەوانەى شەڕە قسە دەکەن لە دژی ئایەتەکانى خوا؟

۳- ﴿الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ﴾ ئەوانەى بێپروان بە کتیب، (أل)ى سەر (الکتاب) بۆ ناساندنە لێرەداو، مەبەست ناساندنى (عەدە، واتە: ئەوانەى پروا بە کتیبەکە ناکەن، کە مەبەست پێى قورئانە، یاخود (أل) بۆ ناساندنە و مەبەست پێى جینسە واتە: پروا بە هەرچى کتیبى خواىە نایکەن، کە من مانای دووهمیانم پێ راستەر، چونکە لەگەڵ پستەى دوایدا چاکتر دەگونجى، کە دەفەرموى:

۴- ﴿وَيْمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا﴾ هەروەها ئەوانەى بێپروان بەوێ پێغەمبەرانى خۆمانمان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) پێ پەوانە کردوون، کەواتە: ئەوانە پروایان بە هیچ کام لە پەيامەکانى خوا نیەو، بە هیچ کام لە کتیبەکانى خوا نیەو، بە هیچ کام لە پێغەمبەرانى خوا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) نیە.

دەشگونجى: ﴿وَيْمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا﴾ پروونکردنەوێ بۆ (الکتاب) پروایان بە کتیبەکان نیە، ئەوانەى پێغەمبەرانى خۆمانمان پێ پەوانە کردوون، دەشگونجى باسى کتیبەکان، لە ئایەتى پێشى دا پارەدبى، دواى کە دەفەرموى: ﴿وَيْمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا﴾ یانى: وەک چۆن پروایان بە هیچ کام لە کتیبەکانى خوا نیە، پرواشیان بە ئەو پەيام و وەحییەش نیە، کە خوا جگە لە کتیبان بۆ پێغەمبەرانى (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ناردو، چونکە خواى بەرز، وەک چۆن کتیبى بۆ پێغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ناردوون، وەحیی و پەيامى دیکەش بۆ ناردوون.

۵- ﴿فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾ لە مەودواش دەزانن، بێگومان لێرەدا (يَعْلَمُونَ) بەرکارەکەى قرتتێراو، لەمەودوا دەزانن، چى دەزانن؟ سزایەکیان دەزانن، یاخود ئەوێ کە بە درۆیان داناو، دەزانن چەند هەقە، (فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حَقَّانِيَّةَ مَا كَذَّبُوا بِهِ)، لەمەودوا راستى ئەوێ بەدرۆیان داناو، دەزانن.

یان: (فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ عَذَابَهُمْ)، لەمەودوا سزایەکیان دەزانن، ئنجا دواى پروونى دەکاتەو، سزایەکیان چۆنە؟

(٦)- ﴿إِذِ الْأَغْلُلُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلْسِلُ﴾، له کاتیگدا که کوته کان ده خرینه گهردنیانه وهو زنجیره کانیش.

(سَلْسِل) کووی (سِلْسِلَة) یه، واته: زنجیر، یانی: ههروهه زنجیره کانیشیان لی ده ئالێترین، یاخود: به زنجیره کان راده کیشرین، یاخود: زنجیره کان ده خرینه ده ست و پێیانه وهو پێیان که له پچه ده کرین، وشه ی (إِذْ) یش بو رابردوو یه، به لام لێره دا بو داهاتوو به کاره ی تراوه، به نیشانه ی ئه وه که ده فه رموی: ﴿فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ إِذِ الْأَغْلُلُ﴾، له مه ودوا ده زانن، ئه گه رنا (إِذْ) له ئه صلدا بو رابردوو یه ﴿إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِهِ﴾ (٧) النمل، واته: یاد بکه وه کاتیگ مووسا گووی، یانی: له رابردودا، به لام لێره دا به به لگه ی (سوف) که له پێشیه وه هاتوه: ﴿فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ إِذِ الْأَغْلُلُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلْسِلُ﴾، له مه ودوا ده زانن له کاتیگدا کوته کان ده خرینه گهردنیانه وه، ههروهه زنجیره کان، ده زانن بو داهاتوو یه.

(٧)- ﴿يُسْحَبُونَ فِي الْحَمِيمِ﴾، راده کیشرین به نیو ئاوی داغ و کوئیودا، (الْحَمِيم: أَشَدُّ الْحَرِّ)، (حمیم) هه ر شتی که ئه وه پهری گهرم و داغ بی، ئنجا ئاوی کوئیوه، ئاگری داغه، پشکویه، پێیدا راده کیشرین.

(٨)- ﴿ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ﴾، دوا یی له نیو ئاگر دا داده گیرسیترین، گرده درین، (وَالسَّجَرُ: مَلَأَ النَّوْرَ بِالْقُوْدِ لِتَقْوِيَةِ النَّارِ فِيهِ)، (السَّجَرُ): بریتیه له وه ی ته ندوور پر بکری له ئاگر بو ئه وه ی ئاگره که چاکتر به هیز بی، ئه و ئاگره ی که تێیدا یه، پێشتریش باسمان کردوه: (أَغْلَال) کووی (عُلَّه)، ئه ویش یان باز نه یه کی ئاسنه، یاخود باز نه یه کی چه رمی مه حکه مه، ده وری گهردنی مروّف ده دات.

(٩)- ﴿ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾، دوا یی پێیان گو ترا: کوا ئه وه ی ده تان کرده هاوبه ش له جیاتی خوا؟ واته: هاوبه شی په رسترا نیتان ده کردو، جگه له خوا ده تان په رستن، (ثُمَّ: لِلتَّيْبِ الرُّبِّيِّ)، (ثم) بو ریز به ندیی پله و پایه یه، واته: دوا ی ئه و سزایه، ئنجا لێیان ده پرسری: کوا ئه وه ی جگه له خوا ده تان کرده هاوبه شی؟

(۱۰) ﴿قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا﴾، گوئیان: لیمان ون بوون، دیارنین، بی سەرو شوینن، (أَيْنَ) له کوین؟ بو پرسیارکردنه له باره‌ی شتیك، كه شوینه‌كه‌ی نه‌زانراوبی، ئەوان وه‌لام ده‌ده‌نه‌وه ده‌لین: لیمان ون بوون، (ضَلَّ) واته: (ضَاعَ) زایه بوو، (فَقَدَ) فهوتا.

(۱۱) ﴿بَلْ لَّمْ تَكُنْ نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَيْئًا﴾، به‌لكو ئیمه پیشتەر له هیچ شتیك نه‌ده‌پارینه‌وه، هیچ شتیكمان نه‌ده‌په‌رست، ئەمه لی‌ره‌دا دوو واتای هه‌ن:

أ- یان مه‌به‌ستیان ئەوه‌یه: ئیمه شتیكمان نه‌ده‌په‌رست، سوودی‌کمان پی‌یگه‌یه‌نی، یه‌کیك له زانا‌یان گو‌توو‌یه‌تی: (فَنَفِي دُعَاءِ شَيْءٍ هُنَا، رَاجِعٌ إِلَى نَفِي دُعَاءِ شَيْءٍ يُعْتَدُ بِهِ)، كه ده‌لین: له هیچ شتیك نه‌ده‌پارینه‌وه واته: له شتیك نه‌ده‌پارینه‌وه كه سوودی هه‌بی، وه‌ك له زمانی عه‌ره‌بییدا هاتوه: (حَسِبْتُ أَنَّ فُلَانًا شَيْءٌ، فَإِذَا هُوَ لَيْسَ بِشَيْءٍ)، وامزانی فلان‌كه‌س شته، كه‌چی شتیك نه‌بوو، هیچ ده‌رچوو، به‌لكو له كورده‌واریدا ته‌عبیری دیکه‌ش به‌کار‌دینن، كه‌ره‌نگه‌له‌گه‌ل ته‌فسیری قور‌ئاندا گونجاو نه‌بی، هه‌روه‌ها پی‌یغه‌مبه‌ر ﷺ وه‌ك دایکمان عایشه ده‌لی: {سَأَلَ نَاسٌ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَنِ الْكُهَّانِ، فَقَالَ: إِنَّهُمْ لَيْسُوا بِشَيْءٍ} (أُخْرِجَ الْبَخَّارِي: ۵۷۶۲)، واته: خه‌لك پرسیاریان کرد له پی‌یغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له باره‌ی کاهینه‌کان، فال‌چییه‌کان، فه‌رمووی: ئەوان هیچ شتیك نین.

ب- یاخود هه‌ر ئەوه‌یه ئەوانه كه ده‌لین: ﴿بَلْ لَّمْ تَكُنْ نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَيْئًا﴾، نكوولیی ده‌كه‌ن له‌وه‌ی شتیکیان په‌رستبی و ده‌لین: هیچمان نه‌په‌رستوهو، درۆ ده‌كه‌ن.

(۱۲) ﴿كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ﴾، هه‌ر به‌و شیوه‌یه خوا بی‌پروایان گومرا ده‌کات، واته: به‌و شیوه‌یه كه ده‌بی هه‌ر وینه به‌خوی به‌یتره‌ته‌وه‌و، هه‌ر به‌خوی بچوینری، ئاوا خوا بی‌پروایان گومراو سه‌رگه‌ردان ده‌کات، وه‌ك پیشتیش گومان: ﴿كَذَلِكَ﴾، به‌و شیوه‌یه، واته: ئەگه‌ر بو‌یسترئ گومراکردنی خوا بو کافران، بچوینری به‌شتیک، هیچ شتیك له خودی خوی باشتەر نیه وی‌چوینراو (مُشَبَّه‌به‌ی) بی.

(۱۳) ﴿ذَٰلِكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾، ئەوه‌تان به‌هوی ئەوه‌وه‌یه كه ئیوه له زه‌ویدا به‌ناهه‌ق، شادمانی و زۆر خو‌ش‌حالییتان ده‌رده‌بری، (مَا) له (هما كنتم) دا

(۱۶) - ﴿فَيْسُ مَوَى الْمُتَكَبِّرِينَ﴾، خراپترین شوینی تیدا مانهوهی خو به زلگران (دۆزهخه).

(أَيُّ: قَيْئَسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ جَهَنَّمَ)، خراپترين جېڭاي تېدامانه وهى خو به زلگران،
بريتيه له دۆزهخ، خوا په نامان بدات، چونكه وشهى (مَثْوَى) (أَي مَكَانُ الثَّوَاءِ)
شوئنى تېدا نيشته جئ بوون، شوئنى تېدامانه وه.

خوا به لوتف و كهړه مى خوئ ئيمه له و كه سانه بگيرئ خوئان له هه موو
ئهو سيفه تانه دوور ده گرن، كه سهره نجاميان به دۆزهخ و تووړه يى و گله يى خوا
ده گه يه نن و، بهو سيفه تانه پازاوه مان بكات، كه مايه ي پازيپوونى خوان و،
سهره نجاميشمان به بهه شتى پازاوه له لاي خوا ده گه يه نن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی شەشەم

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان نو (۹) ئایەتی کۆتایی سوورەتی (غافر)، ئایەتەکانی: (۷۷ - ۸۵) دەگریته خوئی، خوا ﷻ کۆمەلێک راستیی جوړاو جوړیان تیدا دەخاتە پروو:

(۱)- فەرمانکردن بە پیغمبەر ﷺ بە خۆراگری و پشوو درژیی.

(۲)- باسی نێردانی پیغمبەر (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) چ بەسەرھاتەکانیان گێڕابنەو، چ نەگێڕابنەو، واتە: مەرج نیە تەنیا خوا ئەو پیغمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) نارد بن، کە باسی کردوون لە قورئانداو بەسەرھاتەکانیان بە کورتیی، یان بە درژیی باسکردوون.

(۳)- باسی ئەو کە موعجیزەکانی پیغمبەر (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بە مۆلەتی خوان و هیچ پیغمبەرێک (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بەلگەو موعجیزەیک کە هیناویەتی، بۆ خوئی دیاریی نەکردو.

(۴)- باسی نێعمەتی ئازەلەکان، کە خوا بۆ مروۆفی پەخساندوون، هەم بۆ دابینکردنی خواردن و خۆراک و پێداویستیەکانی دیکەیان و، هەم کە بۆ بارو سوارو گواستنەو بە کاریان دینن.

(۵)- سەرنج ڕاکێشانی مروۆفان بۆ میژووی گەلانی بە درۆدانەری پەيامەکانی خوا، کە تووشی ئازارو مەینەتی بوون هەر لە دنیا، دیارە سزای دواڕۆژیش چاوەڕێیان دەکات.

(۶)- باسی بوغرابوونی بێپروایان بە تۆزە زانیاریەیک کە هەیانبوو، بۆتە هۆی ئەوێ گۆی نەگرن بۆ پەيام و بانگەوازی پیغمبەر (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و، سەرەنجام تووشی سزاو مەینەتی دنیا بوون و، تووشی جەزەبەیی دواڕۆژیش دەبن.

(۷)- پەشیمان بوونەو بێپروایانی بە درۆ دانەری پەيامەکانی خوا لە کاتی هاتنی بەلای خوا، بەلام بێ سوود بوونی پەشیمانی و بێ سوود بوونی پڕواھێنانیان، لە کاتیکدا کە کاتی پڕواھێنان نەبوو.

﴿ فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَكَيْمًا نُرِيكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ تَوَقَّيْنَاكَ فَإِذَا نَا
يُرْجَعُونَ ﴿٧٧﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَّن
لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِثَابِتَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ
اللَّهِ فَضَىٰ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٧٨﴾ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْعَامَ
لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٩﴾ وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا
حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿٨٠﴾ وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ
فَإِذَا آيَاتُ اللَّهِ تُنَكِّرُونَ ﴿٨١﴾ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً وَءِثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَغْنَىٰ
عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾ فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ
مِّنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٨٣﴾ فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ
وَحَدُّهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ﴿٨٤﴾ فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا
سُنَّتَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ ﴿٨٥﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{ده جا (ئەى موحه مەهەد!) ﷺ} خۆت ڕابگره، بێگومان به ئێنى خوا راست و
چه سپاوه، ئنجا ئەگەر هەندىک لەو هەى به ئێنیان پێده دەین، پێشانت بدهین (له
سزاو جه زه به)، یان (به رلهوه) بتمرێن، ته نیا بو لای ئیمه ده گێردرێنهوه ﴿٧٧﴾
به دنیایی له پیش تۆدا پیغه مبه رانی کمان نار دوون، هه یانه له (به سه رهاتى) وى
بو مان گێراو یه وه، هه شیا نه بو مان نه گێراو یه وه، هه یچ پیغه مبه ری کیش به مؤله قى
خوا نه بى، بو ی نه بو وه هه یچ نیشانه (مو عجیزه) یه ک به ینى و، هه ر کات فه رمانى
خواش هات، به هه ق و دادگه رانه دادوه ریی ده کرى و، ڕی ناهه ق گرانی ش له و

کاتەدا زیانبار دەبن (۷۸) خوا ئەو کە سەیه کە ئاژەلە کانی بۆ پەرخساندوون، تاکو سواری هەندیکیان بن و، لە (گوشت و بەرھەم) ی هەندیکیان بخۆن (۷۹) هەروەها سوودگەلی زۆرتان تێیاندا هەن و (خوا ئاژەلی بۆ پەرخساندوون) تاکو بە هۆی بەکارھێنانیانەو (بۆ بارو سوار) بگەنە ئامانجیک کە لە سێنە کانتاندایەو، لەسەر پشتی ئەوانیش و کەشتییەکانیش هەڵدەگیرێن (۸۰) خواش نیشانەکانیان پیشان دەدات، ئنجا ئایا نکوولیی لە کام لە نیشانەکانی خوا دەکەن؟ (۸۱) ئایا (ئەوانە) بە زەویدا نەپۆشتوون، ئنجا سەرنج بدەن: سەرەنجامی ئەوانە ی پیش وان چۆن بوو؟ ئەوان لەوانە (ی پۆژگاری تۆ) زیاتر بوون و، ھێزو شوێنەوارەکانیشیان لە زەویدا سەخترو بەرچاوتر بوون، بەلام (کاتیکی سزای خویان بۆ ھات) ئەوھی وەدەستیان ھێنابوو، ھێچ سوودی پێ نەگەیاندن (و لە بەلای خوا دەربازی نەکردن) (۸۲) ئنجا کاتیکی پێغەمبەرەکانیان بەلگە پۆشنەکانیان بۆ ھێنان، بەو ئەندازە (کەمە) زانیارییە لەلایان بوو، زۆر دلخۆش (و بوغرا) بوون و، (سەرەنجام سزای) ئەوھی کە گالتهیان پێدەکرد، گەمارۆی دان (۸۳) ئنجا کاتیکی سزاو بەلای سەختی ئێمەیان دی، گوێیان: بە تەنیا پرۆمان بە خوا ھێناو، بێپرواین بەوھی پیشتر بە ھۆیەو ھاوبەشدانەر بووین (بۆ خوا) (۸۴) بەلام بەپێی یاسای خوا کە لە (ژیان و گوزەرائی) بەندەکانیدا تێپەرێو، پرۆایەکیان دوا ی ئەوھی سزای (سەختی) ئێمەیان بینی، نەگونجا ھێچ سوودیان پێگەینەو، لەو کاتەدا بێپروایان زیانبارو دەسخەرۆ بوون (۸۵).

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(قَصَصْنَا عَلَيْكَ): واتە: بەسەرماندا خویندووێهەو، بۆمان گێراوێهەو، (القَصَصُ: تَتَبَعَ الْأَثَرِ، وَالْقَصَصُ: الْأَثَرُ، وَالْأَخْبَارُ الْمُتَتَبَعَةُ)، (قَصَصَ): بریتێهەو شوێن شوێنەوارکەوتن، (قَصَصَ) بە شوێنەوار دەگوترێ، هەرۆهەا (قَصَصَ) بەو هەوالانە دەگوترێ، کە سۆراغ دەکری.

(الْمُبْطِلُونَ): (الْمُبْطِلُونَ: أَي الَّذِينَ يُبْطِلُونَ الْحَقَّ) ئەوانەوێ دەیانەوێ هەق پووچەڵ بکەنەو، یاخود هەق بیووچیننەو، لابەرن، (الْبَاطِلُ: مَا لَا ثَبَاتَ لَهُ، وَلَا حَقِيقَةَ لَهُ عِنْدَ الْفَحْصِ)، (بَاطِل) شتیکە کە چەسپاوە، نێوەپۆکیکی نیە، دواوێ ئەوێ دەپیشکێ، هێچی لەباراندا نیە، (مُبْطِل) یەش کە سێکە هەلگری ناھەق (بَاطِل) ە.

(فَرَحُوا): (الْفَرَحُ: إِشْرَاحُ الصَّدْرِ بِلَذَّةٍ عَاجِلَةٍ، وَالْفَرَحُ: أَشَدُّ السُّرُورِ)، (فَرَحَ): بریتێهەو سێنە گۆشادبوون بە هۆی چێژێکی بە پەلەوێ دنیاو، چێژێکی دنیاوێ ماددیی، هەرۆهەا وشەوێ (فَرَحَ) بە ئەوپەری دڵخۆشی دەگوترێ.

(وَحَاقَ بِهِمْ): دەووری دان، یاخود: دابەزیە سەریان.

(بِأَسَاءَ): (الْبُؤْسُ وَالْبِأْسَاءُ وَالْبِأْسُ: الشُّدَّةُ وَالْمَكْرُوهُ)، (بُؤْسٌ، وَبِأَسَاءٌ، وَبِأَسَ): هەرسێکیان بە مانای سەختی و شتی ناخۆش و نەویستراو دین.

(سُئِتَ اللَّهُ): یاسای خوا، یان: پێبازی خوا لە شێوێ مامەلەوێ لەگەڵ مرۆڤەکاندا.

(خَلَّتْ): (أَيُّ: مَضَتْ)، واتە: تێپەری، دەگوترێ: (خَلَّى الزَّمَانُ، أَي: قَضَى وَذَهَبَ) کاتە کە تێپەری و پۆی، بەسەرچوو.

(هُنَالِكَ): (أَي فِي ذَلِكَ الْوَقْتِ)، (هُنَالِكَ): له تهصلدا به مانای تهو شوینهیه، بهلام لییره دا خواراوه تهوه بو کات، لهو کاته دا.

مانای گشتی نایه تهکان

خوا ﷺ له کوټایی تههم سووره ته موباره کهی (غافر) دا، وهک له پیناسه ی تههم دهرسه شدا باسمانکرد، چند راستیه کی گه وره و گرنګ ده خاته پروو:

سهره تا پروو له پیغه مبهری خاتههم ﷺ دهکات و ده فهرموئ: ﴿فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾، تهمه جاری دوهه مه لهم سووره ته دا دووباره ده بیته وه، که خوا فهرمان به پیغه مبهری خاتههم ﷺ دهکات، خوږاگر بی، (الصَّبْرُ: هُوَ حَبْسُ النَّفْسِ عَلَى مَا تَكْرَهُ)، (صبر) بریتیه له ږاگرتنی نهفس، له سهر شتیک که پیی ناخو شه، ﴿فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾، خوټ ږاگره، له به رانبر قسه و قالی ته واند، له به رانبر ږوپاگه نده یانداو، له به رانبر ټازارو نار هه تیبه کانیا ندا پاشه کشه مه که، ده ست بهو هه قه ی خو ته وه بگره که خوا بو ی ناردوی، ﴿إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾، به دلنیا یی به لینی خوا راسته، چه سپاوه، تهو به لینه ی خوا داویه تی که تو سهرده خات، ږو ادا ران سهرده خات له دنیاو له دواړو ژدا، وهک فهرموویه تی: ﴿إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهُدُ﴾ (۵۱) غافر، به دلنیا یی تیمه پیغه مبه راغمان و ته وانه ی ږوایان هی ناوه، له ژیا نی دنیا داو لهو ږو ژده که شایه ده کانیش راست ده بنه وه (بو شایه دیی دان) سهریان ده خهین، تهو به لینه ی خوا راسته.

هه روه ها به لینی خوا که ږوژی دوا یی دی، سزاو پا داشت به سهر خراپه کاراران و چاکه کاراندا ده چه سپی، راسته، هه روه ها به لینی خوا، که به درودانه رانی په یامه کانی خوا، سزا ده دات له دنیا دا سزایان ده دات و ږیسوا ده بن، ته گهر

گریمان سزای ماددی بەرجەستەشیان بە ملدا نەیت، سەرەنجام هەر پەنجەرۆ و دەسخرۆ دەبن، لە دواڕۆژیشدا سزای سەخت چاوەڕێیان دەکات، ئەو بەلێنانە هەموویان راستن، ﴿فَكَا مَّا نُرِيكَ بَعْضَ الَّذِي نَعْدُهُمْ﴾، ئنجا ئەگەر هەندیک لەوەی بەلێنی بەواندا پێدەدەین (هەرەشە ی پێ لەوان دەکەین)، هەندیکیت پیشان بدەین، ﴿أَوْ نَوَفِّيَنَّكَ﴾، یاخود بتمرێنین، (پیش ئەوەی سزای ئێمە بۆ ئەوان ببینی)، واتە: پیش ئەوەی بەشیک لە سزادانی ئێمە بۆ ئەوان ببینی، کە لە دنیا دا، ﴿فَالْتِنَّا يَرْجِعُونَ﴾، لە هەردوو حالاندا: ئەوانە بۆ لای ئێمە دەگێردێنەو، کەواتە: تۆ خۆراگر بەو دەر بەست مەبە، چونکە سەرەنجام دێنەو بۆ لای ئێمە، چ بەشیک لەو سزایە کە بۆ وانمان داناو، لە دنیا دا ببینی، چ سزایە کە نەبینی، ئەو بوو پیغمبەر ﷺ دواتر سزای خوای بینی بۆ کافرەکانی مەککە، بۆ زلە زلە ملهوپەکان، کە لە جەنگی بەدر دا هەفتایان لێ کوژراو هەفتایان لێ بە دیل گیراو لووتیان شکا، بەلایەکیان بەسەر هات زۆر بەلایەکی بێرەزاو گەورە، وەک خوا ﷻ ناوی لە جەنگی بەدر ناو: (يوم الفرقان) پۆژی لێک جیاکردنەوێ هەق و ناھەق.

ئنجا دواي ئەو دلدانەوێ پیغمبەر ﷺ بە جوړیککی دیکەش دلی دەداتەو و دەفەرموی: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ﴾، بە دنیایی لە پیش تۆدا پیغمبەرانی کمان پەوان کردوون، تۆ تاکە پیغمبەر و پەوانە کرایی خوا نی، کە دوژمن و ناخەزەکانی خوا بە درۆت دادەن، تووشی ئازار و ناپەختیت دەکەن، لە پیش تۆشدا پیغمبەرانی دیکەمان پەوان کردوون، ﴿مِنْهُمْ مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَّن لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ﴾، هەیانە بەسەر هاتە کێمان بۆ گێراویەو و هەشیانە بەسەر هاتە کێمان بۆ گێراویەو، ئەوێ خوا ﷻ بە پێوستی زانیی و حیکمەتی خوای کارزان خواستبیتی، بەسەر هاتە کێ بۆ پیغمبەری خاتم ﷺ و بروادارانی شوینکە و تووی تاکو پۆژی دواي، گێراوەتەو، چ بە درێژی بەسەر هاتە کێ گێرابێتەو، وەک بەسەر هاتە کێ: ئادەم و نووح و هوود و صالح

و شوعهیب و ئیبراهیم و لوط و یوسف و موسا و داود و سولهیمان و عیسا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، چ به کورتیی به سه رهاته که یانی گیرا بته وه، وهک: یونوس و ئیسحاق و ئهییوب و یه عقووب و زه که ریاو یه حیا، چ ئاماژهی به ناوه کانیان کردب، وهک: ئیدریس و ئیسماعیل و ئهلیه سع و ذی الکفل، که خوا ته نیا به وهنده ئیکتیفای کردوه، ناوی هتیاون و به چهند سیفه تیکی که م پیناسهی کردوون.

﴿وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِثَابِتٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾، هیچ پیغه مبه ریک بو ی نه بووه نیشانه یه ک بیئ، مه گهر به مؤله تی خوا، واته: موعجیزه کانی که به پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) دراون، وهک نیشانه ی راستیی نه وان، هه مووی به مؤله تی خوا بووه، نه مه وه لامی نه و قسه یانه، که کافره کان هه میشه پیغه مبه ری خاته میان ﷺ هه لده پیچاو ته نگه تاویان ده کرد ده یانگوت: ﴿فَلْيَأْنِثَابِتٍ كَمَا أَرْسَلْنَا الْأَوَّلُونَ﴾، واته: با نیشانه یه کمان بو بیئ، وهک چوَن پیغه مبه رانی پیشی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) ره وانکراون، واته: نه و جو ره موعجیزه و به لگانه ی پیغه مبه رانی پیشو و پیاان بوون، با نه ویش نه وه مان بو بیئ، به لام کافره کانی پیشی وه نه بی زور پروایان به موعجیزه ی پیغه مبه رانی پیشو کردب، تا کو خوی مه زن نه و نه زمونه بو پیغه مبه ری خاته میش ﷺ و بو نه و خه لکش که بو لایان ره وانکراوه، دووباره ی بکاته وه، وهک ده فهرموئ: ﴿وَأَيْنَا نُمُودُ النَّاقَةِ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا﴾، واته: ئیمه پیشتر حوشتی کماندا به صالح وهک نیشانه یه کی پیینه ر، به لام نه وان به درو یان دانا، ئنجا خوا ﷺ موعجیزه و به لگه کان که ده یاندا به پیغه مبه ران بو سه لماندنی راستیه تی خو یان، زانیاری و کارزانی بی سنووری خوا دیاری ده کات، ده بی چ موعجیزه و به لگه یه ک بیت؟ بو هه ر کام له پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) به پی پیو یستی خه لکی سه رده می نه و پیغه مبه ره ی موعجیزه که ی پیدراوه، بو پیغه مبه ری خاته م موحه ممه دیش ﷺ که خوا ﷺ پیغه مبه ره ی خاته می ﷺ بو تیکرای به شه ری به دریژیای زه مان

و به پانایی زه‌مین ناردوه، موعجیزه‌یه‌کی بۆ ناردوه که له خودی خویدا به‌رنامه‌که‌شیه‌تی، ئنجا ئه‌گه‌ر موعجیزه‌یه‌کی وه‌ک هی پی‌خه‌مبه‌رانی پی‌شوو بووایه، له‌گه‌ڵ کوچی دوایی خووی دا، موعجیزه‌و نیشانه‌که‌شی کو‌تایی پی‌ده‌هات، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پی‌خه‌مبه‌ری خاته‌م ﷺ پی‌خه‌مبه‌ری خوایه ﷺ بۆ هه‌موو به‌شه‌ر، هه‌تا مرو‌فیک له‌سه‌ر زه‌وی مابن، ده‌بن موعجیزه‌و به‌لگه‌که‌شی مینیت‌ه‌وه که هه‌ر خودی به‌رنامه‌که‌شیه‌تی، که قور‌ئانه، هه‌ر بۆیه له سووره‌تی (العنکبوت) دا، خوا ﷻ له وه‌لامی کافره‌کاندا ده‌فه‌رموئ: ﴿وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِّن رَّبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ٥٠﴾ **أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ٥١﴾** واته: ده‌یانگوت: ده‌بووایه له په‌روه‌ردگاریه‌وه نیشانه‌ی دابه‌زنه‌سه‌ری (خوا ده‌فه‌رموئ): بلی: نیشانه‌کان ته‌نیا له لای خواوه‌ن، من ته‌نیا هو‌شیارکه‌ره‌وه‌و ترسی‌نه‌ریکی پوون و ئاشکرام، ئایا بۆ ئه‌وان به‌س نیه، که ئیمه‌ کتیبیکمان دابه‌زاندو‌ته‌سه‌ر تو به‌سه‌ریاندا ده‌خوێرت‌ه‌وه، له‌وه‌دا به‌زه‌یی و بیرخه‌ره‌وه هه‌یه بۆ کۆمه‌لیک پڕوایی‌ن.

یانی: ئه‌گه‌ر پڕوایی‌ن، ئه‌وه قور‌ئان به‌سه، ئه‌گه‌ر پڕواش نه‌هین شتی دیکه‌ش هه‌بن هه‌ر پڕوانا‌هین.

﴿فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ﴾، ئنجا کاتیک فه‌رمانی خوا هات (فه‌رمانی خوا هات به‌تیکدانی ژیا‌نی دنیا، به‌ئاخیر زه‌مان، یاخود فه‌رمانی خوا هات، دوای دنیا تیکچوون، به‌زیندووکرانه‌وه‌ی مرو‌فه‌کان)، ﴿فُضِيَ بِالْحَقِّ﴾، له‌وکاته‌دا به‌هه‌ق دادوه‌ری له‌نیوان خه‌لک دا ده‌کری، ﴿وَحَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ﴾، له‌وکاته‌ش دا ئه‌وانه‌ی هه‌لگری بیرو‌که پووچه‌کان بوون، شوینکه‌وتوو‌ی به‌رنامه پووچه‌کان بوون، زیانبار بوون.

﴿اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْعَامَ لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾، جاریکی دیکه خوا ﷻ هه‌ندی‌ک له‌نیعمه‌ت و چاکه‌کانی خووی ده‌خاته به‌رچاوی مرو‌فه‌کان،

دەفەرموی: خوا ئەو کەسە یە کە ئازەلەکانی بۆ گیراون و وایلیکردوون کە بتوانن سواریان بن و بچنە سەر پشتیان، هەندیکیشیان لییان بخۆن، واتە: هەندیکیان بۆ بارو سوار بە کاربێنن و، هەندیکیشیان بۆ لی خواردن، ئنجا ئەوانە ی بۆ بارو سوار بە کار دەهێندرێن، ئەگەر ئازەل (أَنْعَام) چەمکە کە ی فراوان تەماشای بکەین، ئەو کاتە وڵاخە بەرزەو، کەرە، ئیسترو فیل و... هەموویان دەگریتهوه، ئەگەر تەنیا ئەو چوار جورە ئازەلەش مەبەست بێ، کە لە سوورەتی (الْأَنْعَام) دا، خوا ﷻ ناوی هێناون کە: حوشترو پەشە وڵاخ و مەرپو بزەن، ئەو بە تەئکید حوشت بە پلە یە کەم و پەشە وڵاخیش: گاو مانگاو گامیش و کەل بە پلە یە کی کەمتر، بۆ بارو سواریش بە کار دین، بەلام دیارە ئازەلی ورد: مەرپو بزەن، تەنیا بۆ گوشتەکیان بە کار دین، هەلبەتە حوشترو پەشە وڵاخیش بۆ گوشتەکیان بە کار دین، بەلام وێرای ئەو، بۆ بارو سواریش بە کار دین، ﴿وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ﴾، هەرودەها بۆ ئیوە لەو ئازەلەدا، زۆر سوودو کەلکی دیکەش هەن، ﴿وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ﴾، هەرودەها بۆ ئەو لەسەر پشتی ئەو وڵاخانە بگەنە هەندیک کارو پێوستیی و، هەندیک ئامانج کە لە سینەتاندا هەن و ناتوانن بیانگەنێ، ﴿وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ﴾، هەرودەها لەسەر پشتی ئەو ئازەلەدا، لەسەر پشتی کەشتیانیش خۆتان و کەلوپەلتان هەلەدەگیرێن، ﴿وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ﴾، ئەو (خوا) یش نیشانەکانی خۆی پێشانێ ئیوە دەدا، ﴿فَأَيَّ آيَاتِ اللَّهِ تُنْكِرُونَ﴾، ئنجا ئایا نکوولی لە کام لە نیشانەکانی خوا دەکەن؟!

ئەوانە هەموویان نیشانەکانی خوان: خۆتان، ئاسمان و زەوی، ئەو هەموو نێعمەتانە ی دیکە ی خوا پێیداوون: شەوگار، رۆژگار، جورەکانی ئازەل، جورەکانی پروو، دانەویڵە بە هەموو جورەکانیەوه، ئەوانە هەموویان نیشانەکانی خوا نێعمەتەکانی خوان، ئایا نکوولی لە کام لە نیشانەو لە چاکەو نێعمەتەکانی خوا دەکەن؟ واتە: هیچ کام لە نیشانەکانی خوا هی ئەو نین، ئیوە نکوولییان لی بکەن و پێیان بپروابن.

[illegible]

خو هات، واتە: دەر بازی نه کردن و قوتاری نه کردن له به لاو سزای خوا، ﴿فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ﴾، ئنجا کاتیک پیغه مبه ره کانیان به لگه پۆشنه کانیان بو هینان، ﴿فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُم مِّنَ الْعِلْمِ﴾، زۆر دلخۆش و بوغرابوون به وهی که له لایان بوو له زانیاری، واتە: ئەو تۆزه زانیارییهی له لایه ن بوو، کردیانه به دیل و جیگره وه بو وه حی و په یامی خوا ﷺ، ﴿وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾، سه ره نجام نه وهی گالته یان پیده کرد، گالته پیکراوه که، یاخود سزای گالته پیکراوه که، که مارۆی دان و دهوری دان.

هه ندیک له توێژه ره وانی قورئان گوتوو یانه: لێره دا مه به ست پیی هه ندیک له فه یله سووفه کانه که پیغه مبه ران به به لگه وه هاتوون بو لای گریک و یۆنانه کان، ئەوانیش به حیساب خو یان به هه کیم و فه یله سووف زانیوه و گوتوو یانه: ئەوهی له لای ئیمه یه، له فه لسه فه و زانیاری، باشترو ئیمه هه ره به دوای زانیاری خو مان ده که وین و، خو یان بێ نیاز پێشان داوه به رانه ره به و زانیاری و هیدایه ته ی خوا به پیغه مبه راندا ناردوو یه تی، که هه موو فه لسه فه ی یۆنان و غه یری یۆنان کو بکه یه وه، له چاو ئەو هیدایه ت و په یامه ی خوا ناردوو یه تی، لویچیکه له ته غاریک و مستیکه له جه واییک، پاشان فه لسه فه و حیکمه تی مرۆقه کان به دوور له هیدایه تی خوا، پره له هه له وه پله، پره له خلته، وه ک له مه وسووعه ی: (دره وشاوه یی ئیمان و پووچه لئی ئیلحاد له به ره پۆشنای زگماک و عقل و زانست و وه حییدا)، به ته فصیل باس مکرده، هه ره وه ها له مه وسووعه ی: (بیرکردنه وه ی ئیسلامی له نیوان وه حی و واقیعدا) له کتیی سییه م و پێنجه مدا، که باسی فه لسه فه و فه یله سووفه کانم کردوه، خستوو مه ته روو که: که له پووری فه لسه فه له میژووی به شه ردا، به به راورد له که ل هیدایه تی خوا داو، په یامیک که خوا به پیغه مبه راندا ناردوو یه تی، شتیکی زۆر بچووک و نابووته، هه له وه پله ی زۆریشی تیدا یه.

﴿فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ﴾، ئنجا کاتیک به لاو سزای ئیمه یان بینى (بُؤْسٌ وَبَأْسَاءٌ وَبَأْسٌ) هه ره سیکیان به مانای: سزاو به لاو شتیکی

ناخوښو ستر او سهخت دین، کاتیک سزای سهختی ئیمه یان بینى، گوتیان: پرومان ته نیا به خوا هیئا، ﴿وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ﴾، بهوه بیرواین که پیشتر پیى بوو بووینه هاوبه شدانه، واته: ئیستا بیرواین بهوهی پیشتر بهوهی بهوه بوو بووینه هاوبه ش بوو خوادانه، ﴿فَلَمْ يَكْ يَنْفَعُهُمْ إِيْمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَاسًا﴾، بهلام ئیمانه کیان دواى ئهوهی سزای ئیمه یان بینى، سوودی پینه گیانندن، چونکه ئیمان کاتیک سوودی ده بیټ، نازایه تیى مروقی تیدابی، بهلام وهختیک بهلاو سزای خوا بى، یان له کاتیکدا مروق ده گاته گیانه لا، یان کاتى ئاخیر زه مان دى، که به پیى فرمایشتی پیغه مبه رمان یه کیک له ده (۱۰) نیشانه گه وره کان، ئهوه یه که خوړ له خوړئاووه هه لدی و، ئه و کاته که خه لک ئه وه ده بیټى، هه موویان پروا دینن، بهلام ئه و کاته ئیمان بى سوود ده بیټ، چونکه هه موو که س ده زانئ که ژیاى مروق له سه ر زه وى کوټایى پیدى، هه روه ها هه ر که سیک که ده که ویتته حالى خو ی و، ده زانئ که تازه روو حى له جه سته ی جیا ده بیټه وه، له و کاته دا ئیمان هینان سوودی نابى، وه ک پیغه مبه ر ﷺ فرمویه تی: {إِنَّ اللَّهَ يَقْبَلُ تَوْبَةَ الْعَبْدِ مَا لَمْ يُعْرِغْ} (أخرجه أحمد: ۶۴۰۸، والترمذی: ۳۵۳۷، وقال: حسن غریب، وابن ماجه: ۴۲۵۳، وابن حبان: ۶۲۸، والحاكم: ۷۱۵۹، وقال: صحيح الإسناد عن ابنِ عمر).

واته: خوا گه رانه وهی به نده قبوول ده کات، مادام روو حى نه که بیټه گه رووی.

وهک چو ن ئینسان به ئاو غه ر غه ر ده کات و له قوورگی وه رده دات، کاتیک روو ح له نووکی پیوه دیت و له سینگ کو ده بیټه وه و ده گاته لای گه روو، له و کاته دا ئه و که سه له مردنی دلنیا ده بى و، په نگه فریشته کانیش بیټى، بویه پروا هینان له و حالته دا، سوود ناگه یه نى، وهک خوا ده فرموئ: ﴿فَلَمْ يَكْ يَنْفَعُهُمْ إِيْمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَاسًا﴾، پروا هینانه کیان سوودی پینه گیانندن له کاتیکدا سزای ئیمه یان بینى، ئه مه هه م بوو حاله تی سه رمه رگیش راسته و، هه م بوو ئه و گه لانه ش که سزادراون و، هه م بوو ئاخیر زه مانیش، ﴿سُنَّتَ اللَّهِ الَّتِي

قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ ﴿١﴾ ئەوەش یاسای خواپە که رابردوووە لە بەندەکانیدا، واتە: خوا بە پێی ئەو یاساو پرێبازە مامەڵەیی لەگەڵ مەرۆقەکاندا کردووە، که هەتا توانایان هەبێوە هەتا ویستیان ئازادەو، هەتا بۆ ئەوان بە ئازادیی لە قەڵەم دەدری، ئەگەر ئیمان یێنن ئیمانەکیان لێوەردەگیرێ، بەلام که کەوتنە حالەتی ناچاریی، ئیمانەکیان سوودیان پێناگەیهێ، یاسای خوای کاربەجی و دادگەر و بوووە لە ژیاانی بەشەردا، که رابردووە، ﴿وَحَسْرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ﴾ لەو کاتەشدا بێپرۆایەکان زیانبەر بوون، یێشتیش هەر زیانبەر بوو بوون، بەلام لەوکاتەدا بۆیان دەرکەوت، که دەسەخەرۆ زیانبەر و پەنجەرۆی راستەقینە تەنیا ئەوانن.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یەكەم:

فەرمانکردنی خوا بە پیغەمبەر ﷺ که خۆراگری و، دڵنیایی بەلێنی خوا راستە و، ئاماژەکردن بە گیرانەوهی بەسەرھاتی بەشیک لە پیغەمبەرە و، نەگیرانەوهی بەسەرھاتی بەشیکیان، که هیچ کام لە پیغەمبەرانی خوا، بەبێ مۆلەتی خوا، هیچ بەلگە یەکی وەک موعجیزە بۆ سەلمێنرانی راستیی خۆی نەهێناوه:

خوا دەفەرموی: ﴿فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَكَيْمًا تُرِيدُكَ بَعْضَ الَّذِينَ نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَقَّعُكَ فَإِلَيْنَا يَرْجِعُونَ ﴿٧٧﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَّن لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِثَابِتٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٧٨﴾﴾

شیکردنەوهی ئەم دوو ئایەتە، لە دە (۱) برگەدا:

۱- ﴿فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾، واتە: دەجا خۆراگری (مادام حال بەو شیوەیە که باسکرا)، بە دڵنیایی بەلێنی خوا راستە.

بەلێنی خواش یانی:

أ- بەلێنی خوا بەسەرخستنی تۆ، شوێنکەوتووێنت.

ب- بەلێنی خوا بە سزادانی بیروایەکان.

ج- بەلێنی خوا بە هاتنی پوژی دوایی، هەموو ئەو بەلێنانە ی خوا راستن.

(۲) ﴿فَكَيْفَ تُزَيِّنُكَ بَعْضُ الَّذِينَ نَعِدُهُمْ﴾، ئىجا ئەگەر ھەندىك لەوھى كە گفتیان پىدەدەين، پىشانت بدەين، واتە: ھەندىك لەوھى ھەرەشەى پى لە كافرەكان دەكەين، پىشانتى تۆى بدەين و لە دنيادا سزايان بدەين.

(۳) ﴿أَوْ تَوَفِّيَنكَ﴾، ياخود بەرلەوھى پىشانت بدەين، بتمريين و تۆ سزادانەكەيان نەبينى.

(۴) ﴿فَالَيْتَا يَرْجِعُونَ﴾، بە دلىيى ھەر بۆ لای ئيمە دەگيردريئەو، لە سوورەتى (يونس)دا، ئەم ئايەتە موبارەكە بەم شىوھەياتو: ﴿وَإِنَّمَا تُزَيِّنُكَ بَعْضُ الَّذِينَ نَعِدُهُمْ أَوْ تَوَفِّيَنكَ فَالَيْتَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ﴾، واتە: ئەگەر ھەندى لەوھى بەلىيان پىدەدەين، پىشانت بدەين، ياخود بەرلەوھى بتمريين، گەرانەوھى سەرەنجاميان تەنيا بۆ لای ئيمەيە، دوايش خوا چاوديرە بەسەر ئەوھو كە دەيانكرد، لەوئى خوا ﷻ ئەو تەعبيرى بەو شىوھەياتو، چونكە لە ھەر جىيە رەوت (سياق) ەكە جورىك دەخوازى.

گرنگ ئەو راستىيەيە: خوا پىغەمبەرى خاتەمى ﷺ ئاگادارکردوتەو، كە دەگونجى ھەندىك لەو سزايەى ھەرەشەى پى لە كافرەكان دەكات، پىشانتى بدات و دەشگونجى پىشانتى نەدات، ئىجا ئەوھبوو كە دواتر پىشانيدا، لە جەنگەكانى بەدر، خەندەك و حونەين و ئازادكردنى مەككەو ... ھەموو جەنگانەدا، خوا ﷻ زەبرىكى باشى لە كافرەكانداو، لووتيان شكاو، بەشيك لەوھى خوا ھەرەشەى پى لىدەكردن، پىشانتى دان.

(۵) ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ﴾، بە دلىيى لە پىش تۆشدا پىغەمبەرانىكمەن رەوانكردوون، ژمارەى پىغەمبەرانى ناوبراو (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) لە قورئاندا بە موخەممەدەوھ ﷺ بىست و پىنج كەسن، كە لە سوورەتى (الأنعام)دا ناوى ھەژدەيان ھاتوھو لە ھەندى شوپان ناوى پازدەيان و، لە جىيە دىكەدا ناوى دوازدەيان ھاتوھو كەمترو زياتر، گرنگ ئەوھيە ھەموو ئەوانەى ناويان ھاتوھ لە پىغەمبەران، ژمارەيان

بیست و پینجه، خوا ده فەرموی: له پیش تۆشدا پیڤه مبه رانی کمان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ره وان کردوه.

(۶) - ﴿مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ﴾، ئنجا هه یانه به سه رهاته که یمان بو تو گپراوه ته وه.

(۷) - ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ﴾، هه شیان به سه رهاته که یمان بو تو نه گپراوه ته وه، ئەوانه ش که خوا به سه رهاته کانیانی بو پیڤه مبه ری خاتهم ﷺ گپراوه ته وه، هه یانه به سه رهاته که یانی به دریزی گپراوه ته وه، له چەند شوێنیک له قورئاندا دووباره بوته وه، به پیتی داخوایی ئەو حاله تانه ی پیڤه مبه ری خواو ﷺ برواداران پێیاندا تپه ریون، ههروه ها به پیتی داخوایی میژووی به شهر، که ئەو راستییانه دووباره ده بنه وه، به تایهت به سه رهاتی ئیبراهیم ﷺ و به سه رهاتی موسا ﷺ و هاروونی برای ﷺ، له گه ل فیرعه ون و دارو دهسته که یاندا، ههروه ها به سه رهاتی نوح و هوود و صالح و شوعیب و لوط و عیسا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، هه شیان به سه رهاته که ی به کورتیی هاته وه، هه شیان ته نیا ناوی هێنراوه له قورئاندا، ئاماژه کراوه به ژماره یه کی که م له سیفه ته به رزه کانی.

لێره شدا بۆمان ده رده که وی، که به بی به لگه یه کی دلیاکەر، دروست نیه هیچ که س به پیڤه مبه ری خوا ﷺ دابنری، بۆیه له هه ندیک ریوایه تاندا، هه ندی که س به پیڤه مبه ر له قه لەم دراو، من نه مه یان، له بهر ئەوه ی له سه ر سه نه دی ریوایه ته کان مشتومر هه یه، به لام ته گه ر به سه نه دیکی راست و دروست و جیی دلیایی، پیڤه مبه ری خوا باسی یه کی که له پیڤه مبه رانی کردبی و ناوی هێنابی، ده لیین: ئەویش پیڤه مبه ری خوایه، به لام به بی به لگه ی دلیاکەر، دروست نیه هه ر له خووه بلین: فلانکه س که ناوی له قورئان دا هاته، پیڤه مبه ری خوایه، بو وینه: له باره ی لوقمانه وه قسه کراوه، به لام خوا ﷺ باسی لوقمانی نه کردوه وه که پیڤه مبه ر، به لکو وه که له ته فسیری سووره تی (لقمان) دا باسمان کرد، ته نیا باسی ئەوه کراوه که خوا حکمه تی پێداوه، حکمه تیش واته: لیزانی و دانایی و کارامه یی و پیڤه مبه ران و غه یری وان تپیدا به شدارن.

۸- ﴿وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِغَايَةِ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾، هیچ پیغمبەر ئیکش بۆی نیه نیشانە یەک بێنێ، مەگەر بە مۆلەتی خوا، کەواتە: کافرەکان کە تۆ ھەڵدەپێچن و تەنگەتاوت دەکەن موعجیزە یەکیان تاكو بۆ بێنێ، شتیکی بێ جیت لێ داوا دەکەن، چونکە تەنیا بە مۆلەتی خوا پیغمبەرەکان موعجیزەو بەلگەیان ھێناون، خۆی بەرزیش ئەو بەلگەو موعجیزە یە بە تۆی داوہ کە قورئانە، کافییە بۆ کەسانیک بیانەوێ پرۆابێنن، کەواتە: ئەوان داوایەکیان داوایەکی بێجییە کە ھەڵدەپێچن: تۆش موعجیزەو بەلگە یەکی وەک ھی پیغمبەرانی پێشوویان بۆ بێنێ!

۹- ﴿فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ فَخُذْ بِالْحَقِّ﴾، ئنجا ھەر کاتێ فەرمانی خوا ھات، بە ھەق و دادگەری دادوہری کرا، واتە: فەرمانی خوا ھات بە سەرخستنی پیغمبەر و ھاوہلانی، یاخود: فەرمانی خوا ھات بە ھاتنی مردنیان، یان: فەرمانی خوا ھات بە کوژانی پێھێنانی ژیانی دنیاو ھاتنی ئاخیر زەمان، یاخود: فەرمانی خوا ھات بەو کە خوا ﷺ مۆلەت بەدات بە پیغمبەر و ﷺ مسوڵمانەکان جەنگ بکەن و پرۆبەر و ببنەوہ لەگەڵ بێپرۆایاندا، ﴿فَخُذْ بِالْحَقِّ﴾، لەو کاتەدا بە ھەق دادوہری دەکری لە ئیوان ئەھلی ئیمان و ئەھلی کوفردا، یاخود: بەگشتی و لە ھەر باریکەوہ خوا پرۆار و حوکمی راست و ھەق دەدات.

۱۱- ﴿وَحَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ﴾، لەو کاتەشدا ئەوانە ی لەسەر بە تال و ناھەق زینبار دەبن، (هُنَالِكَ) ناوی ئاماژە یە بۆ شوێن، بەلام لێرەدا خوازاوہ تەوہ بۆ کات، واتە: لەو کاتەدا ئەوانە ی کە دەیانەوێ ھەق لابەرن، {الْمُبْطِلُونَ}، (مَنْ يُرِيدُونَ إِبْطَالَ الْحَقِّ) ئەوانە ی دەیانەوێ ھەق بپوچێننەوہ ھەق لابەرن، ئەوانە زینبار دەبن، ئەمە دەگونجێ مەبەست پێی ئەوہ بێ کە دوایی لە جەنگی بەدردا دەرکەوت، کە خوا ناوی لێناوہ: (يَوْمَ الْقُرْآنِ)، (يَوْمَ التَّقَى الْجَمْعَانِ)، دەشگونجێ مەبەست پێی پرۆژی دوایی بێ، لەوێ زینبار ی کافران بە تەواوی ئاشکرا دەبن و دەرەدەکوێ، بەلام بێگومان لە دنیا شدا جاروبار زینبار ی کافران دەرەدەکوێ، ھەر نەبێ هیچ بێپرۆایەک نیه، کە لە سەر مەرگدا زینبار ی و دەستخەرۆی خۆی بۆ مەعلووم نەبێ.

مه سه له ی دووهم:

باسی په خساندنې ئاژه له کان له لایه ن خواوه، بو بارو سواری مروقه کان و، لیخواردنیان و، سوودگه لی دیکه ی زور، به تاییه ت سه فه رو گه شت پیگردنیان، به جوړیک که هیچ عاقلیک ناتوانی نکوولی له چاکه کانی خوا بکات:

خوا ده فهرموئ: ﴿اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْعَامَ لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٩﴾ وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبَلَّغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿٨٠﴾ وَيُزِيرِكُمْ آيَاتِهِ ۚ فَآيَ آيَاتِ اللَّهِ تُنْكِرُونَ ﴿٨١﴾﴾

شیکردنه وهی ئهم ئایه تانه، له شهش برگه دا:

۱- ﴿اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْعَامَ لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾، خوا ئه و زاته یه که ئاژه له کانی بو گپراون، بو په خساندوون، تاكو لیان سواریان بن و، هه شیانه لیان بخون.

﴿لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾، یانی: هه یانه بو سواری، بو بارو سوار به کاریان دین، هه شیانه بو لیخواردنیان، واته: هه یانه زیاتر بو بارو سوار به کاردی، بو وینه: حوشر ته گهر مه به ست له ئاژه له کان (أنعام) چوار جوړه که بی: حوشترو په شه ولاخ (گاو مانگاو که ل و گامیش)، هه روه ها مه رو بز، به لام ته گهر (أنعام) مه به ست پی کوی ئه و ئاژه لانه بی، ئه و چوار پیانه بی، که خوا بو مروقی په خساندوون، که ئه و کاته فیل و که رگه دهن و ولاخی یه ک سم واته: ته سپ و مایین و ئیسترو که رو ئه وانه ش ده گرنه وه، ئه و کاته ئه وانه ی بو بارو سوار به کاردین، دیاره ئیسترو ته سپ و مایین و که رن، له ولاتانی ئیمه دا زیاتر ئه وانه باون، له هه ندی شویندا فیل به کار دین، به تاییه تی له روژه لاتی ئاسیاو له ئه فریقیا، په نگه جوړه ئاژه لی دیکه ش به کاریین، له هه ندی شوینیش گاو مانگاش به کاردینن جگه له حوشر، بو بارو سوار.

که دهفه رموی: ﴿اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْعَامَ﴾، ده لئ: (الْجَعَلَ: الْوَضْعُ وَالْتَمَكِينُ وَالتَّهَيُّةُ، فَيَحْمَلُ فِي كُلِّ مَقَامٍ عَلَى مَا يُنَاسِبُهُ)، (جَعَلَ) بریتیه له دانانی شتیک و چه سپاندنی و ئاماده کردنی، ئنجا له هەر شوینە به پئی گونجانی له گه ل ئهو رهوت و شوینەدا، مانا ده کری، به کوردیی وشه ی (جَعَلَ) واته: گیرای، یان کردی، یان وایلیکرد.

که دهفه رموی: ﴿لِتَرْكَبُوا مِنْهَا﴾، (مِنْ: لِلتَّبْعِيضِ)، (مِنْ) بو هه ندیکه، ههردووکیان: ﴿لِتَرْكَبُوا مِنْهَا﴾ و ﴿وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾، که هه یانه بو سواری به کاری دهه یئن، هه شیا نه لئی ده خوون، چ له گوشته که ی بخوون، چ له به ره مه که ی له سپیه مه نییه که ی بخوون، که له شیرو ماست و که شک و فروو دوو که ره و په نیرو ژاژو... هتدا بهرجهسته ده بی.

لیره دا خوا ﷻ که ئهو چاكانه ی خو ی ده خاته بهرچاوی خه لک، بو ئه وه یه که له خوا به یه کگرتن نیزیکیان بخاته وه، خوا ی پهروه ردگار ده یه و ی له پئی خستنه پرووی چاکه و نیعمه ته کانیه وه، خو ی به مرو فیه کان بناسین و، خو ییان له لا خوشه ویست بکات، که ئه گه ره له بهر زاتی خویشی خوشیان نه و ی -- که ئه وه خوشویستنی راسته قینه یه بو خوا ﷻ، که له بهر زاتی خو ی و له بهر سیفه ته بهرزه کانی و، له بهر ئه وه ی به دیهینه رمانه، پهروه ردگارمانه، زاتیکی خاوه نی هه موو سیفه تی جه مال و جه لال و که مال ه، هه موو سیفه ته کانی سام و هه یبه ت و ده سترۆیشتووی و، تیرو ته واوی، ده بی له بهر ئه وه خوا ی پهروه ردگار خوش بو یستری -- به لام ئاستیکی نزم تریش هه یه، ئه ویش ئه وه یه که له بهر نیعمه ت و چاکه کانی خوشبو یستری، وه ک خوا دهفه رموی: ﴿هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَنِ إِلَّا الْإِحْسَنُ﴾ الرحمن، واته: ئایا پاداشتی چاکه هه ره چاکه کردن نیه؟ که خوا چاکه ی له گه ل تودا کردوه، توش ده بی به چاکه وه لامی ئهو چاکه یه ی خوا بده یه وه، به ندایه تی بو بکه ی و بیپه رستی و بو ی وه فاداری.

(۲) ﴿وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ﴾، ھەروەھا بۆ ئیوھ لەو ئازەلەدا، سوود گەلی زۆر ھەن.

ئازەلەن چ بە چەمکە چوارییە کە: حوشترو پەشە و لاخ و مەپو بزن، چ بە چەمکە گشتییە کە: ھەرچی چوار پێیە بیگریتەو، چ گوشتیان بخوری، چ نەخوری، بەلام ئەو چوارانە گوشتیان دەخوری، ﴿مَنَافِعُ﴾، کوو (مَنَفَعَة) یە، واتە: سوود، کەلک، بەرژەو ھەندیی.

(۳) ﴿وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ﴾، بۆ ئەوێ بە ھوێ ئەو و لاخانەو ھەش (بە ھوێ سواربوونیان و بارلێنایانەو)، بگەنە ئامانجێک کە لە سینە کانتاندا ھەبە، یان ئامانجێک بەپێنە دی کە لە سینە کانتاندا ھەبەو دەتانهوێ، ئەم (ل) ھ، ﴿وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا﴾، لامی ھۆکار دۆزی (تعلیل) ھ، ھەروەھا (ل) ھە کە ی پێشی: ﴿وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ﴾، ھەر بۆ (تعلیل) ھ، (أَي لَأَجَلِكُمْ) لە پێناوی ئیوھەدا.

کە دەفەرموو: ﴿وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ﴾، ئەمە ئەو ھەگەییە: ئەو نیازو مەبەستە لە سینە کانیان دا ھەبە، پالێان پێو دەنێ بەرەو ئەو ئامانجە بچن، کە ئامانجە کەش دوورەو بە پێیان ناتوانن بیگەنێ و، دەبی بە و لاخ و لەسەر پستی ئەو ئازەلە پێی بگەن.

(۴) ﴿وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ﴾، ھەروەھا لەسەر پستی ئەو ئازەلە (ھەندیکیان) و، لەسەر پستی کەشتییە کانیان ھەلدەگیرن، کە دەفەرموو: ﴿وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ﴾، بۆیە لێرەدا لەگەڵ و لاخان دا باسی کەشتیانیش کراوە، چونکە خالی ھاوبەشیان بارو سوار پێکردن و گەشت و گەرانە پێیان.

ئەجا کە دەفەرموو: ﴿وَعَلَيْهَا﴾، دەیتوانی بفرموو: (وَعَلَيْهَا وَالْفُلْكِ) لەسەر پستی ئەوان و بە ھوێ کەشتیانیشەو، بەلام بۆیە (علی) دووبارە بۆتەو، چونکە لە راستییدا بە ئامانج گیرا، لێرەدا باسی کەشتییە کە، ئەگەر نا پێشتەر باسی ئازەلەن کرابوو.

۵- ﴿وَرَبِّكُمْ ءَايَتُهُ﴾، ھەرۋەھا (خو) نیشانەکانی خۆیتان پېشان دەدات، لېرەدا خوا ﷻ که نېعمەت و چاکەکانی خوۋ دەخاتەرۋو، مەبەست پېی ئەوہیە:
ا- ئەوانە ھەم چاکە ی خوان.

ب- ھەم بەلگەشن لەسەر مشوورخۆریی خوای پەرۋەردگارو پەرۋەردگاریتی خوا.

ج- ھەم بەلگەشن لەسەر ئەوہ که دەبێ ئەنیا خوا بەندایەتی بۆ بکری و بپەرستری، بۆیە دەفەرموی: ﴿وَرَبِّكُمْ ءَايَتُهُ﴾، نیشانەکانی خۆیتان پېشان دەدات، که بریتین لەو نېعمەتانی باسکران، واتە: لە یەک کاتدا ھەم نیشانەن لەسەر پەرۋەردگاریتی و بەدیھێنەراییەتی خواو، ھەم چاکەو نېعمەتیشن لە خواوہو، ھەم بەلگە ی تاکیتی خواشن لە پەرستاری دا.

۶- ﴿فَأَيَّ ءَايَتِ اللّٰهِ تُنْكِرُونَ﴾، ئنجا ئایا کام لە نیشانەکانی خوا نکوولی لێدەکەن؟ (آی: اسْمُ اسْتِفْهَام يُطْلَبُ بِهِ تَمْيِيزُ شَيْءٍ عَنْ مُشَارِكِهِ فِيمَا يُضَافُ إِلَيْهِ)، وشە ی (آی) ناوی پرسیار کردنە، مەبەست پېی جیاکردنەوہی شتیکە لە ھاوبەشەکە ی، لەوہدا کہ پالەدەریتە لای، بۆ وێنە دەلێی: (أَيُّهُمَا) یان (أَيُّهُمْ) کام لەو دووانە، یان کام لەو کۆمەلە، بۆ پرسیارکردنە لە بارە ی شتیکەوہ، کہ لەگەڵ شتیک ی دیکە، یان لەگەڵ کۆمەلە شتیکدا ئاویتە ی، بۆ ئەوہی جیا بکریتەوہ.

مه سه له ی سیه م و کو تایی:

سه رنجراکیشان بو میژووی گه لانی بیروا، که هه رچه نده ژماره یان زیاترو، به هیژو پیژتریش بوون و شوینه واره کانیشیان به رچاوتر بوون، به لام نه وه هیچ به که لکیان نه هات و له فریایان نه هات، کاتیک به لای خویان بو هات، به وه نده زانیارییه که مه ش که له لایان بوو، له به رانبهر وه حی و په یامی خوادا بو غرابوون، له خو بایی بوون و له که ولی خو یان ده رچوون، سه ره نجام: سزای خویان گرتی و په شیمانیشیان و ئیمان هینانیشیان هیچ سوودی نه بوو، سه ره نجام ده سته پرؤو زیانباربوون:

خو ده فره مووی: ﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً وَآثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾ فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرَحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٨٣﴾ فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ﴿٨٤﴾ فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا سُنَّتَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ هُنَاكَ الْكَافِرُونَ ﴿٨٥﴾﴾

شیکر دنه وهی ئەم ئایه تانه، له سیژده بر گه دا:

(۱) - ﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾، ئنجا ئایا به زه ویدا نه پرۆیون؟ ئەمه جاری دووهمه لهم سووره ته دا خوا ﷻ ئەو ته عبیره به کار ده هینتی، جاری یه که میان فره مووی: ﴿أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَآثَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ﴿١١﴾﴾، به لام لیږه ده فره مووی: ﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾، له جیاتی (و) به (ف) هیناویه تی، ﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾، ئایا به زه ویدا نه پرۆیشتوون؟ که ههم

لیره داو ھەم لە ئایەتی ژمارە (۲۱)دا، پرسیارکردنە کە پرسیارکردنی نکوویلیکەرانە، واتە: دەبووایە بە زەویدا بڕۆن.

ھەلبەتە لیره دا کە خوا نکوویلی دەکات لەوێ بۆچی بە زەویدا نەڕۆشتوون؟ مەبەست ڕۆشتنی بە پامانەوێ، ڕۆشتنی بە تیفکرین و سەرنجدانەو، ئەگەر نا ھەر بە زەویدا بڕۆی و بلیی: خوا فەرمانی پێکردووە بەبی ئامانج، ئەو ھیچ نیە، نەخێر، چونکە ئەو بەپێی سیاق دەیزانین و، سەربارەش خوای کاربەجی لیره ش و، لە ئایەتی ژمارە (۲۱)دا ھەر ئاماژە ی پێکردووە: ﴿أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا...﴾. کەواتە: ئامانج و حیکمەت لە بەریدا ڕۆشتنە کە: پامان و روانین و تیفکرینە، نەک بەس ڕۆشتن و ھیچی دیکە!!

۲- ﴿فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾، واتە: ئنجا (لە میانێ ڕۆشتنە کەیان دا) سەرنج بدەن و پامین: سەرنجنامی ئەوانە ی پێش وان چۆن بوو؟! {ئایا بە زەویدا نەڕۆشتوون! سەرنج بدەن سەرنجنامی ئەوانە ی پێش وان چۆن بوو؟}، پێشتریش باسمانکردووە ڕۆشتن بە زەویداو سەفەرکردن، دوو واتای ھەن:

یەک: سەفەرکردنی جەستەیی: کە مڕۆف بە جەستە بە زەویدا بڕواو، شوینەواری گەلە پێشووەکان سەرنج بدات، شوینەواری گەلی عاد لە نیوہ دوورگە ی عەرەبیی دا، ھی گەلی سەموود لە ناوچە ی حیجردا، ھی گەلی لووط لە فەلەستین، ھی گەلی مەدینە لە ئوردن و شام، ھی گەلی فیرعەون لە میسر ھەرەمەکانیان، ھی گەلانی دیکە ی نێوان دوو ڕووبارەکان میزۆپۆتامیا، ھەر وہا لە شوینەکانی دیکە ی دنیا دا، مڕۆف بە جەستە بچی سەرنج بداو لە شوینەوارەکانیانەوہ پامین.

دوو: سەفەرکردنی مەعنەوی: کە مڕۆف تەماشای میژوو بکات، ھەر لە شوینی خۆیەوہ کتیبەکانی میژوو بخوینێتەوہ، یاخود لە ڕیی مۆزەخانەکانەوہ، ئیستا بەھوێ مۆزەخانەکانەوہ کە شوینەواری گەلە پێشووەکانیان تیدا ھەلگیراون، زۆر سەفەر و بارو سوار لە کۆل مڕۆف کراونەوہ، مڕۆف دەتوانی لە مۆزەخانەکاندا، تەماشای زۆر لە شوینەواری گەلە پێشووەکان بکات.

۳- ﴿كَانُوا أَكْثَرُ مِنْهُمْ﴾، ئەوانی پێش وان لەوان (لە دویندراوەکانی پۆزگاری پێغمبەر ﷺ) ژمارەیان زیاتر بوو.

۴- ﴿وَأَشَدُّ قُوَّةً وَءَانَارًا فِي الْأَرْضِ﴾، هیزیشیان توندتر بوو و، شوینەوارەکانیشیان توندتر و سەختتر و بەرچاوتر بوون.

۵- ﴿فَمَا آغَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾، بەلام ئەوەی کە وەدەستیان دەهینا، هیچ سوودی پێنەگەیاندن، ئەوەی کە وەدەستیان هینا، لە هیزو پیزو لە سوپا و سامان و دەستپوێشتوویی، ئەمە ئەگەر (مَا) بۆ لابردن (نفي) بێ، دەشگونجێ (مَا) بۆ پرسیار کردن (مَا الْإِسْتِفْهَامِيَّة) بێ واتە: ﴿فَمَا آغَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾؟ ئایا ئەوەی کە وەدەستیان دەهینا، چ سوودی هەبوو، چ کەلکی پێگەیاندن، چ دادیکی دان؟ لە کاتیکدا کە بەلای خویان بۆ هات، ئایا ژمارە و هیزو توانا و دەستپوێشتوویەتیەکیان قوتاری کردن لە سزا و تۆلەیی خوا؟ بە تەئکید نەخێر.

۶- ﴿فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرَحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ﴾، کاتیک پێغمبەرەکانیان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بەلگە ڕۆشنەکانیان بۆ هینان، زۆر دلخۆش بوون بەوەی لە لایان بوو لە زانیاری، یانی: بەو ئەندازە زانیارییە دەیانزانی زۆر دلخۆش بوون و، پێی لە کەولی خویان دەرچوون، پێیان وابوو زانیاری هەر ئەوەیە لە لای ئەوانەو، پێیان وابوو بێ نیازن لە هەر جۆرە زانیارییەکی دیکە، تەنانەت ئەگەر هی پێغمبەرانیشت (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بێ و لە خواوەش هینایان، کە بێگومان ئەو زانیارییە پێغمبەرەکان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) لە خواوە دەیهینن، زانیارییەکی بێ خلتە، زانیارییەکی سەدا سەدا راستە، بەلام ئەوەی مروف خۆی وەدەستی دەهینێ لە ڕێ پێنج هەستەکانیەو، لە ڕێ بیرکردنەوەی خۆیەو، شتیکی ڕێژەییەو، کەم و زۆر هەلەو پەلەو کەم و کوپی و خلتەو خالی ئاوێتە دەبن.

لێرە کە دەفەرموی: ﴿فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ﴾، خوا ﷻ بە گشتی فەرموویەتی: کاتیک پێغمبەرەکانیان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بەلگە ڕۆشنەکانیان

بۆ هێنان، ﴿فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ﴾، زۆر دڵخۆش و شادمان بوون، بهو کهمه زانیارییهی له لایان بوو، ئنجا که زۆر پێی دڵخۆش بوونه، مانای وایه زانیارییهکهی خۆیانمان پێ زۆر چاک و گهورهو گرنگ بووهو، پێیان وابوو پێویستییان به هیچی دیکه نیه، پسپۆران گوتوو یانه: (الْفَرَحُ: مَكْنِي بِهِ أَثَرُهُ، وَهِيَ الْإِزْدِهَاءُ)، که دهفهرموی: زۆر دڵخۆش بوون بهو زانیارییهی له لایان بوو، مه بهست پێی شوێنهواره کهیهتی که بریتیه: له له کهولێ خۆ ده رچوون و بوغرابوون، چهند جاریکی دیکهش باسمانکردوه که (فَرَحُ) واته: (أَشَدُّ السُّرُورِ) تهو په ری دڵخۆشی، ههر بۆیه خوا ﷻ (فَرَحَ) ی به سیفه تێکی خراپ داناوه، مه گهر په یوه ست بێ به بهزهیی خوا، به پاداشتی خواوهو، به هاتنه دی به ئێنی خواوه، له سوورهتی (یونس) دا خوا ﷻ دهفهرموی: ﴿قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ﴾ ٥٨، به پێغمه بهر ﷺ دهفهرموی: پێیان بلێ: با به بهخششی خواو بهزهیی (خوا) بهس بهوه زۆر دڵخۆش ببن، با ته نیا بهوه زۆر دڵخۆش بن، تهو په ری دڵخۆشیان با ته نیا به بهخششی خواو بهزهیی خوا بێ.

ههروهها له سوورهتی (الروم) دا خوا دهفهرموی: ﴿وَيَوْمَئِذٍ يَقَرُّ الْمُؤْمِنُونَ﴾ ٤ ﴿بِنَصْرِ اللَّهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ ٥، واته: لهو رۆژه دا برواداران به یارمه تی خواو سه رخستی خوا، زۆر دڵخۆش ده بن.

ههروهها له سوورهتی (القصص) دا گه لی قاروون به قاروون ده لێن: ﴿لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ﴾ ٧٦، واته: زۆر دڵخۆشه به، خوا زۆر دڵخۆشانی خۆشناوین، واته: زۆر دڵخۆشان به مآلی دنیاو سامان، ته گه رنا مروڤ ته گه ر زۆر دڵخۆش بێ به چاکه ی خواو بهخششی خواو به بهزهیی خواو به هاتنه دی به ئێنی خوا، ته وه ههر زۆریش په سنده، نه ک خراپ نیه، بۆیه ده بی وردبین له سه رنجدانی چه مک و واتای وشه کا ئی قورئان: له شوێنێکدا خوا ﷻ وشه ی (فَرَحُ) زهم ده کات، ته گه ر په یوه ست بێ به دنیاوهو به مآل و سامانه وه، یان به

تۆزه زانیارییه که وه که بیکه یه جیگره وه بۆ وه حی و په یامی خوا، که چی له شوینیکی دیکه دا خوای په روه ردگار فه رمان ده کات به (فَرَحْ) ئه ویش ئه وه یه که په یوه ست بی به به خششی خواو به زه یی خواوه، هه روه ها مه دحی پرواداران ده کات که دلخۆشن به هاتنه دی به ئینتی خوا، که بریتیه له سه رخستی بۆیان.

قەسەیه کی کورت له باره ی

فەلسەفە و بوونناسییه وه

هه‌ندیك له زانیان گوتوویانه: لێره‌دا كه ده‌فه‌رموئ: دواي ئه‌وه‌ی پێغه‌مبه‌رانیان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) به‌لگه‌ پ‌ۆشنه‌کانیان ب‌ۆ هێنان، به‌و ئه‌ندازه‌ زانیارییه‌ی له‌لایان بوو، ز‌ۆر د‌ل‌خ‌ۆش بوون، ده‌لێن: مه‌به‌ست پ‌ی پ‌ی فەیلە‌سووفه‌کانی ی‌ۆنانه‌، دواي ئه‌وه‌ی باس و خواستی پ‌یغه‌مبه‌رانیان -ئ‌نجا ئه‌گه‌ر عیسا بووه‌، ئه‌گه‌ر پ‌یغه‌مبه‌رانی پ‌یش عیسا بوون- بیستوه‌ گوتوویانه: ئ‌یمه‌ش زانیارییمان له‌ لایه‌و، پ‌یوستییمان به‌و زانیارییه‌یه‌ كه ئه‌و پ‌یغه‌مبه‌رانه‌ هێناویانه‌، به‌لام خ‌وای په‌روه‌ردگار به‌گشتی ف‌ه‌رموویه‌تی و تایبه‌تی نه‌کردوه‌ به‌ کات و شوێنیکه‌وه‌.

ئ‌نجا ب‌یگومان ز‌ۆرجاران ئه‌و زانیارییه‌ عه‌ق‌لیانه‌ كه‌ مر‌ۆف‌ پ‌یان ده‌گات، ئه‌گه‌ر له‌ خ‌ۆی وریا نه‌ب‌ی، پ‌یان له‌ خ‌ۆی بایه‌ی ده‌ب‌ی، پ‌یان له‌ كه‌و‌لی خ‌ۆی ده‌رده‌چ‌ی، له‌ حال‌یکه‌ش‌دا كه‌ زانیاری عه‌ق‌لی، به‌ تایبه‌ت (فەلسەفه) كه‌ به‌ره‌مه‌می فیکری به‌شه‌ره‌، له‌ ئه‌نجامی ت‌یوه‌پامانی دا ب‌ۆ بوون، كه‌ باشترین پ‌یناسه‌ی فەلسەفه ئه‌وه‌یه‌:

[فەلسەفه به‌ره‌مه‌می فیکری به‌شه‌ره‌ له‌ ئه‌نجامی ت‌یوه‌پامانی دا ب‌ۆ خ‌ۆی و ب‌ۆ ده‌وره‌به‌رو ب‌ۆ گه‌ردوون دا په‌یدا بووه‌ و، هه‌ول‌دانی مر‌ۆقه‌ ب‌ۆ بوونناسی، ناسینی: خ‌ۆی و خواو گه‌ردوون].

ئ‌نجا ئه‌و فەلسەفه‌یه‌ خ‌لته‌و خ‌الی ز‌ۆری ت‌یدا، وه‌ك ئ‌یمه‌ هه‌م له‌ مه‌وسووعه‌ی: (ب‌یرکردنه‌وه‌ی ئ‌یسلامی له‌ ن‌یوان وه‌حیی و واق‌عه‌دا) له‌ به‌رگی س‌ییه‌م (ته‌وژمه‌ فیکرییه‌کانی م‌یژووی مس‌و‌لمانان)، له‌و‌یدا باس‌مان‌کردوه‌، هه‌روه‌ها له‌ مه‌وسووعه‌ی: (ئ‌یمان و ئ‌یلحاد)دا، به‌ در‌یژی له‌ باره‌ی فەلسەفه‌و فەیلە‌سووفه‌کانه‌وه‌ قسه‌مان

کردو، چ فەیلەسووفەکانی یۆنان و گریک، چ فەیلەسووفەکانی میزۆپۆتۆمیا،
چ ئەوانەى شام، چ ئەوانەى میسر، چ ئەوانەى پۆژەلانی ئاسیاو ئیران، زیاتر
لە بواری خواناسیی و دینداریییدا باسمان کردو، کە تووشی هەلەو پەلەى زۆر
سەپرو سەمەرە بوون و، لەو بواردەدا ئەو فەیلەسووفانە، سەد خۆزگەیان بە
خەلکی عەوام، کە هەر لە پێی ئەو زگماک و عەقلە پاکەوێ خوا بە هەموو
مروڤەکانی داو، باشتەر پەییان بە بوونی خوای پەرورەدگار بردو، بە سیفەتەکانی
خوا، بە پێویستیی بەندایەتییکردن بۆ خوا، هەر بۆیە دەلیم: عەقل ئەگەر مروڤ
لیی وریا نەبێ، دەبێتە هۆی سەرگەردانیی ئینسان، لە راستیییدا ئەگەر عەقل و
هۆشی مروڤ بەس بووایە بۆ پێگا دیتنەو، خوا ﷻ پێغەمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ
وَالسَّلَام) نەدەناردن، هەرۆک لە سوورەتی (النساء) دا خوا دەفەرموێ: ﴿رُسُلًا
مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ﴾ ۱۶۵ واتە:
پێغەمبەرانیکی دڵخۆشکەر و ترسێنەر، تاكو خەلک لە دواى هاتنى پێغەمبەرەران،
بەلگەى نەبێ لەسەر خوا، کەواتە: ئەگەر پێغەمبەرەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)
خوا ﷻ پەوانی نەکردبایە، خەلک بەلگەو بیانووی دەبوو، مانای وایە عەقلی
مروڤ بەس نیە، بۆ ئەوێ پێی دەربکاو وەلەمى پرسیارە و جودییەکانی
پێزانێ، کە بریتین لە:

۱- من کیم؟

۲- لە کوێو هاتووم؟

۳- بۆچی هاتووم؟

۴- کێ منی هێناوەتە دی؟

۵- ئەم گەردوونە چیه؟

۶- لە کوێو هاتو؟

۷- بۆ کوێ دەچێ؟

۸- سەرەنجامى چۆن دەپ؟

۹- پىۋىستە مەۋق چۆن بۇ؟

ئەو پىرسىيارە فەلسەفىي و وچوودىيانە، تەنبا لە گرەوى وەحىيى خىواي پەروەردگاردايە، كە وەلامى راست و دروستيان لە بەرانبەردا داپنى، ئەگەرنا فەلسەفە ھەمووي بىرتى بوو لە ھەولى مەۋق بۇ دۆزىنەوھى وەلامى ئەو پىرسىيارە، دوايىش بە دەستى خالىي گەراوۋەتەو، وەك لەو سەرچاوانەدا كە ئاماژەمان پىدان باسما كىردو، زۆرجار تىفكىرىن و تىروانىيان بۇ خوا ۋە زۆر كىچ و كآل و مندالانە و دواكەوتوانە بوو.

(۷) - ﴿وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ {ئەوانەى بەوھەندە زانیارییەى لەلایان بوون، بوغراو لە خۆبایى بوون و گوێیان نەدەدا بە پەيامى پێغەمبەرەان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)}، سەرەنجام ئەوێ گالتهیان پێدەکرد، گەمارۆى دان، یاخود دابەزیه سەریان، ئنجا ئەوێ گالتهیان پێدەکرد: ﴿مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾، دوو ئەگەرى هەن:

أ- دەگونجی لێرەدا مەبەست ئەوێ: ئەوێ گالتهیان پێدەکرد، دەورى دان، کە بریتی بوو لە سزاو بەلای خوا، (وَحَاقَ بِهِمُ الَّذِي كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ)، ئەوێ گالتهیان پێدەکرد، کە هاتنى بەلاو سزای خوايهو، پێغەمبەرەان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) گەلەکانیان پێى ترساندوون، کە هەر لە دنیادا سزای خواتان بوو دى و، لە دواڕۆژیش دا سزای خوا چاوەڕێتان دەکات، ئەگەر بە دەنگ بانگەوازی خواى پەروەردگارەو نەچن و، ئەو حکمەتە لە ژياناندا نەهێنە دى، کە خوا ئێوێ بوو خۆلقاندووە.

ب- دەشگونجی: ﴿مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ (ئەوێ گالتهیان پێدەکرد) بەلایە کە نەبى، بەلکو پەيامى خواى، یانى: سزای ئەوێ گالتهیان پێدەکرد کە پەيامى خوايه، دەورى دان: (وَحَاقَ بِهِمْ أَي: عِقَابٌ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ)، (حَاقَ) هەم بە مانای دەورەدان و گەمارۆدان دى. (حَاقَ) ش بە مانای دابەزین و هاتنەسەر دى.

(۸) - ﴿فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا﴾، کاتیک بەلای ئێمەیان بینى، سزای ئێمەیان بینى.

(۹) - ﴿قَالُوا ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَحْدَهُ﴾، گوێیان: تەنیا بڕوامان بە خوا هەیه، واتە: بڕوامان هێنا کە تەنیا خوا هەقە، چونکە تاکە بەدیھێنەر و تاکە پەروەردگار و مشوورخۆرە، بەس ئەویش بە پەرستراوى خۆمان دەزانين.

(۱۰) - ﴿وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ﴾، بێپرواین بەوێ پێشتر بە ھۆیەو ھاوبەش بوو خوادانەر بووین، یاخود: ئێستا بێپرواین بەوێ کە دەمانکردنە ھاوبەشی خوا لە پەرستراندا، یانى: حاشایان کرد لە پەرستراوەکانى خۆیان.

(۱۱) - ﴿فَلَمْ يَكْ يَنْفَعُهُمْ إِيمَنُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا﴾، بەلام نەدەگونجا بڕواھێنانیان سوودیان پێ بگەيەن، کاتیک بەلای ئێمەیان بینى.

﴿لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا﴾، دواى دیتنى ئازارو سزای ئیمه، واته: ئەو برۆپۆیهێنان و بەراست دانانەى پەيامى خوا، دواى ئەوەى سزای خویان بینی، سوودی پى نەگەیاندن، چونکە ئیمان هێنان کاتیک سوودی هەیهو، پاداشتی هەیه، که بۆ مرووف ئازایەتیی بى، ئیمان بێنى، ئیستا بۆ هیچ کەس هیچ ئازایەتیی نیه برۆا بە خۆر بێنى، یان بە مانگ بێنى، بەلام ئەو ئازایەتییه تۆ سزاو بەلای خوا، پاداشتی خوا، نەبینى و برۆای پێیینى، بۆیه له سەرەتای سوورەتی (البقرة)دا خوا دەفەرموی: ﴿الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا فِي سُلُوبِهِمْ﴾ (۱) ﴿ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ﴾ (۲) ﴿الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ...﴾ (۳)، واته: ئەلیف لام میم، ئەو کتێبه هیچ دوو دلیى تیدا نیه، رێنماییه بۆ پارێزکاران، ئەوانەى برۆا دێن بە پەنهان...

(۱۲) - ﴿سُنَّتَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ﴾، (ئەمه) یاسای خوايه که تێپەریوه له بەندهکانیدا، (أَيَّ سُنَّ اللَّهُ سُنَّةً)، خوا یاسایهکی داناوهو تێپەریوه، بۆیه (سُنَّةً)، (منصوب) ه (أَيَّ سُنَّ اللَّهُ سُنَّةً) خوا یاسایهکی داناوه، (قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ) که تێپەریوه له بەندهکانیدا، واته: هەر بهو یاسایه خوا مامەلەى لهگەڵ بەندهکانیدا دەکات، که ئەگەر پێش ئەوەى بەلایان بۆ بى برۆایین، لیان وەردهگیرى، بەلام دواى هاتنى بەلاو سزای خوا، دواى ئەوەى به چاوی سەر شتەکه دەبینن، ئەو کاته ئیمان هێنان ئازایەتیی نیه، بۆیهش لیان وەرناگیرى.

(۱۳) - ﴿وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ﴾، لهو کاتهشدا ئەوانەى بێبرۆابوون زیانبار بوون، وشەى (الْكَافِرُونَ) که (أَل)ى ناساندنى لهسەرە، دەگونجى مەبەست پێى (عهد) بى، واته: بێبرۆایهکان که پێشتر باسیان کراوه، لهو کاتهدا زیانبار بوون، دەرگونجى (أَل)ى ناساندنهکه بۆ تیکرا (جینس) بى، یانی: تیکرای کافرائیک که بهو شیوهیه بوون تیکرایان زیانباربوون، (هُنَالِكَ) ناوی ئاماژەیه بۆ شوین، بەلام لێرهدا خوازاوهتەوه بۆ کات، یانی: لهو کاتهدا، لهو حالەتەدا، ئەوانەى بێبرۆابوون، زیانباربوون.

لێرهشدا کۆتایی به تەفسیری سوورەتی (غافر) دێنین و، دەلێین: خوايه!

بەبەزەيى و بەخششى بى سۈۋرى خۆت، بەھۆى ھەرچى باشتى كارلىك لەگەل
قورئاندا، بەو خەسلەتە بەرزانەمان بېزىنەو، كە شايستەيى بەسەردا بارىنىي
پىت وپىز و بەخششى تۆمان تىدا پەيدا بكن .

سبحانك اللهم وبحمدك، أشهد أن لا إله إلا أنت

أستغفرك وأتوب إليك

نیوهرۆک

- پیشە کی ئەم تەفسیرە بە گشتیی..... ۵.....
 بەرچاو پوونییە کی گرنگ ۱۰.....
 لەبارە ی ئەم تەفسیرە وە ۱۰.....
 پیشە کی ئەم بەرگە ۱۲.....

تەفسیری سوورەتی ص

- پێناسە ی سوورەتی (ص) و بابەتەکانی ۱۷.....
 یە کەم: ناوی ئەم سوورەتە: ۱۷.....
 دووهم: شوینی دابەزینی: ۱۷.....
 سییەم: ریزبەندی: ۱۷.....
 چوارەم: ژمارە ی ئایەتەکانی: ۱۸.....
 پێنجەم: نیوهرۆکی ئەم سوورەتە: ۱۸.....
 شەشەم: تاییەتەندییەکانی: ۱۸.....
 حەوتەم: دابەشکردنی ئایەتەکانی بۆ چەند دەرسیک: ۱۹.....

- دەرسی یە کەم** ۲۳.....
 پێناسە ی ئەم دەرسە ۲۵.....
 مانای دەقاو دەقی ئایەتەکان ۲۶.....
 شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان ۲۸.....
 هۆی هاتنە خوارەوێ ئایەتەکان ۳۰.....
 مانای گشتیی ئایەتەکان ۳۳.....
 مەسەلە گرنگەکان ۴۰.....
 سەرئەندازنێکی وردتر لەو ئایەتانە: ۴۹.....

۵۹..... **ده‌رسی دووهم**

پیناسه‌ی ئەم دەرسه ۶۱

مانای ده‌قاو ده‌قی ئایه‌ته‌کان ۶۲

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندێک له‌ وشه‌کان ۶۴

مانای گشتیی ئایه‌ته‌کان ۶۷

یازده‌ سیفه‌تی گرنگ و گه‌وره‌ی (داوود عليه السلام): ۶۸

سه‌رنجدانیکی گرنگ له‌ به‌سه‌رهاته‌که‌ی داوود ۷۶

مه‌سه‌له‌ گرنگه‌کان ۸۱

ده‌ (۱۰) هه‌لۆه‌سته‌ له‌ به‌رانبهر به‌سه‌رهاته‌که‌ی داوود ق‌دا: ۹۷

۱۰۳..... **ده‌رسی سێهه‌م**

پیناسه‌ی ئەم دەرسه ۱۰۵

مانای ده‌قاو ده‌قی ئایه‌ته‌کان ۱۰۶

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندێک له‌ وشه‌کان ۱۰۷

مانای گشتیی ئایه‌ته‌کان ۱۰۹

مه‌سه‌له‌ گرنگه‌کان ۱۱۵

چه‌ند سه‌رنجێک له‌باره‌ی ئەو تاقیکراوه‌ی سوله‌ی‌مانه‌وه‌: ۱۲۶

پرسیاریک وه‌لامه‌که‌ی له‌ باره‌ی داوایه‌کی سوله‌ی‌مانه‌وه‌: ۱۳۵

۱۴۱..... **ده‌رسی چواره‌م**

پیناسه‌ی ئەم دەرسه ۱۴۳

مانای ده‌قاو ده‌قی ئایه‌ته‌کان ۱۴۴

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندێک له‌ وشه‌کان ۱۴۵

مانای گشتیی ئایه‌ته‌کان ۱۴۷

مه‌سه‌له‌ گرنگه‌کان ۱۵۳

یازده‌ هه‌لۆه‌سته‌ له‌ به‌رانبهر به‌سه‌رهاتی (ئه‌ییووب) دا: ۱۶۱

۱۷۷..... **ده‌رسی پێنجه‌م**

پیناسه‌ی ئەم دەرسه ۱۷۹

مانای ده‌قاو ده‌قی ئایه‌ته‌کان ۱۸۰

- شیکردنهوهی هه‌ندیک له وشه‌کان..... ۱۸۱
- مانای گشتیی ئایه‌ته‌کان..... ۱۸۴
- مه‌سه‌له‌ گرنگه‌کان..... ۱۸۹
- ده‌رسی شه‌شه‌م..... ۲۰۵**
- پێناسه‌ی ئه‌م ده‌رسه..... ۲۰۷
- مانای ده‌قاو ده‌قی ئایه‌ته‌کان..... ۲۰۸
- شیکردنهوهی هه‌ندیک له وشه‌کان..... ۲۱۰
- مانای گشتیی ئایه‌ته‌کان..... ۲۱۱
- مه‌سه‌له‌ گرنگه‌کان..... ۲۱۹
- دوو هه‌لۆه‌سته‌ی گرنگ..... ۲۳۱

ته‌فسیری سووره‌تی الزمر

- ده‌ستپێک..... ۲۴۱
- پێناسه‌ی سووره‌تی (الزمر) و باب‌ه‌ته‌کانی..... ۲۴۱
- یه‌که‌م: ناوی:..... ۲۴۱
- دووهم: شوێنی دابه‌زینی:..... ۲۴۲
- سێهه‌م: ریزه‌بهندیی له‌ موصحف و له‌ دابه‌زین دا:..... ۲۴۳
- چواره‌م: ژماره‌ی ئایه‌ته‌کانی:..... ۲۴۳
- پێنجه‌م: نیوهرۆکی:..... ۲۴۴
- شه‌شه‌م: تاییه‌مه‌ندییه‌کانی:..... ۲۴۴
- هه‌وته‌م: دابه‌شکردنی بو‌چه‌ند ده‌رسیک:..... ۲۴۶
- ده‌رسی یه‌که‌م..... ۲۴۹**
- پێناسه‌ی ئه‌م ده‌رسه..... ۲۵۱
- مانای ده‌قاو ده‌قی ئایه‌ته‌کان..... ۲۵۲
- شیکردنهوهی هه‌ندیک له وشه‌کان..... ۲۵۴
- مانای گشتیی ئایه‌ته‌کان..... ۲۵۶
- مه‌سه‌له‌ گرنگه‌کان..... ۲۶۴

- کورتە باسیک له باره‌ی جه‌سته‌ی مرۆڤه‌وه: ۲۷۸.....
- قوله باسیک له باره‌ی ترس و ئومێده‌وه: ۲۹۶.....
- کورتە باسیک له باره‌ی زانیاری و زانیان و پله‌و پیگه‌یانه‌وه: ۳۰۰.....
- (۱)- پیناسه: ۳۰۰.....
- (۲)- پله‌و ئیمتیازه‌کانی زانا به‌سه‌ر نه‌زاند: ۳۰۳.....
- (۳)- که‌سیک زانا نه‌بێ له‌ عه‌قله‌که‌ی به‌هره‌مه‌ند نه‌بووه: ۳۰۵.....
- ده‌رسی دووه‌م** ۳۰۷.....
- پیناسه‌ی ئهم ده‌رسه ۳۰۹.....
- مانای ده‌قاو ده‌قی ئایه‌ته‌کان ۳۱۰.....
- شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له‌ وشه‌کان ۳۱۲.....
- مانای گشتیی ئایه‌ته‌کان ۳۱۳.....
- مه‌سه‌له‌ گرنگه‌کان ۳۲۲.....
- نۆ (۹) راستیی گه‌وره‌و گرنگ له‌ ئایه‌ته‌کانی: ۳۳۹.....
- (۱۷، ۱۸)ه‌ی سوورپه‌تی (الزمر)دا. ۳۳۹.....
- حه‌وت (۷) راستیی که‌ له‌م ئایه‌ته‌دا به‌رجه‌سته‌ کران: ۳۵۱.....
- ده‌رسی سێهه‌م** ۳۵۳.....
- پیناسه‌ی ئهم ده‌رسه ۳۵۵.....
- مانای ده‌قاو ده‌قی ئایه‌ته‌کان ۳۵۷.....
- شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له‌ وشه‌کان ۳۵۹.....
- مانای گشتیی ئایه‌ته‌کان ۳۶۲.....
- مه‌سه‌له‌ گرنگه‌کان ۳۷۳.....
- کورتە باسیک له‌ باره‌ی ده‌ (۱۰) له‌ سیفه‌ته‌کانی قورئان و خوێنه‌ره‌کانیه‌وه. ۳۸۰.....
- ده‌رسی چواره‌م** ۴۲۱.....
- پیناسه‌ی ئهم ده‌رسه ۴۲۳.....
- مانای ده‌قاو ده‌قی ئایه‌ته‌کان ۴۲۵.....
- شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له‌ وشه‌کان ۴۲۷.....
- مانای گشتیی ئایه‌ته‌کان ۴۲۸.....

- مه سه له گرنگه كان ۴۴۰
- كورته باسېك له باره ي (نووستن) و وه رگرتنې پرووچه كانه وه له كاتي خهوتندا: ۴۴۷
- (۱) - پېناسه ي خهوتن: ۴۴۷
- (۲) - پرووچ و نه فس يه ك شتن: ۴۴۹
- (۳) - پرووچ، يان نه فس له دروستكراوېكي نا مادديي مه عنه وييه: ۴۵۸
- (۴) - چهند ئه ده بېكي خهوتن و له خه و ه لسان: ۴۶۰
- چوار كورته سه رنج ۴۶۵
- سې كورته سه رنج ۴۷۲
- ده رسي پېنجه م** ۴۸۳
- پېناسه ي ئه م ده رسه ۴۸۵
- ماناي ده قاو ده قي ئايه ته كان ۴۸۶
- شيكردنه وه ي هه نديك له وشه كان ۴۸۸
- هو ي هاتنه خواره وه ي ئايه ته كان ۴۹۰
- ماناي گشتي ئايه ته كان ۴۹۴
- مه سه له گرنگه كان ۵۰۳
- كورته باسېك له باره ي ئايه تي (۵۳) ه وه كه ئوميد به خستين ئايه ته: ۵۱۰
- ته وه ري يه كه م: ئوميد به خستين ئايه ت له قورئان دا: ۵۱۰
- ته وه ري دووهم: ده (۱۰) به لگه له سه ر ئوميد به خستين بووني ئه م ئايه ته: ۵۱۴
- چهند سه رنجي ك له باره ي له چهنگ گرتنې خوا بو زه وي و، پېچرانه وه ي ئاسمانه كان به راستي ۵۲۹
- ده رسي شه شه م** ۵۳۵
- پېناسه ي ئه م ده رسه ۵۳۷
- ماناي ده قاو ده قي ئايه ته كان ۵۳۸
- شيكردنه وه ي هه نديك له وشه كان ۵۴۰

- مانای گشتیی ئایه ته کان ۵۴۳
- مه سه له گرنگه کان ۵۴۸
- چور فهرمووده له باره ی به هه شت و به هه شتییه کانه وه ۵۶۳

ته فسیری سوهرتی غافر

- ده ستییک ۵۶۷
- پیناسه ی سوهرتی (غافر) و بابه ته کانی ۵۶۷
- یه که م: ناوی ئه م سوهرته: ۵۶۷
- دووهم: شوینی دابه زینی: ۵۶۸
- سییه م: ریزه ندیی له موصحف و له دابه زینی دا: ۵۶۹
- چواره م: ژماره ی ئایه ته کانی: ۵۶۹
- پینجه م: نیوهرۆکی: ۵۷۰
- شه شه م: تاییه تمه ندییه کانی: ۵۷۰
- حه وته م: دابه شکردنی بو چه ند ده رسیک: ۵۷۲
- ده رسی یه که م ۵۷۵

- پیناسه ی ئه م ده رسه ۵۷۷
- مانای ده قاو ده قی ئایه ته کان ۵۷۸
- شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان ۵۷۹
- مانای گشتیی ئایه ته کان ۵۸۱
- مه سه له گرنگه کان ۵۸۹
- کورته باسیک: نو له هویه کانی لیخوشبوونی خوا له مرووف ۵۹۳
- کورته باسیک له باره ی (عرش) هوه ۶۰۹
- ده رسی دووهم ۶۱۵

- پیناسه ی ئه م ده رسه ۶۱۷
- مانای ده قاو ده قی ئایه ته کان ۶۱۸
- شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان ۶۱۹
- مانای گشتیی ئایه ته کان ۶۲۱

- ٦٢٨..... مه‌سه‌له‌ گرنگه‌كان
 ٦٤٥..... **ده‌رسی سێهه‌م**
 ٦٤٧..... پێناسه‌ی ئه‌م ده‌رسه
 ٦٥٠..... مانای ده‌قاو ده‌قی ئایه‌ته‌كان
 ٦٥٣..... شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له‌ وشه‌كان
 ٦٥٥..... مانای گشتیی ئایه‌ته‌كان
 ٦٦٦..... مه‌سه‌له‌ گرنگه‌كان
 ٦٧٠..... سه‌رنجدان له‌ چه‌ند شوێنه‌واریکی گه‌ له‌ پێشووه‌كان:
 ٦٩٩..... پرسیاړیک و وه‌لامه‌که‌ی
 ٧١٧..... کورته‌ باسێک له‌ باره‌ی لێزانیی و حیکمه‌تی پیاوه‌ برواداره‌ به‌رگرییکاره‌که‌ له‌ مووسا.....
 ٧٢٥..... **ده‌رسی چواره‌م**
 ٧٢٧..... پێناسه‌ی ئه‌م ده‌رسه
 ٧٢٨..... مانای ده‌قاو ده‌قی ئایه‌ته‌كان
 ٧٣٠..... شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له‌ وشه‌كان
 ٧٣١..... مانای گشتیی ئایه‌ته‌كان
 ٧٣٨..... مه‌سه‌له‌ گرنگه‌كان
 ٧٥٠..... کورته‌ باسێک ده‌رباره‌ی ئایه‌تی ژماره‌ (٥١)
 ٧٦٣..... **ده‌رسی پێنجه‌م**
 ٧٦٥..... پێناسه‌ی ئه‌م ده‌رسه
 ٧٦٧..... مانای ده‌قاو ده‌قی ئایه‌ته‌كان
 ٧٦٩..... شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له‌ وشه‌كان
 ٧٧٢..... مانای گشتیی ئایه‌ته‌كان
 ٧٧٧..... مه‌سه‌له‌ گرنگه‌كان
 ٧٩٩..... **ده‌رسی شه‌شه‌م**
 ٨٠١..... پێناسه‌ی ئه‌م ده‌رسه
 ٨٠٢..... مانای ده‌قاو ده‌قی ئایه‌ته‌كان

- ۸۰۴.....شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان
- ۸۰۵.....مانای گشتی ئایه ته کان
- ۸۱۴.....مه سه له گرنگه کان
- ۸۲۷.....قسه یه کی کورت له باره ی فه لسه فه و بوونا سییه وه

